Tudorel TOADER
(coordonator)

CODEX PENAL

Codurile penale ale statelor membre ale Uniunii Europene

Volumul IV

CENTRUL UNIVERSITAR

CUPRINS GENERAL

Volumul I

Cuvânt-înainte

Codul penal al Republicii Austria

Codul penal al Regatului Belgiei

Codul penal al Republicii Bulgaria

Codul penal al Republicii Cehe

Codul penal al Republicii Cipru

Codul penal al Republicii Croaţia

Volumul II

Codul penal al Regatului Danemarcei

Codul penal al Republicii Estonia

Codul penal al Republicii Finlanda

Codul penal al Republicii Franceze

Codul penal al Republicii Federale Germania

Volumul III

Codul penal al Greciei

Codul penal al Republicii Italia

Codul penal al Republicii Letonia

Codul penal al Republicii Lituania

Codul penal al Marelui Ducat de Luxemburg

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Volumul IV

Codul penal al Republicii Malta 1
Codul penal al Regatului Țărilor de Jos (Olanda) 233
Codul penal al Republicii Polone 453
Codul penal al Republicii Portugheze 611
Codul penal al României 755

Volumul V

Codul penal al Republicii Slovace
Codul penal al Republicii Slovenia
Codul penal al Regatului Spaniei
Codul penal al Regatului Suediei
Codul penal al Ungariei

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

MT

CODUL PENAL AL REPUBLICII MALTA

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII MALTA

Tudorel TOADER

Prin raportare la Codul penal român, elementele de diferenţiere se referă, în principal, la următoarele:

Partea generală (art. 1-54)

Faptele sunt încadrate în două categorii: crime şi delicte.

Acţiunea penală este dedusă judecăţii instanţelor penale, în scopul tragerii la răspundere penală a făptuitorului, în timp ce acţiunea civilă este dedusă judecăţii instanţelor civile în scopul reparării prejudiciului produs în urma săvârşirii infracţiunii.

Acţiunile penale şi civile sunt independente una faţă de cealaltă. Acţiunea penală şi acţiunea civilă se pun în mişcare în mod independent una faţă de cealaltă.

Acţiunea penală nu va fi pusă în mişcare împotriva preşedintelui Maltei în ceea ce priveşte activitatea desfăşurată în exercitarea atribuţiilor sale de serviciu.

Pedepsele care pot fi aplicate pentru crime sunt: pedeapsa cu închisoarea; izolarea; interdicţia; amenda penală.

Pedepsele care pot fi aplicate pentru delicte sunt: detenţia; amenda; mustrarea sau avertismentul.

Interdicţia. Interdicţia este generală sau specială.

Interdicţia generală descalifică persoana condamnată de la orice funcţie publică sau de a fi angajat în sectorul public, în general.

Interdicţia specială descalifică persoana condamnată de la a deţine o anumită funcţie publică specială sau un anumit loc de muncă în sectorul public, sau de la exercitarea unei anumite profesii, meserii, a actelor de comerţ, sau de la exercitarea unui drept, potrivit legii, în fiecare caz în parte.

Orice tip de interdicţie poate fi stabilită pe viaţă sau pe o durată determinată de timp.

Convertirea unei amenzi în detenţie. În cazul neplăţii unei amenzi în termenul prevăzut, amenda se înlocuieşte cu detenţia de o zi pentru fiecare unsprezece euro şi şaizeci şi cinci de cenţi sau fracţiune a acesteia.

Mustrarea sau avertismentul. Mustrarea sau avertismentul se vor face în şedinţă publică de către judecătorul sau magistratul care a judecat infracţiunea. În cazul în care persoana căreia i se aplică mustrarea sau avertismentul reacţionează cu acţiuni de dispreţ sau lipsă de respect, aceasta se pedepseşte cu detenţie sau amendă.

Confiscarea bunurilor derivate din activitatea infracțională. În cazul în care se stabilește că valoarea bunurilor persoanei găsite vinovate de săvârșirea unei infracțiuni relevante este disproporționată în raport cu veniturile sale legale și instanța de judecată poate presupune în mod rezonabil că este mult mai probabil ca bunurile în cauză să fi fost obținute din activitatea infracțională a acelei persoane decât din alte activități, acele bunuri pot fi supuse confiscării.

Partea specială (art. 54A-345)

Sfidarea Președintelui. Persoana care folosește orice cuvinte defăimătoare, insultătoare sau compromițătoare, acte sau gesturi disprețuitoare la adresa persoanei Președintelui Maltei, sau care critică sau menționează sau prezintă Președintele cu lipsă de respect, prin cuvinte, semne sau reprezentări vizibile, sau prin orice alte mijloace care nu sunt prevăzute în legea presei, în caz de condamnare, se pedepsește cu închisoare sau cu amendă.

Imputarea calomnioasă de abatere în administrarea Guvernului. Persoana care, prin discursuri ținute în orice loc public sau la orice adunare publică, va imputa calomnios abateri administrative ale Guvernului Maltez sau unei persoane angajate sau cu funcții administrative în Guvernul Maltei, în caz de condamnare, se pedepsește cu închisoare sau cu amendă.

Răspândirea de știri false. Persoana care răspândește știri false cu rea intenție care ar putea alarma opinia publică sau perturba ordinea sau liniștea publică sau pentru a crea agitație în rândul publicului sau în rândul anumitor categorii de public, în caz de condamnare, se pedepsește cu închisoarea.

Exercitarea ilegală a funcțiilor publice. Persoana care își asumă o funcție publică, civilă sau militară, fără a fi abilitat în acest sens și efectuează orice act care revine acestei funcții, în caz de condamnare, se pedepsește cu închisoare.

Insultarea sau amenințarea unui judecător, a Procurorului General, a unui magistrat sau jurat. Fapta de a insulta sau de a amenința un judecător sau Procurorul general, un magistrat sau jurat, aflat în exercitarea funcției, sau ca urmare a exercitării funcției sau tentativa de intimidare ori influențarea în orice mod ilegal în exercitarea funcțiunilor respective, în caz de condamnare, se pedepsește cu închisoarea și cu amendă.

Defăimarea, amenințările sau vătămarea corporală împotriva altor funcționari publici. Fapta de a insulta sau amenința sau de a provoca o vătămare corporală oricărei alte persoane însărcinate în mod legal cu o atribuție publică, în timp ce aceasta se află în îndeplinirea respectivei atribuții sau ca urmare a faptului că și-a îndeplinit respectiva atribuție, sau tentativa de a intimida sau a influența respectiva persoană în îndeplinirea necorespunzătoare a acestei atribuții, în caz de condamnare, se pedepsește cu pedeapsa stabilită pentru insultă, amenințare, sau vătămare corporală.

Fabricarea de probe false. Fapta de a contribui la apariția frauduloasă a oricărei fapte sau împrejurări, cu scopul ca respectiva faptă sau împrejurare să poată fi

dovedită ulterior în cadrul mărturiei depuse împotriva unei alte persoane, cu intenția de a determina ca această altă persoană să fie acuzată sau condamnată în mod nedrept pentru orice infracțiune, în caz de condamnare, se pedepsește cu pedeapsa prevăzută pentru mărturie mincinoasă.

Ocolirea adevărului de către avocat sau procuror. Fapta oricărui avocat sau procuror care, după ce a început deja să acționeze în numele uneia dintre părți, va trece de partea celeilalte părți, în același proces, sau în orice alt proces ce implică aceeași chestiune și aceleași interese, în opoziție cu partea respectivă sau cu orice persoană ce formulează pretenții prin aceasta, fără acordul părții sau persoanei în cauză și acționează în numele părții adverse, se pedepsește cu amendă și cu interzicerea temporară a exercitării profesiei.

Refuzul de a îndeplini o obligație legală. Fapta angajatului sau a funcționarului public care are în subordine forțe de poliție civilă și care, în ciuda solicitării legale transmise de orice autoritate abilitată, nu asigură asistență prin forțele respective, se pedepsește cu închisoarea.

Defăimare. Fapta persoanei care, având drept scop lezarea sau atingerea reputației oricărei persoane, atacă respectiva persoană prin cuvinte, gesturi, sau prin orice înscris sau desen, sau în orice alt fel, se pedepsește cu închisoarea sau cu amendă.

Calomnie. În situațiile de defăimare comise prin mijloacele tipărite, se vor aplica dispozițiile conținute în Legea presei.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CUPRINS

Dispoziţii preliminare 10

Cartea I. Legea penală 14

Partea I. Despre pedepse şi regulile generale de aplicare a acestora, despre discernământul şi vârsta făptuitorului, despre tentativa la infracţiune, despre complicitate şi recidivă 14

Titlul I. Despre pedepse şi normele generale de aplicare a acestora 14
Subtitlul I. Despre pedepse aplicabile pentru infracţiuni 14
Subtitlul II. Dispoziţii generale privind stabilirea şi executarea pedepsei 20
Subtitlul III. Despre majorarea şi reducerea sancţiunilor pe scara pedepselor 38
Titlul II. Despre discernământul şi vârsta făptuitorului 39
Titlul III. Despre tentativă 43
Titlul IV. Despre complicitate 43
Titlul IV Bis. Despre conspiraţie 45
Titlul V. Despre recidivă 45

Partea a II-a. Despre crime şi pedepse 47

Titlul I. Despre genocid, crime împotriva umanităţii, crime de război şi agresiune 47
Titlul I Bis. Despre crime împotriva siguranţei statului 59
Titlul II. Despre crime împotriva ordinii publice 61
Titlul III. Despre crime împotriva administrării justiţiei şi a altor administraţii publice 70
Subtitlul I. Despre uzurparea autorităţilor publice şi despre autoritatea acestora despre uzurparea de funcţii 70
Subtitlul II. Despre ultraj şi violenţă împotriva funcţionarilor publici 73
Subtitlul III. Despre acuzaţii calomnioase, sperjur şi jurământ fals 76
Subtitlul IV. Despre abuzul autorităţilor publice 80
Subtitlul V. Despre violarea arhivelor publice, birourilor publice, locurilor publice de îngrădire şi despre monumentele publice 92
Titlul IV. Despre crime împotriva sentimentului religios 98
Titlul V. Despre crime ce subminează încrederea publică 98
Subtitlul I. Despre falsificarea actelor, ştampilelor şi a sigiliilor 98
Subtitlul II. Despre falsificarea altor înscrisuri oficiale sau sub semnătură privată 102
Subtitlul III. Despre contrafacerea banilor 104
Titlul VI. Despre crime împotriva comerţului 108
Titlul VII. Despre crime ce afectează bunele relaţii de familie 110

MT

Subtitlul I. Despre crime în legătură cu îndatoririle reciproce ale membrilor familiei 110
Subtitlul II. Despre infracţiuni contra liniştii şi reputaţiei familiei şi infracţiuni contra bunelor moravuri 111
Subtitlul III. Despre crime de prevenire sau distrugere a dovezii privind situaţia minorului 127
Titlul VIII. Despre crime contra persoanei 128
Subtitlul I. Despre omor 128
Subtitlul II. Despre infracţiuni săvârşite cu intenţie contra persoanei 129
Subtitlul III. Despre uciderea sau vătămarea corporală legitimă 134
Subtitlul IV. Despre uciderea sau vătămarea corporală din culpă 134
Subtitlul V. Despre cauzele scuzabile pentru infracţiunile prevăzute în subtitlurile anterioare ale acestui titlu 136
Subtitlul VI. Despre ascunderea uciderii unei persoane sau a vătămării corporale şi ascunderea cadavrelor 140
Subtitlul VII. Despre avort, administrarea sau furnizarea substanţelor otrăvitoare sau dăunătoare pentru sănătate şi despre răspândirea bolilor 140
Subtitlul VIII. Despre pruncucidere şi abandon, expunere şi rele tratamente aplicate minorului 142
Subtitlul VIII Bis. Despre traficul de persoane 144
Subtitlul IX. Despre ameninţări, violenţă împotriva persoanei şi hărţuire 150
Subtitlul X. Despre defăimare şi despre divulgarea unor informaţii secrete 158
Subtitlul XI. Despre abuzul săvârşit asupra persoanelor în vârstă sau aflate în întreţinere 161
Titlul IX. Despre crime împotriva patrimoniului şi siguranţei publice 166
Subtitlul I. Despre furt 166
Subtitlul II. Despre alte infracţiuni în legătură cu dobândirea ilegală şi posesia bunurilor 177
Subtitlul III. Despre fraudă 178
Subtitlul IV. Despre crime împotriva siguranţei publice şi despre afectarea patrimoniului 187
Subtitlul IV A. Despre acte de terorism, finanţarea terorismului şi infracţiuni conexe 201
Subtitlul IV B. Despre piraterie 212
Subtitlul V. Despre utilizarea abuzivă a computerului 218

Partea III. Despre delicte şi sancţiuni 224
Titlul I. Despre delicte 224
Subtitlul I. Despre delictele contra ordinii publice 224
Subtitlul II. Despre delicte contra persoanei 229
Subtitlul III. Despre delicte contra patrimoniului 230
Titlul II. Despre sancţiunile pentru delicte 231

CODUL PENAL AL REPUBLICII MALTA

Privind modificarea şi completarea legislaţiei penale şi a normelor de procedură penală.

10 iunie 1854

DECRETUL CONSILIULUI din 30 ianuarie 1854, astfel cum a fost modificat prin Ordonanţele: IV din 1856, VIII şi IX din 1857, X din 1858, IX din 1859, V din 1868, VI din 1871, IV din 1874, III 1877, I din 1879, III şi VII din 1880, IV din 1882, III din 1885, II din 1886, IV şi XVI din 1888, XIV din 1889, II 1892, VIII din 1893, IV 1894, III şi X 1896, IV din 1897; Decretul Consiliului Maltez (Utilizarea limbii engleze în cadrul procedurilor juridice), 1899; Ordonanţele: III, VI, XI şi XIII din 1899, XI, XII şi XVI din 1900, VI şi XVI din 1901, I din 1903, I şi XII din 1904, XI din 1905, VIII din 1909, IV din 1910, IX din 1911, XII din 1913; II, VI şi XII din 1914, IV din 1916, XIII şi XIV din 1918; Declaraţiile privind Constituţia Maltei,1921; Ordonanţa XVI din 1921; Legile: XII din 1922, I din 1924, XXVI din 1927, XVI din 1929; Ordonanţele: VI şi VIII din 1930, XIII şi XXVI din 1931, XVI din 1932, VI din 1933; Legile: XXVIII, XXXV şi XLI din 1933; Ordonanţele: XXII, XXX şi XXXVII din 1934, IX şi XIII din 1935, XIV şi XX din 1936, III şi XV din 1937, I, XXIV, XXVII şi XXXV din 1938, I şi VI din 1939, XXIX din 1940; Notificările guvernamentale nr. 124 şi 248 din 1941. De asemenea, sunt incorporate şi art. 3 din Ordonanţa II din 1867, Ordonanţa IV din 1872, art. 30 din Ordonanţa VI din 1880 şi Ordonanţa XXXVII din 1934.

Prezentul Cod a fost modificat ulterior prin Ordonanţele: VIII, XII şi XXI din 1944, XXIV din 1946, VI din 1947; Legile: X din 1949, IX din 1950, IV din 1951, V din 1956, XII din 1957; Ordonanţa de urgenţă XX din 1959; Ordonanţele: XV din 1959, X din 1960, XXV din 1962; Nota juridică 4 din 1963; Legile: XVI şi XXIII din 1963, XIII din 1964, XIX şi XXXII din 1965; Nota juridică 46 din 1965; Legile: XXXI şi XLIII din 1966, II, XXV şi XXXI din 1967, XXVII din 1970, III şi XXI din 1971, XXXIII din 1972, II, III, XI, XV, XXXVIII şi XLVI din 1973, IV, VIII, XXXV şi LVIII din 1974, XXIV, XXVII şi XXXVII din 1975, III, XIV, XVIII, XIX şi XXII din 1976, XI din 1977, XIII şi XVIII din 1980, XLIX şi LIII din 1981, IX din 1982, XIII şi XIV din 1983, I din 1984, XXXII din 1986, XIII din 1987, XXII din 1988, XXIX din 1989, VIII şi XXIX din 1990, XII din 1991, XIX din 1992, XXI din 1993, IV şi XXIV din 1994, XXIV din 1995, XVI şi XVII din 1996, XXXII din 1997, II şi X din 1998, VII din 1999, X din 2000, III şi VI din 2001, III, XIII,

XXIV şi XXXI din 2002, IX din 2003, III din 2004, I, V, VI, XIII, XX şi XXII din 2005, XVI din 2006; Nota juridică 274 din 2007; Legile VI, XXIV şi XXXI din 2007; Nota juridică 407 din 2007; Legile VIII din 2008, XI din 2009, VII şi XXII din 2010, XXI din 2011 şi VIII din 2012; Nota juridică 426 din 2012; Legile IV şi XVIII din 2013; Nota juridică 246 din 2013; Legile I, II, III, IV, V, IX, XXIV, XXXI şi XXXIV din 2014; Nota juridică 37 din 2015; şi Legile II, III, VIII şi XXXVII din 2015, şi XXVIII, XLIX şi LI din 2016.

Titlu.

1. Titlul prezentului Cod este Codul penal.

DISPOZIŢII PRELIMINARE

Clasificarea infracţiunilor.
Modificat prin: XI.1900.1.

2. Faptele sunt încadrate în doua categorii: crime şi delicte.

Acţiuni rezultate în urma săvârşirii unei infracţiuni.
Modificat prin: VI.1871.1.

3. (1) Săvârşirea unei infracţiuni dă naştere unei acţiuni penale şi unei acţiuni civile.
(2) Acţiunea penală este dedusă judecăţii instanţelor penale, în scopul tragerii la răspundere penală a făptuitorului.
(3) Acţiunea civilă este dedusă judecăţii instanţelor civile, în scopul reparării prejudiciului produs în urma săvârşirii infracţiunii.

Natura acţiunii penale.
Modificat prin: LN 46 din 1965; LVIII.1974.68; XXVII.1975.2; III.2002.2.
Urmărirea penală

4. (1) Acţiunea penală este, în esenţă, o acţiune publică şi este încredinţată statului fiind desfăşurată în numele Republicii Malta, prin intermediul Poliţiei executive sau a Procurorului General, după caz, potrivit legii.
(2) Acţiunea penală se pune în mişcare din oficiu în toate cazurile în care plângerea părţii vătămate nu este necesară pentru iniţierea acţiunii penale sau în cazul în care legea nu prevede expres că punerea în mişcare a acţiunii penale se face la solicitarea părţii vătămate.

Persoanele care pot fi urmărite penal.
Modificat prin: VI.1899.1; XI.1899.107; I.1903.1;

5. (1) Cu excepţia oricărei alte prevederi speciale a prezentului Cod sau a oricărei alte legi care conferă competenţă instanţelor din Malta de judecare a infracţiunilor, acţiunea penală poate fi pusă în mişcare în Malta:
(a) împotriva oricărei persoane care săvârşeşte o infracţiune în Malta, pe mare, sau în orice loc aflat sub jurisdicţia teritorială a statului maltez;

XXXI.1966.2;
XXXIII.1972.2;
XI.1973.377;
XXIV.1975.2;
XXIX.1990.2;
XVII.1996.19;
III.2002.3;
XIII.2002.10;
XXIV.2002.13;
XXIV.2014.3;
XLIX.2016.8.

(b) împotriva oricărei persoane care săvârşeşte o infracţiune în apele maritime dincolo de aceste limite, la bordul unei nave sau al unui vas aparţinând statului maltez;

(c) împotriva oricărei persoane care săvârşeşte o infracţiune la bordul unei aeronave în timp ce acesta se află în spaţiul aerian al statului maltez sau la bordul oricărei aeronave aparţinând statului maltez, indiferent de locul unde se află;

În sensul prezentului alineat, expresia „spaţiu aerian" înseamnă spaţiul aerian aflat deasupra zonelor terestre şi al apelor teritoriale ale statului maltez;

(d) cu excepţia cazurilor cuprinse în paragrafele anterioare ale prezentului alineat, împotriva oricărui cetăţean maltez sau rezident permanent în Malta, care, în orice loc sau la bordul unei nave, vas sau la bordul unei aeronave, săvârşeşte infracţiunile prevăzute în art. 54A sau o infracţiune împotriva siguranţei Guvernului sau una dintre infracţiunile prevăzute la articolele 133, 139A, sau una dintre infracţiunile prevăzute în articolele 311-318 şi în art. 320, atunci când acestea sunt săvârşite sau sunt îndreptate împotriva unei instituţii de stat sau de guvern, unor lucrări de infrastructură, unui spaţiu public sau unui spaţiu accesibil publicului, unui sistem de transport public, sau falsifică vreuna dintre obligaţiunile guvernamentale menţionate la art. 166 sau vreunul dintre documentele menţionate la art. 167 sau săvârşeşte infracţiunea prevăzută la art. 196, sau orice altă infracţiune împotriva persoanei, dacă a fost săvârşită asupra unui cetăţean maltez sau rezident permanent în Malta;

În sensul prezentului alineat:

„rezident permanent" înseamnă o persoană în favoarea căruia a fost eliberat un permis de şedere în conformitate cu dispoziţiile cuprinse în art. 7 al Legii privind imigraţia;

expresia „infracţiuni împotriva persoanei" cuprinde infracţiunile menţionate în articolele 86-90 şi în articolele 211-205;

expresiile „instituţii de stat sau de guvern", „lucrări de infrastructură" şi „sistem de transport public" au acelaşi înţeles atribuit acestora, conform art. 314A (4);

(e) împotriva oricărei persoane care, aflată în Malta.

(i) a săvârşit oricare dintre infracţiunile prevăzute în art. 87 alin. (2) sau art. 198, 199, 211, 214-218, 220, 249-251, 311, 312, 314A, 314B, 316 sau 317, atunci când sunt săvârşite

sau îndreptate împotriva unei persoane protejate sau provoacă prejudiciul sau vătămarea unei astfel de persoane sau sunt de natură să pună în pericol viaţa sau să cauzeze un prejudiciu grav proprietăţii, vieţii sau sănătăţii unei astfel de persoane sau sunt în legătură cu un atac asupra unei sediu sau a unui vehicul utilizat în mod obişnuit de către o persoană protejată sau sunt săvârşite atunci când persoana protejată se află în sediul sau vehiculul respectiv; sau

(ii) a săvârşit o faptă care, dacă ar fi fost săvârşită în Malta ar constitui o infracţiune, iar fapta a implicat utilizarea unei bombe, grenade, rachete, arme de foc automate, bombe ascunse în scrisori sau colete şi astfel a fost pusă în pericol siguranţa persoanelor; sau

(iii) a săvârşit una dintre infracţiunile prevăzute în articolele 188B – 188D, chiar dacă infracţiunile menţionate în prezentul alineat sunt săvârşite în afara statului maltez:

Nu este relevant, în sensul punctului (i) din prezentul alineat, dacă făptuitorul ştia că persoana vătămată este persoană protejată;

(f) împotriva oricărei persoane care:

(i) săvârşeşte o infracţiune într-o incintă sau într-un imobil din afara statului maltez şi care deţine imunitate diplomatică în urma faptului că un astfel de imobil este folosit ca ambasadă, reşedinţă sau altă destinaţie legată de serviciul diplomatic maltez; sau

(ii) săvârşeşte o infracţiune într-un spaţiu localizat în afara statului maltez, atunci când o astfel de persoană se bucură de imunitate diplomatică în virtutea serviciului respectiv;

(g) împotriva oricărei persoane care, aflată în Malta, este autor sau complice la oricare dintre crimele prevăzute la art. 87 alin. (2), sau în articolele 139A, 198, 199, 211, 214-218, 220, 249 până la 251, 298, sau în articolele 311-318 sau în art. 320, atunci când acestea sunt săvârşite în condiţiile prevăzute la litera (d) sau (e) din prezentul alineat sau la o crimă care este săvârşită prin orice faptă, aşa cum se prevede la litera (e) punctul (ii) din prezentul alineat, sau conspiră împreună cu una sau mai multe persoane în scopul săvârşirii oricăreia dintre crimele prevăzute, chiar dacă acestea au fost săvârşite în afara statului maltez;

(h) împotriva oricărei persoane cu privire la care Ministrul cu competenţă în domeniul justiţiei nu a întocmit sau nu a emis o cerere de acţiune sau un ordin de înapoiere,

în urma unei cereri de extrădare din Malta formulată de către o altă țară, în baza faptului că respectiva persoană este cetățean maltez sau că infracțiunea pentru care a fost solicitată înapoierea sa se pedepsește cu moartea în statul solicitant, chiar dacă nu există nicio prevedere conform legislației malteze în afara celor din prezenta dispoziție în virtutea căreia acțiunea penală ar putea fi pusă în mișcare în Malta împotriva persoanei respective;

(i) împotriva oricărei persoane care săvârșește o infracțiune care, potrivit dispozițiilor exprese ale legii, constituie infracțiune chiar și atunci când este săvârșită în afara statului maltez.

Excepție. Acțiunea penală nu va fi pusă în mișcare împotriva președintelui Maltei în ceea ce privește activitatea desfășurată în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu.

(2) În sensul alin.(1) (b) și (c), se consideră că o navă sau vas sau o aeronavă aparțin Maltei în cazul în care sunt înregistrate în Malta sau, în cazul în care nu sunt înregistrate în nici un stat, sunt deținute în întregime de către persoane cu domiciliul în Malta sau de către persoane juridice înființate în conformitate cu și sub rezerva legilor malteze și care își au sediul în Malta.

(3) În sensul alin. (1) (e):

„persoană protejată" reprezintă, referitor la o presupusă infracțiune, oricare dintre următoarele:

(a) persoana care, la momentul săvârșirii presupusei infracțiuni, deține funcția de șef de stat, membru al unui organ care îndeplinește funcțiile unui șef de stat în conformitate cu constituția statului, șef de guvern sau ministru al afacerilor externe și se află în afara teritoriului statului în care deține funcția respectivă;

(b) persoana care, la momentul săvârșirii presupusei infracțiuni, deține funcția de reprezentant sau oficial al unui stat sau oficial sau agent al unei organizații internaționale cu caracter interguvernamental și este îndreptățită, conform dreptului internațional, la protecție specială împotriva atacurilor la persoana sa, împotriva libertății și demnității sale și nu face parte din categoria prevăzută în paragraful anterior;

(c) persoana care, la momentul săvârșirii presupusei infracțiuni, este membru de familie al altei persoane menționate în oricare dintre alineatele precedente și

BCU IASI

(i) dacă persoana prevăzută la lit. a) îl însoţeşte,
(ii) dacă persoana prevăzută la lit. b) locuieşte împreună cu aceasta;
„sediul" reprezintă spaţiul în care persoana protejată îşi are reşedinţa sau ocupă respectivul imobil sau pe care persoana protejată îl utilizează în scopul exercitării atribuţiilor sale conform calităţii sale de persoană protejată; şi
„vehicul" reprezintă orice mijloc de transport;
iar în cazul în care, sunt necesare dovezi în cadrului oricărei proceduri cu privire la calitatea de persoană protejată, dovada acestei calităţi se face printr-un certificat eliberat de către sau sub autoritatea ministrului de afaceri externe competent.

Acţiunile penale şi civile sunt independente una faţă de cealaltă.

6. Acţiunea penală şi acţiunea civilă se pun în mişcare în mod independent una faţă de cealaltă.

CARTEA I
Legea penală

PARTEA I
Despre pedepse şi regulile generale de aplicare a acestora, despre discernământul şi vârsta făptuitorului, despre tentativa la infracţiune, despre complicitate şi recidivă

TITLUL I
Despre pedepse şi normele generale de aplicare a acestora

SUBTITLUL I
Despre pedepse aplicabile pentru infracţiuni

Pedepsele pentru crime şi delicte.
Modificat prin:
II.1886.1;
XVI.1888.1;

7. (1) Cu excepţiile prevăzute de lege, pedepsele care pot fi aplicate pentru crime sunt
(a) pedeapsa cu închisoarea;
(b) izolarea;
(c) interdicţia;
(d) amenda penală (*multa*)

BCU IAŞI - CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

XI.1900.2; IX.1911.1; XXI.1971.2; XLIX.1981.4; II.2015.2

(2) Sub rezerva dispoziţiilor art. 53 sau ale oricărei alte legi speciale, pedepsele care pot fi aplicate pentru delicte sunt
(a) detenţia;
(b) amenda (*ammenda*);
(c) mustrarea sau avertismentul.

Pedepse restrictive de libertate

(3) Expresia „pedepsele privative de libertate" include pedepsele cu închisoarea şi detenţia.

(4) Orice lege care prevede pedeapsa cu moartea, închisoarea, izolarea, amenda (*multa* sau *ammenda*), detenţia sau mustrarea, se consideră că prevede pedeapsa corespunzătoare stabilită în acest Cod pentru toate efectele şi consecinţele acestei pedepse, în acelaşi mod ca şi cum prevederile legii respective ar fi parte din acest Cod, dar în limitele prevăzute de legea respectivă.

(5) Orice lege care prevede în termeni generali pedepsele prevăzute pentru delicte, se consideră că include toate pedepsele care, conform prevederilor art. 341 şi 344, pot fi aplicate separat sau cumulativ, delictelor la care se referă acest Cod.

(6) Orice lege care prevede trecerea de la o pedeapsă mai blândă la una mai severă sau de la una mai severă la una mai blândă se consideră că face referire la scara pedepselor şi celelalte prevederi ale art. 31.

(7) Orice altă prevedere a acestui Cod se va aplica în cazul oricărei infracţiuni la care se face referire în orice lege specială, cu excepţia cazului în care prevederile acestuia contravin prevederilor legii respective.

Pedeapsa cu închisoarea.

8. (1) Persoanele condamnate la pedeapsa închisorii vor fi deţinute în penitenciar sau în acea parte a penitenciarului stabilită pentru persoanele condamnate la pedeapsa respectivă şi sunt supuse restricţiilor prevăzute în regulamentele penitenciarului.

(2) Durata pedepsei cu închisoarea se stabileşte prin lege în fiecare caz în parte.

Izolarea.
Modificată prin: XLIX 1981.4; III.2002.4

9. (1) Pedeapsa cu izolarea este pusă în executare prin deţinerea persoanei condamnate la închisoare, o dată sau de mai multe ori în cursul unei astfel de pedepse, închisă în mod continuu în locul stabilit din penitenciar, fără a permite vreunei alte persoane care nu este angajată şi în timpul serviciului sau care să aibă autorizaţie specială din partea ministrului responsabil cu penitenciarele, să aibă acces la respectiva persoană.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Durata fiecărei perioade de izolare.

(2) Nicio perioadă de izolare nu poate să depăşească zece zile succesive.

Reguli aplicabile.

(3) Mai multe perioade de izolare pot fi aplicate numai la un interval de două luni între o perioadă şi alta.

(4) Cu toate acestea, detenţia în izolare poate fi aplicată în timpul acestor intervale, în cazul oricărei încălcări a regulamentului penitenciarului, sau pentru orice alte infracţiuni săvârşite în intervalele menţionate, cu condiţia ca perioadele să fie de scurtă durată şi ca acestea să nu depăşească împreună cincisprezece zile într-un interval.

(5) În cazul în care legea prevede pedeapsa cu izolarea şi nu precizează numărul de perioade de izolare, nu este legală aplicarea a mai mult de douăsprezece perioade de izolare.

(6) Pedeapsa cu izolarea se aplică în cazurile prevăzute de lege.

(7) Înainte de a aplica pedeapsa cu izolarea, instanţa se asigură, dacă este necesar prin expertiză medicală, care poate include o examinare medicală a persoanei condamnate, că persoana condamnată este aptă să suporte acest tip de pedeapsă.

(8) În cazul în care, în cursul executării pedepsei cu izolarea, medicul din cadrul penitenciarului certifică în scris că deţinutul nu mai este apt pentru a executa o astfel de pedeapsă, executarea acestei pedepse se suspendă până când deţinutul este din nou considerat a fi apt să execute o astfel de pedeapsă.

Interdicţia.
Modificată prin:
XI.1900.3;
VIII.1909.1;
VI.1947.3

10. (1) Interdicţia este generală sau specială.

Interdicţia generală.

(2) Interdicţia generală descalifică persoana condamnată de la orice funcţie publică sau de a fi angajat în sectorul public, în general.

Interdicţia specială.

(3) Interdicţia specială descalifică persoana condamnată de la a deţine o anumită funcţie publică specială sau un anumit loc de muncă în sectorul public, sau de la exercitarea unei anumite profesii, meserii, a actelor de comerţ, sau de la exercitarea unui drept, potrivit legii, în fiecare caz în parte.

Durata interdicției.

(4) Orice tip de interdicție poate fi stabilită pe viață sau pe o durată determinată de timp.

(5) Interdicția temporară se va stabili pentru o perioadă care nu depășește cinci ani, cu excepția cazurilor în care legea prevede o perioadă mai lungă.

(6) Interdicția, fie că este stabilită pe viață, fie că este stabilită pe o anumită perioadă determinată, poate să fie întreruptă în orice moment, prin dispoziția instanței care a aplicat-o, la cererea persoanei condamnate la o astfel de pedeapsă și pe motive întemeiate care au fost demonstrate în mod satisfăcător instanței care a pronunțat sentința.

Publicarea sentinței prin care se stabilește interdicția.

(7) Instanța va dispune ca sentința prin care stabilește interdicția generală sau specială sau hotărârea prin care dispune întreruperea interdicției să fie publicată în Monitor, dar, în cazul hotărârii prin care se dispune întreruperea acesteia în condițiile de mai sus, publicarea se va face pe cheltuiala persoanei în cauză.

Sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor.

(8) Dacă orice persoană care a fost condamnată la interdicție încalcă oricare dintre obligațiile care îi revin ca urmare a acestei pedepse, poate fi condamnată la pedeapsa cu închisoarea de maxim trei luni sau la amendă penală (*multa*).

Amenda (*multa*).
Modificat prin: XI.1900.4; XII.1914.1; XXII.1934.2; XXVII.1938.2; V.1956.2; III.1971.2; XXXIII.1972.3; XXII.1976.4. Înlocuit prin: XIII.1980.2. Modificat prin: XIII.1983.5; III.2002.5; LN 407 din 2007; XI.2011.45

11. (1) Dacă nu se prevede altfel, maximul unei amenzi (*multa*) este o mie o sută șaizeci și patru euro și șaizeci și nouă de cenți (1.164,69), iar minimul este de douăzeci și trei de euro și douăzeci și nouă de cenți (23,29).

(2) În cazul în care valoarea maximă a unei amenzi (*multa*) prevăzute în prezentul Cod sau în orice altă lege este mai mică de douăzeci și trei de euro și douăzeci și nouă de cenți (23,29), maximul va fi de douăzeci și trei euro și douăzeci și nouă de cenți (23,29) iar minimul de unsprezece euro și șaizeci și cinci de cenți (11,65).

(3) În cazul neplății unei amenzi (*multa*) în termenul prevăzut la art. 14, o astfel de amendă (*multa*) se înlocuiește cu închisoarea de o zi pentru fiecare unsprezece euro și șaizeci și cinci de cenți (11,65).

În nici un caz (cu excepția cazurilor prevăzute în art. 17 (g) și în art. 29 alin. (1)) închisoarea care înlocuiește amenda (*multa*) nu poate să depășească șase luni, în cazul în care amenda nu este mai mare de șapte mii de euro (7000), un an, dacă amenda nu este mai mare de optzeci de mii de euro (80.000) și doi ani, dacă amenda este mai mare de optzeci de mii euro (80.000)

Detenția.
Modificat prin:
IV.1874.1;
II.1886.2:
XVI.1888.2;
XXV.1962.3;
LN4 din 1963;
LN46 1965;
XXXI.1966.2.
Înlocuit prin:
III.2002.6.

12. (1) Persoanele condamnate la detenție sunt reținute în acea închisoare sau în acea parte a închisorii stabilită pentru persoanele condamnate la pedeapsa respectivă.
(2) Dacă nu se prevede altfel, nicio perioadă de detenție nu trebuie să depășească două luni.

Amenda (*ammenda*).
Modificat prin: II.1886.3;
XVI.1888.3;
XI.1900.5;
IX.1911.2;
XII.1914.2,3;
XXII.1934.3;
V.1956.3;
III.1971.3;
XIII.1980.3;
XIII.1983.5;
LN 407 din 2007.

13. (1) Dacă nu se prevede altfel, maximul unei amenzi (*ammenda*) este cincizeci și opt euro și douăzeci și trei de cenți (58,23), iar valoarea minimă este de șase euro și nouăzeci și nouă de cenți (6,99).

Convertirea unei amenzi în detenție.

(2) În cazul neplății unei amenzi (*ammenda*) în termenul prevăzut la art. 14, amenda (*ammenda*) se înlocuiește cu detenția de o zi pentru fiecare unsprezece euro și șaizeci și cinci de cenți (11,65) sau fracțiune a acesteia:
În nici un caz (cu excepția cazurilor prevăzute în art. 29 alin. (1), în art. 17 (g) și la art. 53) detenția care înlocuiește amenda (*ammenda*) nu poate să depășească o lună.

Termenul pentru plata amenzii (*multa* sau *ammenda*).
Completat prin:
XXII.1934.4.
Modificat prin:
XIV.1936.2;

14. (1) Persoana condamnată cu amendă (*ammenda* sau *multa*) o va plăti fără întârziere. Cu toate acestea, instanța poate dispune, în urma prezentării unor motive temeinice, ca persoana condamnată să plătească amenda în decursul unei perioade care va fi stabilită de instanță prin sentință:
În cazul unei amenzi (*ammenda*) de cincizeci și opt euro și douăzeci și trei de cenți (58,23) sau mai puțin, perioada menționată nu trebuie să fie mai lungă de zece zile și, în

BU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

VI.1947.4; V.1956.4; III.2002.7; LN 407 din 2007.

cazul unei amenzi (*ammenda*) de mai mult de cincizeci şi opt euro şi douăzeci şi trei de cenţi (58,23), sau, în cazul unei amenzi (*multa*), perioada menţionată anterior nu poate fi mai lungă de o lună:

În caz de neplată a amenzii (*multa* sau *ammenda*), în termenul stabilit de instanţă în sentinţă sau dacă prin sentinţă nu s-a stabilit un astfel de termen, în termen de o săptămână de la data sentinţei, aceasta să fie înlocuită imediat de închisoarea sau detenţia prevăzute la articolele 11 şi 13 după caz, iar poliţia, în virtutea autorităţii conferite prin sentinţă şi prin această prevedere legală, va aresta persoana condamnată şi o va escorta la locul desemnat conform legii pentru izolarea persoanelor condamnate la o amendă convertibilă în închisoare sau detenţie în potrivit legii:

Autoritatea instanţei de a stabili altă perioadă de detenţie sau închisoare.

Instanţa, prin derogare de la prevederile articolelor 11 şi 13, atunci când dispune condamnarea la pedeapsa amenzii (*ammenda* sau *multa*) poate stabili orice altă perioadă de detenţie sau închisoare pe care făptuitorul o va executa în caz de neplată a acesteia, imediat sau în interiorul perioadei de timp stabilite, după caz; cu toate acestea, perioada de detenţie astfel stabilită nu poate să depăşească în nici un caz perioada prevăzută la articolele 11 şi respectiv 13.

(2) Instanţa poate, de asemenea, la latitudinea sa prin sentinţa dată sau în orice moment ulterior să dispună ca orice amendă (*ammenda* sau *multa*), la care orice persoană este condamnată, să poată fi plătită în tranşe în cuantumul şi în intervalele periodice stabilite după cum sunt considerate potrivite de către instanţă, dar în niciun caz, perioada totală în care se plăteşte întreaga sumă nu trebuie să depăşească trei ani, iar în caz de neplată a oricăreia dintre rate întreaga sumă restantă devine exigibilă, iar toate dispoziţiile prezentului Cod aplicabile pedepsei cu amenda (*ammenda*) sau amenda (*multa*) şi arestului, detenţiei sau închisorii, după caz, în caz de neplată respectivei amenzi se aplică în mod corespunzător.

Mustrarea sau avertismentul. Abrogat prin: II.1886.4. şi re-puse în aplicare prin: XVI.1888.4.

15. (1) Mustrarea sau avertismentul se vor face în şedinţă publică de către judecătorul sau magistratul care a judecat infracţiunea.

(2) În cazul în care persoana căreia i se aplică mustrarea sau avertismentul reacţionează cu acţiuni de dispreţ sau lipsă de respect, aceasta se pedepseşte cu detenţie sau amendă (*ammenda*).

SUBTITLUL II
Dispoziții generale privind stabilirea şi executarea pedepsei

Calculul pedepsei.

16. În cazul în care pedeapsa se dispune pentru o perioadă calculată în zile, o zi de pedeapsă este echivalentul a douăzeci şi patru de ore; în cazul în care pedeapsa este exprimată în luni, dar nu mai mult de trei luni, se consideră că fiecare lună are treizeci de zile; în cazul în care pedeapsa este de o durată mai lungă, lunile şi anii se calculează conform calendarului.

Infracțiuni şi pedepse concurente.
Modificat prin:
IX.1859.1;
XI.1900.6;
IX.1911.3,4;
XII.1914.4;
XXXIII.1972.4;

17. În cazul infracțiunilor şi a pedepselor concurente se aplică următoarele dispoziții:
(a) persoana care a săvârşit mai mult de o crimă pentru care legea prevede pedepse privative de libertate, dintre care una este detențiunea pe viață, se pedepseşte cu această pedeapsă, la care se adaugă pedeapsa izolării;
(b) persoana care a săvârşit mai mult de o crimă pentru care legea prevede pedepse temporare privative de libertate, se pedepseşte cu pedeapsa pentru crima cea mai gravă, la care se adaugă un spor cuprins între o treime şi jumătate din cuantumul total al celorlalte pedepse;
(c) persoana care a săvârşit mai mult de un delict se pedepseşte cu pedeapsa stabilită pentru fiecare delict:
În cazul în care inculpatul este condamnat la detenție, durata totală a pedepsei care urmează să fie stabilită să nu depăşească în nici un caz trei luni;
(d) persoana care a săvârşit una sau mai multe crime şi una sau mai multe delicte se pedepseşte numai cu pedeapsa aplicată pentru crimă sau cu pedeapsa aplicată făptuitorului pentru săvârşirea mai multor crime potrivit normelor prevăzute în paragrafele precedente, dacă pedeapsa ce urmează a fi aplicată pentru crime nu este mai mică de trei luni de închisoare. Dacă pedeapsa ce urmează a fi aplicată pentru crime este mai mică de trei luni de închisoare, se va aplica şi pedeapsa stabilită pentru delict sau pedeapsa stabilită făptuitorului pentru săvârşirea mai multor delicte potrivit normelor prevăzute în paragraful precedent;
(e) Dacă legea prevede pedeapsa interdicției temporare, se aplică interdicția cu durata cea mai lungă, la care se adaugă un spor cuprinsă între o treime şi jumătate din durata totală a celorlalte interdicții:
Termenul nu va depăşi în nici un caz douăzeci de ani;

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

XXXVIII.1973.2; XLIX.1981.4,6; XVI.1996.6.

(f) persoana care a săvârşit mai mult de o infracţiune pentru care legea prevede pedepse pecuniare, se sancţionează cu amenda mai mare sau cu cea mai mare amendă (*multa sau ammenda*), după caz, în plus faţă de o jumătate din fiecare dintre celelalte amenzi (*multa sau ammenda*);

(g) în cazul conversiei a mai mult de o pedeapsă pecuniară într-o pedeapsă privativă de libertate, durata acestei pedepse nu poate să depăşească trei ani, în cazul unei amenzi (*multa*) sau şase luni, în cazul unei amenzi(*ammenda*); şi în cazul în care s-au stabilit ambele tipuri de amenzi (*multa* şi *ammenda*), conversia se face în detenţie sau închisoare după cum va decide instanţa;

(h) atunci când mai multe infracţiuni, care luate împreună nu constituie o infracţiune mai gravă , servesc la săvârşirea unei alte infracţiuni, fie în formă agravată sau simplă, se aplică pedeapsa pentru infracţiunea mai gravă.

Infracţiune continuată. Modificat prin: XI.1900.6.

18. În cazul în care mai multe acte săvârşite de către autorul infracţiunii, chiar dacă la momente diferite, constituie încălcări ale aceleiaşi dispoziţii a legii şi sunt săvârşite în realizarea aceleiaşi rezoluţii infracţionale, astfel de acte sunt considerate a fi o infracţiune unică, numită o infracţiune continuată, dar pedeapsa poate fi crescută cu unul sau două grade.

Reguli privind modul de stabilire a pedepselor

19. Pedeapsa prevăzută de lege pentru o infracţiune nu va afecta în niciun fel o pedeapsă mai mare prevăzută pentru acea faptă printr-o altă lege, ori de câte ori circumstanţele prevăzute în această din urmă lege se regăsesc în infracţiune.

Pedeapsa are nu se poate aplica la minimul ei. Modificat prin: XI.1900.7; IX.1911.5; XLIX.1981.6.

20. Când legea prevede în mod expres că o pedeapsă nu se va aplica în minimul prevăzut de lege, pedeapsa care urmează să se aplice va include întotdeauna cel puţin o treime din diferenţa dintre minimul şi maximul de pedeapsă.

Pedeapsa sub valoarea minimă prevăzută de lege. Completat prin: XII.1944.2. Modificat prin: XXI.1971.4.

21. Sub rezerva prevederilor art. 492, instanţa poate, din motive deosebite şi excepţionale, care urmează să fie menţionate în mod expres în detaliu în decizie, să aplice, la alegerea sa, orice pedeapsă mai mică, pe care o consideră adecvată, în pofida faptului că art. prin care se pedepseşte o anumită infracţiune prevede o pedeapsă minimă sau că sunt aplicabile dispoziţiile art. 20, cu excepţia prevederilor art. 7.

Computarea pedepselor cu închisoarea.
Completat prin: VI.1947.6.
Înlocuit prin: III.2002.8.

22. Cu excepţia cazului unei pedepse cu închisoarea pe viaţă sau închisoare sau detenţie în caz de neplată a amenzii (*multa* sau *ammenda*), orice perioadă anterioară condamnării şi executării pedepsei, în care persoana condamnată se află în închisoare pentru infracţiunea sau infracţiunile pentru care a fost condamnată, fără a se afla în executarea unei pedepse cu închisoarea, se consideră ca fiind parte din pedeapsa cu închisoarea la care a fost condamnată; totuşi, dacă acesta a fost supus anterior unei hotărâri de probaţiune sau a fost liberat condiţionat ori executarea pedepsei a fost suspendată, nicio perioadă anterioară probaţiunii, liberării sau suspendării executării nu va fi avută în vedere în sensul prezentului articol:
În cazul în care orice perioadă anterioară condamnării, astfel cum se prevede mai sus, în baza acestui articol a fost inclusă în durata închisorii sau a detenţiei stabilite prin hotărârea de condamnare, această perioadă nu va putea fi inclusă în durata închisorii sau a detenţiei aplicate printr-o altă hotărâre de condamnare.

Confiscarea de corpuri delicte.
Modificat prin: VI.1947.7; XXXI.2007.3.

23. (1) Confiscarea corpurilor delicte, a instrumentelor utilizate sau destinate a fi utilizate la săvârşirea oricărei crime, precum şi oricăror bunuri rezultate din săvârşirea unei astfel de crime, este o consecinţă a pedepsei prevăzute de lege pentru crima respectivă, chiar aceasta nu este prevăzută în mod expres în lege, cu excepţia cazului în care persoana care nu a participat la infracţiune, are o pretenţie la un astfel de bun.
(2) În cazul delictelor, confiscarea se va dispune numai în cazurile în care este prevăzută în mod expres de lege.
(3) În cazul bunurilor a căror producere, utilizare, transport, păstrare sau vânzare constituie infracţiune, confiscarea acestora poate fi dispusă de către instanţa de judecată, chiar dacă nu s-a dispus condamnarea şi chiar dacă aceste bunuri nu aparţin inculpatului.
(4) Prin derogare de la dispoziţiile de alin. (1)-(3), în cazul în care Procurorul general comunică unui magistrat o cerere formulată de către o autoritate străină pentru înapoierea unui bun obţinut prin mijloace frauduloase în scopul restituirii acestuia proprietarului de drept, instanţa de judecată poate dispune să nu se confişte un astfel de bun şi că bunul va fi returnat autorităţii străine solicitante,

BCU IAŞI / CENTRU UNIVERSITAR

după ascultarea părților în ședința de judecată și în cazul în care aceasta consideră că este adecvat, după luarea în considerare a tuturor circumstanțelor cauzei.

Indisponibilizarea bunurilor persoanei acuzate.
Completat prin: III.2002.9.
Modificat prin: III.2004.69. VII 2010.3.

23A. (1) În prezentul articol, cu excepția cazului în care contextul impune altfel:

„Infracțiune gravă" înseamnă orice infracțiune care nu este una de natură involuntară, alta decât crimele prevăzute în Ordonanțe sau în temeiul Legii, pentru care legea prevede o pedeapsă cu închisoare sau detenție pentru o perioadă de mai mult de un an;

Cap. 373. „Legea" înseamnă prevenirea Legea privind prevenirea spălării banilor;

Cap. 101., Cap 31 „Ordonanțele" înseamnă Ordonanța privind drogurile periculoase și Ordonanța privind profesiile medicale și profesiile conexe.

(2) În cazul în care o persoană este acuzată de săvârșirea unei infracțiuni grave se aplică *mutatis mutandis* dispozițiile art. 5 din Lege și aceleași dispoziții se aplică oricărei hotărâri pronunțate de Curte în virtutea prezentului articol, ca și cum această hotărâre ar fi pronunțată de Curte în temeiul art. 5 din Lege arătat mai sus.

(3) În cazul în care instanța nu va pronunța o hotărâre potrivit alin. (2), aceasta va pronunța o hotărâre de indisponibilizare temporară care va avea același efect ca și o hotărâre pronunțată în temeiul art. 5 din Lege, aceasta rămânând în vigoare până la momentul la care instanța va pronunța o hotărâre conform celei cerut de alineatul arătat.

(4) Dacă din orice motiv instanța respinge o cerere formulată de procuror pentru pronunțarea unei hotărâri conform alin. (2), Procurorul general poate, ca în termen de trei zile lucrătoare de la data pronunțării hotărârii instanței, să ceară Curții penale să pronunțe hotărârea și se vor aplica *mutatis mutandis* dispozițiile art. 5 din Lege asupra hotărârii pronunțate de Curtea penală conform prezentului alineat, ca și cum ar fi vorba despre o hotărâre judecătorească pronunțată conform art. 5. Hotărârea de indisponibilizare temporară pronunțată în baza alineatului (3) va rămâne în vigoare până la momentul la care Curtea penală va stabili aplicarea.

BCU IAȘI

(5) Persoana acuzată are dreptul ca în termen de trei zile lucrătoare de la data la care s-a pronunţat hotărârea conform alin. (2) să ceară Curţii penale revocarea hotărârii cu condiţia ca hotărârea dată în baza alin.(2) să rămână în vigoare până la revocarea sa de către Curtea penală.

Confiscarea bunurilor persoanei condamnate.
Completat prin: III.2002.9.
Modificat prin: XXXI.2007.4., VIII.2015.2.

23B. (1) Fără a aduce atingere dispoziţiilor art. 23, instanţa, în afară de pedeapsa ce poate fi aplicată persoanei condamnate pentru o infracţiune gravă, precum şi în afară de pedeapsa ce poate fi aplicată unei persoane juridice care răspunde penal potrivit art. 121D, dispune confiscarea în favoarea statului a foloaselor obţinute din infracţiune sau a unor bunuri similare a căror valoare corespunde cu valoarea acestor foloase, dacă acestea au fost primite de către persoana condamnată sau de persoana juridică menţionată în art. 121D.

(1A) Orice bun, aflat în Malta sau în afara Maltei, sau în posesia ori sub controlul unei persoane condamnate pentru o infracţiune gravă sau în posesia sau sub controlul unei persoane juridice care poate fi trasă la răspundere potrivit dispoziţiilor art. 121D trebuie, cu excepţia cazului în care se face proba contrară, se consideră a fi obţinut din infracţiunea în cauză şi este supusă confiscării sau sechestrării de către instanţa de judecată.

(1B) Prevederile art. 7 din Lege se aplică *mutatis mutandis* astfel încât orice referire în prezentul articol la „art. 3 alin. (3) „ se interpretează ca fiind o referire la alin. (1A) din prezentul articol şi orice referire din art. 7 la „o infracţiune în conformitate cu art. 3" se interpretează ca o referinţă la o infracţiune gravă.

Cap. 12.

(2) În cazul în care foloasele infracţiunii s-au risipit sau nu este posibil, din orice alt motiv, să se identifice şi să se confişte aceste foloase sau pentru a dispune confiscarea unor bunuri cu aceeaşi valoare, instanţa de judecată va condamna persoana fizică sau persoana juridică, sau persoana fizică şi persoană juridică *in solidum*, după caz, la plata unei amenzi (*multa*), care este echivalentul foloaselor obţinute din infracţiune. Amenda menţionată poate fi recuperată ca o datorie civilă şi sentinţa instanţei constituie titlu executoriu în toate cazurile şi în sensul prevăzut în Codul de organizare şi procedură civilă.

BCU IASI / UNIVERSITATEA BRAD

(3) În sensul prezentului articol:

„Foloase" înseamnă orice avantaj economic şi orice bunuri derivate sau obţinute, în mod direct sau indirect, prin săvârşirea infracţiunii şi include orice venituri sau alte beneficii derivate din astfel de bunuri;

Se referă la acele bunuri care au fost transformate sau convertite, în totalitate sau în parte, în alte bunuri, precum şi bunuri care au fost amestecate cu alte bunuri obţinute din surse legitime, până la valoarea estimată a bunurilor amestecate, se vor include în această definiţie.

„Bunuri" înseamnă activele de orice fel, indiferent dacă sunt corporale sau incorporale, mobile sau imobile, tangibile sau intangibile, precum şi documentele sau instrumentele legale atestând un titlu sau un interes cu privire la aceste active;

„Infracţiune relevantă" şi „Legea" au sensul prevăzut de art. 23A alin. (1).

Confiscarea bunurilor derivate din activitatea infracţională.
Completat prin: XXXI.20075.
Modificat prin; XXIV.2014.5; VIII 2015.3
Cap. 101.

23C. (1) În cazul în care se stabileşte că valoarea bunurilor persoanei găsite vinovate de săvârşirea unei infracţiuni relevante este disproporţionată în raport cu veniturile sale legale şi instanţa de judecată poate presupune în mod rezonabil că este mult mai probabil ca bunurile în cauză să fi fost obţinute din activitatea infracţională a acelei persoane, decât din alte activităţi, acele bunuri pot fi supuse confiscării.

(2) Atunci când o persoană a fost găsită vinovată de săvârşirea unei infracţiuni relevantă şi, în consecinţă orice sume de bani sau alte bunuri mobile sau orice bunuri imobile sunt supuse confiscării, prevederile art. 22 (3A) (b) şi (d) din Ordonanţa privind drogurile periculoase se aplică *mutatis mutandis* în circumstanţele menţionate în aceste paragrafe.

(3) În cazul în care o persoană a fost suspectată sau acuzată de săvârşirea unei infracţiuni relevante care, direct sau indirect, este de natură a-i conferi un avantaj economic, iar procesul nu poate continua din cauza bolii sau a decesului persoanei în cauză, iar instanţa, în baza unor fapte specifice, are convingerea că procesul ar fi dus la condamnarea persoanei acuzate sau că persoana

BCU IASI - CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

suspectă ar fi fost pusă sub acuzare, instanța are dreptul de a dispune confiscarea instrumentelor folosite la săvârșirea infracțiunii și a foloaselor obținute din infracțiune:
În sensul prezentului articol „boală" reprezintă inabilitatea suspectului sau acuzatului de a participa la procesul penal pentru o perioadă prelungită de timp, astfel că procesul nu poate continua în condiții normale.
(4) Fără a aduce atingere dispozițiilor alin. (2) instanța, în plus față de alte pedepse, va putea dispune prin sentință sau în orice moment după pronunțarea acesteia, confiscarea tuturor foloaselor sau altor bunuri a căror valoare corespunde cu cea a foloaselor care au fost transferate direct sau indirect de către un suspect sau o persoană acuzată către o terță persoană, sau care au fost obținute de către o terță persoană de la suspect sau de la persoana acuzată, dacă terța parte știa sau trebuia să știe că scopul transferului sau achiziției a fost acela de a evita confiscarea.
(5) Nu va fi împiedicată identificarea și urmărirea bunurilor așa cum se prevede în prezentul Cod sau în orice altă lege, în vederea indisponibilizării și confiscării, în urma pronunțării unei hotărâri definitive pentru săvârșirea unei infracțiuni sau ca urmare a procedurii prevăzute în alin. (3), cu scopul de a asigura punerea efectivă în executare a ordinului de confiscare, dacă un astfel de ordin a fost deja emis.
(6) În sensul prezentului articol:
„infracțiune relevantă" înseamnă orice infracțiune care nu este de natură involuntară, pentru care se prevede pedeapsa cu închisoarea mai mare de un an.
„bun" are același înțeles ca cel stabilit în art. 23B (3).

Efectuarea anchetelor de către grefier.
Completat prin: VII 2010.5
Modificat de: IV.2014.3

23D. (1) În cazul în care instanța emite un ordin dintre cele prevăzute în art. 23A-23C, aceasta dispune grefierului să facă anchete pentru a urmări și a evalua unde se află orice sume de bani sau bunuri care se cuvin sau care se află sub controlul persoanei acuzate, suspectate sau condamnate, după caz.

În sensul prezentului alineat noțiunile de „bunuri" și „foloase" au înțelesul care li s-a conferit conform art. 23B (3).
(2) Orice persoană căreia grefierul îi cere să dea informații în scopul arătat la alin. (1) va da curs cererii în decurs de treizeci de zile de la primirea acesteia.

(3) Cererea făcută de către grefier şi orice răspuns dat în sensul prezentului articol, pot fi transmise şi prin poşta electronică.

Răspunderea pentru fapta altuia, în cazul unui delict.
Completat prin: VIII.1909.2.

24. În cazul oricărui delict săvârşit de către persoana care se află sub autoritatea, controlul sau paza unei alte persoane, nu numai persoana care săvârşeşte delictul, ci şi persoana care răspunde pentru ea se pedepseşte, dacă prin săvârşirea delictului se încalcă prevederi a căror respectare persoana răspunzătoare trebuie să o asigure şi dacă săvârşirea delictului ar fi putut fi prevenită prin diligenţa acesteia.

Eliminarea dizabilităţilor care decurg din pedepse.
Modificat prin: VI.1871.2; XXI.1971.5.

25. Toate dispoziţiile legale referitoare la pedepse a căror aplicare produce o dizabilitate de orice fel sunt abolite.

Dreptul de a formula acţiunea civilă rămâne neatins.
Modificat prin: VIII.1909.3.

26. (1) Condamnarea la o pedeapsă prevăzută de lege se consideră că a fost pronunţată fără a aduce atingere dreptului la acţiune civilă.

(2) Graţierea prin care o pedeapsă aplicată în mod legal este comutată sau remisă nu are ca efect împiedicarea acţiunii civile.

Diferenţa dintre pedeapsa aplicabilă la momentul faptei şi cea de la data procesului.

27. În cazul în care pedeapsa prevăzută de legea în vigoare la momentul procesului este diferită de cea prevăzută de legislaţia în vigoare la momentul în care a fost săvârşită infracţiunea, se va aplica pedeapsa mai puţin severă.

Norme privind executarea pedepselor.
Modificat prin: XII.1914.5.

28. (1) Atunci când mai multe pedepse de acelaşi tip sunt aplicate în acelaşi timp, cu privire la aceeaşi persoană condamnată, acestea vor fi executate una după executarea celeilalte; în cazul în care acestea sunt de diferite feluri, pedeapsa mai grea va fi executată mai întâi şi imediat după executarea acesteia, va începe executarea pedepsei mai blânde.

(2) Dacă o persoană, în timp ce se află în executarea unei pedepse, este condamnată la o altă pedeapsă, fie de acelaşi

tip, fie mai puțin severă, acesta continuă să execute prima pedeapsă şi imediat după executarea acesteia, aceasta va executa a doua pedeapsă.

(3) Dacă a doua pedeapsă este mai grea decât prima, persoana condamnată trebuie să înceapă de îndată executarea celei de-a doua pedepse, iar după executarea acesteia, se va executa imediat restul din prima pedeapsă.

(4) Pedeapsa de interdicție produce efecte de la data sentinței prin care se stabileşte o astfel de pedeapsă.

Suspendarea pedepsei cu închisoarea.
Completat prin: XXIX.1990.3.
Modificat prin: III.2002.10.

28A. (1) Sub rezerva alin. (2) până la (7) şi a art. 28B-28I, o instanță care stabileşte o pedeapsă cu închisoarea pe un termen de cel mult doi ani pentru o infracțiune poate dispune ca pedeapsa să nu fie executată sub condiția ca pe parcursul unei perioade prevăzute în hotărâre, care nu poate fi mai mică de un an sau mai mare de patru ani de la data hotărârii judecătoreşti, făptuitorul să nu săvârşească o altă infracțiune pedepsită cu închisoarea şi, ulterior, o instanță competentă să dispună, potrivit art. 28B, că pedeapsa inițială va fi executată; în prezentul articol şi ori de câte ori apare în articolele 28B-28G şi în art. 28I sintagma „perioadă operațională", în legătură cu o pedeapsă suspendată, înseamnă perioada astfel specificată.

(2 Instanța nu poate dispune suspendarea unei pedepse, chiar dacă o astfel de măsură ar fi aplicabilă, în cazul în care pronunță o hotărâre în condițiile alin. (1) (hotărâre prin care revocă suspendarea unei pedepsei anterioare - Nota redacției)

(3) Instanța care dispune suspendarea pedepsei unei persoane pentru o infracțiune nu va emite un ordin de probațiune, astfel cum este prevăzut în Legea Probațiunii, în ceea ce priveşte o altă infracțiune pentru care aceasta este condamnată de către sau în fața instanței sau pentru care este judecată de către instanța de judecată.

(4) La pronunțarea unei pedepse cu suspendare instanța va explica condamnatului în limbaj obişnuit răspunderea sa potrivit art. 28B dacă în timpul perioadei operaționale săvârşeşte o infracțiune pedepsită cu închisoarea.

(5) O pedeapsă cu suspendare care nu şi-a produs efectele se consideră, sub rezerva dispozițiilor alin. (1), a fi o sentință de condamnare, iar dispozițiile prezentului articol nu vor produce efecte cu privire la:

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(a) aplicabilitatea oricărei alte pedepse care poate fi dispusă sau orice suspendare, anulare, descalificare, decădere, pierdere sau îndepărtare care pot fi dispuse, împreună cu pedeapsa închisorii cu suspendare; şi

(b) aplicarea articolelor 383, 384, 385, 386, 387 şi 533.

(5A) Fără a se aduce atingere dispoziţiilor art. 28F, pedeapsa cu suspendare, atunci când aceasta nu îşi produce efectele, va fi considerată, în sensul art. 50, ca fiind expirată la expirarea perioadei operaţionale iniţiale menţionată în alin. (1) sau a perioadei operaţionale substituite acesteia, conform prevederilor art. 28B(2) (b).

(6) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul oricărei pedepse cu închisoarea aplicate ca urmare a neplăţii unei amenzi penale sau a costurilor.

Cap. 446.

(7) Hotărârea prevăzută la alin. (1) nu se emite în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) în cazul în care persoana condamnată se află deja în executarea unei pedepse privative de libertate;

(b) în cazul în care persoana condamnată este recidivistă în sensul art. 50;

(c) în cazul în care infracţiunea a fost săvârşită în cursul unei perioade de probă sau de liberare condiţionată conform Legii privind probaţiunea.

(8) Grefierul trebuie să păstreze un registru special al făptuitorilor care au fost condamnaţi la o pedeapsă cu suspendare.

Săvârşirea unei infracţiuni în timpul perioadei operaţionale.
Completat prin: XXIX.1990.3.

28B. (1) În cazul în care un făptuitor este condamnat pentru o infracţiune care se pedepseşte cu închisoarea, săvârşită în timpul perioadei operaţionale a unei pedepse suspendate şi, fie că este condamnat de către sau în faţa unei instanţe competente pentru judecarea lui potrivit art. 28c în ceea ce priveşte pedeapsa cu suspendare, fie că se prezintă ulterior sau este adus în faţa unei astfel de instanţe, cu excepţia cazului în care s-a început executarea pedepsei, această instanţă va dispune ca pedeapsa suspendată să fie executată.

(2) În cazul în care infracţiunea săvârşită în cursul perioadei operaţionale este de natură involuntară sau în cazul oricărui alt tip de infracţiune, iar instanţa este de părere, având în vedere toate circumstanţele, inclusiv faptul că s-a mai săvârşit o infracţiune, că ar fi nedrept să pronunţe o hotărâre conform alin. (1), poate dispune asupra făptuitorului astfel:

BCU IAŞI

(a) poate să se abţină de la a pronunţa o hotărâre potrivit alin. (1) şi perioada de operaţională va rămâne apoi în vigoare; sau
(b) aceasta poate modifica prin hotărâre judecătorească orice hotărâre iniţială pronunţată conform art. 28A (1), prin substituirea perioadei operaţionale specificate în aceasta cu o perioadă care expiră cel târziu la patru ani de la data modificării:
În cazul în care nu pronunţă o hotărâre potrivit alin. (1), instanţa îşi va expune motivele.
(3) În cadrul proceselor care au loc în faţa Curţii penale şi în care este judecat făptuitorul cu privire la suspendarea pedepsei, reţinerea cu privire la condamnarea făptuitorului la o pedeapsă privativă de libertate pentru o infracţiune săvârşită în timpul perioadei operaţionale a pedepsei suspendate, fără a se aduce atingere dispoziţiilor art. 436(2) şi al art. 467, se stabileşte de către instanţa de judecată şi nu prin verdictul unui juriu.
(4) În cazul în care o instanţă dispune referitor la un făptuitor în temeiul prezentului articol cu privire la o condamnare cu suspendare stabilită de către o altă instanţă, grefierul, prin intermediul unei copii, notifică de îndată instanţa care a dat sentinţa cu privire la metoda adoptată.
(5) În cazul în care o instanţă decide referitor la un făptuitor în temeiul prezentului articol, grefierul va face adnotările necesare în registrul special menţionat în art. 28A (8).

Instanţa competentă pentru soluţionarea problemelor privind o pedeapsă cu suspendare.
Completat prin: XXIX.1990.3.
Modificat prin: VIII.1990.3; III.2002.11.

28C. (1) Făptuitorului poate fi judecat, în ceea ce priveşte o pedeapsă cu suspendare la care a fost condamnat, de către Curtea penală de Apel, de către Curtea penală sau, în cazul în care sentinţa a fost pronunţată de Curtea magistraţilor, de o astfel de instanţă.
(2) În cazul în care un făptuitor este condamnat la pedeapsa închisorii de către Curtea magistraţilor pentru săvârşirea unei noi infracţiuni, iar instanţa constată că infracţiunea a fost săvârşită în cursul perioadei operaţionale a unei condamnări cu suspendare pronunţate de Curtea penală, această instanţă va trimite condamnatul în custodie sau cu plata unei cauţiuni în faţa Curţii penale, în scopul de a se decide în ceea ce priveşte pedeapsa cu suspendarea:
În cazul în care Curtea magistraţilor este de părere că pedeapsa corespunzătoare pentru infracţiunea ulterioară este închisoarea, se aplică prevederile art. 28E (3).

(3) În sensul prezentului articol şi ale articolelor 28D şi 28E:

(a) o pedeapsă suspendată care a fost aplicată unui făptuitor în apel se consideră a fi fost aplicată de către instanţa împotriva a cărei hotărâri a fost făcut apelul;

(b) Instanţa pentru cauze cu minori se consideră a fi o Curte a magistraţilor (Malta) sau Curtea magistraţilor (Gozo), după caz.

Pedepse suspendate care nu sunt luate în considerare cu ocazia condamnării pentru alte infracţiuni.
Completat prin: XXIX.1990.3.
Modificat prin: VIII.1990.3; III.2002.12.

28D. (1) În cazul în Curtea penală de Apel, Curtea penală sau Curtea magistraţilor consideră că făptuitorul a fost condamnat pentru o infracţiune pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoarea, săvârşită în timpul perioadei operaţionale a unei pedepse suspendate şi că nu a fost aplicată pedeapsa cu suspendare, această instanţă trebuie, fie din oficiu sau la cererea Procurorului general sau al Poliţiei, după caz, să solicite să se emită o citaţie prin care se dispune ca făptuitorul să se prezinte înaintea Curţii la o dată şi la o oră determinate sau emite un mandat de arestare.

(2) O citaţie sau mandat emis potrivit prezentului articol trebuie să atenţioneze făptuitorul să apară sau să fie adus în faţa instanţei pentru a se decide în ceea ce priveşte pedeapsa cu suspendare.

Infracţiuni concurente şi pedepse în relaţie cu condamnarea cu suspendare.
Completat prin: XXIX.1990.3.
Modificat prin: VIII.1990.3; III.2002.13.

28E. (1) În cazul în care un făptuitor este condamnat pentru mai mult de o infracţiune, potrivit dispoziţiilor art. 17(b), un ordin potrivit art. 28A (1) se poate da în cazul în care termenul unic de închisoare considerat adecvat şi stabilit de către instanţa de judecată prin hotărârea de suspendare a pedepsei nu depăşeşte doi ani şi dacă sunt îndeplinite şi celelalte condiţii pentru o pedeapsă suspendată.

(2) Abrogat prin: III.2002.13.

(3) În cazul în care Curtea magistraţilor condamnă un făptuitor pentru săvârşirea unei infracţiuni care se pedepseşte cu închisoarea, săvârşite în timpul perioadei operaţionale a unei condamnări cu suspendare pronunţată de Curte, aceasta, după ce a stabilit vinovăţia inculpatului în ceea ce priveşte respectiva infracţiune şi efectele acesteia, în cazul în care este de părere că pedeapsa corespunzătoare

pentru această infracțiune este închisoarea, poate trimite cauza Curții penale pentru stabilirea pedepsei potrivit Art. 28C(2), fără a pronunța termenul de închisoare pentru alte infracțiuni:

În cazul în care Curtea penală nu emite un ordin potrivit art. 28B (1), aceasta stabilește termenul de închisoare numai pentru restul infracțiunilor.

(4) Abrogat prin: III.2002.13.

(5) Nicio instanță care judecă un făptuitor potrivit art. 28C și prezentului articol nu poate modifica durata pedepsei stabilite prin hotărârea prin care s-a dispus suspendarea pedepsei prin reducerea acesteia, cu excepția cazului în care acest lucru este necesar în scopul respectării dispozițiilor art. 17 (b).

Recidiva.
Completat prin: XXIX.1990.3.

28F. În cazul în care judecă un făptuitor pentru o infracțiune pedepsită cu închisoarea săvârșită în timpul perioadei operaționale a unei pedepse cu suspendare, instanța îl va considera recidivist în sensul art. 49, cu scopul de a evalua orice pedeapsă care îi poate fi aplicată pentru săvârșirea unei noi infracțiuni, dar pedeapsa stabilită cu suspendare nu se ia în considerare în sensul art. 50, cu excepția cazului în care o astfel de pedeapsă se execută și până la executarea sau remiterea unei astfel de pedepse.

Completat prin: XXIX.1990.3.

Ordinul de supraveghere privind pedeapsa suspendată.
Completat prin: XXIX.1990.3.
Modificat prin: III.2002.14; LN 407 din 2007; XXIV.2014.6

28G. (1) În cazul în care o pedeapsă de mai mult de șase luni de închisoare este suspendată potrivit dispozițiilor art. 28A (1), instanța poate, în plus, să dea un ordin de supraveghere privind suspendarea pedepsei (denumit în continuare „ordin de supraveghere") prin care să plaseze făptuitorul sub supravegherea unui ofițer de supraveghere pentru o perioadă stabilită în ordin, iar această perioadă nu depășește perioada operațională.

Cap. 446.

(1A) Dacă s-a emis un ordin de supraveghere conform prevederilor alin. (1), instanța poate, în plus față de ordin, să dea un ordin de serviciu comunitar așa cum este acesta definit în art. 11 din Legea Probațiunii, iar prevederile Legii privind probațiunea se vor aplica *mutatis mutandis* unui asemenea ordin.

Cap. 446.

(2) Ordinul de supraveghere trebuie să specifice numele, adresa şi alte elemente de identificare ale condamnatului, iar ofiţerul de supraveghere va fi un ofiţer de probaţiune numit în temeiul Legii probaţiunii şi numit în ordinul de supraveghere; iar în ordinul de supraveghere poate impune în plus condamnatului să se conformeze, în timpul întregii perioade sau în orice parte din perioada de supraveghere, unor astfel de cerinţe ce pot fi hotărâte de instanţă potrivit prevederilor art. 7 din legea menţionată.

(3) Condamnatul cu privire la care s-a emis un ordin de supraveghere trebuie să păstreze legătura cu ofiţerul de supraveghere, conform instrucţiunilor pe care le primeşte periodic de la ofiţerul de supraveghere şi îl va notifica cu privire la orice schimbare de adresă.

(4) Instanţa care emite un ordin de supraveghere trebuie să dispună ca o copie a ordinului să fie comunicată de îndată ofiţerului de supraveghere.

(5) Ordinul de supraveghere încetează să mai producă efecte în cazul în care, înainte de sfârşitul perioadei specificate în acesta:

(a) Instanţa dispune că pedeapsa suspendată pronunţată în procesul în care a fost emis ordinul de supraveghere se execută; sau

(b) ordinul este anulat sau înlocuit, potrivit următoarelor dispoziţii ale prezentului articol.

(6) Ordinul de supraveghere judiciară poate fi anulat la cererea ofiţerului de supraveghere sau a persoanei condamnate de către instanţa care a emis ordinul. În cazul în care un astfel de ordin a fost emis în cadrul unui apel, instanţa la care a fost făcut apelul se consideră a fi instanţa care a emis ordinul.

(7) Instanţa care a emis ordinul de supraveghere îl poate înlocui printr-un ordin de prelungire a duratei acestuia, conform oricărei modificări a perioadei operaţionale a pedepsei suspendate, efectuată conform art. 28B (2).

(8) La emiterea sau înlocuirea unui ordin de supraveghere instanţa va explica persoanei condamnate efectul său în limbaj obişnuit.

(9) În cazul în care, în orice moment, în timp ce ordinul de supraveghere este în vigoare, instanţa care a emis ordinul, pe baza raportului scris al ofiţerului de supraveghere,

BCU IAŞI

consideră că făptuitorul nu a respectat oricare dintre cerinţele alin. (2) şi (3), aceasta va dispune ca persoana condamnată să fie adusă în faţa sa într-o anumită zi şi la o anumită oră, iar în cazul în care instanţa de judecată, după ascultarea persoanei condamnate, consideră că a avut loc o astfel de încălcare, aceasta poate fie, în cazurile grave sau repetate, să dispună ca pedeapsa cu suspendarea care s-a stabilit în procesul în care a fost emis ordinul de supraveghere să fie executată, fie, fără a aduce atingere continuării ordinului, impune acestuia o amendă care nu depăşeşte două sute treizeci şi doi euro şi nouăzeci-patru cenţi (232.94).

(10) Orice referire la un ordin de supraveghere se consideră că se referă şi la un ordin de serviciu în folosul comunităţii.

Dispoziţiile Curţii pentru restituire sau despăgubire. Completat prin: XXIX.1990.3.

28H. (1) La emiterea unui ordin pentru suspendarea executării pedepsei conform alin. (1) al art. 28A, instanţa poate insera într-un astfel de ordin o dispoziţie care obligă persoana condamnată să restituie părţii vătămate orice bun furat sau primit sau obţinut cu bună ştiinţă prin fraudă sau alte câştiguri ilegale obţinute de către persoana condamnată în detrimentul unei astfel de părţi ca urmare sau prin infracţiunea la care se referă pedeapsa cu suspendare, sau să plătească acestei părţi suma de bani, care va fi stabilită de instanţă prin această dispoziţie drept compensaţie pentru orice pierdere dintre cele menţionate mai sus sau pentru orice daune sau alte vătămări ori răniri cauzate unei astfel de părţi ca urmare a infracţiunii sau prin săvârşirea acesteia; orice astfel de ordin poate include atât o dispoziţie pentru a face restituirea cât şi, în cazul în care este imposibil, o dispoziţie de plată astfel cum este arătat ca mai sus.

(2) Când prevede o astfel de dispoziţie potrivit art. 28A (1), instanţa trebuie să stabilească termenul limită, care nu poate fi mai mare de şase luni de la data dispoziţiei, în care condamnatul trebuie să restituie sau să plătească compensaţia impusă.

(3) Instanţa stabileşte valoarea oricărei compensaţii care urmează să fie plătită în temeiul prezentului articol, după ascultarea sumară a părţilor, dacă acestea sunt de acord, precum şi orice alte dovezi, inclusiv ale experţilor, pe care

BCU IAŞI / CENTRU UNIVERSITAR

le consideră relevante, dar valoarea compensației astfel determinată trebuie să nu aducă atingere drepturilor niciuneia dintre părți sau a oricărei alte persoane interesate, care decurge din lichidarea finală a sumei datorate, dacă este cazul, după cum poate fi convenită ulterior sau adjudecată printr-o acțiune civilă sau în orice alt mod permis de lege.

(4) În cazul în care persoana condamnată nu respectă o hotărâre pronunțată potrivit prezentului articol în termenul stabilit de către instanța de judecată în acest sens, instanța, la cererea solemnă a părții căreia i se cuvine o astfel de restituire sau despăgubire, pe care trebuie să o acopere persoana condamnată, va stabili o dată și o oră nu mai târziu de șapte zile de la data comunicării cererii, pentru ascultarea părților.

(5) În cazul în care instanța de judecată, după o astfel de audiere, constată că persoana condamnată nu a respectat dispoziția sa, în temeiul prezentului articol va dispune executarea pedepsei cu suspendare. Instanța poate, cu toate acestea, din motive rezonabile, să acorde persoanei condamnate o perioadă suplimentară peremptorie de maxim o lună, pentru a respecta dispoziția.

(6) Instanța nu va lua în considerare o cerere formulată potrivit alin. (4), în cazul în care este depusă după împlinirea a trei luni de la împlinirea termenului limită stabilit de instanța de judecată pentru conformarea cu o astfel de dispoziție.

(7) Cu ocazia emiterii unei dispoziții în temeiul prezentului articol, instanța va explica persoanei condamnate în limbaj obișnuit răspunderea sa ce decurge din prezentul articol, în cazul în care nu respectă această dispoziție.

Căi de atac. Completat prin: XXIX.1990.3.

28I. (1) În scopul exercitării dreptului de apel, ordinul emis de către instanță potrivit art. 28B (1) sau art. 28H (5) prin care o pedeapsă cu suspendare se consideră ca fiind echivalent unei hotărâri pronunțate cu privire la persoana condamnată de către respectiva instanță pentru infracțiunea pentru care a fost pronunțată pedeapsa cu suspendare.

(2) Nicio prevedere din prezentul articol nu va afecta dreptul de apel al oricărei persoane împotriva hotărârii de condamnare sau a pedepselor aplicate potrivit prezentului Cod, dar apelul nu este permis pentru oricare dintre următoarele aspecte:

(a) durata perioadei operaționale stabilite potrivit art. 28A (1);

BCU IAȘI

(b) orice modificare a perioadei operaționale efectuată conform art. 28B (2) (b);
(c) orice dispoziție emisă potrivit art. 28H pentru efectuarea restituirii sau a plății compensației, durata termenului stabilit pentru efectuarea unei astfel de restituiri sau pentru plata unei astfel de compensații potrivit alin. (2) din prezentul articol, sau stabilirea valorii compensației datorate în temeiul alin.(3) al aceluiași articol.

Procedura în caz de neplată a amenzii (*ammenda* sau *multa*).
Modificat prin: IV.1856.2; II.1886.5; XVI.1888.5; XII.1914.6; XXII.1934.5; I.1939.2; III.2002.15.

29. (1) Orice persoană condamnată la plata unei amenzi (*ammenda* sau *multa*) căreia i se acordă o amânare prin ordin al instanței potrivit art. 14 alin. (2) și care nu plătește o astfel de amendă potrivit condițiilor stabilite în același ordin, poate fi arestată și adusă în fața instanței; instanța de judecată, după stabilirea identității persoanei condamnate și a faptului că plata nu a fost efectuată potrivit condițiilor din ordin, va dispune ca această persoană să execute detenția sau închisoarea prevăzute în substituirea amenzii (*ammenda* sau *multa*), sau în substituirea restului amenzii (*ammenda* sau *multa*) încă neplătite, după caz. Arestarea va avea loc în baza unui mandat care urmează să fie emis de către instanța de judecată.
(2) Mandatul menționat anterior se emite în termen de patru zile de la data oricărei încălcări a condițiilor stabilite de instanță în ordinul său sau de la data expirării termenului de plată potrivit art. 14:
Niciun motiv în favoarea persoanei condamnate nu va fi admisibil din cauza faptului că emiterea unui astfel de mandat a fost, din orice motiv, amânată mai mult de perioada menționată de patru zile.
(3) Instanța poate, la cererea poliției și pe baza unor motive întemeiate, după ascultarea persoanei condamnate, să stabilească perioada prevăzută de art. 14 în orice moment pe parcursul acestei perioade și să dispună ca persoana condamnată să suporte pedeapsa prevăzută în substituirea amenzii (*ammenda* sau *multa*).
(4) Persoana condamnată poate obține oricând liberarea de pedeapsa substituită prin plata amenzii (*ammenda* sau *multa*), cu deducerea sumei care corespunde porțiunii pedepsei care a fost executată conform ratelor stabilite în art. 11 și respectiv 13 și, de asemenea, la rate similare poate obține eliberarea lui din orice perioadă neexpirată de detenție sau închisoare la executarea căreia a fost obligat potrivit prevederilor alin. (1).

BCU IAȘI / COPYRIGHT LIBRARY

Decăderi din drepturi în caz de condamnare.
Completat prin: XXIV.1938.2.
Înlocuit prin:V.1956.6.
Modificat prin: III.2002.16.

30. (1) Fără a aduce atingere prevederilor oricărei alte legi care impune sau autorizează suspendarea sau anularea ori decăderea din deţinerea sau obţinerea, oricărui mandat, licenţă, permis sau altă autoritate deţinute de la guvern sau orice altă autoritate publică, în cazul oricărei persoane condamnate, fie ca autor principal sau complice, pentru o infracţiune care a fost săvârşită:

(a) în exercitarea sau în legătură cu exercitarea oricărei profesii, meserie, comerţ, îndeletnicire sau altă ocupaţie pentru care a fost emis sau poate fi emis un mandat, licenţă, permis sau autoritate de către Guvern sau de orice altă autoritate publică; sau

(b) prin utilizarea sau prin intermediul oricărui instrument, vehicul, substanţă sau orice alt lucru pentru a cărei deţinere, păstrare sau utilizare este necesară o licenţă, permis sau o autoritate care au fost sau pot fi emise în acest sens,

Instanţa poate, în plus faţă de condamnarea persoanei la orice pedeapsa prevăzută de lege pentru infracţiune, să dispună ca o astfel de persoană să fie decăzută din dreptul de a deţine sau de a obţine, pe o perioadă pe care instanţa o consideră potrivită, un astfel mandat, licenţă, permis sau autoritate.

(2) În cazul în care, în virtutea unei condamnări potrivit prezentului Cod sau oricărei alte legi, unei persoane i se suspendă un mandat, licenţă, permis sau autoritate sau este decăzută din dreptul de a deţine sau de a obţine orice mandat, licenţă, permis sau autoritate, instanţa poate, la cererea persoanei interesate, după cum consideră oportun, având în vedere caracterul său, comportamentul său ulterior condamnării, natura infracţiunii şi orice alte circumstanţe ale cazului şi după ascultarea Poliţiei în cazul unei cereri făcute în faţa Curţii Magistraţilor sau ascultarea Procurorului General, în cazul unei cereri în faţa oricărei alte instanţe, să elimine suspendarea sau decăderea de la data pe care o va stabili sau poate respinge cererea:

În cazul în care o cerere făcută în temeiul prezentului alineat este respinsă, o altă cerere în baza aceluiaşi alineat nu se va lua în considerare în cazul în care este făcută în termen de trei luni de la data respingerii.

BCU IASI

Subtitlul III

Despre majorarea şi reducerea sancţiunilor pe scara pedepselor

Scara pedepselor.
Modificat prin:
IV.1856.3,4,5;
V.1868.2, 3;
VI.1871.3;
II.1886.6;
XVI.1888.6;
XI.1900.9;
IX.1911.6;
XXI.1971.6;
XLIX.1981.4;
XVI.1996.6.
XXIV.2014.7

31. (1) Majorarea sau reducerea de la un grad de pedeapsă la altul se face conform următoarelor prevederi:

(a) sub rezerva unei prevederi speciale cuprinse în prezentul Cod, de la pedeapsa cu închisoarea pe viaţă, reducerea trebuie să fie în conformitate cu scara pedepselor cu închisoarea aşa cum este specificat la punctul (b);

(b) sub rezerva unei prevederi speciale cuprinse în prezentul Cod, următoarele limite reprezintă scara pedepselor cu închisoarea:

(i) de la zece ani al patruzeci de ani
(ii) de la opt ani la treizeci de ani,
(iii) de la şapte la douăzeci de ani,
(iv) de la şase la doisprezece ani,
(v) de la cinci la nouă ani,
(vi) de la patru la şase ani,
(vii) de la trei până la cinci ani,
(viii) de la doi la patru ani,
(ix) de la optsprezece luni la trei ani,
(x) de la treisprezece luni la doi ani,
(xi) de la nouă la optsprezece luni,
(xii) de la şapte luni la un an,
(xiii) de la cinci la nouă luni,
(xiv) de la două până la şase luni,
(xv) de la una până la trei luni;

(c) reducerea din gradul al cincisprezecelea este închisoarea pe un termen de cel mult douăzeci de zile, detenţie sau amendă;

(d) majorarea de la un grad la altul se va face în ordine inversă, începând de la gradul al cincisprezecelea;

(e) în lipsa unei dispoziţii contrare exprese, majorarea de la primul grad se face prin adăugarea la pedeapsa închisorii a pedepsei cu izolarea fără a depăşi doisprezece perioade, sau prin adăugarea altor agravări ale pedepsei stabilite prin regulamentul penitenciarului;

(f) majorarea pedepsei cu amendă penală trebuie să fie închisoarea pe un termen de cel mult trei luni, iar reducerea se face până la pedepsele stabilite pentru delicte;

(g) majorarea pedepselor stabilite pentru delicte se face până la pedeapsa amenzii penale sau a închisorii pe un termen de cel mult trei luni.

BCU IAŞI / CENTRUL VECHI

(2) Legea care stabileşte în termeni generali o reducere de la o pedeapsă la alta, nu se consideră a include cazurile de delicte sau crime de natură să fie pedepsite similar delictelor.

Gradaţia pe scara pedepselor.
Modificat prin: XI.1900.9.

32. (1) În cazul în care pedeapsa include o interval de mai multe grade, majorarea sau reducerea se face prin ridicarea sau coborârea maximului şi minimului la cel mai apropiat grad.

(2) Atunci când pedeapsa cu izolarea se adaugă la o altă pedeapsă, majorarea sau reducerea se referă la această altă pedeapsă:

În cazul reducerii pedepsei, instanţa de judecată poate limita pedeapsa cu izolarea la o perioadă cât mai mică sau o poate omite cu totul.

TITLUL II
Despre discernământul şi vârsta făptuitorului

Viciu privind discernământul.
Modificat prin: XI.1900.10; V.1956.7; XVIII.1976.52

33. Orice persoană este scutită de răspundere penală dacă la momentul actului sau al omisiunii reclamate:

(a) era într-o stare de alienaţie mintală; sau

(b) a fost constrânsă la aceasta de o forţă exterioară căreia nu i-a putut rezista.

Creşterea pedepsei pentru infracţiunile săvârşite de deţinuţi în închisoare.
Completat prin: XIII.2005.3.
Cap. 446.
Cap. 260.

33A. (1) În cazul în care o infracţiune este săvârşită de către persoana care are calitatea de deţinut, pedeapsa pentru infracţiune în cazul unei condamnări va fi majorată cu unul sau două grade, iar dispoziţiile articolelor 21 şi 28 din Legea Probaţiunii nu se aplică.

(2) În sensul prezentului articol, „deţinut" are acelaşi înţeles atribuit prin art. 2 din Legea penitenciarelor şi include un deţinut care este reţinut într-o închisoare potrivit dispoziţiilor art. 3 alin. (3) din aceeaşi lege.

Intoxicaţia.
Completat prin: XIII.1935.2.
Modificat prin V.1956.8.

34. (1) Cu excepţia celor prevăzute în prezentul articol, intoxicaţia nu constituie o apărare contra oricărei acuzaţii penale.

(2) Intoxicaţia este o apărare contra oricărei acuzaţii penale în cazul în care:

CONSILIUL CENTRAL INVERSUT LIBRARY

(a) ca urmare a acesteia, persoana acuzată în momentul actului sau omisiunii invocate a fost incapabilă să înţeleagă sau să îşi exprime voinţa, iar starea de intoxicaţie a fost cauzată fără consimţământul său prin actul rău intenţionat sau din neglijenţă al unei alte persoane; sau

(b) persoana acuzată şi-a pierdut ca urmare a intoxicaţiei uzul raţiunii, temporar sau în alt mod, în momentul unei astfel de acţiuni sau inacţiuni.

(3) În cazul în care se stabileşte apărarea conform alin. (2) şi într-o cauză care cade sub incidenţa lit. (a) al acestuia, persoana acuzată este scoasă de sub acuzare, iar într-o cauză care cade sub incidenţa lit. (b) se aplică dispoziţiile art. 620-623 şi 625-628.

(4) Intoxicaţia se ia în considerare în scopul de a determina dacă persoana acuzată a avut o intenţie specifică sau de alt fel, în absenţa căreia nu ar fi săvârşit infracţiunea.

(5) În sensul prezentului articol, „intoxicare" se consideră că include o stare produsă de narcotice sau droguri.

Minorii sub paisprezece ani.
Modificat prin: III.1899.10; XI.1900.11; XII.1913.1. Înlocuit prin: V.1956.9. Modificat prin: XVIII.1980.15; XIII.1983.5; XXIX.1990.4; LN 407 din 2007. Înlocuit prin: III.2014.2

35. (1) Fără a se aduce atingere puterilor Ministrului conform legii pentru copii şi persoane tinere (Ordinul de îngrijire) şi oricărei alte legi care oferă periodic măsuri de protecţie, asistenţă, îngrijire şi educaţie pentru persoanele minore care au fost identificate ca persoane care au săvârşit crime sau delicte, un minor cu vârsta de sub paisprezece ani nu răspunde penal pentru nicio acţiune sau omisiune.

Cap. 285

Prerogativele instanţei.

(2) Cu toate acestea, în cazurile menţionate la alin. (1) instanţa poate, la cererea Poliţiei, să ceară părintelui sau altei persoane însărcinate cu creşterea şi educarea minorului să se prezinte înaintea instanţei şi, în cazul în care actul despre care se pretinde a fi fost săvârşit de

către minor este dovedit şi este considerat de lege ca fiind infracţiune, instanţa poate obliga părintele sau o altă persoană să supravegheze comportamentului minorului, sub pedeapsa pentru nerespectare la plata unei sume de cel puţin o sută de Euro (100 Euro) şi nu mai mult de două mii de Euro (2000), ţinând cont de posibilităţile materiale ale persoanei obligate şi de gravitatea faptei.

(3) În cazul în care fapta minorului este prevăzută prin lege ca o infracţiune pedepsită cu amendă, instanţa poate, în loc să aplice prevederile alin. (2), să aplice pedeapsa împotriva părintelui sau a altei persoane însărcinate cu creşterea şi educarea minorului, dacă fapta ar fi putut fi evitată prin grija acestei persoane.

(4) În scopul aplicării prevederilor alineatelor precedente ale prezentului articol, părintelui sau persoanei însărcinate cu creşterea şi educarea minorului după cum s-a precizat mai sus, i se va cere să se prezinte în faţa instanţei, prin citaţie, potrivit dispoziţiilor cuprinse în Cartea a Doua a acestui Cod.

Minorii cu vârsta sub paisprezece ani dar peste nouă ani care acţionează cu discernământ.
Modificat prin IV.1856.6,7; VI 871.4; II.1886.7; XVI.1888.7,; XI.1900.12
Înlocuit prin: V.1956.10
Modificat prin: XVII.1980.15
Înlocuit prin: III.2002.17

36. (abrogat prin Legea III.2014.3)

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

Minorii sub şaisprezece ani care acţionează fără intenţie.
Completat prin: XI.1900.12
Completat prin: XII.1913.2
Înlocuit prin: V.1956.11
Completat prin: XVIII.1980.15
Înlocuit prin: III.2014

37. (1) Nici minorul sub şaisprezece ani nu răspunde penal pentru acţiunile sau inacţiunile săvârşite fără intenţie.
(2) În cazul în care acţiunea sau inacţiunea este săvârşită cu intenţie de un minor între paisprezece şi şaisprezece ani şi în cazul în care minorul are între şaisprezece şi optsprezece ani, pedeapsa aplicabilă se scade cu unul sau două grade.

Definiţia „instituţiilor aprobate".
Modificat de: XII.1913.3
Înlocuit prin: V.1956.12
Modificat de: L.N. 4 din 1963, XXXI.1966.2

38. abrogat prin: XVIII.1980.15.

Reguli privind surdomuţii.
Completat prin: III.1899.13
Modificat prin: XI.1900.13

39. (abrogat prin Legea III.2014.5)

Alte reguli privind surdomuţii.
Completat prin: III.1899.13.
Modificat prin: XI.1900.13; XXI.1971.7; XLIX.1981.4.

40. Următoarele norme se respectă în cazul surdomuţilor care au acţionat cu intenţie:
(a) în cazul în care, la momentul săvârşirii infracţiunii au împlinit vârsta de paisprezece ani, dar nu vârsta de optsprezece ani, se aplică prevederile articolelor 36 şi 37;
(b) în cazul în care, la momentul săvârşirii infracţiunii au împlinit vârsta de optsprezece ani
(i) în cazul unei crime pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe viaţă, se aplică pedeapsa cu închisoarea pe un termen de cel mult douăzeci de ani;
(ii) în cazul oricărei alte crime, se aplică pedeapsa stabilită prin lege, diminuată cu o treime;

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(iii) în cazul delictelor, se aplică pedepsele stabilite pentru delicte.

TITLUL III
Despre tentativă

Tentativa la crimă.

41. (1) Persoana care, cu intenţia de a săvârşi o crimă, a manifestat o astfel de intenţie prin acte evidente, care sunt urmate de începerea executării crimei, se pedepseşte, cu excepţia dispoziţiilor contrare prevăzute în mod expres

(a) în cazul în care crima nu a fost consumată ca urmare unei cauze independente de voinţa făptuitorului, cu pedeapsa stabilită pentru infracţiunea consumată cu o scădere de unul sau două grade;

(b) în cazul în care crima nu a fost consumată ca urmare a actului de voinţă a făptuitorului de a nu a finaliza infracţiunea, cu pedeapsa stabilită pentru faptele săvârşite, în cazul în care astfel de acte constituie o crimă în conformitate cu legea.

Tentativa la delict.

(2) O tentativă de săvârşire a unui delict nu se pedepseşte, cu excepţia cazurilor prevăzute expres de lege.

TITLUL IV
Despre complicitate

Complicitatea la o crimă.
Modificat prin: VIII 1909.4

42. Persoana se consideră a fi complice la o crimă dacă

(a) ordonă altuia să comită o crimă; sau

(b) instigă la săvârşirea unei crime prin mită, promisiuni, ameninţări, manipulare sau dispozitive culpabile, sau prin abuz de autoritate sau putere, sau dă instrucţiuni pentru săvârşirea crimei; sau

(c) procură armele, instrumente sau alte mijloace folosite în săvârşirea crimei, ştiind că acestea urmează să fie utilizate, astfel; sau

(d) nefiind una dintre persoanele menţionate la literele (a), (b) şi (c), ajută sau sprijină în orice fel cu bună ştiinţă făptuitorul sau făptuitorii în actele prin care este pregătită sau săvârşită crima; sau

(e) instigă sau întăreşte rezoluţia altuia de a săvârşi crima, sau promite să acorde asistenţă, ajutor sau recompensă după săvârşirea faptei.

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Pedeapsa pentru complicitate.

43. Cu excepţia cazului în care se prevede altfel prin lege, complicele la o infracţiune se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută pentru autor.

Circumstanţele personale netransmisibile.

44. În cazul în care două sau mai multe persoane participă la săvârşirea unei crime, circumstanţele care se referă exclusiv la una dintre persoane în mod individual, ca autor sau complice şi care pot exclude, agrava sau atenua pedeapsa în ceea ce priveşte respectiva persoană, nu vor fi luate în considerare în favoarea sau împotriva altor persoane implicate în săvârşirea aceleiaşi crime.

Când sunt transmisibile circumstanţele reale.

45. În cazul în care două sau mai multe persoane participă la săvârşirea unei crime, orice act săvârşit de către oricare dintre aceste persoane, ca autor sau complice, care poate agrava crima, va fi imputabil numai

(a) persoanei care săvârşeşte actul;

(b) persoanei cu a cărei ştiinţă anterioară actului a fost săvârşit actul; şi

(c) persoanei care, având cunoştinţă de act în momentul săvârşirii lui şi având puterea de a îl preveni, nu face acest lucru.

Complicele se pedepseşte independent de autorul principal.

46. În cazul în care se stabileşte săvârşirea efectivă a unei crime, un complice se pedepseşte, independent de autorul principal, chiar dacă autorul principal moare sau se sustrage sau este achitat ori scapă în alt fel de condamnare sau chiar dacă autorul principal nu este cunoscut.

Constrângerea în scopul săvârşirii de infracţiuni etc.

Completat prin: V.1956.13.

47. Orice persoană care

(a) constrânge o altă persoană, printr-o forţă exterioară căreia această persoană nu i-a putut rezista, să comită o infracţiune; sau

(b) participă prin oricare dintre actele menţionate la art. 42 la săvârşirea unei infracţiuni de orice altă persoană care potrivit legii este exonerată de răspunderea penală,

săvârşeşte ea însăşi această infracţiune ca un autor principal.

Complicitate la săvârşirea delictelor.

48. Dispoziţiile cuprinse în prezentul titlu se aplică şi în cazul delictelor.

Completat prin: III.2002.18.

TITLUL IV BIS
Despre conspirație

Conspirația. Completat prin: III.2002.18.

Cap. 248.

48A. (1) Fapta persoanei care conspiră în Malta cu una sau mai multe persoane aflate în Malta sau în afara Maltei cu scopul de a săvârși pe teritoriul maltez crime pedepsite cu închisoarea, cu excepția celor prevăzute de Legea Presei, reprezintă infracțiunea de conspirație în vederea săvârșirii respectivei infracțiuni.

(2) Conspirația la care se referă alin. (1) apare din momentul în care orice mod de acțiune este planificat sau convenit între aceste persoane.

(3) Orice persoană găsită vinovată de conspirație potrivit prezentului articol se pedepsește cu pedeapsa pentru infracțiunea consumată care face obiectul conspirației, cu o scădere de două sau trei grade.

(4) În sensul alin. (3), în stabilirea pedepsei pentru infracțiunea consumată care face obiectul conspirației se va ține cont de orice circumstanțe agravante ale acestei infracțiuni.

TITLUL V
Despre recidivă

Definiția recidivei. Modificat prin: IV.1856.8; XI.1900.14; XXXI.2007.6. Înlocuit prin: XXIV.2014.8

49. (1) Persoana este considerată a fi recidivist, în cazul în care, după ce a fost condamnat pentru orice infracțiune printr-o hotărâre care a devenit definitivă, chiar și una dată de o instanță din străinătate, săvârșește o altă infracțiune.

(2) În cadrul tuturor proceselor care cad sub incidența prezentului articol, un document, autentificat corespunzător, care certifică faptul că o persoană a fost condamnată la o dată specificată în document pentru o infracțiune contra legii acelui stat, sau a unei părți din acel stat, va fi admisibil ca dovadă a faptului și a datei condamnării fără a mai fi necesare alte dovezi.

(3) Un document se consideră autentificat în mod corespunzător dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(a) este semnat de către un judecător, magistrat sau funcționar al statului în care s-a pronunțat sentința, sau

(b) este certificat, fie prin sigiliu sau în alt mod de către Ministerul, departamentul sau altă autoritate responsabilă

BCU IAȘI - BIBLIOTECA UNIVERSITARĂ

de justiție sau de relații cu străinătatea din statul în care s-a pronunțat sentința, sau
(c) este autentificat prin jurământ, declarație sau depoziție a unui martor.
(4) Orice document care trebuie trimis în legătură cu procedurile prevăzute în prezentul articol va fi transmis prin orice mijloace sigure care pot produce dovezi scrise și în condiții care să permită certificarea autenticității.
(5) În prezentul articol, „jurământul" include o afirmație sau o declarație; nicio prevedere din prezentul articol nu va fi interpretată ca aducând atingere admiterii de probe cu privire la documentele admise în acest sens, conform altor prevederi de drept.

Efectul condamnării anterioare pentru o infracțiune.
Modificat prin: XI.1900.14.

50. În cazul în care o persoană condamnată pentru o crimă, în termen de zece ani de la data executării sau a grațierii pedepsei, în cazul în care pedeapsa este mai mare de cinci ani, sau, în toate celelalte cazuri, de până la cinci ani, săvârșește o altă crimă, aceasta poate fi condamnată la o pedeapsă mai mare cu un grad decât pedeapsa stabilită pentru această altă crimă.

Izolarea solitară în cazul recidiviștilor care execută o pedeapsă de detențiune pe viață.
Modificat de: XI.1990.14

51. În cazul în care însă, o persoană, în timp ce se află în executarea unei pedepse cu închisoarea pe viață și restrictivă de libertate personală, săvârșește o altă crimă pentru care legea prevede o pedeapsă mai mică, se pedepsește cu unul sau mai multe termene de izolare.

Excepții.
Modificat prin: XI.1990.14

52. În sensul dispozițiilor cuprinse în articolele precedente ale prezentului titlu, orice sentință cu privire la o crimă săvârșită prin imprudență sau neglijență, sau din neîndemânare în exercitarea oricărui tip de meserie sau profesie, sau prin nerespectarea reglementărilor, nu va fi luată în considerare la stabilirea pedepsei pentru orice altă infracțiune și vice-versa.

Efectul condamnării anterioare pentru un delict.
Modificat de: XI.1900.14; IX.1911.7; XLIX.1981.4

53. În cazul în care o persoană condamnată pentru o delict, în termen de trei luni de la data expirării sau executării pedepsei, săvârșește un alt delict, poate fi pedepsită cu detenție pe un termen de cel mult două luni, sau cu o amendă (*multa*) sau cu închisoare pe un termen de cel mult o lună.

Efectul graţierii faţă de recidivişti.
Modificat prin: XI.1900.14

54. Persoana condamnată continuă să fie considerată ca atare, în sensul dispoziţiilor referitoare la recidivişti în pofida oricărei graţieri care modifică pedeapsa la care a fost condamnată în mod legal.

PARTEA a II-a
Despre crime şi pedepse

Înlocuit prin: XXIV.2014.9

TITLUL I
Despre genocid, crime împotriva umanităţii, crime de război şi agresiune

General.
Completat prin: XXIV.2002.13
Modificat prin: XXIV.2014.10

54A. (1) Constituie crimă fapta persoanei care săvârşeşte genocid, crime împotriva umanităţii, crime de război sau agresiune.

(2) În prezentul titlu

„Tratatul CPI" înseamnă Statutul Curţii Penale Internaţionale, încheiat la Roma la 17 iulie 1988;

„CPI" înseamnă Curtea Penală Internaţională instituită prin Tratatul CPI;

„Genocid" înseamnă un act de genocid aşa cum este definit în art. 54B;

„Crimă împotriva umanităţii" înseamnă o crimă împotriva umanităţii aşa cum este definită în art. 54C;

„Crimă de război" înseamnă o crimă de război aşa cum este definită în art. 54D;

„Agresiune" înseamnă o crimă de război aşa cum este definită în art. 54DA

„Ministru" înseamnă ministrul responsabil de justiţie.

(3) În interpretarea şi aplicarea dispoziţiilor prezentului titlu instanţa trebuie să ia în considerare textul original al Tratatului CPI şi al oricărui tratat şi convenţie menţionat în Tratatul ICC.

(4) În interpretarea şi aplicarea prevederilor articolelor 54B, 54C, 54D şi 54DA, care în continuare, în prezentul titlu, vor fi denumite „articolele relevante", instanţa trebuie să ia în considerare:

(a) orice elemente relevante ale crimelor, adoptate în conformitate cu art. 9 din Tratatul CPI şi

BCU IASI - UNIVERSITY LIBRARY

(b) până când Elementele crimelor sunt adoptate în temeiul prezentului articol, orice elemente relevante ale crimelor cuprinse în raportul Comisiei Pregătitoare pentru Curtea Penală Internațională, adoptat la 30 iunie 2000.

(5) Ministrul poate stabili în Regulamente textul elementelor constitutive ale crimelor prevăzute la alin. (2), astfel cum a fost modificate de-a lungul timpului.

(6) Articolele relevante se interpretează în sensul prezentului titlu sub rezerva și potrivit oricărei rezerve relevante sau declarații relevante făcute de Malta cu ocazia ratificării oricărui tratat sau acord relevant pentru interpretarea acestor articole.

(7) Ministrul poate stabili prin Regulamente termenii oricărei rezerve sau declarații menționate la alin. (5) și, în cazul în care orice astfel de rezervă sau declarație este retrasă în totalitate sau în parte, poate revoca sau modifica orice Regulamente similare celor la care s-a făcut referire mai sus, care conțin termenii respectivei rezerve sau declarații.

(8) În interpretarea și aplicarea dispozițiilor articolelor relevante instanța va lua în considerare orice hotărâre sau decizie relevantă a CPI și poate, de asemenea, să ia în considerare orice altă jurisprudența internațională relevantă.

Genocidul.
Completat prin: XXIV.2002.13.

54B. (1) Se săvârșește genocid în cazul în care se săvârșește oricare dintre următoarele fapte cu intenția de a distruge, în totalitate sau în parte, un grup național, etnic, rasial sau grup religios, respectiv

(a) uciderea membrilor grupului;

(b) vătămarea gravă a integrității corporale sau mintale a membrilor grupului;

(c) provocarea deliberată a degradării condițiilor de viață ale grupului pentru a duce la distrugerea fizică a acestuia în întregime sau în parte;

(d) impunerea unor măsuri destinate să prevină nașterile în cadrul grupului;

(e) transferul forțat al copiilor grupului la un alt grup.

(2) Oricine instigă în mod direct și în mod public la săvârșirea genocidului săvârșește această crimă.

BCU IAȘI / BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

Crime împotriva umanității.
Completat prin: XXIV.2002.13.

54C. (1) Se săvârşeşte o crimă împotriva umanității în cazul în care oricare dintre următoarele fapte sunt săvârşite ca parte a unui atac răspândit sau sistematic împotriva populației civile, având cunoştință despre atac:
(a) omor;
(b) exterminare;
(c) sclavie;
(d) deportarea sau transferarea forțată a populației;
(e) reținerea în închisoare sau altă privare gravă de libertate fizică prin încălcarea normelor fundamentale ale dreptului internațional;
(f) tortura;
(g) violul, sclavia sexuală, prostituția forțată, sarcina forțată, sterilizarea forțată, sau orice altă formă de violență sexuală de o gravitate comparabilă;
(h) persecuție împotriva oricărui grup identificabil sau colectivitate din motive politice, rasiale, naționale, etnice, culturale, religioase, de gen aşa cum este definit în alin. (3), sau din alte motive care sunt universal recunoscute ca inadmisibile potrivit dreptului internațional, în legătură cu orice act menționat la acest alineat sau orice crimă prevăzută de art. 54A;
(i) dispariția forțată a persoanelor;
(j) crima de apartheid;
(k) alte acte inumane cu caracter similar care cauzează în mod intenționat mari suferințe sau vătămarea corporală gravă a corpului sau a sănătății mintale sau fizice.
(2) În sensul alin. (1)
(a) „Atac îndreptat împotriva oricărei populații civile" înseamnă un comportament care implică săvârşirea multiplă a faptelor menționate la alin. (1) împotriva oricărei populații civile, promovată de sau în continuarea dispozițiilor unui stat sau ale unei politici organizaționale de comitere a unui astfel de atac;
(b) „exterminarea" include deteriorarea intenționată a condițiilor de viață, printre care şi privarea de acces la alimente şi medicamente, cu scopul de a cauza distrugerea unei părți a unei populații;
(c) „Sclavie" înseamnă exercitarea uneia sau a tuturor drepturilor aferente dreptului de proprietate asupra unei persoane şi include exercitarea unei astfel de puteri în cadrul traficului de persoane, în special femei şi copii;

BCU IAŞI

(d) „Deportarea sau transferarea forţată a populaţiei" înseamnă deplasarea forţată a persoanelor vizate de expulzare sau de alte acte coercitive din zona în care acestea se află în mod legal, fără motive permise în conformitate cu dreptul internaţional;
(e) „Tortură" înseamnă cauzarea intenţionată de durere sau suferinţe puternice, fizice sau mentale, asupra unei persoane aflate în custodia sau sub controlul acuzatului; cu excepţia faptului că tortura nu include durerea sau suferinţa ce apar în mod inerent sau incidental, ca urmare a sancţiunilor legale;
(f) „Sarcina forţată" înseamnă privarea ilegală de libertate a unei femei căreia i s-a conceput în mod forţat un copil, cu intenţia de a afecta componenţa etnică a oricărei populaţii sau săvârşirea altor încălcări grave ale dreptului internaţional. Această definiţie nu trebuie interpretată în nici un fel astfel încât să afecteze legile naţionale referitoare la sarcină;
(g) „Persecuţie" înseamnă privarea intenţionată şi gravă de drepturile fundamentale, contrară dreptului internaţional având ca motiv identitatea grupului sau a colectivităţii;
(h) „Crima de apartheid" înseamnă acte inumane cu caracter similar celor menţionate în alin. (1), săvârşite în contextul unui regim instituţionalizat de oprimare sistematică şi dominaţie de către un grup rasial faţă de orice alt grup sau grupuri rasiale şi săvârşite cu intenţia de a menţine acest regim;
(i) „Dispariţia forţată a persoanelor" înseamnă arestarea, reţinerea sau răpirea de persoane de către, sau cu autorizarea, sprijinul sau ştiinţa unui stat sau a unei organizaţii politice, urmată de refuzul de a recunoaşte acea privare de libertate sau de a da informaţii privind soarta sau locul unde se află aceste persoane, cu intenţia de a le scoate de sub protecţia legii, pentru o perioadă prelungită de timp.
(3) În sensul prezentului titlu, se înţelege că termenul „gen" se referă la cele două sexe, bărbaţi şi femei, în contextul societăţii. Termenul „gen" nu indică niciun sens diferit de cel de mai sus.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Crime de război.
Completat prin: XXIV.2002.13.
Modificat de: XXIV.2014.11

54D. Se săvârşeşte o crimă de război în cazul în care se comite oricare dintre următoarele acte:

(a) încălcări grave ale Convenţiei de la Geneva din 12 august 1949, respectiv oricare dintre următoarele acte împotriva persoanelor sau bunurilor protejate potrivit prevederilor Convenţiei de la Geneva:

(i) ucidere intenţionată;

(ii) tortură sau tratament inuman, inclusiv experimentele biologice;

(iii) provocarea intenţionată de mari suferinţe sau vătămarea corporală gravă a corpului sau a sănătăţii;

(iv) distrugerea extinsă şi însuşirea de bunuri, nejustificate de necesităţi militare şi desfăşurate în mod ilegal şi fără motiv;

(v) obligarea unui prizonier de război sau a altor persoane protejate de a servi în forţele unei puteri ostile;

(vi) lipsirea intenţionată a un prizonier de război sau a unei alte persoane protejate de dreptul la un proces echitabil şi legal;

(vii) deportarea sau transferul ilegal sau detenţia ilegală;

(viii) luarea de ostatici;

(b) alte încălcări grave ale legilor şi cutumelor aplicabile în conflictele armate internaţionale, în cadrul stabilit de dreptul internaţional şi anume, oricare dintre următoarele acte:

(i) direcţionarea de atacuri în mod intenţionat împotriva populaţiei civile ca atare sau împotriva persoanelor civile care nu iau parte direct la ostilităţi;

(ii) direcţionarea de atacuri în mod intenţionat împotriva obiectivelor civile, adică acelea care nu sunt obiective militare;

(iii) direcţionarea de atacuri în mod intenţionat împotriva personalului, instalaţiilor, materialelor, unităţilor sau vehiculelor implicate în misiuni de asistenţă umanitară sau de menţinere a păcii, potrivit Cartei Naţiunilor Unite, atât timp cât acestea au dreptul la protecţia acordată civililor sau bunurilor cu caracter civil conform dreptului internaţional al conflictelor armate;

(iv) lansarea în mod intenţionat a unui atac cunoscând faptul că un astfel de atac va cauza pierderi de vieţi omeneşti sau rănirea civililor sau pagube bunurilor cu caracter civil sau, daune extinse, pe termen lung şi grave

BCU IAŞI

mediului natural, care ar fi în mod evident excesive în raport direct cu avantajul militar total anticipat;
(v) atacarea sau bombardarea, prin orice mijloace, de oraşe, sate, locuinţe sau clădiri care sunt lipsite de apărare şi care nu sunt obiective militare;
(vi) omorârea sau rănirea un combatant care s-a predat, după ce a depus armele sau nu mai deţine mijloace de apărare;
(vii) utilizarea necorespunzătoare a unui steag de armistiţiu, a steagului sau a însemnelor militare şi a uniformelor inamicului sau ale Organizaţiei Naţiunilor Unite, precum şi a emblemelor distinctive ale Convenţiei de la Geneva, care duce la deces sau vătămare corporală gravă;
(viii) transferul, în mod direct sau indirect, de către puterea ocupantă a populaţiei civile proprii în teritoriul pe care îl ocupă, sau deportarea sau transferul total sau parţial al populaţiei din teritoriului ocupat în interiorul său în afara acestui teritoriu;
(ix) direcţionarea în mod intenţionat a atacurilor împotriva clădirilor dedicate religiei, educaţiei, artei, ştiinţei sau scopurilor caritabile, monumentelor istorice, spitalelor şi locurilor în care sunt adunaţi cei bolnavi şi răniţi, cu condiţia ca acestea să nu fie obiective militare;
(x) supunerea persoanelor care se află în puterea unei părţi adverse la mutilări fizice sau experimente medicale sau ştiinţifice de orice fel, care nu sunt justificate nici prin tratamentul medical, stomatologic sau internarea în spital a persoanei în cauză, nici efectuate în interesul său şi care provoacă moartea sau periclitează grav sănătatea persoanei sau a persoanelor respective;
(xi) uciderea sau rănirea perfidă a indivizilor aparţinând naţiunii sau armatei ostile;
(xii) declaraţia că nu se va arăta clemenţă;
(xiii) distrugerea sau indisponibilizarea bunurilor inamicului, cu excepţia cazului în care distrugerea sau indisponibilizarea sunt absolut necesare pentru cerinţele războiului;
(xiv) de declarare ca abolite, suspendate sau inadmisibile într-o instanţă drepturile şi acţiunile cetăţenilor părţii ostile;
(xv), obligarea cetăţenilor părţii ostile de a lua parte la operaţiunile de război îndreptate împotriva propriei lor ţări, chiar dacă acestea au fost în serviciul beligerantului înainte de începerea războiului;

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(xvi) jefuirea unui oraş sau loc, chiar şi atunci când a fost cucerit în urma unui atac;
(xvii) utilizarea de otravă sau arme otrăvite;
(xviii) utilizarea de gaze asfixiante, toxice sau de altă natură şi de substanţe lichide, materialele sau dispozitivele similare;
(xix) utilizarea de gloanţe care se dilată sau se aplatizează cu uşurinţă în corpul uman, cum ar fi gloanţele cu un înveliş tare care nu acoperă în întregime miezul sau care este perforat cu incizii;
(...)
(xxi) încălcarea demnităţii personale, în special tratamentele umilitoare şi degradante;
(xxii) săvârşirea infracţiunilor de viol, sclavie sexuală, prostituţie forţată, sarcină forţată, astfel cum sunt definite la art. 54C (2) (f), sterilizarea forţată, sau orice altă formă de violenţă sexuală care constituie, de asemenea, o încălcare gravă a Convenţiei de la Geneva;
(xxiii) utilizarea prezenţei unei persoane civile sau a altor persoane protejate pentru a face anumite puncte, zone sau forţe militare imune faţă de operaţiunile militare;
(xxiv) direcţionarea în mod intenţionat a atacurilor împotriva clădirilor, materialelor, unităţilor medicale şi de transport, precum şi a personalului folosind emblemele distinctive ale Convenţiei de la Geneva, potrivit dreptului internaţional;
(xxv) folosirea în mod intenţionat a înfometării civililor ca metodă de război prin privarea lor de obiecte indispensabile pentru supravieţuirea lor, inclusiv împiedicarea intenţionată de provizii de ajutorare astfel cum este prevăzut Convenţia de la Geneva;
(xxvi) Înscrierea sau recrutarea copiilor cu vârsta sub cincisprezece ani în forţele armate naţionale sau utilizarea lor ca participanţi activi la ostilităţi;
(c) în cazul unui conflict armat care nu are un caracter internaţional, încălcările grave ale art. 3 comun celor patru Convenţii de la Geneva din 12 august 1949 şi anume, oricare dintre următoarele acte săvârşite împotriva persoanelor care nu participă activ la ostilităţi, inclusiv membrii forţelor armate care au depus armele şi cei scoşi din luptă pe caz de boală, răni, detenţie sau orice altă cauză:

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(i) violenţa contra vieţii şi a persoanelor, în special uciderea de orice fel, mutilările, tratamentele cu cruzime şi tortura;
(ii) vătămarea demnităţii personale, în special tratamente umilitoare şi degradante;
(iii) luarea de ostatici;
(iv) pronunţarea de pedepse şi execuţiile efectuate fără un proces prealabil de o instanţă constituită în mod legal, care să ofere toate garanţiile juridice care sunt în general recunoscute ca indispensabile;
(d) punctul (c) se referă la conflictele armate care nu au caracter internaţional şi, prin urmare, nu se aplică în situaţii de tulburări şi tensiuni interne, cum ar fi revolte, acte izolate şi sporadice de violenţă sau alte acte de natură similară;
(e) alte încălcări grave ale legilor şi cutumelor aplicabile în conflictele armate care nu au caracter internaţional, în cadrul stabilit de dreptul internaţional, respectiv oricare dintre următoarele acte:
(i) direcţionarea de atacuri în mod intenţionat împotriva populaţiei civile ca atare sau împotriva civililor care nu iau parte direct la ostilităţi;
(ii) direcţionarea de atacuri în mod intenţionat împotriva clădirilor, materialelor, unităţilor medicale şi de transport, precum şi a personalului folosind emblemele distinctive ale Convenţiei de la Geneva, în conformitate cu dreptul internaţional;
(iii) direcţionarea de atacuri în mod intenţionat împotriva personalului, instalaţiilor, materialelor, unităţilor sau vehiculelor implicate într-o misiune de asistenţă umanitară sau de menţinere a păcii, potrivit Cartei Naţiunilor Unite, atâta timp cât acestea au dreptul la protecţia acordată civililor sau bunurilor cu caracter civil potrivit dreptului internaţional al conflictelor armate;
(iv) direcţionarea de atacuri în mod intenţionat împotriva clădirilor dedicate religiei, educaţiei, artei, ştiinţei sau în scopuri caritabile, monumentelor istorice, spitalelor şi locurilor în care sunt colectaţi bolnavi şi răniţi, cu condiţia ca acestea să nu fie obiective militare;
(v) jefuirea unui oraş sau loc, chiar şi atunci când acesta a fost cucerit în urma unui atac;

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(vi) săvârşirea de viol, sclavie sexuală, prostituţie forţată, sarcină forţată, astfel cum sunt definite la art. 54C (2) (f), sterilizarea forţată, sau orice altă formă de violenţă sexuală care constituie, de asemenea, o încălcare gravă a art. 3 comun celor patru Convenţii de la Geneva;
(vii) înscrierea sau recrutarea copiilor cu vârsta sub cincisprezece ani în forţele armate naţionale sau utilizarea lor ca participanţi activi la ostilităţi;
(viii) dispoziţia de deplasare a populaţiei civile din motive legate de conflict, cu excepţia cazului în care acest lucru se impune din motive de securitate a civililor sau din motive militare imperative;
(ix) uciderea sau rănirea perfidă a unui adversar combatant;
(x) declaraţia că nu va exista clemenţă şi nu se vor lua prizonieri;
(xi) supunerea persoanelor care se află în puterea unei părţi adverse la mutilări fizice sau experimente medicale sau ştiinţifice de orice fel, care nu sunt justificate nici prin tratamentul medical, stomatologic sau internarea în spital a persoanei în cauză, nici efectuate în interesul său şi care provoacă moartea sau periclitează grav sănătatea persoanei sau persoanelor respective;
(xii) distrugerea sau sechestrarea bunurilor inamicului, cu excepţia cazului în care distrugerea sau sechestrul sunt absolut necesare pentru cerinţele războiului;
(xiii) utilizarea de otravă sau arme otrăvite;
(xiv) utilizarea de gaze asfixiante, toxice sau de altă natură şi de substanţe lichide, materiale sau dispozitive similare;
(xv) utilizarea de gloanţe care se dilată sau se aplatizează cu uşurinţă în corpul uman, cum ar fi gloanţele cu un înveliş tare care nu acoperă în întregime miezul sau care este perforat cu incizii;
(f) lit. (e) se aplică în cazul conflictelor armate care nu au caracter internaţional şi, prin urmare, nu se aplică în situaţii de tulburări şi tensiuni interne, cum ar fi revoltele, actele de violenţă izolate şi sporadice sau alte acte de natură similară. De asemenea, se aplică în cazul conflictelor armate care au loc pe teritoriul unui stat, atunci când există un conflict armat prelungit între autorităţile guvernamentale şi grupuri armate organizate sau între astfel de grupuri.

BCU IAŞI - CENTRU UNIVERSITAR

Agresiune.
Completat prin: XXIV.2014.12.

54DA. (1) Agresiunea reprezintă planificarea, pregătirea, iniţierea sau punerea în executare de către o persoană aflată într-o poziţie în care poate exercita în mod efectiv controlul asupra acţiunilor politice sau militare ale unui stat, sau le poate direcţiona pe acestea, a unui act de agresiune care, prin caracterul, gravitatea şi amploarea sa constituie o încălcare clară a Cartei Naţiunilor Unite.
(2) În sensul prezentului articol „act de agresiune" reprezintă utilizarea de forţă armată de către un stat împotriva suveranităţii, integrităţii teritoriale sau independenţei politice a unui alt stat, sau în orice alt mod în neconcordanţă cu Carta Naţiunilor Unite.
(3) oricare dintre următoarele acte, indiferent de declaraţia de război, va fi considerată conform Rezoluţiei Adunării Generale a ONU 3314(XXIX) din 14 decembrie 1974, un act de agresiune:
(a) invadarea sau atacul de către forţele armate ale unui stat a teritoriului altui stat, sau orice ocupaţie militară, indiferent cât de temporară, care rezultă dintr-o astfel de invazie sau atac, sau orice anexare prin utilizarea forţei a teritoriului sau a unei părţi din teritoriul altui stat.
(b) bombardarea de către forţele armate ale unui stat îndreptată împotriva teritoriului altui stat sau utilizarea oricărui fel de arme de către un stat împotriva teritoriului altui stat;
(c) blocarea porturilor sau coastelor unui stat pe uscat, mare sau cu forţe aeriene a flotei marine sau aeriene a altui stat;
(d) un atac săvârşit de către forţele armate ale unui stat pe uscat, mare sau aerian, sau de către flota marină sau aeriană asupra unui alt stat;
(e) utilizarea forţelor armate ale unui stat care se află pe teritoriul altui stat cu acordul statului în care se află, contrar condiţiilor stabilite în acordul intre cele două state, sau orice fel de prelungire a prezenţei acestora pe un astfel de teritoriu după încetarea unui astfel de acord;
(f) acţiunea unui stat de a permite ca teritoriul său, care a fost pus la dispoziţia altui stat, să fie utilizat de acest alt stat pentru a săvârşi un act de agresiune contra unui stat terţ şi
(g) transmiterea de către sau în numele statului de bande, grupuri organizate, grupuri neorganizate sau mercenari

BCU IAŞI

armaţi, care să comită acte de forţă armată împotriva altui stat, de o asemenea gravitate încât să determine actele arătate mai sus, sau implicarea sa substanţială în astfel de acte.

54E. (1) Prezentul articol se aplică în legătură cu infracţiunile prevăzute în această parte.

(2) Un comandant militar, sau persoana care acţionează efectiv ca un comandant militar, este responsabil pentru infracţiunile săvârşite de forţele aflate sub comanda şi controlul său efectiv, sau (după caz) autoritatea şi controlul său efectiv, ca urmare a eşecului său de a exercita un control corespunzător asupra unor astfel de forţe în cazul în care:

(a) fie ştia sau, din cauza circumstanţelor din acel moment, ar fi trebuit să ştie că forţele săvârşeau sau erau pe cale de a săvârşi astfel de infracţiuni şi

(b) nu a reuşit să ia toate măsurile necesare şi rezonabile în puterea sa pentru a preveni sau reprima acţiunea lor sau să prezinte problema autorităţilor competente pentru investigare şi urmărire penală.

(3) În ceea ce priveşte relaţiile cu superiorii şi de subordonare care nu sunt descrise în alin. (2), un superior este responsabil pentru infracţiunile săvârşite de subordonaţii aflaţi sub autoritatea şi controlul său efectiv, ca urmare a eşecului său de a exercita un control corespunzător asupra unor astfel de subordonaţi în cazul în care:

(a) fie ştia, fie nu a luat în considerare în mod conştient informaţii care indicau în mod clar că subordonaţii lui săvârşeau sau erau pe cale de a săvârşi astfel de infracţiuni,

(b) infracţiunile în cauză privesc activităţi care au fost în responsabilitatea şi controlul său efectiv şi

(c) nu a reuşit să ia toate măsurile necesare şi rezonabile în puterea sa pentru a preveni sau reprima acţiunea lor sau să prezinte problema autorităţilor competente pentru investigare şi urmărire penală.

(4) Persoana responsabilă potrivit prezentului articol de săvârşirea infracţiunii este considerată ca fiind complice la săvârşirea infracţiunii.

(5) În interpretarea şi aplicarea prevederilor prezentului articol (care corespunde art. 28 din Tratatul CPI), instanţa trebuie să ia în considerare orice hotărâre sau decizie relevantă a CPI şi se va lua de asemenea în considerare orice altă jurisprudenţă internaţională relevantă.

BCU IAŞI

Responsabilitatea comandantului sau a altor superiori.
Completat prin: XXIV.2002.13

(6) Nimic din prezentul articol nu se interpretează ca o limitare sau ca o excludere a
(a) oricărui fel de responsabilitate a comandantului sau superiorului în afara prezentului articol, sau
(b) răspunderii altor persoane decât comandantul sau superiorul.

Elementul volitiv.
Adăugat de XXIV.2002.13

54F. (1) Trimiterile din prezenta parte la persoana care săvârşeşte
(a) genocid,
(b) o crimă împotriva umanităţii, sau
(c) o crimă de război,
se interpretează potrivit prezentului articol.
(2) Dacă nu se prevede altfel în
(a) articolele menţionate în definiţia din art. 54A (1) privind crimele prevăzute la alin. (1) (a)-(c) din prezentul articol, sau orice elemente relevante ale crimelor menţionate la art. 54A (3),
(b) Art. 54E,
o persoană este considerată că a săvârşit o infracţiune dintre cele menţionate la alin.(1) numai în cazul în care elementele materiale ale infracţiunii sunt săvârşite cu intenţie şi în cunoştinţă de cauză.
(3) În acest scop
(a) o persoană are intenţie
(i) în ceea ce priveşte comportamentul, în cazul în care înţelege să se angajeze într-un anumit comportament şi
(ii) în legătură cu o consecinţă, în cazul în care intenţionează să provoace o consecinţă sau este conştient de faptul că aceasta va avea loc în cursul normal al evenimentelor şi
(b) „cunoştinţă de cauză" înseamnă conştientizarea faptului că există o circumstanţă sau că va exista o consecinţă în cursul normal al evenimentelor.
(4) În interpretarea şi aplicarea prevederilor prezentului articol (care corespunde art. 30 din Tratatul CPI), instanţa trebuie să ia în considerare orice hotărâre sau decizie relevantă a CPI şi poate, de asemenea, să ia în considerare orice altă jurisprudenţa internaţională relevantă.

Competenţa.
Completat prin: XXIV.2002.13.

54G. (1) Fără a aduce atingere dispoziţiilor art. 5, o acţiune penală pentru săvârşirea unei infracţiuni prevăzute de prezentul titlu poate fi judecată şi în Malta:
(a) împotriva oricărei persoane supuse legii militare în sensul articolelor 178, 179 şi 180 din Legea privind forţele

Cap. 220

armate din Malta, chiar dacă infracţiunea a fost săvârşită în afara Maltei; sau

(b) împotriva oricărui cetăţean al Maltei sau rezident permanent în Malta, care conspiră în afara Maltei să comită orice infracţiune din cele arătate în prezentul titlu, chiar dacă infracţiunea urmează a fi săvârşită în afara Maltei.

(2) În sensul prezentului articol, sintagma „rezident permanent" va avea acelaşi înţeles care îi este atribuit de art. 5(1) (d)

Protecţia victimelor şi a martorilor.
Completat prin: XXIV.2002.13.

54H. Prevederile oricărei legi care prevăd protecţia victimelor şi martorilor referitor la anumite infracţiuni se aplică *mutatis mutandis* oricărei victime sau martor al unei infracţiuni din prezentul titlu.

Dispoziţii suplimentare pentru infracţiuni din prezentul titlu.
Completat prin: XXIV.2002.13.

54I. (1) Următoarele dispoziţii se aplică în ceea ce priveşte infracţiunile prevăzute în prezentul titlu.

(2) Acţiunea pentru o infracţiune nu poate fi demarată decât prin sau cu acordul Procurorului General.

(3) Persoana condamnată pentru o infracţiune care implică un omor trebuie să fie tratată ca pentru o infracţiune care constă în uciderea unei persoane în astfel de circumstanţe care, dacă sunt săvârşite în Malta, constituie ucidere intenţionată.

(4) În orice alt caz, o persoană condamnată pentru o infracţiune se pedepseşte cu închisoare pe un termen de cel mult treizeci de ani.

(5) Dispoziţiile titlului VI din partea III din Cartea a doua din prezentul Cod nu se aplică.

TITLUL I Bis
Despre crime împotriva siguranţei statului

Atacurile împotriva Preşedintelui Maltei.
Modificat prin: XXI.1971.8.
Înlocuit prin: XXVII.1975.3.
Modificat prin: XLIX.1981.4.

55. Persoana care ia viaţa sau libertatea Preşedintelui Maltei, sau îi pune viaţa în pericol prin vătămare corporală, se pedepseşte, în caz de condamnare, cu închisoarea pe viaţă.

Insurecția sau lovitura de stat.
Înlocuit prin: XXI.1971.9.
Modificat prin: XXVII.1975.4; XLIX.1981.4.

56. (1) Persoana care subminează sau încearcă să submineze Guvernul Maltei prin săvârşirea oricăreia dintre faptele menționate mai jos, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea viață:

(a) ridică armele împotriva statului maltez în scopul subminării acestuia;

(b) poartă arme împotriva Republicii Malta în serviciul oricărei puteri străine;

(c) ajută în orice alt mod dușmanii Republicii Malta, împotriva Republicii;

(d) uzurpă sau își însuşeşte în mod ilegal oricare dintre puterile executive ale Republicii Maltei, în scopul de a-l submina;

(e) a ridicat armele împotriva Republicii Maltei în scopul de a îl obliga să schimbe măsuri luate sau indicații sau pentru obstrucționarea exercitării autorității sale legale.

Circumstanțe atenuante.

(2) Pedeapsa va fi însă diminuată cu una sau două grade, în cazul în care infracțiunea nu este consumată, ca urmare a deciziei voluntare a autorului de a nu mai săvârşi crima.

Conspirația împotriva statului.
Modificat prin: V.1868.4; XLIX.1981.4.

57. (1) Persoana care participă la o conspirație având ca obiect oricare dintre crimele menționate în ultimele două articole precedente, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea pe un termen de la trei până la şase ani.

Circumstanță agravantă

(2) În cazul în care, pe lângă simpla conspirație, au fost luate şi măsuri pregătitoare pentru săvârşirea crimei, pedeapsa este închisoarea pe un termen de la cinci la nouă ani.

Momentul de la care începe conspirația

58. O conspirație subzistă din momentul în care orice tip de acțiune este planificată sau convenită între două sau mai multe persoane.

Provocarea pentru săvârşirea de crime împotriva siguranței statului.

59. (1) Persoana care, prin orice discurs ținut în orice loc public sau la orice şedință publică, va provoca în mod direct săvârşirea oricăreia dintre crimele prevăzute în prezentul titlu, în caz de condamnare, se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută pentru crima provocată, diminuată cu un grad.

(2) În cazul în care provocarea nu produce nici un efect, pedeapsa se reduce de la unu la trei grade.

Exonerarea de pedeapsă.

60. Referitor la crimele prevăzute în articolele precedente ale prezentului titlu, nu se pedepseşte niciunul dintre făptuitorii care, înainte de săvârşirea crimei sau înainte de orice încercare de a săvârşi crima şi înainte de începerea oricărui act pregătitor, furnizează informaţii despre infracţiune statului sau autorităţilor statului.

Omisiunea de a dezvălui.

61. Persoana care, având cunoştinţă despre faptul că oricare dintre infracţiunile prevăzute la articolele precedente ale prezentului titlu urmează a fi săvârşită şi nu aduce la cunoştinţa statului sau autorităţilor statale în termen de douăzeci şi patru de ore circumstanţele de care ar putea avea cunoştinţă, se pedepseşte pentru simpla omisiune, în caz de condamnare, cu închisoarea de la nouă la optsprezece luni.

Excepţii.

62. Prevederile ultimului articol precedent nu se aplică soţului sau soţiei, ascendenţilor sau descendenţilor, fratelui sau surorii, socrului sau soacrei, ginerelui sau nurorii, unchiului sau mătuşii, nepotului sau nepoatei şi cumnatului sau cumnatei autorului principal sau al unui complice la crima nedezvăluită.

TITLUL II
Despre crime împotriva ordinii publice

Atunci când o infracţiune este considerată a fi însoţită de violenţă publică.
Modificat prin: IX.1859.2.

63. Infracţiunea săvârşită de trei sau mai multe persoane care s-au asociat cu intenţia de a săvârşi o infracţiune şi dintre care două persoane poartă arme propriu-zise, se consideră a fi însoţită de violenţă publică.

Definiţia sintagmei „arme propriu-zise" şi „arme improprii".
Modificat prin: XI.1900.15.

64. (1) Armele propriu-zise sunt toate armele de foc şi toate celelalte arme, instrumentele şi ustensile care sunt destinate în principal în scopuri defensive sau ofensive.
(2) Toate celelalte arme, instrumente sau ustensile nu sunt considerate arme, cu excepţia cazului în care acestea sunt utilizate efectiv în orice scop ofensiv sau defensiv, caz în care acestea sunt numite arme improprii.

Pedeapsa pentru infracţiunile însoţite de violenţă publică.
Modificat prin: IX.1859.3.

65. (1) Pedeapsa pentru o infracţiune însoţită de violenţă publică va fi cu un grad mai mare decât pedeapsa prevăzută pentru aceeaşi faptă atunci când nu este însoţită de violenţă publică.
(2) În niciun caz pedeapsa nu va fi mai mică decât cea prevăzută la art. 66.

Adunarea sub arme.
Modificat prin: IX.1859.4.

66. Persoanele asociate potrivit art. 63 sunt se pedepsesc, pentru simplul fapt de a se fi asociat în acest fel, cu închisoarea pe un termen de la unu la trei luni.

Conspiraţie.

67. Orice crimă săvârşită de către oricare dintre persoanele menţionate la art. 63, în scopul pedepsei, va fi considerată ca fiind însoţită de violenţă publică dacă în timpul săvârşirii crimei aceste persoane au acţionat în baza unui scop comun.

Asocierea ilegală.
Modificat prin: IX.1859.5; VIII.1909.5.

68. (1) Persoana care instigă o adunare de persoane, dacă la momentul instigării aceasta este compusă din zece sau mai multe persoane, în scopul săvârşirii unei infracţiuni, pentru simplul fapt al instigării, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea pentru un termen de la unu la trei luni sau amendă (*multa*).
(2) Persoana care participă activ la o adunare de zece sau mai multe persoane în scopul săvârşirii unei infracţiuni, chiar dacă adunarea în cauză nu a fost instigată de o persoană determinată, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea pe o perioadă de la trei zile la trei luni sau cu amendă (*multa*).
(3) În cazul în care infracţiunea pe care o astfel de adunare de persoane intenţionează să o comită este săvârşită, iar pedeapsa stabilită pentru infracţiune este mai mică decât pedepsele menţionate anterior, aceste pedepse se aplică cu o creştere de un grad; dacă însă pedeapsa stabilită pentru infracţiune este mai mare sau egală cu pedepsele menţionate, atunci această pedeapsă se aplică cu o creştere de un grad.

Instigarea la săvârşirea unei infracţiuni.
Modificat prin: XLIX.1981.4.

69. Persoana care instigă în mod public orice altă persoană să comită o infracţiune, pentru simplul fapt instigării, în caz de condamnare, se pedepseşte cu:
(a) închisoarea pe o perioadă de la doi la cinci ani, în cazul unei infracţiuni pentru care se prevede o pedeapsă mai mare decât pedeapsa cu închisoare de trei ani; sau

(b) închisoarea pe o perioadă de cel mult doi ani, în cazul unei infracţiuni pentru care se prevede o pedeapsă cu închisoarea pe o perioadă de cel mult trei ani; sau
(c) o amendă (*multa*) sau cu detenţie, în cazul oricărei alte infracţiuni.

Instigarea la nerespectarea legii.

70. Persoana care va instiga în mod public orice altă persoană să nu respecte legea, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de cel mult trei luni sau cu amendă (*multa*) sau, în cazuri minore, la detenţie sau cu amendă (*ammenda*).

Demersuri ilegale pentru a obliga Guvernul să modifice măsuri sau decizii.
Modificat prin: XXI.1971.10; XXVII.1975.5.

71. Persoana care, prin orice mijloace ilegale care nu constituie crima prevăzută la art. 56, încearcă să îl oblige pe Preşedintele Maltei sau Guvernul Maltei, să schimbe măsurile sau deciziile luate, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la doi ani.

Sfidarea preşedintelui.
Modificat prin: XXVII.1975.6.

72. Persoana care foloseşte orice cuvinte defăimătoare, insultătoare sau compromiţătoare, acte sau gesturi dispreţuitoare la adresa persoanei preşedintelui Maltei, sau care critică sau menţionează sau prezintă Preşedintele cu lipsă de respect, prin cuvinte, semne sau reprezentări vizibile, sau prin orice alte mijloace care nu sunt prevăzute în legea presei, în caz de condamnare, se pedepseşte închisoarea de la una la trei luni sau cu amendă (*multa*).

Adunarea ilegală cu intenţii de rebeliune.
Modificat prin: XXI.1971.11; XXVII.1975.7; XLIX.1981.4.

73. În cazul în care trei sau mai multe persoane se asociază în mod ilegal, sau, fiind asociate în mod ilegal, continuă în acest fel împreună, cu intenţie, prin discursuri publice, abordarea de steaguri, inscripţii sau alte mijloace sau dispozitive de orice fel, pentru a exprima ura sau dispreţul faţă de persoana Preşedintelui Maltei sau faţă de Guvernul Maltei, sau pentru a determina alte persoane să încerce să modifice orice aspect stabilit prin lege, altfel decât prin mijloace legale, fiecare persoană care acţionează astfel, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la şase la optsprezece luni.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Conspirație la rebeliune.
Modificat prin: XXVII.1975.8; XLIX.1981.4.

74. În cazul în care două sau mai multe persoane conspiră pentru a instiga la ura sau disprețul față de persoana Președintelui Maltei sau față de Guvernul Maltei, sau pentru a determina alte persoane să încerce modificarea oricărui aspect stabilit prin lege, altfel decât prin mijloace legale, fiecare persoană care acționează astfel, în caz de condamnare, se pedepsește cu închisoarea de la șase la optsprezece luni.

Imputarea calomnioasă de abatere în administrarea Guvernului.
Modificat prin: XXVII.1975.9.

75. Persoana care, prin discursuri ținute în orice loc public sau la orice adunare publică, va imputa calomnios abateri administrative ale Guvernului Maltez sau unei persoane angajate sau cu funcții administrative în Guvernul Maltei, în caz de condamnare, se pedepsește cu închisoare de la unu la trei luni sau cu amendă (*multa*).

Depunerea de jurământ ilegal.

76. (1) Persoana care depune sau stabilește depunerea sau înregistrarea oricărui fel de jurământ sau angajament destinat a obliga persoana care îl depune în orice scop de rebeliune sau răzvrătire, sau să tulbure liniștea publică, sau să facă parte din orice fel de asociere, societatea sau confederația formată în acest scop, în caz de condamnare, se pedepsește cu închisoarea de la șapte luni la doi ani.
(2) Pedeapsa prevăzută la alin. (1) se aplică și în cazul în care jurământul sau angajamentul intenționează să oblige persoana care îl depune în oricare dintre următoarele moduri:
(a) să se supună ordinelor oricărui comitet sau organism de oameni care nu au fost constituit în mod legal, sau a oricărui conducător sau unei alte persoane care nu are autoritate legală în acest scop;
(b) să nu ofere informații sau să nu depună mărturie împotriva niciunui asociat sau împotriva altei persoane, sau să nu dezvăluie ori să descopere orice act ilegal săvârșit, încercat, sau care urmează să fie săvârșit de o astfel de persoană sau de oricare alta.

Persoana care depune un jurământul ilegal.
Modificat prin: IX.1982.2.

77. Pedeapsa prevăzută în ultimul articol precedent se aplică oricărei persoane care va depune un astfel de jurământ sau angajament așa cum prevede articolul, cu excepția cazului în va fi obligată la acestea:
Constrângerea nu va justifica sau scuza persoana care depune un astfel de jurământ sau angajament decât dacă acesta, în termen de patru zile de la momentul la care o astfel de constrângere încetează, denunță fapta autorităților publice.

Instigarea la rebeliune sau la revoltă.
Modificat prin: XXVII.1975.10; XLIX.1981.4.

78. Persoana care depune toate eforturile pentru a seduce o persoană care serveşte în Forţele Armate din Malta pentru a împiedica respectiva persoană să-şi îndeplinească datoria şi să fie loială Republicii Malta, sau pentru a instiga sau determina orice astfel de persoană să comită orice act de răzvrătire, sau pentru a constitui sau pentru a intenţiona să constituie orice adunare rebelă, sau de a săvârşi orice faptă de trădare sau de revoltă, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la nouă luni la trei ani.

Adunări zgomotoase.
Modificat prin: XXVII.1975.10; XLIX.1981.4.

79. (1) În cazul în care trei sau mai multe persoane se asociază sau continuă să rămână împreună, în orice scop, în situaţii şi în circumstanţe de violenţă, ameninţări, revoltă, mulţimi, afişare de arme sau în alt mod, conceput pentru a crea teroare şi o stare de alarmă printre persoanele din Malta, orice astfel de adunare va considerată ilegală şi fiecare persoană care face parte dintr-o astfel de adunare, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la patru la douăsprezece luni.

Circumstanţă agravantă.

(2) În cazul în care adunarea ilegală continuă, fie în totalitate, fie în parte prin punerea în executare a planului comun sau va încerca să pună în executare acest plan, persoana care a participat la o astfel de adunare, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la şase la optsprezece luni.

Nerespectarea ordinului de dispersare.

80. În cazul în care douăsprezece sau mai multe persoane asociate în mod ilegal în scopul perturbării liniştii publice şi care au fost avertizate sau după ce li s-a cerut în mod oficial de către orice autoritate competentă să se împrăştie şi să se îndrepte în linişte către locuinţele lor sau către afacerea lor legală, vor continua în număr de douăsprezece sau mai multe să rămână sau să continue împreună în mod ilegal pentru o oră după ce s-a emis o astfel de avertizare publică, fiecare făptuitor, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la nouă luni la trei ani.

Adunarea legală.
Modificat prin: XXVII.1975.12.

81. Nu se consideră a fi o adunare ilegală în conformitate cu dispoziţiile articolelor precedente când trei sau mai multe persoane se adună cu scopul comun de a ajuta la apărarea posesiei locuinţei sau a altor bunuri ale oricăreia dintre ele sau în apărarea oricăreia dintre aceste persoane, chiar dacă pun în aplicare sau se pregătesc să pună în aplicare un asemenea plan, sau se comportă în alt fel violent

şi gălăgios sau în aşa fel şi în astfel de condiţii încât creează teroare şi o stare de alarmă în rândul persoanelor în Malta.

Răspândirea de ştiri false.
Completat prin: VI.1933.2.

82. Persoana care răspândeşte ştiri false cu rea intenţie care ar putea alarma opinia publică sau perturba ordinea sau liniştea publică sau pentru a crea agitaţie în rândul publicului sau în rândul anumitor categorii de public, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la una la trei luni.

Instigarea la ură rasială etc.
Completat prin: III.2002.19.
Modificat prin: XI.2009.2; VIII 2012,2; XXIV 2014,13; XXXVIII 2016.2.

82A. (1) Persoana care foloseşte cuvinte sau are un comportament ameninţător, abuziv sau insultător sau afişează orice material scris sau tipărit, care este ameninţător, abuziv sau insultător sau se comportă în aşa fel încât să stârnească intenţionat violenţă sau ură rasială sau religioasă împotriva unei alte persoane sau grup de un anumit sex, identitate sau orientare sexuală, rasă, culoare, limbă, origine etnică, religie sau credinţă sau opinii politice sau de altă natură sau în cazul în care o astfel de violenţă sau ură rasială sau religioasă va fi probabil stârnită, având în vedere toate circumstanţele, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la şase la optsprezece luni.

(2) În sensul alineatului de mai sus „violenţă sau ură rasială sau religioasă" înseamnă violenţă sau ură rasială sau religioasă împotriva unui grup de persoane din Malta definite prin referire la sex, identitate sexuală, rasă, culoare, limbă, origine etnică sau naţională, cetăţenie, religie sau credinţă sau opinii politice sau de altă natură.

Justificarea, negarea sau banalizarea genocidului etc., împotriva unui grup.
Completat prin: XI.2009.3.
Modificat prin: XXIV 2014.14

82B. Persoana care justifică public, neagă existenţa sau banalizează în mod extrem genocidul, crimele împotriva umanităţii şi crimele de război îndreptate împotriva unui grup de persoane sau a unui membru al unui astfel de grup definit prin referire la rasă, culoare, religie, descendenţă sau origine naţională sau etnică, atunci când comportamentul respectiv se manifestă într-o manieră:

(a) susceptibilă să instige la violenţă sau ură împotriva unui astfel de grup sau membru al unui astfel de grup;

(b) de natură să tulbure ordinea publică sau care ameninţă, este abuzivă sau insultătoare,

în caz de condamnare se pedepseşte cu închisoarea de la opt luni la doi ani:

În sensul prezentului articol „genocid", „crime împotriva umanităţii" şi „crime de război" are acelaşi înţeles atribuit în art. 54A.

Justificarea, negarea sau banalizarea de crime împotriva păcii împotriva unui grup.
Completat prin: XI.2009.3.
Modificat prin: VIII2012,3; XXIV 2014.15.

82C. (1) Persoana care justifică public, neagă existența sau banalizează crime împotriva păcii, îndreptate împotriva unui grup de persoane definit prin referire la rasă, culoare, religie, descendență sau origine națională sau etnică sau împotriva unui membru al unui astfel de grup, atunci când comportamentul respectiv se manifestă într-o manieră:
(a) susceptibilă să instige la violență sau ură împotriva unui astfel de grup sau membru al unui astfel de grup;
(b) de natură să tulbure ordinea publică sau care amenință, este abuzivă sau insultătoare,
în caz de condamnare se pedepsește cu închisoarea de la opt luni la doi ani.
(2) În sensul prezentului articol, o crimă împotriva păcii înseamnă un comportament care constă în:
(a) planificarea, pregătirea, inițierea sau purtarea unui război de agresiune, sau un război cu încălcarea tratatelor, acordurilor sau garanțiilor internaționale,
(b) participarea într-un plan comun sau conspirație pentru realizarea oricăruia dintre actele menționate la alin. (a).

Complicitatea, determinarea sau instigarea la infracțiuni în temeiul articolelor 82A la 82C.
Completat prin: XI.2009.3.

82D. Oricine ajută, susține sau instigă la săvârșirea oricărei infracțiuni prevăzute în articolele 82A la 82C , săvârșește o infracțiune și, în caz de condamnare, se pedepsește cu pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea care a făcut obiectul ajutorului, susținerii sau instigării.

Aplicabilitatea articolelor 121D, 208B (5), 248E (4) și 328.
Completat prin: XI.2009.3.

82E. (1) Prevederile articolelor 121D, 208B (5) și 248E (4) se aplică *mutatis mutandis* în cazul unei infracțiuni prevăzute de articolele 82A-82D.
(2) Prevederile art. 328K se aplică, de asemenea, *mutatis mutandis* oricărei infracțiuni prevăzute la articolele 82A-82D, ca și cum trimiterea la art. 328J din art. 328K ar fi o trimitere la art. 121D.

Promovarea obiectivelor politice prin utilizarea sau afișarea forței fizice.

83. Persoana care stabilește, menține personal sau aparține oricărei asociații de persoane care sunt organizate și instruite sau organizate și echipate în scopul de a avea posibilitatea să fie folosite pentru utilizarea sau afișarea forței fizice în promovarea oricărui obiectiv politic, săvârșește o infracțiune și, în caz de condamnare, se pedepsește cu amenda (*multa*)

Completat prin: XV.1959.2.
Înlocuit prin: XV.1973.2.
Modificat prin: XIII.1983.5; LN 407 din 2007; XXIV 2014.16.

de până la cinci mii de euro (5000 euro) sau cu închisoarea de la nouă luni la cinci ani sau cu ambele pedepse.

Promovarea etc., a unei organizaţii a două sau mai multor persoane cu scopul săvârşirii de infracţiuni.
Completat prin: III.2002.20;
Modificat de: LN 407 din 2007; XXIV.2014.17, VIII.2015.5

83A. (1) Persoana care
(a) promovează, constituie, organizează sau finanţează o organizaţie cu scopul de a săvârşi infracţiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoarea pe o durată de patru ani sau mai mult, sau
(b) ştiind sau trebuind să bănuiască scopul sau activitatea generală a organizaţiei înfiinţate este cea arătată la lit. (a), participă activ la activităţile infracţionale ale organizaţiei, dar fără a fi limitat la furnizarea de informaţii sau materiale sau recrutarea de noi membrii,
în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la patru la nouă ani.
(2) Persoana care aparţine unei organizaţii menţionate la alin. (1), pentru simplul fapt că este membră, se pedepseşte cu închisoarea de la doi la şapte ani.
(3) În cazul în care numărul de persoane din organizaţie este zece sau mai mult, pedeapsa din alineatul precedent se majorează de la unul până la două grade.
(4) În cazul în care persoana găsită vinovată de săvârşirea unei infracţiuni prevăzute de prezentul titlu este director, manager, secretar sau alt responsabil principal al unei corporaţii sau este persoana care are o putere de reprezentare a unui astfel de organism sau care are autoritatea de a lua decizii în numele acelei organism sau care are autoritatea de a exercita un control în cadrul acestui organism şi infracţiunea de care persoana respectivă a fost găsită vinovată a fost săvârşită în beneficiul, parţial sau în totalitate, al acelei organizaţii, persoana menţionată se consideră în sensul prezentului titlu împuternicită cu reprezentarea juridică a acelei organizaţii, şi se pedepseşte:
(a) în cazul în care infracţiunea de care persoana a fost găsită vinovată este infracţiunea în alin. (1), cu amenda (*multa*) de cel puţin treizeci şi patru de mii nouă sute patruzeci de euro şi şaizeci de cenţi (34,940.60) şi nu mai

BCU IAŞI / CENTRUL UNIVERSITAR LIBRARY

mult de o sută şaisprezece de mii patru sute şaizeci şi opt euro şi şaizeci şi şapte de cenţi (116.468,67)
(b) în cazul în care infracţiunea de care persoana a fost găsită vinovată este infracţiunea de la alin. (2), cu amenda (*multa*) de cel puţin de douăzeci şi trei de mii două sute nouă zeci şi trei euro şi şaptezeci şi trei de cenţi (23,293.73) şi nu mai mult şaizeci şi opt mii opt sute opt zeci şi unu euro şi douăzeci de cenţi (69,881.20);
(c) în cazul în care infracţiunea pentru care persoana a fost găsită vinovată este pedepsită conform prevederilor alin. (3) din prezentul articol:
(i) în cazul în care infracţiunea este cea prevăzută în alin. (1), cu amenda (*multa*) de cel puţin patruzeci şi şase de mii cinci sute optzeci şi şapte euro şi patruzeci şi şapte de cenţi (46,587.47) şi nu mai mult de un milion o sută şaizeci şi patru mii şase sute opt zeci şi şase euro şi şaptezeci de cenţi (1,164,686.70);
(ii) în cazul în care infracţiunea este cea prevăzută în alin. (2), cu amenda (*multa*) de cel puţin treizeci şi patru mii nouă sute patruzeci euro şi şaizeci de cenţi (34,940.60) şi nu mai mult de o sută şaisprezece mii patru sute şaizeci şi opt euro şi şaizeci şi şapte de cenţi (116.468,67);
(5) Acţiunea penală pentru o infracţiunile prevăzute de prevederile prezentului articol poate fi judecată în Malta în ciuda faptului că organizaţia persoanelor îşi are sediul sau îşi exercită activităţile infracţionale în afara Maltei.

Modificat de: XXIV.2014.18

Dispoziţii generale aplicabile infracţiunilor care sunt agravate pe motive de rasă sau motivate de xenofobie ori homofobie

Dispoziţie generală. Completat prin: XI.2009.4. modificat de: VIII.2012.4, XXIV.2014.19

83B. Pedeapsa stabilită pentru orice infracţiune se majorează cu una până la două grade atunci când infracţiunea este agravată sau motivată în totalitate sau în parte de ura împotriva unei persoane sau grup din cauza sexului, identităţii sexuale, orientării sexuale, rasei, culorii, limbii, naţionalităţii sau originii etnice, cetăţeniei, religiei sau opiniei politice sau de altă natură, în sensul alin. (3)-(6), inclusiv. Prevederile prezentului articol nu se aplică când agravarea pedepsei cu referire la motivele menţionate în prezentul articol a fost deja prevăzută în acest Cod sau în altă lege.

Infracţiuni comise de persoane juridice.
Completat prin: XXIV.2014.20, Modificat prin: VIII.2015.6

83C. Ori de câte ori o infracţiune este săvârşită, parţial sau în totalitate, în favoarea unei persoane juridice de către persoana care are autoritatea de reprezentare a persoanei juridice, autoritatea de a lua decizii în numele persoanei juridice sau autoritatea de a exercita controlul asupra persoanei juridice, fără a se aduce atingere altor pedepse aplicabile persoanei juridice ca urmare a aplicării altor prevederi ale prezentului Cod sau ale oricărei alte legi, cu privire la persoana juridică respectivă se poate dispune:
(a) excluderea de la dreptul de a primi beneficii sau ajutoare publice;
(b) suspendarea sau anularea oricărei licenţe, permis sau altă autorizare de a participa la comerţ, afaceri sau alte activităţi comerciale;
(c) punerea sub supraveghere judiciară;
(d) lichidarea obligatorie a persoanei juridice;
(e) închiderea temporară sau permanentă a oricărei instituţii care ar fi fost utilizată pentru săvârşirea infracţiunii.
Prevederile prezentului articol nu se vor aplica în cazul în care pedeapsa prevăzută în prezentul articol a fost deja prevăzută în prezentul Cod sau în altă lege.

TITLUL III
Despre crime împotriva administrării justiţiei şi a altor administraţii publice

SUBTITLU I
Despre uzurparea autorităţilor publice şi despre autoritatea acestora despre uzurparea de funcţii

Exercitarea ilegală a funcţiilor publice.

84. Persoana care îşi asumă o funcţie publică, civilă sau militară, fără a fi abilitat în acest sens şi efectuează orice act care revine acestei funcţii, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la patru luni la un an.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITAR

Despre asumarea nelegală de către persoanele fizice a puterilor ce aparţin autorităţilor publice

Exercitarea arbitrară a drepturilor pretinse.
Modificat prin: XVI.2006.2.

85. (1) Persoana care, fără intenţia de a fura sau de a provoca daune, în exercitarea unui drept pretins, obligă prin propria sa autoritate, o altă persoană să plătească o datorie, sau să îndeplinească orice fel de obligaţie sau perturbă posesia altei persoane, demolează clădiri, sau redirecţionează ori ia în posesie orice curs de apă sau interferează în orice alt mod, ilegal, cu bunurile altei persoane, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la trei luni:

Instanţa poate să dispună în locul pedepsei de mai sus, o amendă (*multa*).

(2) Prevederile art. 377 alin. (5) se aplică în cazul oricărei condamnări în temeiul alin. (1) şi, în cazul în care fapta a produs o pagubă unei persoane, Curtea va aplica dispoziţiile respectivului alineat pentru a se asigura că persoana vătămată este repusă pe deplin în situaţia anterioară.

Arestarea, detenţia sau reţinerea ilegală.
Modificat prin: XLIX.1981.4.

86. Orice persoană care, fără un ordin legal din partea autorităţilor competente şi cu excepţia cazurilor în care legea autorizează persoanele fizice să reţină făptuitorii, arestează, reţine sau îngrădeşte libertatea oricărei persoane împotriva voinţei ei sau oferă un loc pentru efectuarea unui astfel de arest, detenţie sau reţinere, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la şapte luni la doi ani:

Instanţa poate ca în cazuri minore să aplice o pedeapsă cu închisoarea de la una până la trei luni sau la amendă (*multa*).

Circumstanţe agravante.
Modificat prin: XLIX.1981.4; IV.1994.2; XVII.1996.19; XX.2005.10.

87. (1) Pedeapsa pentru crima prevăzută la art. precedent este închisoarea de la treisprezece luni la trei ani, în fiecare dintre următoarele cazuri:

(a) în cazul în care reţinerea sau detenţia continuă mai mult de douăzeci de zile;

(b) în cazul în care arestarea este efectuată cu folosirea fără drept a unei uniforme, sau sub un nume fals, sau în baza unui mandat fals care se pretinde că ar fi fost emis de către o autoritate publică;

(c) în cazul în care persoana arestată, deţinută sau reţinută este supusă unei vătămări corporale sau este ameninţată cu moartea;

(d) în cazul în care reținerea sau deținerea este continuată de către făptuitor, deși acesta are cunoștință despre faptul că autoritatea competentă a emis un act sau mandat pentru eliberarea sau transportarea persoanei reținute sau închise;
(e) în cazul în care crima este săvârșită cu scopul de a obține fără drept o sumă de bani sau bunuri sau pentru a convinge orice altă persoană să accepte un transfer de bunuri care aparțin acestei persoane;
(f) în cazul în care crima este săvârșită cu scopul de a obliga o altă persoană să facă sau să omită un act care, dacă este făcut sau omis în mod voluntar, ar constitui o crimă;
(g) în cazul în care crima este săvârșită ca un mijloc de a determina o persoană să facă un act sau să se supună unui tratament care aduce atingere demnității sexuale a acelei persoane;
(h) în cazul în care infracțiunea este săvârșită asupra tatălui, mamei sau oricărei alte persoane menționate la art. 202 (h).
(2) În cazul în care persoana care săvârșește infracțiunea prevăzută la art. precedent amenință să ucidă, să rănească sau să continue să rețină sau să îngrădească libertatea persoanei arestate, deținute sau închise, cu scopul de a obliga un stat, o organizație guvernamentală internațională sau o persoană să facă sau să se abțină de la a face ceva, fapta se pedepsește cu închisoarea pe viață.

Pedeapsa pentru arestarea ilegală, etc., însoțită de vătămări corporale. Modificat prin: XLIX.1981.4.

88. În cazul în care vătămările corporale menționate la lit. (c) din articolul precedent se pedepsesc cu o pedeapsă mai mare decât închisoarea de doi ani sau sunt comise prin ori însoțite de orice fel de tortură, pedeapsa este închisoarea de la patru la șase ani.

Circumstanțe atenuante.

89. Pedeapsa pentru arestare ilegală, reținere ilegală sau lipsire ilegală de libertate a unei persoane, fără apariția uneia dintre circumstanțele menționate la art. 87 (b), (c), (d), (e), (f) și (g) sau a celei prevăzute în articolul precedent este închisoarea de la șapte luni la un an, în cazul în care făptuitorul, înainte de începerea oricărei proceduri legale, restabilește libertatea persoanei care a fost arestată, deținută sau închisă ilegal, în termen de douăzeci și patru de ore după arest, detenție sau reținere, cu condiția ca în

acest interval autorul să nu fi atins scopul pentru care o astfel de persoană a fost arestată, deținută sau închisă.

Deportarea ilegală a unei persoane într-o țară străină sau reținerea ilegală într-o țară străină.
Modificat prin: XXVII.1975.13

90. Persoana care deportează în mod ilegal și forțat o persoană în orice altă țară, sau, fără drept, reține, arestează sau limitează libertatea de mișcare a oricărui cetățean al Maltei în orice altă țară, în caz de condamnare, se pedepsește cu pedeapsa prevăzută la art. 87.

SUBTITLUL II
Despre ultraj și violență împotriva funcționarilor publici

Violență și amenințări împotriva funcționarilor publici.
Modificat prin: V.2014.2.

91. Fapta de a obliga, prin violență sau amenințare, un funcționar public să facă sau să nu facă orice act legat de exercițiul funcției sale, în caz de condamnare, se pedepsește cu închisoarea de la un an la cinci ani sau cu amendă (*multa*) între patru mii (4.000) euro și zece mii (10.000) euro.

Definiția „funcționarului public".

92. Expresia generală „funcționar public" include nu doar autoritățile statutare, civile și militare, ci și toate persoanele numite în mod legal pentru a administra orice parte din puterea executivă a Guvernului, sau pentru a îndeplini orice alt serviciu public prevăzut prin lege, indiferent dacă este de natură judiciară, administrativă sau o combinație a celor două.

Insultarea sau amenințarea unui judecător, a Procurorului General, a unui magistrat sau jurat.
Modificat prin: VI.1871.6; XI.1900.16; L.N. 46 din 1965; LVIII.1974.68; V.2014.3.

93. (1) Fapta de a insulta sau de a amenința un judecător sau Procurorul general, un magistrat sau jurat, aflat în exercitarea funcției, sau ca urmare a exercitării funcției de către persoanele menționate mai sus sau tentativa de intimidare ori influențarea în orice mod ilegal în exercitarea funcțiunilor respective, în caz de condamnare, se pedepsește cu închisoarea de la nouă la optsprezece luni și cu amendă (*multa*) între cinci sute (500) euro și o mie cinci sute (1.500) euro.

Circumstanţe agravante.

(2) În cazul în care obiectul insultei constă în prejudicierea sau diminuarea reputaţiei persoanei împotriva căreia este îndreptată, pedeapsa va fi închisoarea de la douăsprezece luni la doi ani şi amendă (*multa*) între şapte sute (700) euro şi două mii şi cinci sute (2.500) euro.

(3) În situaţia în care ameninţarea se referă la o crimă, pedeapsa va fi închisoarea pe o durată cuprinsă între optsprezece luni şi trei ani şi amenda (*multa*) între o mie cinci sute (1.500) euro şi patru mii (4.000) euro, iar atunci când ameninţarea este realizată prin orice mijloc scris, indiferent dacă este anonimă sau semnată în nume propriu sau cu un nume fictiv, pedeapsa va fi majorată cu un grad şi în orice caz, făptuitorului i se poate solicita să participe la o acţiune de recunoaştere, potrivit dispoziţiilor din art. 383, 384 şi 385, cu sau fără plata unei cauţiuni, în funcţie de starea de fapt.

(4) În cazul în care infracţiunile prevăzute în prezentul articol sunt comise împotriva unui funcţionar din cadrul Procuraturii Generale, atunci când acesta acţionează potrivit instrucţiunilor transmise de Procurorul General în legătură cu orice chestiune în care Procurorul General acţionează în funcţie de propria judecată sau în legătură cu funcţia deţinută, pedeapsa este cea prevăzută în alineatul precedent.

Vătămarea corporală provocată judecătorului, Procurorului General, magistratului sau juratului.
Modificat prin: IX.1859.6; XI.1900.I7; XLIX.1981.4; V.2014.4.

94. (1) Fapta de a provoca o vătămare corporală oricăreia dintre persoanele menţionate în art. de mai sus, în timp ce acestea sunt în exerciţiul funcţiunii sau ca urmare a faptului că acestea şi-au exercitat funcţia, sau cu intenţia de a le intimida sau influenţa pentru a-şi exercita în mod necorespunzător funcţia, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la patru la şapte ani şi amendă (*multa*) între cinci mii (5.000) euro şi douăzeci şi cinci mii (25.000) euro.

(2) În situaţia în care vătămarea corporală este de asemenea natură încât, dacă ar fi fost săvârşită împotriva altei persoane decât celei menţionate în art. de mai sus, s-ar face aplica o pedeapsă mai aspră, respectiva pedeapsă mai aspră se va majora cu un grad.

Defăimarea, amenințările sau vătămarea corporală împotriva altor funcționari publici.
Modificat prin: IV.1856.10; XI.1900.18, 19; XLIX.1981.4; V.2014.5.

95. Fapta de a insulta sau amenința sau de a provoca o vătămare corporală, în orice altă situație decât cele prevăzute în cele două articole de mai sus, orice altă persoană însărcinată în mod legal cu o atribuție publică, în timp ce aceasta se află în îndeplinirea respectivei atribuții sau ca urmare a faptului că și-a îndeplinit respectiva atribuție, sau tentativa de a intimida sau a influența respectiva persoană în îndeplinirea necorespunzătoare a acestei atribuții, în caz de condamnare, se pedepsește cu pedeapsa stabilită pentru insultă, amenințare, sau vătămare corporală, dacă nu este însoțită de împrejurările menționate în prezentul articol, majorată cu două grade și amendă (*multa*) între opt sute (800) euro și cinci mii (5.000) euro.

Atacul sau împotrivirea.
Modificat prin: XLIX.1981.4; V.2014.6.

96. Fapta de a ataca sau de a se împotrivi, prin violență sau forță activă, fără ca fapta să constituie violență publică, oricărei persoane însărcinate în mod legal cu o atribuție publică în punerea în aplicare a legii sau a unei dispoziții legale emise de o autoritate competentă, în caz de condamnare, se pedepsește:

(a) în situația în care atacul sau rezistența sunt comise de una sau două persoane, cu închisoarea de la șase luni la doi ani și amendă (*multa*) între patru mii (4.000) euro și zece mii (10.000) euro;

(b) în situația în care atacul sau rezistența sunt comise de trei sau mai multe persoane, cu închisoarea de la nouă luni la trei ani și amendă (*multa*) între cinci mii (5.000) euro și cincisprezece mii euro (15.000).

Circumstanță agravantă.
Modificat prin: IX.1859.7; V.1956.14; XLIX.1981.4; V.2014.7.

97. În cazul în care oricare dintre făptuitorii menționați în art. anterior utilizează orice armă în timpul atacului sau al opunerii de rezistență, sau și-au procurat dinainte orice astfel de armă cu scopul de a le servi în timpul atacului sau al opunerii de rezistență și dacă, la momentul reținerii persoanei, arma respectivă este găsită în posesia sa, fapta se pedepsește cu închisoarea de la un an la patru ani și amendă (*multa*) între opt mii (8.000) euro și douăzeci de mii (20.000) euro.

Atacul sau împotrivirea însoțite de violență publică.
Modificat prin: XLIX.1981.4.

98. Dacă oricare dintre infracțiunile menționate în art. 96 sunt însoțite de violență publică, pedeapsa va fi închisoarea de la doi la cinci ani.

Exonerarea de pedeapsă în caz de sistare a acțiunii.

99. Nu se va aplica nicio pedeapsă pentru simplul act de atac sau opunere de rezistență prevăzute de art. 96 și 98 săvârșite împotriva oricărei persoane care, deși a încercat să realizeze sau a început efectiv să realizeze respectivul act, la primul avertisment formulat de persoana atacată sau căreia i se opune rezistență, sau de orice autoritate publică, s-a desistat de la continuarea săvârșirii crimei.

Dispoziții generale.
Completat prin: V.2014.8.

99A. (1) Următoarele dispoziții se vor aplica în cazul infracțiunilor analizate în Subtitlul de față.

(2) Dispozițiile art. 21 nu se vor aplica față de nicio persoană condamnată pentru o infracțiune prevăzută de prezentul subtitlu.

Capitolul 12.

(3) Orice amendă (*multa*) pe care persoana condamnată a fost obligată să o plătească poate fi recuperată sub formă de obligație civilă, iar sentința pronunțată de instanță va reprezenta titlu executoriu în toate privințele și în toate scopurile prevăzute prin Codul de organizare și procedură civilă.

Modificat prin: IV.1856.11.

SUBTITLUL III
Despre acuzații calomnioase, sperjur și jurământ fals

Interpretare.
Completat prin: XXI.1971.13.
Înlocuit prin: III.2002.21.
Capitolul 220.

100. În prezentul Subtitlu „acțiune penală" include cercetarea prevăzută în Subtitlul II din Titlul II Partea I din Volumul II al prezentului Cod și orice acțiune desfășurată în conformitate cu Legea Forțelor Armate din Malta.

Acuzații calomnioase.
Modificat prin: IX.1859.8; V.1956.15; XLIX.1981.4.

101. (1) Fapta prin care o persoană este acuzată de săvârșirea unei infracțiuni despre care se cunoaște că persoana în cauză nu este vinovată, în fața unei autorități competente, cu intenția de a crea un prejudiciu acelei persoane, se pedepsește exclusiv pentru formularea respectivei acuzații:

(a) cu închisoarea de la treisprezece la optsprezece luni, în situația în care acuzația falsă se referă la o crimă pentru care se prevede o pedeapsă mai severă decât pedeapsa închisorii de doi ani;

(b) cu închisoarea de la șase la nouă luni, în situația în care acuzația falsă se referă la o crimă pentru care se prevede o pedeapsă mai ușoară decât pedeapsa închisorii de doi ani, însă care nu se încadrează la pedepsele prevăzute pentru delicte;

(c) cu închisoarea de la trei zile la trei luni, în situația în care acuzația falsă se referă la orice altă infracțiune.

Circumstanțe agravante.

(2) În cazul în care crima este săvârșită cu intenția de a obține foloase pecuniare sau de altă natură, pedeapsa va fi majorată cu o unitate de mărime.

Instigarea sau tentativa de instigare a martorului, arbitrului sau interpretului.
Modificat prin: XI.1900.20; III.2002.22; XXXI.2007.7.

102. Fapta de a determina, în orice acțiune civilă sau penală, un martor, un arbitru sau un interpret, să depună mărturie mincinoasă sau să depună un raport fals sau o interpretare falsă, în caz condamnare, se pedepsește:
(a) în situația în care mărturia, raportul sau interpretarea falsă a fost depusă sau realizată, cu pedeapsa aplicabilă persoanei care depune mărturie falsă;
(b) în situația în care persoana doar a încercat să determine un martor, arbitru sau interpret, cu aceeași pedeapsă, micșorată cu unul sau două grade;
(c) în situația în care instigarea a fost săvârșită prin forță, amenințări, intimidare sau prin promisiuni, oferirea sau acordarea de beneficii necuvenite pentru a instiga depunerea de mărturie falsă, la pedeapsa prevăzută în alin. (a), majorată cu unul sau două grade.

Redactarea sau realizarea de documente falsificate.

103. Fapta persoanei care determină, în orice acțiune civilă sau penală, redactarea unui document falsificat sau realizarea cu premeditare a unui astfel de document falsificat, se pedepsește cu aceeași pedeapsă aplicabilă falsificatorului documentului.

Sperjur în anumite procese penale.
Modificat prin: VIII.1909.6; XXI.1971.12; XLIX.1981.4; XIV.1983.2; III.2002.23; XVI.2006.3.

104. (1) Fapta de a depune mărturie mincinoasă în orice acțiune penală cu privire la o crimă pentru care se prevede o pedeapsă mai severă decât pedeapsa închisorii de doi ani, fie împotriva, fie în favoarea persoanei reținute sau acuzate, în caz de condamnare, se pedepsește cu închisoarea de la doi la cinci ani.
(2) Cu toate acestea, în cazul în care persoana acuzată ar fi fost condamnată la o pedeapsă mai aspră decât pedeapsa închisorii de cinci ani, martorul care depune mărturie mincinoasă împotriva persoanei respective în cadrul procesului, sau a cărei mărturie va fi fost valorificată împotriva persoanei respective în cadrul procesului, se pedepsește cu pedeapsa mai aspră.

Sperjurul în alte procese penale.
Modificat prin: IX.1859.9; XLIX.1981.4; III.2002.24.

105. Fapta prin care se prezintă dovezi false în cadrul unei acţiuni penale pentru o infracţiune care nu este prevăzută în articolul de mai sus, fie împotriva, fie în favoarea persoanei reţinute sau acuzate, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la nouă luni la doi ani.

Sperjurul în acţiuni civile.
Modificat prin: XII.1914.7; XLIX.1981.4; III.2002.25.

106. (1) Fapta de a depune mărturie mincinoasă în chestiuni civile, se pedepseşte cu închisoarea de la şapte luni la doi ani.

(2) Dispoziţiile alin. (1) se vor aplica oricărei persoane care, în cadrul unei acţiuni civile, minte sub jurământ.

(3) Fapta de a face o declaraţie falsă pe propria răspundere, indiferent dacă pe teritoriul sau în afara teritoriului Maltei, având cunoştinţă despre faptul că respectiva declaraţie este necesară sau menită pentru orice acţiune civilă din Malta, se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută la alin. (1).

Sperjurul săvârşit de arbitru sau interpret.

107. (1) Fapta arbitrului care, în orice acţiune civilă sau penală, atestă în mod intenţionat fapte care nu corespund realităţii, sau formulează cu intenţie o opinie falsă, în caz de condamnare, se pedepseşte cu pedeapsa aplicabilă martorului care depune mărturie mincinoasă potrivit articolelor de mai sus din acest subtitlu.

(2) Aceeaşi pedeapsă va fi aplicată oricărei persoane care, în situaţia în care acţionează ca interpret în orice procedură judiciară şi sub jurământ, realizează cu ştiinţă o interpretare falsă.

Jurământul fals.
Modificat prin: XI.1900.21,22; XLIX.1981.4; III.2002.26.

108. (1) Fapta de a face, în orice altă situaţie, spre deosebire de cele prevăzute în articolele anterioare din prezentul subtitlu, un jurământ fals în faţa unui judecător, magistrat sau a oricărui alt funcţionar autorizat prin lege să administreze procedura jurământului se pedepseşte:

(a) cu închisoarea de la patru luni la un an, în cazul în care jurământul este impus prin lege sau dispus printr-o sentinţă sau decret pronunţate de orice instanţă din Malta;

(b) cu închisoarea pe o durată ce nu va depăşi trei luni, în cazul în care jurământul nu este impus sau dispus conform procedurilor menţionate mai sus.

(2) Dispoziţiile prezentului articol nu se aplică în situaţia promisiunilor de jurământ.

BCU IAŞI COLECŢIA DIGITALĂ

Interdicția prevăzută în sentințe pentru acuzații calomnioase, sperjur și jurământ fals.

109. (1) La condamnarea făptuitorului pentru orice infracțiune prevăzută în prezentul subtitlu, instanța va prevedea în mod expres sancțiunea interzicerii generale, precum și a interdicției de a servi în calitate de martor, mai puțin într-o sală de judecată, sau de a servi în calitate de arbitru, în orice situație.

(2) Această interdicție va opera pentru un termen de la cinci la zece ani în cazurile menționate în articolul anterior și pentru un termen de la zece la douăzeci de ani în orice altă situație prevăzută în celelalte articole precedente din prezentul subtitlu.

Fabricarea de probe false.
Modificat prin: IX.1911.9; XLIX.1981.4.

110. (1) Fapta de a contribui la apariția frauduloasă a oricărei fapte sau împrejurări, cu scopul ca respectiva faptă sau împrejurare să poată fi dovedită ulterior în cadrul mărturiei depuse împotriva unei alte persoane, cu intenția de a determina ca această altă persoană să fie acuzată sau condamnată în mod nedrept pentru orice infracțiune, în caz de condamnare, se pedepsește cu pedeapsa prevăzută pentru mărturie mincinoasă în condițiile prevăzute de articolele anterioare din prezentul subtitlu.

Simularea infracțiunii.

(2) Fapta de a prezenta Poliției o informație referitoare la o infracțiune, având cunoștință de faptul că respectiva infracțiune nu a fost săvârșită, sau manipulează în mod fals urmele unei infracțiuni în așa fel încât respectiva acțiune penală să poată fi demarată pentru constatarea infracțiunii în cauză, se pedepsește cu închisoarea pe o durată ce nu depășește un an.

Împiedicarea persoanei de la a comunica informațiile sau de la a depune mărturiile necesare.
Modificat prin: VIII.1909.7; XLIX.1981.4; XIII.1983.5; L.N. 407 din 2007.

111. (1) Fapta de a împiedica orice persoană să comunice informațiile sau să depună mărturiile necesare în orice acțiune civilă sau penală, sau către ori în fața oricărei autorități competente, în caz de condamnare, se pedepsește cu închisoarea de la patru luni la un an sau cu amendă (*multa*).

Ştergerea, distrugerea sau distorsionarea urmelor unei infracţiuni.

(2) Fapta de a şterge, cu ştiinţă, în orice caz ce nu este prevăzut altfel în prezentul Cod, sau de a distruge sau distorsiona în orice alt fel urmele sau orice dovezi circumstanţiale în legătură cu săvârşirea unei infracţiuni, în caz de condamnare, se pedepseşte:

(a) în cazul în care fapta este o crimă pentru care se prevede o pedeapsă cel puţin la fel de severă ca pedeapsa închisorii de un an, cu pedeapsa prevăzută la alin. (1);

(b) în cazul oricărei alte infracţiuni, cu închisoarea pe o durată ce nu va depăşi trei luni sau detenţie sau amendă (*ammenda*) cuantum de cel puţin doi euro şi treizeci şi trei de cenţi (2,33).

SUBTITLUL IV
Despre abuzul autorităţilor publice

Despre solicitări ilegale, şantaj şi mită

Solicitări ilegale.
Modificat prin: XLIX.1981.4.

112. Funcţionarul sau persoana angajată în orice unitate de administraţie publică, sau orice persoană angajată de sau în cadrul Guvernului, indiferent dacă este autorizată sau nu să primească bani sau beneficii, fie sub formă de salariu pentru propriile servicii sau în numele Guvernului sau a oricărei unităţi publice, care va formula, sub acoperirea funcţiei deţinute, pretenţii nepermise prin lege, sau mai mari decât valoarea permisă prin lege, sau înainte de scadenţa prevăzută prin lege, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la trei luni la un an.

Şantajul.
Modificat prin: XLIX.1981.4.

113. În situaţia în care fapta de a formula pretenţiile ilegale menţionate în art. anterior este săvârşită cu ajutorul ameninţărilor sau abuzând de autoritate, aceasta va fi considerată şantaj, iar făptuitorul se pedepseşte, în caz de condamnare, cu închisoarea de la treisprezece luni la trei ani.

Circumstanţe agravante.

114. În situaţia în care crimele menţionate în ultimele două articole de mai sus sunt însoţite de circumstanţe care determină ca pentru crimele respective, în plus, să se aplice şi alte pedepse, se va aplica cea mai severă pedeapsă, cu o majorare de un grad.

BCU IAŞI / CENTRUL UNIVERSITAR

Mita.
Modificat prin: XII.1914.8, 9; IV.1974.2; XLIX.1981.4; III.2002.27; III.2004.70; IV.2013.2.

115. (1) Funcționarul public sau angajatul care, în îndeplinirea mandatului sau a funcției deținute, solicită, primește sau acceptă pentru sine sau pentru altul, orice recompensă sau promisiune sau ofertă în legătură cu orice recompensă bănească sau alte valori sau cu orice alt avantaj la care nu are dreptul, în caz de condamnare, se pedepsește:

(a) în situația în care obiectul recompensei, promisiunii sau ofertei, constă în determinarea funcționarului public sau angajatului la a face ceva ce intră în atribuțiile sale, cu închisoarea de la șase luni la trei ani;

(b) în situația în care obiectul este de a determina oficialul sau funcționarul să se abțină de la a face ceva ce intră în obligațiile sale, pentru simpla acceptare a recompensei, promisiunii sau ofertei, cu închisoarea de la nouă luni la cinci ani;

(c) în situația în care, pe lângă acceptarea recompensei, a promisiunii sau a ofertei, oficialul sau funcționarul nu îndeplinește efectiv ceva ce intră în obligațiile sale, cu închisoarea de la un an la opt ani.

(2) Fără a aduce atingere altei dispoziții din prezentul Cod sau din orice act normativ, în cazul în care infracțiunea prin care se încalcă dispozițiile prezentului articol este săvârșită de o persoană care, la momentul săvârșirii infracțiunii, deținea funcția de Ministru, Secretar al Parlamentului, Membru al Camerei Reprezentanților, Primar sau Consilier Local, iar infracțiunea presupune abuzul respectivei funcții, dispozițiile cuprinse în Titlul VI din Partea III din Volumul II al prezentului Cod nu se vor aplica respectivei persoane sau oricărui complice al acesteia.

În situația în care neîndeplinirea obligației constă în pronunțarea unei sentințe împotriva inculpatului sau acuzatului.
Modificat prin: XXI.1971.14; IV.1974.3; XLIX.1981.4; X.2000.11; III.2004.71.

116. (1) În cazul în care crima prevăzută la lit. (c) al articolului de mai sus constă în condamnarea inculpatului sau a acuzatului, pedeapsa aplicabilă este închisoarea de la optsprezece luni la zece ani:

Pedeapsa nu va fi în niciun caz mai mică decât cea la care a fost condamnat inculpatul sau acuzatul.

(2) În cazul în care pedeapsa pronunțată pentru fapta inculpatului sau a acuzatului este mai mare decât pedeapsa închisorii de zece ani, se va aplica pedeapsa mai severă.

Dacă neîndeplinirea obligației constă în eliberarea scoaterea persoanei acuzate de sub acuzație sau din eliberarea inculpatului sau a acuzatului.
Modificat prin: IV.1974.4; XLIX.1981.4; III.2004.72; IV.2013.3.

117. În cazul în care crima prevăzută la art. 115 (c) constă în renunțarea la acuzații cu privire la inculpat sau la acuzat sau în eliberarea inculpatului sau a acuzatului, fapta se va pedepsi:
(a) în cazul în care acuzația, plângerea sau inculparea este în legătură cu o crimă pentru care se prevede o pedeapsă mai severă decât pedeapsa închisorii de doi ani, cu închisoarea de la trei ani la nouă ani;
(b) în cazul în care aceasta are legătură cu o infracțiune pentru care se prevede o pedeapsă mai ușoară decât pedeapsa închisorii de doi ani, dar care nu se încadrează în categoria delictelor, cu închisoarea de la optsprezece luni la cinci ani;
(c) în cazul în care are legătură cu un delict, cu închisoarea de la nouă luni la doi ani.

Mituirea unui membru al Camerei Reprezentanților.
Completat prin: IV.1974.5.
Modificat prin: XLIX.1981.4; XIII.2002.10; III.2004.73; IV.2013.4.

118. (1) Fapta oricărui membru al Camerei Reprezentanților care solicită, primește sau acceptă, pentru sine sau pentru altul, orice recompensă, promisiune sau ofertă privind orice recompensă în bani sau alte valori sau orice alt beneficiu acordat sau realizat în scopul influențării acestuia în conduita adoptată în calitate de membru al Camerei se pedepsește cu închisoarea de la un an la opt ani.
(2) Fără a aduce atingere altor dispoziții cuprinse în prezentul Cod, sau în orice alt act normativ, dispozițiile Titlului VI din Partea III din Volumul II al prezentului Cod nu se vor aplica în cazul unei infracțiuni prevăzute în prezentul articol în legătură cu respectivul membru al Camerei Reprezentanților sau cu un complice.

Situațiile în care se aplică sancțiunea interdicției generale.
Modificat prin: XLIX.1981.4; VII.2010.6.

119. Sancțiunea interdicției generale permanente sau a interdicției speciale permanente, sau ambele, după caz, vor fi adăugate ca sancțiuni complementare la pedepsele prevăzute în articolele anterioare din prezentul subtitlu, atunci când maximul pedepselor în cauză depășește pedeapsa închisorii de doi ani; în cazul în care maximul respectivelor pedepse nu depășește pedeapsa închisorii de doi ani, atunci sancțiunea interdicției generale temporare sau a interdicției speciale temporare, sau ambele, după caz, vor fi adăugate ca sancțiuni complementare.

Pedeapsa pentru persoanele care mituiesc angajaţi sau funcţionari publici.
Completat prin: I.1903.3.
Înlocuit prin: IV.1974.6.
Modificat prin: XLIX.1981.4; III.2004.74; IV.2013.5.

120. (1) În situaţiile menţionate în art. 115, 116, 117 şi 118, persoana care mituieşte oficialul sau funcţionarul public sau membrul Camerei Reprezentanţilor sau persoana căreia i se aplică oricare dintre articolele menţionate, în conformitate cu orice dispoziţie cuprinsă în prezentul Cod sau în orice alt act normativ, după caz, va fi considerată complice.

(2) În cazul în care funcţionarul public sau persoana angajată sau o altă persoană nu săvârşeşte infracţiunea, fapta persoanei care încearcă să determine un astfel de funcţionar, angajat sau orice altă persoană să comită infracţiunea, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la trei ani:

În cazul în care crima este cea prevăzută în art. 117(c), pedeapsa nu va fi mai severă decât pedeapsa închisorii de optsprezece luni.

(3) În cazul în care membrul Camerei Reprezentanţilor nu săvârşeşte crima, fapta persoanei care încearcă să determine membrul respectiv să comită crima, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la patru ani.

Influenţarea juratului şi coruperea altor persoane.
Modificat prin: VI.1871.7.
Înlocuit prin: IV.1974.7.
Modificat prin: III.2002.28; XIII.2002.10; III.2004.75; VII.2010.7.

121. (1) Dispoziţiile cuprinse în prezentul Subtitlu se vor aplica faţă de şi în legătură cu orice persoană numită sau care deţine atribuţii în legătură cu administrarea unui organism distinct societar sau corporativ cu personalitate juridică, sau care este angajată a respectivului organism, precum şi faţă de sau în legătură cu un funcţionar public sau cu una dintre persoanele menţionate la art. 112 sau cu un angajat sau funcţionar public menţionat în art. 115.

(2) Art. 115-117, art. 119 şi art. 120 alin. (1) şi (2) se vor aplica faţă de şi în legătură cu juraţi, la fel cum se aplică faţă de sau în legătură cu un oficial sau funcţionar public menţionat în art. 115:

Termenul „jurat" include, în orice caz, o persoană civilă ce acţionează în calitate de membru al unui organism colegial, având responsabilitatea de a se pronunţa cu privire la vinovăţia unui acuzat în cadrul unui proces desfăşurat prin sistemul judiciar al unui alt stat decât Malta.

(3) Dispoziţiile acestui subtitlu în legătură cu un funcţionar public sau cu una dintre persoanele menţionate la art. 112 sau cu un angajat sau funcţionar public menţionat în art. 115 se vor aplica, de asemenea, faţă de şi în legătură cu orice angajat sau o altă persoană care coordonează sau îşi desfăşoară activitatea în orice capacitate pentru sau în numele unei persoane fizice sau juridice ce funcţionează în sectorul privat care, în cunoştinţă de cauză, în desfăşurarea activităţii sale, are o conduită prevăzută prin respectivele articole, în mod direct sau printr-un intermediar şi cu încălcarea obligaţiilor ce îi revin:

În sensul prezentului alineat, expresia „încălcarea obligaţiilor" include orice comportament neloial ce constituie o încălcare a unei obligaţii legale sau, după caz, o încălcare a regulamentelor sau instrucţiunilor profesionale, aplicabile în domeniul de activitate respectiv.

(4) Dispoziţiile prezentului subtitlu se vor aplica şi oricărei conduite care se încadrează în descrierile incluse în dispoziţiile prezentului subtitlu şi în care este implicat:

(a) un angajat sau funcţionar public al oricărui alt stat, inclusiv orice membru al unei adunări publice naţionale a oricărui alt stat ce exercită puterea legislativă sau administrativă; sau

(b) orice oficial sau funcţionar, sau orice alt angajat contractat, al oricărei organizaţii sau organism internaţional sau supranaţional sau al oricăreia dintre instituţiile sau organismele acestuia, sau orice altă persoană care îndeplineşte funcţii corespunzătoare celor exercitate de respectivul oficial, funcţionar sau angajat contractat; sau

(c) orice membru al unei adunări parlamentare a oricărei organizaţii internaţionale sau supranaţionale; sau

(d) orice titular al unei funcţii judiciare sau orice oficial al oricărei instanţe internaţionale; sau

(e) orice membru, oficial sau funcţionar al unui Consiliu local; sau

(f) orice persoană menţionată în alineatele anterioare şi dacă infracţiunea a fost săvârşită în afara teritoriului Maltei de către un cetăţean maltez sau de către un rezident permanent al Maltei;

În sensul prezentului alineat, expresia „rezident permanent" va avea înţelesul atribuit acesteia în art. 5 (1)(d); sau

BCU IAŞI / CENTRUL UNIVERSITAR

(g) în calitate de persoană care a comis infracţiunea, orice persoană menţionată în alin. (b) şi organizaţia, instituţia sau organismul în cauză care îşi are sediul în Malta;

(h) orice persoană:

Capitolul 387. (i) invitată să accepte calitatea de arbitru în conformitate cu dispoziţiile Legii Arbitrajului, indiferent dacă respectivul arbitraj este naţional sau internaţional;

(ii) care, în temeiul unei convenţii arbitrale, este invitată să pronunţe o hotărâre obligatorie în cadrul unei neînţelegeri supuse atenţiei persoanei respective de către părţile la convenţie; şi

(iii) care este arbitru în exercitarea atribuţiilor sale în conformitate cu legislaţia naţională a oricărui stat, diferit de Malta:

Cu condiţia ca:

(i) în cazul în care persoana implicată este oricare dintre persoanele menţionate în alin. (a), (b), (d) sau (e), se vor aplica dispoziţiile art. 115, 116, 117 şi 120; şi

(ii) în cazul în care persoana implicată este oricare dintre persoanele menţionate în alin. (c), se vor aplica dispoziţiile art. 118 şi 120.

Traficul de influenţă.
Completat prin: III.2002.29.
Modificat prin: VI.2007.2; XXXI.2007.8; IV.2013.6.

121A. (1) Fapta persoanei care promite, acordă sau oferă, în mod direct sau indirect, orice avantaj necuvenit oricărei alte persoane care afirmă sau confirmă că are posibilitatea de a exercita o influenţă ilegală asupra procesului decizional al oricăreia dintre persoanele menţionate în articolele anterioare din prezentul subtitlu şi al oricărei alte persoane, pentru a determina persoana în cauză să exercite influenţa respectivă, indiferent dacă avantajul necuvenit este destinat persoanei însăşi sau oricărei alte persoane, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la trei ani la şase ani.

(2) Fapta oricărei persoane care solicită, primeşte sau acceptă orice ofertă sau promisiune de avantaj necuvenit pentru sine sau pentru altul, în scopul exercitării oricărei influenţe ilegale precum cea prevăzută în alin. (1), în caz de condamnare, se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută în sub-art. indicat.

(3) Infracţiunile prevăzute la alin. (1) şi (2) vor fi consumate indiferent dacă pretinsa posibilitate de a exercita influenţă ilegală a existat sau nu, indiferent dacă influenţa a fost exercitată sau nu şi indiferent dacă presupusa influenţă a condus la rezultatul vizat sau nu.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Infracţiuni contabile.
Completat prin: III.2002.29.
Modificat prin: VI.2007.3; IV.2013.7.

121B. Fapta oricărei persoane care, cu intenţia de a săvârşi, tăinui sau disimula orice infracţiune, produce sau utilizează o factură sau orice alt document sau evidenţă contabilă ce conţine informaţii false sau incomplete sau omite, în mod ilegal, să înregistreze o plată, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la trei luni la optsprezece luni, fără ca aceasta să afecteze vreo altă sancţiune care ar putea fi aplicată persoanei respective potrivit oricărei alte dispoziţii din prezentul Cod sau din orice alt act normativ.

Jurisdicţie.
Completat prin: III.2002.29.
Modificat prin: XIII.2002.10; VIII.2015.7.

121C. Fără a aduce atingere dispoziţiilor cuprinse în art. 5, instanţele din Malta vor avea jurisdicţie şi pentru judecarea infracţiunilor prevăzute în prezentul subtitlu, în cazul în care:

(a) numai o parte din acţiunea prin care s-a săvârşit infracţiunea a avut loc în Malta; sau

(b) făptuitorul este cetăţean maltez sau rezident permanent în Malta, în sensul art. 5(1)(d), angajat sau funcţionar public din Malta sau membru al Camerei Reprezentanţilor sau al Consiliului Local; sau

(c) infracţiunea implică un angajat sau funcţionar public din Malta sau un membru al Camerei Reprezentanţilor sau al Consiliului Local; sau

(d) infracţiunea implică pe oricare dintre persoanele menţionate în art. 121(4)(b), (c) sau (d), iar persoana respectivă este, în acelaşi timp, cetăţean sau rezident permanent în Malta, în sensul art. 5(1)(d).

Răspunderea corporativă a funcţionarilor în conformitate cu prezentul titlu.
Completat prin: III.2002.29.
Modificat prin: L.N. 407 din 2007.
Înlocuit prin: VIII.2015.8.

121D. În situaţia în care o infracţiune ce face obiectul prezentului titlu a fost săvârşită de o persoană care, la momentul săvârşirii respectivei infracţiuni, este administratorul, directorul, secretarul sau un alt funcţionar public al unui organism corporativ sau este o persoană ce deţine putere de reprezentare a respectivului organism sau deţine autoritatea de a lua hotărâri în numele organismului sau autoritatea de a exercita control la nivelul organismului, iar respectiva infracţiune a fost săvârşită în beneficiul, integral sau parţial, al respectivului organism corporativ, persoana în cauză va fi considerată, în sensul prezentului articol, a fi fost investită cu putere de reprezentare legală a organismului corporativ, iar fapta respectivei persoane se pedepseşte cu amendă (*multa*) cu o valoare cuprinsă

Capitolul 12.

între douăzeci de mii (20.000) euro şi două milioane (2.000.000) euro, amendă care poate fi recuperată sub formă de obligaţie civilă, iar sentinţa instanţei va constitui titlu executiv în toate privinţele şi scopurile Codului de organizare şi procedură civilă:

Cu condiţia ca, în cazul în care reprezentarea legală nu mai aparţine respectivei persoane, în sensul prezentului articol, se consideră că reprezentarea legală aparţine persoanei care ocupă funcţia în locul acesteia sau persoanei menţionate în prezentul articol.

Aplicabilitatea art. 248E(4) din Cod.
Completat prin: XXXI.2007.9.

121E. Dispoziţiile art. 248E(4) se vor aplica *mutatis mutandis* oricărei persoane ce a fost găsită vinovată de orice infracţiune în temeiul prezentului subtitlu.

Despre abuzurile comise de avocaţi şi procurori

Ocolirea adevărului de către avocat sau procuror.

122. Fapta oricărui avocat sau procuror care, după ce a început deja să acţioneze în numele uneia dintre părţi, va trece de partea celeilalte părţi, în acelaşi proces, sau în orice alt proces ce implică aceeaşi chestiune şi aceleaşi interese, în opoziţie cu partea respectivă sau cu orice persoană ce formulează pretenţii prin aceasta, fără acordul părţii sau persoanei în cauză şi acţionează în numele părţii adverse, se pedepseşte cu amendă (*multa*) şi cu interzicerea temporară a exercitării profesiei pentru o perioadă de la patru luni la un an.

Trădarea intereselor clientului.
Modificat prin: XLIX.1981.4.

123. Fapta oricărui avocat sau procuror care trădează interesele clientului în aşa fel încât, drept urmare a acestei trădări sau omisiuni înşelătoare, clientul pierde cazul, sau orice fel de drept, suferind un prejudiciu, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la şapte la optsprezece luni şi la interzicerea permanentă a exercitării profesiei.

BCU IAŞI BIBLIOTECA UNIVERSITARĂ

Despre delapidarea săvârşită de angajaţi şi funcţionari publici

Interes privat în adjudecări etc.

124. Fapta oricărui angajat sau funcţionar public care, în mod deschis sau tăinuit, sau prin orice altă persoană, manifestă un interes privat în orice adjudecare, contract, sau administrare, indiferent dacă deţine în întregime sau parţial coordonarea sau supravegherea acestuia, sau deţine coordonarea sau supravegherea la momentul la care a început respectiva adjudecare, contract sau administrare, se pedepseşte cu închisoarea de la una la şase luni şi la interzicerea permanentă a dreptului de a deţine funcţia sau postul public.

Interes privat în emiterea dispoziţiilor etc.

125. Fapta oricărui angajat sau funcţionar public care manifestă orice interes privat în orice chestiune în legătură cu care a fost autorizat cu emiterea de dispoziţii, închiderea conturilor, luarea măsurilor sau efectuarea plăţilor de orice fel, se pedepseşte cu pedepsele prevăzute în articolul de mai sus.

Circumstanţe agravante.
Modificat prin: XLIX.1981.4.

126. În orice situaţie în care, în cazurile menţionate în ultimele două articole de mai sus, se produce în mod fraudulos orice pierdere în administrarea chestiunii respective, pedeapsa aplicabilă va fi închisoarea de la optsprezece luni la trei ani, cu interdicţia menţionată în articolele respective.

Delapidarea.
Modificat prin: XLIX.1981.4; XXXI.2007.10; IV.2013.8.

127. (1) Fapta oricărui angajat sau funcţionar public care, pentru propriul său câştig sau în favoarea unei alte persoane fizice sau juridice, foloseşte în mod necorespunzător sau sustrage orice sumă de bani, indiferent dacă aceasta aparţine Guvernului sau unor părţi private, garanţii de credit sau documente, obligaţiuni, instrumente, sau active mobile, încredinţate acesteia prin prisma funcţiei sau postului deţinut, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la doi la şase ani şi la interdicţie generală permanentă.

(2) Dispoziţiile alin. (1) se vor aplica, *mutatis mutandis* şi în legătură cu orice angajat sau cu o altă persoană, atunci când aceasta coordonează sau îşi desfăşoară activitatea în orice calitate pentru sau în numele unei persoane fizice sau juridice în sectorul privat care, în cunoştinţă de cauză, în derularea activităţii, în mod direct sau printr-un intermediar şi cu încălcarea obligaţiilor sale, are în orice alt fel comportamentul prevăzut în respectivul alineat.

BCU IAŞI / CENTRUL MOLDOVENESC

Despre abuzuri privind penitenciarele

Luarea în custodie a unei persoane fără mandat.

128. Fapta gardianului care primeşte orice prizonier în custodie fără un mandat legal sau dispoziţie din partea unei persoane autorizate prin lege să emită un astfel de mandat sau dispoziţie, se pedepseşte cu închisoarea de la una la trei luni.

Acte sau restricţii arbitrare realizate de gardieni.

129. (1) Fapta gardianului care va supune orice persoană aflată în custodia sa oricărui act sau restricţii arbitrare nepermise prin regulamentul închisorii, se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută în articolul de mai sus.

Circumstanţe agravante.

(2) În situaţia în care restricţia sau actul arbitrar menţionat mai sus reprezintă, în sine, o infracţiune pentru care se prevede o pedeapsă egală sau mai severă decât aceasta, pedeapsa respectivă se va aplica, cu o majorare de un grad.

Detenţia persoanelor aflate în arest într-un alt loc decât o închisoare publică.

130. Fapta angajatului sau a funcţionarului public care, fără a avea autoritatea sau fără a fi necesar, deţine sau dispune deţinerea oricărei persoane aflate în arest, în orice loc diferit de un loc desemnat drept închisoare publică, se pedepseşte cu închisoarea de la una la trei luni sau amendă (*multa*).

Despre refuzul unui serviciu legal datorat

Refuzul de a îndeplini o obligaţie legală.

131. Fapta angajatului sau a funcţionarului public care are în subordine forţe de poliţie civilă şi care, în ciuda solicitării legale transmise de orice autoritate abilitată, nu asigură asistenţă prin forţele respective, se pedepseşte cu închisoarea de la patru la şase luni.

Inventarea unei justificări false de către un jurat, martor sau arbitru.

132. Fapta oricărui jurat, martor sau arbitru care, având drept scop neacordarea de asistenţă autorităţii abilitate ce solicită în mod legal asistenţa respectivă, sau pentru a-şi explica absenţa în faţa respectivei autorităţi, inventează o justificare care se constată că este falsă, pe lângă sancţiunea prevăzută pentru absenţă, se pedepseşte cu închisoarea de la una la trei luni.

Modificat prin: VI.1899.3.

Despre abuzul de autoritate şi încălcarea obligaţiilor aferente unei funcţii publice

Dezvăluirea secretelor oficiale. Completat prin: VI.1899.4. Modificat prin: I.1903.4.

133. Fapta angajatului sau a funcţionarului public care comunică sau face public orice document sau fapt, încredinţat acestuia sau care este cunoscut de acesta prin prisma funcţiei deţinute şi care trebuie ţinut secret, sau care facilitează în orice fel aflarea acestora, dacă nu o infracţiune mai gravă, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de cel mult un an sau amendă (*multa*).

Continuarea ilegală a exercitării funcţiei sau postului.

134. Fapta angajatului sau a funcţionarului public care, după ce a fost demis, i s-a interzis desfăşurarea activităţii sau suspendat şi după ce i-a fost acordat preavizul corespunzător, îşi exercită în continuare funcţia sau postul, se pedepseşte cu închisoarea de la una la şase luni.

Obstrucţionarea punerii în aplicare a legii de către funcţionari publici. Modificat prin: XLIX.1981.4.

135. Fapta oricărei persoane investite cu autoritate publică care împiedică, prin orice măsuri nelegitime concepute împreună cu alte persoane, punerea în aplicare a legii, se pedepseşte cu închisoarea de la optsprezece luni la trei ani.

Promovarea violenţei sau a urii rasiale de către funcţionarii publici. Completat prin: XXIV.2014.21.

135A. Fapta angajatului sau a funcţionarului public care, prin prisma funcţiei deţinute, pune bazele sau preia conducerea unui grup care promovează violenţa sau ura rasială în sensul alin. (3)-(6), inclusiv al art. 222A, se pedepseşte, dacă fapta săvârşită nu constituie o infracţiune mai gravă, cu închisoarea de la unu la cinci ani.

Pătrunderea ilegală în domiciliu de către funcţionari publici. Modificat prin: VI.1871.8.

136. (1) Fapta angajatului sau a funcţionarului public care, prin prisma funcţiei deţinute, pătrunde, în alte situaţii decât cele permise prin lege, sau fără îndeplinirea formalităţilor prevăzute prin lege, în orice locuinţă, sau într-o altă clădire sau spaţiu îngrădit aparţinând oricărei persoane, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea cu un termen de cel mult trei luni sau amendă (*multa* sau *ammenda*).

Circumstanțe agravante.

(2) În situația în care se dovedește că pătrunderea a avut loc pentru un scop nelegitim sau pentru un avantaj privat, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de la una la douăsprezece luni.

Neîndeplinirea de către magistrați sau Poliție sau refuzul acestora de a îndeplini anumite obligații.

137. Fapta magistratului care, într-o chestiune care intră în atribuțiile sale, nu îndeplinește sau refuză să participe la o plângere legală având legătură cu o reținere ilegală și a unui ofițer din cadrul Poliției care, cu ocazia unei plângeri asemănătoare care îi este înaintată, nu poate demonstra că a raportat-o autorităților superioare în termen de douăzeci și patru de ore, se pedepsește cu închisoarea de la una la șase luni.

Încălcarea cu rea-credință a obligațiilor oficiale.
Modificat prin: V.1868.5; VI.1871.9; I.1903.5.

138. Fapta angajatului sau a funcționarului public care întreprinde sau omite să întreprindă, cu rea-credință și cu încălcarea obligației sale, orice act care nu este prevăzut în articolele de mai sus din prezentul Titlu, conducând la opresiunea sau vătămarea oricărei alte persoane, se pedepsește cu închisoarea pe o durată ce nu va depăși trei luni sau amendă (*multa*):

Instanța poate, în cazul infracțiunilor minore, impune orice sancțiune prevăzută pentru delicte.

Circumstanțe agravante.

139. În situația în care fapta vătămătoare sau opresivă este una dintre cele prevăzute în art. 86, 87, 88 și 89, făptuitorului i se va aplica pedeapsa prevăzută în articolele respective, majorată cu un grad.

Tortură și alte tratamente sau pedepse de cruzime, inumane sau degradante.
Completat prin: XXIX.1990.5.

139A. Fapta angajatului sau funcționarului public sau a oricărei alte persoane ce acționează în calitate oficială și care cauzează cu bună știință unei persoane o durere sau suferință severă, indiferent dacă aceasta este de natură fizică sau psihică:

(a) în scopul obținerii pentru sine sau pentru un terț a unor informații sau confesiuni; sau

(b) în scopul pedepsirii pentru o faptă pe care acesta sau un terț a comis-o sau este suspectat că a comis-o; sau

(c) în scopul intimidării acestuia sau a unui terț sau al constrângerii acestuia sau a unui terț să facă, sau să nu facă ceva; sau

(d) din orice alt motiv ce are legătură cu o discriminare,

se pedepsește cu închisoarea de la cinci la nouă ani:

Fapta nu constituie infracțiune dacă durerea sau suferința apare exclusiv din, sau este inerentă ori incidentală sancțiunilor sau măsurilor legale:
Nicio prevedere din prezentul articol nu va afecta aplicabilitatea altor dispoziții cuprinse în prezentul Cod sau în orice alt act normativ care prevăd o pedeapsă mai severă.

Sancțiunea suplimentară a interdicției.

140. În situațiile menționate în art. 133-139 inclusiv, instanța poate impune, pe lângă sancțiunea prevăzută de respectivele articole, sancțiunea interzicerii generale temporare sau permanente.

Înlocuit prin: III.2002.30.

Dispoziții generale aplicabile funcționarilor publici

Dispoziție generală.
Modificat prin: IX.1859.10.

141. Cu excepția situațiilor în care legea prevede în mod expres pedeapsa aplicabilă pentru infracțiunile comise de angajați sau funcționari publici, fapta angajatului sau a funcționarului public care este găsit vinovat de săvârșirea altei infracțiuni a cărei prevenire intra în îndatorirea sa sau pe care, prin prisma funcției deținute, era obligată să o reprime, se pedepsește cu pedeapsa prevăzută pentru respectiva infracțiune, majorată cu un grad.

Subtitlu V
Despre violarea arhivelor publice, birourilor publice, locurilor publice de îngrădire şi despre monumentele publice

Despre ruperea sigiliilor şi despre sustragerea documentelor sau depozitelor din arhive publice sau alte birouri publice

Ruperea sigiliilor.

142. (1) Persoana care rupe un sigiliu aplicat prin dispoziția unei autorități publice se pedepsește cu închisoarea de la una la trei luni.

Neglijența persoanei responsabile.

(2) În situația în care a existat neglijență din partea persoanei responsabile, persoana respectivă se pedepsește, pentru simpla neglijență, cu aceeași pedeapsă prevăzută în alin. (1).
(3) În orice caz, instanța poate aplica, în locul respectivei pedepse, o amendă (*multa*).

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Furt agravat prin „efracție".

143. Furtul comis prin ruperea unui sigiliu aplicat din ordinul unei autorități publice va fi considerat un furt agravat prin „efracție".

Delapidarea etc. documentelor etc. din locurile de păstrare publică. Modificat prin: XLIX.1981.4; V.2005.37; L.N. 407 din 2007.

144. (1) În situațiile de delapidare, distrugere, mutilare sau sustragere a documentelor, a evidențelor sau a altor hârtii, registre, acte sau a oricăror elemente existente în arhivele publice, sau în orice alte birouri publice, sau transmise oricărui depozitar sau funcționar public prin prisma funcției deținute, făptuitorul se pedepsește cu amendă (*multa*) în cuantum de cel puțin patru sute și șaizeci și cinci euro și optzeci și șapte de cenți (465,87) și de cel mult douăzeci și trei de mii două sute nouăzeci și trei euro și șaptezeci și trei de cenți (23,293,73) sau cu închisoarea de la treisprezece luni la șapte ani sau atât cu amendă, cât și cu închisoare.

Neglijența funcționarilor.

(2) În situația în care a existat o neglijență din partea arhivarului, grefierului, funcționarului de înregistrare, notarului, sau a unui alt funcționar, respectivul arhivar, grefier, funcționar de înregistrare, notar sau alt funcționar, acesta se pedepsește în caz de condamnare, pentru simpla neglijență, cu închisoarea de la patru la șase luni sau amendă (*multa*).

(3) În situația în care distrugerea, mutilarea, deteriorarea, sau modificarea oricărui element menționat în alin.(1) este produsă din imprudența, neglijența, lipsa abilității într-o meserie sau profesie sau prin nerespectarea oricărui regulament, făptuitorul se pedepsește cu amendă (*multa*) cu valoarea cuprinsă între nouă mii trei sute șaptesprezece euro și patruzeci și nouă cenți (9.317,49) sau cu închisoarea pe o durată de cel mult trei ani sau atât cu amendă, cât și cu pedeapsa închisorii.

Circumstanțe agravante de „violență". Modificat prin: XLIX.1981.4.

145. În situația în care oricare dintre infracțiunile menționate în articolele de mai sus din prezentul subtitlu este săvârșită cu violență împotriva persoanei, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de la doi la șase ani.

Retragerea frauduloasă a scrisorilor sau coletelor. Modificat prin: XLIX.1981.4.

146. Abrogat prin: XVII.1996.19.

Reţinerea etc. frauduloasă a coletelor sau pachetelor poştale. Modificat prin: V.1868.6; XVI.1900.136; XLIX.1981.4.

147. Abrogat prin: XVII.1996.19.

Deschiderea ilegală a scrisorilor etc. de către funcţionarii oficiului poştal. Modificat prin: XLIX.1981.4.

148. Abrogat prin: XVII.1996.19.

Sustragerea scrisorilor etc. de către funcţionarii oficiului poştal. Modificat prin: XLIX.1981.4.

149. Abrogat prin: XVII.1996.19.

Agravarea pedepsei în cazul funcţionarilor publici.

150. Cu excepţia situaţiilor de neglijenţă menţionate în art. 142 şi 144, fapta angajatului sau a funcţionarului public care săvârşeşte sau încuviinţează, în exercitarea funcţiei sale, săvârşirea oricăreia dintre infracţiunile menţionate în articolele anterioare din prezentul subtitlu, se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută pentru infracţiunea respectivă, majorată cu un grad şi cu sancţiunea interdicţiei generale permanente.

Despre pătrunderea în spaţii publice de detenţie, despre evadarea persoanelor aflate în custodie, suspectate sau condamnate şi despre adăpostirea făptuitorilor

Evadarea simplă a persoanei condamnate.

151. Fapta persoanei aflate în executarea unei pedepsei şi a oricărui alt prizonier care este găsit vinovat de evadare simplă sau care evadează din custodia persoanei sau a persoanelor însărcinate cu custodia acestuia, se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la un an.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Înlocuit prin: VII.1999.6.

În prezentul articol, „prizonier" înseamnă orice persoană care este deținută în închisoare și include un prizonier, în timpul în care acesta este mutat la sau de la o închisoare către o alta sau în care se află sub tratament sau observație în orice spital.

Evadarea din închisoare. Înlocuit prin: VII.1999.6.

152. Fapta prizonierului care va fi găsit vinovat de evadarea din orice loc de detenție sau de executare a pedepsei, sau dintr-un spital în care se află sub tratament sau observație, sau din custodia persoanei sau persoanelor responsabile de custodia sa, dacă evadarea s-a realizat prin acte de violență exercitate asupra persoanei, sau dacă intrarea prin efracție în locurile menționate, se pedepsește cu închisoarea de la doi ani la patru ani, cu excepția oricărei alte pedepse care ar putea fi aplicate oricărei alte dispoziții din prezentul Cod sau din orice alt act normativ.

În prezentul articol, „prizonier" are înțelesul atribuit termenului în art. 151.

Neglijența sau imprudența persoanei însărcinate cu custodia etc. persoanei care evadează. Modificat prin: XXI.1971.15; XLIX.1981.4.

153. În situația în care evadarea persoanei aflate în arest sau condamnate are loc ca urmare a neglijenței sau imprudenței persoanei însărcinate cu custodia, îngrijirea sau transportul acesteia, persoana care are această însărcinare, în caz de condamnare, se pedepsește:

(a) în cazul în care partea care evadează este acuzată sau condamnată pentru săvârșirea oricărei crime pentru care se prevede pedeapsa închisorii cu limita maximă de doi ani, sau în cazul în care acesta se află în custodie legală din orice alt motiv decât o infracțiune, cu închisoarea de la una la trei luni;

(b) în cazul în care partea care evadează este acuzată sau condamnată pentru săvârșirea oricărei crime pentru care se prevede pedeapsa închisorii mai mare de doi ani, dar mai scurtă de cinci ani, cu închisoarea de la patru la șase luni;

(c) în cazul în care partea care evadează este acuzată sau condamnată pentru săvârșirea oricărei crime pentru care se prevede pedeapsa închisorii cu termen mai mare de cinci ani, cu închisoarea de la șapte luni la un an.

BCU IASI

Complicitatea etc. cu persoana însărcinată cu custodia etc. a persoanei care evadează.
Modificat prin: XXI.1971.16; XLIX.1981.4,

154. În situaţia în care evadarea unei persoane aflate în arest sau a unei persoane condamnate se realizează cu complicitatea sau prin mituirea persoanei însărcinate cu custodia, îngrijirea, sau transportul acesteia, persoana care are această însărcinare, în situaţiile menţionate în alin. (a), (b) şi (c) din ultimul articol de mai sus, se pedepseşte cu închisoarea pe durata prevăzută în respectivele alineate, majorată cu un grad şi cu interdicţia generală permanentă.

Circumstanţe agravante.

155. Pedeapsa prevăzută în ultimele două articole de mai sus va fi majorată cu un grad, în cazul în care evadarea a avut loc prin oricare dintre mijloacele prevăzute în art. 152 sau prin introducerea în locul de detenţie sau de executare a pedepsei a oricărui instrument sau armă pentru a facilita evadarea.

Facilitarea şi complicitatea din partea persoanei care nu este însărcinată cu custodia etc. a persoanei care evadează.
Modificat prin: IX.1982.2.

156. Fapta persoanei care, fără a fi însărcinată cu custodia, îngrijirea sau transportul persoanei aflate în arest sau condamnate, facilitează sau este complice la evadarea respectivei persoane, se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută pentru persoana având respectiva însărcinare şi care este complice, micşorată cu un grad:
În situaţiile menţionate în articolul de mai sus, autorul se pedepseşte de aceeaşi pedeapsă prevăzută pentru persoana care are respectiva însărcinare şi care este complice.

Ajutarea făptuitorilor să evadeze din Malta.
Modificat prin: XXI.1971.17; II.1973.2; XLIX.1981.4.

157. Fapta persoanei care, cu ştiinţă, asigură mijloacele pentru realizarea evadării din Malta, indiferent dacă pentru o persoană acuzată pentru săvârşirea unei crime sau o persoană aflată în arest sau condamnată pentru o crimă, sau pentru o persoană ce face obiectul mandatului de arestare pentru o crimă, sau pentru persoana care a comis o crimă, dar nu a fost condamnată sau arestată încă şi nu face obiectul unui mandat de arestare, se pedepseşte:
(a) în situaţia în care crima respectivă nu se pedepseşte cu o sancţiune mai severă decât pedeapsa închisorii cu termen mai mare de doi ani, cu închisoarea de la una la trei luni;
(b) în situaţia în care crima respectivă se pedepseşte o sancţiune mai severă decât pedeapsa închisorii mai mare de doi ani, dar mai mică de cinci ani, cu închisoarea de la patru la şase luni;

(c) în situația în care infracțiunea respectivă se pedepsește cu o sancțiune mai severă decât pedeapsa închisorii cu termen de cinci ani, cu închisoarea de la șapte luni la un an.

Adăpostirea făptuitorilor. Modificat prin: VIII.1857.1; XXI.1971.18; XLIX.1981.4.

158. Fapta persoanei care, cu știință, adăpostește sau se îngrijește de adăpostirea oricărei persoane împotriva căreia a fost emis un mandat de arestare pentru orice infracțiune pentru care se prevede pedeapsa închisorii mai mare de trei luni, sau care este căutată de Poliția Executivă în vederea arestării pentru orice asemenea infracțiune, sau care a evadat din arest pentru orice asemenea infracțiune, în caz de condamnare, se pedepsește cu închisoarea de la trei zile la trei luni.

Scutiri.

159. Cu toate acestea, soțul/soția, părinții sau copiii, fratele sau sora, socrul sau soacra, ginerele sau nora, unchiul sau mătușa, nepotul sau nepoata și cumnatul sau cumnata oricărui fugar sau a/al persoanei adăpostite, vor fi exonerați de pedepsele prevăzute în ultimele două articole de mai sus.

Evadarea din locurile de detenție. Completat prin: I.1903.6.

160. Dispozițiile art. 151-159 inclusiv se vor aplica în situația evadării unei persoane încarcerate în mod legal din orice loc desemnat pentru detenția acesteia.

Despre distrugerea monumentelor publice

Distrugerea monumentelor etc. Modificat prin: III.2002.31; L.N. 407 din 2007; XXIV.2014.22.

161. Fapta persoanei care distruge, ruinează, desfigurează sau deteriorează în alt fel orice monument, statuie, sau un alt obiect de meserie, destinat folosinței publice sau înfrumusețării publice și care este edificat de, sau cu permisiunea autorității publice, se pedepsește cu închisoarea de la șase la optsprezece luni sau cu amendă (*multa*) în cuantum de cel mult trei mii cinci sute (3.500) euro:

Instanța va aplica, în cazuri minore, oricare dintre sancțiunile prevăzute pentru delicte.

Profanarea mormintelor. Modificat prin: III.2002.32; L.N. 407 din 2007; XXIV.2014.23.

162. Fapta persoanei care profanează orice mormânt sau spațiu funerar, cunoscut în mod public ca atare, se pedepsește cu închisoarea de la nouă luni la doi ani sau amendă (*multa*) în cuantum de cel mult cinci mii (5.000) euro.

Completat prin: XXVIII.1933.1.

TITLUL IV
Despre crime împotriva sentimentului religios

Defăimarea religiei apostolice romano-catolice.
Completat prin: XXVIII.1933.2.

163. Abrogat prin Legea XXXVII.2016.3.

Defăimarea altor culte tolerate prin lege.
Completat prin: XXVIII.1933.2.

164. Abrogat prin Legea XXXVII.2016.3.

Obstrucționarea serviciilor religioase.
Completat prin: XXVIII.1933.2.
Modificat prin: XXXVII.2016.4.

165. (1) Fapta persoanei care împiedică sau perturbă desfășurarea oricărei funcții, ceremonii sau serviciu religios al oricărei religii tolerate prin lege, care este desfășurată de un reprezentant al religiei sau într-un lăcaș de cult sau în orice loc public sau loc deschis publicului, în cazul în care împiedicarea sau perturbarea nu produce un pericol serios pentru ordinea publică, se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni, iar în cazul în care se produce un pericol sever, pedeapsa va fi majorată cu un grad.
(2) În cazul în care este săvârșită împotriva persoanei orice acțiune ce reprezintă o amenințare sau un act de violență, sancțiunea va consta în pedeapsa închisorii de la șase luni la doi ani.

TITLUL V
Despre crime ce subminează încrederea publică

SUBTITLUL I
Despre falsificarea actelor, ștampilelor și a sigiliilor

Falsificarea titlurilor de creanță guvernamentale.
Modificat prin: XII.1913.4; XLIX.1981.4.

166. (1) Fapta persoanei care falsifică orice titlu de creanță guvernamental pentru sume avansate sub formă de împrumut guvernului se pedepsește cu închisoarea de la trei la cinci ani, cu sau fără izolare.

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Aceeaşi pedeapsă se va aplica în situaţia în care falsificarea constă în deschiderea unui credit în legătură cu respectivul împrumut la Trezoreria Guvernului.

(3) În situaţia în care falsificarea constă în certificarea unui titlu de creanţă guvernamentală ce există în realitate, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de la treisprezece luni la patru ani, cu sau fără izolare.

Falsificarea documentelor. Modificat prin: XII.1913.5; XLIX.1981.4.

167. (1) Fapta persoanei care falsifică orice grafic, bon, dispoziţie sau orice alt tip de document, la prezentarea căruia ar putea fi obţinută o plată sau efectuată o predare de bunuri, sau ar putea fi retras un depozit sau gaj din orice birou public sau din orice bancă sau altă instituţie publică înfiinţată de stat, sau recunoscută de orice act public al guvernului, se pedepseşte cu închisoarea de la treisprezece luni la patru ani, cu sau fără izolare.

(2) Aceeaşi pedeapsă se va aplica în situaţia în care crima constă într-o falsificare a oricărei înregistrări în evidenţele unui astfel de birou, bancă sau o altă instituţie, cu privire la orice asemenea plată, bunuri, depozit sau gaj.

(3) În situaţia în care falsificarea constă doar în certificarea unui grafic, bon, dispoziţie sau document care există în realitate, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de la nouă luni la trei ani, cu sau fără izolare.

Falsificarea titlurilor de creanţă şi a documentelor guvernamentale de către funcţionari publici. Modificat prin: IV.1882.1.

168. (1) Fapta angajatului sau a funcţionarului public care, prin abuz în serviciu sau funcţie, săvârşeşte oricare dintre crimele menţionate în ultimele două articole de mai sus, se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută în articolele respective pentru această infracţiune, majorată cu un ordin de mărime.

(2) Aceeaşi pedeapsa se va aplica angajatului sau funcţionarului public care re-emite, cu ştiinţă, orice dispoziţie de plată în bani sau orice alte documente menţionate în ultimele două articole de mai sus, după ce s-a efectuat plata sau predarea bunurilor pentru a cărei efectuare este necesară prezentarea unei astfel de dispoziţii sau document.

Folosirea titlurilor de creanţă sau a documentelor false.

169. Fapta persoanei care, cu ştiinţă, foloseşte oricare dintre înscrisurile prevăzute la art. 166, 167 şi 168 se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă ca autorul principal.

Falsificarea actelor guvernamentale, judiciare sau oficiale.
Modificat prin: XXVII.1975.14; XLIX.1981.4.

170. (1) Fapta persoanei care falsifică orice act ce conține o dispoziție sau hotărâre a Maltei și fapta persoanei care falsifică orice sentință, decret, sau dispoziție pronunțată de orice instanță, judecător, magistrat, sau funcționar public, prin care este impusă sau anulată orice obligație, sau admisă ori respinsă orice pretenție, sau prin care orice persoană este achitată sau condamnată pentru orice acuzație penală, se pedepsește cu închisoarea de la doi la patru ani, cu sau fără izolare.

Uz de fals.

(2) Fapta persoanei care, cu știință, folosește un astfel de înscris, sentință, decret sau dispoziție falsificată se pedepsește cu aceeași pedeapsă ca autorul principal.

Falsificarea actelor sau uz de fals de către un oficial sau funcționar public.

(3) În situația în care persoana care săvârșește oricare dintre crimele prevăzute în prezentul articol este un angajat sau funcționar public însărcinat în mod direct cu redactarea, înregistrarea, sau păstrarea oricărui asemenea act, sentință, decret sau dispoziție, pedeapsa va fi majorată cu un grad.

Falsificarea Sigiliului Oficial al Republicii Malta.
Modificat prin: XV.1937.3; XXVII.1975.15; XLIX.1981.4.

171. Fapta persoanei care falsifică Sigiliul Oficial al Republicii Malta, sau care, cu știință, folosește un asemenea sigiliu contrafăcut, se pedepsește cu închisoarea de la trei la cinci ani, cu sau fără izolare.

Falsificarea sigiliilor, ștampilelor sau a altor însemne ale guvernului.
Modificat prin: XLIX.1981.4; III.2002.33.

172. (1) Fapta persoanei care, cu excepția situațiilor menționate în articolul de mai sus, falsifică orice sigiliu, ștampilă, sau alt însemn, utilizat pentru aplicarea sigiliului, ștampilei, marcarea, autentificarea sau atestarea, în numele statului sau al oricărei autorități publice, documente sau efecte, aparținând proprietății publice sau private, sau care fac obiectul garanției publice, se pedepsește cu închisoarea de la treisprezece luni la trei ani, cu sau fără izolare.

Utilizarea sigiliilor, ștampilelor sau însemnelor falsificate.

(2) Fapta persoanei care, cu știință, folosește orice asemenea sigiliu, ștampilă sau însemn și fapta persoanei care, cu știință, deține respectivele obiecte fără autorizație se pedepsește aceeași pedeapsă.

Falsificarea timbrelor poştale şi utilizarea acestora.
Completat prin: XVI.1900.137.
Modificat prin: XLIX.1981.4.

173. Fapta persoanei care falsifică timbre poştale, sau care, cu ştiinţă, utilizează timbre poştale contrafăcute, se pedepseşte cu închisoarea de maxim doi ani, cu sau fără izolare.

Posesia timbrelor poştale, a vopselelor etc. contrafăcute.
Completat prin: XVI.1900.137.
Modificat prin: XXVII.1975.16.

174. (1) Fapta persoanei care, în lipsa unei autorizaţii speciale din partea autorităţii publice, deţine, cu ştiinţă, timbre poştale, vopseluri, utilaje sau instrumente contrafăcute menite pentru fabricarea de timbre poştale se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută în articolul de mai sus.

(2) Dispoziţiile cuprinse în prezentul articol şi în articolul de mai sus se vor aplica cu privire la orice timbru pe care apare un tarif de expediere din orice altă ţară.

Achiziţionarea sau luarea în posesie a unui anumit tip de hârtie înainte ca aceasta să fi fost imprimată şi emisă corespunzător.
Completat prin: XVI.1900.137.
Modificat prin: VIII.1909.9.

175. Aceeaşi pedeapsă prevăzută în art. 173 se va aplica pentru fapta persoanei care, fără autorizare sau justificare legală, (sarcina probei revenind, în acest caz, acuzatului), cu ştiinţă, achiziţionează ori primeşte, sau preia ori păstrează în custodie sau posesie orice hârtie fabricată sau furnizată exclusiv de sau prin autoritatea Republicii Malta, pentru a fi utilizată pentru plicuri, ambalaje sau timbre poştale şi pe care se va aplica vopsea, placă sau un alt instrument special conceput pentru timbre furnizat, realizat sau utilizat de sau cu autoritatea guvernului pentru efecte poştale, înainte ca pe respectiva hârtie să se fi realizat imprimarea în cauză şi să fi fost emisă pentru folosinţă publică.

Definiţia falsificării Sigiliului Oficial al Republicii Malta, timbrelor etc.

176. Se săvârşeşte un fals, în sensul art. 171 şi 172, nu doar în cazul în care este fabricat sau aplicat un instrument fals, ci şi în situaţia în care un instrument autentic este utilizat în mod fraudulos.

BIBLIOTECA UNIVERSITARĂ

Pedeapsa pentru falsificarea Sigiliului Oficial al Republicii Malta, timbrelor etc., dacă fapta este săvârşită de funcţionari publici.

177. În situaţia în care persoana care săvârşeşte oricare dintre infracţiunile menţionate în art. 171, 172 şi 176 este un angajat sau funcţionar public însărcinat cu coordonarea, custodia, sau cu aplicarea corespunzătoare a sigiliilor, timbrelor, sau a altor instrumente, pedeapsa va fi majorată cu un grad.

Exonerări de pedeapsă.
Înlocuit prin: IX.1982.2.

178. Fapta persoanei care săvârşeşte oricare dintre crimele prevăzute de art. 166-177 inclusiv va fi exceptată de pedeapsă în cazul în care, înainte de consumarea unei asemenea crime şi înainte de punerea în mişcare a oricărei acţiuni, a comunicat prima informaţiile în legătură cu fapta şi a denunţată făptuitorii autorităţilor competente.

SUBTITLUL II
Despre falsificarea altor înscrisuri oficiale sau sub semnătură privată

Falsificarea actelor de către un funcţionar public.
Modificat prin: XLIX.1981.4.

179. Cu excepţia situaţiilor prevăzute în Subtitlul anterior, fapta angajatului sau a funcţionarului public care, în îndeplinirea atribuţiilor ce îi revin, săvârşeşte un fals prin contrafacerea unei semnături sau prin modificarea unui document, înscris, sau a unei semnături sau prin adăugarea numelui unei persoane având autoritate sau prin orice înscris redactat sau înregistrat în orice registru sau alt act public, după ce a acesta a fost realizat sau finalizat, se pedepseşte cu închisoarea de la doi la patru ani, cu sau fără izolare.

Modificarea frauduloasă a înscrisurilor de către un funcţionar public.
Modificat prin: XLIX.1981.4.

180. Fapta angajatului sau a funcţionarului public care, în procesul de redactare a oricărui înscris care intră în sfera atribuţiilor sale, modifică în mod fraudulos conţinutul sau împrejurările acestuia, fie prin introducerea oricărei menţiuni diferite de cele dictate sau convenite de părţi, fie prin declararea ca adevărat a unui fals, sau prin confirmarea unui fapt care nu este confirmat ca atare, se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută în articolul de mai sus sau cu pedeapsa închisorii de la optsprezece luni la trei ani, cu sau fără izolare.

Eliberarea de înscrisuri falsificate cu titlu de copii ale unor acte oficiale care nu există.
Modificat prin: XLIX.1981.4.

181. Fapta angajatului sau a funcţionarului public care predă orice înscris în formă oficială, pretinzând că reprezintă o copie a unui act oficial, deşi un asemenea act nu există în realitate, se pedepseşte cu închisoarea de la treisprezece luni la doi ani, cu sau fără izolare.

Eliberarea de copii ale actelor neconforme cu originalul.

182. (1) Pedeapsa prevăzută în articolul de mai sus se va aplica în situaţia în care falsificarea este săvârşită de un angajat sau funcţionar public pe o copie legală şi autentică, prin eliberarea acesteia, prin prisma funcţiei ocupate, într-o manieră care contravine sau este diferită de exemplarul original, fără ca acesta să fi fost modificat sau anulat.

Pedeapsa în caz de neglijenţă.

(2) În situaţia în care o asemenea copie este eliberată conform celor de mai sus prin simpla neglijenţă a angajatului sau a funcţionarului public, se va aplica o amendă (*multa*).

Falsificarea documentelor oficiale, comerciale sau bancare private de către persoana care nu este funcţionar public.
Modificat prin: VI.1871.10; XLIX.1981.4.

183. Fapta oricărei alte persoane ca săvârşeşte falsificarea oricărui înscris autentic şi oficial sau a oricărui document comercial sau document bancar privat, prin falsificarea sau modificarea textului sau a semnăturii, prin invocarea unui acord, dispoziţie, obligaţie sau îndeplinire fictivă, sau prin introducerea oricărui asemenea acord, dispoziţie, obligaţie sau îndeplinire în oricare dintre actele sau documentele menţionate, după redactarea acestora, sau prin orice completare sau modificare a oricărei clauze, declaraţii sau fapte pe care actele sau documentele respective ar fi trebuit să le conţină sau justifice în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la treisprezece luni la patru ani, cu sau fără izolare.

Folosirea frauduloasă de documente false.

184. Fapta persoanei care, cu ştiinţă, foloseşte oricare dintre actele, înscrisurile, instrumentele sau documentele false menţionate în articolul de mai sus din prezentul subtitlu, se pedepseşte cu pedeapsa aplicabilă falsificatorului.

Emiterea de declaraţii sau certificate false.
Modificat prin: VI.1871.11; XLIX.1981.4.

185. (1) Cu excepţia cazurilor menţionate în articolul anterior din prezentul Titlu, în situaţia în care un angajat sau un funcţionar public care, prin prisma funcţiei deţinute, are obligaţia de a redacta sau de emite orice declaraţie sau certificat, redactează sau emite respectiva declaraţie sau certificat în mod fals, acesta se pedepseşte cu închisoarea de la nouă luni la trei ani.

(2) În situația în care falsificarea este săvârșită de orice persoană, care nu este angajat sau funcționar public care abuzează de autoritate, sancțiunea va fi pedeapsa închisorii de la șapte luni la doi ani.

Folosirea frauduloasă de declarații sau certificate false.

186. Fapta persoanei care, cu știință, folosește oricare dintre documentele menționate în articolul de mai sus, în caz de condamnare, se pedepsește cu aceeași pedeapsă prevăzută pentru autorul faptei.

Falsificarea înscrisurilor sub semnătură privată

Modificat prin: XLIX.1981.4.

187. (1) Fapta persoanei care, prin oricare dintre mijloacele menționate în art. 179, săvârșește un act de falsificare a oricărui înscris sub semnătură privată care ar putea prejudicia orice persoană sau pentru a obține un beneficiu, se pedepsește cu închisoarea de la șapte luni la trei ani, cu sau fără izolare.

Folosirea cu intenție a înscrisurilor falsificate sub semnătură privată.

(2) Fapta persoanei care, cu știință, folosește înscrisurile menționate mai sus, se pedepsește cu aceeași pedeapsă.

Declarații sau informații false date în fața unei autorități publice.

Completat prin: XIII.1980.4.
Modificat prin: VII.2010.8.

188. (1) Fapta persoanei care, pentru a obține orice avantaj sau beneficiu pentru sine sau pentru altul, face, în orice document menit a servi în fața oricărei autorități publice, cu știință, o declarație sau o afirmație falsă sau comunică informații false, se pedepsește cu închisoarea pe o durată ce nu va depăși doi ani sau cu amendă (*multa*):
Nicio dispoziție din prezentul articol nu va afecta aplicabilitatea vreunui alt act normativ care prevede o pedeapsă mai severă.
(2) În situația în care documentul menționat în alin. (1) nu este destinat a fi folosit în fața unei autorități publice, pedeapsa va fi închisoarea de maxim un an sau amenda (*multa*).

Completat prin: XLIX.2016.9.

SUBTITLUL III
Despre contrafacerea banilor

Trimitere la monedă.

Completat prin: XLIX.2016.9.

188A. În sensul dispozițiilor de mai jos din prezentul Subtitlu, orice trimitere la termenul „monedă" va reprezenta o trimitere la bancnotele euro sau monedele euro sau la orice altă bancnotă sau monedă indiferent

de denumirea atribuită acestora, care reprezintă moneda oficială în cealaltă țară, diferită de Malta, în care este emisă și care este destinată a circula drept monedă oficială, chiar și în cazul în care nu a fost emisă încă.

Contrafacerea și punerea banilor în circulație.
Completat prin: XLIX.2016.9.

188B. (1) Fapta persoanei care produce, modifică, sau contraface în mod fraudulos o monedă sau pune în circulație bani contrafăcuți cunoscând că aceștia sunt falsificați se pedepsește cu închisoarea de la doi ani la nouă ani

În cazul în care banii contrafăcuți sunt puși în circulație de persoana care dovedește că, la momentul la care au ajuns în grija sau posesia sa nu cunoștea faptul că banii erau contrafăcuți, pedeapsa cu închisoarea se va reduce la o durată de cel puțin două luni și cel mult trei ani.

(2) Fapta persoanei care utilizează echipamente sau materiale legale pentru a produce orice monedă, cu încălcarea drepturilor și condițiilor în care respectivele echipamente sau materiale ar trebui utilizate se pedepsește cu închisoarea de la doi ani și zece ani.

Importul, exportul, transportul și găsirea în posesie a banilor contrafăcuți.
Completat prin: XLIX.2016.9.

188C. Fapta persoanei care, fără drept, importă, exportă, transportă, dobândește, primește, obține, sau are în custodie sau posesie bani contrafăcuți, cunoscând că aceștia sunt contrafăcuți, se pedepsește cu închisoarea de la treisprezece luni la cinci ani.

Fabricarea, primirea, obținerea sau găsirea în posesia hârtiei sau echipamentelor pentru realizarea contrafacerii.
Completat prin: XLIX.2016.9.

188D. Fapta persoanei care, fără drept:

(a) produce, primește, obține, utilizează sau, cu știință, deține în custodie sau posesie, orice hârtie cu intenția de a fi asemănătoare și de a trece drept hârtie specială, furnizată și utilizată pentru fabricarea oricărui fel de bancnote, sau orice astfel de hârtie specială;

(b) produce, primește, obține, utilizează sau, cu știință, deține în custodie sau posesie, orice cadru, mulaj sau instrument pentru fabricarea hârtiei, sau pentru producerea în cadrul sau pe respectiva hârtie, a oricăror cuvinte, litere, însemne, linii sau dispozitive, specifice pentru și utilizate în sau pe respectiva hârtie;

(c) gravează sau realizează în orice modalitate pe orice placă, placaj de lemn, piatră, sau un alt material, sau produce în format electronic sau digital, orice cuvinte, cifre, litere,

însemne, linii sau dispozitive, a căror imprimare este complet sau parţial asemănătoare cu cuvintele, cifrele, literele, însemnele, liniile sau dispozitivele, care sunt specifice şi utilizate în sau pe orice monedă;
(d) produce, primeşte, obţine, utilizează sau, cu ştiinţă, deţine în custodie sau posesie orice placă, placaj de lemn, piatră, sau un alt material, sau orice alt dispozitiv de păstrare în format electronic sau digital pe care orice astfel de cuvinte, litere, cifre, însemne, linii, sau dispozitive au fost gravate, realizate sau păstrate în format electronic sau digital, sau realizate în orice modalitate dintre cele menţionate mai sus;
(e) produce, primeşte, obţine, utilizează sau, cu ştiinţă, deţine în custodie sau posesie orice hârtie sau alt material pe care au fost imprimate sau realizate în orice fel orice astfel de cuvinte, cifre, litere, însemne, linii, dispozitive, holograme sau alte componente sau caracteristici de securitate menite a le proteja împotriva contrafacerii, conform prevederilor de mai sus;
(f) produce, primeşte, obţine, utilizează sau, în cunoştinţă de cauză, deţine în custodie sau posesie instrumente, elemente, programe de computer şi date şi orice alte mijloace adaptate în mod special pentru falsificarea sau modificarea banilor;
(g) produce, primeşte, obţine, utilizează sau, cu ştiinţă, deţine în custodie sau posesie orice vopsea sau un alt instrument sau utilaj menit exclusiv pentru fabricarea banilor,
se pedepseşte cu închisoarea de la treisprezece luni la cinci ani.

Deteriorarea şi distrugerea banilor.
Completat prin: XLIX.2016.9.

188E. Fapta persoanei care, fără a deţine autoritatea legală sau justificarea legală sau rezonabilă deformează, taie, rupe, topeşte, afectează, sau perforează orice ban sau deteriorează în orice fel orice ban prin scriere, tipărire, desenare, au prin orice alte mijloace de orice fel, sau prin ştampilare, sau prin ataşarea sau aplicarea pe acestea a oricărui element de natura sau formatul unei promovări comerciale, se pedepseşte cu amendă (*multa*) în cuantum de cel mult o sută cincisprezece (115) euro.

BCU Cluj / CENTRALA UNIVERSITARĂ

Consultare cu Banca Centrală din Malta.
Completat prin: XLIX.2016.9.

188F. În cazul în care, în cursul procesului penal, instanța consideră că este necesară dispunerea măsurii distrugerii banilor contrafăcuți, se va consulta cu Banca Centrală din Malta în prealabil și, în cazul în care și în modalitatea solicitată de Banca Centrală din Malta, nu va dispune măsura distrugerii, procedând la predarea respectivilor bani către Banca Centrală din Malta spre examinare.

Medalii și jetoane similare monedelor euro.
Completat prin: XLIX.2016.9.

188G. (1) Potrivit dispozițiilor cuprinse în Regulamentul Consiliului (CE) nr. 2182/2004 privind medaliile și jetoanele similare monedelor euro, cu modificările ulterioare, persoana care, fără autorizarea Comisiei Uniunii Europene, produce, vinde, importă sau distribuie spre vânzare sau în alte scopuri comerciale medalii și jetoane, cu excepția medaliilor și jetoanelor scutite, conform dispozițiilor cuprinse în Regulamentul menționat mai sus, similare modelor euro, săvârșește o infracțiune și se pedepsește cu amendă (*multa*) în cuantum de cel mult douăzeci și trei mii (23.000) euro, sau cu închisoarea de maxim șase luni, sau atât cu amendă, cât și cu închisoare.

(2) Dispozițiile cuprinse în alin. (1) nu se vor aplica în cazul medaliilor și jetoanelor emise înainte de data de 6 decembrie 2004.

Răspunderea persoanelor juridice.

188H. Dispozițiile cuprinse în art. 121D și 248E(4) se vor aplica *mutatis mutandis* în cazul infracțiunilor prevăzute în art. 188B-188D.

Dispoziții generale aplicabile prezentului titlu

Alte tipuri de contrafacere și uz de documente false.
Modificat prin: IX.1911.10.
Înlocuit prin: V.1956.16.

189. Fapta persoanei care săvârșește orice alt tip de contrafacere, sau care, cu știință, utilizează orice alt document contrafăcut, care nu este menționat în articolul anterior din prezentul Titlu, se pedepsește cu închisoarea de maxim șase luni, iar în cazul în care este angajat sau funcționar public ce săvârșește un abuz în serviciu sau funcție, se pedepsește cu închisoarea de la șapte luni la un an.

Definiția documentului etc.
Completat prin: III.2002.34.

189A. În sensul prezentului Titlu, „document", „act", „înscris" și „volum" includ orice card, disc, bandă, bandă sonoră sa alt dispozitiv pe care sau în care informațiile sunt sau pot fi înregistrate sau păstrate prin orice mijloace mecanice, electronice sau de altă natură.

Sancțiunea complementară a interzicerii generale permanente.

190. În cazul tuturor crimelor de contrafacere, dacă acestea sunt comise de angajați sau funcționari publici, sancțiunea interzicerii generale permanente va fi întotdeauna adăugată la pedeapsa aplicată pentru infracțiune.

Modificat prin: XI.1900.23.

TITLUL VI
Despre crime împotriva comerțului

Despre infracțiuni privind falimentul

Bancruta frauduloasă.
Modificat prin: IX.1859.12; VI.1871.12; XI.1900.23; XLIX.1981.4.

191. Un operator economic falimentar săvârşeşte bancrută frauduloasă şi se pedepseşte cu închisoarea de la optsprezece luni la trei ani, în fiecare dintre următoarele situații:
(a) în cazul în care ascunde sau falsifică registrele;
(b) în cazul în care utilizează necorespunzător, ascunde sau dezmembrează orice parte din activele sale;
(c) în cazul în care declară datorii fictive;
(d) în cazul în care în evidențele sale sau în orice înscris oficial sau sub semnătură privată, confirmă în mod fraudulos că este debitorul oricărei sume care nu este în realitate datorată.

Împrejurările care dau naştere bancrutei simple.
Modificat prin: IX.I859.13; VI.1871.12; XI.1900.23.

192. Un operator economic falimentar săvârşeşte bancrută simplă şi se pedepseşte cu închisoarea de la şapte luni la un an, în fiecare dintre situațiile detaliate mai jos:
(a) în cazul în care cheltuielile personale sau cele ale familiei sale au fost excesive, prin raportare la mijloacele de care dispune;
(b) în cazul în care a cheltuit o parte semnificativă a patrimoniului său în tranzacții evident periculoase sau imprudente;
(c) în cazul în care, având drept scop întârzierea declarării falimentului, a achiziționat bunuri cu intenția de a le vinde ulterior sub valoarea pieței şi le-a vândut în mod efectiv, sau în cazul în care a contractat împrumuturi, a folosit documente comerciale sau la alte mijloace ruinătoare în scopul obținerii de fonduri;
(d) în cazul în care, după ce a intrat în imposibilitate de plată, a continuat derularea activității;

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(e) în cazul în care, după ce a intrat în imposibilitate de plată, a plătit sau a preferat un creditor în detrimentul masei generale a creditorilor:

Instanţa poate scădea, în funcţie de starea de fapt, pedeapsa prevăzută în prezentul articol, micşorare cuprinsă între unul şi trei grade.

Falimentul brokerului.
Modificat prin: XI.1900.23.

193. Brokerul care, în derularea activităţii sale comerciale curente, intră în faliment, se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută în articolul de mai sus.

Împrejurările care pot da naştere bancrutei simple.
Modificat prin: XI.1900.23.

194. Un operator economic falimentar săvârşeşte bancrută simplă şi se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută în art. 192, în oricare dintre următoarele situaţii:

(a) în cazul în care nu a păstrat evidenţele impuse prin lege, sau le-a ţinut în mod necorespunzător sau în cazul în care aceste evidenţe nu reflectă poziţia financiară reală a acestuia, (debit şi credit);

(b) în cazul în care, deşi a fost invitat în mod oficial la verificare în faţa autorităţii competente şi fără a avea o justificare legală, nu s-a prezentat în termenul stabilit.

Complicitatea la faliment.
Modificat prin: XI.1900.23.

195. Complicitatea la faliment se va limita exclusiv la persoanele care încheie o înţelegere ascunsă cu operatorul falimentar pentru fraudarea creditorilor săi:

Nu va fi formulată nicio acuzaţie de complicitate împotriva persoanei:

(a) care, după ce a pretins în mod fals datorii din partea operatorului falimentar, nu a formulat respectivele pretenţii în procedura falimentului, nici în nume propriu, nici printr-un intermediar;

(b) care, după ce a încheiat o înţelegere cu operatorul falimentar pentru utilizarea necorespunzătoare, tăinuirea sau dezmembrarea oricărei părţi dintre activele sale, va dezvălui primul fapta în faţa autorităţii abilitate şi va furniza sau indica mijloacele prin care respectivele active utilizate necorespunzător, tăinuite, sau dezmembrate ar putea fi recuperate.

TITLUL VII
Despre crime ce afectează bunele relații de familie

SUBTITLUL I
despre crime în legătură cu îndatoririle reciproce ale membrilor familiei

Bigamia.
Modificat prin: XLIX.1981.4.

196. Fapta soțului sau a soției care, în timpul existenței unei căsătorii legale, încheie o a doua căsătorie, se pedepsește cu închisoarea de la treisprezece luni la patru ani.

Bigamia sub forma parteneriatului domestic.
Completat prin: IX.2014.15.
Capitolul 530.

196A. Infracțiunea prevăzută în art. 196 se va considera săvârșită, iar pedepsele prevăzute în articolul respectiv se vor aplica de asemenea oricărui partener dintr-un parteneriat domestic încheiat sau recunoscut în conformitate cu Legea parteneriatelor domestice care, în timpul existenței unui parteneriat domestic valabil, încheie un al doilea parteneriat domestic sau o căsătorie și oricărei persoane care, în timpul existenței unei căsătorii valabile, încheie un parteneriat domestic.

Proxenetism în legătură cu un urmaș minor de către autor.
Modificat prin: VIII.1909.10; XIV.1918.2; XLVI.1973.108; XLIX.1981.4; IV.1994.3; II.2014.2.

197. (1) Ascendentul, rudă sau afin, care, folosind violență sau amenințări, obligă, sau, prin înșelăciune, determină orice urmaș minor să se prostitueze, se pedepsește cu închisoarea de la trei la șase ani, cu sau fără izolare.

Proxenetism în legătură cu soțul/soția minoră sau cu un minor de către soț sau soție sau tutore.

(2) Aceeași pedeapsă se va aplica pentru fapta soțului sau a soției sau a tutorelui care, cu violență sau prin amenințări, obligă, sau, prin înșelăciune, determină pe soțul/soția minoră sau pe minorul aflat sub tutela sa să se prostitueze.

POLITSI / CENTRAL LIBRARY

Proxenetismul în legătură cu descendentul sau soțul/soția majoră, de către autor, soț sau soție.

(3) În cazul în care ascendentul sau soțul ori soția, prin violență sau prin amenințări, obligă, sau, prin înșelăciune, determină urmașul sau soțul/soția, persoane majore, să se prostitueze, fapta acestuia se pedepsește cu închisoarea de la un an la patru ani, cu sau fără izolare.

Consecințele condamnării.

(4) O condamnare potrivit prezentului articol va avea drept rezultat decăderea din autoritatea și drepturile acordate făptuitorului asupra persoanei sau bunurilor soțului sau ale soției sau ale descendentului care au fost prejudiciați prin săvârșirea infracțiunii, iar în cazul tutorelui, îndepărtarea acestuia de la tutelă și interzicerea permanentă de a mai deține calitatea de tutore:

În situația în care drepturile făptuitorului asupra persoanei prejudiciate prin săvârșirea infracțiunii constau din drepturile aferente autorității parentale, decăderea prevăzută în prezentul alineat nu va opera automat, ci poate fi dispusă de către instanță după analizarea tuturor circumstanțelor cauzei și, prin dispunerea acestei măsuri a decăderii, instanța poate de asemenea impune alte condiții:

De asemenea, în situațiile menționate mai sus, instanța poate elimina sau modifica, la solicitarea făptuitorului și numai după numirea unui expert pe care poate fi considerat adecvat pentru numire, condițiile aplicabile măsurii decăderii, după ce s-a încredințat că o modificare semnificativă în starea de fapt justifică revocarea sau modificarea condițiilor.

Modificat prin: XI.1900.24. Înlocuit prin: XXXVII.2016.5.

SUBTITLUL II
Despre infracțiuni contra liniștii și reputației familiei și infracțiuni contra bunelor moravuri

Viol sau raport sexual săvârșit cu violență. Modificat prin: XI.1900.26; XLIX.1981.4.

198. Fapta persoanei care, prin violență, întreține un raport sexual cu o persoană de orice sex, se pedepsește cu închisoarea de la trei la nouă ani, cu sau fără izolare.

Răpirea.
Modificat prin: XLIX.1981.4.

199. (1) Fapta persoanei care, prin mijloace violente, răpeşte orice persoană, cu intenţia de a o abuza sau a se căsători cu ea, se pedepseşte, în primul caz, cu închisoarea de la optsprezece luni la trei ani, cu sau fără izolare şi, în al doilea caz, cu închisoarea de la nouă la optsprezece luni.
(2) Sancţiunile prevăzute în alin. (1) se va aplica persoanei care, prin înşelăciune sau seducţie, răpeşte orice persoană cu vârsta sub optsprezece ani, care se află sub autoritatea unui părinte sau a unui tutore sau în grija unei alte persoane sau într-o instituţie de învăţământ.

Situaţia în care făptuitorul eliberează persoana răpită.
Modificat prin: VIII.1909.15; IV.1994.4.

200. (1) În cazul în care făptuitorul menţionat în articolul de mai sus eliberează de bună-voie, în termen de douăzeci şi patru de ore, persoana răpită fără să fi abuzat de aceasta şi redă persoana în cauză familiei sau în locul de custodie sau duce persoana în cauză în orice alt loc sigur, sancţiunea va consta în pedeapsa închisorii de la una la trei luni.

Situaţia în care făptuitorul s-a căsătorit cu persoana răpită.

(2) În această situaţie, în cazul în care făptuitorul, după răpirea persoanei, se căsătoreşte cu aceasta, nu va putea fi urmărit penal decât la plângerea părţii al cărei consimţământ ar fi necesar, potrivit legilor civile pentru căsătorie; în cazul în care căsătoria se încheie după condamnare, consecinţele penale ale faptei vor înceta, iar condamnatul va fi eliberat imediat prin dispoziţia instanţei, la solicitarea acestuia.

Prezumţia de violenţă în cazurile de raport sexual şi atac indecent.
Modificat prin: XI.1900.27.

201. Relaţiile sexuale nelegitime şi orice alt atac indecent vor fi considerate a fi însoţite de violenţă:
(a) atunci când sunt comise împotriva oricărei persoane cu vârsta mai mică de doisprezece ani;
(b) atunci când persoana abuzată nu a putut opune rezistenţă, din cauza unei infirmităţi fizice sau mentale, sau din orice alt motiv, independent de fapta făptuitorului sau din cauza oricărui dispozitiv fraudulos utilizat de către făptuitor.

Circumstanţe agravante.
Modificat prin. XI.1900.28; XX.2005.11; IV.2014.4.

202. Pedeapsa prevăzută pentru oricare dintre crimele prevăzute în articolul de mai sus al prezentului subtitlu, va fi majorată cu unul sau două grade în fiecare dintre situaţiile de mai jos:
(a) atunci când făptuitorul s-a folosit de calitatea sa de funcţionar public, sau atunci când făptuitorul este în subordinea părţii vătămate, în baza unui salariu sau a unei alte forme de remuneraţie;

(b) atunci când crima este săvârşită de părinte, tutore sau profesor asupra oricărei persoane cu vârsta sub optsprezece ani;
(c) atunci când crima este săvârşită asupra unui prizonier de către persoana responsabilă de custodia sau transportul prizonierului;
(d) atunci când făptuitorul a fost ajutat la săvârşirea crimei de una sau mai multe persoane;
(e) atunci când făptuitorul a utilizat la săvârşirea crimei orice arme propriu-zise;
(f) atunci când persoana asupra căreia a fost săvârşită crima, sau orice altă persoană care a venit în ajutorul primei persoane, a suferit o vătămare corporală;
(g) atunci când persoana asupra căreia se realizează raportul sexual este minoră;
(h) atunci când crima este săvârşită asupra persoanei:
(i) soţului/soţiei; sau
(ii) fratelui sau surorii; sau
(iii) unui ascendent sau descendent natural; sau
(iv) unei alte persoane având sau care a avut un copil împreună cu făptuitorul; sau
(v) unei alte persoane ce locuieşte în aceeaşi locuinţă cu făptuitorul sau care a locuit cu făptuitorul în perioada de un an premergătoare infracţiunii; sau
(vi) unei alte persoane cu care este sau a fost anterior logodită în mod oficial sau neoficial;
sau
(vii) oricăror alte persoane care au unele cu altele legături de consangvinitate sau alianţă până la gradul al treilea inclusiv,
În prezentul alineat, „soţ/soţie" include persoana a cărei căsătorie cu făptuitorul a fost dizolvată sau declarată nulă;
(i) atunci când crima este săvârşită în prezenţa sau la distanţa la care ar putea fi auzită de către un minor;
(j) infracţiunea, sau infracţiunile conexe, au fost comise în mod repetat;
(k) infracţiunea a fost săvârşită împotriva unei persoane vulnerabile, în sensul art. 208AC(2);
(l) infracţiunea a fost săvârşită sub ameninţarea unei arme;
(m) infracţiunea a condus la consecinţe fizice sau psihice grave;
(n) făptuitorul a fost condamnat anterior pentru infracţiuni de natură similară.

BCU IAŞI CENTRUL UNIVERSITAR

Coruperea de minori.
Modificat prin: III.I885.1; VIII.1909.16; XIV.1918.3; II.1973.4; XLIX.1981.4; IV.1994.5.

203. (1) Persoana care, prin acte indecente, corupe un minor, indiferent de sexul acestuia, în caz condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de maxim de trei ani, cu sau fără izolare:

Circumstanţe agravante.

Infracţiunea va putea fi sancţionată cu pedeapsa închisorii de la trei la şase ani, cu sau fără izolare, în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) în cazul în care infracţiunea este săvârşită asupra unei persoane care nu a împlinit vârsta de doisprezece ani, sau prin mijloace violente;

(b) în cazul în care infracţiunea este săvârşită prin ameninţare sau înşelăciune;

(c) în cazul în care infracţiunea este săvârşită de un ascendent, rudă sau afin, de tatăl sau mama adoptivă, de către tutorele minorului sau de orice altă persoană însărcinată, chiar şi temporar, cu îngrijirea, educaţia, instruirea, controlul sau custodia minorului.

Aplicabilitatea art. 197 (4).

(2) Dispoziţiile art. 197(4) se vor aplica şi în situaţia unei infracţiuni prevăzute în prezentul articol, atunci când infracţiunea este săvârşită de către orice ascendent sau tutore.

Plângerea părţii vătămate.

(3) Nu va fi demarată nicio acţiune în legătură cu vreo infracţiune prevăzută prin prezentul articol, decât la plângerea părţii vătămate:

Inadmisibilitatea plângerii.

În cazul în care infracţiunea nu este însoţită de niciuna dintre circumstanţele privind fapta sau persoana menţionate în alineatul (1)(a), (b) şi (c), plângerea nu va fi admisibilă după trecerea unei perioade de un an de la data la care fapta a fost săvârşită sau de la care persoana îndreptăţită să depună plângerea în locul părţii vătămate a cunoscut producerea faptei:

Proceduri din oficiu.

De asemenea, acţiunea va fi începută din oficiu:

(a) în oricare dintre situaţiile prevăzute de dispoziţiile art. 544;

(b) dacă fapta este săvârşită cu abuz de autoritate parentală sau a tutorelui.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Instigare etc. la coruperea minorilor.
Completat prin: III.2002.35.

203A. Fapta persoanei care, prin orice mijloace diferite de cele menţionate în art. 203(1), instigă, încurajează sau facilitează coruperea unui minor de orice sex, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de cel mult doi ani, iar dispoziţiile art. 203(2) şi (3) se vor aplica, *mutatis mutandis*, pentru o infracţiune prevăzută în prezentul articol

Infracţiunea se pedepseşte cu închisoarea de cel mult patru ani în oricare dintre situaţiile menţionate în prevederile art. 203(1).

Îndemnarea etc., persoanelor minore la practicarea prostituţiei.
Completat prin: XIV.1918.4.
Modificat prin: IX.1935.2; XLIX.1981.4; XXIX.1990.6; IV.1994.6; IV.2014.5.

204. (1) Fapta persoanei care, pentru a satisface dorinţele sexuale ale oricărei alte persoane, îndeamnă o persoană minoră să practice prostituţia, instigă la coruperea respectivei persoane, încurajează sau facilitează prostituţia sau coruperea persoanei în cauză, se pedepseşte cu închisoarea de la doi la cinci ani, cu sau fără izolare:

Circumstanţe agravante.

Infracţiunea se pedepseşte cu închisoarea de la trei la nouă ani, cu sau fără izolare, în oricare dintre situaţiile următoare:

(a) în cazul în care infracţiunea este săvârşită împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de doisprezece ani;

(b) în cazul în care infracţiunea este săvârşită prin înşelăciune;

(c) în cazul în care infracţiunea este săvârşită de un ascendent, rudă sau afin, de tatăl sau mama adoptivă, de soţ sau soţie, de tutorele minorului sau de orice altă persoană însărcinată, chiar şi temporar, cu îngrijirea, educaţia, instruirea, controlul sau custodia minorului;

(d) în cazul în care infracţiunea este săvârşită în mod repetat sau pentru obţinerea de câştig.

(2) Dispoziţiile art. 197(4) se vor aplica şi în situaţia oricărei infracţiuni prevăzute în prezentul articol, atunci când infracţiunea este săvârşită de soţ sau soţie, de un autor sau de tutore.

BCU IASI - CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Instigarea prin mijloace violente a persoanelor minore să practice prostituţia sau să participe la acte de pornografie.
Completat prin: XXXI.2007.11.
Modificat prin: IV.2014.6.

204A. (1) Fapta persoanei care:
(a) prin mijloace violente, ameninţări, constrângere sau forţă obligă o persoană minoră să practice prostituţia sau să participe la un act de pornografie, sau
(b) cu ştiinţă, obţine orice câştig sau orice beneficiu din conduita menţionată în alin. (a),
se pedepseşte cu închisoarea de la trei la doisprezece ani, cu sau fără izolare.
(2) Pedeapsa pentru infracţiunea prevăzută în alin. (1)(b) va fi majorată cu un grad, cu sau fără izolare, în oricare dintre situaţiile următoare:
(a) atunci când făptuitorul periclitează în mod conştient sau din neglijenţă viaţa persoanei minore;
(b) atunci când infracţiunea implică violenţă sau vătămarea corporală gravă a persoanei în cauză;
(c) atunci când infracţiunea este săvârşită cu implicarea unui grup infracţional, în sensul art. 83A(1);
(d) atunci când făptuitorul abuzează de o poziţie recunoscută de încredere, autoritate sau influenţă asupra persoanei minore.

Îndrumarea persoanelor minore să practice prostituţia sau să participe la un act de pornografie.
Completat prin: XXXI.2007.11.
Modificat prin: IV.2014.7.

204B. (1) Fapta persoanei care, pentru a satisface dorinţele sexuale ale oricărei alte persoane, angajează, recrutează sau este responsabil de faptul că o persoană minoră practică prostituţia, sau participă la un act de pornografie, profită de pe urma sau exploatează în alt fel persoana minoră pentru aceste scopuri, se pedepseşte cu închisoarea de la doi la nouă ani, cu sau fără izolare.
(2) Infracţiunea se pedepseşte cu închisoarea de la trei la doisprezece ani, cu sau fără izolare, în fiecare dintre situaţiile următoare:
(a) atunci când făptuitorul periclitează în mod conştient sau din neglijenţă viaţa persoanei minore;
(b) atunci când infracţiunea implică violenţă sau vătămarea corporală gravă a persoanei în cauză;
(c) atunci când infracţiunea este săvârşită cu implicarea unui grup infracţional, în sensul art. 83A(1);
(d) atunci când făptuitorul abuzează de o poziţie recunoscută de încredere, autoritate sau influenţă asupra persoanei minore.

BCU IAŞI CENTRU UNIVERSITAR

Participarea la activităţi sexuale cu persoane minore.
Completat prin: XXXI.2007.11.
Modificat prin: IV.2014.8.

204C. (1) Fapta persoanei care participă la activităţi sexuale cu o persoană minoră se pedepseşte cu închisoarea de cel mult cinci ani, cu sau fără izolare.

(2) Infracţiunea se pedepseşte cu închisoarea de la patru la doisprezece ani, cu sau fără izolare, în oricare dintre situaţiile următoare:

(a) în cazul în care infracţiunea este săvârşită prin mijloace violente, constrângere, forţă sau ameninţări;

(b) în cazul în care se realizează transferul de bani sau alte forme de remuneraţie sau contraprestaţie drept plată în schimbul participării, de către copil, la activităţile sexuale şi se există oricare dintre circumstanţele prevăzute în lit. (d);

(c) în cazul în care făptuitorul face abuz de o poziţie recunoscută de încredere, autoritate sau influenţă asupra persoanei în cauză;

(d) circumstanţele menţionate la lit. (b) sunt reprezentate de următoarele:

(i) făptuitorul periclitează în mod conştient sau din neglijenţă viaţa persoanei minore;

(ii) infracţiunea implică violenţă sau vătămarea corporală gravă a persoanei în cauză;

(iii) infracţiunea este săvârşită cu implicarea unui grup infracţional, în sensul art. 83A(1).

Activităţi sexuale ilegale.
Completat prin: VII.2010.9.
Modificat prin: IV.2014.9.

204D. (1) Fapta persoanei care:

(a) obligă, constrânge, forţează sau ameninţă o persoană minoră să realizeze activităţi sexuale cu o altă persoană, sau

(b) cu ştiinţă, determină, în scopuri sexuale, o persoană minoră să fie martoră la abuz sexual sau activităţi sexuale, chiar şi fără ca persoana minoră să participe la activităţi, sau

(c) cu ştiinţă, determină, în scopuri sexuale, o persoană minoră să participe la acte sexuale explicite reale sau simulate sau la expunerea organelor sexuale, inclusiv prin tehnologii informatice şi de comunicare, sau

(d) participă la activităţi sexuale cu o persoană minoră, dacă se apelează la prostituţia minorilor, sau

(e) cu ştiinţă, participă la un act de pornografie ce implică participarea unei persoane minore,

în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la trei la zece ani, cu sau fără izolare.

BCU IASI REVIEW LIBRARY

(2) Pedeapsa aplicată pentru infracţiunea prevăzută în alineatul (1) va fi majorată cu un grad, cu sau fără izolare, în oricare dintre situaţiile următoare:
(a) atunci când făptuitorul periclitează în mod conştient sau din neglijenţă viaţa persoanei minore;
(b) atunci când infracţiunea implică violenţă sau vătămarea corporală gravă a persoanei în cauză;
(c) atunci când infracţiunea este săvârşită cu implicarea unui grup infracţional, în sensul art. 83A(1);
(d) atunci când făptuitorul abuzează de o poziţie recunoscută de încredere, autoritate sau influenţă asupra persoanei minore.

Obligarea sau îndrumarea persoanei majore să practice prostituţia.
Completat prin: XIV.1918.4.
Modificat prin: XLIX.1981.4.
Înlocuit prin: IV.1994.7.
Modificat prin: IV.2014.10.

205. Fapta persoanei care, pentru a satisface dorinţele sexuale oricărei alte persoane, obligă prin mijloace violente sau determină prin înşelăciune o persoană majoră să practice prostituţia, în cazul în care fapta săvârşită nu constituie o infracţiune mai gravă, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de maxim cinci ani, cu sau fără izolare:
Infracţiunea se pedepseşte cu închisoarea de la doi la şapte ani, în cazul în care este săvârşită:
(a) abuzând de autoritate, încredere sau relaţii de familie; sau
(b) în mod repetat sau pentru obţinerea de câştig.

Dovada actului sexual.
Înlocuit prin: II.1973.6.

206. Crimele prevăzute în prezentul Titlul ce presupun un act sexual vor fi considerate ca fiind săvârşite la începerea actului, nefiind necesară dovedirea altor acte.

Atac violent indecent.
Modificat prin: VI.1871.13; XI.1900.30; VIII.1909.17; XLIX.1981.4.

207. Fapta persoanei care săvârşeşte un atac violent indecent care nu constituie, în sine, vreo altă infracţiune, în forma consumată sau a tentativei, menţionată în articolul de mai sus din prezentul subtitlu, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la trei luni la un an:
În situaţiile menţionate în art. 202, pedeapsa va fi majorată cu un grad.

Prezentarea de material pornografic în spaţii publice

208. (1) Fapta persoanei care prezintă sau permite prezentarea oricărui material pornografic într-un spaţiu public se pedepseşte, în caz de condamnare, cu o amendă (*multa*) în cuantum cuprins între o mie (1.000) euro şi trei mii (3.000) euro.

Completat prin: XXVII.1975.17.
Modificat prin: XIII.1983.5; L.N. 407 din 2007; VII.2010.10.
Înlocuit prin: XXXVII.2016.6.

(2) În sensul prezentului articol, „spaţiu public" înseamnă orice spaţiu la care publicul are sau ar putea avea acces, contra cost sau în alt fel:

În sensul prezentului articol, „spaţiu public" nu va include un spaţiu în care publicul poate avea acces numai contra cost, care va include plata pentru respectiva prezentare, sau un magazin sau stabiliment, sau orice parte a unui astfel de magazin sau stabiliment, în care publicul poate obţine acces numai după ce a trecut dincolo de un mesaj de avertizare corespunzător:

În plus, aceste excluderi se vor aplica numai în cazul în care minorilor nu le este permis accesul în timpul prezentării.

(3) Prezentul articol nu se va aplica niciunui material:

Capitolul 350

(a) care este inclus de orice persoană într-un serviciu de difuzare televizată, reglementat de Autoritatea Audio-Vizuală, în sensul Legii audio-vizualului; sau

(b) inclus în prezentarea unei galerii de meserie sau a unui muzeu şi care este vizibilă numai în cadrul galeriei sau muzeului, unde organizatorul prezentării a luat măsuri de precauţie rezonabile pentru protecţia minorilor; sau

S.L. 542.01

(c) inclus într-o expoziţie de film care intră sub incidenţa Reglementărilor privind clasificarea pe vârste a programelor de cinema şi teatru; sau

(d) care serveşte în alt fel interesului public pe motiv că este în interesul ştiinţei, literaturii, artei sau educaţiei sau pentru orice alte obiective de interes general.

(4) În sensul prezentului articol, materialul include orice element ce poate fi prezentat, însă nu include un corp uman real sau orice parte a acestuia şi nicio dispoziţie din prezentul articol nu va fi interpretată în sensul că permite orice prezentare live şi activitate sexuală efectivă ce implică organele sexuale, realizate exclusiv sau în principal în scopul stimulării dorinţei sexuale. Pentru a stabili, în sensul prezentului articol, dacă vreun material prezentat se încadrează în categoria pornografie:

(a) se va ignora orice parte din materialul respectiv care nu este expusă vederii;

(b) se poate ţine cont de efectul suprapunerii unui cadru peste altul.

(5) Un afiş de avertizare nu va fi suficient în sensul prezentului articol dacă nu respectă următoarele cerinţe:

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(a) Afişul de avertizare trebuie să conţină următoarele cuvinte şi nu altele:
„AVERTISMENT" Persoanele care trec dincolo de acest anunţ vor găsi în locuri vizibile materiale pe care le-ar putea considera indecente. Acces strict interzic persoanelor sub 18 ani.";
(b) cuvântul „AVERTISMENT" trebuie să apară ca titlu;
(c) anunţul nu va include nicio imagine sau element de altă natură;
(d) anunţul va fi amplasat în aşa fel încât nicio persoană să nu poată pătrunde, în mod rezonabil, în magazin sau stabiliment, sau în partea magazinului sau a stabilimentului în cauză, fără să ia cunoştinţă de anunţ şi va fi uşor lizibil de către orice persoană care pătrunde în spaţiul respectiv.

Fotografii, filme etc. indecente reprezentând persoane minore.
Completat prin: III.2002.36.
Modificat prin: L.N. 407 din 2007; XXXI.2007.12; II.2010.11;
Modificat prin: IV.2014.11; VIII.2015.9.

208A. (1) Fapta oricărui cetăţean sau rezident permanent al Republicii Malta, indiferent dacă pe teritoriul Maltei sau în afara teritoriului Maltei, precum şi orice persoană din Malta, care realizează sau produce sau permite realizarea sau producerea oricărui material indecent sau realizează, distribuie, diseminează, importă, exportă, oferă, vinde, furnizează, transmite, pune la dispoziţie, procură pentru sine sau pentru altul, sau prezintă respectivul material indecent se pedepseşte cu închisoarea de la douăsprezece luni la cinci ani.
(1A) Infracţiunea prevăzută la alin. (1) se pedepseşte cu închisoarea de la doi la opt ani, cu sau fără izolare, în fiecare dintre situaţiile următoare:
(a) atunci când făptuitorul periclitează în mod conştient sau din neglijenţă viaţa persoanei minore;
(b) atunci când infracţiunea implică violenţă sau vătămarea corporală gravă a persoanei în cauză;
(c) atunci când infracţiunea este săvârşită cu implicarea unui grup infracţional, în sensul art. 83A(1).
(1B) Fapta oricărei persoane care dobândeşte, în cunoştinţă de cauză, obţine acces prin tehnologia informaţiei şi comunicării, sau se află în posesia oricărui material indecent care arată, înfăţişează sau prezintă o persoană minoră, va fi pasibilă de pedeapsa închisorii cu un termen de cel mult trei ani.
(1C) În sensul alineatul (1), expresia „rezident permanent" va avea înţelesul atribuit expresiei prin art. 5(1)(d).

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) O fotografie, film, înregistrare video sau imagine electronică va fi tratată, în cazul în care prezintă o persoană minoră şi este indecentă, în toate privinţele prezentului articol, drept o fotografie, film, înregistrare video sau imagine electronică indecentă.

(3) În situaţia în care infracţiunile prevăzute în alin. (1) şi (1B) sunt comise de un ascendent, rudă sau afin, sau de tatăl sau mama adoptivă, tutore, sau de orice altă persoană însărcinată, chiar şi numai temporar, cu îngrijirea, educaţia, instruirea, controlul sau custodia persoanei minore arătată, înfăţişată sau prezentată în materialul indecent, sau în cazul în care respectiva persoană minoră nu a împlinit vârsta de nouă ani sau dacă materialul indecent arată, înfăţişează sau prezintă un minor implicat în acte de zoofilie, brutalitate, sadism sau tortură:

(a) în cazul infracţiunii prevăzute la alin. (1), sancţiunea va fi pedeapsa închisorii de la doi la nouă ani, iar

(b) în cazul infracţiunii prevăzute în alin. (1B), sancţiunea va fi pedeapsa închisorii de la şase luni la patru ani,

cu aplicarea dispoziţiilor din art. 197(4).

(4) În situaţia în care o persoană este acuzată pentru distribuirea sau prezentarea, sau pentru deţinerea oricărui material indecent în conformitate cu alin. (1), acesta se poate apăra dovedind că are un motiv legitim pentru distribuirea sau prezentarea, pentru deţinerea în posesie a respectivului material indecent sau că nu a văzut materialul indecent şi nu ştia şi nu avea niciun motiv să suspecteze că materialul este indecent.

(5) În sensul art. 635(1)(a), persoana minoră prezentată în materialul indecent va fi considerată a fi persoana împotriva căreia a fost săvârşită infracţiunea.

(6) În prezentul articol, referinţele la fotografie includ negativul şi pozitivul.

(7) În sensul prezentului articol, expresia „material indecent" include fotografii, imagini, înregistrări audio sau video, imagini realizate prin mijloace digitale sau electronice, desene, animaţii, text şi reprezentări simulate sau imagini realistice ale unui minor, sau orice material ce prezintă vizual orice persoană care aparent este un copil, chiar şi în cazul în care minorul respectiv nu există, sau organele sexuale ale unui copil, al cărui scop principal este de natură sexuală.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Acostarea persoanei minore.
Completat prin: VII.2010.12.
Modificat prin: IV.2014.12.

208AA. (1) Fapta persoanei care, prin intermediul tehnologiilor informatice şi comunicării, propune o întâlnire unui minor, în vederea comiterii oricăreia dintre infracţiunile prevăzute în art. 204, 204A-204D, inclusiv şi 208A, dacă propunerea este urmată de acte materiale care conduc la întâlnirea respectivă, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la doi la cinci ani.
(2) Pedeapsa pentru infracţiunea prevăzută în alin. (1) va fi majorată cu un grad, cu sau fără izolare, în oricare dintre situaţiile următoare:
(a) atunci când făptuitorul periclitează în mod conştient sau din neglijenţă viaţa persoanei minore;
(b) atunci când infracţiunea implică violenţă sau vătămarea corporală gravă a persoanei în cauză;
(c) atunci când infracţiunea este săvârşită cu implicarea unui grup infracţional, în sensul art. 83A(1);
(d) atunci când făptuitorul abuzează de o poziţie recunoscută de încredere, autoritate sau influenţă asupra persoanei minore.

Promovarea turismului sexual.
Completat prin: VII.2010.12.
Modificat prin: IV.2014.13.

208AB. (1) Fapta persoanei care diseminează orice materiale publicitare ce promovează posibilitatea comiterii oricăreia dintre infracţiunile prevăzute în art. 204, 204A-204C, inclusiv, 208A(1) şi 208A(1A), sau este implicată în organizarea detaliilor de călătorie în scopul comiterii oricăreia dintre infracţiunile respective, se pedepseşte cu închisoarea de la doi la cinci ani.
(2) Pedeapsa pentru infracţiunea prevăzută în alin. (1) va fi majorată cu un grad, cu sau fără izolare, în oricare dintre situaţiile următoare:
(a) atunci când făptuitorul periclitează în mod conştient sau din neglijenţă viaţa persoanei minore;
(b) atunci când infracţiunea implică violenţă sau vătămarea corporală gravă a persoanei în cauză;
(c) atunci când infracţiunea este săvârşită cu implicarea unui grup infracţional, în sensul art. 83A alin. (1);
(d) atunci când făptuitorul abuzează de o poziţie recunoscută de încredere, autoritate sau influenţă asupra persoanei minore.

BCU IAŞI / CENTRUL PATRIMONIU

Circumstanţe agravante.
Completat prin: VII.2010.12.
Modificat prin: IV.2014.14.

208AC. (1) Pedeapsa pentru infracţiunile prevăzute în art. 204, 204A-204D, inclusiv, 208A(1)-208AB, inclusiv, va fi majorată cu unul până la două grade în oricare dintre situaţiile următoare:

(a) atunci când infracţiunea a presupus utilizarea violenţei sau rezultă o vătămare a sănătăţii fizice sau psihice a persoanei minore;

(b) atunci când persoana minoră este o persoană vulnerabilă, în sensul alin. (2);

(c) atunci când infracţiunea este săvârşită de două sau mai multe persoane care acţionează împreună;

(d) în oricare dintre împrejurările detaliate în art. 202(a), (b), (c) şi (h);

(e) în cazul în care făptuitorul locuieşte cu sau este membru al familiei victimei;

(f) în cazul în care făptuitorul a fost condamnat anterior pentru o infracţiune prevăzută în prezentul subtitlu;

(g) atunci când infracţiunea este săvârşită de un membru al familiei copilului, o persoană ce locuieşte împreună cu minorul sau de persoana care a abuzat de o poziţie recunoscută de încredere sau autoritate;

(h) atunci când infracţiunea a fost săvârşită în cadrul unui grup infracţional în sensul Deciziei Cadru a Consiliului 2008/841JAI din 24 octombrie 2008 privind lupta împotriva crimei organizate;

(i) atunci când făptuitorul a periclitat în mod conştient sau din neglijenţă viaţa unui copil:

În cazul în care prin prezentul Cod sau prin orice alt act normativ este deja prevăzută o agravare a pedepsei în legătură cu circumstanţele menţionate în prezentul articol, se va aplica pedeapsa mai severă.

(2) În sensul prezentului articol, persoană vulnerabilă înseamnă:

(a) orice persoană cu vârsta sub cincisprezece ani; sau

(b) orice persoană care suferă de o infirmitate fizică sau psihică; sau

(c) orice altă persoană care, în accepţiunea instanţei, poate fi determinată să coopereze cu făptuitorul sau să se supună voinţei făptuitorului, ţinând cont de vârsta persoanei, maturitatea, starea de sănătate, graviditatea, handicapul, condiţiile sociale sau de altă natură, inclusiv orice situaţie de dependenţă, precum şi consecinţele fizice sau psihologice pe care infracţiunea le-ar putea avea asupra persoanei în cauză.

BCU IAŞI

Dispoziţiile aplicabile art. 204-204C şi 208A din Cod.
Completat prin: XXXI.2007.13.
Modificat prin: VII.2010.13; IV.2014.15; VIII.2015.10.

208B. (1) Dispoziţiile de mai jos se vor aplica în cazul infracţiunilor prevăzute în art. 204, 204A-204D, inclusiv şi art. 208A(1), (1A), (1B), 208AA şi 208AB.
(2) În plus, faţă de pedeapsa stabilită pentru infracţiunile menţionate, instanţa poate impune făptuitorului interdicţia, temporară sau permanentă, de a exercita cel puţin activităţile profesionale ce presupun contactul direct sau periodic cu copiii.
(2A) În situaţia în care instanţa emite o dispoziţie potrivit alin. (2), respectiva dispoziţie va apărea în cazierul judiciar al făptuitorului.
(2B) În situaţia în care persoana condamnată pentru oricare dintre infracţiunile prevăzute la alin. (1) face obiectul unei dispoziţii precum cea prevăzută în alin. (2) pronunţată de o instanţă străină, instanţa va dispune ca respectivul ordin emis de instanţa străină să fie pus în executare, ca şi când ar fi fost emis de instanţă potrivit alin. (2).
(3) Dispoziţiile prevăzut în art. 121D, 248E(4) şi 248E(6) se vor aplica *mutatis mutandis*.
(4) Dispoziţiile prevăzute în art. 13 şi 14 din Ordonanţa privind combaterea traficului de persoane, se vor aplica *mutatis mutandis*.
(5) Fără derogare de la dispoziţiile cuprinse în art. 5, instanţele din Malta vor avea competenţă jurisdicţională asupra infracţiunilor respective, în cazul în care:
(a) numai o parte din fapta care reprezintă infracţiunea a avut loc în Malta; sau
(b) făptuitorul este cetăţean maltez sau rezident permanent în Malta sau infracţiunea a fost săvârşită în beneficiul unui organism corporativ înregistrat în Malta; sau
(c) infracţiunea a fost săvârşită cu ajutorul unui sistem computerizat accesat din Malta, indiferent dacă sistemul computerizat în cauză se află în afara teritoriului Maltei; sau
(d) infracţiunea a fost săvârşită împotriva unui cetăţean maltez sau rezident permanent din Malta.
(6) Fără a deroga de la orice altă dispoziţie cuprinsă în prezentul Cod sau în orice alt act normativ, perioada de prescripţie va fi calculată începând cu ziua în care victima împlineşte vârsta majoratului.
(7) În sensul prezentului articol, expresia „rezident permanent" va avea înţelesul atribuit acesteia în art. 5(1)(d).

BCU IAŞI / CENTRUL DE DOCUMENTARE

Complicitatea şi instigarea.
Completat prin: IV.2014.16.

208C. Persoana care ajută, încurajează sau instigă la săvârşirea oricărei infracţiuni dintre cele prevăzute de art. 204, 204A-204D, inclusiv şi art. 208A-208AB, inclusiv, săvârşeşte o infracţiune care se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută pentru infracţiunea la care a participat prin ajutor, încurajare sau instigare.

Infracţiuni în legătură cu imagini pornografice extreme.
Completat prin: XXXVII.2016.7.

208D. (1) Fapta persoanei care, pentru obţinerea unui câştig, pentru distribuirea, sau pentru prezentarea într-un spaţiu public sau într-un spaţiu accesibil publicului, produce, tipăreşte, sau realizează în alt fel, sau introduce pe teritoriul maltez, sau dobândeşte, menţine, pune în circulaţie sau exportă, orice imagini pornografice extreme, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la optsprezece luni la trei ani sau amendă (*multa*) cu valoarea cuprinsă între trei mii (3.000) euro şi şase mii (6.000) euro sau atât cu pedeapsa închisorii, cât şi cu amendă.

(2) Fapta persoanei care trafichează una dintre imaginile menţionate în alin. (1), chiar şi în cazul în care traficul este clandestin, sau distribuie orice asemenea imagine sau prezintă orice asemenea imagine în public sau într-un spaţiu accesibil publicului, în caz de condamnare, se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută în alineatul (1).

(3) Persoana acuzată de infracţiunea prevăzută în prezentul articol se poate apăra dacă arată următoarele:

(a) a avut un motiv legitim pentru a se afla în posesia imaginii respective;

(b) nu a văzut imaginea respectivă în niciun material, articol sau comunicare obţinută sau primită de acesta şi nu a avut cunoştinţă şi nu a avut niciun motiv să suspecteze că respectivul material, articol sau comunicare conţinea o imagine pornografică extremă;

(c) a primit imaginea respectivă în absenţa oricărei solicitări prealabile din partea sau în numele său:

Nu va fi considerată o apărare potrivit prezentului alineat situaţia în care respectiva persoană a văzut, sau se poate considera în mod rezonabil că a văzut imaginea şi a păstrat-o pentru o perioadă nejustificată de timp;

(d) a participat în mod direct şi consensual în actul prezentat în imagine:

Nu va fi considerată o apărare potrivit prezentului alineat, situaţia în care actul înfăţişat în imagine implică:

(i) un act de viol sau o altă acţiune de penetrare neconsensuală;
(ii) un act de necrofilie sau zoofilie;
(iii) un act sexual sau o imagine ce implică un minor.
(4) În sensul prezentului articol, o imagine va fi considerată a reprezenta o imagine pornografică extremă în cazul în care aceasta este descrisă sau definită prin regulamente în conformitate cu alin. (5) sau ar trebui considerată ca atare în alt fel în conformitate cu orice regulament emis conform celor de mai sus.
(5) Ministrul responsabil cu justiţia va adopta regulamente în sensul descrierii sau definirii sau stabilirii în alt fel a ceea ce ar trebui considerat o imagine pornografică extremă în sensul prezentului articol şi ar putea formula, prin respectivele reglementări, dispoziţii referitoare la criteriile ce trebuie respectate în acest sens şi poate formula dispoziţii diferite pentru circumstanţe diferite şi pentru scopuri diferite.

Dezvăluirea neconsensuală a unor fotografii sau filme de natură sexuală privată. Completat prin: XXXVII.2016.7.

208E. (1) Fapta persoanei care, cu intenţia de a provoca suferinţă, vătămare emoţională sau o vătămare de orice natură, dezvăluie o fotografie sau un film de natură sexuală privată fără consimţământul persoanei sau al persoanelor prezentate sau înfăţişate în respectiva fotografie sau film se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau amendă (*multa*) în cuantum cuprins între trei mii (3.000) euro şi cinci mii (5.000) euro, sau atât cu pedeapsa închisorii, cât şi cu amendă.
(2) Persoana nu o infracţiune potrivit prezentului articol în cazul în care:
(a) a dezvăluit fotografia sau filmul de natură sexuală numai către persoana sau persoanele prezentate sau înfăţişate în respectiva fotografie sau film; sau
(b) dezvăluirea a fost necesară în scopul prevenirii, detectării sau investigării unei infracţiuni; sau
(c) în măsura în care este necesar în mod rezonabil, dezvăluirea este autorizată de o instanţă sau tribunal în derularea procedurilor judiciare:
Cu condiţia ca, în cazul în care autorizarea este acordată în acest fel de o instanţă sau tribunal, fotografia sau filmul de natură sexuală va fi sigilat, fără întârziere, de grefierul sau de către grefierul adjunct al instanţei sau tribunalului respectiv şi va putea fi accesat numai de către părţile la respectivul proces sau de reprezentanţii lor autorizaţi.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(3) Atunci când infracțiunea prevăzută în prezentul articol este săvârșită ca mijloc sau în contextul unui șantaj, pedeapsa va fi majorată cu un grad.

(4) În prezentul articol:

termenul „dezvăluire" va fi interpretat ca incluzând publicarea, distribuirea, comercializarea, circulația sau utilizarea neautorizată a fotografiilor și filmelor de natură sexuală privată, prin orice mijloace;

termenul „privat" se va referi la orice fotografie sau film realizat fără acordul sau cunoștința persoanei sau a persoanelor înfățișate în acestea, sau la orice fotografie sau film care nu au fost niciodată menite pentru uz public;

„sexual" va include înfățișarea tuturor sau a unei părți expuse din zona genitală sau pubiană a persoanei, sau, în situația femeilor, a sânilor, sau a oricărui conținut care, atunci când este considerat ca un tot, ar fi considerat de către o persoană rezonabilă a fi de natură sexuală prin prisma naturii sale;

„fotografie sau film" înseamnă o imagine sau date fixe sau în mișcare, păstrate pe orice mediu, care pot fi convertite în imagini fixe sau în mișcare.

Infracțiuni împotriva decenței sau bunelor moravuri, comise în public.

209. Fapta persoanei care, cu excepția situațiilor menționate în articolul anterior din prezentul subtitlu sau în orice altă prevedere legislativă, săvârșește o infracțiune împotriva decenței sau a bunelor moravuri, prin orice faptă săvârșită într-un spațiu public sau într-un spațiu expus publicului, în caz de condamnare, se pedepsește cu închisoarea de maxim trei luni și cu amendă (*multa*).

Lipsa aplicabilității art. 21. Completat prin: IV.2014.17.

209A. Dispozițiile cuprinse în art. 21 nu se vor aplica în cazul în care o persoană este găsită vinovată de o infracțiune prevăzută în prezentul subtitlu.

SUBTITLUL III
Despre crime de prevenire sau distrugere a dovezii privind situația minorului

Răpirea sau ascunderea unui copil etc. Modificat prin: XLIX.1981.4.

210. Fapta oricărei persoane găsite vinovată de răpirea sau ascunderea, unui copil, a nașterii acestuia, de înlocuirea unui copil cu un altul sau declarația falsă că un copil a fost născut de o femeie care nu a născut un copil, se pedepsește cu închisoarea de la optsprezece luni la trei ani.

TITLUL VIII
Despre crime contra persoanei

SUBTITLUL I
Despre omor

Omorul.
Modificat prin: V.1868.7; XXI.1971.19; XLIX.1981.4.

211. (1) Fapta persoanei care săvârşeşte un omor se pedepseşte cu detenţiune pe viaţă.

Definiţia „omorului".

(2) Persoana săvârşeşte un omor în cazul în care, având intenţia de a ucide o altă persoană sau de a pune viaţa respectivei persoane în pericol direct, a cauzat decesul persoanei respective.

Decesul în afara jurisdicţiei al unei persoane atacate în limitele jurisdicţiei.

(3) În situaţia în care făptuitorul cauzează decesul unei persoane în teritoriul jurisdicţional al Republicii Malta, omorul va fi considerat săvârşit în întregime în limitele respectivei jurisdicţii, indiferent dacă decesul persoanei s-a produs în afara limitelor menţionate.

În situaţia în care făptuitorul nu a intenţionat să cauzeze decesul vreunei persoane determinate, sau dacă făptuitorul ucide o altă persoană decât victima vizată.

212. Dispoziţiile cuprinse în articolul de mai sus se vor aplica chiar şi în situaţia în care făptuitorul nu a avut intenţia de a cauza decesul vreunei anumite persoane sau dacă, din greşeală sau accidental, a ucis o altă persoană decât persoana pe care a intenţionat să o ucidă.

Determinarea sau asistarea unei alte persoane să comită suicid.
Completat prin: XI.1900.31.
Modificat prin: XLIX.1981.4.

213. Fapta persoanei care convinge orice persoană să se sinucidă sau îi oferă ajutor, în cazul în care suicidul are loc, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de cel mult doisprezece ani.

ROMAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SUBTITLUL II
Despre infracțiuni săvârșite cu intenție contra persoanei

Vătămare corporală. Modificat prin: XI.1900.32.

214. Fapta persoanei care, fără intenția de a ucide sau de a pune în pericol direct viața vreunei persoane, cauzează vătămare fizică sau pentru sănătatea unei alte persoane, sau cauzează o afecțiune mintală respectivei persoane, săvârșește o vătămare corporală.

Vătămare corporală gravă sau ușoară.

215. Vătămarea corporală poate fi gravă sau ușoară.

Vătămare corporală gravă. Modificat prin: V.1868.8; VI.1871.14; XI.1900.32; XLIX.1981.4.

216. (1) Vătămare corporală este considerată gravă și se pedepsește cu închisoarea de la trei luni la trei ani:
(a) în cazul în care aceasta conduce la un pericol constând în:
(i) pierderea vieții; sau
(ii) orice handicap permanent pentru sănătate sau handicap funcțional permanent al oricărui organ; sau
(iii) orice defect permanent în orice parte a structurii fizice a corpului; sau
(iv) orice infirmitate mintală permanentă;
(b) în cazul în care aceasta conduce la o diformitate sau desfigurare la nivelul chipului, gâtului, sau la oricare dintre mâinile persoanei vătămate;
(c) în cazul în care aceasta este produsă prin orice leziune care pătrunde într-una dintre cavitățile corpului, fără a produce niciunul dintre efectele menționate în art. 218;
(d) în cazul în care aceasta produce orice infirmitate mintală sau fizică ce durează treizeci de zile sau mai mult; sau în cazul în care partea vătămată devine incapabilă de muncă, pentru o astfel de perioadă, neputându-și exercita profesia;
(e) în cazul în care, dacă fapta este săvârșită asupra unei femei gravide, conduce la declanșarea prematură a nașterii.
(2) În situația în care persoana vătămată s-a recuperat, fără să se fi aflat niciodată, în timpul afecțiunii, în pericol efectiv pentru viața sa sau nu s-au produs consecințele menționate în alin. (1)(a), se va considera că vătămarea ar fi putut da naștere unui asemenea pericol numai dacă pericolul a reprezentat o probabilitate, prin prisma naturii sau a consecințelor firești ale vătămării.

BCU IAȘI - BIBLIOTECA UNIVERSITARĂ

Vătămare corporală gravă produsă de arme propriu-zise etc.
Modificat prin:
VIII.1857.2;
VI.1871.14;
XI.1900.32;
XLIX.1981.4;
XIV.1983.3.
Capitolul 446.

217. O vătămare corporală gravă se pedepseşte cu închisoarea de la cinci luni la patru ani în cazul în care este săvârşită cu arme propriu-zise, sau cu un instrument ascuţit, sau cu ajutorul oricărui exploziv, sau orice fluid sau substanţă inflamabilă sau corozivă:
În cazul în care infracţiunea este săvârşită cu ajutorul unui fluid sau a unei substanţe explozive, pedeapsa minimă va fi închisoarea de doi ani, iar dispoziţiile Legii suspendării nu se aplică.

Alte situaţii de vătămare corporală gravă.
Modificat prin:
IX.1859.14;
V.1868.9;
XI.1900.32;
XLIX.1981.4;
XIV.1983.4.

218. (1) O vătămare corporală gravă se pedepseşte cu închisoarea de la nouă luni la nouă ani:
(a) în cazul în care produce orice afectare permanentă pentru sănătatea victimei sau orice handicap funcţional permanent a oricărui organ din corp, sau orice defect permanent în orice parte a structurii fizice a corpului, sau orice infirmitate mentală permanentă;
(b) în cazul în care produce orice desfigurare gravă şi permanentă la nivelul chipului, al gâtului, sau la oricare dintre mâinile persoanei vătămate;
(c) în cazul în care, dacă fapta este săvârşită asupra unei femei gravide, conduce la pierderea sarcinii.
(2) Orice afecţiune pentru sănătatea sau orice afectare funcţională a oricărui organ din corp şi orice infirmitate mintală, desfigurare gravă sau defect va fi considerat permanentă chiar şi atunci când aceasta este o probabilitate.
(3) Pedeapsa pentru infracţiunile prevăzute de alin. (1) va fi aplicată potrivit art. 312(2) în cazul în care vătămarea corporală este săvârşită cu ajutorul oricărui fluid sau substanţe explozive.

Micşorarea pedepsei în situaţia cauzei accidentale ulterioare.
Modificat prin:
V.1868.10;
XI.1900.32.

219. Sancţiunile menţionate în art. 216 şi 218 vor fi micşorate cu unul sau două grade în cazul în care o cauză accidentală ulterioară a contribuit la producerea consecinţelor menţionate în respectivul articol.

Vătămare corporală gravă care conduce la deces.
Modificat prin: V.1868.11; XI.1900.32; XLIX.1981.4.

220. (1) Fapta persoanei care săvârşeşte o vătămare corporală gravă care conduce la decesul persoanei numai prin desfăşurare naturală sau prin consecinţele fireşti ale vătămării, iar nu printr-o cauză accidentală ulterioară, se pedepseşte:

(a) cu închisoarea de la şase la douăzeci de ani, în cazul în care decesul survine în termen de patruzeci de zile, calculat de la miezul nopţii imediat anterioare crimei;

(b) cu închisoarea de la patru la doisprezece ani, în cazul în care decesul survine după respectiva perioadă de patruzeci de zile, dar în decurs de un an, calculat conform celor de mai sus.

(2) În cazul în care decesul survine ca urmare a unei cauze accidentale ulterioare, iar nu exclusiv drept consecinţă a cursului firesc sau a consecinţelor fireşti ale vătămării, în caz de condamnare, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de la trei la nouă ani.

(3) În cazul în care vătămarea corporală este produsă în limitele jurisdicţiei teritoriale a Republicii Malta, crima va fi considerată a fi fost finalizată în limitele respective, chiar şi în cazul în care decesul persoanei vătămate are loc în afara limitelor respective.

Vătămare corporală uşoară.
Modificat prin: VIII.1857.3, 5; VI.1871.15; II.1886.8; XI.1900.32; I.1903.7; VIII.1909.19; IX.1911.12; XX.2005.12.

221. (1) O vătămare corporală care nu produce niciuna dintre consecinţele prevăzute în articolul de mai sus al prezentului subtitlu, va fi considerată uşoară şi se pedepseşte cu închisoarea de maxim trei luni sau cu amendă (*multa*).

(2) În situaţia în care infracţiunea este săvârşită prin oricare dintre mijloacele prevăzute de art. 217, aceasta se pedepseşte cu închisoarea de la două luni la un an.

În situaţia în care vătămarea corporală are consecinţe nesemnificative.

(3) În situaţia în care consecinţa, apreciată la nivel fizic şi moral, are urmări nesemnificative pentru partea vătămată, în caz de condamnare, făptuitorul se pedepseşte:

(a) cu închisoarea de maxim trei luni sau cu amendă (*multa*), în cazul în care infracţiunea este săvârşită prin oricare dintre mijloacele menţionate în art. 217 sau este săvârşită asupra oricărora dintre persoanele menţionate în art. 222(1)(a) şi (b);

(b) cu sancţiunile stabilite pentru delicte, în orice altă situaţie.

Plângerea formulată de partea vătămată.

(4) În situaţiile menţionate în alin. (1) şi (3), acţiunea este începută numai la plângerea părţii vătămate, cu excepţia cazului în care infracţiunea este săvârşită de oricare dintre persoanele menţionate în art. 222(1)(a) şi (b).

Circumstanţe agravante.
Modificat prin: VIII.1857.4; XXXII.1986.2; III.2002.37; XX.2005.13; XXII.2010.11.

222. (1) Sancţiunile prevăzute în art. 216, 217, 218 şi 220 şi în alin. (1) şi (2) din art. de mai sus vor fi majorate cu grad atunci când vătămarea este produsă:
(a) asupra persoanei tatălui, mamei, sau a unui alt autor legitim şi natural, sau asupra persoanei unui frate sau surori legitime şi naturale, sau asupra persoanei soţului sau soţiei, sau asupra persoanei tatălui sau mamei naturale, sau asupra oricărei persoane menţionate în art. 202(h);
(b) asupra persoanei oricărui martor sau arbitru care a dat declaraţie sau a depus o opinie în orice proces şi ca urmare a respectivei declaraţii sau opinii, sau asupra persoanei unui copil cu vârsta mai mică de nouă ani;
(c) asupra oricărei persoane care a fost funcţionar public sau care a fost însărcinată în mod legal cu o îndatorire publică sau care este sau a fost angajat sau funcţionar al unui organism corporativ înfiinţat în baza legii, iar infracţiunea a fost săvârşită deoarece persoana în cauză şi-a exercitat atribuţiile;
(d) asupra oricărei persoane care şi-a exercitat îndatoririle legale în calitate de gardă de corp, gardă de corp specializată sau paznic local potrivit dispoziţiilor Legii privind gărzile de corp private şi paznicii locali.

Capitolul 389.

Nemajorarea pedepsei în caz de eroare sau accident.

(2) Cu toate acestea, nu se va majora pedeapsa în cazul în care făptuitorul, fără intenţia de a produce vătămarea unei anumite persoane, sau cu intenţia de a produce o vătămare altei persoane, produce, din greşeală sau întâmplător, o vătămare oricăreia dintre persoanele menţionate în alin. (1)(a) şi (b).

Majorarea pedepsei în anumite cazuri.
Completat prin: XXIX.1990.7.
Modificat prin: III.2002.38; XI.2009.5; XXXI.2014.2; XXIV.2014.24; VIII.2015.11.

222A. (1) Pedepsele prevăzute în alineatele de mai sus din prezentul subtitlu vor fi majorate cu unul sau două grade atunci când vătămarea este săvârşită asupra unei persoane care a împlinit vârsta de şaizeci de ani sau asupra unei persoane care suferă de un anumit grad de infirmitate fizică sau mintală, care o pune în imposibilitatea de a se apăra corespunzător:
Dispoziţiile prezentului articol nu se vor aplica în situaţia în care o agravare a pedepsei a fost deja prevăzută prin prezentul Cod sau prin orice alt act normativ.

(2) Pedepsele prevăzute în dispozițiile de mai sus din prezentul subtitlu vor fi, de asemenea, majorate cu unul sau două grade atunci când infracțiunea este agravată sau comisă din motive de gen, identitate de gen, orientare sexuală, rasă, culoarea pielii, limbă, origine națională sau etnică, cetățenie, religie sau convingeri sau opinii politice sau de altă natură.

(3) O infracțiune este agravată sau justificată din motive de gen, identitate de gen, orientare sexuală, rasă, culoarea pielii, limbă, origine națională sau etnică, cetățenie, religie, convingeri sau opinii politice sau de altă natură în cazul în care:

(a) la momentul comiterii infracțiunii, sau imediat înainte ori după săvârșirea acesteia, făptuitorul demonstrează față de victima infracțiunii o atitudine ostilă, aversiune sau dispreț, rezultat din apartenența (sau presupusa apartenență) a victimei la un grup sau denotă un anumit gen, identitate de gen, orientare sexuală, rasă, culoare a pielii, limbă, origine națională sau etnică, cetățenie, religie sau convingeri sau opinii politice sau de altă natură; sau

(b) infracțiunea este motivată, în tot sau în parte, de ostilitate, aversiune sau dispreț față de membrii unui grup dintre cele menționate în alin. (a).

(4) În alin. (3)(a):

„Membru", în relație cu un grup, include totalitatea membrilor grupului respectiv;

„presupus" înseamnă presupus de către făptuitor.

(5) Este irelevant, pentru scopul alin. (3)(a) sau (b) dacă ostilitatea făptuitorului pornește, de asemenea, în orice măsură, pe orice alt factor care nu este menționat în alineatele respective.

(6) În prezentul articol:

„grup rasial" înseamnă un grup de persoane definit pe criterii de rasă, descendență, culoarea pielii, naționalitate (inclusiv cetățenie) sau origini etnice sau naționale;

„grup religios" înseamnă un grup de persoane definit pe criterii de credințe religioase sau lipsa credinței religioase.

SUBTITLUL III
Despre uciderea sau vătămarea corporală legitimă

Uciderea sau vătămarea corporală legitimă

223. Fapta nu constituie infracţiune dacă uciderea sau vătămarea corporală este săvârşită în baza unui ordin sau permisă prin lege sau de o autoritate legală ori este impusă de o stare de necesitate, fie în sensul legitimei apărări a propriei persoane, fie pentru legitima apărare a unei alte persoane.

Situaţii de legitimă apărare.

224. Situaţiile de stare de necesitate a legitimei apărări vor include următoarele:

(a) în situaţia în care uciderea sau vătămarea corporală este săvârşită în timpul respingerii, pe timpul nopţii, a escaladării sau a intrării prin efracţie în spaţii împrejmuite, ziduri, sau prin uşa de la intrare în orice casă sau apartament locuit, sau în dependinţele acestora cu acces direct sau indirect la casă sau apartament;

(b) în situaţia în care uciderea sau vătămarea corporală este săvârşită în timpul apărării contra oricărei persoane care săvârşeşte un furt sau un jaf, prin mijloace violente, sau care încearcă să comită un asemenea furt sau jaf;

(c) în situaţia în care uciderea sau vătămarea corporală este impusă de nevoia reală de apărare a castităţii proprii sau a unei alte persoane.

SUBTITLUL IV
Despre uciderea sau vătămarea corporală din culpă

Uciderea din culpă.
Modificat prin:
IX.1859.15;
VI.1871.16;
XI.1900.33;
III.1971.4;
XIII.1980.5;
XIII.1983.5;
III.2002.39;
L.N. 407 din 2007;
VII.2010.14.

225. (1) Fapta persoanei care, din imprudenţă, neglijenţă, lipsă de competenţe în exercitarea meseriei sau profesiei, sau prin nerespectarea normelor, cauzează decesul oricărei persoane, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de maxim patru ani sau amendă (*multa*) în cuantum de cel mult unsprezece mii şase sute patruzeci şi şase euro şi optzeci şi şapte de eurocenţi (11.646,87).

(2) În situaţia în care făptuitorul a provocat decesul a mai mult de o persoană sau în situaţia în care, în afară de provocarea decesului unei persoane, făptuitorul a provocat, de asemenea, vătămarea corporală unei a altei sau a altor persoane, pedeapsa va fi închisoarea de la cinci la zece ani.

Vătămarea corporală din culpă.
Modificat prin: VI.1871.17; XI.1900.33; VIII.1909.20; III.1971.5; XIII.1980.6; XIII.1983.5; III.2002.40; L.N. 407 din 2007.

226. (1) În situaţia în care apare o vătămare corporală ca urmare a oricăreia dintre cauzele menţionate în articolul de mai sus, făptuitorul în caz de condamnare, se pedepseşte:

(a) în cazul în care vătămarea este gravă şi produce consecinţele prevăzute în art. 218, cu închisoarea de maxim un an sau cu amendă (*multa*) de cel mult patru mii şase sute şi cincizeci şi opt euro şi şaptezeci şi cinci eurocenţi (4.658,75);

(b) în cazul în care vătămarea este gravă, fără a se produce consecinţele prevăzute în art. 218, cu închisoarea de maxim şase luni sau amendă (*multa*) care nu depăşeşte doi mii trei sute douăzeci şi nouă euro şi treizeci şi şapte eurocenţi (2.329,37);

(c) în cazul în care vătămarea este uşoară, cu pedepsele prevăzute pentru delicte.

(2) În situaţiile menţionate la alin. (1)(c), acţiunea penală se pune în mişcare numai la plângerea părţii vătămate.

Ucidere din culpă sau vătămare corporală din culpă în timpul comiterii unui furt sau tentative de furt.
Completat prin: XXIX.1990.8.

226A. În situaţia în care o persoană cauzează un deces sau o vătămare corporală dintre cele prevăzute în dispoziţiile de mai sus ale prezentului subtitlu în timpul săvârşirii de către sine a unui furt sau în timpul unei tentative de furt, sau imediat după săvârşirea unui asemenea furt sau a unei asemenea tentative, în timp ce fuge de la locul la care a avut loc furtul sau tentativa de furt, aceasta va fi, fără a afecta niciun fel de răspundere pe care aceasta ar putea-o avea în legătură cu furtul sau tentativa de furt şi cu excepţia dispoziţiilor din art. 17, în caz de condamnare, pedepsită:

(a) în situaţia decesului, cu închisoarea de la patru la nouă ani;

(b) în situaţia vătămării corporale, cu pedepsele prevăzute în art. 226, care vor fi majorate cu unul sau două grade.

Fluid sau substanţă explozivă.
Completat prin: VIII.2008.17.

226B. În situaţia în care oricare dintre infracţiunile prevăzute în art. 225, 226 şi 226A a fost săvârşită prin folosirea unui fluid sau a unei substanţe explozive, pedeapsa aplicată pentru infracţiune va fi majorată cu două până la trei grade.

SUBTITLUL V
Despre cauzele scuzabile pentru infracțiunile prevăzute în subtitlurile anterioare ale acestui titlu

Cazuri de omor scuzabil.
Modificat prin: V.1868.12; VIII.1909.21; XLIX.1981.4; III.2002.41.

227. Omorul va fi scuzabil:
(a) în situația în care este provocat de o vătămare corporală gravă sau prin orice crimă de orice natură împotriva persoanei, pentru care se prevede pedeapsa închisorii pe o durată mai mare de un an;
(b) în situația în care este săvârşită în timpul respingerii, pe timpul zilei, a escaladării sau a intrării prin efracție în spații împrejmuite, ziduri, sau prin uşa de la intrare în orice casă sau apartament locuit sau în dependințele acestora cu acces direct sau indirect la casă sau apartament;
(c) în situația în care este săvârşită de orice persoană acționând sub imperiul unui impuls sau a unei stimulări mintale în urma căreia este, în timpul săvârşirii crimei, incapabilă de judecată;
Făptuitorul va fi considerat incapabil de judecată în orice situație în care omuciderea poate fi atribuită, în realitate, impulsului de moment, iar nu intenției deliberate de a ucide sau de a provoca o vătămare gravă persoanei, cauza fiind de asemenea natură încât, în cazul unor persoane cu temperament obişnuit, are efectul că persoanele nu pot avea reprezentarea consecințelor infracțiunii;
(d) în situația în care este săvârşită de orice persoană care, acționând în condițiile menționate în art. 223, îşi vor depăşi limitele impuse prin lege, prin autoritate, sau de necesitate: Nicio asemenea depăşire nu va determina aplicarea unei pedepsei, în cazul în care fapta se săvârşeşte ca urmare a luării prin surprindere, sub imperiul fricii sau al panicii.

Sancțiunea pentru omorul scuzabil.
Modificat prin: V.1868.13; VIII.1909.22; III.2002.42.

228. (1) În situația omorului scuzabil în condițiile lit. (a) sau (b) din articolul de mai sus, în caz de condamnare, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de cel mult doi ani.
(2) În situația omorului scuzabil în condițiile lit. (c) din articolul de mai sus, în caz de condamnare, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de la cinci la douăzeci de ani.
(3) În situația omorului scuzabil în condițiile lit. (d) din articolul de mai sus, făptuitorul în caz de condamnare, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de maxim doisprezece ani.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Situații de inadmisibilitate a cauzei scuzabile.

229. Cauza scuzabilă prevăzută în art. 227(c) nu va fi admisibilă:

(a) în situația în care impulsul este provocat de corecția legitimă a persoanei acuzate;

(b) în situația în care impulsul este provocat de îndeplinirea legitimă a unei îndatoriri a funcționarului public;

(c) în situația în care făptuitorul fie a cauzat provocarea drept pretext pentru a ucide sau pentru a provoca o vătămare gravă persoanei, fie a intenționat omuciderea sau provocarea respectivei vătămări grave înainte să se fi produs orice provocare.

Vătămarea corporală scuzabilă.

Modificat prin: V.1868.14; VIII.1909.23.

230. Infracțiunea de vătămare corporală va fi scuzabilă:

(a) în situațiile prevăzute ca fiind scuzabile pentru omor în condițiile art. 227(a) și (b);

(b) în situațiile prevăzute ca fiind scuzabile pentru omor în condițiile art. 227(c);

(c) în cazul în care este provocată de orice infracțiune de orice fel împotriva persoanei;

(d) în situațiile prevăzute ca fiind scuzabile pentru omor în condițiile art. 227(d).

Sancțiunea pentru vătămarea corporală scuzabilă.

prevăzută în alin. (a) din s.230, Modificat prin: V.1868.15; XI.1900.34; XIII.1980.7.

231. (1) În situațiile prevăzute la lit. (a) din articolul de mai sus, în caz de condamnare, se pedepsește:

(a) în cazul în care decesul a survenit:

(i) exclusiv în cursul firesc sau ca urmare a consecințelor firești ale vătămării și fără intervenția niciunei cauze accidentale ulterioare, cu închisoarea de maxim un an;

(ii) ca urmare a unei cauze accidentale ulterioare, iar nu exclusiv în cursul firesc sau ca urmare a consecințelor firești ale vătămării, cu închisoarea de maxim șase luni;

(b) în cazul în care vătămarea este gravă și produce consecințele prevăzute în art. 218, cu închisoarea de maxim șase luni;

(c) în cazul în care vătămarea este gravă, fără a se produce consecințele prevăzute în art. 218, cu închisoarea de maxim trei luni;

(d) în cazul în care vătămarea va deveni gravă ca urmare a unei cauze accidentale ulterioare:

(i) cu închisoarea de maxim trei luni, în situația prevăzută la lit. (b);

(ii) la sancțiunile prevăzute pentru delicte, în situația prevăzută la lit. (c).

(2) În situațiile prevăzute în alin. (1), în cazul în care vătămarea este ușoară, acțiunea penală nu va fi începută.

BCU IAȘI UNIVERSITY LIBRARY

În cazurile prevăzute la lit. (b) şi (c) ale art. 230.
Modificat prin: VIII.1857.6,7; V.1868.15; XI.1900.34; I.1903.8; XIII.1983.5; XXIX.1990.9; L.N. 407 din 2007.

232. În situaţiile prevăzute în art. 230 (b) şi (c), în caz de condamnare, făptuitorul se pedepseşte:
(a) în cazul în care vătămarea este gravă, cu închisoarea de maxim două treimi din pedeapsa prevăzută pentru infracţiunea care nu este scuzabilă;
(b) în cazul în care vătămarea este uşoară şi este săvârşită prin oricare dintre mijloacele prevăzute în art. 217 sau de oricare dintre persoanele prevăzute în art. 222(a) şi (b), sau de oricare dintre persoanele prevăzute în art. 222A, cu închisoarea de maxim trei luni;
(c) în cazul în care vătămarea este uşoară, în lipsa circumstanţelor agravante prevăzute în alineatul de mai sus, cu închisoarea de maxim o lună sau cu amendă (*multa*) sau cu sancţiunile prevăzute pentru delicte:
În cazul în care pedeapsa prevăzută pentru crima care nu este scuzabilă este cea prevăzută pentru delicte, perioada detenţiei nu va depăşi douăzeci de zile şi cuantumul amenzii (*ammenda*) nu va depăşi şase euro şi nouăzeci şi nouă de eurocenţi (6,99).

În cazurile prevăzute de lit. (d) a art. 230.
Completat prin: VIII.1909.24.

233. (1) În situaţiile prevăzute în art. 230(d), în caz de condamnare, făptuitorul se pedepseşte:
(a) în cazul vătămării corporale grave, cu închisoarea de maxim o treime din cea stabilită pentru infracţiune, în cazul în care aceasta nu este justificată;
(b) în cazul vătămării corporale uşoare comise prin oricare dintre mijloacele prevăzute în art. 217, cu închisoarea de maxim două luni.
(2) În situaţiile prevăzute la alin. (1), în cazul în care vătămarea este uşoară şi nu este săvârşită prin oricare dintre mijloacele prevăzute în art. 217, nu se va aplica nicio pedeapsă.

Admisibilitatea cauzei scuzabile în caz de ucidere sau vătămare corporală provocată unei alte persoane decât victima vizată.
Modificat prin: XI.1900.34.

234. Fapta persoanei care, din greşeală sau în mod accidental, ucide sau provoacă o vătămare corporală unei alte persoane decât cea împotriva căreia era îndreptată acţiunea, va beneficia de orice cauză scuzabilă ce micşorează pedeapsa aplicabilă pentru crimă în cazul în care aceasta ar fi fost săvârşită asupra persoanei împotriva căreia era îndreptată.

Când poate fi invocată provocarea.
Modificat prin: V.1868.14.

235. Provocările prevăzute în art. 227 şi 230 nu vor fi aplicabile făptuitorului, decât dacă au avut loc la momentul acţiunii în justificarea cărora sunt invocate.

Uciderea sau vătămarea corporală provocată de soţ asupra soţiei adultere şi a amantului.

236. Abrogat prin: XXIX.1990.10.

Uciderea sau vătămarea corporală în caz de încăierare accidentală.
Modificat prin: VIII.1857.8; VI.1871.18; III.1885.2; XI.1900.35; XLIX.1981.4.

237. În situaţia în care într-o încăierare accidentală se produce moartea unei persoane sau o vătămare corporală şi nu se cunoaşte autorul acesteia, fiecare persoană care a participat în mod activ la săvârşirea faptei împotriva decedatului sau a persoanei vătămate se pedepseşte:
(a) în situaţia uciderii, cu închisoarea de maxim de trei ani;
(b) în situaţia vătămării corporale grave ce produce consecinţele prevăzute în art. 218, cu închisoarea de maxim de un an;
(c) în situaţia vătămării corporale grave fără consecinţele prevăzute în art. 218, cu închisoarea de maxim de trei luni;
(d) în situaţia unei vătămări corporale uşoare, cu sancţiunile prevăzute pentru delicte:
În situaţia uciderii, persoana sau persoanele care au provocat părţii decedate o vătămare corporală din care ar fi putut rezulta decesul, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani.

Provocarea unui scandal sau a unei încăierări în scopul uciderii unei persoane sau pentru a provoca o vătămare corporală.
Completat prin: XI.1900.35.

238. Fapta persoanei care provoacă un scandal sau o încăierare în scopul uciderii unei persoane sau pentru a-i provoca acesteia o vătămare corporală, în caz de condamnare, se pedepseşte:
(a) în cazul în care vreo persoană este ucisă, cu pedeapsa prevăzută pentru omor;
(b) în cazul în care vreo persoană suferă o vătămare corporală, cu pedeapsa prevăzută pentru respectiva vătămare corporală, majorată cu un grad.

EASTERN UNIVERSITY LIBRARY

SUBTITLUL VI
Despre ascunderea uciderii unei persoane sau a vătămării corporale şi ascunderea cadavrelor

Ascunderea cadavrului persoanei ucise.

239. Fapta persoanei care, cu ştiinţă, ascunde cadavrul unei persoane al cărei deces a fost provocat printr-o crimă, se pedepseşte cu închisoarea de la patru la şase luni.

Ascunderea naşterii unui copil.
Modificat prin: IV.1994.8.
Înlocuit prin: III.2002.43.

240. Fapta persoanei care, imediat după ce a dat naştere unui copil, încearcă, prin îngroparea în secret sau aruncarea în alt fel a cadavrului copilului, să ascundă naşterea, se pedepseşte cu închisoarea de la patru luni la un an.

SUBTITLUL VII
Despre avort, administrarea sau furnizarea substanţelor otrăvitoare sau dăunătoare pentru sănătate şi despre răspândirea bolilor

Provocarea pierderii sarcinii.
Modificat prin: XLIX.1981.4.

241. (1) Fapta persoanei care, prin orice aliment, băutură, medicament sau prin violenţă ori prin orice alte mijloace, provoacă pierderea sarcinii unei gravide, indiferent dacă femeia respectivă este de acord sau nu, se pedepseşte cu închisoarea de la optsprezece luni la trei ani.

(2) Aceeaşi pedeapsă va fi impusă împotriva femeii care îşi provoacă pierderea sarcinii sau care este de acord să utilizeze mijloacele prin care poate fi provocată pierderea sarcinii.

Decesul sau vătămarea corporală gravă provocate prin mijloacele utilizate pentru Întreruperea sarcinii.
Modificat prin: III.2002.44.

242. În cazul în care mijloacele utilizate provoacă decesul femeii sau provoacă o vătămare gravă persoanei acesteia, indiferent dacă pierderea sarcinii s-a produs sau nu, în caz de condamnare, făptuitorul se pedepseşte cu pedeapsa aplicabilă în cazul omorului sau al vătămării corporale, micşorată cu unu până la trei grade.

În situaţia în care medicul etc. a prescris sau a administrat mijloacele pentru a provoca pierderea sarcinii.
Modificat prin: XLIX.1981.4.

243. Fapta medicului, chirurg, obstetrician, sau farmacist care, cu ştiinţă, a prescris sau a administrat mijloacele prin care este provocată pierderea sarcinii, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de la optsprezece luni la patru ani şi la interzicerea permanentă a exercitării profesiei.

Pierderea cu intenţie a sarcinii.
Completat prin: III.2002.45.
Modificat prin: L.N. 407 din 2007.

243A. Fapta persoanei care, din imprudenţă, neglijenţă, din lipsa competenţelor profesionale sau privind practicarea unei meserii, sau prin nerespectarea normelor, provoacă pierderea sarcinii unei femei gravide, se pedepseşte cu închisoarea de maxim şase luni sau cu amendă (*multa*) în cuantum de cel mult doi mii trei sute douăzeci şi nouă euro şi treizeci şi şapte de eurocenţi (2.329,37).

Administrarea sau luarea de substanţe periculoase pentru sănătate de către alte persoane.
Modificat prin: XLIX.1981.4.

244. Fapta persoanei care, în orice modalitate, administrează cu rea-credinţă sau determină luarea de către o altă persoană a unei substanţe otrăvitoare sau dăunătoare care ar putea provoca vreo vătămare sau atingere sănătăţii, se pedepseşte cu închisoarea de la treisprezece luni la doi ani, cu condiţia ca infracţiunea în sine să nu constituie infracţiunea de omor, în formă consumată sau tentată, sau vătămare gravă a persoanei.

Transmiterea etc. unei boli.
Completat prin: III.2002.46.
Modificat prin: L.N. 407 din 2007.

244A. (1) Persoana care, ştiind că suferă de o afecţiune sau că este infectată cu oricare dintre bolile sau afecţiunile prevăzute la alin. (3) şi care, prin orice modalitate, cu ştiinţă, transmite sau răspândeşte boala sau afecţiunea respectivă către orice altă persoană care nu suferea înainte sau nu era infectată cu afecţiunea respectivă, se pedepseşte cu închisoarea de la patru ani la nouă ani:
În situaţia în care cealaltă persoană decedează ca urmare a respectivei boli sau afecţiuni, făptuitorul se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută în art. 211(1).
(2) În situaţia în care orice astfel de boală sau afecţiune prevăzută în alin. (1) este transmisă, comunicată sau răspândită din imprudenţă, neglijenţă sau prin nerespectarea oricăror norme de către persoana care cunoştea sau ar fi trebuit să cunoască faptul că suferă sau este infectată

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

cu aceasta, persoana respectivă, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de maxim şase luni sau cu amendă (*multa*) în cuantum de cel mult două mii trei sute şi douăzeci şi nouă euro şi treizeci şi şapte eurocenţi (2.329,37):
În situaţia în care cealaltă persoană decedează ca urmare a bolii sau a afecţiunii în cauză, făptuitorul se pedepseşte cu pedepsele prevăzute de art. 225.
(3) Ministrul justiţiei va specifica, prin anunţ în Monitor, bolile sau afecţiunile cărora li se aplică prezentul articol.

Modificat prin: VI.1947.8. Înlocuit prin: III.2002.47.

SUBTITLUL VIII
Despre pruncucidere şi abandon, expunere şi rele tratamente aplicate minorului

Pruncuciderea. Completat prin: VI.1947.9.

245. În situaţia în care o femeie provoacă, prin orice acţiune sau omisiune, decesul propriului copil, acesta fiind un copil cu vârsta sub douăsprezece luni, dar, la momentul acţiunii sau omisiunii, stabilitatea sa mintală era perturbată ca urmare a nerecuperării complete după efectele naşterii copilului sau din cauza efectelor lactaţiei, ca urmare a naşterii copilului, atunci, fără a aduce atingere circumstanţelor în prezenţa cărora, în lipsa prezentului articol, infracţiunea ar fi constitut omor, aceasta se va face vinovată de pruncucidere şi se pedepseşte cu închisoarea de douăzeci de ani.

Abandonul sau expunerea copilului cu vârsta sub şapte ani. Modificat prin: XLIX.1981.4

246. Fapta persoanei care abandonează sau expune un copil cu vârsta sub şapte ani se pedepseşte cu închisoarea de la şapte luni la un an.

În cazul în care copilul decedează sau suferă o vătămare. Modificat prin: IX.1859.I6; V.1868.16; VI.1947.10; III.2002.48.

247. (1) Cu excepţia dispoziţiilor din art. 245, în situaţia în care, ca urmare a abandonului sau a expunerii copilului, acesta decedează sau suferă o vătămare corporală, făptuitorul va fi vinovat, în prima situaţie de omor, iar în a doua situaţie de vătămare corporală şi se vor aplica dispoziţiile referitoare la omor, respectiv vătămare corporală, însă pedeapsa va fi redusă cu un grad.

Abandonul sau expunerea copilului aflat în afara pericolului.

(2) În situaţia în care abandonul sau expunerea copilului, conform prezentului articol nu are loc în împrejurări de pericol evident pentru viaţa sau persoana copilului abandonat sau expus, pedeapsa va fi redusă cu două grade:
În situaţia în care pedeapsa prevăzută în alin. (1) şi (2) nu este mai severă decât pedeapsa prevăzută în articolul de mai sus, în caz de condamnare, făptuitorul se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută în articolul de mai sus, majorată cu un grad.

Relele tratamente sau neglijarea copilului cu vârsta de până la doisprezece ani. Completat prin: III.2002.49.

247A. (1) Fapta persoanei care, având în îngrijire un copil cu vârsta sub doisprezece ani, prin acţiuni sau inacţiuni repetate, aplică rele tratamente minorului sau provoacă sau permite aplicarea de rele tratamente prin mijloace similare asupra copilului, cu excepţia situaţiei în care fapta constituie o infracţiune mai gravă potrivit oricăror altor dispoziţii din prezentul Cod, se pedepseşte cu închisoarea de maxim doi ani.
(2) În sensul alin. (1), relele tratamente includ neglijarea nevoilor copilului de nutriţie, îmbrăcăminte, adăpost şi protecţie adecvate, prejudiciind în mod repetat demnitatea şi stima de sine a copilului în mod grav şi repetat, obligând copilul să îndeplinească sarcini necorespunzătoare sau muncă fizică dificilă.
(3) Dispoziţiile art. 197(4) se vor aplica şi în situaţia unei infracţiuni prevăzute prin prezentul articol, dacă infracţiunea este săvârşită de orice ascendent sau tutore.

Neacordarea protecţiei unui copil găsit sau neraportarea acestuia.

248. Fapta persoanei care, dacă a găsit un copil nou-născut, nu îi asigură imediat protecţie, sau, după ce îi asigură protecţie, nu îl predă, în termen de douăzeci şi patru de ore, sau nu anunţă existenţa acestuia la Poliţie, se pedepseşte, în primul caz, cu închisoarea de la patru la şase luni, iar în al doilea caz, cu închisoarea de la una la trei luni:
În orice caz, instanţa poate, la libera sa apreciere, să aplice o amendă (*multa* sau *ammenda*) în locul pedepsei închisorii.

BCU IASI

Completat prin: VII.2010.15.

Dispoziţii generale aplicabile infracţiunilor prevăzute în Subtitlurile I-V inclusiv şi în Subtitlul VIII

Dizabilitate în cazul infracţiunilor comise împotriva minorilor.
Completat prin: VII.2010.15.

248 Bis. Dispoziţiile cuprinse în art. 208B(2) şi (2A) se vor aplica oricărei persoane care a săvârşit oricare dintre infracţiunile din Subtitlurile I-V, inclusiv şi Subtitlul VIII dacă acestea au fost comise împotriva unui minor.

Completat prin: III.2002.50.

SUBTITLUL VIII BIS
Despre traficul de persoane

Traficul de persoane majore în scopul exploatării acestora în producţia de bunuri sau servicii.
Completat prin: III.2002.50.
Modificat prin: VII.2010.16; XVIII.2013.2.

248A. (1) Fapta persoanei care, prin oricare dintre mijloacele prevăzute în alin. (2), trafichează persoane majore în scopul exploatării acestora în:
(a) producţia de bunuri sau furnizarea de servicii; sau
(b) sclavie sau practici similare sclaviei; sau
(c) muncă forţată; sau
(d) activităţi conexe cerşitului; sau
(e) orice alte activităţi ilegale care nu sunt prevăzute în mod expres în alte dispoziţii ale prezentului subtitlu,
se pedepseşte cu închisoarea de la patru la doisprezece ani.
În sensul prezentului sub-articol, exploatarea include obligarea unei persoane să producă bunuri şi să furnizeze servicii în condiţii şi în împrejurări care încalcă standardele de muncă aplicabile condiţiilor de muncă, salariilor şi sănătăţii şi siguranţei.
(2) Mijloacele prevăzute în alin. (1) sunt următoarele:
(a) violenţă sau ameninţări, inclusiv răpire;
(b) înşelăciune sau fraudă;
(c) abuz de autoritate, influenţă sau presiune;
(d) darea sau primirea de plăţi sau beneficii în vederea obţinerii acordului persoanei ce deţine control asupra unei alte persoane;
(e) abuz de putere sau al unei poziţii de vulnerabilitate:
În prezentul alineat, „poziţie de vulnerabilitate" înseamnă o situaţie în care persoana vizată nu are o alternativă reală sau acceptabilă decât să se supună abuzului respectiv.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(3) Acordul victimei la traficul în vederea exploatării, indiferent dacă în formă implicită sau explicită, va fi irelevant în situația în care sunt utilizate oricare dintre mijloacele prevăzute în alin. (2).

Traficul de persoane majore în scopul exploatării prin prostituție etc.
Completat prin: III.2002.50.
Modificat prin: XVIII.2013.3.

248B. Fapta persoanei care, prin oricare dintre mijloacele prevăzute în art. 248A(2), trafichează persoane majore în scopul exploatării persoanelor respective prin prostituție sau în acte pornografice sau în producția de materiale pornografice sau a altor forme de exploatare sexuală se pedepsește cu pedeapsa prevăzută la art. 248A(1).

Traficul de persoane majore în scopul exploatării în sensul prelevării de organe.
Completat prin: III.2002.50.
Modificat prin: XVIII.2013.4; XXVIII.2016.16.

248C. (1) Fapta persoanei care, prin oricare dintre mijloacele prevăzute la art. 248A(2), trafichează persoane majore în scopul exploatării acestora în sensul prelevării oricărui organ se pedepsește cu închisoarea de la șase la doisprezece ani.

(2) În sensul prezentului articol, prevalarea de organe, țesuturi și celule va include comportamentul prevăzut prin art. 248CA(1).

Traficul de organe umane.
Completat prin: XXVIII.2016.16.

248CA. (1) Fapta persoanei care prevalează un organ, țesut sau celulă umană de la un donator aflat în viață sau decedat în oricare dintre împrejurările de mai jos:

(a) în situația în care prevalarea nu este realizată conform Legii, după obținerea acordului liber exprimat informat și pertinent al donatorului aflat în viață sau decedat sau, în situația unui donator decedat, fără ca prevalarea să fie autorizată prin lege;

(b) în situația în care, în schimbul prevalării organelor, țesturilor sau celulelor, donatorul aflat în viață sau un terț a primit o ofertă sau a primit un câștig financiar sau un avantaj similar;

(c) în situația în care, în schimbul prevalării organelor, țesuturilor sau celulelor de la un donator decedat, un terț a primit o ofertă sau a primit un câștig financiar sau un avantaj similar,

BCU IASI - CENTRUL UNIVERSITAR

constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoarea de la șase la doisprezece ani.

(2) Persoana care întreprinde oricare dintre acțiunile de mai jos săvârșește infracțiunea prevăzută în prezentul articol:

(a) folosește orice organe, țesuturi sau celule prevalate ilegal, în conformitate cu alin. (1), în scopul implantării sau în scopuri diferite de implant;

(b) implantul de organe, țesuturi sau celule umane de la donatori aflați în viață sau decedați, în situația în care implantul nu se realizează potrivit legii sau în situația în care implantul este realizat, în orice fel, cu încălcarea legii;

(c) solicită sau obține de la un donator de organe sau de la beneficiar câștiguri financiare sau un avantaj similar;

(d) pregătește, păstrează sau depozitează organe, țesuturi sau celule umane prevalate ilegal, în conformitate cu alin. (1);

(e) transportă, transferă, primește, importă sau exportă organe, țesuturi sau celule umane prelevate ilegal în conformitate cu alin. (1),

și în caz de condamnare, se pedepsește cu pedeapsa prevăzută în alin. (1).

(3) Dispozițiile cuprinse în art. 115 și 121(3) se vor aplica, *mutatis mutandis*, unei infracțiuni prevăzute în prezentul articol.

Capitolul 558.

(4) În sensul prezentului articol:

„lege" înseamnă legea privind donarea de organe, țesuturi și celule umane;

„organ uman" înseamnă o parte diferențiată a corpului uman, formată din țesuturi diferențiate ce își păstrează structura, vascularizarea și capacitatea de îndeplinire a funcțiilor fiziologice cu un grad semnificativ de autonomie:

O parte a unui organ va fi de asemenea considerată a reprezenta un organ, în cazul în care funcția sa urmează a fi utilizată în același scop ca organul întreg în corpul uman, menținând cerințele de structură și vascularizare;

„câștig financiar sau avantaj similar" nu va include despăgubirea pentru venituri nerealizate și niciun fel de alte cheltuieli justificate rezultate din prevalare sau din examinările medicale aferente sau despăgubirea în caz de daună care nu este implicită în prevalarea organelor.

BCU IAȘI / CENTRUL DE RESURSE

Traficul de minori pentru oricare dintre scopurile prevăzute în art. 248A-248C.
Completat prin: III.2002.50.
Modificat prin: XXVIII.2016.16.

248D. Fapta persoanei care trafichează minori în oricare dintre scopurile prevăzute în art. 248A-248CA inclusiv, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă ca cea prevăzută în articolele menţionate, după caz, chiar şi în cazul în care nu au fost utilizate niciunul dintre mijloacele prevăzute în art. 248A(2):

În situaţia în care a fost utilizată oricare dintre mijloacele prevăzute în art. 248A(2) în săvârşirea infracţiunii ce face obiectul prezentului articol, pedeapsa pentru infracţiune va fi majorată cu un grad.

Obţinerea ilegală a acordului pentru adoptarea minorului în vederea exploatării.
Completat prin: VII.2010.17.
Modificat prin: XXVIII.2016.16.

248DA. Fapta persoanei care, în oricare dintre scopurile prevăzute în art. 248A-248CA inclusiv, acţionează ca intermediar pentru adoptarea unui copil, şi care facilitează acordul oricărei persoane al cărei acord este obligatoriu pentru realizarea adopţiei se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută în art. 248D.

Munca minorilor.
Completat prin: VII.2010.17.

248DB. Fapta persoanei care desfăşoară sau iniţiază activităţi lucrative pentru minori, în oricare dintre scopurile prevăzute în art. 248A se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută de art. 248D.

În sensul prezentului articol, munca copiilor va include constrângerea unei persoane minore să efectueze muncă forţată sau obligatorie în orice scop, de orice fel, inclusiv recrutarea forţată sau obligatorie a minorilor pentru a participa la un conflict armat.

Dispoziţii generale aplicabile acestui subtitlu.
Completat prin: III.2002.50.
Modificat prin: L.N. 407 din 2007; XXXI.2007.14; VII.2010.18; XVIII.2013.5; VIII.2015.12; XXVIII.2016.16.

248E. (1) În prezentul subtitlu, expresia „traficul de persoane" sau „traficul de minori" înseamnă recrutarea, transportul, vânzarea, transferul unei persoane sau a unui minor, după caz, inclusiv adăpostirea şi primirea ulterioară şi schimbul sau transferul controlului asupra persoanei sau minorului respectiv şi include orice comportament ce facilitează intrarea, tranzitul, rezidenţa sau ieşirea din teritoriul oricărei ţări pentru oricare dintre scopurile prevăzute în art. de mai sus al prezentului subtitlu, după caz.

(2) În situaţia în care oricare dintre infracţiunile prevăzute în art. 248A-248D, inclusiv:

(a) este însoţită de mijloace violente sau are drept rezultat afectarea sănătăţii fizice sau mintale a victimei; sau

(b) conduce la obținerea de venituri în valoare de peste unsprezece mii șase sute patruzeci și șase euro și optzeci și șapte de eurocenți (11.646,87); sau
(c) este săvârșită cu implicarea unui grup infracțional, în sensul din art. 83A(1); sau
(d) este săvârșită de un angajat sau funcționar public în exercitarea îndatoririlor sale; sau
(e) este săvârșită împotriva unei persoane vulnerabile, în sensul art. 208AC(2); sau
(f) atunci când făptuitorul periclitează cu intenție sau din neglijență viața persoanei traficate; sau
(g) atunci când făptuitorul a mai fost condamnat anterior pentru o infracțiune prevăzută în prezentul articol; sau
(h) este săvârșită de un membru al familiei copilului, de persoana care locuiește împreună cu copilul sau de persoana care abuzează de o poziție recunoscută de încredere sau autoritate,
pedeapsa aplicată va fi majorată cu un grad.

Capitolul 12. (3) Dispozițiile art. 121D se vor aplica *mutatis mutandis* în cazul infracțiunilor cuprinse în prezentul subtitlu, în așa fel încât în orice situație sancțiunea aplicabilă organismului societar conform prezentului alineat va fi o amendă (*multa*) în cuantum cuprins între douăzeci de mii (20.000) euro și două milioane (2.000.000) euro, amendă care poate fi recuperată cu titlu de obligație civilă, iar sentința instanței va reprezenta un titlu executoriu în toate privințele și pentru toate scopurile Codului de organizare și procedură civilă.
(4) În situația în care persoana găsită vinovată de oricare dintre infracțiunile prevăzute în prezentul subtitlu:
(a) era, la momentul comiterii infracțiunii, angajat sau se afla în alt fel în serviciul unui organism societar și
(b) săvârșirea infracțiunii a fost profitabilă, complet sau parțial, respectivului organism societar și
(c) săvârșirea infracțiunii a fost posibilă din cauza lipsei de supraveghere sau control din partea uneia dintre persoanele prevăzute în art. 121D,
persoana găsită vinovată potrivit celor de mai sus, considerată investită cu reprezentarea respectivului organism societar, se pedepsește cu amendă (*multa*) în cuantum cuprins între zece mii (10.000) euro și două milioane (2.000.000) euro.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(4A) În orice situaţie în care infracţiunea este săvârşită în beneficiul, complet sau parţial, al unui organism societar de către persoana care deţine atribuţii de reprezentare a organismului societar, autoritatea de decizie în numele organismului societar, sau autoritatea de a exercita controlul asupra organismului societar, persoana juridică poate face obiectul:
(i) pierderii dreptului la beneficii sau ajutoare publice;
(ii) suspendării sau anulării oricărei licenţe, a oricărui aviz sau a unei alte autorizaţii de a desfăşura acte de comerţ, afaceri sau orice altă activitate comercială;
(iii) plasării sub supraveghere judiciară;
(iv) desfiinţarea obligatorie a organismului societar; sau
(v) închiderea provizorie sau permanentă a oricărui sediu care a fost folosit în săvârşirea infracţiunii.

(5) Fără a aduce atingere dispoziţiilor cuprinse în art. 5, instanţele malteze vor avea competenţă jurisdicţională asupra infracţiunii, în situaţia în care:
(a) numai o parte dintre faptele ce constituie realizarea infracţiunii au avut loc în Malta; sau
(b) făptuitorul este cetăţean maltez sau rezident permanent în Malta sau infracţiunea a fost săvârşită în beneficiul unui organism societar înregistrat în Malta; sau
(c) infracţiunea a fost săvârşită împotriva unui cetăţean maltez sau a unui rezident permanent în Malta.

Exonerarea pentru fapte săvârşite sub efectul unei constrângeri. Inaplicabilitatea Legii imigrării. Capitolul 217.

(6) Infracţiunile comise potrivit prezentului subtitlu nu se vor pedepsi în cazul în care făptuitorul a fost constrâns la săvârşirea acesteia de o altă persoană, situaţie în care dispoziţiile art. 33(b) nu se aplică.

(7) Dispoziţiile prevăzute în art. 14 din Legea imigrării nu se vor aplica până la împlinirea unui termen de treizeci de zile de la data la care Ofiţerul Principal de la Serviciul Imigrări are temeiuri rezonabile pentru a considera că persoana în cauză este victima vreuneia dintre infracţiunile prevăzute în prezentul subtitlu.

Capitolul 63.

(8) Dispoziţiile cuprinse în art. 13 şi 14 din Ordonanţa privind combaterea traficului de sclavi albi se vor aplica, *mutatis mutandis*.

(9) Fără derogare de la nicio altă dispoziţie cuprinsă în prezentul Cod sau în orice alt act normativ, termenul de prescripţie va curge de la data la care victima împlineşte vârsta majoratului.

BCU IAŞI

(10) În sensul prezentului articol, expresia „rezident permanent" va avea înţelesul atribuit acesteia prin art. 5(1)(d).

Complicitatea şi instigarea. Completat prin: XVIII.2013.6.

248F (1). Fapta persoanei care ajută, determină sau instigă la săvârşirea oricăreia dintre infracţiunile prevăzute în prezentul Subtitlu săvârşeşte o infracţiune şi, în caz de condamnare, se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută pentru infracţiunea ce face obiectul ajutorului, determinării sau instigării.

(2) Orice persoană care se angajează sau utilizează serviciile sau munca prevăzută în art. 248A-248D inclusiv, cunoscând că persoana care furnizează serviciile a făcut obiectul traficului de persoane în sensul art. 248E(1), săvârşeşte o infracţiune şi se pedepseşte cu închisoarea de la optsprezece luni la cinci ani.

Inaplicabilitatea unor dispoziţii. Completat prin: XVIII.2013.6. Capitolul 446.

248G. Dispoziţiile cuprinse în art. 21 şi 28A din prezentul Cod şi dispoziţiile din Legea liberării condiţionate nu se vor aplica în legătură cu niciuna dintre persoanele condamnate pentru o infracţiune prevăzută de prezentul subtitlu.

Modificat prin: VIII.1909.25. Înlocuit prin: XX.2005.14.

SUBTITLUL IX
Despre ameninţări, violenţă împotriva persoanei şi hărţuire

Ameninţări prin intermediul înscrisurilor. Modificat prin: IX.1859.17; XIV.1983.5; III.2002.51.

249. (1) Fapta persoanei care prin intermediul oricărui înscris, indiferent dacă acesta este anonim sau semnat în nume propriu sau cu un nume fictiv, ameninţă cu săvârşirea oricărei infracţiuni, se pedepseşte cu închisoarea de la una la şase luni:

În situaţia în care ameninţarea se referă la utilizarea de material nuclear, care ar putea provoca decesul sau vătămarea gravă a oricărei persoane sau daune semnificative a proprietăţii sau săvârşirea unei infracţiuni de furt de material nuclear cu scopul de a obliga o persoană fizică sau juridică, o organizaţie internaţională sau un stat să întreprindă o acţiune sau să se abţină de la o acţiune, pedeapsa pentru infracţiune va fi majorată cu trei ordine de mărime; expresia „material nuclear" va avea înţelesul atribuit acesteia prin art. 314B(4).

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) În situaţia în care ameninţarea, indiferent dacă este făcută în formă verbală, conţine o dispoziţie sau impune o condiţie, făptuitorul se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută în alin. (1) şi de amendă (*multa*).

(3) În plus, făptuitorul va avea obligaţia de a depune o garanţie sau de a participa la recunoaştere, în conformitate cu art. 383, 384 şi 385.

Şantajul.
Modificat prin: IX.1859.18; VIII.1909.26; XLIX.1981.4; III.2002.52; XXIV.2014.25.

250. (1) Fapta persoanei săvârşită cu scopul de a obţine ilegal bani sau orice alt bun, de a obţine un câştig sau cu scopul de a determina o altă persoană să semneze, să distrugă, să modifice sau să schimbe un testament sau o obligaţie scrisă, titlu sau titlu de valoare, sau să facă sau să se abţină de la a face şi care ameninţă să acuze sau să depună o plângere împotriva persoanei respective sau să defăimeze persoana respectivă sau o altă persoană, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la patru ani.

(2) În situaţia în care printr-o astfel de ameninţare făptuitorul îşi atinge scopul, acesta se pedepseşte cu închisoarea de la optsprezece luni la cinci ani.

Violenţa împotriva persoanei.
Modificat prin: XXIV.2014.26.

251. (1) Fapta persoanei care recurge la violenţă pentru a obliga o altă persoană să facă, să se supună sau să comită orice acţiune se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută în alin. (1) din art. de mai sus.

(2) În situaţia în care făptuitorul îşi atinge scopul, acesta va fi pasibil de pedeapsa prevăzută în alin. (2) din art. de mai sus.

(3) Fapta persoanei care induce unei alte persoane teama că va fi folosită violenţă împotriva sa sau a bunurilor sale sau împotriva persoanei sau bunurilor oricăruia dintre ascendenţii, urmaşii, fraţii sau surorile sale sau împotriva oricăreia dintre persoanele prevăzute în art. 222 (1) se pedepseşte cu pedepsele prevăzute în alin. (1), micşorate cu unu sau două grade:

În situaţia în care făptuitorul şi-a atins scopul, acesta se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută în alin. (2), micşorată cu unu până la două ordine de mărime.

Hărţuirea.
Completat prin: XX.2005.15.
Modificat prin: L.N. 407 din 2007; XXIV.2014.27.

251A. (1) Fapta persoanei care persistă într-un comportament:

(a) care reprezintă hărţuirea unei alte persoane şi

(b) despre care ştie sau ar trebui să ştie că reprezintă hărţuire faţă de o altă persoană,

constituie infracţiune potrivit prezentului articol.

(2) În sensul prezentului articol, persoana al cărei comportament face obiectul analizei ar trebui să ştie că acesta reprezintă hărţuire împotriva unei alte persoane în cazul în care o persoană rezonabilă, aflată în posesia aceloraşi informaţii, ar considera că respectivul comportament reprezintă hărţuire faţă de cealaltă persoană.

(3) Persoana acuzată de o infracţiune prevăzută în prezentul articol poate invoca în apărarea sa faptul că:

(a) a avut acel comportamentul în vederea prevenirii sau depistării unei infracţiuni; sau

(b) a avut acel comportament în conformitate cu orice act normativ, reglementare sau normă, sau în îndeplinirea oricărei condiţii sau cerinţe impuse de orice persoană prin orice act normativ sau

(c) în circumstanţele speciale aplicabile, adoptarea respectivului comportament a fost rezonabilă.

(4) Persoana care a săvârşit o infracţiune prevăzută de prezentul articol se pedepseşte cu închisoarea de la una la şase luni sau cu amendă (*multa*) în cuantum cuprins între două mii cinci sute (2.500) euro şi cinci mii (5.000) euro, sau atât cu amendă, cât şi cu închisoare:

Pedeapsa va fi majorată cu un grad în situaţia în care infracţiunea este săvârşită împotriva oricărei persoane dintre cele prevăzute în art. 222(1).

Urmărirea obsesivă.
Completat prin: XXIV.2014.28.
Modificat prin: VIII.2015.13.

251AA. (1) Fapta persoanei care:

(a) săvârşeşte fapta prevăzută la art. 251A(1) şi

(b) comportamentul său reprezintă o urmărire obsesivă, constituie infracţiune potrivit prezentului articol.

(2) În sensul lit. (b) din alin. (1) al prezentului articol şi art. 251BA(1)(a), comportamentul unei persoane reprezintă urmărire obsesivă a unei alte persoane în cazul în care:

(a) constituie hărţuirea persoanei în cauză,

(b) constituie oricare dintre faptele prevăzute în alineatul (3) şi

(c) persoana care are acel comportament, cunoaşte sau ar trebui să cunoască faptul că comportamentul său reprezintă hărţuire faţă de cealaltă persoană.

(3) Faptele de mai jos vor fi considerate acte de urmărire obsesivă:

(a) urmărirea persoanei,

(b) contactarea, sau încercarea de a contacta, o persoană prin orice mijloace,

BCU IAŞI

(c) publicarea, prin orice mijloace, a oricărei declarații sau a unui alt material -
(i) în legătură cu sau care se vrea a avea legătură cu o persoană, sau
(ii) care se vrea a proveni de la o persoană,
(d) monitorizarea utilizării de către o persoană a internetului, e-mailurilor sau a oricărei alte forme de comunicare electronică,
(e) zăbovirea în orice spațiu, public sau privat,
(f) interferarea cu orice bun aflat în posesia unei persoane,
(g) privirea sau spionarea unei persoane.
(4) Persoana care săvârșește o infracțiune prevăzută în prezentul articol se pedepsește cu închisoarea de la șase la douăsprezece luni sau cu amendă (*multa*) în cuantum de cel mult zece mii (10.000) euro, sau atât cu amendă, cât și cu pedeapsa închisorii:
Pedeapsa va fi majorată cu un grad atunci când infracțiunea este săvârșită împotriva oricăreia dintre persoanele prevăzute în art. 222(1).

Convingerea altor persoane să se teamă că va fi folosită violența împotriva lor.
Completat prin: XX.2005.15.
Modificat prin: L.N. 407 din 2007.

251B. (1) Fapta unei persoane al cărei comportament face ca o altă persoană să se teamă că va fi folosită violența împotriva sa sau a bunurilor sale sau împotriva persoanei ori a bunurilor oricăruia dintre ascendenții, descendenții, frații sau surorile sale sau împotriva oricăreia dintre persoanele prevăzute la art. 222 (1) constituie infracțiune în cazul în care cunoaște sau ar trebui să cunoască faptul că comportamentul său va determina cealaltă persoană să se teamă în oricare dintre situațiile menționate și se pedepsește cu închisoarea de la trei la șase luni sau amendă (*multa*) cu valoare cuprinsă între patru mii șase sute cincizeci și opt euro și șaptezeci și cinci eurocenți (4658,75) și unsprezece mii șase sute patruzeci și șase euro și optzeci și șapte eurocenți (11.646,87), sau atât cu amendă, cât și cu pedeapsa închisorii.
(2) În sensul prezentului articol, persoana al cărei comportament face obiectul analizei trebuie să știe că acest tip de comportament va provoca o stare de temere unei alte persoane cu privire la întrebuințarea de violențe împotriva sa, dacă orice persoană rezonabilă, aflată în posesia aceloraşi informații, ar considera că respectivul comportament ar determina cealaltă persoană să se teamă în respectivele situații.

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(3) Persoana acuzată de o infracţiune prevăzută în prezentul articol poate invoca în apărarea sa:
(a) faptul că comportamentul a fost adoptat în condiţiile prevăzute în art. 251A(3)(a) sau (b);
sau
(b) adoptarea acestui comportament a fost rezonabilă pentru protejarea sa sau a altuia sau pentru protejarea bunurilor sale sau ale altuia.

Urmărirea obsesivă având ca rezultat teama de violenţă, starea de panică sau suferinţă.
Completat prin: XXIV.2014.29.

251BA. (1) Persoana al cărei comportament -
(a) reprezintă urmărire obsesivă şi
(b) fie:
(i) induce altei persoane teama în cel puţin două situaţii că va fi folosită violenţă împotriva sa, fie
(ii) induce acesteia o stare de panică sau suferinţă, care are un efect negativ considerabil asupra activităţilor sale curente,
săvârşeşte o infracţiune potrivit prezentului articol în cazul în care aceasta cunoaşte sau ar trebui să cunoască faptul că comportamentul său va induce celeilalte persoane teama în fiecare dintre aceste ocazii sau, după caz, va induce o stare de alarmă sau suferinţă.
(2) În sensul prezentului articol, persoana al cărei comportament face obiectul analizei ar trebui să ştie că acest comportament îi va provoca celeilalte persoane o stare de temere cu privire la faptul că va fi folosită violenţă împotriva sa în orice situaţie, dacă o persoană rezonabilă, aflată în posesia aceloraşi informaţii, ar considera că respectivul comportament ar determina cealaltă persoană să se teamă în respectivele situaţii.
(3) În sensul prezentului articol, persoana al cărei comportament face obiectul analizei ar trebui să cunoască faptul că va induce celeilalte persoane o îngrijorare gravă sau suferinţă, cu afectarea considerabilă a activităţilor curente ale persoanei respective în cazul în care o persoană rezonabilă, aflată în posesia aceloraşi informaţii, ar considera că respectivul comportament ar induce celeilalte persoane alarmarea sau suferinţa respectivă.
(4) Persoana acuzată de săvârşirea unei infracţiuni prevăzute de prezentul articol poate invoca în apărare faptul că acest comportament a fost adoptat în condiţiile prevăzute în art. 251B(3)(a) sau (b).

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(5) Persoana care săvârşeşte o infracţiune prevăzute de prezentul articol se pedepseşte cu închisoarea de la nouă luni la cinci ani sau amendă (*multa*) în cuantum de cel mult treizeci de mii (30.000) euro, sau atât cu amendă, cât şi cu pedeapsa închisorii:

Pedeapsa va fi majorată cu un grad atunci când infracţiunea este săvârşită împotriva oricăreia dintre persoanele prevăzute în art. 222(1).

(6) Achitarea unei persoane acuzate de săvârşirea unei infracţiuni prevăzute de prezentul articol nu va exclude o condamnare pentru una dintre infracţiunile prevăzute în art. 251A sau 251AA.

(7) Prezentul articol nu va aduce atingere caracterului general al dispoziţiilor art. 251B.

Interpretarea art. 251A-251BA.
Completat prin: XX.2005.15.
Modificat prin: XXIV.2014.30.

251C. În art. 251A-251BA, inclusiv, trimiterile la hărţuirea unei persoane vor include alarmarea persoanei sau inducerea de suferinţă persoanei.

Dispoziții generale.
Completat prin: XVI.2006.5.
Modificat prin: VIII.2012.6.
Înlocuit prin: XXIV.2014.31.

251D. (1) Sancţiunile prevăzute prin dispoziţiile de mai sus cuprinse în prezentul Subtitlu vor fi majorate cu unu până la două grade atunci când infracţiunea este agravată sau motivată de criterii de gen, identitate de gen, orientare sexuală, rasă, culoarea pielii, limbă, origine naţională sau etnică, cetăţenie, credinţă religioasă sau convingeri politice sau alte opinii, în sensul alin. (3)-(6) inclusiv, din art. 222A.

(2) Sancţiunile prevăzute prin art. 251A-251BA inclusiv, vor fi majorate cu un grad atunci când infracţiunea este săvârşită prin oricare dintre mijloacele prevăzute în art. 337B(1).

(3) În situaţia în care o persoană este acuzată în temeiul art. 251-251BA, inclusiv, instanţa poate emite o dispoziţie potrivit alin. (1) şi lit. (a)-(c), inclusiv, din alin. (3) al art. 412C.

Mutilarea organelor genitale feminine.
Completat prin: I.2014.2.

251E. (1) Fapta persoanei care, fără a avea motive medicale, realizează o operaţie sau desfăşoară orice intervenţie asupra organelor genitale ale unei femei, în sensul deteriorării acestora sau realizării unor modificări permanente, constituie mutilarea organelor genitale feminine şi se pedepseşte cu închisoarea de la trei la nouă ani.

BU IASI - MALTA UNIVERSITY LIBRARY

(2) (a) Fapta persoanei care mutilează organele genitale feminine rezultând decesul exclusiv din motive naturale sau ca urmare firească a leziunii şi fără nicio cauză accidentală ulterioară, se pedepseşte:
(i) cu închisoarea de la şase la douăzeci de ani, în cazul în care decesul survine în termen de patruzeci de zile calculat de la miezul nopţii imediat anterioare operaţiei sau intervenţiei;
(ii) cu închisoarea de la patru la doisprezece ani, în cazul în care decesul survine după termenul indicat mai sus de patruzeci de zile, însă într-un an, calculat conform celor de mai sus.
(b) În cazul în care decesul survine ca urmare a unei cauze accidentale ulterioare, iar nu exclusiv în mod firesc sau drept consecinţă firească a operaţiei sau a intervenţiei, în caz de condamnare, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de la trei la nouă ani.
(3) Consimţământul persoanei supuse operaţiei sau intervenţiei nu va justifica exonerarea de pedeapsă.
(4) Persoana care, cu intenţie, nu sesizează, printr-o plângere oficială sau în alt fel, fapta de mutilare a organelor genitale feminine, se pedepseşte cu amendă (*multa*) în cuantum cuprins între o mie euro (1.000) euro şi cinci mii (5.000) euro sau pedeapsa închisorii de la şase luni la doi ani, sau atât cu amendă, cât şi cu pedeapsa închisorii:
Obligaţia de sesizare a unei astfel de fapte va opera indiferent de orice obligaţie de confidenţialitate.
(5) În sensul prezentului articol termenii „operaţie" şi „intervenţie" vor include excizarea, infibulaţia sau mutilarea organelor genitale.
(6) Fapta persoanei care ajută, sfătuieşte sau pune la dispoziţie o femeie pentru a suferi acte de excizare, infibulaţie sau orice altă mutilare a organelor sale genitale, complet sau parţial, constituie infracţiune şi, în caz de condamnare, se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută în prezentul articol.

Sterilizare forţată.
Completat prin: I.2014.2.

251F. Fapta unei persoane care, fără a avea un motiv medical, prin folosirea forţei, înşelăciunii, mituirii sau ameninţării, îndepărtează sau schilodeşte în mod chirurgical organele reproductive ale persoanei, fără acordul deplin şi informat al acesteia, producându-se sterilizarea acesteia, constituie sterilizare forţată şi, dacă fapta nu reprezintă o infracţiune mai gravă potrivit altor dispoziţii din prezentul Cod, se pedepseşte cu închisoarea de la patru la zece ani.

Căsătoria forțată.
Completat prin: I.2014.2.

251G. Fapta oricărei persoane care prin folosirea forței, mituire, înșelăciune, lipsirea de libertate, presiune necorespunzătoare sau prin orice alt comportament ilegal sau prin amenințarea cu un astfel de comportament, forțează orice persoană să încheie o căsătorie constituie provocarea unei căsătorii forțate și, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai severă potrivit altor dispoziții ale prezentului Cod, se pedepsește cu închisoarea de la trei la cinci ani:
Orice act realizat în acest fel cu încălcarea prezentei dispoziții va fi nul și nu va produce efecte juridice.

Majorarea pedepsei.
Completat prin: I.2014.2.

251H. Pedeapsa pentru infracțiunile prevăzute în art. 251-251G inclusiv va fi majorată cu unu până la două grade în fiecare dintre situațiile următoare:
(a) infracțiunea a fost săvârșită împotriva unui fost sau actual soț/soție sau partener, de către un membru al familiei, persoană care locuiește împreună cu victima sau de o persoană ce abuzează de autoritatea deținută:
În prezentul alineat, *soț/soție* include o persoană a cărei căsătorie cu acuzatul a fost desfăcută sau declarată nulă.
(b) infracțiunea sau infracțiunile conexe au fost comise în mod repetat;
(c) infracțiunea a fost săvârșită împotriva unei persoane vulnerabile, în sensul art. 208AC(2);
(d) infracțiunea a fost săvârșită împotriva sau în prezența unui minor;
(e) infracțiunea a fost săvârșită de două sau mai multe persoane acționând împreună;
(f) infracțiunea a fost precedată sau însoțită de violență;
(g) infracțiunea a fost săvârșită prin utilizarea sau sub amenințarea unei arme;
(h) infracțiunea a provocat vătămare fizică sau mintală severă victimei;
(i) făptuitorul a fost condamnat anterior pentru infracțiuni de natură similară.

Aplicabilitatea dispozițiilor.
Modificat prin: VIII.2015.14.

251I. (1) Următoarele dispoziții se vor aplica în cazul infracțiunilor din art. 198 și 251-251G, inclusiv.
(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor cuprinse în art. 5, instanțele malteze vor avea jurisdicție asupra respectivei infracțiuni și în situația în care:
(a) numai o parte dintre faptele ce constituie realizarea infracțiunii au avut loc în Malta; sau

(b) făptuitorul este cetăţean maltez sau rezident permanent în Malta; sau
(c) infracţiunea a fost săvârşită împotriva unui cetăţean maltez sau a unui rezident permanent în Malta.
(3) Fără a aduce atingere celorlalte dispoziţii ale prezentului Cod sau ale oricărui alt act normativ, în situaţia în care persoana împotriva căreia a fost săvârşită infracţiunea este un minor, termenul de prescripţie va curge de la data la care victima a împlinit vârsta majoratului.
(4) În sensul prezentului articol, expresia „rezident permanent" va avea înţelesul atribuit acesteia prin art. 5(1)(d).

SUBTITLUL X
Despre defăimare şi despre divulgarea unor informaţii secrete

Defăimare.
Modificat prin: XI.1900.36; IV.1916.2.

252. (1) Fapta persoanei care, având drept scop distrugerea sau afectarea reputaţiei oricărei persoane, atacă respectiva persoană prin cuvinte, gesturi, sau prin orice înscris sau desen, sau în orice alt fel, se pedepseşte cu închisoarea de maxim trei luni sau cu amendă (*multa*).
(2) În situaţia în care defăimarea constă în expresii ambigue sau reproşuri neclare, sau din cuvinte sau acte care au doar un caracter indecent, făptuitorul se pedepseşte cu pedepsele impuse în cazul delictelor.
(3) Când defăimarea este săvârşită prin mijloacele scrise, efigii sau desene, divulgate sau expuse în mod public, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de maxim un an.
(4) În situaţia în care fapta defăimării este îndreptată împotriva unui ascendent, iar infracţiunea se pedepseşte cu închisoarea, făptuitorul se pedepseşte şi cu amendă (*multa*).

Dovada inadmisibilă a adevărului.
Modificat prin: XI.1900.36; IV.1916.3.

253. (1) Partea acuzată de infracţiunea prevăzută în articolul de mai sus nu va putea invoca, în apărare, dovada adevărului sau a cunoaşterii generalizate a faptului atribuit persoanei lezate.

Excepţii.

(2) Dovada adevărului va fi, cu toate acestea, admisibilă:
(a) în cazul în care persoana lezată este un funcţionar sau angajat public, iar faptele atribuite acestuia se referă la îndeplinirea funcţiei sale, iar inculpatul, în etapa preliminară a cauzei, îşi asumă responsabilitatea pentru defăimare şi

declară în apărarea sa că doreşte să facă dovada adevărului faptului atribuit de sine părţii lezate:
Prezenta dispoziţie nu se va aplica în situaţia infracţiunilor prevăzute în art. 93 şi 95;
(b) în cazul în care reclamantul a solicitat în mod oficial ca acţiunea să includă o cercetare asupra caracterului adevărat sau fals al faptului ce i-a fost atribuit.
(3) În cazul în care adevărul faptului este dovedit, inculpatul va fi scutit de pedeapsă, în cazul în care instanţa este convinsă că dovada adevărului a servit interesului public, iar mijloacele utilizate, ţinând cont de factorii de timp, loc şi persoană, nu constituie, în sine, o defăimare sau vreo altă infracţiune, independentă de dovada adevărului cu privire la faptul atribuit reclamantului.
(4) În situaţia în care inculpatul, dacă i se permite să dovedească adevărul asupra faptului atribuit victimei, nu face dovada respectivului adevăr, instanţa poate, în cazul în care defăimarea a fost dovedită, majora pedeapsa cu unu sau două grade, ţinând cont de circumstanţele concrete ale cauzei.

Circumstanţe atenuante. Autoritatea discreţionară a instanţei. Modificat prin: XI.1900.36.

254. În situaţia în care există circumstanţe atenuante, instanţa poate aplica o pedeapsă mai uşoară decât cele prevăzute mai sus sau poate aplica dispoziţiile art. 378, în funcţie de circumstanţele concrete ale cauzei.

Nepunerea în mişcare a acţiunii fără plângerea părţii lezate. În situaţia în care partea lezată decedează înainte de depunerea plângerii sau în situaţia în care infracţiunea este săvârşită împotriva memoriei persoanei decedate. Modificat prin: XI.1900.36.

255. Nu va fi pornită nicio acţiune pentru defăimare, decât la plângerea părţii vătămate:
În situaţia în care partea vătămată decedează înainte să fi depus plângerea, sau în situaţia în care infracţiunea este săvârşită împotriva memoriei unei persoanei decedate, soţul sau soţia, ascendenţii, descendenţii, fraţii şi surorile şi moştenitorii direcţi au posibilitatea de a depune plângere.

Calomnie.
Modificat prin: XIV.1889.44; XI.1900.36; XXII.1976.4. Capitolul 248.

256. (1) În situaţiile de defăimare comise prin mijloacele tipărite, se vor aplica dispoziţiile conţinute în Legea presei.

(2) În situaţia în care, potrivit Legii menţionate mai sus, acţiunea penală se poate pune în mişcare numai la plângerea părţii vătămate, se vor aplica şi dispoziţiile cuprinse în articolul de mai sus.

Divulgarea secretelor profesionale.
Înlocuit prin: XXIV.1994.15. Modificat prin: II.1998.7; L.N. 407 din 2007.

257. În cazul în care o persoană care prin prisma ocupaţiei, a profesiei sau a funcţiei devine depozitarul oricărui secret ce i-a fost încredinţat, cu excepţia cazului în care este obligată prin lege să comunice informaţiile unei autorităţi publice, dezvăluie respectivul secret, aceasta se pedepseşte cu amendă (*multa*) în cuantum de cel mult patruzeci şi şase de mii cinci sute optzeci şi şapte euro şi patruzeci şi şapte eurocenţi (46.587,47) sau de cu pedeapsa închisorii de maxim doi ani sau atât cu amendă, cât şi cu pedeapsa închisorii:

Fără a aduce atingere dispoziţiilor niciunui alt act normativ, persoana acuzată va putea invoca în apărarea sa faptul că dezvăluirea a fost făcută în faţa unei autorităţi competente din Malta sau din afara teritoriului Maltei, care investighează orice acţiune sau omisiune săvârşită în Malta şi care constituie, sau, în cazul în care sunt comise în afara teritoriului Maltei, ar constitui, în circumstanţe corespunzătoare:

Capitolul 101. (a) oricare dintre infracţiunile prevăzute în art. 22(2)(a)(1) din Ordonanţa privind drogurile de mare pericol; sau

Capitolul 31. (b) oricare dintre infracţiunile prevăzute în art. 120A(2)(a)(1) din Ordonanţa privind profesiile medicale şi conexe; sau

Capitolul 373. (c) oricare dintre infracţiunile de spălare a banilor în sensul Legii de prevenire a spălării banilor:

De asemenea, dispoziţiile primei teze a prezentului articol nu se vor aplica faţă de o persoană care este membru al profesiei juridice sau medicale.

BCU IAŞI

Completat prin: XXXI.2014.3.

SUBTITLUL XI
Despre abuzul săvârşit asupra persoanelor în vârstă sau aflate în întreţinere

Provocarea sau permiterea ca o persoană în vârstă sau un adult aflat în întreţinere să sufere în împrejurări de natură a provoca vătămarea corporală sau decesul.
Completat prin: XXXI.2014.3.

257A. (1) Fapta unei persoane care cunoaşte sau ar trebui să cunoască că o persoană în vârstă sau un adult aflat în întreţinere care, în împrejurări sau condiţii de natură a provoca vătămare corporală gravă sau decesul, cauzează cu intenţie sau permite ca o persoană în vârstă sau adult aflat în întreţinere să sufere, sau provoacă respectivei persoane suferinţă fizică sau mintală nejustificată, sau care, având în îngrijire sau custodie orice persoană în vârstă sau adult aflat în întreţinere, cauzează cu premeditare sau permite ca persoana sau sănătatea persoanei în vârstă sau a adultului aflat în întreţinere să fie afectate, sau care cauzează cu premeditare sau permite ca persoana în vârstă sau adultul aflat în întreţinere să fie pus într-o situaţie în care îi sunt puse în pericol persoana sau sănătatea, constituie infracţiune şi, fără a aduce atingere niciunei alte pedepse care s-ar putea aplica potrivit oricărei alte dispoziţii din prezentul Cod sau din orice alt act normativ, se pedepseşte cu închisoarea de la doi la cinci ani.

(2) În sensul prezentului articol, persoana al cărei comportament este supus analizei trebuia să cunoască faptul că persoana este în vârstă sau este un adult aflat în întreţinere, dacă orice altă persoană, aflată în posesia aceloraşi informaţii, ar considera că respectiva persoană este o persoană în vârstă sau un adult aflat în întreţinere.

(3) În situaţia în care, ca urmare a comportamentului detaliat în alin. (1), victima suferă o vătămare corporală gravă, pedeapsa prevăzută în alin. (1) va fi majorată după cum urmează:

(a) în situaţia în care victima are mai puţin de şaptezeci de ani, cu unul până la două grade;

(b) în situaţia în care victima are peste şaptezeci de ani, cu două până la trei grade.

Vătămarea corporală gravă urmată de deces.
Completat prin: XXXI.2014.3.

257B. (1) Fapta persoanei care săvârşeşte o vătămare corporală gravă, din care rezultă decesul doar din cauze naturale sau drept consecinţă firească a vătămării provocate prin comportamentul descris în art. 257A(1), iar nu dintr-o cauză accidentală ulterioară, se pedepseşte:

(a) cu închisoarea de la nouă la douăzeci ani, în cazul în care decesul survine în termen de patruzeci de zile, calculat de la miezul nopţii imediat anterioare infracţiunii;
(b) cu închisoarea de la şase la cincisprezece ani, în cazul în care decesul survine după termenul de patruzeci de zile, însă într-un an, calculat conform celor de mai sus.
(2) În cazul în care decesul survine ca urmare a unei cauze accidentale ulterioare, iar nu doar din cauze naturale sau drept consecinţă firească a vătămării, în caz de condamnare, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de la cinci la doisprezece ani.
(3) În cazul în care vătămarea corporală este cauzată în limitele jurisdicţiei teritoriale a Republicii Malta, infracţiunea va fi considerată a fi fost săvârşită în întregime în cadrul acelor limite, chiar dacă decesul persoanei vătămate are loc în afara limitelor respective.
(4) Pedepsele prevăzute în prezentul articol vor fi majorate după cum urmează:
(a) în situaţia în care victima are mai puţin de şaptezeci de ani, cu unul până la două grade;
(b) în situaţia în care victima are peste şaptezeci de ani, cu două până la trei grade.

Provocarea sau permiterea ca o persoană în vârstă sau adult aflat în întreţinere să sufere în împrejurări ce nu sunt de natură a provoca vătămarea corporală sau decesul.
Completat prin: XXXI.2014.3.

257C. (1) Fapta unei persoane care cunoaşte sau ar trebui să cunoască faptul că o persoană este în vârstă sau adult aflat în întreţinere şi care, în împrejurări sau condiţii de natură a nu provoca o vătămare corporală gravă sau decesul, cauzează cu intenţie sau permite ca o persoană în vârstă sau adult aflat în întreţinere să sufere sau provoacă respectivei persoane suferinţă fizică sau mintală nejustificată, sau care, având în îngrijire sau în custodie orice persoană în vârstă sau adult aflat în întreţinere, cauzează cu intenţie sau permite ca persoana sau sănătatea persoanei în vârstă sau a adultului aflat în întreţinere să fie afectate sau care cauzează cu intenţie sau permite ca persoana în vârstă sau adultul aflat în întreţinere să fie pus într-o situaţie în care îi sunt puse în pericol persoana sau sănătatea, constituie infracţiune şi, fără a aduce atingere niciunei alte pedepse aplicabile potrivit oricărei alte dispoziţii din prezentul Cod sau din orice alt act normativ, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la trei ani.
(2) În situaţia în care, drept urmare a comportamentului detaliat în alin. (1), victima suferă o vătămare corporală, pedeapsa va fi majorată după cum urmează:

(a) în situaţia în care victima are mai puţin de şaptezeci de ani, cu unul până la două grade;
(b) în situaţia în care victima are peste şaptezeci de ani, cu două până la trei grade.

Fapte privitoare la crime împotriva patrimoniului şi siguranţei publice. Completat prin: XXXI.2014.3.

257D. (1) Săvârşirea oricăreia dintre infracţiunile din Titlul IX Part II a Volumului I împotriva unei persoane în vârstă sau a unui adult aflat în întreţinere se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută în prezentul articol:
(a) atunci când valoarea daunelor provocate de către făptuitor depăşeşte suma de trei mii (3.000) euro, sancţiunea va fi pedeapsa închisorii de la doi la nouă ani;
(b) atunci când valoarea daunelor provocate de către făptuitor depăşeşte două sute cincizeci (250) euro, dar nu depăşeşte trei mii (3.000) euro, sancţiunea va fi pedeapsa închisorii de la nouă luni la trei ani:
În cazul în care pedeapsa prevăzută pentru infracţiunea principală în prezentul Subtitlu este mai severă decât pedeapsa prevăzută în prezentul alineat, prima pedeapsă se va majora cu un grad, iar în situaţia infracţiunii prevăzute în art. 294, pedeapsa astfel majorată nu va fi aplicată la limita minimă;
(c) atunci când valoarea daunelor provocate de către făptuitor nu depăşeşte două sute cincizeci (250) euro, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de cel mult şase luni.

Capitolul 12.

(2) În afară de orice pedeapsă care ar putea fi aplicată persoanei condamnate pentru săvârşirea unei infracţiuni potrivit prezentului Subtitlu şi în plus faţă de orice sancţiune aplicabilă organismului societar potrivit dispoziţiilor din art. 121D, instanţa poate obliga făptuitorul la restituirea către partea vătămată a oricărui bun sau venituri furate sau, în cunoştinţă de cauză, primite sau obţinute prin fraudă sau alte câştiguri necuvenite în detrimentul părţii respective de către sau prin infracţiune sau să plătească părţii respective orice sumă de bani care ar putea fi calculată de către instanţă cu titlu de compensaţie pentru orice pierdere menţionată mai sus sau pentru orice daune sau altă vătămare sau prejudiciu cauzat părţii respective de sau prin intermediul infracţiunii; şi orice astfel de dispoziţie poate include atât instrucţiunea de restituire cât şi, în caz de culpă, să achite sumele menţionate mai sus. Dispoziţia va constitui titlu executoriu în toate privinţele şi pentru toate scopurile Codului de organizare şi procedură civilă.

BCU IASI

Arestarea, detenţia sau închiderea ilegală a unei persoane în vârstă sau a unui adult aflat în întreţinere.
Completat prin: XXXI.2014.3.

257E. (1) Fapta persoanei care, în lipsa unei dispoziţii legale, arestează, deţine sau închide o persoană în vârstă sau un adult aflat în întreţinere împotriva voinţei acestuia sau restricţionează ori împiedică în orice fel libera circulaţie şi accesul neîngrădit la o persoană în vârstă sau un adult aflat în întreţinere, se pedepseşte cu închisoarea de la optsprezece luni la patru ani.
(2) În situaţia în care comportamentul descris în alin. (1) a fost săvârşit prin uz de violenţă, forţă, mită, înşelăciune, deghizare sau pretext, presiune necorespunzătoare sau orice alt comportament ilegal sau prin ameninţări cu un asemenea comportament, pedeapsa va fi majorată cu două până la trei grade.

Aplicabilitatea dispoziţiilor.
Completat prin: XXXI.2014.3.
Modificat prin: VIII.2015.15.

257F. (1) Următoarele dispoziţii se vor aplica în cazul infracţiunilor prevăzute în art. 257A-257E.
(2) Dispoziţiile din art. 121D şi 248E(4) se vor aplica *mutatis mutandis*.
(3) Fără a aduce atingere dispoziţiilor cuprinse în art. 5, instanţele malteze vor avea, de asemenea, jurisdicţie asupra respectivelor infracţiuni în situaţia în care:
(a) numai o parte dintre faptele ce constituie realizarea infracţiunii au avut loc în Malta; sau
(b) făptuitorul este cetăţean maltez sau rezident permanent în Malta sau infracţiunea a fost săvârşită în beneficiul unui organism societar înregistrat în Malta; sau
(c) infracţiunea a fost săvârşită împotriva unui cetăţean maltez sau a unui rezident permanent în Malta.
(4) În sensul prezentului Subtitlu:
„persoană în vârstă" înseamnă persoana care a împlinit vârsta de şaizeci de ani;
„adult aflat în întreţinere" înseamnă o persoană în vârstă, ce suferă într-un anumit grad de o infirmitate fizică sau mintală ce îi limitează posibilitatea de a desfăşura activităţi normale sau de a-şi proteja drepturile, inclusiv, dar fără a se limita la, persoanele care au dizabilităţi fizice sau de dezvoltare sau ale căror abilităţi fizice sau mintale s-au diminuat cu vârsta şi include orice persoană care are calitatea de pacient într-o facilitate cu program de 24 de ore, sau este rezident, sau a fost înregistrat în orice instituţie ce acordă orice formă de îngrijire medicală sau psihologică;
„rezident permanent" va avea înţelesul atribuit expresiei prin art. 5(1)(d);

„venituri" înseamnă orice avantaj economic şi orice bunuri rezultate sau obţinute, în mod direct sau indirect, din săvârşirea infracţiunii şi include orice venituri sau alte beneficii rezultate din astfel de bunuri;

„bunuri" înseamnă activele de orice fel, corporale sau necorporale, mobile sau imobile, tangibile sau intangibile şi documentele sau instrumentele legale prin care se dovedeşte titlul, sau interesul asupra respectivelor active.

Sustragerea corespondenţei epistolare sau telegrafice.
Completat prin: VI.1899.5.
Modificat prin: I.1903.9; XLIX.1981.4; IX.1982.2.

258. Abrogat prin Act XVII.1996.19.

Deschiderea fără drept a scrisorilor sigilate etc. Posesia ilegală a corespondenţei sigilate.
Completat prin: VI.1899.5.
Modificat prin: I.1903.10; VIII.1909.27.

259. Abrogat prin Act XVII.1996.19.

Plângerea părţii lezate.

260. Abrogat prin Act XVII.1996.19.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Modificat prin:
XVI.1901.1;
I.1903.11.

TITLUL IX
Despre crime împotriva patrimoniului şi siguranţei publice

SUBTITLUL I
Despre furt

Despre furtul agravat

Furtul. Circumstanţe agravante.

261. Furtul poate fi agravat –
(a) de „violenţă";
(b) de „mijloace";
(c) în funcţie „valoare";
(d) de „persoană";
(e) de „loc";
(f) de „timp";
(g) de „natura lucrului furat".

Furtul agravat de „violenţă".

262. (1) Furtul este agravat de „violenţă" –
(a) în situaţia în care fapta este însoţită de omor, vătămare corporală, sau sechestrarea persoanei, sau de ameninţarea verbală sau scrisă de ucidere, sau de provocare a unei vătămări corporale, sau de a provoca daune la proprietate;
(b) în situaţia în care hoţul este înarmat, sau în situaţia în care hoţii, deşi neînarmaţi, sunt doi sau mai mulţi;
(c) în situaţia în care o persoană care umblă prin mediul rural purtând arme de foc, sau care face parte dintr-un grup în sensul art. 63, determină, prin solicitare scrisă sau verbală, adresată direct sau prin intermediul unei alte persoane, să îi fie predate bunurile altuia, deşi solicitarea nu a fost însoţită de ameninţare.
(2) Pentru ca un act de violenţă să poată agrava furtul, este suficient ca fapta respectivă să fie săvârşită înainte, în timpul, sau imediat după infracţiune, în vederea facilitării realizării acesteia, sau pentru a feri făptuitorul de pedeapsă sau arest sau de agitaţia şi ţipetele părţii vătămate sau de alte persoane, sau pentru a împiedica recuperarea bunurilor furate sau din răzbunare, pentru un obstacol pus sau încercat a fi pus împotriva furtului, sau în vederea recuperării bunurilor furate sau a depistării furtului.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Furtul agravat de „mijloace".

263. Furtul este agravat de „mijloace":

(a) atunci când este săvârşit prin efracţie internă sau externă, folosind chei false, sau prin escaladare;

(b) atunci când hoţul utilizează orice vopsea, mască, sau alt obiect pentru a-şi acoperi faţa, sau orice altă deghizare a îmbrăcămintei sau chipului, sau atunci când, pentru săvârşirea furtului, îşi asumă funcţia sau se îmbracă cu uniforma oricărui funcţionar civil sau militar, sau pretinde a avea un ordin fictiv care a fost aparent emis de orice autoritate publică, chiar dacă respectivele obiecte nu vor contribui, în cele din urmă, la facilitarea furtului, sau la ascunderea autorului acestuia.

Definiţia „efracţiei".
Modificat prin: IX.1859.19; XVI.1921.3, 4; XXXII.1986.3.

264. (1) „Efracţia" include aruncarea, spargerea, demolarea, arderea, smulgerea, îndoirea sau forţarea oricărui zid care nu constituie un zid de moloz, ce împrejmuieşte un câmp, acoperiş, stâlp, lacăt, uşă sau un alt dispozitiv similar menit a împiedica intrarea în orice locuinţă – casă sau alt spaţiu sau loc închis sau să încuie ori să securizeze articole sau alte obiecte în cutii, cufere, dulapuri, sau în alte recipiente şi spargerea oricărei cutii, cufăr, sau a unui alt recipient, chiar şi atunci când respectiva spargere nu s-a produs la locul unde este săvârşit furtul.

Cu excepţia dispoziţiilor art. 326, orice rupere, îndoire, smulgere sau forţare a conductelor serviciului public de furnizare a apei sau a serviciului de alimentare cu gaz, sau a firelor sau cablurilor de electricitate, sau a contoarelor aferente acestora, sau a oricărui sigiliu de la orice contor, realizate în vederea efectuării unui racord ilegal la conductele, firele sau cablurile respective, sau existenţa unor mijloacele artificiale precum cele prevăzute în alin. (2), vor fi de asemenea considerate „efracţie".

Dovada prezumată în cazul efracţiei asupra conductelor etc.

(2) În situaţia ruperii conductelor serviciului public de furnizare a apei sau a serviciului de alimentare cu gaz, sau a oricăror fire sau cabluri de electricitate, sau a contoarelor aferente acestora, sau a unui sigiliu al unui contor, sau în situaţia existenţei unor mijloace artificiale capabile de a realiza utilizarea sau consumul ilegal de apă, gaz sau energie electrică, sau care pot împiedica sau modifica măsurătoarea sau înregistrarea de către contor a cantităţii utilizate sau consumate, va fi considerată, până la proba contrară, drept dovadă a cunoaşterii, de către

persoana care ocupă sau deține controlul asupra spațiului în care s-a produs respectiva efracție sau unde s-au găsit mijloacele artificiale, a utilizării sau consumului de apă, gaz sau energie electrică, după caz.

Definiția „cheii false".

265. Cârligul, şperaclul, cheia-schelet sau orice cheie imitată, contrafăcută sau adaptată şi orice cheie reală, atunci când este obținută prin furt, fraudă sau prin orice artificiu şi, în general, orice alt instrument adaptat pentru a deschide sau a îndepărta legăturile de orice fel, interne sau externe, vor fi considerate cheie falsă.

Definiția „escaladării".

266. (1) Pătrunderea în oricare dintre locurile prevăzute în art. 264 prin orice alt mod decât pe uşile folosite în mod normal în acest scop, indiferent dacă pătrunderea se realizează cu ajutorul unei scări sau a unei frânghii sau prin orice alte mijloace de orice fel sau cu ajutorul fizic al unei alte persoane sau prin cățărarea în orice mod la urcare sau la coborâre, precum şi pătrunderea prin orice deschidere subterană decât cea stabilită ca fiind intrarea, va fi considerată „escaladare".

(2) În sensul individualizării pedepsei, se va considera de asemenea „escaladare" situația în care făptuitorul, deşi a pătruns în oricare dintre spațiile menționate prin orice metodă destinată în general în acest scop, iese din acesta prin oricare dintre mijloacele descrise mai sus.

Furtul agravat de „valoare".

Modificat prin:
XI.1900.37;
III.1971.6;
XIII.1980.8;
XIII.1983.5;
L.N. 407 din 2007.

267. Furtul este agravat de „valoare", atunci când valoarea lucrului furat depăşeşte două sute treizeci şi doi euro şi nouăzeci şi patru eurocenți (232,94).

Furtul agravat de „persoană".

268. Furtul este agravat de „persoană":

(a) atunci când este săvârşit în orice loc de către un angajat în dauna angajatorului, sau în detrimentul unui terț, în cazul în care calitatea sa de angajat, real sau fictiv, i-a facilitat săvârşirea furtului;

Definiția termenului „angajat".

termenul „angajat" include orice persoană angajată cu salariu sau o altă remunerație în serviciul alteia, indiferent dacă persoana în cauză locuieşte împreună cu angajatorul sau nu;

(b) atunci când este săvârşit de către un oaspete sau de orice persoană din familia acestuia, în casa în care a fost invitat, sau, în circumstanţe similare, de către gazdă sau orice membru al familiei acesteia, în detrimentul invitatului sau al familiei acestuia;

(c) atunci când este săvârşit de un proprietar de hotel, han, şofer al unui vehicul, barcagiu, sau de oricare dintre agenţii sau angajaţii acestuia, în hotel, han, vehicul sau ambarcaţiune în cazul în care respectivul proprietar de hotel, han, şofer sau barcagiu desfăşoară sau dispune desfăşurarea oricărei asemenea activităţi sau profesii sau acţiuni sau dispune realizarea oricărui asemenea serviciu; şi de asemenea atunci când este săvârşit în oricare dintre spaţiile menţionate mai sus, de către orice persoană care a închiriat o cameră sau un spaţiu, sau şi-a lăsat bunurile în acestea;

(d) atunci când este săvârşit de orice ucenic, coleg de muncă, calfă, profesor, artist, soldat, marinar, sau de orice alt angajat, în casa, magazinul, atelierul, cazarmă, ambarcaţiunea, sau în orice alt loc, la care făptuitorul are acces prin prisma activităţii, profesiei sau raportului de muncă.

Furtul agravat de „loc".

269. Furtul este agravat de „loc", atunci când este comis:

(a) în orice spaţiu public destinat practicării serviciului religios;

(b) în sala de judecată în care instanţa ţine o şedinţă şi în timpul şedinţei de judecată;

(c) pe orice drum public din mediul rural, în afara zonelor locuite;

(d) în orice magazin sau spaţiu al guvernului, sau în orice alt loc de depozitare a bunurilor sau articolelor, destinate publicului;

(e) pe orice ambarcaţiune sau navă ancorată în port;

(f) în orice închisoare, sau într-un alt loc de detenţie sau pedeapsă;

(g) în orice locuinţă sau dependinţă a acesteia.

Furtul agravat de „timp".

270. Furtul este agravat de „timp" atunci când este săvârşit pe timpul nopţii şi anume, între apus şi răsărit.

Furtul agravat de „natura lucrului furat".
Modificat prin: XIII.1983.5;

271. Furtul este agravat de „natura lucrului furat":

(a) atunci când este săvârşit asupra lucrurilor cu risc, indiferent dacă acestea au fost aruncate sau îndepărtate din motive de siguranţă, sau prin abandonarea acestora pe motiv de pericol public iminent, rezultat din incendiu,

XXXII.1986.4; III.2002.53; V.2005.37; L.N. 407 din 2007.

prăbuşirea unei clădiri, sau din orice naufragiu, inundaţie, invazie inamică, sau orice altă calamitate;

(b) atunci când este săvârşit asupra stupilor;

(c) atunci când este săvârşit asupra oricărui fel de vite, de dimensiuni mari sau mici, în orice păşune, fermă sau grajd, cu condiţia ca valoarea acestora să nu fie mai mică de doi euro treizeci şi trei eurocenţi (2,33);

(d) atunci când este săvârşit asupra oricărui tip de tachelaj, sau a altor elemente strict necesare pentru navigaţie sau pentru siguranţa ambarcaţiunilor sau vaselor;

(e) atunci când este săvârşit asupra oricărei plase sau a altor unelte introduse în mare în scopul pescuitului;

(f) atunci când este săvârşit asupra oricărui articol ornamental sau de îmbrăcăminte care, la momentul respectiv, se află pe un copil cu vârsta sub nouă ani;

(g) atunci când este săvârşit asupra oricărui vehicul dintr-un spaţiu public sau într-un spaţiu accesibil publicului, sau asupra oricărei părţi sau accesoriu al acestuia, sau asupra oricărui articol din interiorul vehiculului;

(h) atunci când este săvârşit asupra materialelor nucleare, definite prin art. 314B(4);

Capitolul 477.

(i) atunci când este săvârşit asupra oricărui registru public, definit în art. 2 din Legea Arhivelor Naţionale.

Pedeapsa pentru furtul însoţit de omor. Modificat prin: XXI.1971.20; XLIX.1981.4.

272. Fapta persoanei care săvârşeşte un furt însoţit de omor se pedepseşte cu detenţiune pe viaţă.

Pedeapsa pentru furtul însoţit de vătămare corporală gravă în urma căreia a rezultat decesul victimei. Completat prin: VII.2010.19.

272A. (1) Fapta persoanei care săvârşeşte un furt însoţit de vătămare corporală gravă, în urma căreia rezultă decesul victimei, se pedepseşte:

(a) în cazul în care vătămarea este gravă şi survine decesul din cauze naturale sau drept consecinţă firească a vătămării, iar nu dintr-o cauză accidentală ulterioară:

(i) cu închisoarea de la opt la treizeci de ani, în cazul în care decesul survine în termen de patruzeci de zile, calculat de la miezul nopţii imediat anterior crimei;

(ii) cu închisoarea de la şase la douăzeci şi cinci de ani, în cazul în care decesul survine după termenul de patruzeci de zile, dar într-un an, calculat conform celor de mai sus;

(b) în cazul în care decesul survine ca urmare a unei cauze accidentale ulterioare, iar nu exclusiv din motive naturale sau drept consecinţă firească a vătămării, în caz de condamnare, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de la cinci la zece ani.

(2) Dispoziţiile cuprinse în art. 220(3) se vor aplica şi în situaţia în care vătămarea este provocată în limitele teritoriale ale Republicii Malta, însă decesul survine în afara acestor limite.

Pedeapsa pentru furtul însoţit de tentativă de omor.
Modificat prin:
IV.1856.13;
VI.1871.19;
XI.1900.38;
XLIX.1981.4.

273. Fapta persoanei care săvârşeşte un furt însoţit de tentativă de omor se pedepseşte cu închisoarea de la şase la douăzeci de ani.

Pedeapsa pentru furtul însoţit de vătămare corporală.
Modificat prin:
XI.1900.38;
XLIX.1981.4.

274. Fapta persoanei care săvârşeşte un furt însoţit de vătămare corporală se pedepseşte:

(a) în cazul în care vătămarea este gravă şi produce efectele prevăzute în art. 218, cu închisoarea de la patru la doisprezece ani;

(b) în cazul în care vătămarea este gravă fără a produce efectele prevăzute în art. 218, de pedeapsa închisorii de la trei la nouă ani;

(c) în cazul în care vătămarea este uşoară, cu închisoarea de la doi la cinci ani;

(d) în cazul în care vătămarea este uşoară şi are consecinţe neînsemnate, nefiind comis prin niciunul dintre mijloacele prevăzute în art. 217, cu închisoarea de la optsprezece luni la trei ani.

Pedeapsa pentru furtul însoţit de lipsirea de libertate a persoanei.
Modificat prin:
V.1868.17;
XLIX.1981.4.

275. Fapta persoanei care săvârşeşte un furt însoţit de lipsirea de libertate persoanei se pedepseşte cu închisoarea de la unu la patru ani.

MALTA UNIVERSITY LIBRARY

Pedeapsa pentru furtul agravat de „violență" neînsoțit de omor sau tentativă de omor sau de vătămare corporală ori de lipsirea de libertate persoanei.
Modificat prin: V.1868.17; XLIX.1981.4.

276. Fapta persoanei care săvârşeşte un furt agravat de „violenţă", dar neînsoţit de niciuna dintre circumstanţele prevăzute în art. 272, 273, 274 şi 275, se pedepseşte cu închisoarea de la nouă luni la trei ani.

Pedeapsa în cazul în care „violența" este îndreptată împotriva anumitor persoane.
Completat prin: XXIX.1990.12.
Modificat prin: III.2002.54.

276A. Pedeapsa prevăzută în art. 273, 274, 275 şi 276 va fi majorată cu unul până la două grade atunci când „violenţa" prevăzută prin acestea este îndreptată împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de doisprezece ani sau are peste şaizeci de ani sau împotriva unei persoane care suferă de orice grad de infirmitate fizică sau mintală şi care nu poate opune o rezistenţă suficientă.

Pedeapsa pentru furtul agravat de „violență", însoțit de alte circumstanțe agravante.
Modificat prin: XXIX.1990.13.

277. Atunci când furtul agravat de „violenţă" potrivit art. 274, 275 sau 276, este însoţit de oricare dintre celelalte circumstanţe agravante specificate în art. 261, făptuitorul se pedepseşte:
(a) în situaţia în care furtul este însoţit de una sau mai multe dintre respectivele circumstanţe agravante, cu excepţia celei de „mijloace", cu pedeapsa prevăzută în art. 274, 275, 276 sau 276A, care nu poate fi aplicată la limita minimă;
(b) în situaţia în care furtul este însoţit de circumstanţe agravante de „mijloace", indiferent dacă există sau nu alte circumstanţe agravante, de pedeapsa prevăzută în art. 274, 275, 276 sau 276A, majorată cu unul sau două grade.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Pedeapsa pentru furtul agravat doar de „mijloacele" sau de „mijloace" şi de alte circumstanţe agravante.
Modificat prin: VI.1871.20; XI.1900.39; I.1903.12; XII.1913.6; III.1971.7; XIII.1980.9; XLIX.1981.4; XIII.1983.5; L.N. 407 din 2007.

278. (1) Fapta persoanei care săvârşeşte un furt agravat doar de „mijloace" se pedepseşte cu închisoarea de la cinci luni la trei ani.

(2) În situaţia în care furtul, pe lângă faptul că este însoţit de circumstanţele agravante de „mijloace", este de asemenea însoţit de una dintre celelalte circumstanţe agravante, cu excepţia celei de „violenţă", respectiva pedeapsă nu va fi aplicată la limita minimă.

(3) În situaţia în furtul, pe lângă faptul că este însoţit de circumstanţele agravante ale „mijloacelor", este de asemenea însoţit de două sau mai multe dintre celelalte circumstanţe agravante, cu excepţia celei de „violenţă", respectiva pedeapsă va fi majorată cu un ordin de mărime şi nu va fi impusă la limita minimă.

Prerogativele instanţei.

(4) În situaţia în care, cu toate acestea, valoarea lucrului furat nu depăşeşte douăzeci şi trei euro şi douăzeci şi nouă eurocenţi (23,29), instanţa poate, fără derogare de la aplicabilitatea art. 371(2)(c), aplica în fiecare caz pedeapsa închisorii de la cinci la nouă luni.

Pedeapsa pentru furt agravat doar de „valoare".
Modificat prin: XI.1900.39; XII.1913.7; III.1971.8; XIII.1980.10; XLIX.1981.4; XIII.1983.5; V.2005.37; L.N. 407 din 2007.

279. Fapta persoanei care săvârşeşte un furt agravat doar de „valoare" se pedepseşte:

(a) în cazul în care valoarea lucrului furat nu depăşeşte două mii trei sute douăzeci-nouă euro şi treizeci şi şapte eurocenţi (2.329,37), cu închisoarea de la cinci luni la trei ani;

(b) în cazul în care valoarea lucrului furat depăşeşte două mii trei sute douăzeci-nouă euro şi treizeci şi şapte eurocenţi (2.329,37), cu închisoarea de la treisprezece luni la şapte ani:

În situaţia în care din oricare dintre motivele prevăzute în art. 325(2) nu este posibilă estimarea valorii lucrului furat, valoarea respectivă va fi considerată a depăşi două mii trei sute douăzeci-nouă euro şi treizeci şi şapte eurocenţi (2.329,37).

Pedeapsa pentru furt agravat de „valoare" însoțit de alte circumstanțe agravante.
Modificat prin: XI.1900.39; XII.1913.8; XXIX.1990.14.

280. (1) În situația în care furtul agravat de „valoare" este însoțit de una sau mai multe dintre circumstanțele agravante, cu excepția celei de „violență" sau „mijloace", făptuitorul se pedepsește, după caz, cu pedepsele prevăzute în articolul de mai sus, care nu vor fi, totuși, impuse la limita minimă de pedeapsă.

(2) În situația în care furtul, pe lângă faptul că este însoțit de circumstanța agravantă a „valorii", este de asemenea însoțit de circumstanța agravantă a „violenței", sau de cea a „mijloacelor", sau de ambele, se va aplica pedeapsa pentru fapta furtului când este însoțit de respectivele circumstanțe agravante:

Cu condiția ca, în cazul în care respectiva pedeapsa este mai mică decât pedepsele prevăzute în art. de mai sus, cea de a doua pedeapsă se va aplica cu o majorare de un ordin de mărime.

(3) În sensul sub-art. de mai sus, în situația în care „violența" este îndreptată împotriva oricăreia dintre persoanele prevăzute în art. 276A, sancțiunea aplicabilă pentru furt atunci când este însoțit de circumstanța agravantă a „violenței" va fi pedeapsa majorată prin respectivul articol.

Pedeapsa pentru furt agravat de „persoană", „loc", „timp" sau „natura lucrului furat".
Modificat prin: XLIX.1981.4.

281. Fapta persoanei care săvârșește un furt agravat doar de „persoană", „loc, „timp", sau „natura lucrului furat", se pedepsește:

(a) în situația în care furtul este însoțit doar de una dintre cele patru circumstanțe agravante, cu închisoarea de la șapte luni la doi ani;

(b) în situația în care furtul este însoțit de două dintre circumstanțele agravante, de aceeași pedeapsă, care nu poate fi totuși aplicată la limita minimă de pedeapsă;

(c) în situația în care furtul este însoțit de mai mult de două dintre circumstanțele agravante, de pedeapsa respectivă, care poate, totuși, fi majorată la orice termen de cel mult trei ani.

BCU IAȘI / CENTRU VECHI

Pedeapsa pentru furt agravat atunci când valoarea lucrului furat nu depăşeşte douăzeci şi trei de euro şi douăzeci şi nouă eurocenţi (23,29).
Modificat prin: IV.1856.14; V.1868.18; VI.1871.21; XI.1900.40; I.1903.14; III.1971.9; XLIX.1981.4; XIII.1983.5; L.N. 407 din 2007.

282. În situaţia în care, atunci când furtul este însoţit de una sau mai multe dintre circumstanţele agravante prevăzute în art. 261, cu excepţia celei de „violenţă" sau „mijloace", valoarea lucrului furat nu depăşeşte douăzeci şi trei de euro şi douăzeci şi nouă eurocenţi (23,29), făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de maxim trei luni.

Furtul de apă, gaz sau energie electrică.
Completat prin: XVI.1921.5.
Modificat prin: XIII.1983.5; L.N. 407 din 2007.
Momentul la care infracţiunea este considerată consumată.
Pedeapsa aplicabilă dacă valoarea apei etc. nu depăşeşte douăzeci şi trei de euro şi douăzeci şi nouă eurocenţi (23,29).

283. În situaţiile prezentate în cel de-al doilea alineat din art. 264(1), furtul agravat de „mijloace" va fi considerat a fi fost consumat atunci când comunicarea prevăzută prin acestea este realizată, iar făptuitorul se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută de art. 278(4), cu excepţia cazului în care se dovedeşte că valoarea apei, gazului sau a energiei electrice sustrase depăşeşte douăzeci şi trei de euro şi douăzeci şi nouă eurocenţi (23,29).

BCU IAŞI / CLUJ UNIVERSITY LIBRARY

Plângerea părţii vătămate.
Completat prin: XXII.2005.3.

283A. Acţiunea penală nu va fi pusă în mişcare în legătură cu nicio infracţiune de furt de energie electrică decât la plângerea părţii vătămate, chiar şi în cazul în care infracţiunea este de competenţa Curţii magistraţilor, conform art. 370(1) şi chiar şi în cazul în care partea vătămată nu a renunţat în mod expres la dreptul de a formula o acţiune în instanţă, în termen de patru zile de la săvârşirea infracţiunii. Dispoziţiile prezentului articol se vor aplica fără derogare de la nicio altă prevedere contrară cuprinsă în art. 373.

Despre furtul simplu

Furtul simplu.

284. Furtul, atunci când nu este însoţit de niciuna dintre circumstanţele agravante menţionate în art. 261, reprezintă furt simplu.

Pedeapsa.
Modificat prin: III.1971.10; XLIX.1981.4; XIII.1983.5; L.N. 407 din 2007.

285. Fapta persoanei care săvârşeşte furt simplu se pedepseşte cu închisoarea de la una la şase luni:
În cazul în care valoarea lucrului furat nu depăşeşte douăzeci şi trei de euro şi douăzeci şi nouă eurocenţi (23,29), în caz de condamnare, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de maxim trei luni.

Posesia bunului furat de către o persoană condamnată anterior pentru furt sau pentru preluarea bunului furat.
Modificat prin: XI.1900.41; I.1903.15.

286. Pedeapsa prevăzută pentru furtul simplu, în funcţie de valoarea lucrului furat, se va aplica împotriva oricărei persoane care, după condamnarea primită în Malta pentru furt, sau pentru preluarea unui bun furat, este găsită în posesia oricărui bun furat, a cărui posesie legală nu o poate dovedi în mod satisfăcător.

Posesia nejustificată a banilor, articolelor etc. de către persoana condamnată anterior pentru furt etc.
Completat prin: XI.1900.41.

287. Fapta persoanei care, după ce a fost condamnată în Malta pentru furt sau pentru preluarea unui bun furat, este găsită a avea în posesie fructe, plante sau alte produse ale câmpului sau grădinii sau bani sau un alt articol care nu corespunde situaţiei sale, a căror posesie legală nu se poate justifica în mod legal, sau este găsită a avea în posesie orice chei adaptate sau contrafăcute, sau orice obiecte care ar putea deschide sau forţa orice încuietoare, sau a avea în posesie orice mulaje ale încuietorilor, a căror destinaţie concretă şi legală nu o poate justifica în mod legal, se pedepseşte cu închisoarea de maxim trei luni.

Furtul pentru simpla folosinţă a lucrului furat.
Modificat prin:
IV.1856.15;
VI.1871.22;
XI.1900.42.

288. Făptuitorul se pedepseşte cu pedeapsa stabilită pentru delicte atunci când, în orice situaţie de furt simplu, câştigul vizat de către făptuitor este simpla folosinţă a lucrului respectiv, cu intenţia de a-l înapoia imediat.

Dispoziţii general aplicabile prezentului subtitlu

Pedeapsa în cazul celei de-a doua sau în cazul mai multor condamnări pentru furt.

289. (1) În cazul unei a doua sau în cazul mai multor condamnări pentru orice infracţiune prevăzută în prezentul subtitlu, pedeapsa poate fi majorată, în cazul celei de-a doua condamnări, cu unul sau două grade, iar în cazul celei de-a treia sau al condamnărilor ulterioare, cu unul până la trei grade.

(2) Atunci când majorarea pedepsei nu poate avea loc în alt fel decât prin aplicarea măsurii izolării, respectiva pedeapsă poate fi aplicată în limita a optsprezece perioade.

SUBTITLUL II
Despre alte infracţiuni în legătură cu dobândirea ilegală şi posesia bunurilor

Posesia ilegală asupra bunurilor în Republica Malta.
Modificat prin:
IV.1856.16;
XXVI.1931.3;
XXVII.1975.19.

290. Fapta persoanei care achiziţionează sau primeşte în alt fel de la orice altă persoană sau este găsită în posesia oricărui articol care poartă orice marcă sau însemn ce denotă faptul că articolul respectiv este proprietatea Republicii Malta, sau a oricărui articol al cărui posesor cunoaşte că acesta este proprietatea Republicii Malta, pentru preluarea căruia nu a fost obţinută permisiunea scrisă de către autoritatea competentă şi care nu poate justifica în mod corespunzător modalitatea prin care a intrat în posesia articolului sau lucrului aflat în posesia sa, se pedepseşte cu amendă (*multa*) sau cu pedeapsa închisorii de maxim o lună.

BCU IAŞI / UNIVERSITY LIBRARY

Distrugerea sau ştergerea mărcilor ce demonstrează dreptul de proprietate al Republicii Malta.
Modificat prin: XXII.1931.3; XXVII.1975.20; XLIX.1981.4.

291. Fapta persoanei care, cu intenţia de a tăinui orice bunuri ale Republicii Malta, distruge sau şterge, de pe orice articol sau lucru indicat în ultimele două articole de mai sus, pentru care nu a fost obţinută permisiunea, orice marcă sau semn ce demonstrează faptul că respectivul articol sau lucru este proprietatea Republicii Malta, se pedepseşte cu închisoarea de la una la şase luni.

Tranzacţii sau posesia ilegală de magazine maritime sau ale navei.

292. Fapta persoanei care, fără a fi obţinut licenţă din partea Guvernului, menţine spre vânzare sau tranzacţionare orice articole care sunt considerate, în accepţiunea generală, a se încadra sub denumirea de magazine maritime sau ale navei şi care, fără a deţine o astfel de licenţă, este găsită în posesia unor astfel de articole, fără să poată justifica în mod corespunzător modalitatea în care a intrat în posesia respectivelor articole, se pedepseşte cu amendă (*multa*) şi se confiscă articolele în cauză.

SUBTITLUL III
Despre fraudă

Sustragerea.
Modificat prin: IV.1874.3; VIII.1909.28; XLIX.1981.4; III.2002.55.

293. Fapta persoanei care utilizează abuziv, manipulând în propriul avantaj sau în beneficiul altuia, orice lucru ce i-a fost încredinţat sau predat conform cu un articol ce include o obligaţie de a înapoia lucrul respectiv sau de a-l utiliza cu o anumită destinaţie, se pedepseşte cu închisoarea de la trei la optsprezece luni:
Acţiunea penală nu va fi pusă în mişcare pentru această infracţiune decât la plângerea părţii vătămate.

Circumstanţe agravante.
Modificat prin: VIII.1909.29; XLIX.1981.4; III.2002.56.

294. Cu toate acestea, în situaţia în care infracţiunea prevăzută în articolul de mai sus este săvârşită în legătură cu lucrurile încredinţate sau predate făptuitorului prin prisma profesiei, comerţului, activităţii, conducerii, funcţiei sau serviciului sau drept urmare a înfiinţării unui depozit necesar, acţiunea penală se va pune în mişcare din oficiu, iar sancţiunea va fi pedeapsa închisorii de la şapte luni la doi ani.

Fraudă privind asigurarea.
Modificat prin: VIII.1857.9; IV.1874.4; VIII.1909.30; XLIX.1981.4; III.2002.57.

295. Fapta persoanei care, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul a plății oricărei sume datorate în baza oricărei asigurări împotriva riscurilor, sau a oricărui alt beneficiu necuvenit, distruge, împrăștie sau deteriorează, prin orice mijloacele de orice fel, lucruri ce îi aparțin, se pedepsește cu închisoarea de la șapte luni la doi ani, iar în situația în care reușește în această încercare, de la nouă luni la trei ani.

Prejudiciul naval.
Modificat prin: IV.1874.5; XLIX.1981.4; III.2002.58.

296. (1) Comandantul, proprietarul sau barcagiul sau orice persoană însărcinată cu comanda, folosința sau custodia oricărei nave ușoare, corăbii, schif, caiac sau a unui alt vas, chiar și în cazul în care acestea sunt destinate a naviga o singură dată numai în granițele teritoriale ale Republicii Malta, care, în scopul obținerii de câștig:

(a) abandonează sau deteriorează vasul sau provoacă scufundarea vasului;

(b) fură sau deteriorează orice bunuri sau alte lucruri care se află pe vas;

(c) declară în mod neadevărat pierderea sau deteriorarea vasului, a bunurilor sau a altor obiecte;

(d) vinde sau înstrăinează în alt mod vasul, împotriva voinței și în detrimentul proprietarului,

se pedepsește cu închisoarea de la cinci luni la doi ani.

(2) Respectiva pedeapsă se va aplica, de asemenea, în situația în care făptuitorul deține o cotă parte din vas, bunuri sau lucruri.

Abuzul fraudulos de încredere în legătură cu documentele semnate în alb sau altfel.
Modificat prin: XLIX.1981.4; III.2002.59.

297. Fapta persoanei care, utilizând în mod inadecvat oricare dintre documentele semnate în alb ce i-au fost încredințate, va scrie, în scopul obținerii unui câștig, pe respectivul document orice de natură a prejudicia o altă persoană, sau care, în același scop, adaugă pe orice document nesemnat în alb, ce îi este încredințat, orice text sau clauză, se pedepsește cu închisoarea de la nouă luni la trei ani.

Frauda comercială sau industrială.
Modificat prin: XI.1899.106; XLIX.1981.4.

298. (1) Fapta persoanei care:

(a) contrafăce sau modifică, fără acordul proprietarului, denumirea, marca sau orice alt element distinctiv al oricărei opere intelectuale sau produs industrial product sau care, în cunoștință de cauză, utilizează orice asemenea denumire, marcă sau element contrafăcut sau modificat,

fără acordul proprietarului, chiar şi prin intermediul altor persoane;
(b) contrafăce sau modifică, fără acordul proprietarului, orice proiect sau model de fabricaţie sau care, în cunoştinţă de cauză, utilizează orice asemenea proiect sau model contrafăcut sau modificat, fără acordul proprietarului, chiar şi prin intermediul altor persoane;
(c) care, în cunoştinţă de cauză, utilizează orice marcă, dispozitiv, firmă, sau emblemă ce cuprinde o indicaţie menită a induce în eroare un cumpărător în legătură cu natura bunurilor sau vinde orice bunuri sub orice asemenea marcă, dispozitiv sau emblemă;
(d) introduce pe piaţă orice bunuri în legătură cu care a fost înregistrată o marcă distinctivă, după îndepărtarea mărcii respective fără acordul proprietarului;
(e) aplică o descriere comercială falsă pe orice bunuri şi anume, aplică pe bunuri orice imagine contrafăcută sau modificată, text sau marcă ce, conform uzanţelor comerciale, sunt considerate a indica:
(i) numărul, cantitatea, măsura, volumul sau greutatea bunurilor,
(ii) locul sau ţara în care sunt fabricate sau produse bunurile,
(iii) modul de fabricaţie sau producere a bunurilor,
(iv) faptul că bunurile fac obiectul unui brevet, privilegiu sau drept de autor industrial existent;
(f) care, cu ştiinţă, introduce în circulaţie, vinde sau menţine spre vânzare sau importă în orice scop comercial, orice bunuri ce includ o imitaţie frauduloasă a oricărei mărci, dispozitiv sau embleme;
(g) care, cu ştiinţă, produce, păstrează sau transferă către orice persoană, orice vopsea, bloc, utilaj sau un alt instrument în scopul contrafacerii, sau pentru fi utilizat în contrafacerea mărcii de comerţ;
se pedepseşte cu închisoarea de la patru luni la un an.
(2) În sensul alin. (1)(e), orice imagine, text sau marcă ce, potrivit uzanţelor din domeniu, este considerată în general a reprezenta o indicaţie a oricăruia dintre elementele prevăzute prin acesta, va fi considerată o descriere comercială a bunului.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Accesul fraudulos la sisteme de comunicaţii.
Completat prin: XII.1991.41.
Modificat prin: L.N. 407 din 2007.

298A. Fapta oricărei persoane care construieşte, modifică, fabrică, se află în posesia, vinde sau achiziţiona orice dispozitiv prin care persoana respectivă se poate conecta în mod nelegal la orice sistem de telecomunicaţii, în caz de condamnare, se pedepseşte:
(a) în situaţia în care infracţiunea este săvârşită pentru câştig sau în activitatea comercială, cu închisoarea de maxim un an sau cu amendă (*multa*) în cuantum de cel mult patru mii şase sute cincizeci şi opt de euro şi şaptezeci şi cinci eurocenţi (4.658,75) sau atât cu amendă, cât şi cu pedeapsa închisorii; şi
(b) în toate celelalte situaţii, cu amendă (*multa*) în cuantum de cel mult două mii trei sute douăzeci şi nouă euro şi treizeci şi şapte eurocenţi (2.329,37).

Încălcarea dreptului de autor.
Completat prin: XII.1991.41.
Modificat prin: XIX.1992.2; L.N. 407 din 2007.
Înlocuit prin: XXIV.2014.32.

298B. (1) Fapta oricărei persoane care, în exercitarea oricărei activităţi comerciale sau în desfăşurarea activităţii sau în vederea obţinerii unui câştig pentru sine sau pentru altul sau cu intenţia de a provoca o pierdere, sau de a prejudicia, o altă persoană:
(a) tipăreşte, produce, face duplicate sau reproduce în alt fel, sau vinde, distribuie sau oferă în alt fel spre vânzare sau distribuţie, orice articol sau alt lucru, cu încălcarea drepturilor de autor protejate prin legislaţia din Malta, sau
(b) deţine în posesie, custodie sau sub control orice asemenea articol sau alt lucru, în vederea realizării oricărora dintre actele prevăzute în alin. (a),
se pedepseşte cu închisoarea de maxim trei ani sau cu amendă (*multa*) în cuantum cuprins între trei mii (3.000) euro şi douăzeci şi patru mii (24.000) euro sau atât cu amendă, cât şi cu pedeapsa închisorii.
(2) Acţiunea penală pentru faptele prevăzute de prezentul articol nu poate fi pusă în mişcare decât la plângerea părţii vătămate.

Camăta.
Completat prin: III.2002.60.
Modificat prin: L.N. 407 din 2007.

298C. (1) Fapta persoanei care primeşte de la altă persoană sau obţine de la altă persoană promisiunea de a-i da, pentru sine sau pentru altul, în schimbul unui împrumut, dobândă sau orice alt câştig în orice formă, ce depăşeşte limitele permise de lege v se pedepseşte cu închisoarea de maxim optsprezece luni şi la plata unei amenzi (*multa*) în cuantum cuprins între două mii trei sute douăzeci şi nouă de euro şi treizeci şi şapte eurocenţi (2.329,37) şi treizeci şi patru de mii nouă sute patruzeci euro şi şaizeci eurocenţi (34.940,60).

(2) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (1) se va aplica oricărei persoane care primeşte sau obţine de la o altă persoană promisiunea că va da, pentru sine sau pentru altul, în schimbul unui serviciu constând în orice alt beneficiu de orice fel, dobândă sau orice alt câştig sub orice formă, cu depăşirea limitelor permise de lege sau care este cu mult disproporţionat faţă de serviciul acordat.
(3) Aceeaşi pedeapsă prevăzută la alin. (1) se va aplica de asemenea persoanei care, deşi nu este complice în infracţiunea din acelaşi sub-articol, intervine pentru a obţine pentru o altă persoană o sumă de bani sau orice alt beneficiu, determinând persoana să dea sau să promită să dea, pentru sine sau pentru altul, în legătură cu intervenţia respectivă, o recompensă mult disproporţionată.
(4) În sensul alin. (1), (2) şi (3), pentru a stabili dacă dobânda, un câştig sau recompensă este mult disproporţionată, se va acorda atenţie tuturor circumstanţelor de fapt şi ratelor medii aplicabile în general pentru operaţiuni similare celei analizate.
(5) În situaţia în care, în desfăşurarea acţiunii penale pentru o infracţiune prevăzută în prezentul articol, se dovedeşte în faţa curţii că acuzatul a primit de la o altă persoană o valoare a dobânzii sau o sumă care depăşeşte limitele permise prin lege sau care este în alt fel mult disproporţionată faţă de serviciul acordat, instanţa va obliga acuzatul să plătească respectivei persoane suma respectivă, stabilită de instanţă drept surplusul primit de acuzat conform celor de mai sus. Dispoziţia menţionată a instanţei nu va aduce atingere niciunui drept al persoanei de a recupera prin orice alte mijloace o sumă de bani mai mare care îi este datorată, iar dispoziţia va constitui un titlu executoriu ca şi când ar fi o hotărâre definitivă pronunţată într-o acţiune civilă între făptuitor şi persoana căreia i se va plăti conform dispoziţiei.
(6) Pedeapsa pentru o infracţiune prevăzută de prezentul articol va fi micşorată cu un grad în cazul în care acuzatul rambursează, înainte de pronunţare, surplusul primit de acesta către persoana de la care a primit suma respectivă.

Modificarea, ştergerea etc. seriei de şasiu sau motor.
Completat prin: III.2002.61.
Modificat prin: L.N. 407 din 2007.

298D. Fapta persoanei care, fără aprobarea prealabilă scrisă a Comisarului de Poliţie, modifică, şterge, schimbă sau produce în orice fel un număr de identificare de şasiu sau motor la, sau pe price autovehicul, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de maxim un an sau cu amendă (*multa*) în cuantum cuprins între şase sute nouăzeci şi opt euro şi optzeci şi unu eurocenţi (698,81) şi două mii trei sute douăzeci şi nouă euro şi treizeci şi şapte eurocenţi (2.329,37) sau atât cu pedeapsa închisorii, cât şi cu amendă.

Prezumţia intenţiei.
Completat prin: XI.1899.106.
Modificat prin: XII.1991.41.

299. În situaţiile prevăzute în art. 298(1)(a), (b), (c) şi (d), intenţia infracţională va fi prezumată, cu excepţia cazului în care acuzatul dovedeşte că a acţionat fără o astfel de intenţie.

Sarcina probei.
Completat prin: XI.1899.106.

300. În situaţiile prevăzute în ultima parte a art. 298(1)(a) şi în lit. (b) şi (d), sarcina probei cu privire la acordul proprietarului va reveni acuzatului.

Descrierea comercială falsă.
Completat prin: XI.1899.106.

301. În situaţiile prevăzute în art. 298(1)(e), faptul că o descriere comercială reprezintă o marcă de comerţ sau o parte a acesteia nu înseamnă că descrierea comercială nu este o descriere comercială falsă, în sensul respectivului alineat.

Modalitatea de combatere a prezumţiei de intenţie în anumite situaţii.
Completat prin: XI.1899.106.

302. În situaţiile prevăzute în art. 298(1)(f), intenţia infracţională va fi prezumată, cu excepţia cazului în care acuzatul dovedeşte:

(a) că, deşi a luat toate măsurile de precauţie necesare împotriva comiterii infracţiunii prevăzute prin respectivul alineat nu a avut, la momentul comiterii presupusei infracţiuni, niciun motiv să suspecteze caracterul real al mărcii sau semnului; şi

(b) că, la solicitarea oricărui membru al Poliţiei, a comunicat toate informaţiile aflate în controlul său, în legătură cu persoanele de la care a obţinut bunurile în cauză; şi

(c) că a acţionat fără vinovăţie în alt fel.

Exonerarea de pedeapsă.
Completat prin: XI.1899.106.

303. În situaţiile prevăzute în art. 298(1)(g), nu va fi aplicată nicio pedeapsă în cazul în care acuzatul dovedeşte:

(a) că, în desfăşurarea curentă a activităţii, este angajat, în numele altor persoane, să fabrice vopsele, blocuri, utilaje sau alte instrumente pentru fabricarea sau care sunt

utilizate în fabricarea mărcilor de comerţ, sau, după caz, în aplicarea mărcilor, dispozitivelor sau emblemelor pe bunuri; şi

(b) că, în cazul ce face obiectul acuzaţiei, acesta a fost angajat de o anumită persoană rezidentă în Malta, fără a fi avut niciun fel de interes în bunuri, sub formă de profit în funcţie de vânzarea bunurilor pe care ar fi putut fi aplicată orice marcă, dispozitiv sau emblemă.

Situaţii în care o marcă de comerţ, dispozitiv sau descriere este considerată a fi fost aplicată.
Completat prin: XI.1899.106.

304. În sensul art. de mai sus, se consideră că persoana aplică o marcă de comerţ sau un semn distinctiv sau descrierea comercială pe bunuri, dacă:

(a) o aplică efectiv chiar pe bunuri; sau

(b) o aplică pe orice ambalaj, etichetă, rolă sau pe orice alt element în sau împreună cu care bunurile sunt vândute sau expuse sau deţinute, în vederea vânzării, comercializării sau producerii; sau

(c) aşează, include sau ataşează orice bunuri care sunt vândute sau expuse sau deţinute în posesie în orice scop pentru vânzare, în, împreună cu sau pe orice ambalaj, etichetă, rolă sau pe alt element, în legătură cu care marca de comerţ a fost înregistrată sau pe care a fost aplicată descrierea comercială; sau

(d) utilizează o marcă de comerţ, dispozitiv sau descriere comercială în orice modalitate menită a induce convingerea că bunurile în legătură cu care este utilizată sunt într-adevăr caracterizate de marca, dispozitivul sau descrierea comercială în cauză.

Definiţia „ambalajului" şi a „etichetei".
Completat prin: XI.1899.106.

305. În sensul articolului de mai sus, expresia „ambalaj" include orice opritor, butoi, sticlă, vas, cutie, capac, capsulă, ladă sau învelitoare; iar expresia „etichetă" include orice bandă sau notă ce indică obiectul pe care aceasta este aplicată.

Texte sau marcaje aplicate pe carcasele de ceas.
Completat prin: XI.1899.106.

306. În sensul art. 298(1)(d), în situaţia în care o carcasă de ceas conţine orice text sau marcaje ce constituie, în accepţiunea generală, o descriere a ţării în care a fost fabricat ceasul, iar ceasul în sine nu are nicio astfel de descriere pe niciuna dintre piese, textul sau mărcile vor fi considerate, până la proba contrară, a reprezenta o indicaţie a ţării respective.

Utilizarea greutăților sau măsurilor false.
Completat prin: XI.1900.43.
Modificat prin: XLIX.1981.4.

307. Fapta persoanei care, prin folosirea de greutăţi sau măsuri false, înşală alte persoane cu privire la cantitatea de bunuri predate cu titlu oneros, se pedepseşte cu închisoarea de maxim un an.

Obținerea de bani sau bunuri sub pretexte false.
Modificat prin: XLIX.1981.4; III.2002.62; XXIV.2014.33.

308. Fapta persoanei care, prin intermediul unor practici neloiale, sau prin utilizarea de nume fictive, sau asumarea oricărei funcţii false, sau prin orice altă înşelăciune, dispozitiv sau prefăcătorie menită a induce convingerea că există o întreprindere fictivă sau o putere imaginară, influenţă sau credit, sau pentru a induce aşteptarea sau bănuiala oricărui eveniment ireal, obţine orice câştig în detrimentul unei alte persoane, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la şapte ani.

Alte situații de câștig fraudulos.
Modificat prin: XLIX.1981.4; III.2002.63; XXIV.2014.34.

309. Fapta persoanei care obţine, în detrimentul oricărei alte persoane, orice câştig fraudulos prevăzut în articolele anterioare ale prezentului subtitlu, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la două luni la doi ani sau cu amendă (*multa*).

Scara pedepselor, în funcție de valoarea daunei.
Modificat prin: VI.1871.23; IV.1874.6; XI.1900.44; I.1903.16; III.1971.11; XLIX.1981.4: XIII.1983.5; III.2002.64; L.N. 407 din 2007. Înlocuit prin: XXIV.2014.35.

310. (1) În situaţiile prevăzute în prezentul Subtitlu:

(a) atunci când valoarea daunei provocate de către făptuitor depăşeşte cinci mii (5000) euro, sancţiunea va fi pedeapsa închisorii de la doi la nouă ani;

(b) atunci când valoarea daunei provocate de făptuitor depăşeşte cinci sute (500) euro dar este mai mică de cinci mii (5000) euro, sancţiunea va fi pedeapsa închisorii de la şase luni la patru ani:

Cu condiţia ca, în cazul în care pedeapsa prevăzută pentru infracţiunea principală în articolele anterioare din prezentul Subtitlu este mai severă decât pedeapsa prevăzută în prezentul alineat, prima pedeapsă se va aplica, majorată cu un grad, iar în cazul infracţiunii indicate în art. 294, pedeapsa astfel majorată nu va putea fi aplicată la limita minimă;

(c) atunci când valoarea daunei provocate de făptuitor nu depăşeşte suma de cinci sute (500) euro, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de maxim şase luni.

(2) Dispoziţiile din alin. (1)(c) nu se vor aplica în cazul niciuneia dintre infracţiunile cuprinse în art. 296 şi 298.

Răspunderea societară pentru infracţiunile cuprinse în prezentul subtitlu.
Completat prin: III.2002.65.
Modificat prin: XXXI.2007.15; XXIV.2014.36.

310A. Dispoziţiile prevăzute în art. 121C, 121D, 248E(4) şi 328K se vor aplica pentru infracţiunile din prezentul subtitlu.

Jurisdicţie.
Completat prin: III.2002.65.

310B. Infracţiunile prevăzute în prezentul Subtitlu vor fi considerate infracţiuni chiar şi atunci când sunt comise în afara teritoriului Maltei şi, fără a aduce atingere dispoziţiilor art. 5, acţiunea penală poate fi pornită şi în Malta potrivit legilor malteze, împotriva oricărei persoane care săvârşeşte sau participă la infracţiunea prevăzută în prezentul Cod:

(a) atunci când infracţiunea a avut loc, chiar şi dacă numai parţial, în Malta sau pe mare în orice loc aflat în jurisdicţia teritorială a Republicii Malta; sau

(b) atunci când câştigul realizat în detrimentul unei alte persoane a fost primit în Malta; sau

(c) atunci când o persoană din Malta a ajutat, în cunoştinţă de cauză, sau a determinat o altă persoană să comită infracţiunea; sau

(d) atunci când făptuitorul este cetăţean maltez sau rezident permanent în Malta iar fapta constituie, de asemenea, o infracţiune în conformitate cu legislaţia ţării în care a fost săvârşită:

În sensul prezentului alineat, „rezident permanent" va avea înţelesul atribuit expresiei prin art. 5(1)(d).

Posesia, fabricarea sau furnizarea etc. de articole pentru a fi utilizate în mod fraudulos.

310BA. (1) Persoana asupra căreia sunt găsite sau care deţine control asupra oricărui bun ce va fi folosit în cursul sau în legătură cu orice fraudă, săvârşeşte o infracţiune şi se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la trei ani şi se dispune confiscarea respectivului bun.

(2) Persoana care produce, adaptează, furnizează sau se oferă să furnizeze orice articol:

Completat prin: XXIV.2014.37.

(a) având cunoştinţă de faptul că acesta este proiectat sau adaptat pentru a fi utilizat în realizarea sau în legătură cu o fraudă, sau

(b menit a fi utilizat pentru a săvârşi sau a ajuta la săvârşirea fraudei,

săvârşeşte o infracţiune şi, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la douăsprezece luni la cinci ani şi se dispune confiscarea bunului. respectiv.

(3) În sensul prezentului articol:

„bun" include orice document, program sau date menţinute în format electronic; şi

„document" va avea înţelesul atribuit termenului prin art. 558(2).

Completat prin: VII.2010.20.

Dispoziţii generale aplicabile infracţiunilor prevăzute în Subtitlurile I, II şi III

Decăderi în cazul infracţiunilor împotriva minorilor.

Completat prin: VII.2010.20.

310C. Dispoziţiile art. 208B(2) şi (2A) se vor aplica împotriva oricărei persoane găsite vinovate pentru săvârşirea oricărei infracţiuni prevăzute în Subtitlurile I-III inclusiv, atunci când acestea sunt comise împotriva unei persoane minore.

Modificat prin: XVI.1901.2.

SUBTITLUL IV
Despre crime împotriva siguranţei publice şi despre afectarea patrimoniului

Provocarea unei explozii de natură a pune în pericol viaţa sau patrimoniul.

Completat prin: XVI.1901.3.

Modificat prin: XLIX.1981.4; XIV.1983.6.

311. Fapta persoanei care, cu rea intenţie, provoacă prin intermediul unei substanţe explozive, o explozie de natură a pune în pericol viaţa sau a produce prejudicii grave patrimoniului oricărei alte persoane, se pedepseşte cu închisoarea de la trei la paisprezece ani, chiar dacă persoana sau patrimoniul său nu au suferit efectiv nicio leziune.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Situaţia în care prin explozie este provocat decesul sau vătămarea corporală gravă.
Completat prin: XVI.1901.3.
Modificat prin: XXI.1971.21; XLIX.1981.4; XIV.1983.7.

312. (1) În cazul în care, drept consecinţă a infracţiunii prevăzute în art. de mai sus, o persoană decedează, făptuitorul se pedepseşte cu detenţiunea pe viaţă.
(2) În cazul în care, drept consecinţă a infracţiunii prevăzute în art. de mai sus, a fost provocată o vătămare corporală gravă oricărei persoane, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de la patru la douăzeci de ani.
(3) În cazul în care, în urma infracţiunii prevăzute în art. de mai sus, este provocată orice deteriorare, daună sau lezare severă la sau asupra oricărui bun mobil sau imobil aparţinând oricărei persoane, pedeapsa prevăzută prin acesta nu va fi aplicată în limita minimă.

Fabricarea sau posesia ilegală de explozivi.
Completat prin: XVI.1901.3.
Modificat prin: XLIX.1981.9.
Înlocuit prin: XIV.1983.8.
Modificat prin: III.2002.66.
Capitolul 446.

313. Fapta oricărei persoane care produce sau, cu ştiinţă, are în posesie sau control orice substanţă explozivă, în condiţii de natură a da naştere unei suspiciuni rezonabile că produce sau are posesia sau controlul asupra unui obiect ilegal, se pedepseşte cu închisoarea de la optsprezece luni la nouă ani, iar dispoziţiile din Legea privind eliberarea condiţionată şi art. 21 din prezentul Cod nu se vor aplica.

Definiţia „substanţei explozive".
Completat prin: XVI.1901.3.

314. În sensul ultimelor trei articole, expresia „substanţă explozivă" va fi considerată a include orice materiale utilizate în fabricarea substanţei explozive; de asemenea, orice aparat, utilaj, echipament sau materiale utilizate, sau menite a fi utilizate, sau adaptate pentru a face, sau a ajuta orice explozie sau orice substanţă explozivă; de asemenea, orice parte din orice aparat, utilaj sau echipament.

Descărcarea etc. dispozitivului letal.
Completat prin: III.2002.67.
Modificat prin: VII.2010.21.

314A. (1) Fapta persoanei care, cu rea-intenţie, transmite, plasează, descarcă sau detonează un dispozitiv letal de natură a pune în pericol viaţa sau de a provoca un prejudiciu serios patrimoniului oricărei alte persoane se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută în art. 311, chiar dacă persoana sau patrimoniul său nu au suferit niciun prejudiciu efectiv.

(2) În cazul în care, ca urmare a infracțiunii prevăzute în alin. (1), o persoană decedează sau îi este provocată o vătămare corporală gravă sau orice prejudiciu, daună sau afectare gravă la sau asupra oricărui bun mobil sau imobil aparținând oricărei persoane, făptuitorul se pedepsește cu pedeapsa prevăzută în art. 312, după caz.

(3) În situația în care infracțiunea este săvârșită sau este îndreptată împotriva unui spațiu public, unitate de stat sau guvernamentală, o rețea de infrastructură sau un sistem de transport public, pedeapsa pentru infracțiune va fi majorată cu un grad.

(4) În prezentul articol:

„dispozitiv letal" include orice dispozitiv de dispersie radioactivă sau ce emite radiații și orice alt obiect, care este proiectat, sau are capacitatea, de a provoca decesul, vătămarea corporală gravă sau un prejudiciu material însemnat prin eliberarea, diseminarea sau impactul agenților chimici, biologici toxici, al toxinelor sau al substanțelor similare sau al radiației sau materialului radioactiv sau prin prisma proprietăților radiologice;

„unitate de stat sau guvernamentală" include orice unitate sau spațiu permanent sau temporar utilizat sau ocupat de reprezentanți ai unui stat, membri ai guvernului, legislativ sau puterea judiciară sau de oficiali sau angajați ai statului sau ai oricărei alte autorități publice sau entități sau de către angajați sau funcționari publici ai unei organizații interguvernamentale, în legătură cu îndatoririle oficiale ale acestora;

„rețea de infrastructură" înseamnă orice unitate publică sau privată de furnizează sau distribuie servicii în beneficiul public, cum ar fi apă, canalizare, energie, combustibil sau comunicații;

„sistem de transport public" înseamnă toate facilitățile, vehiculele și mijloacele, indiferent dacă aparțin domeniului public sau privat, utilizate în sau pentru servicii disponibile public pentru transportul pasagerilor sau al mărfurilor.

Posesia, utilizarea etc. materialului nuclear.
Completat prin: III.2002.67.

314B. (1) Fapta persoanei care, cu intenție, are posesia sau utilizează, transferă, modifică, împrăștie sau dispersează material nuclear de natură a provoca decesul sau vătămarea gravă a oricărei persoane sau daune însemnate patrimoniului se pedepsește cu aceeași pedeapsă ca cea prevăzută în art. 311, chiar dacă persoana sau patrimoniul nu au suferit niciun prejudiciu.

(2) Dispozițiile art. 314A(2) se vor aplica unei infracțiuni prevăzute în prezentul articol.
(3) Dispozițiile art. 313 se vor aplica oricărei persoane care menține sau deține în posesia sau deține controlul asupra oricărui material nuclear, în conformitate cu condițiile prevăzute în art. respectiv.
(4) În prezentul articol:
„material nuclear „ înseamnă plutoniu, cu excepția celui cu concentrație izotopică mai mare de 80% în plutoniu-238; uraniu îmbogățit în izotopii 235 și 233; uraniu conținând un amestec de izotopi precum cel întâlnit în natură, dar nu în forma minereului sau al reziduurilor de minereu; orice material ce conține unul sau mai multe dintre elementele de mai sus;
„uraniu îmbogățit în izotopul 235 sau 233" înseamnă uraniu ce conține izotopii 235 sau 233 sau ambii, într-o asemenea proporție încât raportul dintre suma acestor izotopi și izotopul 238 este mai mare decât raportul dintre izotopul 235 și izotopul 238, întâlnit în natură.

Deținerea posesiei asupra dispozitivelor letale pentru un scop ilegal sau în scopul proliferării.
Completat prin: XXIV.2007.6.

314C. (1) Fapta persoanei care, cu știință, are în posesie sau sub control orice dispozitiv letal sau material nuclear, în condiții de natură a da naștere unei suspiciuni rezonabile că îl are în posesie sau sub control pentru un scop ilegal sau în scopul proliferării se pedepsește cu pedeapsa prevăzută în art. 313.
(2) În sensul prezentului articol:
„dispozitiv letal" va avea înțelesul atribuit prin art. 314A(4) iar „dispozitiv letal" și „material nuclear„ vor include sistemele de prezentare, materialele, echipamentele sau tehnologia, indiferent de natură sau tip, care au legătură și sunt destinate a fi folosite în dezvoltarea, producția, utilizarea sau transmiterea oricăror asemenea dispozitive letale sau material nuclear; și
„proliferare" înseamnă transportul de arme nucleare, chimice, biologice sau radiologice, sistemele de transmitere a acestora și materialele aferente pentru sau de la state sau entități angajate în eforturile de dezvoltare, achiziționare sau traficare a unor astfel de arme, sisteme sau materiale.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Utilizarea materialului radioactiv, dispozitive letale sau echipamente nucleare cu intenţia de a provoca decesul etc.
Completat prin: VII.2010.22.

314CA. Fapta persoanei care utilizează în orice modalitate un material radioactiv sau un dispozitiv letal sau care utilizează ori deteriorează o unitate nucleară într-un mod prin care se eliberează material radio activ sau există un risc în acest sens:
(a) cu intenţia de a provoca decesul sau vătămarea corporală gravă; sau
(b) cu intenţia de a provoca deteriorarea gravă a patrimoniului sau mediului; sau
(c) cu intenţia de a obliga o persoană fizică sau juridică, o organizaţie internaţională sau un stat să întreprindă sau să se abţină de la a întreprinde o acţiune,
în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la opt la treizeci de ani, chiar dacă nu s-a produs în mod efectiv niciun prejudiciu pentru persoane, proprietate sau mediu şi chiar dacă nu a fost obligată nicio persoană fizică sau juridică şi nicio organizaţie internaţională sau stat conform celor de mai sus.

Situaţia în care decesul sau vătămarea corporală gravă etc. este provocată prin utilizarea de material radioactiv sau dispozitiv letal.
Completat prin: VII.2010.22.

314CB. (1) În cazul în care, drept consecinţă a infracţiunii prevăzute în articolul de mai sus, o persoană decedează, făptuitorul se pedepseşte cu detenţiunea pe viaţă.
(2) În cazul în care, drept consecinţă a infracţiunii prevăzute în art. de mai sus, s-a produs o vătămare corporală gravă împotriva oricărei persoane, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de la patru la douăzeci de ani:
În cazul în care o vătămare corporală gravă este provocată împotriva a două sau mai multor persoane, se va aplica pedeapsa prevăzută în articolul de mai sus, dar nu la limita minimă.
(3) În cazul în care, drept consecinţă a infracţiunii prevăzute în articolul de mai sus:
(a) este provocată orice deteriorare, daună sau prejudiciu sever la oricare activ mobil sau imobil ce aparţine oricărei persoane sau împotriva mediului;
(b) o persoană fizică sau juridică sau o organizaţie internaţională sau un stat este obligat să întreprindă sau să se abţină de la a întreprinde orice acţiune;
pedeapsa prevăzută prin acesta nu va fi aplicată în limita minimă.

BCU IAŞI

(4) În situația în care infracțiunea este săvârșită în, sau este îndreptată împotriva unui spațiu public, a unei unități de stat sau guvernamentale, a unei rețele de infrastructură sau a unui sistem de transport public, pedeapsa pentru infracțiune va fi majorată cu un ordin de mărime.

Deținerea ilegală a materialului radioactiv sau producerea sau posesia unui dispozitiv letal. Completat prin: VII.2010.22.

314CC. (1) Fapta persoanei care deține în mod ilegal un materialul radioactiv sau produce sau deține în posesie un dispozitiv letal:
(a) cu intenția de a provoca decesul sau vătămarea corporală gravă; sau
(b) cu intenția de a provoca prejudicii serioase împotriva proprietății sau a mediului,
se pedepsește cu pedeapsa prevăzută în art. 313, majorată cu unul sau două grade.
(2) Fapta persoanei care:
(a) amenință, în condiții de natură a face credibilă amenințarea, să comită infracțiunea prevăzută în alineatul (1); sau
(b) prin amenințări, în condițiile de mai sus, sau prin utilizarea forței, solicită în mod ilegal și cu știință un material radioactiv, un dispozitiv letal sau o unitate nucleară
se pedepsește cu pedeapsa prevăzută în art. 313, majorată cu unul sau două grade.
(3) Fapta persoanei care:
(a) organizează sau instruiește alte persoane să comită o infracțiune prevăzută în alin. (1)-(3) inclusiv; sau
(b) în orice alt mod, cu știință, contribuie la săvârșirea a uneia sau a mai multora dintre infracțiunile prevăzute în alin. (1)-(3) inclusiv, de către un grup de persoane acționând cu un scop comun, atunci când contribuția este realizată în scopul favorizării activității infracționale generale sau a scopului grupului sau având cunoștință de intenția grupului de a săvârșește infracțiunea sau infracțiunile respective,
se pedepsește cu pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea prevăzută la alin. (1)-(3) inclusiv, după caz, cu condiția ca, în situația în care infracțiunea s-a săvârșit doar în forma tentativei, dar nu a consumării, pedeapsa va fi cea prevăzută pentru tentativa la infracțiune.
(4) În prezentul articol și în art. 314CA și 314CB:
„dispozitiv letal" are același înțeles ca cel atribuit expresiei prin art. 314A(4) și include un dispozitiv nuclear exploziv;
„unitate nucleară" înseamnă:

BCU IAȘI / CENTRUL UNIVERSITAR

(a) orice reactor nuclear, inclusiv reactoarele instalate pe vase, vehicule, aeronave sau obiecte spațiale pentru a fi utilizate ca surse de energie, în vederea propulsării respectivelor vase, vehicule, aeronave sau obiecte spațiale sau în orice alt scop;

(b) orice instalație sau echipamente utilizate pentru producția, depozitarea, prelucrarea sau transportul de materiale radioactive;

„material nuclear „ va avea înțelesul atribuit expresiei prin art. 314B(4);

„material radioactiv" înseamnă material nuclear și alte substanțe radioactive ce conțin nuclizi supuși dezintegrării spontane (proces însoțit de emisia a una sau mai multe tipuri de radiație ionizantă, cum ar fi particule de alfa-, beta-, neutroni și raze gamma) și care pot provoca, prin proprietățile radiologice sau de fisiune, decesul, vătămarea corporală gravă sau daune însemnate pentru proprietate sau mediu;

„sistem de transport public", „unitate de stat sau guvernamentală" și „rețea de infrastructură" vor avea înțelesurile atribuite acestora prin art. 314A(4).

Jurisdicție.
Completat prin: VII.2010.22.
Modificat prin: VIII.2015.16.

314CD. (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 5, instanțele din Malta vor avea de asemenea jurisdicție asupra infracțiunilor prevăzute în art. 314A, 314B, 314C, 314CA și 314CB, în situația în care:

(a) făptuitorul este cetățean maltez sau rezident permanent în Malta; sau

(b) infracțiunea este săvârșită împotriva unui cetățean maltez sau de un rezident permanent în Malta; sau

(c) infracțiunea este săvârșită în încercarea de a obliga Malta să întreprindă sau să se abțină de la a întreprinde o acțiune; sau

(d) infracțiunea este săvârșită la bordul unei aeronave care este operată de Guvernul Republicii Malta; sau

(e) infracțiunea este săvârșită împotriva Republicii Malta sau a unități guvernamentale a Republicii Malta din străinătate, inclusiv ambasadă sau un alt spațiu diplomatic sau consular din Malta.

(2) În sensul prezentului articol, expresia „rezident permanent" va avea înțelesul atribuit prin art. 5(1)(d).

BCU IAȘI

Cooperarea pentru combaterea infracţiunilor relevante pe mare.
Completat prin: XXIV.2007.6.
Modificat prin: VII.2010.23.

314D. (1) În situaţia în care comandantul Forţelor Armate din Malta primeşte sau este informat în legătură cu o solicitare formulată de sau în numele unui organ judiciar, al procuraturii, al legii, administrativ sau de o altă autoritate competentă a oricărui stat sau loc diferit sau din afara Republicii Malta (denumite, în prezentul articol „autoritate solicitantă") ce solicită autorizarea pentru autorităţile competente ale statului sau locul pentru luarea măsurilor adecvate în legătură cu un vas relevant, suspectat în mod rezonabil că este implicat în săvârşirea unei infracţiuni de acest tip, comandantul Forţelor Armate din Malta poate autoriza, cu participarea Prim-ministrului, luarea respectivelor măsuri de către autorităţile competente menţionate, cu respectarea condiţiilor convenite între Malta şi statul respectiv sau după cum ar putea fi convenit între autoritatea solicitantă şi comandantul Forţelor Armate din Malta, cu participarea Prim-ministrului.

(2) În situaţia în care autorizare a fost acordată de către comandantul Forţelor Armate din Malta conform celor de mai sus, autorităţile competente prevăzute în alin. (1), cu respectarea condiţiilor care ar putea fi convenite în conformitate cu acelaşi sub-articol, vor fi autorizate să întreprindă măsurile adecvate şi să exercite la bordul vasului în legătură cu care au fost autorizate măsurile, prin prezentul articol, toate prerogativele de arestare, pătrundere, percheziţie şi confiscare, cu care este investită poliţia executivă din Malta.

(3) În sensul prezentului articol:

„infracţiune relevantă" înseamnă orice infracţiune constând din orice acţiune sau omisiune care, în cazul în care sunt comise în aceste insule, sau împrejurări corespunzătoare, ar constitui oricare dintre infracţiunile din art. 313, 314B, 314C, 314CA şi 314CC;

„navă relevantă" înseamnă o navă utilizată în scopuri comerciale sau private care zboară sub sau are drept de a arbora pavilionul Maltei sau este înregistrată în Malta şi exercită libertatea de navigaţie potrivit legislaţiei internaţionale.

Incendierea arsenalelor etc.
Modificat prin: XXI.1971.22; XLIX.1981.4.

315. Fapta persoanei care incendiază cu intenţie sau distruge în alt fel orice arsenal, vas de război, indiferent dacă vasul respectiv este pe apă sau în faza de construcţie, magazie de pulbere, doc public sau parc de artilerie, se pedepseşte cu detenţiunea pe viaţă.

Incendierea care periclitează viața.
Modificat prin: XXI.1971:23; XLIX.1981.4; XXIV.2014.38.

316. Fapta persoanei care incendiază cu intenție orice casă, depozit, magazin, locuință, navă, vehicul, doc sau orice clădire, șopron sau un alt spațiu, în care se află vreo persoană la momentul incendierii, se pedepsește cu detențiunea pe viață:
Dacă nu este ucisă nicio persoană, făptuitorul se pedepsește:
(a) în cazul în care ar fi putut prevedea că în spațiul respectiv se află efectiv o persoană, cu închisoarea de la șase la doisprezece ani;
(b) în alt fel, cu închisoarea de la patru la nouă ani.

Incendierea care reprezintă un pericol general.
Modificat prin: XXI.1971.24; XLIX.1981.4; XXIV.2014.39.

317. Fapta persoanei care incendiază cu intenție orice clădire, vehicul, șopron sau un alt spațiu prevăzut în articolul de mai sus, în care nu se afla nicio persoană la momentul incendierii, sau fapta persoanei care incendiază cu intenție orice substanță combustibilă, iar respectiva clădire, vehicul, șopron sau alt loc sau respectiva substanță este amplasată în așa fel încât focul s-ar perpetua la orice altă clădire, șopron sau spațiu, în care se afla o persoană la momentul incendierii, va fi pasibilă, la condamnare:
(a) în situația în care incendiul s-a perpetuat în realitate, de pedeapsa detenției pe viață:
Dacă nu este ucisă nicio persoană, făptuitorul se pedepsește:
(i) în cazul în care ar fi putut prevedea că în clădirea, șopronul sau spațiul la care s-a propagat incendiul se afla efectiv o persoană, cu închisoarea de la cinci la nouă ani;
(ii) în alte situații, cu închisoarea de la trei la șase ani;
(b) în situația în care incendiul nu s-a propagat la nicio altă clădire, șopron sau spațiu, cu închisoarea de la trei la cinci ani.

Incendierea fără punerea în pericol de vieți omenești.
Modificat prin: XLIX.1981.4; XXIV.2014.40.

318. Fapta persoanei care incendiază cu intenție orice clădire, vehicul, șopron sau un alt spațiu prevăzut în art. 316, în care nu se afla nimeni la momentul respectiv, iar clădirea, vehiculul, șopronul sau alt spațiu este astfel amplasat încât incendiul nu s-ar propaga la nicio altă clădire, șopron sau spațiu în care se află o persoană la momentul acela, se pedepsește cu închisoarea de la doi la patru ani.

Incendierea podgoriilor etc.
Modificat prin: XLIX.1981.4.

319. Fapta persoanei care incendiază cu intenție o podgorie, plantație de copaci, căpiță sau grămadă de porumb, bumbac sau alte produse utile sau orice alte materiale, indiferent dacă acestea au fost smulse sau tăiate sau sunt încă în faza de creştere şi amplasate în aşa fel încât incendiul nu s-ar propaga la nicio clădire, şopron sau un alt spațiu prevăzut în art. 316, în care se afla o persoană la momentul respectiv, se pedepseşte cu închisoarea de la doi la patru ani.

Distrugere prin declanşarea unei mine.

320. Pentru stabilirea pedepsei, distrugerea oricărui asemenea material sau obiect ca cele prevăzute în ultimele cinci articole de mai sus, prin declanşarea unei mine, constituie infracțiunea prevăzută de acestea.

Expunerea de lumini false etc. ce periclitează navigația.
Modificat prin: IV.1874.7; XI.1900.45; III.1971.12; XXI.1971.25; XLIX.1981.4; XIII.1983.5; L.N. 407 din 2007.

321. (1) Fapta persoanei care pune orice lumină sau semnal fals sau orice alt element menit a contacta nave, vase sau ambarcațiuni, sau de a le regla navigație, cu intenția de a provoca pierderea sau naufragierea oricărei nave, vas sau ambarcațiuni, sau care, din acelaşi motiv, stinge sau scoate o lumină, semnal sau orice alt obiect prevăzut de guvern pentru îndrumarea marinarilor se pedepseşte cu închisoarea de la trei la cinci ani, chiar dacă nu s-a produs niciun accident.

(2) În situația în care s-a produs un accident, în caz de condamnare, făptuitorul se pedepseşte:

(a) în cazul în care dauna a fost provocată unei nave, vas sau ambarcațiuni sau la mecanismul sau accesoriile acestora sau la încărcătură sau la orice altceva se află la bord, cu închisoarea de la cinci la nouă ani, în cazul în care valoarea daunelor depăşeşte o sută şaisprezece euro şi patruzeci şi şapte eurocenți (116,47), sau la pedeapsa închisorii de la patru la şase ani, în cazul în care valoarea daunelor nu depăşeşte o sută şaisprezece euro şi patruzeci şi şapte eurocenți (116,47);

(b) în cazul în care, cu sau fără producerea oricăreia dintre daunele specificate mai sus, o persoană suferă o vătămare corporală gravă ce conduce la oricare dintre consecințele prevăzute în art. 218, cu închisoarea de la cinci la douăzeci ani sau, în cazul în care vătămarea corporală este gravă dar nu produce consecințele prevăzute în articolul menționat, cu închisoarea de la patru la doisprezece ani, sau, în cazul în care vătămarea corporală este uşoară, cu închisoarea de la doi la şase ani;

(c) în cazul în care este ucisă o persoană, cu detențiunea pe viață.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Tăierea lanţurilor etc. utilizate pentru legarea geamandurilor
Modificat prin: IV.1874.7.

322. (1) Fapta persoanei care taie, desface sau scoate în alt fel orice lanţuri, cabluri sau alte frânghii utilizate pentru prinderea unei geamanduri publice care serveşte pentru navigaţie, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la trei la nouă luni.

(2) Fapta persoanei care taie, desface sau scoate în alt fel orice lanţuri, cabluri sau alte frânghii prin care este tras la mal, ancorat sau fixat în alt fel orice vas sau navă, sau orice frânghie prin care este fixată geamandura ancorei unui vas, în caz de condamnare, se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută în alin. (1).

Circumstanţe agravante.
Modificat prin: IV.1874.7.

323. În cazul în care, ca urmare a oricărora dintre infracţiunile prevăzute în articolul de mai sus, este provocată orice daună unei nave sau vătămare corporală unei persoane, pedeapsa prevăzută în art. respectiv va fi aplicată împreună cu pedeapsa prevăzută în prezentul Cod pentru daună cu intenţie sau pentru vătămare corporală cu intenţie, în funcţie de întinderea daunei sau de natura vătămării corporale; iar în cazul în care au loc, în acelaşi timp, deteriorarea unui vas şi o vătămare corporală asupra unei persoane, pedeapsa cea mai severă dintre cele prevăzute pentru daună şi pentru vătămare corporală se va aplica, în plus faţă de pedeapsa prevăzută în articolul de mai sus.

Incendierea propriilor bunuri.
Modificat prin: IV.1874.7.

324. În situaţiile prevăzute în art. 316, 317 şi 318, făptuitorul va fi pasibil cu pedepsele prevăzute prin acestea, chiar dacă acesta este proprietarul bunurilor asupra cărora este săvârşită infracţiunea.

Deteriorarea, dauna sau prejudiciul în general.
Modificat prin: IX.1859.20; V.1868.19; VI.1871.24; XI.1900.47; V.1956.17; III.1971.13; XLIX.1981.4; XIII.1983.5; XIV.1983.9; III.2002.68; L.N. 407 din 2007; XXIV.2014.41.

325. (1) Fapta persoanei care, prin orice mijloacele diferite de cele prevăzute în articolul anterior al prezentului subtitlu, săvârşeşte cu intenţie orice faptă de deteriorare, daună sau prejudiciere la sau împotriva oricărui bun mobil sau imobil ce aparţine oricărei alte persoane, în caz de condamnare, se pedepseşte:

(a) în cazul în care valoare daunei depăşeşte două mii cinci sute (2.500) euro, cu închisoarea de la optsprezece luni la patru ani;

(b) în cazul în care valoarea daunei nu depăşeşte două mii cinci sute (2.500) euro, dar depăşeşte două sute cincizeci (250) euro, cu închisoarea de la opt la paisprezece luni;

(c) în cazul în care valoarea daunei nu depăşeşte două sute cincizeci (250) euro, cu închisoarea de maxim şase luni;

(d) în cazul în care valoarea daunei nu depăşeşte douăzeci şi trei euro şi douăzeci şi nouă eurocenţi (23,29), cu închisoarea de maxim trei luni sau cu pedepsele prevăzute pentru delicte:

În cazul în care infracţiunea este justificată pe motiv de provocare ilegală, făptuitorul se pedepseşte, în situaţiile prevăzute în lit. (a), (b) şi (c), cu închisoarea de maxim două treimi din durata prevăzută pentru acestea; iar în situaţia prevăzută în lit. (d), cu pedepsele prevăzute pentru delicte
În analiza justificării, se va acorda atenţie normei cuprinse în art. 235:
De asemenea, în situaţiile prevăzute în alin. (c) şi (d), cu excepţia situaţiei în care dauna este provocată asupra proprietăţii publice, acţiunea penală se pune în mişcare numai la plângerea părţii vătămate:
De asemenea, în situaţia unei daune privind domeniul public, pedeapsa va fi majorată cu unul sau două grade, iar făptuitorul va fi obligat să plătească sub formă de amendă (*multa*) valoarea daunei produse.
(2) În situaţia în care, ca urmare a naturii geologice, paleontologice, arheologice, arhitectonice, artistice sau istorice sau a importanţei proprietăţii deteriorate, ce face obiectul daunei sau prejudiciului nu este posibilă estimarea daunei potrivit normei prevăzute în art. 335, se va considera că dauna depăşeşte valoarea de o mie o sută şaizeci şi patru euro şi şaizeci şi nouă eurocenţi (1.164,69).

Majorarea pedepsei în anumite situaţii.
Completat prin: XVI.2006.6.
Modificat prin: VIII.2012.7; XXIV.2014.42.

325A. (1) Pedepsele prevăzute în dispoziţiile de mai sus ale prezentului subtitlu vor fi majorate cu unul sau două grade, atunci când infracţiunea este agravată sau motivată pe criterii de gen, identitate de gen, orientare sexuală, rasă, culoarea pielii, limbă, origine naţională sau etnică, cetăţenie, religie sau convingeri politice sau alte opinii în sensul alineatul (3)-(6) inclusiv, din art. 222A.
(2) În sensul prezentului articol „infracţiune principală" înseamnă oricare dintre infracţiunile cuprinse în art. 311, 312, 314A, 316, 317-320, inclusiv şi 325.

Avarierea conductelor de apă etc.
Modificat prin: XVI.1901.4; I.1904.51; L.N. 4 din 1963; XXVII.1975.21; XII.1991.41; XXII.2005.4.

326. (1) Fapta persoanei care, cu intenţie:
(a) rupe sau blochează conductele sau canalele oricărui apeduct public, sau împiedică sau deviază în orice alt fel cursul apelor sau deteriorează în alt fel orice parte a acelui apeduct;
(b) sparge orice cisternă publică, fântână sau apeduct, sau poluează apa acestora;
(c) produce avarii la orice aparat sau cablu electric, sau provoacă pierderea de energie electrică;

(d) produce avarii la orice conducte sau parte a sistemului canalizării publice;
(e) taie, sparge, dărâmă, distruge, deteriorează sau scoate orice baterie, aparatură, fire, cabluri, post sau alte elemente, sau orice obiect, care face parte din sau este utilizat sau folosit în sau la orice telegraf electric sau magnetic, cu sau fără fire, sau în funcţionarea acestora, sau întreprinde orice ar putea împiedica sau obstrucţiona în orice fel transmiterea oricărui mesaj;
(f) deteriorează sau sparge orice parte a oricărei materii energetice sau sigiliile acesteia, sau orice parte din aparatura sau cablurile utilizate pentru alimentarea cu energie electrică, sau sigiliile acestora;
(g taie, rupe, dărâmă, distruge, deteriorează, scoate, interferează sau face racordul la orice parte a oricărei aparaturi, conductă, stâlp, dulap, fire, cabluri sau alte obiecte sau materiale de orice fel, ce fac parte sau sunt utilizate sau folosite în reţeaua de televiziune prin cablu sau în funcţionarea acesteia sau pentru furnizarea serviciului de televiziune prin cablu,
cu excepţia unei pedepse mai grave ce ar putea fi aplicată potrivit articolului. de mai sus, se pedepseşte cu închisoarea de maxim doi ani:
Acţiunea penală în legătură cu orice infracţiune prevăzută la lit. (c), (e) şi (f) se va pune în mişcare numai la plângerea părţii vătămate.
(2) Fapta persoanei care, chiar fără rea-voinţă,
(a) atinge orice fire de telegraf sau aşază sau aruncă orice obiect pe baterie, aparatură, fire, cabluri sau pe orice alte elemente sau material prevăzut în alin. (1)(e) sau întreprinde orice acţiune în vecinătatea respectivelor fire de telegraf într-un fel care ar putea deteriora firele, sau împiedica ori preveni transmiterea sau comunicarea unui mesaj; sau
(b) pescuieşte în orice loc în care Ministrul responsabil de domeniul energiei electrice a declarat pescuitul absolut interzis, în vederea prevenirii daunelor ce ar pute fi provocate cablurilor de telegraf submarine, sau pescuieşte cu orice plasă sau alt echipament a cărui utilizare a fost interzisă în acest scop de către Ministrul responsabil de domeniul energiei electrice; sau
(c) întreprinde oricare dintre acţiunile descrise la alin. (1)(g), în caz de condamnare, se pedepseşte cu pedepsele prevăzute pentru delicte.

BCU IASI

Pătrunderea neautorizată în spații subterane utilizate pentru utilitate publică.
Modificat prin: XVI.1901.4.

327. Fapta persoanei care, fără justificare, pentru care sarcina dovezii va reveni acuzatului, pătrunde în orice spațiu subteran prin care sunt trase cabluri electrice sau orice conductă magistrală a rețelei publice de canalizare, în caz de condamnare, se pedepsește:
(a) cu închisoarea de la una la trei luni, în situația în care circumstanțele arată că scopul făptuitorului a fost să avarieze cablurile sau conductele menționate mai sus;
(b) cu închisoarea de maxim o lună, în orice altă situație.

Provocarea unui incendiu sau a unei daune din culpă.
Modificat prin: IV.1856.17; XI.1900.48; V.1956.18; XIII.1980.11; XIII.1983.5; L.N. 407 din 2007; VII.2010.24; XXIV.2014.43; VIII.2015.17.

328. Fapta persoanei care, din imprudență, neglijență sau lipsa abilităților în meserie sau profesie, sau prin nerespectarea oricărei norme, provoacă un incendiu sau o daună, deteriorare sau prejudiciu prevăzut prin prezentul subtitlu, în caz de condamnare, se pedepsește:
(a) în cazul în care decesul vreunei persoane este provocat prin fapta de mai sus, cu pedepsele prevăzute în art. 225;
(b) în cazul în care este astfel provocată orice vătămare corporală gravă ce conduce la efectele prevăzute în art. 218, cu închisoarea de maxim de șase luni sau amendă (*multa*) de cel mult două mii trei sute douăzeci și nouă euro și treizeci și șapte eurocenți (2.329,37);
(c) în cazul în care este provocată orice vătămare corporală gravă fără a surveni niciunul dintre efectele menționate mau sus, cu închisoarea de maxim trei luni sau cu amendă (*multa*) în cuantum de cel mult o mie o sută șaizeci și patru euro și șaizeci și nouă eurocenți (1.164,69);
(d) în orice altă situație, cu închisoarea de maxim trei luni sau cu amendă (*multa*) sau cu pedepsele prevăzute pentru delicte:
În situațiile prevăzute la lit. (d), cu excepția situației în care dauna provocată unor bunuri proprietate publică, care nu sunt autovehicule, acțiunea penală se va pune în mișcare numai la plângerea părții vătămate:
De asemenea, cu privire la procedurile prevăzute la lit. (d) în legătură cu dauna produsă unui autovehicul, proprietate publică, inițiate în urma reclamației șefului departamentului guvernamental responsabil de vehiculul în cauză, dispozițiile art. 374 lit. d) nu se vor aplica după ce reclamantul a confirmat formularea respectivei reclamații, sub jurământ în fața instanței. Absența reclamantului nu împiedică judecarea cauzei și nu afectează legalitatea

BCU IASI / CENTRU UNIVERSITAR

acţiunii. Totodată, se reţine reclamaţia aşa cum a fost formulată, chiar dacă reclamantul nu se prezintă în instanţă într-o etapă ulterioară, după confirmarea formulării respectivei reclamaţii prin jurământ în faţa instanţei..

Completat prin: VI.2005.2.

SUBTITLUL IV A
Despre acte de terorism, finanţarea terorismului şi infracţiuni conexe

Acte de terorism şi activităţi teroriste.
Completat prin: VI.2005.2.
Modificat prin: III.2015.24; VIII.2015.18.

328A. (1) În sensul prezentului subtitlu, „act de terorism" va însemna orice act enumerat în alin. (2), săvârşit cu intenţie, care ar putea prejudicia în mod sever o ţară sau o organizaţie internaţională, în situaţia în care este comis cu următoarele scopuri:

(a) pentru intimidarea gravă a populaţiei, sau

(b) pentru a obliga în mod ilegal guvernul sau o organizaţie internaţională să întreprindă sau să se abţină de la a întreprinde orice acţiune, sau

(c) pentru a destabiliza sau distruge structurile fundamentale politice, constituţionale, economice sau sociale ale unei ţări sau ale organizaţiei internaţionale.

(2) Actele prevăzute în alin. (1) sunt următoarele:

(a) suprimarea vieţii sau libertăţii unei persoane;

(b) periclitarea vieţii unei persoane prin vătămare corporală;

(c) vătămare corporală;

(d) provocarea de distrugeri extinse la instalaţiile unui stat sau guvern, la un sistem de transport public, o unitate de infrastructură, inclusiv un sistem informatic, o platformă fixă localizată pe placa continentală, un spaţiu public sau proprietate privată de natură a pune în pericol viaţa sau de a provoca un prejudiciu serios proprietăţii oricărei alte persoane sau ca urmare a unei pierderi economice însemnate;

(e) confiscarea aeronavei, vaselor sau a altor mijloacele sau bunuri de transport public;

(f) fabricarea, posesia, achiziţia, transportul, furnizarea sau utilizarea armelor, explozivilor sau a armelor nucleare, biologice sau chimice;

(g) realizarea de cercetări sau dezvoltarea armelor biologice şi chimice;

BCU IASI / CENTRUL UNIVERSITAR LIBRARY

(h) eliberarea de substanţe periculoase, sau care pot provoca incendii, inundaţii sau explozii ce pun în pericol viaţa vreunei persoane;
(i) intervenţia sau deranjarea alimentării cu apă, energie sau orice altă resursă naturală fundamentală ce pune în pericol viaţa vreunei persoane;
(j) care ameninţă să comită oricare dintre actele descrise la lit. (a)-(i):
În prezentul alineat „unitate de stat sau guvernamentală", „reţea de infrastructură" şi „sistem de transport public" vor avea înţelesurile atribuite expresiilor în art. 314A(4).
(3) Fapta persoanei care săvârşeşte un act din terorism constituie infracţiune şi, în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de la şapte ani la detenţiune pe viaţă.
(4) În sensul prezentului subtitlu, „activităţi teroriste" înseamnă oricare dintre următoarele acte, indiferent de locul sau momentul desfăşurării lor:
(a) un act din terorism, după cum este definit în alin. (1);
(b) deturnarea ilegală sau exercitarea controlului asupra unei aeronave aflate în zbor, cu utilizarea forţei sau sub ameninţarea forţei, sau prin orice altă formă de intimidare;
(c) săvârşirea ilegală şi intenţionată a următoarelor acte:
(i) un act de violenţă împotriva unei persoane aflate la bordul unei aeronave în timpul zborului, de natură a pune în pericol siguranţa respectivei aeronave;
(ii) distrugerea unei aeronave aflate în funcţiune sau provocarea unei avarii la respectiva aeronavă, care o face necorespunzătoare pentru zbor sau care ar putea pune în pericol siguranţa în timpul zborului;
(iii) aducerea sau determinarea aducerii la bordul unei aeronave aflate în funcţiune, prin orice mijloace de orice fel, a unui dispozitiv sau substanţe de natură a distruge aeronava, sau să provoace daune acesteia, care o fac necorespunzătoare pentru zbor sau care sunt de natură a periclita siguranţa în timpul zborului;
(iv) distrugerea sau deteriorarea echipamentelor de navigaţie aeriană, sau interferenţa în funcţionarea acesteia, în situaţia în care un astfel de act este de natură a periclita siguranţa unei aeronave în timpul zborului;
(v) comunicarea informaţiilor cunoscute a fi false, periclitând astfel siguranţa unei aeronave în zbor;
(d) săvârşirea cu intenţie a oricăreia dintre următoarele acte:

BCU IASI / CENTRU VECHI - LIBRARY

(i) suprimarea vieții sau libertății sau provocarea unei vătămări corporale împotriva unei persoane ce beneficiază de protecție internațională;
(ii) realizarea unui atac violent asupra spațiilor oficiale, spațiului de cazare privat sau mijloacelor de transport ale unei persoane ce beneficiază de protecție internațională, de natură a periclita persoana sau libertatea acesteia;
(iii) amenințarea cu săvârșirea oricăreia dintre actele prevăzute la p. (i) și (ii);
(e) sechestrarea sau detenția și amenințarea de suprimare a vieții, de a provoca vătămare corporală sau de a ține captivă în continuare o altă persoană („ostatic") pentru a obliga statul, o organizație interguvernamentală, o persoană fizică sau juridică sau un grup de persoane, să întreprindă sau să se abțină de la a întreprinde orice acte sub formă de condiție explicită sau implicită pentru eliberare ostaticului;
(f) săvârșirea ilegală și cu intenție a oricăruia dintre următoarele acte, folosind orice dispozitive, substanțe sau arme:
(i) realizarea oricărui act violent împotriva oricărei persoane într-un aeroport cu servicii de aviație civilă internațională, provocând sau de natură a provoca vătămare gravă sau deces, în situația în care un asemenea act periclitează sau este de natură a periclita siguranța în aeroport; sau
(ii) distrugerea sau avarierea gravă a instalațiilor într-un aeroport cu servicii de aviație civilă internațională sau o aeronavă care nu se află în funcțiune aflată pe aeroport, sau perturbarea serviciilor într-un astfel de aeroport, în situația în care orice asemenea act periclitează sau este de natură a periclita siguranța în aeroport;
(g) tentativa de a realiza oricare dintre actele prevăzut în lit. (b)-(f) sau participarea în calitate de complice în realizarea sau tentativa acestora;
(h) săvârșirea cu intenție a următoarelor acte:
(i) primirea, deținerea în posesie, utilizarea, transferul, modificarea, eliminarea sau dispersia de material nuclear, fără autoritate legală, ce provoacă sau este de natură a provoca decesul sau vătămarea gravă a oricărei persoane sau daune semnificative la proprietate;
(ii) furtul sau obținerea prin fraudă de material nuclear;
(iii) solicitarea de material nuclear prin amenințări sau utilizarea forței, sau prin orice altă formă de intimidare;

BCU IASI

(iv) amenințarea de a folosi materialul nuclear pentru a provoca decesul sau vătămarea gravă a oricărei persoane sau daune însemnate la proprietate, sau amenințarea de comitere a furtului de material nuclear pentru a obliga o persoană fizică sau juridică, organizație internațională sau stat să întreprindă sau să se abțină de la a întreprinde orice act;
(v) tentativa de a săvârși oricare dintre actele prevăzute la p. (i) și (ii) sau participarea în calitate de complice la oricare dintre actele prevăzute la p. (i)-(iv) sau orice tentativă în acest sens;
(i) săvârșirea ilegală și cu intenție a oricăruia dintre următoarele acte:
(i) confiscarea ilegală sau exercitarea controlului asupra unei nave sau platforme fixe cu utilizarea forței sau sub amenințarea forței sau prin orice altă formă de intimidare;
(ii) realizarea unui act de violență împotriva unei persoane la bordul unei nave sau pe o platformă fixă, de natură a periclita siguranța navigației navei respective sau siguranța platformei fixe;
(iii) distrugerea unei nave sau a unei platforme fixe sau provocarea de daune unei nave sau încărcăturii sale, sau unei platforme fixe care este de natură a periclita siguranța navigației navei sau siguranța platformei fixe;
(iv) aducerea sau instrucțiunea de a aduce pe navă, prin orice mijloace de orice fel, a unui dispozitiv sau a unei substanțe de natură a distruge nava respectivă sau de a provoca daune navei sau încărcăturii sale, care pot periclita sau este de natură a periclita siguranța navigației navei;
(v) aducerea sau instrucțiunea de a aduce pe o platformă fixă, prin orice mijloace de orice fel, a unui dispozitiv sau a unei substanțe de natură a distruge platforma fixă respectivă sau de a periclita siguranța navigației acesteia;
(vi) distrugerea sau instrucțiunea de a provoca avarii serioase instalațiilor de navigație maritimă sau intervenția gravă în funcționarea acestora, în situația în care un asemenea act este de natură a periclita siguranța navigației unei nave;
(vii) comunicarea de informații cunoscute a fi false, periclitând astfel siguranța navigației navei;
(viii) provocarea unei vătămări corporale sau suprimarea vieții unei persoane în legătură cu săvârșirea sau tentativa de comitere a oricăruia dintre actele prevăzute la p. (i)-(vii);

BCU IASI / CENTRUL UNIVERSITAR

(j) tentativa de a săvârşi oricare dintre actele prevăzute în lit. (i), participarea în calitate de complice la săvârşirea acestora sau complicitatea la săvârşirea unor asemenea acte săvârşite de către o altă persoană;
(k) utilizarea de ameninţări menite a obliga o persoană să întreprindă sau să se abţină de la a întreprinde orice act prevăzut la p. (ii), (iii) şi (vi) din lit. (i), în situaţia în care o asemenea ameninţare este de natură a periclita siguranţa navigaţiei unei nave sau siguranţa platformei fixe;
(l) livrarea, plasarea descărcarea sau detonarea ilegale şi cu intenţie a unui exploziv sau a altui dispozitiv letal, în interiorul sau împotriva unui spaţiu destinat publicului, a unei unităţi de stat sau guvernamentale, a unui sistem de transport public sau a unei reţele de infrastructură, cu intenţia de a provoca decesul sau vătămare corporală gravă, sau cu intenţia de a provoca distrugerea în mare parte a respectivului spaţiu, reţea sau sistem, în situaţia în care distrugerea are drept rezultat sau este probabil că va avea ca rezultat o pierdere economică majoră;
(m) tentativa de a săvârşeşte oricare dintre actele prevăzute în lit. (l) sau participarea în calitate de complice la săvârşirea sau tentativa acestuia;
(n) organizarea sau instruirea altor persoane să comită sau să încerce să comită actele prevăzute în lit. (l);
(o) contribuţia în orice fel la săvârşirea oricăruia dintre actele prevăzute în lit. (l) sau la tentativa în acest sens a unui grup de persoane acţionând pentru un scop comun, în situaţia în care contribuţia este intenţionată şi este realizată fie cu intenţia de a promova activitatea infracţională în general, fie obiectivul grupului sau cunoscând intenţia grupului de a săvârşi oricare dintre actele prevăzute în lit. (l);
(p) orice act menit a provoca decesul sau vătămarea corporală gravă a unui civil, sau a oricărei alte persoane ce nu ia parte în mod activ la ostilităţile legate de un conflict armat, atunci când scopul unui asemenea act, prin natura sau contextul său, este de a intimida populaţia, sau de a obliga un guvern sau o organizaţie internaţională să întreprindă sau să se abţină de la a întreprinde orice acţiune.

BCU IAŞI BIBLIOTECA UNIVERSITARĂ

Grupări teroriste.
Completat prin: VI.2005.2.
Modificat prin: III.2015.25.

328B. (1) În sensul prezentului subtitlu „grupare teroristă" înseamnă un grup structurat format din mai mult de două persoane, înfiinţat într-o perioadă de timp şi acţionând în mod concertat în vederea comiterii de activităţi teroriste.
(2) În alin. (1) „grup structurat" înseamnă un grup care nu este format în mod aleatoriu pentru săvârşirea directă a unei infracţiuni şi care nu trebuie să aibă obligatoriu roluri definite oficial pentru membrii săi, continuitatea membrilor sau a o structură dezvoltată.
(3) Fapta persoanei care promovează, constituie, organizează, instruieşte, furnizează informaţii sau materiale către, sau prin orice mijloace, în mod direct sau indirect, colectează, primeşte, asigură sau invită o altă persoană să furnizeze bani sau alte bunuri pentru, sau finanţează în alt fel o grupare teroristă având cunoştinţă că respectiva participare, implicare sau finanţarea va contribui la activităţile, de natură penală sau nu, ale grupării teroriste se pedepseşte:
(a) în situaţia în care respectiva participare sau implicare constă în coordonarea grupării teroriste, cu închisoarea de maxim treizeci de ani:
În situaţia în care activitatea grupării teroriste constă doar în actele prevăzute în art. 328A(2)(j) pedeapsa va fi închisoarea de maxim opt ani;
(b) în orice altă situaţie, sancţiunea va fi pedeapsa închisorii de maxim opt ani.

Infracţiuni asociate actelor de terorism.
Completat prin: VI.2005.2.
Modificat prin: XI.2009.6; III.2015.26; VIII.2015.19.

328C. (1) Fapta persoanei care, cu intenţia de a săvârşi oricare dintre actele enumerate în art. 328A(2)(a)-(i) sau în art. 328B:
(a) săvârşeşte o infracţiune de furt agravat, prevăzută de art. 261; sau
(b) săvârşeşte infracţiunea prevăzută de art. 113 sau 250; sau
(c) săvârşeşte o infracţiune de fals sau infracţiunea prevăzută de art. 188,
se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă prevăzută de art. 328A(3).
(2) Fapta persoanei care, cu ştiinţă,
(a) provoacă în mod public săvârşirea unor activităţi teroriste;
(b) recrutează sau abordează o altă persoană în vederea comiterii de activităţi teroriste sau să călătorească în scopurile prevăzute în lit. (d);

(c) instruieşte sau coordonează o altă persoană în fabricarea sau utilizarea de explozivi, arme de foc sau alte arme sau substanţe toxice sau periculoase, prin orice alte metode sau tehnici specifice, în scopul comiterii de activităţi teroriste;

(d) călătoreşte sau încearcă să călătorească în scopul săvârşirii, planificării, pregătirii, participării la activităţi teroriste sau asigură ori beneficiază de instruire în activităţile teroriste;

(e) finanţează, organizează sau facilitează în orice alt fel deplasarea în scopurile prevăzute în alin. (d);

(f) produce, distribuie, diseminează, importă, exportă, oferă, vinde, furnizează, transmite, pune la dispoziţie, procură pentru sine sau pentru altul sau prezintă o publicaţie de natură a încuraja sau a determina săvârşirea de activităţi teroriste sau utile în săvârşirea unor astfel de activităţi,

se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă ca cea prevăzută în art. 328A(3).

(3) Fapta persoanei care:

(a) organizează sau coordonează alte persoane în săvârşirea unei infracţiuni prevăzute prin alin. (2); sau

(b) contribuie, în orice alt fel, în cunoştinţă de cauză, la săvârşirea a una sau mai multe dintre infracţiunile prevăzute în alin. (2), de către un grup de persoane acţionând cu un scop comun, atunci când respectiva contribuţie este realizată cu scopul promovării activităţii infracţionale generale sau în scopul grupului sau având cunoştinţă de intenţia grupului de a săvârşi infracţiunea sau infracţiunile respective,

se pedepseşte cu închisoarea de la patru la treizeci de ani.

(4) Pentru săvârşirea unei infracţiuni prevăzute de prezentul articol, nu va fi obligatoriu ca activităţile teroriste să fie efectiv săvârşite.

Determinarea, complicitatea şi instigarea.
Completat prin: VI.2005.2.

328D. Fapta persoanei care determină, este complice sau instigă la săvârşirea oricărora dintre infracţiunile din articolul de mai sus al prezentului subtitlu constituie infracţiune şi, în caz de condamnare, se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută pentru infracţiunea în legătură cu care a avut loc instigarea, determinarea sau complicitatea.

Grupări teroriste.
Completat prin: VI.2005.2.
Modificat prin: III.2015.25.

328B. (1) În sensul prezentului subtitlu „grupare teroristă" înseamnă un grup structurat format din mai mult de două persoane, înființat într-o perioadă de timp și acționând în mod concertat în vederea comiterii de activități teroriste.
(2) În alin. (1) „grup structurat" înseamnă un grup care nu este format în mod aleatoriu pentru săvârșirea directă a unei infracțiuni și care nu trebuie să aibă obligatoriu roluri definite oficial pentru membrii săi, continuitatea membrilor sau a o structură dezvoltată.
(3) Fapta persoanei care promovează, constituie, organizează, instruiește, furnizează informații sau materiale către, sau prin orice mijloace, în mod direct sau indirect, colectează, primește, asigură sau invită o altă persoană să furnizeze bani sau alte bunuri pentru, sau finanțează în alt fel o grupare teroristă având cunoștință că respectiva participare, implicare sau finanțarea va contribui la activitățile, de natură penală sau nu, ale grupării teroriste se pedepsește:
(a) în situația în care respectiva participare sau implicare constă în coordonarea grupării teroriste, cu închisoarea de maxim treizeci de ani:
În situația în care activitatea grupării teroriste constă doar în actele prevăzute în art. 328A(2)(j) pedeapsa va fi închisoarea de maxim opt ani;
(b) în orice altă situație, sancțiunea va fi pedeapsa închisorii de maxim opt ani.

Infracțiuni asociate actelor de terorism.
Completat prin: VI.2005.2.
Modificat prin: XI.2009.6; III.2015.26; VIII.2015.19.

328C. (1) Fapta persoanei care, cu intenția de a săvârși oricare dintre actele enumerate în art. 328A(2)(a)-(i) sau în art. 328B:
(a) săvârșește o infracțiune de furt agravat, prevăzută de art. 261; sau
(b) săvârșește infracțiunea prevăzută de art. 113 sau 250; sau
(c) săvârșește o infracțiune de fals sau infracțiunea prevăzută de art. 188,
se pedepsește cu aceeași pedeapsă prevăzută de art. 328A(3).
(2) Fapta persoanei care, cu știință,
(a) provoacă în mod public săvârșirea unor activități teroriste;
(b) recrutează sau abordează o altă persoană în vederea comiterii de activități teroriste sau să călătorească în scopurile prevăzute în lit. (d);

(c) instruieşte sau coordonează o altă persoană în fabricarea sau utilizarea de explozivi, arme de foc sau alte arme sau substanţe toxice sau periculoase, prin orice alte metode sau tehnici specifice, în scopul comiterii de activităţi teroriste;

(d) călătoreşte sau încearcă să călătorească în scopul săvârşirii, planificării, pregătirii, participării la activităţi teroriste sau asigură ori beneficiază de instruire în activităţile teroriste;

(e) finanţează, organizează sau facilitează în orice alt fel deplasarea în scopurile prevăzute în alin. (d);

(f) produce, distribuie, diseminează, importă, exportă, oferă, vinde, furnizează, transmite, pune la dispoziţie, procură pentru sine sau pentru altul sau prezintă o publicaţie de natură a încuraja sau a determina săvârşirea de activităţi teroriste sau utile în săvârşirea unor astfel de activităţi,

se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă ca cea prevăzută în art. 328A(3).

(3) Fapta persoanei care:

(a) organizează sau coordonează alte persoane în săvârşirea unei infracţiuni prevăzute prin alin. (2); sau

(b) contribuie, în orice alt fel, în cunoştinţă de cauză, la săvârşirea a una sau mai multe dintre infracţiunile prevăzute în alin. (2), de către un grup de persoane acţionând cu un scop comun, atunci când respectiva contribuţie este realizată cu scopul promovării activităţii infracţionale generale sau în scopul grupului sau având cunoştinţă de intenţia grupului de a săvârşi infracţiunea sau infracţiunile respective,

se pedepseşte cu închisoarea de la patru la treizeci de ani.

(4) Pentru săvârşirea unei infracţiuni prevăzute de prezentul articol, nu va fi obligatoriu ca activităţile teroriste să fie efectiv săvârşite.

Determinarea, complicitatea şi instigarea. Completat prin: VI.2005.2.

328D. Fapta persoanei care determină, este complice sau instigă la săvârşirea oricărora dintre infracţiunile din articolul de mai sus al prezentului subtitlu constituie infracţiune şi, în caz de condamnare, se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută pentru infracţiunea în legătură cu care a avut loc instigarea, determinarea sau complicitatea.

Proprietate teroristă.
Completat prin: VI.2005.2.
Modificat prin: III.2015.27.

328E. (1) În prezentul subtitlu, „proprietate teroristă" înseamnă:
(a) bani sau alte bunuri de natură a fi folosite în vederea activităţilor teroriste, inclusiv orice resurse ale unei grupări teroriste,
(b) venituri rezultate din săvârşirea de activităţi teroriste şi
(c) venituri rezultate din acte săvârşite în scopul activităţilor teroriste.
(2) În alin. l (1):
(a) o referire la veniturile rezultate dintr-un act includ trimiterile la orice bun care reprezintă, complet sau parţial şi în mod direct sau indirect, veniturile actului respectiv (inclusiv plăţi sau alte recompense în legătură cu săvârşirea acestuia) şi
(b) trimiterea la resursele unui grup include o trimitere la orice bani sau alte bunuri care sunt utilizate sau puse la dispoziţie sau urmează a fi utilizate sau puse la dispoziţie, în activitatea grupului.

Finanţarea terorismului.
Completat prin: VI.2005.2.
Modificat prin: L.N. 407 din 2007; III.2015.28.

328F. (1) Fapta persoanei care prin orice mijloace, în mod direct sau indirect, încasează, primeşte, asigură sau invită o altă persoană să asigure, bani sau alte bunuri sau să acorde în alt fel finanţare ce urmează a fi utilizată, sau despre care are motive rezonabile să suspecteze că ar putea fi utilizate, complet sau parţial, în scopul activităţilor teroriste sau, care cunoaşte că va contribui la activităţile, indiferent dacă de natură infracţională sau de altă natură, ale oricărei persoane implicate în activităţi teroriste în caz de condamnare şi cu excepţia cazului în care fapta constituie o infracţiune mai gravă potrivit oricărei alte dispoziţii din prezentul Cod sau din orice alt act normativ, se pedepseşte cu închisoarea de maxim patru ani sau cu amendă (*multa*) în cuantum de cel mult unsprezece mii şase sute patruzeci şi şase euro şi optzeci şi şapte eurocenţi (11.646,87) sau atât cu amendă, cât cu şi pedeapsa închisorii.
(2) În prezentul articol, o trimitere la asigurarea de bani sau alte bunuri constituie o trimitere la transferul, împrumutul sau punerea la dispoziţie în alt fel, cu titlu oneros sau nu.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Utilizarea şi posesia.
Completat prin: VI.2005.2.
Modificat prin: III.2015.29.

328G. (1) Fapta persoanei care utilizează banii sau alte bunuri în scopul activităţilor teroriste în caz de condamnare, se pedepseşte cu închisoarea de maxim doisprezece ani.

(2) Fapta persoanei care se află în posesia banilor sau a altor bunuri cu intenţia de a le folosi, sau având motive rezonabile să suspecteze că acestea pot fi folosite, în scopul activităţilor teroriste, în caz de condamnare, se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută în art. 328F(1).

Finanţarea acordurilor.
Completat prin: VI.2005.2.
Modificat prin: III.2015.30.

328H. Fapta persoanei care:
(a) încheie sau este implicat într-un acord în urma căruia sunt puşi la dispoziţie sau urmează să fie puşi la dispoziţie bani sau alte bunuri unei alte persoane şi
(b) cunoaşte sau are suficiente motive pentru să suspecteze că banii sau alte bunuri vor fi sau ar putea fi utilizate în scopul activităţilor teroriste,
se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută în art. 328F(1).

Facilitarea păstrării sau controlului asupra proprietăţii teroriste.
Completat prin: VI.2005.2.

328I. (1) Fapta persoanei care încheie sau este implicată într-un acord ce facilitează menţinerea sau controlul de sau în numele unei alte persoane asupra proprietăţii teroriste:
(a) prin tăinuire,
(b) prin scoaterea de sub jurisdicţie,
(c) prin transferul persoanelor, sau
(d) în orice alt fel,
se pedepseşte cu pedeapsa prevăzută în art. 328F(1).

(2) Persoana acuzată de săvârşirea uneia dintre infracţiunile prevăzute la alin. (1) se poate apăra dacă dovedeşte că nu a cunoscut şi nu avea motive justificate să suspecteze faptul că acordul avea legătură cu o proprietate teroristă.

Răspundere penală a societăţilor.
Completat prin: VI.2005.2.
Modificat prin: L.N. 407 din 2007.

328J. (1) Dispoziţiile cuprinse în art. 121D se vor aplica în situaţia în care o persoană este găsită vinovată de săvârşirea unei infracţiuni prevăzute de prezentul subtitlu astfel încât organismul societar se pedepseşte, pentru infracţiunea respectivă, cu amenda (*multa*) în cuantum cuprins între unsprezece mii şase sute patruzeci şi şase euro şi optzeci şi şapte eurocenţi (11.646,87) şi două milioane trei sute douăzeci şi nouă mii trei sute şaptezeci şi trei euro şi patruzeci de eurocenţi (2.329.373,40).

(2) Organismul societar va fi de asemenea tras la răspundere pentru o infracțiune prevăzută în prezentul Subtitlu în situația în care lipsa supravegherii sau a controlului de către persoana menționată în art. 121D a făcut posibilă săvârșirea infracțiunii în beneficiul organismului societar, care, în caz de condamnare, se pedepsește cu pedeapsa prevăzută la alin. (1).

Alte sancțiuni. Completat prin: VI.2005.2.

328K. Fără a aduce atingere altor pedepse care ar putea fi aplicabile pentru săvârșirea infracțiunii potrivit prezentului Cod sau oricărui alt act normativ, în situația în care făptuitorul este un organism societar căruia i se poate aplica pedeapsa prevăzută în dispozițiile din art. 328J, Instanța poate, la solicitarea acuzării, să dispună -

(a) suspendarea sau anularea oricărei licențe, aviz sau a unei alte autorizații de a realiza orice act de comerț, afacere sau altă activitate comercială;

(b) închiderea provizorie sau permanentă a oricărui spațiu care ar fi putut fi folosit pentru săvârșirea infracțiunii;

(c) desființarea obligatorie a organismului societar.

Confiscarea. Completat prin: VI.2005.2. Modificat prin: III.2015.31.

328L. (1) Instanța poate emite o dispoziție de confiscare, până la sau înainte ca persoana să fie condamnată pentru infracțiunea prevăzută la oricare dintre art. 328F-328I, în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

(2) În situația în care o persoană este condamnată pentru o infracțiune prevăzută la art. 328F sau 328G instanța poate dispune confiscarea oricărei sume sau a altor bunuri:

(a) care, la momentul infracțiunii, se afla în posesia sau sub controlul acesteia și

(b) pe care, la momentul respectiv, intenționa să o utilizeze, sau despre care știa sau avea motive justificate să suspecteze că ar fi sau ar putea fi folosite în vederea unor activități teroriste.

(3) În situația în care o persoană este condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de art. 328H, instanța poate dispune confiscarea sumei sau a altor bunuri –

(a) cu care are legătură acordul vizat și

(b) despre care, la momentul săvârșirii infracțiunii, știa sau avea motive justificate să suspecteze că urma sau ar putea fi utilizate în vederea unor activități teroriste.

BCU IASI

(4) În situaţia în care o persoană este condamnată pentru săvârşirea unei infracţiuni prevăzute de art. 328I, instanţa poate dispune confiscarea sumei sau a altor bunuri cu care are legătură acordul în cauză.

(5) În situaţia în care o persoană este condamnată pentru săvârşirea uneia dintre infracţiunile prevăzute de art. 328F-328I, instanţa poate dispune confiscarea oricărei sume sau a oricăror bunuri care sunt primite, integral sau parţial şi în mod direct sau indirect, de către orice persoană cu titlu de plată sau altă recompensă în legătură cu săvârşirea infracţiunii.

(6) În situaţia în care o altă persoană decât cea condamnată pretinde a fi proprietarul sau deţine un alt interes în oricare dintre activele ce ar putea face obiectul confiscării printr-o dispoziţie emisă în conformitate cu prezentul articol, instanţa va da persoanei respective posibilitatea de a fi audiată înainte de emiterea unei dispoziţii.

Jurisdicţia.
Completat prin: VI.2005.2.
Modificat prin: VIII.2015.20.

328M. Fără a aduce atingere dispoziţiilor art. 5, instanţele din Malta vor avea de asemenea competenţă jurisdicţională asupra infracţiunilor prevăzute în prezentul subtitlu, în situaţia în care:

(a) infracţiunea este săvârşită chiar numai parţial pe teritoriul Republicii Malta sau pe mare în orice loc aflat sub competenţa jurisdicţională a Republicii Malta;

(b) făptuitorul este cetăţean maltez sau rezident permanent, în sensul art. 5(1)(d), în Malta;

(c) făptuitorul este o persoană suspectată sau condamnată pentru o infracţiune prevăzută în prezentul Subtitlu şi a cărei predare sau extrădare către o altă ţară, în legătură cu respectiva infracţiune, este refuzată de Malta, chiar şi în cazul în care nu există nicio dispoziţie conform legii malteze, în afara articolului de faţă, în temeiul căreia acţiunea penală să poată fi desfăşurată în Malta împotriva persoanei în cauză;

(d) infracţiunea este săvârşită în beneficiul unei persoane juridice înfiinţate în Malta;

(e) fapta care constituie infracţiune în baza art. 328B sau infracţiune în baza art. 328D presupune implicarea unei grupări teroriste, chiar dacă gruparea teroristă îşi are sediul sau desfăşoară activităţi infracţionale în afara teritoriului Maltei;

(f) infracţiunea este săvârşită împotriva instituţiilor sau poporului maltez sau împotriva unei instituţii a Uniunii Europene sau a unui organism înfiinţat în conformitate cu Tratatele şi cu sediul în Malta:

Capitolul 460. În sensul prezentului alin.:

„Uniunea Europeană" va avea înţelesul atribuit prin art. 2(1) din Tratatul Uniunii Europene;

„Tratatele" înseamnă Tratatul privind Funcţionarea Uniunii Europene încheiat la Roma la 25 martie 1957 şi Tratatul privind Uniunea Europeană încheiat la Maastricht la 7 februarie 1992, precum şi Protocoalele ataşate acestora.

Completat prin: XI.2009.7.

SUBTITLUL IV B
Despre piraterie

Definiţia pirateriei.
Completat prin: XI.2009.7.

328N. (1) În sensul prezentului subtitlu, „piraterie" înseamnă oricare dintre următoarele acte:

(a) acte ilegale de violenţă sau detenţie, sau orice act de atacare, comis în scopuri personale de echipajul sau pasagerii unei ambarcaţiuni private sau ai unei aeronave private şi îndreptate:

(i) în larg, împotriva unei alte ambarcaţiuni sau aeronave, sau împotriva persoanelor sau bunurilor aflate la bordul ambarcaţiunii sau aeronavei;

(ii) împotriva unei ambarcaţiuni, aeronave, persoane sau bunuri aflate în afara jurisdicţiei oricărui stat;

(b) oricare dintre actele prevăzute la lit. (a) comise de echipajul sau pasagerii unei nave de război, nave guvernamentale sau aeronave guvernamentale, al cărei echipaj s-a revoltat şi a preluat controlul asupra ambarcaţiunii sau aeronavei;

(c) acte de participare voluntară la funcţionarea unei ambarcaţiuni sau aeronave, cunoscând faptele care o transformă într-o ambarcaţiune sau aeronavă pirat;

(d) acte de instigare sau, cu ştiinţă, de facilitare a unui act menţionat în alin. (a), (b) sau (c).

(2) În sensul prezentului Titlu, o ambarcaţiune sau aeronavă este considerată ambarcaţiune sau aeronavă pirat în cazul în care intenţia persoanelor ce deţin controlul dominant este de a o utiliza în scopul comiterii unuia sau a

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

mai multora dintre actele prevăzut în alin. (1) sau în cazul în care ambarcaţiunea sau aeronava a fost utilizată pentru săvârşirea oricărui asemenea act şi ambarcaţiunea sau aeronava rămâne sub controlul persoanei care săvârşeşte acel act.

(3) Persoana care săvârşeşte infracţiunea de piraterie, prevăzută de prezentul articol, se pedepseşte:

(a) în situaţia în care infracţiunea constă în oricare dintre actele prevăzute în alin. (1)(a) şi (b) atunci când este însoţită de pierderea de vieţi omeneşti, cu detenţiunea pe viaţă;

(b) în situaţia în care infracţiunea constă în orice alte acte prevăzute în (1)(a) şi (b) atunci când nu este însoţită de pierderea de vieţi omeneşti, cu închisoarea de maxim treizeci de ani;

(c) în situaţia în care infracţiunea constă în orice act prevăzut în alin. (1)(c), sancţiunea va fi pedeapsa închisorii de maxim opt ani;

(d) în situaţia în care infracţiunea constă în orice act prevăzut în alin. (1)(d), de pedeapsa prevăzută pentru actul ce a făcut obiectul instigării sau facilitării.

Jurisdicţie.
Completat prin: XI.2009.7.
Modificat prin: VIII.2015.21.

328O. (1) Fără a aduce atingere dispoziţiilor art. 5, instanţele din Malta vor avea de asemenea competenţă jurisdicţională asupra infracţiunilor cuprinse în prezentul articol în situaţia în care infracţiunea este săvârşită:

(a) de orice cetăţean maltez sau rezident permanent în Malta;

(b) de orice persoană aflată la bordul unei ambarcaţiuni, vas sau aeronave sub pavilion maltez;

(c) de orice persoană împotriva unei ambarcaţiuni, vas sau aeronavă sub pavilion maltez sau împotriva persoanei sau patrimoniului oricărui cetăţean maltez sau rezident permanent în Malta.

(2) În sensul prezentului articol, ambarcaţiunea, vasul sau aeronava vor fi considerate a naviga sub pavilion maltez în condiţiile prevăzute în art. 5(2).

(3) În sensul prezentului articol, expresia „rezident permanent" va avea înţelesul atribuit prin art. 5(1)(d).

BCU IAŞI CENTRUL DE RESURSE EUROPENE

Dispoziții general aplicabile prezentului titlu

Sancțiunea pentru infracțiunile contra patrimoniului, însoțite de infracțiunile contra persoanei.

329. Sancțiunile prevăzute în respectivul articol din prezentul Titlul pentru orice infracțiune împotriva patrimoniului, însoțite de omor, vătămare corporală, sau lipsirea de libertate a persoanei, se vor aplica întotdeauna în cazul în care actul de violență a fost comis, chiar dacă infracțiunea împotriva proprietății este în formă de tentativă.

Pătrundere ilegală în imobil etc.
Completat prin: IX.1859.21.
Modificat prin: VI.1871.25; XLIX.1981.4; III.2002.69.

330. În situația oricărei pătrunderi în orice imobil sau alt loc sau spațiu împrejmuit prin oricare dintre mijloacele prevăzute în art. 264, 265 şi 266, cu toate că nu există nicio dovadă a niciunuia dintre actele ce constituie tentativă la săvârşirea unei alte infracțiuni, făptuitorul se pedepseşte, pentru simpla pătrundere menționată mai sus, în caz de condamnare:
(a) în cazul în care starea de fapt arată că obiectivul făptuitorului a fost săvârşirea unui furt sau avarierea proprietății sau orice infracțiune împotriva persoanei, definită prin art. 5(1)(d), sau în cazul în care se dovedeşte că făptuitorul a fost condamnat anterior pentru orice astfel de infracțiune sau pentru oricare dintre infracțiunile prevăzute în art. 338(i) şi (w), cu închisoarea de la cinci la optsprezece luni;
(b) în orice alt caz, cu închisoarea de maxim trei luni sau amendă (*multa*).

Nepunerea în mişcare a acțiunii penale pentru infracțiunile împotriva patrimoniului descendenților etc.
Modificat prin: XI.1900.49; XX.2005.16.

331. Cu excepția situațiilor prevăzute prin art. 316, 317 şi 318, acțiunea penală nu se poate pune în mişcare decât la plângerea părții vătămate pentru infracțiunile comise împotriva patrimoniului oricărui descendent sau rude prin alianță în linie descendentă, sau al soțului sau soției, cu excepția cazului în care infracțiunile respective sunt însoțite de omor, vătămare corporală sau lipsirea de libertate a persoanei sau de amenințarea de a ucide sau de a provoca vătămare corporală.

Acțiunea penală pentru infracțiunile împotriva patrimoniului ascendenților etc. se va pune în mișcare la plângerea părții vătămate.
Modificat prin: XI.1900.49.

332. Cu excepția situațiilor prevăzute în art. 316, 317 și 318, acțiunea penală nu se poate pune în mișcare decât la plângerea părții vătămate pentru infracțiunile comise împotriva patrimoniului oricărui ascendent sau rude prin alianță în linie ascendentă, sau al unui frate sau surori sau al oricărei alte rude prin alianță de același grad, cu excepția situației în care infracțiunile sunt însoțite de omucidere, vătămare corporală, cu excepția vătămării corporale ușoare cu urmări minore sau cu sechestrarea persoanei.

Excluderea terților.
Modificat prin: XI.1900.49.

333. Limitele prevăzute în ultimele două articole de mai sus nu operează în favoarea respectivelor persoane dacă au participat la săvârșirea infracțiunii.

Primirea de bunuri furate.
Modificat prin: XI.1900.50; XXIX.1990. 16.

334. Fapta persoanei care în Malta, cu știință, primește sau achiziționează orice bunuri ce au fost furate, sustrase sau obținute prin intermediul unei infracțiuni, indiferent dacă aceasta a fost săvârșită în Malta sau în străinătate, sau care, cu știință, participă în orice fel la vânzarea sau înstrăinarea acestuia, în caz de condamnare, se pedepsește:

(a) în cazul în care bunurile au fost obținute prin furt, cu pedeapsa prevăzută pentru furt, în funcție de valoarea bunurilor;

(b) în cazul în care bunurile au fost obținute prin intermediul oricăreia dintre infracțiunile conexe dobândirii și posesiei ilegale a bunurilor, cu pedeapsa prevăzută pentru dobândirea sau posesia ilegală;

(c) în cazul în care bunurile au fost obținute prin fraudă, de pedeapsa prevăzută pentru frauda respectivă prin care au fost obținute bunurile:

Exonerarea de pedeapsă.

Făptuitorul va fi exonerat de orice pedeapsă în legătură cu oricare dintre infracțiunile prevăzute în prezentul articol, în cazul în care, înainte de punerea în mișcare a oricărei acțiuni penale împotriva acestuia și în termen de trei zile de la primirea, achiziționarea, sau participarea la achiziția, vânzarea sau înstrăinarea prevăzute mai sus, va preda autorității competente bunurile primite, achiziționate, vândute sau înstrăinate și informează cu privire la autorii infracțiunii:

De asemenea, în sensul prezentului articol, respectivele bunuri vor fi considerate furate, sustrase sau obținute prin săvârșirea unei infracțiuni comise în străinătate numai în cazul în care au fost obținute prin orice acțiune sau omisiune care, dacă ar fi fost săvârșită în Malta, ar constitui oricare dintre infracțiunile prevăzute în alin. (a), (b) și (c).

Neraportarea bunurilor furate etc.
Completat prin: III.2002.70.

334A. Fapta persoanei care, după ce a cunoscut că orice bunuri aflate în posesia sa sunt furate sau sustrase sau obținute prin intermediul unei infracțiuni, nu raportează acest fapt la Poliția Executivă în termen de o săptămână de la data la care a luat la cunoștință, se pedepsește cu închisoarea de maxim trei luni sau amendă (*multa*).

Regula pentru estimarea daunelor.

335. În cazul în care pedeapsa pentru o infracțiune variază în funcție de valoarea daunei provocate, valoarea respectivă nu va fi estimată prin câștigul realizat de făptuitor și nu va include nicio dobândă acumulată la aceasta, ci va consta exclusiv în dauna efectivă suferită de partea vătămată la momentul infracțiunii.

Estimarea daunelor provocate rudelor și terților.

336. În situația în care prin aceeași infracțiune, făptuitorul avariază proprietatea oricăreia dintre persoanele prevăzute în art. 331 și proprietatea oricărei alte persoane, iar pedeapsa variază în funcție de valoarea daunelor provocate, valoarea respectivă va consta exclusiv din valoarea daunei provocate proprietății celeilalte persoane.

Micșorarea pedepsei.
Înlocuit prin: III.2002.71.

337. (1) În situații de fraudă, pedeapsa prevăzută va fi micșorată cu unul până la două grade, în cazul în care înainte de punerea în mișcare a acțiunii penală împotriva făptuitorului, dauna provocată prin infracțiune a fost compensată integral.

(2) În situații de furt, simplu sau agravat, precum și în cazul oricărei infracțiuni de avariere intenționată a proprietății, comise în timpul săvârșirii unei infracțiuni de furt, pedeapsa prevăzută va fi micșorată cu două ordine de mărime în cazul în care, înainte de punerea sub acuzare de către instanță în legătură cu acel furt:

(a) făptuitorul denunță la autoritatea competentă persoana care a primit sau a achiziționat de la acesta, sau care a participat la vânzarea sau înstrăinarea bunurilor furate și

(b) (i) fie predă la autoritatea competentă toate bunurile furate de sine, cu despăgubirea părții vătămate pentru orice daună provocată bunurilor, fie

BCU IASI

(ii) în situaţia în care bunurile nu au fost recuperate, achită părţii vătămate valoarea integrală a bunurilor furate; şi
(c) despăgubeşte partea vătămată integral pentru orice daună, la alte bunuri mobile sau imobile, provocate de, sau în realizarea infracţiunii de furt.
(3) Pedeapsa prevăzută în situaţia infracţiunilor prevăzute la alin. (2) poate fi micşorată cu un ordin de mărime în cazul în care făptuitorul dă curs dispoziţiilor alineatului. respectiv după punerea sub acuzaţie în instanţă.
(4) Dispoziţiile alineatului (2) şi (3) nu se aplică:
(a) în caz de furt agravat de „violenţă" constând în omor, tentativă la omor, vătămare corporală cu intenţie sau lipsirea de libertate a unei persoane;
(b) în caz de furt agravat de „violenţă" îndreptată împotriva oricăreia dintre persoanele prevăzute în art. 276A;
(c) în caz de furt în desfăşurarea căruia survine decesul unei persoane sau vătămare corporală în conformitate cu art. 226A.
(5) Împrejurările prevăzute în alin. (1) şi (2) nu vor fi considerate temeiuri speciale sau excepţionale în sensul art. 21.

Traficul de persoane la pătrunderea sau părăsirea ilegală a teritoriului maltez.
Completat prin: III.2002.72.
Modificat prin: VI.2005.3; L.N. 407 din 2007; VIII.2015.22.

Capitolul 446.

337A. (1) Fapta oricărei persoane care cu intenţia de a obţine orice câştig de orice fel ajută, asistă, sfătuieşte sau recrutează orice altă persoană pentru a pătrunde sau a încerca să pătrundă sau pentru a părăsi sau încerca să părăsească sau pentru a trece prin sau a încerca să treacă prin Malta cu încălcarea prevederilor legale sau care, în Malta sau în afara teritoriului Maltei, conspiră în acest sens cu orice altă persoană se pedepseşte, fără a aduce atingere altor pedepse prevăzute în prezentul Cod sau în orice alt act normativ, cu închisoarea de la şase luni la cinci ani sau cu amendă (*multa*) în valoare de douăzeci şi trei de mii două sute nouăzeci şi trei euro şi şaptezeci şi trei eurocenţi (23,293,73) sau atât cu amendă, cât şi cu închisoarea, iar dispoziţiile art. 21 şi 28A şi cele din Legea eliberării condiţionate nu se vor aplica:
În situaţia în care numărul persoanelor ajutate, asistate, îndrumate, recrutate sau ce fac obiectul conspiraţiei prevăzute mai sus este mai mare de trei, pedeapsa va fi majorată cu unul până la trei grade:

De asemenea, cu condiția ca, în situația în care infracțiunea este săvârșită:
(a) sub formă de activitate a unei organizații infracționale; sau
(b) cu punerea în pericol a vieții persoanelor ajutate, asistate, îndrumate, recrutate sau ce fac obiectul conspirației prevăzute mai sus,
pedeapsa va fi întotdeauna majorată cu două grade, chiar dacă nu se aplică prima dispoziție.
(2) Fără derogare de la dispozițiile art. 5, instanțele din Malta vor avea de asemenea competență jurisdicțională asupra infracțiunii din prezentul articol în situația în care:
(a) infracțiunea este săvârșită chiar numai parțial pe teritoriul Republicii Malta sau pe mare, în orice loc sub jurisdicție teritorială malteză;
(b) făptuitorul este cetățean maltez sau rezident permanent în Malta în sensul art. 5(1)(d);
(c) infracțiunea este săvârșită în beneficiul unei persoane juridice înființate în Malta.

Răspunderea penală a societăților.
Completat prin: VI.2005.4.

337AA. Dispozițiile art. 328J și 328K se vor aplica *mutatis mutandis* oricărei infracțiuni din Subtitlul IV al prezentului titlu și infracțiunii din art. 337A.

Completat prin: III.2001.27.

SUBTITLUL V
Despre utilizarea abuzivă a computerului

Interpretare.
Completat prin: III.2001.27.
Modificat prin: VII.2010.26; VII.2010.25; VIII.2015.23.

337B. (1) În sensul prezentului Subtitlu, se vor aplica următoarele definiții, acolo unde contextul nu impune altfel:
„computer" înseamnă un dispozitiv electronic cu funcții logice, aritmetice și de memorie, lucrând cu impulsuri electronice sau magnetice și include toate datele intrate, rezultate, prelucrarea, păstrarea, software și funcții de comunicare legate la sau având legătură cu un computer într-un sistem digital sau rețea de computere;
„date informatice" înseamnă orice reprezentare a faptelor, informațiilor sau conceptelor într-o formă care să poată fi prelucrată într-un sistem digital sau sistem computerizat, inclusiv un program care realiza o funcție într-un sistem de computere;

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

„rețea de computere" înseamnă interconexiunea dintre liniile și circuitele de comunicare cu un computer, printr-un dispozitiv aflat la distanță sau un complex format din două sau mai multe computere interconectate;

„produs informatic" sau „rezultate" înseamnă o declarație sau reprezentare de date scrise, tipărite, pictorial, afișare pe ecran, fotografie sau film, în formă grafică, acustică sau de alt tip, produse de un computer;

„software digital" sau „software" înseamnă un program, o procedură digitală sau documentația aferentă utilizată în funcționarea unui sistem digital;

„consumabile pentru computer" înseamnă carduri perforate, bandă de hârtie, bandă magnetică, pachete de discuri, dischete, CD-ROM-uri, rezultate digitale, inclusiv hârtie și micro-forme și orice medii de stocare, electronică sau de alt fel;

„sistem digital" înseamnă un set de echipamente digitale, hardware sau software conexe;

„funcție" include operații logice, control, operații aritmetice, ștergerea, păstrarea, obținerea și comunicarea de date sau telecomunicații către, de la sau în cadrul unui computer;

„sistem informațional" înseamnă un dispozitiv sau grup de dispozitive interconectate sau conexe, dintre care unul sau mai multe, în conformitate cu un program, prelucrează automat date digitale, precum și date digitale păstrate, prelucrate, obținute sau transmise de dispozitivul sau grupul respectiv de dispozitive pentru funcționarea, utilizarea, protejarea și întreținerea acestuia sau acestora;

„documentație justificativă" înseamnă orice documentație utilizată în sistemul digital, pentru realizarea, clarificarea, punerea în funcțiune, exploatarea sau modificarea software-ului sau datelor.

(2) O referire în prezentul Subtitlu la software include o referire la o parte din acel software.

(3) O referire în prezentul Subtitlu la un computer include o referire la o rețea de computere.

(4) O referire în prezentul Subtitlu la date, software sau documentație justificativă păstrată într-un computer sau sistem digital include o referire la datele, software-ul sau documentația justificativă ce sunt transmise printr-o rețea de digitală.

(5) În sensul prezentului Subtitlu, o persoană utilizează software în cazul în care funcția a cărei comandă o transmite computerului:
(a) duce la rularea software-ului; sau
(b) este în sine o funcție de software.
(6) O referire în prezentul Subtitlu la orice software sau date păstrate într-un computer include o referire la orice software sau date păstrate în orice mediu de stocare detașabil, care la momentul respectiv, se află în computer.

Accesul sau utilizarea neautorizată a informațiilor. Completat prin: III.2001.27. Modificat prin: VII.2010.26; VIII.2015.24.

337C. (1) Fapta persoanei care, fără autorizație, întreprinde oricare dintre actele de mai jos constituie infracțiune potrivit prezentului articol:
(a) utilizează un computer sau orice alt dispozitiv sau echipament pentru accesarea oricăror date, software sau documentații justificative păstrate în respectivul computer sau pe orice alt computer, sau utilizează, copiază sau modifică orice astfel de date, software sau documentație justificativă;
(b) extrage orice date, software sau documentație justificativă din computerul în care acestea sunt păstrate, indiferent dacă sub forma afișării sau în orice alt mod;
(c) copiază orice date, software sau documentație justificativă pe orice mediu de stocare, diferit de cel în care sunt păstrate sau într-o locație diferită în mediul de stocare în care sunt păstrate;
(d) împiedică sau perturbă accesul al orice date, software sau documentație justificativă;
(e) împiedică sau afectează funcționarea sau exploatarea unui sistem digital, software sau integritatea sau fiabilitatea oricăror date;
(ee) perturbă sau întrerupe funcționarea unui sistem informatic prin introducerea de date digitale, prin transmiterea, avarierea, ștergerea, deteriorarea, modificarea sau eliminarea datelor, sau prin împiedicarea accesului la date;
(f) intră în posesia sau utilizează orice date, software sau documentație justificativă;
(g) instalează, mută, modifică, avariază, șterge, deteriorează, elimină, distruge, modifică sau completează orice date, software sau documentație justificativă sau le face inaccesibile;

BCU IAȘI / CENTRUL UNIVERSITAR

(h) dezvăluie o parolă sau orice alte mijloace de acces, Cod de acces sau alte informații de acces unei persoane neautorizate;
(i) utilizează Codul de acces, parola, numele de utilizator, adresa de corespondență electronică sau orice alte mijloace de acces sau informații de identificare ale unei alte persoane pe un computer sau încalcă în orice fel orice măsură de securitate pentru a obține accesul neautorizat la tot sau la o parte din sistemul informatic;
(j) dezvăluie orice date, software sau documentație justificativă, cu excepția cazului în care acest lucru este necesar în desfășurarea activității sau impus prin orice alt act normativ;
(k) interceptează prin mijloace tehnice, transmisiuni nepublice de date, către, de la sau în cadrul unui sistem informatic sau al unui sistem digital, inclusiv emisii electromagnetice de la un sistem informatic sau de la un sistem digital care include acele date electronice;
(l) produce, vinde, dobândește în vederea utilizării, importă, distribuie, deține posesia sau pune în alt fel la dispoziție un dispozitiv, inclusiv un program digital, proiectat sau adaptat în primul rând pentru realizarea oricăruia dintre actele prevăzute în alin. (a)-(j) sau o parolă electronică, Cod de acces, sau date similare prin care poate fi accesat întregul sistem informatic sau o parte a acestuia.
(2) În sensul prezentului Subtitlu:
(a) se va considera că o persoană acționează fără autorizație în cazul în care nu este autorizată corespunzător de către o persoană îndreptățită legal;
(b) se va considera că o persoană este îndreptățită în cazul în care persoana însăși are drept de control asupra activităților definite în alin. (1)(a)-(j) sau în art. 4(a) și (b) din prezentul Subtitlu.
(3) În sensul alin. (1):
(a) se va considera că o persoană a comis o infracțiune indiferent dacă în cazul unei modificări, modificarea respectivă este menită a fi permanentă sau provizorie;
(b) forma în care orice software sau date sunt extrase și în special dacă aceasta reprezintă sau nu o formă în care, în cazul software-ului, poate fi rulat sau, în cazul datelor, pot fi prelucrate de un computer, este lipsită de importanță.

(4) În sensul alin. (1)(f), persoana care deține în custodie sau are sub control orice date, software digital sau documentație justificativă pe care nu este autorizat să le dețină, va fi considerată a fi obținut posesia asupra acestora.

Folosirea abuzivă a hardware-ului. Completat prin: III.2001.27.

337D. Orice persoană care întreprinde, fără autorizație, oricare dintre următoarele acte se va face vinovată de infracțiune împotriva prezentul articol:

(a) modifică echipamente sau consumabile digitale utilizate sau destinate spre a fi utilizate într-un computer, sistem digital sau rețea de computere;

(b) intră în posesia, avariază sau distruge un computer, sistem digital, rețea de computere, sau consumabile digitale utilizate sau destinate a fi utilizate într-un computer, sistem digital sau rețea de computere sau perturbă funcționarea oricăruia dintre cele de mai sus.

Comiterea unei infracțiuni în afara teritoriului Maltei. Completat prin: III.2001.27.

337E. În cazul în care vreun act este comis în afara teritoriului Maltei care, dacă ar fi fost comis în Malta, ar fi constituit o infracțiune cu încălcarea dispozițiilor din prezentul Subtitlu, acesta va fi considerat, în cazul în care săvârșirea actului afectează orice computer, software, date sau documentație justificativă amplasate în Malta sau care au orice fel de legătură sau conexiune cu un computer din în Malta, a fi fost comis în Malta.

Infracțiuni și pedepse. Completat prin: III.2001.27. Modificat prin: L.N. 407 din 2007; VIII.2015.25.

337F. (1) Fără a aduce atingere altor sancțiuni prevăzute în prezentul Subtitlu, orice persoană care încalcă oricare dintre dispozițiile din prezentul Subtitlu săvârșește o infracțiune și se pedepsește cu amendă (*multa*) în cuantum maxim de douăzeci și trei de mii două sute nouăzeci și trei euro și șaptezeci și trei de eurocenți (23,293,73) sau cu închisoarea de maxim patru ani, sau atât cu amendă, cât și cu pedeapsa închisorii.

(2) Pedeapsa va fi majorată la amendă (*multa*) cu valoarea cuprinsă între cinci sute (500) euro și o sută cincizeci de mii (150.000) euro sau la pedeapsa închisorii de la douăsprezece luni la zece ani, sau atât amendă, cât și pedeapsa închisorii în fiecare dintre situațiile următoare în care infracțiunea:

(a) constituie un act care este în orice fel prejudiciabil pentru orice funcție sau activitate a guvernului, sau împiedică, afectează sau întrerupe în orice fel furnizarea oricărui serviciu sau utilități publice, indiferent dacă respectivul serviciu sau utilitate este furnizată sau exploatată de orice entitate guvernamentală;

BCU IAȘI

(b) provoacă daune severe;
(c) este săvârşită asupra unui sistem informatic aferent unei instalaţii critice de infrastructură;
(d) este săvârşită ca parte a unei organizaţii infracţionale în sensul Deciziei-Cadru a Consiliului 2008/841JAI din 24 octombrie 2008 privind combaterea infracţiunii organizate;
(e) este săvârşită prin utilizarea neautorizată a datelor cu caracter personal ale unei alte persoane, în scopul câştigării încrederii unui terţ, producând astfel un prejudiciu posesorului real al identităţii:
În situaţia în care o persoană este găsită vinovată de săvârşirea unei infracţiuni prevăzute în prezentul sub-articol pentru a doua oară sau mai mult, minimul de pedeapsă pentru infracţiune va fi de cel puţin cinci mii (5.000) euro:
De asemenea, în prezentul articol „instalaţie de infrastructură" va avea înţelesul atribuit prin art. 314A(4).
(3) Pedepsele prevăzute în alin. (2) se vor aplica şi în cazul unei infracţiuni ce încalcă oricare dintre dispoziţiile prezentului Subtitlu:
(a) în situaţia în care infracţiunea este săvârşită în orice loc de către un angajat în detrimentul angajatorului sau în detrimentul unui terţ, în cazul în care calitatea reală sau fictivă de angajat i-a facilitat săvârşirea infracţiunii; şi
(b) cu excepţia alin. (2), în situaţia în care făptuitorul a săvârşit anterior una sau mai multe infracţiuni prevăzute de dispoziţiile prezentului Subtitlu.
(4) Fapta persoanei care produce orice material sau întreprinde orice demers pregătitor sau pentru promovarea comiterii oricărei infracţiuni cuprinse în prezentul Subtitlu constituie acea infracţiune şi se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă prevăzută pentru acea infracţiune.
(5) Complicele la săvârşirea unei infracţiuni prevăzute de prezentul Subtitlu sau persoana care instigă, ajută sau determină în orice alt mod săvârşirea acesteia se pedepseşte cu pedepsele prevăzute pentru infracţiunea în cauză.
(6) Acuzarea nu va trebui să demonstreze că nu există autorizaţia cerută de prezentul Subtitlu, iar sarcina probei în dovedirea existenţei unei asemenea autorizaţii revine persoanei care pretinde că o deţine:
Această sarcină nu va fi considerată îndeplinită prin simpla lipsă de coroborare cu declaraţia persoanei acuzate.

Percheziția și confiscarea.
Completat prin: III.2001.27.

337G. Ministrul poate impune, în sensul prezentului Subtitlu, prin reglementările emise:
(a) modalitatea în care Poliția poate realiza percheziția informatică, a sistemelor digitale sau a consumabilelor digitale și confisca date sau software păstrate pe acestea;
(b) procedurile și metodele pentru administrarea probelor în format electronic.

Aplicabilitatea art. 121D, 208B(5), 248E(4) și 328K.
Completat prin: XI.2009.8.
Modificat prin: VIII.2015.26.

337H. (1) Dispozițiile art. 121D, 208B(5), 248E(4) și 248E(4A) se aplică *mutatis mutandis* pentru orice infracțiune prevăzută în prezentul subtitlu.
(2) Dispozițiile art. 328K se vor aplica de asemenea *mutatis mutandis* în cazul oricărei infracțiuni din prezentul subtitlu ca și când trimiterea la art. 328J ar reprezenta o trimitere la art. 121D.

PARTEA III
Despre delicte și sancțiuni

TITLUL I
Despre delicte

SUBTITLUL I
Despre delictele contra ordinii publice

Delicte împotriva ordinii publice.
Modificat prin: IV.1856.18; XII.1904.48; XII.1913.9.

338. Constituie delict împotriva ordinii publice fapta persoanei care:
(a) fără autorizație, taie iarba din sau din jurul oricărei fortificații;
(b) aruncă orice materiale de construcții sau moloz în orice șanț sau în vecinătatea oricărei fortificații;
(c) fără a fi una dintre persoanele prevăzute în art. 62, în situația unui scandal sau a unei calamități, sau în situația oricărei infracțiuni flagrante sau de agitație și țipete, refuză, fără o cauză justificată, să acorde ajutor sau refuză, dacă i s-a solicitat, să ofere informații în acest sens, sau comunică informații sau detalii false, oricărei persoane numite în serviciul public și care se află în exercițiul funcției;
(d) permite oricărei persoane instabile aflate în custodia sa, indiferent dacă sub imperiu sau în alt fel, să iasă în public;

BCU IAȘI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(e) fără a fi una dintre persoanele prevăzute în art. 62, este prezentă la orice atac la viaţa sau proprietatea oricărei persoane şi nu comunică informaţii în acest sens Poliţiei Executive;

(f) deschide o şcoală publică fără autorizaţie;

Modificat prin: IV.1856.19; XII.1913.9.

(g) refuză să comunice, sau comunică informaţii false unui funcţionar public sau oricărei alte persoane numite în serviciul public, aflate în exerciţiul funcţiunii, cu privire la numele său, prenumele, adresa şi alte date;

Modificat prin: XII.1914.10; XXXII.1986.5.

(h) Abrogat prin: X.1998.52.

Modificat prin: VIII.1909.31.

(i) fără a se afla în posesia niciunui fel de bun şi fără a dispune de alte mijloace de subzistenţă, nu poate demonstra că a participat în mod curent sau a exercitat o anumită meserie, act de comerţ sau o altă ocupaţie;

(j) fără a avea autorizaţia necesară, deschide sau menţine un lăcaş de cult public;

(k) refuză să primească la valoarea stabilită o sumă care îi revine în mod legal;

(l) profitând de naivitatea altor persoane, în scopul obţinerii de câştig, pretinde că este ghicitor sau interpret de vise;

(m) pe timpul nopţii, tulbură somnul locuitorilor prin gălăgie şi turbulenţe sau în orice alt fel;

(n) în orice spaţiu public, poartă o mască, sau se deghizează, mai puţin în momentele şi în modalitatea permisă de lege;

Modificat prin: XV.1937.5.

(o) poartă, fără permisiune, sau în pofida interdicţiei autorităţilor în cauză, orice uniformă civilă, navală, militară sau a forţelor aeriene, sau orice veşminte sau ornamente bisericeşti;

(p) lasă expuse pe stradă, într-un spaţiu deschis, câmp, sau într-un alt spaţiu public, o scară, bară de fier, armă, sau un alt instrument, care ar putea fi utilizate necorespunzător de către hoţi sau alţi răufăcători, sau care ar putea provoca vreo leziune;

Modificat prin: XLI.1933.1.

(q) se expune dezbrăcată sau îmbrăcată indecent în porturi, pe mal sau în orice alt loc public;

(r) intră într-o altercaţie sau bătaie pe stradă, sau în orice loc deschis, chiar şi în glumă, fapt care ar putea deranja sau vătăma trecătorii;

Modificat prin: IV.1856.20; XI.1905.15.

(s) conduce animale (de povară sau de călărie) peste un pod mobil, cu sau fără vehicul ataşat, în alt ritm decât la trap;

(t) se implică în orice conspiraţie cu persoane din aceeaşi profesie sau domeniu de activitate cu scopul creşterii sau scăderii preţului pentru orice articol, a salariilor muncitorilor sau pentru a impune condiţii în detrimentul publicului, în chestiuni legate de profesia sau activitatea respectivă;

Modificat prin: XXVI.1927.1.

(u) rupe sau dărâmă fără autorizaţie orice anunţ public pus de autorităţi, poster sau pancartă montate în orice spaţiu public sau pe orice proprietate privată cu acordul prealabil, explicit sau implicit, al proprietarului, în perioada alegerilor, de către orice partid sau persoană politică, ce include numele candidaţilor şi care face apel la cetăţeni să voteze cu candidaţii respectivi, sau acoperă, complet sau parţial, respectivele postere sau pancarte cu orice alt poster sau pancartă, sau acoperă în orice alt fel textul de pe poster sau pancartă:

Cu condiţia ca, în orice astfel de spaţiu public, niciun partid sau candidat independent nu poate utiliza un spaţiu mai mare decât cel utilizat de celelalte partide sau candidaţi independenţi, în funcţie de spaţiul disponibil în locul public şi de numărul de partide sau candidaţi independenţi şi în acest scop, Poliţia va stabili, prin reglementări ce vor fi publicate în Monitor, spaţiul ce va fi utilizat de fiecare partid sau candidat independent şi va da jos orice poster sau pancartă lipite cu încălcarea reglementărilor menţionate, depăşind spaţiul alocat celorlalţi candidaţi;

(v) determină un medic, chirurg, obstetrician sau preot să se îngrijească sau să viziteze orice persoană despre care declară în mod fals că este suferindă;

Modificat prin: XIII.1899.1; XIII.1918.11.

(w) duce o viaţă dezordonată;

Completat prin: XLIII.1966.2.

(x) deranjează în orice spaţiu public prin cerşetorie;

Înlocuit prin: XXI.1993.86.

(y) în calitate de părinte sau soţ/soţie, lasă copilul sau soţul/soţia la nevoie, indiferent dacă aceasta este consecinţa propriului stil de viaţă dezordonat sau a indiferenţei;

Completat prin: XIV.1983.10.
Înlocuit prin: XXXII.1986.5; III.2002.73.
Modificat prin: XVI.2006.7; XI.2009.9.

(z) la dispoziția instanței în acest sens sau dacă este obligată prin contract, nu plătește unei persoane suma stabilită de instanță sau prevăzută în contract pentru întreținerea persoanei, în termen de cincisprezece zile de la data în care suma era scadentă, în conformitate cu dispoziția sau contractul:

Fără a aduce atingere altor dispoziții din prezentul Cod, acțiunea penală pentru infracțiune prevăzută în prezentul alineat se prescrie după un terme de șase luni:

De asemenea, în situația în care făptuitorul este recidivist prin săvârșirea delictului prevăzut de prezentul alineat, acesta se pedepsește cu detenția de maxi trei luni sau cu amendă (*multa*) de cel mult două sute euro sau pedeapsa închisorii cu limita maximă de două luni;

Completat prin: IX.1859.22.

(aa) își abandonează părinții într-o situație precară cauzată de propriul stil de viață dezordonat sau neglijență;

Modificat prin: IX.1911.13.
Înlocuit prin: XXVII.1975.22.

(bb) chiar în stare de ebrietate, rostește în mod public cuvinte obscene sau indecent, sau face gesturi sau acte obscene, sau ofensează în orice altă modalitate care nu este prevăzută în prezentul Cod, bunele moravuri, bunele maniere sau decența;

(cc) aleargă violent pe stradă sau într-un spațiu deschis, cu riscul de a lovi și vătăma alte persoane;

(dd) tulbură în mod conștient, în orice alt fel neprevăzut în prezentul Cod, liniștea și ordinea publică;

Completat prin: IV.1856.21.
Modificat prin: XII.1913.9.

(ee) nu respectă dispozițiile legale ale oricărei autorități sau ale oricărei persoane numite în serviciul public, sau tulbură sau împiedică persoana în îndeplinirea îndatoririlor, sau interferează în alt mod ilegal în exercitarea acestor îndatoriri, fie prin împiedicarea altor persoane de la a face ceea ce sunt însărcinați sau au permisiunea legală de a face, fie prin zădărnicirea sau anularea a ceea ce a fost făcut legal de alte persoane, sau în orice alt mod, cu excepția cazului în care tulburarea sau interferența se încadrează în orice altă dispoziție din prezentul Cod sau din orice alt act normativ;

BCU IAȘI

Completat prin: III.1885.5.
Modificat prin: IV.1888.1; XI.1905.15; VIII.1909.31.

(ff) în orice spațiu public sau loc deschis publicului, este găsit în stare de ebrietate și incapabil de a avea grijă de sine; sau în orice spațiu public sau loc deschis publicului, având în sarcină un copil cu vârsta sub șapte ani, sau orice cal, asin sau bou, sau motor cu aburi, sau orice vehicul, este în mod evident în stare de ebrietate, sau, în această stare, provoacă orice deranj sau tulburare, sau având în posesie arme de foc, sau refuză să părăsească orice magazin de băuturi alcoolice sau spirtoase, han, tavernă sau casă de oaspeți, sau încearcă să obțină accesul pe orice ambarcațiune, vas sau vehicul de pasageri, sau refuză să părăsească respectiva ambarcațiune, vas sau alt vehicul, în ciuda avertismentului dat de persoana responsabilă de a nu pătrunde pe sau de a părăsi respectiva ambarcațiune, vas sau alt vehicul;

Completat prin: I.1903.17.
Modificat prin: VIII.1909.31; L.N. 4 din 1963.

(gg) cu excepția situațiilor special prevăzute în prezentul Cod sau în orice alt act normativ, îndeplinește orice act fără licență eliberată de autoritatea competentă, dacă licența respectivă este impusă prin lege sau prin orice regulament emis de autoritatea competentă;

Completat prin: XII.1913.9.

(hh) în orice situație neprevăzută în prezentul Cod sau în orice alt act normativ, cu intenția de a induce în eroare autoritățile, prezintă în fața autorităților orice act, declarație sau adeverință autentice, pretinzând în mod fals că acestea se referă la sine, sau la orice altă persoană;

Completat prin: XII.1913.9.

(ii) cu excepția măsurii permise prin lege și dacă vreun alt act normativ nu prevede o pedeapsă mai severă pentru infracțiune, face sau încearcă să facă sau este în orice fel preocupat de a face orice pariu sau rămășag în legătură cu orice joc, eveniment sportiv sau de altă natură ce are loc în Malta sau în alt loc; sau este prezent în orice loc în care se desfășoară pariuri;

Completat prin: XXXII.1986.5.

(jj) deranjează în orice loc, orice persoană prin publicitate sau determină persoana respectivă să cumpere orice serviciu, produs, bunuri sau drepturi de proprietate de orice fel;

Completat prin: II.1967.2.

(kk) având vârsta de peste cincisprezece ani, utilizează orice loc de joacă accesibil publicului, orice echipamente sau instalații similare din acesta;

Completat prin: XXI.1993.86. Modificat prin: III.2002.73.

(ll) refuză, deşi are obligaţia, conform dispoziţiei unei instanţe sau prin contract să permită accesul la un copil aflat în custodia sa, fără justificare pentru acordarea accesului;

Completat prin: VII 2010.27.

(mm) utilizează tunuri cu gaz sau orice alte echipamente cu funcţionare manuală sau automată, pentru a produce zgomot, în principal cu intenţia de a ţine la distanţă animalele de câmp sau de alte spaţii deschise:
În acest caz, pe lângă aplicarea pedepsei, Instanţa va dispune şi îndepărtarea echipamentului.

SUBTITLUL II
Despre delicte contra persoanei

Delicte împotriva persoanei.

339. (1) Constituie delict împotriva persoanei fapta prin care:
(a) provoacă cealaltă persoană la o bătaie cu pietre;
(b) fără a aplica nicio lovitură sau a provoca o leziune, ameninţă cu pietre sau cu alte substanţe dure, sau le aruncă, sau apucă orice altă armă împotriva oricărei persoane;
(c) aruncă pietre sau alte substanţe dure spre terase, acoperişuri, ferestre, uşi, curţi, becuri sau pereţii caselor altor persoane, sau ale oricărei alte clădiri; sau bate la uşă, sau sună la soneria casei sau clădirii oricărei alte persoane;
(d) încearcă să folosească forţa împotriva oricărei persoane, cu intenţia de a insulta, deranja sau vătăma persoana respectivă sau altele, cu excepţia cazului în care fapta constituie o altă infracţiune în baza oricărei alte dispoziţii din prezentul Cod;
(e) rosteşte insulte sau ameninţări neprevăzute în alt fel în prezentul Cod, sau dacă este provocat, duce insulta dincolo de limita justificată de provocare;
(f) prin neglijenţă sau lipsă de atenţie, aruncă apă sau un alt lichid, sau murdărie asupra unei persoane;
(g) asmută câinii împotriva altei persoane sau nu îi potoleşte, atunci când aceştia atacă o persoană;

Modificat prin: III.2014.6.

(h) fiind autorizat că aplice o corecţie oricărei alte persoane, depăşeşte limitele moderaţiei:
Cu condiţia ca, pentru evitarea oricărei neînţelegeri, pedeapsa corporală de orice fel va fi întotdeauna considerată o depăşire a limitelor moderaţiei.

(i) sperie sau înfricoşează orice altă persoană de o manieră care ar putea provoca vătămări persoanei în cauză, chiar şi în glumă;
(j) deşi are o obligaţie de grijă faţă de copii sau faţă de alte persoane incapabile să aibă grijă de sine, neglijează obligaţia de grijă adecvată faţă de copiii sau persoanele respective;
(k) dacă întâlneşte pe stradă orice copil abandonat sau rătăcit, nu duce copilul respectiv sau nu raportează imediat la Poliţia Executivă, sau nu asigură în alt fel siguranţa copilului;
(l) se împinge în orice persoană pe stradă, cu scopul rănirii sau insultării persoanei respective;
(m) aruncă orice mizerie sau murdărie la uşa sau de pereţii casei altcuiva;
(n) enervează, ofensează sau se strâmbă la orice persoană debilă, în vârstă, cu handicap, slabă sau diformă;

Completat prin: IV.1856.22.

(o) chiar fără intenţia de a săvârşi o altă infracţiune, pătrunde în locuinţa unei alte persoane, în ciuda avertismentului explicit al acesteia, sau fără cunoştinţa sa, sau sub pretexte false sau orice altă înşelăciune.

Completat prin: XI.1900.51. Modificat prin: I.1903.18; VIII.1909.32, 33.

(2) În situaţiile prevăzute la alin. (1)(d), (e), (l) şi (o), acţiunea penală nu va fi pusă în mişcare decât la plângerea părţii vătămate.

SUBTITLUL III
Despre delicte contra patrimoniului

Delicte împotriva patrimoniului.

340. Constituie delict împotriva patrimoniului fapta persoanei care:
(a) împuşcă porumbei aparţinând unei alte persoane, cu excepţia porumbeilor sălbatici;
(b) culege sau mănâncă, pe orice teren aparţinând altei persoane, fructe sau alte producte ale terenului respectiv;
(c) dacă găseşte bunuri pierdute sau rătăcite de o altă persoană, nu raportează, în termen de trei zile, Poliţia Executivă;
(d) săvârşeşte orice altă încălcare a proprietăţii altuia, în detrimentul proprietarului sau titularului acesteia, nespecificată în alineatele anterioare ale prezentului articol, sau neprevăzută altundeva în prezentul Cod.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Modificat prin: XI.1900.52.

Titlul II
Despre sancţiunile pentru delicte

Libertatea instanţei în aplicarea sancţiunilor pentru delicte.
Modificat prin: XI.1900.58; IX.1911.14.

341. În orice situaţie în care se aplică sancţiunile prevăzute pentru delicte, instanţa poate aplica respectivele sancţiuni, după caz, separat sau împreună.

Minimul de pedeapsă pentru cuvinte defăimătoare.
Completat prin: X.1949.2.
Modificat prin: XIII.1983.5; L.N. 407 din 2007.

342. În ceea ce priveşte delictul din art. 338(bb), în cazul în care fapta constă în rostirea de cuvinte sau expresii defăimătoare, limita minimă de pedeapsă va fi cel puţin amendă (*ammenda*) de unsprezece euro şi şaizeci şi cinci eurocenţi (11,65), iar maximul de pedeapsă poate fi pedeapsa închisorii cu limita minimă de trei luni – întotdeauna cu aplicarea dispoziţiilor din Titlul IV Partea II Volumul I.

Descalificarea la pronunţarea condamnării în conformitate cu art. 340 (a).
Completat prin: XVI.1963.2.

343. La pronunţarea condamnării pentru săvârşirea delictului prevăzut de art. 340(a), instanţa va dispune, pe lângă pedeapsă, ca făptuitorul să fie descalificat de la deţinerea sau obţinerea unei licenţe pentru port de armă de foc din clasa sau de tipul utilizat în săvârşirea delictului (inclusiv puşcă pneumatică) pentru o perioadă de douăsprezece luni.

Confiscarea obiectelor privitoare la anumite delicte.
Modificat prin: VIII.1857.10; III.1885.6; IV.1888.3; XXI.1944.2; IX.1982.2; XXXII.1986.6; X.1998.52.

344. Vor putea fi confiscate şi preluate în mod legal:

UNIVERSITY LIBRARY

(a) Abrogat prin: X.1998.52.
(b) scară, bare de fier, arme şi instrumente de tipul celor prevăzute în art. 338 (p);
(c) orice bani găsiţi asupra persoanei ce săvârşeşte o infracţiune prevăzută prin art. 338 (ii).

Dispoziţii generale

Legi şi reglementări speciale.

345. În orice chestiune ce nu este prevăzută în prezentul Cod şi care face obiectul oricărei legi sau reglementări concrete, se va aplica respectiva lege sau reglementare.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REGATULUI ȚĂRILOR DE JOS (OLANDA)

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REGATULUI ȚĂRILOR DE JOS (OLANDA)

Tudorel TOADER

Principalele particularități în raport de Codul penal român se referă la următoarele:

Cartea întâi. Dispoziții generale (art. 1-91)

Pedepsele sunt: principale și complementare.

Pedepse principale constau în: închisoarea; detenția; munca în folosul comunității; amenda.

Pedepse complementare constau în: decăderea din anumite drepturi; confiscarea; publicarea hotărârii judecătorești.

În cazul unei condamnări la pedeapsa închisorii de cel mult doi ani, detenției, alta decât detenția pentru neexecutare, muncii în folosul comunității sau amenzii, instanța poate dispune ca pedeapsa să nu fie executată total sau parțial.

Instanța care dispune neexecutarea integrală sau parțială a pedepsei aplicate de aceasta stabilește în același timp un termen de supraveghere.

O obligație specială poate include utilizarea monitorizării electronice.

Parchetul este însărcinat cu supravegherea respectării obligațiilor.

Instanța poate numi un serviciu de probațiune desemnat prin decret guvernamental pentru a supraveghea respectarea obligațiilor și pentru a asista și sprijini condamnatul în îndeplinirea acestora.

Instanța poate aplica, ca alternativă la dispunerea executării unei pedepse privative de libertate, munca în folosul comunității.

Parchetul este însărcinat cu supravegherea respectării obligațiilor.

Parchetul poate numi un serviciu de probațiune desemnat prin decret guvernamental pentru a supraveghea respectarea condițiilor și pentru a asista și sprijini condamnatul în îndeplinirea obligațiilor.

Dacă Ministrul de Justiție consideră că există o cauză de amânare sau de respingere a liberării condiționate pentru o anumită perioadă, acesta solicită parchetului să depună o cerere prin care să ceară o astfel de amânare sau respingere.

Un ordin de confiscare poate fi emis după condamnarea pentru orice infracțiune.

În cazurile în care instanța decide, în virtutea legii, publicarea hotărârii judecătorești, aceasta va stabili, de asemenea, și modul de publicare.

Detenţia într-o instituţie pentru infractori recidivişti. Instanţa poate, din oficiu sau la cererea parchetului, să dispună detenţia inculpatului într-o instituţie pentru infractori recidivişti.

Funcţionar public – sporirea pedepsei. Dacă un funcţionar public, prin săvârşirea unei infracţiuni, încalcă o obligaţie specifică a funcţiei sale sau, în scopul săvârşirii unei infracţiuni, foloseşte puterea, oportunitatea sau mijloacele ce i-au fost acordate prin această funcţie, pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracţiune va fi sporită, cu excepţia pedepsei amenzii, cu o treime.

Termenul de detenţie juvenilă va fi: de minim o zi şi maxim douăsprezece luni în cazul unei persoane care nu a împlinit încă vârsta de şaisprezece ani la momentul săvârşirii infracţiunii grave, şi de maxim douăzeci şi patru de luni în celelalte cazuri.

Pedepsele şi măsurile menţionate în această Parte vor fi aceleaşi pentru tentativă, acte pregătitoare, acte de participare şi complicitate ca cele pentru infracţiunile grave consumate.

Cartea a doua. Infracţiuni grave (art. 92-479)

Defăimarea. Defăimarea intenţionată a Regelui se pedepseşte cu închisoare sau cu amendă.

Defăimarea intenţionată a consoartei Regelui, ori a moştenitorului sau a soţiei acestuia sau a Regentului, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii sau cu amendă.

Persoana care distribuie, afişează public sau publică, sau are intenţia de a distribui, afişa public sau publica materiale scrise sau o imagine defăimătoare a Regelui, a consoartei Regelui, a moştenitorului Regelui sau a soţiei acestuia, ori a Regentului, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii sau cu amendă.

Defăimarea intenţionată a unui şef sau a unui membru al guvernului unei naţiuni prietene, prezent în Olanda în calitatea sa oficială, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Infracţiuni grave împotriva autorităţii publice. Persoana care dă un cadou sau face o promisiune unui judecător sau îi furnizează sau îi oferă acestuia un serviciu în vederea exercitării influenţei asupra hotărârii într-o cauză aflată pe rolul instanţei din care face parte se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă.

Persoana care, într-o şedinţă de judecată sau în locul în care un funcţionar public este angajat să-şi exercite legal mandatul în public, provoacă agitaţie şi nu părăseşte locaţia după ce i-a fost ordonat să facă acest lucru de către sau în numele autorităţilor competente, se pedepseşte cu închisoarea sau cu o amendă.

Persoana care, în mod intenţionat, nu respectă un ordin de a părăsi imediat o adunare tumultuoasă, dat de sau în numele autorităţilor competente pentru

a treia oară, se va face vinovată de participarea la o întrunire ilegală şi se pedepseşte cu închisoarea sau cu o amendă.

Persoana care a fost legal citată să se prezinte ca martor, expert martor sau interpret şi care, în mod intenţionat, nu îşi îndeplineşte această obligaţie legală pe care acesta trebuie să o îndeplinească în această calitate, se pedepseşte.

Persoana care, în mod intenţionat, nu răspunde unei cereri oficiale a unei comisii parlamentare de anchetă pentru a avea acces la documente sau pentru a le inspecta într-o altă manieră, se pedepseşte cu închisoarea sau cu amendă.

Persoana care, în mod intenţionat, nu răspunde unei cereri oficiale a unei comisii parlamentare de anchetă pentru a furniza informaţii scrise, se pedepseşte cu închisoarea sau cu o amendă.

Ascunderea şi distrugerea bunului confiscat. Persoana care, în mod intenţionat, reţine orice bun de la confiscarea impusă în temeiul legii sau din custodia instanţei sau care, cunoscând că acel bun a fost confiscat, în mod intenţionat ascunde acel bun, se pedepseşte cu închisoare sau cu o amendă.

Persoana care, în mod intenţionat, distruge, deteriorează sau face inutilizabil un bun confiscat în temeiul legii, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

Mărturia mincinoasă făcută în detrimentul unui inculpat. Dacă declaraţia falsă este făcută în detrimentul unui inculpat sau a unui suspect într-un proces penal, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de până la nouă ani.

Falsul comis de către un medic sau o moaşă. Un medic sau o moaşă care, în mod intenţionat, emit un certificat de naştere fals sau un certificat privind cauza morţii ori a existenţei sau a inexistenţei, la acel moment sau în trecut, a bolilor, infirmităţilor sau dizabilităţilor, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

Infracţiuni grave contra moralei publice. Persoana care, în afara căsătoriei, se angajează în acte indecente care cuprind sau includ penetrarea sexuală a corpului cu o persoană care a împlinit vârsta de doisprezece ani, dar care nu a împlinit încă vârsta de şaisprezece ani, se pedepseşte cu închisoarea de până la opt ani.

Persoana care, prin intermediul darurilor sau promisiunilor de bani sau bunuri, prin abuz de putere care rezultă din relaţiile de facto sau prin înşelăciune, în mod intenţionat, induce o persoană despre care acesta ştie sau avea motive serioase să bănuiască că este mai mică de optsprezece ani, să se angajeze în acte indecente sau să tolereze astfel de acte săvârşite de acesta, se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani.

Actele indecente cu un animal. Persoana care se angajează în acte indecente cu un animal se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani şi şase luni sau cu o amendă.

Defăimarea, calomnia şi insulta. Persoana care, afirmând în mod fals un anumit fapt, prejudiciază în mod intenţionat onoarea sau reputaţia unei alte persoane, cu intenţia evidentă de a da publicităţii afirmaţia falsă, se pedepseşte pentru defăimare cu închisoarea sau cu o amendă.

Dacă acest lucru se face prin intermediul unor materiale scrise sau imagini care sunt distribuite, afişate public sau publicate, sau prin intermediul unor materiale scrise al căror conţinut este pus în circulaţie în mod public, persoana se face vinovată de săvârşirea infracţiunii de calomnie şi se pedepseşte cu închisoarea sau cu amendă.

Persoana care săvârşeşte o infracţiune gravă de defăimare sau calomnie, cunoscând că afirmaţia nu este adevărată, se face vinovată de săvârşirea infracţiunii de calomnie sau defăimare agravantă şi se pedepseşte cu închisoarea sau cu amendă.

Orice insultă, care nu are un caracter defăimător sau calomnios, exprimată în mod intenţionat în public, verbal sau în scris ori prin intermediul unei imagini, sau verbal împotriva unei persoane în prezenţa acesteia sau prin alte acte ori prin intermediul materialelor scrise sau a unei imagini trimise sau oferite, va constitui infracţiunea simplă de defăimare şi se va pedepsi cu închisoarea sau cu amendă.

Infracţiuni grave care implică abuz în serviciu. Un judecător care acceptă un cadou, o promisiune sau un serviciu, cunoscând sau având motive rezonabile să suspecteze că acesta i-a fost dat, făcut sau prestat în scopul de a-şi exercita influenţa asupra deciziei într-o cauză în faţa instanţei din care face parte se pedepseşte cu închisoarea de până la nouă ani sau cu amendă.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CUPRINS

Cartea I. Dispoziţii generale **241**
Partea I. Domeniul de aplicare a dreptului penal 241
Partea a II-a. Pedepsele 247
Partea a II-a. Măsuri 274
Capitolul 1. Retragerea din circulaţie, confiscarea specială a foloaselor şi compensaţiilor obţinute în mod ilegal 274
Capitolul 2. Internarea într-un spital de psihiatrie şi detenţie în baza unui ordin de încredinţare 277
Capitolul 3. Detenţia pentru recidivişti 284
Capitolul 4. Aplicarea unei măsuri care implică restricţionarea libertăţii 287
Partea a III-a. Excluderea şi agravarea răspunderii penale 289
Partea a IIIA-a. Motive pentru reducerea pedepselor 291
Partea a IV-a. Tentativa şi actele preparatorii 291
Partea a V-a. Participaţia penală 292
Partea a VI-a. Concursul de infracţiuni 294
Partea a VII-a. Depunerea şi retragerea unei plângeri în cazul unor infracţiuni grave pentru care acţiunea penală se pune în mişcare la plângere prealabilă 296
Partea a VIII-a. Decăderea din dreptul de a solicita începerea procesului penal şi aplicarea pedepsei 297
Partea a VIIIA-a. Dispoziţii speciale pentru minori 303
Partea a IX-a. Definiţia unora dintre termenii şi expresiile utilizate în acest Cod 321

Cartea a II-a. Infracţiuni grave **327**
Partea I. Infracţiuni grave împotriva securităţii statului 327
Partea a II-a. Infracţiunile grave împotriva demnităţii regale 333
Partea a III-a. Infracţiuni grave împotriva şefilor naţiunilor prietenoase şi a altor persoane protejate la nivel internaţional 334
Partea a IV-a. Infracţiuni grave legate de îndeplinirea obligaţiilor constituţionale şi de exercitarea drepturilor constituţionale 336
Partea a V-a. Infracţiuni grave împotriva ordinii publice 339
Partea a VI-a. [Abrogată la 01-02-2006] 351
Partea a VII-a. Infracţiuni grave care pun în pericol siguranţa generală a persoanelor sau a proprietăţii 351
Partea a VIII-a. Infracţiuni grave împotriva autorităţii publice 361
Partea a IX-a. Mărturia mincinoasă 372

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

NL

Partea a X-a. Contrafacerea şi falsificarea monedelor, titlurilor bancare şi bancnotelor emise de guvern 373
Partea a XI-a. Contrafacerea şi falsificarea ştampilelor, sigiliilor şi mărcilor 374
Partea a XII-a. Falsificarea documentelor, furnizarea de informaţii false şi încălcarea obligaţiei de furnizare a informaţiilor 377
Partea a XIII-a. Infracţiuni grave împotriva stării civile 380
Partea a XIV-a. Infracţiuni grave contra moralei publice 381
Partea a XV-a. Abandonarea persoanelor dependente 387
Partea a XVI-a. Defăimarea şi calomnia 388
Partea a XVII-a. Violarea secretelor 390
Partea a XVIII-a. Infracţiuni grave împotriva libertăţii persoanei 392
Partea a XIX-a. Infracţiuni grave împotriva vieţii 399
Partea a XIXA-a. Întreruperea sarcinii 400
Partea a XX-a. Agresiunea fizică 401
Partea a XXI-a. Cauzarea morţii sau vătămarea corporală din neglijenţă 403
Partea a XXII-a. Furtul obiectelor naturale 404
Partea a XXIII-a. Extorcarea şi şantajul 406
Partea a XXIV-a. Delapidarea 407
Partea a XXV-a. Înşelăciunea 408
Partea a XXVI-a. Prejudicierea creditorilor sau a părţilor îndreptăţite 413
Partea a XXVII-a. Distrugerea sau deteriorarea 417
Partea a XXVIII-a. Infracţiuni grave care implică abuz în serviciu 419
Partea a XXIX-a. Infracţiuni grave legate de transport şi aviaţie 425
Partea a XXX-a. Tăinuirea 433
Partea a XXXA-a. Spălarea banilor 435
Partea XXXI. [Abrogat la 01-02-2006] 436

Cartea a III-a. Infracţiuni minore 436
Partea I. Infracţiuni minore legate de siguranţa generală a persoanelor sau a proprietăţii 436
Partea a II-a. Infracţiuni minore legate de ordinea publică 438
Partea a III-a. Infracţiuni minore legate de autoritatea publică 445
Partea a IV-a. Infracţiuni minore legate de starea civilă 447
Partea a V-a. Infracţiuni minore legate de persoanele aflate în primejdie 447
Partea a VI-a. Infracţiuni minore legale de morala publică 448
Partea a VII-a. Infracţiuni minore privind poliţia rurală 448
Partea a VIII-a. Infracţiuni minore care implică abuz în serviciu 449
Partea a IX-a. Infracţiuni minore legate de expediţii 450

Dispoziţii generale finale 452

CODUL PENAL AL REGATULUI ȚĂRILOR DE JOS (OLANDA)[1)]

Legea din 3 martie 1881

Noi, WILLEM III, prin harul lui Dumnezeu, Regele Olandei, Prințul de Orange-Nassau, Marele Duce al Luxemburgului etc.

Salutări tuturor celor care vor vedea sau vor citi prezentul document! Facem cunoscut:

Întrucât am considerat că este necesar să adoptăm un nou Cod penal;

Prin urmare, după ascultarea Consiliului de Stat şi după consultarea avută cu Parlamentul, am aprobat şi am decretat precum şi aprobăm şi decretăm prin prezenta adoptarea următoarelor dispoziții ce vor constitui Codul penal:

CARTEA I
Dispoziții generale

PARTEA I
Domeniul de aplicare a dreptului penal

Secțiunea 1

1. Nici o acțiune sau omisiune care nu constituia infracțiune conform legii la momentul comiterii sale nu se pedepseşte prin lege.

2. În cazul în care dispozițiile legale în vigoare la momentul săvârşirii infracțiunii au fost modificate ulterior, se aplică dispozițiile cele mai favorabile pentru suspect sau inculpat.

Secțiunea 2

Legea penală olandeză se aplică oricărei persoane care săvârşeşte o infracțiune pe teritoriul Olandei.

Secțiunea 3

Legea penală a Olandei se aplică oricărei persoane care săvârşeşte o infracțiune la bordul unei nave sau aeronave olandeze în afara teritoriului Olandei.

1) Text valabil la: 1 octombrie 2012.

BCU STUDENT UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea 4

Legea penală olandeză se aplică oricărei persoane care săvârşeşte, în afara teritoriului Olandei:

1°. oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 92-96, 97a, 98-98c, 105 şi 108-110;

2°. oricare dintre infracţiunile grave prevăzute de secţiunea 131-134 inclusiv secţiunea 189, în cazul în care infracţiunea sau infracţiunea gravă prevăzute în aceste secţiuni constituie o infracţiune gravă astfel cum este definită la punctul 1;

3°. orice infracţiune gravă privind monede, bancnote sau instrumente de plată emise de guvern; timbre emise de guvern; sigilii sau mărci;

4°. falsificarea titlurilor de creanţă sau a certificatelor de îndatorare emise de statul olandez sau de o provincie olandeză, un municipiu sau o instituţie publică, inclusiv taloanele însoţitoare, cupoanele de dividende şi cupoanele de dobândă, precum şi instrumentele, certificatele sau cupoanele emise în locul acestor documente sau utilizarea intenţionată a unui astfel de document plăsmuit sau falsificat ca şi cum ar fi fost autentic şi nefalsificat;

5°. oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 216 (2), 381-385, 409 şi 410 sau infracţiunea minoră prevăzută în secţiunea 446a;

6°. infracţiunea gravă prevăzută în secţiunea 207a;

7°.

a. infracţiunea gravă prevăzută în secţiunea 168, comisă împotriva unei aeronave în serviciu, dacă aceasta este o aeronavă olandeză sau suspectul se află pe teritoriul Olandei;

b. infracţiunea gravă prevăzută în secţiunea 385a, săvârşită la bordul unei aeronave în zbor, în cazul în care suspectul se află pe teritoriul Olandei;

c. infracţiunea gravă prevăzută în secţiunea 385b, în cazul în care aeronava menţionată în acea secţiune este o aeronavă olandeză sau dacă suspectul se află pe teritoriul Olandei;

d. infracţiunea gravă prevăzută în secţiunea 385c, în cazul în care a fost săvârşită, fie împotriva unei aeronave olandeze, fie la bordul unei aeronave care ulterior a aterizat în Olanda împreună cu suspectul la bord;

e. infracţiunea gravă prevăzută în secţiunea 162, 162a, 166 şi 385d, dacă suspectul se află pe teritoriul Olandei;

8°.

a. infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 140, 157, 161 quater, 166, 168, 173a, 189, 285, 287, 288, 289, 302, 303, 350, 352, 354, 385a(4), 385b (2), 385c şi 413 ale acestei legi, în secţiunile 79 şi 80 din Legea privind energia nucleară [*Kernenergiewet*], în secţiunea 2 (1) şi (3), 3 şi 4 din Convenţia privind armele biologice (Implementare) (*Uitvoeringswet Verdrag Biologische Wapens*) coroborat cu secţiunea 1 din Legea privind infracţiunile economice [*Wet op de Economische Delicten*] şi în secţiunea 2 şi 3 alineatul (1)

din Convenţia privind armele chimice (Implementare) [*Uitvoeringswet Verdrag Chemische Wapens*] şi secţiunea 1 din Legea privind infracţiunile economice, dacă infracţiunea este comisă împotriva unei nave maritime olandeze sau împotriva ori la bordul oricărei alte nave maritime, iar suspectul se află pe teritoriul Olandei;

b. oricare dintre infracţiunile grave prevăzute de secţiunile 161 quater, 173a, 285, 287, 288, 289, 302, 303, 350, 352, 354, 385a(4) şi 385b(2) comise la sau împotriva unei instalaţii maritime, dacă suspectul se află pe teritoriul Olandei.

9°. oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 177 şi 177a, în măsura în care infracţiunea este comisă împotriva unui cetăţean olandez sau a unui funcţionar olandez şi se pedepseşte conform legii ţării în care a fost comisă;

10°. oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 177, 177a, 225, 227b şi 323a, în măsura în care infracţiunea este săvârşită de un funcţionar olandez sau de o persoană aflată în serviciul public al unei organizaţii de drept internaţional cu sediul în Olanda şi este incriminată conform legii ţării în care a fost comisă.

11°. infracţiunea gravă, prevăzută în secţiunea 282a, în cazul în care fie infracţiunea este comisă cu intenţia de a obliga o autoritate olandeză să acţioneze ori să se abţină de la anumite acte, fie suspectul se află pe teritoriul Olandei;

12°.

a. oricare dintre infracţiunile grave, prevăzute în secţiunile 117, 117a, 117b şi 285, în măsura în care infracţiunea este comisă împotriva unei persoane protejate la nivel internaţional în serviciul Olandei sau împotriva unei persoane aparţinând familiei sale, aşa cum se menţionează în secţiunea 87b (1) ori împotriva bunurilor sale protejate;

b. oricare dintre infracţiunile grave, prevăzute în secţiunile 117, 117a, 117b, 282a şi 285, în măsura în care infracţiunea este săvârşită împotriva unei persoane protejate la nivel internaţional, aşa cum se menţionează în secţiunea 87b alineatul (2), cetăţean olandez sau împotriva bunurilor sale protejate;

c. oricare dintre infracţiunile grave, prevăzute în secţiunile 117, 117a, 117b şi 285, în măsura în care infracţiunea este comisă împotriva unei persoane protejate la nivel internaţional, aşa cum se menţionează la Secţiunea 87b alineatul (1) sau (2), sau împotriva bunurilor sale protejate, dacă suspectul se află pe teritoriul Olandei;

13°. o infracţiune de terorism sau oricare dintre infracţiunile grave, prevăzute în secţiunile 115, 117, 117b, 121-123 inclusiv, 157, 161, 161 bis, 161 quater, 161 sexies, 162, 162a, 164, 166, 168, 170, 172, 173a, 285, 287, 288, 289, 350, 350a, 351, 352, 354, 385b şi 385d, în măsura în care infracţiunea se încadrează în definiţiile Secţiunii 2 din Convenţia internaţională privind lupta

împotriva terorismului încheiată la New York la 15 decembrie 1997 (Seria Tratatului [*Tractatenblad*] 1998, 84) ori infracțiunea este comisă împotriva unui resortisant olandez, sau suspectul se află pe teritoriul Olandei;

14°. o infracțiune de terorism sau oricare dintre infracțiunile grave prevăzute în secțiunile 115, 117, 117b, 121 până la 123 inclusiv, 140, 157, 161, 161, 161, 161, 161, 162, 162a, 164, 166, 168, 170, 172, 173a, 285, 287, 288, 289, 350, 350a, 351, 352, 354, 385a, 385b și 385d, în măsura în care infracțiunea se încadrează în definițiile Secțiunii 2 din Convenția internațională privind lupta împotriva finanțării terorismului încheiată la New York la 9 decembrie 1999 (Seria Tratatului 2000, 12) ori infracțiunea este comisă împotriva unui resortisant olandez, sau suspectul se află pe teritoriul Olandei;

15°. o infracțiune de terorism, în cazul în care infracțiunea de terorism este comisă cu scopul de a provoca teama populației olandeze sau unei părți din populația olandeză, obligând în mod ilegal o autoritate publică olandeză sau o instituție ori o organizație a Uniunii Europene cu sediul în Olanda să acționeze sau să se abțină de la anumite acte ori să tolereze anumite acte sau să perturbe ori să distrugă grav structurile politice, constituționale, economice sau structurile sociale ale Olandei sau o instituție ori o organizație a Uniunii Europene cu sediul în Olanda;

16°. o infracțiune gravă pentru pregătirea sau înlesnirea săvârșirii unei infracțiuni de terorism, în cazul în care infracțiunea gravă este săvârșită cu scopul de a pregăti ori de a înlesni o infracțiune de terorism, așa cum este definită în subsecțiunea 15 °.

17°. oricare dintre infracțiunile grave prevăzute în articolele 157, 161 quater, 284 (1), 284a, 285, 310 până la 312 inclusiv 317, 318, 321, 322, 326 și în secțiunea 79 și 80 din Legea privind energia nucleară, în măsura în care infracțiunea intră sub incidența definițiilor Secțiunii 7 din Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare încheiată la Viena / New York, la 3 martie 1980 (Seria Tratatului 1980, 166), dacă suspectul se află pe teritoriul Olanda;

18°. oricare dintre infracțiunile grave, prevăzute la secțiunea 161 quater, 173a, 284 (1), 284a, 285, 310-312 inclusiv, 317 și 318 și în secțiunea 15, 21, 29 (1), 32 (1), 34 (1), 67 (1), 73, 76 (3) și Secțiunea 76a din Legea privind energia nucleară și secțiunea 1a din Legea privind infracțiunile economice și în secțiunea 79 și 80 din Legea privind energia nucleară, potrivit prevederilor Secțiunii 2 din Convenția internațională pentru combaterea terorismului nuclear, încheiată la New York la 13 aprilie 2005 (Seria Tratatului 2005, 290) ori infracțiunea este comisă împotriva unui resortisant olandez, ori suspectul se află pe teritoriul Olandei.

Secțiunea 4a

1. Legea penală olandeză se aplică persoanei a cărei urmărire penală este transferată în Olanda de către un stat străin, pe baza unui tratat care îi conferă jurisdicția de a efectua acte de urmărire penală în Olanda.

2. Legea penală olandeză se aplică şi persoanei a cărei extrădare sau predare pentru săvârşirea unei infracţiuni de terorism sau a unei infracţiuni grave comise cu scopul de a pregăti sau de a înlesni săvârşirea unei infracţiuni de terorism, este declarată inadmisibilă, este respinsă sau refuzată.

3. Legea penală olandeză se aplică persoanei a cărei urmărire penală este transferată parchetului olandez pe baza unei astfel de cereri din partea parchetului Bonaire, St. Eustatius şi Saba.

4. Legea penală olandeză se aplică şi persoanei a cărei urmărire penală este transferată în Olanda de către o instanţă internaţională înfiinţată în temeiul unui tratat sau al unei hotărâri a unei organizaţii potrivit dreptului internaţional.

Secţiunea 5

1. Legea penală olandeză se aplică oricărui cetăţean olandez care săvârşeşte, în afara teritoriului Olandei:

1°. oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în Părţile I şi II din Cartea a II-a şi în secţiunile 192a, 192b, 192c, 197a, 197b, 197c, 206, 237, 272 şi 273 şi - în măsura în care infracţiunea gravă constituie o infracţiune ce contravine înfăptuirii justiţiei Curţii Penale Internaţionale, astfel cum se menţionează la Secţiunea 70 alineatul (1) din Statutul de la Roma al Curţii Penale Internaţionale încheiat la Roma la 17 iulie 1998 (Seria Tratatului 2000, 120) - în secţiunea 177, 177a, 178, 179 , 180, 189, 200, 207a, 285a şi 361;

2°. o infracţiune considerată gravă potrivit legii penale olandeze, ia aceasta se pedepseşte conform legii ţării în care a fost comisă.

3°. oricare dintre infracţiunile grave prevăzute de secţiunile 240b, 242-250 inclusiv şi 273f, în măsura în care infracţiunea este comisă împotriva unei persoane care nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani sau a oricărei infracţiuni grave prevăzute în secţiunile 300-303 inclusiv, în măsura în care infracţiunea constituie mutilarea genitală a unei persoane de sex feminin care nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani;

4°. oricare dintre infracţiunile grave prevăzute de secţiunile 138ab, 138b, 139c, 139d, 161 sexies, 225, 226, 227, 240a, 240b, 326, 326c, 350, 350a şi 351, în măsura în care infracţiunea se încadrează în definiţia secţiunile 2-10, inclusiv, din Convenţia internaţională privind criminalitatea informatică încheiată la Budapesta la 23 noiembrie 2001 (seria tratatelor 2002, 18 şi 2004, 290) şi oricare dintre infracţiunile grave, prevăzute în secţiunile 137c-137e inclusiv, 261, 262, 266, 284 şi 285, în măsura în care infracţiunea cade sub incidenţa secţiunilor 3 - 6 inclusiv a Protocolului adiţional la Convenţia privind criminalitatea cibernetică, încheiat la Strasbourg la 28 ianuarie 2003, privind incriminarea actelor de natură rasistă şi xenofobă comise prin intermediul sistemelor informatice;

5°. oricare dintre infracţiunile grave prevăzute de secţiunea 273f, în măsura în care infracţiunea este săvârşită împotriva unei persoane care a

împlinit vârsta de optsprezece ani şi de secţiunile 231, 321, 350 şi 416 la 417bis inclusiv, în măsura în care infracţiunea se încadrează în definiţiile Secţiunii 20 al Convenţiei privind lupta împotriva traficului de fiinţe umane încheiat la Varşovia la 16 mai 2005, în cazul în care infracţiunea este săvârşită în afara jurisdicţiei unui stat.

2. În cazurile prevăzute în subsecţiunea (1) (2°) şi (3°), suspectul care dobândeşte cetăţenia olandeză după comiterea infracţiunii poate fi, de asemenea, urmărit penal.

Secţiunea 5a

1. Legea penală olandeză se aplică resortisantului străin care are domiciliul sau reşedinţa permanentă în Olanda şi care comite oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 240b, 242-250 inclusiv şi 273f în afara teritoriului Olandei, în măsura în care infracţiunea este comisă împotriva unei persoane care nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani sau a oricărei infracţiuni grave prevăzute în secţiunile 300-303 inclusiv, în măsura în care infracţiunea constituie mutilarea genitală a unei persoane de sex feminin care nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani, o infracţiune de terorism sau oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 225 (3), 311 (1) (6°), 312 (2) (5°) şi 317 (3) coroborat cu 312 (2) (5°).

2. Legea penală olandeză se aplică resortisantului străin care are reşedinţa permanentă sau locuieşte în Olanda şi comite una dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunea 273f în afara teritoriului Olandei, în măsura în care infracţiunea este comisă împotriva unei persoane care a împlinit vârsta de optsprezece ani şi în secţiunea 231, 321, 350 şi 416 până la 417bis inclusiv, iar infracţiunea este pedepsită conform legii ţării în care a fost comisă.

3. Legea penală a Olandei se aplică resortisanţilor străini care au rezidenţa permanentă sau locuiesc în Olanda şi comit una dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunea 273f, în măsura în care infracţiunea este săvârşită împotriva unei persoane care a împlinit vârsta de optsprezece ani şi în secţiunea 231, 321, 350 şi 416 la 417bis inclusiv, în măsura în care infracţiunea se încadrează în definiţiile Secţiunii 20 al Convenţiei privind lupta împotriva traficului de fiinţe umane încheiat la Varşovia la 16 mai 2005, dacă infracţiunea este săvârşită în afara jurisdicţiei unui stat.

4. Suspectul care dobândeşte domiciliul sau şederea permanentă în Olanda după comiterea infracţiunii poate fi, de asemenea, urmărit penal.

Secţiunea 5b

Legea penală olandeză se aplică persoanei care săvârşeşte:

1°. oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunea 273f şi secţiunile 231, 321, 350 şi 416 până la 417bis inclusiv, în măsura în care infracţiunea se încadrează în definiţiile Secţiunii 20 al Convenţiei privind lupta împotriva

traficului de fiinţe umane încheiat la Varşovia la 16 mai 2005, dacă infracţiunea este comisă împotriva unui resortisant olandez.

2°. oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 240b, 242 până la 250 inclusiv şi 273f, în cazul în care infracţiunea este comisă împotriva unui resortisant olandez sau a unui cetăţean străin care îşi are domiciliul sau reşedinţa permanentă în Olanda şi care nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani.

Secţiunea 6

Legea penală olandeză se aplică:

1°. unui funcţionar olandez care comite oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în Partea XXVIII a Cărţii a II-a, în afara teritoriului Olandei;

2°. unei persoane aflate în serviciul public al unei organizaţii de drept internaţional cu sediul în Olanda, care comite una dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 362-364a inclusiv în afara teritoriului Olandei.

Secţiunea 7

Legea penală olandeză se aplică comandantului unei nave olandeze şi tuturor celorlalte persoane aflate la bordul navei care comit, la bord sau în altă parte, oricare dintre infracţiunile prevăzute în Partea XXIX a Cartea a II-a şi din Partea IX din Cartea a III-a, în afara teritoriului Olandei.

Secţiunea 8

Aplicabilitatea secţiunilor 2-7 este limitată de excepţiile recunoscute în dreptul internaţional.

PARTEA a II-a
Pedepsele

Secţiunea 9

1. Pedepsele sunt:

a. Pedepse principale:

1°. închisoarea;

2°. detenţia;

3°. munca în folosul comunităţii;

4°. amenda;

b. Pedepse complementare:

1°. decăderea din anumite drepturi;

2°. confiscarea;

3°. publicarea hotărârii judecătoreşti

2. În cazul infracţiunilor grave pentru care legea prevede o pedeapsă privativă de libertate ori amenda sau în cazul infracţiunilor minore pentru care legea prevede o pedeapsă privativă de libertate, poate fi aplicată în locul

acestor pedepse pedeapsa muncii în folosul comunității, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

3. În cazul unei condamnări la pedeapsa închisorii, detenției, alta decât detenția pentru neexecutare ori la pedeapsa muncii în folosul comunității, instanța poate aplica, în plus, o amendă.

4. În cazul unei pedepse cu închisoarea sau al unei pedepse cu detenția, alta decât detenția pentru neexecutare, a cărei parte necondiționată ce urmează a fi aplicată nu depășește șase luni, instanța poate aplica pedeapsa muncii în folosul comunității.

5. În cazurile în care aplicarea unei pedepse complementare este permisă de lege, această pedeapsă poate fi aplicată atât separat, cât și împreună cu pedepsele principale și alte pedepse complementare.

Secțiunea 9a

Instanța poate stabili prin hotărâre ca nicio pedeapsă sau măsură să nu fie aplicată, atunci când va considera potrivit, având în vedere lipsa de gravitate a infracțiunii, persoana făptuitorului sau circumstanțele de până la comiterea infracțiunii ori cele ulterioare.

Secțiunea 10

1. Închisoarea se dispune pe viață sau pe o perioadă determinată.

2. O perioadă determinată de închisoare este de cel puțin o zi și de maxim cincisprezece ani consecutivi.

3. Aceasta poate fi dispusă pe o perioadă de cel mult treizeci de ani consecutivi în cazurile în care instanța poate aplica, la aprecierea sa, fie pedeapsa detențiunii pe viață, fie pedeapsa închisorii pe perioadă determinată pentru infracțiuni grave, precum și atunci când există o majorare a pedepsei datorată concursului unor infracțiuni grave, infracțiuni de terorism, infracțiuni grave repetate sau în cazul dispozițiilor secțiunii 44, care depășește cincisprezece ani.

4. O perioadă determinată de închisoare nu poate, în nici un caz, să depășească treizeci de ani.

Secțiunea 11

Normele privind executarea pedepsei privative de libertate și măsurile care privesc privarea de libertate vor fi stabilite prin lege sau în conformitate cu legea. Aceste norme includ în toate cazurile:

a. Indicarea instituțiilor legale destinate executării pedepsei și scopul lor;

b. modul în care persoanele care au de executat pedepsele și măsurile menționate mai sus sunt selectate pentru instituții;

c. conducerea și supravegherea instituțiilor;

d. regimul instituțiilor;

e. cazurile și modul în care drepturile fundamentale ale persoanelor menționate la lit. b) din acest articol pot fi restricționate;

f. procedura aplicabilă persoanelor menționate la punctul b. din prezentul articol cu privire la regimul instituțiilor care li se aplică și deciziile privind internarea și transferul acestora.

Secțiunea 12 [Abrogat la 01-01-1999]

Secțiunea 12a [Abrogat la 01-06-1953]

Secțiunea 13

1. O persoană condamnată la pedeapsa închisorii poate fi admisă într-o instituție de detenție pentru tratamentul persoanelor deținute în baza unui ordin de încredințare, în cazul în care aceasta îndeplinește condițiile pentru o astfel de internare din cauza unei boli mintale sau a unei dizabilități; în acest caz, se aplică *mutatis mutandis* secțiunile 37c, 37d și 37e.

2. În cazul în care o persoană a fost condamnată la pedeapsa închisorii împreună cu pedeapsa detenției în baza unui ordin de încredințare pentru efectuarea unui tratament obligatoriu, se va efectua periodic o evaluare pentru a se stabili dacă persoana condamnată trebuie plasat într-o instituție de detenție pentru tratamentul persoanelor deținute în baza unui ordin de încredințare. Regulile suplimentare referitoare la această evaluare se stabilesc de către sau potrivit Decretul guvernamental. Aceste reguli se referă și includ, în orice caz, frecvența evaluărilor, procedura care trebuie urmată, inclusiv consultarea specialiștilor în științe comportamentale și modul în care trebuie efectuate evaluările.

3. Admiterea potrivit subsecțiunii (1) și liberarea sunt guvernate de regulile care urmează să fie stabilite prin decret guvernamental, prin ordin al Ministrului Justiției, emis după ce cel puțin doi specialiști în științe comportamentale din diferite discipline - unul fiind psihiatru - au evaluat persoana în cauză și au emis o opinie motivată, datată și semnată. O astfel de opinie este emisă cu participarea tuturor specialiștilor în științe comportamentale sau de fiecare dintre ei separat.

4. O persoană condamnată poate declara cale de atac împotriva hotărârii privind internarea, liberarea și refuzul internării contrar recomandării instanței judecătorești pronunțate potrivit prevederile secțiunii 37b alineatul (2), cu Consiliul pentru Administrarea Justiției și Protecția Minorilor, în termen de patru săptămâni de la comunicarea hotărârii. Dispozițiile capitolului XVI din Legea (cadru) privind Tratamentul Persoanelor reținute în temeiul Ordinului de încredințare [*Beginselenwet Verpleging ter Beschikking Gestelden*] se vor aplica *mutatis mutandis*.

5. Transferul și calea de atac se efectuează potrivit normelor aplicabile transferului și căilor de atac ale persoanelor reținute în baza unui ordin de încredințare cărora li se aplică un ordin obligatoriu de tratament, după cum se menționează în Secțiunea 37b sau în Secțiunea 38c.

Secțiunea 13a [Abrogat la 17-02-1999]

Secțiunea 13b [Abrogat la 01-06-1999]

Secțiunea 13c [Abrogat la 01-06-1999]

Secțiunea 13d [Abrogat la 24-12-1975]

Secțiunea 14 [Abrogat la 01-01-1999]

Secțiunea 14a

1. În cazul unei condamnări la pedeapsa închisorii de cel mult doi ani, detenției, alta decât detenția pentru neexecutare, muncii în folosul comunității sau amenzii instanța poate dispune ca pedeapsa să nu fie executată total sau parțial.

2. Dacă se aplică pedeapsa închisorii de cel puțin doi ani și cel mult patru ani, instanța poate dispune ca o parte a pedepsei, care nu depășește doi ani, să nu fie executată.

3. Instanța poate, de asemenea, dispune ca pedepsele complementare aplicate să nu fie executate, integral sau în parte.

Secțiunea 14b

1. Instanța care dispune neexecutarea integrală sau parțială a pedepsei aplicate de aceasta stabilește în același timp un termen de supraveghere.

2. Termenul de supraveghere nu poate depăși o perioadă de trei ani. Termenul de supraveghere poate ajunge la maxim zece ani dacă se consideră în mod justificat că cel condamnat va săvârși din nou o infracțiune gravă împotriva integrității fizice și va pune în pericol integritatea fizică a uneia sau mai multor persoane.

3. Termenul de supraveghere poate fi, de asemenea, de maxim zece ani, dacă se poate considera, în mod serios că făptuitorul condamnat va comite din nou o infracțiune gravă care afectează sănătatea sau integritatea corporală a unuia sau a mai multor animale. În aplicarea acestui articol, afectarea sănătății sau a integrității corporale a unui animal include și infracțiunile grave prevăzute de secțiunile 254 și 254a.

4. Termenul de supraveghere începe să curgă:

a. în cea de-a cincisprezecea zi de la pronunțarea hotărârii definitive, în cazul în care se face sau se trimite o notificare în sensul Secțiunii 366a subsecțiunile (1) și (2) din Codul de procedură penală, cu excepția cazului în care hotărârea sau hotărârea atacată nu a devenit definitivă din cauza depunerii în termen a unei căi de atac;

b. în cea de-a cincisprezecea zi de la comunicarea notificării, dacă este necesară notificarea prealabilă prevăzută la Secțiunea 366a subsecțiunea (3) din Codul de procedură penală, cu excepția cazului în care hotărârea sau

BCU BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ LIBRARY

hotărârea atacată nu a devenit definitivă din cauza depunerii în termen a unei căi de atac .

c. în ziua pronunţării hotărârii judecătoreşti definitive, în cazul în care instanţa a pronunţat o hotărâre potrivit Secţiunea 14e subsecţiunea (1).

5. Termenul de supraveghere nu curge pe parcursul perioadei în care condamnatul este privat de libertate potrivit legii.

Secţiunea 14c

1. Secţiunea 14a se aplică sub rezerva obligaţiei generale ca:

a. persoana condamnată să nu comită o infracţiune înainte de împlinirea termenului de supraveghere şi

b. persoana condamnată, în măsura în care au fost stabilite condiţiile speciale prevăzute la subsecţiunea (2) pentru aplicarea secţiunii 14a:

1°. cooperează în ceea ce priveşte amprentarea pentru a-şi stabili identitatea sau prezintă un document de identitate, potrivit Secţiunea 1 din Legea privind identificarea obligatorie (*Wet op de Identificatieplicht*) pentru verificare; şi

2°. cooperează cu serviciul de probaţiune, menţionat la Secţiunea 14d subsecţiunea (2), inclusiv în cazul vizitelor la domiciliu.

2. În aplicarea secţiunii 14a, instanţa poate, de asemenea, să stabilească următoarele obligaţii speciale pe care condamnatul trebuie să le respecte în timpul termenului de supraveghere, sau a unei părţi din acesta ce urmează a fi stabilită prin sentinţă, sau într-un termen ce va fi stabilit de instanţă care nu poate să depăşească termenul de supraveghere:

1°. compensarea integrală sau parţială a prejudiciului sau a pagubei cauzate prin infracţiune;

2°. repararea integrală sau parţială a prejudiciului sau a pagubei cauzate prin infracţiune;

3°. plata unei sume de bani sub formă de garanţie, ce urmează a fi stabilită de instanţă, care este cel puţin egală cu diferenţa dintre amenda prevăzută de lege pentru infracţiune şi amenda aplicată;

4°. plata unei sume de bani, care urmează a fi stabilită de instanţă, către Fondul de compensare a daunelor penale [*Schadefonds Geweldsmisdrijven*] sau la o organizaţie care urmăreşte să reprezinte şi să susţină interesele victimelor infracţiunilor. Suma nu poate depăşi amenda maximă prevăzută de lege pentru infracţiunea respectivă;

5°. interzicerea contactării directe sau prin intermediul unei terţe persoane a unei anumite persoane sau organizaţii;

6°. interzicerea de a se afla în sau în imediata apropiere a unui loc anume;

7°. obligaţia de a fi prezent la un anumit moment într-un anumit loc sau într-o anumită perioadă;

8°. obligaţia de a raporta la un anumit moment unei anumite agenţii;

COMENIUS UNIVERSITY LIBRARY

9°. interzicerea utilizării medicamentelor sau a alcoolului şi obligaţia de a coopera prin efectuarea unui test de sânge sau urină în scopul verificării respectării acestei interdicţii;

10°. admiterea condamnatului în cadrul unei instituţii de asistenţă medicală;

11°. obligaţia de a primi tratament de la o instituţie profesională sau de asistenţă medicală;

12°. cazarea într-o instituţie pentru supraveghere sau adăpost social;

13°. participarea la o intervenţie de natură comportamentală;

14°. alte obligaţii legate de comportamentul condamnatului.

3. O obligaţie specială poate include utilizarea monitorizării electronice.

4. În stabilirea uneia dintre obligaţiile speciale prevăzute la subsecţiunile (2) (3°) şi (4°), secţiunea 23 (1) şi (2) şi 24 se vor aplica *mutatis mutandis*.

Secţiunea 14d

1. Parchetul este însărcinat cu supravegherea respectării obligaţiilor.

2. Instanţa poate numi un serviciu de probaţiune desemnat prin decret guvernamental pentru a supraveghea respectarea obligaţiilor şi pentru a asista şi sprijini condamnatul în îndeplinirea acestora. În vederea supravegherii respectării obligaţiilor, serviciul de probaţiune trebuie să stabilească identitatea persoanei condamnate, potrivit Secţiunii 27a subsecţiunea (1) prima teză şi subsecţiunea (2) din Codul de procedură penală. În caz de nerespectare a unei obligaţii, serviciul de probaţiune va notifica de îndată parchetul.

3. Regulile suplimentare referitoare la supraveghere se stabilesc de către sau potrivit Decretul guvernamental.

Secţiunea 14e

1. Instanţa poate dispune prin hotărârea sa, din oficiu sau la cererea Parchetului, aplicarea imediată a obligaţiilor prevăzute în secţiunea 14c sau efectuarea supravegherii, conform secţiunii 14d, în cazul în care există indicii temeinice că persoana condamnată va comite din nou o infracţiune gravă împotriva integrităţii fizice şi va pune în pericol integritatea fizică a uneia sau mai multor persoane.

2. Instanţa de apel poate revoca, din oficiu sau la cererea condamnatului sau a parchetului, ordinul menţionat la subsecţiunea. (1).

Secţiunea 14f

1. Instanţa care stabileşte obligaţia poate, după primirea unei cereri din partea parchetului sau a condamnatului, să reducă termenul de supraveghere sau să îl prelungească o singură dată. Prelungirea nu poate depăşi doi ani.

2. În mod similar, în timpul termenului de supraveghere sau în timpul suspendării, instanţa menţionată în subsecţiunea (1) poate modifica obligaţiile

speciale stabilite sau poate modifica durata de operare a acestor obligații pe parcursul termenului de supraveghere, poate revoca aceste obligații, poate stabili obligații speciale și poate acorda, modifica sau revoca o programare așa cum se menționează în secțiunea 14d.

Secțiunea 14fa

1. În cazurile în care instanța a aplicat o pedeapsă privativă de libertate, dar a ordonat suspendarea executării în tot sau în parte, parchetul poate dispune arestarea condamnatului, dacă există motive serioase de a suspecta nerespectarea oricărei dintre obligațiile stabilite. Dacă nu se poate aștepta ordinul parchetului, procurorul-adjunct poate dispune arestarea condamnatului. Procurorul-adjunct va notifica arestarea de îndată, în scris sau verbal, parchetului.

2. În cazul în care parchetul consideră arestarea necesară, acesta va înainta de îndată judecătorului de instrucție o cerere de executare provizorie și o cerere instanței potrivit Secțiunii 14g subsecțiunea (1).

3. Judecătorul de instrucție va pronunța o hotărâre în termen de trei ori douăzeci și patru de ore după arestare. Până la pronunțarea hotărârii judecătorului de instrucție, persoana condamnată nu va fi eliberată.

4. Condamnatul va fi audiat de către judecătorul de instrucție. Secțiunile 40 și 191 din Codul de procedură penală se vor aplica *mutatis mutandis*. Apărătorul condamnatului are dreptul să fie prezent la audierea acestuia și să verifice documentele relevante pentru această cerere.

5. În cazul în care judecătorul de instrucție admite cererea parchetului, acesta dispune executarea provizorie a pedepsei privative de libertate suspendate. Dacă respinge cererea, va dispune liberarea condamnatului.

6. Parchetul va comunica în scris fără întârziere persoanei condamnate hotărârea judecătorului de instrucție.

7. Termenul executării provizorii expiră prin aplicarea legii începând cu data la care durata privării de libertate este egală cu durata pedepsei ce urmează a fi executată.

8. Instanța competentă să soluționeze cererea de executare poate, din oficiu sau la cererea condamnatului ori a parchetului, să revoce ordinul de executare provizorie.

Secțiunea 14g

1. In caz de nerespectare a oricăreia dintre obligațiile stabilite, instanța poate, la primirea unei cereri din partea parchetului, și fără a aduce atingere prevederilor secțiunii 14f,

1°. să dispună executarea pedepsei suspendate;

2°. să dispună executarea unei părți a pedepsei suspendate, sub rezerva fie a obligațiilor inițiale impuse, fie a obligațiilor modificate.

2. Instanţa poate aplica, ca alternativă la dispunerea executării unei pedepse privative de libertate, munca în folosul comunităţii, astfel cum se menţionează în secţiunea 9 (1a) (3°). Secţiunile 22b-22k se vor aplica *mutatis mutandis*.

3. Instanţa care a aplicat pedeapsa este competentă să soluţioneze cererea. În cazul în care condamnatul este urmărit penal pentru o infracţiune săvârşită înainte de expirarea termenului de supraveghere, următoarele instanţe au competenţa de a se pronunţa asupra cererii:

a. judecătoria, în cazul în care această instanţă este competentă în primă instanţă să soluţioneze cererea,

b. un complet format dintr-un judecător al Judecătoriei Sub-districtului, dacă are competenţa de a judeca acea infracţiune şi infracţiunile pentru care făptuitorul a fost condamnat şi la care se referă cererea.

În acest caz, cererea se depune de către parchetul însărcinat cu urmărirea penală a infracţiunii şi poate fi admisă numai dacă a existat o condamnare pentru acea infracţiune. Dacă prin cerere se solicită executarea unei pedepse privative de libertate mai mare un an, aceasta nu va fi judecată de un complet format dintr-un judecător din cadrul Judecătoriei.

4. În cazurile în care o sumă de bani a fost plătită cu titlu de cauţiune potrivit Secţiunii 14c subsecţiunea (2) (3°), instanţa poate, de asemenea, să stabilească ce parte, integral sau parţial, îi revine statului.

5. Cererea menţionată la subsecţiunile. (1) şi (2) se consideră a fi făcută la data primirii acesteia la Registratura Judecătoriei. Cererea făcută de parchet, după trei luni de la expirarea termenului de supraveghere, este inadmisibilă.

6. În aplicarea subsecţiunii. (1) sau subsecţiunii. (2), instanţa dispune ca durata privării de libertate comunicată potrivit secţiunea 14fa să fie dedusă integral din pedeapsa care urmează a fi executată. În cazul în care instanţa dispune cu privire la munca în folosul comunităţii, aceasta stabileşte criteriile de deducere în hotărârea sa.

Secţiunea 14h

1. În cazurile la care se face referire în secţiunea 14f şi 14g, parchetul va iniţia procedurile prin depunerea unei cereri motivate. În cazul nerespectării oricărei obligaţii stabilite, parchetul nu va depune o cerere conform secţiunii 14g subsecţiunea. (1) dacă în opinia parchetului este suficientă o cerere în temeiul secţiunii 14f ori un avertisment. Dacă condamnatul a solicitat instanţei aplicarea secţiunii 14f, parchetul trebuie să depună imediat o opinie motivată la primirea cererii.

2. Imediat după depunerea cererii sau a opiniei, instanţa stabileşte un termen de judecată, cu excepţia cazului în care, după o examinare sumară a documentelor, instanţa decide să nu examineze cererea parchetului sau a condamnatului, cu o zi înainte de şedinţa de judecată . În cazul menţionat la Secţiunea 14g subsecţiunea (3) a doua teză, examinarea cererii se desfăşoară în paralel cu judecarea infracţiunii pentru care persoana condamnată este

urmărit penal. În alte cazuri, cauza este judecată în termen de treizeci de zile după ce judecătorul de instrucţie a dispus executarea provizorie potrivit secţiunii 14fa.

3. Parchetul va trimite citaţia condamnatului şi persoanei însărcinate cu supravegherea probaţiunii pentru şedinţa de judecată. Cererea sau opinia se comunică condamnatului.

4. Atât parchetul cât şi condamnatul pot avea martori şi martori experţi convocaţi sau chemaţi în scris să se prezinte la şedinţa de judecată. Secţiunile 260 şi 263 din Codul de procedură penală se vor aplica *mutatis mutandis*.

5. Condamnatul şi persoana însărcinată cu supravegherea de probaţiune pot examina documentele înainte de începerea audierii. Acelaşi lucru este valabil şi pentru apărătorul condamnatului sau, în cazul în care cauza va fi judecată de completul format dintr-un judecător al Judecătoriei Sub-districtului, pentru o persoană special autorizată în acest scop de condamnat. Dispoziţiile stabilite prin şi potrivit secţiunii 34 din Codul de procedură penală se aplică *mutatis mutandis*.

Secţiunea 14i

1. Şedinţa de judecată se va desfăşura în şedinţă publică.

2. Un reprezentant al parchetului va fi prezent în cadrul şedinţei şi vor fi ascultate concluziile sale în această privinţă.

3. Condamnatul şi persoana însărcinată cu supravegherea de probaţiune pot fi prezenţi la termen şi vor fi audiaţi. Condamnatul poate fi reprezentat legal de către apărător sau, în cazul în care cauza va fi judecată de completul format dintr-un judecător al Judecătoriei Sub-districtului, de către o persoană special împuternicită în acest scop de condamnat.

4. În cazurile în care soluţionarea cauzei nu se desfăşoară concomitent cu judecarea unei infracţiuni pentru care condamnatul este urmărit penal, secţiunile 260 (1), 268 (2), 269 - 277 inclusiv, 278 (2), 281, 284 subsecţiunea (1), 286, 287 subsecţiunea (2) şi subsecţiunea (3), 288, 289 subsecţiunea (1), subsecţiunile (2) şi (3), 290-297 inclusiv, 299, 300, 301, 309, 310, 311, 315, 316, 318, 319, 320 (1) şi (2), 322, 324, 326 până la 329 inclusiv, 331, 345 subsecţiunile 1 şi 3 şi Secţiunea 346 din Codul de procedură penală se aplică *mutatis mutandis*.

5. Secţiunile la care se face referire în subsecţiunea (4) nu se aplică în măsura în care se referă la un martor a cărui identitate nu a fost dezvăluită sau a fost doar parţial dezvăluită.

6. Parchetul îşi poate modifica cererea sau opinia, iar persoana condamnată îşi poate modifica cererea în timpul şedinţei de judecată.

Secţiunea 14j

1. Hotărârile judecătoreşti privind cererile parchetului sau ale persoanei condamnate trebuie să fie motivate şi vor fi pronunţate în şedinţă publică. În

măsura în care nu fac parte din hotărârile privind alte infracțiuni, acestea nu sunt supuse căilor de atac.

2. Conținutul hotărârilor menționate la subsecțiunea (1) va fi comunicat de îndată, în scris, condamnatului și persoanei însărcinate cu supravegherea executării pedepsei sub supraveghere, precum și persoanei scoase de sub supravegherea parchetului. În cazurile în care hotărârile conțin orice modificare a obligațiilor speciale sau stabilirea obligațiilor speciale, hotărârea se comunică personal condamnatului.

Secțiunea 14k

1. În cazurile în care, potrivit secțiunea 14c (2) (3°), o sumă de bani a fost plătită cu titlu de cauțiune, această sumă este restituită condamnatului, în măsura în care această sumă nu îi revine statului în temeiul vreunei hotărâri judecătorești, așa cum se menționează la Secțiunea 14g subsecțiunea (3). Rambursarea se face după ce se constată că o astfel de hotărâre nu mai poate fi pronunțată fără a afecta dreptul instanței de a dispune rambursarea totală sau parțială la o dată anterioară, la cererea parchetului sau a condamnatului.

2. În cazul unei cereri, astfel cum se menționează la subsecțiunea anterioară, secțiunea 14h- 14j se aplică *mutatis mutandis.*

3. Cererea de rambursare nu este transferabilă.

Secțiunea 14l

În cazurile în care o cerere de executare, astfel cum se menționează la Secțiunea 14g subsecțiunea (1), este respinsă sau cererea parchetului este declarată inadmisibilă, instanța care stabilește situația de fapt și care a fost ultima care s-a pronunțat asupra cererii poate, la cererea condamnatului, să îi acorde o despăgubire ce urmează a fi plătită de către stat cu titlu de daune pentru privarea de libertate executată potrivit secțiunii 14fa. Secțiunile 8 (1, paragraful doi), (2) și (6), 90 și 93 din Codul de procedură penală se vor aplica *mutatis mutandis.*

Secțiunea 15

1. Persoana condamnată la o pedeapsă privativă de libertate mai mare de un an, dar nu mai mare de doi ani, va fi liberată condiționat în momentul în care a fost privată de libertate pentru cel puțin un an și când a fost executată o treime din perioada rămasă.

2. Persoana condamnată pentru o anumită perioadă la pedeapsa închisorii mai mare de doi ani va fi liberată condiționat atunci când a executat două treimi din pedeapsă.

3. Subsecțiunile (1) și (2) nu se aplică dacă:

a. instanța a dispus, în temeiul secțiunii 14a, ca o parte a pedepsei privative de libertate să nu fie executată;

b. instanța a pronunțat o hotărâre potrivit Secțiunea 14g subsecțiunea. (1);

c. condamnatul este un cetăţean străin care nu are reşedinţa legală în Olanda în sensul secţiunii 8 din Legea privind străinii din 2000 [*Vreemdelingenwet 2000*].

4. În aplicarea subsecţiunilor (1) şi (2), perioada în care condamnatul s-a aflat înainte de executarea pedepsei, atât în arestul poliţiei, ori în arest preventiv, fie în arest în străinătate ca răspuns la o cerere de extrădarea din partea Olandei, este considerată parte a acelui termen, cu excepţia cazului în care, în aplicarea secţiunii 68 (1 ultimul paragraf) din Codul de procedură penală, această perioadă a fost deja dedusă din altă pedeapsă executată de condamnat.

5. În cazul în care condamnatul trebuie să execute mai mult de o pedeapsă privativă de libertate, aceste pedepse se vor executa consecutiv, ori de câte ori este posibil. În acest caz, pedepsele privative de libertate complet necondiţionate care urmează să fie executate, cu excepţia detenţiei pentru neexecutare, sunt considerate pedepse privative de libertate la care se aplică prezenta secţiune şi secţiunile 15a - 15l inclusiv.

6. Secţiunile 570 şi 570a din Codul de procedură penală se vor aplica *mutatis mutandis*.

Secţiunea 15a

1. Liberarea condiţionată va fi supusă obligaţiei generale ca:

a. condamnatul să nu comită o infracţiune înainte de expirarea termenului de supraveghere şi

b. condamnatul, în măsura în care au fost stabilite obligaţiile speciale prevăzute la subsecţiunea (2) prevăzute pentru liberarea condiţionată:

1°. cooperează în ceea ce priveşte amprentarea pentru a-şi stabili identitatea sau prezintă un document de identitate, potrivit Secţiunii 1 din Legea privind identificarea obligatorie pentru verificare; şi

2°. cooperează cu serviciul de probaţiune, menţionat la Secţiunea 14d subsecţiunea (2), inclusiv în cazul vizitelor la domiciliu.

2. În plus, pot fi stabilite obligaţii speciale privind conduita persoanei condamnate pentru liberarea condiţionată.

3. Obligaţiile speciale pot include:

1°. interzicerea contactului direct sau prin intermediul unei terţe persoane a unei anumite persoane sau organizaţii;

2°. interzicerea de a se afla în sau în imediata apropiere a unui loc anume;

3°. obligaţia de a fi prezent la un anumit moment într-un loc anume sau într-un moment anume;

4°. obligaţia de a raporta la un anumit moment unei anumite agenţii

5°. interzicerea utilizării medicamentelor sau a alcoolului şi obligaţia de a coopera prin efectuarea unui test de sânge sau urină în scopul verificării respectării acestei interdicţii;

6°. admiterea persoanei condamnate în cadrul unei instituții de asistență medicală pentru o anumită perioadă cel puțin egală cu termenul de supraveghere;

7°. obligația de a primi tratament de la o instituție profesională sau de asistență medicală pentru o anumită perioadă cel puțin egală cu termenul de supraveghere;

8°. ședereа în cadrul unei instituții pentru cazare supravegheată sau adăpost social pentru o anumită perioadă cel puțin egală cu termenul de supraveghere;

9°. participarea la o intervenție de natură comportamentală;

10°. alte obligații legate de comportamentul condamnatului, pe care condamnatul trebuie să le respecte pe durata termenului de supraveghere.

4. O obligație specială poate include utilizarea monitorizării electronice.

5. Parchetul va decide dacă trebuie stabilite obligații speciale.

6. Directorul instituției penitenciare va consilia asupra obligațiilor speciale care urmează să fie stabilite. Serviciul de probațiune poate oferi sfaturi cu privire la obligațiile speciale care trebuie stabilite.

7. Parchetul poate suplimenta, modifica sau revoca obligațiile speciale. Aceste modificări vor fi comunicate de îndată în scris condamnatului.

8. Alte reguli referitoare la procedura de luare a deciziilor, la care se face referire în subsecțiunile (5) și (7), pot fi stabilite de către sau în temeiul Decretului guvernamental.

Secțiunea 15b

1. Parchetul este însărcinat cu supravegherea respectării obligațiilor.

2. Parchetul poate numi un serviciu de probațiune desemnat prin decret guvernamental pentru a supraveghea respectarea condițiilor și pentru a asista și sprijini condamnatul în îndeplinirea obligațiilor. În cadrul supravegherii respectării condițiilor, serviciul de probațiune trebuie să stabilească identitatea condamnatului în modul prevăzut la Secțiunea 27a subsecțiunea. (1) primul paragraf și subsecțiunea (2) din Codul de procedură penală. În caz de nerespectare a unei condiții, serviciul de probațiune va notifica de îndată parchetul.

3. Regulile suplimentare referitoare la supraveghere se stabilesc de către sau potrivit Decretul guvernamental.

Secțiunea 15c

1. Termenul de supraveghere începe să curgă de la data liberării condiționate.

2. Termenul de supraveghere a obligației generale va fi egal cu perioada pentru care se acordă liberarea condiționată, însă va fi de cel puțin un an.

3. Termenul de supraveghere a unei obligații speciale se stabilește de către parchet, însă va fi cel puțin egală cu perioada pentru care se acordă liberarea condiționată.

4. Termenul de supraveghere nu curge pe parcursul perioadei în care condamnatul este privat de libertate prin lege.

Secţiunea 15d

1. Liberarea condiţionată poate fi amânată sau respinsă în cazurile în care:

a. Condamnatul a fost admis din cauza bolii psihice sau a unui defect într-o instituţie pentru tratamentul persoanelor deţinute în baza unui ordin de încredinţare şi tratamentul trebuie continuat;

b. s-a demonstrat că persoana condamnată a avut un comportament total neadecvat după începerea executării pedepsei, comportament care poate fi evidenţiat prin:

1°. suspiciuni rezonabile privind săvârşirea sau condamnarea pentru o infracţiune gravă;

2°. comportament care a dus, de mai multe ori, la aplicarea unei pedepse disciplinare în timpul executării pedepsei;

c. după începerea executării pedepsei, condamnatul a încercat să se sustragă de la executarea acestei pedepse;

d. stabilirea obligaţiilor nu poate reduce suficient riscul de recidivă pentru infracţiunile grave sau dacă condamnatul nu declară că este pregătit să respecte obligaţiile;

e. pedeapsa privativă de libertate care se execută se bazează pe o hotărâre definitivă de condamnare pronunţată de o instanţă străină, iar executarea pedepsei a fost transferată potrivit tratatul aplicabil, în măsura în care posibilitatea de amânare sau de refuz al liberării condiţionate a determinat autoritatea străină să accepte transferul.

2. Liberarea condiţionată poate fi, de asemenea, amânată sau respinsă dacă faptele sau circumstanţele menţionate la subsecţiunea 1 lit. b), c) sau d) au avut loc în perioada care ce urmează a fi dedusă din pedeapsa privativă de libertate prevăzută la secţiunea 27 subsecţiunea (1) .

3. Dacă Ministrul de Justiţie consideră că există o cauză de amânare sau de respingere a liberării condiţionate pentru o anumită perioadă pentru oricare dintre motivele menţionate la subsecţiunea (1), acesta solicită parchetului să depună o cerere prin care să ceară o astfel de amânare sau respingere.

4. În cazul în care parchetul este de părere că există o cauză de amânare sau de respingere a liberării condiţionate pentru o perioadă determinată pentru oricare dintre motivele prevăzute la subsecţiunea (1), acesta va formula de îndată o cerere scrisă prin care solicită o astfel de amânare sau de respingere la judecătorie, aceasta fiind instanţa de fond care a judecat infracţiunea pentru care a fost pronunţată sentinţa care se execută.

5. În cazurile la care se face referire în secţiunea 15 (5), judecătoria, fiind instanţa de fond care a judecat infracţiunea pentru care a fost aplicată cea mai lungă pedeapsă privativă de libertate necondiţionată, este competentă să soluţioneze cererea. În cazul unor pedepse cu aceeaşi durată, judecătoriile sunt

competente. În cazul executării unei hotărâri judecătoreşti străine, judecătoria care a aprobat executarea, potrivit Secţiunii 31 subsecţiunea (1) din Legea privind transferul executării hotărârilor penale [*Wet Overdracht Tenuitvoerlegging Strafvonnissen*] sau judecătoria din districtul în care a fost dispusă executarea potrivit Secţiunea 43 subsecţiunea (5) din prezentul act, este competentă să soluţioneze cererea.

6. Cererea menţionată la subsecţiunea (4) trebuie să fie primită la Registratura judecătoriei nu mai târziu de 30 de zile înainte de data liberării condiţionate. Cererea depusă de către parchet la o dată ulterioară este admisibilă dacă parchetul arată că o circumstanţă dintre cele menţionate la subsecţiunea (1) s-a produs numai după acest termen.

7. Liberarea condiţionată poate fi amânată pentru o anumită perioadă sau, după ce a fost amânată, poate fi refuzată. Subsecţiunile. (3)-(6) inclusiv sunt aplicabile.

Secţiunea 15e

1. Parchetul va anexa la cererea de înscriere documentele de însoţire relevante menţionate la secţiunea 15d subsecţiunea (4) şi le va transmite judecătoriei. Preşedintele judecătoriei va stabili de îndată o dată pentru judecarea cauzei, cu excepţia cazului în care decide că cererea parchetului este inadmisibilă.

2. Până la pronunţarea unei hotărâri de către judecătorie, condamnatul nu va fi liberat condiţionat.

3. În cazul în care condamnatul nu pare să aibă un avocat, preşedintele, la cererea condamnatului, va solicita Consiliului de asistenţă juridică [*Raad voor Rechtsbijstand*], să dispună repartizarea unui avocat. Condamnatul şi apărătorul său pot examina documentele înainte de începerea şedinţei de judecată. Secţiunea 34 din Codul de Procedura penală se aplică *mutatis mutandis*.

4. Atât parchetul cât şi condamnatul pot propune martori şi martori experţi convocaţi sau chemaţi în scris să se prezinte la şedinţa de judecată. Secţiunile 260 şi 263 din Codul de procedură penală se vor aplica *mutatis mutandis*.

5. Cauza poate fi judecată şi se poate pronunţa o soluţie de un complet format dintr-un judecător al judecătoriei. Cauza va fi soluţionată în şedinţă publică. Persoanei condamnate i se va da posibilitatea de a se prezenta la şedinţa de judecată a cauzei sale şi de a beneficia de reprezentarea legală a unui avocat. Parchetul va fi prezent în cadrul şedinţei şi va pune concluzii privind modul de soluţionare a cauzei. Parchetul poate modifica cererea depusă în cursul şedinţei.

6. Secţiunile 268 subsecţiunea (2) şi (3) şi secţiunile 269-277 inclusiv, Secţiunea 278 subsecţiunea (2), Secţiunea 279, 281, 284 subsecţiunea (1), 286, 287 subsecţiunea (2) şi (3), 288 până la 315, 316, 318, 319, 320 (1) şi (2), 321, 322, 324, 326 până la 331 inclusiv, 345 alineatele 1 şi 3 şi Secţiunea 346 din Codul de procedură penală se aplică *mutatis mutandis*.

7. Secţiunile la care se face referire în subsecţiunea. (6) nu se aplică în măsura în care se referă la un martor a cărui identitate nu a fost dezvăluită sau a fost doar parţial dezvăluită.

Secţiunea 15f

1. Dacă judecătoria admite cererea parchetului menţionată la secţiunea 15d subsecţiunea (4), aceasta va dispune liberarea condamnatului la data indicată în cerere.

2. Dacă judecătoria respinge cererea, în tot sau în parte, aceasta va stabili data la care condamnatul este liberat condiţionat.

3. Judecătoria poate formula recomandări cu privire la obligaţiile speciale care trebuie să însoţească liberarea condiţionată în hotărârea sa privind cererea.

4. Hotărârea judecătoriei privind cererea va fi motivată şi se va pronunţa în şedinţă publică. Parchetul va comunica de îndată condamnatului hotărârea instanţei.

5. Hotărârea instanţei nu este supusă căilor de atac.

Secţiunea 15g

Liberarea condiţionată poate fi revocată total sau parţial dacă persoana condamnată nu respectă o obligaţie privind liberarea condiţionată. În cazul în care liberarea condiţionată este parţial revocată, condamnatul va fi liberat din nou în mod condiţionat, după ce a executat partea din pedeapsă care urmează a fi executată.

Secţiunea 15h

1. Dacă există indicii temeinice că prin comportamentul condamnatului liberat condiţionat va rezulta revocarea liberării condiţionate, parchetul poate dispune arestarea acestuia. Dacă nu se poate aştepta ordinul parchetului, procurorul-adjunct poate dispune arestarea condamnatului. Procurorul-adjunct va notifica arestarea de îndată, în scris sau verbal, parchetului.

2. În cazul în care parchetul consideră în continuare că arestarea este necesară, acesta va înainta de îndată judecătorului de instrucţie o cerere pentru a dispune suspendarea liberării condiţionate şi o cerere instanţei potrivit Secţiunii 15i alineatul (2).

3. Judecătorul de instrucţie va lua o decizie în termen de trei ori douăzeci şi patru de ore după arestare. Până la pronunţarea hotărârii judecătorului de instrucţie condamnatul nu poate fi liberat.

4. Condamnatul va fi audiat de către judecătorul de instrucţie. Secţiunile 40 şi 191 din Codul de procedură penală se vor aplica *mutatis mutandis*. Apărătorul condamnatului are dreptul să fie prezent la audierea acestuia şi să verifice documentele relevante pentru această cerere.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

NL

5. În cazul în care judecătorul de instrucție admite cererea parchetului, acesta dispune suspendarea liberării condiționate. Dacă respinge cererea, va dispune reluarea liberării condiționate a condamnatului.

6. Parchetul va comunica fără întârziere condamnatului hotărârea judecătorului de instrucție.

7. Termenul suspendării se împlinește prin aplicarea legii începând cu data la care durata privării de libertate este egală cu durata pedepsei pentru care a fost admisă liberarea condiționată.

8. Judecătoria poate revoca ordinul de suspendare a liberării condiționate, din oficiu sau la cererea condamnatului ori a parchetului.

Secțiunea 15i

1. Dacă Ministrul nostru de Justiție consideră că persoana condamnată nu a îndeplinit o obligație și se impune revocarea completă sau parțială a liberării condiționate, acesta va solicita parchetului să formuleze o astfel de cerere de revocare.

2. În cazul în care parchetul consideră că persoana condamnată nu a respectat o condiție, acesta va depune de îndată o cerere scrisă de revocare a liberării condiționate la judecătorie. Cererea trebuie să precizeze motivele pe care se bazează. Parchetul poate să nu depună cererea doar în cazul în care, în opinia parchetului, este suficientă o modificare a condițiilor sau un avertisment.

3. Judecătoria, fiind instanța de prim grad care a judecat infracțiunea pentru care a fost aplicată pedeapsa în curs de executare, va fi competentă să soluționeze cererea. Dacă persoana condamnată este urmărită penal pentru o infracțiune săvârșită înainte de împlinirea termenului de supraveghere, iar prin cerere se solicită revocarea liberării condiționate în legătură cu acea infracțiune, cererea va fi soluționată de judecătoria competentă să judece infracțiunea. Cererea va fi depusă de către parchetul care efectuează urmărirea penală a infracțiunii și poate fi admisă în cazul în care făptuitorul este condamnat pentru fapta penală.

4. În cazurile la care se face referire în secțiunea 15 (5), judecătoria, fiind instanța de fond care a judecat infracțiunea pentru care a fost aplicată cea mai lungă pedeapsă privativă de libertate necondiționată, este competentă să soluționeze cererea. În cazul unor pedepse cu aceeași durată, judecătoriile au aceeași competență. În cazul executării unei hotărâri judecătorești străine, judecătoria care a aprobat executarea, prevăzută la Secțiunea 31 alineatul (1) din Legea privind transferul executării hotărârilor penale sau judecătoria din districtul în care a fost dispusă executarea potrivit Secțiunea 43 alineatul (5) din prezentul act, este competentă să soluționeze cererea.

5. Parchetul va anexa la cerere documentele de însoțire relevante și le va transmite judecătoriei. Președintele judecătoriei va stabili de îndată o dată pentru judecarea cauzei, cu excepția cazului în care decide că cererea

parchetului este inadmisibilă. În cazul menţionat la subsecţiunea (3), al doilea paragraf, instanţa care judecă infracţiunea de săvârşirea căreia condamnatul este acuzat va analiza în acelaşi timp şi cererea.

6. Parchetul va fi dispune citarea condamnatului pentru şedinţa de judecată şi, dacă sunt aplicabile dispoziţiile secţiunii 15 lit. b) subsecţiunea (2), şi persoana însărcinată cu supravegherea probaţiunii. Cererea se va comunica persoanei condamnate.

7. În cazurile în care instanţa care judecă infracţiunea de săvârşirea căreia este acuzat condamnatul nu soluţionează cererea în acelaşi timp, secţiunea 15e (3)-(7) inclusiv se vor aplica *mutatis mutandis*.

Secţiunea 15j

1. Dacă cererea parchetului menţionată în secţiunea 15i (2) este admisă, instanţa va dispune ca o parte din pedeapsa privativă de libertate, care nu a fost executată ca urmare a aplicării Regulamentului de liberare condiţionată, să fie pe deplin sau parţial executată. Judecătoria poate formula recomandări cu privire la obligaţiile speciale care trebuie să însoţească liberarea condiţionată în hotărârea sa privind cererea.

2. În cazurile în care liberarea condiţionată este revocată după suspendarea acesteia, executarea pedepsei se consideră reluată în ziua arestării, potrivit Secţiunii 15h (1).

3. Hotărârea instanţei privind cererea va fi motivată şi se va pronunţa în şedinţă publică. Parchetul va comunica de îndată condamnatului hotărârea instanţei.

4. Hotărârea instanţei cu privire la cererea de revocare a liberării condiţionate, în măsura în care nu face parte din hotărârile privind alte infracţiuni, nu este supusă niciunei căi de atac. Instanţa care judecă o cerere de revocare a liberării condiţionate în apel sau în recurs în casaţie va avea aceeaşi competenţă ca cea conferită judecătoriei potrivit subsecţiunii (1) şi Secţiunii 15h (8).

Secţiunea 15k

În cazurile în care o cerere de revocare a liberării condiţionate este respinsă sau cererea parchetului este declarată inadmisibilă, instanţa care stabileşte chestiunile de fapt şi care a fost ultima care s-a pronunţat asupra cererii poate, la cererea condamnatului, să îi acorde o despăgubire ce urmează a fi plătită de către stat cu titlu de daune pentru privarea de libertate la care a fost supus, aplicată în temeiul secţiunii 15 lit. h) (5). Secţiunile 8 (1, paragraful doi), (2) şi (6), 90 şi 93 din Codul de procedură penală se vor aplica *mutatis mutandis*.

Secţiunea 15l

1. Contrar prevederilor secţiunii 15 (1) şi (2), Ministrul nostru de Justiţie poate prevedea că, pentru o anumită perioadă şi pentru anumite categorii de deţinuţi, liberarea condiţionată poate fi acordată la o dată anterioară din cauza

lipsei locurilor în penitenciare pentru executarea pedepselor sau măsurilor privative de libertate.

2. Dacă Ministrul nostru de Justiție pune în aplicare prevederile subsecțiunii (1), această implementare va fi publicată în Monitorul Oficial [*Staatscourant*]. Comunicarea privind publicarea în Monitorul Oficial va fi transmisă de îndată ambelor camere ale Parlamentului olandez.

3. Dacă Ministrul nostru de Justiției pune în aplicare prevederile subsecțiunii (1), data liberării condiționate nu poate fi prelungită cu mai mult de trei luni.

4. Perioada menționată la subsecțiunea (1) nu trebuie să depășească șase luni. Ministrul de justiție poate înceta punerea în aplicare a prevederilor subsecțiunii (1) în orice moment. Dacă Ministrul nostru de Justiție consideră necesară continuarea punerii în aplicare a prevederilor subsecțiunii (1), termenul poate fi prelungit cu șase luni. Alineatul (2) se va aplica *mutatis mutandis*.

Secțiunea 16

Normele de reglementare detaliată a activităților serviciilor de probațiune în ceea ce privește respectarea obligațiilor impuse suspecților sau condamnaților de către sau în temeiul legii vor fi stabilite de către sau în temeiul Decretului guvernamental.

Secțiunea 17 [Abrogat la 01-01-1987]

Secțiunea 17a [Abrogat la 01-06-1953]

Secțiunea 18

1. Detenția se stabilește pe o durată de cel puțin o zi și de maxim de un an.

2. Detenția poate fi stabilită pentru o perioadă maximă de un an și patru luni, în cazurile în care perioada de un an este depășită ca urmare a majorării pedepsei rezultate în urma concursului de infracțiuni, a unei infracțiuni grave repetate sau în temeiul prevederilor Secțiunii 44.

3. Detenția nu poate, în niciun caz, să depășească un an și patru luni.

Secțiunea 19

Secțiunea 13 se va aplica *mutatis mutandis* persoanei condamnate la pedeapsa detenției sau la pedeapsa detenției pentru neexecutare.

Secțiunea 20 [Abrogat la 01-01-1999]

Secțiunea 21

Durata unui termen determinat de închisoare și de detenție se stabilește prin hotărâre în zile, săptămâni, luni și ani, și nu în părți ale acestora.

Secțiunea 22 [Abrogat la 01-01-1999]

Secţiunea 22a

În situaţii speciale, Ministrul justiţiei poate dispune, în interesul securităţii statului, că pedeapsa privativă de libertate se va executa în afara Regatului, în Europa.

Secţiunea 22b

1. Munca în folosul comunităţii nu se dispune în cazul condamnării pentru:

a. o infracţiune gravă pentru care, potrivit legii, se prevede pedeapsa cu închisoare de şase ani sau mai mare şi dacă a încălcat grav integritatea fizică a victimei;

b. oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 181, 240b, 248a, 248b, 248c şi 250;

2. De asemenea, munca în folosul comunităţii nu se dispune în cazul condamnării pentru o infracţiune gravă dacă:

1° condamnatul a fost obligat la muncă în folosul comunităţii pentru o infracţiune gravă similară în ultimii cinci ani, anterior săvârşirii infracţiunii şi

2° condamnatul termină munca în folosul comunităţii sau dacă se dispune executarea detenţiei pentru neexecutare în temeiul Secţiunii 22g.

3. Se poate deroga de la subsecţiunile (1) şi (2) dacă se dispune aplicarea unei pedepse necondiţionate sau a unei măsuri care implică privarea de libertate, alături de munca în folosul comunităţii.

Secţiunea 22c

1. Munca în folosul comunităţii constă în muncă neremunerată. Hotărârea sau ordinul trebuie să precizeze numărul de ore de lucru ce trebuie efectuate pentru executarea pedepsei. Hotărârea sau ordinul poate preciza natura muncii ce trebuie efectuată.

2. Munca în folosul comunităţii se poate dispune pentru cel mult două sute patruzeci de ore.

3. Perioada în care munca în folosul comunităţii trebuie efectuată va fi de un an de la data la care hotărârea a rămas definitivă, ori şase luni ducă ce ordinul a rămas definitiv. Parchetul poate, din oficiu sau la cererea condamnatului, să prelungească aceste perioade, o singură dată, cu aceeaşi perioadă. Acesta va comunica persoanei condamnate prelungirea cât mai curând posibil.

4. Perioada în care munca în folosul comunităţii trebuie efectuată va fi prelungită cu perioada în care condamnatul este privat de libertate prin lege sau lipseşte nemotivat.

Secţiunea 22d

1. În hotărârea prin care se aplică pedeapsa muncii în folosul comunităţii, instanţa va aplica pedeapsa detenţiei pentru neexecutare în cazul în care condamnatul nu reuşeşte să finalizeze în mod satisfăcător munca în folosul comunităţii.

2. Termenul de detenție pentru neexecutare va fi stabilit în zile întregi, săptămâni sau luni.

3. Termenul de detenție pentru neexecutare va fi de minim o zi și maxim patru luni. Un maxim de o zi se va aplica pentru fiecare două ore de muncă în folosul comunității.

4. În cazul în care o parte din pedeapsa muncii în folosul comunității a fost efectuată, termenul de detenție pentru neexecutare se va reduce proporțional. În cazul în care, ca urmare a acestei reduceri, detenția pentru neexecutare ar trebui să fie efectuată pentru o parte a zilei, numărul de zile va fi rotunjit până la cel mai apropiat număr întreg de zile.

Secțiunea 22e

Parchetul poate solicita rapoarte privind progresul muncii prin ordin de muncă în folosul comunității de la organele sau persoanele care lucrează în domeniul probațiunii în baza regulilor stabilite prin decret guvernamental. Secțiunea 147 (1) din Codul de procedură penală se vor aplica *mutatis mutandis.*

Secțiunea 22f

1. Parchetul poate modifica pedeapsa aplicată cu privire la natura muncii ce urmează a fi efectuată, menționată la secțiunea 22 lit. c) (1 paragraful III), în cazul în care consideră că persoana condamnată se află sau s-a aflat în imposibilitate de a efectua munca pe deplin potrivit pedeapsa aplicată. Această modificare va aproxima, cât mai mult posibil, pedeapsa aplicată. Parchetul va notifica condamnatul în legătură cu această modificare.

2. Parchetul va comunica persoanei condamnate această modificare cât mai curând posibil. Comunicarea va indica numărul de ore de muncă în folosul comunității care, în opinia parchetului, a fost executat și pedeapsa stabilită pentru restul rămas neexecutat.

3. Condamnatul poate depune o contestație împotriva comunicării prevăzute în subsecțiunea (2) instanței care a pronunța sentința, în termen de paisprezece zile de la primirea acesteia. Instanța poate modifica hotărârea parchetului. Subsecțiunea (1) se va aplica *mutatis mutandis.*

Secțiunea 22g

1. În cazul în care persoana condamnată la pedeapsa muncii în folosul comunității nu începe efectuarea muncii, nu cooperează pentru stabilirea identității sale ori parchetul este de părere că aceasta nu efectuează sau nu a efectuat în mod satisfăcător munca neremunerată, va fi aplicată detenția pentru neexecutare, doar dacă în cazul unor circumstanțe excepționale apărute după aplicarea pedepsei de muncă în folosul comunității aceasta ar conduce la o gravă nedreptate. Parchetul va comunica aplicarea detenției pentru neexecutare persoanei condamnate.

2. Parchetul va dispune comunicarea măsurii către persoana condamnata cât mai curând posibil. Comunicarea va indica numărul de ore de muncă neremunerată care, în opinia parchetului, a fost executat şi numărul de zile de detenţie pentru neexecutare.

3. Condamnatul poate depune o contestaţie împotriva măsurii prevăzute în subsecţiunea (2) la instanţa care a pronunţa sentinţa, în termen de paisprezece zile de la primirea comunicării. Instanţa poate modifica hotărârea parchetului. Dacă instanţa apreciază contestaţia ca fiind întemeiată, aceasta va arăta în hotărâre numărul de ore de muncă rămas de executat şi perioada în care munca în folosul comunităţii trebuie efectuată.

Secţiunea 22h

Secţiunea 14 lit. h), cu excepţia primului paragraf al subsecţiunii (1), 14 lit. i) şi 14 lit. j) din prezentul Cod şi Secţiunea 449 (3) din Codul de procedură penală se vor aplica *mutatis mutandis* la soluţionarea contestaţiei prevăzute în secţiunea 22 lit. f) (3) şi secţiunea 22 lit. g) (3).

Secţiunea 22i

Parchetul poate să dispună potrivit secţiunea 22 lit. f) alin (1) sau secţiunea 22 lit. g) (1) numai în perioada în care munca în folosul comunităţii ar trebui să fie efectuată conform secţiunea 22 lit. c) (3) sau 22 lit. g) (3) sau în termen de trei luni după expirarea acestei perioade.

Secţiunea 22j

Dacă parchetul constată că cerinţa de prestare a muncii neremunerate a fost satisfăcută pe deplin, acesta va comunica persoanei condamnate acest lucru cât mai curând posibil.

Secţiunea 22k

Regulile suplimentare privind conţinutul muncii în folosul comunităţii, executarea muncii în folosul comunităţii şi drepturile şi obligaţiile condamnatului la munca în folosul comunităţii vor fi stabilite de către şi potrivit Decretul guvernamental. În executarea muncii în folosul comunităţii, identitatea persoanei condamnate va fi stabilită potrivit dispoziţiilor secţiunii 27 lit. a) (prima teză) şi a subsecţiunii (2) din Codul de procedură penală.

Secţiunea 23

1. Persoana condamnată la plata unei amenzi va fi obligată să plătească suma stabilită statului în termenul ce va fi stabilit de parchetul însărcinat cu punerea în executare a pedepsei sau a hotărârii judecătoreşti ori a hotărârii de apel.

2. Amenda este de cel puţin 3 €.

3. Maximul amenzii ce poate fi aplicată pentru o infracţiune este egal cu cuantumul prevăzut pentru categoria corespunzătoare acelei infracţiuni.

4. Există şase categorii:
prima categorie, 335 € [Notă editor: De la 1 ianuarie 2012: 390 €];
a doua categorie, 3.350 € [Notă editor: De la 1 ianuarie 2012: 3.900 €];
a treia categorie 6.700 € [Notă editor: De la 1 ianuarie 2012; 7.800 €];
a patra categorie, 16.750 € [Notă editor: De la 1 ianuarie 2012; 19.500 €];
a cincea categorie 67.000 € [Notă editor: De la 1 ianuarie 2012; 78.000 €];
a şasea categorie, 670.000 € [Notă editor: De la 1 ianuarie 2012; 780.000 €].

5. În cazul în care nu a fost stabilită nici o amendă fie pentru o infracţiune minoră, fie pentru una gravă, se poate aplica o amendă până la suma maximă a primei sau a celei de-a treia categorii.

6. În cazurile în care a fost stabilită o amendă pentru o infracţiune minoră sau gravă, însă nu a fost specificată nicio categorie, se va aplica o amendă până la suma maximă a primei sau a celei de-a treia categorii, dacă suma este mai mare decât amenda prevăzută pentru infracţiunea în cauză.

7. în cazul condamnării unei persoane juridice, poate fi aplicată o amendă până la maximul următoarei categorii superioare, dacă categoria amenzii corespunzătoare infracţiunii respective nu prevede o pedeapsă corespunzătoare.

8. Alineatul precedent se va aplica *mutatis mutandis* în cazul condamnării unei societăţi neînregistrate, a unui parteneriat, a unei societăţi de transport ori a unui fond cu scop special [*doelvermogen*]

9. Sumele prevăzute la subsecţiunea (4) vor fi ajustate prin Decret Guvernamental la fiecare doi ani cu începere de la 1 ianuarie a fiecărui an şi potrivit evoluţia Indicelui Preţurilor de Consum de la ajustarea anterioară a acestor sume. În această ajustare valoarea monetară a primei categorii va fi rotunjită până la un multiplu de 5 €, iar valoarea monetară a celei de-a doua categorii până la a celei de-a şasea categorii de amendă va fi determinată pe baza valorii monetare a primei categorii şi menţinându-se raportul dintre valorile monetare ale categoriilor de amenzi.

Secţiunea 24

La stabilirea amenzii, capacitatea financiară a făptuitorului va fi luată în considerare, în măsura în care este necesar, în scopul de a se ajunge la o pedeapsă corespunzătoare pentru inculpat fără a afecta în mod disproporţionat veniturile şi activele sale.

Secţiunea 24a

1. Dacă sunt aplicate una sau mai multe amenzi cu o valoare de cel puţin 225 €, se poate stabili în hotărârea judecătorească sau în ordin dacă persoana condamnată la plata amenzii poate plăti suma în rate. Fiecare dintre aceste rate va fi de minim 45€.

2. În cazul în care se aplică subsecţiunea (1), termenul pentru plata celei de-a doua rate - dacă amenda poate fi plătită în mai mult de două rate -

şi pentru următoarele rate va fi stabilit prin hotărârea judecătorească sau în ordin.

3. Aceste termene vor fi stabilite la un interval de cel puţin o lună şi cel mult trei luni. În cazul unei hotărâri, aceste termene nu pot depăşi o perioadă de doi ani în total; în cazul unui ordin, acest termen nu poate depăşi o perioadă de un an.

Secţiunea 24b

1. Dacă suma ce trebuie plătită pentru o amendă executorie nu a fost plătită integral în termenul de plată stabilit, parchetul va trimite o cerere scrisă de plată condamnatului. În acest caz, valoarea va fi majorată cu 15€, în condiţiile legii, dacă hotărârea sau ordinul au rămas definitive. Parchetul va informa condamnatul în legătură cu dispoziţiile subsecţiunii 2.

2. Dacă suma majorată potrivit subsecţiunii (1) a rămas neplătită, în tot sau în parte, după expirarea termenului stabilit pentru restul de sumă de achitat, suma ori restul de sumă datorat va fi majorată ulterior cu o cincime, în condiţiile legii, dar cu o creştere minimă de 30€.

3. O amendă care poate fi plătită în rate conform secţiunii 24 lit. a) ori pentru care parchetul a permis plata în rate, va fi exigibilă de îndată şi trebuie plătită integral atunci când s-a aplicat o majorare potrivit subsecţiunii 1.

4. În cazurile în care parchetul a acordat o extensie a termenului de plată ori a permis plata în rate, atunci când condamnatul se afla deja în incapacitate de plată, subsecţiunile precedente ale acestei secţiuni nu se vor aplica atât timp cât condamnatul îşi îndeplineşte obligaţiile potrivit acordurile încheiate.

5. Plăţile efectuate de către condamnat vor trebui să acopere mai întâi majorările datorate în temeiul subsecţiunilor (1) şi (2).

Secţiunea 24c

1. În cazul în care o amendă a fost aplicată printr-o hotărâre judecătorească şi nu rezultă plata integrală ori recuperarea integrală a sumei datorate, instanţa va dispune executarea detenţiei pentru neexecutare. Această hotărâre nu va fi pronunţată în cazul în care condamnatul este o persoană juridică. Ultimul alineat al Secţiunii 51 se va aplica *mutatis mutandis*.

2. Termenul de detenţie pentru neexecutare va fi stabilit în zile întregi, săptămâni sau luni.

3. Termenul de detenţie pentru neexecutare va fi de minim o zi şi maxim un an. Un maxim de o zi se va aplica pentru fiecare 25€ din amendă.

4. În cazul în care a fost efectuată plata parţială a sumei datorate, termenul de detenţie pentru neexecutare se va reduce proporţional. În cazul în care, ca urmare a acestei reduceri, detenţia pentru neexecutare ar trebui să fie efectuată pentru o parte a zilei, numărul de zile va fi rotunjit până la cel mai apropiat număr întreg de zile.

5. Secţiunea precedentă se va aplica, de asemenea, în cazurile în care plata se efectuează după ce o parte din detenţia pentru neexecutare a fost deja executată.

6. În cazurile în care a fost aplicată detenţia pentru nerespectarea unui ordin judecătoresc cu privire la infracţiunea pentru care a fost stabilită sau aplicată detenţia pentru neexecutare, această perioadă petrecută în închisoare va fi dedusă din perioada de detenţie pentru neexecutare.

Secţiunea 24d [Abrogat la 01-09-2003]

Secţiunea 24e [Abrogat la 01-07-2008]

Secţiunea 25 [Abrogat la 01-01-01-1999]

Secţiunea 26

Durata executării pedepsei închisorii şi durata executării pedepsei detenţiei pentru neexecutare vor începe să curgă:

a. în cazul condamnaţilor, arestaţi preventiv pentru infracţiunea pentru care au fost condamnaţi, din ziua în care hotărârea devine definitivă;

b. În cazul altor condamnaţi, de la data executării hotărârii judecătoreşti

Secţiunea 27

1. În cazurile în care condamnatul a fost ţinut în arestul poliţiei, în arest preventiv ori a fost reţinut pentru nerespectarea ordinului prevăzut de secţiunea 578b din Codul de procedură penală sau s-a aflat într-un spital de psihiatrie sau într-o instituţie destinată observaţiei clinice în baza unui ordin de observaţie ori în detenţie în străinătate ca răspuns la o cerere de extrădare ori de predare din Olanda, instanţa, atunci când aplică pedeapsa închisorii pe o perioadă determinată, pedeapsa detenţiei sau a muncii în folosul comunităţii, va ordona deducerea acestei perioade totale deja executate, înainte de executarea hotărârii, din pedeapsa ce urmează a fi executată. În cazul în care instanţa pronunţă acest ordin cu privire la munca în folosul comunităţii, aceasta stabileşte criteriile de deducere în hotărârea sa. Prevederile anterioare nu se aplică în măsura în care perioada a fost deja dedusă din durata altei pedepse privative de libertate executate de persoana condamnată potrivit secţiunea 68 (1 ultimul paragraf) din Codul de procedură penală.

2. La calcularea perioadei ce trebuie deduse, prima zi din arestul poliţiei se va calcula ca zi întreagă, iar ziua încetării ei nu va fi luată în considerare.

3. În cazul aplicării unei amenzi, instanţa poate emite un ordin similar. În cazul în care instanţa emite un astfel de ordin, aceasta stabileşte criteriile de deducere în hotărârea sa.

4. Subsecţiunile anterioare ale acestei secţiuni se vor aplica, de asemenea, în situaţiile în care, în cazul urmăririi simultane a două sau mai multor infracţiuni, pedeapsa se aplică pentru altă infracţiune decât cea pentru care arestul, arestul

preventiv ori detenţia pentru nerespectarea unui ordin judecătoresc în temeiul secţiunea 578 lit. b) din Codul de procedură penală.

Secţiunea 27a

Perioada de condamnare a unei persoane la pedeapsa închisorii ori detenţiei pe care acesta a executat-o într-un penitenciar în străinătate, în urma unei cereri de extrădare din Olanda, în scopul executării ori continuării executării acestei pedepse, va fi dedusă din durata acestei pedepse.

Secţiunea 27bis [Abrogat la 01-07-1965]

Secţiunea 27 ter [Abrogat la 01-07-1965]

Secţiunea 27 quater [Abrogat la 01-07-1965]

Secţiunea 28

1. În cazurile prevăzute de lege, făptuitorul poate fi decăzut prin hotărâre judecătorească din următoarele drepturi:

1°. dreptul de a ocupa orice funcţie sau anumite funcţii determinate;

2°. dreptul de a lucra în cadrul serviciilor armate;

3°. dreptul de a alege membri ai organelor reprezentative generale şi dreptul de a fi ales în cadrul acestor organe;

4°. dreptul de a avea calitatea de apărător sau administrator desemnat de instanţă;

5°. dreptul de a practica anumite profesii.

2. Membrii sistemului judiciar care au fost numiţi atât pe viaţă, cât şi pe o perioadă determinată, ori funcţionarii care au fost numiţi pe viaţă, vor fi decăzuţi din deţinerea acestor funcţii în care aceştia au fost numiţi, doar în cazurile şi în modurile prevăzute de lege.

3. Decăderea din drepturile prevăzute la subsecţiunile. (1) (3°) poate fi dispusă doar în cazul unei pedepse cu închisoarea de cel puţin un an.

Secţiunea 29

Decăderea din dreptul de a ocupa funcţii sau anumite funcţii şi de a lucra în forţele armate, cu excepţia cazurilor prevăzute în Cartea a II-a, poate fi dispusă după condamnarea pentru o infracţiune gravă care implică abateri în funcţii oficiale sau orice infracţiune gravă prin comiterea cărora făptuitorul încalcă anumite obligaţii de serviciu ori prin care a făcut uz de puterea, oportunitatea ori mijloacele ce i-au fost acordate în virtutea funcţiei sale.

Secţiunea 30 [Abrogat la 01-12-1965]

Secţiunea 31

1. În cazurile în care se dispune decăderea din anumite drepturi, instanţa va stabili perioada pentru care operează o astfel de decădere, după cum urmează:

1°. în cazul pedepsei închisorii pe viaţă, decăderea operează pe viaţă;

2°. în cazul unui anumit termen de închisoare sau de detenţie, decăderea operează pentru o perioadă care depăşeşte pedeapsa principală cu cel puţin doi ani şi maxim cinci ani;

3°. în cazul unei amenzi, decăderea operează pentru o perioadă minimă de doi ani şi o perioadă maximă de cinci ani;

4°. acolo unde decăderea nu este aplicată concomitent, pentru o perioadă minimă de doi ani şi o perioadă maximă de cinci ani.

2. Decăderea din dreptul menţionat la secţiunea 28 (1) (3°) va intra în vigoare la data rămânerii definitive a sentinţei. Decăderea din oricare dintre celelalte drepturi menţionate la Secţiunea 28 (1) va intra în vigoare la data la care hotărârea devine executorie.

Secţiunea 32

Instanţa poate numi un serviciu de probaţiune desemnat prin Decret Guvernamental pentru a supraveghea respectarea de către condamnat a decăderii din drepturile de a ocupa funcţii ori anumite funcţii şi dreptul de a practica anumite profesii. Condamnatul va fi obligat să coopereze cu serviciul de probaţiune, inclusiv în cadrul vizitelor la domiciliu. În cazul în care condamnatul nu respectă decăderea, serviciul de probaţiune va notifica de îndată parchetul.

Secţiunea 33

1. Un ordin de confiscare poate fi emis după condamnarea pentru orice infracţiune.

2. Secţiunea 24 se va aplica *mutatis mutandis*.

Secţiunea 33a

1. Sunt supuse confiscării:

a. obiectele aparţinând condamnatului sau obiectele pe care acesta le poate folosi integral sau parţial în beneficiul său şi care au fost obţinute în mare parte sau integral prin mijloace sau din infracţiune;

b. obiecte în legătură cu care infracţiunea a fost comisă;

c. obiectele utilizate pentru comiterea sau pregătirea infracţiunii;

d. obiectele utilizate pentru obstrucţionarea investigaţiilor într-o infracţiunea gravă;

e. obiectele fabricate sau destinate pentru comiterea unor infracţiuni grave;

f. drepturile *in rem* şi drepturile *in personam* referitoare la obiectele specificate de la litera a) până la e) inclusiv

2. Obiectele prevăzute la subsecţiunile (1a) până la (1e) inclusiv, care nu aparţin condamnatului, pot fi declarate confiscate numai dacă:

a. persoana căreia îi aparţin avea cunoştinţă că acestea au fost obţinute prin mijloace infracţionale ori avea cunoştinţă despre utilizarea ori scopul

acestora în legătură cu infracţiunea sau ar fi putut suspecta în mod rezonabil acest provenienţă, folosinţă sau scop; sau

b. identitatea persoanei căreia îi aparţin nu a putut fi constatată.

3. Drepturile menţionate în subsecţiunea 1 (1,f) care nu aparţin condamnatului pot fi declarate confiscate doar atunci când persoana căreia îi aparţin cunoştea faptul că obiectele, asupra cărora şi în legătură cu care aceste drepturi au fost stabilite, au fost obţinute prin săvârşirea infracţiunii ori cunoştea scopul infracţional în care acestea erau folosite sau în care urma a fi folosite, ori ar fi putut avea suspiciunea rezonabilă privind proveniența, utilizarea ori scopul acestora.

4. Prin obiecte se va înţelege toate bunurile de orice fel, atât corporale, cât şi necorporale.

Secţiunea 33b

Confiscarea obiectelor trebuie să includă orice materiale în care obiectele sunt ambalate, cu excepţia cazului în care instanţa stabileşte altfel.

Secţiunea 33c

1. La confiscarea obiectelor, instanţa poate dispune ca, în cazurile în care valoarea obiectelor confiscate depăşeşte suma stabilită în hotărâre, diferenţa să fie rambursată.

2. Instanţa va admite o rambursare, potrivit subsecţiunii 1 ori o despăgubire bănească, atunci când este necesar să se asigure că inculpatul ori o altă persoană căreia îi aparţin obiectele să nu fie afectat în mod disproporţionat prin confiscare.

3. Instanţa va decide cui îi va fi plătită valoarea rambursării ori compensaţia bănească, fără a aduce atingere dreptului oricărei persoane la această sumă.

Secţiunea 34

1. Obiectele care nu au fost indisponibilizate vor fi, la confiscare, evaluate în hotărârea judecătorească la o anumită valoare bănească .

2. În aceste cazuri, obiectele trebuie restituite ori contravaloarea lor plătită.

3. Secţiunile 24b, 24c şi 25 se vor aplica *mutatis mutandis.*

Secţiunea 35

1. Costurile încarcerării ori detenţiei vor fi suportate de către stat, în măsura în care legea nu prevede altfel.

2. Toate amenzile şi bunurile confiscate vor reveni statului.

Secţiunea 36

1. în cazurile în care instanţa decide, în virtutea legii, publicarea hotărârii judecătoreşti, aceasta va stabili, de asemenea modul de publicare.

2. Costurile privind publicarea vor fi evaluate la o anumită sumă de bani în hotărârea judecătorească.

3. Secţiunile 24b, 24c şi 25 se vor aplica *mutatis mutandis.*

PARTEA a II-a
Măsuri

CAPITOLUL 1
Retragerea din circulație, confiscarea specială a foloaselor și compensațiilor obținute în mod ilegal

Secțiunea 36a

Toate costurile pentru punerea în aplicare a măsurilor prevăzute în prezentul Capitol - cu excepția costurilor pentru recuperare, inclusiv a costurilor de colectare - vor fi suportate de către stat și toate procedurile unei astfel de puneri în aplicare vor fi în sarcina statului, cu excepția sumelor plătite prin executarea ordinului menționat în secțiunea 36f.

Secțiunea 36b

1. Retragerea obiectelor confiscate din circulație poate fi dispusă:

1°. printr-o hotărâre prin care o persoană este condamnată pentru o infracțiune;

2°. printr-o hotărâre prin care se decide, potrivit secțiunea 9a, că nu se aplică nicio pedeapsă;

3°. printr-o hotărâre prin care, în ciuda achitării ori renunțării la acuzații, se stabilește că a fost săvârșită o faptă penală;

4°. printr-o hotărâre separată pronunțată în camerele de consiliu, la cererea parchetului;

5°. printr-un ordin de pedeapsă.

2. Secțiunile 33 și 33c (2) și (3) și Secțiunea 446 din Codul de procedură penală se vor aplica *mutatis mutandis.*

3. Măsura poate fi aplicată alături de pedepse și alte măsuri.

Secțiunea 36c

Toate obiectele următoare sunt supuse retragerii din circulație:

1°. obiecte obținute în întregime sau în mare parte prin sau din infracțiune;

2°. obiecte în legătură cu care a fost săvârșită infracțiunea;

3°. obiectele utilizate pentru săvârșirea sau pregătirea infracțiunii;

4°. obiecte utilizate pentru obstrucționarea unei investigații a unei infracțiuni grave;

5°. obiectele fabricate sau destinate săvârșirii infracțiunii grave;

în măsura în care aceste obiecte fac parte din categoria bunurilor a căror deținere necontrolată încalcă legea ori contravine interesului public.

Secțiunea 36d

Următoarele vor fi, de asemenea, supuse retragerii din circulație: obiectele aparținând făptuitorului ori inculpatului a căror deținere încalcă legea ori

contravin interesului public şi care au fost găsite în cursul investigaţiilor infracţiunii săvârşite de acesta, ori a infracţiunii de care acesta este suspectat, însă doar dacă aceste obiecte pot fi folosite pentru săvârşirea ori pregătirea unor infracţiuni similare ori pentru obstrucţionarea investigării acestora.

Secţiunea 36e

1. La cererea parchetului, persoana condamnată pentru o faptă penală poate fi obligată prin hotărâre judecătorească separată să plătească o sumă de bani statului, cu scopul de a o priva pe aceasta de foloasele obţinute în mod ilegal.

2. Această obligaţie poate fi impusă persoanei prevăzute în subsecţiunea (1) care obţine foloase prin sau din câştigurile faptei penale prevăzute în această subsecţiune ori dintr-o altă faptă penală cu privire la care există suficiente indicii că infracţiunea a fost comisă de către condamnat.

3. La cererea parchetului, faţă de orice persoană condamnată pentru o infracţiune gravă pentru care, conform prevederilor legale, poate fi aplicată o amendă din cea de-a cincea categorie, se poate dispune printr-o hotărâre judecătorească separată plata unei sume de bani către stat în scopul de a-l priva de foloasele obţinute în mod ilegal, dacă se dovedeşte că infracţiunea gravă amintită ori altă infracţiune gravă au condus, într-un fel sau altul, la obţinerea unor foloase necuvenite pentru condamnat. În acest caz, se poate presupune, de asemenea, că:

a. orice cheltuială suportată de condamnat într-o perioadă de şase ani înainte de săvârşirea unei infracţiuni grave a fost acoperită din câştigurile obţinute în mod ilegal, cu excepţia cazului în care se demonstrează că această cheltuială a fost acoperită dintr-o sursă de venit legală;

b. obiectele care au devenit proprietatea condamnatului într-o perioadă de şase ani înainte de săvârşirea unei infracţiuni grave implică foloasele prevăzute în subsecţiunea (1), cu excepţia cazului în care se demonstrează că obiectele au fost obţinute dintr-o sursă legală.

4. Instanţa poate, din oficiu ori la cererea parchetului sau a condamnatului, deroga de la perioada de şase ani menţionată în alineatul (3) şi să ia în considerare o perioadă mai scurtă.

5. Instanţa va stabili valoarea estimativă a foloaselor obţinute în mod ilegal. Aceste foloase vor include diminuarea costurilor. Valoarea obiectelor care constituie, în opinia instanţei, foloase obţinute în mod ilegal, poate fi estimată la valoarea lor de piaţă în momentul hotărârii judecătoreşti ori în funcţie de veniturile pe care obiectele le-ar aduce din vânzarea lor în cadrul unei licitaţii publice, dacă trebuie luate măsuri de recuperare. Instanţa poate stabili suma de bani la o valoare este mai mică decât câştigurile estimate. La stabilirea sumei ce trebuie plătită, instanţa poate, la cererea motivată a inculpatului ori a condamnatului, să ia în considerare faptul că situaţia financiară, actuală sau viitoare, a inculpatului sau a persoanei condamnate nu permite achitarea

sumei datorată. În lipsa unei asemenea cereri, instanţa poate exercita această putere din oficiu ori la cererea parchetului.

6. Prin obiecte se va înţelege toate bunurile de orice fel, atât corporale, cât şi necorporale.

7. La determinarea valorii foloaselor obţinute în mod ilegal conform subsecţiunilor (1) şi (2) cu privire la fapta penală săvârşită de două sau mai multe persoane, instanţa poate stabili că aceste persoane sunt răspunzătoare, împreună şi în solidar sau pentru o parte ce urmează a fi stabilită de instanţă, pentru obligaţia totală de plată.

8. La determinarea valorii foloaselor obţinute în mod ilegal, se vor deduce despăgubirile acordate de instanţă părţilor vătămate.

9. La stabilirea măsurii, instanţa va lua în considerare hotărârile anterioare în care inculpatul ori condamnatul a fost condamnat la plata unei sume de bani în scopul de a-l lipsi de câştigurile obţinute în mod ilegal.

10. În cazul prevăzut în secţiunea 577c din Codul de procedură penală, detenţia pentru nerespectarea unei hotărâri judecătoreşti poate fi dispusă de instanţă pentru maxim trei ani şi se consideră a fi o măsură.

Secţiunea 36f

1. Atunci când o persoană care a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească pentru o faptă penală sau atunci când la aplicarea pedepsei instanţa ia în considerare o faptă penală pe care, aşa cum se specifică în citaţie, inculpatul a recunoscut-o şi acest lucru este adus la cunoştinţa instanţei, ori atunci când împotriva acesteia a fost emis un ordin de executare, această persoană poate fi condamnată la plata către stat a unei sume de bani în folosul victimei ori a rudelor sale supravieţuitoare în sensul Secţiunii 51f(2) din Codul de procedură penală. Statul va plăti de îndată suma primită victimei ori rudelor sale supravieţuitoare în sensul secţiunii 51f(2) din Codul de procedură penală.

2. Instanţa poate dispune măsura dacă şi în măsura în care inculpatul este responsabil faţă de victimă în baza legii civile pentru prejudiciul sau pierderea cauzată de fapta penală.

3. Măsura poate fi aplicată coroborată cu pedepsele şi alte măsuri.

4. Secţiunile 24a şi 24b subsecţiunile (1)-(4) inclusiv se aplică *mutatis mutandis*, cu condiţia că majorarea cuantumului datorat în temeiul măsurii va fi plătibilă statului.

5. Plăţile făcute de către condamnat către stat vor servi mai întâi pentru plata sumei datorate în temeiul măsurii şi, ulterior, pentru plata majorărilor datorate potrivit subsecţiunii (4).

6. Dacă persoana condamnată pentru o infracţiune gravă nu îşi îndeplineşte integral sau parţial obligaţia în termen de opt luni de la data la care hotărârea judecătorească ori hotărârea atacată în care a fost aplicată măsura prevăzută la subsecţiunea (1) rămâne definitivă, statul va plăti suma rămasă victimei care nu este persoană juridică. Poate fi stipulat prin Decret guvernamental faptul

că doar victimele infracțiunilor violente și sexuale sunt eligibile pentru această plată pentru o perioadă ce urmează a fi stabilită în acest decret guvernamental. De asemenea, poate fi prevăzut prin Decret guvernamental că sumele ce urmează a fi plătite vor fi supuse unei limite superioare de 5.000,00€ sau mai mult, cu condiția ca această limită superioară să nu se aplice plăților efectuate către victimele infracțiunilor violente sau sexuale. Statul va recupera de la condamnat suma plătită și creșterile datorate în temeiul subsecțiunii (4).

7. Secțiunile 24c și 77l (2)-(6) inclusiv se aplică *mutatis mutandis*, cu condiția că executarea detenției pentru neexecutare ori a detenției pentru neexecutare în cazul minorilor nu va anula obligația de plată a compensației către victimă în baza măsurii compensatorii.

CAPITOLUL 2
Internarea într-un spital de psihiatrie și detenție în baza unui ordin de încredințare

Secțiunea 37

1. Instanța poate dispune internarea unei persoane care nu poate fi trasă la răspundere pentru săvârșirea unei fapte penale din cauza unei boli ori tulburări psihice, într-un spital de psihiatrie pe o perioadă de un an, însă numai dacă acesta reprezintă un pericol pentru sine, pentru alții ori pentru siguranța generală a persoanelor ori a bunurilor.

2. Instanța poate doar să emită un ordinul prevăzut la subsecțiunea (1) după depunerea unei opinii motivate, datate și semnate, emise de nu mai puțin de doi specialiști în științe comportamentale din diferite discipline - unul fiind un psihiatru - care au examinat persoana în cauză. O astfel de opinie este oferită în comun de specialiștii în științe comportamentale sau de fiecare dintre ei separat. În cazul în care data acestei opinii precede data începerii procesului cu mai mult de un an, instanța se poate baza pe aceasta doar cu consimțământul parchetului și a inculpatului.

3. Subsecțiunea (2) nu se va aplica dacă persoana în cauză refuză să coopereze la examinarea cerută pentru depunerea opiniei. Atunci când este posibil, specialiștii în științe comportamentale pregătesc, împreună sau fiecare dintre aceștia în mod separat, un raport privind motivul refuzului. Instanța va depune toate eforturile pentru a asigura depunerea unei alte opinii sau raport care cuprinde recomandări în ceea ce privește oportunitatea sau necesitatea măsurii prevăzute la subsecțiunea (1) cu care persoana în cauză este dispusă să coopereze.

Secțiunea 37a

1. Instanța poate dispune detenția în baza unui ordin de încredințare a inculpatului care, la momentul săvârșirii infracțiunii, suferea de o boală mintală sau de o afecțiune, dacă:

1°. fapta săvârşită de acesta constituie o infracţiune gravă pentru care, conform definiţiei legale, este prevăzută pedeapsa cu închisoarea de patru ani sau mai mult sau care constituie una dintre infracţiunile grave prevăzute la secţiunile 132, 285 (1), 285b şi 395 din Codul penal 175 (2.b) sau (3) coroborat cu subsecţiunea (1b) din Legea traficului rutier 1994 [*Wegenverkeerswet 1994*] şi Secţiunea 11 2 din Legea privind opiumul [*Opiumwet*] şi

2°. această măsură este necesară în interesul siguranţei altora sau al siguranţei generale a persoanelor sau a bunurilor.

2. În aplicarea Secţiunii precedente, instanţa poate renunţa la aplicarea unei pedepse, chiar dacă constată că inculpatul poate fi considerat responsabil pentru o faptă penală.

3. Alineatele (2) şi (3) ale Secţiunii 37 se vor aplica *mutatis mutandis*.

4. La emiterea unui ordin prevăzut la subsecţiunea (1), instanţa va lua în considerare atât alte opinii, cât şi rapoarte întocmite cu privire la caracterul inculpatului, precum şi cu privire la gravitatea faptei comise şi la frecvenţa condamnărilor anterioare pentru infracţiuni grave.

Secţiunea 37b

1. Instanţa poate dispune ca persoana deţinută în baza unui ordin de încredinţare să primească tratament obligatoriu dacă acest tratament este necesar în interesul siguranţei altora sau al siguranţei generale a persoanelor sau a bunurilor.

2. Dacă instanţa a aplicat o pedeapsă privativă de libertate în plus faţă de măsura unui ordin de încredinţare cu tratament obligatoriu, instanţa poate include o recomandare în hotărârea judecătorească pentru data la care ordinul de încredinţare cu tratament obligatoriu ar trebui să înceapă.

Secţiunea 37c

1. Normele referitoare la tratamentul obligatoriu şi la situaţia juridică a persoanelor deţinute în baza unui ordin de încredinţare sunt stabilite de lege.

2. Ministrul Justiţiei se va asigura ca persoanele reţinute în baza unui ordin de încredinţare cu tratament obligatoriu să primească tratamentul necesar. În interesul siguranţei altora sau al siguranţei generale a persoanelor ori a bunurilor, acesta poate da instrucţiuni speciale conducătorului instituţiei cu privire la anumite persoane aflate sub tratament.

Secţiunea 37d

1. Persoanele reţinute în baza unui ordin de încredinţare pot fi tratate în următoarele instituţii desemnate de Ministerul Justiţiei:

a. instituţii private administrate de o persoană juridică cu sediul în Olanda;

b. instituţii de stat.

2. Tratamentul va avea loc, de preferinţă, într-o instituţie privată.

Secţiunea 37e

Costurile îngrijirii ori ale tratamentului persoanelor reţinute în baza unui ordin de încredinţare vor fi suportate de către stat, în măsura în care legea nu prevede altfel.

Secţiunea 37f [Abrogat la 01-09-1988]

Secţiunea 37g [Abrogat la 01-09-1988]

Secţiunea 37h [Abrogat la 01-09-1988]

Secţiunea 37i [Abrogat la 01-09-1988]

Secţiunea 37j [Abrogat la 01-09-1988]

Secţiunea 38

1. Dacă instanţa nu emite un ordin de tipul celui prevăzut în Secţiunea 37b, aceasta va stabili obligaţiile referitoare la comportamentul persoanei reţinute în baza unui ordin de încredinţare pentru protecţia siguranţei altora sau pentru siguranţa generală a persoanelor sau a bunurilor. Obligaţia generală este ca persoana reţinută în baza unui ordin de încredinţare să coopereze în ceea ce priveşte amprentarea în scopul stabilirii identităţii acesteia sau să prezinte un document de identitate, potrivit Secţiunea 1 din Legea privind identificarea obligatorie pentru verificare.

2. De asemenea, instanţa va desemna o instituţie care întruneşte cerinţele specifice ce urmează a fi stabilite prin sau în temeiul Decretului guvernamental, care să asiste şi să susţină persoana reţinută în baza unui ordin de încredinţare în îndeplinirea obligaţiilor. În dispoziţia de asistenţă şi suport în îndeplinirea respectării obligaţiilor, identitatea persoanei reţinute în baza unui ordin de încredinţare va fi stabilită în modul prevăzut la Secţiunea 27a (1) primul paragraf şi subsecţiunea 1 (2) din Codul de procedură penală.

3. Dacă în hotărâre este aplicată şi o pedeapsă privativă de libertate, aceasta nu poate depăşi cinci ani în cazul prevăzut la subsecţiunea (1) al acestui articol.

4. Dacă în hotărâre este aplicată o pedeapsă privativă de libertate mai mare de trei ani, instanţa va specifica în hotărâre natura îngrijirii ce urmează a fi acordată, îngrijire care a fost stabilită ca o obligaţie.

5. În cazul prevăzut la subsecţiunea (3), instanţa va stabili din nou, dacă este cazul, obligaţiile referitoare la comportamentul persoanei deţinute în baza unui ordin de încredinţare înainte de liberarea acestuia. Parchetul poate depune o cerere motivată în acest sens cu cel mult şase luni înainte de liberare.

5. Instanţa poate stabili o obligaţie, potrivit subsecţiunilor (1) şi (4), doar dacă persoana deţinută în baza unui ordin de încredinţare a declarat că este pregătită să respecte această obligaţie.

6. Instanța poate dispune, din oficiu sau la cererea procurorului, executarea imediată a detenției condiționate în baza unui ordin de încredințare.

7. Ordinul prevăzut la subsecțiunea (6) intră în vigoare de la data arestării inculpatului în scopul executării prezentului ordin sau la expirarea unui alt ordin privativ de libertate emisă în aceeași cauză.

8. Alte norme referitoare la procedura de detenție condiționată în baza unui ordin de încredințare pot fi stabilite prin Decret guvernamental.

Secțiunea 38a

1. În baza obligațiilor menționate în subsecțiunea (1) din secțiunea 38, persoana reținută în baza unui ordin de încredințare poate fi de acord să fie admisă într-o instituție desemnată de instanță, supusă unui tratament efectuat de către un profesionist desemnat prin hotărâre judecătorească ori să ia medicamentele prescrise de medicul responsabil sau să permită ca aceste medicamente să îi fie administrate de către medicul responsabil.

2. Reglementările referitoare la cerințele pe care o instituție ce urmează a fi desemnată trebuie să le îndeplinească pot fi stabilite prin sau potrivit Decretul guvernamental.

3. Parchetul va supraveghea îndeplinirea condițiilor stabilite potrivit reglementărilor stabilite prin Decret guvernamental.

Secțiunea 38b

Instanța poate, la cererea parchetului sau a persoanei deținute în baza unui ordin de încredințare ori a apărătorului său, în baza dispozițiilor Secțiunii precedent al prezentului Capitol:

1°. completa, modifica sau revoca obligațiile;

2°. desemna o instituție, alta decât cea desemnată anterior, pentru a oferi asistență și sprijin în îndeplinirea obligațiilor.

Secțiunea 38c

La cererea parchetului, instanța poate dispune ca persoana deținută în baza unui ordin de încredințare să primească tratament obligatoriu în cazul nerespectării condițiilor stabilite sau, în caz contrar, dacă un astfel de tratament este necesar în interesul siguranței altora sau a siguranței generale a persoanelor sau a bunurilor.

Secțiunea 38d

1. Termenul de detenție în baza unui ordin de încredințare este de doi ani, începând cu ziua în care hotărârea prin care este dispusă devine definitivă.

2. La cererea parchetului, instanța poate prelungi, la un moment dat, durata ordinului de încredințare pentru o perioadă de un an sau doi ani, dacă siguranța altora sau siguranța generală a persoanelor sau a bunurilor necesită o astfel de prelungire, fără a aduce atingere dispozițiilor secțiunii 38e ori ale secțiunii 38j.

Secţiunea 38e

1. Durata totală a măsurii detenţiei în baza unui ordin de încredinţare cu tratament obligatoriu nu va putea depăşi o perioadă de patru ani, cu excepţia cazului în care a fost aplicată pentru o infracţiune gravă săvârşită împotriva sau care pune în pericol integritatea fizică a uneia sau mai multor persoane.

2. Cu excepţia cazurilor în care a fost emis un ordin conform secţiunii 37b sau secţiunii 38c, durata totală a ordinului de încredinţare nu trebuie să depăşească nouă ani.

3. Dacă durata totală a ordinului de încredinţare este nedeterminată, termenul de detenţie în baza unui ordin de încredinţare poate fi prelungit de fiecare dată dacă siguranţa celorlalţi sau siguranţa generală a persoanelor necesită o astfel de prelungire.

Secţiunea 38f

1. Termenul de detenţie în baza unui ordin de încredinţare nu va curge:

a. pe parcursul perioadei în care persoana deţinută în baza unui ordin de încredinţare cu tratament obligatoriu este privată de libertate prin lege pentru alte motive şi atunci când aceasta lipseşte nemotivat pe parcursul unei astfel de perioade de privare de libertate;

b. pe parcursul perioadei în care persoana deţinută în baza unui ordin de încredinţare condiţionată potrivit secţiunii 38 (1) este privată de libertate prin lege şi atunci şi când aceasta lipseşte nemotivat pe durata unei astfel de perioade de privare de libertate;

c. pe parcursul perioadei în care persoana deţinută în baza unui ordin de încredinţare la tratament obligatoriu este absentă nemotivat din instituţia pentru tratamentul persoanelor deţinute în baza unui ordin de încredinţare pentru mai mult de o săptămână consecutiv;

d. pe parcursul perioadei în care persoana reţinută în baza unui ordin de încredinţare este absentă nemotivat dintr-o instituţie în care a fost admisă sub condiţie pentru mai mult de o săptămână consecutiv.

2. Prin derogare de la subsecţiunea (1a), termenul de detenţie în baza unui ordin de încredinţare se execută în cazul în care persoana deţinută în baza unui ordin de încredinţare:

a. este admisă într-o instituţie pentru tratamentul persoanelor deţinute în baza unui ordin de încredinţare sau a altui spital de psihiatrie printr-un ordin aşa cum este prevăzut în secţiunea 13 ori în virtutea dispoziţiilor stabilite de ori potrivit Legea Instituţiilor Penitenciare (legea cadru) [*Penitentiaire Beginselenwet*], cu excepţia situaţiei în care acesta lipseşte nemotivat din acea instituţie sau spital de mai mult de o săptămână;

b. este admisă într-un spital de psihiatrie după ce termenul de detenţie în baza ordinului de încredinţare a început să curgă, cu excepţia situaţiei în care acesta lipseşte nemotivat din acea instituţie sau spital timp de mai mult de o săptămână.

Secțiunea 38g

1. Tratamentul obligatoriu poate înceta condiționat pentru un an sau doi ani în decizia prin care se prelungește, în baza unui ordin de încredințare emis de instanță, din oficiu ori la cererea parchetului ori a persoanei deținute în baza unui ordin de încredințare sau a apărătorului său.

2. Dacă instanța dispune încetarea tratamentului obligatoriu prevăzut la subsecțiunea (1), aceasta va stabili obligațiile referitoare la conduita persoanei reținute în baza unui ordin de încredințare pentru protecția siguranței altora sau pentru siguranța generală a persoanelor sau a bunurilor. Secțiunile 38 (1, ultimul paragraf), (2) și (4) și 38a se vor aplica *mutatis mutandis*.

3. Alte norme referitoare la procedura încetării condiționate a ordinului la tratamentul obligatoriu pot fi stabilite prin decret guvernamental.

Secțiunea 38h

1. Fără a aduce atingere dispozițiilor Secțiunii 38g (1), dacă termenul de încercare al unei persoane deținute în baza unui ordin de încredințare a durat cel puțin douăsprezece luni consecutive, fără prelungirea detenției în baza vreunui ordin de încredințare în această perioadă, instanța poate dispune încetarea condiționată a tratamentului obligatoriu la cererea parchetului ori a persoanei deținute printr-un ordin de încredințare ori la solicitarea apărătorului său. Secțiunea 38g(2) se va aplica *mutatis mutandis*.

2. În această situație, instanța va dispune încetarea condiționată a tratamentului obligatoriu pentru perioada pentru care a fost emis ordinul de încredințare.

3. Secțiunile 509p, 509r, 509s, 509t(1) și (5), și 509u bis din Codul de procedură penală se vor aplica *mutatis mutandis*.

Secțiunea 38i

Instanța poate, din oficiu sau la cererea parchetului sau a persoanei deținute în baza unui ordin de încredințare ori a apărătorului său, în baza dispozițiilor Secțiunii precedent al prezentului Capitol:

1°. completa, modifica sau revoca obligațiile;

2°. desemna o instituție, alta decât cea desemnată anterior, pentru a oferi asistență și sprijin în îndeplinirea obligațiilor.

Secțiunea 38j

1. În cazul încetării condiționate a tratamentului obligatoriu, ordinul de încredințare poate fi prelungit pentru o perioadă de un an sau doi ani de fiecare dată.

2. Durata totală a încetării condiționate a tratamentului poate avea cel mult nouă ani.

3. Dacă termenul prevăzut la subsecțiunea (2) expiră și nu a fost emis un ordin de reluare a tratamentului obligatoriu așa cum este prevăzut în secțiunea 38k, ordinul de încredințare va înceta de drept.

Secțiunea 38k

Instanța poate, la cererea parchetului, să emită un ordin de reluare a tratamentului obligatoriu, dacă:

1°. o obligație stabilită nu este respectată sau

2°. acest ordin este necesar pentru siguranța altora sau al siguranței generale a persoanelor sau a bunurilor, sau

3°. în aplicarea secțiunea 38e, un astfel de ordin este necesar în interesul siguranței altora sau al siguranței generale a persoanelor sau a bunurilor.

Secțiunea 38l

1. Ordinul de încredințare prin care o persoană este reținută va înceta atunci când hotărârea, prin care aceeași persoană este reținută din nou în baza unui ordin de încredințare, va deveni definitivă.

2. Un ordin de admitere într-un spital de psihiatrie va înceta atunci când o hotărâre, prin care un ordin de admitere într-un spital de psihiatrie este emis din nou pentru aceeași persoană, devine definitiv.

3. Un ordin de admitere într-un spital de psihiatrie încetează atunci când o hotărâre, prin care detenția în baza unui ordin de încredințare la tratament obligatoriu ori un ordin pentru continuarea unui astfel de ordin pentru aceeași persoană, devine definitivă.

Secțiunea 38la

1. Ministrul nostru poate dispune încetarea detenției în baza unui ordin de încredințare la tratament obligatoriu în ceea ce privește cetățeanul străin fără reședința legală în Olanda, în sensul secțiunii 8 din Legea privind străinii din 2000.

2. Subsecțiunea (1) se aplică doar cetățenilor străini pentru care Ministrul nostru a găsit o locație adecvată în țara de origine, cu scopul de a îmbunătăți starea de sănătate a acestora, și de a reduce riscul de recidivă pentru care au fost îndepărtați de pe teritoriul Olandei.

3. Încetarea detenției va fi supusă condiției ca cetățeanul străin să nu se întoarcă în Olanda.

4. Dacă Ministrul nostru intenționează să implementeze dispozițiile subsecțiunii (1), acesta va comunica persoanei condamnate intențiile sale. Ministrul nostru poate solicita părerea parchetului asupra intenției de implementa dispozițiile subsecțiunii (1). În acest caz, recomandarea va fi anexată la comunicarea intenției ce urmează a fi transmisă persoanei condamnate.

5. Condamnatul poate depune o contestație împotriva deciziei Ministrului nostru la instanța care, ca și instanță supremă ce determină chestiuni de fapt, a dispus sancțiunea privativă de libertate, în termen de paisprezece zile de la primirea înștiințării. Instanța va verifica dacă, cântărind interesele implicate, Ministrul ar fi putut ajunge în mod rezonabil la decizia intenționată, cât mai curând posibil după primirea unei contestații depuse în termen. Condamnatul

va fi audiat în cursul examinării şi, în orice caz, va fi citat să se prezinte la şedinţa de judecată. În cazul în care condamnatului nu i-a fost atribuit un avocat în calitate de apărător, preşedintele completului va solicita Consiliului de asistenţă juridică, repartizarea unui avocat. Secţiunile 21 până la 25 inclusiv din Codul de procedură penală se vor aplica *mutatis mutandis*. Instanţa comunică în scris Ministrului nostru şi persoanei condamnate hotărârea sa.

6. Ordinul de încredinţare intră în vigoare din nou în cazul în care cetăţeanul străin nu respectă obligaţia prevăzută la alineatul (3). În acest caz, la cererea parchetului, instanţa poate să emită un ordin de reluare a tratamentului obligatoriu. Termenul de detenţie în baza unui ordin de încredinţare începe să curgă de la data arestării cetăţeanului străin. Dacă perioada de timp dintre data îndepărtării cetăţeanului străin şi data depunerii cererii de către parchet ajunge la trei ani sau mai mult, Secţiunea 37 (2) se va aplica *mutatis mutandis*.

7. Ordinul de încredinţare, care a intrat din nou în vigoare în temeiul alineatului (6), va înceta de drept, dacă procurorul a depus o cerere aşa cum este menţionat în subsecţiunea (6), iar instanţa a respins această cerere.

Secţiunea 38lb

Instanţa poate, din oficiu sau la cererea parchetului, dispună încetarea detenţiei în baza unui ordin de încredinţare cu tratament obligatoriu în privinţa unui cetăţean străin care nu are reşedinţa legală în Olanda în sensul Secţiunii 8 din Legea privind străinii din 2000, sub rezerva condiţiei ca cetăţeanul străin să nu se întoarcă în Olanda. Secţiunea 38 (6) şi (7) se vor aplica *mutatis mutandis*.

CAPITOLUL 3
Detenţia pentru recidivişti

Secţiunea 38m

1. Instanţa poate, din oficiu sau la cererea parchetului, să dispună detenţia inculpatului într-o instituţie pentru recidivişti, dacă:

1°. infracţiunea săvârşită de inculpat este o infracţiune gravă pentru care poate fi dispus arestul preventiv;

2°. în cei cinci ani anteriori săvârşirii infracţiunii de către inculpat, acesta a fost condamnat pentru o infracţiune gravă de cel puţin trei ori, printr-o hotărâre judecătorească definitivă şi condamnat la o pedeapsă sau la o măsură care implică privarea de libertate, la o măsură care implică restricţionarea libertăţii sau munca în folosul comunităţii ori s-a dispus munca în folosul comunităţii printr-o hotărâre definitivă, infracţiunea a fost săvârşită după aplicarea acestor pedepse ori măsuri şi, de asemenea, există indicii temeinice că inculpatul va săvârşi din nou o infracţiune gravă şi

3°. siguranţa persoanelor sau a bunurilor necesită aplicarea măsurii.

2. Măsura are rolul de a proteja societatea şi de a opri recidiva inculpatului.

3. Dacă inculpatul suferă de probleme de dependenţă sau are alte probleme specifice legate de săvârşirea infracţiunilor, măsura va contribui, de asemenea, la rezolvarea problemei dependenţei sale sau a altor probleme.

4. Instanţa va aplica măsura numai după ce a primit o opinie motivată, datată şi semnată cu privire la oportunitatea şi necesitatea măsurii. Dacă opinia este datată cu mai mult de un an înainte de începerea şedinţei de judecată, instanţa o poate folosi doar cu acordul parchetului şi a inculpatului.

5. Subsecţiunea (4) nu se va aplica dacă inculpatul refuză să coopereze la examinarea cerută pentru depunerea opiniei. Dacă este posibil, va fi pregătit un raport privind motivul refuzului. Instanţa va depune toate eforturile pentru a asigura depunerea unei alte opinii sau raport, recomandându-l în ceea ce priveşte oportunitatea sau necesitatea unei măsuri cu care persoana în cauză este dispusă să coopereze.

6. La aplicarea măsurii, instanţa va lua în considerare conţinutul celorlalte recomandări şi rapoarte privitoare la inculpat, precum şi frecvenţa condamnărilor anterioare pentru infracţiuni grave.

7. O condamnare ca cea prevăzută la subsecţiunea. (1) (2°) va însemna, de asemenea, o condamnare irevocabilă pentru infracţiuni similare pronunţate de o instanţă penală dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene.

Secţiunea 38n

1. Măsura va intra în vigoare pentru o perioadă maximă de doi ani, începând cu ziua în care hotărârea prin care a fost aplicată a devenit definitivă.

2. La stabilirea duratei măsurii, instanţa poate lua în considerare perioada de timp în care persoana condamnată s-a aflat în custodia poliţiei, arest preventiv, într-un spital de psihiatrie sau într-o instituţie destinată observării clinice în baza unui ordin de supraveghere, înainte de executarea hotărârii.

Secţiunea 38o

1. Detenţia se va executa într-o instituţie pentru infractori recidivişti desemnată de Ministrul nostru de justiţie.

2. Normele privind executarea măsurilor în interiorul şi exteriorul instituţiei şi situaţia juridică a persoanei căreia i-a fost aplicată măsura vor fi stabilite de lege sau potrivit legea.

3. Cheltuielile de executare a măsurii vor fi suportate de stat. Cheltuielile de executare a ultimei etape a măsurii vor fi suportate de municipalităţile care participă la executarea acesteia potrivit normele stabilite de către sau potrivit Decretul guvernamental.

Secţiunea 38p

1. Instanţa va putea dispune ca măsura să nu fie aplicată.

2. Instanţa care dispune suspendarea măsurii aplicate va stabili, de asemenea, un termen de supraveghere de cel mult trei ani.

3. Subsecţiunea 1 se va aplica sub rezerva obligaţiei generale ca:

a. persoana condamnată să nu comită o nouă infracţiune înainte de expirarea termenului de supraveghere;

b. persoana condamnată, conform dispoziţiilor subsecţiunii (4), să coopereze în ceea ce priveşte amprentarea în scopul stabilirii identităţii acesteia sau să prezinte un document care să ateste identitatea, potrivit Secţiunea 1 din Legea privind identificarea obligatorie pentru verificare.

4. Instanţa va stabili obligaţiile ce revin persoanei condamnate, pentru protejarea siguranţei persoanelor sau a bunurilor. Instanţa poate numi o instituţie desemnată conform decretului guvernamental pentru a asista şi sprijini condamnatul în îndeplinirea obligaţiilor. În dispoziţiile referitoare la asistenţa şi suportul în îndeplinirea obligaţiilor, identitatea condamnatului va fi stabilită în modul prevăzut la Secţiunea 27a subsecţiunea (1) primul paragraf şi subsecţiunea (2) din Codul de procedură penală.

5. În baza obligaţiilor prevăzute la subsecţiunea (4), persoana condamnată va putea fi obligată să se supună tratamentului în interiorul sau în afara instituţiei. Detenţia într-o instituţie, în acest context, va avea o durată de cel mult doi ani care va fi stabilită de către instanţă. Această obligaţie va fi stabilită doar dacă persoana condamnată a declarat că este pregătit să se supună tratamentului.

6. Reglementările referitoare la cerinţele pe care o instituţie sau un tratament ca cele menţionate la subsecţiunea (5) trebuie să le îndeplinească, pot fi stabilite prin sau potrivit Decretul guvernamental.

7. Parchetul va supravegherea respectarea obligaţiilor stabilite.

Secţiunea 38q

Instanţa poate, din oficiu sau la cererea parchetului sau a condamnatului ori a apărătorului său, în baza dispoziţiilor Secţiunii 38m până la 38p inclusiv:

1°. completa, modifica sau revoca obligaţiile;

2°. desemna un serviciu de probaţiune, altul decât cel desemnat anterior, pentru a oferi asistenţă şi sprijin în îndeplinirea obligaţiilor.

Secţiunea 38r

In caz de nerespectare a oricăreia dintre obligaţiile stabilite, instanţa poate, la cererea parchetului, să dispună executarea măsurii.

Secţiunea 38s

1. Odată cu aplicarea măsurii sau după aplicarea acesteia, instanţa poate decide, din oficiu sau la cererea parchetului ori a inculpatului sau a apărătorului său, să efectueze o reexaminare interimară privind necesitatea continuării executării măsurii. Parchetul va furniza instanţei informaţiile necesare pentru revizuirea măsurii în perioada stabilită de aceasta. O declaraţie a directorului instituţiei privind stadiul de punere în aplicare a planului de acţiune a persoanei condamnate va fi anexată la aceste informaţii.

2. Dacă la momentul aplicării măsurii instanța decide să efectueze o reexaminare intermediară, însă decide să efectueze o reexaminare după începerea executării măsurii, trebuie depusă o cerere așa cum este prevăzut în subsecțiunea (1) în termen de șase luni după începerea executării măsurii. În celelalte cazuri, cererea poate fi depusă în termen de șase luni după ce hotărârea de a nu efectua o reexaminare intermediară sau decizia conform căreia este necesară continuarea executării devine definitivă.

3. Dacă instanța decide în baza informațiilor menționate la subsecțiunea (1) că nu mai este necesară executarea în continuare a măsurii, aceasta va dispune încetarea acestei măsuri cu efect de la data stabilită de aceasta.

Secțiunea 38t

Termenul măsurii nu va curge:

a. pe perioada în care persoana căreia această măsură i-a fost aplicată este privată de libertate pentru alte motive și pe durata perioadei în care aceasta lipsește nemotivat;

b. de îndată ce persoana reținută într-o instituție lipsește nemotivat pentru mai mult de o zi.

Secțiunea 38u

Ministrul nostru de Justiție poate dispune încetarea măsurii în orice moment.

CAPITOLUL 4
Aplicarea unei măsuri care implică restricționarea libertății

Secțiunea 38v

1. Pentru protejarea societății sau prevenirea infracțiunilor, poate fi impusă prin hotărâre judecătorească o măsură care implică restricționarea libertății:

1°. atunci când o persoană este condamnată pentru o infracțiune;

2°. atunci când nu se aplică nicio pedeapsă potrivit Secțiunea 9a.

2. În cadrul măsurii, inculpatului i se poate cere:

a. să stea departe de o anumită zonă,

b. să se abțină de la a intra în contact cu o anumită persoană sau persoane,

c. să se prezinte la anumite ore la ofițerul de supraveghere desemnat în acest scop.

3. Măsura poate fi aplicată pentru o perioadă de maxim doi ani.

4. În hotărârea sa, instanța poate dispune, din oficiu sau la cererea procurorului, executarea imediată a măsurii dacă se există indicii rezonabile că inculpatul va săvârși din nou o infracțiune ori va avea un comportament care va hărțui, va amenința ori va pune în pericol una sau mai multe persoane.

5. Ordinul menționat la subsecțiunea (4) poate fi revocat de către instanța de apel, din oficiu sau la cererea condamnatului ori a parchetului.

6. Măsura poate fi aplicată împreună cu pedepsele și alte măsuri.

Secţiunea 38w

1. În hotărârea prin care este aplicată măsura prevăzută în secţiunea 38v, instanţa va dispune aplicarea detenţiei pentru neexecutare în caz de nerespectare a măsurii.

2. Instanţa va stabili prin hotărâre termenul maxim de detenţie pentru neexecutare ce urmează a fi executată pentru fiecare caz de nerespectare a măsurii. Termenul pentru această detenţie pentru neexecutare va fi stabilit în zile întregi, săptămâni sau luni şi va fi de cel puţin trei zile.

3. Durata totală a detenţiei pentru neexecutare executată va fi de maxim şase luni.

4. Aplicarea detenţiei pentru neexecutare nu va anula obligaţiile prevăzute de măsura menţionată în Secţiunea 38v(2).

Secţiunea 38x

1. Dacă există indicii temeinice că persoana condamnată nu respectă sau nu a respectat măsura, parchetul poate dispune arestarea acestuia. Dacă nu se poate aştepta ordinul parchetului, procurorul-adjunct poate dispune arestarea condamnatului. Procurorul-adjunct va notifica arestarea de îndată, în scris sau verbal, parchetului.

2. Parchetul va depune la judecătorul de instrucţie de îndată o cerere de executare a detenţiei pentru neexecutare.

3. Judecătorul de instrucţie va pronunţa o hotărâre în termen de trei ori douăzeci şi patru de ore de la depunerea cererii. Până la pronunţarea hotărârii judecătoreşti, persoana condamnată nu va fi eliberată.

4. Persoana condamnată va fi audiată de către judecătorul de instrucţie. Secţiunile 40 şi 191 din Codul de procedură penală se vor aplica *mutatis mutandis*. Apărătorul persoanei condamnate are dreptul să fie prezent la audierea acestuia şi să verifice documentele relevante pentru această cerere.

5. În cazul în care judecătorul de instrucţie admite cererea parchetului, acesta dispune executarea, în tot sau în parte a detenţiei pentru neexecutare stabilită în hotărâre. Perioada privării de libertate efectuată, potrivit subsecţiunii (3), va fi integral dedusă din durata executării detenţiei pentru neexecutare. Dacă respinge cererea, va dispune liberarea condamnatului.

6. Parchetul va comunica fără întârziere persoanei condamnate, în scris, hotărârea judecătorului de instrucţie. Notificarea va include decizia judecătorului de instrucţie cu privire la nerespectarea măsurii şi numărul de zile de detenţie pentru neexecutare.

7. Condamnatul şi parchetul pot declara apel împotriva hotărârii judecătorului de instrucţie la instanţa care a dispus măsura, în termen de paisprezece zile. Parchetul va anexa la cererea sa documentele relevante şi le va transmite instanţei. Instanţa va stabili cu celeritate o zi pentru şedinţa de judecată, cu excepţia cazului în care stabileşte că apelul condamnatului este inadmisibil.

Parchetul va convoca condamnatul să se prezinte la ședința de judecată, iar cerea îi va fi comunicată acestuia. Secțiunile 14i și 14j se vor aplica *mutatis mutandis.*

Secțiunea 38y

În cazurile în care o cerere de executare, astfel cum se menționează la Secțiunea 38x alineatul (2), este respinsă sau cererea parchetului este declarată inadmisibilă ori instanța anulează hotărârea judecătorului de instrucție pentru executare astfel cum este prevăzută în Secțiunea 38x subsecțiunea (5) sau în cazul în care dosarul este soluționat fără aplicarea măsurii prevăzute la secțiunea 38v, instanța care stabilește chestiunile de fapt și care a fost ultima care s-a pronunțat asupra măsurii care implică restricționarea libertății poate, la cererea condamnatului, să îi acorde o despăgubire ce urmează a fi plătită de către stat cu titlu de daune pentru privarea de libertate aplicată potrivit secțiunii 38x. Secțiunile 89 (1, paragraful doi), (2) și (6), 90 și 93 din Codul de procedură penală se vor aplica *mutatis mutandis.*

PARTEA a III-a
Excluderea și agravarea răspunderii penale

Secțiunea 39

Persoana care săvârșește o infracțiune pentru care nu poate fi trasă la răspundere din motive de boli sau afecțiuni mintale nu va răspunde penal.

Secțiunea 39 bis a [Abrogat la 01-07-1965]

Secțiunea 39 ter [Abrogat la 01-07-1965]

Secțiunea 39 quater [Abrogat la 01-07-1965]

Secțiunea 39 quinquies [Abrogat la 01-07-1965]

Secțiunea 39 sexies [Abrogat la 01-07-1965]

Secțiunea 39 septies [Abrogat la 01-07-1965]

Secțiunea 39 octies [Abrogat la 01-07-1965]

Secțiunea 39 novies [Abrogat la 01-07-1965]

Secțiunea 39 decies [Abrogat la 01-07-1965]

Secțiunea 40

Persoana care săvârșește o infracțiune sub constrângerea unei forțe irezistibile nu va răspunde penal.

Secțiunea 41

1. Persoana care săvârşeşte o infracțiune, dacă săvârşirea faptei este necesară pentru apărarea sa ori a integrității fizice sau sexuale sau a bunurilor sale ori ale unei alte persoane, împotriva unui atac imediat şi injust, nu va răspunde penal.

2. Persoana care depăşeşte limitele legitimei apărări, dacă forța excesivă este rezultatul direct al unei emoții puternice cauzate de atac, nu va răspunde penal.

Secțiunea 42

Persoana care săvârşeşte o infracțiune în îndeplinirea unei obligații impuse de lege nu va răspunde penal.

Secțiunea 43

1. Persoana care săvârşeşte o infracțiune în îndeplinirea unui ordin oficial emis de către o autoritate competentă nu va răspunde penal.

2. Persoana care execută un ordin oficial emis de o autoritate necompetentă nu va fi exonerat de răspundere penală, cu excepția situației în care, acționând ca subordonat, a crezut cu bună-credință că ordinul a fost emis de o autoritate competentă şi el a respectat-o în calitatea sa de subordonat.

Secțiunea 43a

Perioada stabilită de închisoare sau detenție, aplicată pentru o infracțiune gravă poate, fără a aduce atingere prevederilor Secțiunii 10, să fie sporit cu o treime, dacă la momentul săvârşirii unei infracțiuni nu au trecut cinci ani de la momentul la care hotărârea de condamnare anterioară a făptuitorului, prin care a fost condamnat la pedeapsa închisorii pentru o infracțiune gravă asemănătoare cu această infracțiune, a devenit definitivă. Termenul de cinci ani va fi prelungit cu perioada în care condamnatul a fost privat de libertate prin lege.

Secțiunea 43b

Vor fi considerate infracțiuni grave, similare una cu cealaltă,:

1°. oricare dintre infracțiunile grave prevăzute în secțiunile 105, 174, 208 până la 210 inclusiv, 2016 până la 222bis inclusiv, 225 până la 232 inclusiv, 310, 311, 312, 315, 317, 318, 321 până la 323a inclusiv, 326 până la 332 inclusiv, 341, 343, 344, 359, 361, 366, 373 (ultimul paragraf), 402, 416, 417, 420bis şi 420ter;

2°. oricare dintre infracțiunile grave prevăzute în secțiunile 92, 108, 109, 110, 115, 116, 117 până la 117b inclusiv, 141, 181, 182, 287 până la 291 inclusiv, 293 (1), 296, 300 până la 303 inclusiv, 381, 382, 395 şi 396;

3°. oricare dintre infracțiunile grave prevăzute în secțiunile 111 până la 113 inclusiv, 118, 119, 261 până la 271 inclusiv, 418 şi 419

4°. infracţiunea gravă prevăzută în Legea Opiumului;

5°. infracţiunile grave prevăzute în Legea privind armamentul şi muniţia [*Wet Wapens en Munitie*].

Secţiunea 43c [Abrogat la 01-07-2010]

Secţiunea 44

Dacă un funcţionar public, prin săvârşirea unei infracţiuni, încalcă o obligaţie specifică a funcţiei sale sau, în scopul săvârşirii unei infracţiuni, foloseşte puterea, oportunitatea sau mijloacele ce i-au fost acordate prin această funcţie, pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracţiune va fi sporită, cu excepţia pedepsei amenzii, cu o treime.

PARTEA a IIIA-a
Motive pentru reducerea pedepselor

Secţiunea 44a

1. La cererea procurorului, instanţa poate, în baza unui acord încheiat în temeiul Secţiunii 226h alineatul (3) din Codul de procedură penală, să reducă pedeapsa aplicată potrivit subsecţiunii (2). La reducerea pedepsei, instanţa va lua în considerare faptul că, declaraţia dată în calitate de martor reprezintă sau poate reprezenta o contribuţie importantă la investigarea ori punerea în mişcare a acţiunii penale în cazul infracţiunilor grave.

2. În aplicarea subsecţiunea (1), reducerea pedepsei poate consta în:

a. maxim o jumătate în cazul unei condamnări necondiţionate la o pedeapsă privativă de liberate, muncă în folosul comunităţii sau amendă, sau

b. conversia a maxim jumătate din partea necondiţionată a pedepsei privative de libertate, muncă în folosul comunităţii sau a unei amenzi într-o parte suspendată, sau

c. înlocuirea a maxim o treime dintr-o pedeapsă privativă de libertate cu munca în folosul comunităţii ori o amendă necondiţionată.

3. La aplicarea subsecţiunii (2) (b), Secţiunea 14 (1) şi (2) nu se va aplica.

PARTEA a IV-a
Tentativa şi actele preparatorii

Secţiunea 45

1. Tentativa de a săvârşi o infracţiune gravă se pedepseşte, dacă intenţia făptuitorului a fost dezvăluită prin începerea executării faptei penale.

2. În cazul unei tentative, maximul pedepsei principale stabilite pentru infracţiunea gravă va fi redus cu o treime.

3. În cazul unei infracţiuni grave ce se pedepseşte cu închisoarea pe viaţă, se va aplica o pedeapsă ce nu poate depăşi douăzeci de ani.

4. Pedeapsa complementară pentru tentativă va fi aceeaşi ca pentru infracţiunea gravă săvârşită.

Secţiunea 46

1. Actele preparatorii pentru săvârşirea unei infracţiuni grave care, conform legii, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de opt ani sau mai mult, dacă făptuitorul, în mod intenţionat, obţine, produce, importă, transportă, exportă sau deţine obiecte, substanţe, informaţii, spaţii ori mijloace de transport destinate săvârşirii acestei infracţiuni grave.

2. În cazul actelor preparatorii, maximul pedepsei principale stabilite pentru infracţiunea gravă va fi redus la jumătate.

3. În cazul unei infracţiuni grave ce se pedepseşte cu închisoarea pe viaţă, se va aplica o pedeapsă ce nu poate depăşi cincisprezece de ani.

4. Pedeapsa complementară pentru actele preparatorii va fi aceeaşi ca pentru infracţiunea gravă săvârşită.

5. Prin obiecte se înţeleg toate bunurile cu orice fel de descriere, atât corporale, cât şi necorporale.

Secţiunea 46a

Tentativa de a determina altă persoană să săvârşească o infracţiune gravă prin utilizarea oricăruia dintre mijloacele enumerate în secţiunea 47 (1) (2°) se pedepseşte, cu condiţia ca pedeapsa aplicată să nu fie mai severă decât cea care poate fi aplicată pentru tentativa la comiterea infracţiunii grave sau, dacă o astfel de tentativă nu se pedepseşte, pentru săvârşirea infracţiunii grave.

Secţiunea 46b

Nici actele pregătitoare, nici tentativa nu există dacă infracţiunea gravă nu a fost consumată din cauza unor circumstanţe ce depind de voinţa făptuitorului.

PARTEA a V-a
Participaţia penală

Secţiunea 47

1. Următoarele persoane răspund penal ca făptuitor al unei infracţiuni:

1°. orice persoană care săvârşeşte infracţiunea, atât personal, cât şi în împreună cu alte persoane, sau care determină o persoană nevinovată să comită infracţiunea;

2°. orice persoană care, prin daruri, promisiuni, abuz de putere, folosirea forţei, ameninţare sau înşelăciune sau prin oferirea de oportunităţi, mijloace sau informaţii, solicită în mod intenţionat săvârşirea infracţiunii.

2. În ceea ce priveşte ultima categorie, doar acele fapte pe care aceştia le solicită în mod intenţionat şi consecinţele acestora vor fi luate în considerare.

Secțiunea 48

1. Următoarele persoane răspund penal în calitate de complici la săvârșirea unei infracțiuni:

1°. orice persoană care în mod intenționat sprijină și înlesnește săvârșirea infracțiunii grave;

2°. orice persoană care oferă în mod intenționat oportunitatea, mijloacele sau informațiile pentru săvârșirea unei infracțiuni grave.

Secțiunea 49

1. În cazul complicității, maximul pedepsei principale prevăzute pentru infracțiunea gravă va fi redus cu o treime.

2. În cazul unei infracțiuni grave ce se pedepsește cu închisoarea pe viață, se va aplica o pedeapsă ce nu poate depăși douăzeci de ani.

3. Pedeapsa complementară pentru complicitate va fi aceeași ca pentru infracțiunea gravă.

4. La individualizarea pedepsei, doar acele acte care au fost favorizate sau promovate intenționat de către complice și consecințele acestora vor fi luate în considerare.

Secțiunea 50

În aplicarea legii penale, circumstanțele personale care exclud, reduc ori sporesc răspunderea penală trebuie să se limiteze la acele circumstanțele care au legătură cu persoana făptuitorului ori a complicelui.

Secțiunea 50a [Abrogat la 01-09-1976]

Secțiunea 51

1. Fapta penală poate fi săvârșită de către persoane fizice și persoane juridice.

2. Dacă o faptă penală este săvârșită de o persoană juridică, procesul penal poate fi început și pot fi aplicate pedepsele și măsurile prevăzute de lege, după caz:

1°. persoanei juridice; sau

2°. persoanelor care au ordonat săvârșirea infracțiunii și acelor persoane care au dirijat de fapt faptele ilegale; sau

3° persoanelor menționate la punctele 1° și 2° împreună.

3. În aplicarea alineatelor anterioare, se consideră a fi echivalente persoanei juridice: societatea neînregistrată, grupurile de firme, compania de transport maritim și fondurile cu destinații speciale.

Secțiunea 52

Complicitatea în cazul infracțiunilor minore nu este pedepsită.

BCU / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea 53

1. În cazul infracțiunilor grave săvârșite prin intermediul presei scrise, editorul nu va fi urmărit penal în calitatea sa de editor dacă numele și adresa acestuia apar pe documentul tipărit și identitatea făptuitorului este cunoscută ori dacă, la prima notificare, după începerea unei anchete preliminare, editorul a dezvăluit identitatea făptuitorului.

2. Această prevedere nu se va aplica dacă, la momentul publicării materialelor tipărite, făptuitorul nu a putut fi urmărit penal sau a avut reședința ori sediul în afara Regatului, în Europa.

Secțiunea 54

1. În cazul infracțiunilor grave săvârșite prin intermediul presei scrise, tipograful nu va fi urmărit penal în calitatea sa de tipograf dacă numele și adresa acestuia apar pe documentul tipărit și dacă identitatea făptuitorului este cunoscută ori dacă, la prima notificare, după începerea unei anchete preliminare, tipograful a dezvăluit identitatea făptuitorului.

2. Această prevedere nu se va aplica dacă persoana fizică sau juridică care a tipărit materialul nu a putut fi urmărită penal sau a avut reședința ori sediul în afara Regatului, în Europa.

Secțiunea 54a

Intermediarul care furnizează un serviciu de telecomunicații ce constă în transferul sau stocarea datelor unei terțe persoane nu va fi urmărit penal în calitatea sa de furnizor intermediar de servicii de telecomunicații dacă respectă un ordin al procurorului de a lua toate măsurile care ar putea fi în mod rezonabil solicitate de acesta în scopul dezactivării acestor date, ordin ce va fi emis de către procuror după ce a solicitat și a primit o autorizație scrisă în acest sens de la judecătorul de instrucție.

PARTEA a VI-a
Concursul de infracțiuni

Secțiunea 55

1. Dacă o faptă este pedepsită potrivit uneia sau mai multor prevederi penale, doar una dintre aceste prevederi se va aplica. Atunci când aceste prevederi diferă, se va aplica aceea care prevede pedeapsa cea mai severă.

2. Dacă există o dispoziție penală specială pentru o infracțiune care se pedepsește în temeiul unei dispoziții penale generale, se va aplica în mod exclusiv dispoziția penală specială.

Secțiunea 56

1. Dacă mai multe infracțiuni sunt legate în așa fel încât să fie considerate o faptă continuă, chiar dacă fiecare faptă în sine constituie o infracțiune gravă ori

o infracțiune minoră, se va aplica doar o dispoziție penală. Atunci când aceste prevederi diferă, se va aplica aceea care prevede pedeapsa cea mai severă.

2. În mod similar, se va aplica doar o dispoziție penală în cazul în care un făptuitor este condamnat pentru contrafacerea ori subțierea monedelor și pentru utilizarea rezultatului acestei contrafaceri ori subțieri.

Secțiunea 57

1. În cazul concursului de infracțiuni ce trebuie luate în considerare ca fiind fapte separate, fapte fără legătură între ele și care constituie mai mult de o infracțiune gravă pentru care pedeapsa principală este similară, se va aplica o singură pedeapsă.

2. Durata maximă a acestei pedepse constă în totalul pedepselor celor mai mari aplicate pentru infracțiune, dar - în caz de aplicare a pedepsei închisorii sau a detenției - nu va depăși durata maximă a pedepsei celei mai mari cu mai mult de o treime.

Secțiunea 58

În cazul concursului de infracțiuni ce trebuie considerate ca fiind fapte separate, fapte fără legătură între ele și care constituie mai mult de o infracțiune gravă pentru care pedeapsa principală diferă, se poate aplica una dintre aceste pedepse. Cu toate acestea, în cazul pedepsei cu închisoarea sau detenția - durata totală a acestor pedepse nu poate depăși durata maximă a pedepsei celei mai mari cu mai mult de o treime.

Secțiunea 59

În cazurile în care a fost aplicată pedeapsa cu închisoarea pe viață, singurele pedepse complementare care pot fi aplicate sunt decăderea din anumite drepturi, confiscarea obiectelor supuse confiscării și publicarea hotărârii judecătorești, .

Secțiunea 60

În cazurile prevăzute în secțiunea 57 și 58, următoarele dispoziții se vor aplica cu respectarea pedepselor complementare:

1°. pedepsele care implică decăderea din aceleași drepturi vor fi contopite într-o singură pedeapsă, a cărei durată va depăși pedeapsa principală sau pedepsele principale aplicate cu cel puțin doi și maxim cinci ani sau, dacă se va aplica doar o amendă ca pedeapsă principală, într-o singură pedeapsă cu o durată de minim doi și maxim cinci ani;

2°. pedepsele care implică decăderea din drepturi diferite vor fi aplicate pentru fiecare infracțiune gravă, în mod separat și fără a fi reduse;

3°. pedepsele care presupun confiscarea obiectelor specifice se vor aplica pentru fiecare infracțiune gravă separat și fără a fi reduse; totalul pedepsei privative de libertate contopite nu poate depăși maximul prevăzut în Secțiunea 24c (3).

Secţiunea 60a

În cazul concursului prevăzut în secţiunea 57 şi 58, totalul pedepsei privative de libertate nu poate depăşi maximul stabilit în Secţiunea 24c(3) cu privire la măsura prevăzută în Secţiunea 36f.

Secţiunea 61

1. Severitatea relativă a pedepselor principale diferite va fi determinată în ordinea în care acestea sunt stabilite în Secţiunea 9.

2. în cazurile în care instanţa judecătorească poate, la aprecierea sa, să aleagă între două pedepse principale, doar cea mai severă dintre aceste două pedepse va servi drept criteriu pentru această comparaţie.

3. Severitatea relativă a pedepsei principale similare se determină prin durata maximă a fiecăreia dintre aceste pedepse.

4. Durata relativă a celor două pedepse principale similare sau diferite va fi, de asemenea, determinată de durata maximă a fiecăreia dintre aceste pedepse.

Secţiunea 62

1. În cazul concursului, în modul menţionat în secţiunea 57 şi 58, oricare dintre infracţiunile minore în combinaţie cu infracţiuni grave ori dintre mai multe infracţiuni minore, se va aplica o pedeapsă pentru fiecare infracţiune minoră, fără reducere.

2. Stabilirea pedepsei privative de libertate pentru infracţiunea gravă şi pentru infracţiuni minore ori pentru totalul infracţiunilor minore nu va putea depăşi maximul prevăzut în Secţiunea 24c (3)

Secţiunea 63

Dacă o persoană, după ce i-a fost aplicată o pedeapsă, este găsită din nou vinovată de săvârşirea unei infracţiuni grave sau a unei infracţiuni minore săvârşite înainte de aplicarea pedepsei amintite, se vor aplica dispoziţiile prezentei Părţi referitoare la aplicarea pedepselor în mod concomitent.

Secţiunea 63a [Abrogat la 01-02-2001]

PARTEA a VII-a
Depunerea şi retragerea unei plângeri în cazul unor infracţiuni grave pentru care acţiunea penală se pune în mişcare la plângere prealabilă

Secţiunea 64

În cazul unei infracţiuni grave în care acţiunea penală se pune în mişcare la plângere prealabilă, persoana împotriva căreia a fost săvârşită infracţiunea gravă va fi îndreptăţită să depună plângerea.

BCU IAŞI / CENTRUL UNIVERSITAR IBRARA

Secţiunea 65

1. Dacă persoana prevăzută în Secţiunea 64 nu a împlinit încă vârsta de şaisprezece ani ori căreia i-a fost numit un curator pentru alte motive decât risipa, ori suferă de o boală sau afecţiune mintală în aşa fel încât să fie incapabil să decidă pentru ea însăşi, atunci când este în interesul său să depună o plângere, plângerea va fi depusă de reprezentantul său legal în materie civilă.

2. Dacă persoana menţionată în secţiunea 64 a decedat, părinţii, copiii acesteia ori soţul supravieţuitor poate depune plângerea, cu excepţia cazului în care există dovezi că persoana decedată nu ar fi dorit atragerea răspunderii penale a făptuitorului.

3. Plângerea uneia dintre persoanele prevăzute în secţiunea 64 împotriva reprezentantului legal în cauze civile poate fi depusă de către soţul, o rudă în linie directă descendentă sau, dacă aceste persoane nu există, un frate ori o soră.

4. Dacă persoana prevăzută în subsecţiunile (2) şi (3) nu a împlinit încă vârsta de şaisprezece ani sau căreia i-a fost numit un curator pentru alte motive decât risipa, ori suferă de o boală sau afecţiune mintală în aşa fel încât să fie incapabilă să decidă pentru sine, atunci când este în interesul său să depună o plângere, procesul penal poate fi început după depunerea plângerii de către reprezentantul său legal în materie civilă.

Secţiunea 66

1. Plângerea poate fi depusă de persoana îndreptăţită în termen de trei luni de la data la care această persoană a aflat despre săvârşirea faptei penale.

2. Dacă persoana împotriva căreia a fost săvârşită fapta penală a decedat după începerea acestui termen sau dacă aceasta a pierdut, a obţinut ori a recâştigat dreptul de a depune plângerea, termenul va curge fără a fi prelungit.

Secţiunea 67

Persoana îndreptăţită să depună o plângere îşi poate retrage plângerea în termen de maxim opt zile de la data depunerii plângerii.

Secţiunea 67a [Abrogat la 26-04-1978]

PARTEA a VIII-a
Decăderea din dreptul de a solicita începerea procesului penal şi aplicarea pedepsei

Secţiunea 68

1. Cu excepţia cazurilor în care hotărârile judecătoreşti sunt supuse revizuirii, nicio persoană nu poate fi pedepsită de două ori pentru o infracţiune pentru care a fost pronunţată o hotărâre judecătorească rămasă definitivă de către o instanţă din Olanda, Aruba, Curaçao, St. Martin sau instituţiile publice din Bonaire, St. Eustatie şi Saba.

2. Dacă hotărârea judecătorească rămasă definitivă a fost pronunțată de o altă instanță, aceeași persoană nu poate fi urmărită penal pentru aceeași infracțiune în caz de:

1°. achitare sau respingere a acuzațiilor;

2°. condamnare, dacă se aplică o pedeapsă, urmată de executarea integrală, de renunțare sau de comutare ori de imunitate la aplicarea pedepsei din cauza împlinirii termenului de prescripție.

3. O persoană nu poate fi urmărită penal pentru o infracțiune care fost judecată definitiv în ceea ce o privește într-o țară străină prin îndeplinirea unei condiții stabilite de autoritățile competente în scopul de a evita procesul penal.

Secțiunea 69

Dreptul de a porni procesul penal încetează la moartea suspectului.

Secțiunea 70

1. Dreptul de a porni procesul penal va fi împiedicat la împlinirea termenului de prescripție de:

1°. trei ani pentru toate infracțiunile minore;

2°. șase ani pentru infracțiunile grave care pot fi pedepsite cu amendă, detenție sau închisoare de cel mult trei ani;

3°. doisprezece ani pentru infracțiuni grave care pot fi pedepsite cu o durată determinată de închisoare mai mare de trei ani;

4°. douăzeci de ani pentru infracțiuni grave care pot fi pedepsite cu închisoare mai mare de zece ani.

2. Spre deosebire de subsecțiunea.(1), dreptul de a porni procesul penal nu încetează la expirarea termenului de prescripție în cazul unei infracțiuni grave căreia i se poate aplica pedeapsa cu închisoarea pe viață.

Secțiunea 71

Termenul de prescripție începe să curgă în ziua următoare zilei în care a fost săvârșită infracțiunea, cu excepția următoarelor cazuri:

1°. în cazul infracțiunilor grave prevăzute la Secțiunea 172 (1), Secțiunea 173 (1), secțiunile 173a și 173b, termenul începe să curgă în ziua următoare datei la care infracțiunea gravă a ajuns la cunoștința unui funcționar însărcinat cu investigarea infracțiunilor;

2°. în cazul contrafacerii, în ziua următoare zilei utilizării elementului contrafăcut;

3°. în cazul infracțiunilor grave prevăzute în secțiunile 240b, 242-250 inclusiv și 273f sau 300-330 inclusiv, în măsura în care infracțiunea constituie mutilarea genitală a unei persoane de sex feminin și a fost comisă împotriva unei persoane care nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani, în ziua următoare datei la care această persoană împlinește vârsta de optsprezece ani;

4°. în cazul infracţiunilor grave prevăzute în secţiunile 278, 279, 282 şi 282a, în ziua următoare datei liberării sau salvării sau a decesului persoanei împotriva căreia s-a săvârşit în mod direct infracţiunea gravă;

5°. în cazul infracţiunilor minore prevăzute în secţiunile 465, 466 şi 467, în ziua următoare datei la care, potrivit prevederile date şi pentru punerea în aplicare a secţiunii 1: 18c din Codul civil [*Burgerlijk Wetboek*], înregistrările care dovedesc o astfel de infracţiune minoră, astfel cum este prevăzut în Secţiunea amintită, sunt transferate către registrul central, prevăzut în Secţiunea 8 a Capitolului 1 din Decretul privind registrul civil din 1994 [*Besluit Burgerlijke Stand 1994*].

Secţiunea 72

1. Orice act de urmărire penală va întrerupe termenul de prescripţie, inclusiv în ceea ce priveşte alte persoane decât persoana urmărită.

2. După întrerupere va începe să curgă un nou termen de prescripţie. Cu toate acestea, nu se poate porni procesul penal în cazul infracţiunilor minore după zece ani şi în cazul infracţiunilor grave dacă perioada care a trecut este egală cu dublul termenului de prescripţie aplicabil pentru acea infracţiune gravă, de la data în care termenul de prescripţie iniţial a început să curgă.

Secţiunea 73

Suspendarea urmăririi penale pentru soluţionarea unei chestiuni preliminare va suspenda termenul de prescripţie.

Secţiunea 74

1. Înainte de proces, procurorul poate stabili una sau mai multe obligaţii care trebuie respectate pentru a evita procesul penal, în cazul infracţiunilor grave, cu excepţia infracţiunilor grave pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de şase ani şi pentru infracţiuni minore. Respectarea acestor obligaţii împiedică începerea procesului penal.

2. Pot fi stabilite următoarele obligaţii:

a. plata unei sume de bani către stat, care să fie stabilită la minim 3 € şi maxim la amenda care poate fi aplicată pentru infracţiune;

b. renunţarea la proprietatea asupra obiectelor care au fost confiscate ori retrase din circulaţie;

c. predarea obiectelor supuse confiscării sau plata valorii evaluate a acestora către stat;

d. plata integrală către stat a unei sume de bani ori transferul obiectelor confiscate în scopul privării, în tot sau în parte, a foloaselor necuvenite obţinute care sunt supuse confiscării speciale potrivit Secţiunea 36e;

e. despăgubirea totală sau parţială a prejudiciului sau a pierderii cauzate prin săvârşirea faptei penale;

f. efectuarea muncii neremunerate sau participarea la un program de formare pentru o perioadă de maxim o sută douăzeci de ore.

3. În cazul unei infracțiuni grave, procurorul va transmite de îndată o notificare indicând data la care a stabilit obligațiile menționate către partea interesată în mod direct, la cererea părții respective.

4. Dispozițiile referitoare la ordinul de muncă în folosul comunității stabilit prin sau potrivit secțiunilor 22b, 22c (1) și (4), 22 e și 22k se vor aplica mutandis obligației prevăzute în subsecțiunea (2) (f). Munca neremunerată ori proiectul de formare se vor încheia în termen de șase luni după ce persoana în cauză a fost de acord cu această obligație. Parchetul poate prelungi această perioadă, o singură dată, cu șase luni. Acesta va notifica persoana în cauză în legătură cu prelungirea, cât mai curând posibil.

5. Normele referitoare la respectarea obligației prevăzute la subsecțiunea (2) (a), vor fi emise de către și potrivit Decretul guvernamental. Aceste norme vor include, în orice caz, locul și modul de plată a sumei de bani, perioada în interiorul căreia această plată trebuie efectuată și decontarea sumei de bani primite. Normele referitoare la respectarea celorlalte obligații prevăzute la subsecțiunea (2) pot fi emise de către sau în temeiul Decretului guvernamental.

Secțiunea 74a

Dacă în lege nu este prevăzută o pedeapsă principală, alta decât amenda, pentru fapta penală, iar suspectul se oferă să plătească maximul amenzii într-un termen stabilit de procuror și se oferă să respecte toate celelalte obligații care trebuie stabilite potrivit secțiunea 74 (2), procurorul nu va refuza stabilirea obligațiilor prevăzute în Secțiunea 74.

Secțiunea 74b

1. Un ordin similar celui prevăzut în secțiunea 12k din Codul de procedură penală va repune persoana în dreptul de a iniția o procedură penală ca și cum acest drept nu ar fi fost niciodată interzis după îndeplinirea obligației stabilite potrivit secțiunii 74.

2. După emiterea ordinului, așa cum a fost prevăzut la alineatul precedent, sumele de bani plătite în aplicarea dispozițiilor secțiunea 72 (2) (a), (c) și (d) vor fi rambursate de îndată persoanei care le-a plătit.

3. Dacă după emiterea ordinului prevăzut la subsecțiunea (1) se dispune condamnarea, instanța va lua în considerare renunțarea la dreptul de proprietate sau predarea obiectelor de către condamnat, în temeiul secțiunii 74 (2) (b) și (c), compensarea daunelor sau pierderilor prevăzute în secțiunea 74 (2) (e) și efectuarea muncii neremunerate sau participarea la proiectul de formare potrivit Secțiunea 74 (2) (f).

4. Dacă după emiterea ordinului prevăzut la alineatul (1) cauza în care a fost stabilită o obligație conform dispozițiilor secțiunii 74 (2) (f), încetează

fără să fi fost aplicată vreo pedeapsă sau măsură, instanţa poate, la cererea fostului inculpat, să îi acorde o compensaţie ce urmează a fi plătită de către stat pentru daunele suferite ca urmare a efectuării muncii neremunerate sau a participării la un proiect de formare în temeiul secţiunii 74 (2) (f) Aceste daune vor include alte pierderi decât cele pecuniare. Secţiunile 89 (3) până la (6) inclusiv, 90, 91 şi 93 din Codul de procedură penală se vor aplica *mutatis mutandis*.

Secţiunea 74c

1. Autoritatea cu care este învestit procurorul în temeiul secţiunii 74 (1), poate fi acordată, până la o notificare ulterioară, ofiţerilor de investigaţie, ce urmează a fi desemnaţi prin Decret Guvernamental în acest scop, în cauze privind infracţiuni minore săvârşite de persoanele care au împlinit vârsta de doisprezece ani prevăzute în decretul amintit respectiv.

2. Obligaţia care urmează a fi stabilită presupune plata unei anumite sume de bani. Normele privind locul şi modul de plată şi perioada în care trebuie efectuată plata vor fi stabilite prin sau potrivit Decretul guvernamental.

3. Subsecţiunile (1) şi (2) se vor aplica *mutatis mutandis* în cauzele privind infracţiunile grave, astfel cum se prevede în secţiunea 74 (1), care nu au o natură complexă şi care au fost săvârşite de către persoane care au împlinit vârsta de optsprezece ani, cu condiţia ca acea sumă de bani să nu depăşească 350 EUR.

4. Ofiţerii învestiţi conform subsecţiunii (1) vor exercita autoritatea potrivit normele stabilite de Consiliul procurorilor generali.

5. Normele referitoare la desemnarea ofiţerilor de investigare menţionaţi la subsecţiunea (1), la supravegherea modului în care îşi exercită autoritatea şi revocarea unui ofiţer de investigaţie vor fi stabilite prin Decret guvernamental.

6. Normele privind răspunderea pentru sumele de bani plătite în temeiul alineatelor (2) şi (3) vor fi stabilite prin Decret guvernamental.

7. Secţiunile 74 (3) şi 74b se vor aplica *mutatis mutandis* la stabilirea obligaţiilor de către organele de anchetă.

Secţiunea 75

Dreptul de a dispune executarea pedepsei sau a măsurii încetează prin decesul condamnatului, cu excepţia măsurii confiscării speciale a foloaselor obţinute în mod ilegal.

Secţiunea 76

1. Dreptul de a dispune executarea unei pedepse sau a unei măsuri încetează prin împlinirea termenului de prescripţie.

2. Acest termen de prescripţie va depăşi termenul de prescripţie prevăzut în privinţa dreptului de a începe procesul penal cu o treime. Durata termenului de prescripţie nu va fi, sub nicio formă, mai scurtă decât pedeapsa aplicată.

Secţiunea 76a

1. Termenul de prescripţie începe să curgă din ziua următoare zilei în care hotărârea judecătorească sau ordinul de executare a pedepsei au fost aplicate.

2. Dacă persoana condamnată care execută pedeapsa într-o instituţie lipseşte nemotivat, un nou termen de prescripţie va începe să curgă din ziua următoare datei în care aceasta a lipsit nemotivat. În cazul revocării liberării condiţionate, un nou termen de prescripţie începe să curgă din ziua următoare acestei revocări.

3. Termenul de prescripţie nu va curge în perioada în care suspendarea executării a fost dispusă prin lege şi nici în perioada în care condamnatul este reţinut în custodia poliţiei, chiar şi pentru condamnarea pentru o altă infracţiune.

4. În cazurile în care a fost aplicată o amendă pentru o infracţiune minoră, iar plata în rate este permisă în hotărârea judecătorească sau în ordinul de pedeapsă, sau parchetul, la cererea condamnatului, i-a acordat o prelungire a plăţii sau posibilitatea plăţii în rate, termenul de prescripţie se prelungeşte cu doi ani.

5. Termenul de prescripţie nu va curge în perioada în care executarea a fost transferată într-un stat străin până când decizia de transfer în vederea executării a fost comunicată Ministrului Justiţiei de către autorităţile acelui stat.

6. Dacă, după ce executarea a fost preluată de către un stat străin, statul renunţă la dreptul său la executare în numele Olandei, un nou termen de prescripţie va începe să curgă din data la care Ministrul justiţiei este notificat în legătură cu această renunţare de către autorităţile statului respectiv.

7. Termenul nu va curge cu privire la condamnările la plata unei sume de bani, potrivit Secţiunii 358 (4) (a)-(c), inclusiv din Legea privind falimentul [*Failissementswet*] în perioada în care sistemul de rambursare a datoriei pentru persoanele fizice [*Schuldsaneringsregeling Natuurlijke Personen*] se aplică în ceea ce priveşte condamnatul.

Secţiunea 77

1. Dreptul de a porni procesul penal şi dreptul de pune în executare pedeapsa încetează prin transferul procedurilor penale către un stat străin potrivit dispoziţiilor capitolului trei al Părţii a X-a din Cartea a IV-a a Codului de procedură penală.

2. În cazul menţionat la alineatul precedent, dreptul de a porni procesul penal şi dreptul de a dispune executarea pedepsei va fi redobândit, dacă autorităţile statului care au preluat urmărirea penală revin asupra hotărârii ori afirmă că nu va începe urmărirea penală sau va înceta urmărirea penală începută.

Secţiunea 77 bis [Abrogat la 01-09-1995]

PARTEA a VIIIA-a
Dispoziții speciale pentru minori

Secțiunea 77a

Secțiunile 9 (1), 10 până la 22a inclusiv, 37 până la 37i inclusiv, 44 și 57 până la 62 inclusiv nu se vor aplica unei persoane care a împlinit vârsta de doisprezece ani, însă care nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani la momentul săvârșirii faptei penale. Dispozițiile speciale ale Secțiunii 77d până la 77g inclusiv se vor aplica în locul acestora.

Secțiunea 77b

1. În cazul unei persoane care a împlinit vârsta de șaisprezece ani, însă care nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani la momentul săvârșirii faptei penale, instanța poate hotărî ca aceasta să fie judecată în conformitate prevederile părților precedente de la secțiunile 77g până la 77gg inclusiv, în cazul în care se constantă că este necesar să se procedeze așa din cauza gravității infracțiunii săvârșite, a caracterului făptuitorului sau a circumstanțelor ce au urmat după săvârșirea faptei.

2. În aplicarea subsecțiunii(1), nu poate fi aplicată pedeapsa închisorii pe viață.

Secțiunea 77c

În cazul unei persoane care a împlinit vârsta de optsprezece ani, însă care nu a împlinit încă vârsta de douăzeci și unu de ani la momentul săvârșirii faptei penale, instanța poate hotărî ca aceasta să fie judecată potrivit dispozițiilor subsecțiunilor 77g până la 77gg inclusiv, dacă se constantă că este necesar să se procedeze astfel din cauza persoanei făptuitorului sau a circumstanțelor ulterioare săvârșirii faptei. În acest caz, măsura detenției într-o instituție pentru minori va fi aplicată potrivit Secțiunea 37a.

Secțiunea 77d

1. Termenul de prescripție a dreptului de a porni procesul penal, prevăzut în secțiunea 70, va fi redus în cazul unei infracțiuni grave cu o jumătate din termenul prevăzut în secțiunea respectivă.

2. Alineatul (1) nu se aplică infracțiunilor grave prevăzute în secțiunea 240b, 242 până la 250 inclusiv și 273f, săvârșite împotriva unei persoane care nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani de către o persoană care a împlinit vârsta de șaisprezece ani la momentul săvârșirii faptei penale.

3. Dreptul de a porni procesul penal pentru o infracțiune gravă sancționată cu pedeapsa închisorii pe viață încetează după împlinirea termenului de prescripție de douăzeci de ani.

Secțiunea 77e

1. Ofițerul de investigații desemnat în acest scop de către procuror poate, după obținerea autorizării procurorului, să-i propună suspectului să participe

în cadrul unui program cu scopul de a preveni transmiterea raportului oficial către procuror. Faptele penale pentru care se poate dispune o soluție în acest mod vor fi stabilite prin decret guvernamental.

2. În cazul propunerii prevăzute la subsecțiunea (1), ofițerul de investigare informează suspectul că nu este obligat să participe la program și îl va informa în legătură cu posibilele consecințe ale neparticipării. Suspectului i se va înmâna și o copie scrisă a propunerii, a comunicării și a informării privind posibilele consecințe.

3. Procurorul va emite instrucțiuni generale cu privire la modul de soluționare prevăzut la subsecțiunea (1). Aceste norme includ, în orice caz:

a. programele și categoriile de fapte penale care, ținând seama de natura acestor programe, vor fi eligibile pentru acest mod de soluționare;

b. durata perioadei de participare, în funcție de natura faptei penale și de program și

c. modul în care poate fi obținută autorizarea procurorului

4. Durata perioadei de participare nu poate depăși douăzeci de ore.

5. Dacă ofițerul de investigație menționat la subsecțiunea (1) este de părere că suspectul a participat în mod satisfăcător la program, acesta va comunica aceasta în scris procurorului și suspectului. Dreptul de a porni procesul penal încetează ca urmare a notificării, cu excepția cazului în care se emite un ordin potrivit secțiunii 12i din Codul de procedură penală. În acest caz, dacă instanța aplică o pedeapsă, acesta va lua în considerare participarea suspectului la program.

Secțiunea 77f

1. Procurorul poate, de asemenea, instrui persoana care face obiectul unui ordin de pedeapsă să urmeze și să respecte instrucțiunile unei fundații, așa cum se menționează în secțiunea 1 din Legea privind îngrijirea tinerilor [*Wet op de Jeugdzorg*], pentru o perioadă care urmează a fi stabilită în aceste instrucțiuni de maxim șase luni într-un ordin de pedeapsă.

2. Contrar prevederilor secțiunea 257a (2) (a) din Codul de procedură penală, procurorul poate aplica munca în folosul comunității pentru o perioadă de maximum șaizeci de ore, care trebuie executată într-o perioadă de cel mult trei luni, într-un ordin de pedeapsă. Secțiunea 77m(9) se va aplica *mutatis mutandis*.

3. Pentru asistența și sprijinirea pentru respectarea instrucțiunilor menționate la subsecțiunea (1) (a) și prestarea muncii în folosul comunității prevăzute la subsecțiunea (1) (b), identitatea persoanei supuse unui ordin de pedeapsă se va stabili în modul prevăzut în secțiunea 27a (1 primul paragraf) și (2) al Codul de procedură penală. În acest scop, procurorul stabilește condiția ca persoana supusă unui ordin de pedeapsă să coopereze prin amprentarea sa ori să furnizeze un document de identitate, așa cum se menționează în secțiunea 1 din Legea privind identificarea obligatorie pentru verificare.

Secţiunea 77g

1. Pedepsele şi măsurile prevăzute în prezenta Parte vor fi aplicate în locul pedepselor prevăzute pentru o faptă penală.

2. Pedeapsa principală poate fi aplicată atât separat, cât şi împreună cu alte pedepse principale ori pedepse complementare.

3. Măsura poate fi aplicată atât separat, cât şi împreună cu o pedeapsă principală, cu pedepse complementare şi cu alte măsuri.

Secţiunea 77g bis [Abrogat la 01-09-1995]

Secţiunea 77h

1. Pedepsele principale sunt:

a. pentru infracţiuni grave: detenţia juvenilă, munca în folosul comunităţii sau amenda;

b. pentru infracţiuni minore: munca în folosul comunităţii sau amenda.

2. Munca în folosul comunităţii poate consta în:

a. un ordin de muncă, precum prestarea unei munci neremunerate sau executarea lucrărilor de reparaţii a daunelor ori a pierderilor cauzate de fapta penală, sau

b. un ordin de formare, precum. participarea la un program de formare sau

c. o combinaţie între un ordin de muncă şi un ordin de formare.

3. Pedepsele complementare sunt:

a. confiscarea;

b. decăderea din dreptul de a conduce autovehicule.

4. Măsurile sunt:

a. detenţia într-o instituţie pentru minori;

b. măsuri referitoare la comportamentul minorului;

c. retragerea din circulaţie;

d. confiscarea specială a câştigurilor obţinute în mod ilegal;

e. compensarea;

f. măsuri care presupun restrângerea libertăţii.

Secţiunea 77h bis [Abrogat la 01-09-1995]

Secţiunea 77i

1. Termenul de detenţie juvenilă va fi:

a. de minim o zi şi maxim douăsprezece luni în cazul unei persoane care nu a împlinit încă vârsta de şaisprezece ani la momentul săvârşirii infracţiunii grave, şi

b. de maxim douăzeci şi patru de luni în celelalte cazuri.

2. Termenul de detenţie pentru minori va fi stabilit în hotărârea judecătorească în zile, săptămâni sau luni.

3. Secţiunile 26 şi 27 se vor aplică *mutatis mutandis* în cazul unui minor condamnat la detenţia juvenilă.

Secţiunea 77j

1. În cazuri speciale, Ministrul nostru de Justiţie poate dispune întreruperea executării detenţiei juvenile pentru o perioadă de maxim trei luni.

2. Ministrul nostru de Justiţie poate stabili norme suplimentare referitoare la întreruperea executării prevăzute la subsecţiunea (1). Aceste norme vor include, în orice caz, criteriile pe care persoana în cauză trebuie să le îndeplinească în scopul de a fi eligibil pentru întreruperea pedepsei, autoritatea de a acorda o astfel de întrerupere, modul în care aceasta urmează să fie acordată şi obligaţiile care pot fi stabilite atunci când este acordată.

3. Capitolul XV din Legea privind instituţiile corecţionale pentru tinerii făptuitori [*Beginselenwet Justitiële Jeugdinrichtingen*] se va aplica hotărârii de întrerupere a executării prevăzute la subsecţiunea (1).

4. Instanţa care a aplicat pedeapsa va putea, în orice moment, în mod condiţionat, să libereze minorul care a fost condamnat la detenţie juvenilă.

5. În cazul liberării condiţionate, va fi stabilit un termen de supraveghere de maxim doi ani. Durata termenului de supraveghere şi condiţiile stabilite vor fi comunicate personal condamnatului. Secţiunile 77y (3), 77z, 77aa şi 77cc până la 77ee inclusiv se vor aplica *mutatis mutandis*.

Secţiunea 77k

Instanţa poate, la cererea parchetului sau a condamnatului, să înlocuiască în tot sau în parte, pedeapsa detenţiei juvenile cu oricare dintre pedepsele prevăzute în secţiunea 9 (1), dacă pedeapsa aplicată ar trebui executată, în tot sau în parte, după ce persoana condamnată a împlinit vârsta de optsprezece ani şi instanţa consideră că această pedeapsă nu îi mai este adecvată.

Secţiunea 77l

1. Cuantumul amenzii va fi cel puţin egal cu suma prevăzută în secţiunea 23 (2) şi nu va depăşi amenzile maxime din a doua categorie. Secţiunea 24a se va aplica *mutatis mutandis* cu condiţia ca instanţa sau procurorul să determine pentru fiecare amendă dacă suma stabilită poate fi plătită în rate şi să stabilească cuantumul fiecăreia dintre aceste rate.

2. În hotărârea prin care aplică pedeapsa amenzii, instanţa poate dispune aplicarea detenţiei pentru neexecutare pentru minor în cazul în care acesta nu face plata integrală şi nici nu se recuperează integral suma datorată.

3. În cazul în care nu a fost efectuată plata parţială sau integrală a amenzii şi recuperarea, parţială sau integrală, nu este posibilă, instanţa care a aplicat pedeapsa poate, la cererea parchetului, să înlocuiască amenda cu detenţia minorului sau, la cererea condamnatului, cu munca în folosul comunităţii. Dacă instanţa dispune conform celor prevăzute la subsecţiunea (2), aceasta

poate modifica şi termenul de detenţie pentru neexecutare a minorului aplicat anterior, cu condiţia ca acesta să fi început deja să curgă.

4. Munca în folosul comunităţii, prevăzută la subsecţiunea (3), va fi aplicată proporţional cu cuantumul rămas neachitat. Secţiunile 77m până la 77q inclusiv şi 77ff (4) se vor aplica *mutatis mutandis*. Pedeapsa poate fi aplicată doar atunci când condamnatul nu a împlinit vârsta de optsprezece ani.

5. Dacă la începutul executării pedepsei cu detenţia pentru neexecutare minorul condamnat a împlinit vârsta de optsprezece ani, detenţia pentru neexecutare pentru minor va fi executată ca detenţie pentru neexecutare, cu excepţia cazului în care se precizează în hotărârea sau în decizia luată potrivit subsecţiunii (3) că detenţia minorului pentru neexecutare este adecvată pentru condamnat chiar dacă acesta a împlinit vârsta de optsprezece ani.

6. Termenul de detenţie pentru neexecutare a minorului sau de detenţie pentru neexecutare va fi de minim o zi şi trei luni. Un maxim de o zi se va aplica pentru fiecare 15 € din restul de amendă. Plata restului amenzii va anula detenţia pentru neexecutare a minorului ori detenţia pentru neexecutare. Secţiunea 24c (4) se va aplica *mutatis mutandis*.

7. Dacă se aplică o amendă, Secţiunea 27 (3) şi (4) se va aplica *mutatis mutandis*.

Secţiunea 77m

1. Hotărârea judecătorească sau ordinul de pedeapsă vor preciza dacă munca în folosul comunităţii constă într-un ordin de muncă, un ordin de formare sau într-o combinaţie a acestora, precum şi numărul de ore lucrate sau ore de formare ale pedepsei. Hotărârea judecătorească sau ordinul de pedeapsă poate preciza natura şi conţinutul muncii ce trebuie efectuată ori proiectul de formare la care urmează să participe.

2. Instanţa poate stabili o obligaţie privind munca neremunerată ori o obligaţie privind munca pentru restituirea prejudiciului sau a pierderii cauzate prin fapta penală pentru maxim două sute de ore.

3. Perioada în care trebuie efectuată munca nu trebuie să depăşească şase luni, dacă nu a fost aplicată pedeapsa de o sută de ore, şi un an în celelalte cazuri. Cu toate acestea, în aplicarea Secţiunii 77o (2), parchetul poate prelungi această perioadă.

4. Durata unui program de formare nu va depăşi două sute de ore.

5. Programul de formare se va desfăşura pe o perioadă de cel mult şase luni.

6. Dacă sunt aplicate mai multe ordine de muncă în folosul comunităţii, numărul total de ore nu va depăşi două sute patruzeci de ore.

7. Dacă instanţa aplică pedeapsa muncii în folosul comunităţii, Secţiunea 27 (1) şi (4) se vor aplica *mutatis mutandis*..

8. Parchetul poate, din oficiu sau la cererea condamnatului, să prelungească perioada menţionată la subsecţiunile (3) şi (5) o singură dată cu aceeaşi durată.

Parchetul va notifica persoana condamnată în legătură cu această prelungire cât mai curând posibil.

9. Perioadele menționate la subsecțiunile (3) și (5), vor fi prelungite până la momentul la care condamnatul este privat de libertate prin lege din alte motive și până la momentul în care acesta lipsește nemotivat.

Secțiunea 77n

1. Prin hotărârea în care se aplică pedeapsa cu munca în folosul comunității instanța va dispune aplicarea măsurii detenției minorului pentru neexecutare, în cazul în care condamnatul nu reușește să finalizeze în mod satisfăcător munca în folosul comunității.

2. Termenul de detenție pentru neexecutare a minorului va fi stabilit în zile întregi, săptămâni sau luni.

3. Termenul de detenție pentru neexecutare a minorului va fi de minim o zi și maxim patru luni. Un maxim de o zi se va aplica pentru fiecare două ore de muncă în folosul comunității.

4. În cazul în care o parte din pedeapsa cu muncă în folosul comunității a fost executată, termenul de detenție pentru neexecutare a minorului se va reduce proporțional. În cazul în care, ca urmare a acestei reduceri, detenția pentru neexecutare a minorului ar trebui să fie efectuată pentru o parte a zilei, numărul de zile va fi rotunjit până la cea mai apropiată.

Secțiunea 77o

1. Comisia pentru protecția copilului [*Raad voor de Kinderbescherming*] este însărcinată cu pregătirea și suportul executării ordinelor de muncă în folosul comunității. Parchetul poate solicita rapoarte privind progresul condamnatului de la Comisia pentru protecția copilului. Parchetul poate solicita asistența acesteia și îi poate da instrucțiunile necesare. Comisia pentru protecția copilului are autoritatea de a da instrucțiuni fundației menționate în secțiunea 1 subsecțiunea (1) din Legea privind îngrijirea tinerilor, atunci când fundația, menționată în secțiunea 1 (1) din Legea privind îngrijirea tinerilor este însărcinată cu punerea în executare a muncii în folosul comunității.

2. În executarea muncii în folosul comunității, identitatea condamnatului va fi stabilită în modul prevăzut la secțiunea 27 lit. a) subsecțiunea (1 primul paragraf) și (2) din Codul de procedură penală.

3. Parchetul poate, după consultarea Comitetului pentru Protecția Copilului și a condamnatului, să modifice pedeapsa aplicată, cu excepția numărului de ore aplicate, în cazul în care consideră că persoana condamnată se află sau s-a aflat în incapacitate de a efectua munca în deplină concordanță cu hotărârea judecătorească sau cu ordinul de pedeapsă. Această modificare va aproxima, cât mai mult posibil, pedeapsa cu munca în folosul comunității aplicată. Parchetul va notifica condamnatul și Comisia pentru Protecția Copilului în legătură cu această modificare.

4. Parchetul va transmite această notificare condamnatului cât mai curând posibil. Notificarea va indica numărul de ore de muncă în folosul comunităţii care, în opinia parchetului, a fost executat şi pedeapsa stabilită pentru restul.

5. Condamnatul va putea formula contestaţie împotriva notificării menţionate la subsecţiunea (3) la instanţa care a aplicat pedeapsa în termen de paisprezece zile de la primirea acesteia. Instanţa poate modifica hotărârea parchetului. Alineatul (2) se va aplica *mutatis mutandis*.

Secţiunea 77p

1. În cazul în care persoana condamnată la pedeapsa muncii în folosul comunităţii nu începe efectuarea acesteia, nu cooperează pentru stabilirea identităţii sale sau în cazul în care parchetul este de părere că persoana condamnată nu efectuează sau nu a efectuat în mod satisfăcător munca în folosul comunităţii aplicată, parchetul va dispune aplicarea detenţiei pentru neexecutare pentru minori. Parchetul va notifica aplicarea detenţiei pentru neexecutare pentru minori condamnatului şi Serviciului de protecţia copilului.

2. Parchetul va transmite această notificare condamnatului cât mai curând posibil. Notificarea va indica numărul de ore de muncă în folosul comunităţii care, în opinia parchetului, a fost executat şi numărul de zile de detenţie pentru neexecutare a minorului.

3. Condamnatul poate formula o contestaţie împotriva notificării prevăzute în subsecţiunea (2) la instanţa care a pronunţat sentinţa, în termen de paisprezece zile de la primirea notificării. Instanţa poate modifica hotărârea parchetului.

4. Dacă la începutul executării pedepsei condamnatul a împlinit vârsta de optsprezece ani, detenţia pentru neexecutare a minorului va fi executată ca detenţie pentru neexecutare, cu excepţia cazului în care se precizează în hotărârea de condamnare că detenţia minorului pentru neexecutare este adecvată pentru condamnat, chiar dacă acesta a împlinit vârsta de optsprezece ani.

Secţiunea 77q

1. Parchetul poate doar să ia o decizie ori să emită un ordin în temeiul secţiunii 77o (2) sau al secţiunii 77p (1) în termen de trei luni de la expirarea perioadei în care munca ar fi trebuit efectuată ori în care ar fi trebuit să participe la proiectul de formare potrivit secţiunea 77m.

2. Dacă parchetul verifică dacă munca în folosul comunităţii a fost îndeplinită în mod satisfăcător, va notifica condamnatului acest lucru cât mai curând posibil.

Secţiunea 77r

Decăderea din dreptul de a conduce un autovehicul poate fi aplicată în cazurile prevăzute la secţiunile 179, 179a şi 180 din Legea privind traficul rutier din 1994 [*Wegenverkeerswet 1994*] şi Secţiunea 30 (6) din Legea privind

răspunderea civilă auto [*Wet Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen*] Buletinul de acte şi decrete [*Staatsblad*]1963, 228). În acest caz, aceste articole se vor aplica *mutatis mutandis*.

Secţiunea 77s

1. Măsura detenţiei într-o instituţie pentru minori poate fi aplicată dacă

a. fapta este o infracţiune gravă pentru care poate fi dispus arestul preventiv;

b. siguranţa celorlalţi sau siguranţa generală a persoanelor sau a bunurilor necesită aplicarea măsurii, şi

c. măsura este în interesul dezvoltării celei mai bune a inculpatului în viitor.

2. Instanţa va aplica măsura doar după ce i-a fost prezentată o opinie motivată, datată şi semnată a cel puţin doi experţi în ştiinţe comportamentale din diferite discipline. O astfel de opinie este oferită în comun de specialiştii în ştiinţe comportamentale sau de fiecare dintre ei separat. În cazul în care această opinie precede începerii procesului cu mai mult de un an, instanţa va putea să se bazeze pe aceasta doar cu acordul parchetului şi a inculpatului.

3. Măsura va putea fi, de asemenea, aplicată dacă inculpatul nu răspunde penal din cauza faptului că acesta nu poate fi tras la răspundere pentru săvârşirea unei fapte penale din cauza unei boli sau afecţiuni mintale. Dacă inculpatul suferă de o boală sau de o afecţiune mintală la momentul săvârşirii infracţiunii, atunci, în vederea aplicării subsecţiunii (1), unul dintre experţii comportamentali trebuie să fie psihiatru.

4. Subsecţiunea (2) nu se va aplica dacă persoana în cauză refuză să coopereze la examinarea cerută pentru depunerea opiniei. atunci când este posibil, specialiştii în ştiinţe comportamentale pregătesc, împreună sau fiecare dintre aceştia în mod separat, o opinie sau un raport privind motivul refuzului. Instanţa va depune toate eforturile pentru a asigura depunerea unei alte opinii sau a unui alt raport, recomandând opinia sau raportul în ceea ce priveşte oportunitatea sau necesitatea aplicării unei măsuri cu care persoana în cauză este dispusă să coopereze.

5. Dacă măsura este aplicată, Ministerul nostru de Justiţie va însărcina o instituţie, potrivit Secţiunii 1 (b) din Legea instituţiilor corecţionale pentru tinerii făptuitori cu executarea ori va dispune detenţia condamnatului într-o altă unitate.

6. Măsura va fi valabilă timp de trei ani. Măsura va înceta condiţionat după doi ani, dacă aceasta este extinsă potrivit secţiunii 77t. Termenul va începe să curgă după de hotărârea judecătorească va rămâne definitivă. Măsura va înceta atunci când o hotărâre judecătorească în care măsura este din nou aplicată persoanei în cauză devine definitivă.

7. Termenul pentru care a fost aplicată măsura nu curge:

a. pe durata perioadei în care condamnatul este privat de libertate prin lege pentru alte motive şi atunci când aceasta lipseşte nemotivat pe durata unei astfel de perioade de privare de libertate;

b. pe durata perioadei în care condamnatul lipseşte nemotivat mai mult de o săptămână de la locul desemnat pentru executarea măsurii;

c. atunci când măsura încetează condiţionat potrivit subsecţiunii (6) şi secţiunii 77t (2).

8. Fără a aduce atingere prevederilor subsecţiunii (7), Ministrul nostru poate, în orice moment, după consultarea Comisiei pentru Protecţia Copilului, dispune, condiţionat sau necondiţionat, încetarea măsurii.

Secţiunea 77s bis [Abrogat la 01-09-1995]

Secţiunea 77t

1. Instanţa de fond care a judecat infracţiunea pentru care a fost aplicată măsura poate, la cererea parchetului, să prelungească termenul prevăzut la Secţiunea 77s (6, primul paragraf), pentru o perioadă maximă de doi ani, de fiecare dată. Parchetul poate formula o cerere pentru prelungirea măsurii nu mai devreme de două luni şi nu mai târziu de o lună înainte de data în care măsura încetează condiţionat. Secţiunile 509oa şi 509q din Codul de procedură penală se vor aplica *mutatis mutandis*.

2. Durata măsurii poate fi prelungită doar dacă aceasta nu depăşeşte cinci ani ca urmare a unei astfel de prelungiri, cu condiţia ca măsura să fie aplicată inculpatului prevăzut în secţiunea 77s (3, paragraful al doilea). În acest caz, măsura poate fi prelungită dacă durata acesteia nu depăşeşte şapte ani. În hotărârea sa de prelungire a măsurii, instanţa poate stabili data la care măsura, cu excepţia unei prelungirii ulterioare, va înceta condiţionat. În cazul prelungirii măsurii, măsura va înceta condiţionat cu un an înaintea încetării măsurii stabilite de instanţă. Secţiunea 77s alineatul (7) se va aplica *mutatis mutandis*.

3. Prelungirea va fi posibilă doar dacă măsura este aplicată pentru o infracţiune gravă împotriva integrităţii fizice a uneia sau a mai multor persoane sau care presupune punerea în pericol a integrităţii fizice a uneia sau a mai multor persoane. Secţiunea 77s (1) (b) şi (c) se va aplica *mutatis mutandis*.

4. O cerere de prelungire a măsurii detenţiei într-o instituţie pentru minori va fi soluţionată de un complet de 3 judecători ai Tribunalului.

5. Cererea va trebui să fie însoţită de:

a. o opinie recent întocmită, motivată şi semnată din partea şefului instituţiei şi

b. o copie a înregistrărilor referitoare la starea fizică şi mintală a condamnatului.

6. Măsura va putea fi prelungită fără opinia precizată la subsecţiunea (5) (a), dacă aceasta nu poate fi dată din cauza lipsei de cooperare din partea condamnatului.

Secţiunea 77ta

1. Dacă măsura încetează condiţionat conform secţiunea 77s (6) şi secţiunea 77t (2), acesta va fi supusă condiţiei generale ca:

a. minorul să nu săvârşească o faptă penală pe durata încetării condiţionate;

b. minorul să urmeze şi să respecte instrucţiunile fundaţiei prevăzute în secţiunea 1 (1) din Legea privind îngrijirea tinerilor sau, dacă condamnatul a împlinit vârsta de optsprezece ani, ale serviciului de probaţiune ori ale unui agent special de probaţiune desemnat prin decret guvernamental, chiar dacă aceste instrucţiuni implică o formă mai intensivă de asistenţă şi sprijin;

c. minorul nu se sustrage supravegherii privind respectarea obligaţiilor.

2. Parchetul este însărcinat cu supravegherea respectării condiţiilor. Fundaţia, serviciul de probaţiune ori agentul de probaţiune, aşa cum sunt menţionaţi în subsecţiunea (1) (b), vor depune rapoarte privind progresul cu privire la respectarea de către condamnat a condiţiilor parchetului.

3. La un an după încetarea condiţionată a măsurii prevăzute în secţiunea 77s (6) şi secţiunea 77t (2), măsura va înceta necondiţionat prin efectul legii, cu condiţia ca încetarea condiţionată să nu fie prelungită potrivit secţiunii 77tb. În cazurile în care încetarea condiţionată este prelungită, măsura va înceta necondiţionat după împlinirea duratei maxime de încetare condiţionată.

Secţiunea 77tb

1. Instanţa de fond care a judecat infracţiunea gravă pentru care a fost aplicată măsura va putea, din oficiu sau la cererea parchetului, să prelungească încetarea condiţionată. Instanţa va stabili durata prelungirii.

2. Durata totală a încetării condiţionate a măsurii va fi maxim de doi ani. Termenul încetării condiţionate nu va curge atunci când minorul se sustrage supravegherii mai mult de o săptămână.

3. Pe durata încetării condiţionate a măsurii, instanţa menţionată la subsecţiunea (1) poate, din oficiu sau la cererea parchetului, a minorului sau a apărătorului său:

a. să stabilească obligaţii referitoare la comportamentul minorului;

b. să desemneze o instituţie, alta decât cea desemnată anterior, pentru a oferi asistenţă şi sprijin minorului .

c. dacă minorul nu urmează şi nu respectă instrucţiunile prevăzute în secţiunea 77ta (1) (b), să dispună încetarea condiţionată, iar minorul se va întoarce în detenţie într-o instituţie din cele prevăzute în secţiunea 1 (e) din Legea privind instituţiile de corecţie pentru făptuitori tineri,

ori, dacă minorul a atins vârsta de optsprezece ani, într-un penitenciar, aşa cum este menţionat în secţiunea 1 lit. (b) din legea instituţiilor penitenciare ori într-o instituţie dintre cele prevăzute în secţiunea 1 lit. (b) din Legea privind tratamentul persoanelor reţinute în baza unui ordin de încredinţare.

4. Instanţa va stabili durata întoarcerii în detenţie prevăzută la subsecţiunea (3) (c). Această durată nu poate depăşi durata încetării condiţionate şi va fi de maxim un an. În cazul întoarcerilor repetate în detenţie, durata totală a acestor reveniri nu poate depăşi un an. O întoarcere în detenţie poate fi aplicată cel mult de două ori.

5. Dacă instanţa stabileşte condiţii speciale, aşa cum se menţionează la alineatul (3) litera (a), secţiunea 77z se va aplica *mutatis mutandis*, cu condiţia ca instanţa să poată limita operarea condiţiilor speciale la o perioadă ce urmează a fi stabilită în sentinţă, în perioada de prelungire a încetării condiţionate.

6. Dacă un ordin judecătoresc autorizează internarea involuntară a minorului într-un spital de psihiatrie în temeiul Legii privind internarea involuntară în spitalele de psihiatrie [*Wet Bijzondere Opnemingen in Psychiatrische Ziekenhuizen*], măsura va înceta necondiţionat.

7. Secţiunile 77cca (1), (3) până la (6) inclusiv şi (8) se vor aplica *mutatis mutandis*. În cazul în care Parchetul încă consideră că arestarea este necesară, acesta va înainta de îndată judecătorului de instrucţie o cerere de executare provizorie şi o cerere instanţei potrivit subsecţiunii (3).

Secţiunea 77u

O hotărâre în temeiul secţiunilor 77t, 77tb şi 77wd se poate lua în camera de consiliu, după ce persoana condamnată şi, în cazul în care acesta este minor, cei care au autoritate legală asupra acestuia, au fost audiaţi sau au fost înştiinţaţi în mod corespunzător. Secţiunile 14h (1, primul şi al treilea paragraf) şi (2) până la (5) inclusiv, 14i (2) până la (6) inclusiv şi secţiunea 14j din prezentul Cod şi secţiunea 495b din Codul de procedură penală se vor aplica *mutatis mutandis*, fără a aduce atingere secţiunilor 502 şi 503 din Codul de procedură penală.

Secţiunea 77v

1. Dacă se aplică detenţia minorului sau detenţia într-o instituţie pentru minori, instanţa poate include în hotărârea sa o recomandare privind locul şi modul în care pedeapsa şi măsura se pot executa. Instanţa poate include o astfel de recomandare într-o hotărâre precum cea prevăzută la secţiunea 77t.

2. Subsecţiunea (1) nu se va aplica dacă, în aplicarea secţiunea 77x, pedeapsa sau măsura nu este executată în totalitate. Dacă pedeapsa sau măsura este executată integral sau parţial potrivit secţiunea 77dd, instanţa poate include o recomandare în ordinul de executare.

3. Parchetul va notifica Ministrul nostru de Justiţie de îndată ce acestea vor fi executorii. În plus, după caz, acesta va anexa recomandarea instanţei cu privire la detenţie.

4. Ministrul nostru se poate consulta cu Comisia pentru Protecţia Copilului cu privire la locul executării.

Secțiunea 77w

1. Măsura privind conduita minorului poate fi aplicată dacă:

a. gravitatea infracțiunii săvârșite sau frecvența infracțiunilor grave săvârșite ori condamnările anterioare pentru infracțiuni grave determină acest lucru, și

b. măsura este în interesul dezvoltării celei mai bune a inculpatului în viitor.

2. Instanța va aplica măsura doar după ce i-a fost prezentată o recomandare motivată, datată și semnată de către Comisia pentru protecția minorilor, care este susținută de cel puțin un expert în științe comportamentale. În cazul în care data acestei recomandări precede datei începerii procesului cu mai mult de un an, instanța se poate baza pe aceasta doar cu consimțământul parchetului și a inculpatului.

3. Instanța va preciza conținutul măsurii în hotărârea sa. Măsura poate impune participarea condamnatului la un program într-o instituție ce urmează a fi desemnată de către instanță sau participarea la un program în afara instituției cu asistența și suportul unei organizații ce urmează a fi desemnată de către instanță. În executarea măsurii, condamnatul va coopera prin amprentarea sa ori va furniza un document de identitate, așa cum se menționează în secțiunea 1 din Legea privind identificarea obligatorie, pentru verificare.

4. În scopul punerii în aplicare a programului, instituțiile sau organizațiile menționate în subsecțiunea (3), vor stabili un plan, adaptat problemelor persoanei condamnate. Normele referitoare la cerințele planul, programele și instituțiile ori organizațiile prevăzute la subsecțiunea (3) pe care trebuie să le îndeplinească, pot fi stabilite prin sau potrivit Decretul guvernamental. În plus, normele referitoare la procedurile de operare ale instituțiilor sau organizațiilor menționate la subsecțiunea (3) trebuie stabilite prin sau potrivit Decretul guvernamental.

5. Măsura va fi aplicată pentru o perioadă de cel puțin șase luni și o perioadă maximă de un an. Termenul va începe să curgă de la data la care hotărârea judecătorească rămâne definitivă.

6. Fundația, așa cum este prevăzut în secțiunea 1 subsecțiunea (1) din Legea privind îngrijirea tinerilor, va fi însărcinată cu pregătirea și susținerea executării măsurii. În executarea măsurii, fundația trebuie să stabilească identitatea condamnatului în modul prevăzut la Secțiunea 27a (1) primul paragraf și subsecțiunea (2) din Codul de procedură penală. Parchetul poate solicita rapoarte de la fundație privind progresul condamnatului în respectarea măsurii. Dacă la momentul executării măsurii minorul împlinește sau a împlinit vârsta de optsprezece ani, instanța poate dispune ca un serviciu de probațiune, conform prevederilor secțiunea 14d (2) să susțină executarea măsurii.

7. Termenul pentru care a fost dispusă măsura nu va curge cât timp persoana condamnată este privată de libertate prin lege pentru alte motive, precum și atunci când aceasta lipsește nemotivat pe durata privării de libertate;

Secţiunea 77wa

1. Instanţa poate dispune ca programul menţionat la Secţiunea 77w (3) să constea, în tot sau în parte, într-un mod de îngrijire aşa cum este prevăzut în secţiunea 5 (2) lit. (a) şi (b) din Legea privind îngrijirea tinerilor, dacă fundaţia menţionată în secţiunea 1 lit. (f) a acestei legi a luat o decizie în sensul că acest tip de îngrijire este indicat pentru inculpat. Decizia va fi prezentată împreună cu recomandarea Comisiei pentru protecţia copilului.

2. Contrar prevederilor subsecţiunea (1), dacă fundaţia menţionată în secţiunea 1 (1) din Legea privind îngrijirea tinerilor nu ia sau nu ia în timp util o decizie în sensul că acest tip de îngrijire este indicat inculpatului, instanţa poate dispune, în baza unei recomandări în acest sens din partea Comisiei pentru protecţia copilului, ca programul prevăzut la secţiunea 77w 3 să constea, în tot sau în parte, dintr-un tip de îngrijire prevăzut la subsecţiunea (1).

3. Dacă instanţa aplică dispoziţiile subsecţiunea (2), Comisia pentru Protecţia Copilului va notifica de îndată fundaţia, astfel cum se menţionează în secţiunea 1 lit. (f) din Legea privind îngrijirea tinerilor.

Secţiunea 77wb

1. În cazul în care comportamentul persoanei condamnate dă motive să se acţioneze în acest fel sau dacă modificarea măsurii este în interesul dezvoltării acesteia, instanţa poate, la cererea parchetului, să decidă modificarea conţinutului măsurii.

2. Instanţa va decide schimbarea conţinutului măsurii doar după depunerea unei recomandări motivate, datate şi semnate de Comisia pentru Protecţia Copilului

3. Secţiunea 77w (2) primul paragraf, (3), (4), (6) şi (7) se vor aplica *mutatis mutandis* hotărârii de modificare a măsurii.

Secţiunea 77wc

1. În hotărârea prin care se aplică măsura referitoare la conduita minorului, instanţa va dispune aplicarea detenţiei pentru neexecutare a minorului în cazul în care minorul nu cooperează în mod satisfăcător la executarea măsurii.

2. Termenul de detenţie a minorului pentru neexecutare va fi stabilit în zile întregi, săptămâni sau luni. Pentru fiecare lună pentru care se aplică măsura, se va aplica maxim o lună de detenţie pentru neexecutare a minorului.

3. În cazul în care o parte din măsurii a fost efectuată, termenul de detenţie pentru neexecutare a minorului se va reduce proporţional.

4. Secţiunea 77p se va aplica *mutatis mutandis*.

Secţiunea 77wd

1. În cazul în care conduita persoanei condamnate dă motive să se acţioneze astfel şi prelungirea este în interesul dezvoltării condamnatului, instanţa poate, la cererea parchetului, să prelungească durata măsurii, o singură dată, prin

sporirea până la maximul aceleiaşi perioade pentru care a fost aplicată măsura. Parchetul poate depune o cerere pentru prelungirea măsurii nu mai devreme de două luni şi nu mai târziu de o lună înainte de data la care măsura încetează prin trecerea timpului.

2. O cerere potrivit subsecţiunii (1), care este depusă după o lună de la data la care măsura încetează prin trecerea timpului, însă într-un termen rezonabil, va fi totuşi admisă, dacă există circumstanţe speciale care necesită extinderea măsurii în interesul dezvoltării viitoare a minorului.

3. Cererea va trebui să fie însoţită de:

a. o recomandare recent întocmită şi motivată de către Comisia pentru protecţia copilului;

b. o copie a înregistrărilor referitoare la conduita condamnatului de la instituţia sau organizaţia însărcinată cu executarea măsurii.

4. Instanţa va preciza detaliile prelungirii măsurii în hotărârea sa. Prelungirea poate implica extinderea programului la care condamnatul participă. Prelungirea poate, de asemenea, impune participarea condamnatului la un program ce va fi numit de către instanţă, într-o instituţie desemnată în acest sens ori participarea la un program în afara instituţiei cu asistenţa şi sprijinul unei organizaţii desemnate în hotărâre.

5. Secţiunile 77wa, 77wb şi 77wc se vor aplica *mutatis mutandis*.

Secţiunea 77we

Dacă hotărârea în care este aplicată măsura restrictivă de libertate, instanţa dispune detenţia pentru neexecutare a minorului în cazul nerespectării măsurii.

1. Secţiunile 38v, 38w (2) până la (4) inclusiv şi 77p (4) se vor aplica *mutatis mutandis*.

Secţiunea 77wf

1. Dacă există indicii temeinice că persoana condamnată nu respectă sau nu a respectat măsura, parchetul poate dispune arestarea acestuia. Dacă nu se poate aştepta ordinul parchetului, procurorul-adjunct poate dispune arestarea condamnatului. Procurorul-adjunct va notifica arestarea de îndată, în scris sau verbal, parchetului.

2. Parchetul va depune de îndată o cerere de executare a detenţiei pentru neexecutare pentru minori la judecătorul de instrucţie după arestare. Secţiunile 38x (3) până la (6) inclusiv, 38ij şi 77p se vor aplica *mutatis mutandis*.

3. Persoana condamnată şi parchetul pot face apel împotriva hotărârii judecătorului de instrucţie la instanţa care a dispus măsura, în termen de paisprezece zile. Parchetul va anexa la cererea sa documentele relevante şi le va transmite instanţei. Instanţa va stabili cu celeritate o zi pentru judecarea cauzei, cu excepţia cazului în care stabileşte că apelul persoanei condamnate este inadmisibil. Parchetul va cita persoana condamnată în vederea prezentării la şedinţa de judecată, iar cerea îi va fi comunicată acestuia. Secţiunile 14i (2)-(6) inclusiv,

14j şi 77ee (2) din prezentul cod şi secţiunea 495b din Codul de procedură penală se vor aplica *mutatis mutandis.*

Secţiunea 77x

1. În cazurile în care este aplicată detenţia minorului, alta decât detenţia pentru neexecutare a minorului, munca în folosul comunităţii, amenda sau decăderea din dreptul de a conduce un autovehicul, instanţa poate dispune ca această pedeapsă sau măsură să nu fie executată în tot sau în parte.

2. În cazurile în care este aplicată măsura detenţiei într-o instituţie pentru minori, instanţa poate dispune ca această măsură să nu fie executată.

Secţiunea 77y

1. Instanţa care dispune neexecutarea unei pedepse sau a unei măsuri va stabili în acelaşi timp un termen de supraveghere de maxim doi ani.

2. Termenul de supraveghere va începe să curgă:

a. din cea de-a cincisprezecea zi de la pronunţarea hotărârii definitive, în cazul în care se face sau se trimite o notificare în sensul Secţiunii 366a (1) şi (2) din Codul de procedură penală, cu excepţia cazului în care hotărârea sau hotărârea atacată nu a devenit definitivă din cauza formulării în termen a unei căi de atac;

b. din cea de-a cincisprezecea zi de la comunicarea notificării, dacă este necesară notificarea prealabilă prevăzută la Secţiunea 366a (3) din Codul de procedură penală, cu excepţia cazului în care hotărârea sau hotărârea atacată nu a devenit definitivă din cauza formulării în termen a unei căi de atac .

3. Termenul de supraveghere nu curge în perioada în care condamnatul este privat de libertate prin lege ori lipseşte nemotivat în perioada de privare de libertate.

Secţiunea 77z

Secţiunea 77x se va aplica, sub rezerva obligaţiei generale ca persoana condamnată să nu săvârşească o altă faptă penală înainte expirării termenului de supraveghere şi, în cazul în care au fost stabilite obligaţii speciale pentru aplicarea secţiunii 77x, dacă acesta cooperează la amprentare sau prezintă un document de identitate, potrivit secţiunii 1 din Legea privind identificarea obligatorie pentru verificare. Obligaţiile speciale privind conduita persoanei condamnate ce pot fi stabilite vor fi stipulate prin Decret Guvernamental. Instanţa poate limita aplicarea obligaţiilor speciale pentru o perioadă ce urmează a fi stabilită în hotărâre, pe durata termenului de supraveghere.

Secţiunea 77za

1. În hotărârea sa, instanţa poate dispune, din oficiu sau la cererea parchetului, executarea imediată a obligaţiilor stabilite în secţiunea 77z, asistenţa şi sprijinul care urmează a fi furnizate în temeiul secţiunii 77aa (2) şi (3) sau supravegherea ce trebuie efectuată în temeiul secţiunii 77aa (4), în cazul în

care se consideră mod serios că persoana condamnată va comite din nou o infracțiune gravă împotriva integrității fizice şi va pune în pericol integritatea fizică a uneia sau mai multor persoane.

2. Instanța de apel poate revoca, din oficiu sau la cererea condamnatului sau a parchetului, ordinul menționat la subsecțiunea (1).

Secțiunea 77aa

1. Parchetul este însărcinat cu supravegherea respectării obligațiilor.

2. Instanța poate desemna o fundație potrivit Secțiunii 1 (1) din Legea privind îngrijirea tinerilor sau, în cazurile speciale şi după consultarea cu o astfel de persoană juridică, o persoană fizică să asiste şi să sprijine condamnatul în îndeplinirea obligațiilor speciale. În vederea asigurării asistenței şi sprijinului în îndeplinirea respectării obligațiilor speciale, fundația va stabili identitatea condamnatului potrivit Secțiunii 27a (1) primul paragraf şi (2) din Codul de procedură penală.

3. Instanța poate, dacă persoana condamnată a fost plasată sub tutelă potrivit Secțiunii 1: 254 din Codul civil, să numească o fundație aşa cum este prevăzut în secțiunea 1 (1) din Legea privind îngrijirea tinerilor pentru a asista şi sprijini condamnatul în îndeplinirea obligațiilor speciale.

4. Dacă persoana condamnată este majoră, atunci secțiunea 14d (2) se va aplica *mutatis mutandis*.

5. Normele privind natura şi scopul asistenței şi sprijinului prevăzute la subsecțiunile (2) şi (3) pot fi stabilite la recomandarea Ministrului nostru de Justiție şi al Sănătății, Integrității şi Sportului.

Secțiunea 77bb

Secțiunea 366a din Codul de procedură penală se va aplica *mutatis mutandis* notificării sentinței prin care se aplică secțiunea 77x şi 77z.

Secțiunea 77cc

1. Instanța care stabileşte această obligație poate, după primirea unei cereri din partea parchetului sau a condamnatului, să reducă termenul de supraveghere sau să îl prelungească o singură dată. Prelungirea nu poate depăşi un an.

2. În mod similar, în timpul termenului de supraveghere sau în timpul suspendării, instanța prevăzută în subsecțiunea (1) poate modifica obligațiile speciale stabilite sau poate modifica durata acestor obligații în perioada de probă, poate revoca aceste obligații, poate stabili obligații speciale şi poate acorda, modifica sau revoca o programare potrivit secțiunii 77aa (2).

Secțiunea 77cca

1. În cazurile în care instanța a aplicat o pedeapsă privativă de libertate pentru minor ori măsura detenției într-un centru pentru minori, dar a ordonat suspendarea executării în tot sau în parte, parchetul poate dispune arestarea

condamnatului, dacă există motive serioase de a suspecta nerespectarea oricărei dintre obligaţiile stabilite. Dacă nu se poate aştepta ordinul parchetului, procurorul-adjunct poate dispune arestarea condamnatului. Procurorul-adjunct va notifica arestarea de îndată, în scris sau verbal, parchetului.

2. În cazul în care parchetul consideră în continuare că arestarea este necesară, acesta va înainta de îndată judecătorului de instrucţie o cerere de executare provizorie şi o cerere instanţei potrivit Secţiunii 77dd (1) .

3. Judecătorul de instrucţie va pronunţa o hotărâre în termen de trei ori douăzeci şi patru de ore după arestare. Până la pronunţarea hotărârii judecătorului de instrucţie condamnatul nu va fi eliberat.

4. Persoana condamnată va fi audiată de către judecătorul de instrucţie. Secţiunea 77ee (2) şi secţiunile 40 şi 191 din Codul de procedură penală se vor aplica *mutatis mutandis*. Apărătorul persoanei condamnate are dreptul să fie prezent la audierea acestuia şi să verifice documentele relevante pentru această cerere.

5. În cazul în care judecătorul de instrucţie admite cererea parchetului, acesta dispune executarea provizorie a suspendării detenţiei minorului ori a măsurii internării minorului într-un centru de detenţie pentru minori. Dacă respinge cererea, va dispune liberarea condamnatului.

6. Parchetul va comunica fără întârziere persoanei condamnate, în scris, hotărârea judecătorului de instrucţie.

7. Termenul executării provizorii expiră prin aplicarea legii începând cu data la care durata privării de libertate este egală cu durata detenţiei minorului ori a măsurii detenţiei minorului într-un centru pentru minori ce urmează a fi executată.

8. Instanţa competentă să soluţioneze cererea de executare poate, din oficiu sau la cererea condamnatului ori a parchetului, să revoce ordinul de executare provizorie.

Secţiunea 77dd

1. Fără a aduce atingere prevederilor secţiunea 77cc, instanţa poate, în caz de nerespectare a oricăreia dintre obligaţiile stabilite şi în cazul în care constată că există motive pentru a dispune astfel, la primirea unei cereri din partea parchetului:

1°. să ordone punerea în executare a pedepsei suspendate sau a măsurii;

2°. să dispună executarea unei părţi a pedepsei suspendate, sub rezerva fie a obligaţiilor iniţiale impuse, fie a obligaţiilor modificate.

2. Secţiunea 14g (2), (3) şi (5) se va aplica *mutatis mutandis*, cu condiţia ca, dacă prin aplicarea *mutatis mutandis* a secţiunii 14g (3) lit. a) fapta penală prevăzută în acel alineat este judecată în faţa unui complet format dintr-un judecător al judecătoriei, acest complet să fie, de asemenea, competent, să aplice subsecţiunea (1), în măsura în care pedeapsa ce urmează a fi aplicată

NL

este amenda, munca în folosul comunității, detenția juvenilă pentru maxim douăsprezece luni sau o măsură de intervenție comportamentală.

3. Dacă la începutul executării pedepsei minorul a împlinit vârsta de optsprezece ani, detenția juvenilă a cărei executare a fost dispusă de instanța de judecată în temeiul subsecțiunii (1), se va executa ca pedeapsă cu închisoarea, cu excepția cazului în care instanța apreciază că detenția juvenilă este adecvată pentru condamnat, chiar dacă acesta a împlinit vârsta de optsprezece ani.

4. În aplicarea subsecțiunii (1) sau a subsecțiunii (2), instanța dispune ca durata privării de libertate comunicată potrivit Secțiunii 14fa să fie dedusă integral din pedeapsa care urmează a fi executată. În cazul în care instanța dispune cu privire la munca în folosul comunității sau cu privire la măsura privind conduita inculpatului, aceasta stabilește criteriile de deducere în hotărârea sa.

5. În cazurile în care cererea de executare este respinsă sau cererea parchetului este declarată inadmisibilă, instanța care stabilește chestiunile de fapt și care a fost ultima care s-a pronunțat asupra cererii poate, la cererea condamnatului, să îi acorde o despăgubire ce urmează a fi plătită de către stat cu titlu de daune pentru privarea de libertate aplicată în temeiul secțiunii 77cca. Secțiunile 89 (1, paragraful doi), (2) și (6), 90 și 93 din Codul de procedură penală se vor aplica *mutatis mutandis*.

Secțiunea 77ee

1. În cazul în care, în contextul executării unei sancțiuni este luată o hotărâre privind aplicarea secțiunilor 77k, 77 (3), 77o (4), 77p (3), 77cc sau 77dd (1), secțiunea 14h (1, primul și al doilea paragraf), (2) până la (5) inclusiv, 14i (2) până la (6) inclusiv și 14j din prezentul Cod și secțiunea 495b din Codul de procedură penală se vor aplica *mutatis mutandis*.

2. Dacă persoana condamnată nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani la momentul inițierii procedurii, la cererea acestuia sau la cererea parchetului, secțiunile 496 până la 498 inclusiv, 504 și 505 din Codul de procedură penală se vor aplica *mutatis mutandis* în plus față de secțiunile menționate mai sus. Dacă acesta nu a împlinit încă vârsta de șaisprezece ani, atunci se va aplica și secțiunea 503.

Secțiunea 77ff

1. Cheltuielile privind detenția juvenilă și măsura detenției într-o instituție pentru minori vor fi suportate de stat.

2. Dispozițiile privind executarea pedepsei privative de libertate și măsurile privative de libertate prevăzute la secțiunea 77h și poziția legală a minorilor vor fi stabilite de lege sau potrivit legii.

3. Dispozițiile privind plata de către stat a unei contribuții la pregătirea și punerea în aplicare a:

a. proiectelor, potrivit secțiunii 77e și 77f (1) (b),

b. munca în folosul comunității, potrivit secțiunii 77h (2) și

c. măsurile referitoare la conduita minorului, potrivit Secțiunii 77h (4) (b), pot fi stabilite prin decret guvernamental.

4. Regulile suplimentare privind conținutul muncii în folosul comunității, executarea muncii în folosul comunității și drepturile și obligațiile condamnatului la munca în folosul comunității vor fi stabilite de și potrivit Decretului guvernamental. De asemenea, se poate deroga de la numărul de ore al unui proiect de formare, potrivit secțiunii 77m alineatul (4), dacă natura proiectului de formare permite o astfel de derogare.

Secțiunea 77gg

1. Pedepsele și măsurile menționate în această Parte vor fi aceleași pentru tentativă, acte pregătitoare, acte de participare și complicitate ca cele pentru infracțiunile grave consumate.

2. În cazul concursului, infracțiunile grave trebuie luate în considerare ca fapte separate, distincte și vor fi considerate o singură infracțiune la aplicarea pedepselor și a măsurilor. Secțiunea 63 se va aplica cu privire la pedeapsă.

NL

Secțiunea 77hh

1. Comisia pentru protecția copilului va fi responsabilă cu supravegherea punerii în aplicare a activităților de probațiune așa cum se menționează la secțiunea 77f (1), secțiunea 77j (4) și (5), secțiunea 77s (8), secțiunea 77w (3) și (6), secțiunea 77aa (2) și (3) din Codul penal și secțiunea 493 din Codul de procedură penală și va fi autorizată în acest context să dea instrucțiuni fundației menționate în secțiunea 1 (1) din Legea privind îngrijirea tineretului.

2. În cazurile în care vor fi numite de Ministrul nostru de justiție, Comisia pentru Protecția Copilului poate apela la serviciile unei fundații pentru asistență și sprijin voluntar a minorului.

Secțiunea 77ii [Abrogat la 01-09-1995]

Secțiunea 77ij [Abrogat la 01-09-1995]

Secțiunea 77kk [Abrogat la 01-09-1995]

PARTEA a IX-a
Definiția unora dintre termenii și expresiile utilizate în acest Cod

Secțiunea 78

Ori de câte ori se face referire la infracțiuni grave în general, precum și la orice infracțiune gravă determinată, aceasta va include complicitatea, tentativa și actele pregătitoare pentru săvârșirea infracțiunii grave, în măsura în care nu rezultă contrariul dintr-o altă dispoziție.

Secţiunea 78a

1. Ori de câte ori în prezentul Cod se acordă autoritatea de a audia, examina ori interoga persoane, aceasta va include, de asemenea, cu excepţia cazurilor care urmează a fi stabilite prin Decret guvernamental, audierea, examinarea, interogarea prin videoconferinţă, atunci când există o legătură directă video şi audio între persoanele în cauză

2. Preşedintele completului, judecătorul, judecătorul de instrucţie ori funcţionarul public care este desemnat pentru şedinţa de judecată va decide, luând în considerare interesul investigaţiei, când va fi folosită videoconferinţa. Înainte de luarea unei decizii, persoanei care urmează să fie audiată sau apărătorului acesteia şi, dacă este cazul, procurorului, li se va da ocazia să îşi spună opinia cu privire la folosirea videoconferinţei. Regulile suplimentare referitoare la videoconferinţă se stabilesc prin Decret guvernamental.

3. Hotărârea prin care se dispune folosirea videoconferinţei nu poate fi atacată separat cu nicio cale de atac.

4. Reguli referitoare la:

a. cerinţele pe care tehnologia utilizată pentru videoconferinţă trebuie să le îndeplinească cu privire, printre altele, la integritatea observaţiilor înregistrate;

b. verificarea respectării cerinţelor prevăzute la lit. (a) va fi stabilită prin şi potrivit Decretului Guvernamental.

Secţiunea 78b

Ori de câte ori se face referire la „o condamnare", aceasta va include şi un ordin de pedeapsă, în măsura în care nu rezultă contrariul dintr-o altă dispoziţie.

Secţiunea 78c

Ori de câte ori se face referire la „o condamnare prealabilă sau anterioară pentru o faptă penală", prin aceasta se va înţelege, de asemenea, o condamnare prealabilă sau anterioară irevocabilă pentru aceleaşi fapte, pronunţată de o instanţă penală dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene.

Secţiunea 79

Un atac care prin care se urmăreşte săvârşirea unei fapte penale există imediat ce intenţia făptuitorului a fost dezvăluită prin începerea executării faptei penale în sensul secţiunii 45.

Secţiunea 80

Există conspiraţie de îndată ce două sau mai multe persoane vor fi de acord să comită infracţiunea.

Secţiunea 80 bis

Prin „Revoluţie" se înţelege răsturnarea sau modificarea ilegală a formei constituţionale de guvernare sau a ordinii de succesiune la tron.

Secţiunea 80 ter

Prin „Loc interzis" se înţelege orice loc care a fost desemnat drept loc interzis în temeiul Legii privind protecţia secretului de stat [*Wet Bescherming Staatsgeheimen*].

Secţiunea 80 quater

„Informaţii clasificate în interesul statului" înseamnă, de asemenea, orice informaţie care se referă sau derivă din date, instrumente sau materiale ori cercetări efectuate sau metode de lucru aplicate prin utilizarea acestora, al căror secret este prevăzut în secţiunea 68 din Legea privind energia nucleară.

Secţiunea 80 quinquies

Prin „date" se înţelege orice reprezentare a faptelor, conceptelor sau instrucţiunilor într-o formă convenită, potrivită pentru transfer, interpretare sau prelucrare efectuată de către fiinţe umane sau prin dispozitive şi sisteme computerizate.

Secţiunea 80 sexies

Prin „dispozitive şi sisteme computerizate" se înţelege un instrument de stocare, prelucrare şi transfer de date prin mijloace electronice.

Secţiunea 81

Lăsarea unei persoane inconştientă ori în imposibilitatea de a opune rezistenţă va fi considerată echivalentul unui act de violenţă.

Secţiunea 82

1. „Vătămarea corporală gravă" include: o boală pentru care nu există o perspectivă de recuperare completă, o invaliditate pe termen lung care împiedică exercitarea unei funcţiei sau a unei profesii, precum şi avortul sau decesul fătului.

2. „Vătămarea corporală gravă" va include, de asemenea, o tulburare a facultăţilor intelectuale care durează mai mult de patru săptămâni.

Secţiunea 82a

„Suprimarea vieţii unei persoane sau a unui copil la naştere sau la scurt timp după aceea" va include: uciderea unui făt despre care se poate considera, în mod rezonabil, că ar fi putut supravieţui în afara corpului mamei.

Secţiunea 83

Prin „infracţiune de terorism" se înţelege:

1°. oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 92 până la 96 inclusiv, 108 (2), secţiunea 115 (2), 117 (2), 121, 122, 157 (3°), 161 quater (2°), 164 (2), 166 (3°), 168 (2°), 170 (3°), 174 (2) şi 289, precum şi secţiunea 80 (2) din Legea privind energia nucleară, dacă infracţiunea gravă a fost săvârşită în scop terorist;

2°. oricare dintre infracţiunile grave care prevăd pedeapsa închisorii potrivit secţiunii 114a, 114b, 120a, 120b, 130a, 176a, 176b, 282c, 289a, 304a, 304b, 415a şi 415b, precum şi potrivit secţiunii 80 (3) din Legea privind energia nucleară;

3°. oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunea 140a, 282b, 285 (3) şi 288a, precum şi în secţiunea 55 (5) din Legea privind armele şi muniţiile, secţiunea 6 alin (4) din Legea privind infracţiunilor economice [*Wet op de Economische Delicten*], secţiunea 33b din Legea privind folosirea explozivelor pentru uz civil [*Wet Explosieven voor Civiel Gebruik*] şi secţiunea 79 din Legea privind energia nucleară.

Secţiunea 83a

Prin „scop terorist" se înţelege scopul de a provoca teamă în rândul populaţiei sau într-o parte a populaţiei unei ţări, ori constrângerea ilegală a unei autorităţi publice ori a unei organizaţii internaţionale de a acţiona sau de a se abţine de la anumite acte ori de a tolera numite acte, ori perturbarea gravă sau distrugerea structurilor politice, constituţionale, economice sau sociale fundamentale ale unei ţări sau a unei organizaţii internaţionale.

Secţiunea 83b

„O infracţiune gravă pentru pregătirea sau facilitarea unui act de terorism" înseamnă oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunea 131 (2), 132 (3), 205 (3), 225 (3), 285 (4), 311 (1) (6°), 312 (2) (5°), 317 (3) şi secţiunea 312 (2) (5°), 318 (2), 322a, 326 (2) şi 354a.

Secţiunea 83bis [Abrogat la 29-03-1971]

Secţiunea 84

1. În noţiunea de „Funcţionari publici" sunt incluşi membrii organelor reprezentative generale.

2. În noţiunile de „Funcţionari publici" şi „judecători" sunt incluşi arbitrii; noţiunea de „judecători" include persoanele care îşi exercită competenţa în materie de drept administrativ.

3. Întregul personal al forţelor armate este, de asemenea, considerat funcţionar public.

Secţiunea 84bis

„Comerciant" reprezintă orice persoană care conduce o afacere.

Secţiunea 84 ter [Abrogat la 01-01-2010]

Secţiunea 85

1. „Comandant de vas" reprezintă orice ofiţer aflat la comanda unui vas sau orice persoană care înlocuieşte acest ofiţer.

2. „Persoane aflate la bord" reprezintă persoanele aflate la bordul navei, cu excepţia maiştrilor.

3. „Echipaj" reprezintă persoanele aflate la bordul navei care sunt fie ofiţeri de navă, fie marinari.

4. Vasele aflate în construcţie sau navele aflate în construcţie nu sunt considerate „vase" sau „nave".

Secţiunea 86

„Nave olandeze" reprezintă în mod exclusiv acele vase care sunt considerate nave maritime în temeiul Legii privind liberarea Certificatelor de înmatriculare şi a licenţelor de navigaţie sub pavilionul Olandei [*Wet betrekkelijk de Afgifte van Zeebrieven en Vergunningen tot het voeren van de Nederlandse Vlag*].

Secţiunea 86a

1. „Aeronavă olandeză" înseamnă:

a. aeronava înregistrată în registrul aeronavelor din Olanda;

b. aeronavele închiriate fără echipaj unui locatar al cărui sediu principal de activitate sau, în cazul în care acesta nu are un astfel de sediu, al cărui loc de reşedinţă permanentă este în Olanda.

2. În sensul prezentului Cod, o aeronavă se consideră că este „în zbor" din momentul în care uşile exterioare ale acesteia sunt închise după îmbarcare până în momentul în care aceste uşi se deschid pentru debarcare. În cazul unei aterizări forţate, se consideră că zborul continuă până când autorităţile competente îşi asumă responsabilitatea pentru aeronavă şi pentru persoanele şi bunurile aflate la bord.

3. În sensul prezentului Cod, se consideră că o aeronavă este „în funcţiune" din momentul în care pregătirea de dinaintea zborului efectuată de personalul de la sol sau de către echipajul acesteia începe pentru un anumit zbor şi până la douăzeci şi patru de ore după ce aeronava a aterizat. În toate cazurile, aeronava este considerată în funcţiune pentru întreaga perioadă în care aceasta se află în zbor, aşa cum este menţionat la subsecţiunea (2).

Secţiunea 87

1. Noţiunea de„Inamic" va include insurgenţii.

2. Noţiunea de„Război" include războiul civil.

3. Noţiunea de „Timp de război" include perioada de ameninţare cu războiul. Se consideră că există timp de război, de asemenea, de îndată ce militarii trecuţi în rezervă sunt chemaţi pentru o activitate activă şi atât timp cât aceştia rămân activi.

Secţiunea 87a

„O naţiune prietenă" înseamnă o putere străină care nu este implicată într-un conflict armat cu Olanda.

Secțiunea 87b

1. „Persoană protejată internațional" înseamnă o persoană în sensul art. 1 alin. (1) din Convenția privind prevenirea și pedepsirea infracțiunilor împotriva persoanelor protejate internațional, inclusiv a agenților diplomatici din 14 decembrie 1973 (*Tratatul din* 1981, 69) .

2. „Persoană protejată internațional" înseamnă, de asemenea, o persoană în sensul art. 1 litera (a) sau (b) din Convenția privind securitatea personalului ONU și a personalului asociat din 9 decembrie 1994 (seria tratatelor din 1996, 62), completat de Protocolul opțional din 8 decembrie 2005 (*Seria tratatelor* 2006, 211).

3. „Proprietate protejată" înseamnă proprietatea prevăzută la art. 2 alin. (1) litera (b) din convenția menționată la subsecțiunea (1) și art. 9 alin. (1) litera (b) din convenția menționată la subsecțiunea (2).

Secțiunea 88

O „lună" înseamnă o perioadă de treizeci de zile și o „zi" înseamnă o perioadă de douăzeci și patru de ore, cu excepția cazului în care se aplică Legea privind prelungirea generală a limitelor de timp [*Algemene Termijnenwet*].

Secțiunea 89

Noțiunea de „escaladarea" include crearea unui pasaj subteran și traversarea șanțurilor sau a canalelor destinate să acționeze ca o barieră.

Secțiunea 90

Noțiunea de „chei mincinoase" include toate instrumentele care nu sunt autorizate pentru deschiderea încuietorii.

Secțiunea 90 bis

1. „Dealerul second-hand" înseamnă o persoană care cumpără, prin profesie sau obișnuință, articole de ocazie în scopul comercializării acestora.

2. „A cumpăra" include toate activitățile, indiferent de denumire, efectuate în mod evident în acest scop.

Secțiunea 90 ter

1. „Instalații de infrastructură electrică" înseamnă instalații destinate să genereze, să transmită, să transforme sau să furnizeze electricitate și instalațiile de siguranță, structură, suport și alarmă aferente.

2. „Instalațiile de infrastructură electrică" nu includ instalațiile de telegraf și telefonie.

Secțiunea 90 quater

Prin „discriminare" sau prin „a discrimina" se înțelege orice diferențiere, excludere, restricție sau preferință care are ca scop sau efect anularea sau afectarea recunoașterii, beneficierii sau exercitării, în același mod, a drepturilor

omului şi a libertăţilor fundamentale în domeniul politic sau economic, în probleme sociale sau culturale sau în orice alt domeniu al vieţii sociale.

Secţiunea 90 quinquies

1. „Instituţia pentru tratamentul persoanelor deţinute în baza unui ordin de încredinţare" reprezintă o instituţie potrivit secţiunii 37 d (1).

2. Prin „Instituţie privativă de libertate pentru tratamentul persoanelor deţinute în baza unui ordin de încredinţare" se va înţelege o instituţie, potrivit secţiunii 37 d (1) (a), căreia Ministrul justiţiei îi rambursează costurile de tratament în baza unui buget instituţional aprobat de acesta, ori o instituţie, potrivit secţiunii 37 d (1) (b), ale cărei costuri totale de operare sunt suportate de către Ministrul justiţiei.

Secţiunea 90 sexies

„Spital de psihiatrie" înseamnă:

1°. o instituţie acreditată ca spital, instituţie medicală sau instituţie pentru persoanele cu dizabilităţi mintale potrivit secţiunii 5 din Legea privind acreditarea instituţiilor medicale (*Wet Toelating Zorginstellingen*), în măsura în care această instituţie se concentrează asupra tratamentului pacienţilor bolnavi psihic;

2°. o secţie de psihiatrie a unui spital universitar.

Secţiunea 90 septies

Prin „psihiatru" se înţelege un medic care are dreptul de a purta titlul de psihiatru sau neuropsihiatru.

Secţiunea 90 octies

Ori de câte ori se face referire la căsătorie sau soţ/soţie, aceasta include, de asemenea, cu excepţia secţiunii 449, parteneriatul civil sau partenerul civil înregistrat.

Dispoziţii finale Secţiunea 91

Dispoziţiile Părţilor I-VIII A din această Carte se vor aplica, de asemenea,, infracţiunilor care pot fi pedepsite prin alte legi sau decizii, cu excepţia cazului în care legea prevede altfel.

CARTEA a II-a
Infracţiuni grave

PARTEA I
Infracţiuni grave împotriva securităţii statului

Secţiunea 92

Un atac realizat cu intenţia de a luat viaţa sau libertatea Regelui, Reginei ori Regentului, ori care îl face pe oricare dintre aceştia incapabil să domnească, se

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

pedepseşte cu închisoarea pe viaţă sau pedeapsa închisorii de cel mult treizeci de ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 93

Un atac realizat cu intenţia de predare a Regatului, în tot sau în parte, unei puteri străine sau de separare a unei părţi din acesta, se pedepseşte cu închisoarea pe viaţă sau pedeapsa închisorii de cel mult treizeci de ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 94

Un atac realizat cu intenţia de a răsturna ori altera în mod ilegal forma constituţională de guvernământ sau ordinea succesiunii la tron, se pedepseşte cu închisoarea pe viaţă sau pedeapsa închisorii de cel mult treizeci de ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 95

Persoana care, printr-un act de violenţă sau prin ameninţarea cu violenţă, perturbă o întâlnire a Consiliului de Conducere al Guvernului sau obligă Consiliul să ia sau să se abţină de la a lua o decizie sau să înlăture un membru din respectiva întâlnire sau să prevină în mod intenţionat un membru de la a participa la o astfel de şedinţă sau de a-şi îndeplini sarcinile în cadrul acesteia fără a fi lăsat sau împiedicat, se pedepseşte cu închisoarea pe viaţă sau pedeapsa închisorii de cel mult treizeci de ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 95a

Persoana care, printr-un act de violenţă sau prin ameninţarea cu violenţa, perturbă o întâlnire a Consiliului de Miniştri sau îi obligă să ia sau să se abţină de la a lua o decizie sau să înlăture un membru din această reuniune sau împiedică în mod intenţionat un membru să participe la o astfel de şedinţă sau să îşi îndeplinească sarcinile în cadrul acestuia fără a fi lăsat sau împiedicat, se pedepseşte cu închisoarea pe viaţă sau pedeapsa închisorii de cel mult treizeci de ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 96

1. Conspiraţia pentru a săvârşi oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunea 92-92a, se pedepseşte cu închisoarea de cel mult zece ani sau o amendă din categoria a cincea.

2. Persoana care, cu intenţia de a pregăti sau de a promova oricare dintre infracţiunile grave prevăzut în secţiunea 92-95*a*:

1°. încearcă să determine o persoană să săvârşească, să determine o persoană nevinovată să săvârşească sau să participe în calitate de coautor la săvârşirea unei astfel de infracţiuni grave sau să ajute şi să instige la săvârşirea acesteia sau să furnizeze oportunităţi, mijloace sau informaţii pentru comiterea sa;

2°. încearcă să obţină pentru sine sau pentru alţii oportunitatea, mijloacele sau informaţiile pentru comiterea infracţiunii grave;

3°. are în posesia sa obiecte despre care ştie că sunt destinate săvârşirii infracţiunii grave;

4°. pregăteşte sau are în posesia sa planuri de săvârşirea infracţiunii grave, care sunt destinate comunicării cu ceilalţi;

5°. urmăreşte să previnã, să obstrucţioneze sau să înlăture orice măsură luată de Guvern pentru a preveni sau a reprima săvârşirea infracţiunii grave;

se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

Secţiunea 97

1. Persoana care intră în legătură cu o putere străină în scopul de a determina acea putere să întreprindă acte ostile sau să lupte împotriva statului, de a-şi întări hotărârea de a face acest lucru sau de a promite să ofere asistenţă în acest scop sau de a asista la pregătirea unor astfel de acte, se pedepseşte cu închisoarea pe viaţă sau pedeapsa închisorii de cel mult treizeci de ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Actele pregătitoare pentru săvârşirea unei infracţiuni grave aşa cum sunt prevăzute în Secţiunea precedentă, se pedepsesc cu închisoarea de până la zece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 97a

Persoana care intră în legătură cu o persoană rezidentă sau cu un organism stabilit într-o ţară străină, cu scopul de a determina o astfel de persoană sau un organism să ofere asistenţă în pregătirea, promovarea sau declanşarea unei revoluţii, pentru întărirea hotărârii unei astfel de persoane sau organism să realizeze acest lucru sau să promită să ofere asistenţă pentru aceasta sau asistă o astfel de persoană ori organism în acest scop sau să pregătească, să promoveze sau să declanşeze o revoluţie, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la treizeci de ani sau cu amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 97b

Persoana care:

1°. importă orice obiect adecvat pentru a oferi ajutor material pregătirii, promovării sau declanşării unei revoluţii, dacă aceasta ştie sau are motive serioase să suspecteze că obiectul este destinat acestui scop;

2°. deţine sau are un acord pentru orice obiect adecvat pentru a oferi ajutor material pregătirii, promovării sau declanşării unei revoluţii, dacă acesta ştie sau are motive serioase să suspecteze că obiectul este destinat acestui scop şi că obiectul sau orice alt obiect pe care l-a înlocuit, a fost fie importat în acest scop, fie este destinat în acest scop de către sau în numele unei persoane rezidente sau a unui organism stabilit într-o ţară străină.

se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la zece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 98

Persoana care furnizează sau pune la dispoziţie în mod intenţionat orice informaţie secretă în interesul statului sau al aliaţilor săi, orice obiect din care se pot obţine astfel de informaţii sau orice astfel de date, unei persoane sau unui organism neautorizat să primească astfel de informaţii, dacă ştie sau ar trebui să suspecteze în mod rezonabil că aceste informaţii, obiect sau date sunt de această natură, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la şase ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Persoana care furnizează sau pune la dispoziţie în mod intenţionat orice informaţie provenită dintr-un loc interzis sau important pentru securitatea Statului sau a aliaţilor săi, orice obiect din care această informaţie poate deriva sau orice astfel de date, unei persoane sau unui organism neautorizat să primească astfel de informaţii, dacă ştie sau ar trebui să suspecteze în mod rezonabil că aceste informaţii, obiect sau date sunt de această natură, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

Secţiunea 98a

1. Persoana care în mod intenţionat dezvăluie sau furnizează în mod intenţionat ori face disponibile informaţii, un obiect sau date din cele menţionate în secţiunea 98, fără a avea autoritate, unei puteri străine, unei persoane rezidente sau unui organism stabilit într-o ţară străină sau unei persoane ori organism astfel încât există riscul ca informaţiile sau datele să devină cunoscute unei puteri străine sau unei persoane rezidente ori unui organism stabilit într-o ţară străină, dacă acesta ştie sau ar trebui să suspecteze în mod rezonabil că informaţiile sau datele sunt de această natură, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. În cazul în care făptuitorul a acţionat în timp de război, sau ca angajat ori la ordinele unei puteri străine sau a unei persoane rezidente ori a unui organism stabilit într-o ţară străină, poate fi aplicată pedeapsa închisoarea pe viaţă sau pedeapsa cu închisoarea de până la treizeci de ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie.

3. Actele pregătitoare pentru săvârşirea unei infracţiuni grave aşa cum sunt prevăzute în secţiunea precedentă, se pedepsesc cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie .

Secţiunea 98b

Persoana responsabilă pentru orice informaţie, obiect sau date, din cele prevăzute în secţiunea 98, care, din neglijenţă face aceste informaţii, obiect sau date publice ori devin disponibile pentru o persoană sau un organism neautorizat să primească astfel de informaţii, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secțiunea 98c

1. Persoană care:

1°. ia sau are în posesie, în mod intenționat, fără drept, orice informație, obiect sau date din cele menționate în secțiunea 98;

2°. desfășoară o activitate cu intenția de a obține, fără drept, orice informație, obiect sau date din cele menționate în secțiunea 98;

3°. pe ascuns sau sub pretexte false, prin intermediul deghizării sau printr-o altă modalitate decât intrarea obișnuită, intră sau încearcă să intre într-un loc interzis sau este prezentă într-un astfel de loc sau pleacă ori încearcă să părăsească un astfel de loc prin astfel de mijloace sau moduri;

se pedepsește cu pedeapsa închisorii de până la șase ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Dispozițiile subsecțiunii (3°) nu se aplică în cazul în care este evident pentru instanță că făptuitorul nu a acționat cu intenția prevăzută la pct. 2°.

Secțiunea 99

Persoana care a fost numită de către Guvern să poarte negocieri cu un stat străin și care, în mod intenționat, poartă astfel de negocieri în detrimentul statului, se pedepsește cu pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 100

Persoana care:

1°. în cazul unui război în care Olanda nu este implicată, desfășoară în mod intenționat orice activitate care riscă să implice statul în război sau care încalcă intenționat orice reglementare specială emisă și făcută publică de către guvern pentru a-și păstra starea de neutralitate;

2°. în timp de război, încalcă în mod intenționat orice reglementare emisă și făcută publică de către guvern în interesul securității Statului;

Se pedepsește cu pedeapsa închisorii de până la zece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 101

Cetățeanul olandez care, în așteptarea unui război cu o putere străină, în mod voluntar se angajează în serviciile armate ale puterii străine, se pedepsește, în caz de război, la pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 102

Persoana care în mod intenționat ajută inamicul sau pune Statul într-o poziție dezavantajoasă față se inamic în timp de război, se pedepsește cu închisoarea pe viață sau cu pedeapsa închisorii de până la treizeci de ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie .

Secţiunea 103

Conspiraţia pentru a săvârşi infracţiunea gravă prevăzută în secţiunea 102, se pedepseşte cu închisoarea de până la zece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 103a

Persoana care efectuează oricare dintre faptele prevăzute în secţiunea 102 şi 103, crezând în mod rezonabil că interesele Olandei nu vor fi prejudiciate, nu va răspunde penal.

Secţiunea 104

Persoana care, în timp de război, fără intenţia de a ajuta inamicul sau de a pune Statul într-o poziţie dezavantajoasă faţă de inamic, în mod intenţionat:

1°. adăposteşte, ascunde sau ajută un spion inamic;

2°. determină sau încurajează un soldat să dezerteze din serviciul Regatului,

se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până şase ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 105

1. Persoana care, în timp de război, foloseşte orice formă de înşelăciune în furnizarea proviziilor pentru uzul forţelor armate, se pedepseşte cu închisoarea de până la doisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Persoana însărcinată cu supravegherea livrării bunurilor care, în mod intenţionat, permite săvârşirea unei astfel de înşelăciuni, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

Secţiunea 106

1. În caz de condamnare pentru infracţiunea gravă prevăzută în secţiunea 92, poate fi aplicată decăderea din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1) (1°)-(4°).

2. În caz de condamnare pentru oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 93-103, poate fi aplicată decăderea din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1) (1°)-(3°).

3. În caz de condamnare pentru o infracţiunea gravă prevăzută în secţiunea 105, făptuitorul poate fi decăzut din drepturile enumerată în secţiunea 28 (1) (1°)-(4°) şi dispusă publicarea hotărârii de condamnare.

Secţiunea 107

Pedepsele prevăzute pentru infracţiunile prevăzute în secţiunile 102-105 se vor aplica dacă oricare dintre aceste infracţiuni este săvârşită împotriva sau în raport cu aliaţii Statului într-un război colectiv.

Secţiunea 107a

Secţiunile 100 (2°) şi 101-107 se vor aplica *mutatis mutandis* în cazul unui conflict armat care nu poate fi considerat război şi în care Olanda este implicată

din motive de autoapărare individuală sau colectivă sau pentru restabilirea păcii internaţionale.

PARTEA a II-a
Infracţiunile grave împotriva demnităţii regale

Secţiunea 108

1. Un atac asupra vieţii sau a libertăţii consoartei Regelui, ori a moştenitorului sau a soţiei acestuia, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la zece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Dacă atacul asupra vieţii oricăreia dintre persoanele menţionate mai sus are drept rezultat moartea acestora sau este comis cu premeditare, acesta se pedepseşte cu închisoarea pe viaţă sau cu pedeapsa închisorii de până la treizeci de ani sau cu amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 109

Fiecare act de violenţă fizică împotriva persoanei Regelui care nu intră sub incidenţa unei dispoziţii penale mai severe, se pedepseşte cu închisoare de până la şapte ani şi şase luni ori cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 110

Fiecare act de violenţă fizică împotriva persoanei consoartei Regelui, a moştenitorului ori a soţiei acestuia, ori a Regentului care nu intră sub incidenţa unei dispoziţii penale mai severe, se pedepseşte cu închisoare de până la şapte ani şi şase luni ori cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 111

Defăimarea intenţionată a Regelui se pedepseşte cu închisoare de până la cinci ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 112

Defăimarea intenţionată a consoartei Regelui, ori a moştenitorului sau a soţiei acestuia sau a Regentului, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 113

1. Persoana care distribuie, afişează public sau publică, sau are intenţia de a distribui, afişa public sau publica materiale scrise sau o imagine defăimătoare a Regelui, a consoartei Regelui, a moştenitorului Regelui sau a soţiei acestuia, ori a Regentului, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu o amendă din cea de-a treia categorie, dacă aceasta are cunoştinţe sau are motive serioase să suspecteze un astfel de conţinut defăimător al materialelor scrise sau a imaginii.

2. Persoana care, având cunoştinţă sau motive să suspecteze acest lucru, exprimă în mod public conţinutul unor astfel de materiale scrise, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

3. Dacă făptuitorul săvârşeşte oricare din infracţiunile grave prevăzute în prezenta secţiune în exercitarea profesiei sale şi dacă la momentul săvârşirii unei infracţiuni grave nu trecuseră doi ani de când o condamnare anterioară pentru oricare dintre aceste infracţiuni grave a devenit definitivă, acesta poate fi decăzut din dreptul de a practica acea profesie.

Secţiunea 114

1. În caz de condamnare pentru oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 108, 109 şi 110, se poate impune şi decăderea din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1) (1°)-(4°).

2. În caz de condamnare pentru oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 111 şi 112, se poate impune şi decăderea din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1) (1°)-(3°).

Secţiunea 114a

Dacă o infracţiune gravă, pedepsibilă potrivit secţiunilor 08 (1), 109 sau 110, a fost săvârşită cu intenţii teroriste, durata determinată a pedepsei cu închisoarea în temeiul prezentule secţiuni va fi sporită cu jumătate şi dacă o durată determinată a pedepsei cu închisoarea de până la cincisprezece ani este prevăzută pentru infracţiunea gravă, atunci se va aplica pedeapsa închisorii pe viaţă sau pedeapsa închisorii de până la treizeci de ani.

Secţiunea 114b

1. Conspiraţia pentru a săvârşi oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunea 108 cu intenţii teroriste, se pedepseşte cu închisoarea de cel mult zece ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Secţiunea 96 (2) se va aplica *mutatis mutandis*.

PARTEA a III-a
Infracţiuni grave împotriva şefilor naţiunilor prietenoase şi a altor persoane protejate la nivel internaţional

Secţiunea 115

1. Un atac asupra vieţii sau a libertăţii unui şef al unei naţiuni prietene se va pedepsi cu pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Dacă atacul asupra vieţii persoanelor menţionate mai sus are drept rezultat moartea acestora sau este comis cu premeditare, acesta se va pedepsi cu închisoarea pe viaţă sau cu pedeapsa închisorii de până la treizeci de ani sau cu amendă din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 116

Fiecare act de violență fizică împotriva persoanei șefului unei națiuni prietene care nu intră sub incidența unei dispoziții penale mai severe, se pedepsește cu închisoare de până la șase ani ori cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 117

1. Un atac asupra vieții sau a libertății unei persoane protejate internațional, se pedepsește cu pedeapsa închisorii de până la doisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Dacă atacul asupra vieții persoanelor menționate mai sus are drept rezultat moartea acestora sau este comis cu premeditare, acesta se pedepsește cu închisoarea pe viață sau cu pedeapsa închisorii de până la treizeci de ani sau cu amendă din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 117a

Fiecare act de violență fizică împotriva persoanei protejate internațional care nu intră sub incidența unei dispoziții penale mai severe, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani ori cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secțiunea 117b

Persoana care în mod intenționat săvârșește un act de violență împotriva proprietății protejate a unei persoane protejate pe plan internațional, dacă acest act este susceptibil să pună în pericol libertatea persoanei respective, se pedepsește cu pedeapsa închisorii de până la opt ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 118

1. Defăimarea intenționată a unui șef sau a unui membru al guvernului unei națiuni prietene, prezent în Olanda în calitatea sa oficială, se pedepsește cu pedeapsa închisorii de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Aceeași pedeapsă se va aplica în cazul defăimării intenționate a unei persoane în calitatea sa de reprezentant al unei națiuni prietene acreditată de guvernul olandez.

3. În caz de condamnare pentru oricare dintre infracțiunile grave prevăzute în prezentul articol, se poate aplica decăderea din drepturile enumerate în secțiunea 28 (1) (1°)-(2°).

Secțiunea 119

1. Persoana care distribuie, afișează public sau publică materiale scrise sau imagini defăimătoare ale unui membru al guvernului unei națiuni prietene, prezent în Olanda în calitatea sa oficială, sau care publică conținutul unui astfel de material scris, se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni sau

cu o amendă din cea de-a treia categorie, dacă aceasta cunoaşte sau are motive serioase să suspecteze un astfel de conţinut defăimător al materialului scris sau al imaginii.

2. Persoana care distribuie, afişează public sau publică, ori are în magazinul său în scopul distribuirii, afişării publice sau publicării, materiale scrise sau o imagine defăimătoare a unei persoane în calitatea sa de reprezentant al unei naţiuni prietene acreditat de guvernul olandez sau care publică conţinutul unui astfel de material scris, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă, dacă aceasta cunoaşte sau are motive serioase să suspecteze un astfel de conţinut defăimător al materialului scris sau al imaginii.

3. Dacă făptuitorul săvârşeşte oricare din infracţiunile grave prevăzute în prezenta secţiune în exercitarea profesiei sale şi dacă la momentul săvârşirii unei infracţiuni grave nu trecuseră doi ani de când o condamnare anterioară pentru oricare dintre aceste infracţiuni grave a devenit definitivă, poate fi decăzut din dreptul de a practica acea profesie.

Secţiunea 120

În caz de condamnare pentru oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 115 şi 116, se poate impune decăderea din drepturile enumerate în secţiunile 28 (1) (1°)-(4°).

Secţiunea 120a

În cazul în care o infracţiune gravă care se pedepseşte conform secţiunilor 115 (1), 116, 117 (1), 117 (a) sau 117 (b) a fost săvârşită cu intenţii teroriste, durata determinată a pedepsei cu închisoarea în temeiul prezentului articol va fi sporită cu jumătate şi dacă o durată determinată a pedepsei cu închisoarea de până la cincisprezece ani este prevăzută pentru infracţiunea gravă, atunci se va aplica pedeapsa închisorii pe viaţă sau pedeapsa închisorii de până la treizeci de ani.

Secţiunea 120b

1. Conspiraţia pentru a săvârşi infracţiunea gravă prevăzută în secţiunile 115 şi 117, se pedepseşte cu închisoarea de până la zece ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Secţiunea 96 (2) se va aplica *mutatis mutandis*.

PARTEA a IV-a
Infracţiuni grave legate de îndeplinirea obligaţiilor constituţionale şi de exercitarea drepturilor constituţionale

Secţiunea 121

Persoana care, printr-un act de violenţă sau prin ameninţarea cu violenţă, perturbă o întâlnire a uneia dintre Camere sau a celor două Camere ale Statelor

Generale, obligă pe acestea să ia sau să se abţină de la a lua o decizie sau să înlăture un membru, fiind un ministru sau un secretar de stat, din respectiva întâlnire sau împiedică în mod intenţionat un membru de la a participa la o astfel de şedinţă sau de a nu-l lăsa ori a-l împiedica în a-şi îndeplini sarcinile în cadrul acesteia, se pedepseşte cu închisoarea pe viaţă sau pedeapsa închisorii de cel mult treizeci de ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 121a

Persoana care, printr-un act de violenţă sau prin ameninţarea cu violenţă, perturbă o întâlnire a comisiei uneia dintre Camere sau a celor două Camere ale Statelor Generale, obligă pe acestea să ia sau să se abţină de la a lua o decizie sau să înlăture un membru, fiind un ministru sau un secretar de stat, din respectiva întâlnire sau să împiedice în mod intenţionat un membru de la a participa la o astfel de şedinţă sau de a nu-l lăsa ori a-l împiedica în a-şi îndeplini sarcinile în cadrul acesteia, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de cel mult nouă ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 122

1. Conspiraţia pentru a săvârşi infracţiunile grave prevăzute în secţiunea 121 se pedepseşte cu închisoarea de până la zece ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Secţiunea 96 (2) se va aplica *mutatis mutandis*.

Secţiunea 123

Persoana care, printr-un act de violenţă sau prin ameninţarea cu violenţă, perturbă o întâlnire a consiliu provincial, obligă pe acesta să ia sau să se abţină de la a lua o decizie sau să înlăture un membru, fiind un preşedinte sau un membru al executivului provincial, din respectiva întâlnire sau să împiedice în mod intenţionat un membru de la a participa la o astfel de şedinţă sau de a nu-l lăsa ori a-l împiedica în a-şi îndeplini sarcinile în cadrul acesteia, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de cel mult nouă de ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 123a

Persoana care, printr-un act de violenţă sau prin ameninţarea cu violenţă, perturbă o întâlnire a comitetului unui consiliu provincial, obligă pe acesta să ia sau să se abţină de la a lua o decizie sau să înlăture un membru, fiind un membru al executivului provincial sau comisar regal, din respectiva întâlnire sau să împiedice în mod intenţionat un membru de la a participa la o astfel de şedinţă sau de a nu-l lăsa ori a-l împiedica în a-şi îndeplini sarcinile în cadrul acesteia, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de cel mult patru de ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secțiunea 124

Persoana care, printr-un act de violență sau prin amenințarea cu violență, perturbă o întâlnire a consiliu municipal, obligă pe acesta să ia sau să se abțină de la a lua o decizie sau să înlăture un membru, fiind un președinte sau un membru al executivului municipal, din respectiva întâlnire sau să împiedice în mod intenționat un membru de la a participa la o astfel de ședință sau de a nu-l lăsa ori a-l împiedica în a-și îndeplini sarcinile în cadrul acesteia, se pedepsește cu pedeapsa închisorii de cel mult nouă ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 124a

Persoana care, printr-un act de violență sau prin amenințarea cu violență, perturbă o întâlnire a comitetului unui consiliu municipal, obligă pe acesta să ia sau să se abțină de la a lua o decizie sau să înlăture un membru, fiind un membru al executivului municipal sau primar, din respectiva întâlnire sau să împiedice în mod intenționat un membru de la a participa la o astfel de ședință sau de a nu-l lăsa ori a-l împiedica în a-și îndeplini sarcinile în cadrul acesteia, se pedepsește cu pedeapsa închisorii de cel mult patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secțiunea 125

Persoana care, cu ocazia alegerilor solicitate în mod corespunzător potrivit reglementărilor legale, printr-un act de violență sau prin amenințarea cu violență împiedică în mod intenționat o persoană să-și exercite dreptul de vot fără a-l lăsa sau împiedicându-l, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secțiunea 126

1. Persoana care, cu ocazia alegerilor solicitate în mod corespunzător potrivit reglementărilor legale, mituiește o altă persoană prin daruri sau promisiuni, în scopul ca acesta sau o altă persoană să se abțină să-și exercite dreptul de vot ori ca acesta să-și exercite dreptul de vot într-un anume fel, se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

2. Orice alegător sau împuternicit al acestuia care acceptă să fie mituit pentru a face acest lucru prin daruri sau promisiuni, se pedepsește cu aceeași pedeapsă.

Secțiunea 127

Persoana care, cu ocazia unor alegeri solicitate în mod corespunzător potrivit regulamentelor statutare, folosește orice formă de înșelăciune având ca rezultat invalidarea votului exprimat sau la numirea unei alte persoane alta decât cea pentru care votul a fost exprimat, se pedepsește cu închisoarea de până șase luni sau cu o amendă din cea de-a treia categoria a treia.

Secțiunea 128

Persoana care își asumă în mod intenționat identitatea unei alte persoane și participă astfel la alegerile organizate conform legii se pedepsește cu închisoare de până la un an sau amendă de categoria a treia.

Secțiunea 129

Persoana care, cu ocazia alegerilor organizate conform legii, invalidează în mod intenționat un vot care a fost exprimat sau care întrebuințează orice formă de înșelăciune care duce la un rezultat diferit de rezultatul voturilor exprimate în mod legitim, se pedepsește cu închisoare de până la un an sau amendă din cea de-a treia categorie.

Secțiunea 130

1. În caz de condamnare pentru oricare dintre infracțiunile grave prevăzute în secțiunile 121 și 123, se poate dispune decăderea din drepturile enumerate în secțiunea 28 (1) (1°)-(3°).

2. În caz de condamnare pentru oricare dintre infracțiunile grave prevăzute în secțiunile 124 și 129, se poate impune decăderea din drepturile enumerate în secțiunea 28 (1) (3°).

Secțiunea 130a

Dacă faptele pedepsibile în baza secțiunii 123 sau 124 au fost săvârșite cu intenție teroristă, durata determinată a pedepsei cu închisoarea prevăzută în prezenta secțiune va fi sporită cu o jumătate.

PARTEA a V-a
Infracțiuni grave împotriva ordinii publice

Secțiunea 131

1. Persoana care în public, verbal, în scris sau prin imagini, instigă o altă persoană sau alte persoane la săvârșirea unei fapte penale sau la săvârșirea unui act de violență împotriva autorităților se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani sau amendă de cea de-a patra categorie.

2. Dacă fapta penală este o infracțiune teroristă sau constituie o infracțiune gravă pentru pregătirea sau facilitarea unei infracțiuni de terorism, pedeapsa închisorii prevăzută pentru infracțiunea prevăzută în subsecțiunea (1) va fi sporită cu o treime.

Secțiunea 132

1. Persoana care distribuie, afișează public sau publică materiale scrise sau imagini care conțin instigări la comiterea unei fapte penale sau la comiterea unui act de violență împotriva autorităților, sau care are intenția de a le distribui, afișa public sau publica, se pedepsește cu închisoare de până la trei ani sau amendă din cea de-a patra categorie, dacă aceasta cunoaște sau are

motive serioase să suspecteze că acele materiale scrise sau imagini conţin o astfel de formă de instigare.

2. Persoana care, având cunoştinţă sau motive să suspecteze acest lucru, exprimă în mod public conţinutul unor astfel de materiale scrise, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

3. Dacă instigarea prin materiale scrise sau imagini la săvârşirea faptei penale reprezintă o infracţiune teroristă sau constituie o infracţiune gravă pentru pregătirea sau facilitarea unei infracţiuni de terorism, pedeapsa închisorii prevăzute pentru infracţiune prevăzută în subsecţiunea (1) va fi sporită cu o treime.

Secţiunea 133

Persoana care în public, verbal, în scris sau prin imagini, se oferă să furnizeze informaţii, oportunităţi sau mijloace în scopul săvârşirii unei fapte penale, se pedepseşte cu închisoare de până la şase luni sau amendă din cea de-a treia categorie.

Secţiunea 134

1. Persoana care distribuie, afişează public sau publică materiale scrise sau imagini în care se oferă furnizarea de informaţii, oportunităţi sau mijloace în scopul săvârşirii unei fapte penale, sau are astfel de materiale pregătite în scopul distribuirii, afişării publice sau publicării, se pedepseşte cu închisoare de până la trei luni sau amendă din cea de-a patra categorie, dacă aceasta cunoştea sau are motive serioase să suspecteze că acele materiale scrise sau imagini conţin o astfel de ofertă.

2. Persoana care, având cunoştinţă sau motive să suspecteze acest lucru, exprimă în mod public conţinutul unor astfel de materiale scrise, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

Secţiunea 134a

Persoana care în mod intenţionat obţine sau încearcă să obţină pentru sine sau pentru o altă persoană mijloace sau informaţii în scopul săvârşirii unei infracţiuni de terorism sau a unei infracţiuni grave pentru pregătirea sau facilitarea unei infracţiuni de terorism, ori dobândeşte cunoştinţe sau abilităţi în acest scop sau transmite aceste cunoştinţe sau aceste abilităţi unei alte persoane, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la opt ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 134 bis [Abrogată la 01-04-1994]

Secţiunea 135

Persoana care are cunoştinţă despre o conspiraţie criminală şi care, la momentul săvârşirii unei astfel de infracţiuni grave ar fi putut să o prevină, omite în mod intenţionat să înştiinţeze în timp util şi în mod corespunzător

autorităţile judiciare sau ofiţerii de poliţie, ori persoana ameninţată prin săvârşirea infracţiunii, după consumarea acesteia, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la două luni sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 136

1. Persoana care are cunoştinţă de intenţia de a săvârşi oricare din infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 92-100 sau care dezertează în timp de război, trădează în timp ce este membru în forţele armate, omoară, răpeşte sau violează sau săvârşeşte oricare dintre fapte prevăzute în Partea a VII-a a acestei Cărţi sau săvârşeşte un act de terorism în măsura în care acest lucru cauzează un pericol vieţii şi care, la momentul săvârşirii acestor infracţiuni grave ar fi putut, totuşi, preveni, omite în mod intenţionat să dea o înştiinţeze în timp util şi în mod corespunzător autorităţile judiciare sau ofiţerii de poliţie ori persoana ameninţată de săvârşirea infracţiunii, se pedepseşte, dacă infracţiunea gravă s-a consumat, cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu o amendă din cea de-a patra categoria.

2. Persoana care are cunoştinţă despre săvârşirea uneia dintre faptele penale enumerate în subsecţiunea (1) care au ca rezultat un pericol pentru viaţă şi care, la momentul la care consecinţele ar fi putut fi totuşi evitate, omite cu intenţie să informeze acest lucru, va fi pedepsită cu aceeaşi pedeapsă.

Secţiunea 137

Dispoziţiile secţiunilor art. 135 şi 136 nu se vor aplica persoanei care prin comunicarea unor astfel de infracţiuni ar putea crea riscul urmăririi penale a propriei persoane sau a unei rude de sânge sau rude de gradul unu, doi sau trei, a soţului sau fostului soţ sau a unei alte persoane împotriva căreia nu poate depune mărturie ca rezultat al funcţiei sau profesiei sale.

Secţiunea 137a [Abrogată la 26-04-1978]

Secţiunea 137b [Abrogată la 26-04-1978]

Secţiunea 137c

1. Persoana care în public, atât verbal cât şi în scris sau prin imagini, face în mod intenţionat o declaraţie insultătoare despre un grup de persoane din cauza rasei, religiei sau convingerilor acestora, a orientării hetero- sau homosexuală a acestora sau a handicapului fizic, mental sau intelectual al acestora, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

2. Dacă fapta este săvârşită de o persoană care îşi face o profesie sau un obicei din acest lucru sau de către două sau mai multe persoane împreună, se va aplica o pedeapsă cu închisoarea de cel mult doi ani sau o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 137d

1. Persoana care în mod public, atât verbal cât şi scris sau prin imagini, instigă la ură sau la discriminare împotriva persoanelor sau la violenţă împotriva persoanei acestora sau a bunurilor acestor din cauza rasei, religiei sau convingerilor acestora, a sexului, a orientării hetero- sau homosexuale a acestora sau a handicapului fizic, mental sau intelectual al acestora, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

2. Dacă fapta este săvârşită de o persoană care îşi face o profesie sau un obicei din acest lucru sau de către două sau mai multe persoane împreună, se va aplica o pedeapsă cu închisoarea de cel mult doi ani sau o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 137e

1. Persoana care, din orice alt motiv decât furnizarea de informaţii de fapt:

1°. face publică o declaraţie despre care ştie sau ar trebui să suspecteze în mod rezonabil că este insultătoare faţă de un grup de persoane din cauza rasei, religiei sau convingerilor, orientării lor hetero- sau homosexuale sau handicapului fizic, mental sau intelectual sau incită la ură sau la discriminare împotriva acestor persoane sau la violenţă împotriva persoanelor sau proprietăţii lor din cauza rasei, religiei sau convingerilor lor, a sexului, a orientării lor hetero- sau homosexuale sau a dizabilităţii lor fizice, mentale sau intelectuale;

2°. trimite sau distribuie, fără a-i fi cerut, un obiect despre care ştie sau ar trebui să suspecteze în mod rezonabil că conţine o astfel de declaraţie unei alte persoane sau dacă deţine un astfel de obiect cu intenţia de a-l dezvălui sau distribui public;

se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până şase luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

2. Dacă fapta este săvârşită de o persoană care îşi face o profesie sau un obicei din acest lucru sau de către două sau mai multe persoane împreună, se va aplica o pedeapsă cu închisoarea de cel mult un an sau o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 137f

Orice persoană care ia parte sau care îşi extinde materialele financiare sau alte materiale în susţinerea activităţilor destinate discriminării persoanelor din cauza rasei, religiei sau convingerilor acestora, a sexului, a orientării hetero- sau homosexuală a acestora sau a handicapului fizic, mental sau intelectual al acestora, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la trei luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secțiunea 137g

1. Persoana care, în exercitarea funcției, profesiei sau afacerii sale, în mod intenționat, discriminează persoane din cauza rasei lor se pedepsește cu pedeapsa închisorii de până la șase luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

2. Dacă fapta este săvârșită de o persoană care își face un obicei din acest lucru sau de către două sau mai multe persoane împreună, se va aplica o pedeapsă cu închisoarea de cel mult un an sau o amendă din cea de-a treia categorie.

Secțiunea 137h

Dacă făptuitorul săvârșește oricare din infracțiunile prevăzute în secțiunile 131 până la 134 inclusiv, 137c până la 137g inclusiv și 147a, în exercitarea profesiei sale, acesta poate fi decăzut din dreptul de a exercita acea profesie.

Secțiunea 138

1. Persoana care intră ilegal într-o locuință ori într-o încăpere sau incintă închisă utilizată de o altă persoană sau care, rămânând ilegal acolo, nu pleacă imediat după ce a fost invitată să plece de către sau în numele persoanei îndreptățite, se pedepsește cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

2. Persoana care a obținut accesul prin forțarea intrării sau prin escaladare ori cu ajutorul unor chei false, a unui ordin fals sau a uniformei false, care a intrat fără știrea persoanei îndreptățite și nu din greșeală, se găsește acolo noaptea, se consideră că a intrat ilegal.

3. În situația în care aceasta folosește amenințări sau mijloace care ar putea cauza frică, se pedepsește cu pedeapsa închisorii de până la doi ani sau cu plata unei amenzi din cea de-a patra categorie.

4. Durata pedepsei cu închisoarea prevăzută în subsecțiunile (1) și (3) poate fi sporită cu o treime dacă două sau mai multe persoane săvârșesc infracțiunea gravă împreună.

Subsecțiunea 138a

1. Persoana care intră în mod ilegal într-o locuință sau incintă, pe care persoana îndreptățită a cedat-o în folosință, ori dacă rămâne în mod ilegal acolo, se face vinovată de ocupare abuzivă și se pedepsește cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu amendă din cea de-a treia categorie.

2. În situația în care aceasta folosește amenințări sau mijloace care ar putea cauza frică, aceasta se pedepsește cu pedeapsa închisorii de până la doi ani sau cu plata unei amenzi din cea de-a patra categorie.

3. Durata pedepsei cu închisoarea prevăzută în subsecțiunile (1) și (2) poate fi sporită cu o treime dacă două sau mai multe persoane săvârșesc infracțiunea gravă împreună.

Subsecţiunea 138ab

1. Persoana care, în mod ilegal şi intenţionat, intră într-un dispozitiv sau sistem computerizat sau într-o parte a acestuia, se face vinovată de accesarea fără drept a calculatorului şi se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu amendă din cea de-a patra categorie. Intrarea ilegală se consideră a fi săvârşită dacă accesul la dispozitivul sau sistemul computerizat este obţinut:

a. prin încălcarea unei măsuri de securitate,

b. printr-o intervenţie tehnică,

c. prin semnale false sau o cheie falsă; sau

d. prin asumarea unei identităţi false.

2. Accesarea fără drept a calculatorului se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă făptuitorul copiază date salvate, procesate sau transferate prin intermediul dispozitivului sau sistemului computerizat, pe care acesta l-a accesat în mod ilegal şi copiază, interceptează şi înregistrează aceste date pentru uzul propriu sau pentru altul.

3. Accesarea fără drept a calculatorului săvârşită prin intermediul unei reţele publice de telecomunicaţii se pedepseşte cu închisoare de până la patru ani sau cu amendă din cea de-a patra categorie dacă, ulterior, făptuitorul:

a. cu intenţia de a beneficia pentru sine sau pentru altul, în mod ilegal, foloseşte capacitatea de procesare a dispozitivului sau sistemului computerizat;

b. accesează dispozitivul sau sistemul computerizat al unei terţe părţi prin dispozitivul sau sistemul computerizat la care a obţinut acces ilegal.

Secţiunea 138b

Persoana care, în mod ilegal şi intenţionat, împiedică accesul sau utilizarea unui dispozitiv sau sistem computerizat prin oferirea sau transmiterea datelor către acesta se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu amendă din cea de-a patra categorie

Secţiunea 139

1. Persoana care intră ilegal într-o încăpere sau incintă destinată serviciului public sau care rămâne acolo în mod ilegal şi nu părăseşte imediat locul după ce a fost invitat să facă acest lucru de către funcţionarul competent, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la trei luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

2. Persoana care a obţinut accesul prin forţarea intrării sau prin escaladare ori cu ajutorul unor chei false, a unui ordin fals sau a unei uniforme false, care a intrat fără ştirea funcţionarului competent şi nu din greşeală, se găseşte acolo noaptea, se consideră că a intrat ilegal.

3. În situaţia în care aceasta foloseşte ameninţări sau mijloace care ar putea cauza frică, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la un an sau plata unei amenzi din cea de-a treia categorie.

4. Durata pedepsei cu închisoarea prevăzută în subsecţiunile (1) şi (3) poate fi sporită cu o treime dacă două sau mai multe persoane săvârşesc infracţiunea gravă împreună.

Secţiunea 139a

1. Persoana care, cu ajutorul unui dispozitiv tehnic, în mod intenţionat:

1°. ascultă o conversaţie care are loc într-o locuinţă sau într-o încăpere sau incintă închisă, fără a fi însărcinată să facă acest lucru de către un participant la acea conversaţie;

2°. înregistrează această conversaţie fără a fi participant la ea şi fără a fi însărcinat să facă acest lucru de către un astfel de participant;

se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până şase luni sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Subsecţiunea (1) nu se aplică înregistrării:

1°. datelor prelucrate sau transferate prin mijloace de telecomunicaţii sau prin intermediul unui dispozitiv sau al unui sistem computerizat;

2°. prin intermediul unui dispozitiv tehnic care este plasat şi nu este ascuns, cu acordul persoanei care utilizează locuinţa sau încăperea sau spaţiile închise, cu excepţia cazurilor de utilizare abuzivă;

3°. în scopul punerii în aplicare a Legii privind serviciile de informaţii şi securitate din 2002 [*Wet op de Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten 2002*].

Secţiunea 139b

1. Persoana care, cu intenţia de a intercepta sau înregistra o conversaţie care are loc în altă parte decât într-o locuinţă sau încăpere ori incintă închisă, printr-un dispozitiv tehnic, în mod clandestin:

1°. ascultă acea conversaţie fără a fi primit instrucţiuni să facă acest lucru din partea unui participant la acea conversaţie;

2°. înregistrează această conversaţie fără a fi participant la ea şi fără a fi însărcinată să facă acest lucru de către un astfel de participant;

se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la trei luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

2. Secţiunile 139a (2) (1°) şi (3°) se vor aplica *mutatis mutandis*.

Secţiunea 139c

1. Persoana care, în mod intenţionat şi ilegal, interceptează sau înregistrează, printr-un dispozitiv tehnic, date care nu îi sunt destinate acesteia şi pe care le procesează sau le transferă prin mijloace de telecomunicaţii sau prin intermediul unui dispozitiv sau sistem computerizat, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Subsecţiunea (1) nu se aplică interceptării sau înregistrării:

1°. datelor primite prin intermediul unui receptor radio, cu excepţia cazului în care s-a făcut un efort special sau a fost utilizat un receptor interzis pentru a permite o astfel de recepţie;

2°. de către sau pe baza instrucțiunilor persoanei îndreptățite să utilizeze conexiunea de telecomunicații, cu excepția cazurilor de utilizare abuzivă;

3°. în scopul bunei funcționări a unei rețele publice de telecomunicații, în scopul desfășurării procedurilor penale sau în scopul aplicării Legii privind serviciile de informații și securitate din 2002.

Secțiunea 139d

1. Persoana care are instalat un dispozitiv tehnic într-un anumit loc cu intenția de a-l folosi în mod intenționat și ilegal pentru a asculta, intercepta sau înregistra o conversație, telecomunicație sau alte tipuri de transfer de date sau procesări de date prin dispozitive sau sisteme computerizate, se pedepsește cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Persoana care,

a. produce, vinde, obține, importă, distribuie sau pune la dispoziție sau dispune în alt mod de un dispozitiv tehnic care a fost adaptat sau conceput în principal pentru comiterea unei astfel de infracțiuni grave; sau

b. vinde, obține, distribuie sau pune la dispoziție sau dispune de o parolă de calculator, un cod de acces sau de date similare care pot fi utilizate pentru a accesa un dispozitiv sau un sistem computerizat sau o parte a acestuia;

cu intenția de a o folosi în săvârșirea unei infracțiuni grave, astfel cum se menționează la secțiunea 138ab (1), la secțiunea 138b sau la secțiunea 139c, se pedepsește cu aceeași pedeapsă.

3. Persoana care săvârșește infracțiunea prevăzută la subsecțiunea (2) în vederea săvârșirii unei infracțiuni grave, conform prevederilor secțiunii 138a (2) sau (3), se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secțiunea 139e

Persoana care,

1°. are la dispoziție un obiect în care, așa cum știe sau ar trebui, în mod rezonabil, să suspecteze, au fost stocate date care au fost obținute prin interceptarea ilegală sau interceptarea ori înregistrarea unei conversații, a telecomunicațiilor sau a altui tip de transfer de date sau prelucrarea datelor de către un dispozitiv sau sistem computerizat;

2°. a obținut date prin interceptarea ilegală, interceptarea sau înregistrarea unei conversații, a telecomunicațiilor sau a altui tip de transfer de date sau de prelucrare a datelor prin intermediul unui dispozitiv sau sistem computerizat sau a unor date care i-au fost cunoscute, după cum știe sau ar trebui să suspecteze în mod rezonabil, ca urmare a unor astfel de ascultări, interceptări sau înregistrări și care dezvăluie în mod intenționat astfel de date unei alte persoane;

3°. pune, în mod intenționat un obiect din cele prevăzute în subsecțiunea (1°) la dispoziția altei persoane;

se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până şase luni sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 139f

Persoana care,

1°. în mod intenţionat şi ilegal, prezintă o imagine a unei persoane care se află într-o casă sau într-un alt loc care nu este deschis publicului prin intermediul unui dispozitiv tehnic care nu este clar vizibil sau observat;

2°. are la dispoziţie o imagine care, aşa cum ştie sau ar trebui să suspecteze în mod rezonabil, a fost obţinută prin sau ca urmare a activităţii pedepsită potrivit subsecţiunii (1);

se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la şase luni sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 139g

Persoana care face publică imaginea menţionată în secţiunea precedentă la subsecţiunea (2°), se pedepseşte cu o pedeapsă cu închisoarea de cel mult şase luni sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 140

1. Participarea într-o organizaţie care are ca scop săvârşirea unei infracţiuni grave, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Continuarea participării la activităţile unei organizaţii care a fost declarată interzisă prin hotărâre judecătorească sau care este interzisă prin lege sau împotriva căreia s-a pronunţat o hotărâre declarativă irevocabilă potrivit secţiunii 10:122 (1) din Codul Civil, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

3. Durata pedepsei cu închisoare pentru fondatori, directori sau manageri poate fi sporită cu o treime.

4. Participarea, aşa cum a fost prevăzută la subsecţiunea (1), va include, de asemenea, furnizarea de sprijin financiar sau alt suport material precum şi strângerea de fonduri sau recrutarea de persoane în numele organizaţiei prevăzute în subsecţiunea amintită.

Secţiunea 140a

1. Participarea într-o organizaţie care are ca scop săvârşirea unui act de terorism se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Fondatorii, directorii sau managerii vor fi pedepsiţi cu pedeapsa închisorii pe viaţă până la o perioadă determinată cu închisoarea de până la treizeci de ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

3. Secţiunea 140 (4) se va aplica *mutatis mutandis*.

Secţiunea 141

1. Persoana care săvârşeşte acte publice de violenţă împreună cu alte persoane împotriva persoanelor sau proprietăţii, se pedepseşte cu închisoarea de cel mult patru ani şi şase luni sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Făptuitorul se pedepseşte cu:

1°. pedeapsa închisorii de până la şase ani sau o amendă din cea de-a patra categorie, în cazul în care distruge în mod intenţionat proprietatea sau dacă violenţa comisă de acesta dă naştere la o vătămare corporală;

2°. pedeapsa închisorii de până la nouă ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă această violenţă cauzează o vătămare corporală gravă;

3°. pedeapsa închisorii de până la doisprezece ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă această violenţă are ca urmare moartea persoanei;

3. Secţiunea 81 nu se va aplica.

Secţiunea 141a

Persoana care, în mod intenţionat, furnizează oportunitatea, mijloacele sau informaţiile pentru săvârşirea unei violenţe împotriva persoanelor sau proprietăţii se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la trei ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 142

1. Persoana care, în mod intenţionat, tulbură liniştea prin alarme sau semnale false, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Persoana care, în mod intenţionat, fără să se afle în stare de necesitate, foloseşte un număr de urgenţă al unui serviciu public, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la trei ani sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secţiunea 142a

1. Persoana care trimite un obiect sau care îl abandonează sau îl plasează în orice loc public sau privat, în scopul de a face o altă persoană să creadă în mod eronat că acel obiect poate provoca o explozie, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Persoana care oferă informaţii unei alte persoane în scopul de a face această persoană în mod eronat să creadă că există un obiect prezent în orice loc public sau privat şi că acest obiect poate provoca o explozie, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

Secţiunea 143

Persoana care printr-un act de violenţă sau prin ameninţarea cu un act de violenţă împiedică desfăşurarea unei şedinţe sau a unei demonstraţii publice

legale, se pedepseşte cu închisoarea de până la nouă luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secţiunea 144

Persoana care, prin crearea dezordinii sau făcând zgomot, tulbură în mod intenţionat o şedinţă publică legală sau care, prin crearea dezordinii, tulbură în mod intenţionat o demonstraţie legală, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la două săptămâni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secţiunea 145

Persoana care printr-un act de violenţă sau prin ameninţarea cu un act de violenţă împiedică desfăşurarea procesiunii publice a unei adunări religioase sau credinţe, sau a unei ceremonii legale de procesiune a unei religii sau credinţe, sau a unor servicii funerare legale, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secţiunea 146

Persoana care, pentru crearea dezordinii sau prin zgomot, tulbură în mod intenţionat atât o procesiune publică a unei adunări religioase sau credinţe, sau a unei ceremonii legale de procesiune a unei religii sau credinţe, sau a unor servicii funerare legale, se pedepseşte cu închisoarea de până la două luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secţiunea 147

Persoana care,

1°. în mod public, atât verbal, cât şi în scris sau prin imagini, ofensează sensibilităţile religioase prin declaraţii disprețuitoare şi blasfemie;

2°. ridiculizează un preot în îndeplinirea legală a îndatoririlor sale;

3°. face declaraţii deranjante despre obiectele folosite pentru sărbătorirea religioasă la un moment dat şi la locul în care această sărbătoare este legală;

se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la trei luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secţiunea 147a

1. Persoana care distribuie, afişează public sau publică materiale scrise sau imagini care conţin declaraţii ofensatoare pentru sensibilităţile religioase prin natura lor denigratoare şi blasfematoare ori care are intenţia de a le distribui, afişa public sau publica, se pedepseşte cu închisoare de până la două luni sau amendă din cea de-a doua categorie, dacă aceasta cunoştea sau are motive serioase să suspecteze că acele materiale scrise sau imagini conţin astfel de declaraţii.

2. Persoana care, având cunoştinţă sau motive să suspecteze acest lucru, exprimă în mod public conţinutul unor astfel de materiale scrise, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

Secţiunea 148

Persoana care în mod intenţionat previne sau împiedică accesul legal la un cimitir sau crematoriu sau transportul legal al unui corp uman decedat la un cimitir sau crematoriu, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la o lună sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secţiunea 149

Persoana care în mod intenţionat profanează un mormânt sau care, în mod intenţionat şi ilegal distruge sau deteriorează orice monument comemorativ ridicat într-un cimitir se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secţiunea 150

Persoana care, în mod ilegal şi intenţionat, dezgroapă un corp uman decedat sau mută ori transportă un corp uman decedat dezgropat, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu amendă din cea de-a treia categorie

Secţiunea 151

Persoana care îngroapă, arde, distruge, ascunde, îndepărtează sau dispune de un corp uman decedat, în vederea ascunderii faptei sau a cauzei decesului sau naşterea unui copil mort, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie .

Secţiunea 151a

Persoana care, din motive de câştig financiar, facilitează în mod intenţionat plasarea unui copil mai mic de şase luni, care nu se află sub tutela unei persoane juridice, la o familie adoptivă fără acordul prealabil scris al Consiliului pentru protecţia copilului, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la şase luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secţiunea 151b

1. Persoana care, în practicarea unei profesii sau în desfăşurarea unei afaceri, creează sau facilitează intenţionat, atât direct, cât şi indirect, negocieri între o mamă surogat sau o femeie care doreşte să fie mamă surogat şi o altă persoană sau aranjează o întâlnire în scopul de a realiza intenţia prevăzută la subsecţiunea (3), se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Persoana care,

a. oferă în mod public servicii care să creeze sau să faciliteze negocieri sau întâlniri ca cele prevăzute la subsecţiunea (1);

b. face public faptul că o femeie ar dori să devină mamă surogat sau este disponibilă pentru acest lucru, sau caută o femeie care ar dori să devină mamă surogat sau care este disponibilă pentru acest lucru

se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

3. O mamă surogat este considerată a fi o femeie care a rămas însărcinată cu intenţia de a purta un copil pentru o altă persoană care doreşte să obţină autoritatea părintească asupra copilului sau doreşte să îşi asume responsabilitatea pentru îngrijirea permanentă şi să crească copilul.

Secţiunea 151c

1. Persoana care, în practicarea unei profesii sau în desfăşurarea unei afaceri, creează sau facilitează intenţionat, atât direct, cât şi indirect, negocieri între o femeie şi o altă persoană sau aranjează o întâlnire în legătură cu dorinţa acesteia de a găsi o altă persoană pentru a-şi asuma responsabilitatea permanentă pentru îngrijirea şi creşterea copilului, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

2. Fără a aduce atingere prevederilor secţiunii 151b (1), Subsecţiunea (1) nu se va aplica:

a. dacă crearea sau facilitarea menţionată la acea subsecţiune este realizată prin Comisia pentru Protecţia Copilului sau de o persoană juridică desemnată de către Comisia pentru Protecţia Copilului;

b. dacă crearea sau facilitarea prevăzută în acea subsecţiune implică o trimitere la o organizaţie astfel cum este menţionat la (a).

PARTEA a VI-a [Abrogată la 01-02-2006]

Secţiunea 152 [Abrogată la 01-02-2006]

Secţiunea 153 [Abrogată la 01-02-2006]

Secţiunea 154 [Abrogată la 01-02-2006]

Secţiunea 155 [Abrogată la 01-02-2006]

Secţiunea 156 [Abrogată la 01-02-2006]

PARTEA a VII-a
Infracţiuni grave care pun în pericol siguranţa generală a persoanelor sau a proprietăţii

Secţiunea 157

Persoana care, în mod intenţionat, declanşează un incendiu sau intenţionează să provoace o explozie ori o inundaţie se pedepseşte:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la doisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă această acţiune poate pune în pericol proprietatea;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, în cazul în care un astfel de act poate pune în

pericol viaţa unei alte persoane sau poate provoca un risc grav de vătămare corporală unei alte persoane;

3°. cu pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, în cazul în care un astfel de act poate pune în pericol viaţa unei alte persoane sau dacă fapta produce moartea unei persoane.

Secţiunea 158

Persoana care, din neglijenţă, declanşează un incendiu, o explozie ori o inundaţie se pedepseşte:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la şase luni sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă această acţiune poate pune în pericol proprietatea;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, în cazul în care un astfel de act poate pune în pericol viaţa unei alte persoane sau poate provoca un risc grav de vătămare corporală a unei alte persoane;

3°. pedeapsa închisorii de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă această violenţă are ca urmare moartea persoanei;

Secţiunea 159

Persoana care, în cazul sau în anticiparea unui incendiu, intenţionat şi ilegal, ascunde sau face indisponibile stingătoarele sau, în orice caz, împiedică sau obstrucţionează stingerea acelui incendiu, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 160

Persoana care, în cazul sau în anticiparea unei inundaţii, în mod intenţionat şi ilegal, ascunde sau face indisponibile materiale pentru îndiguire sau uneltele ori echipamentele, zădărniceşte orice efort în repararea digurilor sau a altor instalaţii de apărare împotriva apelor de suprafaţă sau obstrucţionează măsurile luate pentru a preveni oprirea inundaţiilor, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 161

Persoana care, intenţionat, distruge, face inutilizabilă sau deteriorează instalaţiile de apărare împotriva apei, conductele de gaz sau apă sau instalaţiile de canalizare se pedepseşte:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă această acţiune poate provoca un risc de inundare sau să pună în pericol proprietatea;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la nouă ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă această acţiune poate pune în pericol viaţa unei alte persoane;

3°. cu pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, în cazul în care un astfel de act poate pune în pericol viața unei alte persoane sau dacă fapta duce la moartea unei persoane.

Secțiunea 161 bis

Persoana care, în mod intenționat, distruge, deteriorează sau face inutilizabilă orice instalație de infrastructură electrică, cauzează funcționarea sau operarea defectuoasă a unei astfel de instalații sau împiedică luarea unei măsuri de siguranță cu privire la o astfel de instalație, se pedepsește:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă această acțiune interferează sau întrerupe furnizarea de curent electric către publicul general;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la șase ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă această acțiune poate pune în pericol proprietatea;

3°. cu pedeapsa închisorii de până la nouă ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă această acțiune poate pune în pericol viața unei alte persoane;

4°. cu pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, în cazul în care un astfel de act poate pune în pericol viața unei alte persoane sau dacă fapta duce la moartea unei persoane.

Secțiunea 161 ter

Persoana care, din neglijență, face ca o instalație de infrastructură electrică să fie distrusă, deteriorară sau inutilizabilă, care are ca rezultat funcționarea sau operarea defectuoasă a acestei instalații, ori împiedică luarea unei măsuri de siguranță în legătură cu o astfel de instalație, se pedepsește:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la șase luni sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă această acțiune interferează sau întrerupe furnizarea de curent electric către publicul general sau, în general, pune în pericol proprietatea;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă această acțiune poate pune în pericol viața unei alte persoane;

3°. pedeapsa închisorii de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă această violență are ca urmare moartea persoanei;

Secțiunea 161 quater

Persoana care, în mod intenționat, expune ființe umane, animale, plante sau proprietăți la radiațiile ionizante sau contaminează ființe umane, animale, plante, proprietăți, sol, apă sau aer cu materiale radioactive se pedepsește:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă această acțiune poate pune în pericol viața unei alte persoane;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, în cazul în care un astfel de act poate pune în pericol viața unei alte persoane sau dacă fapta produce moartea unei persoane.

Secțiunea 161 quinquies

Persoana care, din neglijență, expune ființe umane, animale, plante sau proprietăți la radiațiile ionizante sau contaminează ființe umane, animale, plante, proprietăți, sol, apă sau aer cu materiale radioactive se pedepsește:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă această acțiune poate pune în pericol viața unei alte persoane;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă această acțiune poate pune în pericol viața unei alte persoane sau fapta poate duce la moartea unei persoane.

Secțiunea 161 sexies

1. Persoana care, în mod intenționat, distruge, deteriorează sau face inutilizabil un dispozitiv sau sistem computerizat al unei instalații de infrastructură, cauzează funcționarea sau operarea defectuoasă a unei astfel de instalații sau împiedică luarea unei măsuri de siguranță cu privire la o astfel de instalație, se pedepsește:

1°. cu pedeapsa închisorii de până un an sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, în cazul în care o astfel de acțiune intervine în mod ilegal sau perturbă stocarea, prelucrarea sau transferul de date destinate publicului larg sau cauzează funcționarea defectuoasă a unei rețele publice de telecomunicații sau furnizarea unui serviciu public de telecomunicații;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la șase ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă această acțiune poate pune în pericol proprietatea sau furnizarea serviciilor;

3°. cu pedeapsa închisorii de până la nouă ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă această acțiune poate pune în pericol viața unei alte persoane;

4°. cu pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, în cazul în care un astfel de act poate pune în pericol viața unei alte persoane sau dacă fapta duce la moartea unei persoane.

2. Persoana care,

a. produce, vinde, obține, importă, distribuie sau pune la dispoziție sau dispune în alt mod de un dispozitiv tehnic care a fost adaptat sau conceput în principal pentru comiterea unei astfel de infracțiuni grave; sau

b. vinde, obține, distribuie sau pune la dispoziție sau dispune de o parolă de calculator, un cod de acces sau de date similare care pot fi utilizate pentru a accesa un dispozitiv sau un sistem computerizat sau o parte a acestuia;

cu intenţia de a le folosit în săvârşirea unei infracţiuni grave aşa cum sunt prevăzute în subsecţiunea (1), se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 161 septies

Persoana care, din neglijenţă, face ca dispozitivul sau sistemul computerizat al unei instalaţii de infrastructură să fie distrus, deteriorat sau inutilizabil şi are ca rezultat funcţionarea sau operarea defectuoasă a acestei instalaţii, ori împiedică luarea unei măsuri de siguranţă în legătură cu o astfel de instalaţie, se pedepseşte:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la şase luni sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, în cazul în care o astfel de acţiune intervine în mod ilegal sau perturbă stocarea, prelucrarea sau transferul de date destinate publicului larg sau cauzează funcţionarea defectuoasă a unei reţele publice de telecomunicaţii sau furnizarea unui serviciu public de telecomunicaţii sau pune în pericol, în general, proprietatea sau furnizarea de servicii;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă această acţiune poate pune în pericol viaţa unei alte persoane;

3°. pedeapsa închisorii de până la doi ani sau o amendă din cea de-a patra categorie, dacă această violenţă are ca urmare moartea persoanei;

Secţiunea 162

Persoana care, în mod intenţionat, face inutilizabilă sau deteriorează orice instalaţie de infrastructură de trafic public sau orice instalaţie de infrastructură pentru traficul aerian, obstrucţionează orice drum public sau căi navigabile publice sau împiedică luarea măsurilor de siguranţă în legătură cu o astfel de instalaţie, se pedepseşte:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la nouă ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă această acţiune poate pune în pericol siguranţa traficului;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, în cazul în care un astfel de act poate pune în pericol traficul sau dacă fapta duce la moartea unei persoane.

Secţiunea 162a

Persoana care, în mod intenţionat, într-un aeroport, distruge, face inutilizabil sau deteriorează o aeronavă care nu este în serviciu sau orice instalaţia, sau care în mod intenţionat perturbă serviciile de pe un aeroport, se pedepseşte:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la nouă ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă această acţiune poate pune în pericol siguranţa traficului aerian;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, în cazul în care un astfel de act poate pune în pericol traficul sau dacă fapta duce la moartea unei persoane.

Secțiunea 163

Persoana care, din neglijență, face ca o instalație de infrastructură pentru traficul public sau o instalație de infrastructură pentru traficul aerian să fie distrusă, deteriorată sau inutilizabilă, sau care obstrucționează drumul public sau căile navigabile ori împiedică luarea unei măsuri de siguranță în legătură cu o astfel de instalație, se pedepsește:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la șase luni sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă această acțiune poate face traficul nesigur;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă această violență are ca urmare moartea persoanei;

Secțiunea 164

1. Persoana care, în mod intenționat, pune în pericol traficul propulsat mecanic pe calea ferată, se pedepsește cu închisoare de până la cincisprezece ani sau cu plata unei amenzi din cea de-a cincea categorie.

2. Dacă în urma săvârșirii faptei survine moartea victimei, făptuitorul este pasibil de executarea pedepsei cu închisoare până la treizeci ani sau plata unei amenzi din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 165

1. Persoana care, din neglijență, pune în pericol traficul propulsat mecanic pe calea ferată, se pedepsește cu închisoare de până la un an sau cu plata unei amenzi din cea de-a patra categorie.

2. În situația în care, în urma săvârșirii infracțiunii survine moartea victimei, făptuitorul este pasibil de executarea pedepsei cu închisoare până la doi ani sau plata unei amenzi din cea de-a patra categorie.

Secțiunea 166

Persoana care, în mod intenționat, distruge, deteriorează sau mută un semnal, indicator sau un ajutor plasat pentru siguranța navelor sau a aviației, ori împiedică funcționarea acestora sau plasează un semn sau un indicator fals, se pedepsește:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la doisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă această acțiune poate pune în pericol siguranța navelor sau a aviației.

2°. cu pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie, în cazul în care un astfel de act poate pune în pericol navigația sau aviația și dacă fapta duce la scufundarea, eșuarea sau prăbușirea unui vas sau a unei aeronave.

3°. cu pedeapsa închisorii pe viaţă sau o pedeapsă pentru o durată determinată de până la nouă ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă această acţiune poate pune în pericol siguranţa navelor sau a aviaţiei şi fapta are ca rezultat moartea unei persoane.

Secţiunea 167

Persoana care, din neglijenţă, face ca un semnal, indicator sau un ajutor plasat pentru siguranţa navelor sau a aviaţiei să fie distrus, deteriorat, îndepărtat sau mutat, ori funcţionarea acestuia este împiedicată sau plasează semne şi indicatoare false, se pedepseşte:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la şase luni sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă această acţiune poate face navigaţia sau aviaţia nesigure;

2°. pedeapsa închisorii de până la un an sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă fapte are drept consecinţe scufundarea, eşuarea sau prăbuşirea navei sau a aeronavei;

3°. pedeapsa închisorii de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă această violenţă are ca urmare moartea persoanei;

Secţiunea 168

Persoana care, în mod intenţionat, provoacă unui vas, vehicul sau aeronavă scufundarea, eşuarea sau prăbuşirea, distrugerea sau face ca acestea să fie inutilizabile sau deteriorate, se pedepseşte:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă această acţiune poate pune în pericol viaţa unei alte persoane;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, în cazul în care un astfel de act poate pune în pericol viaţa unei alte persoane sau dacă fapta produce moartea unei persoane.

Secţiunea 169

Persoana care, din neglijenţă, provoacă unui vas, vehicul sau aeronavă scufundarea, eşuarea sau prăbuşirea, distrugerea sau face ca acestea să fie inutilizabile sau deteriorate, se pedepseşte:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă această acţiune poate pune în pericol viaţa unei alte persoane;

2°. pedeapsa închisorii de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă această violenţă are ca urmare moartea persoanei;

Secţiunea 170

Persoana care, în mod intenţionat, distruge sau deteriorează orice clădire sau structură, instalaţie pe mare sau într-un loc public, se pedepseşte:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la doisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă această acţiune poate pune în pericol proprietatea;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă această acțiune poate pune în pericol viața unei alte persoane;

3°. cu pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, în cazul în care un astfel de act poate pune în pericol viața unei alte persoane sau dacă fapta produce moartea unei persoane.

Secțiunea 171

Persoana care, din neglijență, distruge sau deteriorează orice clădire sau structură, instalație pe mare sau într-un loc public, se pedepsește:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la șase luni sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă această acțiune poate pune în pericol proprietatea;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă această acțiune poate pune în pericol viața unei alte persoane;

3°. pedeapsa închisorii de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă această violență are ca urmare moartea persoanei;

Secțiunea 172

1. Persoana care, în mod intenționat și ilegal, pune orice substanță în apa potabilă a instalației de furnizare a apei sau în conductele de alimentare cu apă, ori împiedică producerea apei potabile ori furnizarea apei potabile de la furnizorul public de apă potabilă, se pedepsește:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la doisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă această acțiune poate pune în pericol o altă persoană;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, în cazul în care un astfel de act poate pune în pericol viața unei alte persoane sau dacă fapta duce la moartea unei persoane.

2. Persoana care, în mod intenționat, deteriorează sau face inutilizabilă orice instalație publică de alimentare cu apă, cauzează funcționarea sau operarea defectuoasă a unei astfel de instalații sau împiedică luarea măsurilor de siguranță în legătură cu un astfel de sistem, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă o astfel de acțiune poate interveni în sau întrerupe alimentarea publică cu apă potabilă.

Secțiunea 173

1. Persoana care, din neglijență, provoacă introducerea ilegală a unei substanțe în instalația de furnizare a apei potabile sau într-o conductă de apă potabilă, se pedepsește:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă această acțiune poate pune în pericol viața unei alte persoane;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, în cazul în care un astfel de act poate pune în pericol viaţa unei alte persoane sau dacă fapta duce la moartea unei alte persoane.

2. Persoana care, din neglijenţă, provoacă distrugerea, deteriorarea sau face inutilizabilă o instalaţie publică de alimentare cu apă care are ca rezultat funcţionarea sau operarea defectuoasă a unei astfel de instalaţie, ori determină să fie luate măsuri de siguranţă în legătură cu o astfel de instalaţie, se pedepseşte, dacă o astfel de acţiune intervine în sau întrerupe alimentarea publică cu apă potabilă, cu închisoarea de până la şase luni sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 173a

Persoana care, în mod intenţionat sau ilegal, eliberează o substanţă pe sau în sol, în aer sau pe suprafaţa apei se pedepseşte:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la doisprezece ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă această acţiune poate pune în pericol sănătatea publică sau viaţa celorlalţi;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie în cazul în care un astfel de act poate pune în pericol viaţa unei alte persoane sau dacă fapta duce la moartea unei persoane.

Secţiunea 173b

Persoana care, din neglijenţă, eliberează o substanţă pe sau în sol, în aer sau pe suprafaţa apei se pedepseşte:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă această acţiune poate pune în pericol sănătatea publică sau viaţa unei alte persoane;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la doi ani sau o amendă din cea de-a patra categorie, în cazul în care un astfel de act poate pune în pericol viaţa unei alte persoane sau dacă fapta duce la moartea unei persoane.

Secţiunea 174

1. Persoana care vinde, oferă spre vânzare, livrează sau înmânează bunuri, cunoscând că aceste bunuri sunt dăunătoare pentru viaţă sau sănătate şi nu dezvăluie natura lor dăunătoare, se pedepseşte cu închisoarea de cel mult cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Dacă în urma săvârşirii faptei survine moartea victimei, făptuitorul este pasibil de executarea pedepsei cu închisoare până la treizeci ani sau plata unei amenzi din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 175

1. Persoana care, din neglijenţă, vinde, livrează sau înmânează bunuri dăunătoare vieţii sau sănătăţii, în timp ce cumpărătorul sau destinatarul unor astfel

de bunuri nu cunoaşte natura lor dăunătoare, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. În situaţia în care, în urma săvârşirii infracţiunii survine moartea victimei, făptuitorul este pasibil de executarea pedepsei cu închisoare până la doi ani sau plata unei amenzi din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 175a

Persoana care, în caz de război, încalcă în mod intenţionat un ordin emis şi notificat potrivit articolului 7 din Legea privind apărarea civilă [*Wet Bescherming Bevolking*] (Buletinul actelor şi decretelor din 1952, 404) sau un regulament emis sau notificat în temeiul sau potrivit oricăror dintre decretele guvernamentale menţionate în articolul 29 din Actul de apărare civilă [*Intrekkingswet BB*] (Buletinul de acte şi decrete 1986, 312) se pedepseşte:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă această acţiune poate pune în pericol proprietatea;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la trei ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă această acţiune poate pune în pericol viaţa unei alte persoane;

3°. cu pedeapsa închisorii de până la cinci ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, în cazul în care un astfel de act poate pune în pericol viaţa unei alte persoane sau dacă fapta duce la moartea unei persoane.

Secţiunea 175b

Persoana care, în caz de război, din neglijenţă, cauzează încălcarea unui ordin emis şi notificat potrivit articolului 7 din Legea privind apărarea civilă sau a unui regulament emis şi notificat în temeiul sau conform vreuneia dintre decretele guvernamentale, menţionate la articolul 29 din Legea privind apărarea civilă (abrogare), se pedepseşte:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la şase luni sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă această acţiune poate pune în pericol proprietatea;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă această acţiune poate pune în pericol viaţa unei alte persoane;

3°. cu pedeapsa închisorii de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă această violenţă are ca urmare moartea persoanei;

Secţiunea 176

1. În cazul condamnării pentru oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în prezenta Parte, făptuitorul poate fi decăzut din dreptul de exercitare a profesiei în care a comis infracţiunea gravă.

2. În caz de condamnare pentru oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 174 şi 175, instanţa poate dispune publicarea hotărârii de condamnare.

Secţiunea 176a

În cazul în care o infracţiune gravă care se pedepseşte conform secţiunilor 157, 159, 160, 161, 161 bis, 161 quater, 161 sexies, 162, 162a , 164, 166, 168, 170, 172, 173a sau 174 a fost săvârşită cu intenţii teroriste, durata determinată a pedepsei cu închisoarea în temeiul prezentei secţiuni va fi sporită cu jumătate şi dacă infracţiunea gravă prevede o durată determinată a pedepsei cu închisoarea de până la cincisprezece ani, atunci se va aplica închisoarea pe viaţă sau o durată determinată cu pedeapsa închisorii de până la treizeci de ani.

Secţiunea 176b

1. Conspiraţia în săvârşirea cu intenţie teroristă a unei infracţiuni grave din cele prevăzute în secţiunile 157, 161 (2) şi (3), 161 bis (3) şi (4), 161 quater, 161 sexies (3) şi (4), 162, 164, 166, 168, 170, 172, 173a şi 174 se pedepseşte cu închisoarea de până la zece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Secţiunea 96 (2) se va aplica *mutatis mutandis*.

PARTEA a VIII-a
Infracţiuni grave împotriva autorităţii publice

Secţiunea 177

1. Persoana care,

1°. dă un cadou sau face o promisiune unui funcţionar public sau îi furnizează ori îi oferă un serviciu în scopul de a-l determina să acţioneze sau să se abţină de la anumite acte în îndeplinirea mandatului său, încălcându-şi astfel obligaţiile de serviciu;

2°. dă un cadou sau face o promisiune unui funcţionar public sau îi furnizează ori îi oferă un serviciu ca rezultat sau ca şi consecinţă a unor anumite acte pe care acestea le-a întreprins sau de la care s-a abţinut să le întreprindă în executarea funcţiei sale de funcţionare sau fost funcţionar, cu încălcarea obligaţiilor sale de serviciu;

se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Persoana care săvârşeşte o faptă penală aşa cum este definită la subsecţiunea (1) (1°) împotriva unei persoane care are perspectiva unei numiri ca funcţionar public, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă dacă persoană în cauză primeşte numirea ca funcţionar public.

3. Dacă făptuitorul săvârşeşte oricare din infracţiunile grave prevăzute în prezenta secţiune în exercitarea profesiei sale, acesta poate fi decăzut din practicarea acelei profesii.

4. Se poate aplica decăderea din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1°) (2°) şi (4°).

Secţiunea 177a

1. Persoana care,

1°. dă un cadou sau face o promisiune unui funcţionar public sau îi furnizează ori îi oferă un serviciu în scopul de a-l determina să acţioneze sau să se abţină de la anumite acte în îndeplinirea mandatului său, fără a-şi încălca astfel obligaţiile de serviciu;

2°. dă un cadou sau face o promisiune unui funcţionar public sau îi furnizează ori îi oferă un serviciu ca rezultat sau ca şi consecinţă a unor anumite acte pe care acestea le-a întreprins sau de la care s-a abţinut să le întreprindă în executarea funcţiei sale de funcţionare sau fost funcţionar, fără încălcarea obligaţiilor sale de serviciu;

se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până doi ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Persoana care săvârşeşte o faptă penală aşa cum este definită la subsecţiunea (1) (1°) împotriva unei persoane care are perspectiva unei numiri ca funcţionar public, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă dacă persoană în cauză primeşte numirea ca funcţionar public.

3. Dacă făptuitorul săvârşeşte oricare din infracţiunile grave prevăzute în prezenta secţiunea în exercitarea profesiei sale, acesta poate fi decăzut din practicarea acelei profesii.

4. Se poate aplica decăderea din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1°) (2°) şi (4°).

Secţiunea 178

1. Persoana care dă un cadou sau face o promisiune unui judecător sau îi furnizează sau îi oferă acestuia un serviciu în vederea exercitării influenţei asupra hotărârii într-o cauză aflată pe rolul instanţei din care face parte, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Dacă cadoul sau promisiunea este făcută sau serviciul este prestat sau oferit în vederea obţinerii condamnări într-o cauză penală, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de până la nouă ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

3. Infractorul poate fi decăzut din dreptul de a exercita acea profesie dacă acesta săvârşeşte oricare din infracţiunile grave prevăzute în prezenta secţiune în exercitarea profesiei sale.

4. Se poate aplica decăderea din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1) (1°), (2) şi (4°).

Secţiunea 178a

1. În sensul secţiunilor 177 şi 177a, persoanele aflate în serviciul public al unui stat străin sau al unei organizaţii organizate în baza unei legi internaţionale vor fi considerate echivalente funcţionarilor publici.

2. În sensul secțiunilor 177 (1) (2°) și 177a (1) (2°), foștii funcționari publici vor fi considerați echivalenți funcționarilor publici.

3. În sensul secțiunii 178, judecătorul unui stat străin sau al unei organizații organizate în baza unei legi internaționale va fi considerat echivalent unui judecător.

Secțiunea 179

Persoana care, printr-un act de violență sau orice alt act sau prin amenințarea cu violență sau amenințarea cu orice alt act obligă un funcționar public să efectueze un act oficial ori să se abțină de la executarea de drept a unui act oficial, se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani sau o amendă din cea de-a patra categorie.

Secțiunea 180

Persoana care, printr-un act de violență sau prin amenințarea cu violența, se opune unui funcționar public în exercitarea legală a îndatoririlor sale sau unei persoane care asistă acel funcționar public să facă acel lucru potrivit obligațiilor legale sau la cererea acestuia, se face vinovat de opunere și se pedepsește cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secțiunea 181

Constrângerea și opoziția prevăzute în secțiunile 179 și 180 se pedepsesc cu:

1°. pedeapsa închisorii de până la cinci ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, în cazul în care infracțiunea gravă sau actele care o însoțesc au ca rezultat vătămarea corporală;

2°. pedeapsa închisorii de până la șapte ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă au ca rezultat o vătămare corporală gravă;

3°. pedeapsa închisorii de până la doisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă au ca urmare moartea persoanei;

Secțiunea 182

1. Dacă două sau mai multe persoane împreună săvârșesc constrângerea și opoziția prevăzute în secțiunile 179 și 180, aceștia se pedepsesc cu pedeapsa închisorii de până la șase ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Făptuitorul va fi pedepsit cu:

1°. pedeapsa închisorii de până la șapte ani și șase luni sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, în cazul în care infracțiunea gravă săvârșită de către acesta sau actele care o însoțesc au ca rezultat o vătămare corporală;

2°. pedeapsa închisorii de până la doisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă au ca rezultat o vătămare corporală gravă;

3°. pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă au ca rezultat moartea persoanei;

Secţiunea 183

În sensul secţiunilor. 179 până la 182 inclusiv, comandantul unei nave sau căpitanul unei aeronave care exercită autoritatea ce i-a fost conferită ca atare sau îndeplineşte o obligaţie ce i-a fost impusă în temeiul unei dispoziţii din Codul de procedură penală va fi, de asemenea, considerat echivalentul unui funcţionar public. „Comandantul unei nave" include persoana aflată la comanda unei instalaţii desemnate potrivit secţiunii 136a (2) din Codul de procedură penală.

Secţiunea 184

1. Persoana care, în mod intenţionat, nu respectă un ordin emis sau o cerere formală făcută conform unor reglementări legale de către un funcţionar public însărcinat cu supravegherea sau de către un funcţionar civil însărcinat cu depistarea şi investigarea faptelor penale sau care a fost autorizat să depisteze sau să investigheze o faptă penală şi orice persoană care în mod intenţionat împiedică, obstrucţionează sau zădărniceşte orice acţiune întreprinsă de către oricare astfel de funcţionari publici în vederea impunerii unei cerinţe legale, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

2. Persoana care este însărcinată permanent sau temporar cu un serviciu public potrivit reglementărilor legale este considerată echivalentă cu funcţionarul public menţionat în prima parte a subsecţiunii precedente.

3. O cerere formală sau o acţiune a comandantului unei nave sau a căpitanului unei aeronave care exercită autoritatea ce i-a fost conferită ca atare sau care îndeplineşte o obligaţie ce i-a fost impusă în temeiul unei dispoziţii din Codul de procedură penală va fi considerată echivalentul unei cereri formale sau acţiuni aşa cum sunt prevăzute la subsecţiunea (1). „Comandantul unei nave" include persoana aflată la comanda unei instalaţii desemnate potrivit secţiunii 136a (2) din Codul de procedură penală.

4. Dacă la momentul săvârşirii infracţiunii grave nu au trecut deja doi ani de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care făptuitorul a fost condamnat pentru o faptă penală similară, durata pedepsei cu închisoarea poate fi sporită cu o treime.

Secţiunea 184a

Persoana care, în mod intenţionat, acţionează cu încălcarea unui ordin de conduită penală emis în temeiul secţiunii 509hh (1b) din Codul de procedură penală se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau o amendă din cea de-a treia categorie.

Secţiunea 185

Persoana care, într-o şedinţă de judecată sau în locul în care un funcţionar public este angajat să-şi exercite legal mandatul în public, provoacă agitaţie şi

nu părăseşte locaţia după ce i-a fost ordonat să facă acest lucru de către sau în numele autorităţilor competente, se pedepseşte cu închisoarea de până la două săptămâni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secţiunea 185a

În sensul secţiunilor 179 şi 182 inclusiv, 184 şi 185, persoanele aflate în serviciul public al unui stat străin sau al unei organizaţii organizate în baza unei legi internaţionale care îşi desfăşoară activitatea în Olanda prin modalităţile permise în baza legilor internaţionale, vor fi considerate echivalente funcţionarilor publici.

Secţiunea 186

Persoana care, în mod intenţionat, nu respectă un ordin de a părăsi imediat o adunare tumultuoasă, dat de sau în numele autorităţilor competente pentru a treia oară, se va face vinovată de participarea la o întrunire ilegală şi se pedepseşte cu închisoarea de până la trei luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secţiunea 187

Persoana care, în mod ilegal, smulge, face ilizibilă sau deteriorează o notificare afişată public de către sau în numele autorităţilor competente, în scopul de a preveni sau interveni cu comunicarea acesteia, se pedepseşte cu închisoarea de până la o lună sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secţiunea 188

Persoana care raportează sau depune o plângere în legătură cu o faptă penală, cunoscând faptul că acea faptă nu a fost săvârşită, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secţiunea 189

1. Persoana care:

1°. în mod intenţionat găzduieşte o persoană care a săvârşit o infracţiune gravă sau este suspectă de săvârşirea unei fapte penale, sau care, în mod intenţionat, ajută o astfel de persoană în găsirea sau arestarea acesteia de către autorităţile judiciare sau de către ofiţerii de poliţie;

2°. după săvârşirea unei infracţiuni grave, în scopul ascunderii unei astfel de fapte sau a prevenirii ori intervenirii în investigarea ori urmărirea penală a acesteia, distruge, îndepărtează sau ascunde obiecte în legătură cu care sau cu ajutorul cărora a fost săvârşită infracţiunea gravă sau alte urme ale infracţiunii grave ori ascunde aceste obiecte sau urme autorităţilor judiciare sau ofiţerilor de poliţie în investigaţiile acestora;

3°. în mod intenţionat, în scopul de a preveni, obstrucţiona sau a zădărnici sechestrul acestora, ascunde, distruge sau îndepărtează obiecte care pot servi la scoaterea la lumină a adevărului sau la dovedirea

câştigurilor obţinute în mod ilegal aşa cum au fost prevăzute în secţiunea 36e, sau ascunde astfel de obiecte autorităţilor sau ofiţerilor de poliţie în investigaţiile acestora sau, în mod intenţionat, făcând disponibile date sau informaţii terţelor părţi previne, obstrucţionează sau zădărnicesc acest sechestru.

se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la şase luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

2. Dacă infracţiunea gravă menţionată .în subsecţiunea (1) este o infracţiune de terorism, se aplică pedeapsa închisorii de până la patru ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie.

3. Aceste dispoziţii nu se vor aplica unei persoane care acţionează aşa cum este definită în aceste dispoziţii pentru a se sustrage sau a evita riscul urmăririi penale a oricăreia dintre rudele sale de sânge sau afini în linie directă ori de gradul al II-lea sau al III-lea din linia colaterală sau a soţului ori a fostului soţ.

4. Persoanele aflate în serviciul public al unei instanţe internaţionale însărcinate cu investigarea sau urmărirea penală a unei infracţiuni grave, instanţă care capătă jurisdicţie în baza unui tratat la care Regatul este parte contractantă, vor fi considerate echivalente cu agenţii judiciari sau ofiţerii de poliţie.

Secţiunea 190

Persoana care, în mod intenţionat, obstrucţionează, intervine cu sau zădărniceşte o autopsie medico-legală, se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secţiunea 191

Persoana care, în mod intenţionat, eliberează o persoană care a fost privată de libertate printr-un ordin al autorităţilor sau în urma unei hotărâri sau decizii pronunţate în camere, sau ajută o astfel de persoană să evadeze, se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 192

1. Persoana care a fost legal citată să se prezinte ca martor, un expert martor sau un interpret şi care, în mod intenţionat, nu îşi îndeplineşte această obligaţie legală pe care acesta trebuie să o îndeplinească în această calitate, se pedepseşte:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la şase luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie în cauzele penale;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la patru luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie în celelalte cauze.

2. Persoana care, după ce a încheiat un acord cu procurorul în temeiul secţiunii 226h (3) sau secţiunii 226k (1) din Codul de procedură penală, este citată legal să se prezinte ca martor şi nu respectă în mod intenţionat

îndeplinirea acestei obligații pe care trebuie să o îndeplinească în calitatea sa, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

3. Prevederile subsecțiunii precedente nu se vor aplica unei părți într-un procesul civil care, atunci când este examinată ca martor, refuză să răspundă la întrebările ce îi sunt adresate.

Secțiunea 192a

Persoana care, în mod intenționat, nu răspunde unei cereri oficiale a unei comisii parlamentare de anchetă pentru a avea acces la documente sau pentru a le inspecta într-o altă manieră, se pedepsește cu închisoarea de până la patru luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secțiunea 192b

Persoana care, în mod intenționat, nu răspunde unei cereri oficiale a unei comisii parlamentare de anchetă pentru a furniza informații scrise, se pedepsește cu închisoarea de până la trei luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secțiunea 192c

Persoana care, în mod intenționat, previne, împiedică sau obstrucționează o comisie parlamentară de anchetă ori o persoană numită de aceasta să intre într-un spațiu, se pedepsește cu închisoare de până la trei luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secțiunea 192d

Infracțiunile grave prevăzute în secțiunile 192 până la 192c inclusiv nu vor fi urmărite penal dacă au fost săvârșite de către un membru al Statelor Generale, un ministru sau un secretar de stat.

Secțiunea 193

Persoana care, în mod intenționat, nu respectă un ordin legal de a prezenta un document care se presupune a fi contrafăcut sau falsificat, sau care servește pentru a fi comparat cu un alt document care este pretins contrafăcut sau falsificat ori a cărui autenticitate este negată sau nu este cunoscută, se pedepsește:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la șase luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la patru luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie în celelalte cazuri.

Secțiunea 194

1. Persoana care a fost declarată în stare de faliment sau este căsătorită în regimul comuniunii de bunuri cu o persoană în stare de faliment ori este director

general ori un director de producţie al unei persoane juridice care, după ce a fost legal citată să furnizeze informaţii, dacă refuză în mod intenţionat să se prezinte fără un motiv fondat sau dacă refuză să furnizeze informaţiile solicitate ori, în mod intenţionat, furnizează informaţii false, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

2. În ceea ce priveşte fapta prevăzută subsecţiunea (1), persoana căreia sau al cărei soţ cu care aceasta este căsătorită în regimul comuniunii de bunuri i se aplică reeşalonarea datoriilor pentru persoanele fizice, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

3. Dacă făptuitorul săvârşeşte oricare din faptele penale prevăzute la subsecţiunea (1) în exercitarea profesiei sale, acesta poate fi decăzut din practicarea acelei profesii.

Secţiunea 195

Persoana care îşi exercită un drept cunoscând faptul că a fost decăzută din exercitarea acelui drept printr-o hotărâre judecătorească, se pedepseşte cu închisoarea de cel mult şase luni sau o amendă din cea de-a treia categorie.

Secţiunea 196

Persoana care, în mod intenţionat, poartă însemne sau decoraţii ori efectuează un act legat de un serviciu pe care acesta nu îl deţine sau din care acesta a fost suspendat, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secţiunea 197

Un cetăţean străin care locuieşte în Olanda, deşi ştie sau are motive serioase să bănuiască că a fost emisă o decizie prin care acesta a fost declarat cetăţean străin indezirabil în baza unui regulament legal sau că i-a fost impusă o interdicţie în temeiul art. 66a subsecţiunea (7) din Legea privind cetăţenii străini din 2000 [*Vreemdelingenwet 2000*], se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secţiunea 197a

1. Persoana care oferă ajutor unei alte persoane pentru a obţine intrarea în Olanda sau pentru a tranzita Olanda, un alt stat membru al Uniunii Europene, Islanda, Norvegia sau orice alt stat care a aderat la Protocolul împotriva traficului ilegal de imigranţi pe calea terestră, a aerului şi pe mare semnat la New York la 15 noiembrie 2000 de completare a Convenţiei împotriva Criminalităţii Transnaţionale Organizate semnate la New York la 15 noiembrie 2000 sau care oferă acelei persoane posibilitatea, mijloacele sau informaţiile ce-i permit acestuia să facă acest lucru, în timp ce acesta ştie sau are motive serioase să bănuiască că intrarea sau tranzitul este ilegal, se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Persoana care, în scopul obţinerii unui câştig, ajută o persoană să obţină dreptul de şedere în Olanda sau într-un alt stat membru al Uniunii Europene, Islanda, Norvegia sau orice stat care a aderat la Protocolul menţionat în subsecţiunea (1), ori care îi oferă acelei persoane posibilitatea, mijloacele sau informaţiile ce-i permit să facă acest lucru, deşi acesta cunoştea sau avea motive serioase să bănuiască că şederea acestuia este ilegală, se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

3. În cazul în care oricare dintre faptele prevăzute în subsecţiunile (1) şi (2) sunt săvârşite în exercitarea oricărei funcţii sau a oricărei profesii, se va aplica o pedeapsă cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, iar instanţa poate dispune decăderea persoanei în cauză de la ocuparea acelei funcţii ori practicarea acelei profesii şi publicarea hotărârii de condamnare.

4. Dacă oricare din faptele prevăzute în subsecţiunile (1) şi (2) este săvârşită de o persoană care îşi face o profesie sau un obicei din acest lucru sau de către mai multe persoane împreună, se va aplica o pedeapsă cu închisoarea de cel mult opt ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie.

5. Dacă oricare din faptele prevăzute în subsecţiunile (1) şi (2) are ca rezultat vătămarea corporală gravă sau este în măsură să pună în pericol viaţa unei alte persoane, se va aplica o pedeapsă cu închisoarea de cel mult doisprezece ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie.

6. Dacă oricare din faptele prevăzute în subsecţiunile (1) şi (2) are ca rezultat moartea persoanei, se va aplica o pedeapsă cu închisoarea de cel mult cincisprezece ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie.

7. În aplicarea acestei secţiuni, prin Olanda se va înţelege, de asemenea, şi organismele publice din Bonaire, St. Eustatius şi Saba.

Secţiunea 197b

Persoana care angajează sau numeşte o altă persoană, care şi-a dobândit intrarea ilegală sau şederea ilegală în Olanda, pentru a-şi desfăşura activitatea, deşi aceasta cunoştea sau avea motive serioase să bănuiască că intrarea sau reşedinţa acesteia sunt ilegale, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 197c

Persoana care îşi face o profesie sau un obicei din cele prevăzute în secţiunea 197b, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani sau cu plata unei amenzi din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 197d

Dacă făptuitorul săvârşeşte o faptă din cele prevăzute în secţiunile 197b sau 197 c în executarea unei funcţii sau a unei profesii, instanţa poate, de

asemenea, dispune în hotărârea sa decăderea acestuia din deţinerea acelei funcţii sau din exercitarea acelei profesii.

Secţiunea 198

1. Persoana care, în mod intenţionat, reţine orice bun de la confiscarea impusă în temeiul legii sau din custodia instanţei sau care, cunoscând că acel bun a fost confiscat, în mod intenţionat ascunde acel bun, se pedepseşte cu închisoare de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Persoana care, în mod intenţionat, distruge, deteriorează sau face inutilizabil un bun confiscat în temeiul legii, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

3. Custodele care, în mod intenţionat, săvârşeşte oricare din aceste fapte sau permite oricăruia dintre aceşti infractori să săvârşească ori ajută un infractor în calitate de complice, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

Secţiunea 199

1. Persoana care, în mod intenţionat, rupe, îndepărtează sau distruge sigiliile prin care obiectele sunt sigilate de către sau în numele autorităţilor competente sau, în orice caz, invalidează sigilarea efectuată prin acel sigiliu, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Custodele care, în mod intenţionat, săvârşeşte o faptă penală sau permite ca fapta penală să fie săvârşită ori ajută infractorul în calitate de complice, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

3. În situaţia în care fapta a fost săvârşită ca o consecinţă a neglijenţei custodelui, acesta se pedepseşte cu închisoarea de până la o lună sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secţiunea 200

1. Persoana care, în mod intenţionat, distruge, deteriorează, face inutilizabil sau elimină obiectele destinate să servească autorităţilor competente ca dovadă sau probă, instrumente, documente sau registre, deţinute în mod permanent sau temporar pentru păstrare printr-un ordin al autorităţilor, sau care a fost predat atât unui funcţionar public, cât şi oricărei alte persoane în interesul serviciului public, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Prin autorităţi competente se va înţelege, de asemenea: o instanţă internaţională care capătă jurisdicţie printr-o convenţie la care Regatul este parte contractantă.

Secţiunea 201

Persoana care, în mod intenţionat, împiedică ajungerea la destinaţie, deschide sau distruge scrisori sau alte obiecte livrate la un oficiu poştal sau de

telegraf sau puse într-o căsuță poștală, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secțiunea 202

În cazul în care făptuitorul care săvârșește oricare din faptele prevăzute în secțiunile 198-201 obține acces la locul infracțiunii grave sau obține bunuri prin intrare prin efracție, spargere sau escaladare, cu ajutorul unor chei false, a unui ordin fals sau a unei uniforme false, pedeapsa poate fi sporită cu până la un an de închisoare.

Secțiunea 203

Persoana care, în timp de pace, încurajează, în mod intenționat, dezertarea unui soldat aflat în serviciul Regatului prin oricare dintre mijloacele enumerate în secțiunea 47 subsecțiunea (1) (2°) sau promovează o astfel de dezertare în oricare din modalitățile enumerate în secțiunea 48, se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secțiunea 204

Persoana care, pe timp de pace, încurajează o răscoală sau o revoltă a soldaților aflați în serviciul Regatului prin oricare dintre mijloacele enumerate în secțiunea 47 subsecțiunea (1) (2°) sau promovează acest lucru prin oricare din modalitățile enumerate în secțiunea 48, să pedepsește cu închisoarea de până la șase ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secțiunea 205

1. Persoana care, fără permisiunea Regelui, recrutează o altă persoană pentru un alt serviciu militar străin sau luptă armată, se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Dacă făptuitorul săvârșește oricare din faptele penale prevăzute în subsecțiunea (1) în exercitarea profesiei sale, poate fi decăzut din practicarea acelei profesii.

3. Dacă lupta armată pentru care persoana este recrutată implică și săvârșirea unei infracțiuni teroriste, pedeapsa închisorii prevăzute pentru infracțiunea prevăzută în subsecțiunea (1) va fi sporită cu o treime.

Secțiunea 206

1. Persoana care:

1°. în mod intenționat se face inapt sau se lasă făcut inapt pentru serviciul militar sau pentru orice apărare civilă;

2°. la cererea unei alte persoane face, în mod intenționat, acea persoană inaptă pentru un astfel de serviciu sau activitate, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Dacă, în cazul menționat în ultimul paragraf, fapta are ca rezultat moartea persoanei, se va aplica pedeapsa cu închisoarea de până la șase ani sau o amendă din cea de-a patra categorie.

PARTEA a IX-a
Mărturia mincinoasă

Secţiunea 207

1. Persoana care, în cazul în care îi este solicitată o declaraţie sub jurământ în temeiul unei reglementări legale sau o consecinţă legală este legată de o astfel de declaraţie în temeiul unor reglementări legale, în mod intenţionat, face declaraţii false sub jurământ, atât verbal cât şi în scris, atât în persoană cât şi prin intermediul unei persoane special autorizate în acest scop, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Dacă declaraţia falsă este făcută în detrimentul unui inculpat sau a unui suspect într-un proces penal, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de până la nouă ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

3. O promisiune sau o afirmaţie autorizată prin lege ca înlocuitor al unui jurământ se consideră echivalentă cu un jurământ.

4. Se poate aplica decăderea din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1) (1°), (2°) şi (4°).

Secţiunea 207a

1. Persoana care, în cazul în care îi este solicitată o declaraţie sub jurământ sau o promisiune ca înlocuitor al unui astfel de jurământ în temeiul unui tratat la care Regatul este parte semnatară, face, în mod intenţionat, declaraţii false sub această formă în faţa unei curţi internaţionale, atât verbal cât şi în scris, atât în persoană cât şi prin intermediul unei persoane special autorizate în acest scop, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Se vor aplica subsecţiunile (2) şi (4) ale secţiunii 207.

Secţiunea 207b

1. Persoana care, în cazul în care îi este solicitată o declaraţie sub jurământ sau afirmaţie ori o promisiune ca înlocuitor al unui astfel de jurământ în temeiul unui tratat, face declaraţii false, personal, în Olanda prin intermediul unei videoconferinţe în faţa unei autorităţi judiciare dintr-un alt stat, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Secţiunile 207 (2) şi (4) se vor aplica *mutatis mutandis*.

3. Urmărirea penale va avea loc numai la plângerea autorităţii judiciare în faţa căreia a fost făcută declaraţia mincinoasă. Secţiunea 66 nu se aplică plângerii menţionate în prezenta subsecţiune.

PARTEA a X-a
Contrafacerea şi falsificarea monedelor, titlurilor bancare şi bancnotelor emise de guvern

Secţiunea 208

Persoana care contrafăce sau falsifică orice monedă, instrument de plată sau bancnotă, în scopul punerii în circulaţie a acestor monede, instrumente de plată sau bancnote sau care le-a pus în circulaţie ca fiind autentice şi nefalsificate, se pedepseşte cu închisoarea de până la nouă ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 209

Persoana care, în mod intenţionat, pune în circulaţie ca autentice şi nefalsificate orice monedă, instrument de plată sau bancnotă pe care acesta le-a contrafăcut sau falsificat sau despre care acesta ştia că sunt contrafăcute sau falsificate atunci când le-a primit, sau care, în mod intenţionat, primeşte, obţine, are intenţia, transportă, importă, expediază sau exportă aceste monede, instrumente de plată sau bancnote în vederea punerii lor în circulaţie ca autentice şi nefalsificate, se pedepseşte cu închisoarea de până la nouă ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 210

Persoana care, în mod intenţionat şi ilegal, pune în circulaţie monede, titluri sau bancnote destinate circulaţiei ca mijloc legal de plată, sau care, în mod intenţionat şi ilegal, primeşte, obţine, deţine, transportă, importă, expediază sau exportă aceste monede, titluri sau bancnote în vederea punerii lor în circulaţie, se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 211 [Abrogată la 23-05-2001]

Secţiunea 212 [Abrogată la 02-05-1932]

Secţiunea 213

Fără a aduce atingere prevederilor din secţiunea 209, persoana care, în mod intenţionat, pune în circulaţie monede contrafăcute sau falsificate sau contrafăce ori falsifică instrumente de plată sau bancnote emise de guvern, se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 214

Persoana care produce, primeşte, obţine sau posedă materiale, obiecte sau date destinate contrafacerii sau falsificării monedelor, titlurilor sau bancnotelor emise de guvern se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 214bis

În caz de condamnare pentru oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în această Parte:

1°. monedele contrafăcute sau falsificate;

2°. titlurile sau bancnotele emise de guvern contrafăcute sau falsificate;

3°. materialele, obiectele sau datele care prin natura lor sunt destinate contrafacerii sau falsificării de monede, titluri sau bancnote emise de guvern;

vor fi confiscate, în măsura în care acestea au fost utilizate în săvârşirea unei infracţiuni grave sau au făcut obiectul infracţiunii grave.

Secţiunea 215

În caz de condamnare pentru oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 208 şi 210, se poate dispune decăderea din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1) (1°) (2°) şi (4°).

PARTEA a XI-a
Contrafacerea şi falsificarea ştampilelor, sigiliilor şi mărcilor

Secţiunea 216

1. Persoana care,

1°. contrafăce sau falsifică ştampile sau sigilii emise de guvern cu intenţia ca acesta sau alte persoane să le folosească drept autentice şi nefalsificate;

2°. cu aceeaşi intenţie, produce astfel de ştampile sau sigilii prin folosirea ilegală a matriţelor sau ştampilelor autentice, se pedepseşte cu închisoarea de până şase ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Secţiunea (1) se va aplica *mutatis mutandis* ştampilelor sau sigiliilor eliberate de un furnizor al serviciului poştal universal astfel cum se menţionează în Legea privind serviciile poştale din 2009 [*Postwet 2009*] şi care poată denumirea „Olanda" precum şi ştampilelor sau sigiliilor care sunt emise, potrivit articolului 3.01 alin. (2) din Regulamentul de aplicare a Convenţiei privind colectarea, depozitarea şi recepţia deşeurilor produse în timpul navigaţiei pe Rin şi pe căile navigabile interioare, încheiat la Strasbourg la 9 septembrie 1996 (Tratatul 1996, 293), de către Organul Internaţional de Echilibrare şi Coordonare, menţionate la articolul 10 din convenţia respectivă.

Secţiunea 217:

Persoana care

1°. aplică mărci guvernamentale sau semne distinctive cerute prin lege articolelor din platină, aur sau argint sau falsifică mărcile guvernamentale sau semnele distinctive autentice cerute prin lege, cu intenţia ca acesta sau alte persoană să folosească aceste articole ca şi cum mărcile inscripţionate pe acestea ar fi autentice şi nefalsificate;

2°. cu intenţie similară, aplică mărci pe astfel de articole folosind în mod ilegal matriţe sau ştampile autentice;

3°. aplică sau transferă mărci guvernamentale autentice sau semne distinctive impuse de lege în, pe sau la articole de platină, aur sau argint altele decât articolele pe care aceste mărci au fost iniţial inscripţionate, cu intenţia ca acesta sau alte persoane să folosească aceste articole ca şi cum aceste mărci au fost plasate iniţial pe acestea;

se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 218

Persoana care,

1°. aplică mărci metrologice false obiectelor supuse evaluării pentru conformitate cu cerinţele instrumentelor de măsurat sau falsifică mărci metrologice autentice cu intenţia ca acesta sau alte persoane să utilizeze aceste obiecte ca şi cum mărcile plasate pe acestea ar fi autentice şi nefalsificate;

2°. cu aceeaşi intenţie, aplică mărci acestor obiecte prin folosirea ilegală a matriţelor sau ştampilelor autentice,

se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 219

Persoana care,

1°. în mod fals aplică mărci, altele decât cele prevăzute în secţiunile 217 şi 218, care trebuie sau pot fi plasate pe mărfuri sau pe ambalajele sau recipientele acestora în temeiul unei reglementări legale, unor astfel de bunuri sau a ambalajelor ori recipientelor acestora sau falsifică astfel de mărci autentice cu intenţia ca acesta sau alte persoane să folosească aceste bunuri ca şi cum mărcile care sunt plasate pe acestea ar fi autentice şi nefalsificate;

2°. cu intenţie similară, aplică mărci pentru aceste mărfuri sau pe ambalajele sau recipientele acestora prin folosirea ilegală a matriţelor sau ştampilelor autentice;

3°. foloseşte mărci autentice pentru mărfuri sau pentru ambalajele ori recipientele acestora pentru care aceste mărci nu sunt destinate, cu intenţia ca ea sau alte persoane să utilizeze aceste mărfuri ca şi cum acestea ar fi destinate acestora;

se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 220

Persoana care, în mod intenţionat, foloseşte, vinde, oferă spre vânzare, livrează, are intenţia să vândă sau să importe în Regat sau în Europa ştampile, sigilii sau mărci false, falsificate sau fabricate în mod ilegal sau obiecte la

care acestea au fost ataşate în mod ilegal ca şi cum aceste ştampile, sigilii sau mărci ar fi autentice şi nefalsificate şi neproduse în mod ilegal sau ataşate în mod ilegal acestor obiecte, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă prevăzută în secţiunile 216-219 potrivit distincţiilor făcute în aceste secţiuni.

Secţiunea 221

1. Persoana care elimină o marcă de respingere plasată pe obiecte care sunt supuse evaluării conformităţii cu cerinţele instrumentelor de măsurare cu intenţia ca acesta sau alte persoane să folosească aceste obiecte ca şi cum acestea nu ar fi fost respinse, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Persoana care, în mod intenţionat, foloseşte, vinde, oferă spre vânzare, livrează deţine cu intenţia de a vinde astfel de obiecte de pe care marca de respingere a fost îndepărtată ca şi cum acestea nu au fost respinse, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

Secţiunea 222

1. Persoana care îndepărtează ştampilele sau sigiliile menţionate în secţiunea 216 care au fost utilizate cu o ocazie anterioară, mărcile destinate să le facă nepotrivite pentru o utilizare ulterioară cu intenţia ca aceasta sau alte persoane să folosească astfel de ştampile sau sigilii ca şi cum acestea n-ar fi fost utilizate cu o ocazie anterioară, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Persoana care, în mod intenţionat, foloseşte, vinde, oferă spre vânzare, livrează, deţine cu intenţia vânzării sau importării în Regat sau în Europa a unor astfel de ştampile sau sigilii de pe care a fost îndepărtată o astfel de marcă, ca şi cum acestea nu au fost folosite cu o ocazie anterioară, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

Secţiunea 222 bis

Dispoziţiile secţiunilor 216, 219, 220 şi 222 se vor aplica potrivit distincţiilor făcute în prezenta secţiune, dacă faptele prevăzute în aceste secţiuni sunt săvârşite în legătură cu ştampilele, sigiliile sau mărcile din Aruba, Curaçao, St. Maarten, o putere străină sau o organizaţie înfiinţată în baza legilor internaţionale.

Secţiunea 223

Persoana care deţine materiale sau obiecte despre care aceasta are cunoştinţe că sunt destinate să fie folosite în săvârşirea oricăreia dintre faptele prevăzute în secţiunile 216 sau 222 bis coroborat cu secţiunea 216, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 224

În caz de condamnare pentru oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 216 - 222bis, se poate dispune decăderea din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1) (1°), (2°) şi (4°).

PARTEA a XII-a
Falsificarea documentelor, furnizarea de informaţii false şi încălcarea obligaţiei de furnizare a informaţiilor

Secţiunea 225

1. Persoana care întocmeşte un document fals sau falsifică un document cu intenţia de a-l folosi ca dovadă a oricărui fapt, cu intenţia ca acesta sau alte persoane să îl folosească ca şi cum ar fi autentic şi nefalsificat, se face vinovat de săvârşirea infracţiunii de fals şi se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Persoana care, în mod intenţionat, foloseşte un astfel de document fals sau falsificat ca şi cum ar fi autentic şi nefalsificat sau care, în mod intenţionat, livrează sau deţine un astfel de document, deşi aceasta cunoştea sau avea motive rezonabile să suspecteze că acest document este destinat unei astfel de utilizări, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

3. Dacă fapta, aşa cum este definită la subsecţiunile (1) sau (2), este săvârşită cu intenţia de pregăti sau de a facilita un act terorist, durata pedepsei cu închisoarea prevăzută pentru infracţiune va fi sporită cu o treime.

Secţiunea 226

1. Persoana care se face vinovată de fals se pedepseşte cu închisoarea de până la şapte ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă fapta este săvârşită în legătură cu:

1°. instrumente autentice;

2°. titluri de creanţă sau certificate de îndatorare ale oricărui stat, provincie, municipalitate sau instituţie publică;

3°. acţiuni sau titluri de creanţă sau bonuri de depozit eliberate pentru acţiuni sau certificate de îndatorare a oricărei asociaţii, fundaţii sau societăţi;

4°. taloane, cupoane de dividende sau cupoane de dobândă la oricare dintre documentele prevăzute în subsecţiunile (2)şi (3) sau documente justificative emise în locul acestor documente;

5° documente de credit sau documente comerciale.

2. Persoana care, în mod intenţionat, foloseşte un document fals sau falsificat din cele prevăzute în subsecţiunea (1) ca şi cum acesta ar fi autentic şi nefalsificat sau care, în mod intenţionat, livrează, deţine, primeşte, obţine, transportă, vinde sau transferă un astfel de document, deşi acesta cunoştea

sau avea motive rezonabile să suspecteze că acest document este destinat unei astfel de utilizări, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

Secţiunea 227

1. Persoana care dă o declaraţie falsă cu privire la un fapt înregistrată într-un instrument autentic care serveşte verificării veridicităţii acestui fapt cu intenţia ca acesta sau alte persoane să folosească instrumentul ca şi cum declaraţia sa ar fi adevărată, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Persoana care, în mod intenţionat, foloseşte un astfel de instrument ca şi cum acesta ar conţine o reprezentare adevărată sau care livrează în mod intenţionat ori deţine instrumentul, deşi acesta cunoştea sau avea motive rezonabile să suspecteze că acest document este destinat unei astfel de utilizări, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

Secţiunea 227a

Persoana care, altfel decât prin falsificare, furnizează în mod intenţionat o informaţie neadevărată persoanei care acordă plata unor ajutoare sau alocaţii sau prin a cărui agenţie acestea îi sunt acordate, dacă aceasta este în beneficiul lui sau al altei persoane, deşi acesta cunoştea sau avea motive rezonabile să suspecteze că informaţiile furnizate sunt importante pentru determinarea dreptului său sau al altei persoane la plata acelui ajutor sau alocaţie, se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 227b

Persoana care, în încălcarea unei obligaţii impuse acesteia prin sau potrivit unei reglementări legală, în mod intenţionat omite să furnizeze informaţiile necesare la timp, dacă aceasta este în beneficiul ei sau al altei persoane, deşi aceasta cunoştea sau avea motive rezonabile să suspecteze că informaţiile furnizate sunt importante pentru determinarea dreptului său sau al altei persoane la plata acelui ajutor sau alocaţie ori a sumei ori a perioadei de plată a acestui ajutor sau alocaţie, se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 228

1. Un medic sau o moaşă care, în mod intenţionat, emit un certificat de naştere fals sau un certificat privind cauza morţii ori a existenţei sau a inexistenţei, la acel moment sau în trecut, a bolilor, infirmităţilor sau dizabilităţilor, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Dacă certificatul este emis cu intenţia de a interna o persoană într-un spital de psihiatrie sau de a reţine acea persoană acolo, se va aplica pedeapsa

închisorii de până la șapte ani și șase luni sau o amendă din cea de-a cincea categorie.

3. Persoana care, în mod intenționat, face uz de certificate false ca și cum conținutul acestora ar fi o reprezentare adevărată, se pedepsește cu aceeași pedeapsă.

Secțiunea 229

1. Persoana care întocmește un certificat medical fals privind cauza morții sau a existenței ori inexistenței, la acel moment sau în trecut, a bolilor, infirmităților sau dizabilităților sau falsifică un astfel de certificat medical cu intenția de a induce în eroare autoritățile sau un asigurător, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Persoana care, cu o intenție similară, face uz de un certificat medical fals sau falsificat ca și cum ar fi autentic și nefalsificat, se pedepsește cu aceeași pedeapsă.

Secțiunea 230

1. Persoana care întocmește un certificat fals de bună conduită, competență, sărăcie, dizabilități sau alte circumstanțe sau falsifică un astfel de certificat cu intenția ca acesta sau alte persoane să îl folosească în scopul de a obține un loc de muncă sau pentru acordarea de servicii sociale, se pedepsește cu închisoare de până la un an sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

2. Persoana care, în mod intenționat, folosește oricare din certificatele false sau falsificate enumerate în subsecțiunea (1) ca și cum acestea ar fi autentice și nefalsificate, se pedepsește cu aceeași pedeapsă.

Secțiunea 231

1. Persoana care întocmește o copie falsă sau falsifică un document de călătorie sau un astfel de document eliberat în baza unor informații false sau pune un document de călătorie eliberat acestuia ori unei alte persoane la dispoziția unei terțe părți cu intenția ca acea terță parte să-l folosească ca și cum ar fi fost eliberat pentru aceasta, se pedepsește cu închisoarea de până la șase ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Persoana care deține un document de călătorie despre care știe sau are motive rezonabile să suspecteze că este fals sau falsificat sau folosește în mod intenționat un document de călătorie care nu este pe numele său, se pedepsește cu aceeași pedeapsă.

Secțiunea 232

1. Persoana care, în mod intenționat, pune la dispoziția publicului un card bancar fals, o carte de credit preplătită sau orice alt card ori un purtător de date de identificare cu intenția de a face sau a obține o plată automată sau un alt serviciu ori falsifică un astfel de card sau purtător cu intenția de a beneficia

pentru sine sau pentru altul, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Persoana care, în mod intenţionat, foloseşte un card de acces sau un card fals sau falsificat ca şi cum acesta ar fi autentic şi nefalsificat sau în mod intenţionat, livrează, deţine, primeşte, obţine, transportă, vinde sau transferă un astfel de card de acces sau card, deşi acesta cunoştea sau avea motive rezonabile să suspecteze că acest card de acces sau card este destinat unei astfel de utilizări, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

Secţiunea 233 [Abrogată la 28-07-1925]

Secţiunea 234

Persoana care produce, primeşte, vinde, transferă sau deţine materiale, obiecte sau date despre care ştie că sunt destinate săvârşirii uneia dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 226 (1) (2°)- (5°), 231 (1) şi 232 (1), se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 235

1. În cazul condamnării pentru oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în prezenta Parte, făptuitorul poate fi decăzut din dreptul de exercitare a profesiei în care a comis infracţiunea gravă.

2. În caz de condamnare pentru oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 225-229, se poate impune decăderea din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1) (1°), (2°) şi (4°).

PARTEA a XIII-a
Infracţiuni grave împotriva stării civile

Secţiunea 236

1. Persoana care, prin orice act, în mod intenţionat, face incerte faptele privind originea unei alte persoane, se face vinovată de ascunderea statutului legal şi se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Se poate aplica decăderea din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1) (1°), (2°) şi (4°).

3. Urmărirea penală nu va avea loc până când nu se depune o cerere de pretenţii sau de contestare a statutului legal şi până când hotărârea instanţei civile nu a devenit definitivă. Cu toate acestea, dacă nu există progrese suficiente în acţiunea civilă din cauza lipsei activităţii părţilor, urmărirea penală poate, de asemenea, avea loc după ce instanţa civilă a stabilit existenţa unei dovezi *prima facie*.

Secţiunea 237

1. Persoana care,

1°. intră, în mod intenţionat, într-o căsătorie bigamă;

2°. intră într-o căsătorie, cunoscând faptul că cealaltă parte intră, astfel, într-o căsătorie bigamă;

se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie .

2. Dacă persoana care intenţionează să intre într-o căsătorie bigamă a ascuns faptul că este căsătorită celeilalte părţi, aceasta se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

3. Se poate aplica decăderea din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1) (1°), (2°) şi (4°).

Secţiunea 238

O persoană necăsătorită care intră într-o căsătorie şi ascunde, în mod intenţionat, existenţa unui impediment juridic la căsătoria cu cealaltă parte, se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă căsătoria a fost declarată nulă sau anulată din cauza acestui impediment.

PARTEA a XIV-a
Infracţiuni grave contra moralei publice

Secţiunea 239

Se va aplica pedeapsa închisorii de până la trei luni sau o amendă din cea de-a doua categorie pentru indecenţă:

1°. într-un loc destinat sau conceput pentru a fi frecventat sau utilizat de către publicul larg;

2°. într-un loc public, altul decât cel menţionat la pct. 1°, în care au acces persoane sub vârsta de şaisprezece ani;

3°. într-un loc ne-public, dacă o altă persoană prezentă acolo este expusă împotriva voinţei sale.

Secţiunea 240

Persoana care ştie sau are motive serioase să suspecteze că o imagine sau un obiect este ofensator sau care:

1°. afişează sau oferă public acea imagine sau obiect într-un loc destinat sau conceput pentru a fi frecventat sau utilizat de către publicul larg;

2°. trimite acea imagine sau obiect unei persoane, altfel decât la cererea acelei persoane;

se pedepseşte cu pedeapsa închisorii de până la două luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secțiunea 240a

Persoana care furnizează, oferă sau arată unui minor despre care știe sau are motive serioase să bănuiască că acesta nu a împlinit șaisprezece ani, o imagine, un obiect sau un card de date care conține o imagine, care, dacă este afișată, ar putea dăuna persoanelor sub vârsta de șaisprezece ani, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secțiunea 240b

1. Persoana care distribuie, oferă, afișează în mod public, produce, importă, transportă în tranzit, exportă, obține, deține sau accesează prin intermediul unui dispozitiv sau sistem computerizat sau folosind un serviciu de comunicații o imagine - sau un suport pentru transportul datelor care conține o imagine - a unui act sexual care implică sau pare să implice o persoană care este în mod vădit sub vârsta de optsprezece ani, se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Persoana care își face o profesie sau un obicei din infracțiunile grave prevăzute în subsecțiunea (1), se pedepsește cu închisoare de până la opt ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 240bis [Abrogată la 21-05-1986]

Secțiunea 240ter [Abrogată la 21-05-1986]

Secțiunea 241 [Abrogată la 01-10-1971]

Secțiunea 242

Persoana care, printr-un act de violență sau orice alt act sau prin amenințarea cu violența sau amenințarea cu orice alt act obligă o persoană să depună un act care conține sau include o penetrare sexuală a corpului, se pedepsește cu închisoarea de până la doisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 243

Persoana care se angajează în acte ce conțin sau includ penetrarea sexuală a corpului cu o persoană despre care aceasta știe că este inconștientă, are conștiința diminuată sau este fizic inaptă să opună rezistență sau care suferă de o boală mintală sau de o afecțiune din cauza căreia persoana este incapabilă sau nu este capabilă în mod suficient să-și exercite sau să-și exprime voința în această privință sau să opună rezistență, se pedepsește cu închisoarea de până la opt ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 244

Persoana care se angajează în acte care cuprind sau includ penetrarea sexuală a corpului cu o persoană care nu a împlinit vârsta de doisprezece ani,

se pedepseşte cu închisoarea de până la doisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 245

Persoana care, în afara căsătoriei, se angajează în acte indecente care cuprind sau includ penetrarea sexuală a corpului cu o persoană care a împlinit vârsta de doisprezece ani, dar care nu a împlinit încă vârsta de şaisprezece ani, se pedepseşte cu închisoarea de până la opt ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 246

Persoana care, printr-un act de violenţă sau printr-un alt act ori prin ameninţarea cu violenţa sau ameninţarea cu alte acte, constrânge o altă persoană să se angajeze în sau să tolereze acte indecente, se face vinovată de atentat indecent şi se pedepseşte cu închisoarea de până la opt ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 247

Persoana care se angajează în acte indecente cu o persoană despre care aceasta ştie că este inconştientă, că are conştiinţa diminuată sau că este fizic inaptă să opună rezistenţă sau care suferă de o boală mintală sau de o afecţiune din cauza căreia persoana este incapabilă sau nu este capabilă în mod suficient să-şi exercite sau să-şi exprime voinţa în această privinţă sau să opună rezistenţă, sau care se angajează în acte indecente, în afara căsătoriei, cu o persoană care nu a împlinit vârsta de şaisprezece ani sau care o ademeneşte pe aceasta din urmă să se angajeze ori să tolereze un astfel de act, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 248

1. Termenele de privare de libertate prevăzute în secţiunile 240b, 242 până la 247 inclusiv, 248a până la 248e inclusiv, 249 şi 250, pot fi sporite cu o treime dacă infracţiunea este comisă de două sau mai multe persoane împreună.

2. Termenele de privare de libertate prevăzute în secţiunile 240b, 242 până la 247 inclusiv şi 248a până la 248e inclusiv, pot fi sporite cu o treime, dacă făptuitorul săvârşeşte fapta împotriva copilului său, a unui copil asupra căruia îşi exercită autoritatea părintească, a unui copil pe care îl are în îngrijire sau îl creşte ca parte a familiei sale, se află sub tutela sa, un minor care se află în grija sa sau este crescut ca parte din familia sa, căruia îi este tutore, un minor a cărui îngrijire, educaţie sau supraveghere i-a fost încredinţată ori dacă angajatul sau subordonatul său este minor.

3. Dacă oricare din infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 240b, 243, 245 până la 247 inclusiv, 248a, 248b şi 249 are ca rezultat vătămarea corporală

gravă sau este în măsură să pună în pericol viaţa unei alte persoane, se va aplica o pedeapsă cu închisoarea de cel mult cincisprezece ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie.

4. Dacă oricare din infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 240b, 242, 243 până la 247 inclusiv, 248a, 248b şi 249 are ca rezultat moartea persoanei, se va aplica o pedeapsă cu închisoarea de cel mult optsprezece ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 248a

Persoana care, prin intermediul darurilor sau promisiunilor de bani sau bunuri, prin abuz de putere care rezultă din relaţiile de facto sau prin înşelăciune, în mod intenţionat, induce o persoană despre care acesta ştie sau avea motive serioase să bănuiască că este mai mică de optsprezece ani, să se angajeze în acte indecente sau să tolereze astfel de acte săvârşite de acesta, se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 248b

Persoana care abuză sexual o persoană care se pune la dispoziţia acestuia în scopul de a efectua acte sexuale cu o terţă parte pentru bani şi care a împlinit vârsta de şaisprezece ani, însă nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani, se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 248c

Persoana care, în mod intenţionat, este prezentă la executarea unor acte indecente de către o persoană despre care ştie sau avea motive rezonabile să bănuiască că nu a împlinit încă vârsta de optsprezece ani sau care, în mod intenţionat, este prezentă la afişarea unei imagini a unui astfel de act într-o locaţie destinată unui astfel de scop, se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 248d

Persoana care, cu intenţii lascive, induce o altă persoană, despre care ştie sau avea motive rezonabile să bănuiască că aceasta nu a împlinit încă vârsta de şaisprezece ani, să asiste ca martor la un act sexual, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 248e

Persoana care, prin intermediul unui dispozitiv sau sistem computerizat sau prin utilizarea unui serviciu de comunicare, aranjează o întâlnire cu o persoană despre care acesta ştie sau are motive rezonabile să bănuiască că nu a împlinit încă vârsta de şaisprezece ani, cu intenţia de a se angaja în acte indecente cu acea persoană sau de a crea o imagine a unui act sexual în care

este implicată această persoană, dacă aceasta întreprinde orice acţiune menită să determine acea întâlnire, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 248 bis [Abrogată la 12-05-1971]

Secţiunea 248 ter [Abrogată la 01-10-2000]

Secţiunea 249

1. Persoana care îşi abuzează sexual copilul minor, copilul vitreg sau adoptiv, aflat sub tutela sa, un minor a cărei îngrijire, educaţie sau supraveghere i-a fost încredinţată, sau un angajat ori un subordonat al acestuia care este minor, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Următoarele persoane se vor pedepsi cu aceeaşi pedeapsă:

1°. funcţionarul public care abuzează sexual o persoană supusă autorităţii sale sau încredinţată acestuia ori plasată sub supravegherea sa;

2°. directorul, doctorul, profesorul, funcţionarul, supraveghetorul ori un membru al personalului închisorii, al unei instituţii de stat pentru îngrijirea şi protecţia copiilor, orfelinat, spital sau instituţie caritabilă, care abuzează sexual o persoană internată într-o astfel de instituţie;

3°. persoana angajată în sectorul de îngrijire medicală sau de asistenţă socială care abuză sexual o persoană ce i-a fost încredinţată ca şi pacient sau client, pentru asistenţa sau îngrijirea acesteia.

Secţiunea 250

1. Persoana care,

1°. în mod intenţionat, aranjează sau încurajează o terţă parte să abuzeze sexual pe copilului său minor, sau pe copilului său vitreg sau adoptiv, aflat sub tutela sa, un minor a cărei îngrijire, educaţie sau supraveghere i-a fost încredinţată, sau un angajat ori un subordonat al acestuia care este minor, se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2°. în mod intenţionat, aranjează, în alte cazuri decât cele menţionate subsecţiunea 1°, abuzul sexual al unui minor, despre care ştie sau are motive rezonabile să bănuiască că este minor, de către o terţă parte, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Dacă făptuitorul îşi face un obicei din săvârşirea infracţiunii grave, durata pedepsei cu închisoarea se va spori cu o treime.

Secţiunea 250a [Abrogată la 01-01-2005]

Secţiunea 250 bis [Abrogată la 01-10-2000]

Secţiunea 250 ter [Abrogată la 01-10-2000]

Secțiunea 251

1. În caz de condamnare pentru oricare dintre infracțiunile grave prevăzute în secțiunile 240b până la 247 inclusiv și 248a până la 250 inclusiv, se poate impune decăderea din drepturile enumerate în secțiunea 28 (1) (1°), (2°) și (4°).

2. Dacă făptuitorul săvârșește oricare din faptele penale prevăzute în secțiunile 240b până la 247 inclusiv și 248a până la 250 inclusiv în exercitarea profesiei sale, acesta poate fi decăzut din practicarea acelei profesii.

Secțiunea 251 bis [Abrogată la 01-11-1984]

Secțiunea 252

1. Persoana care,

1°. vinde sau administrează băuturi toxice unei persoane care este în mod clar sub influența băuturii;

2°. intoxică un copil sub vârsta de șaisprezece ani;

3°. constrânge o persoană printr-un act de violență sau prin amenințarea cu violența să consume băuturi toxice, se pedepsește cu închisoarea de până la nouă luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

2. În situația în care săvârșirea infracțiunii se soldează cu vătămări corporale grave, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de până la șase ani sau cu plata unei amenzi din cea de-a patra categorie.

3. În situația în care, în urma săvârșirii infracțiunii survine moartea victimei, făptuitorul se pedepsește cu închisoarea de până la nouă ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

4. Dacă făptuitorul săvârșește o infracțiune gravă în practicarea profesiei sale, acesta poate fi decăzut din dreptul de a practica acea profesie.

Secțiunea 253

Persoana care renunță la un copil sub vârsta de douăsprezece ani față de care își exercită autoritatea părintească sau lasă acel copil în grija sau custodia unei alte persoane, știind că acel copil va fi folosit în sau cu intenția de a cerși, de a executa spectacole artistice periculoase sau de a lucra în locuri care sunt periculoase și dăunătoare pentru sănătate, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secțiunea 254

Persoana care se angajează în acte indecente cu un animal, se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani și șase luni sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secțiunea 254a

1. Persoana care distribuie, oferă, afișează în mod public, produce, importă, transportă în tranzit, exportă, obține sau deține o imagine - sau un suport pentru transportul datelor care conține o imagine - a unui act indecent care implică

sau pare să implice o persoană sau un animal, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

2. Persoana care îşi face o profesie sau un obicei din infracţiunile grave prevăzute în subsecţiunea (1), se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 254 bis [Abrogat la 31-12-1964]

PARTEA a XV-a
Abandonarea persoanelor dependente

Secţiunea 255

Persoana care, în mod intenţionat, pune sau lasă o persoană neputincioasă pentru întreţinerea, îngrijirea sau îngrijirea medicală a căreia acesta este responsabil în temeiul legii sau al acordului, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a pata categorie.

Secţiunea 256

Persoana care lasă un copil sub vârsta de şapte ani fără adăpost sau îl abandonează cu intenţia de a se sustrage, se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani şi şase luni sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 257

1. În situaţia în care oricare din infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 255 şi 256 au ca rezultat vătămări corporale grave, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de până la şapte ani şi şase luni sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. În situaţia în care oricare din aceste infracţiuni grave are ca rezultat moartea victimei, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de până la nouă ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 258

Dacă autorul unei infracţiunii grave prevăzute în art. 256 este tatăl sau mama, durata pedepsei prevăzute în secţiunile 256 şi 257 poate, în cazul acestora, să fie sporită cu o treime.

Secţiunea 259

Dacă mama, sub influenţa fricii de descoperire a faptului că a dat naştere unui copil, abandonează copilul sau, cu intenţia de a se sustrage, îl abandonează la scurt timp după naştere, durata maximă a închisorii prevăzută în secţiunile 256 şi 257 se va reduce cu o jumătate, iar amenda prevăzută în secţiunea 257 se va reduce la categoria a patra.

Secţiunea 260

În caz de condamnare pentru oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 255-259, se poate impune decăderea din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1) (4°).

PARTEA a XVI-a
Defăimarea şi calomnia

Secţiunea 261

1. Persoana care, afirmând în mod fals un anumit fapt, prejudiciază în mod intenţionat onoarea sau reputaţia unei alte persoane, cu intenţia evidentă de a da publicităţii afirmaţia falsă, se pedepseşte pentru defăimare cu închisoarea de până la şase luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

2. Dacă acest lucru se face prin intermediul unor materiale scrise sau imagini care sunt distribuite, afişate public sau publicate, sau prin intermediul unor materiale scrise al căror conţinut este pus în circulaţie în mod public, persoana se face vinovată de săvârşirea infracţiunii de calomnie şi se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

3. Nici defăimarea şi nici calomnia nu vor exista în cazul în care actele făptuitorului au fost necesare în apărarea sa sau a intereselor unei alte persoane ori dacă acesta credea cu bună-credinţă că afirmaţia era adevărată şi era necesară pentru interesul public.

Secţiunea 262

1. Persoana care săvârşeşte o infracţiune gravă de defăimare sau calomnie, cunoscând că afirmaţia nu este adevărată, se face vinovată de săvârşirea infracţiunii de calomnie sau defăimare agravantă şi se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă din cea de-a patra categorie

2. Se poate aplica decăderea din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1) (1°) şi (2°).

Secţiunea 263 [Abrogată la 26-04-1978]

Secţiunea 264 [Abrogată la 26-04-1978]

Secţiunea 265

1. Dacă persoana defăimată este găsită vinovată printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă în ceea ce priveşte afirmaţia ce i-a fost atribuită, se va executa o condamnare pentru o defăimare agravantă.

2. Dacă persoana defăimată a fost achitată de afirmaţie printr-o hotărâre judecătorească definitivă, acea hotărâre va fi considerată a fi dovada incontestabilă a neadevărului acuzaţiei.

3. Dacă a fost iniţiată o procedură penală împotriva persoanei defăimate cu privire la afirmaţie, urmărirea penală pentru defăimare agravată va fi

suspendată până la intervenţia unei hotărâri judecătoreşti irevocabile cu privire la afirmaţie.

Secţiunea 266

1. Orice insultă, care nu are un caracter defăimător sau calomnios, exprimată în mod intenţionat în public, verbal sau în scris ori prin intermediul unei imagini, sau verbal împotriva unei persoane în prezenţa acesteia sau prin alte acte ori prin intermediul materialelor scrise sau a unei imagini trimise sau oferite, va constitui infracţiunea simplă de defăimare şi se va pedepsi cu închisoarea de până la trei luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

2. Actele care sunt destinate să exprime o opinie legată de protecţia intereselor publice şi care nu sunt, în acelaşi timp, destinate să săvârşească o infracţiune sau săvârşeşte o infracţiune într-un alt mod decât rezultatul acestei intenţii, nu se pedepsesc ca o simplă defăimare.

Secţiunea 267

Durata pedepsei închisorii prevăzută în secţiunea precedentă a acestei Părţi poate fi sporită cu o treime dacă defăimarea este făcută cu privire la:

1°. autorităţile publice, un organism public sau o instituţie publică;

2°. un funcţionar public în timpul sau în legătură cu exercitarea legală a funcţiei sale;

3°. şeful sau un membru al guvernului unei naţiuni prietene.

Secţiunea 268

1. Persoana care, în mod intenţionat, depune o plângere sau un raport scris fals împotriva unei anumite persoane la autorităţi ori depune o astfel de plângere sau de raport cu autorităţile, rănind astfel onoarea sau reputaţia persoanei respective, se face vinovată de acuzaţii defăimătoare şi se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Se poate aplica decăderea din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1) (1°) şi (2°).

Secţiunea 269

Defăimarea, pedepsibilă în temeiul prezentei Părţi, va fi urmărită doar la plângerea depusă de persoana împotriva căreia a fost comisă infracţiunea gravă, cu excepţia cazurilor prevăzute la secţiunea 267 (paragraful de început), (1°) şi (2°).

Secţiunea 270

1. Persoana care, referitor la o persoană decedată, săvârşeşte un act care ar constitui o defăimare sau o calomnie dacă persoana respectivă ar fi încă în viaţă, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

2. Această infracțiune gravă va fi urmărită doar la plângerea depusă fie de oricare dintre ascendenții sau descendenții defunctului în linie dreaptă sau de rudele de gradul al II-lea sau al III-lea din linie colaterală, ori de către soțul acestuia.

Secțiunea 271

1. Persoana care distribuie, afișează public sau publică, ori are intenția de a distribui, afișa în mod public sau publica materiale scrise sau imagini al căror conținut este insultător sau, în cazul unei persoane decedate, defăimător sau calomniator, dacă aceasta știe sau are motive serioase de a bănui că materialele scrise sau imaginile au un astfel de conținut, se pedepsește cu închisoarea de până la trei luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

2. Persoana care, având cunoștință sau motive să suspecteze acest lucru, pune în circulație, în mod public, conținutul unor astfel de materiale scrise, se pedepsește cu aceeași pedeapsă.

3. Dacă făptuitorul săvârșește oricare din infracțiunile grave prevăzute în prezenta secțiune în exercitarea profesiei sale și dacă la momentul săvârșirii unei infracțiuni grave nu trecuseră doi ani de când o condamnare anterioară pentru oricare dintre aceste infracțiuni grave a devenit definitivă, acesta poate fi decăzut din dreptul de a practica acea profesie.

4. Infracțiunile grave vor fi urmărite doar la plângerea persoanei prevăzute în secțiunile 269 și 270 (2), cu excepția cazurilor prevăzute la paragrafele introductive ale secțiunii 267 și la subsecțiunile (1°) și (2°).

Partea a XVII-a
Violarea secretelor

Secțiunea 272

1. Persoana care, în mod intenționat, violează orice secret despre care aceasta cunoștea sau avea motive rezonabile să bănuiască că este obligată să îl păstreze în virtutea funcției sale, a profesiei sau a unei cerințe legale, ori a fostei sale funcții ori profesii, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Dacă această infracțiune gravă este săvârșită împotriva unei anumite persoane, aceasta va fi urmărită la plângerea persoanei respective.

Secțiunea 273

1. Persoana care, în mod intenționat:

1°. dezvăluie informații specifice legate de o întreprindere comercială, industrială sau de servicii în care este sau a fost angajat, pe care a fost obligat să le păstreze secret sau

2°. dezvăluie sau, în căutarea unui profit, utilizează date care au fost obținute prin intermediul unei fapte penale dintr-un dispozitiv sau sistem

computerizat al unei întreprinderi comerciale, industriale sau de servicii și care sunt legate de o astfel de întreprindere, dacă datele, în momentul divulgării sau utilizării acestora, nu au fost interes public și dacă această dezvăluire sau utilizare poate cauza pierderi sau dezavantaje.

se pedepsește cu pedeapsa închisorii de până la șase luni sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Persoana care ar fi putut, cu bună credință, să creadă că acea dezvăluire a fost în interesul public, nu va răspunde penal.

3. Urmărirea va avea loc doar la cererea președintelui consiliului de administrație al întreprinderii.

Secțiunea 273a

Persoana angajată la un serviciu de curierat public care, în mod intenționat și ilegal, deschide o scrisoare, un pachet poștal sau un colet sigilat încredințat acelei instituții, îl examinează sau dezvălui conținutul acestuia unei alte persoane, se pedepsește cu închisoarea de până la un an și șase luni sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secțiunea 273b

1. Persoana angajată la orice serviciu de curierat public și care, în mod intenționat, livrează o scrisoare, o carte poștală, un pachet sau un colet unei alte persoane decât celeia care era destinatara de drept ori le distruge, pierde sau însușește pe acestea, sau schimbă conținutul acestora sau își însușește orice obiect inclus în acestea, se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Dacă acest document sau obiect are valoarea monetară, însușirea se pedepsește cu închisoarea de până la șase ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secțiunea 273c

Persoana însărcinată cu exploatarea unui serviciu de telegrafie publică se pedepsește:

a. cu închisoarea de până la șase luni sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă, în mod intenționat și ilegal, dezvăluie conținutul unui mesaj care i-a fost încredințat de un astfel de serviciu unei alte persoane sau deschide, în mod intenționat și ilegal, o telegramă, examinează sau dezvăluie conținutul său unei alte persoane;

b. cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă acesta livrează mesajul sau o telegramă încredințată unei astfel de instituții unei alte persoane decât cea în drept sau distruge, pierde, își însușește ori schimbă conținutul acesteia.

Secțiunea 273d

Persoana care,

1. este angajată ca furnizor al unei rețele publice de telecomunicații sau al unui serviciu public de telecomunicații și care:

a. în mod intenționat și ilegal examinează procesează sau transferă datele stocate prin intermediul unei astfel de rețele sau serviciu și care nu îi sunt destinate sau copiază, interceptează sau înregistrează astfel de date pentru uzul propriu sau pentru altul;

b. are la dispoziția sa un obiect pe care se află, după cum știe sau are motive rezonabile să bănuiască, informații care au fost obținute prin copierea, interceptarea sau înregistrarea unor astfel de date;

c. în mod intenționat și ilegal, dezvăluie conținutul acestor date unei alte persoane;

d. în mod intenționat și ilegal, plasează un obiect, de la care pot fi obținute informații referitoare la aceste date, la dispoziția unei alte persoane;

se pedepsește cu închisoarea de până la un an și șase luni sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Alin. (1) se va aplica *mutatis mutandis* persoanelor angajate la un furnizor al unei rețele de telecomunicații ne-publice sau al unui serviciu de telecomunicații ne-public.

Secțiunea 273e

Orice persoană din cele prevăzute în secțiunile 273a până la 273d care permite unei alte persoane să săvârșească o faptă din cele prevăzute în prezenta secțiune sau ajută o altă persoană în calitate de complice, este supusă pedepsei și distincțiilor prevăzute în aceste dispoziții.

PARTEA a XVIII-a
Infracțiuni grave împotriva libertății persoanei

Secțiunea 273f

1. Persoana care,

1°. prin constrângere, acte de violență sau orice alt act sau amenințare cu violență sau amenințare cu orice alt act, prin extorcare, fraudă, înșelăciune sau abuz de putere a autorității care decurge din circumstanțe *de facto*, prin abuz față de poziția de vulnerabilitate sau prin darea sau primirea de remunerații sau beneficii pentru a obține consimțământul unei persoane care deține controlul asupra celeilalte persoane recrutează, transportă, transferă, adăpostește sau primește o altă persoană cu intenția de a exploata această altă persoană sau de a-i îndepărta organele;

2°. recrutează, transporta, transferă, adăpostește sau primește o altă persoană cu intenția de a exploata această altă persoană sau de a-i îndepărta organele, atunci când această persoană este mai mică de optsprezece ani;

3° recrutează, îndepărtează sau răpeşte o altă persoană cu intenţia de a convinge această persoană să se pună la dispoziţie pentru a efectua acte sexuale cu sau pentru o terţă parte în schimbul unei remuneraţii;

4° constrânge sau convinge o altă persoană prin unul din mijloacele menţionate la punctul 1° să se pună la dispoziţie pentru a-şi exercita activitatea sau serviciile sau pentru a-şi pune la dispoziţie organele sau în condiţiile menţionate la punctul 1°, întreprinde orice acţiune despre care ştie sau are motive rezonabile de a bănui că o va conduce pe acea persoană să se pună la dispoziţie pentru efectuarea muncii sau a serviciilor sau să pună la dispoziţie organele sale;

5° convinge o altă persoană se pună la dispoziţie pentru acte sexuale cu sau pentru o terţă parte în schimbul unei remuneraţii sau să-şi pună la dispoziţie organele în schimbul unei remuneraţii sau să întreprindă orice altă acţiune în privinţa altei persoane despre care ştie sau are motive întemeiate să suspecteze că va conduce acea persoană să se pună la dispoziţie pentru executarea acestor acte sau servicii sau să pună la dispoziţie organele sale, atunci când această persoană este sub 18 ani;

6° profită, în mod intenţionat, de exploatarea unei alte persoane;

7° profită, în mod intenţionat, de îndepărtarea organelor unei alte persoane, în timp ce ştie sau are motive rezonabile să suspecteze că organele acesteia au fost îndepărtate în una dintre circumstanţele menţionate la punctul 1°;

8° profită, în mod intenţionat, de actele sexuale ale unei alte persoane cu sau pentru o terţă parte în schimbul unei remuneraţii sau înlăturarea organelor acesteia contra unei remuneraţii, atunci când cealaltă persoană are vârsta sub 18 ani;

9° constrânge sau convinge o altă persoană, prin oricare dintre mijloacele menţionate la punctul 1°, să-i furnizeze veniturile din actele sale sexuale cu sau pentru o terţă parte sau din îndepărtarea organelor acesteia;

se face vinovată de săvârşirea infracţiunii de trafic de fiinţe umane şi se pedepseşte cu închisoarea de până la opt ani sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

2. Exploatarea trebuie să includă cel puţin exploatarea unei alte persoane în vederea prostituţiei, a altor forme de exploatare sexuală, muncă sau servicii forţate sau obligatorii, sclavie sau practici similare cu sclavia sau robia.

3. Infractorul se pedepseşte cu închisoarea de până la doisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă:

1°. infracţiunile prevăzute la subsecţiunea (1) sunt comise de două sau mai multe persoane împreună;

2°. infracţiunile prevăzute la subsecţiunea (1) au fost comise împotriva unei persoane care nu a împlinit vârsta de şaisprezece ani.

4. Dacă oricare din faptele prevăzute în subsecţiunea (1) are ca rezultat vătămarea corporală gravă sau este în măsură să pună în pericol viaţa unei alte persoane, se va aplica o pedeapsă cu închisoarea de cel mult cincisprezece ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie.

5. Dacă oricare din faptele prevăzute în subsecţiunea (1) are ca rezultat moartea persoanei, se va aplica o pedeapsă cu închisoarea de cel mult optsprezece ani sau o amendă din cea de-a cincea categoria.

6. Secţiunea 251 se va aplica *mutatis mutandis*.

Secţiunea 274

Persoana care se angajează în traficul de sclavi, pentru sine sau pentru altul, sau care, în mod intenţionat, participă la acesta, atât direct, cât şi indirect, se pedepseşte cu închisoarea de până la doisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 275

1. Persoana care preia serviciul sau lucrează ca comandant pe un vas, cunoscând faptul că acesta este destinat comerţului cu sclavi, sau că este angajat în acest scop, se pedepseşte cu închisoarea de până la doisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Dacă transportul are ca rezultat unuia sau mai multor sclavi, comandantul se pedepseşte cu închisoarea de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 276

Persoana care preia serviciul pe un vas ca membru al echipajului, cunoscând că acesta este destinat comerţului cu sclavi sau că este angajat în acest scop sau, în mod voluntar, îşi continuă serviciul pe o astfel de navă după ce a aflat despre acest scop la angajarea sa, se pedepseşte cu închisoarea de până la nouă ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 277

Persoana care, pentru sine sau pentru altul, atât direct cât şi indirect, cooperează la închirierea, angajarea sau asigurarea unei nave, cunoscând că aceasta este destinată comerţului cu sclavi, se pedepseşte cu închisoarea de până la opt ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 278

Persoana care trece altă persoană peste graniţele Regatului în Europa, cu intenţia de a o plasa ilegal sub controlul unei alte persoane sau de a o plasa într-o situaţie de neputinţă, se va face vinovat de săvârşirea infracţiunii de răpire şi se pedepseşte cu închisoarea de până la doisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 279

1. Persoana care ia un minor din custodia unei persoane care exercită o autoritate părintească asupra acestuia, ori de sub supravegherea unei persoane care deţine în mod legal acest drept de supraveghere, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Se va aplica o pedeapsă cu închisoarea de până la nouă ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie în cazul în care au fost folosite viclenia, un act de violenţă sau ameninţarea cu violenţa, ori dacă minorul nu a împlinit vârsta de doisprezece ani.

Secţiunea 280

1. Persoana care, în mod intenţionat, ascunde sau ţine secret faţă de investigaţiile autorităţilor judiciare sau ale ofiţerilor de poliţie, un minor care a fost luat sau care s-a sustras custodiei unei alte persoane care îşi exercită în mod legal autoritatea asupra acestuia sau de sub supravegherea unei persoane numite în mod legal cu o astfel de supraveghere, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, iar dacă minorul nu a împlinit încă vârsta de doisprezece ani, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Dispoziţia precedentă nu se aplică:

a. oricărei persoane care, fără întârziere, comunică locul unde se află minorul Comisiei pentru Protecţia Copilului; sau

b. persoanei însărcinată cu îngrijirea menţionată în articolul 1 din Legea privind Îngrijirea Tinerilor, care primeşte finanţare potrivit articolului 41 din acea Lege şi care acţionează în conformitate normelor stabilite în art. 3 alin. (5);

c. oricărei persoane care, în mod onest, acţionează în scopul acordării ajutor minorului;

3. Ajutorul onest acordat minorului va consta în comunicarea de îndată a faptului că acel ajutor este dat şi cu dezvăluirea de îndată a identităţii persoanei care acordă ajutorul şi a domiciliului acestuia ori a sediului (central), persoanei care îşi exercită autoritatea legală asupra minorului.

Secţiunea 281

1. 1°. Persoana care ia o femeie minoră împotriva voinţei părinţilor sau a tutorelui acesteia, însă cu consimţământul ei, cu intenţia de a-şi asigura posesia acesteia, atât în căsătorie cât şi în afara căsătoriei, se face vinovată de săvârşirea infracţiunii de răpire şi se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2°. Persoana care ia o femeie prin viclenii, un act de violenţă sau ameninţarea cu violenţa, cu intenţia de a-şi asigura posesia acesteia, atât în căsătorie cât şi în afara căsătoriei, se face vinovată de săvârşirea infracţiunii de răpire şi se pedepseşte cu închisoarea de până la nouă ani sau cu amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Urmărirea penală va începe numai la plângere prealabilă.

3. Plângerea trebuie depusă:

a. de către femeie sau de către o altă persoană al cărei consimţământ aceasta trebuie să-l obţină pentru a se căsători, dacă aceasta era minoră în momentul răpirii;

b. de către femeie sau de către soţul acesteia, dacă era majoră la momentul răpirii.

4. Dacă răpitorul s-a căsătorit cu femeia răpită, condamnarea va avea loc doar după ce căsătoria a fost declarată nulă sau anulată.

Secţiunea 282

1. Persoana care, în mod intenţionat, privează sau continuă să priveze o altă persoană, în mod ilegal, de libertatea sa, se pedepseşte cu închisoarea de până la opt ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. În situaţia în care săvârşirea infracţiunii se soldează cu vătămări corporale grave, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de până la nouă ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

3. În situaţia în care, în urma săvârşirii infracţiunii survine moartea victimei, autorul se pedepseşte cu închisoarea de până la doisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

4. Pedeapsa prevăzută în această subsecţiune se va aplica, de asemenea, persoanei care, în mod intenţionat, pune la dispoziţie un spaţiu pentru o astfel de privare de libertate.

Secţiunea 282a

1. Persoana care, în mod intenţionat, privează sau continuă să priveze o altă persoană, în mod ilegal, de libertatea sa cu intenţia de a o constrânge să acţioneze sau să se abţină de la anumite acte, se va face vinovată de săvârşirea infracţiunii de luare de ostatici şi se pedepseşte cu închisoarea de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. În situaţia în care, în urma săvârşirii infracţiunii survine moartea victimei, autorul se pedepseşte cu închisoarea pe viaţă sau cu închisoarea pe o perioadă determinată de până la treizeci de ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

3. Secţiunea 282 (4) se va aplica *mutatis mutandis*.

Secţiunea 282b

1. Persoana care, în mod intenţionat, privează sau continuă să priveze o altă persoană, în mod ilegal, de libertatea sa, având intenţii teroriste, se pedepseşte cu închisoarea pe viaţă sau cu închisoarea pe o perioadă determinată de până la treizeci de ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Secţiunea 282 (4) se va aplica *mutatis mutandis*.

Secţiunea 282c

1. Conspiraţia pentru a săvârşi infracţiunea gravă prevăzută în secţiunea 282b, se va pedepsi cu închisoarea de până la zece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Secţiunea 96 (2) se va aplica *mutatis mutandis*.

Secţiunea 283

1. Persoana care, din neglijenţă, determină privarea ilegală de libertate a unei alte persoane sau determină continuarea acesteia, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau cu plata unei amenzi din cea de-a doua categorie.

2. În situaţia în care săvârşirea infracţiunii se soldează cu vătămări corporale grave, autorul se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu plata unei amenzi din cea de-a treia categorie.

3. În situaţia în care, în urma săvârşirii infracţiunii survine moartea victimei, autorul se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 284

1. Persoana care,

1°. în mod ilegal, obligă o altă persoană să acţioneze sau să se abţină de la anumite fapte sau să tolereze anumite fapte printr-un act de violenţă sau orice alt act sau prin ameninţarea cu violenţă sau ameninţare cu orice alt act îndreptat împotriva celuilalt sau împotriva altora;

2°. obligă o altă persoană să acţioneze sau să se abţină de la anumite acte sau să tolereze anumite fapte prin ameninţarea cu defăimarea sau calomnia;

se pedepseşte cu închisoarea de până la nouă luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

2. În cazul prevăzut la pct. 2°, urmărirea penală a infracţiunii grave se va face doar pe baza plângerii persoanei împotriva căreia a fost săvârşită fapta.

Secţiunea 284a

Persoana care, prin ameninţarea cu furtul sau cu extorcarea îndreptată împotriva unei alte persoane sau a unei terţe părţi, care implică materiale fisionabile menţionate în secţiunea 1 (1) (b) din Legea privind energia nucleară (Buletinul de legi şi decrete 1963, 82), în mod ilegal, constrânge o altă persoană de a acţiona sau de a se abţine de la anumite acte sau de a tolera anumite acte, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an şi şase luni sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 285

1. Ameninţarea cu violenţa publică comisă împotriva persoanelor sau a bunurilor, ameninţarea cu violenţa împotriva unei persoane protejate la nivel internaţional sau a proprietăţii sale protejate sau ameninţarea cu orice

infracțiune gravă care pune în pericol siguranța generală a persoanelor sau a bunurilor sau care generează un pericol general pentru furnizarea de servicii, cu violul, cu agresiunea indecentă, cu orice infracțiune gravă împotriva vieții unei persoane, cu luarea de ostateci, cu agresiunea agravată sau cu incendierea, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie .

2. Dacă o astfel de amenințare este făcută în scris precizând o anumită condiție, se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

3. Amenințarea cu un act de terorism se pedepsește cu închisoarea de până la șase ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

4. Dacă fapta, așa cum este definită în subsecțiunile (2) sau (3) este săvârșită cu intenția de pregăti sau de a facilita un act terorist, durata pedepsei cu închisoarea prevăzută pentru infracțiune va fi sporită cu o treime.

Secțiunea 285a

1. Persoana care, în mod intenționat, atât verbal cât și prin gesturi, în scris sau prin intermediul unei imagini, se adresează unei persoane cu intenția vădită de a afecta libertatea persoanei respective de a face o declarație sinceră și cu bună-credință în fața unui judecător sau a unei instanțe sau funcționar public, în timp ce aceasta știa sau avea motive serioase să bănuiască că o astfel de declarație va fi făcută, se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Un judecător sau o persoană în serviciul public al unei instanțe internaționale, a cărei competență derivă dintr-un tratat la care Regatul este parte semnatară, este considerat echivalent unui judecător sau unui funcționar public.

Secțiunea 285b

1. Persoana care, în mod ilegal, încalcă sistematic și intenționat viața privată a unei persoane cu intenția de a constrânge acea persoană de a acționa sau de a se abține de la anumite acte ori de a tolera anumite acte sau insuflă teamă acelei persoane, se va face vinovată de săvârșirea infracțiunii de hărțuire și se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Urmărirea penală nu va avea loc decât la plângerea persoanei împotriva căreia a fost comisă infracțiunea gravă.

Secțiunea 286

În caz de condamnare pentru oricare dintre infracțiunile grave prevăzute în secțiunile 274-282 și 285 (2), se poate dispune decăderea din drepturile enumerate în secțiunea 28 (1) (1°) (2°) și (4°).

PARTEA a XIX-a
Infracțiuni grave împotriva vieții

Secțiunea 287

Persoana care, în mod intenționat, ia viața unei alte persoane, se face vinovată de săvârșirea infracțiunii de omor și se pedepsește cu închisoarea de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 288

Omorul urmat, însoțit sau precedat de o faptă penală și săvârșit cu intenția de a pregăti sau facilita săvârșirea acelei fapte sau cu ocazia prinderii în timpul săvârșirii acelei fapte pentru a asigura pe sine sau pe ceilalți participanți la acea faptă atât de sustragerea de la tragerea la răspundere cât și de posesia bunurilor obținute în mod ilegal, se pedepsește cu închisoarea pe viață sau cu închisoarea pe o durată determinată de până la treizeci de ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 288a

Omorul săvârșit cu intenții teroriste se va pedepsi cu pedeapsa închisorii pe viață sau cu închisoarea pe o durată determinată de până la treizeci de ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 289

Persoana care, în mod intenționat și cu premeditare, ia viața unei alte persoane, se face vinovată de săvârșirea infracțiunii de omor calificat și se pedepsește cu închisoarea pe viață sau cu închisoarea pe o durată determinată de până la treizeci de ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 289a

1. Conspirația pentru a săvârși, cu intenții teroriste, infracțiunea gravă prevăzută în secțiunea 289 și orice altă infracțiune gravă prevăzută în secțiunea 288a, se pedepsește cu închisoarea de până la zece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Secțiunea 96 (2) se va aplica *mutatis mutandis*.

Secțiunea 290

Mama care, sub influența temerii că nașterea copilului ei va fi descoperită, ia viața, în mod intenționat, copilului său la naștere sau la scurt timp după aceea, se face vinovată de săvârșirea infracțiunii de pruncucidere și se pedepsește cu închisoarea de până la șase ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secțiunea 291

Mama care, în punerea în aplicare a deciziei luată sub influența temerii că nașterea iminentă a copilului ei va fi descoperită, ia viața, în mod intenționat, copilului său la naștere sau la scurt timp după aceea, se face vinovată de

săvârşirea infracţiunii de pruncucidere şi se pedepseşte cu închisoarea de până la nouă ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 292

Infracţiunile serioase prevăzute în secţiunile 290 şi 291 vor constitui omor sau omor calificat cu privire la celelalte persoane care participă la săvârşirea uneia dintre aceste infracţiuni.

Secţiunea 293

1. Persoana care ia viaţa unei alte persoane la cererea expresă şi serioasă a celeilalte persoane, se pedepseşte cu închisoarea de până la doisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Fapta prevăzută în subsecţiunea (1) nu se pedepseşte dacă este săvârşită de către un medic care îndeplineşte cerinţele de îngrijire prevăzute în secţiunea 2 din Legea privind Încetarea vieţii la cerere şi Suicidul Asistat (Procedurile revizuite) [*Wet Toetsing Levensbeëindiging op Verzoek en Hulp bij Zelfdoding*] şi care informează medicul de medicină-legală municipal potrivit secţiunii 7 (2) din Legea privind Îngroparea şi Incinerarea [*Wet op de Lijkbezorging*]

Secţiunea 294

1. Persoana care, în mod intenţionat, determină o altă persoană să se sinucidă, dacă urmează sinuciderea, se pedepseşte cu închisoare de până la trei ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Persoana care, în mod intenţionat, asistă suicidul unei persoane sau îi asigură mijloace în acest scop, dacă urmează sinuciderea, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie. Secţiunea 293 (2) se va aplica *mutatis mutandis*.

Secţiunea 295

1. În caz de condamnare pentru omor calificat, pentru omor sau pentru oricare din infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 293 (1) şi 296, se poate aplica şi sancţiunea decăderii din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1) (1°), (2°) şi (4°).

2. Dacă făptuitorul săvârşeşte oricare din faptele penale prevăzute în secţiunile 287 până la 289 inclusiv în exercitarea profesiei sale, acesta poate fi decăzut din dreptul de a practica acea profesie.

PARTEA a XIXA-a
Întreruperea sarcinii

Secţiunea 296

1. Persoana care îi dă unei femei un tratament despre care aceasta ştie sau avea motive rezonabile să bănuiască că acestea pot duce la încetarea sarcinii,

se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani şi şase luni sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Dacă fapta are ca rezultat moartea femeii, se va aplica pedeapsa cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

3. Dacă fapta este săvârşită fără consimţământul femeii, se va aplica pedeapsa cu închisoarea de până la doisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

4. Dacă fapta este săvârşită fără consimţământul femeii şi are ca rezultat moartea acesteia, se va aplica pedeapsa cu închisoarea de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

5. Fapta prevăzută în subsecţiunea (1) nu se va pedepsi dacă tratamentul este efectuat de către un medic într-un spital sau într-o clinică în care un astfel de tratament poate fi efectuat în baza Legii privind încetarea sarcinii [*Wet Afbreking Zwangerschap*].

Secţiunea 297 [Abrogată la 01-11-1984]

Secţiunea 298 [Abrogată la 01-11-1984]

Secţiunea 299 [Abrogată la 07-04-1986]

PARTEA a XX-a
Agresiunea fizică

Secţiunea 300

1. Agresiunea fizică se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. În situaţia în care săvârşirea infracţiunii se soldează cu vătămări corporale grave, făptuitorul este pasibil de executarea pedepsei cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

3. În situaţia în care, în urma săvârşirii infracţiunii survine moartea victimei, făptuitorul este pasibil de executarea pedepsei cu închisoare de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

4. Prejudicierea în mod deliberat a sănătăţii unei persoane este echivalentă comiterii unei agresiuni fizice.

5. Tentativa săvârşirii acestei infracţiuni grave nu se pedepseşte.

Secţiunea 301

1. Atacul săvârşit cu premeditare se pedepseşte cu închisoare de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. În situaţia în care săvârşirea infracţiunii se soldează cu vătămări corporale grave, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau cu plata unei amenzi din cea de-a patra categorie.

3. Dacă fapta are ca rezultat moartea victimei, autorul se pedepseşte cu închisoarea de până la nouă ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 302

1. Persoana care, în mod intenţionat, cauzează vătămări corporale grave unei alte persoane se face vinovată de comiterea unei agresiuni fizice deosebit de grave şi este pasibilă de executarea pedepsei cu închisoarea de până la opt ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. În situaţia în care, în urma săvârşirii infracţiunii survine moartea victimei, făptuitorul este pasibil de executarea pedepsei cu închisoarea până la zece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 303

1. Comiterea cu premeditare a unei agresiuni fizice se pedepseşte cu închisoarea de până la doisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. În situaţia în care, în urma săvârşirii infracţiunii survine moartea victimei, făptuitorul este pasibil de executarea pedepsei cu închisoarea până la cincisprezece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 304

Termenele de aplicare a pedepsei cu închisoare prevăzute în cadrul secţiunii 300-303 pot fi sporite cu o treime în următoarele situaţii:

1°. dacă făptuitorul săvârşeşte infracţiunea gravă împotriva mamei sale, a tatălui său legal, a soţului său, a partenerului său, a copilul său, a unui copil asupra căruia îşi exercită autoritatea părintească sau a unui copil pe care îl îngrijeşte sau pe care îl creşte ca parte a familiei sale;

2°. dacă infracţiunea gravă este săvârşită împotriva unui funcţionar public în timpul sau în legătură cu exercitarea legală a funcţiei sale;

3°. dacă infracţiunea gravă este săvârşită prin administrarea de substanţe dăunătoare vieţii sau sănătăţii.

Secţiunea 304a

Dacă o infracţiune gravă, pedepsibilă potrivit secţiunilor 302 sau 303 a fost săvârşită cu intenţii teroriste, durata determinată a pedepsei cu închisoarea în temeiul prezentei secţiuni va fi sporită cu jumătate, dacă este prevăzută pentru infracţiunea gravă o durată determinată a pedepsei cu închisoarea de până la cincisprezece ani, închisoarea pe viaţă sau o pedeapsă cu închisoarea de până la treizeci de ani.

Secţiunea 304b

1. Conspiraţia pentru a săvârşi cu intenţii teroriste infracţiunea gravă prevăzute în secţiunea 303, se va pedepsi cu închisoarea de până la zece ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Secţiunea 96 (2) se va aplica *mutatis mutandis*.

Secțiunea 305

În caz de condamnare pentru oricare dintre infracțiunile grave prevăzute în secțiunile 301 și 303, se poate impune decăderea din drepturile enumerate în secțiunea 28 (1) (1°), (2°)-(4°).

Secțiunea 306

Persoana care, în mod intenționat, participă la un atac sau scandal în care mai multe persoane sunt implicate, fără a aduce atingere răspunderii fiecăreia dintre aceste persoane pentru faptele specifice pe care aceasta le-a săvârșit, se pedepsește cu:

1°. pedeapsa închisorii de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, în cazul în care atacul sau scandalul au ca rezultat vătămarea corporală;

2°. pedeapsa închisorii de până la trei ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie, dacă această violență are ca rezultat moartea unei persoane;

PARTEA a XXI-a
Cauzarea morții sau vătămarea corporală din neglijență

Secțiunea 307

1. Persoana care, din neglijență, cauzează moartea unei alte persoane, se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. În caz de neglijență gravă, aceasta se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secțiunea 308

1. Persoana care, prin neglijență, cauzează vătămări corporale unei alte persoane sau aceste vătămări corporale au ca rezultat o boală sau o incapacitate temporară de a-și îndeplini îndatoririle sau de a-și practica profesia, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. În caz de neglijență gravă, aceasta se pedepsește cu închisoarea de până doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secțiunea 309

Dacă infracțiunea gravă prevăzută în prezenta Parte este săvârșită în executarea funcției sau practicarea oricărei profesiei, durata pedepsei cu închisoarea poate fi sporită cu o treime, poate fi dispusă decăderea din dreptul de a practica acea profesie în cadrul căreia a fost săvârșită infracțiunea gravă, iar instanța poate dispune publicarea hotărârii de condamnare.

STUDIA CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

PARTEA a XXII-a
Furtul obiectelor naturale

Secţiunea 310

Persoana care ia un bun care aparţine în întregime sau parţial unei alte persoane, cu intenţia de a şi-l însuşi în mod ilegal, se face vinovată de furt şi se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 311

1. Următoarele infracţiuni grave se vor pedepsi cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie:

1°. furtul de bovine dintr-un câmp;

2°. furtul în caz de incendiu, explozie, inundaţii, naufragiu, eşuare, accident de cale ferată, revoltă, răscoală sau ameninţare de război;

3°. furtul săvârşit în timpul nopţii dintr-o locuinţă sau într-un spaţiu închis care conţine o locuinţă de către o persoană a cărei prezenţă nu este cunoscută sau este contrară voinţei persoanei îndreptăţite;

4°. furtul comis de două sau mai multe persoane;

5°. furtul prin care făptuitorul a obţinut accesul la locul în care a fost săvârşită infracţiunea gravă sau când bunul i-a fost adus prin intermediul intrării prin efracţie, spargerii sau escaladării, cu ajutorul unor chei false, printr-un ordin fals sau printr-o uniformă falsă;

6°. furtul cu intenţia de a pregăti sau de a facilita o infracţiune teroristă.

2. Dacă furtul menţionat la punctul (3°) este însoţit de oricare din circumstanţele prevăzute la punctele (4°) şi (5°), se pedepseşte cu închisoarea de până la nouă ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 312

1. Furtul precedat, însoţit sau urmat de orice act de violenţă sau de ameninţarea cu violenţa împotriva persoanelor, săvârşit cu intenţia pregătirii sau facilitării acelui furt sau cu ocazia prinderii în timpul săvârşirii acelei fapte pentru a asigura pe sine sau pe ceilalţi participanţi la acea faptă atât de sustragerea de la tragerea la răspundere cât şi de posesia bunurilor furate, se pedepseşte cu închisoarea de până la nouă de ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Se va aplica pedeapsa închisorii de până la doisprezece ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie:

1°. dacă infracţiunea este comisă fie în timpul nopţii, fie într-o locuinţă sau în spaţii închise care conţin o locuinţă sau pe un drum public sau într-un tren aflat în mişcare pe calea ferată;

2°. dacă infracţiunea este săvârşită de două sau mai multe persoane împreună;

3°. dacă făptuitorul a obţinut accesul la locul în care a fost săvârşită infracţiunea gravă prin intermediul intrării prin efracţie sau escaladării, cu ajutorul unor chei false, printr-un ordin fals sau printr-o uniformă falsă;

4°. dacă infracţiunea are drept rezultat vătămări corporale grave;

5°. dacă fapta este săvârşită cu intenţia de a pregăti sau de a facilita o infracţiune teroristă.

3. Se va aplica pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă fapta a avut ca rezultat moartea persoanei.

Secţiunea 313

În cazul condamnării pentru furt, se poate aplica decăderea din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1) (1°), (2°) şi (4°).

Secţiunea 314

1. Persoana care, fără violenţă sau ameninţare cu violenţa împotriva persoanelor, îndepărtează lutul, nămolul, turba netăiată, nisipul, pământul, pietrişul, molozul, gunoiul de grajd, gazonul, ierburile, algele, trestia, lemnul neprelucrat sau lemnul uscat care nu a fost transportat, fructele neculese sau frunzele din copaci ori fructele sau frunzele care au căzut din copaci, iarba pe câmp, cultura în picioare sau fructele de pe terenul lăsat după recoltare, aparţinând în tot sau în parte altei persoane cu intenţia de a însuşi în mod ilegal aceste obiecte, se face vinovată de furtul obiectelor naturale şi se pedepseşte cu închisoarea de până la o lună sau cu amenda din cea de-a doua categorie.

2. Dacă la momentul săvârşirii infracţiunii grave nu au trecut deja doi ani de la data rămânerii definitive a hotărârii anterioare prin care făptuitorul a fost condamnat pentru o faptă penală similară, acesta se pedepseşte cu închisoarea de până la două luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secţiunea 315

1. Se va aplica pedeapsa închisorii de până la trei ani sau o amendă din cea de-a patra categorie :

1°. în cazul furtului de obiecte naturale săvârşite cu utilizarea ambarcaţiunilor, vehiculelor sau cu ajutorul animalelor de povară;

2°. în cazul furtului de obiecte naturale săvârşit într-una sau mai multe dintre circumstanţele menţionate la secţiunea 311 (1) (2°)-(5°).

2. Se poate aplica decăderea din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1) (1°), (2°) şi (4°).

Secţiunea 316

1. Dacă făptuitorul sau complicele, în oricare din faptele prevăzute în prezenta Parte, este soţul persoanei împotriva căreia a fost săvârşită infracţiunea gravă, iar soţii nu sunt separaţi în fapt, ori este căsătorit în regimul comuniunii

de bunuri cu acea persoană, urmărirea penală nu va începe împotriva acelui făptuitor sau a acelui complice.

2. Dacă făptuitorul sau complicele este soțul legal separat în fapt sau nu este căsătorit în regimul comuniunii de bunuri cu persoana împotriva căreia infracțiunea gravă a fost săvârșită sau este ascendent sau descendent în linie directă sau în linie colaterală de gradul II sau III cu persoana amintită, acesta poate fi urmărit penal la plângerea prealabilă depusă de persoană împotriva acestuia.

3. În cazul în care se aplică subsecțiunea precedentă, perioada de timp stabilită în secțiunea 66 va începe să curgă din ziua următoare datei în care identitatea suspectului a devenit cunoscută persoanei îndreptățite să depună plângerea.

PARTEA a XXIII-a
Extorcarea și șantajul

Secțiunea 317

1. Persoana care, cu intenția de a beneficia pentru el sau pentru altul, în mod ilegal, constrânge o persoană prin acte de violență sau prin amenințarea cu violența, să predea orice bun care îi aparține, în tot sau în parte, acelei persoane sau unei terțe părți, sau să suporte o datorie ori o renunțare la creanță, ori să facă disponibile date, se va face vinovat de săvârșirea infracțiunii de extorcare și se pedepsește cu închisoarea de până la nouă ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Persoana care exercită constrângerea menționată în subsecțiunea (1), prin amenințarea că datele stocate pe un dispozitiv sau sistem computerizat vor fi făcute inutilizabile sau vor fi dezactivate sau șterse, se pedepsește cu aceeași pedeapsă.

3. Dispozițiile secțiunii 313 (2) și (3) se vor aplica acestei infracțiuni grave.

Secțiunea 318

1. Persoana care, cu intenția de a beneficia pentru el sau pentru altul, în mod ilegal, constrânge o persoană prin amenințarea acesteia cu defăimarea, calomnia sau dezvăluirea, să predea orice bun care îi aparține, în tot sau în parte, acelei persoane sau unei terțe părți, sau să suporte o datorie ori o renunțare la creanță, ori să facă disponibile date, se va face vinovat de săvârșirea infracțiunii de șantaj și se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Dacă fapta este săvârșită cu intenția de a pregăti sau de a facilita un act terorist, durata pedepsei cu închisoarea prevăzută pentru infracțiune va fi sporită cu o treime.

3. Această infracțiune gravă va fi urmărită penal doar la plângerea prealabilă făcută de persoana împotriva căreia a fost comisă infracțiunea.

Secțiunea 319

Dispozițiile secțiunii 316 se vor aplica infracțiunilor grave prevăzute în prezenta Parte.

Secțiunea 320

În caz de condamnare pentru oricare dintre infracțiunile grave prevăzute în prezenta Parte, se poate impune decăderea din drepturile enumerate în secțiunea 28 (1) (1°), (2°)-(4°).

PARTEA a XXIV-a
Delapidarea

Secțiunea 321

Persoana care, în mod intenționat, își însușește orice bun care aparține, în tot sau în parte, unei alte persoane și pe care îl are în posesia sa altfel decât ca urmare a unei infracțiuni grave, se face vinovată de săvârșirea infracțiunii de delapidare și se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 322

Delapidarea săvârșită de o persoană care deține bunul datorită funcției sale sau profesiei sale sau care deține bunul în schimbul unei remunerații, se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 322a

Dacă oricare din faptele prevăzute în secțiunile 321 și 322 sunt săvârșite cu intenția de a pregăti sau de a facilita un act terorist, durata pedepsei cu închisoarea prevăzută pentru infracțiune va fi sporită cu o treime.

Secțiunea 323

Delapidarea săvârșită fie de către o persoană căreia, din necesitate, îi este încredințat bunul sau de un tutore, curator/administrator, administratori oficiali, executori ai unor proprietăți, lichidatori ai unei proprietăți sau proprietăți comune numiți de către instanță sau de administratorii unor instituțiilor caritabile sau a fundațiilor în legătură cu bunul aflat în posesia lor în această calitate, se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 323a

Persoana care, în mod intenționat și ilegal, folosește fonduri care au fost acordate pentru un anumit scop de către sau în numele Comunității Europene pentru scopuri diferite de cele pentru care acestea au fost acordate, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea 324

Dispoziţiile secţiunii 316 se vor aplica infracţiunilor grave prevăzute în prezenta Parte.

Secţiunea 325

1. În caz de condamnare pentru oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în prezenta Parte, instanţa poate dispune publicarea hotărârii de condamnare şi poate aplica decăderea din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1) (1°), (2°)-(4°).

2. Dacă făptuitorul săvârşeşte o infracţiune gravă în practicarea profesiei sale, acesta poate fi decăzut din dreptul de a practica acea profesie.

PARTEA a XXV-a
Înşelăciunea

Secţiunea 326

1. Persoana care, cu intenţia de a beneficia pentru sine sau pentru o altă persoană, în mod ilegal, atât prin asumarea unui nume fals, ori prin capacităţi false, sau prin manevre frauduloase, determină o persoană să-i predea orice bun, să facă un serviciu, să-i pună la dispoziţie date, să-şi asume o datorie sau să renunţe la o plângere, se face vinovat de săvârşirea infracţiunii de înşelătorie şi se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Dacă fapta este săvârşită cu intenţia de pregăti sau de a facilita un act terorist, durata pedepsei cu închisoarea prevăzută pentru infracţiune va fi sporită cu o treime.

Secţiunea 326a

Persoana care îşi face o profesie sau un obicei din cumpărarea bunurilor cu intenţia de a se asigura că acestea sunt la dispoziţia sa sau a altuia fără să le plătească integral, se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 326 bis [Abrogată la 01-03-1993]

Secţiunea 326b

Persoana care,

1°. plasează în mod fals un nume sau o marcă sau falsifică un nume sau o marcă autentică de pe o lucrare de literatură, ştiinţă, artă sau artizanat, cu intenţia de a face să pară că acea lucrare ar fi fost creată de persoana al cărei nume sau marcă apare pe ea;

2°. în mod intenţionat vinde, oferă spre vânzare, livrează, are intenţia să vândă sau să importe în Regat şi în Europa o lucrare de literatură, ştiinţă, artă sau artizanat, pe care sau în care a fost plasat în mod fals orice nume sau orice

marcă ori pe sau în care numele autentic sau marca autentică au fost falsificate ca și cum lucrarea ar fi fost creată de persoana al cărei nume a fost plasat în mod fals pe sau în aceasta;

se pedepsește cu pedeapsa închisorii de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 326c

1. Persoana care, cu intenția de a nu plăti în întregime, prin mijloace tehnologice sau prin semnale false, folosește un serviciu oferit publicului larg prin intermediul telecomunicațiilor, se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Persoana care în mod intenționat:

a. oferă în mod deschis spre distribuție,

b. are în posesia sa pentru distribuire sau în scopul importării acestora în Olanda; sau

c. în căutarea unui profit, produce sau păstrează,

un obiect sau date care sunt destinate în mod vădit folosirii în săvârșirea unei infracțiuni grave prevăzute în subsecțiunea (1), se pedepsește cu închisoare de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

3. Persoana care săvârșește infracțiunile grave prevăzute În subsecțiunea (2) ca profesie sau afacere, se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani și cu o amendă din cea de-a cincea categorie sau cu una dintre aceste pedepse.

Secțiunea 327

Persoana care, prin manevre frauduloase, înșeală un asigurător cu privire la circumstanțele relevante pentru asigurare, făcându-l pe acesta să încheie un acord pe care nu l-ar fi încheiat sau pe care l-ar fi încheiat în alte condiții dacă ar fi cunoscut starea reală a lucrurilor, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 328

Persoana care, cu intenția de a beneficia el însuși sau o altă persoană, în mod ilegal, în detrimentul unui asigurător, declanșează sau provoacă o explozie în interiorul oricărei proprietăți asigurate împotriva incendiilor sau scufundă o navă sau o aeronavă care este asigurată sau la bordul căreia bunul sau mărfurile care urmează a fi obținute sunt asigurate sau face ca acestea să eșueze ori să naufragieze, să fie distruse, inutilizabile sau deteriorate, se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 328bis

Persoana care, cu intenția de a-și stabili, păstra sau crește poziția lui sau a altei persoane pe piață, săvârșește orice formă de înșelăciune pentru a induce în eroare publicul larg sau o anumită persoană, dacă o astfel de activitate duce

la un dezavantaj pentru competitorii săi sau pentru cealaltă persoană, se face vinovat de săvârşirea infracţiunii de concurenţă neloială şi se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 328ter

1. Persoana care, în altă calitate decât cea de funcţionar public, fie ca angajat fie acţionând ca agent, acceptă sau solicită un cadou sau o promisiune ori un serviciu pentru anumite acte întreprinse sau s-a abţinut de a le întreprinde sau le va întreprinde ori se va abţine de a le întreprinde în timpul îndeplinirii îndatoririlor sale ca angajat sau agent, cu încălcarea bunei-credinţe, ascunde acceptarea sau cererea cadoului sau a promisiunii ori serviciului de angajatorul sau directorul acestuia, se pedepseşte cu închisoarea de până doi ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Persoana care dă un cadou sau face o promisiune sau face ori oferă un serviciu unei alte persoane care, în calitatea sa, alta decât de funcţionar public, este în serviciul unui angajator sau acţionează ca agent, cu privire la anumite acte pe care acesta le-a întreprins sau s-a abţinut să le întreprindă ori pe care le va întreprinde sau se va abţine de a le întreprinde în timpul îndeplinirii îndatoririlor sale ca angajat sau agent, cadoul sau promisiunea ori serviciu fiind de o astfel de natură sau date, făcute ori oferite în asemenea circumstanţe pe care acesta ar putea, în mod rezonabil, să presupună că ultimul, cu încălcarea bunei-credinţe, nu va dezvălui darul sau promisiunea angajatorului sau directorului său, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

Secţiunea 328quater

1. Persoana care acceptă daruri sau promisiuni în schimbul unor alte acte pe care acesta le-a întreprins sau s-a abţinut să le întreprindă sau le va întreprinde ori se va abţine să le întreprindă cu privire la o îndatorire legală ce i-a fost impusă prin lege sau de persoana în al cărei serviciu este angajată să

a. furnizeze informaţii privind telecomunicaţiile ofiţerilor judiciari sau a ofiţerilor de poliţie, sau

b. cooperează la interceptarea sau înregistrarea telecomunicaţiilor;

se pedepseşte cu închisoare de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Persoana care oferă daruri sau face promisiuni în schimbul unor alte acte pe care acesta le-a întreprins sau s-a abţinut să le întreprindă sau le va întreprinde ori se va abţine să le întreprindă cu privire la o obligaţie legală, astfel cum este prevăzut în subsecţiunea (1), ce i-a fost impusă prin lege sau de persoana în al cărei serviciu este angajată, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

Secţiunea 329

Un vânzător care înşală un cumpărător:

1°. prin livrarea intenţionată către acest cumpărător a unui obiect, altul decât obiectul specific desemnat, pe care acesta l-a cumpărat;

2°. prin folosirea manevrelor frauduloase cu privire la natura, starea, calitatea sau cantitatea bunurilor livrate;

se pedepsește cu închisoare de până la un an sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 329bis

Deținătorul unei foi de expediție care, în mod intenționat, pune la dispoziție diferite copii ale unei astfel de foi, în interesul unor diverși beneficiari, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 330

1. Persoana care vinde, oferă spre vânzare sau livrează mâncare, băuturi sau medicamente cunoscând că acestea sunt contrafăcute și nu dezvăluie această contrafacere, se pedepsește cu închisoarea de cel mult trei ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Mâncarea, băuturile sau medicamentele sunt considerate contrafăcute atunci când calitatea, valoarea sau utilitatea acestora a fost redusă prin amestecarea cu elemente străine.

Secțiunea 331

1. Un antreprenor sau arhitect al oricărei construcții sau un vânzător de materiale de construcție care, în proiectarea și construirea sau livrarea materialelor, săvârșește orice formă de înșelăciune care ar putea pune în pericol siguranța persoanelor sau bunurilor ori securitatea statului în vreme de război, se pedepsește cu închisoarea de până la șase ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Persoana însărcinată cu supraveghea construcțiilor sau a livrării materialelor care, în mod intenționat, permite săvârșirea unei astfel de înșelăciuni, se pedepsește cu aceeași pedeapsă.

Secțiunea 332

1. Persoana care întreprinde orice formă de înșelăciune în livrarea proviziilor pentru uzul navelor sau armatei care ar putea pune în primejdie securitatea statului în vreme de război, se pedepsește cu închisoarea de până la șase ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Persoana însărcinată cu supravegherea livrării proviziilor care, în mod intenționat, permite săvârșirea unei astfel de înșelăciuni, se pedepsește cu aceeași pedeapsă.

Secțiunea 333

Persoana care, cu intenția de a beneficia pentru sine sau pe altul, în mod ilegal, distruge, mută, îndepărtează sau face inutilizabil orice ar putea servi la marcarea granițelor spațiilor private, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 334

Persoana care, cu intenţia de a beneficia pentru sine sau pentru altul, în mod ilegal, ridică sau scade preţurile bunurilor, a acţiunilor sau alte garanţii prin răspândirea unor informaţii false, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 335 [Abrogată la 18-07-1992]

Secţiunea 336

Un comerciant, director general, asociat sau director de producţie al unei persoane juridice sau al unei societăţi care, în mod intenţionat, publică o declaraţie falsă, o balanţă, cont de profit şi pierdere, declaraţie de venit şi cheltuieli sau o notă explicativă falsă a acestor documente sau, intenţionat, permite publicarea acestora, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 336a [Abrogată la 18-07-1992]

Secţiunea 337

1. Persoana care, în mod intenţionat, importă, transportă în tranzit sau exportă, vinde, oferă spre vânzare, livrează, înmânează sau depozitează:

a. mărci false, falsificate sau produse în mod ilegal,

b. mărfurile care poartă în mod fals sau ale căror ambalaje sau containere poartă în mod fals denumirea comercială a altei persoane sau marca la care o altă persoană este îndreptăţită

c. mărfurile care poartă, în mod fals, ca indicaţie a originii lor, numele unui anumit loc şi la care a fost adăugată o denumire comercială fictivă,

d. mărfurile care poartă sau ale căror ambalaje sau containere poartă o imitaţie, deşi cu mici modificări, a denumirii comerciale sau a mărcii unei alte persoane sau

e. mărfurile sau părţi ale acestora care au, în mod fals, acelaşi aspect ca un desen sau model la care este îndreptăţită o altă persoană sau au doar diferenţe minore faţă de astfel de desene sau modele,

se pedepseşte cu închisoare de până la un an sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Persoana care are o cantitate mică de bunuri, părţi ale acestora sau mărcile prevăzute în subsecţiunea (1) depozitate, în mod exclusiv pentru uzul personal, nu va răspunde penal.

3. În cazul în care făptuitorul săvârşeşte infracţiunea gravă prevăzută în subsecţiunea (1) ca profesie sau afacere, se pedepseşte cu închisoare de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

4. Dacă săvârşirea unei infracţiuni grave astfel cum este prevăzută în subsecţiunea (1) poate avea ca rezultat un pericol general pentru persoane

sau bunuri, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 338

Dispoziţiile secţiunii 316 se vor aplica infracţiunilor grave prevăzute în prezenta Parte.

Secţiunea 339

1. În cazul condamnării pentru oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în prezenta Parte, instanţa poate dispune publicarea hotărârii de condamnare şi decăderea din dreptul de exercitare a profesiei în care a comis infracţiunea gravă.

2. În caz de condamnare pentru oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 326, 328, 331 şi 332, se poate impune decăderea din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1) (1°), (2°)-(4°).

PARTEA a XXVI-a
Prejudicierea creditorilor sau a părţilor îndreptăţite

Secţiunea 340

Orice persoană care a fost declarată falită se va face vinovată de faliment şi se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă:

1°. consumul său a fost excesiv;

2°. acesta a împrumutat bani în termeni oneroşi cu intenţia de a întârzia falimentul, ştiind că falimentul nu poate fi evitat;

3°. aceasta nu prezintă în stare bună registrele, documentele şi alte suporturi de date în care a ţinut înregistrări potrivit secţiunii 3:15i din Codul civil, precum şi registrele, documentele şi alte suporturi de date pe care le-a păstrat în acea secţiune.

Secţiunea 341

Orice persoană:

a. care a fost declarată în stare de faliment şi care, pentru a reduce în mod fraudulos drepturile creditorilor:

1°. a creat sau creează datorii fictive, nu a reuşit să contabilizeze sau nu reuşeşte să contabilizeze orice bun sau a înlăturat ori înlătură orice bun de la insolvabilitate;

2°. a vândut orice bun fie fără preţ, fie pentru un preţ în mod clar cu mult sub valoarea sa;

3°. a favorizat sau favorizează pe oricare dintre creditorii săi în orice mod în timpul falimentului sau la un moment când ştia că falimentul nu putea fi evitat;

4°. nu a respectat sau nu respectă obligaţiile de păstrare a înregistrărilor impuse în temeiul art. 3:15i din Codul civil şi să păstreze şi să prezinte registrele, documente şi suporturi de date menţionate în acel articol;

b. căruia i-a fost declarată aplicabilă Schema de Rambursare a Datoriei Pentru Persoane Fizice şi care, pentru a reduce în mod fraudulos drepturile pe care creditorii săi le pot invoca împotriva averii debitorului:

1°. a creat sau creează datorii fictive, nu a reuşit să contabilizeze sau nu contabilizează niciun fel de active sau a eliminat sau a înlăturat orice bun din averea debitorului;

2°. a vândut orice bun fie fără preţ, fie pentru un preţ în mod clar cu mult sub valoarea sa;

3°. a favorizat sau favorizează pe oricare dintre creditorii săi în orice mod atunci când schema de rambursare a datoriei pentru persoanele fizice a fost declarată aplicabilă acestuia sau la momentul în care acesta nu a mai putut continua să-şi plătească datoriile;

4°. nu a respectat sau nu respectă obligaţiile de păstrare a înregistrărilor impuse în temeiul art. 3:15i din Codul civil şi să păstreze şi să prezinte registrele, documente şi suporturi de date menţionate în acel articol;

se va face vinovat de săvârşirea infracţiunii de bancrută frauduloasă şi se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani şi cu o amendă din cea de-a cincea categorie sau una dintre aceste pedepse.

Secţiunea 342

Un director executiv sau director de producţie al unei persoane juridice care a fost declarată în stare de insolvenţă, se pedepseşte cu închisoare de până la un an sau impunerea unei amenzi din cea de-a cincea categorie a cincea:

1°. dacă acesta a cooperat sau a acordat permisiunea întreprinderii oricărei acţiuni contrare oricărei dispoziţii valabile a Actului constitutiv ori a organelor locale, căruia îi poate fi atribuită, în întregime sau în mare parte, acţiunea pentru pierderile suferite de această persoană juridică;

2°. dacă, cu intenţia de a întârzia insolvabilitatea persoanei juridice, ştiind că insolvenţa nu a putut fi evitată, a cooperat sau a acordat permisiunea de a împrumuta bani în termeni oneroşi ;

3°. dacă este responsabil pentru nerespectarea îndatoririlor prevăzute în art. 2:10 (1) din Codul civil, art. 3:15i (1) din Codul civil sau art. 5 (1) din Legea societăţilor oficial înregistrate în străinătate [*Wet op de Formeel Buitenlandse Vennootschappen*] coroborat cu art. 2:10 (1) din Codul civil sau pentru neprezentarea în bune condiţii a registrelor, a documentelor şi a altor suporturi de date în care au fost păstrate înregistrări potrivit acestor articole, precum şi registrele, documentele şi alte suporturi de date care au fost păstrate în temeiul acestor articole.

Secțiunea 343

Un director executiv sau director de producție al unei persoane juridice care a fost declarată în stare de insolvență se pedepsește cu închisoare de până la șase ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă acesta, în scopul de a reduce în mod fraudulos dreptul creditorilor unei persoane juridice:

1°. a creat sau creează datorii fictive, nu a reușit să contabilizeze sau nu contabilizează niciun fel de active sau a eliminat sau a înlăturat orice bun din averea debitorului;

2°. a vândut orice bun fie fără preț, fie pentru un preț în mod clar cu mult sub valoarea sa;

3°. a favorizat sau favorizează pe oricare dintre creditorii săi, în orice mod, la starea de insolvență sau la un momentul când știa că insolvența nu putea fi evitată;

4°. nu a respectat sau nu îndeplinește îndatoririle de păstrare a evidenței, impuse în art. 2:10 (1) din Codul civil, art. 3:15i (1) din Codul civil sau art. 5 (1) din Legea privind societățile înregistrate în străinătate coroborat cu art. 2:10 (1) din Codul civil, precum și păstrarea și prezentarea în condiții bune a registrelor, a documentelor și a altor suporturi de date menționate în aceste articole.

Secțiunea 344

Orice persoană care:

1°. în caz de declarare a falimentului sau în așteptarea acestuia, în cazul în care a urmat falimentul, pentru a reduce în mod fraudulos creanțele creditorilor, înlătură orice bun din averea debitorului sau acceptă plata fie pentru o datorie care nu este încă datorată și care trebuie plătită, fie pentru o datorie datorată și plătibilă, în acest ultim caz știind că o cerere de faliment a debitorului a fost deja depusă sau ca urmare a consultării cu debitorul;

2°. în timpul verificării creanțelor creditorilor în cazul falimentului, invocă o pretenție inexistentă sau depune o cerere în pretenții existentă cu o sumă majorată;

3°. în cazul în care sistemul de rambursare a datoriei pentru persoane fizice este declarat aplicabil, sau în așteptarea acestuia, în cazul în care a urmat o declarație de aplicabilitate, pentru a reduce în mod fraudulos drepturile pe care creditorii le-ar putea invoca împotriva bunului în stare de faliment, îndepărtează bunul din averea debitorului sau acceptă plata unei creanțe care intră în domeniul de aplicare al scopului schemei de rambursare a datoriilor, fie care nu este încă datorată și plătibilă, fie datorată și plătibilă, în acest din urmă caz cunoscând că cererea pentru aplicarea schemei de rambursare a datoriilor pentru persoanele fizice a fost deja depusă sau ca rezultat al consultării cu debitorul;

4°. în timpul verificării creanţelor creditorilor în cazul schemei de rambursare a datoriilor, invocă o pretenţie inexistentă sau depune o cerere în pretenţii existentă cu o sumă majorată.

se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani şi cu o amendă din cea de-a cincea categorie, sau cu una dintre aceste pedepse.

Secţiunea 345

1. Un creditor care participă la un concordat prin care sunt stabilite avantaje speciale, ca urmare a unei înţelegeri încheiate fie cu debitorul, fie cu o terţă parte, dacă respectivul concordat produce efecte, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din categoria a cincea.

2. Un debitor sau, în cazul în care persoana juridică este debitorul, un director executiv sau director de producţie, care încheie un astfel de acord, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

Secţiunea 346 [Abrogat la 12-01-1956]

Secţiunea 347

Un director executiv sau un director de producţie al unei persoane juridice care, cu excepţia cazului prevăzut în secţiunea 342, a cooperat sau a acordat permisiunea de as se executa orice acţiune contrară dispoziţiilor valabile ale actului constitutiv sau a organelor locale, ale cărui acţiuni au cauzat prejudicii grave persoanei juridice, se pedepseşte cu o amendă din categoria a cincea.

Secţiunea 348

[1.] Orice persoană care, în mod intenţionat, sustrage orice bun aparţinând acestuia sau, în beneficiul proprietarului, orice bun care nu îi aparţine, de la dreptul altei persoane la gaj, drept de reţinere, drept de uzufruct sau drept de uz, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an şi şase luni.

[2.] Orice persoană care, în mod intenţionat, distruge, deteriorează sau face inutilizabil un bun care este supus dreptului altei persoane la gaj, drept de retenţie, drept de uzufruct sau drept de uz, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

[3.] Dispoziţiile secţiunii 316 se vor aplica acestor infracţiuni grave.

Secţiunea 349

1. În cazul condamnării pentru oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în prezenta Parte, făptuitorul poate fi decăzut din dreptul de exercitare a profesiei în care a comis infracţiunea gravă.

2. În caz de condamnare pentru oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 341, 343 şi 344, se poate aplica decăderea din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1) (1°), (2°) şi (4°).

3. În caz de condamnare pentru oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 340-345, se poate dispune publicarea hotărârii de condamnare.

Secțiunea 349 bis [Abrogat la 01-11-1912]

Secțiunea 349 ter [Abrogat la 01-11-1912]

Secțiunea 349 quater [Abrogat la 01-11-1912]

PARTEA a XXVII-a
Distrugerea sau deteriorarea

Secțiunea 350

1. Orice persoană care, în mod ilegal și intenționat, distruge, deteriorează, face inutilizabil sau înlătură un bun care aparține, în tot sau în parte, unei alte persoane, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă din cea de-a patra categorie.

2. Orice persoană care, în mod ilegal și intenționat, omoară, mutilează, face de nefolosit sau înlătură un animal care aparține, în tot sau în parte, unei alte persoane, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă din cea de-a patra categorie.

Secțiunea 350a

1. Orice persoană care, în mod ilegal și intenționat, șterge, face inutilizabile sau dezactivează datele stocate, procesate sau transferate prin intermediul unui dispozitiv sau sistem computerizat ori prin intermediul telecomunicațiilor, sau adaugă alte date în acesta, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Orice persoană care săvârșește o faptă din cele prevăzute la subsecțiunea (1) după ce a obținut, în mod ilegal, acces, printr-o rețea publică de telecomunicații, la un dispozitiv sau sistem computerizat și care provoacă daune acestor date, se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

3. Orice persoană care, în mod ilegal și intenționat, face disponibile sau răspândește date care sunt destinate să provoace daune într-un dispozitiv sau sistem computerizat, se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani sau cu amendă din categoria a cincea.

4. Orice persoană care săvârșește fapta prevăzută la subsecțiunea (3) cu intenția de a limita daunele rezultate de la astfel de date, nu va răspunde penal.

Secțiunea 350b

1. Orice persoană care, din neglijență, face ca datele stocate, prelucrate sau transferate prin intermediul unui dispozitiv sau sistem computerizat să fie modificate, șterse, făcute inutilizabile sau dezactivate sau cauzează adăugarea altor date la acestea, dacă aceasta cauzează daune grave aceste date, se pedepsește cu închisoarea sau detenția de până la o lună sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

2. Orice persoană care, din neglijență, face ca datele destinate să cauzeze daune unui dispozitiv sau sistem computerizat să fie, în mod ilegal, disponibile și răspândite, se pedepsește cu închisoarea sau detenția de până la o lună sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secțiunea 351

Orice persoană care, în mod intenționat și ilegal, distruge, deteriorează, face inutilizabil sau defectuos sau înlătură orice cale ferată, sistem de electricitate, dispozitiv sau sistem computerizat sau instalații de infrastructură de telecomunicații sau diguri de apă, de eliminare a apei, gazo-ducte sau conducte de apă sau instalații de infrastructuri de canalizare destinate utilizării publicului larg, precum și orice alt bun sau instalații de infrastructură în scopul apărării naționale, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secțiunea 351 bis

Orice persoană care, din neglijență, face ca oricare din bunurile sau instalațiile de infrastructură prevăzute în articolul precedent să fie distruse, deteriorate, inutilizabile sau defectuoase ori eliminate, se pedepsește cu închisoarea de până la o lună sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secțiunea 352

Orice persoană care, în mod ilegal și intenționat, distruge, deteriorează, face inutilizabilă sau degradează orice clădire, vas sau încărcătura acestuia, instalații maritime, sau aeronavă, în tot sau în parte, unei alte persoane, se pedepsește cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secțiunea 353

Dispozițiile secțiunii 316 nu se vor aplica infracțiunilor grave prevăzute în prezenta Parte.

Secțiunea 354

Dacă oricare din infracțiunile grave prevăzute în prezenta Parte sunt săvârșite cu viclenie, sau sunt în măsură să pună în pericol viața unei alte persoane, durata închisorii poate fi majorată cu o treime.

Secțiunea 354a

Dacă oricare din faptele prevăzute în secțiunile 350, 350a, 351, 352 și 354 sunt săvârșite cu intenția de pregăti sau de a facilita un act terorist, durata pedepsei cu închisoarea prevăzută pentru infracțiune va fi sporită cu o treime.

PARTEA a XXVIII-a
Infracţiuni grave care implică abuz în serviciu

Secţiunea 355

Şefii departamentelor ministeriale care:

1°. contrasemnează decretele regale sau deciziile regale, ştiind că, în acest mod, Constituţia sau alte legi sau decrete guvernamentale sunt încălcate;

2°. execută decrete regale sau decizii regale, ştiind că nu poartă semnătura necesară a unuia dintre şefii departamentelor ministeriale;

3°. iau decizii sau emit ordine ori pun în aplicare deciziile şi ordinele existente, ştiind că, în acest mod, Constituţia sau alte legi sau decrete guvernamentale sunt încălcate;

4°. în mod intenţionat, nu pun în aplicare prevederile Constituţiei sau ale altor legi sau decrete guvernamentale, în măsura în care o astfel de punere în aplicare intră în competenţa departamentului lor ministerial datorită naturii problemei sau dacă le-a fost atribuită în mod expres;

se pedepsesc cu închisoarea de până trei ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 356

Şefii departamentelor ministeriale care, din neglijenţă gravă sau comportament neglijent, sunt responsabili pentru nepunerea în aplicare a dispoziţiilor prevăzute la secţiunea 355 (4°), se pedepsesc cu detenţia de până la şase luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secţiunea 357

Un comandant al forţelor armate care refuză sau, în mod intenţionat, omite să folosească forţa aflată sub comanda sa la cererea legală a autorităţilor civile competente, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 358

1. Un funcţionar public care, în mod intenţionat, solicită asistenţă din partea forţelor armate pentru a împiedica punerea în aplicare a reglementărilor legale sau a ordonanţelor legale emise de autorităţile publice ori a hotărârilor sau a mandatelor, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Dacă o astfel de punere în aplicare este împiedicată, autorul se pedepseşte cu închisoarea de până la nouă ani sau cu o amendă din categoria a cincea.

Secţiunea 358bis [Abrogat la 16-01-1980]

Secţiunea 358 ter [Abrogat la 16-01-1980]

Secţiunea 358 quater [Abrogat la 16-01-1980]

Secțiunea 359

Un funcționar public sau orice altă persoană însărcinată, atât permanent, cât și temporar, cu o obligație publică, care, în mod intenționat, delapidează bani sau instrumentele monetare pe care le are în posesia în virtutea funcției sale sau care permite unei alte persoane să îndepărteze sau să delapideze sau care ajută o altă persoană în astfel de acte în calitate de complice, se pedepsește cu închisoarea de până la șase ani sau cu o amendă din categoria a cincea.

Secțiunea 360

Un funcționar public sau orice altă persoană însărcinată, atât permanent, cât și temporar, cu o obligație publică, care, în mod intenționat, introduce înregistrări false în registre sau face înregistrări doar în scopul auditării înregistrărilor sau care falsifică astfel de registre sau înregistrări, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secțiunea 361

1. Un funcționar public sau orice altă persoană însărcinată, atât permanent, cât și temporar, cu o obligație publică, care, în mod intenționat, își însușește pe nedrept, distruge, deteriorează sau face inutilizabil orice lucru destinat să servească autorităților competente ca probă sau dovadă, ori instrumente, documente sau registre care i-au fost încredințate în virtutea funcției sale sau care permite unei alte persoane să dispună, distrugă sau să le deterioreze ori să le facă inutilizabile sau care ajută o altă persoană în astfel de acte în calitate de complice, se pedepsește cu închisoarea de până la șase ani sau cu o amendă din categoria a cincea.

2. Prin autorități competente se va înțelege, de asemenea: o instanță internațională care capătă jurisdicție printr-o convenție la care Regatul este parte semnatară.

Secțiunea 362

1. Orice funcționar public care:

1°. acceptă un cadou sau o promisiune sau un serviciu, cunoscând sau având motive rezonabile să suspecteze că i-a fost dat, făcut sau prestat în scopul de a-l determina de să acționeze sau să se abțină de la anumite acte în îndeplinirea mandatului său, fără a-și încălca astfel obligațiile de serviciu;

2°. acceptă un cadou sau o promisiune ori un serviciu, cunoscând sau având motive rezonabile să suspecteze că i-a fost dat, făcut sau prestat ca rezultat sau ca și consecință a unor anumite acte pe care acestea le-a întreprins sau de la care s-a abținut să le întreprindă în executarea funcției sale de funcționar sau fost funcționar, fără încălcarea obligațiilor sale de serviciu;

3°. cere un cadou, promisiune sau serviciu, în scopul de a-l determina să acționeze sau să se abțină de la anumite acte în îndeplinirea mandatului său, fără a-și încălca astfel obligațiile de serviciu;

4°. cere un cadou, promisiune sau serviciu, ca rezultat sau ca o consecinţă a anumitor acte pe care acesta le-a întreprins sau nu s-a abţinut să le întreprindă în executarea funcţiei sale de funcţionar sau de fost funcţionar, fără încălcarea obligaţiilor sale.

va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de până doi ani sau cu o amendă din categoria a cincea.

2. Orice persoană care, în aşteptarea unei numiri în calitate de funcţionar public, comite o infracţiune astfel cum este definită la subsecţiunea (1) (1°) şi (3°), dacă urmează numirea în funcţia de funcţionar public, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

3. Orice persoană care săvârşeşte o infracţiune astfel cum este prevăzută în subsecţiunea (1) în legătură cu calitatea sa de ministru, secretar de stat, comisar regal, membru al executivului provincial, primar, membru al conducerii municipale sau membru al unui organism reprezentativ general, se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din categoria a cincea.

Secţiunea 363

1. Orice funcţionar public care:

1°. acceptă un cadou sau o promisiune sau un serviciu, cunoscând sau având motive rezonabile să suspecteze că îi sunt date, făcute sau prestate în scopul de a-l determina să acţioneze sau să se abţină de la anumite acte în îndeplinirea mandatului său, cu încălcarea obligaţiilor de serviciu;

2°. acceptă un cadou sau o promisiune ori un serviciu, cunoscând sau având motive rezonabile să suspecteze că îi este dat, făcut sau prestat ca rezultat sau ca şi consecinţă a unor anumite acte pe care acestea le-a întreprins sau de la care s-a abţinut să le întreprindă în executarea funcţiei sale de funcţionar sau fost funcţionar, cu încălcarea obligaţiilor sale de serviciu;

3°. cere un cadou, promisiune sau serviciu, în scopul de a-l determina să acţioneze sau să se abţină de la anumite acte în îndeplinirea mandatului său, cu încălcarea obligaţiilor de serviciu;

4°. Cere un cadou, o promisiune sau serviciu, ca rezultat sau ca şi consecinţă a unor anumite acte pe care acestea le-a întreprins sau de la care s-a abţinut să le întreprindă în executarea funcţiei sale de funcţionare sau fost funcţionar, cu încălcarea obligaţiilor de serviciu;

se pedepseşte cu închisoare de până la patru ani sau impunerea unei amenzi de categoria a cincea.

2. Orice persoană care, în aşteptarea unei numiri în calitate de funcţionar public, comite o infracţiune astfel cum este definită la subsecţiunea (1) (1°) şi (3°), dacă urmează numirea în funcţia de funcţionar public, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

3. Orice persoană care săvârşeşte o infracţiune astfel cum este prevăzută în subsecţiunea (1) în legătură cu calitatea sa de ministru, secretar de stat, comisar regal, membru al executivului provincial, primar, membru al conducerii municipale sau membru al unui organism reprezentativ general, se pedepseşte cu închisoarea de până şase ani sau cu o amendă din categoria a cincea.

Secţiunea 364

1. Un judecător care acceptă un cadou, o promisiune sau un serviciu, cunoscând sau având motive rezonabile să suspecteze că acesta i-a fost dat, făcut sau prestat în scopul de a-şi exercita influenţa asupra deciziei într-o cauză în faţa instanţei din care face parte, se pedepseşte cu închisoarea de până la nouă ani sau cu o amendă din categoria a cincea.

2. Un judecător care solicită un cadou, o promisiune sau un serviciu, în scopul de a-şi exercita influenţa asupra deciziei într-o cauză în faţa instanţei din care face parte, se pedepseşte cu închisoarea de până la nouă ani sau cu o amendă din categoria a cincea.

3. Dacă cadoul, promisiunea sau serviciu sunt acceptate, cunoscând sau având motive rezonabile să suspecteze că acesta a fost dat, făcut sau prestat în vederea obţinerii condamnări într-o cauză penală, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de până la doisprezece ani sau cu o amendă din categoria a cincea.

4. Dacă cadoul, promisiunea sau serviciu sunt solicitate în vederea obţinerii condamnări într-o cauză penală, judecătorul se pedepseşte cu închisoarea de până la doisprezece ani sau cu o amendă din categoria a cincea.

Secţiunea 364a

1. În sensul secţiunilor 361 până la 363 inclusiv, 365 până la 368 inclusiv şi 376, persoanele aflate în serviciul public al unui stat străin sau al unei organizaţii organizate în baza unei legi internaţionale vor fi considerate echivalentul funcţionarilor publici.

2. În sensul secţiunilor 362 (2°), (4°) şi 363 (2°), (4°), foştii funcţionari publici vor fi consideraţi echivalentul funcţionarilor publici.

3. În sensul secţiunii 364, judecătorul unui stat străin sau al unei organizaţii organizate în baza unei legi internaţionale va fi considerat echivalentul unui judecător.

Secţiunea 365

Un funcţionar public care, abuzând de autoritatea care îi revine, obligă o altă persoană să acţioneze sau să se abţină de la anumite fapte sau să tolereze anumite fapte, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 366

Un funcţionar public care, în exercitarea funcţiei sale, pretinde sau primeşte sau, în cazul plăţii, păstrează orice sumă despre care ştie că nu este datorată, pe motiv că este datorată acestuia, unui alt funcţionar public sau oricărui alt fond public, se face vinovată de extorcare şi se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau cu amenda din categoria a cincea.

Secţiunea 367

1. Un funcţionar public însărcinat cu paza unei persoane care este privată de libertate în baza unui ordin al autorităţilor sau în virtutea unei hotărâri judecătoreşti sau a unei decizii pronunţate în instanţe, care, în mod intenţionat, îi permite acelei persoane să scape sau, în mod intenţionat, îl eliberează sau ajută la eliberarea acestei persoane sau îl ajută la evadarea sa, se pedepseşte cu închisoarea de cel mult trei ani sau cu amenda din cea de-a patra categorie.

2. Dacă evadarea sau eliberarea acelei persoane sau evadarea acelei persoane este cauzată de neglijenţa acestuia, acesta se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secţiunea 368

1. Se va aplica pedeapsa închisorii de până la trei ani sau o amendă din cea de-a patra categorie:

1°. unui funcţionar public însărcinat cu investigarea infracţiunilor care, în mod intenţionat, nu dă curs cererii de a raporta o privare de libertate ilegală sau, în mod intenţionat, omite să comunice acest lucru, fără întârziere, superiorilor săi;

2°. unui funcţionar public care, după ce a aflat, în exercitarea funcţiei sale, că o persoană a fost privată în mod ilegal de libertate, omite în mod intenţionat să notifice fără întârziere un funcţionar public însărcinat cu anchetarea infracţiunilor.

2. Un funcţionar public care, din neglijenţă, determină săvârşirea oricăreia dintre omisiunile prevăzute în prezentul articol, se pedepseşte cu închisoare de până la trei luni sau plata unei amenzi de categoria a doua.

Secţiunea 369

Şeful unei instituţii destinate detenţiei condamnaţilor, a persoanelor aflate în arest preventiv sau a persoanelor reţinute pentru nerespectarea unei hotărâri judecătoreşti, sa a unei instituţii de stat pentru protecţia copilului sau a unui spital de psihiatrie care refuză să respecte o cerere legală de a prezenta o persoană reţinută sau internată într-o astfel de instituţie sau spital, sau să prezinte în vederea examinării registrul de internări sau instrumentul care trebuie înregistrat prin lege, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secţiunea 370

1. Un funcţionar public care, depăşindu-şi autoritatea sau nerespectând formalităţile prevăzute de lege, intră într-o locuinţă ori într-o încăpere sau incintă închisă utilizată de o altă persoană împotriva voinţei acelei persoane, sau care, rămânând ilegal acolo, nu pleacă imediat după ce a fost invitat să plece de către sau în numele persoanei îndreptăţite, va fi pedepsită cu pedeapsa închisorii de până la un an sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

2. Un funcţionar public care, cu ocazia cercetării unui loc, depăşindu-şi autoritatea sau nerespectând formalităţile prevăzute de lege, examinează sau confiscă documente, registre sau alte acte, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

Secţiunea 371

1. Un funcţionar public care, depăşindu-şi autoritatea sa, solicită unei persoane să-i predea sau să confişte o scrisoare, o carte poştală sau un pachet încredinţat unui curier public sau un mesaj telegrafic deţinut de o persoană însărcinată cu operarea unui serviciu de telegraf, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Un funcţionar public care, depăşindu-i autoritatea, obţine de la o persoană angajată de către un furnizor al unei reţele de telecomunicaţii publice sau al unui serviciu public de telecomunicaţii informaţii în legătură cu comunicarea transmisă prin reţea sau prin intermediul acestui serviciu, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

Secţiunea 372 [Abrogat la 01-09-2006]

Secţiunea 373 [Abrogat la 01-09-2006]

Secţiunea 374 [Abrogat la 01-09-2006]

Secţiunea 374 bis [Abrogat la 01-09-2006]

Secţiunea 375 [Abrogat la 01-09-2006]

Secţiunea 376

Un funcţionar public care, la momentul la care acesta a fost total sau parţial responsabil cu administrarea sau supravegherea contractării de lucrări sau furnizării de bunuri, în mod intenţionat, participă, atât direct, cât şi indirect, la o astfel de activitate de contractare sau furnizare, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau cu o amendă din categoria a cincea.

Secţiunea 377

Un funcţionar public angajat la Monetăria Regală, cu excepţia Maestrului Monetăriei Regale sau a unei persoane angajate într-un birou de analiză astfel cum este prevăzut în art. 7 din Legea privind determinarea conţinutului de metal al unei probe de minereu, 1986 [*Waarborgwet*], care comercializează

metale preţioase sau obiectele făcute din acestea sau care, în mod intenţionat, atât direct cât şi indirect, participă la astfel de tranzacţii, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau o amendă din cea de-a treia categorie.

Secţiunea 378

Orice persoană angajată la un birou de analiză, astfel cum este prevăzut în art. 7 din *Legea privind determinarea conţinutului de metal al unei probe de minereu din 1986*, care face o amprentă sau face o trasare a oricărui aur sau argint depus la biroul acestuia sau care face o descriere a unei astfel de lucrări unei persoane, alta decât persoana care este autorizată în mod oficial să solicite o astfel de descriere, se pedepseşte cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secţiunea 379

1. Un ofiţer de stare civilă care participă la încheierea căsătoriei unei persoane, cunoscând faptul că acea persoană, încheind o astfel de căsătorie, intră într-o căsătorie bigamă, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Un ofiţer de stare civilă care participă la celebrarea căsătoriei unei persoane, cunoscând că există orice alt impediment pentru încheierea căsătoriei, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 380

1. În caz de condamnare pentru oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 355, 357 şi 358, se poate impune decăderea din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1) (3°).

2. În caz de condamnare pentru oricare dintre infracţiunile grave prevăzute în secţiunile 359, 362 până la 364 inclusiv, 366 şi 379 (1), se poate dispune decăderea din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1) (4°).

PARTEA a XXIX-a
Infracţiuni grave legate de transport şi aviaţie

Secţiunea 381

1. Orice persoană care:

1°. se angajează sau lucrează ca comandat pe o navă, cunoscând că acea navă este destinată sau angajată în săvârşirea unor acte de violenţă împotriva unor alte nave aflate în largul mării sau împotriva persoanelor sau bunurilor aflate la bordul acestor nave, fără a fi autorizat să facă acest lucru printr-o putere angajată în război sau fără a fi parte a războiului maritim a unei puteri recunoscute, se va face vinovat de săvârşirea infracţiunii de piraterie şi se pedepseşte cu închisoarea de până la doisprezece ani sau cu o amendă din categoria a cincea;

2°. conştient de un astfel de scop sau angajare, se angajează ca membru al echipajului pe o astfel de navă sau îşi continuă, în mod voluntar, serviciul după ce a luat cunoştinţă de acest scop sau angajare, se va face vinovat de săvârşirea infracţiunii de piraterie şi se pedepseşte cu închisoarea de cel mult nouă ani sau o amendă din categoria a cincea.

2. Depăşirea unei autorizaţii, precum şi deţinerea autorizaţiilor acordate de fiecare dintre puterile beligerante, sunt considerate echivalente cu lipsa autorizaţiei.

3. Secţiunea 81 nu se va aplica.

4. Dispoziţiile secţiunilor precedente privind comandantul şi membrul echipajului unei nave se aplică *mutatis mutandis* căpitanului unei aeronave sau, respectiv, membrilor echipajului unei aeronave. Termenul de „navă" din secţiunile precedente vor include termenul de „aeronavă", iar termenul „largul mării" va include spaţiul aerian de deasupra mării.

Secţiunea 382

Dacă actele de violenţă prevăzute în secţiunea 381 au ca rezultat moartea tuturor persoane aflate la bordul navei sau aeronavei atacate, comandantul navei sau căpitanul aeronavei şi cei care au participat la aceste acte de violenţă, se pedepsesc cu închisoarea de până cincisprezece ani sau cu o amendă din categoria a cincea.

Secţiunea 383

Orice persoană care, pentru sine sau pentru altul, sau care, echipează o navă sau o aeronavă în scopul prevăzut la secţiunea 381, se pedepseşte cu închisoarea de până la doisprezece ani sau cu o amendă din categoria a cincea.

Secţiunea 384

Orice persoană care, pentru sine sau pentru altul, atât indirect cât şi direct, asistă la angajarea, închirierea sau asigurarea unei nave sau aeronave, cunoscând că acest lucru are ca scop pe acela prevăzut la secţiunea 381, se pedepseşte cu închisoarea de până la opt ani sau cu o amendă din categoria a cincea.

Secţiunea 385

Orice persoană care, în mod intenţionat, predă controlul unei nave olandeze piraţilor, se pedepseşte:

1°. dacă este comandantul unei nave, cu închisoare de până la doisprezece ani sau impunerea unei amenzi de categoria a cincea.

2°. în toate celelalte cazuri, cu închisoare de până la nouă ani sau cu o amendă din categoria a cincea.

Secţiunea 385a

1. Orice persoană care printr-un act de violenţă, prin ameninţarea cu un act de violenţă sau prin intimidare confiscă sau îşi exercită controlul asupra

unei aeronave, ori schimbă cursul acesteia, se pedepseşte cu închisoarea de până la doisprezece ani sau cu o amendă din categoria a cincea.

2. Dacă două sau mai multe persoane săvârşesc fapta împreună sau ca rezultat al unei conspiraţii, ori dacă fapta are ca rezultat vătămarea corporală gravă, ori dacă fapta a fost săvârşită cu intenţia de privare ilegală de libertate a unei alte persoane sau de continuare a privării ilegale de libertate, se pedepseşte cu închisoarea de până la cincisprezece ani sau cu o amendă din categoria a cincea.

3. Dacă fapta are ca rezultat moartea victimei, se pedepseşte cu închisoarea pe viaţă sau cu o perioadă determinată de privare de libertate de până la treizeci de ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

4. Pedepsele prevăzute la subsecţiunea (1) se vor aplica tuturor persoanelor care săvârşesc infracţiunile grave prevăzute în prezentul alineat împotriva unei nave, instalaţii maritime, autobuz, tren sau orice alt mijloc de transport public sau împotriva unui camion care transportă mărfuri periculoase.

Secţiunea 385b

1. Orice persoană care, în mod intenţionat, săvârşeşte un act de violenţă împotriva unei persoane la bordul unei aeronave în zbor, se pedepseşte:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la nouă ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă această acţiune poate pune în pericol siguranţa aeronavei;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la doisprezece ani sau o amendă din categoria a cincea, în cazul în care un astfel de act poate pune în pericol siguranţa aeronavei şi dacă infracţiunea are ca rezultat vătămarea corporală gravă a unei alte persoane.

3°. cu pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau o amendă din categoria a cincea în cazul în care un astfel de act poate pune în pericol siguranţa aeronavei şi fapta are ca rezultat moartea unei persoane.

2. Pedepsele prevăzute la subsecţiunea (1) se vor aplica tuturor persoanelor care săvârşesc infracţiunile grave prevăzute în prezentul alineat împotriva unei nave şi a unei instalaţii maritime. „Punerea în pericol a siguranţei aeronavei" din subsecţiunea (1) va include, de asemenea şi o navă căreia i s-a acordat *liberă trecere*.

Secţiunea 385c

Orice persoană care, în mod intenţionat, comunică date despre care ştie sau are motive serioase să suspecteze că sunt incorecte, dacă un astfel de act este în măsură să pună în pericol o aeronavă în zbor sau trecerea în siguranţă a navei, se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 385d

Orice persoană care, în mod intenţionat, prin folosirea unei arme de foc, a unui explozibil sau a unei substanţe care pune în pericol siguranţa generală sau a oricărui obiect care pune în pericol siguranţa generală, săvârşeşte un act de violenţă împotriva unei persoane aflate în imediata vecinătate a sălii de sosire sau de plecare ale unui aeroport, se pedepseşte:

1°. cu pedeapsa închisorii de până la nouă ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă această acţiune poate pune în pericol viaţa celorlalte persoane din aeroport;

2°. cu pedeapsa închisorii de până la doisprezece ani sau o amendă din categoria a cincea, în cazul în care un astfel de act poate pune în pericol viaţa celorlalte persoane din aeroport şi dacă infracţiunea are ca rezultat vătămarea corporală gravă a unei alte persoane.

3°. cu pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau o amendă din categoria a cincea, în cazul în care un astfel de act poate pune în pericol viaţa celorlalte persoane din aeroport şi dacă infracţiunea are ca rezultat moartea unei alte persoane.

Secţiunea 386

Orice persoană aflată la bordul unei nave olandeze care, în mod ilegal, preia controlul navei, se pedepseşte cu închisoare de până la şase ani sau plata unei amenzi de categoria a patra.

Secţiunea 387

Comandantul unei nave olandeze care scoate nava de sub controlul proprietarului său sau a companiei de transport maritim şi o foloseşte în folosul său, se pedepseşte cu închisoarea de până la şapte ani şi şase luni sau cu o amendă din categoria a cincea .

Secţiunea 388 [Abrogat la 01-02-2006]

Secţiunea 389 [Abrogat la 01-02-2006]

Secţiunea 389 bis

1. Un comandant al unei nave olandeze care a pregătit un protest pe navă, cunoscând că motivul acestuia este fals, se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Membrii echipajului care cooperează la un protest pe navă, cunoscând că motivul acestuia este fals, se pedepsesc cu închisoarea de până doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 389 ter

Orice persoană care, în scopul îndeplinirii cerinţelor prevăzute în secţiunea 8:194 (1), secţiunea 8:784 (5), secţiunea 8:786 (1) (*a*) (3°) ori secţiunea 8:1303 (4)

din Codul Civil, depune o declaraţie scrisă, cunoscând că conţinutul acesteia este fals, se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 390

Un comandat al unei nave olandeze are, pe durata călătoriei, în mod intenţionat, renunţă la comandă, dacă un astfel de comportament pune în pericol siguranţa persoanelor de la bord, a navei sau a bunurilor aflate la bord, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secţiunea 391 [Abrogat la 13-08-1973]

Secţiunea 392 [Abrogat la 01-10-1937]

Secţiunea 393 [Abrogat la 01-10-1937]

Secţiunea 394 [Abrogat la 13-08-1973]

Secţiunea 394 bis [Abrogat la 13-08-1973]

Secţiunea 395

1. O persoană aflată la bordul unei nave olandeze sau al unei nave de pescuit marin care atacă fizic comandantul sau un membru al echipajului sau care, la bord sau în timpul serviciului său, atacă fizic un ofiţer superior sau printr-un act de violenţă sau prin ameninţarea cu violenţă se împotriveşte acestuia sau îl priveză în mod intenţionat de libertatea sa de acţiune, se face vinovată de săvârşirea infracţiunii de insubordonare şi se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

2. Făptuitorul va fi pedepsit cu:

1°. pedeapsa închisorii de până la trei ani sau o amendă din cea de-a patra categorie, în cazul în care infracţiunea gravă sau actele care o însoţesc au ca rezultat vătămarea corporală;

2°. pedeapsa închisorii de până la şapte ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă au ca rezultat o vătămare corporală gravă;

3°. pedeapsa închisorii de până la doisprezece ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă au ca urmare moartea persoanei.

Secţiunea 396

1. Insubordonarea săvârşită împreună de două sau mai multe persoane reprezintă revoltă şi se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau plata unei amenzi de categoria a patra.

2. Făptuitorul va fi pedepsit cu:

1°. pedeapsa închisorii de până la şase ani şi şase luni sau o amendă din cea de-a cincea categorie, în cazul în care infracţiunea gravă săvârşită de acesta sau actele care o însoţesc au ca rezultat o vătămare corporală;

UAIC LIBRARY UNIVERSITY

2°. pedeapsa închisorii de până la doisprezece ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă fapta are ca rezultat o vătămare corporală gravă;

3°. pedeapsa închisorii de până la cincisprezece ani sau o amendă din cea de-a cincea categorie, dacă fapta are ca rezultat moartea persoanei;

Secțiunea 397

Orice persoană care, aflată la bordul unei nave olandeze sau pe o navă de pescuit maritim, instigă la revoltă pe acea navă sau vas, se pedepsește cu închisoare de până la cinci ani sau plata unei amenzi de categoria a patra.

Secțiunea 398 [Abrogat la 13-08-1973]

Secțiunea 399 [Abrogat la 13-08-1973]

Secțiunea 400

1. Se va aplica pedeapsa închisorii de până la șase luni sau o amendă din cea de-a treia categorie:

1°. unei persoane aflate la bordul unui vas olandez care, în mod intenționat, nesocotește orice ordin dat de comandant în interesul siguranței la bord;

2°. unei persoane aflate la bordul unei nave olandeze care, cunoscând faptul că comandantul este privat de libertatea acțiunilor sale, nu vine în ajutorul acestuia în funcție de abilitățile sale;

3°. unei persoane aflate la bordul unei nave olandeze care, având cunoștință despre intenția de a fi săvârșit un act de insubordonare, intenționat omite să notifice comandantului o astfel de intenție;

4°. unei persoane aflate la bordul unei nave olandeze, alta decât un membru al echipajului, care, în mod intenționat, nesocotește orice ordin al comandantului referitor la menținerea ordinii și disciplinei la bord.

2. Dispozițiile subsecțiunii (3°) nu se aplica dacă nu se realizează actul de insubordonare.

Secțiunea 401

Durata închisorii prevăzute în secțiunile 386, 389, 395-397 și 400 poate fi sporită cu o treime, dacă făptuitorul oricărei dintre infracțiunile prevăzute în aceste articole este un ofițer al unei nave.

Secțiunea 402

Un comandant al unei nave olandeze care, cu intenția de a beneficia pentru sine sau pentru altul în mod ilegal sau de a ascunde un astfel de beneficiu, vinde nava, împrumută bani contra valorii navei, a anexelor sale sau a depozitelor sale, ori vinde sau împrumută bunuri de la bordul navei ori obiecte din depozitele navei, ori declară daune sau cheltuieli fictive sau nu se asigură că jurnalul de bord al navei este ținut la bord potrivit reglementărilor

legale sau, după abandonarea navei, nu se asigură că documentele navei sunt salvate, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 403

Comandantul unei nave olandeze care, cu intenţia de a obţine beneficii pentru el sau pentru altul, în mod ilegal sau ascunzând o astfel de intenţie, se abate de la cursul navei, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 404 [Abrogat la 13-08-1973]

Secţiunea 405

1. Un comandant al unei nave olandeze care, fără a avea nevoie şi fără a înştiinţa în prealabil proprietarul sau compania navală, săvârşeşte sau permite activităţi cunoscând că acestea ar putea avea ca rezultat confiscarea, reţinerea sau întârzierea navei sau a bunurilor aflate la bordul acesteia, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

2. O persoană aflată la bord care, fără fi în necesitate şi fără a înştiinţa în prealabil comandantul, săvârşeşte acte similare cu consecinţe asemănătoare, se pedepseşte cu închisoarea de până la nouă luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secţiunea 406

Un comandant al unei nave olandeze care, în mod intenţionat, fără a fi necesar nu îşi îndeplineşte obligaţiile de a furniza personalului aflat la bord proviziile necesare, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 407

Un comandant al unei nave olandeze care, în mod intenţionat, fără a fi necesar sau cu încălcarea reglementărilor legale, aruncă bunuri peste bord, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 408

Orice persoană care, în mod ilegal şi intenţionat, distruge, deteriorează, face inutilizabil un bun aflat la bordul navei, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă din cea de-a patra categorie.

Secţiunea 409

Un comandant al unei nave care arborează un steag, cunoscând că nu are dreptul să facă acest lucru, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secțiunea 410

Un comandant care, prin afișarea oricărui marcaj distinctiv pe nava sa, în mod intenționat lasă impresia că acel vas este o navă de război olandeză sau că servește ca navă pilot în apele olandeze sau în porturile maritime olandeze, se pedepsește cu închisoarea de până la trei luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secțiunea 411

Orice persoană care, fără a fi în necesitate, acționează ca un comandant, personal navigant sau inginer pe o navă olandeză, cunoscând că nu are calificarea cerută de reglementările legale pentru o astfel de funcție, se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secțiunea 412

Un comandant al unei nave olandeze care, fără un motiv valabil, refuză să se conformeze unei cereri legale de preluare la bord a unei persoane acuzate sau condamnate, precum și documentele referitoare la cazul acesteia, se pedepsește cu închisoarea de până la trei luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secțiunea 413

1. Un comandant al unei nave olandeze care, în mod intenționat permite unei persoane acuzate sau condamnate pe care acesta a luat-o la bord în baza unei cereri legale, să scape sau, în mod intenționat, o eliberează sau ajută la eliberarea acestei persoane sau ajută la evadarea sa, se pedepsește cu închisoarea de cel mult trei ani sau cu amenda din cea de-a patra categorie.

2. Dacă evadarea sau eliberarea acelei persoane este cauzată de neglijența acestuia, acesta se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secțiunea 414

Un comandant de navă care, în mod intenționat, nu își îndeplinește obligația de a acorda asistența ce i-a fost impusă prin secțiunea 358a (1) sau secțiunea 785 din Codul comercial [Wetboek van Koophandel], se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu o amendă din cea de-a patra categorie.

Secțiunea 415

În caz de condamnare pentru oricare dintre infracțiunile grave prevăzute în secțiunile 381-387, 402 și 403 se poate dispune decăderea din drepturile enumerate în secțiunea 28 (1°) (2°) și (4°).

Secțiunea 415a

Dacă orice infracțiune gravă, pasibilă de pedeapsă potrivit secțiunilor 385a până la 385d inclusiv, a fost săvârșită cu intenții teroriste, durata determinată

a pedepsei cu închisoarea în temeiul prezentului articol va fi sporită cu jumătate iar dacă o durată determinată a pedepsei cu închisoarea de până la cincisprezece ani este prevăzută pentru infracţiunea gravă, se va aplica închisoarea pe viaţă sau o pedeapsă cu închisoarea având o durată determinată de până la treizeci de ani.

Secţiunea 415b

1. Conspiraţia pentru a săvârşi cu intenţii teroriste infracţiunile grave prevăzute în secţiunea 385a, 385b şi 385d, se va pedepsi cu închisoarea de până la zece ani sau o amendă din categoria a cincea.

2. Secţiunea 96 (2) se va aplica *mutatis mutandis*.

PARTEA a XXX-a
Tăinuirea

Secţiunea 416

1. Orice persoană care:

a. obţine, are în posesia sa sau transferă proprietatea, ori stabileşte sau transferă un drept *in personam* ori un drept *in rem* în ceea ce priveşte bunul, în timp ce, la momentul în care bunul a fost obţinut ori a intrat în posesia sa ori dreptul a fost stabilit, ştia că bunul provenea dintr-o infracţiune gravă;

b. în mod intenţionat, în urmărirea unui profit deţine sau transferă bunul provenit dintr-o infracţiune gravă sau transferă dreptul *in personam* sau un drept *in rem* cu privire la bunul provenit din infracţiunea gravă;

se va face vinovat de săvârşirea infracţiunii de manipularea unui bun furat şi se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Orice persoană care, în mod intenţionat, profită de pe urma oricăror bunuri provenite dintr-o infracţiune gravă se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

Secţiunea 417

Orice persoană care de obicei, în mod intenţionat, manipulează bunuri furate, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 417 bis

1. Orice persoană care:

a. obţine, are în posesia sa sau transferă proprietatea, ori stabileşte sau transferă un drept *in personam* ori un drept *in rem* în ceea ce priveşte un bun, în timp ce, la momentul în care bunul a fost obţinut ori a intrat în posesia sa ori dreptul a fost stabilit, avea motive rezonabile să bănuiască că bunul provenea dintr-o infracţiune gravă;

BRUNEL UNIVERSITY LIBRARY

b. în urmărirea unui profit, deține sau transferă bunul provenit dintr-o infracțiune gravă sau transferă dreptul *in personam* sau un drept *in rem* cu privire la bunul provenit din infracțiunea gravă, în timp ce avea motive rezonabile să bănuiască că bunul provenea dintr-o infracțiune gravă;

se va face vinovat de săvârșirea infracțiunii de manipularea unui bun furat și se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Orice persoană care profită de pe urma veniturilor aduse de orice bun, în timp ce aceasta avea motive rezonabile să bănuiască că bunul provenea dintr-o infracțiune gravă, se pedepsește cu aceeași pedeapsă.

Secțiunea 417 ter

În caz de condamnare pentru oricare din infracțiunile prevăzute în secțiunile 416-417*bis*, se poate dispune și decăderea din drepturile enumerate în secțiunea 28 (1) (1°), (2°) și (4°), iar făptuitorul poate fi decăzut și din dreptul de a practica profesia în care acesta a săvârșit infracțiunea gravă.

Secțiunea 418

Orice persoană care publică orice material scris sau imagine cu caracter penal, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din categoria a cincea, dacă:

1°. identitatea făptuitorului nu este cunoscută și nici nu a fost dezvăluită la prima notificare după instituirea unei anchete preliminare;

2°. editorul a știut sau ar fi trebuit să se aștepte ca, la momentul publicării, făptuitorul să nu poată fi urmărit penal sau să fie rezident sau stabilit în afara Regatului în Europa.

Secțiunea 419

Orice persoană care imprimă orice material scris sau imagine cu caracter penal, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din categoria a cincea, dacă:

1°. identitatea persoanei care a comandat tipărirea materialului nu este cunoscută și nici nu a fost dezvăluită la prima notificare după instituirea unei anchete preliminare;

2°. tipograful a știut sau ar fi trebuit să se aștepte ca, la momentul publicării, persoana care a comandat tipărirea materialului nu putea fi urmărită penal sau putea să fie rezidentă sau stabilit în afara Regatului în Europa.

Secțiunea 420

Dacă natura materialului scris sau a imaginii constituie o infracțiune gravă care poate fi urmărită doar la plângere, atunci în cazurile prevăzute în cele două articole precedente, editorul sau tipograful pot fi urmăriți penal doar la plângerea prealabilă a persoanei împotriva căreia a fost săvârșită infracțiunea gravă.

PARTEA a XXXA-a
Spălarea banilor

Secţiunea 420bis

1. Orice persoană care:

a. ascunde sau tăinuieşte natura reală, sursa, locaţia, transferul sau mutarea unui obiect ori ascunde sau tăinuieşte identitatea persoanei îndreptăţite la un obiect ori are în posesia sa, în timp ce ştie că obiectul provine - direct sau indirect - dintr-o infracţiune gravă;

b. obţine un obiect, are un obiect în posesia sa, transferă sau converteşte un obiect ori face uz de un obiect, în timp ce ştie că obiectul provine - direct sau indirect - dintr-o infracţiune gravă;

se va face vinovat de săvârşirea infracţiunii de spălare de bani şi se pedepseşte cu închisoarea de până la patru ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Prin obiecte se va înţelege orice bunuri, indiferent de descrierea acestora, atât corporale, cât şi necorporale.

Secţiunea 420 ter

Orice persoană care îşi face un obicei din săvârşirea infracţiunii de spălare de bani, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase ani sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

Secţiunea 420 quater

1. Orice persoană care:

a. ascunde sau tăinuieşte natura reală, sursa, locaţia, transferul sau mutarea unui obiect ori ascunde sau tăinuieşte identitatea persoanei îndreptăţite la un obiect ori are în posesia sa, în timp ce are motive rezonabile să bănuiască că obiectul provine - direct sau indirect - dintr-o infracţiune gravă;

b. obţine un obiect, are un obiect în posesia sa, transferă sau converteşte un obiect ori face uz de un obiect, în timp ce are motive rezonabile să bănuiască că obiectul provine - direct sau indirect - dintr-o infracţiune gravă;

se va face vinovat de săvârşirea infracţiunii de spălare de bani din neglijenţă şi se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu o amendă din cea de-a cincea categorie.

2. Prin obiecte se va înţelege toate proprietăţile cu orice fel de descriere, atât corporale, cât şi necorporale.

Secţiunea 420 quinquies

În caz de condamnare pentru oricare din infracţiunile prevăzute în secţiunea 420 bis până la 420 quater inclusiv, se poate dispune şi decăderea din drepturile enumerate în secţiunea 28 (1) (1°), (2°) şi (4°), iar făptuitorul poate fi decăzut şi din dreptul de a practica profesia în care acesta a săvârşit infracţiunea gravă.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

PARTEA XXXI [Abrogat la 01-02-2006]

Secţiunea 421 [Abrogat la 01-02-2006]

Secţiunea 422 [Abrogat la 01-02-2006]

Secţiunea 423 [Abrogat la 01-02-2006]

CARTEA a III-a
Infracţiuni minore

PARTEA I
Infracţiuni minore legate de siguranţa generală a persoanelor sau a proprietăţii

Secţiunea 424

1. Orice persoană cu un comportament agresiv care ar putea cauza pericol sau dezavantaj persoanelor sau bunurilor ori pe drumuri publice sau în orice loc accesibil publicului, se face vinovată de săvârşirea infracţiunii de huliganism şi se pedepseşte cu o amendă din prima categorie.

2. Dacă la momentul săvârşirii infracţiunii minore nu trecuse un an de la data rămânerii definitive a hotărârii anterioare prin care făptuitorul a fost condamnat pentru o faptă penală similară, acesta se pedepseşte cu detenţia de până la trei zile sau cu o amendă din prima categorie.

Secţiunea 425

Orice persoană care:

1°. stârneşte un animal împotriva unei fiinţe umane sau nu reuşeşte să stăpânească un animal aflat sub supravegherea sa atunci când atacă o fiinţă umană;

2°. nu acordă suficientă atenţie în a preveni un animal periculos aflat sub supravegherea acestuia de a face rău;

va fi pedepsită cu pedeapsa detenţiei de până şase luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secţiunea 426

1. Orice persoană care, în mod clar aflată sub influenţa băuturii, obstrucţionează circulaţia publică sau tulbură liniştea publică, ori pune în pericol siguranţa unei alte persoane ori întreprinde orice activitate care necesită îngrijiri sau precauţii speciale ce trebuie luate în aşa fel încât să prevină pericolul pentru viaţa sau sănătatea celeilalte părţi, se pedepseşte cu detenţia de până la şase zile sau cu o amendă din prima categorie.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

2. Dacă la momentul săvârșirii infracțiunii minore nu au trecut un an de la data rămânerii definitive a hotărârii anteriore prin care făptuitorul a fost condamnat pentru o faptă penală similară sau pentru infracțiunea minoră prevăzută la secțiunea 453, acesta se pedepsește cu închisoarea de până la două săptămâni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secțiunea 426 bis

Orice persoană care, în mod ilegal, restricționează libertatea de mișcare a unei alte persoane pe un drum public sau care, împreună cu una sau mai multe persoane, continuă să se impună asupra unei alte persoane sau continuă să o urmeze și să o hărțuiască împotriva voinței sale exprese, se pedepsește cu detenția de până la o lună sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secțiunea 427

Se va aplica o amendă din prima categorie:

1°. un proprietar sau utilizator care, în ceea ce privește intrările sau deschiderile în bolți, pivnițe sau încăperi subterane și spații care se deschid pe un drum public, nu iau măsurile de precauție necesare pentru siguranța trecătorilor;

2°. oricărei persoane care nu reușește să se asigure că săparea sau excavarea efectuate pe un drum public comandată de el sau la instrucțiunile acestuia sau un obiect plasat pe un drum public de către el sau la instrucțiunile sale este iluminat corespunzător și că au fost plasate semnele obișnuite;

3°. oricărei persoane care, în legătură cu o activitate sau altă activitate pe sau de-a lungul unui drum public, nu ia măsurile necesare pentru a avertiza trecătorii cu privire la un eventual pericol;

4°. oricărei persoane care plasează ceva deasupra unei clădiri sau în fața unei clădiri sau care aruncă sau toarnă ceva dintr-o clădire într-un mod care poate cauza o daună unei persoane care utilizează un drum public;

5°. oricărei persoane care părăsește un animal de călărie, animal de tracțiune sau animal de povară pe un drum public fără să fi luat măsurile de precauție necesare împotriva posibilelor daune;

6°. oricărei persoane care, fără permisiunea autorităților competente, obstrucționează orice drum sau căi navigabile publice sau care blochează traficul pe aceste drumuri sau căi navigabile.

Secțiunea 428

Orice persoană care, fără permisiunea primarului sau în cazul unei situații din cele menționate în art. 39 din Legea Siguranței Regiunilor [*Wet Veiligheidsregio's*], a președintelui regiunii de siguranță sau a unui funcționar public desemnat de acesta, provoacă un incendiu la unul sau la mai multe din proprietățile sale imobiliare, se pedepsește cu o amendă din categoria întâi.

Secţiunea 429

Orice persoană care:

1°. descarcă o armă de foc, aprinde focuri de artificii sau construieşte, alimentează sau susţine un incendiu atât de aproape de clădiri sau de bunuri încât acestea sunt expuse riscului de incendiu;

2°. cu excepţia cazurilor permise de sau potrivit Legii privind aviaţia (*Luchtvaartwet*) eliberează un balon la care sunt ataşate materialele combustibile;

3°. din cauza neatenţiei sau de precauţie necesare, creează riscul unui incendiu de pădure, de buruieni, de iarbă de plajă, păşune sau turbă;

4°. eliberează, în mod ilegal, orice substanţă în apele de suprafaţă care poate fi dăunătoare pentru utilizarea în mod normal a acestor ape;

5°. lansează sau ridică un zmeu pe o linie care, în tot sau în parte, se află la cinci sute de metri de o linie de înaltă tensiune;

se pedepseşte cu detenţia de până la paisprezece zile sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

PARTEA a II-a
Infracţiuni minore legate de ordinea publică

Secţiunea 429 bis

Orice persoană care, într-un loc vizibil de pe un drum public, plasează sau creează prin ştergere cuvinte sau imagini care ofensează sensibilităţi religioase din cauza caracterului lor disprețuitor şi blasfemiator, se pedepseşte cu detenţia de până la o lună sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secţiunea 429 ter [Abrogat la 01-02-1992]

Secţiunea 429 quater

1. Orice persoană care, în exercitarea funcţiei sale, exercitarea unei profesii sau conducerea unei afaceri, face discriminări împotriva persoanelor pe motive de rasă, religie, credinţă, sex sau orientarea acestora hetero sau homosexuală, se pedepseşte cu detenţia de până la două luni sau cu a amendă din cea de-a treia categorie.

2. Orice persoană care, în exercitarea funcţiei sale, exercitarea unei profesii sau conducerea unei afaceri, întreprinde sau se abţine să întreprindă, fără motive întemeiate, anumite acte care pot avea scopul sau efectul în legătură cu o persoană cu o dizabilitate fizică, mentală sau intelectuală ce afectează recunoaşterea, beneficiul sau exercitarea, pe picior de egalitate, a drepturilor umane şi a libertăţilor fundamentale în domeniul politic sau economic, în probleme sociale sau culturale sau în orice alt domeniu al vieţii sociale, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

Secţiunea 429 quinquies

Orice persoană care se găseşte într-un loc interzis, fără drept, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau cu o amendă din categoria a treia.

Secţiunea 429 sexies [Abrogat la 01-10-2010]

Secţiunea 430

Orice persoană care, fără permisiunea autorităţilor competente, survolează, face desene sau descrieri ale oricărui loc militar ori dezvăluie astfel de informaţii, se pedepseşte cu detenţia de până la două luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secţiunea 430a

Orice persoană care este găsită dezbrăcată într-un loc, altul decât cel destinat de către consiliul municipal ca fiind adecvat pentru nuditate recreativă în public, sau într-un loc destinat să fie frecventat sau exploatat de publicul larg care nu este potrivit pentru nuditate recreativă, se pedepseşte cu amendă din prima categorie.

Secţiunea 431

Orice persoană care produce zgomot sau zgomot de vecinătate care ar putea deranja somnul de noapte, se pedepseşte cu o amendă din prima categorie.

Secţiunea 432 [Abrogat la 01-10-2000]

Secţiunea 433 [Abrogat la 01-10-2000]

Secţiunea 434 [Abrogat la 01-10-2000]

Secţiunea 435

Orice persoană care,

1°. foloseşte un titlu nobiliar olandez sau care poartă insigne ale unui ordin olandez fără a avea dreptul să facă acest lucru;

2°. acceptă un ordin, un titlu, un rang sau o demnitate străină, fără permisiunea Regelui, în situaţiile în care acest lucru este necesar;

3°. foloseşte titlul de avocat, executor judecătoresc sau oricare dintre titlurile enumerate în art. 7.20, 7.22 (2), 7.22a (1) şi 7a.5 din Legea Învăţământului Superior şi Cercetare Ştiinţifică [*Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek*];

4°. la cererea autorităţilor competente de a-şi declara datele personale, furnizează un nume, prenume, data naşterii, locul naşterii, adresa la care este înregistrat ca rezident în baza de date personale a municipiului sau în locul de reşedinţă sau de domiciliu, toate false.

se pedepseşte cu o amendă din cea de-a doua categorie.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Secţiunea 435a

Orice persoană care îmbracă sau poartă, în public, articole de îmbrăcăminte sau insigne sau decoraţii specificând un obiectiv politic special, se pedepseşte cu detenţia de până la douăsprezece zile sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secţiunea 435b

1. Orice persoană care, fără a fi îndreptăţită să facă acest lucru, foloseşte cuvinte, expresii sau semne distinctive care denotă sau ar putea crea impresia că acţiunea sa a fost promovată ori susţinută sau aprobată de către Regatul Ţărilor de Jos, de către Aruba, Curaçao, St. Maarten sau o putere străină sau o organizaţie funcţionând în baza legilor internaţionale, se pedepseşte cu detenţia de până la o lună sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

2. [Abrogat]

3. În caz de condamnare pentru oricare infracţiune minoră prevăzută la subsecţiunea (1), se poate dispune publicarea hotărârii de condamnare.

Secţiunea 435c

Orice persoană care, fără a avea dreptul să facă acest lucru, foloseşte emblema Crucii Roşii sau cuvintele „Crucea Roşie" sau „Crucea de la Geneva" sau echivalente ale emblemelor sau ale cuvintelor menţionate în condiţii de război, sau însemne ori cuvinte de imitare a acestora, se pedepseşte cu detenţia de până la o lună sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secţiunea 435d

Orice persoană care foloseşte blazonul Confederaţiei Elveţiene sau o marcă care constituie o imitaţie a acestora:

1°. fie ca marcă a producătorului, fie ca marcă comercială sau ca parte a unei astfel de mărci;

2°. fie într-un scop contrar onestităţii comerciale;

3°. sau în circumstanţe capabile să rănească sentimentul naţional elveţian;

se pedepseşte cu detenţia de până la o lună sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secţiunea 435e

Orice persoană care, altfel decât în privat, prin intermediul unui serviciu telefonic, destinat, în tot sau în parte, pentru uzul publicului larg, oferă bunuri sau servicii de vânzarea contra unei plăţi, indicând sau creând impresia că veniturile vor merge, în tot sau în parte, către o cauză caritabilă sau necomercială, se pedepseşte cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secţiunea 435f [Abrogat la 01-01-2005]

Secţiunea 435q [Abrogat la 01-05-1971]

Secţiunea 436

1. Orice persoană care, fără a fi autorizată să practice o profesie pentru care autorizarea este cerută prin lege, practică acea profesie, fără a fi constrâns de împrejurări, se pedepseşte cu o amendă din cea de-a doua categorie.

2. Orice persoană care este autorizată să practice o profesie pentru care autorizarea este cerută prin lege şi care, fără a fi constrâns de împrejurări, depăşeşte limitele autorizării sale, se pedepseşte cu o amendă din cea de-a doua categorie.

3. Dacă la momentul săvârşirii unei infracţiuni minore, nu trecuse încă un an de la rămânerea definitivă a unei condamnări anterioare pentru o infracţiune similară, se poate aplica pedeapsa detenţiei de până la două luni sau o amendă din cea de-a treia categorie în cazurile prevăzute la subsecţiunea (1) şi cu detenţia de până la o lună sau cu o amendă din cea de-a treia categorie în cazurile prevăzute la subsecţiunea (2).

Secţiunea 436a [Abrogat la 01-03-2001]

Secţiunea 437

1. Orice comerciant, desemnat prin decret guvernamental, care în practicarea profesiei sale sau în desfăşurarea unei afaceri:

a. nu respectă obligaţia de a ţine evidenţa tuturor înregistrărilor a tuturor obiectelor folosite sau disponibile în mod neregulat pe care acesta le-a obţinut sau le are în posesia sa, stabilite prin Decretul guvernamental,

b. obţine un obiect folosit sau disponibil în mod neregulat de la o persoană care nu şi-a dat datele personale sau nu a introdus aceste date în înregistrările sale,

c. la prima cerere, nu prezintă înregistrările pentru inspecţia făcută de un funcţionar public desemnat de primar în acest scop,

d. la prima cerere a unui funcţionar public aşa cum este specificat la (c), nu predă pentru inspecţie un obiect uzat sau disponibil în mod neregulat pe care l-a obţinut sau pe care îl are în posesie şi nu arată funcţionarului public unde, un astfel de obiect, a fost înscris în evidenţele sale,

e. obţine sau are în posesia sa un obiect care a fost raportat de către sau în numele poliţiei într-o descriere clară ca fiind luat de la persoana îndreptăţită prin intermediul unei infracţiuni grave sau ca fiind pierdut,

f. nu respectă un ordin emis împotriva lui, în scris, de către un funcţionar public, aşa cum se menţionează la punctul (c), de a ţine în custodie sau de a preda în custodie un obiect aflat în posesia lui pentru o perioadă de timp stabilită în ordin, de până la paisprezece zile sau care nu respectă o instrucţiune dată în ordinul scris, sau

g. nu respectă o cerere scrisă din partea unui funcţionar public, aşa cum se menţionează la punctul (c), de a da declaraţii adevărate privind obiectele obţinute de acesta sau aflate în posesia sa, în perioada de timp stabilită în acea cerere,

se pedepseşte cu detenţia de până şase luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

2. Orice persoană care acţionează în numele comerciantului definit la subsecţiunea (1), care comite o infracţiune, aşa cum este definită la subsecţiunea a) până la g), inclusiv al aceluiaşi articol, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă..

3. Autorul poate fi decăzut din dreptul de a practica profesia în cadrul căreia a săvârşit infracţiunea minoră.

4. Termenul *„obiecte disponibile în mod neregulat"* înseamnă bunurile care, datorită naturii sau proiectării lor, originii sau stării lor, nu pot fi considerate bunuri disponibile în mod obişnuit.

Secţiunea 437 bis

1. Orice comerciant, desemnat prin decret guvernamental în temeiul secţiunii 437, care în practicarea profesiei sale sau în desfăşurarea unei afaceri:

a. obţine bunuri de la un minor, sau

b. obţine bunuri de la o persoană pe care o cunoaşte sau are un motiv rezonabil să o suspecteze că a fost încredinţată unei instituţii penale, unei instituţii de stat pentru îngrijirea şi protecţia copiilor sau unui spital de psihiatrie.

va fi pedepsită cu pedeapsa detenţiei de până şase luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

2. Orice persoană care acţionează în numele comerciantului definit la subsecţiunea (1), care comite o infracţiune, aşa cum este definită la subsecţiunea (a) şi (b), inclusiv al aceluiaşi articol, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

3. Autorul poate fi decăzut din dreptul de a practica profesia în cadrul căreia a săvârşit infracţiunea minoră.

Secţiunea 437 ter

1. Un comerciant desemnat prin decret guvernamental în temeiul secţiunii 437, care încalcă o lege emisă şi proclamată de un consiliu municipal pentru a împiedica manipularea bunurilor furate, se pedepseşte cu detenţia de până la trei luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

2. Orice persoană care cumpără, prin profesie sau din obişnuinţă, articole la mâna a doua în scopul de a le comercializa fără a notifica în prealabil aceste activităţi primarului sau unui funcţionar public desemnat de către primar în acest scop, se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

Secţiunea 437 quater

Orice persoană care încalcă orice dispoziţie care prevede prevenirea asistării infracţiunilor grave după consumarea acestora, stabilite prin Decret Guvernamental referitor la traficul pe anumite cursuri de apă la care se face referire în Decret, se pedepseşte cu detenţia de până la trei luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secţiunea 438

1. Orice persoană care face o practică profesională din acordarea de găzduire pe timp de noapte, se pedepseşte cu detenţia de până la o lună sau cu o amendă din cea de-a doua categorie, dacă acesta:

1. la sosirea unei persoane care va petrece noaptea într-o unitate condusă de acesta, nu solicită în mod prompt prezentarea unui document de călătorie sau a unui act de identitate;

2. nu reuşeşte să păstreze un registru complet sau nu reuşeşte să introducă sau nu a introdus într-un astfel de registru la sosirea persoanei respective, numele, adresa şi data sosirii acelei persoane şi nu introduce sau nu a introdus natura documentului prezentat şi, după plecarea acesteia, data plecării;

3. nu prezintă acest registru la cererea primarului sau a unui funcţionar public desemnat de primar în acest scop.

2. Orice persoană care, prin profesie sau din obişnuinţă, pune la dispoziţia persoanelor în vârstă o locaţie ce cuprinde şi un port interior sau canale interioare navigabile destinate ancorării unor ambarcaţiuni de agrement, cu sau fără facilităţile aferente, în scopul de a oferi găzduire peste noapte sau în vederea poziţionării echipamentului de campare sau a campării în zonă, sau care dă în folosinţă unei persoane orice construcţie ce nu este un stabiliment precum cel la care se face referire în cadrul subsecţiunii (1), se pedepseşte cu aceeaşi pedeapsă.

3. Alineatul precedent nu se va aplica cazării peste noapte oferite soţilor care îşi însoţesc partenerul, copiilor minori sau grupurilor de turişti.

Secţiunea 439

1. Orice persoană care:

1°. de la gradul de soldat până sub cel de ofiţer, cumpără, primeşte în schimb, acceptă drept cadou sau gaj, foloseşte sau ia în custodie oricare dintre articolele aparţinând uniformei sale, muniţie sau arme, sau care, în beneficiul unui soldat sub gardul de ofiţer, vinde astfel de articole sau le dă în schimbul altora drept cadou, gaj, spre uzul sau custodia altei persoane, fără a fi autorizat în această privinţă de către, sau în numele ofiţerului comandant;

2°. face o practică din cumpărarea acestui gen de articole şi care nu se supune prevederilor referitoare la păstrarea evidenţei unor astfel de articole, stabilite prin Decret Guvernamental;

se pedepseşte cu detenţia de până la o lună sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

2. Dacă, la momentul săvârşirii infracţiunii minore, nu trecuseră doi ani de la rămânerea definitivă a unei sentinţe de condamnare pentru oricare dintre aceste infracţiuni minore, pedeapsa cu detenţia poate fi dublată.

Secțiunea 440

Orice persoană care produce, primește, obține, are în stoc, transportă, importă sau exportă materiale tipărite sau alte obiecte ce seamănă sau arată ca și cum ar fi instrumente de plată sau bancnote, monede, articole de platină, aur sau argint ce poartă marcaje guvernamentale, timbre sau documente de călătorie, se pedepsește cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secțiunea 441

Orice persoană care comunică altei persoane conținutul sau semnificația a ceea ce a ascultat pe un receptor radio folosit de aceasta sau pe care îl are în grijă și care, după cum are motive întemeiate să suspecteze, nu i-au fost destinate, dacă aceasta are motive întemeiate să suspecteze că acest lucru va conduce la dezvăluirea, în mod public, a unui astfel de conținut sau semnificație și dacă această dezvăluire are loc, se pedepsește cu detenția de până la trei luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secțiunea 441a

Orice persoană care, atât public sau prin distribuirea oricărui material scris indică, fără a-i fi cerut, disponibilitatea unui obiect sau faptul că are un astfel de obiect în posesia sa, indicând în același timp caracterul său adecvat ca dispozitiv tehnic pentru ascultarea sau interceptarea ori înregistrarea conversațiilor, telecomunicațiilor sau a altor tipuri de transfer de date printr-un dispozitiv computerizat sau ca parte a unui astfel de dispozitiv, se pedepsește cu detenția de până la două luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secțiunea 441b

Orice persoană care, folosind un dispozitiv tehnic special instalat care nu este clar vizibil sau observat, produce în mod nelegal o imagine a unei persoane care se află într-un loc accesibil publicului, se pedepsește cu detenția de până la două luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secțiunea 442

Se va aplica detenția de până la trei luni sau o amendă din cea de-a treia categorie:

1°. oricărei persoane care, după ce i s-a acordat o amânare plăților, efectuează din proprie inițiativă acte pentru care legea impune cooperarea administratorilor oficiali,

2°. directorului general sau directorului de producție al unei persoane juridice căreia i s-a acordat o amânare a plăților, care efectuează din proprie inițiativă acte pentru care legea impune cooperarea administratorilor oficiali.

Secțiunea 442a

Orice persoană care are grijă de un copil în vârstă de până la șase luni care nu se află sub tutela unei persoane juridice, fără consimțământul scris

prealabil al Comisiei pentru Protecţia Copilului, se pedepseşte cu detenţia de până la trei săptămâni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

PARTEA a III-a
Infracţiuni minore legate de autoritatea publică

Secţiunea 443

Orice persoană care încalcă un ordin general de poliţie emis şi anunţat, potrivit Legii municipalităţilor [*Gemeentewet*], în circumstanţe extraordinare de către un primar, un preşedinte al unei regiuni de siguranţă sau un comisar regal, se pedepseşte cu detenţia de până la trei luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secţiunea 444

Orice persoană care a fost legal citată să apară ca martor, martor expert sau interpret şi care nu se prezintă fără permisiunea instanţei, se pedepseşte cu o amendă din prima categorie.

Secţiunea 445

Orice persoană care a fost citată, în calitatea sa de rudă de sânge, afin, soţ sau tutore să se prezinte în faţa instanţei pentru a fi audiată în probleme legate de minori sau persoane puse sub interdicţie sau ce urmează a fi puse sub interdicţie ori persoane internate într-un spital de psihiatrie şi care nu se prezintă fără un motiv întemeiat, se pedepseşte cu o amendă din prima categorie.

Secţiunea 446

Orice persoană care, în situaţiile în care siguranţa generală a persoanelor sau a bunurilor este supusă riscului sau după descoperirea unei infracţiuni grave în mandatul său, refuză să acorde ajutorul şi asistenţa solicitată acestuia de către autorităţile publice şi de care este capabil, fără a se expune la un pericol imediat, se pedepseşte cu amendă din prima categorie.

Secţiunea 446a

Orice persoană care,

1°. după ce a exercitat orice autoritate prevăzută la secţiunea 539b (1) din Codul de procedură penală sau

2°. după ce un suspect arestat sau un obiect confiscat i-a fost predat în afara zonei de jurisdicţie a unei judecătorii sau

3°. după ce a arestat o persoană la ordinul parchetului în afara jurisdicţiei unei judecătorii

nu sesizează procurorul competent, fără întârziere şi în cel mai rapid mod posibil, în legătură cu informaţia prevăzută la secţiunea 539 b (2) şi (3) din Codul de procedură penală, sau care nu solicită în mod prompt instrucţiuni

SOAS CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

de la un procuror astfel cum se menționează în subsecțiunea (3) din acel articol, se pedepsește cu detenția de până la trei luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secțiunea 447

Orice persoană care, în mod ilegal, rupe, face ilizibil sau distruge o notificare postată public în numele autorităților competente, se pedepsește cu o amendă din prima categorie.

Secțiunea 447a

Orice persoană care:

1°. nu îndeplinește sau nu respectă în mod corespunzător orice obligație impusă în secțiunea 8:195 din Codul civil în legătură cu secțiunea 8:192 și 8:178 (3) din Codul civil sau impusă în secțiunile 8:785 și 8:786 din Codul civil în legătură cu secțiunile. 8:782 și 8:178 (3), în plus față de 8:771 din acest cod sau în decretul guvernamental la care se face referire în secțiunile 8:231 și 8:841 din Codul civil;

2°. îndepărtează, modifică sau face indescifrabile sau invizibile numele sau însemnele unei nave înregistrate prevăzute de Decretul guvernamental menționat la punctul (1) sau într-un alt mod decât cel permis potrivit acestui decret guvernamental;

3°. nu îndeplinește sau îndeplinește în mod necorespunzător orice obligație impusă în secțiunea 8:1304 (2) din Codul civil sau orice altă obligație impusă într-un decret guvernamental, emis în temeiul secțiunea 8:1321 din Codul civil;

se pedepsește cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secțiunea 447b

Orice persoană care nu predă un document de călătorie care este în posesia sa, însă al cărui titular nu este, sau pe care, potrivit dispozițiilor legale, trebuie să îl predea imediat după ce i s-a pus în vedere verbal să facă acest lucru de către un funcționar public autorizat în acest sens, sau în termen de paisprezece zile după ce a fost notificat personal despre acest lucru, se pedepsește cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secțiunea 447c

Orice persoană care, altfel decât prin fals, furnizează informații unei persoane care îi acordă stimulente financiare sau alocații sau prin intermediul agenției prin care i-au fost acordate, informații despre care acesta cunoaște sau are motive întemeiate să suspecteze că nu sunt adevărate, dacă aceste informații sunt importante pentru determinarea dreptului său sau al altei persoane la astfel de stimulente financiare sau alocații, se pedepsește cu detenția de până la șase luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secţiunea 447d

Orice persoană care, prin încălcarea unei obligaţii impuse acesteia de către sau potrivit dispoziţiilor legale, omite să furnizeze informaţiile necesare în timp util, dacă aceste informaţii sunt importante pentru determinarea dreptului său sau al altei persoane la plata unor astfel de stimulente financiare sau alocaţii, se pedepseşte cu detenţia de până la şase luni sau cu o amendă din cea de-a treia categorie.

Secţiunea 447e

Orice persoană care nu respectă obligaţia de a prezenta un document de identitate pentru verificare, impusă acesteia de către Legea privind identificarea obligatorie, Codul de procedură penală, Codul penal, Legea privind predarea [*Overleveringswet*], Legea privind extrădarea [*Uitleveringswet*], Legea privind transferul şi punerea în executare a hotărârilor penale, Legea privind instituţiile de custodie (cadru), Legea privind tratamentul persoanelor reţinute în temeiul unui ordin de încredinţare (cadru), Legea privind Instituţiile corecţionale pentru tinerii infractori (cadru) sau Legea privind Internarea Involuntară în spitalele de psihiatrie, se pedepseşte cu o amendă din cea de-a doua categorie.

PARTEA a IV-a
Infracţiuni minore legate de starea civilă

Secţiunea 448

Orice persoană care nu respectă obligaţia legală de a înregistra naşterea sau moartea la un ofiţer de stare civilă în registrul de naşteri şi decese, se pedepseşte cu o amendă din prima categorie.

Secţiunea 449

1. Un preot care, înainte ca părţile să facă dovada că acea căsătorie a fost oficializată de către un ofiţer de stare civilă, oficializează căsătoria în orice ceremonie religioasă oficială, se pedepseşte cu o amendă din cea de-a doua categorie.

2. Dacă la momentul săvârşirii infracţiunii minore nu trecuseră doi ani de la data rămânerii definitive a hotărârii anterioare prin care făptuitorul a fost condamnat pentru o faptă penală similară, acesta se pedepseşte cu detenţia de până la două luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

PARTEA a V-a
Infracţiuni minore legate de persoanele aflate în primejdie

Secţiunea 450

Orice persoană care este martora unui pericol iminent, mortal, al unei alte persoane şi care nu oferă sau obţine un astfel de ajutor sau asistenţă pe care

acesta este capabil să le ofere sau să le obțină, atunci când nu există nicio așteptare rezonabilă de a se pune pe el sau pe alții în pericol, se pedepsește cu detenția de până la trei luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

PARTEA a VI-a
Infracțiuni minore legale de morala publică

Secțiunea 451 [Abrogat la 21-05-1986]

Secțiunea 451 bis [Abrogat la 01-01-1988]

Secțiunea 451 ter [Abrogat la 01-01-1970]

Secțiunea 451 quater [Abrogat la 01-11-1984]

Secțiunea 452 [Abrogat la 15-06-1911]

Secțiunea 453

O persoană care este găsită pe un drum public în mod clar sub influența băuturii, se pedepsește cu o amendă din prima categorie.

Secțiunea 454 [Abrogat la 01-11-1967]

Secțiunea 455 [Abrogat la 01-09-1996]

Secțiunea 456 [Abrogat la 15-06-1911]

Secțiunea 457 [Abrogat la 31-12-1964]

PARTEA a VII-a
Infracțiuni minore privind poliția rurală

Secțiunea 458

Orice persoană care, fără a avea dreptul să facă acest lucru, permite păsărilor sale de curte să se deplaseze în grădini sau pe orice teren care a fost semănat sau plantat, se pedepsește cu o amendă din prima categorie.

Secțiunea 459

Orice persoană care, fără a avea dreptul să facă acest lucru, permite bovinelor să se deplaseze prin grădini, crânguri sau răchitiș, sau pe orice izlaz sau fâneață ce au fost pregătite în vederea însămânțării sau a plantării, se pedepsește cu o amendă din prima categorie.

Secțiunea 460

Orice persoană care, fără a avea dreptul să facă acest lucru, este prezentă pe orice teren care a fost semănat sau plantat, ori pe orice teren care a fost

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

pregătit pentru însămânțare sau plantare, sau în lunile mai-octombrie inclusiv pe orice izlaz sau fâneață, se pedepsește cu o amendă din prima categorie.

Secțiunea 461

Orice persoană care, fără a avea dreptul să facă acest lucru, este prezentă pe pământul altei persoane și al cărei acces a fost interzis de către persoana îndreptățită în așa fel încât această persoană ar fi putut cunoaște o astfel de interdicție sau permite bovinelor să se deplaseze pe acest teren, se pedepsește cu o amendă din prima categorie.

PARTEA a VIII-a
Infracțiuni minore care implică abuz în serviciu

Secțiunea 462

Un funcționar public care este autorizat să emită copii sau extrase de pe hotărâri judecătorești și care emite astfel de copii sau extrase înainte ca hotărârile să fi fost semnate, se pedepsește cu o amendă din prima categorie.

Secțiunea 463

Un funcționar public care, fără permisiunea autorităților competente, efectuează o copie sau un extras după documente guvernamentale secrete sau care dezvăluie în mod public conținutul acestora, se pedepsește cu detenția de până la două luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secțiunea 464

Șeful unei instituții destinate detenției condamnaților, a persoanelor arestate preventiv sau a persoanelor deținute pentru neîndeplinirea unui ordin judecătoresc, ori a unei instituții de stat pentru protecția copilului sau un spital de psihiatrie, care internează o persoană sau care o deține în instituție sau spital fără să fi arătat ordinul autorităților competente sau hotărârea, sau care nu efectuează intrarea necesară privind internarea sau detenția și ordinul sau sentința pe care se bazează deținerea sau internarea, în registrele sale, se pedepsește cu detenția de până la o lună sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secțiunea 465

Un ofițer de stare civilă care omite să aibă documentele sau declarațiile cerute de dispozițiile legale, ce i-au fost prezentate înainte de oficializarea căsătoriei, se pedepsește cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secțiunea 466

Un ofițer de stare civilă care încalcă orice dispoziție legale referitoare la registre sau înregistrări în Registrul de stare civilă sau referitoare la formalitățile ce preced oficializarea unei căsătorii sau referitoare la oficializarea unei căsătorii, se pedepsește cu o amendă din prima categorie.

Secțiunea 467

Un ofițer de stare civilă care omite să înscrie o înregistrare în registre, se pedepsește cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secțiunea 468

Se va aplica o amendă din prima categorie:

1°. unui ofițer de stare civilă care omite să comunice orice informație autorităților competente, conform cerințelor oricărei dispoziții legale.

2°. unui funcționar public care omite să raporteze orice informație oricărui ofițer de stare civilă, conform cerințelor oricărei dispoziții legale.

Secțiunea 468a

În sensul secțiunilor 466-468, un „ofițer de stare civilă" înseamnă orice persoană care este însărcinată cu ținerea unui registru al Registrului de Stare Civilă potrivit oricărei dispoziții legale.

PARTEA a IX-a
Infracțiuni minore legate de expediții

Secțiunea 469

Un comandant al unei nave olandeze care iese pe mare înainte de a întocmi sau actualiza și a semna lista cu echipajul, așa cum este prevăzut în secțiunea 451 din Codul comercial, și de a o trimite către Inspectoratul pentru transporturi și lucrări publice, se pedepsește cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secțiunea 470

Un comandant care nu are la bord documentele de călătorie, jurnalul de bord sau alte suporturi de date prevăzute de către sau potrivit dispozițiilor legale, se pedepsește cu o amendă din prima categorie.

Secțiunea 470a

Un comandant al unei nave olandeze care efectuează un voiaj cu această navă, în timp ce acestuia nu i s-a emis un certificat valabil în ceea ce privește cazarea la bord, astfel cum este prevăzut în secțiunea 407 din Codul comercial, se pedepsește cu detenția de până la o lună sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secțiunea 471

1. Se va aplica o amendă din cea de-a doua categorie:

1°. comandantului unei nave olandeze care nu reușește să se asigure ca jurnalul de bord prevăzut de lege să fie păstrat la bordul navei sale potrivit reglementărilor legale sau care nu prezintă aceste jurnale atunci când acest lucru este cerut prin lege;

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

2°. comandantului unei nave olandeze care nu reţine un registru al infracţiunilor, menţionat în secţiunea 539u din Codul de procedură penală, potrivit reglementărilor legale sau nu îl prezintă atunci când acest lucru este cerut prin lege;

3°. [Abrogat;]

4°. unui proprietar, navlositor, armator sau comandant al unei nave olandeze care refuză să permită părţilor interesate, la cererea acestora, să inspecteze jurnalele de bord păstrate la bordul navei sau care refuză să furnizeze unor astfel de părţi, contra rambursării costurilor, o copie a jurnalelor de bord păstrate la bordul navei.

2. Dacă la momentul săvârşirii infracţiunii minore nu trecuseră doi ani de la data rămânerii definitive a hotărârii anterioare prin care făptuitorul a fost condamnat pentru o astfel de infracţiune minoră, acesta se pedepseşte cu detenţia de până la două luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secţiunea 471a

Orice persoană care încalcă dispoziţiile secţiunii 539u din Codul de procedură penală se pedepseşte cu detenţia de până la trei luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secţiunea 472

Un comandant al unei nave olandeze care nu respectă obligaţia legală privind înregistrarea şi notificarea naşterilor şi a deceselor ce au avut loc pe durata unei călătorii pe mare, se pedepseşte cu o amendă din prima categorie.

Secţiunea 473 [Abrogat la 01-09-1988]

Secţiunea 473a [Abrogat la 01-02-1955]

Secţiunea 474

Un comandant care nu respectă obligaţiile prevăzute la secţiunea 358a (2) sau secţiunea 785 din Codul comercial, se pedepseşte cu detenţia de până la trei luni sau cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secţiunea 475

Atât un proprietar şi un navlositor care nu respectă obligaţia impusă de secţiunea 451e (3) din Codul comercial cât şi un comandant care nu respectă obligaţiile care îi sunt impuse în secţiunea 451e (1) şi (3) din Codul comercial, se pedepseşte cu o amendă din cea de-a doua categorie.

Secţiunea 476

Un proprietar, un navlositor şi un căpitan al unei nave olandeze, care angajează persoane la bord ca membri ai echipajului contrar interdicţiei prevăzute la secţiunea 406 sau a interdicţiei prevăzute la secţiunea 452s din

Codul comercial, se pedepseşte cu o amendă din prima categorie pentru fiecare persoană care este astfel angajată.

Secţiunea 477 [Abrogat la 01-04-1991]

Secţiunea 478 [Abrogat la 01-04-1991]

DISPOZIŢII GENERALE FINALE

Secţiunea 479

Intrarea în vigoare a prezentului cod va fi reglementată prin lege.

Prin prezenta ordonăm şi comandăm ca acest Act să fie publicat în *Buletinul de acte şi decrete* şi ca toate departamentele ministeriale, autorităţile, organele executive şi funcţionarii publici vizaţi să vegheze la atenta sa punere în aplicare.

Dată la Haga, 3 martie 1881
WILLEM.
Ministrul Justiţiei,
A.E.J. MODDERMAN
Eliberat pe data de 5 martie 1881.
Ministrul Justiţiei,
A.E.J. MODDERMAN

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII POLONE

PL

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII POLONE

Tudorel TOADER

Principalele particularităţi în raport de Codul penal român se referă la următoarele:

Partea generală (art. 1-116)

Infracţiunile sunt grave sau mai puţin grave.

Este o infracţiune gravă infracţiunea sancţionată cu privarea de libertate pe o perioadă de 3 ani sau mai mult. O infracţiune gravă poate fi comisă numai intenţionat.

Este o infracţiune mai puţin gravă infracţiunea sancţionată cu o amendă care depăşeşte 30 cote zilnice sau 5.000 zloţi, cu pedeapsa de restricţionare a libertăţii care depăşeşte 1 lună sau cu pedeapsa de privare de libertate care depăşeşte 1 lună.

Regulile stabilite de Codul penal se aplică celor care comit o infracţiune după vârsta de 17 ani.

Premeditarea există numai în cazul în care infractorul, pentru a comite o infracţiune, ia măsuri menite să creeze condiţiile realizării, inclusiv prin înţelegerea cu o altă persoană, obţine sau pregăteşte mijloace, colectează informaţii şi elaborează un plan de acţiune.

Experimentul medical nu poate fi realizat fără consimţământul participantului, informat în mod corespunzător despre beneficiile aşteptate şi despre consecinţele negative şi probabilitatea apariţiei acestora, precum şi despre posibilitatea de a se retrage de la participarea la experiment în orice etapă.

Constituie sancţiuni: amenda; restricţionarea libertăţii; privarea de libertate; privarea de libertate pentru 25 de ani; privarea de libertate pe viaţă.

Dacă legea prevede pedeapsa privării de libertate de până la 8 ani, în locul acesteia se poate aplica amenda sau pedeapsa cu restricţionarea libertăţii.

Măsurile penale sunt: privarea de drepturi publice; interdicţia deţinerii unei anumite funcţii, a exercitării unei anumite profesii sau a desfăşurării unei activităţi economice specifice; interzicerea desfăşurării activităţilor legate de creşterea, îngrijirea, educarea minorilor sau de îngrijirea acestora; interdicţia de a se afla în anumite medii sau locuri, interdicţia contactării anumitor persoane, a apropierii de anumite persoane sau a părăsirii unui anumit loc de reşedinţă, fără consimţământul instanţei; interdicţia accesului la un eveniment cu participare numeroasă; interdicţia accesului în sălile de jocuri şi a participării la jocurile de noroc; obligaţia de a părăsi periodic spaţiul ocupat împreună

BCU CLUJ UNIVERSITY LIBRARY

cu partea vătămată; interdicţia de a conduce vehicule; informarea publicului despre sentinţă.

Publicarea hotărârii de condamnare. Instanţa poate dispune ca hotărârea să fie făcută publică într-o manieră specifică, în cazul în care consideră că este recomandabil, în special datorită impactului social al condamnării, atât timp cât nu aduce atingere intereselor părţii vătămate.

Norme privind pedepsele şi măsurile penale. Instanţa aplică o pedeapsă la discreţia sa, în limitele prevăzute de lege, asigurându-se că aceasta nu depăşeşte gradul de vinovăţie, ţinând seama de gradul de daună socială a actului şi ţinând seama de obiectivele preventive şi educaţionale care trebuie îndeplinite în legătură cu persoana condamnată, precum şi de necesitatea de a modela conştiinţa juridică a societăţii.

Măsuri legate de supunerea făptuitorului la încercare. Instanţa poate înceta condiţionat procesul penal, în cazul în care vinovăţia şi daunele sociale ale faptei nu sunt semnificative, circumstanţele infracţiunii nu ridică îndoieli, iar atitudinea făptuitorului care nu a fost sancţionat pentru infracţiunea intenţionată, bunurile şi condiţiile sale personale şi modul curent de viaţă justifică presupunerea că, în ciuda încetării procesului, el va respecta legea şi, în special, că nu va comite infracţiuni. Încetarea condiţionată nu se aplică făptuitorului unei infracţiuni sancţionate cu o pedeapsă care depăşeşte 5 ani de privare de libertate. Încetarea condiţionată are loc pentru o perioadă de încercare, care durează între 1 şi 3 ani de la pronunţarea hotărârii definitive. Instanţa va relua procesul penal în cazul în care făptuitorul, în timpul perioadei de probă, a comis o infracţiune cu intenţie pentru care a fost condamnat definitiv.

Liberarea condiţionată. Persoana condamnată poate fi liberată condiţionat după ce a executat cel puţin jumătate din pedeapsă.

Concursul de infracţiuni şi contopirea sancţiunilor şi a măsurilor penale. Dispunând o pedeapsă contopită, instanţa ia în considerare în primul rând obiectivele preventive şi educaţionale, pe care le vizează pedeapsa condamnatului, precum şi nevoia de formare a conştiinţei juridice a societăţii.

Instanţa dispune sancţiunea contopită în limitele sancţiunii maxime pentru diferitele infracţiuni până la suma acestora, fără a depăşi 810 zile-amendă, doi ani de restricţionare a libertăţii sau a 20 de ani de privare de libertate.

Se vor aplica măsuri penale, confiscări, măsuri compensatorii, măsuri de siguranţă şi de supraveghere, chiar dacă acestea au fost dispuse doar pentru una dintre infracţiunile concurente.

Măsuri de siguranţă. Măsurile de siguranţă sunt: controlul electronic al locului unde se află persoana; terapia; terapia pentru dependenţă; internarea într-o instituţie psihiatrică.

Făptuitorul faţă de care a fost dispusă măsura controlului electronic al locului de şedere este obligat să se supună controlului neîntrerupt al locului său de şedere cu utilizarea dispozitivelor tehnice, inclusiv prin purtarea emiţătorului.

Prescripţia. Termenul de prescripţie a răspunderii penale pentru săvârşirea unei infracţiuni la care urmărirea penală a fost solicitată de partea vătămată se împlineşte într-un an de la data la care partea vătămată a aflat cine este autorul infracţiunii, dar nu mai târziu de trei ani de la momentul comiterii ei.

Partea specială (art. 117-363)

Influenţarea organului constituţional. Persoana care prin forţă sau ameninţare influenţează activităţile oficiale ale organului constituţional al Republicii Polone este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate.

Insultarea naţiunii. Persoana care insultă public Naţiunea sau Republica Polonă este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate.

Insultarea preşedintelui. Persoana care îl insultă public pe Preşedintele Republicii Polone este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate.

Infracţiuni împotriva securităţii generale. Persoana care se împotriveşte acţiunilor menite să prevină starea de pericol pentru viaţa sau sănătatea multor persoane sau pentru un bun de valoare considerabilă este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate.

Infracţiuni împotriva mediului. Persoana care provoacă distrugeri semnificative în mediul vegetal sau animal este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate.

Infracţiuni împotriva libertăţii. Persoana care prin persecutarea continuă a unei alte persoane îi cauzează acesteia teamă sau îi încalcă intimitatea este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate.

Persoana care înregistrează imaginea unei persoane goale sau în timpul unui act sexual, folosind în acest scop violenţa, ameninţarea ilegală sau înşelăciunea, sau diseminează imaginea unei persoane goale sau în timpul activităţii sexuale fără consimţământul acesteia, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate.

Infracţiuni împotriva libertăţii şi decenţei sexuale. Persoana care promovează sau laudă în mod public comportamentul pedofil este pedepsită cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate.

Infracţiuni privind familia şi obligaţia de îngrijire. Persoana care pentru a obţine beneficii financiare se ocupă de adopţii contrare prevederilor legii, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate.

Infracţiuni împotriva respectului persoanei şi integrităţii corporale.

Calomnia. Persoana care denigrează o altă persoană, un grup de persoane, o instituţie, persoană juridică sau unitate organizatorică fără personalitate juridică, acuzând-o de comportamente sau însuşiri care o pot umili în opinia publică sau o pot expune la pierderea încrederii necesare unei anumite funcţii, unei anumite profesii sau unui anumit tip de activitate este sancţionată cu amendă sau cu restricţionarea libertăţii.

Dacă făptuitorul comite fapta prin intermediul mijloacelor de comunicare în masă, este sancţionat cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privare de libertate.

La cererea părții vătămate, instanța judecătorească dispune ca hotărârea de condamnare să fie făcută publică.

Insulta. Persoana care insultă o altă persoană în prezența ei sau în absență, dar în mod public și cu intenția ca insulta să ajungă la acea persoană este sancționată cu amendă sau cu pedeapsa restricționării libertății.

Persoana care insultă o altă persoană prin mijloace de comunicare în masă este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privare de libertate.

Infracțiuni împotriva drepturilor persoanelor care efectuează o activitate remunerată. Persoana care, desfășurând activități în materie de drept al muncii și de asigurări sociale, încalcă cu rea-credință sau repetat drepturile angajaților care rezultă din relația de muncă sau drepturile de asigurare socială, este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate.

Persoana care încalcă prevederile legii privind securitatea socială și nu raportează, chiar și cu consimțământul persoanei în cauză, datele solicitate sau raportează date false, care afectează dreptul la prestații sau valoarea acestora, este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate.

Infracțiuni împotriva activităților instituțiilor de stat și împotriva autoguvernării locale. Persoana care încalcă inviolabilitatea fizică a unui funcționar public sau a unei persoane care îl ajută în timpul sau în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor oficiale este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate.

Persoana care, prin violență sau amenințare, influențează activitățile oficiale ale organului administrației publice, ale altei autorități de stat sau ale autoguvernării locale, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate.

Insulta funcționarului public. Persoana care insultă un funcționar public sau persoana care îl ajută, în timpul și în legătură cu îndeplinirea îndatoririlor oficiale, este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate.

Persoana care insultă sau umilește public organismul constituțional al Republicii Polone este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate.

Infracțiuni contra sistemului justiției. Persoana care, prin forță sau amenințare, afectează activitățile oficiale ale instanței, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate.

Persoana care, fără consimțământ prealabil, difuzează în mod public informații din procedurile preliminare înainte de a fi dezvăluite în cadrul procedurii judiciare, este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate.

Infracțiuni contra ordinii publice. Persoana care aprobă în mod public comiterea unei infracțiuni este sancționată cu 180 zile-amendă, cu pedeapsa restricționării libertății sau cu privarea de libertate.

Persoana care insultă un monument sau loc public destinat să comemoreze un eveniment istoric sau să onoreze o persoană este sancționată cu amendă sau cu pedeapsa restricționării libertății.

Infracţiuni contra protecţiei informaţiilor. Persoana care dezvăluie sau utilizează informaţiile nepublice clasificate „secret" sau „strict secret" este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate.

Persoana care, încălcând prevederile legii sau o obligaţie asumată dezvăluie sau utilizează informaţii pe care le-a dobândit în legătură cu funcţia îndeplinită, cu activitatea desfăşurată, cu activitatea publică, socială, economică sau ştiinţifică, este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate.

Infracţiuni contra patrimoniului. Persoana care, conectându-se la un echipament de telecomunicaţii, consumă impulsuri pe contul unei alte persoane este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CUPRINS

Partea Generală 484
Capitolul I. Principiile răspunderii penale 484
Capitolul II. Forme de comitere a infracţiunii 487
Capitolul III. Cauze care înlătură răspunderea penală 489
Capitolul IV. Sancţiuni 491
Capitolul V. Măsuri penale 493
Capitolul Va. Confiscarea şi măsurile compensatorii 500
Capitolul VI. Norme privind pedepsele şi măsurile penale 503
Capitolul VII. Recidiva 508
Capitolul VIII. Măsuri legate de supunerea făptuitorului la încercare 509
Capitolul IX. Concursul de infracţiuni şi contopirea sancţiunilor şi a măsurilor penale 518
Capitolul X. Măsuri de siguranţă 522
Capitolul XI. Prescripţia 525
Capitolul XII. Ştergerea condamnării 526
Capitolul XIII. Răspunderea pentru infracţiunile comise în străinătate 528
Capitolul XIV. Explicarea termenilor din lege 531
Capitolul XV. Legătura cu legile speciale 534

Partea specială 534
Capitolul XVI. Infracţiuni contra păcii, umanităţii şi crimele de război 534
Capitolul XVII. Infracţiuni contra Republicii Polone 539
Capitolul XVIII. Infracţiuni contra sistemului de apărare 542
Capitolul XIX. Infracţiuni contra vieţii şi a sănătăţii 544
Capitolul XX. Infracţiuni contra securităţii generale 548
Capitolul XXI. Infracţiuni contra securităţii în transporturi 551
Capitolul XXII. Infracţiuni contra mediului 553
Capitolul XXIII. Infracţiuni contra libertăţii 556
Capitolul XXIV. Infracţiuni contra libertăţii de conştiinţă şi libertăţii religioase 558
Capitolul XXV. Infracţiuni contra libertăţii şi decenţei sexuale 559
Capitolul XXVI. Infracţiuni privind familia şi obligaţia de îngrijire 562
Capitolul XXVII. Infracţiuni contra respectului persoanei şi integrităţii corporale 564
Capitolul XXVIII. Infracţiuni contra drepturilor persoanelor care efectuează o activitate remunerată 566

Capitolul XXIX. Infracțiuni contra activităților instituțiilor de stat și contra autoguvernării locale 567
Capitolul XXX. Infracțiuni contra sistemului justiției 572
Capitolul XXXI. Infracțiuni contra alegerilor și a referendumurilor 577
Capitolul XXXII. Infracțiuni contra ordinii publice 578
Capitolul XXXIII. Infracțiuni contra protecției informațiilor 583
Capitolul XXXIV. Infracțiuni contra credibilității documentelor 586
Capitolul XXXV. Infracțiuni contra patrimoniului 587
Capitolul XXXVI. Infracțiuni contra mediului economic 591
Capitolul XXXVII. Infracțiuni contra tranzacționării cu bani și titluri de valoare 597

Partea militară 599
Capitolul XXXVIII. Prevederi generale referitoare la militari 599
Capitolul XXXIX. Infracțiuni contra obligației de a efectua serviciul militar 603
Capitolul XL. Infracțiuni contra regulilor disciplinei militare 604
Capitolul XLI. Infracțiuni contra regulilor de comportament cu subordonații 606
Capitolul XLII. Infracțiuni contra regulilor de manipulare a armamentului și a echipamentului militar armat 607
Capitolul XLIII. Infracțiuni contra regulilor de îndeplinire a serviciului militar 607
Capitolul XLIV. Infracțiuni contra proprietății militare 608

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII POLONE

M.Of. 2016 poz. 1137

Anunțul
Mareşalului Seimului Republicii Polonia
din data de 5 iulie 2016

Referitor la publicarea textului Legii – Codul penal cu modificările ulterioare

1. În baza art. 16 alin. (1 fraza 1 din Legea din 20 iulie 2000 privind promulgarea actelor normative şi a altor acte (M.Of. din 2016 poz. 296), se publică, anexat la prezentul anunţ, textul unificat al Legii din data de 6 iunie 1997 – Codul penal (M.Of. nr. 88, poz. 553) incluzând modificările introduse prin:

1) Legea din data de 8 iulie 1999 privind modificarea Legii – Codul penal şi a Legii privind profesia de medic (M.Of. nr. 64, poz. 729),

2) Legea din data de 10 septembrie 1999 prevederi privind introducerea Codului penal fiscal (M.Of. nr. 83, poz. 931),

3) Legea din data de 14 aprilie 2000 privind modificarea Legii – Codul penal (M.Of. nr. 48, poz. 548),

4) Legea din data de 16 noiembrie 2000 privind prevenirea introducerii în circulaţia financiară a valorilor patrimoniale provenite din surse ilegale sau nedivulgate (M.Of. nr. 116, poz. 1216, din 2001 nr. 63, poz. 641 şi nr. 32 din 2002, poz. 299 şi nr. 180, poz. 1500),

5) Legea din data de 13 iunie 2003 privind modificarea legii – Codul penal şi altor legi (M.Of. nr. 111, poz. 1061),

6) Legea din data de 11 septembrie 2003 privind serviciul militar al soldaţilor profesionişti (M.Of. nr. 179, poz. 1750),

7) Legea din data de 3 octombrie 2003 privind modificarea Legii – Codul penal (M.Of. nr. 199, poz. 1935),

8) Legea din data de 23 ianuarie 2004 – Legea electorală privind alegerile pentru Parlamentul European (M.Of. nr. 25, poz. 219),

9) Legea din data de 18 martie 2004 privind modificarea Legii – Codul penal, Legii – Codul de procedură penală şi a Legii – Codul contravenţiilor (M.Of. nr. 69, poz. 626),

10) Legea din data de 16 aprilie 2004 privind modificarea Legii – Codul penal şi a unor alte legi (M.Of. nr. 93, poz. 889 şi M.Of. nr. 24 din 2011, poz. 130),

11) Legea din data de 8 octombrie 2004 privind modificarea Legii – Codul penal şi a Legii – Codul penal executoriu (M.Of. nr. 243, poz. 2426),

12) Legea din data de 22 aprilie 2005 privind modificarea Legii privind grănicerii şi a altor acte (M.Of. nr. 90, poz. 757 şi M.Of. nr. 140 din 2007, poz. 982),

13) Legea din data de 3 iunie 2005 privind modificarea Legii – Codul penal (M.Of. nr. 132, poz. 1109),

14) Legea din data de 27 iulie 2005 privind modificarea Legii – Codul penal , Legii – Codul de procedură penală şi a Legii Codul penal executoriu (M.Of. nr. 163, poz. 1363),

15) Legea din data de 29 iulie 2005 privind prevenirea violenţei în familie (M.Of. nr. 180, poz. 1493),

16) Legea din data de 18 octombrie 2006 privind dezvăluirea informaţiilor despre documentele organelor securităţii de stat din anii 1944-1990 şi despre conţinutul acestor documente (M.Of. nr. 218, poz. 1592 şi M.Of. din 2007 nr. 25, poz. 162 şi nr. 85, poz. 571),

17) Legea din data de 16 noiembrie 2006 privind modificarea Legii – Codul penal şi altor legi (M.Of. nr. 226, poz. 1648),

18) Legea din data de 13 aprilie 2007 privind Inspectoratul Naţional pentru probleme de Muncă (M.Of. nr. 89, poz. 589),

19) Legea din data de 15 iunie 2007 privind licenţierea judecătorului sindic (M.Of. nr. 123, poz. 850),

20) Legea din data de 29 iunie 2007 privind transporturile internaţionale de deşeuri (M.Of. nr. 124, poz. 859),

21) Legea din data de 7 septembrie 2007 privind ajutorul acordat persoanelor care au dreptul la pensie alimentară (M.Of. nr. 192, poz. 1378 şi M.Of. din 2008, nr. 134, poz. 850),

22) Legea din data de 9 mai 2008 privind modificarea Legii – Codul penal (M.Of. nr. 122, poz. 782),

23) Legea din data de 4 septembrie 2008 privind modificarea unor legi pentru armonizarea terminologiei IT (M.Of. nr. 171, poz. 1056),

24) Sentinţa Tribunalului Constituţional din 19 septembrie 2008, număr dosar K 5/07 (M.Of. nr. 173, poz. 1080),

25) Legea din data de 24 octombrie 2008 privind modificarea Legii – Codul penal şi a unor alte legi (M.Of. nr. 214, poz. 1344),

26) Legea din data de 20 martie 2009 privind siguranţa evenimentelor cu participare numeroasă (M.Of. nr. 62, poz. 504),

27) Legea din data de 25 iunie 2009 privind modificarea Legii privind prevenirea introducerii în circulaţia financiară a valorilor patrimoniale provenite din surse ilegale sau nedivulgate şi prevenirea finanţării terorismului şi modificarea unor alte acte (M.Of. nr. 166, poz. 1317),

28) Legea din data de 27 august 2009 privind Serviciul Vamal (M.Of. nr. 168, poz. 1323),

29) Legea din data de 9 octombrie 2009 privind disciplina militară (M.Of. nr. 190, poz. 1474),

30) Legea din data de 19 noiembrie 2009 privind jocurile de noroc (M.Of. nr. 201, poz. 1540),

31) Legea din data de 5 noiembrie 2009 privind modificarea Legii – Codul penal, Legii – Codul de procedură penală, Legii – Codul penal executoriu, Legii – Codul penal fiscal şi a unor alte legi (M.Of. nr. 206, poz. 1589 şi M.Of. din 2010, nr. 98, poz. 625),

32) Legea din data de 17 decembrie 2009 privind modificarea Legii – Codul penal şi a Legii – Codul de procedură penală (M.Of. din 2010, nr. 7, poz. 46),

33) Legea din data de 12 februarie 2010 privind modificarea Legii – Codul penal, a Legii – Codul penal executoriu şi a Legii privind protecţia mediului (M.Of. nr. 40, poz. 227 şi M.Of. din 2011, nr. 129, poz. 734),

34) Legea din data de 12 februarie 2010 privind Modificarea Legii asistenţei sociale şi a unor alte legi (M.Of. nr. 40, poz. 229),

35) Legea din data de 20 mai 2010 privind modificarea Legii – Codul penal, a Legii Poliţiei, a Legii – Regulamente introductive pentru Codul penal şi a Legii – Codul de procedură penală (M.Of. nr. 98, poz. 626),

36) Legea din data de 10 iunie 2010 privind modificarea Legii combaterii violenţei în familie şi a unor alte legi (M.Of. nr. 125, poz. 842),

37) Legea din data de 25 iunie 2010 privind sportul (M.Of. nr. 127, poz. 857),

38) Legea din data de 22 iulie 2010 privind modificarea Legii privind circulaţia rutieră şi a unor alte legi (M.Of. nr. 152, poz. 1018),

39) Legea din data de 22 iulie 2010 privind modificarea Legii referitoare la siguranţa la evenimentele cu participare în masă şi modificarea Legii – Codul penal (M.Of. nr. 152, poz. 1021),

40) Legea din data de 5 august 2010 privind protecţia informaţiilor clasificate (M.Of. nr. 182, poz. 1228),

41) Sentinţa Tribunalului Constituţional din 18 noiembrie 2010 număr dosar P 29/09 (M.Of. nr. 225, poz. 1474),

42) Legea din data de 26 noiembrie 2010 privind modificarea Legii – Codul penal şi a Legii Poliţiei (M.Of. nr. 240, poz. 1602),

43) Legea din data de 20 ianuarie 2011 privind modificarea Legii – Codul penal, a Legii – Codul de procedură penală şi a Legii – Codul penal fiscal (M.Of. nr. 48, poz. 245),

44) Legea din data de 25 februarie 2011 privind modificarea Legii – Codul penal (M.Of. nr. 72, poz. 381),

45) Legea din data de 25 martie 2011 privind modificarea Legii – Codul penal şi a unor alte legi (M.Of. nr. 94, poz. 549),

46) Legea din data de 9 iunie 2011 privind modificarea Legii – Codul penal şi a unor alte legi (M.Of. nr. 133, poz. 767),

47) Sentinţa Tribunalului Constituţional din data de 19 iulie 2011 cu nr. dosar K 11/10 (M.Of. nr. 160, poz. 964),

48) Legea din data de 29 iulie 2011 privind modificarea Legii – Codul penal, a Legii – Codul de procedură penală, şi Legea privind răspunderea entităţilor colective pentru faptele interzise comise sub ameninţare (M.Of. nr. 191, poz. 1135),

49) Legea din data de 31 august 2011 privind modificarea Legii referitoare la siguranţă la evenimentele cu participare în masă şi a altor legi (M.Of. nr. 217, poz. 1280),

50) Legea din data de 16 septembrie 2011 privind modificarea Legii – Codul de procedură civilă şi a altor legi (M.Of. nr. 233, poz. 1381),

51) Legea din data de 16 septembrie 2011 privind modificarea Legii – Codul penal executoriu şi a altor legi (M.Of. nr. 240, poz. 1431),

52) Legea din data de 10 mai 2012 privind modificarea Legii – Codul penal şi a Legii Sistemului de asigurări sociale (M.Of. poz. 611),

53) Legea din data de 13 iunie 2013 privind modificarea Legii – Codul penal şi a Legii – Codul de procedură penală (M.Of. poz. 849),

54) Legea din data de 12 iulie 2013 privind Modificarea Legii serviciilor de plată şi a unor alte legi (M.Of. poz. 1036),

55) Legea din data de 27 septembrie 2013 privind modificarea Legii – Codul de procedură penală şi a unor alte legi (M.Of. poz. 1247 şi M.Of. din 2015, poz. 396),

56) Legea din data de 4 aprilie 2014 privind modificarea Legii – Codul penal şi a unor alte legi (M.Of. poz. 538),

57) Legea din data de 20 februarie 2015 privind modificarea Legii – Codul penal şi a unor alte legi (M.Of. poz. 396),

58) Legea din data de 20 martie 2015 privind modificarea Legii – Codul penal şi a unor alte legi (M.Of. poz. 541 şi 2183),

59) Legea din data de 10 septembrie 2015 privind modificarea Legii – Codul penal, a Legii Construcţiilor şi a Legii – Codul de procedură privind contravenţiile (M.Of. poz. 1549),

60) Legea din data de 11 septembrie 2015 privind modificarea Legii referitoare la siguranţa la evenimentele cu participare în masă şi a unor alte legi (M.Of. poz. 1707),

61) Legea din data de 9 octombrie 2015 privind modificarea Legii – Codul penal şi a unor alte legi (M.Of. poz. 1855),

62) Legea din data de 15 ianuarie 2016 privind modificarea Legii – Codul penal (M.Of. poz. 189),

63) Legea din data de 11 martie 2016 privind modificarea Legii – Codul penal şi a Legii Codul penal executoriu (M.Of. poz. 428),

64) Legea din data de 11 martie 2016 privind modificarea Legii – Codul de procedură penală şi a unor alte legi (M.Of. poz. 437),

65) Legea din data de 13 mai 2016 privind prevenirea ameninţărilor de infracţiuni pe fond sexual (M.Of. poz. 862),

66) Legea din data de 10 iunie 2016 privind activităţile antiteroriste (M.Of. poz. 904)

şi modificări care rezultă din reglementările publicate anterior datei de 5 iulie 2016.

2. Textul unitar publicat în anexă la prezentul anunţ nu include:

1) art. 3 din Legea din data de 8 iulie 1999 referitoare la modificarea Legii – Codul penal şi a Legii privind profesia de medic (M.Of. nr. 64, poz. 729), care prevede:

„Art. 3. Legea intră în vigoare în termen de 14 zile de la data promulgării".

2) art. 17 din Legea din data de 10 septembrie 1999 Prevederi introductive pentru Codul penal fiscal (M.Of. nr. 83, poz. 931), care prevede:

„Art. 17. Legea intră în vigoare la data de 17 octombrie 1999".

3) art. 2 din Legea din data de 14 aprilie 2000 referitoare la modificarea Legii – Codul penal (M.Of. nr. 48, poz. 548), care prevede:

„Art. 2. Legea intră în vigoare în termen de 30 zile de la data promulgării, cu excepţia art. 1 pct. 4 şi 7, care intră în vigoare după 6 luni de la data promulgării".

4) art. 49 din Legea din data de 16 noiembrie 2000 privind prevenirea introducerii în circulaţia financiară a valorilor patrimoniale provenite din surse ilegale sau nedivulgate (M.Of. nr. 116, poz. 1216, M.Of. nr. 63 din 2001, poz. 641 şi nr. 32 din 2002 , poz. 299 şi nr. 180, poz. 1500), care prevede:

1) „Art. 49. Legea intră în vigoare în termen de 6 luni de la data promulgării, cu excepţia: art. 3-6, art. 13 şi art. 15, care intră în vigoare după trecerea a 14 zile de la data promulgării,

2) (abrogat),

3) art. 45 pct. 3 lit. b) în domeniul referitor la art. 106 alin. (4) şi (5), care intră în vigoare la data de 31 decembrie 2003".

5) art. 6 din Legea din data de 13 iunie 2003 referitoare la modificarea Legii – Codul penal şi a unor alte legi (M.Of. nr. 111, poz. 1061), care prevede:

„Art. 6. Legea intră în vigoare la data de 1 iulie 2003".

6) art. 190 din Legea din data de 11 septembrie 2003 privind serviciul militar al soldaţilor profesionişti (M.Of. nr. 179, poz. 1750), care prevede:

„Art. 190. Legea intră în vigoare la data de 1 iulie 2004, cu excepţia art. 4 alin. (4)-(6), art. 78 alin. (4), art. 170 alin. (3), care intră în vigoare după trecerea a 14 zile de la data promulgării".

7) art. 2 din Legea din data de 3 octombrie 2003 referitoare la modificarea Legii – Codul penal (M.Of. nr. 199, poz. 1935), care prevede:

„Art. 2. Legea intră în vigoare în termen de 14 zile de la data promulgării".

8) trimiterea nr. 1 şi art. 186 din Legea din data de 23 ianuarie 2004 – Legea electorală privind alegerile pentru Parlamentul European (M.Of. nr. 25, poz. 219), care prevăd :

„[1)] Prin prezenta lege se modifică următoarele legi: Legea din data de 26 martie 1982 privind Tribunalul de stat, Legea din data de 27 septembrie 1990 privind alegerea Preşedintelui Republicii Polonia, Legea din data de 11 aprilie 1997 privind divulgarea muncii sau serviciului în cadrul organelor de securitate a statului sau cooperarea cu acestea în anii 1944-1990 a persoanelor care îndeplinesc funcţii publice, Legea din data de 6 iunie 1997 – Codul penal, Legea din data de 27 iunie 1997 privind partidele politice, Legea din data de 29 august 1997 privind protecţia datelor personale, Legea din data de 16 iulie 1998 – Legea electorală privind alegerile pentru consiliile comunale, consiliile districtuale, consiliile voievodatelor, Legea din data de 12 aprilie 2001 – Legea electorală privind alegerile pentru Seimul Republicii Polonia şi pentru Senatul Republicii şi Legea din data de 23 noiembrie 2002 privind Curtea Supremă.

Prevederile prezentei legi implementează dispoziţiile Directivei 93/109/CE a Consiliului din data de 6 decembrie 1993 care stabilesc condiţiile specifice de exercitare a dreptului de a alege şi de a fi ales pentru Parlamentul European pentru cetăţenii UE care au reşedinţa într-un stat membru în care nu sunt cetăţeni".

„Art. 186. Legea intră în vigoare la data de 1 martie 2004".

9) art. 4 din Legea din data de 18 martie 2004 referitoare la modificarea Legii – Codul penal, a Legii – Codul de procedură penală şi a Legii – Codul contravenţiilor (M.Of. nr. 69, poz. 626), care prevede:

„Art. 4. Legea intră în vigoare la data de 1 mai 2004".

10) art. 5 din Legea din data de 16 aprilie 2004 referitoare la modificarea Legii – Codul penal şi a unor alte legi (M.Of. nr. 93, poz. 889 şi M.Of. din 2011 nr. 24, poz. 130), care prevede:

„Art. 5. Legea intră în vigoare la data de 1 mai 2004".

11) art. 3 din Legea din data de 8 octombrie 2004 referitoare la modificarea Legii – Codul penal şi a Legii – Codul penal executiv (M.Of. nr. 243, poz. 2426), care prevede:

1. „Art. 3. 1. Cu excepţia alin. (2), Legea intră în vigoare în termen de 6 luni de la data promulgării, cu menţiunea că obligaţiile prevăzute la art. 196a § 2-6 din Legea menţionată la art. 2, adăugat prin prezenta lege, se aplică pentru prima dată în 2006.

2. Ministrul Justiţiei operează Lista menţionată la art. 49a § 2 din Legea menţionată la art. 1 în redactarea prezentată prin prezenta lege

de la data promulgării actului. Înscrierea în listă se face prin solicitare de către instituţiile, organizaţiile sociale, fundaţiile şi asociaţiile interesate, menţionate la art. 47, 49 şi 49a § 1 din Legea menţionată la art. 1, în textul prezentat în acest act. Această listă va fi publicată pentru prima dată, sub forma unui anunţ, în Jurnalul Oficial al Ministerului Justiţiei după expirarea termenului de 4 luni de la data promulgării".

12) „Art. 26. din Legea din data de 22 aprilie 2005 referitoare la modificarea Legii privind grănicerii şi a unor alte legi (M.Of. nr. 90, poz. 757 şi M.Of. din 2007 nr. 140, poz. 982), care prevede:

Legea intră în vigoare în termen de 30 zile de la data promulgării, cu excepţia :

1) art. 1 pct. 2-7, pct. 8 în domeniul referitor la art. 10 alin. (1), pct. 17 lit. c), pct. 29, 36, 40 şi 42, art. 3-6, art. 8, art. 10 şi 11 şi art. 13-21 şi art. 23, care intră în vigoare după trecerea a 3 luni de la data promulgării;

2) art. 1 pct. 1 lit. a), prima linie, a doua linie, în domeniul referitor la pct. 5b, pct. 8 în domeniul referitor la art. 10 alin. (2)-(4), pct. 10 lit. a), prima linie, în domeniul referitor la pct. 2b şi lit. f) în domeniul referitor la alin. (7) lit. b), pct. 38, art. 2 pct. 6, art. 9, art. 12 şi art. 24, care intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2006;

3) art. 2 pct. 7, care intră în vigoare la data de stabilită în decizia Consiliului privind aplicarea integrală a acquis-ului Schengen în Republica Polonia".

13) art. 2 şi art. 3 din Legea din data de 3 iunie 2005 referitoare la modificarea Legii – Codul penal (M.Of. nr. 132, poz. 1109), care prevăd :

„Art. 2. Pentru faptele comise înaintea intrării în vigoare a prezentului act, se aplică prevederile Codului penal referitoare la perioada de prescripţie în formularea din legea menţionată, cu excepţia cazului în care perioada de prescripţie a expirat deja.

Art. 3. Legea intră în vigoare în termen de 14 zile de la data promulgării".

14) art. 4 din Legea din data de 27 iulie 2005 referitoare la modificarea Legii – Codul penal, a Legii – Codul de procedură penală şi a Legii – Codul penal executiv (M.Of. nr. 163, poz. 1363), care prevede:

„Art. 4. Legea intră în vigoare în termen de 30 zile de la data promulgării, cu excepţia prevederilor art. 3 pct. 3 şi 4, care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2006".

15) art. 17 din Legea din data de 29 iulie 2005 privind prevenirea violenţei în familie (M.Of. nr. 180, poz. 1493), care prevede:

„Art. 17. Legea intră în vigoare în termen de 2 luni de la data promulgării, cu excepţia art. 6 alin. (4) şi (5), care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2006".

16) art. 67 din Legea din data de 18 octombrie 2006 privind dezvăluirea informaţiilor despre documentele organelor securităţii de stat din anii

1944-1990 şi despre conţinutul acestor documente (M.Of. nr. 218, poz. 1592 şi M.Of. din 2007 nr. 25, poz. 162 şi nr. 85, poz. 571), care prevede:

„Art. 67. Legea intră în vigoare la data de 15 martie 2007, cu excepţia:

1) art. 39 pct. 7 şi art. 57, care intră în vigoare după trecerea a 14 zile de la data promulgării;

2) (abrogat)

3) (ieşit din vigoare)";

17) art. 5 din Legea din data de 16 noiembrie 2006 referitoare la modificarea Legii – Codul penal şi a unor alte legi (M.Of. nr. 226, poz. 1648), care prevede:

„Art. 5. Legea intră în vigoare în termen de 3 luni de la data promulgării".

18) art. 116 din Legea din data de 13 aprilie 2007 privind Inspectoratul Naţional pentru probleme de Muncă (M.Of. nr. 89, poz. 589), care prevede:

„Art. 116. Legea intră în vigoare la data de 1 iulie 2007, cu excepţia art. 108, care intră în vigoare la data de 1 iunie 2007".

19) art. 28 din Legea din data de 15 iunie 2007 privind licenţierea judecătorului sindic (M.Of. nr. 123, poz. 850), care prevede:

„Art. 28. Legea intră în vigoare în termen de 3 luni de la data promulgării".

20) art. 43 din Legea din data de 29 iunie 2007 privind transporturile internaţionale de deşeuri (M.Of. nr. 124, poz. 859), care prevede:

„Art. 43. Legea intră în vigoare la data de 12 iulie 2007".

21) art. 48 din Legea din data de 7 septembrie 2007 privind ajutorul acordat persoanelor care au dreptul la pensie alimentară (M.Of. nr. 192, poz. 1378 şi M.Of. din 2008 nr. 134, poz. 850), care prevede:

„Art. 48. Legea intră în vigoare la data de 1 octombrie 2008, cu excepţia:

1) art. 12 alin. (2) şi (3) lit. a), art. 15 alin. (9), art. 20 alin. (3)-(5) şi art. 46a, care intră în vigoare la data de 1 august 2008;

2) art. 32, care intră în vigoare după 3 luni de la data promulgării;

3) art. 45, care intră în vigoare după 14 zile de la data promulgării".

22) art. 2 din Legea din data de 9 mai 2008 referitoare la modificarea Legii – Codul penal (M.Of. nr. 122, poz. 782), care prevede:

„Art. 2. Legea intră în vigoare în termen de 14 zile de la data promulgării".

23) art. 35 din Legea din data de 4 septembrie 2008 privind modificarea unor legi pentru armonizarea terminologiei IT (M.Of. nr. 171, poz. 1056), care prevede:

„Art. 35. Legea intră în vigoare în termen de 14 zile de la data promulgării, cu excepţia art. 12 pct. 5, art. 13, art. 17 pct. 2 şi art. 28, care intră în vigoare după trecerea a 6 luni de la data promulgării".

24) art. 6 din Legea din data de 24 octombrie 2008 referitoare la modificarea Legii – Codul penal şi a unor alte legi (M.Of. nr. 214, poz. 1344), care prevede:

„Art. 6. Legea intră în vigoare în termen de 14 zile de la data promulgării".

25) art. 80 din Legea din data de 20 martie 2009 privind siguranţa evenimentelor cu participare numeroasă (M.Of. nr. 62, poz. 504), care prevede:

„Art. 80. Legea intră în vigoare la data de 1 august 2009, cu menţiunea că art. 13 alin. (1) – în domeniul referitor la meciurile de fotbal organizate în afara ligii profesioniste intră în vigoare la 1 august 2010".

26) trimiterea nr. 1 şi art. 20 din Legea din data de 25 iunie 2009 referitoare la modificarea Legii privind prevenirea introducerii în circulaţia financiară a valorilor patrimoniale provenite din surse ilegale sau nedivulgate şi prevenirea finanţării terorismului şi modificarea unor alte acte (M.Of. nr. 166, poz. 1317), care prevăd :

„[1)] Această lege pune în aplicare Directiva 2005/60 / CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor şi finanţării terorismului (JO L nr. 309/15 din 25 noiembrie 2005).

Această lege modifică Legea din 26 mai 1982 – Legea cu privire la avocatură, Legea din 6 Iulia 1982 privind consilierii juridici, Legea din 14 iulie 1983 privind resursele arhivale naţionale şi arhivele, Legea din 14 februarie 1991 – Legea notariatelor, Legea din 28 Septembrie 1991 privind controlul fiscal, Legea din 13 octombrie 1995 privind condiţiile de înregistrare şi identificare a contribuabililor, Legea 5 iulie 1996 privind serviciile de consultanţă fiscală, Legea din 6 iunie 1997 – Codul penal, Legea din 29 august 1997 – Codul fiscal, Legea din 29 august 1997 – Legea bancară, Legea din 28 octombrie 2002 privind răspunderea entităţilor colective pentru faptele interzise, Legea din 14 februarie 2003 privind furnizarea de informaţii economice, Legea din 22 mai 2003 privind activităţile de asigurare şi Legea din 29 iulie 2005 privind tranzacţionarea cu instrumente financiare".

„Art. 20. Legea intră în vigoare în termen de 14 zile de la data promulgării, cu excepţia art. 1 pct. 21, care intră în vigoare după expirarea termenului de 12 luni de la data promulgării".

27) art. 244 din Legea din data de 27 august 2009 privind Serviciul Vamal (M.Of. nr. 168, poz. 1323), care prevede:

„Art. 244. Legea intră în vigoare în termen de 21 zile de la data promulgării, cu excepţia art. 148 alin. (1) pct. 3, care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2011".

28) art. 98 din Legea din data de 9 octombrie 2009 privind disciplina militară (M.Of. nr. 190, poz. 1474), care prevede:

„Art. 98. Legea intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2010".

29) art. 145 din Legea din data de 19 noiembrie 2009 privind jocurile de noroc (M.Of. nr. 201, poz. 1540), care prevede:

„Art. 145. Legea intră în vigoare în prima zi a lunii care începe după o lună de la data promulgării, cu excepția :

1) art. 95, în privința art. 21 alin. (1) pct. 6,

2) art. 102, art. 106 pct. 1 şi pct. 4 lit. a), art. 111 şi art. 116 pct. 4,

- care intră în vigoare după trecerea a 6 ani de la prima zi a lunii care începe după o lună de la data promulgării".

30) art. 12 şi art. 14 din Legea din data de 5 noiembrie 2009 referitoare la modificarea Legii – Codul penal, a Legii – Codul de procedură penal, a Legii – Codul penal executoriu, a Legii – Codul penal fiscal şi a unor alte legi (M.Of. nr. 206, poz. 1589 şi M.Of. din 2010 nr. 98, poz. 625), care prevăd:

„Art. 12. În cazul în care există îndoieli cu privire la aplicarea prevederilor curente sau prevederilor în formularea din prezentul act, se vor aplica noile prevederi".

„Art. 14. Legea intră în vigoare în termen de 6 luni de la data promulgării".

31) art. 4 din Legea din data de 17 decembrie 2009 referitoare la modificarea Legii – Codul penal şi a Legii – Codul de procedură penală (M.Of. din 2010 nr. 7, poz. 46), care prevede:

„Art. 4. Legea intră în vigoare în termen de 3 luni de la data promulgării".

32) art. 4 şi art. 9 din Legea din data de 12 februarie 2010 referitoare la modificarea Legii – Codul penal, a Legii – Codul penal executiv şi a Legii privind protecția mediului (M.Of. nr. 40, poz. 227 şi M.Of. din 2011 nr. 129, poz. 734), care prevăd :

„Art. 4. În cazurile în care a fost acordată o prestație sau o prestație în numerar înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, pentru prestație sau prestația în numerar se aplică dispozițiile existente în acest moment".

„Art. 9. Legea intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2012 cu excepția art. 1 pct. 1, 6, 8 şi 9, care intră în vigoare la data de 1 iulie 2010".

33) art. 10 din Legea din data de 12 februarie 2010 referitoare la modificarea Legii privind asistența socială şi a unor alte legi (M.Of. nr. 40, poz. 229), care prevede:

„Art. 10. Legea intră în vigoare în termen de 14 zile de la data promulgării".

34) art. 5 din Legea din data de 20 mai 2010 referitoare la modificarea Legii – Codul penal, Legii Poliției, Legii – Prevederi introductive pentru Codul penal şi a Legii – Codul de procedură penală (M.Of. nr. 98, poz. 626), care prevede:

„Art. 5. Legea intră în vigoare în termen de 3 luni de la data promulgării".

35) art. 13 din Legea din data de 10 iunie 2010 referitoare la modificarea Legii combaterii violenţei în familie şi a unor alte legi (M.Of. nr. 125, poz. 842), care prevede:

„Art. 13. Legea intră în vigoare la data de 1 august 2010".

36) art. 94 din Legea din data de 25 iunie 2010 privind sportul (M.Of. nr. 127, poz. 857), care prevede:

„Art. 94. Legea intră în vigoare în termen de 3 luni de la data promulgării".

37) trimiterea nr. 1 şi art. 16 din Legea din data de 22 iulie 2010 referitoare la modificarea Legii privind circulaţia rutieră şi a unor alte legi (M.Of. nr. 152, poz. 1018), care prevăd :

„Prin reglementările sale, acest act permite punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European şi al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stabilirea standardelor de performanţă în materie de emisii pentru autoturismele noi, ca parte a abordării integrate a UE de reducere a emisiilor de CO 2 provenite de la vehiculele utilitare uşoare (JO L nr. 140 din 5 iunie 2009, pag. 1)".

„Art. 16. Legea intră în vigoare în termen de 14 zile de la data promulgării, cu excepţia:

1) art. 1 pct. 10 lit. d)-i), care intră în vigoare după trecerea a 12 luni de la data promulgării;

2) art. 4 pct. 1, care intră în vigoare după trecerea a 24 luni de la data promulgării".

38) art. 4 din Legea din data de 22 iulie 2010 referitoare la modificarea Legii referitoare la siguranţa la evenimentele cu participare în masă şi a Legii – Codul penal (M.Of. nr. 152, poz. 1021), care prevede:

„Art. 4. Legea intră în vigoare în termen de 14 zile de la data promulgării".

39) art. 191 din Legea din data de 5 august 2010 privind protecţia informaţiilor clasificate (M.Of. nr. 182, poz. 1228), care prevede:

„Art. 191. Legea intră în vigoare în termen de 3 luni de la data promulgării cu excepţia art. 131, care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2013".

40) art. 3 din Legea din data de 26 noiembrie 2010 referitoare la modificarea Legii – Codul penal şi a Legii Poliţiei (M.Of. nr. 240, poz. 1602), care prevede:

„Art. 3. Legea intră în vigoare în termen de 3 luni de la data promulgării".

41) art. 5 din Legea din data de 20 ianuarie 2011 referitoare la modificarea Legii – Codul penal, a Legii – Codul de procedură penală şi a Legii – Codul penal fiscal (M.Of. nr. 48, poz. 245), care prevede:

„Art. 5. Legea intră în vigoare în termen de 2 luni de la data promulgării, cu excepţia art. 2 pct. 2 şi art. 4, care intră în vigoare după trecerea a 14 zile de la data promulgării".

42) art. 2 din Legea din data de 25 februarie 2011 referitoare la modificarea Legii – Codul penal (M.Of. nr. 72, poz. 381), care prevede:

„Art. 2. Legea intră în vigoare în termen de 2 luni de la data promulgării".

43) trimiterea nr. 2 şi art. 5 din Legea din data de 25 martie 2011 referitoare la modificarea Legii – Codul penal şi a unor alte legi (M.Of. nr. 94, poz. 549), care prevăd :

„[2)] Prezentul act, în domeniul său de reglementare pune în aplicare dispoziţiile Directivei 2008/99 / CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecţia mediului prin intermediul dreptului penal (JO L nr. 328 din 6 decembrie 2008, p. 28)".

„Art. 5. Legea intră în vigoare în termen de 30 zile de la data promulgării".

44) art. 8 din Legea din data de 9 iunie 2011 referitoare la modificarea Legii – Codul penal şi a unor alte legi (M.Of. nr. 133, poz. 767), care prevede:

„Art. 8. Legea intră în vigoare în termen de 14 zile de la data promulgării, cu excepţia art. 7, care intră în vigoare la data de 30 iunie 2011".

45) trimiterea nr. 1 şi art. 5 din Legea din data de 29 iulie 2011 referitoare la modificarea Legii – Codul penal, a Legii – Codul de procedură penală şi a Legea privind răspunderea entităţilor colective pentru faptele interzise comise sub ameninţare (M.Of. nr. 191, poz. 1135), care prevăd :

Prezenta lege realizează, prin prevederile sale, implementarea următoarelor decizii-cadru:

1) Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009 de modificare a Deciziilor-cadru 2002/584/JAI, 2005/214/JAI, 2006/783/JAI, 2008/909/JAI şi de consolidare a drepturilor procedurale ale persoanelor şi de încurajare a aplicării principiului recunoaşterii reciproce a hotărârilor pronunţate în absenţa persoanei în cauză la proces (JO L nr. 81 din 27 martie 2009, pag. 24);

2) Decizia-cadru 2008/1919/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2008 de modificare a Deciziei-cadru 2002/475/JAI privind combaterea terorismului (JO L nr. 330 din 9 decembrie 2008, pag. 21);

3) Decizia-cadru 2008/913/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2008 privind combaterea anumitor forme şi expresii ale rasismului şi xenofobiei prin intermediul dreptului la acces (JO L nr. 328 din 6 decembrie 2008, pag. 55)".

„Art. 5. Legea intră în vigoare în termen de 2 luni de la data promulgării".

46) art. 14 din Legea din data de 31 august 2011 referitoare la modificarea Legii referitoare la siguranţa la evenimentele cu participare în masă şi a unor alte legi (M.Of. nr. 217, poz. 1280), care prevede:

„Art. 14. Legea intră în vigoare în termen de 30 zile de la data promulgării, cu excepția:

1) art. 1 pct. 1-5, 7-16, 18 și 20-26, care intră în vigoare după trecerea a 3 luni de la data promulgării;

2) art. 1 pct. 17, 19, 27 și 28, art. 5 pct. 1, 2, 4 și 5, art. 7 și art. 10, care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2012".

47) trimiterea nr. 1 și art. 11 din Legea din data de 16 septembrie 2011 referitoare la modificarea Legii – Codul de procedură civilă și a unor alte legi (M.Of. nr. 233, poz. 1381), care prevăd :

„Prezenta lege realizează, prin prevederile sale, transpunerea Directivei 2008/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială (JO L nr. 136 din 24 mai 2008, pag. 3)."

„Art. 11. Legea intră în vigoare în termen de șase luni de la data promulgării, cu excepția art. 1 pct. 24, care intră în vigoare în 14 zile de la data promulgării".

48) art. 13 din Legea din data de 16 septembrie 2011 referitoare la modificarea Legii – Codul penal executoriu și a unor alte legi (M.Of. nr. 240, poz. 1431), care prevede:

„Art. 13. Legea intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2012".

49) art. 4 din Legea din data de 10 mai 2012 referitoare la modificarea Legii – Codul penal și a Legii Sistemului de asigurări sociale (M.Of. poz. 611), care prevede:

„Art. 4. Legea intră în vigoare la data de 31 mai 2012".

50) trimiterea nr. 1 și art. 3 și art. 5 din Legea din data de 13 iunie 2013 referitoare la modificarea Legii – Codul penal și a Legii – Codul de procedură penală (M.Of. poz. 849), care prevăd :

„[1)] Prezenta lege implementează în parte directivele:

1) Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2011/93/UE a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual, a exploatării sexuale și a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile, și de înlocuire a Deciziei-cadru a Consiliului 2004/68/JAI (JO L nr. 335 din 17 decembrie 2011, pag. 1 și JO L nr. 18 din 21 ianuarie 2012, pag. 7);

2) Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2011/36/UE din 5 aprilie 2011 privind prevenirea traficului de ființe umane și combaterea traficului și protejarea victimelor, și de înlocuire a Deciziei-cadru a Consiliului 2002/629/JAI (JO L nr. 101 din 15 aprilie 2011, pag. 1);

3) din Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2012/29/UE din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru a Consiliului 2001/220/JAI (JO L nr. 315 din 14 noiembrie 2012, pag. 57)."

„Art. 3. Pentru faptele comise înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, a art. 205 din Legea menționată la art. 1, și a art. 12 § 3 din Legea menționată la art. 2, se aplică legea în formularea actuală."

„Art. 5. Legea intră în vigoare în termen de 6 luni de la data promulgării".

51) trimiterea nr. 1 și art. 39 din Legea din data de 12 iulie 2013 referitoare la modificarea Legii serviciilor de plată și a unor alte legi (M.Of. poz. 1036), care prevăd:

„[1)] Prezenta lege realizează, prin prevederile sale, implementarea Directivei 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L nr. 267 din 10 octombrie 2009, pag. 7)".

„Art. 39. Legea intră în vigoare în termen de 30 zile de la data promulgării, cu excepția art. 1 pct. 35, care intră în vigoare după 3 luni de la data promulgării".

52) trimiterea nr. 1 și art. 27, art. 29, art. 36 și art. 56 din Legea din data de 27 septembrie 2013 referitoare la modificarea Legii – Codul de procedură penală și a unor alte legi (M.Of. poz. 1247 și M.Of. din 2015 poz. 396), care prevăd :

„[1)] Prezenta lege realizează, prin prevederile sale, implementarea parțială a Directivei 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale (JO L nr. 280 din 26 octombrie 2012, pag. 1) și a Directivei Parlamentului European și a Consiliului 2012/13/UE din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO L nr. 142 din 1 iunie 2012, pag. 1)".

„Art. 27. Prevederile legilor menționate la art. 1-26 din prezenta lege, în formularea conferită prin prezenta lege, se aplică în cazurile începute înainte de intrarea în vigoare a acesteia dacă prevederile de mai jos nu stipulează altfel".

„Art. 29. În cazul în care există îndoieli cu privire la aplicarea prevederilor curente sau prevederilor în formularea din prezentul act, se vor aplica noile prevederi".

„Art. 36. În cazurile în care, înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, acuzația a fost transmisă către instanța de judecată:

1) art. 168a din legea menționată la art. 1 din prezenta lege nu se aplică până la încheierea definitivă a procedurii;

2) art. 167, art. 171 § 2, art. 366 § 1, art. 370, art. 389, art. 391, art. 397, art. 401 § 1, art. 427, art. 433 § 1, art. 434, art. 437 § 2, art. 443, art. 447, art. 452 și art. 454 din legea menționată la art. 1 din prezenta

lege se aplică în formularea existentă până în prezent până la încheierea definitivă a procedurii; prevederea din art. 434 § 4 din legea menționată la art. 1 din prezenta lege se aplică în formularea conferită prin prezenta lege în cazul în care obiecția de încălcare a dreptului material a fost formulată în mod justificat;

3) dacă, înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, victima a fost deja audiată, dispoziția art. 49a din legea menționată la art. 1 din prezenta lege, se aplică formularea existentă;

4) în cazurile de crimă, acuzatul poate solicita condamnarea și impunerea unei sancțiuni specificate în termen de 2 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, dar nu mai târziu decât la terminarea pledoariei acuzării în instanță; Având în vedere cererea de condamnare și impunerea unei pedepse specifice sau a unei măsuri punitive împotriva sa fără probe, instanța poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei, indiferent de prevederile art. 60 § 1-4 din Legea menționată la art. 12 din prezenta lege;

5) în cazul în care procesul a fost oprit înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, noua dată va fi comunicată acuzatului care nu a participat în ședința la care a fost dispusă întreruperea și la care prezența nu este obligatorie;

6) dacă înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, persoana învinuită privată de libertate a fost informată cu privire la acceptarea recursului, până la încheierea procedurii în instanța de apel prevederea art. 451 din Legea menționată la art. 1 din prezenta lege se aplică în formularea actuală."

„Art. 56. Legea intră în vigoare la data de 1 iulie 2015 cu excepția :

1) art. 1 pct. 18, pct. 19, pct. 38, pct. 63 în privința art. 232a § 1, art. 1 pct. 104 în privința art. 335, art. 1 pct. 112 lit. b) și pct. 204 lit. a), art. 2, art. 12 pct. 3, art. 50, art. 53 și art. 54, care intră în vigoare după trecerea a 14 zile de la data promulgării;

2) art. 1 pct. 45 lit. c) în privința art. 156 § 5 și 5a, art. 1 pct. 65 lit. b), pct. 79 lit. b), pct. 88 și pct. 204 lit. b), care intră în vigoare la data de 2 iunie 2014".

53) trimiterea nr. 1 și art. 5 din Legea din data de 4 aprilie 2014 referitoare la modificarea Legii – Codul penal și a unor alte legi (M.Of. poz. 538), care prevăd :

„[1)] Prezenta lege realizează, prin prevederile sale, implementarea parțială a Directivei 2011/93 / UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual împotriva exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile, care înlocuiește Decizia-cadru 2004/68/JAI a Consiliului (JO L nr. 355 din 17 decembrie 2011, pag. 1 și JO L nr. 18 din 21 ianuarie 2012, pag. 7)".

„Art. 5. Legea intră în vigoare în termen de 30 zile de la data promulgării".

54) art. 14, art. 16, art. 17, art. 19, art. 21, art. 22 şi art. 29 din Legea din data de 20 februarie 2015 referitoare la modificarea Legii – Codul penal şi a unor alte legi (M.Of. poz. 396), care prevăd:

„Art. 14. 1. În ceea ce priveşte condamnaţii împotriva cărora, înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, a fost pronunţată condamnarea definitivă cu executare de privare de libertate şi care îndeplinesc condiţiile prevăzute în Legea din 7 iunie 2007 privind executarea pedepsei privative de libertate în afara instituţiei penale în sistemul de supraveghere electronică (M.Of. din 2010 nr. 142, poz 960, cu modificările ulterioare[1)a)]), se aplică prevederile de până în prezent.

2. În legătură cu condamnaţii la care se face referire în alin. (1), pentru care s-a decis executarea sentinţei de privare de libertate în afara sistemului penitenciar prin supraveghere electronică, şi pentru condamnaţii, care la data intrării în vigoare a prezentei legi execută pedeapsa în afara închisorii în acest sistem, instanţa de judecată, la cererea persoanei condamnate, în cazul în care obiectivele pedepsei sunt astfel îndeplinite, se poate converti restul pedepsei de privare de libertate cu o pedeapsă de restrângere a libertăţii sub formă de obligaţie de a rămâne la locul de domiciliu sau în alt loc desemnat, cu utilizarea unui sistem de supraveghere electronică, presupunând că o zi de închisoare este egală cu două zile de restrângere a libertăţii.

3. În cazul comutării pedepsei cu închisoarea în pedeapsa de restrângere a libertăţii ştergerea condamnării se face în prin lege după expirarea perioadei prevăzute la articolul. 107 alin. (4) din legea menţionată la art. 1, în sensul conferit prin prezenta lege.

4. Transformarea pedepsei cu închisoarea în pedeapsa de restrângere a libertăţii nu scuteşte condamnatul de la executarea măsurilor punitive impuse împotriva sa, de confiscare, de măsurile compensatorii sau de măsurile asiguratorii, chiar dacă ulterior a fost pronunţată o pedeapsă cumulată. În acest caz, prescripţia condamnării nu poate avea loc înainte de executarea, scutirea sau prescrierea executării măsurii penale impuse, a confiscării sau a măsurii compensatorii. Prescripţia condamnării nu poate avea loc nici înainte de executarea măsurii asiguratorii.

5. În cazul în care condamnatul se sustrage de la executarea pedepsei de restricţionare a libertăţii sau de la măsurile penale dispuse, instanţa anulează decizia privind comutarea pedepsei cu închisoarea într-o pedeapsă de restricţionare a libertăţii. În acest caz, pedeapsa cu închisoarea este executorie.

6. În caz de revocare a deciziei privind comutarea pedepsei cu închisoarea într-o pedeapsă de restricţionare a libertăţii, se ia în calcul pedeapsa care a fost executată deja. Prevederea alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

[1)] [a)] Modificările textului unitar au fost publicate în M.Of. nr. 217 din .....2011, poz. 1280, M.Of. din 2012 poz. 692 şi M.Of. din 2013 poz. 509 şi 915.

7. În procedurile privind cauzele menționate la alin. (2), (5) și (6), se aplică prevederile Legii menționate la art. 4, în formularea conferită prin prezenta lege. Hotărârile emise în baza alin. (2), (5) și (6) pot fi atacate prin apel.

8. Informațiile referitoare la comutarea restului de pedeapsă de privare de libertate se înscriu în Registrul Penal Național (*cazier – n.trad.*). Aceste informații sunt incluse în notificarea menționată în art. 11 alin. (1) pct. 2 din Legea menționată la art. 7".

„Art. 16. 1. În cazurile soluționate prin hotărâre definitivă înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, în cazul în care a fost dispusă o pedeapsă de închisoare cu suspendare condiționată a executării și nu s-a dispus executarea pedepsei, instanța de judecată, la cererea persoanei condamnate, în cazul în care obiectivele pedepsei vor fi îndeplinite în acest fel, poate:

1) în cazul în care veniturile condamnatului, situația patrimonială sau potențialul său câștig justifică convingerea că persoana condamnată poate plăti o amendă – comutarea pedepsei cu închisoarea în amendă, admițând că o zi de închisoare este egală cu două zile de amendă; amenda nu poate depăși suma a 810 zile de amendă.

2) în cazul în care veniturile condamnatului, situația patrimonială sau potențialul său câștig justifică convingerea că persoana condamnată nu va plăti amenda – comutarea pedepsei de privare de libertate în obligația de a efectua o muncă neremunerată și controlată în scopuri sociale, admițând că o zi de închisoare este egală cu două zile de restricționare a libertății; pedeapsa restricționării libertății nu poate dura mai mult de 4 ani.

2. Prevederea alin. (1) nu se aplică condamnatului care nu a executat obligația prevăzută la art. 72 § 1 pct. 7b sau § 2 din legea menționată la art. 1.

3. În cazul comutării pedepsei privative de libertate în amendă sau în restricționarea libertății, ștergerea condamnării se face prin lege la expirarea perioadelor prevăzute la art. 107 §4 și 4a din legea menționată la art. 1 în formularea din prezenta lege.

4. Comutarea pedepsei privative de libertate în amendă sau în restricționarea libertății nu îl exonerează pe condamnat de executarea măsurilor penale impuse acestuia, de confiscare, de măsurile compensatorii sau asiguratorii, chiar dacă ulterior a fost impusă o pedeapsă cumulată. În acest caz, ștergerea condamnării nu poate avea loc înainte de executarea, scutirea sau limitarea executării măsurii penale impuse, a confiscării sau a măsurii asiguratorii. Ștergerea condamnării nu poate avea loc nici înainte de executarea măsurii asiguratorii.

5. În cazul în care condamnatul se sustrage de la plata amenzii, de la executarea unei pedepse de restricționare a libertății, de la îndeplinirea obligațiilor penale impuse, instanța de judecată abrogă modificarea menționată la alin. (1) și decide executarea pedepsei de privare de libertate.

6. În cazul abrogării modificării menţionate la alin. (1) şi hotărârii executării pedepsei de privare de libertate, se iau în calcul în contul pedepsei amenda şi restricţionarea de libertate executate deja. Prevederile alin. (1) se aplică corespunzător.

7. Revederea de la alin. (1) nu se aplică, în cazul în care pedeapsa privativă de libertate cu suspendarea condiţionată a executării a fost pronunţată în baza art. 60 § 5 din legea menţionata la art. 1 din prezenta lege.

8. În procedurile privind cauzele de tipul celor menţionate la alin. (1), (5) şi (6), se aplică prevederile legii menţionate la art. 5, în formularea din prezenta lege. Hotărârile emise în baza alin. (1), (5) şi (6) pot fi atacate.

9. Informaţiile privind comutarea pedepsei de privare de libertate în suspendare condiţionată a executării sunt notificate în Registrul Penal Naţional. Aceste informaţii sunt incluse în notificarea menţionată la art. 11 alin. (1) pct. 2 din legea menţionată în art. 7 din prezenta lege.

Art. 17. 1. În cazurile în care, înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi instanţa a emis o hotărâre în baza art. 75 § 2 din legea menţionată la art. 1, sentinţa definitivă referitoare la executarea pedepsei privative de libertate suspendate condiţional care nu depăşeşte un an, instanţa, la solicitarea condamnatului, în situaţia în care sunt astfel îndeplinite obiectivele pedepsei, având în vedere importanţa şi natura infracţiunii, poate înlocui pedeapsa privativă de libertate cu obligaţia de a efectua munca obligatorie, controlată şi neremunerată, în scopuri sociale, considerând că o zi rămasă de executat din pedeapsa cu închisoarea este egală cu două zile de restricţionare a libertăţii.

2. Prevederea de la alin. (1) nu se aplică condamnatului care nu a executat obligaţia prevăzută la art. 72 § 1 pct. 7b sau § 2 din legea menţionata la art. 1.

3. În cazul comutării pedepsei cu închisoarea într-o pedeapsă cu restricţionarea libertăţii, ştergerea condamnării se face prin lege după trecerea perioadei prevăzute la art. 107 § 4 din legea menţionata la art. 1, în formularea din prezenta lege.

4. Comutarea pedepsei cu închisoarea într-o pedeapsă cu restricţionarea libertăţii nu îl exonerează pe condamnat de mijloacele punitive pronunţate împotriva sa, de confiscare, de măsuri compensatorii sau măsuri asiguratorii, chiar dacă ulterior a fost pronunţată o pedeapsă cumulată. În acest caz, ştergerea condamnării nu poate avea loc înainte de executarea, scutirea sau prescrierea executării măsurii punitive stabilite, confiscării sau compensării. Ştergerea condamnării nu poate avea loc nici înainte de aplicarea măsurii asiguratorii.

5. Dacă condamnatul se sustrage de la executarea pedepsei privative de libertate, de la executarea obligaţiilor impuse sau de la sau de la măsurile punitive impuse, instanţa abrogă hotărârea privind comutarea pedepsei cu

închisoarea într-o pedeapsă cu restricționarea libertății. În această situație, pedeapsa cu închisoarea este executorie.

6. În cazul abrogării deciziei privind comutarea pedepsei cu închisoarea într-o pedeapsă de restricționare a libertății, în contul pedepsei cu închisoarea se consideră pedeapsa deja executată. Prevederea de la alin. (1) se aplică corespunzător.

7. În procedurile privind cauzele de tipul celor menționate la alin. (1), (5) și (6), se aplică prevederile legii menționate la art. 5, în formularea din prezenta lege. Hotărârile emise în baza alin. (1), (5) și (6) pot fi atacate.

8. Informațiile privind comutarea pedepsei de privare de libertate în suspendare condiționată a executării sunt notificate în Registrul Penal Național. Aceste informații sunt incluse în notificarea menționată la art. 11 alin. (1) pct. 2 din legea menționată în art. 7 din prezenta lege."

„Art. 19. 1. Prevederile Capitolului IX din legea menționata la art. 1, în formularea din prezenta lege, nu se aplică sentințelor definitive pronunțate înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, cu excepția cazului în care este necesară pronunțarea unei pedepse cumulate cu o condamnare definitivă pronunțată după data intrării în vigoare a prezentei legi.

2. În cazul în care pedeapsa cumulată din sentința definitivă pronunțată este mai mare decât limita superioară a pedepsei cumulate stabilite prin Legea menționată la art. 1 în formularea din prezenta lege, se diminuează până la limita superioară a pedepsei cumulate stabilite prin legea menționată la art. 1, în formularea din prezenta lege".

„Art. 21. Pentru condamnări definitive prin sentințe emise înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, pentru ștergerea condamnării se aplica prevederile din legea menționată la art. 1, în formularea din prezenta lege, în afară de situația în care perioada de ștergere s-a încheiat înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi. Dacă însă, în conformitate cu prevederile legii menționate la art. 1, în formularea din prezenta lege, perioada de ștergere a condamnării ar trece înainte de ziua intrării în vigoare a prezentei legi, ștergerea condamnării se face la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 22. În cauzele nefinalizate înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, la care procurorul a depus solicitare în baza art. 52 din legea menționată la art. 1, iar prevederea art. 52 se aplica în baza art. 4 din legea menționată la art. 1, se aplică prevederile legii menționate la art. 5 în formularea de până acum, în domeniul referitor la obiectul prevăzut în art. 52 din legea menționată la art. 1".

„Art. 29. Legea intră în vigoare la data de 1 iulie 2015, cu excepția:

1) art. 1 pct. 63, art. 2 pct. 1 și 2, art. 3 pct. 1, art. 4 pct. 46 în privința art. 126 § 5 și 10 precum și art. 23 alin. (4), care intră în vigoare în ziua următoare zilei promulgării;

2) art. 1 pct. 39 lit. a), art. 8 pct. 2 și art. 12, care intră în vigoare după trecerea a 14 zile de la data promulgării".

55) art. 6 şi art. 9 din Legea din data de 20 martie 2015 referitoare la modificarea Legii – Codul penal şi a unor alte legi (M.Of. poz. 541 şi 2183), care prevăd :

„Art. 6. Persoanele pentru care, înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, a fost adoptată o măsură obligatorie printr-o hotărâre definitivă care interzice conducerea vehiculelor în temeiul art. 42 § 2 din legea menţionată la art. 1, prevederile art. 182a din Legea menţionată la art. 3 se aplică în cazul în care măsura respectivă a fost executată timp de cel puţin 18 luni".

„Art. 9. Legea intră în vigoare în termen de 30 zile de la data promulgării, cu excepţia art. 5 pct. 7 lit. b), în domeniul referitor la art. 102 alin. (1) lit. b) din legea menţionată la art. 5, care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2017".

56) art. 4 din Legea din data de 10 septembrie 2015 referitoare la modificarea Legii – Codul penal, a Legii construcţiilor şi a Legii – Codul de procedură în caz de contravenţii (M.Of. poz. 1549), care prevede:

„Art. 4. Legea intră în vigoare în termen de 3 luni de la data promulgării".

57) art. 7 din Legea din data de 11 septembrie 2015 referitoare la modificarea Legii referitoare la siguranţa la evenimentele cu participare în masă şi a unor alte legi (M.Of. poz. 1707), care prevede:

„Art. 7. Legea intră în vigoare în termen de 30 zile de la data promulgării".

58) trimiterea nr. 1 şi art. 6 din Legea din data de 9 octombrie 2015 referitoare la modificarea Legii – Codul penal şi a unor alte legi (M.Of. poz. 1855), care prevăd :

„ Prezenta lege realizează, prin prevederile sale, implementarea Directivei Parlamentului European şi a Consiliului 2014/62/UE din 15 mai 2014 privind protecţia prin măsuri de drept penal a monedei euro şi a altor monede împotriva falsificării şi de înlocuire a Deciziei-cadru 2000/383/JAI a Consiliului (JO L nr. 151 din 21 mai 2014, p. 1), Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European şi a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a standardelor minime privind drepturile, sprijinul şi protecţia victimelor infracţiunilor şi de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220 / JAI a Consiliului (JO L nr. 315 din 14 noiembrie 2012, p. 57) şi Decizia-cadru 2002/466/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2002 privind consolidarea sistemului penal pentru a preveni intrarea ilegală, tranzitul şi şederea ilegală (JO L nr. 328 din 5 decembrie 2002, p. 1)".

„Art. 6. Legea intră în vigoare 3 luni de la data promulgării, cu excepţia art. 1 pct. 3, care intră în vigoare la data de 23 mai 2016".

59) art. 2 şi art. 3 din Legea din data de 15 ianuarie 2016 referitoare la modificarea Legii – Codul penal (M.Of. poz. 189), care prevăd :

„Art. 2. Pentru faptele comise înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, prescrierea se aplică astfel cum a fost modificat prin prezenta lege, cu excepția cazului în care termenul de prescriere a expirat deja.

Art. 3. Legea intră în vigoare în termen de 14 zile de la data promulgării".

60) art. 3 şi art. 6 din Legea din data de 11 martie 2016 referitoare la modificarea Legii – Codul penal şi a Legii – Codul penal executoriu (M.Of. poz. 428), care prevăd:

„Art. 3. Faţă de persoanele care au depus, înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi cererea menționată la art. 14 alin. (2) şi art. 18 alin. (1) din legea din data de 20 februarie 2015 referitoare la modificarea Legii – Codul penal şi a unor alte legi (M.Of. poz. 396), se aplică prevederile anterioare".

„Art. 6. Legea intră în vigoare la data de 15 aprilie 2016".

61) art. 21, art. 26 şi art. 28 din Legea din data de 11 martie 2016 referitoare la modificarea Legii – Codul de procedură penală şi a unor alte legi (M.Of. poz. 437), care prevăd :

„Art. 21. În cazul în care există îndoieli cu privire la aplicarea prevederilor curente sau prevederilor în formularea din prezentul act, se vor aplica prevederile prezentei legi".

„Art. 26. Dacă art. 59a din legea modificată prin art. 7, în formularea de până acum, se aplică după intrarea în vigoare a prezentei legi, în analizarea solicitării se aplică şi art. 23b din legea modificată prin art. 1 în formularea de până acum".

„Art. 28. Legea intră în vigoare la data de 15 aprilie 2016 r., cu excepția art. 1 pct. 5, 81 şi 109, care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2017".

62) art. 31 din Legea din data de 13 mai 2016 privind prevenirea amenințărilor de infracțiuni pe fond sexual (M.Of. poz. 862), care prevede:

„Art. 31. Legea intră în vigoare la data de 1 octombrie 2017".

63) art. 65 din Legea din data de 10 iunie 2016 privind activitățile anti-teroriste (M.Of. poz. 904), care prevede:

Art. 65. Legea intră în vigoare după 7 zile de la data promulgării, cu excepția art. 43, care intră în vigoare după 30 de zile de la data promulgării".

Mareşalul Seimului: M. Kuchcinski

BCU JAGELLONIAN UNIVERSITY LIBRARY

Anexă la Anunțul Mareșalului Seimului Republicii Polonia din data de 5 iulie 2016 (poz. 1137)

LEGEA
din data de 6 iunie 1997
CODUL PENAL

PARTEA GENERALĂ

CAPITOLUL I
Principiile răspunderii penale

Art. 1.

§ 1. Răspunde penal numai persoana care comite o infracțiune sancționată prin legea în vigoare la momentul comiterii acesteia.

§ 2. Nu este infracțiune o faptă interzisă care produce o daună socială neglijabilă.

§ 3. Nu comite o infracțiune autorul unei fapte interzise dacă nu poate fi dovedită vina în timpul comiterii faptei.

Art. 2.

Răspunde penal pentru o infracțiune săvârșită prin omisiune numai persoana care avea obligația legală explicită de a preveni efectele.

Art. 3.

Pedepsele și alte măsuri prevăzute în prezentul Cod se aplică cu respectarea principiilor umanitare, în special în ceea ce privește respectul pentru demnitatea umană.

Art. 4.

§ 1. Dacă în timpul dezbaterii este în vigoare o altă lege decât cea de la momentul comiterii infracțiunii, se aplică legea nouă, dar trebuie aplicată legea anterioară dacă aceasta este mai favorabilă pentru inculpat.

§ 2.[1)] În cazul în care, în conformitate cu Legea nouă, pentru fapta la care se referă sentința nu poate fi pronunțată o pedeapsă similară cu cea pronunțată, pedeapsa se diminuează până la cea mai severă pedeapsă care poate fi pronunțată în baza noii legi.

[1)] În formularea prevăzută la art. 1 pct. 1 din Legea din 20 februarie 2015 de modificare a Codului penal și a altor acte (M.Of., poz. 396), care a intrat în vigoare la 1 iulie 2015.

POLONSKI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 3. În cazul în care, în conformitate cu Legea nouă, fapta la care se referă sentința nu se sancționează prin privarea de libertate, pedeapsa cu privare de libertate executorie aplicată se transforma în amendă sau în pedeapsa de restricționare a libertății, și se admite că o lună de privare de libertate este egală cu 60 cote zilnice de amendă sau cu 2 luni de restricționare a libertății.

§ 4. Dacă conform legii noi fapta la care se referă sentința nu mai este infracțiune, condamnarea se șterge prin efectul legii.

Art. 5.

Legea penală poloneză se aplică făptuitorului care a comis un act interzis pe teritoriul Republicii Polonia, pe o navă maritimă sau o aeronavă polonă, în afară de situațiile în care legile internaționale la care Republica Polonia este parte prevăd altfel.

Art. 6.

§ 1. Fapta interzisă se consideră a fi comisă în timpul în care făptuitorul a acționat sau a omis să facă acțiunile pe care avea obligația să le facă.

§ 2. Fapta interzisă se consideră a fi comisă la locul în care făptuitorul a acționat sau omis să facă acțiunile pe care avea obligația să le facă, sau unde a apărut sau trebuia să apară efectul faptei interzise conform intenției făptuitorului.

Art. 7.

§ 1. Infracțiunile sunt grave sau mai puțin grave.

§ 2. Este o infracțiune gravă infracțiunea sancționată cu privarea de libertate pe o perioadă de 3 ani sau mai mult.

§ 3.[2)] Este o infracțiune mai puțin gravă infracțiunea sancționată cu o amendă care depășește 30 cote zilnice sau 5.000 zloți, cu pedeapsa de restricționare a libertății care depășește 1 lună sau cu pedeapsa de privare de libertate care depășește 1 lună.

Art. 8.

O infracțiune gravă poate fi comisă numai intenționat; infracțiunile mai puțin grave pot fi săvârșite, de asemenea, neintenționat, dacă legea prevede astfel.

Art. 9.

§ 1. O faptă interzisă este comisă intenționat, dacă făptuitorul intenționează să o comită, urmărind să o comită sau, anticipând posibilitatea de a o comite, el acceptă acest lucru.

§ 2. O faptă interzisă este comisă fără intenție în cazul în care făptuitorul, fără a avea intenția, o comite totuși, ca urmare a nerespectării precauției

[2)] În formularea prevăzută la art. 1 pct. 2 din Legea menționată la nota de subsol 1.

cerute în circumstanţele date, în ciuda faptului că putea anticipa sau prezice posibilitatea comiterii unei astfel de fapte.

§ 3. Făptuitorul suportă consecinţe mai severe, stabilite prin lege în funcţie de urmările faptei, dacă făptuitorul a prevăzut sau ar fi putut să prevadă aceste urmări.

Art. 10.

§ 1. Regulile stabilite în prezentul Cod se aplică celor care comit o infracţiune după vârsta de 17 ani.

§ 2.[3)] Minorii cu vârsta de peste 15 ani care comit o faptă interzisă prevăzută în art. 134, art. 148 §1,2 sau 3, art. 156 § 1 sau 3, art. 163 § 1 sau 3, art. 166, art. 173 § 1 sau 3, art. 197 § 3 sau 4, art. 223 § 2, art. 252 § 1 sau 2 şi în art. 280, pot răspunde penal conform principiilor prevăzute în prezentul Cod dacă împrejurările faptei şi nivelul de dezvoltare al făptuitorului, calităţile sale şi condiţiile personale justifică acest lucru, în special dacă măsurile educative sau corective aplicate anterior nu au dat rezultate.

§ 3. În cazul prevăzut în § 2 pedeapsa aplicată nu poate depăşi două treimi din pedeapsa maximă prevăzută prin lege pentru infracţiune; instanţa poate aplica şi o diminuare extraordinară a pedepsei.

§ 4. În ceea ce priveşte făptuitorul care a comis infracţiunea după împlinirea vârstei de 17 de ani, dar înainte de vârsta de 18 ani, instanţa va aplica în loc de pedeapsă măsuri educative, de tratament sau de corecţie, pentru minori, în cazul în care circumstanţele cazului şi gradul de dezvoltare al făptuitorului, caracteristicile sale personale şi condiţiile personale justifică acest lucru.

Art. 11.

§ 1. O faptă poate constitui o singură infracţiune.

§ 2. Dacă fapta prezintă caracteristicile prevăzute în două sau mai multe prevederi ale legii, instanţa va pronunţa condamnarea pentru o faptă pe baza tuturor dispoziţiilor aplicabile.

§ 3. În cazul prevăzut la § 2 instanţa va aplica pedeapsa pe baza dispoziţiei care prevede pedeapsa cea mai severă, fără a se împiedica luarea de decizii cu privire la alte măsuri prevăzute de lege pe baza tuturor dispoziţiilor aplicabile.

Art. 12.

Două sau mai multe fapte, la intervale scurte de timp, în executarea intenţiei predeterminate, se vor considera a fi o singură infracţiune; dacă obiectul infracţiunii este un bun personal, condiţia pentru a considera o singură infracţiune este ca partea vătămată să fie aceeaşi.

[3)] În formularea prevăzută la art. 1 pct. 1 din Legea din 26 noiembrie 2010 de Modificare a Legii – Codul Penal şi a Legii poliţiei (M.Of. poz 1602), Care a intrat în vigoare la data de 22 martie 2011.

CAPITOLUL II
Forme de comitere a infracțiunii

Art. 13.

§ 1. Săvârşeşte o tentativă persoana care intenţionează direct să comită o faptă interzisă, dar nu o comite.

§ 2. Se consideră tentativă şi atunci când făptuitorul nu îşi dă seama că infracţiunea este imposibilă din cauza lipsei unui obiect adecvat pentru săvârşirea acesteia sau din cauza utilizării unui mijloc nepotrivit pentru comiterea faptei interzise.

Art. 14.

§ 1. Instanţa va aplica pedeapsa pentru tentativă în limitele pedepsei prevăzute pentru infracţiunea dată.

§ 2. În situaţia prevăzută la art. 13 § 2 poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei şi poate chiar renunţa la aplicarea pedepsei.

Art. 15.

§ 1. Nu se pedepseşte pentru tentativă persoana care a renunţat de bunăvoie la comitere sau a oprit în mod voluntar efectele infracţiunii.

§ 2. Instanţa poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei faţă de făptuitorul care a încercat în mod voluntar să împiedice efectul faptei cu caracter de infracţiune.

Art. 16.

§ 1. Premeditarea există numai în cazul în care infractorul, pentru a comite o infracţiune, ia măsuri menite să creeze condiţiile realizării acesteia, inclusiv prin înţelegerea cu o altă persoană, obţine sau pregăteşte mijloace, colectează informaţii şi elaborează un plan de acţiune.

§ 2. Premeditarea este pedepsită numai atunci când legea prevede acest lucru.

Art. 17.

§ 1. Nu este supusă sancţiunilor pentru premeditare persoana care s-a retras în mod voluntar, în special dacă a distrus mijloacele sau a preîntâmpinat utilizarea acestora în viitor; în cazul încheierii unui acord cu o altă persoană în scopul comiterii unei infracţiuni, cel care a depus eforturi semnificative pentru a preveni comiterea nu va fi pedepsit.

§ 2. Nu este supusă sancţiunilor pentru premeditare persoana căreia i se aplică prevederile art. 15 § 1.

Art. 18.

§ 1. Răspunde pentru comitere nu numai cel care comite o faptă interzisă, singur sau împreună şi în mod concertat cu o altă persoană, dar, de asemenea,

cel care conduce executarea unei infracţiuni de către o altă persoană sau folosind dependenţa altei persoane, îi comandă executarea unei astfel de fapte.

§ 2. Răspunde pentru instigare cel care, dorind ca o altă persoană să comită o infracţiune, o îndeamnă să facă acel lucru.

§ 3. Răspunde pentru complicitate persoana care, având intenţia ca o altă persoană să comită o infracţiune, sprijină prin comportamentul său săvârşirea faptei, în special asigurând mijlocul de comitere, mijlocul de transport, furnizând sfaturi sau informaţii; răspunde pentru sprijinirea infractorului şi persoana care, încălcând obligaţia juridică specială de a preveni o acţiune interzisă, prin inacţiunea sa, sprijină o altă persoană să comită o infracţiune.

Art. 19.

§ 1. Instanţa va aplica pedeapsa pentru instigare sau pentru complicitate în limitele pedepsei prevăzute pentru infracţiunea dată.

§ 2. Instanţa poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei pentru complicitate.

Art. 20.

Fiecare dintre cei care participă la comiterea unei infracţiuni răspunde în limitele intenţiei sau lipsei sale de intenţie, indiferent de responsabilitatea celorlalte persoane care au participat.

Art. 21.

§ 1. Circumstanţele personale, care exclud, atenuează sau agravează răspunderea penală, sunt luate în considerare numai în privinţa persoanei în cauză.

§ 2. Dacă o circumstanţă personală care determină majorarea pedepsei reprezintă o caracteristică a infracţiunii, răspunde penal şi persoana care a participat la săvârşirea faptei, dacă aceasta cunoştea împrejurarea respectivă, chiar dacă nu o priveşte personal pe aceasta.

§ 3. Faţă de un participant căruia nu i se aplică circumstanţele prevăzute la § 2, instanţa poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei.

Art. 22.

§ 1. Dacă s-a săvârşit numai o tentativă, persoana prevăzută la art. 18 § 2 şi 3 răspunde pentru tentativă.

§ 2. Dacă nu a existat tentativă, instanţa poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei şi poate chiar renunţa la aplicarea pedepsei.

Art. 23.

§ 1. Nu se pedepseşte participantul care a oprit în mod voluntar infracţiunea.

§ 2. Instanţa poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei faţă de participantul care a încercat în mod voluntar să împiedice săvârşirea infracţiunii.

Art. 24.

Răspunde pentru instigare persoana care, pentru a direcționa către o altă persoană acuzațiile în procedura penală, o instigă pe aceasta la comiterea unei infracțiuni. În acest caz nu se aplică art. 22 și 23.

CAPITOLUL III
Cauze care înlătură răspunderea penală

Art. 25.

§ 1. Nu comite o infracțiune persoana care, în legitimă apărare, respinge un atac direct, ilegal, asupra oricărui bun protejat prin lege.

§ 2. În cazul depășirii limitelor legitimei apărări, în special atunci când făptuitorul a folosit o metodă de apărare disproporționată față de pericolul atacului, instanța poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei și poate chiar renunța la pedeapsă.

§ 3.[4] Nu se pedepsește persoana care depășește limitele legitimei apărări din cauză că s-a aflat sub influența fricii sau indignării justificate de circumstanțele atacului.

§ 4. (abrogat)[5]

§ 5. (abrogat)[5]

Art. 26.

§ 1. Nu comite o infracțiune persoana care acționează în sensul înlăturării pericolului imediat care amenință un bun protejat prin lege, dacă acest pericol nu poate fi înlăturat altfel, iar bunul sacrificat are o valoare mai mică decât bunul protejat.

§ 2. Nu comite o infracțiune nici persoana care, salvând un bun protejat prin lege în condițiile prevăzute la § 1, sacrifică un bun care nu are o valoare evident mai mare decât cea a bunului salvat.

§ 3. Dacă sunt depășite limitele stării de necesitate, instanța poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei și chiar poate renunța la aplicarea acesteia.

§ 4. Prevederile § 2 nu se aplică dacă făptuitorul sacrifică un bun față de care are o datorie specială de a-l proteja chiar și expunându-se la pericol.

§ 5. Prevederile § 1-3 se aplică corespunzător, dacă numai una dintre obligațiile făptuitorului putea fi îndeplinită.

---

[4] În formularea prevăzută la art. 1 pct. 2 din legea din data de 5 noiembrie 2009 privind modificarea legilor privind Codul penal, Codul de procedură penală, Codul penal executoriu, Codul penal fiscal și a unor alte legi (M.Of. poz. 1589 și M.Of. din 2010 poz. 625), care a intrat în vigoare la data de 8 iunie 2010.

[5] Completat prin art. 1 pct. 2 din legea menționată la trimiterea 3; abrogat prin art. 1 pct. 3 din legea menționată la trimiterea 1.

BCU JAGIELLONIAN UNIVERSITY LIBRARY

Art. 27.

§ 1. Nu comite o infracţiune persoana care acţionează pentru efectuarea unui experiment cognitiv, medical, tehnic sau economic, dacă beneficiul aşteptat are o importanţă cognitivă, medicală sau economică semnificativă, iar aşteptările referitoare la realizare, scop şi maniera de efectuare a experimentului sunt justificate de stadiul actual al cunoaşterii.

§ 2. Experimentul nu poate fi realizat fără consimţământul participantului, informat în mod corespunzător despre beneficiile aşteptate şi despre consecinţele negative şi probabilitatea apariţiei acestora, precum şi despre posibilitatea de a se retrage de la participarea la experiment în orice etapă.

§ 3. Principiile şi condiţiile pentru admisibilitatea unui experiment medical sunt prevăzute prin lege.

Art. 28.

§ 1.[6] Nu comite o infracţiune persoana care se afla în eroare justificată în ceea ce priveşte circumstanţele care definesc o infracţiune.

§ 2. Făptuitorul care comite o infracţiune convins fiind, în mod eronat, că săvârşeşte o infracţiune pentru care legea prevede o pedeapsă mai uşoară, va răspunde potrivit prevederilor aplicabile pentru infracţiunea la care se aplică pedeapsa mai uşoară.

Art. 29.

Nu comite o infracţiune făptuitorul care săvârşeşte o faptă interzisă având convingerea justificată, dar eronată, că există o circumstanţă care exclude ilegalitatea sau vinovăţia; dacă eroarea făptuitorului nu este justificată, instanţa poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei.

Art. 30.

Nu comite o infracţiune persoana care săvârşeşte o faptă interzisă nefiind conştient, în mod justificat de nelegalitatea acesteia; dacă eroarea făptuitorului este nejustificată, instanţa poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei.

Art. 31.

§ 1. Nu comite o infracţiune persoana care, din cauza unei boli psihice, a unui retard mintal sau a altor perturbări ale funcţiilor psihice, nu a putut recunoaşte, în timpul comiterii faptei, care este semnificaţia acesteia sau nu şi-a putut controla comportamentul.

§ 2. Dacă, în momentul comiterii infracţiunii, capacitatea făptuitorului de a recunoaşte semnificaţia faptei sau de a-şi controla comportamentul a fost în mare măsură limitată, instanţa poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei.

---

[6] În formularea stabilită la art. 1 pct. 4 din legea menţionată la trimiterea 1.

§ 3. Prevederile § 1 şi 2 nu se aplică în cazul în care făptuitorul se află în stare de ebrietate sau sub influenţa unor substanţe care au ca rezultat excluderea sau reducerea discernământului sau a abilităţii de a prevedea rezultatul.

CAPITOLUL IV
Sancţiuni

Art. 32. Constituie sancţiuni:

1. amenda;
2. restricţionarea libertăţii;
3. privarea de libertate;
4. privarea de libertate pentru 25 de ani;
5. privarea de libertate pe viaţă.

Art. 33.

§ 1.[7] Amenda se stabileşte în zile-amendă indicându-se numărul de zile-amendă şi valoarea unei zile-amendă; dacă legea nu prevede altfel, cel mai mic număr de zile-amendă este de 10, iar cel mai mare este de 540.

§ 2. Instanţa poate aplica o amendă alături de pedeapsa privării de libertate prevăzută la art. 32 pct. 3, în cazul în care făptuitorul a săvârşit infracţiunea pentru a obţine un beneficiu material sau dacă s-a obţinut beneficiul material.

§ 3. La stabilirea zilei-amendă, instanţa ia în considerare venitul făptuitorului, condiţiile sale personale şi familiale, relaţiile de proprietate şi oportunităţile de câştig; o zi-amendă nu poate fi mai mică de 10 zloţi şi nici mai mare de 2.000 zloţi.

Art. 34.

§ 1.[8] Dacă legea nu prevede altfel, pedeapsa restricţionării libertăţii durează minim 1 lună şi maxim 2 ani; pedeapsa se stabileşte în luni şi în ani.

§ 1a.[9] Pedeapsa restricţionării libertăţii constă în:

1) obligaţia de a efectua o muncă neremunerată, controlată, în folosul comunităţii;

2) (abrogat)[10]

3) (abrogat)[11]

---

[7] În formularea stabilită la art. 1 pct. 3 din legea menţionată la trimiterea 4.

[8] În formularea stabilită la art. 1 pct. 3 din legea menţionată la trimiterea 4.

[9] Completat prin art. 1 pct. 5 lit. b) din legea menţionată la trimiterea 1.

[10] Prin art. 1 pct. 1 din legea din data de 11 martie 2016 privind modificarea legilor – Codul penal şi Codul penal executoriu (M.Of, poz. 428), care a intrat în vigoare la data de 15 aprilie 2016.

[11] Prin art. 7 pct. 1 lit. a) din legea din data de 11 martie 2016 privind modificarea legii – Codul penal şi alte legi (M.Of. nr. ... din .... poz. 437), care a intrat în vigoare la data de 15 aprilie 2016.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

4) deducerea de la 10% la 25% din remuneraţia lunară pentru un scop social indicat de instanţă.

§ 1b.[9] Obligaţiile şi deducerile prevăzute la §1a sunt stabilite împreună sau separat.

§ 2.[12] Pe durata executării pedepsei cu restricţionarea libertăţii, condamnatul:

1) nu-şi poate schimba domiciliul permanent fără acordul instanţei;

2) (abrogat)[13]

3) are obligaţia să furnizeze explicaţii privind cursul executării pedepsei.

§ 3.[14] Atunci când aplică o pedeapsă de restricţionare a libertăţii, instanţa poate decide cu privire la prestaţiile în numerar prevăzute la art. 39 alin. 7 sau la obligaţiile prevăzute la art. 72 § 1 punctele 2-7a.

Art. 35.[15]

§ 1. Munca neremunerată şi controlată în folosul comunităţii este prestată în cuantum de 20 până la 40 de ore lunar.

§ 2. Deducerea din remuneraţia pentru muncă poate fi dispusă faţă de persoana angajată; în perioada pentru care a fost aplicată deducerea, persoana condamnată nu poate rezilia fără consimţământul instanţei contractul de muncă.

§ 3. (abrogat)[16]

§ 4.[17] Pentru stabilirea prestaţiei în bani indicate la art. 39 pct. 7 şi a obligaţiilor prevăzute la art. 72 § 1 pct. 2-7a, prevederea de la art. 74 se aplică corespunzător.

Art. 36.

§ 1. (abrogat)[18]

§ 2. (abrogat)[19]

§ 3. (abrogat)[19]

Art. 37.

Pedeapsa privării de libertate prevăzută la art. 32 pct. 3 este de minim o lună şi maxim 15 ani; pedeapsa se stabileşte în luni şi ani.

---

[12] În formularea stabilită la art. 1 pct. 4 din legea menţionată la trimiterea 4.

[13] Prin art. 1 pct. 5 lit. c) din legea menţionată la trimiterea 1.

[14] Completat prin art. 1 pct. 5 lit. d) din legea menţionată la trimiterea 1; în formularea stabilită la art. 7 pct. 1 lit. b) din legea menţionată la trimiterea 11.

[15] În formularea stabilită la art. 1 pct. 6 din legea menţionată la trimiterea 1.

[16] Prin art. 1 pct. 2 din legea menţionată la trimiterea 10.

[17] În formularea stabilită la art. 7 pct. 2 din legea menţionată la trimiterea 11.

[18] Prin art. 1 pct. 6 lit. a) din legea menţionată la trimiterea 4.

[19] Prin art. 1 pct. 7 din legea menţionată la trimiterea 1.

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 37a.[20)]

Dacă Legea prevede pedeapsa privării de libertate de până la 8 ani, în locul acesteia se poate aplica amenda sau pedeapsa cu restricționarea libertății prevăzută la art. 34 § 1a pct. 1 sau 4.

Art. 37b.[21)]

În cazul unei infracțiuni care se pedepsește cu privare de libertate, indiferent de minimul legal prevăzut pentru infracțiune, instanța poate aplica atât o pedeapsă cu privarea de libertate de cel mult 3 luni, respectiv în cazul în care limita superioară a pedepsei este de cel puțin 10 ani – șase luni, cât și pedeapsa cu restricționarea libertății până la 2 ani. Prevederile art. 69-75 nu se aplică. Se va aplica mai întâi pedeapsa cu privarea de libertate, cu excepția cazului în care legea prevede altfel.

Art. 38.[22)]

§ 1. Dacă legea prevede o reducere sau o sporire extraordinară a limitei superioare a sancțiunii, iar pedeapsa prevăzută cuprinde mai multe dintre sancțiunile menționate la art. 32 pct. 1-3, reducerea sau majorarea se aplică fiecăreia dintre aceste sancțiuni.

§ 2. Pedeapsa majorată cu titlu excepțional nu poate depăși 810 zile-amendă, 2 ani de restricționare a libertății sau 20 de ani de privare de libertate; pedeapsa cu privarea de libertate se stabilește în luni și ani.

§ 3. Dacă legea prevede reducerea limitei superioare a pedepsei legale, pedeapsa aplicată pentru o infracțiune pedepsită cu privarea de libertate pe viață nu poate depăși 25 de ani de privare de libertate, iar pedeapsa pentru o infracțiune pedepsită cu 25 de ani de privare de libertate nu poate depăși 20 de ani de privare de libertate.

PL

CAPITOLUL V
Măsuri penale

Art. 39. Măsurile penale sunt:

1) privarea de drepturi publice;

2) interdicția deținerii unei anumite funcții, a exercitării unei anumite profesii sau a desfășurării unei activități economice specifice;

[20)] Completat prin art. 1 pct. 8 din legea menționată la trimiterea 1; în formularea stabilită la art. 1 pct. 3 din legea menționată la trimiterea 10.

[21)] Completat prin art. 1 pct. 8 din legea menționată la trimiterea 1; în formularea stabilită la art. 7 pct. 3 din legea menționată la trimiterea 11.

[22)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 9 din legea menționată la trimiterea 1.

2a)[23] interzicerea desfăşurării activităţilor legate de creşterea, îngrijirea, educarea minorilor sau de îngrijirea acestora;

2b)[24] interdicţia de a se afla în anumite medii sau locuri, interdicţia contactării anumitor persoane, a apropierii de anumite persoane sau a părăsirii unui anumit loc de reşedinţă, fără consimţământul instanţei;

2c)[25] interdicţia accesului la un eveniment cu participare numeroasă;

2d)[26] interdicţia accesului în sălile de jocuri şi a participării la jocurile de noroc

2e)[27] obligaţia de a părăsi periodic spaţiul ocupat împreună cu partea vătămată;

3) interdicţia de a conduce vehicule;

4) (abrogat)[28]

5) (abrogat)[28]

6) (abrogat)[28]

7) prestaţii în bani;

8) informarea publicului despre sentinţă.

Art. 40.

§ 1. Privarea de drepturi publice include pierderea drepturilor de a alege şi de a fi ales în cadrul unei autorităţi publice, organism de autoguvernare profesională sau economică, pierderea dreptului de a participa la administrarea justiţiei şi de a exercita funcţii în organele şi instituţiile de stat şi în autoguvernarea teritorială sau profesională, precum şi pierderea funcţiei militare şi revenirea la nivelul de soldat; privarea de drepturi publice include şi pierderea ordinelor, decoraţiunilor şi titlurilor de onoare şi pierderea dreptului de a le obţine pe timpul privării de drepturi.

---

[23] Completat prin art. 1 pct. 1 din legea din data de 27 iulie 2005 privind modificarea legilor privind – Codul penal, Codul de procedură penală şi Codul penal executoriu (M.Of. poz. 1363), care a intrat în vigoare la data de 26 septembrie 2005.

[24] Completat prin art. 1 pct. 1 din legea menţionată la trimiterea 23; în formularea stabilită la art. 1 pct. 10 lit. a) din legea menţionată la trimiterea 1.

[25] Completat prin art. 72 pct. 1 din legea din data de 20 martie 2009 privind siguranţa evenimentelor cu participare numeroasă (M.Of. poz. 504), care a intrat în vigoare la data de 1 august 2009.

[26] Completat prin art. 99 pct. 1 din legea din data de 19 noiembrie 2009 privind jocurile de noroc (M.Of. poz. 1540), care a intrat în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2010.

[27] Completat prin art. 5 pct. 1 lit. b) din legea din data de 10 iunie 2010 privind modificarea Legii combaterii violenţei în familie şi a unor alte legi (M.Of. poz. 842), care a intrat în vigoare începând cu data de 1 august 2010; în formularea stabilită la art. 1 pct. 10 lit. b) din legea menţionată la trimiterea 1.

[28] Prin art. 1 pct. 10 lit. c) din legea menţionată la trimiterea 1.

§ 2. Instanța poate dispune privarea de drepturi publice în cazul executării unei pedepse privative de libertate pentru o perioadă de cel puțin 3 ani pentru o infracțiune comisă pe temeiuri deosebit de reprobabile.

Art. 41.

§ 1. Instanța poate dispune interzicerea ocupării unei funcții sau a practicării unei profesii dacă făptuitorul a abuzat de funcție sau de profesie la comiterea infracțiunii sau a demonstrat că ocuparea în continuare a funcției sau practicarea profesiei periclitează bunuri esențiale protejate prin lege.

§ 1a.[29)] Instanța poate dispune interzicerea ocupării anumitor funcții sau a oricărei funcții, practicării oricărei profesii sau a anumitor profesii legate de educație, minori sau tratarea minorilor, pentru o perioadă determinată sau pe toată viața, în cazul condamnării pentru o infracțiune împotriva libertății sau decenței sexuale împotriva unui minor sau în cazul condamnării la privare de libertate pentru infracțiuni cu intenție împotriva vieții sau a sănătății unui minor.

§ 1a.[30)] Instanța poate dispune interzicerea ocupării oricărei funcții sau a anumitor funcții, practicarea oricărei activități sau a anumitor activități legate de educație, de tratarea minorilor sau de îngrijirea minorilor, pentru o anumită perioadă determinată sau pentru toată viața în cazul condamnării la pedeapsa cu privarea de libertate pentru infracțiune cu intenție împotriva vieții sau a sănătății unui minor. Instanța dispune interzicerea ocupării oricăror funcții sau a anumitor funcții specifice, practicării oricărei profesii sau a unei anumite profesii sau activități legate de educația, tratamentul sau îngrijirea minorilor pentru o perioadă determinată sau pentru toată viața în caz de condamnare pentru o infracțiune împotriva libertății sau decenței sexuale împotriva unui minor.

§ 1b.[31)] Instanța va dispune interdicția menționată la § 1a, pe viață, în cazul în care făptuitorul va fi condamnat din nou în condițiile prevăzute prin prezenta prevedere.

§ 2. Instanța poate dispune interzicerea desfășurării unei activități economice specifice în cazul condamnării pentru o infracțiune comisă în legătură cu desfășurarea unei astfel de activități, în cazul în care continuarea acestei activități amenință bunurile esențiale protejate prin lege.

[29)] Completat prin art. 1 pct. 2 din legea menționată la trimiterea 23; în formularea stabilită la art. 7 pct. 4 din legea menționată la trimiterea 11; în această formulare va fi în vigoare până la intrarea în vigoare a modificării menționate la trimiterea 30.

[30)] În formularea stabilită la art. 26 din legea din data de 13 mai 2016 privind prevenirea amenințărilor de infracțiuni pe fond sexual (M.Of. poz. 862), care va intra în vigoare în data de 1 octombrie 2017.

[31)] Completat prin art. 1 pct. 2 din legea menționată la trimiterea 23; în formularea stabilită la art. 1 pct. 11 din legea menționată la trimiterea 1.

Art. 41a.[32)]

§ 1.[33)] Instanța poate dispune interdicția de a se afla în anumite medii sau locuri, interdicția contactării anumitor persoane, a apropierii de anumite persoane sau a părăsirii unui anumit loc de reședință, fără consimțământul instanței și poate dispune părăsirea periodică a spațiului ocupat împreună cu partea vătămată în cazul condamnării pentru o infracțiune împotriva libertății sexuale sau decenței împotriva unui minor sau pentru alte infracțiuni contra libertății, precum și în caz de condamnare pentru violență intenționată, în special violența împotriva unei persoane apropiate. Interdicția sau ordinul pot fi coroborate cu obligația de a se prezenta la poliție sau la o altă autoritate desemnată la intervale specificate și cu interdicția de a se apropia de anumite persoane – controlată și prin sistemul de supraveghere electronică.

§ 2.[33)] Instanța dispune interdicția de a se afla în anumite medii sau locuri, interdicția contactării anumitor persoane, a apropierii de anumite persoane sau a părăsirii unui anumit loc de reședință, fără consimțământul instanței, precum și ordinul de părăsire periodică a spațiului ocupat împreună cu partea vătămată în cazul condamnării pentru o infracțiune împotriva libertății sexuale sau decenței împotriva unui minor. Interdicția sau ordinul pot fi coroborate cu obligația de a se prezenta la poliție sau la o altă autoritate desemnată la intervale determinate și cu interdicția de a se apropia de anumite persoane – controlată și prin sistemul de supraveghere electronică.

§ 3.[33)] Instanța dispune interdicția de a se afla în anumite medii sau locuri, interdicția contactării anumitor persoane, a apropierii de anumite persoane sau a părăsirii unui anumit loc de reședință, fără consimțământul instanței, pe viață în cazul, unei noi condamnări în condițiile prevăzute la § 2.

§ 3a.[34)] În cazul dispunerii unei ordonanțe de părăsire periodică a spațiului ocupat împreună cu partea vătămată pentru infracțiunile specificate în Capitolele XXV și XXVI, instanța dispune, pentru aceeași perioadă, interzicerea apropierii de partea vătămată.

§ 4. Atunci când dispune o interdicție de a se apropia de anumite persoane, instanța va indica distanța, pe care persoana condamnată este obligată să o păstreze.

§ 5.[35)] Atunci când dispune un ordin de a părăsi periodic spațiul ocupat împreună cu partea vătămată, instanța va specifica termenul executării.

[32)] Completat prin art. 1 pct. 3 din legea menționată la trimiterea 23; în formularea stabilită la art. 5 pct. 2 din legea menționată prima la trimiterea 27.

[33)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 12 lit. a) din legea menționată la trimiterea 1.

[34)] Completat prin art. 1 pct. 12 lit. b) din legea menționată la trimiterea 1.

[35)] Completat prin art. 1 pct. 12 lit. c) din legea menționată la trimiterea 1.

Art. 41b.[36]

§ 1.[37] Instanța poate dispune interzicerea accesului la un eveniment cu participare numeroasă, în cazul în care infracțiunea a fost săvârșită în legătură cu un asemenea eveniment sau în caz de condamnare pentru o infracțiune de huliganism, iar participarea la evenimentul de masă periclitează bunurile protejate prin lege. Instanța dispune interdicția participării la evenimentele de masă în cazurile specificate în lege.

§ 2. Interdicția accesului la evenimente de masă include toate evenimentele cu participare numeroasă de pe teritoriul Republicii Polonia și meciurile de fotbal jucate de echipa națională a Poloniei sau de un club sportiv polonez în afara teritoriului Republicii Polonia.

§ 3.[38] Dispunând interdicția de acces la un eveniment cu participare numeroasă pentru o faptă comisă în legătură cu un eveniment sportiv cu participare numeroasă, instanța poate dispune ca persoana condamnată să fie prezentă în timpul anumitor evenimente cu participare numeroasă care fac obiectul interdicției la locul de reședință permanentă sau într-un alt loc desemnat, cu utilizarea unui sistem electronic de supraveghere.

§ 4. Instanța dispune interzicerea accesului la evenimentul cu participare numeroasă și obligația prevăzută la § 3 în cazul unei noi condamnări a făptuitorului pentru o infracțiune comisă în legătură cu evenimentul cu participare numeroasă.

§ 5. În cazuri deosebit de justificate, instanța poate dispune ca, după perioada pentru care a fost dispusă obligația prevăzută în § 3, condamnatul să fie obligat să se prezinte în timpul anumitor evenimente cu participare numeroasă care fac obiectul interdicției la unitatea organizatorică a poliției sau într-un loc specificat de către organul teritorial de poliție de la reședința condamnatului sau de comandantul de poliție districtuală sau municipală.

§ 6. Timpul total de aplicare a obligațiilor impuse condamnatului, prevăzute la § 3 și 5, nu poate depăși durata interdicției de a participa la evenimente cu participare numeroasă dispuse față de condamnat.

§ 7. În cazul în care circumstanțele indică imposibilitatea îndeplinirii obligației prevăzute la § 3 sau că o asemenea dispoziție nu va avea efect,

[36] Completat prin art. 72 pct. 2 din legea menționată la trimiterea 25; în formularea stabilită prin art. 5 pct. 1 din Legea din data de 31 august 2011 privind modificarea legii referitoare la siguranța evenimentelor cu participare numeroasă și a unor alte legi (M.Of. poz. 1280), care a intrat în vigoare de la data de 12 noiembrie 2011; a intrat în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2012.

[37] În formularea stabilită la art. 4 din legea din data de 11 septembrie 2015 privind modificarea legii referitoare la siguranța evenimentelor cu participare numeroasă și a unor alte legi (M.Of. poz. 1707), care a intrat în vigoare la data de 26 noiembrie 2015.

[38] În formularea stabilită la art. 1 pct. 13 din legea menționată la trimiterea 1.

în loc de aceasta se va dispune obligaţia condamnatului de a se prezenta în cursul anumitor evenimente de masă prevăzute de interdicţie la unitatea organizatorică a poliţiei sau într-un loc specificat de către organul teritorial de poliţie de la reşedinţa condamnatului ori de comandantul de poliţie districtuală sau municipală.

§ 8. Dispunând obligaţia menţionată la § 3, 5 sau 7, instanţa stabileşte evenimentele cu participare numeroasă pe parcursul cărora trebuie îndeplinită obligaţia, indicând în special numele disciplinelor sportive, numele cluburilor sportive şi domeniul teritorial privind evenimentele la care se aplică obligaţia.

§ 9. Obligaţiile impuse în temeiul § 3, 5 şi 7 se stabilesc în luni şi ani. Obligaţia prevăzută la § 3, se stabileşte pentru o perioadă de minim 6 luni şi maxim 12 luni, iar obligaţia prevăzută la § 7 se stabileşte pentru o perioadă cuprinsă între 6 luni şi 6 ani, fără a depăşi perioada pentru care a fost interzis accesul la evenimentele cu participare numeroasă.

Art. 41c.[39)]

§ 1. Interdicţia accesului în centrele de joc şi a participării la jocuri de noroc nu include şi participarea la loterii promoţionale.

§ 2. Instanţa poate dispune interdicţia de acces în centrele de jocuri şi de participare la jocurile de noroc în caz de condamnare pentru o infracţiune comisă în legătură cu organizarea de jocuri de noroc sau cu participarea la acestea.

Art. 42.

§ 1. Instanţa poate dispune interdicţia de a conduce vehicule de un anumit tip în cazul condamnării unei persoane participante la trafic pentru o infracţiune împotriva siguranţei circulaţiei, în special atunci când din circumstanţele infracţiunii rezultă că conducerea unui vehicul de această persoană ameninţă siguranţa circulaţiei.

§ 2.[40)] Instanţa dispune interdicţia de a conduce orice vehicule sau vehicule de un anumit tip pentru o perioadă de minim 3 ani, dacă făptuitorul s-a aflat în timpul comiterii infracţiunii menţionate la §1 sub influenţa alcoolului, a drogurilor sau a fugit de la locul evenimentului menţionat la art. 173, art. 174 sau art. 177.

§ 3.[41)] Instanţa dispune interdicţia de a conduce orice fel de vehicule mecanice pe viaţă în cazul comiterii infracţiunii menţionate la art. 178a § 4

[39)] Completat prin art. 99 pct. 2 din legea menţionată la trimiterea 26.

[40)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 1 din legea din data de 20 martie 2015 privind modificarea legii – Codul penal şi a unor alte legi (M.Of. poz. 541 şi 2183), care a intrat în vigoare la data de 18 mai 2015

[41)] Completat prin art. 1 pct. 1 din legea din data de 14 aprilie 2000 privind modificarea legii – Codul penal (M.Of. poz. 548), care a intrat în vigoare la data de 15 iulie 2000; în formularea stabilită la art. 1 pct. 1 din legea menţionată la trimiterea 40.

sau în cazul în care făptuitorul la momentul săvârşirii infracţiunii specificate în art. 173, care are ca rezultat moartea altei persoane sau vătămarea gravă a sănătăţii acesteia sau în timpul comiterii infracţiunii prevăzute de art. 177 §2 sau în art. 355 § 2 s-a aflat sub influenţa alcoolului, a drogurilor sau a fugit de la locul faptei, cu excepţia cazului în care există o situaţie extraordinară justificată de circumstanţe speciale.

§ 4.[41] Instanţa dispune interdicţia de a conduce orice fel de vehicule mecanice pe viaţă în cazul unei noi condamnări a persoanei care conduce un vehicul mecanic în condiţiile prevăzute în § 3.

Art. 43.

§ 1.[42] Dacă legea nu prevede altfel, privarea de drepturi publice şi interdicţia şi obligaţia prevăzute în art. 39 pct. 2d şi 2e sunt dispuse în ani, de la 1 an la 10 ani, interdicţiile prevăzute la art. 39 pct. 2-2b şi 3 sunt dispuse în ani, de la 1 an la 15 ani, iar interdicţia prevăzută la art. 39 pct. 2c este dispusă în ani, de la 2 la 6 ani.

§ la.[43] Obligaţia prevăzută la art. 41a § 1 propoziţia a doua şi § 2 propoziţia a doua este stabilită în luni, minim 3 luni, maximum 12 luni.

§ 2.[44] Privarea de drepturi publice, interdicţiile şi obligaţiile sunt executorii de la momentul când sentinţa rămâne definitivă.

§ 2a.[45] Perioada pentru care au fost dispuse interdicţii nu include timpul privării de libertate, chiar dacă aceasta a fost dispusă pentru o altă infracţiune..

§ 2b.[45] Perioada pentru care a fost dispusă privarea de drepturi publice pentru o anumită infracţiune nu se desfăşoară în timpul executării pedepsei cu închisoarea pentru această infracţiune.

§ 3. Dispunând interdicţia prevăzută la art. 42, instanţa impune obligaţia de a returna documentul care autorizează conducerea unui vehicul; până la momentul îndeplinirii acestei obligaţii nu se consideră că începe termenul pentru care a fost dispusă interdicţia.

Art. 43a.[46]

§ 1. Atunci când renunţă la aplicarea unei sancţiuni, dar şi în cazurile prevăzute de lege, instanţa poate dispune ca prestaţia în bani prevăzută la art. 39 pct. 7 să se facă în contul Fondului de asistenţă pentru victime şi Asistenţă post-penitenciară; valoarea acestei prestaţii nu poate depăşi 60.000 zloţi.

§ 2. În cazul condamnării făptuitorului pentru infracţiunea prevăzută la art. 178a § 1, art. 179 sau art. 180, instanţa poate stabili prestaţiile băneşti

[42] În formularea stabilită la art. 1 pct. 14 lit. a) din legea menţionată la trimiterea 1.

[43] Completat prin art. 1 pct. 14 lit. b) din legea menţionată la trimiterea 1.

[44] În formularea stabilită la art. 1 pct. 14 lit. c) din legea menţionată la trimiterea 1.

[45] Completat prin art. 1 pct. 14 lit. d) din legea menţionată la trimiterea 1.

[46] Completat prin art. 1 pct. 15 din legea menţionată la trimiterea 1.

prevăzute la art. 39 pct. 7 pentru Fondul de asistență pentru victime și Asistență post-penitenciară în cuantum de minim 5.000 zloți, iar în cazul condamnării pentru infracțiunea prevăzută la art. 178a § 4 minim 10.000 zloți, până la valoarea prevăzută la § 1.

Art. 43b.[46]

Instanța poate dispune ca hotărârea să fie făcută publică într-o manieră specifică, în cazul în care consideră că este recomandabil, în special datorită impactului social al condamnării, atât timp cât nu aduce atingere intereselor părții vătămate.

Art. 43c.

Instanța, care dispune privarea sau limitarea drepturilor părinților sau tutorelui în cazul săvârșirii unei infracțiuni împotriva minorului sau în cooperare cu acesta, sesizează instanța competentă în materie de familie.

CAPITOLUL Va[47]
Confiscarea și măsurile compensatorii

Art. 44.[48]

§ 1 Instanța va dispune confiscarea bunurilor care provin direct din infracțiune.

§ 2. Instanța poate dispune, în cazurile specificate în lege, și asupra confiscării obiectelor care au servit sau au fost menite a fi folosite pentru comiterea unei infracțiuni.

§ 3. Dacă decizia de confiscare prevăzută la § 2 ar fi disproporționată față de gravitatea faptei comise, instanța, în loc de confiscare, poate să ordone o plată în beneficiul Trezoreriei.

§ 4. Dacă dispoziția de confiscare prevăzută la § 1 sau 2 nu poate fi realizată, instanța poate dispune confiscarea echivalentului obiectelor care provin direct din infracțiune sau al obiectelor care au servit ori au fost menite pentru comiterea unei infracțiuni.

§ 5. Nu se va dispune confiscarea obiectelor menționate la § 1 sau 2 dacă acestea sunt returnate părții vătămate sau altei entități autorizate.

§ 6. În caz de condamnare pentru o infracțiune care implică încălcarea interdicției privind fabricarea, deținerea, circulația, trimiterea, transferul sau transportul anumitor bunuri, instanța poate dispune și, în cazurile prevăzute de lege, dispune confiscarea.

---

[47] Definirea și titlul capitolului completate prin art. 1 pct. 16 din legea menționată la trimiterea 1.

[48] În formularea stabilită la art. 1 pct. 2 din legea din data de 13 iunie 2003 privind modificarea legii – Codul penal și a unor alte legi (M.Of. poz. 1061), care a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2003

§ 7. Dacă obiectele menționate la § 2 sau 6 nu sunt proprietatea făptuitorului, confiscarea lor poate fi dispusă numai în cazurile prevăzute de lege; dacă sunt în proprietate comună, se dispune confiscarea părții aparținând făptuitorului sau confiscarea echivalentului acestei părți.

§ 8. (abrogat)[49]

Art. 45.[48]

§ 1. În cazul în care făptuitorul a obținut din infracțiune, chiar indirect, un beneficiu patrimonial, care nu a fost supus confiscării potrivit art. 44 § 1 sau 6, instanța va dispune confiscarea acestui beneficiu sau a echivalentului. Nu se va dispune confiscarea totală sau parțială dacă beneficiul sau echivalentul său este returnat părții vătămate sau altei entități.

§ 2. În cazul unei condamnări pentru o infracțiune din care făptuitorul a obținut, chiar și în mod indirect, un beneficiu material de valoare considerabilă, se consideră că bunurile pe care făptuitorul le-a luat în posesie sau pentru care a obținut vreun titlu, în momentul săvârșirii infracțiunii sau după comiterea acesteia, până la pronunțarea unei sentințe, chiar dacă sentința nu este definitivă, reprezintă un avantaj rezultat din comiterea unei infracțiuni, cu excepția cazului în care făptuitorul sau altă persoană interesată furnizează dovezi contrare.

§ 3.[50] În cazul în care bunurile care constituie beneficiul obținut din comiterea infracțiunii menționate la § 2 au fost transferate către o persoană fizică sau juridică ori organizație fără personalitate juridică, în fapt sau cu orice titlu legal, se consideră că bunurile aflate în posesia acestei persoane ori entități și drepturile patrimoniale aferente aparțin făptuitorului, cu excepția cazului în care, pe baza circumstanțelor privind achiziția lor, nu s-a putut presupune că bunurile provin, chiar și indirect, dintr-o infracțiune.

§ 4. (abrogat)[51]

§ 5. În cazul deținerii în comun, se dispune confiscarea părții aparținând făptuitorului sau a echivalentului acestei părți.

§ 6. (abrogat)[51]

Art. 45a.[52]

Instanța poate dispune confiscarea dacă prejudiciul social al faptei este neglijabil, precum și în cazul întreruperii condiționate a procedurii sau dacă se constată că făptuitorul a comis o infracțiune în starea de iresponsabilitate prevăzută la art. 31 § 1 ori dacă există o circumstanță care exclude pedepsirea persoanei care a săvârșit o infracțiune.

---

[49] Prin art. 1 pct. 17 din legea menționată la trimiterea 1.

[50] În formularea stabilită la art. 1 pct. 18 lit. a) din legea menționată la trimiterea 1.

[51] Prin art. 1 pct. 18 lit. b din legea menționată la trimiterea 1.

[52] Completat prin art. 1 pct. 19 din legea menționată la trimiterea 1.

Art. 46.[53)]

§ 1. În caz de condamnare, instanța poate dispune, iar la cererea părții vătămate sau a altei persoane îndreptățite dispune, prin aplicarea dispozițiilor de drept civil, obligația de a repara, în totalitate sau parțial, prejudiciul cauzat prin săvârșirea infracțiunii ori despăgubirea pentru prejudiciu; prevederile dreptului civil privind posibilitatea de a acorda o pensie nu se aplică.

§ 2. Dacă dispunerea obligației prevăzute la § 1 este considerabil îngreunată, instanța poate dispune în locul acestei obligații o despăgubire de până la 200.000 zloți către partea vătămată, iar în cazul decesului acestuia ca urmare a infracțiunii săvârșite, o despăgubire către persoana cea mai apropiată, a cărei situație de viață s-a deteriorat semnificativ din cauza decesului victimei. În cazul în care au fost stabilite mai multe astfel de persoane, se va dispune câte o despăgubire pentru fiecare.

§ 3. Dispunerea unei despăgubiri sau reparații potrivit § 1 sau a unei despăgubiri potrivit § 2 nu împiedică constituirea părții vătămate în parte civilă pentru partea nesatisfăcută.

Art. 47.[54)]

§ 1.[55)] În caz de condamnare pentru o infracțiune săvârșită cu intenție împotriva vieții sau a sănătății, sau pentru orice altă infracțiune săvârșită cu intenție, care provocat moartea unui om, vătămarea corporală gravă, afectarea unui organ sau a sănătății, instanța poate dispune obligarea la o plată suplimentară către Fondul de ajutor pentru victime și Asistență post-penitenciară.

§ 2. În caz de condamnare a făptuitorului pentru o infracțiune împotriva mediului, instanța poate dispune obligarea la o plată suplimentară către Fondul Național pentru Protecția Mediului și Gospodăririi Apelor așa cum se menționează la art. 400 din Legea din 27 aprilie 2001 Legea mediului (M.Of. din 2016 poz. 672, 831 și 903).

§ 3.[56)] În cazul condamnării făptuitorului pentru infracțiunea prevăzută la art. 173, art. 174, art. 177 sau art. 355, dacă făptuitorul s-a aflat sub influența alcoolului, a drogurilor sau a fugit de la locul evenimentului, în cazul decesului victimei ca urmare a infracțiunii comise de făptuitor, instanța poate dispune obligarea la plata unei despăgubiri către persoana cea mai apropiată, a cărei situație de viață s-a deteriorat semnificativ din cauza decesului victimei. În cazul în care au fost stabilite mai multe astfel de persoane, se va dispune câte

---

[53)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 20 din legea menționată la trimiterea 1.

[54)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 2 din legea din data de 12 februarie 2010 privind modificarea legilor privind – Codul penal, Codul penal executoriu și a legii mediului (M.Of. poz. 227 precum și din 2011 poz. 734), care a intrat în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2012.

[55)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 3 lit. a) din legea menționată la trimiterea 40.

[56)] Completat prin art. 1 pct. 3 lit. b) din legea menționată la trimiterea 40.

o despăgubire pentru fiecare. În cazul în care nu este posibilă desemnarea unei astfel de persoane, instanţa va dispune o plată către Fondul de asistenţă pentru victime şi Asistenţei post-penitenciară. Instanţa dispune plata unei despăgubiri de minim 10.000 zloţi.

§ 4[56]) În împrejurări deosebit de justificate, când plata acestei despăgubiri ar cauza prejudicii făptuitorului pentru întreţinerea necesară pentru sine şi pentru familie sau dacă partea vătămată se împacă cu făptuitorul, instanţa poate dispune obligarea la plata unei sume mai mici decât cea indicată în § 3.

§ 5.[56]) Dispoziţiile § 3 nu se aplică în cazul în care instanţa a hotărât despăgubirea sau compensarea pentru prejudiciul suferit în valoare mai mare de 10.000 zloţi.

Art. 47a. (abrogat)[57]

Art. 48.[58]) Despăgubirea se acordă în cuantum de până la 100.000 zloţi, cu excepţia cazului în care legea prevede altfel.

Art. 49. (abrogat)[59]

Art. 49a. (abrogat)[60]

Art. 50. (abrogat)[61]

Art. 51. (abrogat)[61]

Art. 52. (abrogat)[61]

CAPITOLUL VI
Norme privind pedepsele şi măsurile penale

Art. 53.

§ 1. Instanţa aplică o pedeapsă la discreţia sa, în limitele prevăzute de lege, asigurându-se că aceasta nu depăşeşte gradul de vinovăţie, ţinând seama de gradul de daună socială a actului şi ţinând seama de obiectivele preventive şi educaţionale care trebuie îndeplinite în legătură cu persoana condamnată, precum şi de necesitatea de a modela conştiinţa juridică a societăţii.

---

[57]) Completat prin art. 1 pct. 2 din legea menţionată prima la trimiterea 41; abrogat prin art. 1 pct. 2 din legea din data de 8 octombrie 2004 privind modificarea legii – Codul penal şi a legii Codul penal executoriu (M.Of. poz. 2426), care a intrat în vigoare la data de 16 mai 2005

[58]) În formularea stabilită la art. 1 pct. 21 din legea menţionată la trimiterea 1.

[59]) Prin art. 1 pct. 22 din legea menţionată la trimiterea 1.

[60]) Completat prin art. 1 pct. 4 din legea menţionată prima la trimiterea 41; abrogat prin art. 1 pct. 4 din legea menţionată la trimiterea 54.

[61]) Prin art. 1 pct. 23 din legea menţionată la trimiterea 1.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

PL

§ 2. La stabilirea pedepsei instanţa ia în considerare, în special, motivaţia şi comportamentul infractorului, comiterea unei infracţiuni împreună cu un minor, tipul şi amploarea pedepselor, tipul şi mărimea consecinţelor negative ale infracţiunii, caracteristicile şi condiţiile personale ale infractorului, modul de viaţă înainte de săvârşirea infracţiunii şi comportamentul după comiterea infracţiunii, în special încercarea de a repara sau despăgubi ori alte forme de remediere în sens social, precum şi comportamentul părţii vătămate.

§ 3. La stabilirea pedepsei instanţa ia în considerare şi rezultatele pozitive ale medierii dintre victimă şi făptuitor sau înţelegerea între părţi obţinută în procedurile în faţa instanţei ori în faţa procurorului.

Art. 54.

§ 1. La dispunerea pedepsei pentru un minor sau un tânăr, instanţa are în vedere în primul rând educarea făptuitorului.

§ 2. Pentru făptuitorul care la momentul comiterii infracţiunii nu a împlinit 18 ani, nu se aplică detenţia pe viaţă.

Art. 55.

Circumstanţele care afectează sentinţa vor fi luate în considerare numai în ceea ce priveşte persoana la care se referă.

Art. 56.[62)]

Prevederile art. 53, art. 54 § 1 şi art. 55 se aplică în mod corespunzător pentru a dispune alte măsuri prevăzute în prezentul cod, cu excepţia obligaţiei de reparaţie sau de despăgubire pentru prejudiciul suferit.

Art. 57.

§ 1. Dacă există mai multe motive independente pentru reducerea sau înăsprirea extraordinară a pedepsei, instanţa poate diminua sau spori pedeapsa o singură dată, luând în considerare bazele convergente de atenuare sau sporire.

§ 2. Dacă apar simultan motive pentru reducerea sau înăsprirea extraordinară a pedepsei, instanţa poate dispune diminuarea sau sporirea pedepsei în mod excepţional.

Art. 57a.[63)]

§ 1. Dispunând o condamnare pentru o faptă de huliganism, instanţa va aplica o pedeapsă care va reprezenta cel puţin limita inferioară a pedepsei legale, majorată cu încă jumătate.

[62)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 24 din legea menţionată la trimiterea 1.

[63)] Completat prin art. 1 pct. 2 din Legea din data de 16 noiembrie 2006 privind modificarea legii – Codul penal şi a unor alte legi (M.Of. poz. 1648), care a intrat în vigoare la data de 12 martie 2007

§ 2.[64] În cazul prevăzut la § 1 instanța stabilește o despăgubire către partea vătămată, în afară de situația în care dispune repararea prejudiciului sau obligarea la efectuarea unei plăți compensatorii pentru prejudiciul sau incidentul suferit în temeiul art. 46. În cazul în care partea vătămată nu a fost stabilită, instanța poate dispune plata către Fondul de asistență pentru victime și Asistență post-penitenciară.

Art. 58.

§ 1.[65] Dacă legea prevede posibilitatea alegerii tipului de pedeapsă și infracțiunea se pedepsește cu privarea de libertate pe cel mult 5 ani, instanța va dispune o pedeapsă privativă de libertate numai dacă o altă pedeapsă sau măsură nu poate îndeplini scopurile sentinței.

§ 2. (abrogat)[66]

§ 2a.[67] Pedeapsa cu restricționarea libertății sub forma obligației prevăzute la art. 34 § 1 pct. 1 nu se pronunță dacă starea de sănătate a inculpatului sau condițiile sale personale justifică convingerea că inculpatul nu va îndeplini această obligație.

§ 3. (abrogat)[68]

§ 4. (abrogat)[68]

Art. 59.[69]

În cazul în care infracțiunea este sancționată cu privarea de libertate de cel mult 3 ani sau cu o pedeapsă mai ușoară, iar nocivitatea socială a faptei nu este semnificativă, instanța poate renunța la aplicarea unei sancțiuni dacă aplică în același timp o măsură punitivă, confiscarea sau o măsură compensatorie, iar scopurile pedepsei vor fi îndeplinite în acest fel.

Art. 59a. (abrogat)[70]

Art. 60.

§ 1. Instanța poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei în cazurile prevăzute de lege și în cazul unei persoane tinere, dacă motivele prevăzute la art. 54 § 1 justifică acest lucru.

---

[64] În formularea stabilită la art. 1 pct. 5 din legea menționată la trimiterea 54.

[65] În formularea stabilită la art. 1 pct. 25 lit. a) din legea menționată la trimiterea 1.

[66] Prin art. 1 pct. 25 lit. b) din legea menționată la trimiterea 1.

[67] Completat prin art. 1 pct. 13 lit. a) din legea menționată la trimiterea 4; în formularea stabilită la art. 1 pct. 25 lit. c) din legea menționată la trimiterea 1.

[68] Prin art. 1 pct. 25 lit. d) din legea menționată la trimiterea 1.

[69] În formularea stabilită la art. 1 pct. 26 din legea menționată la trimiterea 1.

[70] Completat prin art. 12 pct. 1 din legea din data de 27 septembrie 2013 privind modificarea legii – Codul de procedură penală și a unor alte legi (M.Of. poz. 1247 și M.Of. din 2015 poz. 396), care a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2015; abrogat prin art. 7 pct. 5 din legea menționată la trimiterea 11.

§ 2. Instanţa poate aplica de asemenea, o reducere extraordinară a pedepsei în cazuri deosebit de justificate, atunci când şi cea mai mică pedeapsă prevăzută pentru o infracţiune ar fi disproporţionat de severă, în special:

1) dacă partea vătămată s-a împăcat cu făptuitorul, dauna a fost reparată sau victima şi făptuitorul au convenit asupra modului de reparare a prejudiciului;

2) având în vedere atitudinea făptuitorului, mai ales atunci când a depus eforturi pentru a repara daunele sau a le preîntâmpina;

3) dacă făptuitorul unei infracţiuni fără intenţie sau persoana cea mai apropiată lui a suferit un prejudiciu grav ca urmare a infracţiunii.

§ 3. Instanţa poate aplica o reducere extraordinară a pedepsei, sau poate suspenda condiţionat executarea acesteia pentru făptuitorul care a comis infracţiunea împreună cu alte persoane, dacă acesta va dezvălui organului de urmărire informaţii referitoare la persoanele care au participat la comiterea infracţiunii şi la împrejurările comiterii acesteia.

§ 4. La cererea procurorului, instanţa poate aplica măsuri de diminuare extraordinară a pedepsei şi poate chiar să suspende executarea condiţionată a acesteia faţă de făptuitorul infracţiunii care, în afară de explicaţiile referitoare la cazul său, dezvăluie în faţa organelor de urmărire şi prezintă împrejurări necunoscute până la acel moment organului de urmărire, pentru pedepsele de peste 5 ani de privare de libertate.

§ 5.[71] În cazurile prevăzute la § 3 şi instanţa, dispunând pedeapsa de privare de libertate de până la 5 ani poate suspenda condiţionat executarea pentru o perioadă de probă de 10 ani, dacă va considera că, deşi nu a executat pedeapsa, făptuitorul nu va mai comite o altă infracţiune; prevederea art. 69 § 1 nu se aplică, iar prevederile art. 71-76 se aplică corespunzător.

§ 6.[72] Reducerea extraordinară a pedepsei constă în aplicarea unei pedepse sub limita inferioară a pedepsei legale sau a unei pedepse mai blânde în conformitate cu următoarele reguli:

1) dacă fapta constituie o infracţiune sancţionată cu o pedeapsă de cel puţin de 25 de ani de privare de libertate, instanţa stabileşte un termen de privare de libertate de cel puţin 8 ani,

2) dacă fapta constituie un alt tip de infracţiune, instanţa stabileşte un termen de privare de libertate de cel puţin o treime din limita inferioară a pedepsei legale,

3) dacă fapta constituie o infracţiune mai puţin gravă, la care limita inferioară a sancţiunii legale este privarea de libertate pe o perioadă de cel puţin un an, instanţa aplică o amendă penală, pedeapsa restricţionării libertăţii sau pedeapsa cu privarea de libertate,

---

[71] În formularea stabilită la art. 1 pct. 27 lit. a) din legea menţionată la trimiterea 1.

[72] În formularea stabilită la art. 1 pct. 15 din legea menţionată la trimiterea 4.

4) dacă fapta constituie o infracţiune mai puţin gravă, la care limita inferioară a sancţiunii legale este privarea de libertate pe o perioadă de sub un an, instanţa aplică o amendă penală sau pedeapsa restricţionării libertăţii.

§ 7.[73] Dacă infracţiunea este sancţionată cu mai mult decât una dintre sancţiunile prevăzute la art. 32 pct. 1-3, diminuarea extraordinară a pedepsei constă în renunţarea la aplicarea pedepsei şi aplicarea măsurii penale prevăzute la art. 39 pct. 2-3, 7 şi 8, a măsurii compensatorii sau confiscării; prevederea art. 61 § 2 nu se aplică.

§ 8.[74] Reducerea extraordinară a pedepsei nu se aplică pentru infracţiunile sancţionate cu privarea de libertate mai mare de 5 ani, la care se aplică art. 37a.

Art. 60a. (abrogat)[75]

Art. 61.

§ 1. Instanţa poate renunţa la aplicarea pedepsei în situaţiile prevăzute de lege şi în cazul prevăzut în art. 60 § 3, în special atunci când rolul autorului infracţiunii a fost unul secundar, iar informaţiile furnizate au ajutat la prevenirea unei alte infracţiuni.

§ 2.[76] Renunţând la aplicarea pedepsei, instanţa poate renunţa şi la aplicarea unei măsuri punitive, a unei despăgubiri către Trezoreria Statului sau la confiscare, chiar dacă aplicarea acestora ar fi obligatorie.

Art. 62.

Aplicând pedeapsa cu privarea de libertate, instanţa poate stabili şi felul şi tipul de penitenciar în care va efectua pedeapsa condamnatul, precum şi să decidă sistemul terapeutic de executare a condamnării.

Art. 63.[77]

§ 1. În contul pedepsei aplicate se calculează perioada reală de privare de libertate în cauză, rotunjind în sus la zile întregi, în care o zi reală de privare de libertate este egală cu zi de pedeapsă de privare de libertate, cu două zile de restricţionare a libertăţii sau cu două zile-amendă.

§ 2. Calculând perioada de privare de libertate reală în contul amenzii aplicate ca valoare, se admite că o zi de privare de libertate corespunde cu dublul zilei-amendă stabilite conform art. 33 § 3.

---

[73] În formularea stabilită la art. 1 pct. 27 lit. b) din legea menţionată la trimiterea 1.

[74] Completat prin art. 1 pct. 27 lit. c) din legea menţionată la trimiterea 1.

[75] Completat prin art. 1 pct. 28 din legea menţionată la trimiterea 1; abrogat prin art. 7 pct. 6 din legea menţionată la trimiterea 11.

[76] În formularea stabilită la art. 1 pct. 29 din legea menţionată la trimiterea 1.

[77] În formularea stabilită la art. 1 pct. 30 din legea menţionată la trimiterea 1.

§ 3. În contul mijloacelor punitive aplicate, prevăzute la art. 39 pct. 2-3, se socotesc perioadele corespunzătoare de aplicare efectivă a mijloacelor preventive.

§ 4. În contul mijloacelor punitive aplicate, menționate la art. 39 pct. 3, se socotește perioada de reținere a permisului de conducere sau al unui alt document corespunzător.

§ 5. O zi, în sensul art. § 1 și 2, este o perioadă de 24 de ore calculată din momentul privării efective de libertate.

CAPITOLUL VII
Recidiva

Art. 64.

§ 1. Dacă o persoană condamnată pentru o infracțiune comisă cu intenție la o pedeapsă cu privare de libertate comite cu intenție, în decurs de cinci ani după ce a executat cel puțin 6 luni de pedeapsă, o infracțiune asemănătoare cu cea pentru care a fost deja condamnat, instanța poate aplica pedeapsa pentru infracțiune la limita superioară a prevederilor legale majorată cu încă jumătate.

§ 2. În cazul în care persoana condamnată anterior, în condițiile specificate la § 1, care a executat în total cel puțin un an de privare de libertate și în decurs de 5 ani după executarea în totalitate sau în parte a ultimei pedepse comite din nou o infracțiune intenționată împotriva vieții sau a sănătății, o infracțiune de viol, jaf, furt, efracție sau alte infracțiuni împotriva proprietății comise cu violență sau cu amenințarea cu violența, instanța va aplica pedeapsa cu privarea de libertate prevăzută pentru infracțiunea comisă, peste pedeapsa minimă prevăzută, cu posibilitatea de a aplica pedeapsa maxima prevăzută pentru infracțiunea dată, majorată cu încă jumătate.

§ 3. Majorarea limitei superioare a pedepsei prevăzute la § 1 sau 2 nu se aplică pentru crimă.

Art. 65.[78)]

§ 1. Dispozițiile privind cuantumul sancțiunilor, măsurile penale și măsurile de supunere a făptuitorului la o perioadă de probă, prevăzute la art. 64 § 2 se aplică și făptuitorului care și-a făcut o sursă permanentă de venit din infracțiuni sau care comite o infracțiune acționând într-un grup organizat având ca scop săvârșirea unei infracțiuni, precum și persoanei care a săvârșit o infracțiune de terorism.

[78)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 1 din Legea din data de 16 aprilie 2004 privind modificarea legii – Codul penal și a unor alte legi (M.Of. poz. 889 și M.Of. din 2011 poz. 130), care a intrat în vigoare la data de 1 mai 2004.

§ 2. Pentru persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută la art. 258 se aplică în mod corespunzător prevederile referitoare la făptuitor de la art. 64 § 2, cu menţiunea agravării pedepsei prevăzute în această prevedere.

CAPITOLUL VIII
Măsuri legate de supunerea făptuitorului la încercare

Art. 66.[79)]

§ 1. Instanţa poate înceta condiţionat procesul penal, în cazul în care vinovăţia şi daunele sociale ale faptei nu sunt semnificative, circumstanţele infracţiunii nu ridică îndoieli, iar atitudinea făptuitorului care nu a fost sancţionat pentru infracţiunea intenţionată, bunurile şi condiţiile sale personale şi modul curent de viaţă justifică presupunerea că, în ciuda încetării procesului, el va respecta legea şi, în special, că nu va comite infracţiuni.

§ 2. Încetarea condiţionată nu se aplică făptuitorului unei infracţiuni sancţionate cu o pedeapsă care depăşeşte 5 ani de privare de libertate.

Art. 67.

§ 1.[80)] Încetarea condiţionată are loc pentru o perioadă de încercare, care durează între 1 şi 3 ani de la pronunţarea hotărârii definitive.

§ 2. Încetând condiţionat procesul penal, instanţa poate, pe perioada de încercare, să-l încredinţeze pe făptuitor în grija unui curator sau a unei persoane demne de încredere, a unei asociaţii, instituţii sau organizaţii sociale ale cărei activităţi includ îngrijirea, educarea, prevenirea demoralizării sau sprijinirea persoanelor condamnate.

§ 3.[81)] Încetând condiţionat procesul penal, instanţa obligă făptuitorului să repare prejudiciul în totalitate sau parţial, şi, în măsura în care este posibil, sau în locul acestei obligaţii dispune obligarea la plata unei despăgubiri care să compenseze prejudiciul suferit; instanţa poate dispune pentru făptuitor aplicarea prevederilor art. 72 § 1 pct. 1-3, 5-6b, 7a sau 7b, şi în plus poate dispune obligarea la plata prestaţiilor băneşti prevăzute la art. 39 pct. 7 sau interdicţia de a conduce vehicule prevăzută la art. 39 pct. 3, până la 2 ani. Prevederile art. 72 § 1a şi 1b se aplică corespunzător.

§ 4. Prevederea art. 74 se aplică corespunzător.

Art. 68.

§ 1. Instanţa va relua procesul penal în cazul în care făptuitorul, în timpul perioadei de probă, a comis o infracţiune cu intenţie pentru care a fost condamnat definitiv.

[79)] În formularea stabilită la art. 12 pct. 2 din legea menţionată prima la trimiterea 70.

[80)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 31 lit. a) din legea menţionată la trimiterea 1.

[81)] În formularea stabilită la art. 7 pct. 7 din legea menţionată la trimiterea 11.

§2.[82] Instanţa poate relua procesul penal în cazul în care făptuitorul, în timpul perioadei de probă, încalcă în mod flagrant legea, în special dacă a comis o infracţiune, alta decât cea prevăzută la § 1, dacă se sustrage de la supraveghere, de la obligaţiile impuse sau de la măsurile penale impuse, de la măsurile compensatorii sau de la confiscare ori nu onorează înţelegerea pe care a încheiat-o cu partea vătămată.

§2a.[83] Instanţa va relua procesul penal, dacă împrejurările menţionate la § 2, persistă după ce făptuitorul a primit un avertisment scris de la curatorul judiciar, cu excepţia cazului existenţei unor împrejurări speciale.

§ 3. Instanţa poate relua procedura penală în cazul în care infractorul după pronunţarea sentinţei de încetare condiţionată a procesului, dar înainte ca aceasta să devină definitivă, încalcă în mod flagrant legea, şi, în special dacă săvârşeşte o infracţiune.

§ 4. Procesul încetat condiţionat nu poate fi reluat decât cel târziu în 6 luni de la încheierea perioadei de probă.

Art. 69.

§ 1.[84] Instanţa poate suspenda condiţionat executarea unei pedepse cu privarea de libertate de cel mult un an, în cazul în care făptuitorul nu a fost condamnat la privare de libertate la momentul săvârşirii infracţiunii şi acest lucru este suficient pentru atingerea scopului pedepsei şi, în special, pentru a împiedica recidiva.

§ 2. Suspendând executarea pedepsei, instanţa ia în considerare, în primul rând, atitudinea făptuitorului, caracteristicile şi condiţiile sale personale, modul de viaţă actual şi comportamentul acestuia după săvârşirea infracţiunii.

§ 3. (abrogat)[85]

§ 4 [86] Faţă de persoana care a săvârşit o infracţiune de huliganism sau infracţiunea prevăzută la art. 178a § 4 instanţa poate suspenda în mod condiţionat executarea pedepsei numai în cazuri deosebit de justificate.

Art. 70.[87]

§ 1. Suspendarea executării pedepsei se efectuează pe o perioadă de probă, care variază de la un an la trei ani şi începe să curgă de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti.

---

[82] În formularea stabilită la art. 1 pct. 32 din legea menţionată la trimiterea 1.

[83] Completat prin art. 4 pct. 1 din Legea din data de 16 septembrie 2011 privind modificarea legii – Codul penal executoriu şi a unor alte legi (M.Of. poz. 1431), care a intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2012

[84] În formularea stabilită la art. 1 pct. 33 lit. a) din legea menţionată la trimiterea 1.

[85] Prin art. 1 pct. 33 lit. b) din legea menţionată la trimiterea 1.

[86] Completat prin art. 1 pct. 5 din legea menţionată la trimiterea 63; În formularea stabilită la art. 1 pct. 33 lit. c) din legea menţionată la trimiterea 1.

[87] În formularea stabilită la art. 1 pct. 34 din legea menţionată la trimiterea 1.

§ 2. În cazul suspendării executării pedepsei pentru un făptuitor tânăr sau pentru un făptuitor care a comis o infracțiune de violență asupra persoanei cu care trăiește împreună, perioada de probă este de la 2 la 5 ani.

Art. 71.[88)]

§ 1. Suspendând executarea pedepsei, instanța poate aplica o amendă, dacă aplicarea acesteia împreună cu pedeapsa privării de libertate pe o altă bază nu este posibilă.

§ 2. În cazul în care se dispune executarea pedepsei, amenda aplicat potrivit § 1 nu se execută; pedeapsa privării de libertate se reduce cu o perioadă care corespunde jumătății numărului zilelor-amendă plătite, rotunjit în sus la o zi întreagă.

Art. 72.

§ 1. Suspendând executarea pedepsei, instanța obligă, iar dacă dispune o măsură penală, poate impune condamnatului:[89)]

1) să informeze instanța sau curatorul despre desfășurarea perioadei de probă,

2) să ceară scuze victimei,

3) îndeplinirea obligației de a plăti pentru întreținerea altei persoane,

4) efectuarea de activități remunerate, de învățare sau de pregătire profesională,

5) renunțarea la abuzul de alcool sau substanțe psihotrope,

6)[90)] urmarea unei terapii pentru combaterea dependenței,

6a)[91)] urmarea unei terapii, în special psihoterapie sau psihoeducație,

6b)[92)] participarea la acțiuni corective și educaționale,

7) evitarea frecventării anumitor medii sau locuri,

7a)[93)] să se abțină de la contactarea victimei sau a altor persoane într-o manieră specifică și să nu se adreseze victimei sau altor persoane,

7b)[94)] să părăsească spațiul ocupat împreună cu victima,

[88)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 35 din legea menționată la trimiterea 1.

[89)] Introducerea în enumerare în formularea stabilită la art. 1 pct. 36 lit. a) p. 1 din legea menționată la trimiterea 1.

[90)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 36 lit. a) p. 2 din legea menționată la trimiterea 1.

[91)] Completat prin art. 5 pct. 5 lit. a) p. 2 din legea menționată prima la trimiterea 27; în formularea stabilită la art. 1 pct. 36 lit. a) p. 2 din legea menționată la trimiterea 1.

[92)] Completat prin art. 1 pct. 36 lit. a) p. 3 din legea menționată la trimiterea 1.

[93)] Completat prin art. 1 pct. 7 lit. b) din legea menționată la trimiterea 23; în formularea stabilită la art. 5 pct. 5 lit. a) p. 3 din legea menționată prima la trimiterea 27.

[94)] Completat prin art. 15 pct. 3 lit. c) din legea din data de 29 iulie 2005 privind prevenirea violenței în familie (M.Of. poz. 1493), care a intrat în vigoare la data de 21 noiembrie 2005

8)[95] alt comportament corespunzător pe parcursul perioadei de probă, care poate împiedica săvârşirea unei alte infracţiuni – se va dispune cel puţin una dintre obligaţii[96].

§ 1a.[97] În cazul dispunerii obligaţiei menţionate la § 1 pct. 7a, instanţa indică distanţa minimă faţă de persoanele protejate pe care condamnatul este obligat să o păstreze.

§ 1b.[98] Impunând făptuitorului unei infracţiuni săvârşite cu violenţă sau cu ameninţarea cu forţa faţă de o persoană apropiată, obligaţia menţionată la § 1 pct. 7b, instanţa determină modul de contact al persoanei condamnate cu partea vătămată.

§ 2.[99] Instanţa poate dispune obligarea la prestaţiile băneşti prevăzute la art. 39 pct. 7 sau poate obliga condamnatul să acopere în întregime sau parţial pierderea cauzată prin infracţiune, cu excepţia cazului în care a dispus o măsură compensatorie.

Art. 73.[100]

§ 1. Suspendând executarea pedepsei, instanţa poate, pe perioada de încercare, să-l încredinţeze pe făptuitor în grija unui curator sau a unei persoane demne de încredere, a unei asociaţii, instituţii sau organizaţii sociale ale cărei activităţi includ îngrijirea, educarea, prevenirea demoralizării sau sprijinirea persoanelor condamnate.

§ 2. Supravegherea este obligatorie pentru delincventul juvenil care a comis o infracţiune cu intenţie, pentru făptuitorul prevăzut la art. 64 § 2, precum şi pentru făptuitorului unei infracţiuni comise în legătură cu tulburări de preferinţe sexuale ori pentru făptuitorul care a comis o infracţiune cu violenţă împotriva persoanei cu care locuieşte împreună.

Art. 74.

§ 1.[101] Timpul şi modalitatea de îndeplinire a îndatoririlor stabilite potrivit art. 72 sunt stabilite de instanţă după audierea făptuitorului; impunerea obligaţiilor prevăzute la art. 72 § 1 pct. 6 şi 6a necesită consimţământul condamnatului.

---

[95] În formularea stabilită la art. 1 pct. 36 lit. a) p. 4 din legea menţionată la trimiterea 1.

[96] Partea comună completată prin art. 1 pct. 36 lit. a) p. 5 din legea menţionată la trimiterea 1.

[97] Completat prin art. 5 pct. 5 lit. b) din legea menţionată prima la trimiterea 27; în formularea stabilită la art. 1 pct. 36 lit. b) din legea menţionată la trimiterea 1.

[98] Completat prin art. 1 pct. 36 lit. c) din legea menţionată la trimiterea 1.

[99] În formularea stabilită la art. 1 pct. 36 lit. d) din legea menţionată la trimiterea 1.

[100] În formularea stabilită la art. 1 pct. 37 din legea menţionată la trimiterea 1.

[101] În formularea stabilită la art. 1 pct. 38 lit. a) din legea menţionată la trimiterea 1.

§ 2.[101] Dacă există argumente de ordin educativ, instanţa poate dispune faţă de persoana condamnată la o pedeapsă a cărei executare a fost suspendată, pe parcursul perioadei de probă, obligaţiile menţionate la art. 72 § 1 pct. 3-8, le poate extinde sau modifica sau poate exonera condamnatul de obligaţiile dispuse, cu excepţia obligaţiei menţionate la art. 72 § 2, poate decide supravegherea condamnatului sau ridicarea supravegherii.

§ 2a.[102] Ridicarea supravegherii poate avea loc, de asemenea, dacă supravegherea este imposibilă sau îngreunată în mod semnificativ din motive care nu pot fi atribuite condamnatului.

§ 3.[103] În cazul în care condamnatul a fost pus sub supraveghere sau obligat să îndeplinească îndatoririle în timpul perioadei de probă, cererea de stabilire a timpului şi modului de exercitare a obligaţiilor dispuse poate fi depusă şi de curatorul instanţei, precum şi de o persoană de încredere sau de reprezentantul asociaţiei menţionate la art. 73 § 1.

Art. 75.

§ 1.[104] Instanţa va dispune executarea pedepsei dacă persoana condamnată comite în perioada de probă, cu intenţie, o infracţiune similară pentru care s-a dispus condamnarea definitivă la o pedeapsă cu privare de libertate fără suspendare condiţionată.

§ 1a.[105] Instanţa dispune executarea pedepsei dacă persoana condamnată anterior pentru o infracţiune săvârşită prin folosirea violenţei sau a ameninţării faţă de o persoană apropiată sau faţă de un minor care locuieşte împreună cu făptuitorul încalcă flagrant ordinea de drept, folosind din nou violenţa sau ameninţarea faţă de o persoană apropiată sau faţă de un minor care locuieşte împreună cu făptuitorul.

§ 2.[106] Instanţa poate dispune executarea pedepsei dacă persoana condamnată, în cursul perioadei de probă, încalcă grav ordinea de drept, în special dacă săvârşeşte o altă infracţiune decât cele specificate la § 1 sau dacă se sustrage de la plata unei amenzi, de la supraveghere, de la executarea unor obligaţii sau măsuri punitive impuse, de la măsurile compensatorii sau de la confiscare.

§ 2a.[107] Instanţa judecătorească dispune executarea pedepsei în cazul în care circumstanţele menţionate la §2 apar după ce persoana condamnată a fost sesizată în scris de către curator, cu excepţia cazului în care există motive speciale împotriva acestei decizii.

---

[102] Completat prin art. 1 pct. 38 lit. b) din legea menţionată la trimiterea 1.

[103] Completat prin art. 4 pct. 2 din legea menţionată la trimiterea 83.

[104] În formularea stabilită la art. 1 pct. 39 lit. a) din legea menţionată la trimiterea 1; a intrat în vigoare începând cu data de 4 aprilie 2015.

[105] Completat prin art. 5 pct. 6 din legea menţionată prima la trimiterea 27.

[106] În formularea stabilită la art. 1 pct. 39 lit. b) din legea menţionată la trimiterea 1.

[107] Completat prin art. 4 pct. 3 lit. a) din legea menţionată la trimiterea 83.

§ 3. Instanţa poate dispune executarea pedepsei, dacă persoana condamnată, după pronunţarea sentinţei, dar înainte ca aceasta să rămână definitivă încalcă grav ordinea de drept, în special dacă săvârşeşte în această perioadă o altă infracţiune.

§ 3a.[108] Dispunând executarea pedepsei în cazurile menţionate la § 2 şi 3, instanţa poate, ţinând cont de modul de desfăşurare a perioadei de probă, în special de îndeplinirea obligaţiilor impuse, să reducă pedeapsa impusă, dar nu mai mult decât la jumătate.

§ 4. Decizia privind executarea pedepsei poate surveni în cel mult 6 luni de la încheierea perioadei de probă.

§ 5. (abrogat)[109]

Art. 75a.[110]

§ 1. Faţă de persoana condamnată la o pedeapsă a cărei executare a fost suspendată condiţionat şi care, în perioada de probă, încalcă flagrant legea, în special dacă săvârşeşte o altă infracţiune decât cea specificată la art. 75 § 1, sau în cazul în care se eschivează de la plata amenzii, de la supraveghere sau de îndeplinirea obligaţiilor impuse sau a măsurilor penale impuse, a mijloacelor compensatorii sau a confiscării, instanţa poate, dacă scopurile pedepsei vor fi îndeplinite în acest mod, să dispună în locul pedepsei cu privarea de libertate restricţionarea libertăţii prin muncă neremunerată, controlată în folosul societăţii, considerând că o zi de privare de libertate este egală cu două zile de restricţionare a libertăţii sau să dispună o amendă, considerând că o zi de privare de libertate este egală cu două zile-amendă. Pedeapsa de restricţionare a libertăţii nu poate depăşi 2 ani iar amenda nu poate depăşi 810 zile-amendă.

§ 2.[111] Prevederea § 1 nu se aplică:

1) în cazurile prevăzute la art. 75 § 1, 1a şi 2a;

2) condamnatului, care nu a executat obligaţia prevăzută la art. 72 § 1 pct. 7b sau la § 2.

§ 3. Instanţa, dispunând schimbarea pedepsei de privare de libertate cu suspendarea condiţionată a executării acesteia în pedeapsă cu restricţionare a libertăţii sau în amendă, în măsura în care este posibil îl audiază pe condamnat.

§ 4. Schimbarea pedepsei de privare de libertate cu suspendarea condiţionată a executării acesteia în pedeapsă cu restricţionare a libertăţii sau în amendă nu îl exonerează pe condamnat de executarea măsurilor punitive dispuse

---

[108] Completat prin art. 1 pct. 39 lit. c) din legea menţionată la trimiterea 1.

[109] Completat prin art. 4 pct. 3 lit. b) din legea menţionată la trimiterea 83; abrogat prin art. 1 pct. 39 lit. d) din legea menţionată la trimiterea 1.

[110] Completat prin art. 1 pct. 40 din legea menţionată la trimiterea 1.

[111] În formularea stabilită prin art. 7 pct. 8 lit. a) din legea menţionată la trimiterea 11.

împotriva sa, de confiscare, de mijloacele compensatorii sau asiguratorii, chiar dacă ulterior este dispusă o pedeapsă cumulată.

§ 5. În cazul în care condamnatul se sustrage de la executarea unei pedepse de restricționare a libertății, de la plata unei amenzi, de la executarea unor obligații care i-au fost impuse sau de la măsurile penale de confiscare, de la măsurile compensatorii sau asiguratorii, instanța anulează modificarea și dispune executarea pedepsei cu privarea de libertate.

§ 6. În cazul anulării modificării și al dispunerii executării pedepsei cu privarea de libertate, pedeapsa cu amendă sau pedeapsa de restricționare a libertății se iau în considerare, admițând că o zi de închisoare este egală cu două zile amendă sau două zile de pedeapsă cu restricționarea libertății.

§ 7.[112] Prevederea § 1 se aplică în cazul în care pedeapsa cu privarea de libertate cu suspendarea condiționată a executării a fost pronunțată potrivit art. 60 § 5.

Art. 76.

§ 1.[113] Condamnarea este ștearsă de drept după 6 luni de la încheierea perioadei de probă.

§ 1a.[114] În cazul menționat la art. 75a, ștergerea condamnării are loc odată cu expirarea perioadelor prevăzute la art. 107 § 4 și 4a.

§ 1b.[114] În cazurile prevăzute la § 1 și 1a, dispozițiile art. 108 sunt aplicabile.

§ 2.[115] În cazul în care a fost dispusă pentru condamnat o amendă, o măsură penală, confiscarea sau o măsură compensatorie, ștergerea condamnării nu poate avea loc înainte de executarea acestora, de scutirea de aceste sancțiuni sau de prescrierea lor. Ștergerea condamnării nu poate avea loc nici înainte de realizarea măsurii asiguratorii.

Art. 77.[116]

§ 1. Instanța poate să scutească în mod condiționat un condamnat de executarea restului pedepsei cu privarea de libertate numai dacă atitudinea, caracteristicile și circumstanțele sale personale, circumstanțele infracțiunii și comportamentul după comiterea infracțiunii și în cursul executării pedepsei justifică convingerea că persoana condamnată va respecta măsura penală sau asiguratorie dispusă și va respecta ordinea de drept, în special că nu va mai comite altă infracțiune.

---

[112] În formularea stabilită la art. 7 pct. 8 lit. b) din legea menționată la trimiterea 11.

[113] În formularea stabilită la art. 7 pct. 9 lit. a) din legea menționată la trimiterea 11.

[114] Completat prin art. 7 pct. 9 lit. b) din legea menționată la trimiterea 11.

[115] În formularea stabilită la art. 7 pct. 9 lit. c) din legea menționată la trimiterea 11.

[116] În formularea stabilită la art. 1 pct. 41 din legea menționată la trimiterea

PL

§ 2. În cazuri temeinic justificate, instanța, prin aplicarea pedepsei prevăzute la art. 32 pct. 3-5, poate stabili condiții mai stricte pentru eliberarea condiționată a condamnatului decât cele prevăzute la art. 78.

Art. 78.

§ 1.[117] Persoana condamnată poate fi liberată condiționat după ce a executat cel puțin jumătate din pedeapsă.

§ 2.[117] Persoana condamnată prevăzută la art. 64 § 1 poate fi liberată condiționat după ce a executat două treimi din pedeapsă, iar cea prevăzută la art. 64 § 2 după ce a executat trei pătrimi din pedeapsă.

§ 3. Persoana condamnată la 25 ani de privare de libertate poate fi liberată condiționat după ce a executat 15 ani din pedeapsă, iar persoana condamnată la privare de libertate pe viață după ce a executat 25 de ani din pedeapsă.

Art. 79.

§ 1. Prevederile art. 78 § 1 și 2 se aplică corespunzător pentru suma a două sau mai multor pedepse privative de libertate care nu au fost contopite, pe care condamnatul urmează să le execute succesiv; dispozițiile art. 78 § 2 se aplică în cazul în care chiar și numai una dintre infracțiuni a fost comisă în condițiile prevăzute la art. 64.

§ 2. Persoana condamnată poate fi, indiferent de condițiile prevăzute în art. 78 § 1 sau 2, liberată condiționat după executarea a 15 ani de privare de libertate.

§ 3.[118] Prevederea art. 78 § 3 se aplică corespunzător, dacă cel puțin una dintre pedepsele care nu au fost contopite și urmează să fie executate succesiv este o pedeapsă cu privarea de libertate pe 25 de ani sau pe viață.

Art. 80.

§ 1. În cazul liberării condiționate, perioada rămasă de executat din pedeapsă reprezintă perioadă de probă, dar aceasta nu poate fi mai mică de 2 ani și nici mai mare de 5 ani.

§ 2. Dacă persoana condamnată este o persoană dintre cele indicate la art. 64 § 2, perioada de probă nu poate fi mai mică de 3 ani.

§ 3.[119] În cazul liberării condiționate a unei persoane condamnate la 25 de ani de privare de libertate sau la privarea de libertate pe viață, perioada de probă este de 10 ani.

Art. 81.[120]

În cazul revocării liberării condiționate, o nouă liberare condiționată nu se poate dispune înainte de executarea după noua încarcerare a cel puțin un an de pedeapsă de privare de libertate, iar în cazul condamnării la 25 de ani

---

[117] În formularea stabilită la art. 1 pct. 17 din legea menționată la trimiterea 4.

[118] Completat prin art. 4 pct. 5 din legea menționată la trimiterea 83.

[119] În formularea stabilită la art. 4 pct. 6 din legea menționată la trimiterea 83.

[120] În formularea stabilită la art. 1 pct. 42 din legea menționată la trimiterea 1.

de privare de libertate sau la privarea de libertate pe viaţă o nouă eliberare condiţionată nu poate avea loc înainte de executarea după noua încarcerare a cel puţin 5 ani de pedeapsă.

Art. 82.[121)]

§ 1. Dacă în perioada de probă şi timp de 6 luni după încheierea acesteia nu a fost revocată liberarea condiţionată, pedeapsa se consideră executată începând cu momentul liberării condiţionate.

§ 2. În cazul aplicării unei pedepse cumulate în care este inclusă şi pedeapsa a cărei executare a fost suspendată condiţionat, în contul pedepsei respective se socoteşte numai partea de pedeapsă efectiv executată.

Art. 83.[122)]

Persoana condamnată la restricţionarea libertăţii care a executat cel puţin jumătate din pedeapsa aplicată şi care a respectat legea şi a îndeplinit obligaţiile stabilite, măsurile penale, mijloacele compensatorii sau de confiscare, poate fi exonerat de restul de pedeapsă, aceasta considerându-se a fi executată.

Art. 84.

§ 1. Instanţa poate, după împlinirea a jumătate din perioada pentru care au fost dispuse măsurile penale prevăzute la art. 39 pct. 1-3, să considere pedeapsa ca fiind executată, că persoana condamnată a respectat ordinea de drept, iar măsura penală a fost aplicată faţă de aceasta cel puţin un an.

§ 2.[123)] Prevederea § 1 nu se aplică, în cazul în care măsurile penale menţionate la art. 39 pct. 2, 2a şi 3 au fost dispuse potrivit art. 41 § 1a sau art. 42 § 2.

§ 2a.[124)] Dacă măsura penală a fost dispusă pe viaţă, instanţa o poate declara executată, în cazul în care persoana condamnată a respectat ordinea juridică şi nu există teama de recidivă, iar măsura penală a fost executată faţă de condamnat timp de cel puţin 15 ani.

§ 3.[125)] Instanţa poate exonera un condamnat de interdicţia aplicată potrivit art. 4lb § 5 sau 7 după împlinirea a jumătate din perioada pentru care a fost dispusă obligaţia, în cazul în care obligaţia a fost aplicată timp de cel puţin un an, iar comportamentul condamnatului indică faptul că nu este necesară continuarea aplicării obligaţiei pentru îndeplinirea obiectivelor măsurii penale.

Art. 84a. (abrogat)[126)]

[121)] În formularea stabilită la art. 4 pct. 8 din legea menţionată la trimiterea 83.

[122)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 43 din legea menţionată la trimiterea 1.

[123)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 44 lit. a) din legea menţionată la trimiterea 1.

[124)] Completat prin art. 1 pct. 44 lit. b) din legea menţionată la trimiterea 1.

[125)] Completat prin art. 5 pct. 2 din legea menţionată în poziţia a doua la trimiterea 36; a intrat în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2012

[126)] Completat prin art. 1 pct. 10 din legea menţionată la trimiterea 23; abrogat prin art. 1 pct. 45 din legea menţionată la trimiterea 1.

CAPITOLUL IX
Concursul de infracţiuni şi contopirea sancţiunilor şi a măsurilor penale

Art. 85.[127]

§ 1. În cazul în care făptuitorul a săvârşit două sau mai multe infracţiuni şi au fost dispuse împotriva sa pedepse de acelaşi tip sau diferite care sunt supuse contopirii, instanţa aplică o pedeapsă contopită.

§ 2. Baza pentru a dispune o pedeapsă contopită o reprezintă sancţiunile stabilite şi executorii, cu excepţia art. 89, în totalitate sau în parte, sau sancţiunile contopite pentru infracţiunile menţionate la § 1.

§ 3.[128] În cazul în care după începerea, dar înainte de încheierea executării pedepsei sau a pedepsei contopite făptuitorul a comis o infracţiune pentru care a fost dispusă o sancţiune de acelaşi tip sau de alt tip, care este supusă contopirii, sancţiunea nu se contopeşte cu pedeapsa în curs de executare la momentul comiterii faptei.

§ 3a.[129] În cazul în care pedeapsa executată sau aplicată, prevăzută la § 3, devine ulterior baza pentru dispunerea unei sancţiuni sau a unor sancţiuni contopite, interdicţia de contopire a sancţiunilor se aplică şi acestei sancţiuni sau acestor sancţiuni contopite.

§ 4. Sancţiunea contopită nu include sancţiunile pronunţate prin verdictele de la art. 114a.

Art. 85a.[130]

Dispunând o pedeapsă contopită, instanţa ia în considerare în primul rând obiectivele preventive şi educaţionale, pe care le vizează pedeapsa condamnatului, precum şi nevoia de formare a conştiinţei juridice a societăţii.

Art. 86.

§ 1.[131] Instanţa dispune sancţiunea contopită în limitele sancţiunii maxime pentru diferitele infracţiuni până la suma acestora, fără a depăşi 810 zile amendă, doi ani de restricţionare a libertăţii sau a 20 de ani de privare de libertate; privarea de libertate este dispusă în luni şi ani.

§ 1a.[132] În cazul în care suma pedepselor de privare de libertate este de 25 de ani sau mai mult, şi cel puţin una dintre pedepsele care vor fi contopite este de cel puţin 10 ani, instanţa poate dispune o pedeapsă totală de 25 de ani de privare de libertate.

---

[127] În formularea stabilită prin art. 1 pct. 46 din legea menţionată la trimiterea 1

[128] În formularea stabilită prin art. 7 pct. 10 lit. a) din legea menţionată la trimiterea 11

[129] Completat prin art. 7 pct. 10 lit. b) din legea menţionată la trimiterea 11.

[130] Completat prin art. 1 pct. 47 din legea menţionată la trimiterea 1.

[131] În formularea stabilită la art. 1 pct. 48 lit. a) din legea menţionată la trimiterea 1.

[132] Completat prin art. 1 pct. 18 lit. b) din legea menţionată la trimiterea 4.

§ 2. Dispunând o sancțiune contopită cu amendă, instanța va redefini valoarea zilei amendă, urmând indicațiile prevăzute la art. 33 § 3; valoarea zilei amendă nu poate, totuși, să depășească cea mai mare valoare stabilită anterior.

§ 2a.[133] În cazul în care cel puțin una din amenzi este stabilită ca sumă, pedeapsa prin contopirea amenzilor va fi stabilită ca sumă.

§ 2b.[134] În cazul în care cel puțin una dintre amenzile care fac obiectul contopirii a fost dispusă pe baza dispoziției care prevede o limită superioară a sancțiunii legale a acestei sancțiuni alta decât valoarea determinată la art. 33 § 1, instanța va aplica o sancțiune cu amendă contopită în intervalul dintre cea mai mare sancțiune impusă pentru acest tip de infracțiuni și suma acestora, dar fără a depăși 4.500 de zile amendă sau cea mai mare amendă în cazul în care aceasta depășește 4.500 de zile amendă.

§ 3.[135] Dispunând o pedeapsă contopită de restricționare a libertății, instanța redefinește obligațiile sau cuantumul deducerii prevăzute la art. 34 § 1a, și poate, de asemenea, să impună făptuitorului îndatoririle enumerate la art. 72 § 1 pct. 2-7a, precum și prestațiile în numerar prevăzute la art. 39 pct. 7.

§ 4.[136] Normele privind cuantumul total al sancțiunilor prevăzute la § 1-3 se aplică în mod corespunzător dacă cel puțin una dintre sancțiunile care urmează să fie contopite constituie o sancțiune deja contopită.

Art. 87.[137]

§ 1. În caz de condamnare pentru infracțiuni concurente la închisoare și limitarea libertății instanța dispune o pedeapsă contopită de privare de libertate, admițând că o lună de restricționare a libertății este egală cu 15 zile de privare de libertate.

§ 2. Dacă pentru infracțiuni concurente a fost dispusă pedeapsa cu privarea de libertate și pedeapsa cu restrângerea libertății, dacă pedeapsa contopită de privare de libertate depășește șase luni, iar pedeapsa contopită de restricționare a libertății – 2 ani, instanța poate dispune executarea acestei sancțiuni contopite în același timp, dacă scopurile pedepsei vor fi îndeplinite în acest mod.

Art. 88.

În cazul în care pedeapsa cea mai severă aplicată pentru una dintre infracțiunile concurente este de 25 de ani de privare de libertate sau privare de libertate pe viață, această pedeapsă va fi dispusă ca pedeapsă contopită; în

---

[133] Completat prin art. 1 pct. 18 lit. c) din legea menționată la trimiterea 4.

[134] Completat prin art. 1 pct. 18 lit. c) din legea menționată la trimiterea 4; în formularea stabilită la art. 1 pct. 48 lit. b) din legea menționată la trimiterea 1.

[135] În formularea stabilită la art. 7 pct. 11 din legea menționată la trimiterea 11.

[136] Completat prin art. 1 pct. 48 lit. c) din legea menționată la trimiterea 1.

[137] În formularea stabilită la art. 1 pct. 49 din legea menționată la trimiterea 1.

cazul concurenței a două sau mai multe pedepse cu privare de libertate de 25 de ani, instanța poate dispune ca pedeapsă contopită privarea de libertate pe viață.

Art. 89.

§ 1.[138] În caz de condamnare pentru infracțiuni concurente la pedepse cu privare de libertate, cu suspendarea condiționată a executării și fără suspendarea condiționată a executării, instanța poate suspenda condiționat pedeapsa pentru un total maxim care să nu depășească un an, în cazul în care infractorul în timpul comiterii fiecăreia dintre aceste infracțiuni nu a fost condamnat la pedeapsa cu privarea de libertate și acest lucru este suficient pentru a atinge scopurile pedepsei, în special pentru a preveni recidiva.

§ 1a.[139] În caz de condamnare pentru infracțiuni concurente cu privare de libertate, a căror executare a fost suspendată condiționat, instanța poate pronunța pedeapsa contopită de privare de libertate fără suspendarea condiționată a executării acesteia.

§ 1b.[140] Instanța aplică pedeapsa contopită de privare de libertate fără suspendarea condiționată a executării sale, considerând că o lună de privare de libertate cu suspendare condiționată a executării este egală cu 15 zile de privare de libertate fără suspendarea condiționată a executării.

§ 2. (abrogat)[141]

§ 3. (abrogat)[141]

Art. 89a.[142]

§ 1. Dacă cel puțin una dintre sancțiunile care urmează să fie contopite este o pedeapsă cu privarea de libertate cu suspendarea condiționată a executării, pronunțată potrivit art. 60 § 5, instanța poate dispune suspendarea în mod condiționat a executării pedepsei contopite care nu depășește pedeapsa cu privare de libertate aplicată potrivit acestei dispoziții.

§ 2. Aplicând o pedeapsă contopită de privare de libertate cu suspendarea condiționată a executării, instanța poate aplica pedeapsa amenzii prevăzută la art. 71 § 1, chiar dacă nu a fost stabilită pedeapsa amenzii pentru celelalte infracțiuni concurente.

§ 3. În cazul de concurs al hotărârilor judecătorești cu privire la perioadele de probă, instanța va stabili din nou perioada de probă și obligațiile aferente. În cazul concursului hotărârilor judecătorești cu privire la pedepsele prevăzute la § 1, perioada de probă poate fi de până la 10 ani.

---

[138] În formularea stabilită la art. 1 pct. 50 lit. a) din legea menționată la trimiterea 1.

[139] Completat prin art. 1 pct. 19 lit. b) din legea menționată la trimiterea 4.

[140] Completat prin art. 1 pct. 50 lit. b) din legea menționată la trimiterea 1.

[141] Prin art. 1 pct. 50 lit. c) din legea menționată la trimiterea 1.

[142] Completat prin art. 1 pct. 51 din legea menționată la trimiterea 1.

Art. 90.

§ 1.[143] Se vor aplica măsuri penale, confiscări, măsuri compensatorii, măsuri de siguranță și de supraveghere, chiar dacă acestea au fost dispuse doar pentru una dintre infracțiunile concurente.

§ 2.[144] În cazul unei hotărâri de condamnare prin care s-a dispus privarea de drepturi civile, interzicerea sau obligația de acest fel, instanța va aplica în mod corespunzător prevederile referitoare la contopirea pedepsei.

Art. 91.

§ 1.[145] În cazul în care făptuitorul săvârșește, la intervale scurte de timp, în același mod, două sau mai multe infracțiuni înainte de pronunțarea primei sentințe, chiar dacă aceasta nu e definitivă, pentru oricare dintre aceste infracțiuni, tribunalul stabilește o pedeapsă până la limita superioară a pedepsei prevăzute de lege pentru fiecare dintre aceste infracțiuni, majorată cu încă jumătate.

§ 2. În cazul în care făptuitorul comite în condițiile prevăzute la art. 85 două sau mai multe infracțiuni continuate prevăzute în § 1 sau o infracțiune continuată și o altă infracțiune, instanța stabilește pedeapsa contopită aplicând corespunzător prevederile acestui capitol.

§ 3.[146] În cazul în care făptuitorul a fost condamnat prin două sau mai multe sentințe pentru infracțiuni încadrate ca infracțiune continuată la § 1, pedeapsa contopită nu poate depăși limita superioară a sancțiunii prevăzute prin lege pentru fiecare dintre aceste infracțiuni, majorată cu încă jumătate.

Art. 92. (abrogat)[147]

Art. 92a. (abrogat)[148]

[143] În formularea stabilită la art. 1 pct. 52 din legea menționată la trimiterea 1.

[144] În formularea stabilită la art. 1 pct. 11 din legea menționată la trimiterea 23.

[145] În formularea stabilită la art. 1 pct. 53 lit. a) din legea menționată la trimiterea 1.

[146] În formularea stabilită la art. 1 pct. 53 lit. b) din legea menționată la trimiterea 1.

[147] Prin art. 1 pct. 54 din legea menționată la trimiterea 1.

[148] Completat prin art. 1 pct. 1 din legea din data de 20 ianuarie 2011 privind modificarea legii – Codul penal, legii – Codul de procedură penală și legii – Codul penal fiscal (M.Of. poz. 245), care a intrat în vigoare la data de 8 mai 2011; abrogat prin art. 1 pct. 54 din legea menționată la trimiterea 1.

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ "LUCIAN BLAGA" DIN CLUJ-NAPOCA

CAPITOLUL X
Măsuri de siguranță

Art. 93. (abrogat)[147]

Art. 93a.[149)]

§ 1. Măsurile de siguranță sunt:

1) controlul electronic al locului unde se află persoana;
2) terapia;
3) terapia pentru dependență;
4) internarea într-o instituție psihiatrică.

§ 2. Atunci când prevede legea, dispozițiile și interdicțiile prevăzute în art. 39 pct. 2-3 pot fi dispuse ca măsuri de siguranță.

Art. 93b.[149]

§ 1. Instanța poate dispune o măsură de siguranță dacă este necesar pentru a preveni comiterea unei noi infracțiuni de către făptuitor, dacă alte mijloace legale prevăzute în prezentul cod sau dispuse potrivit altor legi nu sunt suficiente. Măsura de siguranță prevăzută la art. 93a § 1 pct. 4, poate fi dispusă numai pentru a împiedica făptuitorul să comită o faptă interzisă cu daune sociale semnificative.

§ 2. Instanța revocă măsura de siguranță atunci când nu mai este necesară utilizarea acesteia.

§ 3. Măsura de siguranță și modul de executare a acesteia ar trebui să fie adecvate gradului de daună socială a infracțiunii pe care făptuitorul o poate comite și probabilității săvârșirii acesteia luând în considerare, de asemenea, nevoile și progresele în terapie sau terapia pentru dependență. Instanța poate modifica măsura de siguranță dispusă față de făptuitor sau modul de executare a acesteia, dacă măsura dispusă anterior a devenit inadecvată sau implementarea acesteia este imposibilă.

§ 4. Față de același făptuitor pot fi aplicate mai multe măsuri de siguranță; se vor aplica prevederile § 1 și 3 ținând seama de toate măsurile de siguranță dispuse.

§ 5. Instanța dispune internarea într-o instituție psihiatrică numai atunci când prevede legea.

Art. 93c.[149] Se pot dispune măsuri de siguranță împotriva făptuitorului:

1) față de care s-a dispus încetarea procesului penal pentru o faptă interzisă, săvârșită în starea de iresponsabilitate prevăzută la art. 31 § 1;

2) în cazul condamnării pentru o infracțiune comisă într-o stare de responsabilitate limitată, prevăzută la art. 31;

3) în cazul condamnării pentru una dintre infracțiunile prevăzute la art. 148, art. 156, art. 197, art. 198, art. 199 § 2 sau art. 200 § 1, comisă în legătură cu tulburări ale preferințelor sexuale;

[149)] Completat prin art. 1 pct. 55 din legea menționată la trimiterea 1.

4) în cazul condamnării cu privarea de libertate fără suspendarea condiționată a executării pentru o infracțiune comisă cu intenție dintre cele prevăzute în Capitolul XIX, XXIII, XXV sau XXVI, comise ca urmare a unor tulburări de personalitate cu caracter sau de intensitate care indică cel puțin o probabilitate mare de comitere a unei infracțiuni cu violență sau cu amenințarea cu violență;

5) în cazul condamnării pentru o infracțiune săvârșită în legătură cu dependența de alcool, de substanțe psihotrope sau similare.

Art. 93d.[149]

§ 1. Durata aplicării măsurii de siguranță nu se stabilește în avans.

§ 2. La eliminarea măsurii de siguranță sub formă de internare într-o instituție psihiatrică, instanța poate decide asupra uneia sau mai multor măsuri de siguranță prevăzute la art. 93 a § 1 pct. 1-3.

§ 3. Instanța stabilește necesitatea și posibilitatea aplicării măsurii de siguranță, dar nu mai devreme de șase luni anterior liberării condiționate anticipate sau executării pedepsei de privare de libertate.

§ 4. Dacă făptuitorul este pedepsit cu privarea de libertate, măsurile de siguranță prevăzute la art. 93a § 1 pct. 1-3 pot fi dispuse și până la efectuarea acestei sancțiuni, dar nu mai devreme de șase luni anterior liberării condiționate anticipate sau executării pedepsei de privare de libertate.

§ 5. În cazul în care făptuitorul a fost condamnat cu privarea de libertate fără suspendarea condiționată a pedepsei, cu privarea de libertate de 25 de ani sau cu privarea de libertate pe viață, măsura de siguranță se aplică după executarea pedepsei sau după liberarea condiționată, cu excepția cazului în care legea prevede altfel.

§ 6. În cazul în care comportamentul făptuitorului, după ridicarea măsurii de siguranță indică faptul că există necesitatea unor măsuri de siguranță, instanța poate dispune din nou aceeași măsură de siguranță sau măsurile prevăzute la. 93a § 1 pct. 1-3, în cel mult 3 ani de la abrogarea măsurii de siguranță.

Art. 93e.[149]

Făptuitorul față de care a fost dispusă măsura controlului electronic al locului de ședere este obligat să se supună controlului neîntrerupt al locului său de ședere cu utilizarea dispozitivelor tehnice, inclusiv prin purtarea emițătorului.

Art. 93f.[149]

§ 1. Făptuitorul față de care a fost dispusă o terapie este obligat să se prezinte la instituția medicală desemnată de instanță în termenele stabilite de psihiatru, sexolog sau terapeut și să se supună terapiei farmacologice menite să slăbească apetitul sexual, psihoterapiei sau psihoeducației în vederea îmbunătățirii funcționării sale în societate.

§ 2. Făptuitorul față de care a fost dispusă o terapie a dependenței este obligat să se prezinte la instituția medicală desemnată de instanță în termenele

stabilite de medic şi să se supună tratamentului împotriva dependenţei de alcool, de mijloace psihotrope sau de alte substanţe cu efecte similare.

Art. 93g.[149]

§ 1. Instanţa dispune internarea făptuitorului prevăzut la art. 93c pct. 1 într-o instituţie psihiatrică dacă există o mare probabilitate ca acesta să comită din nou un act interzis de nocivitate socială semnificativă din cauza bolii mintale sau a handicapului mintal.

§ 2. Condamnând făptuitorul prevăzut la art. 93c pct. 2 la pedeapsa privării de libertate fără suspendarea condiţionată a pedepsei, la privarea de libertate de 25 de ani sau la privarea de libertate pe viaţă, instanţa dispune internarea într-o instituţie psihiatrică adecvată, dacă există o mare probabilitate ca acesta să comită un act interzis de nocivitate socială semnificativă din cauza bolii mintale sau a handicapului mintal.

§ 3. Condamnând făptuitorul prevăzut la art. 93c pct. 3 la pedeapsa privării de libertate fără suspendarea condiţionată a pedepsei, la privarea de libertate de 25 de ani sau la privarea de libertate pe viaţă, instanţa dispune internarea într-o instituţie psihiatrică adecvată, dacă există o mare probabilitate ca acesta să comită o crimă împotriva vieţii, sănătăţii sau libertăţii sexuale ca urmare a tulburării preferinţelor sexuale.

Art. 94. (abrogat)[150)]

Art. 95. (abrogat)[150]

Art. 95a. (abrogat)[151)]

Art. 96. (abrogat)[150]

Art. 97. (abrogat)[150]

Art. 98. (abrogat)[150]

Art. 99.[152)]

§ 1. Dacă făptuitorul a săvârşit un act interzis în starea de iresponsabilitate prevăzută în art. 31 § 1, instanţa poate să aplice ca măsuri de siguranţă interdicţiile prevăzute la art. 39 pct. 2-3.

§ 2. Interdicţiile prevăzute la art. art. 39 pct. 2-3 sunt dispuse fără a preciza durata aplicării; instanţa le revocă atunci când motivele pronunţării hotărârii nu mai există.

Art. 100. (abrogat)[153)]

[150)] Prin art. 1 pct. 56 din legea menţionată la trimiterea 1.

[151)] Completat prin art. 1 pct. 12 din legea menţionată la trimiterea 23; înlăturat prin 1 pct. 56 din legea menţionată la trimiterea 1

[152)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 57 din legea menţionată la trimiterea 1.

[153)] Prin art. 1 pct. 58 din legea menţionată la trimiterea 1.

CAPITOLUL XI
Prescripţia

Art. 101.

§ 1. Nu se poate aplica o pedeapsă pentru o infracţiune dacă de la comiterea acesteia au trecut:

1) 30 de ani – dacă fapta este o crimă;

2) 20 de ani – dacă fapta este o altă infracţiune;

2a)[154] 15 ani – dacă fapta constituie o infracţiune pedepsită cu privare de libertate de peste 5 ani;

3) 10 ani – dacă fapta constituie o infracţiune pedepsită cu privare de libertate de peste 3 ani;

4)[155] 5 ani – dacă este vorba despre alte infracţiuni.

5) (abrogat)[156]

§ 2. Termenul de prescripţie a răspunderii penale pentru săvârşirea unei infracţiuni la care urmărirea penală a fost solicitată de partea vătămată se împlineşte într-un an de la data la care partea vătămată a aflat cine este autorul infracţiunii, dar nu mai târziu de trei ani de la momentul comiterii ei.

§ 3. În cazurile prevăzute la § 1 sau 2, în cazul în care infracţiunea depinde de apariţia unui efect prevăzută în lege, termenul de prescripţie curge de la momentul producerii efectului respectiv.

§ 4.[157] În cazul:

1) infracţiunii împotriva vieţii şi a sănătăţii, săvârşite împotriva unui minor, sancţionate cu o pedeapsă a cărei limită superioară depăşeşte 5 ani de privare de libertate,

2) infracţiunilor prevăzute în Capitolul XXV, săvârşite împotriva unui minor sau în cazul în care conţinutul pornografic include participarea unui minor,

– termenul de prescripţie a răspunderii penale pentru săvârşirea infracţiunii nu se poate împlini înainte ca acesta să împlinească vârsta de 30 de ani.

---

[154] Completat prin art. 1 pct. 1 lit. a) din legea din data de 3 iunie 2005 privind modificarea legii – Codul penal (M.Of. poz. 1109), care a intrat în vigoare la data de 3 august 2005.

[155] În formularea stabilită la art. 1 pct. 1 lit. b) din legea menţionată la trimiterea 154.

[156] Prin art. 1 pct. 1 lit. c) din legea menţionată la trimiterea 154.

[157] Completat prin art. 1 pct. 1 din Legea din data de 24 octombrie 2008 privind modificarea legii – Codul penal şi a unor alte legi (M.Of. poz. 1344), care a intrat în vigoare la data de 18 decembrie 2008; în formularea stabilită la art. 1 pct. 59 din legea menţionată la trimiterea 1.

Art. 102.[158)]

Dacă în perioada menționată la art. 101, au fost instituite proceduri, termenul de prescripție pentru infracțiunile prevăzute la art. 101 § 1 se împlinește după 10 ani, iar în celelalte cazuri – după 5 ani de la încetarea acestei perioade.

Art. 103.

§ 1. Pedeapsa nu poate fi aplicată dacă de la data la care hotărârea de condamnare a rămas definitivă au trecut:

1) 30 de ani – în cazul unei condamnări la o pedeapsă cu privare de libertate de 5 ani sau mai mult;

2) 15 ani – în cazul unei condamnări la o pedeapsă cu privare de libertate care nu depășește 5 ani;

3) 10 ani – în cazul unei condamnări la o altă pedeapsă.

§ 2.[159)] Dispozițiile § 1 pct. 3 se aplică în mod corespunzător mijloacelor punitive, măsurilor compensatorii și confiscării.

Art. 104.

§ 1. Termenul de prescripție nu se împlinește dacă prevederile legii nu permit inițierea sau continuarea procedurilor penale; cu toate acestea, acest lucru nu se aplică în cazul lipsei unei reclamații sau a unei acuzații formulate de partea civilă.

§ 2. (abrogat)[160)]

Art. 105.

§ 1. Prevederile art. 101-103 nu se aplică infracțiunilor împotriva păcii, umanității și crimelor de război.

§ 2. Prevederile art. 101-103 nu se aplică infracțiunilor săvârșite cu intenție: crimă, vătămare corporală gravă, afectare gravă a sănătății sau privare de libertate cu torturi deosebite comisă de un funcționar public în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor oficiale.

CAPITOLUL XII
Ștergerea condamnării

Art. 106.

De la momentul ștergerii condamnării, aceasta se consideră inexistentă; condamnarea este eliminată din cazierul judiciar.

[158)] În formularea stabilită la art. 1 din Legea din data de 15 ianuarie 2016 privind modificarea legii – Codul penal (M.Of. poz. 189), care a intrat în vigoare la data de 2.

[159)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 61 din legea menționată la trimiterea 1.

[160)] Prin art. 1 pct. 62 din legea menționată la trimiterea 1.

Art. 106a.[161]

Nu se şterge o condamnare la privarea de libertate fără suspendare condiţionată a executării pentru o infracţiune împotriva libertăţii şi moralităţii sexuale, în cazul în care partea vătămată a avut sub 15 ani.

Art. 107.

§ 1. În cazul condamnării la pedeapsa prevăzută la art. 32 pct. 3 sau la o pedeapsă de 25 ani de privare de libertate, ştergerea are loc prin efectul legii după trecerea a 10 ani de la executarea pedepsei sau de la graţierea acesteia sau de la prescrierea executării pedepsei.

§ 2. Instanţa poate dispune, la solicitarea condamnatului, ştergerea condamnării după 5 ani, dacă persoana condamnată a respectat în acea perioadă ordinea juridică, iar pedeapsa cu privarea de libertate nu a depăşit 3 ani.

§3. În cazul unei pedepse cu privarea de libertate pe viaţă, ştergerea condamnării se produce prin efectul legii în termen de 10 ani de la data la care se consideră că pedeapsa a fost executată, graţiată sau prescrisă.

§ 4.[162] În cazul unei pedepse cu restricţionarea libertăţii ştergerea condamnării are loc prin efectul legii în termen de 3 ani de la data la care se consideră că pedeapsa a fost executată, graţiată sau prescrisă.

§ 4a.[163] În cazul condamnării la pedeapsa amenzii, ştergerea condamnării are loc prin efectul legii în termen de 1 an de la data la care se consideră că pedeapsa a fost executată, graţiată sau prescrisă.

§ 5. În cazul neaplicării niciunei sancţiuni, ştergerea condamnării are loc prin efectul legii în termen de 1 an de la data la care sentinţa rămâne definitivă.

§ 6.[164] Dacă s-a dispus o măsură penală, o confiscare sau o măsură compensatorie, ştergerea condamnării nu poate avea loc înainte executarea, graţierea sau prescrierea executării acesteia. Ştergerea condamnării nu poate avea loc nici înainte de executarea măsurii asiguratorii.

Art. 107a. (abrogat)[165]

Art. 108.

Dacă făptuitorul a fost condamnat pentru două sau mai multe infracţiuni neconcurente, precum şi dacă făptuitorul, după începerea, dar înainte de

[161] Completat prin art. 1 pct. 61 din legea menţionată la trimiterea 1.

[162] În formularea stabilită la art. 1 pct. 63 lit. a) din legea menţionată la trimiterea 1; a intrat în vigoare începând cu data de 21 martie 2015.

[163] Completat prin art. 1 pct. 63 lit. b) din legea menţionată la trimiterea 1; a intrat în vigoare începând cu data de 21 martie 2015.

[164] În formularea stabilită la art. 1 pct. 63 lit. c) din legea menţionată la trimiterea 1; a intrat în vigoare începând cu data de 21 martie 2015.

[165] Completat prin art. 1 pct. 2 din legea menţionată prima la trimiterea 148; abrogat prin art. 1 pct. 64 din legea menţionată la trimiterea 1.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

expirarea termenului necesar pentru ştergerea condamnării, comite o nouă infracţiune este permisă numai ştergerea simultană a tuturor condamnărilor.

CAPITOLUL XIII
Răspunderea pentru infracţiunile comise în străinătate

Art. 109.

Legea penală poloneză se aplică cetăţeanului polonez care a comis o infracţiune în străinătate.

Art. 110. [166]

§ 1. Legea penală poloneză se aplică cetăţeanului străin care a săvârşit un act interzis în străinătate împotriva intereselor Republicii Polone, unui cetăţean polonez, unei persoane juridice poloneze sau a unei unităţi organizaţionale poloneze fără personalitate juridică şi unui cetăţean străin care a săvârşit o infracţiune de terorism în străinătate.

§ 2. Legea penală poloneză se aplică în cazul în care un străin săvârşeşte în străinătate un act interzis, altul decât cel prevăzut în § 1, dacă fapta este interzisă de o lege penală poloneză şi se pedepseşte cu mai mult de doi ani de închisoare iar făptuitorul se află pe teritoriul Republicii Polonia şi nu a fost hotărâtă extrădarea sa.

Art. 111.

§ 1. Condiţia răspunderii pentru o faptă comisă în străinătate este recunoaşterea acestei fapte ca infracţiune şi de legea în vigoare la locul unde a fost comisă.

§ 2. Dacă există diferenţe între legea poloneză şi legea în vigoare în locul în care a fost comisă fapta, aplicând legea poloneză, instanţa poate lua în considerare aceste diferenţe în favoarea făptuitorului.

§ 3. Condiţia prevăzută la § 1 nu se aplică unui funcţionar public polonez care, în timp ce se află în străinătate, a comis o infracţiune în legătură cu îndeplinirea funcţiilor sale şi nici unei persoane care a comis o infracţiune într-un loc care nu este supus nici unei legislaţii naţionale.

Art. 112. [167]

Indiferent de reglementările în vigoare în locul în care a fost comisă infracţiunea, legea penală poloneză se aplică unui cetăţean polonez şi unui cetăţean străin în cazul în care comite:

---

[166] În formularea stabilită la art. 1 pct. 2 din legea menţionată la trimiterea 78.

[167] În formularea stabilită la art. 1 pct. 1 din legea din 18 martie 2004 privind modificarea Legii – Codul penal a Legii – Codul de procedură penală şi a Legii – Codul contravenţiilor (M.Of. poz. 626) care a intrat în vigoare la data de 1 mai 2004.

1) o infracţiune împotriva securităţii interne sau externe a Republicii Polonia;

1a) (ieşit din vigoare)[168]

2)[169] o infracţiune împotriva reprezentanţilor sau funcţionarilor publici polonezi sau o infracţiune de obţinere a unei atestări în fals de la un funcţionar public polonez sau de la o altă persoană autorizată prin legea poloneză pentru a emite un document;

3) o infracţiune împotriva intereselor economice poloneze semnificative;

4)[170] o infracţiune de mărturie mincinoasă, depunerea unei declaraţii, opinii sau traduceri false, folosirea unui document care atestă identitatea aparţinând unei alte persoane, certificarea în faţa unei instituţii poloneze a unui neadevăr sau fals,

5) o infracţiune în urma căreia a fost obţinut, chiar şi indirect, un câştig patrimonial pe teritoriul Republicii Polone.

Art. 113.[171]

Indiferent de reglementările în vigoare la locul infracţiunii, legea penală poloneză se aplică unui cetăţean polonez şi unui străin pentru care nu a fost dispusă extrădarea dacă săvârşeşte o infracţiune în străinătate, în situaţia în care Republica Polonia este obligată să înceapă urmărirea penală în baza unui acord internaţional sau a Statutului Curţii Penale Internaţionale, întocmit la Roma la 17 iulie 1998 (M.Of. din 2003 poz. 708).

Art. 114.

§ 1.[172] Hotărârea pronunţată în străinătate nu constituie un obstacol în calea iniţierii sau a desfăşurării procedurilor penale pentru aceeaşi infracţiune în faţa unei instanţe din Polonia.

§ 2. Instanţa socoteşte în contul pedepsei stabilite perioada de privare de libertate efectivă efectuată în străinătate şi pedeapsa executată acolo, luând în calcul diferenţele între aceste sancţiuni.

---

[168] Completat prin art. 37 pct. 1 din Legea din 18 octombrie privind dezvăluirea informaţiilor despre documentele organelor securităţii de stat din anii 1944-1990 şi despre conţinutul acestor documente (M.Of. poz. 1592), care a intrat în vigoare la data de 15 martie 2007; a pierdut valabilitatea la data de 30 septembrie 2008 în baza verdictului Tribunalului Constituţional din data de 19 septembrie 2008 nr. dosar K 5/07 (M.Of. poz. 1080).

[169] În formularea stabilită la art. 7 pct. 12 lit. a) din legea menţionată la trimiterea 11.

[170] În formularea stabilită la art. 7 pct. 12 lit. b) din legea menţionată la trimiterea 11.

[171] În formularea stabilită la art. 1 pct. 1 din legea din data de 20 mai 2010 privind modificarea Legii – Codul penal, Legii Poliţiei, Legii – Prevederi introductive pentru Codul penal şi a Legii – Codul de procedură penală (M.Of. poz. 626 care a intrat în vigoare în data de 8 septembrie 2010.

[172] În formularea stabilită la art. 1 pct. 2 lit. a) din legea menţionată la trimiterea 167.

§ 3.[173] Prevederile § 1 nu se aplică:

1) dacă condamnarea pronunţată în străinătate a fost preluată pentru executare pe teritoriul Republicii Polone, precum şi atunci când pedeapsa din străinătate este aplicată pentru infracţiunea în legătură cu care s-a desfăşurat urmărirea penală sau extrădarea făptuitorului de pe teritoriul Republicii Polonia;

2) hotărârilor tribunalelor penale internaţionale care acţionează potrivit legislaţiei internaţionale aplicabile în Republica Polonia;

3)[174] hotărârilor judecătoreşti definitive de încheiere a procedurii penale ale instanţelor sau altor organe ale unui stat străin, dacă aceasta rezultă dintr-un acord internaţional aplicabil în Republica Polonia.

§ 4. În cazul în care a fost preluat un cetăţean polonez, condamnat definitiv de o instanţă dintr-un stat străin pentru executarea unei hotărâri judecătoreşti pe teritoriul Republicii Polonia, instanţa stabileşte încadrarea juridică a faptei şi pedeapsa sau altă măsură prevăzută de legea penală poloneză; baza de stabilire a pedepsei sau a măsurii supuse executării este hotărârea pronunţată de instanţa străină, pedeapsa pentru o astfel de faptă prevăzută de legislaţia poloneză, perioada de privare efectivă de libertate în străinătate şi pedeapsa executată acolo, luând în considerare diferenţele în favoarea condamnatului.

Art. 114a.[175]

§ 1. Se consideră condamnare şi o sentinţă definitivă pronunţată pentru infracţiunea săvârşită de o instanţă competentă în materie penală dintr-un stat membru al Uniunii Europene, cu excepţia cazului în care, potrivit legii penale poloneze, infracţiunea nu constituie o infracţiune, autorul nu este pedepsit sau a fost pronunţată o pedeapsă nerecunoscută prin lege.

§ 2. În cazul condamnării de către instanţa menţionată la § 1, în materie de:

1) aplicarea noii legi penale, care a intrat în vigoare după dispunerea condamnării,

2) ştergerea condamnării,

– se aplică legea în vigoare la locul condamnării. Prevederile art. 108 nu se aplică.

§ 3. Dispoziţiile § 1 nu se aplică în cazul în care informaţiile obţinute din cazierul judiciar sau de la instanţa unui stat membru al Uniunii Europene nu sunt suficiente pentru a stabili pedeapsa sau dacă sancţiunea este graţiată în ţara în care a avut loc condamnarea.

---

[173] În formularea stabilită la art. 1 pct. 2 lit. b) din legea menţionată la trimiterea 167.

[174] În formularea stabilită la art. 1 pct. 2 din legea menţionată prima la trimiterea 157.

[175] Completat prin art. 1 pct. 3 din legea menţionată prima la trimiterea 148; în formularea stabilită la art. 1 pct. 65 din legea menţionată la trimiterea 1.

CAPITOLUL XIV
Explicarea termenilor din lege

Art. 115.

§ 1. Faptă interzisă reprezintă conduita care are trăsăturile specificate în Legea penală.

§ 2. La evaluarea prejudiciului social al unei fapte, instanţa ia în considerare tipul şi natura bunului prejudiciat, mărimea prejudiciului cauzat sau potenţial, modul şi circumstanţele comiterii faptei, ponderea îndatoririlor încălcate de făptuitor, intenţia, motivaţia făptuitorului, tipul de reguli de prudenţă încălcate şi gradul de încălcare a acestora.

§ 3. Infracţiunile similare sunt infracţiuni aparţinând aceluiaşi tip; infracţiunile care implică folosirea violenţei sau ameninţarea cu utilizarea acesteia sau infracţiunile comise în scopul câştigului financiar sunt considerate infracţiuni similare.

§ 4.[176] Un beneficiu patrimonial sau personal reprezintă atât un avantaj pentru sine, cât şi pentru o altă persoană.

§ 5.[177] Un bun de valoare considerabilă reprezintă un bun a cărui valoare, la momentul comiterii unei fapte interzise depăşeşte 200.000 zloţi.

§ 6.[177] Un bun de valoare mare reprezintă un bun a cărui valoare, la momentul comiterii unei fapte interzise depăşeşte 1.000.000 zloţi.

§ 7. Dispoziţiile § 5 şi 6 se aplică termenilor „daune semnificative" şi „daune de mărime mare".

§ 8. (abrogat)[178]

§ 9. Se consideră bun mobil sau un obiect moneda poloneză sau străină ori alte mijloace de plată, un document care conferă dreptul de a primi o sumă de bani sau obligaţia de plată a capitalului, a dobânzii, participarea la profit ori participarea într-o societate comercială.

§ 10. Un delincvent juvenil este infractorul care la momentul comiterii faptei nu a împlinit 21 de ani, iar la momentul pronunţării în primă instanţă nu a împlinit 24 de ani.

§11. Persoana apropiată este soţul, ascendentul, descendentul, fratele, ruda prin căsătorie în aceeaşi linie sau grad, persoana adoptată şi soţul acesteia, precum şi persoana în coabitare.

§ 12. Ameninţarea ilegală este atât ameninţarea la care se face referire în art. 190, cât şi ameninţarea de a iniţia o procedură penală sau de a transmite mesaje denigratoare despre persoana ameninţată sau persoanele cele mai apropiate; nu se consideră ameninţare informarea despre iniţierea unei proceduri penale, dacă aceasta urmăreşte doar ocrotirea dreptului afectat prin infracţiune.

[176] În formularea stabilită la art. 1 pct. 3 lit. a) din legea menţionată la trimiterea 48.

[177] În formularea stabilită la art. 1 pct. 22 lit. a) din legea menţionată la trimiterea 4.

[178] Prin art. 1 pct. 22 lit. b) din legea menţionată la trimiterea 4.

PL

§13. Este funcţionar public:

1) Preşedintele Republicii Polone;

2) deputatul, senatorul, consilierul;

2a)[179] deputatul în Parlamentul European;

3)[180] judecătorul, juratul, procurorul, ofiţerul autorităţii de anchetă financiară sau autorităţii superioare de anchetă financiară, notarul, executorul judecătoresc, ofiţerul de probaţiune, curatorul judiciar, judecătorul sindic, supraveghetorul judecătoresc şi managerul, persoana care judecă în organele disciplinare care funcţionează în temeiul Legii;

4) persoana care este angajat al administraţiei publice, al altei autorităţi de stat sau al administraţiei publice locale, cu excepţia cazului în care desfăşoară numai activităţi de servicii, precum şi orice altă persoană, în măsura în care este autorizată să emită decizii administrative;

5) persoana care este angajat al unei autorităţi de control de stat sau al unei autorităţi de control local, cu excepţia cazului în care acesta desfăşoară numai activităţi de servicii;

6) persoana care deţine o funcţie de conducere în altă instituţie de stat;

7) funcţionarul organismului desemnat să protejeze siguranţa publică sau funcţionarul Serviciului Penitenciar;

8) persoana care efectuează un serviciu militar activ;

9)[181] angajatul unui tribunal penal internaţional, cu excepţia cazului în care acesta desfăşoară numai activităţi de servicii.

§ 14.[182] Este considerat document orice obiect sau alt suport de informaţie înregistrat care este asociat anumitor drepturi sau care, datorită conţinutului reprezintă dovada unui drept, a unui raport juridic sau a unei împrejurări cu semnificaţie legală.

§ 15. În sensul prezentului Cod, o navă este, de asemenea, considerată o platformă permanentă situată pe platoul continental.

§ 16. Starea de ebrietate în înţelesul prezentului Cod există atunci când:

1) conţinutul de alcool din sânge depăşeşte 0,5 la mie sau duce la concentraţii care depăşesc această valoare sau

2) conţinutul de alcool în 1 dm^3 de aer expirat depăşeşte 0,25 mg sau duce la concentraţii care depăşesc această valoare.

---

[179] Completat prin art. 179 pct. 1 din legea din data de 23 ianuarie 2004 – Legea electorală pentru Parlamentul European (M.Of. poz. 219), care a intrat în vigoare la data de 1 martie 2004.

[180] În formularea stabilită la art. 22 din legea din data de 15 iunie privind licenţierea judecătorului sindic (M.Of. poz. 850), care a intrat în vigoare la data de 10 octombrie 2007.

[181] Completat prin art. 1 pct. 2 lit. a) din legea menţionată la trimiterea 171.

[182] În formularea stabilită la art. 1 pct. 3 din legea menţionată la trimiterea 167.

§ 17. Militarul reprezintă persoana care efectuează un serviciu militar activ.

§ 18. Ordinul reprezintă actul specific de comandă a unei acţiuni sau a unei omisiuni, emis în mod oficial către militar de un superior sau de un militar îndreptăţit, superior în grad.

§ 19.[183] Persoana care îndeplineşte o funcţie publică este funcţionarul public, membrul unui organism de autoguvernare, persoana angajată într-o unitate organizaţională care dispune de fonduri publice, cu excepţia cazului în care desfăşoară numai activităţi de servicii, şi orice altă persoană ale cărei drepturi şi obligaţii în domeniul activităţii publice sunt prevăzute sau recunoscute prin lege sau prin acorduri internaţionale la care Republica Polonă este parte.

§ 20.[184] Constituie infracţiunea de terorism fapta interzisă, pedepsită cu privarea de libertate în limita superioară de cel puţin 5 ani, săvârşită în scopul:

1) intimidării grave a unui număr mare de persoane,

2) obligării unei autorităţi publice a Republicii Polone sau a unui alt stat sau a unui organ al unei organizaţii internaţionale la a realiza ori la a se abţine de la activităţi specifice,

3) provocarea de tulburări grave în sistemul sau în economia Republicii Polone, a unei alte ţări ori a unei organizaţii internaţionale,

– precum şi ameninţarea comiterii unui asemenea act.

§ 21.[185] Infracţiunea de huliganism este o faptă care constă în atentarea cu intenţie la sănătatea, libertatea, onoarea sau integritatea fizică, la securitatea generală, la funcţionarea instituţiilor statului ori autoguvernării locale, a ordinii publice sau distrugerea deliberată, deteriorarea bunurilor altor persoane, dacă făptuitorul acţionează în public şi fără niciun motiv ori dintr-un motiv trivial, manifestând astfel o ignorare grosolană a ordinii juridice.

§ 22.[186] Traficul de persoane înseamnă racolarea, transportul, livrarea, transmiterea, păstrarea sau primirea unei persoane utilizând:

1) violenţa sau ameninţarea ilegală,

2) răpirea,

3) înşelăciunea,

4) inducerea în eroare sau exploatarea erorii sau incapacităţii de a înţelege corect acţiunile întreprinse,

5) abuzul de relaţia de dependenţă, de o situaţie critică sau de starea de neajutorare,

6) acordarea sau primirea de foloase patrimoniale sau personale sau promiterea de astfel de foloase unei persoane care are în grijă sau supraveghează o altă persoană,

[183] Completat prin art. 1 pct. 3 lit. b) din legea menţionată la trimiterea 48.

[184] Completat prin art. 1 pct. 3 din legea menţionată la trimiterea 78.

[185] Completat prin art. 1 pct. 6 din legea menţionată la trimiterea 63.

[186] Completat prin art. 1 pct. 2 lit. b) din legea menţionată la trimiterea 171.

– în scopul de a o folosi, chiar şi cu consimţământul acesteia, mai ales în prostituţie, pornografie sau alte forme de exploatare sexuală, în muncă sau servicii cu caracter silnic, în cerşetorie, în sclavie sau alte forme de exploatare care degradează demnitatea umană ori în scopul de a obţine celule, ţesuturi sau organe în moduri care contravin prevederilor legii. Dacă comportamentul făptuitorului se referă la un minor, acesta constituie trafic de persoane, chiar dacă nu au fost folosite metodele sau măsurile enumerate la pct. 1-6.

§ 23.[186] Sclavia reprezintă o stare de dependenţă în care o persoană este tratată ca un bun în proprietate.

CAPITOLUL XV
Legătura cu legile speciale

Art. 116.

Prevederile părţii generale a prezentului Cod se aplică şi altor acte care prevăd răspunderea penală, cu excepţia cazului în care aceste acte exclud în mod expres aplicarea lor.

PARTEA SPECIALĂ

CAPITOLUL XVI
Infracţiuni contra păcii, umanităţii şi crimele de război

Art. 117.

§ 1. Persoana care iniţiază sau duce un război de agresiune este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 12 ani, pedeapsa privării de libertate de 25 de ani sau cu pedeapsa privării de libertate pe viaţă.

§ 2. (abrogat)[187]

§ 3.[188] Persoana care face apel în mod public la începerea unui război de agresiune sau aprobă în mod public începerea ori ducerea unui astfel de război, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

Art. 118.

§ 1. Persoana care, pentru a extermina, în întregime sau parţial, un grup naţional, etnic, rasial, politic, religios ori grup cu o viziune prevăzută asupra lumii, omoară sau provoacă daune grave sănătăţii unei persoane aparţinând unui astfel de grup, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 12, pedeapsa privării de libertate pentru 25 de ani sau cu pedeapsa privării de libertate pe viaţă.

---

[187] Prin art. 32 pct. 1 din legea din data de 10 iunie 2016 privind activităţile antiteroriste (M.Of. poz. 904), care a intrat în vigoare de la data de 2 iulie 2016.

[188] În formularea stabilită la art. 1 pct. 3 din legea menţionată la trimiterea 171.

§ 2. Persoana care, în scopul prevăzut la § 1, creează pentru persoanele care aparţin unui astfel de grup condiţii de distrugere biologică a acestuia, foloseşte măsuri pentru a opri naşterea în cadrul grupului sau îi privează cu forţa pe părinţi de copiii lor, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 5 ani sau cu pedeapsa privării de libertate pentru 25 de ani.

§ 3. (abrogat)[189)]

Art. 118a.[190)]

§ 1. Persoana care, participând la un atentat de masă sau la cel puţin un atentat împotriva unui grup de persoane urmărind aplicarea politicii statului sau organizaţiei:

1) comite o crimă,

2) provoacă daune grave sănătăţii unei persoane,

3) creează pentru persoanele aparţinând unui grup de populaţie condiţii de viaţă care ameninţă existenţa lor biologică, în special prin privarea de acces la hrană sau îngrijire medicală, astfel încât acestea să fie distruse,

este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 12 ani, pedeapsa privării de libertate pentru 25 de ani sau cu pedeapsa privării de libertate pe viaţă.

§ 2. Persoana care, participând la un atentat de masă sau la cel puţin un atentat împotriva unui grup de persoane urmărind aplicarea politicii statului sau organizaţiei:

1) determină luarea sau menţinerea în sclavie a unei persoane,

2) lipseşte o persoană de libertate pentru o perioadă mai mare de 7 zile sau o supune unui chin deosebit,

3) foloseşte tortura sau supune persoana la tratament crud sau inuman,

4) comite un viol sau, folosind violenţa, ameninţarea ilegală sau înşelăciunea, încalcă libertatea sexuală a persoanei,

5) folosind violenţa sau ameninţări ilegale determină o femeie să rămână gravidă pentru a influenţa compoziţia etnică a grupului de populaţie sau pentru a comite alte încălcări grave ale dreptului internaţional,

6) privează o persoană de libertate şi refuză să furnizeze informaţii despre persoană sau locul unde se află sau furnizează informaţii false despre acea persoană sau locul unde se află aceasta, cu intenţia de a priva persoana respectivă de protecţie juridică pe o perioadă mai lungă,

este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 5 ani sau cu pedeapsa privării de libertate de 25 de ani.

§ 3. Persoana care, participând la un atentat de masă sau la cel puţin un atentat împotriva unui grup de persoane urmărind aplicarea politicii statului sau organizaţiei:

---

189) Prin art. 32 pct. 2 din legea menţionată la trimiterea 187.

190) Completat prin art. 1 pct. 4 din legea menţionată la trimiterea 171.

1) încălcând dreptul internațional obligă persoanele să își schimbe locul de ședere legal,

2) comite fapte de persecuție a unui grup de persoane din motive considerate inacceptabile conform dreptului internațional, în special politice, rasiale, naționale, etnice, culturale, religioase sau legate de ateism, de credință sau de sex, care duc la privarea de drepturile fundamentale,

este sancționată cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 3 ani.

Art. 119.

§ 1. Persoana care folosește violența sau de amenințarea față de un grup de persoane sau un individ din cauza apartenenței naționale, etnice, rasiale, politice, religioase sau legate de ateism este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2. (abrogat)[191]

Art. 120.

Persoana care aplică mijloace de exterminare în masă interzise de legislația internațională este sancționată cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 10 ani, pedeapsa privării de libertate pentru 25 de ani sau cu pedeapsa privării de libertate pe viață.

Art. 121.

§ 1. Persoana care, în pofida interdicțiilor de drept internațional sau a prevederilor legii, produce, colectează, achiziționează, dispune, depozitează, transportă sau trimite mijloace de exterminare în masă sau mijloace de luptă sau desfășoară activități de cercetare care vizează producerea sau utilizarea unor astfel de mijloace, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 2. Cu aceeași pedeapsă este sancționată persoana care comite fapta prevăzută la § 1.

Art. 122.

§ 1.[192] Persoana care în timpul unor operațiuni militare atacă o localitate sau un obiect care nu este apărat, o zonă sanitară, demilitarizată sau neutralizată sau folosește o altă metodă de luptă interzisă de dreptul internațional, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 5 ani sau cu pedeapsa privării de libertate pe 25 de ani.

§ 2. Cu aceeași pedeapsă este sancționată persoana care în timpul operațiunilor militare folosește un mijloc de război interzis de dreptul internațional.

---

[191] Prin art. 1 pct. 5 din legea menționată la trimiterea 171.

[192] În formularea stabilită la art. 1 pct. 6 din legea menționată la trimiterea 171.

Art. 123.

§ 1. Persoana care, încălcând legislația internațională, comite crime față de:

1) persoane care au depus armele sau care, nedispunând de arme, s-au predat,

2) răniți, bolnavi, naufragiați, personal medical sau clerici,

3) prizonieri de război,

4) populația civilă a zonei ocupate, cucerite sau în care se desfășoară activități armate sau alte persoane care dispun de protecție militară în timpul operațiunilor internaționale,

este sancționată cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 12 ani, pedeapsa privării de libertate pentru 25 de ani sau cu pedeapsa privării de libertate pe viață.

§ 2. Persoana care, încălcând legislația internațională, provoacă persoanelor enumerate la § 1 daune grave asupra sănătății, le supune torturii, tratamentului crud sau inuman, efectuează, chiar și cu consimțământul lor, experimente cognitive, le utilizează ca scuturi umane pentru o anumită zonă sau obiectiv față de operațiuni militare ori față de propriile lor unități sau le reține ca ostatici, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 5 sau cu pedeapsa privării de libertate pe 25 de ani.

Art. 124.[193)]

§ 1. Persoana care, încălcând legislația internațională, obligă persoanele enumerate în art. 123 § 1 să servească în forțele armate ale inamicului sau să participe la operații armate îndreptate împotriva țării sale, aplică pedeapsă corporală, obligă aceste persoane la raporturi sexuale prin violență, amenințare sau înșelăciune, le supune la alte acte sexuale sau la exercitarea unor astfel de activități, atentează la demnitatea personală, în special prin tratament degradant și umilitor, privează de libertate, privează de o judecată independentă și imparțială sau restrânge dreptul acestor persoane de a se apăra în cadrul procedurilor penale, consideră drepturile sau pretențiile cetățenilor părții în litigiu ca fiind prescrise, suspendate sau inadmisibile în fața instanței, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 3 ani.

§ 2. Aceeași pedeapsă se aplică oricăror persoane care, cu încălcarea dreptului internațional, întârzie repatrierea prizonierilor de război sau a civililor, transferă, strămută sau deportează civili, recrutează sau utilizează ca personalul militar persoane sub vârsta de 18 ani sau utilizează efectiv astfel de persoane în operațiuni armate.

Art. 125.[193]

§ 1. Persoana care, cu încălcarea legilor internaționale, ia sau primește un bun sau un bun cultural aflat pe teritoriile ocupate sau unde se desfășoară

[193)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 7 din legea menționată la trimiterea 171.

activităţi armate, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 2. Dacă fapta se referă la bunuri de valoare semnificativă sau un bun de importanţă deosebită pentru cultură, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 3 ani.

Art. 126.

§ 1. Persoana care în timpul operaţiunilor militare, utilizează semnul Crucii Roşii sau Semilunii Roşii contrar prevederilor dreptului internaţional este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de până la 3 ani.

§ 2. Aceeaşi pedeapsă se aplică oricăror persoane care, în timpul operaţiunilor militare, utilizează neconform cu dreptul internaţional un semn pentru protecţia patrimoniului sau steagul de stat sau emblema militară a unui stat inamic, a unui stat neutru sau a unei organizaţii sau comisii internaţionale.

Art. 126a.[194)]

Persoana care instigă în mod public la comiterea uneia dintre faptele prevăzute art. 118, 118a, 119 § 1, art. 120-125 sau laudă în mod public faptele prevăzute în aceste prevederi este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

Art. 126b.[194]

§ 1. Persoana care nu îşi îndeplineşte obligaţiile de control în mod adecvat, permiţând comiterea faptei prevăzute de art. 117 § 3, art. 118, 118a, 119 § 1, art. 120-126a de către o persoană care este sub puterea sau controlul său real, este sancţionată cu pedeapsa stabilită în aceste prevederi.

§ 2. Dacă făptuitorul acţionează fără intenţie este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

Art. 126c.[195)]

§ 1. Persoana care face pregătiri pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 117, art. 118 sau art. 120, este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 3 ani.

§ 2. Persoana care face pregătiri pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 118a § 1 sau § 2, art. 122 sau art. 123, este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 3. Persoana care face pregătiri pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 124 § 1 sau art. 125, este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

[194)] Completat prin art. 1 pct. 8 din legea menţionată la trimiterea 171.

[195)] Completat prin art. 32 pct. 3 din legea menţionată la trimiterea 187.

CAPITOLUL XVII
Infracțiuni contra Republicii Polone

Art. 127.

§ 1. Persoana care, cu scopul de a priva de independență, de a răpi o parte din teritoriu sau de a schimba prin forță sistemului constituțional al Republicii Polonei, se angajează, în înțelegere cu alte persoane, în activități îndreptate direct spre realizarea acestui scop, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 10 ani, pedeapsa privării de libertate pentru 25 de ani sau cu pedeapsa privării de libertate pe viață.

§ 2. Persoana care face pregătiri pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de § 1, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 3 ani.

Art. 128.

§ 1. Persoana care, pentru a îndepărta prin violență organul constituțional al Republicii Polone, întreprinde activități care urmăresc direct realizarea acestui obiectiv, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 3 ani.

§ 2. Persoana care face pregătiri pentru săvârșirea infracțiunii specificate în § 1, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 3. Persoana care prin forță sau amenințare influențează activitățile oficiale ale organului constituțional al Republicii Polone este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

Art. 129.

Persoana care, fiind autorizată să acționeze în numele Republicii Polone în relațiile cu guvernul unui stat străin sau cu o organizație străină, acționează în detrimentul Republicii Polone, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

Art. 130.

§ 1. Persoana care participă la activitățile unui sistem de informații extern împotriva Republicii Polone, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 2. Persoana care participă la activitățile unui sistem de informații extern sau activând pentru acesta, divulgă către acel sistem informații care pot provoca daune Republicii Polone, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 3 ani.

§ 3.[196] Persoana care, pentru a furniza unui serviciu de informații străin informațiile prevăzute în § 2, colectează sau stochează informații, accesează sistemul IT pentru a le obține sau își declară disponibilitatea de a acționa pentru

[196] În formularea stabilită la art. 1 pct. 4 din legea menționată la trimiterea 167.

PL

sistemul de informații străin împotriva Republicii Polone, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 4. Persoana care organizează sau conduce activitatea unui serviciu de informații străin este sancționată cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 5 ani sau cu pedeapsa privării de libertate pe 25 de ani.

Art. 131.

§ 1. Nu este sancționată pentru tentativă la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 127 § 1, art. 128 § 1 sau art. 130 § 1 sau 2, persoana care a renunțat de bunăvoie la aceste activități și a dezvăluit organismului de urmărire toate circumstanțele relevante ale faptei comise; prevederea art. 17 § 2 se aplică corespunzător.

§ 2. Nu este sancționată pentru infracțiunea prevăzută de art. 128 § 2, art. 129 sau de art. 130 § 3, persoana care a renunțat de bunăvoie la aceste acțiuni și a întreprins demersuri pentru a preveni comiterea unei infracțiuni intenționate și a dezvăluit organismului de urmărire penală toate circumstanțele relevante ale faptei comise.

Art. 132.

Persoana care, prestând servicii de informații pentru Republica Polonă, înșală autorități ale statului polonez prin furnizarea de documente false sau contrafăcute sau prin ascunderea mesajelor reale sau prin furnizarea în fals de mesaje de importanță majoră pentru Republica Polonă, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

Art. 132a. (ieșit din vigoare)[197]

Art. 133.

Persoana care insultă public Națiunea sau Republica Polonă, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

Art. 134.

Persoana care atentează la viața președintelui Republicii Polone, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 12 ani, pedeapsa privării de libertate pentru 25 de ani sau cu pedeapsa privării de libertate pe viață.

Art. 135.

§ 1. Persoana care săvârșește un atac împotriva președintelui Republicii Polone, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

---

[197] Completat prin art. 37 pct. 2 din legea menționată la trimiterea 168; și-a pierdut valabilitatea începând ca data de 30 septembrie 2008 prin verdictul Tribunalului Constituțional menționat în trimiterea 168.

§ 2. Persoana care îl insultă public pe Preşedintele Republicii Polone, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

Art. 136.

§ 1. Persoana care săvârşeşte pe teritoriul Republicii Polone un atac împotriva unui şef de stat străin sau a unui şef acreditat al unei reprezentanţe diplomatice a unui stat ori a unei persoane care beneficiază de o protecţie similară în temeiul unor acte, acorduri sau obiceiuri internaţionale recunoscute, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2. Persoana care comite, pe teritoriul Republicii Polone, un atac asupra unei persoane aparţinând personalului diplomatic al unei ţări străine sau a unui ofiţer consular al unui stat străin care îşi îndeplineşte îndatoririle sale oficiale este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 3. Este supusă sancţiunii de la § 2 persoana care, pe teritoriul Republicii Polone, insultă public o persoană din cele enumerate în § 1.

§ 4. Persoana care, pe teritoriul Republicii Polone, insultă public o persoană dintre cele enumerate § 2, este sancţionată cu amenda, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 1 an.

Art. 137.

§ 1. Persoana care insultă, distruge, deteriorează sau înlătură o stemă, un steag, un drapel, un stindard, sau o altă emblemă naţională, este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privare de libertate de până la 1 an.

§ 2. Aceeaşi pedeapsă se aplică persoanei care, pe teritoriul Republicii Polonia înlătură o stemă, un steag, un drapel, un stindard, sau o altă emblemă naţională a unui stat străin, expuse public de reprezentantul acelui stat sau la ordinul autorităţilor poloneze.

Art. 138.

§ 1. Prevederile art. 136 şi 137 § 2 se aplică dacă statul străin asigură reciprocitatea.

§ 2. Prevederile art. 127, 128, 130 şi 131 se aplică corespunzător dacă infracţiunea a fost comisă în detrimentul unei ţări aliate, iar aceasta asigură reciprocitatea.

Art. 139.[198)]

În cazul infracţiunilor prevăzute la art. 127, art. 128 şi art. 130 instanţa poate dispune confiscarea obiectelor, chiar dacă acestea nu constituie proprietatea făptuitorului.

[198)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 66 din legea menţionată la trimiterea 1.

CAPITOLUL XVIII
Infracțiuni contra sistemului de apărare

Art. 140.

§ 1. Persoana care, pentru a slăbi puterea defensivă a Republicii Polone, comite un atac violent asupra unei unități a Forțelor Armate din Republica Polonă, distruge sau dăunează un obiect sau dispozitiv de importanță defensivă este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 2. Dacă consecința faptei este moartea unei persoane sau vătămarea gravă a sănătății multor persoane, făptuitorul este supus pedepsei de privare de libertate de la 2 la 12 ani.

§ 3. Persoana care face pregătiri pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute în § 1 este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani

§ 4.[199] În cazul infracțiunii prevăzute la § 1-3 instanța poate dispune confiscarea obiectelor chiar și atunci când acestea nu aparțin făptuitorului.

Art. 141.

§ 1. Persoana care, fiind cetățean polonez, acceptă îndatoriri militare într-o armată străină sau într-o organizație militară străină fără consimțământul autorității competente, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani

§ 2. Persoana care, fiind cetățean polonez, acceptă obligații într-un serviciu militar interzis de dreptul internațional, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 3. Nu săvârșește infracțiunea prevăzută în § 1 un cetățean polonez care este și cetățean al unei alte țări, dacă locuiește pe teritoriul acesteia și își desfășoară serviciul militar acolo.

Art. 142.

§ 1. Persoana care, contrar prevederilor legii, recrutează cetățeni polonezi sau străini care locuiesc în Republica Polonă în serviciul militar într-o armată străină sau într-o organizație militară străină, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani

§ 2. Persoana care recrutează cetățeni polonezi sau străini care locuiesc în Republica Polonă pentru a servi într-un serviciu militar interzis de dreptul internațional sau care plătește, organizează, antrenează sau utilizează un asemenea serviciu este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

Art. 143.

§ 1. Persoana care, pentru a obține o scutire de la efectuarea serviciului militar sau pentru a amâna acest serviciu, determină sau permite unei alte

[199] În formularea stabilită la art. 1 pct. 67 din legea menționată la trimiterea 1

persoane să provoace efectul specificat în art. 156 § 1 sau art. 157 § 1 sau utilizează în acest scop înşelăciunea pentru a induce în eroare autoritatea competentă, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Aceeaşi pedeapsă se aplică persoanei care, cu scopul de a facilita scutirea unei persoane de serviciul militar sau amânarea serviciului respectiv, cu consimţământul acesteia, îi provoacă unul din efectele specificate în art. 156 § 1 sau art. 157 § 1 sau utilizează în acest scop înşelăciunea pentru a induce în eroare autoritatea competentă.

§ 3. Persoana care comite fapta interzisă prevăzută la § 1 sau 2, în cazul în care obligaţia priveşte serviciu care înlocuieşte serviciul militar, este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

Art. 144.

§ 1. Persoana care, fiind chemată să efectueze un serviciu militar activ, nu se prezintă pentru a îndeplini acest serviciu la data şi locul indicate, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2. În cazul unui rezultat mai puţin grav, făptuitorul este sancţionat cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privare de libertate de până la 1 an.

§ 3. Persoana care nu se prezintă pentru a îndeplini serviciu care înlocuieşte serviciul militar prevăzut în § 1 este sancţionată cu amendă sau cu restricţionarea libertăţii.

Art. 145.

§ 1. Persoana care, în timp ce efectuează un serviciu care înlocuieşte serviciul militar:

1) refuză să efectueze acest serviciu, refuză cu rea-credinţă sau repetat să îndeplinească obligaţia care decurge din acest serviciu sau sarcina de serviciu,

2) în scopul sustragerii parţiale sau totale de la îndeplinirea obligaţiei care decurge din acest serviciu:

a) îşi provoacă sau admite ca o altă persoană să-i provoace unul din efectele specificate în art. 156 § 1 sau art. 157 § 1,

b) săvârşeşte în acest scop fapte de înşelăciune pentru a-şi induce în eroare superiorul

este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 2. Aceeaşi pedeapsă se aplică persoanei care îndeplinind serviciul prevăzut la § 1, părăseşte în mod arbitrar locul desemnat îndeplinirea atribuţiilor de serviciu sau rămâne în mod voluntar în afara acestuia.

§ 3. În cazul în care persoana care a săvârşit fapta interzisă prevăzută la § 2 părăseşte, în scopul sustragerii de la îndeplinirea serviciului, locul desemnat pentru îndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau rămâne în afara acestuia în acest scop, este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

Art. 146. Dacă persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută la art. 145 § 2 şi 3 s-a întors de bunăvoie, iar absenţa lui nu a durat mai mult de 14 zile, instanţa poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei şi poate chiar renunţa la aplicarea acesteia.

Art. 147. Pentru persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută în art. 143 § 1 sau în art. 144 sau 145, care, la momentul săvârşirii faptei nu era în măsură să-şi îndeplinească serviciul militar, instanţa poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei şi poate chiar renunţa la aplicarea punerea acesteia.

CAPITOLUL XIX
Infracţiuni contra vieţii şi a sănătăţii

Art. 148.[200)]

§ 1. Persoana care ucide un om este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 8 ani, pedeapsa privării de libertate pentru 25 de ani sau cu pedeapsa privării de libertate pe viaţă.

§ 2. Persoana care ucide un om:

1) cu o cruzime deosebită,
2) în legătură cu luarea unui ostatic, cu un viol sau un jaf,
3) ca urmare a unor motivaţii deosebit de condamnabile,
4) cu utilizarea de explozivi,

este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 12 ani, pedeapsa privării de libertate pentru 25 de ani sau cu pedeapsa privării de libertate pe viaţă.

§ 3. Pedeapsa prevăzută la § 2 se aplică persoanei care ucide mai mult de o persoană sau care a fost anterior condamnat definitiv pentru crimă, precum şi persoanei care asasinează un funcţionar public în timpul sau în legătură cu îndeplinirea atribuţiilor sale legate de protecţia securităţii persoanelor ori a ordinii publice.

§ 4. Persoana care ucide un om în timp ce se afla sub influenţa unei emoţii puternice justificate de împrejurări este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

Art. 149.[201)]

Mama care, aflându-se sub influenţa unei emoţii puternice provocate de naştere, îşi ucide copilul în timpul naşterii este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani

---

[200)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 3 din legea menţionată la trimiterea 3.

[201)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 1 din legea din data de 8 iulie 1999 privind modificarea legii – Codul penal şi a legii privind profesia de medic (M.Of. poz. 729), care a intrat în vigoare de la data de 17 august 1999.

Art. 150.

§ 1. Persoana care ucide un om la cererea acestuia şi din compasiune pentru el este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2. În cazuri excepţionale, instanţa poate aplica măsuri de diminuare extraordinară a pedepsei şi poate chiar renunţa la aplicarea acesteia.

Art. 151.

Persoana care prin acte convingere sau prin ajutorul acordat aduce un om în situaţia de a atenta la propria sa viaţă este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

Art. 152.

§ 1. Persoana care cu consimţământul femeii, provoacă întreruperea sarcinii acesteia cu încălcarea prevederilor legii este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Aceeaşi sancţiune se aplică persoanei care îi acordă asistenţă femeii gravide la întreruperea sarcinii cu încălcarea prevederilor legii sau o convinge să săvârşească această faptă.

§ 3.[202] Persoana care comite fapta prevăzută la § 1 sau 2, după ce fătul a devenit capabil de viaţă independentă în afara organismului mamei, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

Art. 153. § 1. Persoana care folosind violenţa împotriva unei femei gravide sau întrerupe în alt mod, fără consimţământul acesteia, o sarcină sau determină, prin violenţă, ameninţare sau înşelăciune, femeia gravidă să facă un avort, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 2.[203] Persoana care comite fapta prevăzută în § 1, după ce fătul a devenit capabil de viaţă independentă în afara organismului mamei, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

Art. 154.

§ 1. Dacă în urma faptei prevăzute la art. 152 § 1 sau 2 survine moartea femeii gravide, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 2. Dacă în urma faptei prevăzute la art. 152 § 3 sau art. 153 survine moartea femeii gravide, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa de privare de libertate de la 2 la 12 ani.

Art. 155.

Persoana care cauzează moartea unui om din culpă este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

---

[202] Cu modificarea introdusă prin art. 1 pct. 2 din legea menţionată la trimiterea 201.

[203] Cu modificarea introdusă prin art. 1 pct. 3 din legea menţionată la trimiterea 201.

PL

Art. 156.

§ 1.[204] Persoana care provoacă deteriorarea gravă a sănătăţii unei persoane prin:

1) privarea unei persoane de vedere, auz, vorbire, abilitatea de a procrea,

2) alte dizabilităţi grave, boli incurabile grave sau de lungă durată, o boală care ameninţă viaţa, boli psihice permanente, incapacitate de muncă permanentă sau semnificativă sau o afectare permanentă şi semnificativă a corpului,

este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 2. Dacă făptuitorul acţionează fără intenţie, este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 3. Dacă consecinţa faptei prevăzute în § 1 este moartea unui om, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 2 la 12 ani.

Art. 157.

§ 1. Persoana care cauzează o deteriorare funcţiilor unui organ sau tulburări de sănătate, altele decât cele prevăzute la art. 156 §1, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2. Persoana care cauzează o deteriorare funcţiilor unui organ sau tulburări de sănătate care durează mai mult de 7 zile este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 3. Dacă persoana care a săvârşit fapta prevăzută de § 1 sau 2 acţionează neintenţionat, acesta este sancţionat cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privare de libertate de până la 1 an.

§ 4.[205] Urmărirea penală a unei infracţiuni prevăzute la § 2 sau 3, în cazul în care deteriorarea funcţiilor unui organ sau tulburările de sănătate nu au durat mai mult de 7 zile, începe la solicitarea părţii vătămate, în afară de situaţia în care victima este o persoană apropiată care locuieşte împreună cu făptuitorul.

§ 5.[205] În cazul în care victima este o persoană apropiată, urmărirea penală menţionată la §3 are loc la cererea acesteia.

Art. 157a.[206]

§ 1. Persoana care afectează corpul sau sănătatea copilului nenăscut, punându-i în pericol viaţa este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 2. Nu comite o infracţiune medicul, dacă vătămarea corporală sau

---

[204] În formularea stabilită la art. 1 din legea din data de 3 octombrie 2003 privind modificarea legii – Codul penal (M.Of. poz. 1935), care a intrat în vigoare de la data de 9 decembrie 2003.

[205] În formularea stabilită la art. 5 pct. 7 din legea menţionată prima la trimiterea 27.

[206] Completat prin art. 1 pct. 4 din legea menţionată la trimiterea 201.

afectarea sănătății fătului este o consecință a acțiunilor curative, necesare pentru a evita pericolul care amenință sănătatea sau viața femeii gravide sau a fătului.

§ 3. Nu este sancționată mama copilului nenăscut care comite fapta prevăzută la § 1.

Art. 158.

§ 1. Persoana care ia parte la o încăierare sau la o agresiune, în cadrul căreia un om este expus la pericolul imediat al pierderii vieții sau la una dintre consecințele prevăzute de art. 156 § 1 sau în art. 157 § 1, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2. În cazul în care consecința încăierării sau agresiunii este un prejudiciu grav pentru sănătatea umană, făptuitorul este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 3. În cazul în care consecința încăierării sau agresiunii este decesul unui om, făptuitorul este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

Art. 159.

Persoana care luând parte la o încăierare sau o bătaie, folosește o armă de foc, un cuțit sau un alt obiect periculos, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

Art. 160.

§ 1. Persoana care expune o altă persoană unui pericol iminent de pierdere a vieții sau de vătămare gravă a sănătății, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2. În cazul în care făptuitorul are obligația de a avea grijă de persoana expusă la pericol, acesta este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani

§ 3. În cazul în care persoana care a săvârșit fapta prevăzută la § 1 sau 2 acționează fără intenție, este sancționat cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 1 an.

§ 4. Nu este pedepsit pentru infracțiunea prevăzută la § 1-3 făptuitorul care a eliminat voluntar pericolul iminent.

§ 5. Urmărirea penală pentru infracțiunea prevăzută în § 3 începe la cererea părții vătămate.

Art. 161.

§ 1. Persoana care, știind că este infectată cu HIV expune direct o altă persoană la infectare este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Persoana care, știind că este infectată cu o boală venerică sau cu o boală infecțioasă, o boală gravă, incurabilă sau care pune viața în pericol, expune

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

direct o altă persoană la infectare este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privare de libertate de până la 1 an.

§ 3. Urmărirea penală pentru infracțiunea prevăzută în § 1 sau 2 începe la cererea părții vătămate.

Art. 162.

§ 1. Persoana care nu acordă ajutor unei persoane care se află în pericol iminent de a-și pierde viața sau de a suferi o afecțiune gravă a sănătății în situația în care poate face acest lucru fără a se expune pe sine sau o altă persoană la riscul de a pierde viața sau de a suferi o afecțiune gravă a sănătății, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Nu comite o infracțiune persoana care nu acordă ajutor dacă pentru acest ajutor ar fi nevoie să se supună unei intervenții medicale, sau în condițiile în care este posibil ajutorul de urgență din partea unei instituții sau a unei persoane desemnate

CAPITOLUL XX
Infracțiuni contra securității generale

Art. 163.

§ 1. Persoana care generează un eveniment care amenință viața sau sănătatea mai multor persoane ori distrugerea unei proprietăți de dimensiuni mari, prin:

1) declanșarea unui incendiu,

2) dărâmarea unei clădiri, provocarea de inundații sau alunecări de teren, de roci sau de zăpadă,

3) folosirea de materiale explozive sau inflamabile sau alte eliberări rapide de energie, răspândirea de substanțelor toxice, asfixiante sau care provoacă arsuri,

4) emiterea de energie nucleare sau emiterea de radiații,

este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 2. Dacă făptuitorul acționează fără intenție este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani

§ 3. Dacă consecința faptei specificate în § 1 este decesul unei persoane sau afectarea gravă a sănătății multor persoane, făptuitorul este supus pedepsei privării de libertate de la 2 la 12 ani.

§ 4. Dacă consecința faptei specificate în § 2 este decesul unei persoane sau afectarea gravă a sănătății multor persoane, făptuitorul este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

Art. 164.

§ 1. Persoana care cauzează un pericol iminent de producere a unuia dintre evenimentele prevăzute în art. 163 § 1 este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 2. Dacă făptuitorul acționează fără intenție este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

Art. 165.

§ 1. Persoana care pune în pericol viața sau sănătatea multor oameni sau mai multor bunuri:

1) provocând o amenințare epidemiologică sau răspândirea unei boli infecțioase sau a unui dăunător de origine animală sau vegetală,

2) prin fabricarea sau introducerea pe piață de substanțe nocive, de produse alimentare sau de alte obiecte de uz general sau de produse farmaceutice care nu îndeplinesc condițiile de calitate în vigoare,

3) distrugând sau deteriorând un dispozitiv de utilitate publică, în special un dispozitiv care aprovizionează cu apă, lumină, căldură, gaz, energie sau un dispozitiv de securitate împotriva apariției unui pericol general sau care servește la îndepărtarea unui pericol,

4)[207] împiedicând, făcând imposibilă sau influențând în alt fel procesarea, colectarea sau transmisia automată de date informatice

5) acționând în alt mod în condiții deosebit de periculoase,

este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 2. Dacă făptuitorul acționează fără intenție este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 3. Dacă urmarea faptei prevăzute în § 1 constă în decesul unei persoane sau în producerea de daune grave pentru sănătatea multor persoane, făptuitorul este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 2 ani la 12 ani.

§ 4. Dacă urmarea faptei prevăzute în § 2 constă decesul unei persoane sau în producerea de daune grave pentru sănătatea multor persoane, făptuitorul este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

Art. 165a.[208]

Persoana care strânge, transmite sau oferă mijloace de plată, instrumente financiare, titluri de valoare, valută, drepturi de proprietate sau orice alte bunuri mobile sau imobile destinate finanțării unei infracțiuni de terorism sau pune astfel de mijloace la dispoziția unui grup organizat sau a unei asociații care are scopul de a comite o astfel de infracțiune sau la dispoziția unei

[207] În formularea stabilită la art. 1 pct. 5 din legea menționată la trimiterea 167.

[208] Completat prin art. 9 pct. 1 din legea din data de 25 iunie 2009 privind modificarea legii privind prevenirea introducerii în circulația financiară a valorilor patrimoniale provenite din surse ilegale sau nedivulgate și prevenirea finanțării terorismului și modificarea unor alte acte (M.Of. poz. 1317), care a intrat în vigoare de la data de 22 octombrie 2009; în formularea stabilită la art. 1 pct. 1 din legea din data de 9 octombrie 2015 privind modificarea legii – Codul penal și a unor alte legi (M.Of. poz. 1855), care a intrat în vigoare de la data de 13 februarie 2016.

persoane implicate într-un astfel de grup este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 2 ani la 12 ani.

Art. 166.

§ 1. Persoana care preia controlul asupra unei nave sau aeronave prin înșelăciune, prin violență sau prin amenințarea cu violența este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 2 ani la 12 ani.

§ 2. Persoana care, acționând în modul prevăzut în § 1, pune în pericol direct viața sau sănătatea mai multor persoane, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 3 ani.

§ 3. Dacă urmarea faptei prevăzut în § 2 constă în decesul unei persoane sau în producerea de daune grave pentru sănătatea multor persoane, făptuitorul este sancționat cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 5 sau cu pedeapsa privării de libertate pe 25 de ani.

Art. 167.

§ 1. Persoana care plasează pe o navă sau pe o aeronavă un dispozitiv sau o substanță care pune în pericol siguranța persoanelor sau a unu bun de o valoare considerabilă, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2. Aceeași sancțiune se aplică oricărei persoane care distruge sau face impropriu pentru utilizare echipamentul de navigație sau face imposibilă utilizarea acestuia, în cazul în care fapta poate pune în pericol siguranța persoanelor.

Art. 168.

Persoana care face pregătiri pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute în art. 163 § 1, art. 165 § 1, art. 166 § 1 sau în art. 167 § 1, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

Art. 169.

§ 1. Nu se pedepsește pentru infracțiunea prevăzută la art. 164 sau 167 făptuitorul care a înlăturat în mod voluntar un pericol iminent.

§ 2. Instanța poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei prevăzută în art. 163 § 1 sau 2, art. 165 § 1 sau 2 sau în art. 166 § 2 față de făptuitorul care a înlăturat în mod voluntar amenințarea la adresa vieții sau sănătății mai multor persoane.

§ 3. Instanța poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei prevăzute în art. 166 § 1 față de făptuitorul care transferat nava sau controlul asupra acesteia persoanei îndreptățite.

Art. 170.

Persoana care înarmează sau pregătește o navă maritimă destinată jafului pe mare sau care se angajează pe o asemenea navă este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

Art. 171.

§ 1. Persoana care, fără a deține autorizația necesară sau fără a respecta condițiile, produce, procesează, strânge, deține, utilizează sau vinde substanțe explozive sau dispozitive, material radioactive, dispozitive care emit radiații ionizante sau a alte obiecte sau substanțe care pot pune în pericol viața sau sănătatea multor persoane sau pot fi un pericol pentru bunuri considerabile este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 2. Cu aceeași pedeapsă est sancționată și persoana care, în pofida obligațiilor, permite comiterea faptei prevăzute la § 1.

§ 3. Cu aceeași pedeapsă est sancționată și persoana care pune la dispoziția unei persoane neautorizate obiectele prevăzute la § 1.

Art. 172.

Persoana care se împotrivește acțiunilor menite să prevină starea de pericol pentru viața sau sănătatea multor persoane sau pentru un bun de valoare considerabilă este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

CAPITOLUL XXI
Infracțiuni contra securității în transporturi

Art. 173.

§ 1. Persoana care cauzează o catastrofă la sol, pe apă sau în traficul aerian care pune în pericol viața sau sănătatea mai multor oameni sau mai multe bunuri, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 2. Dacă făptuitorul acționează fără intenție, este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani

§ 3. Dacă urmarea faptei prevăzute în § 1 constă în decesul unei persoane sau în producerea de daune grave pentru sănătatea mai multor persoane, făptuitorul este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 2 ani la 12 ani.

§ 4. Dacă urmarea faptei prevăzute în § 2 constă în decesul unei persoane sau în producerea de daune grave pentru sănătatea multor persoane, făptuitorul este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

Art. 174.

§ 1. Persoana care provoacă un pericol direct de catastrofe terestră, pe apă sau în traficul aerian este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 2. Dacă făptuitorul acționează fără intenție, este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

Art. 175.

Persoana care face pregătiri pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute în art. 173 § 1, este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

Art. 176.

§ 1. Nu va fi sancţionat persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută în art. 174, care a înlăturat în mod voluntar pericolul iminent.

§ 2. Instanţa poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei prevăzute în art. 173 § 1 sau 2 dacă făptuitorul a înlăturat în mod voluntar pericolul care ameninţa viaţa sau sănătatea mai multor persoane.

Art. 177.

§ 1. Persoana care, încălcând, chiar şi fără intenţie, regulile de siguranţă la sol, în apă sau în traficul aerian cauzează din culpă un accident în urma căruia o altă persoană suferă leziunile prevăzute la art. 157 § 1 este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Dacă urmarea accidentului constă în decesul unei alte persoane sau într-o vătămare gravă a sănătăţii acesteia, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 3. În cazul în care parte vătămată este numai o apropiată persoană, urmărirea penală pentru infracţiunea prevăzută la § 1 se face la solicitarea acesteia.

Art. 178.

§ 1.[209)] La condamnarea făptuitorului care a comis infracţiunea prevăzută în art. 173, 174 sau 177 în timp ce se afla în stare de ebrietate sau sub influenţa substanţelor psihotrope sau care a fugit de la locul faptei, instanţa aplică pedeapsa de privare de libertate prevăzută pentru fapta comisă, de la sancţiunea minimă, majorată cu încă jumătate până la sancţiunea maximă majorată cu încă jumătate.

§ 2. (abrogat)[210)]

Art. 178a.[211)]

§ 1. Persoana care, aflându-se sub influenţa alcoolului sau a substanţelor psihotrope conduce un vehicul mecanic în circulaţia rutieră, pe apă sau în aer, este sancţionată cu amendă, cu restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 2. (abrogat)[212)]

§ 3. (abrogat)[213)]

[209)] Marcarea conferită § 1 şi modificarea introdusă prin art. 1 pct. 6 lit. a) din legea menţionată prima la trimiterea 41.

[210)] Completat prin art. 1 pct. 6 lit. b) din legea menţionată prima la trimiterea 41; abrogat prin art. 1 pct. 16 din legea menţionată la trimiterea 23.

[211)] Completat prin art. 1 pct. 7 din legea menţionată prima la trimiterea 41.

[212)] Prin art. 12 pct. 3 din legea menţionată la trimiterea 70; a intrat în vigoare începând cu data de 9 noiembrie 2013

[213)] Prin art. 1 pct. 17 din legea menţionată la trimiterea 23.

§ 4.[214] În cazul în care autorul faptei prevăzute la § 1 a fost anterior condamnat definitiv pentru conducerea unui autovehicul în stare de ebrietate sau sub influenţa unor substanţe psihotrope ori pentru o infracţiune prevăzută în art. 173, 174, 177 sau art. 355 § 2 comise în stare de ebrietate ori sub influenţa unor substanţe psihotrope sau a comis fapta prevăzută în § 1 în perioada în care avea interdicţie de a conduce vehicule mecanice ca urmare a unei condamnări pentru o infracţiune, acesta este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

Art. 179.[215]

Persoana care, încălcându-şi obligaţiile, permite circulaţia unui vehicul mecanic sau a unui alt vehicul care periclitează direct circulaţia terestră, circulaţia pe apă sau în aer sau permite conducerea unui vehicul mecanic sau de alt tip pe un drum public, în zone locuite sau în circulaţie de către o persoană aflată în stare de ebrietate sau sub influenţa unor substanţe psihotrope sau de către o persoană care nu deţine autorizările necesare, este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

Art. 180.

Persoana care aflându-se în stare de ebrietate sau sub influenţa unor substanţe psihotrope, îndeplineşte activităţi legate direct de siguranţa circulaţiei autovehiculelor, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani

Art. 180a.[216]

Persoana care conduce un autovehicul pe un drum public, într-o zonă rezidenţială sau într-o zonă de trafic, fără a se conforma deciziei autorităţii competente prin care i s-a retras dreptul de a conduce vehicule, este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

CAPITOLUL XXII
Infracţiuni contra mediului

Art. 181.

§ 1. Persoana care provoacă distrugeri semnificative în mediul vegetal sau animal este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2. Persoana care, în pofida reglementărilor în vigoare, într-o zonă protejată, distruge sau dăunează plantelor sau animalelor producând daune

[214] Completat prin art. 1 pct. 9 din legea menţionată la trimiterea 54; a intrat în vigoare începând cu data de 1 iulie 2010

[215] În formularea stabilită la art. 6 pct. 2 din legea din data de 22 iulie 2010 privind modificarea legii – Legea circulaţiei rutiere şi a unor alte legi (M.Of. poz. 1018), care a intrat în vigoare de la data de 4 septembrie 2010

[216] Completat prin art. 1 pct. 5 din legea menţionată la trimiterea 40.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

semnificative este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 3. Pedeapsa prevăzută la § 2 se aplică şi persoanei care, distruge sau provoacă daune plantelor sau animalelor protejate, indiferent de locul în care se află acestea, cauzând pagube materiale.

§ 4. Dacă persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută la § 1 acţionează fără intenţie, este sancţionat cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 5. Dacă persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută la § 2 sau 3 acţionează fără intenţie, este sancţionat cu amendă sau cu restricţionarea libertăţii.

Art. 182.[217)]

§ 1. Persoana care poluează apa, aerul sau solul cu substanţe sau cu radiaţii ionizante în cantităţi sau într-o formă care poate pune în pericol viaţa oamenilor sau sănătatea sau provoacă o reducere semnificativă a calităţii apei, a aerului sau distrugeri de teren sau distrugeri considerabile în regnul vegetal sau animal, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2. Dacă persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută la § 1 acţionează fără intenţie, este sancţionat cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 3. În cazul în care fapta prevăzută în § 1 a fost săvârşită prin utilizarea unei instalaţii care funcţionează în cadrul unei întreprinderi care utilizează factori de mediu pentru care este necesară o licenţă, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 4. Dacă persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută la § 3 acţionează fără intenţie, este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

Art. 183.[218)]

§ 1.[219)] Persoana care, încălcând dispoziţiile legale, depozitează, elimină, procesează, reciclează, decontaminează sau transportă deşeuri ori substanţe în astfel de condiţii încât pune în pericol viaţa sau sănătatea oamenilor ori poate cauza o reducere semnificativă a calităţii apei, a aerului sau a solului sau distrugeri în regnul vegetal sau animal este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

[217)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 1 din legea din data de 25 martie 2011 privind modificarea legii – Codul penal şi a unor alte legi (M.Of. poz. 549), care a intrat în vigoare de la data de 10 iunie 2011.

[218)] În formularea stabilită la art. 37 din legea din data de 29 iunie 2007 privind transporturile internaţionale de deşeuri (M.Of. poz. 859), care a intrat în vigoare de la data de 12 iulie 2007

[219)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 2 din legea menţionată la trimiterea 217.

§ 2. Aceeaşi sancţiune se aplică persoanei care, contrar reglementărilor, importă substanţe care ameninţă mediul din străinătate.

§ 3. Sancţiunea prevăzută la § 1 se aplică persoanei care în pofida obligaţiilor, permite comiterea faptei prevăzute la § 1,2 i 4.

§ 4. Sancţiunea prevăzută la § 1 contrar reglementărilor, importă sau exportă substanţe care ameninţă mediul.

§ 5. Persoana care, fără notificarea sau autorizarea solicitată sau fără a respecta condiţiile autorizării, importă deşeuri periculoase din străinătate sau exportă în străinătate astfel de deşeuri este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 6. Dacă făptuitorul infracţiunii prevăzute la § 1-5 acţionează fără intenţie, este sancţionat cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

Art. 184.

§ 1.[220] Persoana care produce, procesează, transportă, importă din străinătate, exportă în străinătate, strânge, depozitează, deţine, utilizează, abandonează, neutralizează, sau lasă nesupravegheate materiale nucleare sau surse de radiaţii ionizante fără o protecţie adecvată, în condiţii sau într-o modalitate prin care poate pune în pericol viaţa sau sănătatea unei fiinţe umane sau poate determina o reducere semnificativă a calităţii apei, a aerului sau a pământului sau poate provoca distrugeri considerabile în regnul vegetal sau animal, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2. Aceeaşi sancţiune se aplică persoanei care, contrar obligaţiilor, permite comiterea faptei prevăzute în § 1.

§ 3. Dacă persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută la § 1 sau 2 acţionează fără intenţie, este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

Art. 185.[221]

§ 1. În cazul în care urmarea faptei prevăzute la art. 182 § 1 sau 3, art. 183 § 1 sau 3 sau în art. 184 § 1 sau 2 constă într-o distrugere considerabilă în regnul vegetal sau animal sau o reducere semnificativă a calităţii apei, a aerului sau a pământului, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 2. În cazul în care urmarea faptei prevăzute la art. 182 § 1 sau 3, art. 183 § 1 sau 3 sau în art. 184 § 1 sau 2 conţă într-o vătămare gravă a sănătăţii umane, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

[220] În formularea stabilită la art. 1 pct. 3 din legea menţionată la trimiterea 217.

[221] În formularea stabilită la art. 1 pct. 4 din legea menţionată la trimiterea 217.

PL

§ 3. În cazul în care urmarea faptei prevăzute în art. 182 § 1 sau 3, art. 183 § 1 sau 3 sau în art. 184 § 1 sau 2 constă în decesul unei persoane sau în producerea unor daune grave pentru sănătatea mai multor persoane, făptuitorul este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 2 ani la 12 ani.

Art. 186.

§ 1.[222] Persoana care, în pofida obligației nu întreține în stare bună sau nu utilizează dispozitive de siguranță pentru a preveni contaminarea radioactivă sau cu radiații ionizante a apei, aerului sau a suprafeței pământului este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 2. Aceeași sancțiune se aplică persoanei care dă în folosință sau permite utilizarea unei clădiri sau a unui ansamblu de clădiri care nu dețin echipamentele prevăzute de lege specificate în § 1.

§ 3. Dacă persoana care a săvârșit infracțiunea prevăzută la § 1 sau 2 acționează fără intenție, este sancționat cu amendă sau cu pedeapsa restricționării libertății.

Art. 187.

§ 1. Persoana care distruge, deteriorează grav sau diminuează valoarea naturală a unui obiectiv sau a unei zone protejate prin lege, provocând pagube semnificative, este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 2. Dacă făptuitorul acționează fără intenție, este sancționat cu amendă sau cu pedeapsa restricționării libertății

Art. 188.

Persoana care ridică o clădire nouă sau extinde o construcție existentă într-o zona protejată sau în imediata vecinătate a acestei zone, sau care desfășoară o activitate economică care pune în pericol zona, în pofida reglementărilor, este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

CAPITOLUL XXIII
Infracțiuni contra libertății

Art. 189.

§ 1. Persoana care lipsește o altă persoană de libertate este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2.[223] Dacă lipsirea de libertate a durat mai mult de 7 zile, făptuitorul este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

---

[222] În formularea stabilită la art. 1 pct. 5 din legea menționată la trimiterea 217.

[223] În formularea stabilită la art. 1 pct. 1 lit. a) din legea din data de 17 decembrie 2009 privind modificarea legii – Codul penal și legii – Codul de procedură penală (M.Of. poz. 46), care a intrat în vigoare de la data de 19 aprilie 2010.

§ 3.[224] Dacă lipsirea de libertate prevăzută la § 1 sau 2 a fost săvârşită prin tortură făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 3 ani.

Art. 189a.[225]

§ 1. Persoana care trafichează persoane este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 3 ani.

§ 2. Persoana care face pregătiri pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute în § 1, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

Art. 190.

§ 1. Persoana care ameninţă o altă persoană cu săvârşirea unei infracţiuni împotriva acesteia sau unei persoane apropiate, în cazul în care ameninţarea stârneşte teama justificată că fapta va fi comisă, este sancţionată cu amendă, cu pedeapsa restricţionării libertăţii sau cu privarea de libertate de până la 2 ani

§2. Urmărirea penală începe la solicitarea părţii vătămate.

Art. 190a.[226]

§ 1. Persoana care prin persecutarea continuă a unei alte persoane îi cauzează acesteia teamă sau îi încalcă intimitatea este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Aceeaşi pedeapsă se aplică persoanei care, pretinzând că este o altă persoană, foloseşte imaginea sau alte date cu caracter personal ale acesteia pentru a provoca daune materiale sau personale.

§ 3. Dacă consecinţa faptei prevăzute la § 1 sau 2 este tentativa de suicid a părţii vătămate, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 4. Urmărirea penală pentru infracţiunea prevăzută în § 1 sau 2 începe la solicitarea părţii vătămate.

Art. 191.

§ 1. Persoana care foloseşte violenţa împotriva unei persoane sau o ameninţă pentru a o forţa să acţioneze, să abandoneze o acţiune sau să o anuleze este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 1a.[227] Aceeaşi sancţiune se aplică persoanei care, în scopul prevăzut în § 1 utilizează violenţă de altă natură sau acţionează într-un mod care împiedică în mod semnificativ folosirea locuinţei.

---

[224] Completat prin art. 1 pct. 1 lit. b) din legea menţionată la trimiterea 223.

[225] Completat prin art. 1 pct. 9 din legea menţionată la trimiterea 171.

[226] Completat prin art. 1 pct. 2 din legea din 29 februarie 2011 privind modificarea legii – Codul penal (M.Of. poz. 381) care a intrat în vigoare de la data de 6 iunie 2011.

[227] Completat prin art. 1 pct. 1 din legea din data de 10 septembrie 2015 privind modificarea legii – Codul penal, a Legii Construcţiilor şi a legii Codul de procedură pentru contravenţii (M.Of. poz. 1549), care a intrat în vigoare de la data de 7 ianuarie 2016

§ 2. Dacă făptuitorul acţionează în modul prevăzut la § 1 în scopul obligării unei persoane să restituie o creanţă este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 3.[228] Urmărirea penală pentru infracţiunea prevăzută la § 1a începe la solicitarea părţii vătămate.

Art. 191a.[229]

§ 1. Persoana care înregistrează imaginea unei persoane goale sau în timpul unui act sexual, folosind în acest scop violenţa, ameninţarea ilegală sau înşelăciunea, sau diseminează imaginea unei persoane goale sau în timpul activităţii sexuale fără consimţământul acesteia este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2. Urmărirea penală începe la solicitarea părţii vătămate.

Art. 192.

§ 1. Persoana care efectuează o procedură medicală fără acceptul pacientului este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 2. Urmărirea penală începe la solicitarea părţii vătămate.

Art. 193.

Persoana care intră prin efracţie în casa, locuinţa, spaţiul, camera sau zona îngrădită a unei alte persoane sau, la cererea persoanei îndreptăţite, nu părăseşte acest loc, este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau cu privarea de libertate de până la 1 an.

CAPITOLUL XXIV
Infracţiuni contra libertăţii de conştiinţă şi libertăţii religioase

Art. 194.

Persoana care îngrădeşte drepturile unei alte persoane din motive legate de credinţa acestuia sau de ateism, este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

Art. 195.

§ 1. Persoana care împiedică cu rea-credinţă desfăşurarea ritualurilor religioase ale unei biserici sau ale unei alte forme de credinţă reglementate prin lege, este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

---

[228] Completat prin art. 1 pct. 2 din legea menţionată la trimiterea 227.

[229] Completat prin art. 1 pct. 23 din legea menţionată la trimiterea 4.

§ 2. Aceeaşi pedeapsă se aplică oricărei persoane care perturbă cu rea-voinţă funeralii, ceremonii sau ritualuri funerare.

Art. 196.

Persoana care insultă sentimentele religioase ale altor persoane, denigrează public un obiect de cult religios sau un loc destinat pentru desfăşurarea publică a ritualurilor religioase, este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

CAPITOLUL XXV
Infracţiuni contra libertăţii şi decenţei sexuale

Art. 197.[230)]

§ 1. Persoana care obligă o altă persoană la întreţinerea de raporturi sexuale prin violenţă, ameninţare sau înşelăciune este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 2 ani la 12 ani.

§ 2. Dacă făptuitorul obligă, în modul prevăzut la § 1, o altă persoană să se supună unui act sexual de altă natură sau să efectueze astfel de activităţi, este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 3.[231)] Dacă făptuitorul comite un viol:

1) împreună cu o altă persoană,

2) faţă de un minor sub 15 ani,

3) faţă de un ascendent, descendent, copil adoptat, frate sau soră,

este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 3 ani.

§ 4. Dacă persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută la § 1-3 acţionează cu o cruzime deosebită, este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 5 ani.

Art. 198.

Persoana care, profitând de neputinţa unei alte persoane sau de faptul că victima suferă de un retard mintal sau de o boală psihică, de lipsa de capacitate a persoanei de a recunoaşte importanţa actului sau a-şi controla acţiunile, o obligă să se supună unui act sexual sau să efectueze astfel de activităţi este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

Art. 199.

§ 1.[232)] Persoana care, abuzând de relaţia de dependenţă sau de o situaţie critică obligă o altă persoană să se supună unui act sexual sau să efectueze

---

[230)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 18 din legea menţionată la trimiterea 23.

[231)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 24 din legea menţionată la trimiterea 4.

[232)] Semnul § 1 conferit prin art. 1 pct. 19 din legea menţionată la trimiterea 23.

PL

astfel de activități este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2.[233] Dacă fapta prevăzută la § a fost comisă în detrimentul unui minor, făptuitorul este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani

§ 3.[234] Sancțiunea prevăzută în § 2 se aplică persoanei care întreține relații sexuale cu un minor sau îl obligă pe acesta să întrețină astfel de relații, abuzând de încrederea acestuia sau în schimbul unui beneficiu material sau al unei promisiuni de beneficiu.

Art. 200.[235]

§ 1. Persoana care întreține un raport sexual cu un minor sub 15 ani sau comite față de acesta acte sexuale de altă natură sau îl obligă pe minor să se supună unor astfel de acte sau să le comită este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 2 ani la 12 ani.

§ 2. (abrogat)[236]

§ 3.[237] Persoana care prezintă unui minor sub vârsta de 15 ani conținut pornografic sau îi pune la dispoziție obiecte cu un astfel de caracter sau care difuzează conținut pornografic astfel încât minorul să aibă acces este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 4.[237] Sancțiunea prevăzută în § 3 se aplică persoanei care, în scopul satisfacerii sexuale proprii sau a altei persoane, prezintă o activitate sexuală unui minor sub 15 ani.

§ 5.[237] Sancțiunea prevăzută în § 3 se aplică persoanei care realizează publicitate sau promovare de activității care constau în diseminare de conținut pornografic într-un mod care să permită minorilor sub 15 ani accesul la acestea.

Art. 200a.[238]

§ 1. Persoana care, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 197 § 3 pct. 2 sau art. 200, precum și pentru producerea sau înregistrarea de conținut pornografic, ia legătura prin sistemul IT sau prin rețeaua de telecomunicații cu un minor sub vârsta de 15 ani, urmărind, prin inducerea în eroare, exploatarea

---

[233] Completat prin art. 1 pct. 19 din legea menționată la trimiterea 23.

[234] Completat prin art. 1 pct. 19 din legea menționată la trimiterea 23; în formularea stabilită la art. 1 pct. 2 din legea din data de 4 aprilie 2014 privind modificarea legii – Codul penal și a unor alte legi (M.Of. poz. 538), care a intrat în vigoare de la data de 26 mai 2014.

[235] În formularea stabilită la art. 1 pct. 20 din legea menționată la trimiterea 23.

[236] Prin art. 1 pct. 3 lit. a) din legea menționată a doua la trimiterea 234.

[237] Completat prin art. 1 pct. 3 lit. b) din legea menționată a doua la trimiterea 234.

[238] [238] Completat prin art. 1 pct. 25 din legea menționată la trimiterea 4.

erorii sau incapacității de a înțelege în mod corespunzător situația sau prin utilizarea de amenințări să se întâlnească cu minorul, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Persoana care transmite prin sistemul IT sau prin rețeaua de telecomunicații unui minor sub 15 ani propunerea de a întreține relații sexuale, de a se supune la alte acte sexuale sau de a participa la producerea sau înregistrarea de material pornografic și acționează în acest sens este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

Art. 200b.[238]

Persoana care promovează sau laudă în mod public comportamentul pedofil, este pedepsită cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

Art. 201.

Persoana care întreține relații sexuale cu un ascendent, descendent, copil adoptat, frate sau soră, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani

Art. 202.[239)]

§ 1.[240)] Persoana care prezintă în mod public un material cu conținut pornografic într-un mod care poate impune vizionarea acestuia de către o persoană care nu dorește, este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 2. (abrogat)[241)]

§ 3.[242)] Persoana care produce, înregistrează, aduce, diseminează sau prezintă un material cu conținut pornografic care implică un minor sau violență sau conținut pornografic care implică animale, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 2 ani la 12 ani.

§ 4.[242] Persoana care înregistrează materiale cu conținut pornografic cu un minor, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 4a.[243)] Persoana care păstrează, deține sau obține acces la materiale cu conținut pornografic cu un minor este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

[239)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 7 din legea menționată la trimiterea 167.

[240)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 4 lit. a) din legea menționată a doua la trimiterea 234.

[241)] Prin art. 1 pct. 4 lit. b) din legea menționată a doua la trimiterea 234.

[242)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 4 lit. c) din legea menționată a doua la trimiterea 234.

[243)] Completat prin art. 1 pct. 21 lit. b) din legea menționată la trimiterea 23; în formularea stabilită la art. 1 pct. 4 lit. c) din legea menționată a doua la trimiterea 234.

§ 4b.[244] Persoana care produce, distribuie, prezintă, stochează sau deține materiale cu conținut pornografic reprezentând o imagine creată sau prelucrată a unui minor implicat în activități sexuale este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 4c.[245] Sancțiunea prevăzută la § 4b se aplică persoanei care, pentru satisfacere sexuală, participă la prezentarea de materiale cu conținut pornografic cu participarea unui minor.

§ 5.[246] Instanța poate dispune confiscarea echipamentelor sau a oricăror obiecte, care au servit la comiterea infracțiunilor prevăzute în § 1-4b, chiar dacă acestea nu sunt proprietatea făptuitorului.

Art. 203.

Persoana care obligă o altă persoană, prin violență, amenințare, înșelăciune sau prin utilizarea unei relații de dependență sau a unei situații critice, obligă o altă persoană la practicarea prostituției, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

Art. 204.

§ 1.[247] Persoana care, pentru obținerea de foloase patrimoniale, obligă o altă persoană la practicarea prostituției sau facilitează acest lucru, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2. Sancțiunea prevăzută la § 1 se aplică persoanei care obține beneficii financiare din practicarea prostituției de către o altă persoană.

§ 3. Dacă persoana prevăzută la § 1 sau 2 este minoră, făptuitorul este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 4. (abrogat)[248]

Art. 205. (abrogat)[249]

CAPITOLUL XXVI
Infracțiuni privind familia și obligația de îngrijire

Art. 206. Persoana care încheie o căsătorie, deși este deja căsătorită, este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

---

[244] Completat prin art. 1 pct. 3 lit. a) din legea menționată prima la trimiterea 157.

[245] Completat prin art. 1 pct. 4 lit. d) din legea menționată a doua la trimiterea 234.

[246] În formularea stabilită la art. 1 pct. 3 lit. b) din legea menționată prima la trimiterea 157.

[247] În formularea stabilită la art. 1 pct. 5 din legea menționată a doua la trimiterea 234.

[248] Prin art. 1 pct. 10 din legea menționată la trimiterea 171.

[249] Prin art. 1 din legea din data de 13 iunie 2013 privind modificarea legii – Codul penal și în legea – Codul de procedură penală (M.Of. poz. 849), care a intrat în vigoare de la data de 27 ianuarie 2014.

Art. 207.

§ 1. Persoana care abuzează fizic sau psihic o persoană apropiată sau o altă persoană care se află într-o relaţie permanentă sau tranzitorie cu făptuitorul sau un minor ori o persoană cu handicap mintal sau fizic, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani

§ 2. Dacă fapta prevăzută în § 1 este comisă cu o cruzime deosebită, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 3. Dacă urmarea faptei prevăzute în § 1 sau 2 este tentativa de suicid a victimei, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 2 ani la 12 ani.

Art. 208.

Persoana care provoacă starea de ebrietate unui minor prin oferirea unei băuturi alcoolice, facilitând consumul acesteia sau îndemnându-l să consume o astfel de băutură, este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

Art. 209.[250)]

§ 1. Persoana care se eschivează în mod constant de la îndeplinirea obligaţiei de îngrijire care îi este impusă prin lege sau printr-un ordin judecătoresc şi prin aceasta expune o persoană apropiată sau o altă persoană la imposibilitatea asigurării minimelor condiţii de existenţă, este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 2. Urmărirea penală începe la solicitarea părţii vătămate, a organismului de asistenţă socială dau a organismului de urmărire pentru neplata obligaţiei de pensie alimentară.

§ 3. Dacă părţii vătămate i se acordă prestaţii familiale adecvate sau prestaţii în numerar, în caz de neplată a pensiei alimentare, urmărirea penală se porneşte din oficiu.

Art. 210.

§ 1. Persoana care are obligaţia de a îngriji un minor sub 15 ani sau o persoană care nu se poate descurca din cauza problemelor psihice sau fizice şi abandonează această persoană, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Dacă consecinţa faptei este moartea persoanei menţionate la § 1, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

PL

[250)] În formularea stabilită la art. 36 din legea din data de 7 septembrie 2007 privind ajutorul acordat persoanelor care au dreptul la pensie alimentară (M.Of. poz. 1378), care a intrat în vigoare de la data de 1 octombrie 2008.

Art. 211.

Persoana care, în ciuda voinţei persoanei numite să îngrijească sau să supravegheze, răpeşte sau reţine un minor cu vârsta sub 15 ani sau o persoană care suferă de un handicap din cauza stării sale mentale sau fizice, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

Art. 211a.[251)]

Persoana care, pentru a obţine beneficii financiare, se ocupă de adopţii contrare prevederilor legii, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

CAPITOLUL XXVII
Infracţiuni contra respectului persoanei şi integrităţii corporale

Art. 212.

§ 1.[252)] Persoana care denigrează o altă persoană, un grup de persoane, o instituţie, persoană juridică sau unitate organizatorică fără personalitate juridică acuzând-o de comportamente sau însuşiri care o pot umili în opinia publică sau o pot expune la pierderea încrederii necesare unei anumite funcţii, unei anumite profesii sau unui anumit tip de activitate este sancţionată cu amendă sau cu restricţionarea libertăţii.

§ 2.[252)] Dacă făptuitorul comite infracţiunea prevăzută în § 1 prin intermediul mijloacelor de comunicare în masă, este sancţionat cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privare de libertate de până la 1 an.

§ 3. În cazul unei condamnări pentru o infracţiune prevăzută la § 1 sau 2, instanţa poate dispune obligarea la o plată compensatorie pentru partea vătămată sau pentru Crucea Roşie Poloneză sau pentru un alt scop social indicat de partea vătămată.

§ 4. Urmărirea penală pentru infracţiunea prevăzută în § 1 sau 2 începe la cererea părţii vătămate.

Art. 213.

§ 1. Nu constituie infracţiune fapta prevăzută la art. 212 § 1, dacă afirmaţia făcută în mod nepublic este adevărată.

§ 2.[253)] Nu comite infracţiunea prevăzută la art. 212 § 1 sau 2, persoana care ridică public sau face publică o acuzaţie reală:

1) privind comportamentul unei persoane care deţine o funcţie publică sau

2) care serveşte la apărarea unui interes social justificat.

[251)] Completat prin art. 1 pct. 11 din legea menţionată la trimiterea 171.

[252)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 26 din legea menţionată la trimiterea 4.

[253)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 27 din legea menţionată la trimiterea 4.

În cazul în care afirmaţia se referă la viaţa privată sau la viaţa de familie, dovada adevărului poate fi făcută numai în scopul de a preveni un pericol pentru viaţa sau sănătatea unei persoane sau a preveni demoralizarea unui minor.

Art. 214.

Faptul că în împrejurările prevăzute în art. 213 fapta nu constituie infracţiune nu exclude răspunderea făptuitorului pentru insultă datorată modului de formulare sau de răspândire a acuzaţiei.

Art. 215.

La cererea părţii vătămate, instanţa judecătorească dispune ca hotărârea de condamnare să fie făcută publică.

Art. 216.

§ 1. Persoana care insultă o altă persoană în prezenţa ei sau în absenţă, dar în mod public şi cu intenţia ca insulta să ajungă la acea persoană este sancţionată cu amendă sau cu pedeapsa restricţionării libertăţii.

§ 2. Persoana care insultă o altă persoană prin mijloace de comunicare în masă este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privare de libertate de până la 1 an.

§ 3. Dacă insulta a fost determinată de comportamentul provocator al părţii vătămate sau dacă partea vătămată a răspuns prin încălcarea integrităţii fizice sau prin insultă, instanţa se poate abţine de la aplicarea unei pedepse.

§ 4. În cazul condamnării pentru infracţiunea prevăzută la § 2 instanţa poate dispune obligarea la o plată compensatorie pentru partea vătămată sau pentru Crucea Roşie Poloneză ori pentru un alt scop social indicat de partea vătămată.

§ 5. Urmărirea penală începe la cererea părţii vătămate.

Art. 217.

§ 1. Persoana care loveşte o altă persoană sau încalcă în alt mod inviolabilitatea sa corporală este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privare de libertate de până la 1 an.

§ 2. Dacă încălcarea integrităţii corporale a fost provocată de comportamentul provocator al părţii vătămate sau dacă partea vătămată a răspuns prin încălcarea integrităţii corporale, instanţa se poate abţine de la impunerea unei sancţiuni.

§ 3. Urmărirea penală începe la cererea părţii vătămate.

Art. 217a.[254)]

Persoana care loveşte o persoană sau îi încalcă în alt fel integritatea fizică în legătură cu intervenţia acestuia de a proteja securitatea umană ori de a proteja

[254)] Completat prin art. 1 pct. 4 din legea menţionată la trimiterea 3.

siguranța sau ordinea publică, este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

CAPITOLUL XXVIII
Infracțiuni contra drepturilor persoanelor care efectuează o activitate remunerată

Art. 218. § 1. (a ieșit din vigoare)[255]

§ 1a.[256] Persoana care, desfășurând activități în materie de drept al muncii și de asigurări sociale încalcă cu rea-credință sau repetat drepturile angajaților care rezultă din relația de muncă sau drepturile de asigurare socială, este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 2.[257] Persoana prevăzută la § 1a, care refuză reprimirea la muncă stabilită de organul în drept, este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privare de libertate de până la 1 an.

§ 3.[258] Persoana prevăzută la § 1a, care, obligată printr-o hotărâre judecătorească la plata unei remunerații pentru muncă sau a unei alte prestații născute dintr-un raport de muncă, nu îndeplinește această obligație este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 3 ani.

Art. 219.

Persoana care încalcă prevederile legii privind securitatea socială și nu raportează, chiar și cu consimțământul persoanei în cauză, datele solicitate sau raportează date false, care afectează dreptul la prestații sau valoarea acestora, este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

Art. 220.

§ 1. Persoana care fiind răspunzătoare de sănătatea și securitatea la locul de muncă, nu își îndeplinește obligația care decurge din aceasta și expune

---

[255] începând cu data de 31 mai 2012 pe baza Hotărârii Tribunalului Constituțional din data de 18 noiembrie 2010 număr dosar P 29/09 (M.Of. poz. 1474).

[256] Completat prin art. 1 pct. 1 din legea din data de 10 mai 2012 privind modificarea legii – Codul penal și Legii Sistemului de asigurări sociale (M.Of. poz. 611), care a intrat în vigoare de la data de 31 mai 2012.

[257] În formularea stabilită la art. 1 pct. 2 din legea menționată la trimiterea 256.

[258] Completat prin art. 98 pct. 2 din legea din data de 13 aprilie 2007 privind Inspectoratul Național pentru probleme de Muncă (M.Of. poz. 589), care a intrat în vigoare de la data de 1 iulie 2007; în formularea stabilită la art. 1 pct. 2 din legea menționată la trimiterea 256.

astfel angajatul la un pericol iminent de pierdere a vieţii sau de afectare gravă a sănătăţii este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Dacă făptuitorul acţionează fără intenţie, este sancţionat cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privare de libertate de până la 1 an.

§ 3. Nu este sancţionat făptuitorul care a înlăturat în mod voluntar un pericol iminent.

Art. 221.

Persoana care, în pofida obligaţiei, nu notifică autoritatea competentă despre un accident la locul de muncă sau o boală profesională în termenul stabilit sau nu pregăteşte ori nu prezintă documentaţia solicitată, este sancţionată cu 180 de zile-amendă sau cu restricţionarea libertăţii.

CAPITOLUL XXIX
Infracţiuni contra activităţilor instituţiilor de stat şi contra autoguvernării locale

Art. 222.

§ 1. Persoana care încalcă inviolabilitatea fizică a unui funcţionar public sau a unei persoane care îl ajută în timpul sau în legătură cu îndeplinirea atribuţiilor oficiale este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Dacă fapta prevăzută la § 1 a fost cauzată de un comportament necorespunzător al funcţionarului sau al ajutorului său, instanţa poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei şi poate chiar să nu o aplice.

Art. 223.[259)]

§ 1. Persoana care, acţionând în comun şi în mod concertat cu o altă persoană sau folosind arme de foc, cuţit sau un alt obiect periculos sau alte mijloace similare, săvârşeşte un atac asupra unui funcţionar public sau asupra persoanei care îl ajută, în timpul sau în legătură cu îndeplinirea îndatoririlor oficiale, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 2. Dacă, în urma unui atac survine un prejudiciu grav asupra sănătăţii unui funcţionar public sau a persoanei care îl ajută, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 2 ani la 12 ani.

Art. 224.

§ 1. Persoana care prin violenţă sau ameninţare, influenţează activităţile oficiale ale organului administraţiei publice, ale altei autorităţi de stat sau ale autoguvernării locale, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

[259)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 5 din legea menţionată la trimiterea 3.

§ 2. Aceeaşi pedeapsă se impune şi pentru orice persoană care săvârşeşte acte de violenţă sau de ameninţare pentru a obliga un funcţionar public sau persoana care îl ajută să realizeze ori să abandoneze o activitate de serviciu legală.

§ 3. Dacă consecinţa faptei specificate la § 2 este efectul prevăzut în art. 156 § 1 sau în art. 157 § 1, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

Art. 224a.[260)]

Persoana care, ştiind că ameninţarea nu există, notifică un eveniment care pune în pericol viaţa sau sănătatea mai multor persoane sau bunuri de valoare considerabilă, ori creează o situaţie menită să creeze convingerea despre existenţa unei astfel de ameninţări, faptă care determină efectuarea de activităţi ale instituţiei publice sau ale organismului pentru a proteja securitatea, ordinea publică sau sănătatea, pentru îndepărtarea riscului, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

Art. 224b.[261)]

În cazul condamnării pentru infracţiunea prevăzută la art. 224a instanţa dispune obligarea la:

1) o plată compensatorie către Trezoreria de Stat în cuantum de minim 10.000 zl şi

2) prestaţiile băneşti prevăzute la art. 39 pct. 7 în sumă de minim 10.000 zloţi.

Art. 225.

§ 1. Persoana care împiedică sau îngreunează efectuarea sarcinilor de serviciu ale persoanei împuternicite să efectueze controale de mediu sau ale ajutorului acesteia este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Aceeaşi sancţiune se aplică persoanei care împiedică sau îngreunează efectuarea sarcinilor de serviciu ale persoanei împuternicite să efectueze inspecţia muncii sau ajutorului acesteia.

§ 3. (abrogat)[262)]

§ 4.[263)] Aceeaşi sancţiune se aplică persoanei care împiedică sau îngreunează efectuarea sarcinilor activităţii de supraveghere şi control ale persoanei

---

[260)] Completat prin art. 5 pct. 3 din legea menţionată a doua la trimiterea 36.

[261)] Completat prin art. 32 pct. 4 din legea menţionată la trimiterea 187.

[262)] Completat prin art. 98 pct. 3 din legea menţionată prima la trimiterea 258; abrogat prin art. 200 din legea din data de 27 august 2009 privind Serviciul Vamal (M.Of. poz. 1323), care a intrat în vigoare de la data de 31 octombrie 2009

[263)] Completat prin art. 4 din legea din data de 12 februarie 2010 privind modificarea Legii ajutorului social şi a unor alte legi (M.Of. poz. 229), care a intrat în vigoare de la data de 31 martie 2010.

împuternicite în unităţile organizaţionale de asistenţă socială sau în unităţile care oferă îngrijire non-stop persoanelor cu dizabilităţi, bolnavilor cronici sau vârstnicilor.

Art. 226.

§ 1.[264] Persoana care insultă un funcţionar public sau persoana care îl ajută, în timpul şi în legătură cu îndeplinirea îndatoririlor oficiale, este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privare de libertate de până la 1 an.

§ 2. Prevederile art. 222 § 2 se aplică în mod corespunzător.

§ 3. Persoana care insultă sau umileşte public organismul constituţional al Republicii Polone, este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

Art. 227.

Persoana care, pretinzând că este funcţionar public sau exploatând o convingere greşită a unei alte persoane, desfăşoară o activitate legată de funcţia publică este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privare de libertate de până la 1 an.

Art. 228.[265]

§ 1. Persoana care, în exercitarea funcţiei publice, acceptă un beneficiu patrimonial sau un beneficiu personal sau promisiunea acestuia, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 2. În cazuri de mai mică gravitate, făptuitorul este sancţionat cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 3. Persoana care, în exercitarea funcţiei publice, acceptă un beneficiu patrimonial sau un beneficiu personal sau promisiunea acestuia pentru a avea o conduită care constituie o încălcare a legii, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 4. Sancţiunea prevăzută la § 3 se aplică şi persoanei care în îndeplinirea funcţiei publice, condiţionează realizarea activităţii de serviciu de un beneficiu patrimonial sau un beneficiu personal sau de promisiunea acestuia, ori solicită primirea acestui avantaj sau beneficiu.

§ 5. Persoana care, în exercitarea funcţiei publice, acceptă un beneficiu patrimonial de valoare considerabilă sau promisiunea acestui beneficiu, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 2 ani la 12 ani.

§ 6. Sancţiunile prevăzute la § 1-5 se aplică în mod corespunzător şi persoanei care în îndeplinirea funcţiei publice într-o ţară străină sau în cadrul

[264] În formularea stabilită la art. 1 din legea din data de 9 mai 2008 privind modificarea legii – Codul penal (M.Of. poz. 782), care a intrat în vigoare de la data de 25 iulie 2008.

[265] În formularea stabilită la art. 1 pct. 4 din legea menţionată la trimiterea 48.

unui organizații internaționale primește sau solicită un beneficiu patrimonial ori un beneficiu personal sau promisiunea acestuia ori condiționează realizarea activității de serviciu de un beneficiu patrimonial sau un beneficiu personal ori de promisiunea acestuia.

Art. 229.[265]

§ 1. Persoana care acordă sau promite să acorde un beneficiu patrimonial sau personal unei persoane care deține o funcție publică în legătură cu îndeplinirea acestei funcții, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 2. În cazuri de mai mică gravitate, făptuitorul este sancționat cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 3. Dacă persoana care a săvârșit infracțiunea prevăzută la § 1 acționează în sensul de a convinge persoana care îndeplinește o funcție publică să încalce prevederile legale sau acordă ori promite să acorde acestei un beneficiu patrimonial sau personal pentru încălcarea prevederilor legale, este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 4. Persoana care acordă sau promite unei persoane care îndeplinește o funcție publică un beneficiu patrimonial de mare valoare în legătură cu îndeplinirea funcției, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 2 ani la 12 ani.

§ 5. Sancțiunile prevăzute la § 1-4 5 se aplică în mod corespunzător și persoanei care acordă sau promite unei persoane care îndeplinește o funcție publică într-o țară străină sau în cadrul unui organizații internaționale un beneficiu patrimonial de mare valoare în legătură cu îndeplinirea funcției.

§ 6. Nu se aplică sancțiunea prevăzută în § 1-5, dacă beneficiul patrimonial sau personal sau promisiunea acestuia au fost acceptate de funcționarul public, iar făptuitorul a notificat organele de urmărire penală despre infracțiune și a relevat toate circumstanțele relevante ale infracțiunii în fața acestor autorități înainte ca acestea să afle în alt mod.

Art. 230.[265]

§ 1. Persoana care, invocând influența în cadrul unei instituții de stat, administrației locale, în cadrul unei organizații internaționale sau al unei unități organizaționale străine care dispune de fonduri publice sau generând sau confirmând unei alte persoane convingerea existenței unei astfel de influențe, se angajează să medieze în soluționarea problemei în schimbul unui beneficiu patrimonial sau personal sau a promisiunii acestui beneficiu este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 2. În cazuri de mai mică gravitate, făptuitorul este sancționat cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

Art. 230a.[266)]

§ 1. Persoana care acordă sau promite beneficii patrimoniale sau personale în schimbul intermedierii pentru rezolvarea unei probleme într-o instituție de stat, administrație locală, organizație internațională sau unitate organizațională străină care dispune de fonduri publice, intermediere care constă în influențarea fără drept a unei decizii, acțiuni sau a abandonării unei acțiuni de către persoana care îndeplinește o funcție publică în legătură cu această funcție, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 2. În cazuri de mai mică gravitate, făptuitorul este sancționat cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 3. Nu se aplică sancțiunea prevăzută în § 1 sau în § 2, dacă beneficiul patrimonial sau personal ori promisiunea acestuia au fost acceptate de funcționarul public, iar făptuitorul a notificat organele de urmărire penală despre infracțiune și a relevat toate circumstanțele relevante ale infracțiunii în fața acestor autorități înainte ca acestea să afle în alt mod.

Art. 231.

§ 1. Funcționarul public care, depășindu-și atribuțiile sau neîndeplinindu-și îndatoririle acționează în detrimentul intereselor publice sau private, este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2. În cazul în care făptuitorul comite fapta prevăzută la § 1 pentru a obține un beneficiu sau un avantaj personal, este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 3. Dacă persoana care a săvârșit infracțiunea prevăzută la § 1 acționează fără intenție și cauzează un prejudiciu semnificativ este sancționat cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 4. Prevederea § 2 nu se aplică dacă actul excedă caracteristicile actului interzis specificat la art. 228.

Art. 231a.[267)]

Funcționarul public beneficiază de protecția juridică acordată funcționarilor publici în timpul sau în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor oficiale, inclusiv atunci când a fost comis un atentat asupra persoanei sale din cauza profesiei sau funcției deținute.

Art. 231b.[268)]

§ 1. Persoana care, aflat în legitimă apărare, respinge un atac asupra oricărui bun protejat de lege, protejează securitatea sau ordinea publică, beneficiază de protecția juridică acordată funcționarilor publici.

[266)] Completat prin art. 1 pct. 5 din legea menționată la trimiterea 48.

[267)] Completat prin art. 1 pct. 6 din legea menționată la trimiterea 3.

[268)] Completat prin art. 1 pct. 68, din legea menționată la trimiterea 1.

§ 2. Prevederea § 1 nu se aplică, în cazul în care fapta comisă de făptuitorul atacului aduce atingere doar onoarei sau demnității acelei persoane.

CAPITOLUL XXX
Infracțiuni contra sistemului justiției

Art. 232.

§ 1.[269] Persoana care prin forță sau amenințare afectează activitățile oficiale ale instanței, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani

§ 2.[270] Aceeași sancțiune se aplică autorului infracțiunii prevăzute în § 1, săvârșite în dauna Tribunalului penal internațional sau a unei autorități care acționează pe baza unor acorduri internaționale la care Republica Polonă este parte, sau înființate de o organizație internațională constituită în baza unui acord ratificat de Republica Polonă.

Art. 233.

§ 1.[271] Persoana care, depunând mărturie ca probă într-o procedură judiciară sau în altă procedură desfășurată în temeiul legii, declară aspecte neadevărate sau ascunde adevărul, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ la.[272] Dacă persoana care a săvârșit infracțiunea prevăzută la § 1 declară aspecte neadevărate sau ascunde adevărul de teama răspunderii penale proprii sau a persoanelor apropiate, este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2. Condiția răspunderii este ca persoana care audiază, acționând în limitele competențelor sale, să informeze persoana care depune mărturie despre răspunderea penală pentru mărturie falsă sau să obțină de la persoana audiată promisiunea că va spune adevărul.

§ 3.[273] Nu se pedepsește pentru infracțiunea prevăzută în § 1a, persoana care depune mărturie falsă neștiind despre dreptul de a refuza să depună mărturie sau să răspundă la întrebări

§ 4.[273] Persoana care, în calitate de expert, consultant sau traducător prezintă în fals un raport, o expertiză sau o traducere care poate servi ca probă în procedura prevăzută în § 1, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

---

[269] Denumire § 1 dată prin art. 1 pct. 12 din legea menționată la trimiterea 171.

[270] Completat prin art. 1 pct. 12 din legea menționată la trimiterea 171.

[271] În formularea stabilită la art. 7 pct. 13 lit. a) din legea menționată la trimiterea 11.

[272] Completat prin art. 7 pct. 13 lit. b) din legea menționată la trimiterea 11.

[273] În formularea stabilită la art. 7 pct. 13 lit. c) din legea menționată la trimiterea 11.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

§ 4a.[274] Dacă persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută la § 4 acţionează fără intenţie, expunând la pierderi considerabile interesul public, este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 5.[275] Instanţa poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei sau poate chiar renunţa la aceasta dacă:

1) mărturia falsă, raportul, expertiza sau traducerea se referă la circumstanţe care nu au afectat soluţionarea cazului,

2) făptuitorul revine asupra aspectelor declarate în mod voluntar înainte de soluţionarea, chiar şi nedefinitivă, a cauzei.

§ 6. Prevederile § 1-3 şi 5 se aplică corespunzător persoanei care face o declaraţie falsă, în cazul în care legea prevede posibilitatea de a se retrage declaraţia sub sancţiunea răspunderii penale.

Art. 234.[276]

Persoana care acuză în mod fals o altă persoană de comiterea de infracţiuni, inclusiv infracţiuni fiscale, de contravenţii, contravenţii fiscale sau de abateri disciplinare este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

Art. 235.[277]

Persoana care, prin crearea de dovezi false sau prin alte mijloace frauduloase, îndreaptă împotriva unei anumite persoane urmărirea penală pentru comiterea de infracţiuni, inclusiv infracţiuni fiscale, de contravenţii, contravenţii fiscale sau de abateri disciplinare sau în cursul urmăririi penale întreprinde astfel de acţiuni este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

Art. 236.

§ 1.[278] Persoana care ascunde dovada nevinovăţiei unei persoane suspectate de comiterea unei infracţiuni, inclusiv infracţiuni fiscale, de contravenţii, contravenţii fiscale sau de abateri disciplinare este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 2. Nu este sancţionată persoana care ascunde dovada de nevinovăţie de teama că va răspunde el însuşi sau o persoană apropiată.

---

[274] Completat prin art. 7 pct. 13 lit. d) din legea menţionată la trimiterea 11.

[275] În formularea stabilită la art. 7 pct. 13 lit. e) din legea menţionată la trimiterea 11.

[276] În formularea stabilită la art. 4 § 6 pct. 1 din legea din data de 10 septembrie 1999 Prevederi privind introducerea Codului Penal Fiscal (M.Of. poz. 931), care a intrat în vigoare de la data de 17 octombrie 1999.

[277] Cu modificarea introdusă prin art. 4 § 6 pct. 2 din legea menţionată la trimiterea 276.

[278] Cu modificarea introdusă prin art. 4 § 6 pct. 3 din legea menţionată la trimiterea 276.

Art. 237.

Prevederile art. 233 §5 pct. 2 se aplică corespunzător infracţiunilor prevăzute de art. 234, art. 235 şi în art. 236 § 1.

Art. 238.[279)]

Persoana care informează un organ de urmărire penală despre o infracţiune, sau o infracţiune fiscală, ştiind că infracţiunea nu a fost comisă este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

Art. 239.

§ 1.[280)] Persoana care obstrucţionează sau zădărniceşte procesul penal, ajutând făptuitorul infracţiunii, inclusiv în cazul infracţiunilor fiscale, să evite răspunderea penală, în special persoana care ascunde, diminuează urmele infracţiunii, inclusiv ale infracţiunii fiscale sau efectuează pedeapsa în locul persoanei condamnate, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani

§ 2. Nu este sancţionat făptuitorul care ascunde o persoană apropiată.

§ 3. Instanţa poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei sau poate chiar renunţa la aceasta dacă făptuitorul a oferit ajutor unei persoane apropiate sau a acţionat de teama că va răspunde el însuşi sau o persoană apropiată.

Art. 240.

§ 1.[281)] Persoana care, având o informaţie credibilă despre pregătirea, tentativa sau săvârşirea faptei interzise prevăzute la art. 118, 118a, 120-124, 127, 128, 130, 134, 140, 148, 163, 166, 189, 252 sau a unei infracţiuni de terorism nu notifică de îndată organismul responsabil, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Nu săvârşeşte infracţiunea prevăzută la § 1 persoana care a renunţat la notificare, având motive suficiente pentru a considera că autoritatea menţionată la § 1 ştie despre fapta interzisă pregătită, despre tentativă sau despre comiterea faptei interzise prevăzute în § 1.

§ 3. Nu este sancţionată persoana care a renunţat la notificare de teama că va răspunde el însuşi sau o persoană apropiată.

[279)] Cu modificarea introdusă prin art. 4 § 6 pct. 4 din legea menţionată la trimiterea 276.

[280)] Cu modificările introduse prin art. 4 § 6 pct. 5 din legea menţionată la trimiterea 276.

[281)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 1 din legea din data de 29 iulie 2011 privind modificarea legii – Codul penal, a legii – Codul de procedură penală şi a Legii privind răspunderea entităţilor colective pentru faptele interzise comise sub ameninţare (M.Of. poz. 1135), care a intrat în vigoare de la data de 14 noiembrie 2011.

Art. 241.

§ 1. Persoana care fără consimțământ prealabil, difuzează în mod public informații din procedurile preliminare înainte de a fi dezvăluite în cadrul procedurii judiciare, este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 2. Aceeași sancțiune se aplică persoanei care difuzează public informațiile din cadrul unei ședințe de judecată nepublică.

Art. 242.

§ 1. Persoana care, fiind privată de libertate în baza unei hotărâri judecătorești sau a unui ordin juridic emis de o altă autoritate de stat, evadează este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 2.[282)] Persoana care, folosind un permis temporar pentru a părăsi închisoarea sau centrul de arest fără supraveghere sau o instituție de psihiatrie cu condiții de securitate de bază, nu se întoarce în termen de 3 zile după expirarea termenului, fără a avea motive întemeiate este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privare de libertate de până la 1 an.

§ 3. Pedeapsa prevăzută la § 2 se aplică oricărei persoane care, beneficiind de o pauză în sancțiunea de privare de libertate nu revine la instituția penitenciară în cel mult 3 zile de la expirarea termenului.

§ 4. Dacă persoana care a săvârșit infracțiunea prevăzută la § 1 acționează în colaborare cu alte persoane, folosește violența sau amenințarea cu violență ori deteriorează locul de detenție este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

Art. 243.

Persoana care eliberează o persoană privată de libertate în baza unei hotărâri judecătorești sau a unei decizii juridice eliberate de un alt organ de stat sau facilitează evadarea acesteia este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

Art. 244.[283)]

Persoana care nu respectă interdicția dispusă de instanța de judecată de a ocupa o funcție, de a practica o profesie, de a realiza afaceri, de a conduce vehicule, da a intra în centre de jocuri și de a participa la jocuri de noroc, de a participa la un eveniment de masă, de a se afla în anumite medii sau locații, nu respectă obligația de a părăsi periodic spațiile ocupate în comun cu o parte vătămată, interdicția de a lua legătura cu anumite persoane, interdicția de a se apropia de anumite persoane sau interdicția de a părăsi un anumit loc de

[282)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 69 din legea menționată la trimiterea 1.

[283)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 70 din legea menționată la trimiterea 1.

reşedinţă fără acordul instanţei sau nu execută dispoziţia de a face publică hotărârea instanţei în modul prevăzut este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

Art. 244a.[284)]

§ 1. Persoana care nu respectă obligaţia de a rămâne la locul de reşedinţă permanentă sau obligaţia de a se prezenta în unitatea organizatorică a Poliţiei sau locaţia specificată de comandamentul de poliţie de la locul de domiciliu în legătură cu interdicţia de intrare la un eveniment de masă, pe durata evenimentului, este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 2.[285)] Aceeaşi sancţiune se aplică oricărei persoane care face imposibil sau îngreunează controlul obligaţiei stabilite prevăzute în §1 prin sistemul de supraveghere electronică.

Art. 244b.[286)]

§ 1. Persoana care nu respectă obligaţiile prevăzute în lege referitoare la măsura asiguratorie aplicată împotriva sa este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 2. Aceeaşi sancţiune se aplică oricărei persoane care împiedică realizarea măsurii preventive aplicate asupra unei persoane sub forma controlului electronic al locului în care se află.

Art. 245.

Persoana care foloseşte violenţa sau ameninţarea pentru a influenţa martorul, expertul, traducătorul, acuzatorul sau persoana acuzată ori prin aceasta îi încalcă inviolabilitatea corporală este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani

Art. 246.

Funcţionarul public sau persoana care acţionează în baza ordinelor sale în scopul de a obţine mărturii specifice, explicaţii, informaţii sau declaraţii folosind violenţa, ameninţarea sau care abuzează în alt mod, fizic sau psihic, o altă persoane este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

[284)] Completat prin art. 2 pct. 2 din legea din data de 22 iulie 2010 privind modificarea legii privind siguranţa evenimentelor de masă şi a legii – Codul penal (M.Of. poz. 1021), care a intrat în vigoare de la data de 4 septembrie 2010; în formularea stabilită la art. 5 pct. 5 din legea menţionată a doua la trimiterea 36; a intrat în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2012

[285)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 71 din legea menţionată la trimiterea 1.

[286)] Completat prin art. 1 pct. 72 din legea menţionată la trimiterea 1.

Art. 247.

§ 1. Persoana care abuzează fizic sau psihic o persoană privată de libertate în mod legal este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani

§ 2. Dacă făptuitorul acționează cu o cruzime deosebită, este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 3. Funcționarul public care, contrar obligației, permite comiterea unei fapte specificate în § 1 sau 2, este pedepsit cu sancțiunile stabilite prin aceste prevederi.

Art. 247a.[287)]

Prevederile art. 233-237 şi art. 239, 245 şi 246 se aplică corespunzător faptei comise în legătură cu procedura în fața unui Tribunal penal internațional sau a organului său care operează în temeiul unui acord internațional la care Republica Polonă este parte sau înființat de o organizație internațională constituită printr-un tratat ratificat de Republica Polonă.

CAPITOLUL XXXI
Infracțiuni contra alegerilor şi a referendumurilor

Art. 248.[288)]

Persoana care, pentru alegerile pentru Seim, pentru Senat, pentru alegerea Președintelui Republicii Polone, pentru alegerile pentru Parlamentul European, pentru alegerile pentru organele autoguvernării locale sau pentru un referendum:

1) întocmește o listă de candidați sau alegători, omițând pe cei îndreptățiți sau înscriind persoane care nu au dreptul,

2) folosește înșelăciunea la pregătirea listei de candidați sau de alegători, a proceselor verbale sau a altor documente electorale sau privind referendumul,

3) distruge, deteriorează, ascunde, modifică sau falsifică procese verbale sau alte documente electorale sau pentru referendum,

4) comite sau permite abuzuri la votare sau la numărarea voturilor,

5) cedează unei alte persoane, înainte de încheierea votului un buletin de vot neutilizat sau obține de la o altă persoană spre utilizare un buletin de vot

6) comite abuzuri la întocmirea listelor cu semnături ale cetățenilor care susțin un candidat la alegeri sau inițierea unui referendum,

– este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

[287)] Completat prin art. 1 pct. 14 din legea menționată la trimiterea 171.

[288)] În formularea stabilită la art. 179 pct. 2 din legea menționată la trimiterea 179.

Art. 249.

Persoana care, prin ameninţare sau ingerinţă împiedică:

1) desfăşurarea unei întruniri preelectorale,

2) exercitarea liberă a dreptului de a candida sau a dreptului de vot,

3) votarea sau numărarea voturilor,

4)[289] întocmirea proceselor verbale sau a altor documente electorale sau referitoare la referendum

– este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

Art. 250.

Persoana care, prin violenţă, prin ameninţare sau abuzând de o relaţie de dependenţă, influenţează votul persoanei autorizate sau o obligă să voteze ori o împiedică să voteze, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

Art. 250a.[290]

§ 1. Persoana care având dreptul de a vota, primeşte un beneficiu patrimonial sau un avantaj personal ori pretinde astfel de beneficii pentru a vota într-un anumit mod este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2. Aceeaşi sancţiune se aplică celui care oferă un beneficiu patrimonial sau un avantaj personal persoanei care are dreptul de a vota pentru a o convinge să voteze într-un anumit mod.

§ 3. În cazuri de mai mică gravitate, persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută în § 1 sau 2 este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 4. În cazul în care autorul infracţiunii prevăzute în § 1 sau în § 3 şi § 1 a informat organul de urmărire penală despre infracţiune şi împrejurările comiterii acesteia, înainte ca organul să afle despre aceasta, instanţa poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei sau poate chiar renunţa la aceasta.

Art. 251.

Persoana care, încălcând secretul votului, ia cunoştinţă de conţinutul unui vot împotriva voinţei alegătorului, este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

CAPITOLUL XXXII
Infracţiuni contra ordinii publice

Art. 252.[291]

§ 1. Persoana care ia sau reţine un ostatic în scopul de a forţa un organ de stat sau de autoguvernare, o instituţie, o organizaţie, o persoană fizică sau

---

[289] Completat prin art. 179 pct. 3 din legea menţionată la trimiterea 179.

[290] Completat prin art. 1 pct. 6 din legea menţionată la trimiterea 48.

[291] În formularea stabilită la art. 1 pct. 3 din legea menţionată la trimiterea 223.

juridică sau grup de persoane la un anumit comportament, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 3 ani.

§ 2. Dacă fapta prevăzută la § 1 a fost asociată cu torturarea ostaticului, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 5 ani sau cu pedeapsa privării de libertate pe 25 de ani.

§ 3. Persoana care face pregătiri pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute în § 1, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 4. Pedeapsa prevăzută la § 1 nu se aplică persoanei care s-a desistat şi a eliberat ostaticul.

§ 5. Instanţa poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei aplicate făptuitorului pentru fapta prevăzută la § 2, dacă acesta a renunţat la intenţie şi a eliberat de bunăvoie ostaticul.

Art. 253. (abrogat)[292]

Art. 254.

§ 1. Persoana care participă activ la o întrunire, ştiind că participanţii comit prin forţa comună un atac cu violenţă împotriva unei persoane sau a unui bun este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Dacă urmarea atacului cu violenţă este decesul unei persoane sau afectarea gravă a sănătăţii acesteia, participantul la întrunire prevăzut în § 1, este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

Art. 254a.[293]

Persoana care ia, distruge, deteriorează sau face impropriu pentru uz un element al reţelei de alimentare cu apă, canalizare, încălzire, energie electrică, gaz, telecomunicaţii sau linii de cale ferată, tramvai, troleibuze sau metrou, perturbând funcţionarea întregii reţele a unei părţi a acesteia sau a unei linii este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

Art. 255.

§ 1.[294] Persoana care instigă în mod public la comiterea unei infracţiuni sau a unei infracţiuni fiscale este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 2. Persoana care instigă în mod public la comiterea unei crime, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 3. Persoana care aprobă în mod public comiterea unei infracţiuni este sancţionată cu 180 zile amendă, cu pedeapsa restricţionării libertăţii sau cu privarea de libertate de până la 1 an

[292] Prin art. 1 pct. 15 din legea menţionată la trimiterea 171.

[293] Completat prin art. 5 pct. 6 din legea menţionată a doua la trimiterea 36.

[294] Cu modificarea introdusă prin art. 4 § 6 pct. 6 din legea menţionată la trimiterea 276.

PL

Art. 255a.[295]

§ 1.[296] Persoana care distribuie sau prezintă în mod public conținut care poate înlesni comiterea unei infracțiuni de terorism, cu intenția ca o astfel de infracțiune să fie comisă, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2.[297] Aceeași sancțiune se aplică celui care, în scopul de a comite o infracțiune de terorism participă la cursuri care ar putea permite săvârșirea unei astfel de infracțiuni.

Art. 256.

§ 1.[298] Persoana care promovează în mod public un sistem totalitar fascist sau de altă natură sau incită la ura bazată pe apartenența națională, etnică, rasială sau religioasă sau din cauza lipsei de credință religioasă, este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 2.[299] Aceeași sancțiune se aplică celui care produce pentru a disemina, păstrează, deține, prezintă, transportă sau trimite un material tipărit, o înregistrare sau un alt obiect cu conținutul specificat în § 1 sau care conține un simbol fascist, comunist sau totalitar de altă natură.

§ 3. [300] Nu comite o infracțiune persoana care comite fapta interzisă în § 2, dacă fapta a fost parte a unei activități artistice, educative, de colecționare sau științifice.

§ 4.[300] În cazul condamnării pentru infracțiunea prevăzută în § 2 instanța dispune confiscarea obiectelor prevăzute de § 2, chiar dacă nu constituie proprietatea făptuitorului.

Art. 257.

Persoana care insultă public un grup de persoane sau o persoană din cauza apartenenței naționale, etnice, rasiale sau religioase sau din ateismului sau încalcă din astfel de motive integritatea fizică a unei alte persoane, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

---

[295] Completat prin art. 1 pct. 2 din legea menționată la trimiterea 281.

[296] Denumirea § 1 conferită prin art. 32 pct. 5 din legea menționată la trimiterea 187.

[297] Completat prin art. 32 pct. 5 din legea menționată la trimiterea 187.

[298] Denumirea § 1 conferită prin art. 1 pct. 28 din legea menționată la trimiterea 4.

[299] Completat prin art. 1 pct. 28 din legea menționată la trimiterea 4; și-a pierdut valabilitatea începând ca data de 3 august 2011, în partea care cuprinde cuvintele: „sau purtând simboluri fasciste, comuniste sau alte simboluri totalitare", pe baza Hotărârii Tribunalului Constituțional din data de 19 iulie 2011 număr dosar K 11/10 (M.Of. poz. 964).

[300] Completat prin art. 1 pct. 28 din legea menționată la trimiterea 4.

Art. 258.[301)]

§ 1. Persoana care face parte dintr-un grup organizat sau o organizaţie care are drept scop săvârşirea unei infracţiuni sau a unei infracţiuni fiscale, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2. Dacă grupul sau organizaţia prevăzută în § 1 sunt de tip armat sau urmăresc să comită o infracţiune de terorism, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 3. Persoana care înfiinţează un grup sau o organizaţie de tipul celor prevăzute în § 1 inclusiv cu caracter armat, sau care conduce un astfel de grup sau o astfel de organizaţie este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 4. Persoana care înfiinţează un grup sau o organizaţie care intenţionează să comită o infracţiune de terorism sau care conduce un astfel de grup este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 3 ani.

Art. 259.[302)]

Nu va fi sancţionată pentru infracţiunea prevăzută la art. 258, persoana care a renunţat de bunăvoie la participarea la un grup sau la o organizaţie şi a dezvăluit autorităţii de urmărire toate circumstanţele relevante ale faptei săvârşite sau a împiedicat comiterea unei infracţiuni, inclusiv a unei infracţiuni fiscale.

Art. 259a.[303)]

Persoana care trece frontiera Republicii Polone pentru a săvârşi într-o altă ţară o infracţiune sau o infracţiune de terorism dintre cele prevăzute în art. 255a sau art. 258 § 2 sau 4, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

Art. 259b.[303]

La solicitarea procurorului, instanţa aplică măsuri de diminuare extraordinară a pedepsei şi poate chiar suspenda condiţionat executarea sancţiunii pentru făptuitorul infracţiunii prevăzute la art. 259a, care a renunţat voluntar la:

1) comiterea pe teritoriul unei alte ţări a unei infracţiuni de terorism sau a infracţiunii prevăzute în art. 255a sau art. 258 § 2 sau 4 şi a dezvăluit organelor de urmărire penală orice circumstanţe relevante ale comiterii infracţiunii sau dacă a împiedicat comiterea infracţiunii plănuite;

2) ajutorul acordat altor persoane la comiterea infracţiunii prevăzute în art. 259a şi a dezvăluit autorităţii de urmărire a infracţiunilor orice circumstanţe

---

[301)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 4 din legea menţionată la trimiterea 78.

[302)] Cu modificarea introdusă prin art. 4 § 6 pct. 8 din legea menţionată la trimiterea 276.

[303)] Completat prin art. 32 pct. 6 din legea menţionată la trimiterea 187.

relevante ale comiterii infracţiunii, în special informaţii despre persoanele care au comis infracţiunea prevăzută la art. 259a.

Art. 260.

Persoana care, prin violenţă sau ameninţare, împiedică desfăşurarea unei adunări legale, a unei întâlniri sau a unui marş, sau dispersează persoanele participante la o astfel de adunare, întrunire sau marş, este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

Art. 261.

Persoana care insultă un monument sau loc public destinat să comemoreze un eveniment istoric sau să onoreze o persoană, este sancţionată cu amendă sau cu pedeapsa restricţionării libertăţii.

Art. 262.

§ 1. Persoana care profanează un cadavru, cenuşa umană sau locul de veci al unei persoane decedate este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 2. Persoana care jefuieşte un cadavru, un mormânt sau un alt loc de veci este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

Art. 263.

§ 1. Persoana care produce şi comercializează arme de foc sau muniţie fără a deţine autorizaţia corespunzătoare este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 2. Persoana care deţine arme de foc sau muniţie fără autorizaţia corespunzătoare este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 3. Persoana care, deţinând o autorizaţie pentru arme de foc sau muniţie, le pune la dispoziţie sau le înmânează unei persoane neautorizate este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 4. Persoana care provoacă în mod neintenţionat pierderea unei de arme de foc sau a muniţiei, care se află în posesia sa conform legii este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privare de libertate de până la 1 an.

Art. 264.

§ 1. (abrogat)[304)]

§ 2.[305)] Persoana care trece frontiera Republicii Polone cu încălcarea prevederilor legii, folosind violenţa, ameninţarea, înşelăciunea sau în cooperare

---

[304)] Prin art. 6 lit. a) din legea din data de 22 aprilie 2005 privind modificarea Legii privind Grănicerii şi a unor alte legi (M.Of. poz. 757), care a intrat în vigoare de la data de 24 august 2005.

[305)] În formularea stabilită la art. 6 lit. b) din legea menţionată la trimiterea 304.

cu alte persoane, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 3.[306)] Persoana care organizează pentru alte persoane trecerea frontierei Republicii Polone cu încălcarea prevederilor legii este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

Art. 264a.[307)]

§ 1. Persoana care, pentru a obţine beneficii patrimoniale sau personale, permite sau facilitează unei alte persoane rămânerea pe teritoriul polonez este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2. În cazuri excepţionale, dacă făptuitorul nu a obţinut un beneficiu patrimonial, instanţa poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei şi poate chiar renunţa la aplicarea pedepsei.

CAPITOLUL XXXIII
Infracţiuni contra protecţiei informaţiilor

Art. 265.

§ 1.[308)] Persoana care dezvăluie sau utilizează informaţiile nepublice clasificate „secret" sau „strict secret", este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2. Dacă informaţiile prevăzute în § 1 au fost divulgate unei persoane care acţionează pentru sau în numele unei entităţi străine, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 3. Persoana care divulgă neintenţionat informaţiile prevăzute la § 1, de care a luat cunoştinţă în legătură cu îndeplinirea funcţiei publice sau cu o autorizare primită, este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privare de libertate de până la 1 an.

Art. 266.

§ 1. Persoana care, încălcând prevederile legii sau o obligaţie asumată dezvăluie sau utilizează informaţii pe care le-a dobândit în legătură cu funcţia îndeplinită, cu activitatea desfăşurată, cu activitatea publică, socială, economică sau ştiinţifică, este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 2.[309)] Funcţionarul public care dezvăluie unei persoane neautorizate informaţii clasificate „restricţionat" sau „confidenţial" sau informaţii pe care

---

[306)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 5 din legea menţionată la trimiterea 78.

[307)] Completat prin art. 1 pct. 6 din legea menţionată la trimiterea 78.

[308)] În formularea stabilită la art. 107 pct. 1 din legea din data de 5 august 2010 privind protecţia informaţiilor clasificate (M.Of. poz. 1228), care a intrat în vigoare de la data de 2 ianuarie 2011

[309)] În formularea stabilită la art. 107 pct. 2 din legea menţionată la trimiterea 308.

le obținute în legătură cu îndeplinirea îndatoririlor oficiale, și a căror divulgare ar putea dăuna unui interes protejat prin lege este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 3. Urmărirea penală pentru infracțiunea prevăzută la § 1 are loc la solicitarea părții vătămate.

Art. 267.[310] § 1. Persoana care obține accesul neautorizat la informații care nu-i sunt destinate, prin deschiderea unei scrisori închise, conectarea la rețeaua de telecomunicații sau prin spargerea sau ocolirea securității electronice informatice sau de altă natură este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 2. Aceeași sancțiune se aplică persoanei care obține fără autorizație accesul la un sistem informatic sau la o parte a acestuia.

§ 3. Aceeași sancțiune se aplică persoanei care pentru a obține informații la care nu are dreptul, montează sau utilizează un dispozitiv de ascultare, un dispozitiv de urmărire vizuală sau alt dispozitiv sau software.

§ 4. Aceeași sancțiune se aplică persoanei care divulgă informațiile obținute în modul prevăzut la § 1-3 unei alte persoane.

§ 5. Urmărirea penală pentru infracțiunea prevăzută la § 1-4 se realizează la solicitarea părții vătămate.

Art. 268.

§ 1. Persoana care, nefiind autorizată în acest sens, distruge, deteriorează, șterge sau modifică înregistrarea unei informații esențiale sau îngreunează în mod semnificativ accesul persoanei autorizate la aceasta este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 2.[311] Dacă fapta prevăzută la § 1 se referă la informații înregistrate pe un suport de date informatic, făptuitorul este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 3. Persoana care, comițând fapta prevăzută la § 1 sau 2, provoacă daune patrimoniale semnificative, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 4. Urmărirea penală pentru infracțiunea prevăzută în § 1-3 începe la cererea părții vătămate.

Art. 268a.[312]

§ 1. Persoana care, nefiind autorizată în acest sens, distruge, deteriorează, șterge sau modifică sau îngreunează accesul la datele informatice sau împiedică

---

[310] În formularea stabilită la art. 1 pct. 4 din legea menționată prima la trimiterea 157.

[311] În formularea stabilită la art. 10 pct. 1 din legea din data de 4 septembrie 2008 privind modificarea unor legi pentru armonizarea terminologiei IT (M.Of. poz. 1056), care a intrat în vigoare de la data de 8 octombrie 2008.

[312] Completat prin art. 1 pct. 8 din legea menționată la trimiterea 167.

în mod semnificativ prelucrarea automată a datelor, stocarea şi transmiterea acestor date, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Persoana care, săvârşind fapta prevăzut la § 1, provoacă o daună patrimonială considerabilă, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani

§ 3. Urmărirea penală pentru infracţiunea prevăzută la § 1 sau 2 începe la cererea părţii vătămate.

Art. 269.[313]

§ 1. Persoana care distruge, deteriorează, şterge sau modifică date informatice de o importanţă deosebită pentru apărarea naţională, siguranţa în comunicaţii, funcţionarea guvernului sau a unei alte instituţii de stat sau a autoconducerii locale sau împiedică în mod semnificativ prelucrarea automată a datelor, stocarea şi transmiterea acestor date, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 2[314] Aceeaşi sancţiune se aplică persoanei care săvârşeşte fapta prevăzută în § 1, distrugând sau schimbând suportul de date sau distrugând ori deteriorând dispozitivul de procesare automată, de stocare sau de transmitere a datelor informatice.

Art. 269a.[315]

Persoana care, nefiind autorizată în acest sens, prin transmiterea, distrugerea, înlăturarea, deteriorarea, îngrădirea accesului sau modificarea datelor informatice perturbă în mod semnificativ un sistem informatic sau o reţea de comunicaţii de date, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

Art. 269b.[316]

§ 1.[317] Persoana care produce, achiziţionează, vinde sau pune la dispoziţia altor persoane dispozitive sau programe de calculator destinate comiterii infracţiunilor specificate în art. 165 § 1 pct. 4, art. 267 § 3, art. 268a § 1 sau § 2 coroborat cu § 1, art. 269 § 2 sau art. 269a, precum şi parole, coduri de acces sau alte date care permit accesul la informaţiile stocate într-un sistem informatic sau într-o reţea IT, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

---

[313] În formularea stabilită la art. 1 pct. 9 din legea menţionată la trimiterea 167.

[314] În formularea stabilită la art. 10 pct. 2 din legea menţionată la trimiterea 311.

[315] Completat prin art. 1 pct. 10 din legea menţionată la trimiterea 167; în formularea stabilită la art. 1 pct. 5 din legea menţionată prima la trimiterea 157.

[316] Completat prin art. 1 pct. 10 din legea menţionată la trimiterea 167.

[317] În formularea stabilită la art. 1 pct. 6 din legea menţionată prima la trimiterea 157.

§ 2. În cazul condamnării pentru infracțiunea prevăzută în § 1, instanța va dispune confiscarea obiectelor menționate și poate dispune confiscarea chiar dacă acestea nu sunt proprietatea făptuitorului.

CAPITOLUL XXXIV
Infracțiuni contra credibilității documentelor

Art. 270.

§ 1. Persoana care falsifică sau modifică un document pentru a-l utiliza ca înscris autentic sau utilizează un astfel de document ca fiind autentic, este sancționată cu amendă, pedeapsa restricționării libertății sau pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2. Aceeași sancțiune se aplică persoanei care completează un formular semnat de o altă persoană contrar voinței persoanei semnatare și în detrimentul acesteia sau utilizează un astfel de document.

§ 2a.[318)] În cazuri de mai mică gravitate, făptuitorul este sancționat cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 3. Persoana care face pregătiri pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute în § 1, este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

Art. 271.

§ 1 Funcționarul public sau o altă persoană împuternicită să elibereze un document prin care se atestă un aspect nereal referitor la o situație de natură a produce consecințe juridice, este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2. În cazuri de mai mică gravitate, făptuitorul este sancționat cu amendă sau cu pedeapsa restricționării libertății.

§ 3. În cazul în care făptuitorul săvârșește infracțiunile prevăzute în § 1 pentru a obține un beneficiu patrimonial sau personal, este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

Art. 272.

Persoana care obține atestarea unui aspect nereal prin înșelarea unui funcționar public sau a unei alte persoane autorizate să emită un document, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

Art. 273.

Persoana care utilizează documentul prevăzut în art. 271 sau art. 272, este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

[318)] Completat prin art. 1 pct. 29 din legea menționată la trimiterea 4

Art. 274.

Persoana care își vinde documentul de identitate sau vinde documentul de identitate al unei alte persoane este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

Art. 275.

§ 1. Persoana care utilizează un document care atestă identitatea unei alte persoane sau drepturile sale de proprietate sau care fură sau își însușește un astfel de document este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 2. Aceeași sancțiune se aplică persoanei care transporta, duce sau trimite în străinătate fără drept un document care confirmă identitatea altei persoane sau drepturile de proprietate ale acesteia.

Art. 276. Persoana care distruge, deteriorează, face inutilizabil, ascunde sau elimină un document de care nu are dreptul să dispună exclusiv este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

Art. 277.

Persoana care distruge, deteriorează, înlătură, mută, obturează sau face invizibile semnele de frontieră este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

CAPITOLUL XXXV
Infracțiuni contra patrimoniului

Art. 278.

§ 1. Persoana care își însușește un bun mobil al unei alte persoane este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2. Aceeași sancțiune se aplică persoanei care, fără consimțământul persoanei îndreptățite, dobândește un program de calculator care nu-i aparține pentru obținerea unui câștig financiar.

§ 3. În cazuri de mai mică gravitate, făptuitorul este sancționat cu amendă, restricționarea libertății sau privare de libertate de până la 1 an.

§ 4. Dacă furtul a fost comis în dauna unei persoane apropiate, urmărirea penală începe la solicitarea părții vătămate.

§ 5. Prevederile § 1, 3 și 4 se aplică în mod corespunzător în cazul furtului de energie sau al furtului unui card pentru ATM.

Art. 279.

§ 1. Persoana care săvârșește furtul prin efracție, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 2. Dacă furtul prin efracție a fost comis în dauna unei persoane apropiate, urmărirea penală începe la solicitarea părții vătămate.

Art. 280.

§ 1. Persoana care fură folosind violența sau amenințarea cu folosirea imediată a violenței sau care determină o persoană să devină inconștientă sau provocând victimei o stare de inconștiență sau vulnerabilitate este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 2 ani la 12 ani.

§ 2. În cazul în care făptuitorul unui jaf folosește o armă de foc, un cuțit sau alt obiect periculos sau un mijloc de neutralizare sau acționează în alt mod care pune în pericol viața sau acționează împreună cu o altă persoană care utilizează o astfel de armă, un astfel de obiect sau o astfel de metodă, este sancționat cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 3 ani.

Art. 281.

Persoana care, pentru a păstra obiectul furat, imediat după comiterea furtului, folosește violența sau amenințarea cu violența, sau aduce victima în stare de inconștiență sau vulnerabilitate este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

Art. 282.

Persoana care, pentru a obține un beneficiu patrimonial, obligă o altă persoană prin violență, amenințarea asupra vieții sau a sănătății ori printr-un atac violent asupra bunurilor să dispună de bunurile proprii sau ale altora ori să sisteze o activitate economică este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

Art. 283.

În cazuri de mai mică gravitate, făptuitorul infracțiunii prevăzută la art. 279 § 1, art. 280 § 1 sau în art. 281 sau 282 este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

Art. 284.

§ 1 Persoana care își însușește un bun mobil sau un drept patrimonial este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Persoana care își însușește un bun mobil care i-a fost încredințat este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 3. În cazuri de mai mică gravitate sau de însușire a unui bun găsit, făptuitorul este sancționat cu amendă, restricționarea libertății sau privare de libertate de până la 1 an.

§ 4. Dacă însușirea a fost săvârșită în dauna unei persoane apropiate, urmărirea penală începe la solicitarea părții vătămate.

Art. 285.

§ 1. Persoana care, conectându-se la un echipament de telecomunicații, consumă impulsuri pe contul unei alte persoane este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Dacă fapta prevăzută în § 1 a fost săvârşită în dauna unei persoane apropiate, urmărirea penală începe la solicitarea părţii vătămate.

Art. 286.

§ 1. Persoana care în scopul obţinerii unor câştiguri financiare, determină o altă persoană să dispună într-un mod nefavorabil de bunurile proprii sau de bunurile altcuiva prin introducerea acestei persoane în eroare ori prin exploatarea unei erori sau a incapacităţii de a înţelege în mod corespunzător, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 2. Aceeaşi sancţiune se aplică persoanei care solicită beneficii patrimoniale în schimbul returnării bunurilor luate ilegal.

§ 3. În cazuri de mai mică gravitate, făptuitorul este sancţionat cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 4. Dacă fapta prevăzută la § 1-3 a fost săvârşită în dauna unei persoane apropiate, urmărirea penală începe la solicitarea părţii vătămate.

Art. 287.

§ 1.[319)] Persoana care în scopul obţinerii de beneficii patrimoniale sau pentru a provoca daune unei alte persoane, afectează, fără autorizaţie, procesarea, colectarea sau transmiterea automată a datelor informatice sau a modificărilor, şterge sau introduce o nouă înregistrare de date informatice este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2. În cazuri de mai mică gravitate, făptuitorul este sancţionat cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privare de libertate de până la 1 an.

§ 3. Dacă frauda a fost săvârşită în dauna unei persoane apropiate, urmărirea penală începe la solicitarea părţii vătămate.

Art. 288.

§ 1. Persoana care distruge sau deteriorează sau face inutilizabil un bun al unei alte persoane este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2. În cazuri de mai mică gravitate, făptuitorul este sancţionat cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privare de libertate de până la 1 an.

§ 3. Sancţiunea prevăzută în § 1 se aplică şi persoanei care taie sau deteriorează un cablu submarin sau încalcă reglementările aplicabile la montarea sau repararea unui astfel de cablu.

§ 4. Urmărirea penală pentru infracţiunea prevăzută în § 1 sau 2 începe la cererea părţii vătămate.

Art. 289.

§ 1. Persoana care ia, pentru a utiliza pe termen scurt, un autovehicul al unei alte persoane, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

[319)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 11 din legea menţionată la trimiterea 167.

§ 2. Dacă persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută la § 1 afectează sistemul de securitate al vehiculului, vehiculul reprezintă o valoare considerabilă sau făptuitorul abandonează vehiculul deteriorat sau în circumstanţe care pot conduce la pierderea sau distrugerea vehiculului sau a unei componente a acestuia sau a bunurilor aflate în vehicul, acesta este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 3. Dacă fapta prevăzută la § 1 a fost comisă prin folosirea violenţei sau prin ameninţarea cu folosirea violenţei sau prin aducerea victimei în stare de inconştienţă sau vulnerabilitate, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 4. În cazurile prevăzută la § 1-3 instanţa poate aplica şi o amendă alături de pedeapsa privării de libertate.

§ 5. Dacă fapta prevăzută în § 1-3 a fost comisă în dauna unei persoane apropiate, urmărirea penală începe la solicitarea părţii vătămate.

Art. 290.

§ 1. Persoana care taie lemne din pădure pentru a şi le însuşi răspunde penal pentru furt.

§ 2. În cazul unei condamnări pentru tăiere de copaci sau pentru furtul de copaci tăiaţi, instanţa dispune plata către partea vătămată a unei compensaţii care va reprezenta dublul valorii lemnului.

Art. 291.

§ 1. Persoana care cumpără un bun dobândit prin furt sau ajută la vânzarea acestuia sau primeşte un astfel de bun sau ajută la ascunderea acestuia este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2. În cazuri de mai mică gravitate, făptuitorul este sancţionat cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privare de libertate de până la 1 an.

Art. 292.

§ 1. Persoana care cumpără un bun sau ajută la vânzarea unui bun despre care, pe baza circumstanţelor, poate şi ar trebui să presupună că acesta a fost obţinut prin săvârşirea unei infracţiuni sau primeşte un astfel de bun ori ajută la ascunderea acestuia este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 2. În cazul în care bunul prevăzut în § 1, este de o valoare considerabilă, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani

Art. 293.

§ 1. Prevederile art. 291 şi 292 se aplică în mod corespunzător în cazul programelor de computer.

§ 2. Instanţa poate dispune confiscarea bunului prevăzut la § 1 şi în art. 291 şi 292, chiar dacă acesta nu aparţine făptuitorului.

Art. 294.

§ 1. Persoana care săvârşeşte infracţiunea prevăzută în art. 278 § 1 sau 2, art. 284 § 1 sau 2, art. 285 § 1, art. 286 § 1, art. 287 § 1, art. 288 § 1 sau 3, sau în art. 291 § 1, referitor la bunuri de valoare considerabilă, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 2. Aceeaşi sancţiune se aplică făptuitorului care comite infracţiunea prevăzută la § 1 în legătură cu un bun de importanţă deosebită pentru cultură.

Art. 295.

§ 1. În cazul persoanei care a săvârşit una dintre infracţiunile prevăzute în art. 278, 284-289, 291, 292 sau 294, care a acoperit de bunăvoie prejudiciul, a returnat vehiculul sau obiectul cu valoare culturală intact, instanţa poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei şi poate chiar renunţa la aplicarea pedepsei.

§ 2. În cazul persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută în § 1, care a acoperit de bunăvoie cea mai mare parte din prejudiciu, instanţa poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei.

CAPITOLUL XXXVI
Infracţiuni contra mediului economic

Art. 296.

§ 1. Persoana care, fiind obligată în conformitate cu dispoziţiile legii, cu decizia unei autorităţi competente sau cu un contract să se ocupe de problemele patrimoniale sau de activitatea comercială a unei persoane fizice sau juridice sau a unei unităţi organizaţionale fără personalitate juridică, îi provoacă acesteia prejudicii financiare semnificative abuzând de competenţele sale sau prin neîndeplinirea obligaţiilor este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani

§ 1a.[320)] În cazul în care făptuitorul prevăzut la § 1, abuzând de competenţele sale sau prin neîndeplinirea obligaţiilor generează un pericol direct de producere a unei daune patrimoniale considerabile, acesta este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2.[321)] Dacă făptuitorul prevăzut la § 1 sau 1a acţionează pentru obţinerea unui beneficiu patrimonial, este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 3. Dacă făptuitorul prevăzut la § 1 sau 2 cauzează daune materiale semnificative, este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

[320)] Completat prin art. 1 pct. 1 din legea din data de 9 iunie 2011 privind modificarea legii – Codul penal şi a unor alte legi (M.Of. poz. 767), care a intrat în vigoare de la data de 13 iulie 2011.

[321)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 2 din legea menţionată la trimiterea 320.

§ 4. Dacă persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută la § 1 sau 3 acţionează fără intenţie, este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 4a.[322] În cazul în care partea vătămată nu este Trezoreria de Stat, urmărirea penală pentru infracţiunea prevăzută în § la începe la cererea părţii vătămate.

§ 5. Nu va fi sancţionată persoana care, înainte de începerea urmăririi penale acoperă în întregime în mod voluntar prejudiciul cauzat.

Art. 296a.[323]

§ 1.[324] Persoana care, având o poziţie de conducere în cadrul entităţii organizatorice care efectuează activităţi economice sau având cu aceasta un contract de muncă sau contract de prestări servicii, cere ori acceptă beneficii financiare sau personale ori o promisiune de beneficii în schimbul abuzului de competenţe sau în schimbul neîndeplinirii unei obligaţii care poate cauza daune patrimoniale entităţii sau care reprezintă un act de concurenţă neloială ori comite o activitate preferenţială faţă de cumpărătorul sau beneficiarul mărfii, serviciului sau prestaţiei este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani

§ 2. Aceeaşi sancţiune se aplică făptuitorului care acordă sau promite să acorde beneficii patrimoniale sau personale în situaţiile prevăzute la § 1.

§ 3. În cazuri de mai mică gravitate, persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută de § 1 sau 2 este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 4. Dacă persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută la § 1 provoacă o pagubă patrimonială considerabilă, este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 5. Nu se aplică sancţiunea prevăzută în § 2 sau în § 3 şi § 2, dacă beneficiul patrimonial sau personal ori promisiunea au fost acceptate, iar făptuitorul a sesizat organele de urmărire penală şi a dezvăluit toate circumstanţele relevante ale infracţiunii, înainte ca acestea să afle despre faptă.

Art. 296b. (abrogat)[325]

---

[322] Completat prin art. 1 pct. 3 din legea menţionată la trimiterea 320.

[323] Completat prin art. 1 pct. 7 din legea menţionată la trimiterea 48.

[324] În formularea stabilită la art. 1 pct. 7 din legea menţionată prima la trimiterea 157.

[325] Completat prin art. 1 pct. 7 din legea menţionată la trimiterea 48; abrogat prin art. 64 din legea din data de 25 iunie 2010 despre sport (M.Of. poz. 857), care a intrat în vigoare de la data de 16 octombrie 2010.

Art. 297.[326)]

§ 1.[327)] Persoana care, în scopul de a obține pentru sine sau pentru o altă persoană, de la o bancă sau o unitate organizatorică care efectuează activități similare în baza legii sau de la un organ sau o instituție care dispune de fonduri publice – un împrumut, un avans în numerar, o garanție, o scrisoare de garanție, un acreditiv, subvenții, o subvenție, confirmarea de către bancă a obligației de garanție sau a unei prestații financiare similare pentru un scop de afaceri specific, un instrument de plată ori un contract de achiziții publice, prezintă un document contrafăcut, falsificat, care atestă informații false ori nereale sau o declarație scrisă cu privire la circumstanțele de importanță pentru obținerea sprijinului financiar, instrumentului de plată sau ordinului menționat, care nu este reală, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2.[327)] Aceeași sancțiune se aplică persoanei care, deși are această obligație, nu notifică entitatea în cauză cu privire la orice situație care ar putea avea un impact asupra opririi sau reducerii cuantumului sprijinului financiar acordat specificat în § 1, sau a contractului de achiziție publică, sau asupra posibilității utilizării în continuare a instrumentului de plată.

§ 3. Nu este sancționată persoana care, înainte de începerea urmăririi penale a împiedicat în mod voluntar utilizarea sprijinului financiar sau a instrumentului de plată prevăzut la § 1, a renunțat la subvenție sau la contractul de achiziții publice sau a acoperit pretențiile părții vătămate.

Art. 298.

§ 1. Persoana care, pentru a obține despăgubiri în temeiul contractului de asigurare, generează evenimentul care constituie baza pentru plata unei astfel de compensații, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2. Nu se pedepsește persoana care, înainte de începerea urmăririi penale, a împiedicat în mod voluntar plata despăgubirii.

Art. 299.

§ 1.[328)] Persoana care acceptă, posedă, utilizează, transferă sau duce în străinătate, ascunde, transformă sau convertește, ajută la transferul dreptului de proprietate ori face alte acțiuni care pot împiedica sau îngreuna stabilirea locului de unde provin sau unde se află, dispunerea de măsuri asiguratorii

---

[326)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 12 din legea menționată la trimiterea 167.

[327)] În formularea stabilită la art. 5 din legea din data de 12 iulie 2013 privind modificarea legii privind serviciile de plată și a unor alte legi (M.Of. poz. 1036), care a intrat în vigoare de la data de 7 octombrie 2013.

[328)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 2 lit. a) din legea menționată a doua la trimiterea 208.

ori de confiscare pentru mijloace de plată, instrumente financiare, titluri de valoare, valută, drepturi de proprietate sau orice alte bunuri mobile sau imobile provenite din comiterea unei infracțiuni, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 2.[329)] Sancțiunea prevăzută la § 1 se aplică persoanei care, fiind angajat al băncii sau care acționează în numele băncii sau pentru aceasta, pentru instituția financiară ori de credit sau pentru altă entitate care în conformitate cu legea are obligația să înregistreze tranzacțiile și persoanele care efectuează tranzacții, primește, cu încălcarea regulilor, mijloace de plată, instrumente financiare, titluri de valoare, valută străină, face transferul sau conversia acestora, ori le acceptă în circumstanțe care ridică suspiciunea justificată că acestea fac obiectul infracțiunii prevăzute la § 1, sau care furnizează alte servicii menite să ascundă proveniența acestora din infracțiune ori să prevină confiscarea acestora.

§ 3. (abrogat)[330)]

§ 4. (abrogat)[330]

§ 5. În cazul în care făptuitorul comite fapta prevăzută în § 1 sau 2, acționând în înțelegere cu alte persoane, este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 6. Sancțiunea specificată în § 5 se aplică făptuitorului care, comițând fapta prevăzută la § 1 sau 2, obține un beneficiu patrimonial semnificativ.

§ 6a.[331)] Persoana care face pregătiri pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute în § 1 sau 2, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 7.[332)] În cazul condamnării pentru infracțiunea prevăzută în § 1 sau 2, instanța dispune confiscarea bunurilor care provin în mod direct sau indirect din infracțiune, precum și a beneficiilor obținute în urma acestei infracțiuni, sau a echivalentului lor, chiar dacă acestea nu sunt proprietatea făptuitorului. Nu se va dispune confiscarea în totalitate sau în parte dacă bunul, beneficiul sau echivalentul acestuia sunt returnate părții vătămate sau altei entități.

§ 8.[333)] Nu este sancționată pentru infracțiunea prevăzută în § 1 sau 2 persoana care dezvăluie în mod voluntar organului de urmărire penală informații referitoare la persoanele implicate în comiterea infracțiunii și

---

[329)] În formularea stabilită la art. 9 pct. 2 lit. a) din legea menționată prima la trimiterea 208.

[330)] Prin art. 9 pct. 2 lit. b) din legea menționată prima la trimiterea 208.

[331)] Completat prin art. 1 pct. 2 lit. b) din legea menționată a doua la trimiterea 208.

[332)] În formularea stabilită la art. 43 pct. 3 din legea din data de 16 noiembrie 2000 privind prevenirea introducerii în circulația financiară a valorilor patrimoniale provenite din surse ilegale sau nedivulgate (M.Of. poz. 1216), care a intrat în vigoare începând cu data de 23 iunie 2001.

[333)] În formularea stabilită la art. 9 pct. 2 lit. c) din legea menționată prima la trimiterea 208.

la circumstanţele comiterii acesteia, dacă aceasta previne comiterea altor infracţiuni; dacă făptuitorul a depus eforturi pentru a dezvălui aceste informaţii şi circumstanţe, instanţa poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei.

Art. 300.

§ 1. Persoana care, fiind ameninţată de faliment sau insolvenţă, face imposibilă sau îngreunează îndestularea creditorului prin faptul că înlătură, ascunde, vinde, donează, distruge, ipotechează în realitate sau fictiv componente ale patrimoniului, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2.[334] Persoana care, pentru a face imposibilă executarea unei hotărâri judecătoreşti sau a unui alt organ de stat, face imposibilă sau îngreunează îndestularea creditorului prin faptul că înlătură, ascunde, vinde, donează, distruge, ipotechează în realitate sau fictiv componente ale patrimoniului sau deteriorează componente ale patrimoniului care au fost confiscate sau riscă să fie confiscate sau înlătură dovada confiscării, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 3. Dacă fapta prevăzută în § 1 a cauzat daune mai multor creditori, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 4. În cazul în care partea vătămată nu este Trezoreria de Stat, urmărirea penală pentru infracţiunea prevăzută în § 1 începe la cererea părţii vătămate.

Art. 301.

§ 1. Persoana care, fiind îndatorată la mai mulţi creditori, zădărniceşte sau restricţionează satisfacerea creanţelor acestora prin faptul că înfiinţează în baza legii o noua entitate, transferă activele, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2. Aceeaşi sancţiune se aplică persoanei care, fiind debitorul mai multor creditori, intră în mod voluntar în faliment sau insolvenţă.

§ 3. Persoana care fiind îndatorată la mai mulţi creditori intră în faliment sau insolvenţă din neglijenţă, în special prin irosirea componentelor activelor, prin generarea de datorii, sau prin tranzacţii evident contrare principiilor de management, este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

Art. 302.

§ 1. Persoana care, aflându-se în caz de insolvabilitate sau faliment iminent, în imposibilitatea de a satisface toţi creditorii, plăteşte sau protejează doar o parte dintre aceştia şi operează în detrimentul celorlalţi, este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

---

[334] În formularea stabilită la art. 4 din legea din data de 16 septembrie 2011 privind modificarea legii – Codul de procedură civilă şi a unor alte legi (M.Of. poz. 1381), care a intrat în vigoare de la data de 3 mai 2012.

§ 2. Persoana care acordă sau promite unui creditor un avantaj financiar pentru a acționa în detrimentul altor creditori în legătură cu procedurile de faliment sau în scopul prevenirii falimentului, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 3. Aceeași sancțiune se aplică persoanei care, în legătură cu procedura prevăzută la § 2 acceptă beneficii pentru a acționa în detrimentul altor creditori sau solicită astfel de beneficii.

Art. 303.

§ 1. Persoana care cauzează un prejudiciu material unei persoane fizice, persoane juridice sau unități organizaționale fără personalitate juridică, prin neoperarea documentației legate de activitatea economică sau prin operarea în mod necorespunzător, neconform cu adevărul, în special prin distrugerea, eliminarea, ascunderea, transformarea sau falsificarea documentelor cu privire la această activitate, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Dacă persoana care a săvârșit infracțiunea prevăzută la § 1 provoacă daune patrimoniale considerabile, este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 3. În cazuri de mai mică gravitate, persoana care a săvârșit infracțiunea prevăzută la § 1 este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privare de libertate de până la 1 an.

§ 4. În cazul în care partea vătămată nu este Trezoreria de Stat, urmărirea penală pentru infracțiunea prevăzută la § 1-3 începe la cererea părții vătămate.

Art. 304.

Persoana care, prin exploatarea poziției în care se află o altă persoană fizică, persoană juridică sau unitate organizațională fără personalitate juridică, încheie un contract cu aceasta, impunându-i o obligație disproporționată în raport cu prestarea este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

Art. 305.

§ 1. Persoana care, în scopul obținerii unor beneficii patrimoniale, anulează sau împiedică o procedură de achiziție publică sau încheie un acord cu o altă persoană, în detrimentul proprietarului bunului sau al persoanei ori instituției căreia i se face oferta, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Aceeași sancțiune se aplică persoanei care diseminează informații sau omite fapte relevante cu privire la contractul care urmează să fie atribuit în legătură cu procedura de achiziție publică sau încheie un contract cu o altă persoană, în detrimentul proprietarului bunului sau persoanei sau instituției căreia i se face oferta.

§ 3. În cazul în care partea vătămată nu este Trezoreria de Stat, urmărirea penală pentru infracțiunea prevăzută la § 1 sau 2 începe la cererea părții vătămate.

Art. 306.

Persoana care șterge, falsifică sau modifică mărcile de identificare, data fabricației sau data expirării unui bun sau dispozitiv, este sancționată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

Art. 307.

§ 1. Împotriva persoanei care a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 296 sau art. 299-305, care a reparat prejudiciul în întregime, în mod voluntar, instanța poate dispune o diminuare extraordinară a pedepsei și poate chiar să se abțină de la dispunerea acesteia.

§ 2. Împotriva persoanei care a săvârșit infracțiunea prevăzută în § 1, care a reparat prejudiciul în cea mai mare parte, în mod voluntar, instanța poate dispune o diminuare extraordinară a pedepsei.

Art. 308.

Pentru infracțiunile prevăzute în prezenta secțiune răspunde în calitate de debitor sau creditor persoana care răspunde de afacerile financiare ale altei persoane juridice, fizice, grup de persoane sau entități care nu au personalitate juridică pe baza unei dispoziții legale, a unei decizii a autorității competente, sau prin executarea efectivă a contractului.

Art. 309.[335)]

În cazul condamnării pentru infracțiunea prevăzută de art. 296 § 3, art. 297 § 1 sau art. 299, amenda stabilită împreună cu pedeapsa privării de libertate poate fi dispusă în cuantum de până la 3.000 de zile-amendă.

CAPITOLUL XXXVII
Infracțiuni contra tranzacționării cu bani și titluri de valoare

Art. 310.

§ 1.[336)] Persoana care falsifică sau modifică monedă poloneză sau străină care a fost stabilită ca mijloc legal de plată, dar nu a fost încă pusă în circulație, alte mijloace de plată sau documente care permit primirea unei sume de bani sau participarea la capital și la dividende ori participarea într-o societate sau înlătură de pe un astfel de document semnul de răscumpărare, este sancționată

[335)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 30 din legea menționată la trimiterea 4.

[336)] În formularea stabilită la art. 1 pct. 3 din legea menționată a doua la trimiterea 208; a intrat în vigoare începând cu data de 23 mai 2016.

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ "LUCIAN BLAGA" DIN CLUJ-NAPOCA

cu pedeapsa privării de libertate pentru o perioadă de minim 5 sau cu pedeapsa privării de libertate pe 25 de ani.

§ 2.[336] Persoana care pune în circulaţie sau primeşte în acest scop monedă, mijloace de plată sau semne băneşti sau documente din cele enumerate în § 1 primeşte, păstrează, transportă trimite sau ajută la ascunderea sau distrugerea acestora, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 3. În cazuri de mai mică gravitate, instanţa poate dispune o diminuare extraordinară a sancţiunii.

§ 4. Persoana care face pregătiri pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute la § 1 sau 2, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

Art. 311.

Persoana care răspândeşte informaţii false sau omite informaţii cu privire la situaţia financiară a ofertantului, esenţiale pentru cumpărarea, vânzarea de titluri de valoare, pentru a mări sau micşora aportul, în documentaţia referitoare la tranzacţionare de valori mobiliare, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

Art. 312.

Persoana care pune în circulaţie bani falşi sau modificaţi, alte mijloace de plată sau documente specificate în art. 310 § 1, pe care le-a primit ca fiind veritabile, este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privare de libertate de până la 1 an.

Art. 313.

§ 1. Persoana care falsifică sau modifică pentru a utiliza sau pentru a pune în circulaţie un însemn oficial de valoare sau înlătură de pe acel însemn data încetării valabilităţii, este sancţionată cu pedeapsa privării de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Aceeaşi sancţiune se aplică persoanei care pune în circulaţie un însemn oficial de valoare falsificat sau modificat ori de pe care a fost înlăturată data încetării valabilităţii.

Art. 314.[337)]

Persoana care falsifică sau modifică un semn oficial care certifică o autorizare sau o testare pentru a fi utilizate în circuitul economic sau care utilizează în circuitul economic obiecte marcate cu asemenea semne falsificate sau modificate este sancţionată cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

---

337) Cu modificarea introdusă prin art. 4 § 6 pct. 9 din legea menţionată la trimiterea 276.

Art. 315.

§ 1. Persoana care falsifică sau modifică un instrument de măsură sau de testare etalonat oficial pentru a-l utiliza în circuitul economic este sancționată cu amendă, restricționarea libertății sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 2. Aceeași sancțiune se aplică persoanei care utilizează un instrument de măsură sau de testare falsificat sau modificat în circuitul economic sau păstrează un astfel de instrument în vederea utilizării.

Art. 316.

§ 1. Banii, documentele și hârtiile de valoare falsificate, modificate sau de pe care a fost înlăturat marcajul încetării valabilității și instrumentele de măsură sau de testare falsificate ori modificate prevăzute în acest capitol fac obiectul confiscării, chiar dacă nu aparțin făptuitorului.

§ 2. Însemnele oficiale falsificate sau modificate prevăzute în art. 314 trebuie înlăturate, chiar dacă aceasta implică distrugerea obiectului.

PARTEA MILITARĂ

CAPITOLUL XXXVIII
Prevederi generale referitoare la militari

Art. 317.

§ 1. Dispozițiile Părții generale și ale Părții speciale din prezentul Cod se aplică militarilor în cazul în care partea militară nu conține dispoziții diferite.

§ 2. Dispozițiile art. 356-363 și, în cazul unei infracțiuni prevăzute de acestea, dispozițiile generale privind militarii se aplică corespunzător și personalului care lucrează în armată.

§ 3. Dispozițiile Părții militare se aplică corespunzător și altor persoane, dacă legea prevede acest lucru.

Art. 318.

Nu săvârșește o infracțiune militarul care execută o faptă interzisă executând un ordin, cu excepția situației în care, executând ordinul, comite intenționat o infracțiune.

Art. 319.

§ 1. Nu comite o infracțiune militarul care aplică mijloacele necesare pentru a obliga la executarea unui ordin pe care este îndreptățit să îl dea în cazul în care circumstanțele necesită o reacție imediată iar ascultarea ordinului nu poate fi obținută în alt mod.

§ 2. În caz de depășire a limitelor de necesitate, instanța poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei.

Art. 320.

Faţă de autorul infracţiunii prevăzute în Partea militară, care la momentul comiterii faptei era inapt pentru serviciul militar, instanţa poate aplica o diminuare extraordinară a pedepsei şi poate chiar renunţa la aplicarea pedepsei.

Art. 321.

În cazul prevăzut în art. 10 § 4, în locul măsurilor educative sau corective prevăzute în această lege, instanţa poate încredinţa făptuitorul comandantului competent să aplice pedeapsa prevăzută în regulamentele disciplinare militare.

Art. 322.

§ 1. Sancţiunea aplicată militarilor este şi arestul militar; la pedeapsa arestului militar se aplică dispoziţiile corespunzătoare privind pedeapsa privării de libertate.

§ 2. Sancţiunea de arest militar durează minim 1 lună, maxim 2 ani; se impune în luni şi ani.

§ 3. Sancţiunea de arest militar se efectuează într-un penitenciar destinat acestui scop; în timp ce execută sentinţa, condamnatul face, de asemenea, instruire militară.

Art. 323.

§ 1.[338] Prevederile art. 34 § 1a pct. 1 nu se aplică soldaţilor.

§ 2. În cursul executării pedepsei de restricţionare a libertăţii condamnatul:

1) nu poate fi avansat în grad şi nici numit într-o poziţie oficială superioară;

2) nu poate participa la ceremonii şi parade organizate în unitatea militară sau cu participarea unităţii.

§ 3.[339] Militarii care execută alt serviciu decât serviciul militar de bază execută pedeapsa restricţionării libertăţii rămânând într-un anumit loc la dispoziţia superiorului după terminarea activităţii, timp de 4 ore, 2 zile pe săptămână. Instanţa poate, de asemenea, să dispună deducerea de la 5 la 15% din salariul lunar de bază pentru un scop social indicat.

§ 4. Militarii din serviciul de bază execută pedeapsa restricţionării libertăţii într-o unitate militară separată, în conformitate cu normele prevăzute în Codul penal executiv.

§ 5. Dacă o persoană condamnată la pedeapsa restricţionării libertăţii conform prevederilor stabilite în § 1-4, la momentul executării pedepsei a

---

[338] În formularea stabilită la art. 1 pct. 4 din legea menţionată la trimiterea 10.

[339] În formularea stabilită la art. 92 pct. 1 din Legea din data de 9 octombrie 2009 privind disciplina militară (M.Of. poz. 1474), care a intrat în vigoare de la data de 1 ianuarie 2010.

încetat să mai fie militar, sau, în cazul prevăzut în art. 317 § 2, lucrător în armată, instanța transformă această pedeapsă într-o pedeapsă de restricționare a libertății pronunțată conform regulilor generale.

Art. 324.

§ 1. Măsurile penale aplicate militarilor sunt, de asemenea:

1) (abrogat)[340]

2) excluderea din serviciul militar profesionist;

3) degradarea.

§ 2. Față de militarii aflați în serviciul militar de bază nu se pronunță măsura penală de la art. 39 pct. 7.

Art. 325. (abrogat)[341]

Art. 326.

§ 1. Excluderea din serviciul militar profesionist presupuse excluderea imediată și pierderea distincțiilor și a meritelor conferite de superior.

§ 2. Instanța poate dispune excluderea din serviciul militar profesionist, în cazul în care făptuitorul a abuzat flagrant de drepturile sale sau dacă continuarea îndeplinirii serviciului militar pune în pericol bunuri ocrotite prin lege.

Art. 327.

§ 1. Degradarea include pierderea gradului militar și revenirea la gradul de soldat.

§ 2. Instanța poate dispune degradarea în caz de condamnare pentru o infracțiune, în cazul în care natura infracțiunii, modul și circumstanțele comiterii acesteia permit presupunerea întemeiată că făptuitorul și-a pierdut caracteristicile necesare pentru a fi militar, mai ales în cazul săvârșirii unei infracțiuni în scopul de a obține un beneficiu patrimonial.

Art. 328.[342]

Instanța poate dispune degradarea numai pentru o persoană care la momentul săvârșirii infracțiunii era militar, chiar dacă acesta a încetat ulterior să mai fie militar.

Art. 329.

În cazul în care infracțiunea se pedepsește cu privarea de libertate de cel mult 5 ani, iar pedeapsa aplicată nu ar fi mai mare de 2 ani de privare de libertate, instanța poate dispune pedeapsa arestului militar.

---

[340] Prin art. 162 pct. 1 din Legea din data de 11 septembrie 2003 privind serviciul militar al soldaților profesioniști (M.Of. poz. 1750), care a intrat în vigoare de la data de 1 iulie 2004.

[341] În formularea stabilită la art. 162 pct. 3 din legea menționată la trimiterea 340.

[342] În formularea stabilită la art. 162 pct. 3 din legea menționată la trimiterea 340.

Art. 330.

În cazul în care pedeapsa arestului militar aplicată nu ar depăşi un an, instanţa poate dispune pentru militar o pedeapsă de restricţionare a libertăţii.

Art. 331.

Prin derogare de la aplicarea unei pedepse, instanţa poate cere comandantului competent să aplice o sancţiune disciplinară prevăzută de dispoziţiile disciplinare militare.

Art. 332.[343)]

§ 1. În cazul condamnării pentru infracţiuni concurente cu privarea de drepturi publice şi degradare sau excludere din serviciul militar profesionist, instanţa dispune numai privarea de drepturi publice.

§ 2. În cazul condamnării pentru infracţiuni concurente cu degradarea şi excluderea din serviciul militar profesionist, instanţa dispune numai degradarea.

Art. 333.

§ 1. Aplicând încetarea condiţionată a procesului penal împotriva unui militar, instanţa poate să ceară comandantului competent să aplice sancţiunea prevăzută de dispoziţiile disciplinare militare.

§ 2. Instanţa poate începe procesul penal şi dacă făptuitorul încalcă flagrant dispoziţiile disciplinei militare.

Art. 334.

§ 1. La stabilirea de sarcini unui militar sau la aplicarea măsurilor prevăzute de art. 67 sau 72, se iau în considerare condiţiile serviciului militar.

§ 2. Dispunând supravegherea unui soldat, instanţa poate încredinţa exercitarea activităţilor de supraveghere unui curator militar, unui superior sau unui soldat indicat de superior.

Art. 335.

Suspendând executarea unei pedepse împotriva unui militar, instanţa poate, de asemenea, să dispună măsurile prevăzute la art. 323 § 2.

Art. 336.

§ 1. Instanţa poate suspenda pentru un militar executarea unei pedepse cu închisoarea de cel mult 6 luni până la terminarea serviciului militar.

§ 2. Instanţa poate dispune executarea pedepsei amânate dacă persoana condamnată, în perioada de suspendare încalcă în mod flagrant legea sau regulile disciplinei militare.

§ 3. Instanţa, după ascultarea opiniei comandantului unităţii poate renunţa la pedeapsa cu privare de libertate care nu depăşeşte 6 luni, în cazul în care

---

[343)] În formularea stabilită la art. 162 pct. 4 din legea menţionată la trimiterea 340.

perioada de suspendare a durat cel puţin 6 luni, iar în această perioadă militarul s-a distins în îndeplinirea îndatoririlor oficiale sau a dat dovadă de curaj.

§ 4. Instanţa poate renunţa la pedeapsa prevăzută la § 3, chiar dacă perioada de suspendare a durat mai puţin, dacă există motive temeinice pentru a face acest lucru.

§ 5. Scutirea de pedeapsa prevăzută la § 3 sau 4 atrage după sine şi ştergerea condamnării prin efectul legii; dacă a fost dispusă pentru făptuitor o amendă sau o sancţiune penală, ştergerea condamnării nu poate avea loc înainte de plata amenzii sau executarea sancţiunii penale.

§ 6. Prevederile § 1-5 se aplică corespunzător persoanei recrutate să execute serviciul militar.

Art. 337.

Pentru un militar în termen care a fost condamnat pentru o infracţiune prevăzută în partea militară, comisă în timpul serviciului militar în termen, la amendă, restricţionarea libertăţii sau privare de libertate de cel mult an, instanţa poate dispune ştergerea condamnării după trecerea în rezervă, dacă sancţiunea sau mijlocul penal au fost executate.

CAPITOLUL XXXIX

Infracţiuni contra obligaţiei de a efectua serviciul militar

Art. 338.[344)]

§ 1. Militarul care părăseşte fără aprobare, de cel puţin două ori în decurs de 3 luni unitatea sau locul de şedere desemnat, sau care rămâne în afara unităţii fără drept pe o perioadă care nu depăşeşte 48 de ore odată, este sancţionat cu pedeapsa restricţionării libertăţii.

§ 2. Militarul care părăseşte fără aprobare unitatea sau locul de şedere desemnat, sau care rămâne în afara unităţii fără drept pe o perioadă care depăşeşte 48 de ore, dar nu mai mult de 7 zile, este sancţionat cu pedeapsa restricţionării libertăţii, cu pedeapsa arestului militar de maxim un an sau cu privarea de libertate de maxim un an.

§ 3. Militarul care părăseşte fără aprobare unitatea sau locul de şedere desemnat, sau care rămâne în afara unităţii fără drept pe o perioadă care depăşeşte 7 zile este sancţionat cu arest militar sau cu privare de libertate de până la 3 ani.

§ 4. Urmărirea penală pentru infracţiunea prevăzută la § 1 i 2 începe la solicitarea comandantului unităţii militare.

Art. 339.

§ 1. Militarul care, pentru a se sustrage de la îndeplinirea serviciului militar, părăseşte fără aprobare unitatea sau locul de şedere desemnat sau rămâne în

[344)] În formularea stabilită la art. 92 pct. 2 din legea menţionată la trimiterea 339.

acest scop în afara unității sau locului de ședere desemnat, este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 2. Dacă făptuitorul dezertează împreună cu alți militari sau luând o armă, este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 3. Militarul care în timpul dezertării fuge în străinătate sau, aflându-se în străinătate, evită să se întoarcă în țară, este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 4. Militarul care face pregătiri pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute în § 1-3, este sancționat cu arest militar sau cu privare de libertate de până la 2 ani.

Art. 340.

Dacă persoana care a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 339 a revenit în mod voluntar, iar absența lui a durat mai puțin de 14 zile, instanța poate dispune o diminuare extraordinară a pedepsei.

Art. 341.

§ 1. Militarul care refuză să îndeplinească serviciul militar sau să îndeplinească o sarcină care rezultă din acest serviciu, este sancționat cu arest militar sau cu privare de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Aceeași sancțiune se aplică și unui militar care nu este soldat în termen și care refuză cu obstinație îndeplinirea sarcinilor care îi revin.

§ 3. Urmărirea penală pentru infracțiunea prevăzută la § 2 începe la solicitarea comandantului unității militare.

Art. 342.

§ 1. Militarul care, pentru a evita în parte sau în totalitate serviciul militar sau pentru a nu-și îndeplini datoria în cadrul acestui serviciu:

1) își provoacă sau permite unei alte persoane să-i provoace consecințele prevăzute în art. 156 § 1 sau art. 157 § 1,

2) folosește înșelăciunea pentru a induce în eroare un organ militar,

este sancționat cu arest militar sau cu privare de libertate de până la 3 ani.

§ 2. În cazuri de mai mică gravitate, făptuitorul este sancționat cu pedeapsa restricționării libertății, arestului militar de maxim un an sau cu privarea de libertate de maxim un an.

CAPITOLUL XL
Infracțiuni contra regulilor disciplinei militare

Art. 343.

§ 1. Militarul care nu execută sau refuză să execute un ordin ori execută ordinul neconform cu conținutul acestuia este sancționat cu arest militar sau cu privare de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Dacă persoana care a săvârşit infracţiunea prevăzută la § 1 acţionează împreună cu alţi militari sau în prezenţa militarilor sau dacă urmarea faptei prevăzute la § 1 este o daună patrimonială gravă sau altă pierdere considerabilă, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 3. Militarul care face o înţelegere cu alţi militari pentru a săvârşi fapta interzisă prevăzută la § 1 sau 2, este sancţionat cu pedeapsa restricţionării libertăţii, cu arest militar sau cu privare de libertate de până la 2 ani.

§ 4. Urmărirea penală pentru infracţiunea prevăzută în § 1 sau 3 începe la solicitarea comandantului unităţii militare.

Art. 344.

§ 1. Nu comite infracţiunea prevăzută la art. 343 militarul care refuză îndeplinirea unui ordin care presupune comiterea unei infracţiuni sau care nu execută acest ordin.

§ 2. În cazul îndeplinirii ordinului prevăzut în § 1, neconform conţinutului acestuia în scopul diminuării în mod semnificativ a nocivităţii, instanţa poate dispune o diminuare extraordinară a pedepsei sau poate chiar renunţa la aplicarea acesteia.

Art. 345.

§ 1. Militarul care comite un atac activ asupra unui superior este sancţionat cu arest militar sau cu privare de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Dacă făptuitorul comite un atac activ în legătură cu exercitarea de către superior a atribuţiilor sau împreună cu alţi soldaţi, sau în prezenţa altor soldaţi este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 3. Dacă pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute la § 1 sau 2 făptuitorul foloseşte o armă, un cuţit sau un alt obiect periculos, este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 4. Sancţiunea prevăzută în § 3 se aplică persoanei care a săvârşit infracţiunea prevăzută în § 1 sau 2, dacă consecinţa acesteia este rezultatul prevăzut în art. 156 sau 157 § 1.

Art. 346.

§1. Militarul care utilizează violenţa sau ameninţarea pentru a împiedica un superior să-şi îndeplinească îndatoririle sau pentru a-l determina pe superior să-şi asume ori să-şi încalce îndatoririle profesionale, este sancţionat cu arest militar sau cu privare de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Dacă făptuitorul acţionează împreună cu alţi soldaţi sau în prezenţa altor soldaţi este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

Art. 347.

§ 1. Militarul care îşi insultă superiorul este sancţionat cu pedeapsa restricţionării libertăţii, cu arest militar sau cu privare de libertate de până la 2 ani.

§ 2. Urmărirea penală începe la solicitarea părții vătămate sau a comandantului unității.

Art. 348.
Prevederile art. 345-347 se aplică corespunzător militarului care comite faptele prevăzute în aceste prevederi față de un militar care nu este superiorul său în legătură cu îndeplinirea de către acesta a îndatoririle sale.

Art. 349.
Prevederile prezentului Capitol se aplică corespunzător dacă infracțiunea a fost comisă împotriva unui militar al unui stat aliat, iar statul asigură reciprocitatea.

CAPITOLUL XLI
Infracțiuni contra regulilor de comportament cu subordonații

Art. 350.
§ 1. Militarul care umilește sau insultă un subordonat este sancționat cu pedeapsa restricționării libertății, cu arest militar sau cu privare de libertate de până la 2 ani.

§ 2. Urmărirea penală începe la solicitarea părții vătămate sau a comandantului de unitate.

Art. 351.
Militarul care lovește un subordonat sau care încalcă în alt fel integritatea fizică a acestuia este sancționat cu arest militar sau cu privare de libertate de până la 2 ani.

Art. 352.
§ 1. Militarul care hărțuiește fizic sau psihic un subordonat este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani

§ 2. Dacă fapta prevăzută la § 1 este comisă cu o cruzime deosebită, făptuitorul este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

§ 3. Dacă consecința faptei prevăzute în § 1 sau 2 este tentativa de suicid a victimei, făptuitorul este supus pedepsei de privare de libertate de la 2 la 12 ani.

Art. 353. Prevederile art. 350-352 se aplică în mod corespunzător militarului are comite o infracțiune prevăzută de aceste dispoziții față de un militar mai mic în grad sau egal în grad, dar cu o perioadă mai scurtă de serviciu militar.

BCU CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL XLII
Infracţiuni contra regulilor de manipulare a armamentului şi a echipamentului militar armat

Art. 354.

§ 1. Militarul care manevrează neatent arme militare, muniţie, explozivi sau alte mijloace de luptă sau le foloseşte neatent cauzând în acest mod afectarea funcţiilor unui organ sau tulburări de sănătate unei alte persoane, este sancţionat cu arest militar sau cu privare de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Dacă consecinţa faptei prevăzute la § 1 este decesul unei alte persoane sau o vătămare gravă a sănătăţii sale, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

Art. 355.

§ 1. Militarul care, în timp ce conduce un autovehicul înarmat, încalcă, chiar şi neintenţionat, regulile de siguranţă în traficul terestru, pe apă sau în traficul aerian şi cauzează din neatenţie un accident în care o altă persoană suferă leziuni prevăzute la art. 157 § 1 sau provoacă o deteriorare semnificativă a unor bunuri patrimoniale este sancţionat cu arest militar sau cu privare de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Dacă consecinţa accidentului prevăzut la § 1 este decesul unei alte persoane sau o vătămare gravă a sănătăţii sale, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

§ 3. Prevederile art. 42 şi 178 se aplică corespunzător.

CAPITOLUL XLIII
Infracţiuni contra regulilor de îndeplinire a serviciului militar

Art. 356.

§ 1. Militarul care, după ce a fost repartizat pentru o misiune sau, aflându-se în misiune, încalcă o obligaţie care rezultă dintr-o dispoziţie sau un ordin care reglementează serviciul militar, riscând astfel apariţia unui pericol direct pe care serviciul militar avea menirea să îl prevină este sancţionat cu pedeapsa restricţionării libertăţii, cu arest militar sau cu privare de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Dacă consecinţa faptei este prejudiciul prevăzut la § 1, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani.

§ 3. Urmărirea penală pentru infracţiunea prevăzută la § 1 începe la solicitarea comandantului unităţii.

Art. 357.

§ 1. Militarul care, după ce a fost repartizat pentru o misiune sau fiind în misiune se află în stare de ebrietate ori sub influenţa substanţelor psihotrope

este sancționat cu pedeapsa restricționării libertății, cu arest militar sau cu privare de libertate de până la 2 ani.

§ 2. Urmărirea penală începe la solicitarea comandantului unității.

CAPITOLUL XLIV
Infracțiuni contra proprietății militare

Art. 358.

§ 1. Militarul care dispune în mod arbitrar de arme, muniție, explozivi sau alte mijloace de luptă, este sancționat cu arest militar sau cu privare de libertate de până la 3 ani.

§ 2. Militarul care ia în mod arbitrar arme, muniție, explozivi sau alte mijloace de luptă, este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 1 an la 10 ani.

Art. 359.

Militarul care prin neîndeplinirea sau depășirea atribuțiilor de pază sau de supraveghere a armelor, muniției, explozivilor sau a altor mijloace de luptă, cauzează, chiar și fără intenție, pierderea acestora, este sancționat cu arest militar sau cu privare de libertate de la 3 luni la 5 ani.

Art. 360.

§ 1. Militarul care distruge sau deteriorează arme, muniție, explozivi sau alte mijloace de luptă sau le face improprii pentru utilizare este sancționat cu amendă, cu pedeapsa restricționării libertății, cu arest militar sau cu privare de libertate de până la 2 ani.

§ 2. Dacă persoana care a săvârșit infracțiunea prevăzută la §1 provoacă o pierdere patrimonială semnificativă prin fapta sa, este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 6 luni la 8 ani.

Art. 361.

§ 1. Militarul care utilizează în mod arbitrar o aeronavă militară sau o ambarcațiune pentru un scop care nu este legat de serviciu, este sancționat cu pedeapsa privării de libertate de la 3 luni la 5 ani

§ 2. În cazuri de mai mică gravitate, făptuitorul este sancționat cu amendă, cu pedeapsa restricționării libertății, cu arest militar sau cu privare de libertate de până la 1 an.

Art. 362.

§ 1. Militarul care utilizează în mod arbitrar un autovehicul militar în detrimentul intereselor serviciului militar sau pentru a obține un câștig financiar, este sancționat cu amendă, cu pedeapsa restricționării libertății, cu arest militar sau cu privare de libertate de până la 2 ani.

§ 2. În cazuri de mai mică gravitate, făptuitorul este sancţionat cu amendă sau cu pedeapsa restricţionării libertăţii.

Art. 363.

§ 1. Militarul care dispune în mod arbitrar de un obiect din echipamentul său, în special dacă îl vinde, îl gajează sau îl împrumută unei alte persoane, este sancţionat cu amendă, restricţionarea libertăţii sau privarea de libertate de până la 2 ani.

§ 2. Urmărirea penală începe la solicitarea comandantului unităţii.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII PORTUGHEZE

PT

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII PORTUGHEZE

Tudorel TOADER

Principalele particularităţi în raport de Codul penal român se referă la următoarele:

Partea generală (art. 1-130)

Principiul legalităţii. Nu este permisă recurgerea la analogie pentru încadrarea unei fapte ca infracţiune, definirea unei stări de periculozitate sau determinarea unei pedepse sau măsuri de siguranţă care le corespunde.

Momentul săvârşirii faptei. Fapta se consideră săvârşită în momentul în care făptuitorul a acţionat sau, în cazul omisiunii, în momentul în care ar fi trebuit să acţioneze, independent de momentul în care rezultatul tipic s-a produs.

Locul săvârşirii faptei. Fapta se consideră săvârşită atât în locul în care, total sau parţial şi sub orice formă de participaţie, a acţionat făptuitorul, sau, în cazul omisiunii, ar fi trebuit să acţioneze, cât şi cel în care rezultatul tipic sau rezultatul neinclus în tipul de infracţiune s-a produs.

Dispoziţii speciale pentru tineri. Tinerilor cu vârstă mai mare de 16 ani, dar mai mică de 21, li se aplică prevederile stabilite în legislaţia specială.

Neimputabilitatea în virtutea vârstei. Minorii sub 16 ani nu răspund penal.

Regimul detenţiei la domiciliu. Ori de câte ori instanţa conchide că această formă de executare a pedepsei realizează în mod suficient şi adecvat finalitatea pedepsei cu închisoarea şi dacă persoana condamnată îşi dă consimţământul, sunt executate în regim de detenţie la domiciliu cu monitorizarea prin mijloace tehnice de control la distanţă:

Instanţa poate autoriza absenţele necesare pentru frecventarea de programe de resocializare sau pentru desfăşurarea de activităţi profesionale, formare profesională sau studii ale persoanei condamnate.

Înlocuirea amenzii cu munca. La cererea condamnatului, instanţa poate să ordone ca pedeapsa amenzii să fie înlocuită total sau parţial cu zile de muncă în instituţii, ateliere sau lucrări ale Statului sau ale altor persoane juridice de drept public sau în instituţii private de solidaritate socială, atunci când conchide că această formă de executare îndeplineşte în mod adecvat şi suficient finalitatea pedepsei.

Reguli de conduită. Instanţa poate să impună condamnatului pe durata suspendării îndeplinirea unor reguli de conduită cu conţinut pozitiv, susceptibile de a fi monitorizate şi menite să susţină reintegrarea acestuia în societate.

Suspendarea cu regim de probă. Regimul de probă se bazează pe un plan de reinserţie socială, pus în executare prin monitorizarea şi sprijinul serviciilor de reinserţie socială pe durata perioadei de suspendare.

Prestarea muncii în folosul comunității și mustrarea. Dacă făptuitorului trebuie să i se aplice pedeapsa cu închisoarea nu mai mare de doi ani, instanța o înlocuiește cu prestarea de muncă în folosul comunității ori de câte ori decide, în virtutea vârstei persoanei condamnate, că astfel se îndeplinește în mod adecvat și suficient finalitatea pedepsei.

Pedeapsa muncii în folosul comunității poate fi aplicată doar cu consimțământul celui condamnat.

Liberarea condiționată și eliberarea de probă. Cu până la două luni înainte de a se atinge limita minimă a pedepsei relativ nedeterminată, administrația penitenciarului trimite către instanță o opinie motivată cu privire la acordarea liberării condiționate.

Pedepse aplicabile persoanelor juridice. Pot fi aplicate persoanelor juridice și entităților echivalente următoarele pedepse accesorii: ordin judecătoresc; interzicerea exercitării activității; interdicția de a încheia anumite contracte sau contracte cu anumite entități; pierderea dreptului de a primi subvenții sau stimulente; închiderea societății; divulgarea hotărârii de condamnare.

Garanția de bună purtare. Dacă persoanei juridice sau entității echivalente trebuie să i se aplice pedeapsa amenzii nu mai mare de 600 de zile, instanța o poate înlocui cu garanția bunei purtări, de la 1.000 la 1.000.000 de euro, pe o perioadă de la unu la cinci ani.

Garanția se declară pierdută în favoarea Statului dacă persoana juridică sau entitatea echivalentă comite o nouă infracțiune pentru care este condamnată pe durata termenului, în caz contrar fiindu-i restituită.

Pierderea instrumentelor, produselor și avantajelor. Sunt declarate pierdute în favoarea Statului: produsele faptei ilicite tipice, fiind considerate astfel toate obiectele care au fost produse prin săvârșirea acesteia; avantajele faptei ilicite tipice, fiind considerate astfel toate lucrurile, drepturile sau avantajele care constituie un avantaj economic pentru făptuitor sau pentru un terț, și care rezultă direct sau indirect din faptă.

Partea specială (art. 131-389)

Violența domestică. Cel care, în mod reiterat sau nu, aplică rele tratamente fizice sau psihice, inclusiv pedepse corporale, privări de libertate și abuzuri sexuale: soțului sau fostului soț; persoanei de același sex sau de sex diferit cu care făptuitorul întreține sau a întreținut o relație amoroasă sau o relație similară celei a soților, chiar și fără a locui împreună; rudei de gradul 1; sau persoanei lipsite de apărare în virtutea vârstei, deficienței, bolii, gravidității sau dependenței economice, care locuiește cu făptuitorul.

Persecuția. Cel care, în mod repetat, persecută sau hărțuiește o persoană, prin orice mijloace, direct sau indirect, astfel încât îi provoacă acesteia teamă sau îngrijorare sau aduce atingere libertății sale de decizie, este pedepsit cu închisoarea sau cu amendă, dacă, în temeiul altei prevederi legale, nu îi revine o pedeapsă mai mare.

Căsătoria forțată. Cel care constrânge o persoană la încheierea căsătoriei sau uniunii echivalente căsătoriei este pedepsit cu închisoarea.

Frauda sexuală. Cel care, profitând în mod fraudulos de greșeala asupra identității sale, întreține relații sexuale cu o persoană, este pedepsit cu închisoarea.

Procrearea artificială neconsimțită. Cel care supune o femeie la proceduri de procreare artificială, fără consimțământul acesteia, se pedepsește cu închisoarea.

Defăimarea. Cel care, adresându-se terțului, învinuiește o persoană, chiar și la nivel de suspiciune, de o faptă sau formulează cu privire la aceasta o judecată ofensatoare, sau reproduce o astfel de învinuire sau judecată, se pedepsește cu închisoarea sau cu amendă.

Insulta. Cel care insultă o persoană, prin imputarea anumitor fapte, chiar și la nivel de suspiciune sau prin adresarea de cuvinte ofensatoare, se pedepsește cu închisoarea sau cu amendă.

Defăimării și insultei verbale le sunt asimilate cele făcute în scris, gesturile, imaginile și orice alt mod de exprimare.

Insulta adusă organismului, serviciului sau persoanei juridice. Cel care, fără temei de a le considera cu bună-credință adevărate, afirmă sau promovează fapte neadevărate, menite să aducă ofensă credibilității, prestigiului sau încrederii datorate organismului sau serviciului care exercită autoritatea publică, persoanei juridice, instituției sau corporației, se pedepsește cu închisoarea sau cu amendă.

Intruziunea în viața privată. Cel care, fără a avea permisiunea și cu intenția de a invada viața privată a oamenilor, și anume intimitatea vieții sexuale și de familie: interceptează, înregistrează, imprimă, utilizează, transmite sau răspândește o conversație, o comunicare telefonică, mesaje prin poștă electronică sau factura detaliată; captează, fotografiază, filmează, înregistrează sau difuzează imagini ale persoanelor, obiectelor sau spațiilor intime; spionează sau ascultă pe ascuns persoane care se găsesc în loc privat; sau difuzează fapte referitoare la viața privată sau la boala gravă a unei persoane, se pedepsește cu închisoarea sau cu amendă.

Refuzul medicului. Medicul care refuză să acorde ajutor unei persoane a cărei viață sau integritate corporală se află în pericol ce nu poate fi îndepărtat altfel, se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani.

Participarea la revoltă. Participarea la revoltă în timpul căreia sunt săvârșite în mod colectiv acte de violență împotriva oamenilor sau bunurilor, se pedepsește cu închisoarea sau cu amendă, dacă, în temeiul altei dispoziții legale, nu i se cuvine o pedeapsă mai severă.

Nesupunerea la ordinul de dispersie a reuniunii publice. Nesupunerea la ordinul legitim de retragere dintr-o adunare sau reuniune publică, emis de către autoritatea competentă, cu avertismentul că nesupunerea constituie infracțiune, se pedepsește cu închisoarea sau cu amendă.

Infidelitatea diplomatică. Reprezentantul oficial al Statului Portughez care, cu intenția de a aduce atingere drepturilor sau intereselor naționale: desfășoară afaceri de stat cu un guvern străin sau o organizație internațională; sau față de acestea își asumă compromisuri, fără a fi autorizat corespunzător în acest sens în numele Portugaliei, se pedepsește cu închisoarea.

Ultrajul adus simbolurilor străine. Cel care, în mod public, prin cuvinte, gesturi, difuzarea de materiale scrise sau alte mijloace de comunicare cu publicul, aduce injurii drapelului oficial sau altui simbol al suveranității Statului străin sau organizației internaționale al cărei membru este Portugalia, se pedepsește cu închisoarea sau cu amendă.

Modificarea prin violență a Statului de drept. Cel care, prin violență sau amenințarea cu acte de violență, încearcă să distrugă, să modifice sau să submineze Statul de drept consfințit prin Constituție, se pedepsește cu închisoarea.

Ofensa adusă onoarei Președintelui Republicii. Cel care îl insultă sau defăimează pe Președintele Republicii sau pe cel care îl înlocuiește din punct de vedere constituțional, se pedepsește cu închisoarea.

Dacă insulta sau defăimarea sunt făcute prin cuvinte rostite public, prin publicarea de material scris, desen sau orice alt mijloc tehnic de comunicare cu publicul, autorul se pedepsește cu închisoarea sau cu amenda.

Instigarea la nesupunere colectivă. Cel care, cu intenția de a distruge, modifică sau subminează prin violență Statul de drept consfințit prin Constituție, instigă, într-o întrunire publică sau prin orice alt mijloc de comunicare cu publicul, la nerespectarea colectivă a legilor privind ordinea publică, se pedepsește cu închisoarea sau cu amendă.

Coerciția împotriva organismelor constituționale. Cel care, prin violență sau amenințarea cu acte de violență, împiedică sau constrânge exercitarea liberă a funcțiilor de către organul suveran sau ministrul Republicii se pedepsește cu închisoarea, dacă, în temeiul altei dispoziții legale, nu i se cuvine o pedeapsă mai severă.

Refuzul de a coopera. Funcționarul care, la solicitarea legală a autorității competente în vederea cooperării în justiție sau orice alt serviciu public, refuză să facă acest lucru sau, fără un motiv legitim, nu cooperează, se pedepsește cu închisoarea sau cu amendă.

Abandonarea atribuțiilor. Funcționarul care, în mod nelegitim și cu intenția de a întrerupe serviciul public, își abandonează atribuțiile sau neglijează îndeplinirea acestora se pedepsește cu închisoarea sau cu amendă.

Rele tratamente aplicate animalelor de companie. Cel care, fără un motiv legitim, provoacă durere, suferință sau orice alte rele tratamente fizice unui animal de companie se pedepsește cu închisoarea sau cu amendă.

CUPRINS

Cartea I. Partea generală **619**
Titlul I. Despre legea penală 619
Capitolul unic. Principii generale 619
Titlul II. Despre faptă 622
Capitolul I. Premise ale pedepsei 622
Capitolul II. Forme de infracţiune 625
Capitolul III. Cauze justificative şi de neimputabilitate 627
Titlul III. Despre consecinţele juridice ale faptei 629
Capitolul I. Dispoziţii preliminare 629
Capitolul II. Pedepsele 629
Capitolul III. Pedepse accesorii şi efecte ale pedepselor 638
Capitolul IV. Individualizarea pedepsei 642
Capitolul V. Pedeapsa relativ nedeterminată 646
Capitolul VII. Măsuri de siguranţă 652
Capitolul VIII. Internarea persoanelor cu anomalie psihică care nu pot fi trase la răspundere 656
Capitolul IX. Pierderea instrumentelor, produselor şi avantajelor 658
Titlul IV. Plângerea şi acuzarea privată 660
Titlul V. Stingerea răspunderii penale 661
Capitolul I. Prescripţia răspunderii penale 661
Capitolul II. Prescripţia pedepselor şi măsurilor de siguranţă 664
Capitolul III. Alte cauze de înlăturare a răspunderii penale 665
Titlul VI. Despăgubirea pentru pierderile şi prejudiciile cauzate de infracţiune 665

Cartea II. Partea specială **666**
Titlul I. Despre infracţiunile contra persoanei 666
Capitolul I. Despre infracţiunile contra vieţii 666
Capitolul II. Despre infracţiuni contra vieţii intrauterine 669
Capitolul III. Despre infracţiunile contra integrităţii fizice 670
Capitolul IV. Despre infracţiunile contra libertăţii persoanei 674
Capitolul V. Despre infracţiunile contra libertăţii şi integrităţii sexuale 679
Capitolul VI. Despre infracţiuni contra onoarei 685
Capitolul VII. Despre infracţiunile contra vieţii private 687
Capitolul VIII. Despre infracţiunile contra activelor juridice personale 689
Titlul II. Despre infracţiunile contra patrimoniului 691

PT

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Capitolul I. Dispoziţii preliminare 691
Capitolul II. Despre infracţiunile contra proprietăţii 691
Capitolul III. Despre infracţiunile contra patrimoniului în general 696
Capitolul IV. Despre infracţiunile contra drepturilor patrimoniale 700
Capitolul V. Despre infracţiunile contra sectorului public sau cooperativ agravate prin calitatea autorului 703
Titlul III. Despre infracţiunile contra identităţii culturale şi integrităţii personale 703
Titlul IV. Despre infracţiunile contra vieţii în societate 706
Capitolul I. Despre infracţiunile contra familiei, libertăţii religioase şi respectului datorat persoanelor decedate 706
Capitolul II. Despre infracţiunile de falsificare 708
Capitolul III. Despre infracţiunile de pericol colectiv 715
Capitolul IV. Despre infracţiunile contra siguranţei comunicaţiilor 723
Capitolul V. Despre infracţiunile contra ordinii şi liniştii publice 726
Titlul V. Despre infracţiunile contra Statului 729
Capitolul I. Despre infracţiunile contra siguranţei Statului 729
Capitolul II. Despre infracţiunile contra autorităţii publice 738
Capitolul III. Despre infracţiunile contra înfăptuirii justiţiei 742
Capitolul IV. Despre infracţiunile comise în exerciţiul funcţiilor publice 746
Titlul VI. Despre infracţiuni contra animalelor de companie 752

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL REPUBLICII PORTUGHEZE[1)]

(Aprobat prin Decretul-lege nr. 48/95, din 15 mai)

CARTEA I
Partea generală

TITLUL I
Despre legea penală

CAPITOLUL UNIC
Principii generale

Articolul 1. Principiul legalității

1. Poate fi pedepsită penal doar fapta descrisă şi declarată pasibilă de pedeapsă de o lege anterior momentului săvârşirii sale.

2. Măsura de siguranţă poate fi aplicată doar în cazul stării de pericol, dacă premizele ei sunt prevăzute de o lege anterior momentului îndeplinirii ei.

3. Nu este permisă recurgerea la analogie pentru încadrarea unei fapte ca infracţiune, definirea unei stări de periculozitate sau determinarea unei pedepse sau măsuri de siguranţă care le corespunde.

Articolul 2. Aplicarea în timp

1. Pedepsele şi măsurile de siguranţă sunt determinate de legea în vigoare la momentul săvârşirii faptei sau a verificării premizelor de care aceasta depinde.

2. Fapta pasibilă de pedeapsă potrivit legii în vigoare la momentul săvârşirii încetează să mai fie dacă o nouă lege o elimină din categoria infracţiunilor; în acest caz, dacă a fost pronunţată o condamnare, chiar şi definitivă şi irevocabilă, încetează executarea şi toate efectele sale penale.

3. Atunci când legea este aplicabilă pentru o anumită perioadă de timp, fapta comisă în această perioadă de timp se pedepseşte conform acestei legi.

4. Când dispoziţiile penale în vigoare la momentul săvârşirii faptei pasibile de pedeapsă diferă de cele stabilite de legi ulterioare, se aplică întotdeauna regimul care se dovedeşte în mod concret mai favorabil făptuitorului; dacă a fost pronunţată o condamnare, chiar şi în cazul în care aceasta este definitivă şi irevocabilă, încetează executarea şi efectele sale penale de îndată ce partea

[1)] Prezenta traducerea a avut în vedere ultima variantă a Codului penal portughez, respectiv cea din 9 august 2018 (actualizată prin Legea nr. 44 din 9 august 2018).

de pedeapsă executată atinge limita maximă a pedepsei prevăzută de legea ulterioară.

Articolul 3. Momentul săvârşirii faptei

Fapta se consideră săvârşită în momentul în care făptuitorul a acţionat sau, în cazul omisiunii, în momentul în care ar fi trebuit să acţioneze, independent de momentul în care rezultatul tipic s-a produs.

Articolul 4. Aplicarea în spaţiu. Principiul general

Dacă nu se stipulează altfel prin tratat sau convenţie internaţională, legea penală portugheză se aplică faptelor săvârşite:

a) pe teritoriul portughez, oricare ar fi naţionalitatea făptuitorului; sau

b) la bordul navelor sau aeronavelor portugheze.

Articolul 5. Fapte săvârşite în afara teritoriului portughez

1. Dacă nu se stipulează altfel prin tratat sau convenţie internaţională, legea penală portugheză se aplică şi faptelor comise în afara teritoriului naţional:

a) Când constituie infracţiunile prevăzute la articolele 221, de la 262 la 271, 308 la 321 şi de la 325 la 345;

b) contra portughezilor, de către portughezi care locuiesc în mod obişnuit în Portugalia la momentul săvârşirii faptei şi care se află pe teritoriul portughez;

c) Atunci când constituie infracţiunile prevăzute la articolele 144-A, 154-B şi 154-C, de la 159 la 161, 171, 172, 175, 176 şi de la 278 la 280, cu condiţia ca făptuitorul să se afle în Portugalia şi să nu poată fi extrădat sau predat ca urmare a punerii în executare a mandatului european de arestare sau a altui instrument de cooperare internaţională care impune obligaţii Statului Portughez;

d) Atunci când constituie infracţiunile prevăzute la articolele 144, 163 şi 164, victima fiind minoră, cu condiţia ca făptuitorul să se afle în Portugalia şi să nu poată fi extrădat sau predat ca urmare a punerii în executare a mandatului european de arestare sau a altui instrument de cooperare internaţională care impune obligaţii Statului Portughez;

e) De către portughezi sau străini contra portughezilor ori de câte ori:

i) făptuitorii se află în Portugalia;

ii) sunt, de asemenea, pasibili de pedeapsă conform legii în vigoare în locul în care s-a săvârşit fapta, cu excepţia cazului în care, în acest loc nu se exercită puterea punitivă; şi

iii) constituie infracţiuni care admit extrădarea, dar aceasta nu poate fi acordată sau se decide nepredarea făptuitorului ca urmare a punerii în executare a mandatului european de arestare sau a altui instrument de cooperare internaţională care impune obligaţii Statului Portughez;

f) de către străini care se află în Portugalia şi a căror extrădare a fost solicitată, atunci când constituie infracţiuni care admit extrădarea, iar aceasta nu poate fi acordată sau se decide nepredarea făptuitorului ca urmare a punerii în executare a mandatului european de arestare sau a altui instrument de cooperare internaţională care impune obligaţii Statului Portughez;

g) de către persoana juridică sau contra persoanei juridice care are sediul pe teritoriu portughez.

2. Legea penală portugheză se aplică şi faptelor comise în afară teritoriului naţional pe care Statul Portughez şi-a asumat obligaţia de a le judeca prin tratat sau convenţie internaţională.

Articolul 6. Restricţii cu privire la aplicarea legii portugheze

1. Aplicarea legii portugheze faptelor comise în afara teritoriului naţional are loc doar atunci când făptuitorul nu a fost judecat în ţara în care a fost săvârşită fapta sau în cazul în care acesta s-a sustras de la executarea totală sau parţială a condamnării.

2. Deşi este aplicabilă legislaţia portugheză, conform prevederilor de la alineatul anterior, fapta este judecată în conformitate cu legea ţării în care a fost săvârşită ori de câte ori aceasta este în mod concret mai favorabilă făptuitorului. Pedeapsa aplicabilă se converteşte în aceea care îi corespunde în sistemul portughez sau, dacă nu există corespondenţă directă, în aceea pe care legislaţia portugheză o prevede pentru fapta respectivă.

3. Regimul de la alineatul anterior nu se aplică infracţiunilor prevăzute la literele a) şi b) de la alineatul 1 al articolului anterior.

Articolul 7. Locul săvârşirii faptei

1. Fapta se consideră săvârşită atât în locul în care, total sau parţial şi sub orice formă de participaţie, a acţionat făptuitorul, sau, în cazul omisiunii, ar fi trebuit să acţioneze, cât şi cel în care rezultatul tipic sau rezultatul neinclus în tipul de infracţiune s-a produs.

2. În cazul tentativei, fapta se consideră, de asemenea, săvârşită în locul în care, conform reprezentării făptuitorului, rezultatul ar fi trebuit să se producă.

Articolul 8. Aplicarea subsidiară a Codului Penal

Dispoziţiile acestui Cod se aplică faptelor pedepsite de dreptul penal militar şi de cel al marinei comerciale şi de restul legislaţiei cu caracter special, dacă nu se stipulează altfel.

Articolul 9. Dispoziţii speciale pentru tineri

Tinerilor cu vârstă mai mare de 16 ani, dar mai mică de 21, li se aplică prevederile stabilite în legislaţia specială.

TITLUL II
Despre faptă

CAPITOLUL I
Premize ale pedepsei

Articolul 10. Comiterea prin acţiune sau omisiune

1. Atunci când un tip de infracţiune include un anume rezultat, fapta cuprinde nu numai acţiunea adecvată producerii acestuia, dar şi omisiunea acţiunii adecvată evitării lui, cu excepţia cazului în care legea prevede altceva.

2. Producerea unui rezultat prin omisiune este pasibilă de pedeapsă doar atunci când făptuitorului îi revine îndatorirea juridică care îl obligă să evite acest rezultat.

3. În cazul prevăzut la alineatul anterior, pedeapsa poate fi în mod special atenuată.

Articolul 11. Răspunderea persoanelor fizice şi juridice

1. Cu excepţia cazului prevăzut la alineatul următor şi în cazurile special prevăzute de lege, numai persoanele fizice sunt susceptibile de răspundere penală.

2. Persoanele juridice şi entităţile echivalente, cu excepţia Statului, persoanelor juridice în exerciţiul prerogativelor autorităţii publice şi organizaţiilor de drept internaţional public, sunt răspunzătoare pentru infracţiunile prevăzute la articolele 152-A şi 152-B, 159 şi 160, în articolele de la 163 la 166, victima fiind minoră, şi la articolele 168, 169, de la 171 la 176, de la 217 la 222, 240, 256, 258, de la 262 la 283, 285, 299, 335, 348, 353, 363, 367, 368-A şi de la 372 la 376, atunci când sunt săvârşite:

a) în numele său şi în interes colectiv de către persoane care ocupă în cadrul acestora o poziţie de conducere; sau

b) de către cel care acţionează sub autoritatea persoanelor la care s-a făcut referire la alineatul anterior prin încălcarea îndatoririlor de vigilenţă şi control care îi revin.

3. (Abrogat).

4. Se înţelege că ocupă o poziţie de conducere organele şi reprezentanţii persoanei juridice şi cei care au autoritatea de a exercita în cadrul acesteia controlul activităţii.

5. În sensul răspunderii penale, se consideră entităţi echivalente persoanelor juridice societăţile civile şi asociaţiile.

6. Răspunderea persoanelor juridice şi a entităţilor echivalente este exclusă atunci când făptuitorul a acţionat contrar ordinelor sau instrucţiunilor exprimate de persoana autorizată în acest sens.

7. Răspunderea persoanelor juridice şi a entităţilor echivalente nu exclude răspunderea individuală a respectivilor făptuitori şi nici nu depinde de răspunderea acestora.

8. Divizarea şi fuziunea nu determină stingerea răspunderii penale a persoanei juridice sau a entităţii echivalente, fiind răspunzătoare pentru săvârşirea infracţiunii:

a) persoana juridică sau entitatea echivalentă în care s-a efectuat fuziunea; şi

b) persoanele juridice şi entităţile echivalente care au rezultat din divizare.

9. Fără a aduce atingere dreptului de a introduce o cale de atac, persoanele care ocupă o poziţie de conducere sunt răspunzătoare în subsidiar pentru plata amenzilor şi despăgubirilor la care persoana juridică sau entitatea echivalentă este condamnată, în ceea ce priveşte infracţiunile:

a) săvârşite în perioada exercitării funcţiei lor, fără opoziţia expresă a acestora;

b) săvârşite anterior, când din vina lor patrimoniul persoanei juridice sau entităţii echivalente nu a fost suficient pentru respectiva plată; sau

c) săvârşite anterior, când hotărârea definitivă de aplicare a acestora a fost adusă la cunoştinţă în perioada exercitării funcţiei lor şi le este imputabilă neachitarea.

10. În cazul în care, conform prevederilor de la alineatul anterior, sunt răspunzătoare mai multe persoane, răspunderea este solidară.

11. Dacă amenzile sau despăgubirile sunt aplicate unei entităţi fără personalitate juridică, aceasta răspunde pentru acestea cu patrimoniul comun, iar în lipsa sau insuficienţa acestuia cu patrimoniul fiecăruia dintre asociaţi.

Articolul 12. Acţionarea în numele unui terţ

1. Este pasibil de pedeapsă cel care acţionează voluntar ca titular al unui organ ce aparţine unei persoane colective, societăţi sau asociaţii, sau ca reprezentant legal sau voluntar al unui terţ, chiar şi când respectivul tip de infracţiune presupune:

a) anumite elemente personale, iar acestea se verifică doar în persoana celui reprezentat; sau

b) făptuitorul comite fapta în interes propriu, iar reprezentantul acţionează în interesul celui reprezentat.

2. Ineficacitatea acţiunii pe care se fundamentează reprezentarea nu împiedică aplicarea dispoziţiilor de la alineatul anterior.

Articolul 13. Intenţia şi culpa

Se pedepseşte doar fapta săvârşită cu intenţie sau, în cazurile special prevăzute de lege, din culpă.

Articolul 14. Intenția

1. Acționează cu intenție cel care, urmărind o faptă care îndeplinește criteriile unui tip de infracțiune, acționează cu intenția de a o înfăptui.

2. Acționează cu intenție cel care urmărește săvârșirea unei fapte care îndeplinește criteriile unui tip de infracțiune ca o consecință necesară a conduitei sale.

3. Când realizarea unei fapte care îndeplinește criteriile unui tip de infracțiune este reprezentată ca o consecință posibilă a comportamentului, există intenție dacă făptuitorul acționează conformându-se cu aceasta.

Articolul 15. Culpa

1. Acționează din culpă cel care, neprocedând cu atenția la care, potrivit circumstanțelor, este obligat și de care este capabil:

a) prevede ca posibilă realizarea unei fapte care îndeplinește criteriile unui tip de infracțiune, dar acționează fără a se conforma cu această realizare; sau

b) nici măcar nu prevede posibilitatea realizării faptei.

Articolul 16. Eroarea asupra circumstanțelor faptei

1. Eroarea asupra elementelor de fapt sau de drept ale unui tip juridic de infracțiune, ca și eroarea asupra interdicțiilor a căror cunoaștere este în mod rezonabil indispensabilă pentru ca făptuitorul să poată deveni conștient de caracterul ilicit al faptei, exclude intenția.

2. Regula prevăzută în alineatul anterior acoperă eroarea privind o stare de fapt care, dacă ar exista, ar exclude caracterul ilicit al faptei sau vina făptuitorului..

3. Pedeapsa se aplică în conformitate cu prevederile generale ale culpei.

Articolul 17. Eroarea asupra ilegalității

1. Acționează fără vină cel care nu este conștient de caracterul ilicit al faptei, dacă eroarea nu este din vina sa.

2. Dacă eroarea este din vina sa, făptuitorul este sancționat cu pedeapsa aplicabilă respectivei infracțiuni premeditate, care poate fi în mod special atenuată.

Articolul 18. Agravarea pedepsei prin rezultat

Atunci când pedeapsa aplicată unei fapte este agravată în funcție de producerea unui rezultat, agravarea este întotdeauna condiționată de posibilitatea imputării acestui rezultat făptuitorului, cel puțin cu titlul de neglijență.

Articolul 19. Neimputabilitatea în virtutea vârstei

Minorii sub 16 ani nu răspund penal.

Articolul 20. Neimputabilitatea în virtutea anomaliei psihice

1. Nu răspunde penal cel care, în virtutea unei anomalii psihice, este incapabil, în momentul săvârşirii faptei, să evalueze ilegalitatea acesteia sau să decidă conform acestei evaluări..

2. Nu răspunde penal cel care, din cauza unei anomalii psihice, are în mod sensibil diminuată capacitatea de a evalua ilegalitatea în momentul săvârşirii faptei sau de a decide conform acestei evaluări.

3. Incapacitatea dovedită a făptuitorului de a fi influenţat de pedepse poate constitui un indice al situaţiei prevăzute la alineatul anterior.

4. Imputabilitatea nu este exclusă atunci când anomalia psihică a fost provocată de făptuitor cu intenţia de a săvârşi fapta.

CAPITOLUL II
Forme de infracţiune

Articolul 21. Acte preparatorii

Actele preparatorii nu se pedepsesc, cu excepţia cazului în care legea prevede altfel.

Articolul 22. Tentativa

1. Există tentativă atunci când făptuitorul pune în practică actele de executare ale unei infracţiuni pe care a decis să o săvârşească, fără ca aceasta să se consume.

2. Reprezintă acte de executare:

a) cele care îndeplinesc un element constitutiv al unui tip de infracţiune;

b) cele care pot produce rezultatul tipic; sau

c) cele care, potrivit experienţei comune şi exceptând circumstanţele imprevizibile, sunt de natură să îndreptăţească aşteptarea potrivit căreia vor fi urmate de fapte de felul celor indicate la alineatele anterioare.

Articolul 23. Pedepsirea tentativei

1. Dacă nu există dispoziţii contrare, tentativa se pedepseşte doar dacă infracţiunii consumate îi corespunde o pedeapsă cu închisoarea mai mare de trei ani.

2. Tentativa se sancţionează cu pedeapsa aplicabilă infracţiunii consumate, în mod special atenuată.

3. Tentativa nu se pedepseşte atunci când este evidentă incapacitatea mijlocului utilizat de către autor sau inexistenţa obiectului esenţial pentru consumarea infracţiunii.

Articolul 24. Desistarea

1. Tentativa încetează a mai fi pasibilă de pedeapsă dacă făptuitorul, în mod voluntar, renunţă să comită fapta sau împiedică consumarea ei sau, în

BCU CLUJ CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ciuda consumării ei, împiedică verificarea rezultatului neinclus în tipul de infracțiune.

2. Atunci când consumarea faptei sau verificarea rezultatului sunt împiedicate de un fapt independent de conduita făptuitorului, tentativa nu este pasibilă de pedeapsă dacă acesta depune eforturi temeinice pentru evitarea oricăreia dintre ele.

Articolul 25. Desistarea în cazul participației

Dacă mai mulți făptuitori participă la comiterea faptei, nu este pasibilă de pedeapsă tentativa celui care, voluntar, împiedică consumarea acesteia sau verificarea rezultatului, și nici a celui care depune eforturi temeinice în vederea împiedicării oricăreia dintre acestea două, deși ceilalți participanți continuă executarea infracțiunii sau o consumă.

Articolul 26. Calitatea de autor

Se pedepsește ca autor cel care comite fapta, direct sau prin intermediul unui terț, sau ia parte direct la comiterea acesteia, de comun acord sau împreună cu altcineva și cel care, în mod premeditat, convinge un terț să comită fapta, cu condiția ca aceasta să fie executată sau să existe un început de executare.

Articolul 27. Complicitatea

1. Se pedepsește în calitate de complice cel care, premeditat sau sub orice altă formă, acordă ajutor material sau moral la săvârșirea unei infracțiuni de către altcineva.

2. Se aplică complicelui pedeapsa stabilită pentru autor, în mod special atenuată.

Articolul 28. Ilegalitatea în cazul participației

1. Dacă ilegalitatea sau gradul de ilegalitate al faptei depinde de anumite calități sau relații speciale ale făptuitorului, este suficient ca aceste calități sau relații să se verifice la oricare dintre ei pentru a se aplica tuturor participanților pedeapsa respectivă, excepție făcând cazul în care norma incriminatoare prevede altceva.

2. Ori de câte ori, în sensul reglementării prevăzute la alineatul anterior, rezultă pentru unul dintre participanți aplicarea pedepsei mai grave, aceasta, conform circumstanțelor cazului, poate fi înlocuită cu aceea care s-ar impune dacă o astfel de reglementare nu ar interveni.

Articolul 29. Vinovăția în cazul participației

Fiecare participant este pedepsit conform vinovăției sale, independent de pedeapsa sau gradul de vinovăție al celorlalți participanți.

Articolul 30. Concursul de infracțiuni și infracțiunea continuată

1. Numărul infracțiunilor este determinat de numărul de tipuri de infracțiuni comise cu adevărat sau de numărul de cazuri în care un anumit tip de infracțiune este îndeplinită de comportamentul făptuitorului.

2. Constituie o singură infracţiune continuată realizarea multiplă a aceluiaşi tip de infracţiune sau diferite tipuri de infracţiune care, în mod fundamental, protejează acelaşi bun juridic, comisă în manieră esenţial omogenă şi în contextul solicitării aceleiaşi situaţii exterioare care diminuează considerabil vinovăţia făptuitorului.

3. Dispoziţiile de la alineatul anterior nu cuprind infracţiunile comise împotriva bunurilor eminamente personale.

CAPITOLUL III
Cauze justificative şi de neimputabilitate

Articolul 31. Excluderea caracterului ilicit

1. Fapta nu se pedepseşte atunci când caracterul său ilicit este exclus de sistemul juridic luat în considerare în totalitatea sa.

2. În special, nu este ilegală fapta comisă:

a) în legitimă apărare;

b) în exercitarea unui drept;

c) în cadrul îndeplinirii unei îndatori impuse de lege sau de ordinul legitim al autorităţii; sau

d) cu consimţământul titularului interesului juridic lezat.

Articolul 32. Legitima apărare

Fapta este săvârşită în legitimă apărare atunci când este comisă pentru a înlătura un atac imediat şi injust asupra intereselor protejate prin lege ale autorului sau ale unui terţ.

Articolul 33. Excesul de legitimă apărare

1. Dacă se face exces de mijloace folosite în vederea legitimei apărări, fapta este ilegală, dar pedeapsa poate fi în mod special atenuată.

2. Autorul nu se pedepseşte dacă excesul este rezultatul tulburării, fricii sau spaimei necondamnabile.

Articolul 34. Starea de necesitate

Nu este ilegală fapta comisă ca mijloc adecvat de îndepărtare a unui pericol actual care ameninţă interesele protejate prin lege ale făptuitorului sau ale unui terţ, atunci când sunt îndeplinite următoarele cerinţe:

a) starea de pericol nu a fost creată voluntar de făptuitor, cu excepţia cazului în care se protejează interesul terţului;

b) interesul salvat este sensibil superior celui sacrificat; şi

c) este rezonabil să se impună persoanei vătămate sacrificarea interesului său având în vedere natura sau valoarea interesului ameninţat.

Articolul 35. Starea de necesitate neimputabilă

1. Acţionează fără vină cel care comite o faptă ilegală adecvată îndepărtării pericolului actual care nu poate fi evitat altfel, care ameninţă viaţă, integritatea corporală, onoarea sau libertatea făptuitorului sau terţului, atunci când nu este rezonabil să i se pretindă, conform împrejurărilor cazului, un comportament diferit.

2. Dacă pericolul ameninţă interese legale care diferă de cele menţionate la alineatul anterior şi se verifică celelalte premize menţionate acolo, pedeapsa poate fi în mod special atenuată sau, în mod excepţional, făptuitorul poate fi scutit de pedeapsă.

Articolul 36. Conflictul de îndatoriri

1. Nu este ilegală conduita aceluia care, în caz de conflict în cadrul îndeplinirii îndatoririlor juridice sau ordinelor legitime ale autorităţii, îndeplineşte îndatorirea sau ordinul de valoare egală sau superioară îndatoririi sau ordinului pe care îl sacrifică.

2. Datoria de supunere ierarhică încetează atunci când aceasta conduce la săvârşirea unei infracţiuni.

Articolul 37. Supunerea neimputabilă

Acţionează fără vină funcţionarul care îndeplineşte un ordin fără a cunoaşte faptul că acesta duce la săvârşirea unei infracţiuni, acest lucru nefiind evident în împrejurările reprezentate de acesta.

Articolul 38. Consimţământul

1. În afară de cazurile prevăzute în mod special de lege, consimţământul exclude caracterul ilicit al faptei atunci când se referă la interese legale de care se poate dispune în mod liber, iar fapta nu aduce atingere bunelor moravuri.

2. Consimţământul poate fi exprimat prin orice mijloc care exprimă voinţa serioasă, liberă şi informată a titularului interesului protejat juridic şi poate fi în mod liber revocat până la comiterea faptei.

3. Consimţământul este eficace doar dacă a fost acordat de o persoană cu vârsta peste 16 ani şi care posedă discernământul necesar pentru evaluarea sensului şi amplorii acestuia în momentul acordării.

4. Dacă consimţământul nu este cunoscut de autor, acesta se pedepseşte cu pedeapsa aplicabilă tentativei.

Articolul 39. Consimţământul presupus

1. Consimţământului efectiv îi este echivalent consimţământul presupus.

2. Există consimţământ presupus atunci când situaţia în care autorul acţionează permite în mod rezonabil presupunerea conform căreia titularul interesului protejat prin lege ar fi consimţit la faptă, dacă ar fi cunoscut circumstanţele săvârşirii acesteia.

TITLUL III
Despre consecințele juridice ale faptei

CAPITOLUL I
Dispoziții preliminare

Articolul 40. Finalitatea pedepselor și măsurilor de siguranță

1. Aplicarea pedepselor și măsurilor de siguranță vizează protejarea activelor juridice și reintegrarea autorului în societate.

2. În niciun caz pedeapsa nu poate depăși gradul vinovăției.

3. Măsura de siguranță poate fi aplicată doar dacă este pe măsura gravității faptei și periculozității autorului.

CAPITOLUL II
Pedepsele

SECȚIUNEA I
Pedeapsa cu închisoarea, amenda și interzicerea exercitării unei profesii, funcții sau activități

Articolul 41. Durata și calculul termenelor pedepsei cu închisoarea

1. Pedeapsa cu închisoarea are, de regulă, durata minimă de o lună și cea maximă de douăzeci de ani.

2. Limita maximă a pedepsei cu închisoarea este de douăzeci și cinci de ani în cazurile prevăzute de lege.

3. În niciun caz nu se poate depăși limita maximă la care s-a făcut referire la alineatul anterior.

4. Calculul termenelor pedepsei cu închisoarea se face conform criteriilor stabilite de legislația procedurală penală, iar în lipsa acesteia, de legislația civilă.

Articolul 42. Executarea pedepsei cu închisoarea

1. Executarea pedepsei cu închisoarea care servește scopului de apărare a societății și de prevenire a comiterii de noi infracțiuni, trebuie să fie orientată în sensul reintegrării sociale a deținutului și pregătirea acestuia pentru o viață responsabilă din punct de vedere social, lipsită de săvârșirea de infracțiuni.

2. Executarea pedepsei cu închisoarea este reglementată de legislația proprie în care sunt stabilite îndatoririle și drepturile deținuților.

Articolul 43. Regimul detenției la domiciliu

1. Ori de câte ori instanța conchide că această formă de executare a pedepsei realizează în mod suficient și adecvat finalitatea pedepsei cu închisoarea și dacă persoana condamnată își dă consimțământul, sunt executate în regim

de detenție la domiciliu cu monitorizarea prin mijloace tehnice de control la distanță:

a) pedeapsa închisorii cu executare efectivă care nu depășește doi ani;

b) pedeapsa închisorii cu executare efectivă care nu depășește doi ani, rezultată din deducerea prevăzută la articolele 80-82;

c) pedeapsa închisorii care nu depășește doi ani, în cazul revocării pedepsei neprivative de libertate sau în caz de neachitare a amenzii prevăzute la alineatul 2 din articolul 45.

2. Regimul detenției la domiciliu constă în obligația persoanei condamnate de a rămâne la domiciliu pe durata pedepsei cu închisoarea, cu monitorizarea prin mijloace tehnice de control la distanță, fără a aduce atingere absențelor autorizate.

3. Instanța poate autoriza absențele necesare pentru frecventarea de programe de resocializare sau pentru desfășurarea de activități profesionale, formare profesională sau studii ale persoanei condamnate.

4. Instanța poate condiționa regimul detenției la domiciliu de respectarea unor reguli de conduită, susceptibile de monitorizare din partea serviciilor de reintegrare socială, destinate să promoveze reintegrarea persoanei condamnate în societate, cu condiția ca acestea să reprezinte obligații exigibile în mod rezonabil, cum ar fi:

a) participarea la anumite programe sau activități;

b) îndeplinirea anumitor obligați;

c) supunerea la tratamente medicale sau cure în instituții adecvate, după obținerea consimțământului prealabil al persoanei condamnate;

d) neexercitarea anumitor profesii;

e) interdicția de a contacta, primi sau găzdui anumite persoane;

f) interdicția de a avea în posesie obiecte apte în mod deosebit pentru săvârșirea de infracțiuni.

5. Liberarea condiționată nu se aplică în cazul în care pedeapsa închisorii este executată în regim de detenție la domiciliu.

Articolul 44. Modificarea condițiilor și revocarea regimului detenției la domiciliu

1. Autorizațiile privind absența și regulile de conduită pot fi modificate până la sfârșitul pedepsei ori de câte ori apar situații relevante sau de care instanța a luat cunoștință doar ulterior.

2. Instanța revocă regimul detenției la domiciliu dacă persoana condamnată:

a) încalcă în mod grav și repetat regulile de conduită, prevederile planului de reintegrare socială sau îndatoririle care decurg din regimul de executare a pedepsei închisorii;

b) comite infracțiunea pentru care a fost condamnat și dovedește astfel că scopul regimului detenției la domiciliu nu a fost atins;

c) este supus măsurii arestului preventiv.

3. Revocarea atrage după sine executarea pedepsei cu închisoarea care a rămas de executat, în penitenciar.

4. Pentru pedeapsa care urmează să fie executată în penitenciar se poate acorda liberare condiționată.

Articolul 45. Înlocuirea pedepsei închisorii cu amenda

1. Pedeapsa închisorii aplicată ca măsură ce nu depășește un an este înlocuită de amendă sau orice altă pedeapsă neprivativă de libertate aplicabilă, cu excepția cazului în care executarea pedepsei cu închisoarea este necesară pentru prevenirea comiterii de noi infracțiuni. Se aplică în mod corespunzător dispozițiile de la articolul 47.

2. Dacă amenda nu este achitată, condamnatul execută pedeapsa cu închisoarea aplicată prin hotărâre. Se aplică în mod corespunzător dispozițiile de la alineatul 3 al articolului 49.

3. (abrogat)

4. (abrogat)

Articolul 46. Interzicerea exercitării unei profesii, funcții sau activități

1. Pedeapsa închisorii care nu depășește trei ani este înlocuită de interzicerea, pe o perioadă de la doi la cinci ani, a exercitării unei profesii, funcții sau activități, publice sau private, dacă infracțiunea a fost comisă de făptuitor în exercitarea acesteia, ori de câte ori instanța conchide că prin acest mijloc se realizează în mod suficient și adecvat finalitatea pedepsei.

2. În cazul prevăzut la alineatul anterior se aplică dispozițiile alineatelor 3-5 ale articolului 66 și respectiv ale articolului 68, cu adaptările necesare.

3. Instanța revocă pedeapsa interzicerii exercitării profesiei, funcției sau activității și ordonă executarea pedepsei cu închisoarea stabilită în hotărâre dacă făptuitorul, după condamnare:

a) încalcă interdicția;

b) comite infracțiunea pentru care a fost condamnat și demonstrează astfel că scopul pedepsei de interzicere a exercitării profesiei, funcției sau activității nu a fost atins.

4. Se aplică în mod corespunzător dispozițiile de la articolul 57.

5. Dacă, în cazurile de la alineatul 3, condamnatul trebuie să execute pedeapsa cu închisoarea, dar a executat deja pedeapsa interdicției de exercitare a profesiei, funcției sau activității, instanța deduce din perioada de detenție perioada de interdicție deja executată.

6. În sensul dispozițiilor de la alineatul anterior, fiecare zi de închisoare este echivalentă cu numărul de zile de interdicție a exercitării profesiei, funcției sau activității care îi corespund proporțional conform hotărârii, procedând în mod implicit la rotunjirea numărului de zile de executat, ori de câte ori este necesar.

Articolul 47. Amenda

1. Amenda este stabilită în zile, în conformitate cu criteriile stabilite la alineatul 1 al articolului 71, limita minimă fiind de regulă de 10 zile, iar cea maximă de 360.

2. Fiecare zi de amendă corespunde unei sume între 5 şi 500 de euro, pe care instanţa o stabileşte în funcţie de situaţia economică şi financiară a celui condamnat şi de îndatoririle personale ale acestuia.

3. Ori de câte ori situaţia economică şi financiară a condamnatului o justifică, instanţa poate autoriza plata amenzii într-un termen care să nu depăşească un an sau să permită plată în rate, ultima dintre acestea neputând să depăşească doi ani de la data la care condamnarea a rămas definitivă şi irevocabilă.

4. În limitele menţionate la alineatul anterior şi când motive neaşteptate o justifică, termenele de plată stabilite iniţial pot fi schimbate.

5. Neplata uneia dintre rate afectează data scadentă a tuturor celorlalte.

Articolul 48. Înlocuirea amenzii cu munca

1. La cererea condamnatului, instanţa poate să ordone ca pedeapsa amenzii să fie înlocuită total sau parţial cu zile de muncă în instituţii, ateliere sau lucrări ale Statului sau ale altor persoane juridice de drept public sau în instituţii private de solidaritate socială, atunci când conchide că această formă de executare îndeplineşte în mod adecvat şi suficient finalitatea pedepsei.

2. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la numerele 3 şi 4 ale articolului 58 şi de la alineatul 1 al articolului 59.

Articolul 49. Convertirea amenzii neachitate în închisoare subsidiară

1. Dacă amenda, care nu a fost înlocuită cu muncă, nu este achitată în mod voluntar sau coercitiv, se execută închisoarea subsidiară pentru timpul corespunzător redus la două treimi, chiar dacă infracţiunea nu se pedepseşte cu închisoarea, fără a se aplica, în acest scop, limita minimă de zile de închisoare de la alineatul 1 al articolului 41.

2. Condamnatul poate evita oricând, total sau parţial, executarea pedepsei subsidiare, prin achitarea totală sau parţială a amenzii la care a fost condamnat.

3. Dacă persoana condamnată dovedeşte că motivul neachitării amenzii nu îi este imputabil, executarea pedepsei cu închisoarea subsidiară poate fi suspendată pe o perioadă de la unu la trei ani, cu condiţia ca suspendarea să fie subordonată îndeplinirii unor îndatoriri sau reguli de conduită de natură neeconomică sau financiară. Dacă îndatoririle sau regulile de conduită nu sunt îndeplinite, se execută închisoarea subsidiară; dacă sunt îndeplinite, pedeapsa se declară stinsă.

4. Dispoziţiile de la numerele 1 şi 2 se aplică corespunzător în cazul în care condamnatul, în mod culpabil, nu execută zilele de muncă care, la cererea sa, au înlocuit amenda. Dacă neexecutarea nu îi este imputabilă, se aplică în mod corespunzător dispoziţiile de la alineatul anterior.

SECȚIUNEA II
Suspendarea executării pedepsei cu închisoarea

Articolul 50. Premise și durată

1. Instanța suspendă executarea pedepsei cu închisoarea care nu depășește cinci ani dacă, luând în considerare personalitatea autorului, condițiile de viață ale acestuia, conduita sa ulterioară comiterii infracțiunii și circumstanțele acesteia, decide că simpla condamnare și amenințarea cu închisoarea îndeplinesc în mod adecvat și suficient finalitatea pedepsei.

2. Instanța, dacă consideră adecvat pentru îndeplinirea finalității pedepsei, subordonează suspendarea executării pedepsei, conform prevederilor articolelor următoare, îndeplinirii unor îndatoriri sau respectării unor reguli de conduită sau stabilește ca suspendarea să fie însoțită de regim de probă.

3. Îndatoririle și regulile de conduită pot fi impuse cumulativ.

4. Hotărârea de condamnare prezintă întotdeauna temeiurile suspendării și condițiile sale.

5. Perioada de suspendare este fixată de la unu la cinci ani.

Articolul 51. Îndatoriri

1. Suspendarea executării pedepsei poate fi subordonată îndeplinirii unor îndatoriri impuse condamnatului și menite să repare prejudiciul rezultat în urmă infracțiunii, și anume:

a) plata totală sau parțială, într-un anume termen, a despăgubirii datorate părții vătămate sau garantarea plății prin intermediul unui depozit adecvat;

b) darea de satisfacție persoanei vătămate;

c) cedarea unei contribuții monetare sau a unei prestații de valoare echivalentă către instituții publice sau private, de solidaritate socială sau Statului.

2. Îndatoririle impuse nu pot reprezenta în niciun caz pentru condamnat obligații a căror îndeplinire, în mod rezonabil, nu i se pot impune.

3. Îndatoririle impuse pot fi modificate până la sfârșitul perioadei de suspendare ori de câte ori apar circumstanțe relevante neașteptate de care instanța ia cunoștință ulterior.

4. Instanța poate stabili ca serviciile de reinserție socială să-l sprijine și să-l monitorizeze pe condamnat în îndeplinirea îndatoririlor impuse.

Articolul 52. Reguli de conduită

1. Instanța poate să impună condamnatului pe durata suspendării îndeplinirea unor reguli de conduită cu conținut pozitiv, susceptibile de a fi monitorizate și menite să susțină reintegrarea acestuia în societate, și anume:

a) Să locuiască într-un anumit loc;

b) Să frecventeze anumite programe sau activități;

c) Să îndeplinească anumite obligații.

2. Instanța poate, complementar, să impună condamnatului îndeplinirea altor reguli de conduită, cum ar fi:

a) Să nu exercite anumite profesii;

b) Să nu frecventeze anumite medii sau locuri;

c) Să nu locuiască în anumite locuri sau regiuni;

d) Să nu însoţească, găzduiască sau primească anumite persoane;

e) Să nu frecventeze anumite asociaţii sau să nu participe la anumite reuniuni;

f) Să nu deţină obiecte care pot înlesni comiterea de infracţiuni.

3. Instanţa, cu acordul prealabil al condamnatului, poate să stabilească supunerea acestuia la tratament medical sau cură într-o instituţie adecvată.

4. Se aplică în mod corespunzător dispoziţiile de la alineatele 2, 3 şi 4 ale articolului anterior.

Articolul 53. Suspendarea cu regim de probă

1. Instanţa poate să stabilească ca suspendarea să fie însoţită de regim de probă, dacă îl consideră potrivit să susţină reintegrarea condamnatului în societate.

2. Regimul de probă se bazează pe un plan de reinserţie socială, pus în executare prin monitorizarea şi sprijinul serviciilor de reinserţie socială pe durata perioadei de suspendare.

3. Regimul de probă se ordonă ori de câte ori condamnatul, la momentul săvârşirii faptei, nu împlinise vârsta de 21 de ani.

4. Regimul de probă se ordonă, de asemenea, atunci când autorul a fost condamnat pentru săvârşirea infracţiunilor prevăzute la articolele 163 - 176-A, victima fiind minoră.

Articolul 54. Planul de reinserţie socială

1. Planul de resinserţie socială conţine obiectivele de resocializare care trebuie atinse de condamnat, activităţile pe care acesta trebuie să le desfăşoare, perioada de acomodare şi măsurile de sprijin şi supraveghere ce urmează să fie adoptate de către serviciile de reinserţie socială.

2. Planul de reinserţie socială este adus la cunoştinţa condamnatului, obţinându-se ori de câte ori este posibil, acordul prealabil al acestuia.

3. Instanţa poate impune îndatoririle şi regulile de conduită menţionate la articolele 51 şi 52 şi alte obligaţii de interes pentru planul de readaptare şi perfecţionarea sentimentului de responsabilitate socială a condamnatului, şi anume:

a) Să se prezinte la convocările magistratului însărcinat cu punerea în executare şi ale specialistului de reinserţie socială;

b) Să primească vizite ale specialistului de reinserţie socială şi să-i comunice sau să-i pună acestuia la dispoziţie documente doveditoare ale mijloacelor sale de subzistenţă;

c) Să informeze specialistul de reinserţie socială cu privire la schimbarea locuinţei şi a serviciului, precum şi orice deplasare mai lungă de opt zile şi data întoarcerii previzibile;

d) Să obţină autorizaţia prealabilă a magistratului însărcinat cu punerea în executare în vederea deplasării în străinătate.

4. În cazurile prevăzute la alineatul 4 al articolului anterior, regimul de probă trebuie să vizeze în mod deosebit prevenirea recidivei, iar în acest scop trebuie să includă întotdeauna monitorizarea tehnică a condamnatului care se dovedeşte necesară, şi anume prin frecventarea programelor de reabilitare destinate agresorilor sexuali ai copiilor şi tinerilor.

Articolul 55. Neîndeplinirea condiţiilor suspendării

Dacă, pe durata perioadei de suspendare, condamnatul, în mod culpabil, încetează de a mai duce la îndeplinire oricare dintre îndatoririle sau regulile de conduită impuse, sau încetează să urmeze planul de reinserţie, instanţa poate:

a) Să-i adreseze un avertisment solemn;

b) Să solicite garanţii de îndeplinire a obligaţiilor care condiţionează suspendarea;

c) Să impună noi îndatoriri sau reguli de conduită sau să introducă noi cerinţe în planul de reinserţie;

d) Să prelungească perioada de suspendare până la jumătatea termenului fixat iniţial, dar nu pentru mai puţin de un an şi fără a depăşi termenul maxim de suspendare prevăzut la alineatul 5 al articolului 50.

Articolul 56. Revocarea suspendării

1. Suspendarea executării pedepsei este revocată ori de câte ori, în decursul său, condamnatul:

a) Încalcă în mod grav şi repetat îndatoririle sau regulile de conduită impuse sau planul de reinserţie socială; sau

b) Comite infracţiunea pentru care a fost condamnat şi dovedeşte, astfel, că scopurile pe care se baza suspendarea nu au fost îndeplinite.

2. Revocarea atrage după sine executarea pedepsei cu închisoarea stabilită în hotărâre, fără ca persoana condamnată să poată solicita restituirea plăţilor efectuate deja.

Articolul 57. Stingerea pedepsei

1. Pedeapsa se declară stinsă dacă, după scurgerea perioadei de suspendare, nu există motive care să poate conduce la revocarea ei.

2. Dacă, la terminarea perioadei de suspendare, există un proces pentru o infracţiune pe rol care poate determina revocarea sau un incident legat de neîndeplinirea îndatoririlor, regulilor de conduită sau a planului de reinserţie, pedeapsa se declară stinsă doar la terminarea procesului sau a incidentului şi nu mai există posibilitatea revocării sau a prorogării perioadei de suspendare.

PT

SECȚIUNEA III
Munca în folosul comunității și mustrarea

Articolul 58. Munca în folosul comunității

1. Dacă făptuitorului trebuie să i se aplice pedeapsa cu închisoarea nu mai mare de doi ani, instanța o înlocuiește cu munca în folosul comunității ori de câte ori decide, în virtutea vârstei persoanei condamnate, că astfel se îndeplinește în mod adecvat și suficient finalitatea pedepsei.

2. Munca în folosul comunității constă în prestarea de servicii gratuite Statului, persoanelor juridice de drept public sau entităților private a căror activitate este considerată de interes pentru comunitate de către instanță.

3. În sensul dispozițiilor de la alineatul 1, fiecare zi de închisoare stabilită în hotărâre este înlocuită cu o oră de muncă, limita maximă fiind de 480 de ore.

4. Munca în folosul comunității poate fi prestată sâmbăta, duminica și în zilele de sărbătoare legală, precum și în zilele lucrătoare, însă, în acest caz, perioadele de lucru nu pot prejudicia ziua normală de muncă și nici nu pot depăși, pe zi, limita permisă conform regimului aplicabil cu privire la orele suplimentare.

5. Pedeapsa poate fi aplicată doar cu consimțământul celui condamnat.

6. Instanța mai poate aplica celui condamnat regulile de conduită prevăzute la alineatele de la 1 la 3 ale articolului 52, ori de câte ori consideră că acestea sunt adecvate în vederea reintegrării sociale.

Articolul 59. Suspendarea provizorie, revocarea, stingerea și substituirea

1. Munca în folosul comunității poate fi suspendată provizoriu pe motiv întemeiat de ordin medical, familial, profesional, social sau de altă natură, perioada de executare a pedepsei neputând, totuși, să depășească 30 de luni.

2. Instanța revocă pedeapsa muncii în folosul comunității și ordonă executarea pedepsei cu închisoarea stabilită în hotărâre dacă autorul, după condamnare:

a) Se pune intenționat în situația de a nu putea munci;

b) Refuză, fără motiv întemeiat, să presteze munca sau încalcă în mod grosolan îndatoririle ce decurg din pedeapsă la care a fost condamnat; sau

c) Săvârșește infracțiunea pentru care a fost condamnat și dovedește astfel că scopul pedepsei cu munca în folosul comunității nu a fost atins.

3. Se aplică corespunzător dispozițiile de la articolul 57.

4. Dacă, în cazurile prevăzute la alineatul 2, condamnatul trebuie să execute pedeapsa cu închisoarea, dar a prestat deja muncă în folosul comunității, instanța deduce din perioada de închisoare ce urmează a fi executată zilele de muncă deja prestate, în conformitate cu alineatul 3 al articolului anterior.

5. Dacă prestarea de muncă în folosul comunităţii este considerată satisfăcătoare, instanţa poate declara stinsă pedeapsa nu mai mică de şaptezeci şi două de ore, după executarea a două treimi din hotărâre.

6. Dacă făptuitorul nu poate presta munca la care a fost condamnat dintr-o cauza care nu îi este imputabila, instanţa, în funcţie de ceea ce se dovedeşte mai adecvat pentru îndeplinirea finalităţii pedepsei:

a) Înlocuieşte pedeapsa cu închisoarea stabilită în hotărâre cu amenda de până la 240 de zile, cu aplicarea corespunzătoare a dispoziţiilor de la alineatul 2 al articolului 45; sau

b) Suspendă executarea pedepsei cu închisoarea stabilită în hotărâre pe o perioadă de la unu la trei ani, subordonând-o, conform dispoziţiilor de la articolele 51 şi 52, îndeplinirii unor îndatoriri sau reguli de conduită adecvate.

Articolul 60. Mustrarea

1. Dacă autorului i se cuvine o pedeapsă cu amendă nu mai mare de 240 de zile, instanţa se poate limita la o mustrare.

2. Mustrarea are loc doar dacă prejudiciul a fost reparat, iar instanţa decide că astfel finalitatea pedepsei este îndeplinită în mod adecvat şi suficient.

3. De regulă, mustrarea nu se aplică dacă autorul, în cei trei ani anteriori faptei, a mai primit o condamnare, inclusiv mustrare.

4. Mustrarea constă într-o critică solemnă făcută autorului, în cadrul audierii, de către instanţă.

SECŢIUNEA IV
Liberarea condiţionată

Articolul 61. Premise şi durată

1. Aplicarea liberării condiţionate depinde întotdeauna de consimţământul condamnatului.

2. Instanţa îl liberează condiţionat pe cel condamnat la pedeapsa cu închisoarea atunci când jumătate din pedeapsă a fost executată, dar nu mai puţin de şase luni, dacă:

a) este întemeiată aşteptarea potrivit căreia, având în vedere circumstanţele faptei, viaţa anterioară a autorului, personalitatea şi evoluţia sa pe durata executării închisorii, acesta, în libertate, va duce o viaţă responsabilă din punct de vedere social, fără a mai săvârşi infracţiuni; şi

b) liberarea se dovedeşte compatibilă cu apărarea ordinii şi păcii sociale.

3. Instanţa îl liberează condiţionat pe condamnat în momentul în care două treimi din pedeapsă sunt executate, dar nu mai puţin de şase luni, cu condiţia verificării cerinţei de la litera a) a alineatului anterior.

4. Fără a se aduce atingere dispoziţiilor de la alineatele anterioare, condamnatul la pedeapsa cu închisoarea mai mare de şase ani este liberat condiţionat de îndată ce a executat cinci şesimi din pedeapsă.

5. În oricare din cazuri, liberarea condiţionată are o durată egală cu perioada de detenţie care mai trebuie executată, până la maxim cinci ani, surplusul de pedeapsă considerându-se stins, după această perioadă.

Articolul 62. Adaptarea la liberarea condiţionată

În scopul adaptării la liberarea condiţionată, cu verificarea premizelor prevăzute la articolul anterior, aceasta poate fi anticipată de către instanţă pentru o perioadă de maxim un an, condamnatul fiind supus în perioada de anticipare, pe lângă îndeplinirea celorlalte condiţii impuse, regimului de detenţie la domiciliu, cu supravegherea prin mijloace tehnice de control la distanţă.

Articolul 63. Eliberarea condiţionată în caz de executare succesivă a mai multor pedepse

1. În cazul executării mai multor pedepse cu închisoarea, pedeapsa care trebuie executată în primul rând este întreruptă atunci când jumătate din aceasta a fost executată.

2. În cazurile prevăzute la alineatul anterior, instanţa decide cu privire la liberarea condiţionată în momentul în care poate face acest lucru, simultan, în raport cu toate pedepsele.

3. Dacă suma pedepselor care trebuie executate succesiv depăşeşte şase ani de închisoare, instanţa îl liberează condiţionat pe cel condamnat, dacă nu au făcut-o deja, de îndată ce cinci şesimi din suma pedepselor au fost executate.

4. Dispoziţiile de la alineatele anterioare nu se aplică în cazul în care executarea pedepsei este rezultatul revocării liberării condiţionate.

Articolul 64. Regimul liberării condiţionate

1. Se aplică în mod corespunzător liberării condiţionate dispoziţiile de la articolul 52, cele de la alineatul 1 şi 2 ale articolului 53, de la articolul 54, de la literele a) şi c) ale articolului 55, de la alineatul 1 al articolului 56 şi cele de la articolul 57.

2. Revocarea liberării condiţionate atrage după sine executarea pedepsei cu închisoarea neexecutată încă.

3. În ceea ce priveşte pedeapsa cu închisoarea care este executată, se poate acorda din nou liberarea condiţionată conform dispoziţiilor de la articolul 61.

CAPITOLUL III
Pedepse accesorii şi efecte ale pedepselor

Articolul 65. Principii generale

1. Nicio pedeapsă nu implică ca efect necesar pierderea drepturilor civile, profesionale sau politice.

2. Legea poate decide ca anumitor infracțiuni să le corespundă interdicția de exercitare a anumitor drepturi sau profesii.

Articolul 66. Interdicția exercitării funcției

1. Titularului funcției publice, funcționarului public sau reprezentantului din administrație care, în exercițiul activității pentru care a fost ales sau numit, săvârșește o infracțiune sancționată cu pedeapsa cu închisoarea mai mare de trei ani, i se interzice, de asemenea, exercitarea acelei funcții pe o perioadă de la doi la cinci ani atunci când fapta:

a) A fost săvârșită prin abuzul grav și flagrant de funcție sau cu încălcarea gravă și evidentă a îndatoririlor inerente acesteia;

b) Dă dovadă de lipsă de demnitate în exercitarea funcției; sau

c) Implică pierderea încrederii necesare exercitării funcției.

2. Dispozițiile de la alineatul anterior se aplică în mod corespunzător profesiilor sau activităților a căror exercitare depinde de titlu public sau de autorizarea sau aprobarea autorității publice.

3. Nu se deduce din perioada de interdicție perioada în care autorul a fost privat de libertate în virtutea măsurii coercitive, pedepsei sau măsurii de siguranță.

4. Dispozițiile de la alineatele 1 și 2 încetează dacă, pentru aceeași faptă, se aplică măsura de siguranță de interdicție a activității, conform prevederilor articolului 100.

5. Ori de câte ori titularul funcției publice, funcționarul public sau reprezentantul din administrație este condamnat pentru comiterea unei infracțiuni, instanța comunică condamnarea autorității în subordinea căreia se află acesta.

Articolul 67. Suspendarea exercitării funcției

1. Inculpatul condamnat definitiv la pedeapsa cu închisoarea care nu a fost demis disciplinar din funcția publică pe care o ocupă, se supune suspendării din funcție pe durată executării pedepsei.

2. Suspendarea prevăzută la alineatul anterior are efecte care, conform legislației respective, însoțesc sancțiunea disciplinară a suspendării exercitării funcției.

3. Dispozițiile de la alineatele anterioare se aplică corespunzător profesiilor și activităților a căror exercitare depinde de titlul public sau de autorizarea sau aprobarea autorității publice.

Articolul 68. Efectele interdicției și suspendării exercitării funcției

1. Cu excepția cazului în care există alte prevederi, interdicția și suspendarea exercitării funcției publice atrage după sine pierderea drepturilor și privilegiilor atribuite titularului, funcționarului sau reprezentantului, pe perioadă corespunzătoare.

2. Interdicția exercitării funcției publice nu exclude posibilitatea ca titularul, funcționarul sau reprezentantul să fie numit într-o funcție care poate fi

exercitată fără condițiile de demnitate și încredere ale funcției a cărei exercitare a fost interzisă.

3. Dispozițiile de la alineatele anterioare se aplică corespunzător profesiilor sau activităților a căror exercitare depinde de titlul public sau de autorizația sau aprobarea autorității publice.

Articolul 69. Interdicția de a conduce vehicule cu motor

1. Îi este interzis să conducă vehicule cu motor pe o perioadă de la 3 luni la trei ani celui care a fost pedepsit pentru:

a) infracțiunile de omucidere sau vătămare corporală comise în timpul conducerii unui vehicul motorizat cu încălcarea regulilor de circulație rutieră și pentru infracțiunile prevăzute la articolele 291 și 292;

b) pentru infracțiunea comisă prin utilizarea vehiculului și a cărei executare a fost înlesnită de acesta în mod relevant; sau

c) pentru infracțiunea de nesupunere comisă prin refuzul de a se supune probelor stabilite prin lege în vederea detectării consumului de alcool, stupefiante, substanțe psihotrope sau produse cu efect similar la volan.

2. Interdicția produce efecte de la data la care hotărârea devine definitivă și poate cuprinde vehicule cu motor de orice categorie.

3. În termen de 10 zile de la data rămânerii definitive și irevocabile a sentinței, condamnatul predă la secretariatul instanței sau la orice post de poliție, care îl va trimite acolo, permisul auto, dacă acesta nu a fost deja reținut în timpul procesului.

4. Secretariatul instanței comunică interdicția Direcției Rutiere Generale în termen de 20 de zile de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii, iar Ministerului Public situațiile de neîndeplinire a dispozițiilor de la alineatul anterior.

5. În cazul unui permis auto emis în străinătate cu valoare internațională, confiscarea poate fi înlocuită cu o adnotare a Direcției Rutiere Generale pe permisul respectiv referitoare la interdicția pronunțată. Dacă adnotarea nu este posibilă, secretariatul instanței, prin intermediul Direcției Rutiere Generale, comunică decizia organismului competent din țara care a emis permisul.

6. Nu se ia în calcul în ceea ce privește perioada de interdicție, perioada în care autorul a fost privat de libertate în virtutea măsurii coercitive, a pedepsei sau măsurii de siguranță.

7. Dispozițiile de la alineatul 1 încetează atunci când, pentru aceeași faptă, s-a aplicat anularea sau interdicția de a primi permis auto în conformitate cu dispozițiile de la articolul 101.

Articolul 69-A. Declarația de nedemnitate succesorală

Hotărârea prin care este condamnat autorul sau complicele la infracțiunea de omucidere, chiar și neconsumată, contra testatorului sau contra soțului, descendentului, ascendentului, adoptantului sau adoptatului, poate declara

nedemnitatea succesorală a celui condamnat conform şi în scopurile prevăzute la litera a) a articolului 2034 şi la articolul 2037 din Codul civil, fără a aduce atingere dispoziţiilor de la articolul 2036 ale aceluiaşi cod.

Articolul 69-B. Interdicţia exercitării funcţiei pentru infracţiuni împotriva autodeterminării şi libertăţii sexuale

1. Poate fi condamnat la interdicţia exercitării profesiei, ocupaţiei, funcţiei sau activităţii publice sau private, chiar şi neremunerate, a cărei exercitare presupune contactul regulat cu minori, pe o perioadă de la doi la douăzeci de ani, avându-se în vedere gravitatea concretă a faptei şi legătura cu funcţia exercitată de către autor, cel care este pedepsit pentru una din infracţiunile prevăzute la articolele 163 - 176-A, atunci când victima nu este minoră.

2. Este condamnat la interdicţia exercitării profesiei, ocupaţiei, funcţiei sau activităţii publice sau private, a cărei exercitare presupune contactul regulat cu minori, pe o perioadă de la cinci la douăzeci de ani, cel care este pedepsit pentru una din infracţiunile prevăzute la articolele 163 - 176-A, atunci când victima este minoră.

3. Este condamnat la interzicerea exercitării funcţiilor sau activităţilor publice sau private, chiar şi neremunerate, în instituţiile prevăzute la alineatul 1 al articolului 166, pe o perioadă de la cinci la douăzeci de ani, cel care este pedepsit pentru infracţiunea prevăzută la articolul 166.

Articolul 69-C. Interdicţia încredinţării minorului şi a exercitării responsabilităţilor parentale

1. I se poate interzice încredinţarea minorului, în special adopţia, custodia, curatela, asistenţa maternală, sprijinul civil, tutela, pe o perioadă de la doi la 20 de ani, având în vedere gravitatea concretă a faptei şi legătură acesteia cu funcţia exercitată de autor, celui care este pedepsit pentru una din infracţiunile prevăzute la articolele 163 - 176-A, atunci când victimă nu este minoră.

2. I se interzice încredinţarea minorului, în special adopţia, custodia, curatela, asistenţa maternală, sprijinul civil, tutela, pe o perioadă de la cinci la 20 de ani, având în vedere gravitatea concretă a faptei şi legătura acesteia cu funcţia exercitată de autor, celui care este pedepsit pentru una din infracţiunile prevăzute la articolele 163 - 176-A, atunci când victima este minoră.

3. I se interzice exercitarea responsabilităţilor parentale, pe o perioadă de la cinci la 20 de ani, celui care este pedepsit pentru una din infracţiunile de la articolele 163 - 176-A, comisă împotrivă descendentului autorului, soţului sau persoanei cu care autorul are o relaţie similară cu cea a soţilor.

4. Se aplică dispoziţiile de la alineatele 1 şi 2 cu privire la relaţiile stabilite deja.

CAPITOLUL IV
Individualizarea pedepsei

SECȚIUNEA I
Reguli generale

Articolul 70. Criteriul alegerii pedepsei

Dacă unei infracțiuni i se aplică, alternativ, o pedeapsă privativă de libertate și pedeapsă neprivativă de libertate, instanța o preferă pe cea de-a doua ori de câte ori aceasta îndeplinește în mod adecvat și suficient finalitatea pedepsei.

Articolul 71. Determinarea pedepsei

1. Determinarea pedepsei, în limitele stabilite de lege, se face în funcție de culpa autorului și de exigențele de prevenție.

2. În determinarea concretă a pedepsei, instanța ia în considerare toate circumstanțele care, fără a face parte din tipul respectiv de infracțiune, sunt în favoarea sau defavoarea autorului, analizând următoarele:

a) gradul de ilegalitate a faptei, modul de executare a acesteia și gravitatea consecințelor sale, precum și gradul de încălcare a îndatoririlor impuse autorului;

b) intensitatea intenției sau neglijenței;

c) sentimentele manifestate la comiterea infracțiunii și scopurile sau motivele care au determinat-o;

d) condițiile personale ale autorului și situația economică a acestuia;

e) comportamentul anterior și posterior faptei, mai ales atunci când acesta este menit să repare consecințele infracțiunii;

f) lipsa de pregătire în vederea menținerii unei conduite legale, manifestată în faptă, atunci când această lipsă trebuie să fie cenzurată prin aplicarea legii.

3. În hotărâre sunt menționate în mod expres temeiurile măsurii pedepsei.

Articolul 72. Atenuarea specială a pedepsei

1. Instanța atenuează în mod special pedeapsa, în afara cazurilor prevăzute expres de lege, atunci când există circumstanțe anterioare sau posterioare infracțiunii sau simultane acesteia, care diminuează mult caracterul ilicit al faptei, culpa autorului sau necesitatea pedepsei.

2. În sensul dispozițiilor de la alineatul anterior, sunt luate în considerare, printre altele, următoarele circumstanțe:

a) autorul a acționat sub influența amenințării grave sau sub ascendentul persoanei de care depinde sau căreia îi datorează supunere;

b) comportamentul autorului a fost determinat de un motiv onorabil, la solicitarea insistentă sau tentația victimei, prin provocare injustă sau jignire nemeritată;

c) au existat acte demonstrative de regret sincer din partea autorului, şi anume, repararea prejudiciilor cauzate în măsura în care îi stă în putinţă;

d) a trecut o perioadă îndelungată de timp de la comiterea infracţiunii, iar autorul şi-a menţinut comportamentul corect.

3. Poate fi luată în considerare o singură dată circumstanţa care, prin ea însăşi sau împreună cu altele, a dus la atenuarea special prevăzută în lege şi la cea prevăzută la prezentul articol.

Articolul 73. Condiţiile atenuării speciale

1. Ori de câte ori se decide atenuarea specială a pedepsei, se vor respecta următoarele cu privire la limitele pedepsei aplicabile:

a) Limita maximă a pedepsei cu închisoarea este redusă cu o treime;

b) Limita minimă a pedepsei cu închisoarea este redusă cu o cincime dacă este egală sau mai mare de trei ani şi la minimul legal dacă este mai mică;

c) Limita maximă a pedepsei amenzii este redusă cu o treime, iar limita minimă se reduce la minimul legal;

d) Dacă limita maximă a pedepsei cu închisoarea nu este mai mare de trei ani, aceasta poate fi înlocuită cu amendă, în limitele generale.

2. Pedeapsa special atenuată stabilită concret este pasibilă de înlocuire, în conformitate cu termenii generali.

Articolul 74. Scutirea de pedeapsă

1. Atunci când infracţiunea se sancţionează cu pedeapsa cu închisoarea nu mai mare de şase luni sau doar cu amendă nu mai mare de 120 de zile, instanţa îl poate declara vinovat pe inculpat, fără a aplica însă nicio pedeapsă:

a) Caracterul ilicit al faptei şi culpă autorului sunt neglijabile;

b) Prejudiciul a fost reparat; şi

c) Scutirii de pedeapsă nu se opun raţiuni care ţin de prevenţie.

2. Dacă judecătorul are motive să creadă că repararea prejudiciului este pe cale de a se verifica, poate amâna hotărârea în vederea reanalizării cazului în termen de un an, la o dată pe care o stabileşte pe loc.

3. Atunci când o altă normă admite, cu caracter facultativ, scutirea de pedeapsă, aceasta poate fi decisă doar cu verificarea cerinţelor de la literele de la alineatul 1.

SECŢIUNEA II
Recidiva

Articolul 75. Premise

1. Este pedepsit ca recidivist cel care, pe cont propriu sau sub orice formă de participaţie, comite o infracţiune cu premeditare pasibilă de pedeapsă cu închisoarea efectivă mai mare de şase luni, după ce a fost condamnat prin hotărâre definitivă şi irevocabilă la pedeapsa cu închisoarea efectivă mai

mare de şase luni pentru o altă infracţiune cu premeditare, dacă, conform împrejurărilor cazului, autorul trebuie condamnat, întrucât condamnarea sau condamnările anterioare nu au fost un avertisment suficient pentru prevenirea altor infracţiuni.

2. Infracţiunea anterioară pentru care autorul a fost condamnat nu prezintă relevanţă în ceea ce priveşte recidiva dacă între comiterea ei şi infracţiunea următoare s-au scurs mai mult de cinci ani; în acest termen nu este luată în considerare perioada în care autorul a executat o măsură procedurală, pedeapsă sau măsură de siguranţă privativă de libertate.

3. Condamnările pronunţate de către instanţele străine sunt relevante în ceea ce priveşte recidiva conform dispoziţiilor de la alineatele anterioare, atât timp cât fapta constituie infracţiune potrivit legii portugheze.

4. Prescrierea pedepsei, amnistia, iertarea generică şi graţierea nu împiedică verificarea recidivei.

Articolul 76. Efecte

1. În caz de recidivă, limita minimă a pedepsei aplicabile este sporită cu o treime, iar limita maximă rămâne neschimbată. Agravarea nu poate depăşi măsura pedepsei mai severe aplicată la condamnările anterioare.

2. Dispoziţiile referitoare la pedeapsa relativ nedeterminată, atunci când sunt aplicabile, prevalează asupra regulilor pedepsei recidivei.

SECŢIUNEA III
Pedepsirea concursului de infracţiuni şi a infracţiunii continuate

Articolul 77. Regulile de pedepsire a concursului

1. Atunci când o persoană săvârşeşte mai multe infracţiuni înainte ca sentinţa de condamnare pentru oricare dintre ele să rămână definitivă şi irevocabilă este condamnată la o pedeapsă unică. La stabilirea pedepsei sunt analizate, în ansamblu, faptele şi personalitatea autorului.

2. Pedeapsa aplicabilă are ca limită maximă suma pedepselor aplicate concret diferitelor infracţiuni, fără a putea depăşi 25 de ani atunci când e vorba de pedeapsa cu închisoarea şi 900 de zile când vorbim despre pedeapsa amenzii; iar ca limită minimă cea mai mare dintre pedepsele aplicate concret diferitelor infracţiuni.

3. Dacă pedepsele aplicate infracţiunilor în concurs sunt unele cu închisoarea, altele cu amenda, natura diferită a acestora se menţine în pedeapsă unică ce rezultă din aplicarea criteriilor stabilite la alineatele anterioare.

4. Pedepsele accesorii şi măsurile de siguranţă se aplică întotdeauna autorului, deşi sunt prevăzute doar de una din legile aplicabile.

Articolul 78. Cunoaşterea incidentală a concursului

1. Dacă, după o hotărâre de condamnare definitivă şi irevocabilă, se dovedeşte că autorul a comis, anterior acelei condamnări, altă infracţiune sau infracţiuni, se aplică regulile de la articolul anterior, pedeapsa care a fost deja executată fiind dedusă din pedeapsa unică aplicată pentru concursul de infracţiuni.

2. Dispoziţiile de la alineatul anterior se aplică doar infracţiunilor ale căror condamnări sunt definitive şi irevocabile.

3. Pedepsele accesorii şi măsurile de siguranţă aplicate prin hotărârea anterioară sunt menţinute, cu excepţia cazului în care acestea nu se dovedesc necesare în vederea noii hotărâri; dacă se aplică doar infracţiunii ce rămâne de analizat, sunt dispuse doar dacă se dovedesc necesare în raport cu hotărârea anterioară.

Articolul 79. Pedepsirea infracţiunii continuate

1. Infracţiunea continuată se sancţionează cu pedeapsa aplicabilă celei mai grave fapte care include continuarea.

2. Dacă, după ce hotărârea de condamnare a rămas definitivă şi irevocabilă, instanţa ia la cunoştinţă de o faptă mai gravă care include continuarea, pedeapsa care i se aplică o înlocuieşte pe cea anterioară.

SECŢIUNEA IV
Deducerea

Articolul 80. Măsuri procedurale

1. Detenţia, închisoarea preventivă şi obligaţia de a nu părăsi domiciliul executate de către făptuitor sunt deduse în întregime din executarea pedepsei cu închisoarea, chiar dacă au fost aplicate într-un proces diferit de cel în care a fost condamnat, atunci când fapta pentru care a fost condamnat a fost comisă anterior hotărârii finale din procesul în cadrul căruia măsurile au fost aplicate.

2. Dacă se aplică pedeapsa amenzii, detenţia, închisoarea preventivă şi obligaţia de a nu părăsi domiciliul sunt deduse la o rată de o zi de privare de libertate pentru, cel puţin, o zi de amendă.

Articolul 81. Pedeapsa anterioară

1. Dacă pedeapsa impusă prin hotărâre definitivă şi irevocabilă este substituită ulterior cu alta, se deduce din aceasta pedeapsa anterioară, în măsura în care a fost deja executată.

2. Dacă pedeapsa anterioară şi cea posterioară sunt de natură diferită, se deduce din noua pedeapsă ceea ce pare echitabil.

Articolul 82. Măsura procedurală sau pedeapsa aplicate în străinătate

Se deduce, conform prevederilor de la articolele anterioare, orice măsură procedurală sau pedeapsă aplicată autorului în străinătate, pentru aceeaşi sau aceleaşi fapte.

CAPITOLUL V
Pedeapsa relativ nedeterminată

SECŢIUNEA I
Predispoziţia spre delincvenţă

Articolul 83. Premise şi efecte

1. Cel care comite o infracţiune cu premeditare căreia trebuie să i se aplice concret pedeapsa cu închisoarea efectivă mai mare de doi ani şi a comis anterior două sau mai multe infracţiuni cu premeditare, iar fiecăreia dintre acestea i s-a aplicat sau i se aplică, de asemenea, pedeapsa cu închisoarea efectivă mai mare de doi ani, se sancţionează cu o pedeapsă relativ nedeterminată, ori de câte ori evaluarea de ansamblu a faptelor săvârşite şi a personalităţii autorului dezvăluie o puternică înclinaţie spre comiterea de infracţiuni, care încă persistă în momentul condamnării.

2. Pedeapsa relativ nedeterminată are un minim corespunzător a două treimi din pedeapsa cu închisoarea care, concret, s-ar cuveni infracţiunii săvârşite şi un maxim corespunzător acestei pedepse sporit cu şase ani, fără a depăşi însă douăzeci şi cinci de ani în total.

3. Orice infracţiune anterioară nu mai este luată în considerare în sensul dispoziţiilor de la alineatul 1, atunci când între săvârşirea ei şi infracţiunea următoare s-au scurs mai mult de cinci ani; în acest termen nu este socotită perioada în care autorul a executat o măsură procedurală, pedeapsă cu închisoarea sau măsură de siguranţă privativă de libertate.

4. Se iau în considerare, conform dispoziţiilor de la alineatele anterioare, faptele judecate într-o ţară străină pentru care s-a aplicat pedeapsa cu închisoarea efectivă mai mare de doi ani, atât timp cât acelor fapte le este aplicabilă, potrivit legislaţiei portugheze, pedeapsa cu închisoarea mai mare de doi ani.

Articolul 84. Alte cazuri de aplicare a pedepsei

1. Cel care comite o infracţiune cu intenţie căreia trebuie să i se aplice concret pedeapsa cu închisoarea efectivă şi a mai săvârşit anterior patru sau mai multe infracţiuni cu premeditare, iar fiecăreia dintre acestea s-a aplicat sau se aplică pedeapsa cu închisoarea efectivă, se sancţionează cu o pedeapsă relativ nedeterminată ori de câte ori se verifică celelalte premize stabilite la alineatul 1 al articolului anterior.

2. Pedeapsa relativ nedeterminată are un minim corespunzător a două treimi din pedeapsa cu închisoarea care, concret, s-ar cuveni infracţiunii

săvârşite şi un maxim corespunzător acestei pedepse sporit cu patru ani, fără a depăşi însă douăzeci şi cinci de ani în total.

3. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatul 3 al articolului anterior.

4. Se iau în considerare, conform dispoziţiilor de la alineatele anterioare, faptele judecate într-o ţară străină pentru care s-a aplicat pedeapsa cu închisoarea efectivă, atât timp cât acelor fapte le este aplicabilă, potrivit legislaţiei portugheze, pedeapsa cu închisoarea.

Articolul 85. Restricţii

1. Dacă infracţiunile au fost comise înainte ca autorul să împlinească vârstă de 25 de ani, dispoziţiile de la articolele 83 şi 84 se aplică doar dacă acesta a executat închisoare cel puţin un an.

2. În cazul de la alineatul anterior, limita maximă a pedepsei relativ nedeterminată corespunde unei creşteri cu patru sau cu doi ani a pedepsei cu închisoarea care s-ar cuveni, concret, infracţiunii comise, în funcţie de verificarea premizelor de la articolul 83 sau 84.

3. Termenul menţionat la alineatul 3 al articolului 83 este, în scopul dispoziţiilor de la prezentul articol, de trei ani.

SECŢIUNEA II
Alcoolicii şi cazuri echivalente

Articolul 86. Premise şi efecte

1. Dacă un alcoolic sau o persoană cu tendinţa de a abuza de băuturile alcoolice comite o infracţiune pentru care trebuie să se aplice, concret, pedeapsa cu închisoarea efectivă, iar anterior a mai comis o infracţiune căreia i s-a aplicat, de asemenea, pedeapsa cu închisoarea efectivă, se sancţionează cu o pedeapsă relativ nedeterminată ori de câte ori infracţiunile au fost comise în stare de ebrietate sau au avut legătură cu alcoolismul sau cu tendinţa autorului.

2. Pedeapsa relativ nedeterminată are un minim corespunzător a două treimi din pedeapsa cu închisoarea care, concret, s-ar cuveni infracţiunii comise şi un maxim corespunzător acestei pedepse sporită cu doi ani la prima condamnare şi cu patru la următoarele, fără a depăşi douăzeci şi cinci de ani în total.

Articolul 87. Scopul executării pedepsei

Executarea pedepsei prevăzute la articolul anterior este orientată în sensul combaterii alcoolismului autorului sau eliminării tendinţei de abuz a băuturilor alcoolice.

Articolul 88. Abuzul de stupefiante

Dispoziţiile de la articolele 86 şi 87 se aplică corespunzător celor care abuzează de stupefiante.

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

SECȚIUNEA III
Dispoziții comune

Articolul 89. Planul de readaptare

1. În cazul aplicării pedepsei relativ nedeterminată, este elaborat, cât mai curând posibil, un plan individual de readaptare a delincventului pe baza a ceea ce se cunoaşte despre el şi, ori de câte ori este posibil, cu acordul acestuia.

2. Pe parcursul executării pedepsei planul se modifică în funcție de progresul delincventului şi de celelalte circumstanțe relevante.

3. Planul şi modificările acestuia sunt comunicate delincventului.

Articolul 90. Liberarea condiționată şi eliberarea de probă

1. Cu până la două luni înainte de a se atinge limita minimă a pedepsei relativ nedeterminată, administrația penitenciarului trimite către instanță o opinie motivată cu privire la acordarea liberării condiționate, cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor de la alineatele 1 şi 3 ale articolului 61 şi ale articolului 64.

2. Liberarea condiționată are o durată egală cu perioada necesară pentru atingerea limitei maxime a pedepsei, dar niciodată mai mare de cinci ani.

3. Dacă liberarea condiționată la care fac referire alineatele anterioare nu este acordată sau este revocată, se aplică corespunzător, din momentul în care se dovedeşte executată pedeapsa, care s-ar cuveni, concret, infracțiunii comise, dispozițiile de la alineatul 1 al articolului 92, de la alineatele 1 şi 2 ale articolului 93 şi cele de la articolele 94 şi 95.

Articolul 90-A. Pedepse aplicabile persoanelor juridice

1. Pentru infracțiunile prevăzute la alineatul 2 al articolului 11 se aplică persoanelor juridice şi entităților echivalente pedepsele principale cu amendă sau dizolvarea.

2. Pentru aceleaşi infracțiuni le pot fi aplicate persoanelor juridice şi entităților echivalente următoarele pedepse accesorii:

a) Ordin judecătoresc;

b) Interzicerea exercitării activității;

c) Interdicția de a încheia anumite contracte sau contracte cu anumite entități;

d) Pierderea dreptului de a primi subvenții sau stimulente;

e) Închiderea societății;

f) Divulgarea hotărârii de condamnare.

Articolul 90-B. Amenda

1. Limitele minime şi maxime ale amenzii aplicabile persoanelor juridice şi entităților echivalente se stabilesc având ca reper pedeapsa cu închisoarea prevăzută pentru persoanele fizice.

2. O lună de închisoare corespunde, pentru persoanele juridice şi entităţile echivalente, a 10 zile de amendă.

3. Ori de câte ori pedeapsa aplicabilă persoanelor fizice se stabileşte exclusiv sau alternativ în amendă, se aplică persoanelor juridice sau entităţilor echivalente aceleaşi zile de amendă.

4. Amenda se stabileşte în zile, în conformitate cu criteriile stabilite la alineatul 1 al articolului 71.

5. Fiecare zi de amendă corespunde unei sume cuprinse între 100 de euro şi 10.000 de euro, pe care instanţa o stabileşte în funcţie de situaţia economică şi financiară a celui condamnat şi de îndatoririle sale faţă de salariaţi, cu aplicarea dispoziţiilor de la alineatele 3 şi 5 ale articolului 47.

6. La încheierea termenului de plată a amenzii sau a anumitor tranşe fără ca plata să fi fost efectuată, instanţa trece la executarea silită a activelor persoanei juridice sau entităţii echivalente.

7. Amenda care nu a fost achitată în mod voluntar sau coercitiv nu poate fi convertită în închisoare subsidiară.

Articolul 90-C. Mustrarea

1. Dacă persoanei juridice sau entităţii echivalente i se aplică pedeapsa amenzii nu mai mare de 240 de zile, instanţa se poate limita la o mustrare, cu aplicarea corespunzătoare a dispoziţiilor de la alineatele 2 şi 3 ale articolului 60.

2. Mustrarea constă într-o critică orală solemnă făcută în cadrul audierii, de către instanţă, reprezentantului legal al persoanei juridice sau entităţii echivalente sau, în lipsa acestuia, unei alte persoane care ocupă în cadrul ei o poziţie de conducere.

Articolul 90-D. Garanţia de bună purtare

1. Dacă persoanei juridice sau entităţii echivalente trebuie să i se aplice pedeapsa amenzii nu mai mare de 600 de zile, instanţa o poate înlocui cu garanţia bunei purtări, de la 1.000 la 1.000.000 de euro, pe o perioadă de la unu la cinci ani.

2. Garanţia se declară pierdută în favoarea Statului dacă persoana juridică sau entitatea echivalentă comite o nouă infracţiune pentru care este condamnată pe durata termenului, în caz contrar fiindu-i restituită.

3. Garanţia poate fi furnizată printr-un depozit, gaj, ipotecă, garanţie bancară sau obligaţiune.

4. Instanţa revocă pedeapsa garanţiei bunei purtări şi ordonă executarea pedepsei amenzii pronunţată în hotărâre dacă persoana juridică sau entitatea echivalentă nu furnizează garanţia în termenul fixat.

Articolul 90-E. Supravegherea judiciară

1. Dacă persoanei juridice sau entităţii echivalente trebuie să i se aplice pedeapsa amenzii nu mai mare de 600 de zile, instanţa se poate limita la decizia

de supraveghere a acesteia de către un reprezentant judiciar pe o perioadă de la unu la cinci ani, acesta urmând să auditeze activitatea care a determinat condamnarea.

2. Reprezentantul judiciar nu are autoritate de gestiune a persoanei juridice sau a entității echivalente.

3. Reprezentantul judiciar informează instanța cu privire la evoluția activității persoanei juridice sau entității echivalente semestrial sau ori de câte ori consideră necesar.

4. Instanța revocă pedeapsa supravegherii judiciare și ordonă executarea pedepsei amenzii stabilită prin hotărâre dacă persoană juridică sau entitatea echivalentă, după condamnare, săvârșește infracțiunea pentru care a fost condamnată și dovedește că finalitatea pedepsei supravegherii judiciare nu a fost atinsă.

Articolul 90-F. Pedeapsa dizolvării

Instanța adoptă pedeapsa dizolvării atunci când persoana juridică sau entitatea echivalentă a fost creată cu intenția exclusivă sau predominantă de a comite infracțiunile de la alineatul 2 al articolului 11 sau atunci când comiterea repetată a acestor infracțiuni dovedește faptul că persoana juridică sau entitatea echivalentă este utilizată exclusiv sau predominant în acest scop de cel care ocupă o poziție de conducere în cadrul ei.

Articolul 90-G. Ordinul judecătoresc

1. Instanța poate ordona persoanei juridice sau entității echivalente să adopte anumite măsuri, și anume cele care sunt necesare pentru încetarea activității ilicite sau evitarea consecințelor acesteia.

2. Instanța stabilește termenul în care ordinul trebuie îndeplinit de la momentul rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii.

Articolul 90-H. Interdicția de a încheia contracte

Interdicția de a încheia anumite contracte sau contracte cu anumite entități se aplică pe o perioadă de la unu la cinci ani persoanei juridice sau entității echivalente.

Articolul 90-I. Pierderea dreptului de a beneficia de subvenții sau stimulente

Pierderea dreptului de a beneficia de subvenții sau stimulente acordate de Stat și celelalte persoane juridice publice se aplică, pe o perioadă de la unu la cinci ani, persoanei juridice sau entității echivalente.

Articolul 90-J. Interzicerea exercitării activității

1. Instanța poate ordona interdicția exercitării anumitor activități, pe o perioadă de la trei luni la cinci ani, atunci când infracțiunea a fost comisă în exercițiul acestor activități.

2. Atunci când persoana juridică sau entitatea echivalentă săvârşeşte o infracţiune sancţionată cu pedeapsa amenzii mai mare de 600 de zile, instanţa poate decide interzicerea definitivă a anumitor activităţi.

3. În cazul prevăzut la alineatul anterior, instanţa poate reabilita persoana juridică sau entitatea echivalentă dacă aceasta s-a comportat, pe o perioadă de cinci ani de la executarea pedepsei principale, într-un mod care face rezonabilă presupunerea că nu va mai comite noi infracţiuni.

Articolul 90-L. Închiderea societăţii

1. Instanţa poate ordona închiderea societăţii pe o perioadă de la trei luni la cinci ani, atunci când infracţiunea a fost comisă în cadrul respectivei activităţi.

2. Atunci când persoana juridică sau entitatea echivalentă comite o infracţiune sancţionată cu pedeapsa amenzii mai mare de 600 de zile, instanţa poate decide închiderea definitivă a societăţii.

3. În cazul prevăzut la alineatul anterior, instanţa poate reabilita persoana juridică sau entitatea echivalentă şi poate autoriza redeschiderea societăţii dacă aceasta s-a comportat, pe o perioadă de cinci ani de la executarea pedepsei principale, într-un mod care face rezonabilă presupunerea că nu va mai săvârşi infracţiuni.

4. Aplicarea pedepsei de închidere nu este împiedicată de transferul societăţii sau de cedarea drepturilor de orice natură, legate de exercitarea activităţii, efectuate după iniţierea procesului sau după săvârşirea infracţiunii, cu excepţia cazului în care cumpărătorul este de bună-credinţă.

5. Închiderea societăţii nu constituie un motiv just de concediere a salariaţilor şi nici temei de suspendare sau reducere a plăţilor respectivelor remuneraţii.

Articolul 90-M. Divulgarea hotărârii de condamnare

1. Decizia de condamnare este întotdeauna publicată în cazurile în care sunt aplicate pedepsele prevăzute la articolele 90-C, 90-J şi 90-L, *fiind posibilă în toate celelalte cazuri.*

2. Ori de câte ori se decide pedeapsa divulgării hotărârii de condamnare, aceasta este efectuată pe cheltuiala celui condamnat, printr-un instrument mass-media stabilit de către instanţă, precum şi prin afişarea anunţului, pe o perioadă de cel puţin 30 de zile, în propria unitate comercială sau industrială sau la sediul exercitării activităţii, într-un mod vizibil pentru public.

3. Divulgarea deciziei de condamnare se face prin extras în care sunt menţionate elementele infracţiunii şi sancţiunile aplicate, precum şi identificarea persoanelor juridice sau a entităţilor echivalente.

CAPITOLUL VII
Măsuri de siguranță

SECȚIUNEA I
Internarea persoanelor care nu pot fi trase la răspundere

Articolul 91. Premise şi durată minimă

1. Cel care comite o faptă ilicită tipică şi se consideră că nu poate fi tras la răspundere, conform prevederilor articolului 20, este internat la ordinul instanței într-o instituție de tratament sau siguranță, ori de câte ori, în virtutea anomaliei psihice şi a gravității faptei săvârşite, este întemeiată temerea că acesta va comite noi fapte de același fel.

2. Atunci când fapta săvârşită de către persoana care nu poate fi trasă la răspundere corespunde unei infracțiuni contra persoanelor sau unei infracțiuni de pericol comun sancționate cu pedeapsa cu închisoarea mai mare de cinci ani, internarea are durata minimă de trei ani, cu excepția cazului în care eliberarea se dovedeşte compatibilă cu apărarea ordinii juridice şi păcii sociale.

Articolul 92. Încetarea şi prorogarea internării

1. Fără a se aduce atingere dispozițiilor de la alineatul 2 al articolului anterior, internarea încetează atunci când instanța constată terminată starea de periculozitate care a generat-o.

2. Internarea nu poate depăşi limita maximă a pedepsei corespunzătoare tipului de infracțiune săvârşită de către persoana ce nu poate fi trasă la răspundere.

3. Dacă fapta săvârşită de către persoana care nu poate fi trasă la răspundere corespunde unei infracțiuni sancționate cu pedeapsă mai mare de opt ani, iar pericolul săvârşirii de noi fapte de aceleași fel este atât de mare încât eliberarea nu este recomandată, internarea poate fi prorogată pe perioade succesive de doi ani până la verificarea situației prevăzute la alineatul 1.

Articolul 93. Revizuirea situației persoanei internate

1. Dacă se invocă existența unei cauze justificative a încetării internării, instanța evaluează chestiunea oricând.

2. Evaluarea este obligatorie, independent de solicitare, după doi ani de la inițierea internării sau de la hotărârea care a menținut-o.

3. Se menține, în oricare dintre cazuri, perioada minimă de internare stabilită la alineatul 2 al articolului 91.

Articolul 94. Eliberarea în regim de probă

1. Dacă din revizuirea menționată la articolul anterior rezultă faptul că există motive care justifică aşteptarea ca finalitatea măsurii să poată fi atinsă în mediu deschis, instanța eliberează persoana condamnată în regim de probă.

2. Perioada de libertate în regim de probă se stabileşte între un minim de doi ani şi un maxim de cinci, fără a putea să depăşească, totuşi, perioada rămasă până la atingerea limitei maxime a duratei de internare.

3. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatele 3 şi 4 ale articolului 98.

4. Dacă nu există motive care să ducă la revocarea eliberării în regim de probă, la terminarea acesteia, măsura internării se declară stinsă. Dacă, la terminarea perioadei de eliberare în regim de probă, se află pe rolul unei instanţe un proces sau un incident care poate să conducă la revocare, măsura se declară stinsă atunci când procesul sau incidentul iau sfârşit şi nu există posibilitatea revocării.

Articolul 95. Revocarea eliberării în regim de probă

1. Eliberarea în regim de probă este revocată atunci când:

a) Comportamentul autorului dovedeşte faptul că internarea este indispensabilă; sau

b) Autorul a fost condamnat la o pedeapsă privativă de libertate şi nu se verifică premizele suspendării executării, conform dispoziţiilor de la alineatul 1 al articolului 50.

2. Revocarea atrage după sine reinternarea, cu aplicarea corespunzătoare a dispoziţiilor de la articolul 92.

Articolul 96. Reexaminarea măsurii de internare

1. Nu poate fi iniţiată executarea măsurii de siguranţă a internării, după doi ani sau mai mult de la hotărârea care a ordonat-o, fără aprecierea subzistenţei premizelor care au stat la baza aplicării ei.

2. Instanţa poate confirma, suspenda sau revoca măsura ordonată.

Articolul 97. Străini care nu pot fi traşi la răspundere

Fără a se aduce atingere dispoziţiilor din tratatele sau convenţiile internaţionale, măsura internării persoanei străine ce nu poate fi trasă la răspundere poate fi înlocuită cu expulzarea de pe teritoriul naţional, conform prevederilor stipulate de legislaţia specială.

SECŢIUNEA II
Suspendarea executării internării

Articolul 98. Premise şi regim

1. Instanţa care ordonă internarea stabileşte, în locul acesteia, suspendarea executării ei dacă este rezonabil să se spere că astfel este atinsă finalitatea măsurii.

2. În cazul prevăzut la alineatul 2 al articolului 91, suspendarea poate avea loc doar dacă se verifică condiţiile enunţate acolo.

3. Decizia de suspendare impune autorului anumite reguli de conduită, în termeni corespunzători celor menţionaţi la articolul 52, necesare în vederea

prevenirii pericolului, precum şi datoria de a se supune tratamentelor şi curelor ambulatorii adecvate şi de a se prezenta la examene şi evaluări în locurile care îi sunt aduse la cunoştinţă.

4. Autorul căruia i-a fost suspendată executarea internării este plasat sub supravegherea serviciilor de reinserţie socială. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la articolele 53 şi 54.

5. Suspendarea executării internării nu poate fi ordonată dacă autorul este condamnat simultan la o pedeapsă privativă de libertate şi nu se verifică premizele suspendării executării acesteia.

6. Se aplică corespunzător:

a) Suspendării executării măsurii de internare dispoziţiile de la articolul 92 şi de la alineatele 1 şi 2 ale articolului 93;

b) Revocării suspendării executării măsurii de internare dispoziţiile de la articolul 95.

SECŢIUNEA III
Executarea pedepsei şi a măsurii privative de libertate

Articolul 99. Regimul

1. Măsura internării este executată înainte de pedeapsa cu închisoarea la care a fost condamnat autorul şi dedusă din aceasta.

2. De îndată ce măsura internării încetează, instanţa îl eliberează condiţionat pe autor dacă perioada executată corespunde unei jumătăţi din pedeapsă, iar eliberarea se dovedeşte compatibilă cu apărarea ordinii juridice şi păcii sociale.

3. Dacă măsura internării trebuie să înceteze, dar nu s-a scurs perioada corespunzătoare unei jumătăţi din pedeapsă, instanţa, la solicitarea celui condamnat, poate să înlocuiască perioada de închisoare care lipseşte până la atingerea acestui termen, până la un an maxim, cu muncă în folosul comunităţii, potrivit dispoziţiilor articolului 58, dacă acest lucru se dovedeşte compatibil cu apărarea ordinii juridice şi păcii sociale. După ce munca a fost prestată, delincventul este eliberat condiţionat.

4. Dacă măsura internării trebuie să înceteze, dar delincventul nu a fost eliberat condiţionat conform dispoziţiilor de la alineatele anterioare, este eliberat după atingerea a două treimi din pedeapsă. La solicitarea celui condamnat, perioada de închisoare care lipseşte până la atingerea a două treimi din pedeapsă poate fi înlocuită, până la un an maxim, cu muncă în folosul comunităţii, conform prevederilor articolului 58.

5. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatele 1 şi 5 ale articolului 61.

6. Dacă prestarea muncii în folosul comunităţii sau liberarea condiţionată sunt revocate, conform termenilor de la alineatul 2 al articolului 59 sau articolului 64, instanţa decide dacă autorul trebuie să execute restul de pedeapsă sau rămâne internat pentru aceeaşi perioadă.

SECȚIUNEA IV
Măsuri de siguranță neprivative de libertate

Articolul 100. Interzicerea activității

1. Celui condamnat pentru o infracțiune săvârșită prin abuz grav în serviciu sau în cadrul activității comerciale sau industriale exercitate sau cu încălcarea gravă a îndatoririlor inerente, sau care a fost achitat doar din lipsa imputabilității, i se interzice exercitarea respectivei activități atunci când, luând în considerare fapta săvârșită și personalitatea lui, temerea că acesta ar putea comite noi fapte de același tip este întemeiată.

2. Perioada de interdicție se stabilește pe o durată de la unu la cinci ani, dar poate fi prelungită pe o nouă durată de până la trei ani dacă, la terminarea termenului fixat în hotărâre, instanța consideră că acesta nu a fost suficient pentru îndepărtarea pericolului care a justificat măsura.

3. Perioada de interdicție curge de la data la care hotărârea rămâne definitivă și irevocabilă, independent de orice interdicție ordonată cu titlu provizoriu pentru aceeași faptă.

4. Interdicția se suspendă pe perioada în care autorul este privat de libertate în virtutea măsurii coercitive procedurale, pedepsei sau măsurii de siguranță. Dacă suspendarea durează doi ani sau mai mult, instanța reexaminează situația care a justificat aplicarea măsurii, confirmând-o sau revocând-o.

Articolul 101. Anularea și interdicția de a primi permis de conducere pentru vehicul cu motor

1. În cazul condamnării pentru o infracțiune săvârșită la volanul unui vehicul cu motor sau legată de conducerea unui astfel de vehicul sau cu încălcarea gravă a îndatoririlor ce revin unui șofer, sau în cazul achitării doar din lipsa imputabilității, instanța decide anularea permisului de conducere, atunci când, luând în considerare fapta comisă și personalitatea autorului:

a) temerea că acesta va comite noi fapte de aceleași tip este întemeiată; sau

b) este considerat inapt pentru a conduce vehicule cu motor.

2. Este susceptibilă de a dovedi inaptitudinea menționată la litera b) a alineatului anterior săvârșirea, printre altele, a faptelor care integrează infracțiunile de:

a) omisiunea acordării de ajutor, conform prevederilor articolului 200, dacă, în mod previzibil, din aceasta rezultă grave prejudicii pentru viața, integritatea fizică sau sănătatea unei persoane;

b) Conducerea periculoasă a unui vehicul rutier, conform prevederilor de la articolul 291;

c) conducerea unui vehicul în stare de ebrietate sau sub influența stupefiantelor, substanțelor psihotrope sau produselor cu efect similar, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 292; sau

d) fapta ilicită tipică comisă în stare de ebrietate, conform termenilor de la articolul 295, dacă fapta săvârşită este una din cele menţionate la alineatele anterioare.

3. Atunci când decide anularea permisului, instanţa stabileşte că autorului nu-i poate fi acordat un nou permis de conducere pentru vehicul cu motor, de orice categorie, pe durata perioadei de anulare. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatele 3, 4, 5 şi 6 ale articolului 69.

4. Dacă autorul faţă de care se verifică premizele de la alineatele 1 şi 2 nu este titularul permisului de conducere, instanţa se limitează la decizia de interdicţie de acordare a permisului, conform prevederilor de la alineatul anterior, hotărârea fiind comunicată Direcţiei Generale Rutiere. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatul 6 al articolului 69.

5. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatul 2, 3 şi 4 ale articolului 100.

6. Dacă autorul a primit deja interdicţia de acordare a permisului în cei cinci ani anteriori săvârşirii faptei, termenul minim de interdicţie este de doi ani.

7. Atunci când se decide anularea permisului auto, obţinerea unui nou permis, atunci când este posibil, depinde întotdeauna de un examen special.

Articolul 102. Aplicarea regulilor de conduită

1. În cazul în care se verifică premizele recidivei prevăzute la articolul 75, sau dacă absenţa acesteia se datorează doar din lipsa imputabilităţii, instanţa poate impune autorului regulile de conduită prevăzute la literele b)-f) de la alineatul 2 al articolului 52, atunci când acestea se dovedesc adecvate pentru evitarea comiterii de noi fapte ilicite tipice de acelaşi fel.

2. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatele 2 şi 3 ale articolului 51, de la alineatele 2, 3 şi 4 ale articolului 100 şi de la alineatele 1 şi 2 ale articolului 103.

Articolul 103. Stingerea măsurilor

1. Dacă, după termenele minime ale măsurilor prevăzute la articolele 100 şi 102 se verifică, la solicitarea autorului, că premizele aplicării acestora nu mai există, instanţa declară stinse măsurile pe care le-a dispus.

2. În caz de respingere, nu poate fi formulată o nouă cerere mai înainte de un an.

CAPITOLUL VIII
Internarea persoanelor cu anomalie psihică care nu pot fi trase la răspundere

Articolul 104. Anomalia psihică anterioară

1. Atunci când autorul nu este declarat lipsit de capacitate din punct de vedere legal şi este condamnat la închisoare, dar se dovedeşte că, în virtutea

anomaliei psihice de care suferea la momentul comiterii infracţiunii, regimul penitenciarelor obişnuite îi este dăunător sau că el va tulbura grav acest regim, instanţa ordonă internarea sa într-o instituţie destinată persoanelor lipsite de capacitate din punct de vedere legal pe perioada corespunzătoare duratei pedepsei.

2. Internarea prevăzută la alineatul anterior nu împiedică liberarea condiţionată conform dispoziţiilor de la articolul 61 şi nici plasarea delincventului în penitenciar comun, pe durata privării de libertate care mai trebuie încă executată, imediat după încetarea cauzei determinante a internării.

Articolul 105. Anomalia psihică posterioară

1. Dacă autorul, după săvârşirea infracţiunii, este afectat de o anomalie psihică, cu efectele prevăzute la alineatul 1 al articolului 91 sau la articolul 104, instanţa ordonă internarea într-o instituţie destinată persoanelor lipsite de capacitate din punct de vedere legal pe perioada corespunzătoare duratei pedepsei.

2. Internării menţionate la articolul anterior, ce decurge dintr-o anomalie psihică cu efectele prevăzute la articolul 104, i se aplică regimul prevăzut la alineatul 2 al acelui articol.

3. Internarea menţionată la alineatul 1, ce decurge dintr-o anomalie psihică cu efectele prevăzute la alineatul 1 al articolului 91 este dedusă din pedeapsă. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatele 2, 3, 4 şi 5 ale articolului 99.

Articolul 106. Anomalia psihică posterioară fără grad de periculozitate

1. Dacă anomalia psihică care îl afectează pe autor după comiterea infracţiunii nu îl face pe acesta periculos din punct de vedere infracţional, în termeni care, dacă autorul ar fi lipsit de capacitate din punct de vedere legal, ar determina internarea sa efectivă, executarea pedepsei cu închisoarea la care a fost condamnat se suspendă până la terminarea circumstanţelor care au justificat această suspendare.

2. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatele 3 şi 4 ale articolului 98.

3. Durata suspendării este dedusă din pedeapsa care trebuie executată, cu aplicarea corespunzătoare a dispoziţiilor de la alineatele 2, 3, 4 şi 5 ale articolului 99.

4. Durata pedepsei la care autorul a fost condamnat nu poate fi, în niciun caz, depăşită.

Articolul 107. Revizuirea situaţiei

Măsurilor prevăzute la articolele 104, 105 şi 106 se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatele 1 şi 2 ale articolului 93.

Articolul 108. Simularea anomaliei psihice

Modificările regimului normal de executare a pedepsei, bazate pe dispoziţiile de la normele anterioare acestui capitol, încetează de îndată ce se dovedeşte că anomalia psihică a autorului a fost simulată.

CAPITOLUL IX
Pierderea instrumentelor, produselor şi avantajelor

Articolul 109. Pierderea instrumentelor

1. Sunt declarate pierdute în favoarea Statului instrumentele unei fapte ilicite tipice atunci când, prin natura sau circumstanţele cazului, pun în pericol siguranţa persoanelor, morala sau ordinea publică, sau care riscă să fie utilizate în vederea comiterii de noi fapte ilicite tipice, considerându-se instrumente ale unei fapte ilicite tipice toate obiectele care au servit sau care au fost destinate să servească săvârşirii acesteia.

2. Dispoziţiile de la alineatul anterior se aplică chiar şi atunci când nimeni nu poate fi pedepsit pentru faptă, inclusiv în cazul morţii făptuitorului sau în cazul în care făptuitorul a fost judecat în lipsă.

3. Dacă instrumentele menţionate la alineatul 1 nu pot fi însuşite în natură, pierderea este înlocuită cu plata către Stat a valorii corespunzătoare, această înlocuire putând avea loc în orice moment, chiar şi în faza de executare, în limitele prevăzute în articolul 112-A.

4. Dacă legislaţia nu prevede destinaţia specială a obiectelor pierdute conform termenilor de la alineatele anterioare, judecătorul poate ordona distrugerea lor totală sau parţială sau plasarea în afara comerţului.

Articolul 110. Pierderea produselor şi avantajelor

1. Sunt declarate pierdute în favoarea Statului:

a) produsele faptei ilicite tipice, fiind considerate astfel toate obiectele care au fost produse prin săvârşirea acesteia; şi

b) avantajele faptei ilicite tipice, fiind considerate astfel toate lucrurile, drepturile sau avantajele care constituie un avantaj economic pentru făptuitor sau pentru un terţ, şi care rezultă direct sau indirect din faptă.

2. Dispoziţiile literei b) de la alineatul anterior includ recompensa dată sau promisă autorilor unei fapte ilicite tipice, comise sau care urmează să se comită, pentru ei înşişi sau pentru un terţ.

3. Pierderea produselor şi a avantajelor menţionate la alineatele anterioare are loc chiar dacă acestea au suferit o eventuală transformare sau reinvestire ulterioară, incluzând orice câştiguri cuantificabile care pot rezulta de aici.

4. Dacă produsele sau avantajele menţionate la alineatele anterioare nu pot fi însuşite în natură, pierderea este înlocuită cu plata către Stat a valorii corespunzătoare, această înlocuire putând avea loc în orice moment, chiar şi în faza de executare, în limitele prevăzute în articolul 112-A.

5. Dispoziţiile de la alineatul anterior se aplică chiar şi atunci când nimeni nu poate fi pedepsit pentru faptă, inclusiv în cazul morţii făptuitorului sau în cazul în care făptuitorul a fost judecat în lipsă.

6. Dispoziţiile acestui articol nu aduc atingere drepturilor persoanei vătămate.

Articolul 111. Instrumente, produse sau avantaje care aparţin unui terţ

1. Fără a se aduce atingere dispoziţiilor de la alineatele următoare, pierderea nu are loc dacă instrumentele, produsele sau avantajele, la data săvârşirii faptei, nu aparţineau niciunuia dintre făptuitori sau beneficiari, sau nu le aparţineau în momentul în care pierderea a fost decisă.

2. Deşi instrumentele, produsele sau avantajele aparţin unui terţ, pierderea este decretată atunci când:

a) titularul acestora a participat, în mod condamnabil, la utilizarea sau fabricarea lor, sau a tras foloase de pe urmă faptei;

b) instrumentele, produsele sau avantajele au fost dobândite, cu orice titlu, după comiterea faptei, cumpărătorul cunoscând sau trebuind să cunoască proveniența acestora; sau

c) instrumentele, produsele sau avantajele, sau valoarea corespunzătoare acestora au fost transferate, cu orice titlu, către un terţ pentru a evita pierderea ordonată în conformitate cu articolele 109 şi 110, acest scop fiind sau trebuind să fie cunoscut de acesta.

3. Dacă produsele sau avantajele menţionate la alineatele anterioare nu pot fi însuşite în natură, pierderea este înlocuită cu plata către Stat a valorii corespunzătoare, această înlocuire putând avea loc în orice moment, chiar şi în faza de executare, în limitele prevăzute în articolul 112-A.

4. Dacă instrumentele, produsele sau avantajele constau în înscrieri, reprezentări sau înregistrări pe hârtie, suport sau mijloc audio-vizual, care aparţin unui terţ de bună-credinţa, pierderea nu va avea loc, acestea fiind restituite după ştergerea înscrierilor, reprezentărilor sau înregistrărilor care au integrat fapta ilicită tipică. Dacă acest lucru nu este posibil, instanţa ordonă distrugerea acestora, cu despăgubirea conform prevederilor legislaţiei civile.

Articolul 112. Plata amânată sau în rate şi atenuarea

1. Atunci când aplicarea dispoziţiilor articolelor 109, 110 şi 111 se traduce, în concret, prin plata unei sume de bani, se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatele 3 şi 4 ale articolului 47.

2. Dacă, având-se în vedere situaţia socio-economică a persoanei în cauză, aplicarea alineatului 3 al articolului 109, alineatului 4 al articolului 110 sau alineatului 3 al articolului anterior se dovedeşte nedreaptă sau prea severă, instanţa poate atenua, în mod echitabil, valoarea menţionată în aceste dispoziţii.

Articolul 112-A. Plata valorii declarate pierdute în favoarea Statului

1. Atunci când, în temeiul alineatului 3 al articolului 109, alineatului 4 al articolului 110 sau alineatului 3 al articolului 111, sau în temeiul unei legislaţii specifice, se dispune înlocuirea pierderii în natură cu plata către Stat a valorii corespunzătoare, se aplică termenele de prescripţie prevăzute pentru pedeapsă sau pentru măsura de siguranţă aplicată în mod concret.

2. În cazurile în care nu a avut loc aplicarea unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță, se aplică termenele de prescripție prevăzute pentru urmărirea penală.

TITLUL IV
Plângerea şi acuzarea privată

Articolul 113. Titularii dreptului de a depune plângere

1. Atunci când urmărirea penală depinde de plângere, are legitimitatea de a o depune, dacă nu se specifică altfel, persoana vătămată, fiind considerat astfel titularul intereselor pe care legea dorește să le protejeze cu incriminarea.

2. Dacă persoana vătămată moare fără a fi depus plângere şi fără a renunța la aceasta, dreptul de a face plângere aparține persoanelor indicate în cele ce urmează, cu excepția cazului în care una din ele a participat la săvârşirea infracțiunii:

a) soțului supraviețuitor neseparat legal de persoana vătămată şi de bunurile acesteia sau persoanei de sex diferit sau de acelaşi sex care a trăit cu persoana vătămată în condiții similare celor ale soților, descendenților, adoptaților, ascendenților şi adoptanților; iar în lipsa acestora

b) fraților şi descendenților lor.

3. Oricare dintre persoanele care aparțin uneia din clasele menționate la literele alineatului anterior poate depune plângere independent de celelalte.

4. Dacă persoana vătămată este un minor cu vârsta sub 16 ani sau nu posedă discernământul necesar pentru a înțelege sfera de acțiune şi semnificația dreptului de a depune plângere, acesta aparține reprezentantului legal, iar, în lipsa acestuia, persoanelor menționate succesiv la literele de la alineatul 2, cu aplicarea dispozițiilor de la alineatul anterior.

5. Atunci când urmărirea penală este condiționată de introducerea unei plângeri, Ministerul Public poate iniția această procedură în termen de şase luni de la data cunoaşterii faptei şi a autorilor ei, ori de câte ori interesul părții vătămate o recomandă şi:

a) partea vătămată este minoră sau nu posedă discernământul necesar pentru a înțelege sfera de acțiune şi semnificația exercitării dreptului de a depune o plângere; sau

b) dreptul de a depune plângere nu poate fi exercitat pentru că titularul acestuia ar fi numai autorul infracțiunii.

6. Dacă dreptul de a depune plângere nu este exercitat conform dispozițiilor de la alineatul 4, iar urmărirea penală nu a fost inițiată conform termenilor de la litera a) a alineatului anterior, persoana vătămată poate să-şi exercite acest drept de la data la care împlineşte 16 ani.

Articolul 114. Extinderea efectelor plângerii

Depunerea plângerii împotriva unuia dintre participanții la o infracțiune, extinde urmărirea penală şi asupra celorlalți.

Articolul 115. Stingerea dreptului de a depune plângere

1. Dreptul de a depune plângere se stinge în termen de şase luni de la data luării la cunoştinţă a faptei şi a autorilor acesteia de către titular sau de la data morţii persoanei vătămate sau de la data la care aceasta a devenit inaptă.

2. Dreptul de a depune plângere prevăzut la alineatul 6 al articolului 113 se stinge în termen de şase luni de la data la care persoana vătămată împlineşte 18 ani.

3. Neexercitarea în timp util a dreptului de a depune plângere cu privire la unul dintre participanţii la infracţiune, este şi în avantajul celorlalţi, în cazurile în care aceştia, de asemenea, nu pot fi urmăriţi penal în lipsa plângerii.

4. În situaţia în care sunt mai mulţi titulari ai dreptului de a depune plângere, termenul curge autonom pentru fiecare dintre ei.

Articolul 116. Renunţarea şi retragerea plângerii

1. Dreptul de a depune plângere nu poate fi exercitat dacă titularul acestuia a renunţat în mod expres la el sau a acţionat astfel încât, din faptele sale, se deduce în mod necesar renunţarea.

2. Persoana vătămată poate să-şi retragă plângerea, cu condiţia să nu existe opoziţie din partea autorului, până la pronunţarea hotărârii la prima instanţă. Retragerea împiedică reînnoirea plângerii.

3. Retragerea plângerii cu privire la unul dintre participanţii la infracţiune este şi în avantajul celorlalţi, dacă aceştia nu se opun, în cazurile în care urmărirea lor, de asemenea, nu este posibilă în absenţa plângerii.

4. După împlinirea vârstei de 16 ani, persoana vătămată poate solicita terminarea procesului în condiţiile prevăzute la alineatele 2 şi 3, atunci când dreptul de a depune plângere a fost exercitat conform dispoziţiilor de la alineatul 4 al articolului 113 sau când urmărirea penală a fost iniţiată în termenii literei a) a alineatului 5 de la articolul 113.

Articolul 117. Acuzarea privată

Dispoziţiile de la articolele acestui titlu se aplică corespunzător cazurilor în care urmărirea penală este condiţionată de acuzarea privată.

TITLUL V
Stingerea răspunderii penale

CAPITOLUL I
Prescrierea urmăririi penale

Articolul 118. Termene de prescripţie

1. Răspunderea penală se stinge, prin efectul prescripţiei, după expirarea următoarelor termene de la săvârşirea faptei:

BCU IAŞI CENTRU VECHI BIBLIOTECA

a) 15 ani, atunci când vorbim despre infracţiuni sancţionate cu pedeapsa cu închisoarea a cărei limită maximă este mai mare de 10 ani sau despre infracţiunile prevăzute la articolele 335, 372, 373, 374, 374-A, 375, alineatul 1, 377, alineatul 1, 379, alineatul 1, 382, 383 şi 384 din Codul Penal, articolele 16, 17, 18 şi 19 din Legea nr. 34/87, din 16 iulie modificată prin Legile nr. 108/2001, din 28 noiembrie, 30/2008, din 10 iulie, 41/2010, din 3 septembrie, 4/2011, din 16 februarie şi 4/2013 din 14 ianuarie, articolele 7, 8 şi 9 din Legea nr. 20/2008, din 21 aprilie şi articolele 8, 9, 10 şi 11 din Legea nr. 50/2007, din 31 august şi, de asemenea, despre infracţiunea de fraudă în obţinerea de subsidii sau subvenţii;

b) zece ani, atunci când vorbim despre infracţiuni sancţionate cu pedeapsa cu închisoarea a cărei limită maximă este egală sau mai mare de cinci ani, dar care să nu depăşească zece ani;

c) cinci ani, când este vorba de infracţiuni sancţionate cu pedeapsă cu închisoarea a cărei limită maximă este egală sau mai mare de un an, dar mai mică de cinci ani;

d) doi ani, în celelalte cazuri.

2. În sensul dispoziţiilor de la alineatul anterior, la stabilirea limitei maxime a pedepsei aplicabile fiecărei infracţiuni, sunt luate în considerare elementele care aparţin tipului de infracţiune, dar nu circumstanţelor agravante sau atenuante.

3. Dacă urmărirea penală priveşte o persoană juridică sau o entitate echivalentă, termenele prevăzute la alineatul 1 sunt stabilite ţinând seama de pedeapsa cu închisoarea, înainte de a trece la conversia prevăzută la alineatele 1 şi 2 ale articolului 90-B.

4. Atunci când legislaţia prevede pentru o infracţiune, alternativ, pedeapsa cu închisoarea sau pedeapsa amenzii, doar prima este luată în considerare în sensul dispoziţiilor acestui articol.

5. În ceea ce priveşte infracţiunile împotriva libertăţii şi autodeterminării sexuale a minorilor, precum şi cu privire la infracţiunea de mutilare genitală feminină a victimei minore, urmărirea penală nu se stinge, prin efectul prescripţiei, înainte ca persoana vătămată să împlinească 23 de ani.

Articolul 119. Debutul termenului

1. Termenul de prescripţie a răspunderii penale curge din ziua în care fapta a fost consumată.

2. Termenul de prescripţie curge doar:

a) în cazul infracţiunilor continue permanente, din ziua în care încetează consumarea;

b) în cazul infracţiunilor continuate şi cele obişnuite, din ziua săvârşirii ultimei acţiuni;

c) în cazul infracţiunilor neconsumate, din ziua ultimei acţiuni de punere în executare.

3. În cazul complicității, se ține întotdeauna seama, în sensul prezentului articol, de fapta autorului.

4. Atunci când este relevantă verificarea rezultatului neinclus în tipul de infracțiune, termenul de prescripție curge numai din ziua în care acel rezultat se verifică.

Articolul 120. Suspendarea prescripției

1. Prescripția răspunderii penale se suspendă, în afara cazurilor special prevăzute de lege, pe perioada în care:

a) urmărirea penală nu poate fi inițiată sau continuată legal din cauza lipsei autorizației legale sau a hotărârii ce urmează a fi pronunțată de instanța nepenală sau a cererii de pronunțare a unei hotărâri preliminare de către instanța nepenală;

b) urmărirea penală depinde de notificarea punerii sub acuzare sau, dacă aceasta nu a fost emisă, de notificarea deciziei judecătorului de instrucție prin care inculpatul este trimis în judecată sau a cererii de aplicare a sancțiunii în procedură simplificată;

c) este în vigoare declarația de contumacie;

d) hotărârea nu a putut fi adusă la cunoștința autorului judecat în lipsă; sau

e) hotărârea de condamnare, după notificarea făptuitorului, nu rămâne definitivă;

f) delincventul execută în străinătate pedeapsa sau măsura de siguranță privativă de libertate.

2. În cazul prevăzut la litera b) a alineatului anterior suspendarea nu poate depăși trei ani.

3. În cazul prevăzut la litera c) a alineatului 1 suspendarea nu poate depăși termenul normal de prescripție.

4. În cazul prevăzut la litera e) de la alineatul 1 suspendarea nu poate depăși 5 ani, ridicându-se la 10 ani în cazul în care a fost declarată complexitatea excepțională a procesului.

5. Termenii la care face referire alineatul anterior se dublează dacă s-a făcut recurs la Curtea Constituțională.

6. Prescripția reîncepe să curgă din ziua în care a încetat cauza suspendării.

Articolul 121. Întreruperea prescripției

1. Prescripția urmăririi penale se întrerupe:

a) odată cu stabilirea identității făptuitorului;

b) odată cu notificarea de punere sub acuzare sau, dacă aceasta nu a fost emisă, cu notificarea deciziei judecătorului de instrucție prin care inculpatul este trimis în judecată sau cu notificarea solicitării pentru aplicarea sancțiunii în procedură simplificată;;

c) cu declarația de contumacie;

d) cu notificarea hotărârii prin care se stabileşte data audierii în absenţa făptuitorului.

2. După fiecare întrerupere, începe să curgă un nou termen de prescripţie.

3. Fără a se aduce atingere dispoziţiilor de la alineatul 5 al articolului 118, prescripţia urmăririi penale are loc întotdeauna atunci când, de la debutul său, cu excepţia perioadei de suspendare, s-a scurs termenul normal de prescripţie plus încă jumătate din acesta. Atunci când, în temeiul unei dispoziţii speciale, termenul de prescripţie este mai mic de doi ani, limitei maxime a prescripţiei îi corespunde dublul acestui termen.

CAPITOLUL II
Prescripţia pedepselor şi măsurilor de siguranţă

Articolul 122. Termene de prescripţie a pedepselor

1. Pedepsele se prescriu în următoarele termene:

a) douăzeci de ani, dacă sunt mai mari de zece ani de închisoare;

b) cincisprezece ani, dacă sunt egale sau mai mari de cinci ani de închisoare;

c) zece ani, dacă sunt egale sau mai mari de doi ani de închisoare;

d) patru ani, în restul cazurilor.

2. Termenul de prescripţie începe să curgă de la data la care hotărârea prin care se aplică pedeapsa rămâne definitivă şi irevocabilă.

3. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatul 3 al articolului 118.

Articolul 123. Efectele prescripţiei pedepsei principale

Prescripţia pedepsei principale include prescripţia pedepsei accesorii care nu a fost executată, precum şi efectele pedepsei care nu au fost încă verificate.

Articolul 124. Termenele de prescripţie a măsurilor de siguranţă

1. Măsurile de siguranţă se prescriu în termen de 15 sau de 10 ani, în funcţie de natura lor privativă sau neprivativă de libertate.

2. Măsura de siguranţă a anulării permisului de conducere se prescrie în termen de cinci ani.

Articolul 125. Suspendarea prescripţiei

1. prescripţia pedepsei şi a măsurii de siguranţă se suspendă, în afară de cazurile special prevăzute de lege, pe perioada în care:

a) în temeiul legii, executarea nu a putut începe sau continua;

b) este în vigoare declaraţia de contumacie;

c) condamnatul execută altă pedeapsă sau măsură de siguranţă privativă de libertate; sau

d) persistă amânarea achitării amenzii.

2. Prescripţia reîncepe să curgă de la data la care încetează cauza suspendării.

Articolul 126. Întreruperea prescripţiei

1. Prescripţia pedepsei şi a măsurii de siguranţă se întrerupe:
a) cu executarea ei; sau
b) cu declaraţia de contumacie.
2. După fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripţie.
3. Prescripţia pedepsei şi a măsurii de siguranţă are loc întotdeauna când, de la debutul său şi cu excepţia perioadei de suspendare, s-a scurs termenul normal de prescripţie plus încă jumătate din acesta.

CAPITOLUL III
Alte cauze de stingere

Articolul 127. Moartea, amnistia, iertarea generică, graţierea şi stingerea

1. Răspunderea penală se stinge prin moarte, amnistie, iertare generică sau graţiere.
2. În cazul dizolvării persoanei juridice sau entităţii echivalente, respectivul patrimoniu este folosit la plata amenzilor şi despăgubirilor la care aceasta a fost condamnată.
3. Stingerea răspunderii penale prin moartea făptuitorului nu constituie un impediment pentru continuarea procesului, în scopul declarării pierderii instrumentelor, produselor şi avantajelor în favoarea Statului.

Articolul 128. Efecte

1. Fără a aduce atingere dispoziţiilor alineatului 3 al articolului anterior, moartea făptuitorului stinge atât urmărirea penală, cât şi pedeapsa sau măsura de siguranţă.
2. Amnistia stinge urmărirea penală, iar, în cazul în care s-a pronunţat o condamnare, face să înceteze executarea atât a pedepsei şi a efectelor sale, cât şi a măsurii de siguranţă.
3. Iertarea generică stinge pedeapsa total sau parţial.
4. Graţierea stinge pedeapsa, total sau parţial, sau o înlocuieşte cu o alta mai favorabilă prevăzută de lege.

TITLUL VI
Despăgubirea pentru pierderile şi prejudiciile cauzate de infracţiune

Articolul 129. Răspunderea civilă ce decurge din infracţiune

Despăgubirile pentru pierderile şi prejudiciile ce decurg din infracţiune sunt reglementate de legislaţia civilă.

PT

Articolul 130. Despăgubirea părții vătămate

1. Legislația specială stabilește condițiile în care Statul va putea asigura despăgubirea datorată ca urmare a săvârșirii de infracțiuni, ori de câte ori aceasta nu poate fi asigurată de către făptaș.

2. În cazurile neacoperite de legislația la care face referire alineatul anterior, instanța poate să-i atribuie persoanei vătămate, la solicitarea acesteia și până la limita prejudiciului cauzat, instrumentele, produsele sau avantajele declarate pierdute în favoarea Statului, în temeiul articolelor 109-111, inclusiv valoarea corespunzătoare acestora sau veniturile generate de vânzarea acestora.

3. În afara cazurilor prevăzute de legislația menționată la alineatul 1, dacă prejudiciul provocat de infracțiune este atât de mare încât persoana vătămată rămâne fără mijloace de subzistență și se poate prevedea că făptuitorul nu-l va repara, instanța acordă persoanei vătămate, la cererea acesteia, în totalitate sau parțial și până la limita prejudiciului, suma amenzii.

4. Statul se subroga în dreptul persoanei vătămate de a primi despăgubiri satisfăcătoare.

CARTEA II
Partea specială

TITLUL I
Despre infracțiunile contra persoanei

CAPITOLUL I
Despre infracțiunile contra vieții

Articolul 131. Omorul

Autorul omorului este pedepsit cu închisoarea de la opt la șaisprezece ani.

Articolul 132. Omorul calificat

1. Dacă moartea s-a produs în împrejurări de o deosebită gravitate, făptuitorul este pedepsit cu închisoarea de la doisprezece la douăzeci și cinci de ani.

2. Este susceptibilă de a face dovada gravității menționate la alineatul anterior, împrejurarea în care, printre altele, făptuitorul:

a) este descendentul sau ascendentul, adoptatul sau adoptantul victimei;

b) săvârșește fapta contra soțului, fostului soț, persoanei de sex diferit sau de același sex cu care acesta menține sau a menținut o relație de iubire sau similară celei a soților, chiar și fără a locui împreună cu aceasta, sau contra unei rude de gradul 1;

c) victima este în mod deosebit neajutorată, în virtutea vârstei, deficienței, bolii sau stării de graviditate;

d) foloseşte tortura sau alte acte de cruzime pentru a spori suferinţa victimei;

e) a acţionat din lăcomie, din plăcerea de a ucide sau de a provoca suferinţă, pentru excitarea sau satisfacerea instinctului sexual sau orice alt motiv frivol sau josnic;

f) a fost motivat de ură rasială, religioasă, politică sau a fost generată de culoarea, originea etnică sau naţională, sexul, orientarea sexuală sau de identitatea de gen a victimei;

g) are în vedere pregătirea, înlesnirea, executarea sau acoperirea altei infracţiuni, înlesnirea fugii sau asigurarea nepedepsirii autorului altei infracţiunii;

h) comite fapta împreună cu cel puţin încă două persoane sau utilizează un mijloc deosebit de periculos sau care constă în săvârşirea unei infracţiuni de pericol comun;

i) utilizează otravă sau alt mijloc insidios;

j) acţionează cu sânge rece, reflectând asupra mijloacelor utilizate şi persistând în intenţiei de a ucide pentru mai mult de 24 de ore;

l) victima este membru al organului de suveranitate, al Consiliului de Stat, Reprezentantul Republicii, magistrat, membru al guvernului din regiunile autonome, Ombudsman, membru al organului autorităţilor locale sau organismului de autoritate publică, comandant în armată, jurat, martor, avocat, apărător, agent însărcinat cu punerea în executare, mandatar, toţi cei care exercită funcţii în cadrul procedurilor de soluţionare extrajudiciară a conflictelor, agenţi ai forţelor sau serviciilor de siguranţă, funcţionar public, civil sau militar, membru al armatei sau poliţiei sau cetăţean responsabil cu serviciul public, cadru didactic, examinator sau membru al comunităţii academice sau ministru al cultului religios, jurnalist, judecător sau arbitru sportiv aflat sub jurisdicţia federaţiilor sportive, în exerciţiul funcţiei lor sau din cauza acestor funcţii;

m) este funcţionar şi comite fapta prin abuz grav de autoritate.

Articolul 133. Omorul privilegiat

Cel care comite o crimă dominat fiind de emoţii violente uşor de înţeles, compasiune, disperare sau alt motiv de relevantă valoare socială sau morală care îi micşorează în mod sensibil vinovăţia, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la cinci ani.

Articolul 134. Uciderea la cererea victimei

1. Cel care comite o crimă la cererea insistentă şi expresă a victimei este sancţionat cu pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani.

2. Tentativa se pedepseşte.

Articolul 135. Determinarea sau înlesnirea sinuciderii

1. Cel care determină pe cineva la sinucidere sau îi acordă ajutor în acest scop, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani, dacă a existat tentativă de suicid sau dacă actul suicidal s-a consumat.

2. Dacă persoana în cauza are vârstă sub 16 ani sau dacă, din orice motiv, are capacitatea de evaluare şi de decizie sensibil diminuată, făptuitorul este pedepsit cu închisoarea de la unu la cinci ani.

Articolul 136. Pruncuciderea

Mama care-şi ucide copilul în timpul naşterii sau după, aflându-se încă sub influenţa perturbatoare a acesteia, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la cinci ani.

Articolul 137. Uciderea din culpă

1. Uciderea din culpă a unei persoane se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

2. În caz de culpă gravă, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani.

Articolul 138. Expunerea sau abandonul

1. Cel care pune în pericol viaţa unei persoane:

a) lăsând-o într-un loc în care nu se poate apăra; sau

b) abandonând-o fără apărare, ori de câte ori făptuitorului îi revine îndatorirea de a o îngriji, supraveghea sau asista;

se pedepseşte cu închisoare de la unu la cinci ani.

2. Dacă fapta a fost săvârşită de ascendentul, descendentul, adoptantul sau adoptatul victimei, făptuitorul este pedepsit cu închisoarea de la doi la cinci ani.

3. Dacă fapta are ca rezultat:

a) vătămarea corporală gravă, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa cu închisoarea de la doi la opt ani;

b) moartea, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa cu închisoarea de la trei la zece ani.

Articolul 139. Promovarea sinuciderii

Cel care, prin orice mijloace, promovează sau face cunoscut un produs, obiect sau metodă preconizată ca mijloc de a cauza moartea, adecvat provocării sinuciderii, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

CAPITOLUL II
Despre infracțiuni contra vieții intrauterine

Articolul 140. Avortul

1. Cel care, prin orice mijloace şi fără consimţământul femeii gravide, îi provoacă acesteia avortul este pedepsit cu închisoarea de la doi la opt ani.

2. Cel care, prin orice mijloace şi cu consimţământul femeii însărcinate îi provoacă acesteia avortul, este pedepsit cu închisoarea de până la trei ani.

3. Femeia gravidă care îşi dă consimţământul pentru avortul practicat de un terţ sau care, prin acţiune proprie sau a altcuiva, îşi provoacă avortul, este pedepsită cu închisoarea de până la 3 ani.

Articolul 141. Avortul agravat

1. Atunci când avortul sau mijloacele utilizare în vederea acestuia au ca rezultat moartea sau vătămarea corporală gravă a femeii gravide, limitele pedepsei aplicabile celui care i-a provocat avortul sunt sporite cu o treime.

2. Agravarea se aplică, de asemenea, autorului care face o practică obişnuită din avortul pasibil de pedeapsă conform dispoziţiilor de la numerele 1 şi 2 ale articolului anterior sau îl realizează în scopuri lucrative.

Articolul 142. Întreruperea de sarcină în scop terapeutic

1. Nu se pedepseşte întreruperea de sarcină efectuată de medic sau sub îndrumarea acestuia, într-o instituţie de sănătate oficială sau în mod oficial recunoscută şi cu consimţământul femeii gravide, atunci când:

a) constituie unicul mod de a îndepărta pericolul de moarte sau de lezare gravă şi ireversibilă a sănătăţii fizice sau psihice a femeii gravide;

b) se dovedeşte indicată pentru a evita pericolul de moarte sau de lezare gravă şi de durată a sănătăţii fizice sau psihice a femeii gravide şi este realizată în primele 12 săptămâni de sarcină;

c) există indicii sigure care arată că fătul va suferi, în mod incurabil, de o boală gravă sau de o malformaţie congenitală şi este realizată în primele 24 de săptămâni de sarcină, cu excepţia situaţiilor în care fetuşii sunt neviabili, caz în care întreruperea va putea fi realizată oricând;

d) sarcina este rezultatul unei infracţiuni contra libertăţii şi autodeterminării sexuale, iar întreruperea este realizată în primele 16 săptămâni;

e) este realizată, la alegerea femeii, în primele 10 săptămâni de sarcină.

2. Verificarea circumstanţelor care face întreruperea de sarcină nesusceptibilă de pedeapsă este certificată prin atestat medical scris şi semnat înainte de intervenţie de un alt medic decât cel care realizează întreruperea sau sub îndrumarea căruia are loc aceasta, fără a se aduce atingere dispoziţiilor de la alineatul următor.

3. În situaţia prevăzută la litera e) a alineatului 1, certificatul menţionat la alineatul anterior se limitează la dovada că sarcina nu depăşeşte 10 săptămâni.

4. Consimţământul este acordat:

a) în cazurile menţionate la literele a) şi d) de la alineatul 1, prin document semnat de femeia gravidă sau la rugămintea ei, ori de câte ori este posibil, cu cel puţin trei zile înainte de data intervenţiei;

b) în cazul menţionat la litera e) a alineatului 1, prin document semnat de femeia gravidă sau la rugămintea ei, care trebuie făcută în instituţia de sănătate până la momentul intervenţiei şi întotdeauna după o perioadă de reflecţie de cel puţin trei zile de la data primului consult menit să-i asigure femeii gravide accesul la informaţii relevante în vederea luării unei decizii libere, conştiente şi responsabile.

5. În cazul în care femeia gravidă are vârstă sub 16 ani sau este incapabilă din punct de vedere psihic, în funcţie de caz, consimţământul va fi dat, respectiv şi succesiv, de către reprezentantul legal, ascendent sau descendent sau, în lipsa lor, de orice rudă pe linie colaterală.

6. Dacă obţinerea consimţământului conform prevederilor de la alineatele anterioare nu este posibilă, iar efectuarea întreruperii de sarcină este urgentă, medicul va decide în funcţie de situaţie, apelând ori de câte ori este posibil, la părerea altor medici.

7. În sensul dispoziţiilor prezentului articol, numărul de săptămâni al sarcinii este dovedit ecografic sau pe altă cale adecvată conform *leges artis*.

CAPITOLUL III
Despre infracţiuni contra integrităţii fizice

Articolul 143. Vătămarea corporală simplă

1. Cel care provoacă vătămări corporale unei persoane este pedepsit cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

2. Urmărirea penală este condiţionată de introducerea unei plângeri, cu excepţia cazului în care victimele infracţiunii sunt agenţi ai forţelor şi serviciilor de siguranţă, în exercitarea atribuţiilor lor sau din cauza acestora.

3. Instanţa poate decide scutirea de pedeapsă atunci când:

a) vătămările au fost reciproce şi nu s-a putut stabili care dintre participanţi a atacat primul; sau

b) autorul doar a ripostat faţă de agresor.

Articolul 144. Vătămarea corporală gravă

Cel care provoacă unei persoane o leziune corporală astfel încât:

a) o privează pe aceasta de un organ sau membru important sau o desfigurează grav şi permanent;

b) îi răpeşte sau afectează grav capacitatea de a munci, capacităţile intelectuale, de procreare sau sexuale, sau posibilitatea de a-şi folosi corpul, simţurile sau limbajul;

c) îi provoacă o boală deosebit de dureroasă sau permanentă sau o anomalie psihică gravă sau incurabilă; sau

d) îi pune în pericol viaţă;

este pedepsit cu închisoarea de la doi la zece ani.

Articolul 144-A. Mutilarea genitală feminină

1. Cel care mutilează genital, total sau parţial, o persoană de sex feminin prin clitoridectomie, infibulaţie, excizie sau oricare altă practică dăunătoare aparatului genital feminin din alte motive decât cele medicale, este pedepsit cu închisoarea de la 2 la 10 ani.

2. Actele preparatorii ale infracţiunii prevăzute la alineatul anterior sunt sancţionate cu închisoarea de până la 3 ani.

Articolul 145. Vătămarea corporală calificată

1. Dacă infracţiunile contra integrităţii fizice se produc în circumstanţe de o deosebită gravitate, făptuitorul este pedepsit:

a) cu pedeapsa cu închisoarea de până la patru ani în cazul de la articolul 143;

b) cu pedeapsa cu închisoarea de la 1 la 5 ani în cazul de la alineatul 2 al articolului 144-A;

c) cu pedeapsa cu închisoarea de la 3 la 12 ani în cazul de la articolul 144 şi de la alineatul 1 al articolului 144-A.

2. Sunt susceptibile de a demonstra o deosebită gravitate, printre altele, circumstanţele prevăzute la alineatul 2 al articolului 132.

Articolul 146. Vătămarea corporală privilegiată

Dacă infracţiunile contra integrităţii fizice se produc în circumstanţele prevăzute la articolul 133, făptuitorul este pedepsit:

a) cu pedeapsa cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă în cazul de la articolul 143;

b) cu pedeapsa cu închisoarea de la şase luni la patru ani în cazul de la articolul 144.

Articolul 147. Agravarea rezultatului

1. Dacă din infracţiunile prevăzute la articolele 143-146 rezultă moartea victimei, autorul este sancţionat cu pedeapsa aplicabilă infracţiunii respective sporită cu o treime în limită minimă şi maximă.

2. Dacă din infracţiunile prevăzute la articolul 143, litera a) de la alineatul 1 al articolului 145 şi litera a) a articolului 146 rezultă infracţiunile prevăzute la articolul 144, autorul este sancţionat cu pedeapsa aplicabilă infracţiunii respective sporită cu un sfert în limita minimă şi maximă.

PT

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 148. Vătămarea corporală din culpă

1. Cel care, din culpă, provoacă vătămări corporale unei persoane, se sancţionează cu pedeapsa cu închisoarea de până la un an sau cu pedeapsa amenzii de până la 120 de zile.

2. În cazul prevăzut la alineatul anterior, instanţa poate decide scutirea de pedeapsă atunci când:

a) autorul este medic în exercitarea profesiei, iar din actul medical nu rezultă boala sau incapacitatea de muncă pe o durată mai mare de opt zile; sau

b) vătămarea nu are ca rezultat boala sau incapacitatea de a munci pentru o perioadă mai mare de trei zile.

3. Dacă fapta are ca rezultat vătămarea corporală gravă, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

4. Urmărirea penală este condiţionată de introducerea unei plângeri.

Articolul 149. Consimţământul

1. Integritatea fizică a persoanei este garantată chiar şi în cazul existenţei consimţământului persoanei vătămate.

2. Pentru a decide dacă vătămarea corporală sau afectarea sănătăţii contravine bunelor moravuri, se iau în considerare motivele şi scopurile făptuitorului sau ale persoanei vătămate, precum şi mijloacele utilizate şi amplitudinea previzibilă a vătămării.

3. Consimţământul victimei infracţiunii prevăzute la articolul 144-A nu exclude în niciun caz caracterul ilicit al faptei.

Articolul 150. Intervenţii şi tratamente medico-chirurgicale

1. Intervenţiile şi tratamentele care, potrivit cunoştinţelor şi experienţei medicale, se dovedesc indicate şi sunt efectuate, conform *leges artis*, de către un medic sau de o altă persoană autorizată legal în acest sens, cu intenţia de a preveni, diagnostica, trata sau ameliora o boală, o suferinţă, o leziune sau o slăbiciune corporală sau tulburare mentală, nu sunt considerate vătămări corporale.

2. Persoanele menţionate la alineatul anterior care, în scopurile indicate acolo, realizează intervenţii sau tratamente cu încălcarea *legis artis* şi pun, astfel, în pericol viaţa, integritatea corporală sau sănătatea victimei, sunt pedepsite cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile, dacă, în temeiul altei prevederi legale, nu le revine o pedeapsă mai mare.

Articolul 151. Participarea la altercaţie

1. Cel care intervine sau ia parte la altercaţia dintre două sau mai multe persoane, din care rezultă moartea sau vătămarea corporală gravă, este pedepsit cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

2. Participarea la altercaţie nu se pedepseşte atunci când este determinată de motiv necenzurabil, şi anume atunci când are ca scop reacţia împotriva unui atac, apărarea cuiva sau separarea participanţilor.

Articolul 152. Violența domestică

1. Cel care, în mod reiterat sau nu, aplică rele tratamente fizice sau psihice, inclusiv pedepse corporale, privări de libertate și abuzuri sexuale:

a) soțului sau fostului soț;

b) persoanei de același sex sau de sex diferit cu care făptuitorul întreține sau a întreținut o relație amoroasă sau o relație similară celei a soților, chiar și fără a locui împreună;

c) rudei de gradul 1; sau

d) persoanei lipsite de apărare în virtutea vârstei, deficienței, bolii, graviditații sau dependenței economice, care locuiește cu făptuitorul;

se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani, dacă, în temeiul altei prevederi legale, nu îi revine o pedeapsă mai mare.

2. În cazul prevăzut la alineatul anterior, dacă făptuitorul:

a) săvârșește fapta contra minorului, în prezența minorului, la domiciliul obișnuit sau la domiciliul victimei; sau

b) difuzează, prin intermediul internetului sau al altor mijloace de comunicare în masă, date cu caracter personal, în special imagini sau sunete privind viața privată a uneia dintre victime, fără consimțământul acesteia este pedepsit cu închisoarea de la doi la cinci ani.

3. Dacă din faptele prevăzute la alineatul 1 rezultă:

a) infracțiunea de vătămare corporală gravă, făptuitorul este pedepsit cu închisoarea de la doi la opt ani;

b) moartea, făptuitorul este pedepsit cu închisoarea de la trei la zece ani;

4. În cazurile prevăzute la alineatele anterioare, făptuitorului îi pot fi aplicate pedepsele accesorii de interzicere a contactului cu victima și de interdicție de uz și port armă, pe o perioadă de la șase luni la cinci ani și de obligația frecventării programelor specifice de prevenire a violenței domestice.

5. Pedeapsa accesorie a interzicerii contactului cu victima trebuie să includă îndepărtarea de domiciliul sau locul de muncă al acesteia, iar ducerea sa la îndeplinire trebuie supravegheată prin mijloace tehnice de control la distanță.

6. Celui condamnat pentru infracțiunea prevăzută la acest articol i se poate interzice, având în vedere gravitatea concretă a faptei și legătura ei cu funcția exercitată de către acesta, exercitarea autorității paterne, a tutelei sau a curatelei pe o perioadă de la unu la zece ani.

Articolul 152-A. Rele tratamente

1. Cel care are în grija, custodia sau serviciul lui, sau este însărcinat cu îndrumarea sau educarea minorului sau a persoanei lipsite de apărare, în virtutea vârstei, deficienței, bolii sau graviditații, și:

a) îi aplică în mod reiterat acesteia rele tratamente fizice sau psihice, inclusiv pedepse corporale, privări de libertate și abuzuri sexuale sau o tratează cu cruzime;

b) o foloseşte în activităţi periculoase, inumane sau interzise; sau

c) o încarcă cu muncă excesivă;

este pedepsit cu închisoarea de la unu la cinci ani, dacă, în temeiul altei prevederi legale, nu îi revine o pedeapsă mai mare.

2. Dacă din faptele prevăzute la alineatele anterioare rezultă:

a) infracţiunea de vătămare corporală gravă, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de la doi la opt ani;

b) moartea, făptuitorul este pedepsit cu închisoarea de la trei la zece ani.

Articolul 152-B. Încălcarea regulilor de siguranţă

1. Cel care, prin încălcarea dispoziţiilor legale sau regulamentare, pune grav în pericol viaţa, integritatea fizică sau sănătatea angajatului, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la cinci ani, dacă, în temeiul altei prevederi legale, nu îi revine o pedeapsă mai mare.

2. Dacă pericolul prevăzut la alineatul anterior este creat din culpă, făptuitorul este pedepsit cu închisoarea de până la trei ani.

3. Dacă din faptele prevăzute la alineatele anterioare rezultă infracţiunea de vătămare corporală gravă, făptuitorul este pedepsit:

a) cu închisoarea de la doi la opt ani în cazul de la alineatul 1;

b) cu închisoarea de la unu la cinci ani în cazul de la alineatul 2.

4. Dacă din faptele prevăzute la alineatele 1 şi 2 rezultă moartea victimei, autorul este pedepsit:

a) cu închisoarea de la trei la zece ani în cazul de la alineatul 1;

b) cu închisoarea de la doi la opt ani în cazul de la alineatul 2.

CAPITOLUL IV
Despre infracţiunile contra libertăţii

Articolul 153. Ameninţarea

1. Cel care ameninţă o persoană cu săvârşirea unei infracţiuni contra vieţii, a integrităţii fizice, libertăţii personale, libertăţii şi autodeterminării sexuale sau bunurilor patrimoniale de valoare considerabilă, astfel încât îi provoacă acesteia teamă sau îngrijorare sau aduce atingere libertăţii sale de decizie, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

2. Urmărirea penală este condiţionată de depunerea unei plângeri.

Articolul 154. Constrângerea

1. Cel care, prin violenţă sau ameninţare, constrânge o persoană să întreprindă sau să omită o acţiune, sau să tolereze o activitate, este pedepsit cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

2. Tentativa se pedepseşte.

3. Fapta nu se pedepseşte:

a) dacă utilizarea mijlocului în vederea atingerii scopului vizat nu este cenzurabilă; sau

b) dacă are ca scop evitarea sinuciderii sau faptei ilicite tipice.

4. Dacă fapta se petrece între soți, ascendenți, descendenți, adoptanți și adoptați, sau între persoane de sex diferit sau de același sex, care trăiesc în situație similară celei a soților, urmărirea penală este condiționată de introducerea unei plângeri.

Articolul 154-A. Persecuția

1. Cel care, în mod repetat, persecută sau hărțuiește o persoană, prin orice mijloace, direct sau indirect, astfel încât îi provoacă acesteia teamă sau îngrijorare sau aduce atingere libertății sale de decizie, este pedepsit cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă, dacă, în temeiul altei prevederi legale, nu îi revine o pedeapsă mai mare.

2. Tentativa se pedepsește.

3. În cazurile prevăzute la alineatul 1, făptuitorului îi pot fi aplicate pedepsele accesorii de interzicere a contactului cu victima pe o perioadă de la 6 luni la 3 ani și a obligativității frecventării programelor specifice de prevenire a comportamentelor tipice persecuției.

4. Pedeapsa accesorie de interzicere a contactului cu victima trebuie să includă îndepărtarea de domiciliul sau locul de muncă al acesteia, iar îndeplinirea sa trebuie supravegheată prin mijloace tehnice de control la distanță.

5. Urmărirea penală este condiționată de introducerea unei plângeri.

Articolul 154-B. Căsătoria forțată

Cel care constrânge o persoană la încheierea căsătoriei sau uniunii echivalente căsătoriei este pedepsit cu închisoarea de până la cinci ani.

Articolul 154-C. Acte preparatorii

Actele preparatorii ale infracțiunii prevăzute la articolul anterior, inclusiv atragerea victimei în afara domiciliului sau cu intenția de a o constrânge la încheierea căsătoriei sau uniunii echivalente acesteia, se pedepsesc cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă de până la 120 de zile.

Articolul 155. Agravarea

1. Atunci când faptele prevăzute la articolele 153 și 154-C sunt realizate:

a) prin amenințarea cu săvârșirea unei infracțiuni pedepsite cu închisoarea mai mare de trei ani; sau

b) împotriva unei persoane lipsite de apărare în virtutea vârstei, deficienței, bolii sau gravidității;

c) împotriva uneia dintre persoanele menționate la litera l) de la alineatul 2 al articolului 132, în exercițiul funcțiunii sau din cauza acesteia;

d) de către funcționar prin abuz grav de autoritate;

autorul se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile, în cazul de la articolul 153 şi cu închisoarea de la unu la cinci ani, în cazul de la alineatul 1 al articolului 154;

e) prin stabilirea circumstanţelor prevăzute la litera f) de la alineatul 2 al articolului 132, făptuitorului este pedepsit cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă de până la 240 de zile, în cazurile articolelor 153 şi 154-C, cu închisoarea de la 1 la 5 ani, în cazurile de la alineatul 1 al articolului 154 şi articolului 154-A şi cu închisoarea de la 1 la 8 ani, în cazul articolului 154-B.

2. Se aplică aceleaşi pedepse dacă, urmare a ameninţării, constrângerii, persecuţiei sau căsătoriei forţate, victima se sinucide sau încearcă să se sinucidă.

Articolul 156. Intervenţii şi tratamente medico-chirurgicale arbitrare

1. Persoanele menţionate la articolul 150 care, în scopurile indicate acolo, realizează intervenţii sau tratamente fără consimţământul pacientului, sunt pedepsite cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

2. Fapta nu se pedepseşte atunci când consimţământul:

a) ar fi putut fi obţinut doar prin amânarea intervenţiei, ceea ce ar fi pus în grav pericol viaţa, integritatea fizică sau sănătatea pacientului; sau

b) este dat pentru o anume intervenţie sau tratament, dar cunoştinţele şi experienţa medicală impun o intervenţie diferită ca mijloc de evitare a pericolului pentru viaţa, integritatea fizică sau sănătatea pacientului;

şi nu se verifică circumstanţele care să permită concluzia potrivit căreia consimţământul ar fi fost refuzat.

3. Dacă, din culpă gravă, făptuitorul face presupuneri false cu privire la premizele consimţământului, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau cu amendă de până la 60 de zile.

4. Urmărirea penală este condiţionată de introducerea unei plângeri.

Articolul 157. Obligaţia de informare

În sensul dispoziţiilor de la articolul anterior, consimţământul este valabil doar atunci când pacientul a fost lămurit în mod adecvat asupra diagnosticului şi caracterului, sferei de acţiune, amplitudinii şi posibilelor consecinţe ale intervenţiei sau tratamentului, cu excepţia cazului în care acest lucru ar presupune comunicarea unor circumstanţe care, dacă ar fi cunoscute de pacient, i-ar pune acestuia viaţa în pericol sau ar fi susceptibile de a-i prejudicia grav sănătatea fizică sau psihică.

Articolul 158. Sechestrarea

1. Cel care deţine, reţine, menţine închisă sau reţinută o persoană sau o privează, pe orice cale, de libertate, este pedepsit cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

2. Făptuitorul este pedepsit cu închisoarea de la doi la zece ani dacă privarea de libertate:

a) durează mai mult de două zile;

b) este precedată sau însoţită de vătămare corporală gravă, tortură sau alt tratament crud, degradant sau inuman;

c) este săvârşită sub pretextul fals că victimă ar suferi de o anomalie psihică;

d) are ca rezultat sinuciderea sau vătămarea corporală gravă a victimei;

e) are drept victimă o persoană în mod special lipsită de apărare, în virtutea vârstei, deficienţei, bolii sau graviditătii;

f) are ca victimă una dintre persoanele menţionate la litera a) de la alineatul 2 al articolului 132, în exercitarea atribuţiilor ei sau din cauza acestora;

g) este pusă în practică prin simularea autorităţii publice sau de către funcţionar prin abuz grav de autoritate.

3. Dacă privarea de libertate are ca rezultat moartea victimei, făptuitorul este pedepsit cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani.

Articolul 159. Sclavia

Cel care:

a) reduce o persoană la starea sau la condiţia de sclav; sau

b) înstrăinează, cedează, dobândeşte sau pune stăpânire pe o persoană cu intenţia de a o menţine în situaţia prevăzută la articolul anterior;

se pedepseşte cu închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

Articolul 160. Traficul de persoane

1. Cel care oferă, predă, recrutează, ademeneşte, acceptă, transportă, găzduieşte sau primeşte persoane în scopul exploatării acestora, inclusiv exploatarea sexuală, exploatarea prin muncă, cerşetoria, sclavia, extracţia de organe sau exploatarea altor activităţi infracţionale:

a) prin violenţă, răpire sau ameninţare gravă;

b) prin înşelăciune sau tactici frauduloase;

c) prin abuz de autoritate care rezultă din relaţia de dependenţă ierarhică, economică, familială sau profesională;

d) profitând de incapacitatea psihică sau de situaţia de deosebită vulnerabilitate a victimei; sau

e) prin obţinerea consimţământului persoanei care deţine controlul asupra victimei;

se pedepseşte cu închisoarea de la trei la zece ani.

2. Se aplică aceeaşi pedeapsă celui care, prin orice mijloace, recrutează, ademeneşte, transportă, găzduieşte sau primeşte minori ori îi predă, oferă sau acceptă în scopul exploatării lor, inclusiv exploatarea sexuală, exploatarea prin muncă, cerşetoria, sclavia, extracţia de organe, adopţia sau exploatarea altor activităţi infracţionale.

3. În cazul prevăzut la alineatul anterior, dacă făptuitorul utilizează oricare din mijloacele prevăzute la literele de la alineatul 1 sau acţionează ca un

profesionist sau cu intenție lucrativă, se pedepsește cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

4. Pedepsele prevăzute la alineatele anterioare sunt sporite cu o treime, în limita minimă și maximă, dacă conduita menționată la acestea:

a) a pus în pericol viața victimei;

b) a fost de o deosebită violență sau a cauzat victimei leziuni extrem de grave;

c) a fost comisă de un funcționar în exercițiul funcțiunii;

d) a fost comisă în cadrul unui grup infracțional; sau

e) are ca rezultat sinuciderea victimei.

5. Cel care, contra cost sau prin altă compensație, oferă, predă, solicită sau acceptă un minor, obține sau își dă consimțământul la adopția acestuia, se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani.

6. Cel care, având cunoștință de săvârșirea infracțiunii prevăzute la alineatele 1 și 2, folosește serviciile sau organele victimei, se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani, dacă, în temeiul altei dispoziții legale, nu-i revine o pedeapsă mai mare.

7. Cel care reține, ascunde, deteriorează sau distruge documentele de identitate sau de călătorie ale victimei infracțiunii prevăzute la alineatele 1 și 2, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani, dacă, în temeiul altei dispoziții legale, nu-i revine o pedeapsă mai mare.

8. Consimțământul victimei infracțiunilor prevăzute la alineatele anterioare nu exclude în niciun caz caracterul ilicit al faptei.

Articolul 161. Răpirea

1. Cel care, prin violență, amenințare sau viclenie, răpește o persoană cu intenția de a:

a) supune victima șantajului;

b) săvârși o infracțiune contra libertății și autodeterminării sexuale a victimei;

c) obține răscumpărare sau recompensa; sau

d) constrânge autoritatea publică sau un terț să întreprindă sau să omită o acțiune sau să tolereze o activitate;

se pedepsește cu închisoarea de la doi la opt ani.

2. Dacă în cazul respectiv se verifică situațiile prevăzute:

a) la alineatul 2 al articolului 158, făptuitorul este pedepsit cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani;

b) la alineatul 3 al articolului 158, făptuitorul este pedepsit cu închisoarea de la opt la șaisprezece ani.

3. Dacă făptuitorul renunță de bunăvoie la pretențiile sale și eliberează victima sau depune eforturi temeinice în acest sens, pedeapsa poate fi în mod special atenuată.

Articolul 162. Luarea de ostatici

1. Cel care, urmărind realizarea scopurilor politice, ideologice, filozofice sau confesionale, sechestrează sau răpeşte o persoană, ameninţând-o cu moartea, provocându-i vătămări corporale grave sau lipsind-o de libertate, prin aceasta având ca scop să constrângă Statul, o organizaţie internaţională, o persoană juridică, un grup de persoane sau o persoană fizică să întreprindă sau să omită o acţiune, sau să tolereze o activitate, se pedepseşte cu închisoarea de la doi la zece ani.

2. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatul 2 al articolului anterior.

3. Cel care profită de pe urmă luării de ostatici săvârşită de altcineva cu intenţia şi în scopul constrângerii menţionate la alineatul 1, se sancţionează cu pedepsele prevăzute la alineatele anterioare.

4. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatul 3 al articolului anterior.

CAPITOLUL V
Despre infracţiunile contra libertăţii şi integrităţii sexuale

SECŢIUNEA I
Infracţiuni contra libertăţii sexuale

Articolul 163. Constrângerea sexuală

1. Cel care prin violenţă, ameninţare gravă, aducerea în stare de inconştienţă a victimei sau punerea acesteia în imposibilitatea de a opune rezistenţă, o constrânge pe aceasta să întreţină cu sine sau cu altcineva un act sexual, se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 8 ani.

2. Cel care, prin mijloace neincluse la alineatul anterior, constrânge o persoană să întreţină cu sine sau cu altcineva relaţii sexuale, se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani.

Articolul 164. Violul

1. Cel care prin violenţă, ameninţare gravă, aducerea în stare de inconştienţă sau punerea în imposibilitatea de a opune rezistenţă, obligă o persoană:

a) să întreţină cu sine sau cu altcineva relaţii sexuale normale, anale sau orale; sau

b) să suporte introducerea de părţi ale corpului sau obiecte în vagin sau anus,

se pedepseşte cu închisoarea de la trei la zece ani.

2. Cel care, prin mijloace neincluse la alineatul anterior, obligă o persoană:

a) să întreţină cu sine sau cu altcineva relaţii sexuale normale, anale sau orale; sau

b) să suporte introducerea de părți ale corpului sau obiecte în vagin sau anus,

se pedepsește cu închisoarea de la 1 la 6 ani.

Articolul 165. Abuzul sexual al persoanei incapabile de a opune rezistență

1. Cel care întreține relații sexuale cu o persoană inconștientă sau incapabilă, din alt motiv, să opună rezistență, profitând de starea sau neputința acesteia, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la opt ani.

2. Dacă actul sexual constă în penetrare vaginală, anală sau orală sau în introducerea vaginală sau anală de părți ale corpului sau obiecte, autorul este pedepsit cu închisoarea de la doi la zece ani.

Articolul 166. Abuzul sexual al persoanei internate

1. Cel care, profitând de funcția sau de poziția pe care, cu orice titlu, o exercită sau deține în:

a) instituția în care se execută pedepse penale privative de libertate;

b) spital, ospiciu, azil, clinică de convalescență sau de sănătate, ori altă instituție destinată asistenței și tratamentului; sau

c) instituția de educație sau corecție;

întreține relații sexuale cu o persoană internată aici care îi este încredințată sau care se află în grija sa, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

2. Dacă actul sexual constă în penetrare vaginală, anală sau orală sau în introducerea vaginală ori anală de părți ale corpului sau obiecte, autorul este pedepsit cu închisoarea de la unu la opt ani.

Articolul 167. Frauda sexuală

1. Cel care, profitând în mod fraudulos de greșeala asupra identității sale, întreține relații sexuale cu o persoană, este pedepsit cu închisoarea de până la un an.

2. Dacă actul sexual constă în penetrare vaginală, anală sau orală sau în introducerea vaginală sau anală de părți ale corpului sau obiecte, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la doi ani.

Articolul 168. Procrearea artificială neconsimțită

Cel care supune o femeie la proceduri de procreare artificială, fără consimțământul acesteia, se pedepsește cu închisoarea de la unu la opt ani.

Articolul 169. Proxenetismul

1. Cel care, acționând ca un profesionist sau cu intenție lucrativă, susține, favorizează sau înlesnește exercitarea prostituției de către altă persoană, se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

2. Dacă autorul comite infracțiunea prevăzută la alineatul anterior:

a) prin intermediul violenței sau amenințării grave;

b) prin viclenie sau tactici frauduloase;

c) prin abuzul de autoritate ce derivă dintr-o relaţie familială, din tutelă sau curatelă, sau o relaţie de dependenţă ierarhică, economică sau profesională; sau

d) profitând de incapacitatea psihică sau de situaţia de deosebită vulnerabilitate a victimei;

se pedepseşte cu închisoarea de la unu la opt ani.

Articolul 170. Hărţuirea sexuală

Cel care hărţuieşte o persoană prin practicarea în faţa acesteia de fapte cu caracter exhibiţionist, prin formularea de propuneri cu conţinut sexual sau supunând-o la contact de natură sexuală, se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă de până la 120 de zile, dacă, în temeiul altei dispoziţii legale, nu i se cuvine o pedeapsă mai mare.

SECŢIUNEA II
Infracţiuni contra integrităţii sexuale

Articolul 171. Abuzul sexual al copiilor

1. Cel care întreţine relaţii sexuale cu un minor în vârstă de 14 ani sau mai mică sau îl determină pe acesta să întreţină astfel de relaţii cu un terţ, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la opt ani.

2. Dacă actul sexual constă în penetrare vaginală, anală sau orală sau în introducerea vaginală sau anală de părţi ale corpului sau obiecte, autorul este pedepsit cu închisoarea de la trei la zece ani.

3. Cel care:

a) hărţuieşte un minor cu vârsta mai mică de 14 ani, prin săvârşirea faptei prevăzute la articolul 170; sau

b) acţionează asupra minorului cu vârsta mai mică de 14 ani, prin intermediul conversaţiei, materialului scris, spectacolului sau obiectului pornografic;

c) atrage un minor cu vârsta mai mică de 14 ani în scopul de a asista la abuzuri sau activităţi sexuale

se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

4. Cel care comite faptele descrise la alineatul anterior în scop lucrativ se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

5. Tentativa se pedepseşte.

Articolul 172. Abuzul sexual al minorilor aflaţi în întreţinere

1. Cel care comite sau determină comiterea faptei descrise la alineatele 1 şi 2 ale articolului anterior, în raport cu un minor cu vârsta cuprinsă între 14 şi 18 ani care i-a fost încredinţat în vederea educării sau asistenţei, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la opt ani.

2. Cel care săvârşeşte fapta descrisă la literele de la alineatul 3 al articolului anterior, în raport cu minorul menţionat la alineatul anterior al acestui articol şi în condiţiile descrise acolo, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an.

3. Cel care comite faptele descrise la alineatul anterior în scop lucrativ se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani.

4. Tentativa se pedepseşte.

Articolul 173. Actul sexual cu adolescenţi

1. Cel care, major fiind, întreţine relaţii sexuale cu minor cu vârsta cuprinsă între 14 şi 16 ani sau face astfel încât minorul să întreţine relaţii sexuale cu un terţ, abuzând de lipsa de experienţă a acestuia, se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani.

2. Dacă actul sexual constă în penetrare vaginală, anală sau orală sau în introducerea vaginală sau anală de părţi ale corpului sau obiecte, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la trei ani.

3. Tentativa se pedepseşte.

Articolul 174. Recurgerea la prostituţia minorilor

1. Cel care, major fiind, întreţine relaţii sexuale cu minor cu vârsta cuprinsă între 14 şi 18 ani, contra cost sau altă contraprestaţie, se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani.

2. Dacă actul sexual constă în penetrare vaginală, anală sau orală sau în introducerea vaginală sau anală de părţi ale corpului sau obiecte, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la 3 ani.

3. Tentativa se pedepseşte.

Articolul 175. Proxenetismul cu minori

1. Cel care susţine, favorizează sau înlesneşte exercitarea prostituţiei de către minori sau racolează minori în acest scop, este pedepsit cu închisoarea de la 1 la 8 ani.

2. Dacă autorul comite infracţiunea prevăzută la alineatul anterior:

a) prin intermediul violenţei sau ameninţării grave;

b) prin viclenie sau tactici frauduloase;

c) prin abuzul de autoritate ce derivă dintr-o relaţie familială, din tutelă sau curatelă, sau o relaţie de dependenţă ierarhică, economică sau profesională;

d) acţionând ca un profesionist sau în scop lucrativ; sau

e) profitând de incapacitatea psihică sau de situaţia de deosebită vulnerabilitate a victimei;

se pedepseşte cu închisoarea de la doi la zece ani.

Articolul 176. Pornografia infantilă

1. Cel care:

a) foloseşte un minor în spectacol pornografic sau îl racolează în acest scop;

b) foloseşte un minor într-o fotografie, film sau înregistrare pornografică, independent de sprijinul său, sau îl racolează în acest scop;

c) produce, distribuie, importă, exportă, răspândeşte, expune sau cedează, indiferent de formă sau context şi prin orice mijloace, materialele prevăzute la litera anterioară[;

d) dobândeşte sau deţine materialele prevăzute la litera b) cu scopul de a le distribui, importa, exporta, răspândi, expune sau ceda;

se pedepseşte cu închisoarea de la unu la cinci ani.

2. Cel care comite faptele descrise la alineatul anterior acţionând ca un profesionist sau în scop lucrativ, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la opt ani.

3. Cel care comite faptele descrise la literele a) şi b) de la alineatul 1 recurgând la violenţă sau ameninţare gravă, se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 8 ani.

4. Cel care comite faptele descrise la literele c) şi d) de la alineatul 1 prin utilizarea de material pornografic cu reprezentarea realistă a minorului, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

5. Cel care, intenţionat, dobândeşte, deţine, accede, obţine sau înlesneşte accesul prin intermediul sistemului informatic sau orice alt mijloc la materialele menţionate la litera b) de la alineatul 1, este pedepsit cu închisoarea de până la 2 ani.

6. Cel care, personal sau prin intermediul sistemului informatic sau oricărui alt mijloc, major fiind, asistă sau înlesneşte accesul la spectacol pornografic la care participă minori cu vârsta mai mică de 16 ani, se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani.

7. Cel care săvârşeşte faptele descrise la alineatele 5 şi 6 în scop lucrativ, este pedepsit cu închisoarea de până la 5 ani.

8. Tentativa se pedepseşte.

Articolul 176-A. Racolarea minorilor în scopuri sexuale

1. Cel care, fiind de vârstă majoră, prin intermediul tehnologiilor de informare şi comunicare, ademeneşte un minor în vederea întâlnirii cu acesta şi punerii în practică a uneia din faptele menţionate la alineatele 1 şi 2 ale articolului 171 şi la literele a), b) şi c) de la alineatul 1 al articolului anterior, se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an.

2. Dacă ademenirea este urmată de acte materiale care conduc la întâlnire, autorul se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani.

BCU CLUJ / UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 177. Agravarea

1. Pedepsele prevăzute la articolele 163-165 şi 167-176 sunt sporite cu o treime în limita minimă şi maximă dacă victima:

a) este ascendentul, descendentul, adoptantul, adoptatul, ruda sau afinul până la gradul al doilea cu făptuitorul; sau

b) se află într-o relaţie familială, de coabitare, de tutelă sau curatelă sau de dependenţă ierarhică, economică sau profesională cu făptuitorul, iar infracţiunea a fost comisă profitând de această relaţie.

2. Agravările prevăzute la alineatul anterior nu se aplică în cazurile de la litera c) de la alineatul 2 al articolului 169 şi de la litera c) de la alienatul 2 al articolului 175.

3. Pedepsele prevăzute la articolele 163-167 şi 171-174 sunt sporite cu o treime în limita minimă şi cea maximă, dacă autorul este purtătorul unei boli cu transmitere sexuală.

4. Pedepsele prevăzute la articolele 163-168 şi 171-175, la numerele 1 şi 2 ale articolului 176 şi la articolul 176-A sunt sporite cu o treime în limita minimă şi cea maximă, dacă infracţiunea este comisă în mod concertat de două sau mai multe persoane.

5. Pedepsele prevăzute la articolele 163-168 şi 171-174 sunt sporite cu jumătate în limita minimă şi cea maximă dacă din comportamentele descrise acolo rezultă sarcina, vătămarea corporală gravă, transmiterea unui agent patogen care pune în pericol viaţa, sinuciderea sau moartea victimei.

6. Pedepsele prevăzute la articolele 163-165, 168, 174, 175, la alineatul 1 al articolului 176 sunt sporite cu o treime, în limita minimă şi cea maximă, dacă victima are vârsta mai mică de 16 ani.

7. Pedepsele prevăzute la articolele 163-165, 168, 174, 175, la alineatul 1 al articolului 176 sunt sporite cu jumătate, în limita minimă şi cea maximă, dacă victima are vârsta mai mică de 14 ani.

8. Dacă un comportament include mai mult de una din circumstanţele menţionate la alineatele anterioare, se ia în considerare în vederea stabilirii pedepsei aplicabile cea cu efect mai agravant, celelalte fiind evaluate în ceea ce priveşte cuantumul de pedeapsă.

Articolul 178. Plângerea

1. Urmărirea penală a infracţiunilor prevăzute la articolele 163-165, 167, 168 şi 170 este condiţionată de introducerea unei plângeri, cu excepţia cazului în care sunt săvârşite în raport cu un minor sau au ca rezultat sinuciderea sau moartea victimei.

2. Atunci când urmărirea infracţiunilor de la articolele 163 şi 164 este condiţionată de introducerea unei plângeri, Ministerul Public poate iniţia această procedură în termen de şase luni de la data la care a luat cunoştinţă de faptă şi de autorii ei, ori de câte ori interesul victimei recomandă acest lucru.

3. Urmărirea penală pentru infracţiunea prevăzută la articolul 173 este condiţionată de introducerea unei plângeri, cu excepţia cazului în care aceasta are ca rezultat sinuciderea sau moartea victimei.

4. Cu privire la infracţiunile contra libertăţii şi autodeterminării sexuale a minorului neagravate prin rezultat, Ministerul Public, având în vedere interesul victimei, poate decide suspendarea temporară a procesului, cu acordul judecătorului de instrucţie şi al făptuitorului, atât timp cât anterior nu s-a mai aplicat o măsură similară pentru infracţiune de aceeaşi natură.

5. În cazul prevăzut la alineatul anterior durata suspendării poate ajunge până la cinci ani.

Articolul 179. Interzicerea autorităţii paternale şi exercitarea funcţiei

Celui condamnat pentru infracţiunile prevăzute la articolele 163-176 i se poate interzice, având în vedere gravitatea concretă a faptei şi legătura acesteia cu funcţia exercitată de către autor:

a) exercitarea autorităţii parentale, tutelei sau curatelei; sau

b) exercitarea profesiei, funcţiei sau activităţii care presupune minori aflaţi în responsabilitatea acestuia în scopul educaţiei, tratamentului sau supravegherii;

pe o perioadă de la doi la cincisprezece ani.

CAPITOLUL VI
Despre infracţiuni contra onoarei

Articolul 180. Defăimarea

1. Cel care, adresându-se terţului, învinuieşte o persoană, chiar şi la nivel de suspiciune, de o faptă sau formulează cu privire la aceasta o judecată ofensatoare, sau reproduce o astfel de învinuire sau judecată, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau cu amendă de până la 240 de zile.

2. Comportamentul nu se pedepseşte atunci când:

a) învinuirea se face cu urmărirea unor interese legitime; şi

b) autorul dovedeşte veridicitatea acelei învinuiri sau existenţa unui motiv întemeiat pentru care, cu bună-credinţă, o consideră adevărată.

3. Fără a aduce atingere dispoziţiilor de la literele b), c) şi d) de la alineatul 2 al articolului 31, dispoziţiile de la alineatele anterioare nu se aplică atunci când este vorba de o învinuire referitoare la intimitatea vieţii private şi de familie.

4. Buna-credinţă la care face referire litera b) de la alineatul 2 este exclusă atunci când autorul nu şi-a îndeplinit datoria de a se informa, impusă de împrejurările cazului, cu privire la veridicitatea învinuirii.

Articolul 181. Insulta

1. Cel care insultă o persoană, prin imputarea anumitor fapte, chiar şi la nivel de suspiciune sau prin adresarea de cuvinte ofensatoare, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei luni sau cu amendă de până la 12 de zile.

2. Atunci când ne referim la imputarea anumitor fapte, se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatele 2, 3 şi 4 ale articolului anterior.

Articolul 182. Echivalenţa

Defăimării şi insultei verbale le sunt asimilate cele făcute în scris, gesturile, imaginile şi orice alt mod de exprimare.

Articolul 183. Publicitatea şi calomnia

1. Dacă în cazul infracţiunilor prevăzute la articolele 180, 181 şi 182:

a) insulta a fost făcută prin mijloace sau în împrejurări care înlesnesc difuzarea ei; sau

b) fiind vorba de imputarea unor fapte, se stabileşte că autorul cunoştea caracterul fals al acesteia;

pedepsele defăimării şi insultei sunt sporite cu o treime în limita minimă şi cea maximă.

2. Dacă infracţiunea a fost comisă prin intermediul unui mijloc de comunicare socială, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă nu mai mică de 120 de zile.

Articolul 184. Agravarea

Pedepsele prevăzute la articolele 18, 181 şi 183 sunt sporite cu jumătate în limita minimă şi maximă dacă victima este una din persoanele menţionate la litera (l) de la alineatul 2 al articolului 132, în exercitarea funcţiei sau din cauza acesteia, sau dacă autorul este funcţionar şi comite fapta cu abuz grav de autoritate.

Articolul 185. Ofensa adusă memoriei persoanei decedate

1. Cel care, sub orice formă sau în orice context, ofensează grav memoria persoanei decedate este pedepsit cu închisoarea de până la şase luni sau cu amendă de până la 240 de zile.

2. Se aplică corespunzător dispoziţiile:

a) de la alineatele 2, 3 şi 4 ale articolului 180; şi

b) de la articolul 183.

3. Ofensa nu se pedepseşte atunci când au trecut mai mult de 50 de ani de la deces.

Articolul 186. Scutirea de pedeapsă

1. Instanţa îl scuteşte pe făptuitor de pedeapsă atunci când acesta aduce în faţa instanţei clarificări sau explicaţii cu privire la insulta de care este acuzat, dacă persoana vătămată, reprezentantul acesteia sau cel care integrează voinţa sa în calitate de titular al dreptului de a introduce plângerea sau acuzarea privată, le acceptă ca fiind satisfăcătoare.

2. Instanţa mai poate să-l scutească de pedeapsă dacă insulta a fost provocată de un comportament ilegal sau reprobabil al persoanei vătămate.

3. Dacă persoana vătămată ripostează, în cadrul aceleiaşi fapte, cu altă insultă, instanţa îi poate scuti pe ambii de pedeapsă sau numai pe unul dintre ei, în funcţie de circumstanţe.

Articolul 187. Insulta adusă organismului, serviciului sau persoanei juridice

1. Cel care, fără temei de a le considera cu bună-credinţă adevărate, afirmă sau promovează fapte neadevărate, menite să aducă ofensă credibilităţii, prestigiului sau încrederii datorate organismului sau serviciului care exercită autoritatea publică, persoanei juridice, instituţiei sau corporaţiei, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau cu amendă de până la 240 de zile.

2. Se aplică corespunzător dispoziţiile:

a) de la articolul 183; şi

b) de la alineatele 1 şi 2 ale articolului 186.

Articolul 188. Urmărirea penală

1. Urmărirea penală a infracţiunilor prevăzute în prezentul capitol este condiţionată de acuzarea privată, cu excepţia cazurilor:

a) de la articolul 184; şi

b) de la articolul 187, ori de câte ori persoana vătămată exercită autoritatea publică;

în care caz este suficientă plângerea sau comunicarea.

2. Dreptul de acuzare privată pentru infracţiunea prevăzută la articolul 185 revine persoanelor menţionate la alineatul 2 al articolului 113, conform ordinii stabilite acolo.

Articolul 189. Aducerea la cunoştinţa publică a hotărârii de condamnare

1. În cazul condamnării, chiar şi cu scutirea de pedeapsă, conform dispoziţiilor de la articolul 183, de la litera b) a alineatului 2 de la articolul 185 sau de la litera a) a alineatului 2 de la articolul 187, instanţa ordonă, pe cheltuiala autorului, aducerea la cunoştinţa publică a hotărârii, până la încheierea cercetării în primă instanţă, dacă astfel solicită titularul dreptului de a introduce plângere sau acuzare privată.

2. Instanţa stabileşte condiţiile concrete în care aducerea la cunoştinţa publică a hotărârii trebuie să aibă loc.

CAPITOLUL VII
Despre infracţiunile contra vieţii private

Articolul 190. Violarea de domiciliu sau tulburarea vieţii private

1. Cel care, fără a avea permisiunea, pătrunde în locuinţa cuiva sau rămâne acolo după ce i s-a cerut să plece, este pedepsit cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 240 de zile.

2. Primeşte aceeaşi pedeapsă cel care, cu intenţia de a tulbura viaţă privată, pacea şi liniştea unei persoane, îi telefonează acesteia pe telefonul fix sau pe cel mobil.

3. Dacă infracţiunea prevăzută la alineatul 1 este comisă noaptea sau în loc retras, prin intermediul violenţei sau ameninţării cu acte de violenţă, prin uz de armă sau prin pătrunderea prin efracţie, escaladarea sau cu ajutorul cheilor false de trei sau mai multe persoane, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

Articolul 191. Pătrunderea în spaţii interzise publicului

Cel care, fără a avea permisiunea sau autorizaţia celui în drept, pătrunde sau rămâne în curţi interioare, grădini sau spaţii închise dependinţe ale locuinţei, bărci sau alte mijloace de transport, în loc interzis destinat serviciului sau întreprinderii publice, serviciului de transport sau exercitării profesiilor sau activităţilor sau în orice alt loc interzis şi neaccesibil în mod liber publicului, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei luni sau cu amendă de până la 60 de zile.

Articolul 192. Intruziunea în viaţa privată

1. Cel care, fără a avea permisiunea şi cu intenţia de a invada viaţa privată a oamenilor, şi anume intimitatea vieţii sexuale şi de familie:

a) interceptează, înregistrează, imprimă, utilizează, transmite sau răspândeşte o conversaţie, o comunicare telefonică, mesaje prin poştă electronică sau factura detaliată;

b) captează, fotografiază, filmează, înregistrează sau difuzează imagini ale persoanelor, obiectelor sau spaţiilor intime;

c) spionează sau ascultă pe ascuns persoane care se găsesc în loc privat; sau

d) difuzează fapte referitoare la viaţa privată sau la boala gravă a unei persoane;

se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 240 de zile.

2. Fapta prevăzută la litera d) de la alineatul anterior nu se pedepseşte atunci când este comisă ca mijloc de urmărire a unui interes public legitim şi relevant.

Articolul 193. Privarea de confidenţialitate prin intermediul informaticii

1. Cel care creează, menţine sau utilizează un fişier automatizat de date identificabile individual care fac referire la convingeri politice, religioase sau filozofice, la afilierea la un partid sau afilierea sindicală, la viaţa privată sau la originea etnică, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu amenda de până la 240 de zile.

2. Tentativa se pedepseşte.

Articolul 194. Violarea corespondenței sau a telecomunicațiilor

1. Cel care, fără consimțământ, deschide colet, scrisoare sau orice alt document scris închis care nu-i este destinat sau ia notă de conținutul acestora prin procedee tehnice sau împiedică, pe orice cale, ca acestea să fie primite de către destinatar, se pedepsește cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă de până la 240 de zile.

2. Primește aceeași pedeapsă cel care intervine în conținutul telecomunicației sau ia cunoștință de conținutul acesteia.

3. Cel care difuzează conținutul scrisorilor, coletelor, documentelor scrise închise sau ale telecomunicațiilor menționate la alineatele anterioare, se pedepsește cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă de până la 240 de zile.

Articolul 195. Violarea secretului

Cel care, fără a avea permisiunea, dezvăluie un secret străin de care a luat cunoștință în virtutea poziției, funcției, ocupației sau competențelor sale, se pedepsește cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă de până la 240 de zile.

Articolul 196. Utilizarea necorespunzătoare a secretului

Cel care, fără a avea permisiunea, se folosește de secretul privind activitatea comercială, industrială, profesională sau artistică a cuiva, secret pe care l-a aflat în virtutea poziției, funcției, ocupației sau competențelor sale și aduce astfel prejudicii unei persoane sau Statului, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 240 de zile.

Articolul 197. Agravarea

Pedepsele prevăzute la articolele 190-195 sunt sporite cu o treime în limita minimă și maximă dacă fapta este săvârșită:

a) în vederea obținerii unei recompense sau a îmbogățirii, pentru făptuitor sau pentru un terț, sau pentru a cauza prejudicii unei persoane sau Statului; sau

b) prin intermediul unui mijloc mass-media, al difuzării pe internet sau prin alte mijloace de mediatizare.

Articolul 198. Plângerea

Cu excepția cazului de la articolul 193, urmărirea penală a infracțiunilor prevăzute la acest capitol este condiționată de introducerea unei plângeri sau notificări.

CAPITOLUL VIII

Despre infracțiunile contra activelor juridice personale

Articolul 199. Înregistrări și fotografii cu caracter ilicit

1. Cel care, fără consimțământ:

a) înregistrează cuvinte pronunțate de o altă persoană care nu sunt destinate publicului, deși îi sunt adresate; sau

b) utilizează sau permite utilizarea înregistrărilor menționate la alineatul anterior, chiar dacă au fost făcute în mod legal;

se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 240 de zile.

2. Primește aceeași pedeapsă cel care, împotriva voinței:

a) fotografiază sau filmează o persoană, chiar și la evenimente la care a participat în mod legitim; sau

b) utilizează sau permite utilizarea fotografiilor sau filmelor menționate la alineatul anterior, chiar dacă au fost obținute în mod legal.

3. Se aplică corespunzător dispozițiile de la articolele 197 și 198.

Articolul 200. Omisiunea de a acorda ajutor

1. Cel care, în caz de mare necesitate, ca de exemplu cea provocată de dezastru, accident, calamitate publică sau situație de pericol comun, care pune în pericol viața, integritatea fizică sau libertatea unei persoane, nu acordă acesteia ajutorul necesar în vederea îndepărtării pericolului, fie prin acțiune personală, fie prin semnal de alarmă, se pedepsește cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă de până la 120 de zile.

2. Dacă situația menționată la alineatul anterior a fost creată de cel care omite să acorde ajutor, acesta este pedepsit cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

3. Omisiunea de a acorda ajutor nu se pedepsește atunci când se dovedește existența unui mare risc pentru viața sau integritatea fizică a celui care a omis acordarea acestuia sau când, din alt motiv relevant, ajutorul nu îi este exigibil.

Articolul 201. Sustragerea de sub protecția Statului de drept Portughez

1. Cel care, prin violență, amenințare sau orice alt mijloc necinstit, plasează o persoană în afara cadrului de protecție al legii penale portugheze și o expune persecuției pe motive politice care-i pune în pericol viața, integritatea fizică sau libertatea, devenind victima violenței sau a măsurilor contrare principiilor fundamentale ale Statului de drept portughez, se pedepsește cu închisoarea de la doi la zece ani.

2. Primește aceeași pedeapsă și cel care, prin aceleași mijloace, împiedică o persoană să abandoneze situația de pericol menționată la alineatul anterior sau o forțează să rămână în această situație.

BCU "CAROL I" CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

TITLUL II
Despre infracţiunile contra patrimoniului

CAPITOLUL I
Dispoziţii preliminare

Articolul 202. Definiţii juridice

În sensul dispoziţiilor de la articolele următoare se consideră:

a) valoare ridicată – aceea care depăşeşte 50 de unităţi de cont evaluate în momentul săvârşirii faptei;

b) valoare considerabil ridicată – aceea care depăşeşte 200 de unităţi de cont evaluate în momentul săvârşirii faptei;

c) valoare mică – aceea care nu depăşeşte o unitate de cont evaluată în momentul săvârşirii faptei;

d) spargere – ruperea, fracturarea sau distrugerea totală sau parţială a dispozitivului destinat să închidă sau să împiedice intrarea în interiorul sau exteriorul casei sau spaţiului închis dependent de aceasta;

e) escaladare – pătrunderea în casă sau în spaţiul închis dependent de aceasta prin loc nedestinat în mod normal intrării, şi anume pe acoperiş, uşi ale balconului sau terasei, ferestre, pereţi, spaţii subterane sau prin orice alt dispozitiv menit să închidă sau să împiedice intrarea sau trecerea;

f) Chei false:

i) Cele imitate, contrafăcute sau modificate;

ii) cheile adevărate atunci când, în mod fortuit sau clandestin, nu s-au aflat sub controlul posesorului de drept; şi

iii) şperacle sau orice alte instrumente care pot servi la deschiderea încuietorilor sau altor dispozitive de siguranţă;

g) marcaj – orice construcţie, plantaţie, şanţ, gard sau alt semn destinat să stabilească limitele între diferite proprietăţi, plasate prin hotărâre judecătorească sau cu acordul persoanei autorizate în acest sens.

CAPITOLUL II
Despre infracţiunile contra proprietăţii

Articolul 203. Furtul

1. Cel care, cu intenţia nelegitimă de a-şi însuşi pentru sine sau pentru un terţ, sustrage un bun mobil străin, se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

2. Tentativa se pedepseşte.

3. Urmărirea penală este condiţionată de introducerea unei plângeri.

Articolul 204. Furtul calificat

1. Cel care fură un bun mobil sau un animal:

a) de valoare ridicată;

b) plasat sau transportat cu un vehicul sau plasat în loc destinat depozitării de obiecte sau transportat de călători utilizatori ai mijloacelor de transport în comun, chiar şi atunci când sustragerea are loc în staţie, gară sau debarcader;

c) este destinat unui cult religios sau venerării memoriei morţilor şi se află într-un loc destinat acestui cult sau în cimitir;

d) prin exploatarea situaţiei de vulnerabilitate deosebită a victimei dezastrului, accidentului sau calamităţii publice sau pericolului colectiv;

e) închis în sertar, seif sau alt recipient prevăzut cu încuietoare sau alt dispozitiv special destinat siguranţei sale;

f) prin pătrunderea sau ascunderea în locuinţa, chiar şi mobilă, centrul comercial, unitatea industrială sau spaţiul închis cu intenţia de a fura;

g) prin uzurparea titlului, uniformei, însemnului funcţionarului public, civil sau militar sau printr-un pretins ordin fals al autorităţii publice;

h) făcând din săvârşirea de furturi un mod de viaţă; sau

i) punând victima într-o situaţie economică dificilă;

j) prin împiedicarea sau tulburarea, sub orice formă, a serviciilor de comunicaţie sau de furnizare către populaţie a apei, energiei electrice, căldurii, combustibilului, benzinei sau gazului;

se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani sau cu amendă de până la 600 de zile.

2. Cel care fură un bun mobil sau un animal:

a) de valoare considerabil ridicată;

b) de o mare importanţă pentru dezvoltarea tehnologică sau economică;

c) care prin natura sa este foarte periculos;

d) care posedă o mare valoare ştiinţifică, artistică sau istorică şi se află într-o colecţie sau expoziţie publică sau accesibilă publicului;

e) prin pătrunderea în locuinţă, chiar şi mobilă, centru comercial sau industrial sau alt spaţiu închis prin efracţie, escaladă sau cu ajutorul cheilor false;

f) prin purtarea de armă, în momentul săvârşirii infracţiunii, la vedere sau ascunsă; sau

g) ca membru al grupului ce are ca scop săvârşirea reiterată de infracţiuni contra patrimoniului cu participarea a cel puţin un membru al grupului;

se pedepseşte cu închisoarea de la doi la opt ani.

3. Dacă în cadrul aceleiaşi infracţiuni se verifică mai multe din circumstanţele menţionate la alineatele anterioare, se ia în considerare în vederea stabilirii pedepsei aplicabile pe cea cu efect mai agravant, restul fiind apreciate în ceea ce priveşte cuantumul pedepsei.

4. Încadrarea juridică nu se face dacă bunul sau animalul furat sunt de valoare mică.

Articolul 205. Abuzul de încredere

1. Cel care îşi însuşeşte în mod nelegitim un bun mobil sau un animal care i-a fost predat pe baza unui titlu netranslativ de proprietate, se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

2. Tentativa se pedepseşte.

3. Urmărirea penală este condiţionată de introducerea unei plângeri.

4. Dacă bunul sau animalul la care se face referire la alineatul 1 sunt:

a) de valoare ridicată, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la cinci ani sau cu amendă de până la 600 de zile;

b) de valoare considerabil mare, autorul este pedepsit cu închisoarea de la unu la opt ani.

5. Dacă autorul a primit bunul sau animalul respectiv ca depozit impus de lege în virtutea funcţiei, ocupaţiei sau profesiei sau în calitate de tutor, curator sau reprezentant legal, se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 8 ani.

Articolul 206. Restituirea sau repararea

1. În cazurile prevăzute la literele a), b) şi e) de la alineatul 1, la litera a) de la alineatul 2 al articolului 204 şi la alineatul 4 al articolului 205, răspunderea penală se stinge prin acordul persoanei vătămate cu făptuitorul, fără a aduce prejudicii nelegitime terţei părţi, până la publicarea hotărârii pronunţate de tribunalul de primă instanţă, atât timp cât bunul sau animalul furat sau în mod nelegitim apropriat a fost restituit sau daunele cauzate au fost integral reparate.

2. Atunci când bunul sau animalul furat sau în mod nelegitim însuşit sunt restituite sau are loc repararea integrală a prejudiciului cauzat, fără prejudicii nelegitime terţei părţi, până la debutul procesului la prima instanţă, pedeapsă este special atenuată.

3. Dacă restituirea sau repararea sunt parţiale, pedeapsa poate fi special atenuată.

Articolul 207. Acuzarea privată

1. În cazul articolului 203 şi al alineatului 1 de la articolul 205, urmărirea penală este condiţionată de acuzarea privată dacă:

a) autorul este soţul, ascendentul, descendentul, adoptantul, adoptatul, ruda sau afinul până la gradul 2 al victimei, sau trăieşte cu aceasta în condiţii similare celor ale soţilor; sau

b) bunul sau animalul furat sau însuşit în mod nelegitim sunt de valoare mică şi destinate utilizării imediate şi indispensabile satisfacerii unei necesităţi a autorului sau a uneia din persoanele menţionate la litera a).

2. În cazul articolului 203, urmărirea penală este condiţionată de acuzarea privată atunci când infracţiunea se petrece într-un centru comercial pe durata

deschiderii acestuia către public, în raport cu sustragerea bunurilor mobile sau animalelor expuse de valoare mică atât timp cât acestea au fost recuperate imediat, cu excepția cazului în care infracțiunea este comisă de două sau mai multe persoane.

Articolul 208. Furtul de utilizare a vehiculului

1. Cel care folosește automobilul sau alt vehicul motorizat, aeronavă, barcă sau bicicletă fără permisiunea celui îndreptățit în acest sens, se pedepsește cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă de până la 240 de zile dacă, în temeiul altei dispoziții legale, nu-i revine o pedeapsă mai mare.

2. Tentativa se pedepsește.

3. Urmărirea penală este condiționată de introducerea unei plângeri sau, în cazurile prevăzute la articolul 207, de acuzarea privată.

Articolul 209. Însușirea nelegală a bunului sau animalului găsit

1. Cel care, în mod nelegitim, își însușește bunul sau animalul care nu-i aparțin și care au ajuns în posesia sa ca urmare a unei erori, a unei întâmplări sau pe orice altă cale independentă de voința sa, se pedepsește cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă de până la 120 de zile.

2. Se aplică aceeași pedeapsă și celui care își însușește, nelegitim, bunul sau animalul găsit.

3. Urmărirea penală este condiționată de introducerea unei plângeri. Se aplică corespunzător dispozițiile de la articolele 206 și 207.

Articolul 210. Tâlhăria

1. Cel care, cu intenția nelegitimă de a-și însuși pentru sine sau pentru terț, sustrage sau, prin acte de violență asupra unei persoane, prin amenințarea cu pericol iminent asupra vieții sau integrității sale fizice, sau prin punerea acesteia în imposibilitatea de a opune rezistență, o constrânge să-i predea un bun mobil sau animal străin, se pedepsește cu închisoarea de la 1 la 8 ani.

2. Se pedepsește cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani dacă:

a) oricare dintre făptuitori pune în pericol viața victimei sau îi provoacă, cel puțin din culpă, vătămări corporale grave; sau

b) se verifică, singular sau cumulativ, oricare dintre cerințele menționate la alineatele 1 și 2 ale articolului 204, cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor de la alineatul 4 al aceluiași articol.

3. Dacă fapta are ca rezultat moartea unei persoane, autorul este pedepsit cu închisoarea de la opt la șaisprezece ani.

Articolul 211. Violența după sustragere

Pedepsele prevăzute la articolul anterior sunt, în funcție de caz, aplicabile celui care utilizează mijloacele prevăzute la același articol atunci când este surprins în flagrant delict, păstrează sau nu restituie bunurile sau animalele sustrase.

Articolul 212. Distrugerea

1. Cel care, distruge, deteriorează, desfigurează sau face inutilizabil, total sau parţial, un bun sau un animal străin, se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

2. Tentativa se pedepseşte.

3. Urmărirea penală este condiţionată de introducerea unei plângeri.

4. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la articolele 206 şi 207.

Articolul 213. Distrugerea calificată

1. Cel care distruge, total sau parţial, deteriorează, desfigurează sau face inutilizabil:

a) un bun sau animal de valoare ridicată care nu-i aparţine;

b) un monument public;

c) un bun sau animal destinat uzului sau de utilitate publică, organismului sau serviciilor publice;

d) un bun care aparţine patrimoniului cultural clasificat legal sau pe cale de a fi clasificat; sau

e) un bun sau animal străin destinat cultului religios sau venerării memoriei morţilor care se află în spaţiu dedicat acelui cult sau în cimitir;

se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani sau cu amendă de până la 600 de zile.

2. Cel care distruge, total sau parţial, deteriorează, desfigurează sau face inutilizabil un bun sau un animal străin:

a) de valoare considerabil ridicată;

b) natural sau fabricat de om, inventariat oficial sau plasat sub protecţia oficială a legii;

c) care are o valoare ştiinţifică, artistică sau istorică semnificativă şi se află într-o colecţie sau expoziţie publică sau accesibilă publicului; sau

d) care are o importanţă semnificativă pentru dezvoltarea tehnologică sau economică;

se pedepseşte cu închisoarea de la doi la opt ani.

3. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatele 3 şi 4 ale articolului 204 şi alineatele 2 şi 3 ale articolului 206 şi de la litera a) de la alineatul 1 al articolului 207.

4. Alineatul 1 al articolului 206 se aplică şi în cazurile de la litera a) de la alineatul 1 şi la litera a) de la alineatul 2.

Articolul 214. Distrugerea prin violenţă

1. Dacă faptele descrise la articolele 212 şi 213 sunt comise prin acte de violenţă împotriva unei persoane, prin ameninţarea cu pericol iminent pentru viaţa sau integritatea sa corporală sau prin punerea acesteia în imposibilitatea de a opune rezistenţă, făptuitorul se pedepseşte:

a) în cazul de la articolul 212 cu închisoarea de la unu la opt ani;

CUJ LAW FACULTY UNIVERSITY LIBRARY

b) în cazul de la articolul 213 cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani;

c) dacă fapta are drept consecință moartea cuiva, cu închisoarea de la opt la șaisprezece ani.

2. Pedepsele prevăzute la alineatul anterior se aplică celui care utilizează mijloacele indicate la acesta atunci când, surprins în flagrant delict, continuă actul infracțional.

Articolul 215. Tulburarea de posesie

1. Cel care, prin violență sau amenințări grave îndreptate asupra unei persoane, invadează sau ocupă un bun imobil străin, cu intenția de a exercită drept de proprietate, posesie, folosință sau de servitute neprotejate de lege, hotărâre, contract sau act administrativ, se pedepsește cu închisoarea de la până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile, dacă, având în vedere mijlocul utilizat, nu-i revine o pedeapsă mai mare.

2. Pedeapsa prevăzută la alineatul anterior se aplică celui care, prin mijloacele indicate la acesta, deviază sau îndiguiește cursuri de apă, fără a avea acest drept, în scopul obținerii pentru sine sau pentru terț de foloase necuvenite.

3. Urmărirea penală este condiționată de introducerea unei plângeri.

Articolul 216. Modificarea marcajelor

1. Cel care, cu intenția de a-și însuși, în totalitate sau parțial, un bun imobil străin, pentru sine sau pentru un terț, smulge sau modifică un marcaj, se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni sau cu amenda de până la 60 de zile.

2. Urmărirea penala este condiționată de introducerea unei plângeri.

3. Se aplică corespunzător dispozițiile de la articolele 206 și 207.

CAPITOLUL III
Despre infracțiunile împotriva patrimoniului în general

Articolul 217. Înșelăciunea

1. Cel care, cu intenția de a obține pentru sine sau pentru terț, îmbogățirea nelegitimă, prin eroare sau inducerea în eroare asupra faptelor pe care, cu viclenie, le-a provocat, convinge o persoană să comită acte care îi cauzează ei sau altcuiva un prejudiciu patrimonial, se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

2. Tentativa se pedepsește.

3. Urmărirea penală este condiționată de introducerea unei plângeri.

4. Se aplică corespunzător dispozițiile de la articolele 206 și 207.

Articolul 218. Înșelăciunea calificată

1. Cel care săvârșește fapta prevăzută la alineatul 1 al articolului anterior este pedepsit, dacă prejudiciul patrimonial este de valoare ridicată, cu închisoarea de până la cinci ani sau cu amendă de până la 600 de zile.

2. Se aplică pedeapsa cu închisoarea de la doi la 8 ani dacă:

a) prejudiciul patrimonial este de valoare considerabil ridicată;

b) făptuitorul face din înşelăciune un mod de viaţă;

c) făptuitorul profită de situaţia de vulnerabilitate deosebită a victimei, din cauza vârstei, deficienţei sau bolii; sau

d) persoana prejudiciată rămâne într-o situaţie dificilă din punct de vedere economic.

3. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatul 2 şi 3 ale articolului 206.

4. Alineatul 1 al articolului 206 se aplică în cazurile de la alineatul 1 şi de la literele a) şi c) ale alineatul 2.

Articolul 219. Înşelăciunea referitoare la asigurări

1. Cel care primeşte sau acţionează astfel încât altcineva să primească valoarea totală sau parţială a asigurării:

a) prin provocarea sau agravarea semnificativă a rezultatului accidentului al cărui risc era acoperit; sau

b) prin lezarea integrităţii fizice proprii sau a altei persoane sau prin agravarea consecinţelor lezării integrităţii fizice provocate de accident al cărui risc este acoperit;

se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

2. Tentativa se pedepseşte.

3. Urmărirea penală este condiţionată de introducerea unei plângeri.

4. Dacă prejudiciul patrimonial provocat este:

a) de valoare ridicată, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la cinci ani sau cu amendă de până la 600 de zile;

b) de valoare considerabil ridicată, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la doi la 8 ani.

5. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la articolul 206.

Articolul 220. Înşelăciunea în vederea obţinerii de alimente, băuturi sau servicii

1. Cel care, cu intenţia de a nu plăti:

a) comandă alimente şi băuturi într-o unitate care face din furnizarea acestora comerţ sau industrie;

b) foloseşte camera sau serviciul unui hotel sau unităţi similare; sau

c) utilizează un mijloc de transport sau pătrunde într-o incintă publică cunoscând faptul că acest lucru presupune achitarea unei sume de bani;

şi refuză plata datoriilor contractate, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau cu amendă de până la 60 de zile.

2. Urmărirea penală este condiţionată de introducerea unei plângeri.

3. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la articolul 206 şi 207.

Articolul 221. Înşelăciunea informatică şi în comunicaţii

1. Cel care, cu intenţia de a obţine pentru sine sau pentru un terţ îmbogăţirea nelegitimă, îi cauzează cuiva un prejudiciu patrimonial, prin intervenţia în rezultatul procesării datelor informatice sau prin structurarea incorectă a programului informatic, utilizarea incorectă sau incompletă a datelor, utilizarea datelor fără autorizaţie sau intervenţia pe orice altă cale neautorizată în raport cu procesarea datelor, se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

2. Se aplică aceeaşi pedeapsă celui care, cu intenţia de a obţine pentru sine sau pentru terţ un folos necuvenit, cauzează cuiva un prejudiciu patrimonial prin utilizarea de programe, dispozitive electronice sau alte mijloace care, separat sau împreună, sunt destinate să diminueze, să modifice sau să împiedice, total sau parţial, funcţionarea normală sau exploatarea serviciilor de telecomunicaţie.

3. Tentativă se pedepseşte.

4. Urmărirea penală este condiţionată de introducerea unei plângeri.

5. Dacă prejudiciul este:

a) de valoare ridicată, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la cinci ani sau cu amendă de până la 600 de zile;

b) de valoare considerabil ridicată, autorul este pedepsit cu închisoarea de la doi la opt ani.

6. Se aplică corespunzător dispoziţiile articolului 206.

Articolul 222. Înşelăciunea referitoare la muncă sau angajare

1. Cel care, cu intenţia de a obţine pentru sine sau pentru terţ îmbogăţirea nelegitimă, cauzează cuiva un prejudiciu patrimonial, prin promisiunea unui loc de muncă în străinătate, se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani sau cu amendă de până la 600 de zile.

2. Se sancţionează cu aceeaşi pedeapsă cel care, cu intenţia de a obţine pentru sine sau pentru terţ îmbogăţirea nelegitimă, cauzează un prejudiciu patrimonial unei persoane care domiciliază în străinătate prin promisiunea unui loc de muncă în Portugalia.

3. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatele 2 şi 3 ale articolului 206 şi cele de la alineatul 2 al articolului 218.

Articolul 223. Şantajul

1. Cel care, cu intenţia de a obţine pentru sine sau terţ îmbogăţirea nelegitimă, constrânge o persoană, prin violenţă sau ameninţări, la un aranjament patrimonial care atrage după sine un prejudiciu pentru aceasta sau pentru un terţ, se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani.

2. Dacă ameninţarea constă în dezvăluirea, prin intermediul mijloacelor de comunicare socială, a unor fapte care pot leza grav reputaţia victimei sau a altei persoane, autorul este pedepsit cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

3. Dacă se verifică cerinţele menţionate la:

a) literele a), f) sau g) de la alineatul 2 al articolului 204, sau de la litere a) de la alineatul 2 al articolului 210, autorul se pedepseşte cu închisoarea de la trei la cincisprezece ani;

b) alineatul 3 al articolului 210, autorul este pedepsit cu închisoarea de la opt la şaisprezece ani.

4. Autorul se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile dacă obţine, drept garanţie a datoriei şi profitând de situaţia de necesitate a victimei, un document care poate duce la urmărire penală.

Articolul 224. Gestiunea frauduloasă

1. Cel care, fiind-i încredinţată prin lege sau act juridic, datoria de a dispune de interese patrimoniale străine sau de a le administra sau supraveghea, cauzează acestor interese, intenţionat şi cu încălcarea gravă a îndatoririlor ce-i revin, prejudiciu patrimonial semnificativ, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

2. Tentativa se pedepseşte.

3. Urmărirea penală este condiţionată de introducerea unei plângeri.

4. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatul 2 şi 3 ale articolului 206 şi de la litera a) a alineatul 1 de la articolul 207.

Articolul 225. Abuzul de card de garanţie sau de credit

1. Cel care, abuzând de posibilitatea oferită de posesia cardului de garanţie sau de credit de a determina emitentul să efectueze o plată, cauzează un prejudiciu acestuia sau terţului, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

2. Tentativa se pedepseşte.

3. Urmărirea penală este condiţionată de introducerea plângerii.

4. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la articolele 206 şi 207.

2. Dacă prejudiciul este:

a) de valoare ridicată, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la cinci ani sau cu amendă de până la 600 de zile;

b) de valoare considerabil ridicată, autorul este pedepsit cu închisoarea de la doi la opt ani.

6. În cazul prevăzut la alineatul anterior se aplică corespunzător dispoziţiile articolului 206.

Articolul 226. Cămătăria

1. Cel care, cu intenţia obţinerii unui folos material, pentru sine sau pentru terţ, prin exploatarea situaţiei de necesitate, anomalie psihică, incapacitate, incompetenţă, inepţie, lipsă de experienţă sau slăbiciunea de caracter a debitorului sau a relaţiei de dependenţă a acestuia, îl determină pe acesta să

cedeze sau să promită, sub orice formă, un avantaj pecuniar în favoarea sa sau a unui terţ, care, potrivit circumstanţelor cazului, este în mod evident disproporţionat în raport cu contra-prestaţia, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

2. Tentativa se pedepseşte.

3. Urmărirea penală este condiţionată de introducerea unei plângeri.

4. Autorul este pedepsit cu închisoarea de până la cinci ani sau cu amendă de până la 600 de zile dacă:

a) face din cămătărie un mod de viaţă;

b) disimulează avantajul pecuniar nelegitim prin scrisoare sau contract; sau

c) în mod conştient, prin intermediul cămătăriei, îşi ruinează financiar victima.

5. Pedepsele menţionate la alineatele anterioare sunt special atenuate sau fapta nu mai este pedepsită dacă autorul, înainte de debutul procesului în prima instanţă:

a) renunţă la avantajul pecuniar pretins;

b) predă surplusul financiar primit, la care se adaugă taxa legală de la data primirii; sau

c) modifică înţelegerea, de comun acord cu cealaltă parte, în conformitate cu regulile de bună-credinţă.

CAPITOLUL IV
Despre infracţiunile contra drepturilor patrimoniale

Articolul 227. Insolvenţa ca urmare a conduitei necorespunzătoare

1. Debitorul care cu intenţia de a cauza prejudicii creditorilor:

a) distruge, deteriorează, dezactivează sau face să dispară o parte a patrimoniului său;

b) îşi diminuează fictiv activele, prin disimularea de obiecte sau animale, prin invocarea datoriilor presupuse, prin recunoaşterea de credite fictive, prin incitarea terţilor de a raporta aceste credite sau prin simularea, pe orice cale, a unei situaţii financiare inferioare realităţii, şi anume prin intermediul contabilităţii inexacte, bilanţului fals, distrugerii sau ascunderii de documente contabile sau fără a ţine contabilitatea, deşi are această obligaţie;

c) creează sau agravează în mod artificial prejudiciile sau reduce profiturile; sau

d) pentru a întârzia falimentul, cumpără mărfuri pe credit, cu scopul de a le vinde sau de a le utiliza pentru plata la preţ semnificativ mai mic decât cel curent;

se pedepseşte, dacă intervine situaţia de insolvenţă, iar aceasta este recunoscută judiciar, cu închisoarea de până la cinci ani sau cu amendă de până la 600 de zile.

2. Terţul care comite una din faptele descrise la alineatul 1 al acestui articol, cu ştirea debitorului sau în folosul acestuia, se sancţionează cu închisoarea prevăzută la alineatele anterioare, în funcţie de caz, în mod special atenuată.

3. Fără a aduce atingere dispoziţiilor de la articolul 12, se pedepseşte conform dispoziţiilor de la alineatele 1 şi 2 ale prezentului articol, în cazul în care debitorul este persoană juridică, societate sau simplă asociaţie *de facto*, cel care a gestionat-o sau condus-o efectiv şi a comis una din faptele prevăzute la alineatul 1.

Articolul 227-A. Nerambursarea creanţelor

1. Debitorul care, după pronunţarea hotărârii de condamnare executorii, distruge, deteriorează, face să dispară, ascunde sau delapidează o parte a patrimoniului său, pentru ca, în acest fel, în mod intenţionat să nu ramburseze o creanţă, se pedepseşte, dacă procedura de punere în executare a fost instituită şi prin aceasta nu se reuşeşte satisfacerea pe deplin a drepturile creditorului, cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

2. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatele 2 şi 3 ale articolului anterior.

Articolul 228. Insolvenţa că urmare a neglijenţei

1. Debitorul care:

a) prin neglijenţă sau imprudenţă gravă, risipă sau cheltuieli în mod manifest exagerate, speculaţii păguboase sau management defectuos în exercitarea activităţii sale, creează starea de insolvenţă; sau

b) cunoscând dificultăţile economice şi financiare ale companiei sale, nu face nicio solicitare în timp util în vederea salvării situaţiei financiare;

se pedepseşte, dacă intervine situaţia de insolvenţă, iar aceasta este recunoscută pe cale judiciară, cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

2. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatul 3 al articolului 227.

Articolul 229. Favorizarea creditorilor

1. Debitorul care, cunoscând propria situaţie de insolvenţă sau prevăzând iminenţa acesteia, cu intenţia de a favoriza anumiţi creditori în detrimentul altora, achită datorii încă nescadente sau le achită astfel decât în bani ori valori uzuale, sau oferă garanţii pentru datoriile sale fără a fi obligat, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile, dacă insolvenţa este recunoscută pe cale judiciară.

2. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatul 3 al articolului 227.

Articolul 229-A. Agravarea

Pedepsele prevăzute la alineatul 1 al articolului 227, la alineatul 1 al articolului 227-A şi la alineatul 1 al articolului 229 sunt sporite cu o treime, în limita minimă şi maximă, dacă, ca urmare a săvârşirii uneia din faptele descrise

acolo, rezultă nerambursarea de creanţe legate de ocuparea forţei de muncă în cadrul procedurilor de executare judiciară sau procedurilor de insolvenţă.

Articolul 230. Tulburarea licitaţiilor publice

Cel care, cu intenţia de a împiedica sau de a prejudicia rezultatele lichidării judiciare sau ale licitaţiei publice autorizate sau impuse de lege, precum şi concursul reglementat de dreptul public, prin intermediul unui favor, unei promisiuni, violenţei sau ameninţării, reuşeşte să împiedice începerea sau participarea cuiva la aceste acţiuni, sau, prin orice mijloace, aduce atingere libertăţii respectivelor activităţi, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile, dacă, în temeiul altei dispoziţii legale, nu-i revine o pedeapsă mai severă.

Articolul 231. Tăinuirea

1. Cel care, cu intenţia de a obţine pentru sine sau pentru terţ, un folos material, ascunde un bun sau un animal obţinut în urma unei fapte ilicite tipice contra patrimoniului, îl primeşte drept gaj, îl dobândeşte cu orice titlu, îl deţine, păstrează, transmite sau contribuie la transferul lui sau care, pe orice cale, îşi asigură pentru sine sau terţ posesia acestuia, se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani sau cu amendă de până la 600 de zile.

2. Cel care, fără a se fi asigurat în prealabil cu privire la proveninţa sa legitimă, dobândeşte sau primeşte, cu orice titlu, bun sau animal care, prin calitatea sa, prin poziţia celui care îl oferă, sau prin preţul propus, face rezonabilă suspiciunea potrivit căreia acesta provine dintr-o faptă ilicită tipică contra patrimoniului, se pedepseşte cu închisoarea de până la 6 luni sau cu amendă de până la 120 de zile.

3. Se aplică corespunzător dispoziţiile:

a) articolului 206; şi

b) de la alineatul 1 al articolului 207, dacă există o relaţie de familie între autor şi victima faptei ilicite tipice contra patrimoniului.

4. Dacă autorul face din tăinuire un mod de viaţă, este pedepsit cu închisoarea de la 1 la 8 ani.

Articolul 232. Ajutorul material

1. Cel care ajută pe cineva să se bucure de avantajele oferite de bunul sau animalul obţinut prin intermediul faptei ilicite tipice contra patrimoniului, se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

2. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatul 3 al articolului 231.

Articolul 233. Domeniul de aplicare al obiectului tăinuit

Sunt echivalente bunurilor şi animalelor menţionate la articolul 231 valorile şi produsele obţinute direct cu acestea.

CAPITOLUL V
Despre infracțiunile contra sectorului public sau cooperativ agravate prin calitatea autorului

Articolul 234. Însușirea nelegitimă

1. Cel care, în virtutea poziției pe care o ocupă, deține conducerea, administrarea sau simpla capacitate de a dispune de bunurile din sectorul public sau cooperativ și, pe orice cale, și le însușește în mod nelegitim sau permite ca altcineva să și le însușească nelegitim, se sancționează cu pedeapsa corespunzătoare respectivei infracțiuni sporită cu o treime în limita minimă și maximă.

2. Tentativa se pedepsește.

Articolul 235. Administrarea păguboasă

1. Cel care, prin încălcarea intenționată a normelor de control sau a reglementărilor economice de administrare rațională, cauzează pagube materiale semnificative unei unități economice din sectorul public sau cooperativ, se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani sau cu amendă de până la 600 de zile.

2. Fapta nu se pedepsește atunci când pagubele se verifică contrar așteptărilor întemeiate ale autorului.

TITLUL III
Despre infracțiunile contra identității culturale și integrității personale

Articolul 236. Instigarea la război

(Abrogat prin Legea nr. 31/2004, din 22 iulie)

Articolul 237. Coruperea forțelor armate

(Abrogat prin Legea nr. 100/2003, din 15 noiembrie)

Articolul 238. Recrutarea de mercenari

(Abrogat prin Legea nr. 31/2004, din 22 iulie)

Articolul 239. Genocidul

(Abrogat prin Legea nr. 31/2004, din 22 iulie)

Articolul 240. Discriminarea și incitarea la ură și violență

1. Cel care:

a) pune bazele sau constituie o organizație sau desfășoară activități de propagandă organizată care incită la discriminare, la ură sau la violență împotriva unei persoane sau a unui grup de persoane pe motive de rasă, culoare, origine etnică sau națională, ascendență, religie, sex, orientare

PUBLIC CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

sexuală, identitate de gen sau dizabilitate fizică sau psihică ori care le încurajează; sau

b) participă la organizarea sau la activităţile menţionate la alineatul anterior sau acordă ajutor acestora, inclusiv finanţare;

se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 8 ani.

2. Cel care, în mod public, prin orice mijloc destinat difuzării, în special prin apologia, negarea sau banalizarea grosieră a crimelor de genocid, de război sau împotriva păcii şi umanităţii:

a) provoacă acte de violenţă împotrivă unei persoane sau unui grup de persoane pe motiv de rasă, culoare, origine etnică sau naţională, ascendenţă, religie, sex, orientare sexuală, identitate de gen sau dizabilitate fizică sau psihică;

b) calomniază sau insultă o persoană sau un grup de persoane pe motive de rasă, culoare, origine etnică sau naţională, ascendenţă, religie, sex, orientare sexuală, identitate de gen sau dizabilitate fizică sau psihică;

c) ameninţă o persoană sau un grup de persoane pe motive de rasă, culoare, origine etnică sau naţională, ascendenţă, religie, sex, orientare sexuală, identitate de gen sau dizabilitate fizică sau psihică; sau;

d) incită la violenţă sau la ură împotriva unei persoane sau a unui grup de persoane pe motive de rasă, culoare, origine etnică sau naţională, ascendenţă, religie, sex, orientare sexuală, identitate de gen sau dizabilitate fizică sau psihică;

se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la cinci ani.

Articolul 241. Infracţiuni de război contra civililor

(Abrogat prin Legea nr. 31/2004, din 22 iulie)

Articolul 242. Distrugerea monumentelor

(Abrogat prin Legea nr. 31/2004, din 22 iulie)

Articolul 243. Tortura şi alte tratamente crude, degradante sau inumane

1. Cel care, ocupând funcţia de prevenire, urmărire, investigare sau cunoaştere a infracţiunilor penale, administrative sau disciplinare, punerea în executare a sancţiunilor de aceeaşi natură sau protecţia, paza sau supravegherea persoanei reţinute sau arestate, o torturează pe aceasta sau îi aplică tratamente crude, degradante sau inumane pentru:

a) a obţine de la ea sau de la un terţ mărturisirea, mărturia, declaraţia sau informaţia;

b) a o pedepsi pentru fapta comisă sau presupus comisă de ea sau de un terţ; sau

c) a o intimida pe aceasta sau pe un terţ;

se pedepseşte cu închisoarea de la unu la cinci ani, dacă, în temeiul altei dispoziţii legale, nu-i revine o pedeapsă mai severă.

2. Se aplică aceeaşi pedeapsă celui care, din proprie iniţiativă sau la ordinul superiorului, uzurpă funcţia menţionată la alineatul anterior în vederea comiterii unui din actele descrise la acesta.

3. Se consideră tortură, tratament crud, degradant sau inuman actul care constă în provocarea de suferinţă acută fizică sau psihologică, epuizare fizică sau psihologică sau prin utilizarea de produse chimice, droguri sau alte mijloace, naturale sau artificiale, cu intenţia de a perturba capacitatea de decizie sau de liberă manifestare a voinţei victimei.

4. Dispoziţiile de la alineatul anterior nu includ suferinţele inerente executării sancţiunilor prevăzute la alineatul 1 sau ocazionate de aceasta şi nici măsurile legale privative sau restrictive de libertate.

Articolul 244. Tortura şi alte tratamente crude, degradante sau inumane grave

1. Cel care, în termenii şi condiţiile menţionate la articolul anterior:

a) cauzează vătămarea corporală gravă;

b) foloseşte mijloace sau metode de tortură deosebit de grave, cum ar fi bătăile, electroşocurile, simulacrul execuţiei sau substanţe halucinante; sau

c) pune în practică în mod uzual actele menţionate la articolul anterior;

se pedepseşte cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

2. Dacă din faptele descrise la acest articol sau la articolul anterior rezultă sinuciderea sau moartea victimei, autorul este pedepsit cu închisoarea de la opt la şaisprezece ani.

Articolul 245. Omisiunea denunţului

Superiorul ierarhic care, având cunoştinţă de comiterea de către subordonat, a faptei descrisă la articolele 243 şi 244, nu-l denunţă în termen de maxim trei zile de la data luării la cunoştinţă, se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la trei ani.

Articolul 246. Inaptitudini

Cel care este condamnat pentru infracţiunile prevăzute la articolele 240 şi 243-245 poate, având în vedere gravitatea concretă a faptei şi proiecţia ei asupra reputaţiei civice a făptuitorului, să fie inapt de a vota în cadrul alegerilor pentru Preşedinţia Republicii, deputaţilor Adunării Republicii, deputaţii din Parlamentul European, deputaţii Adunărilor Legislative din Regiunile Autonome şi şefii autorităţilor locale, de a fi ales într-una din aceste poziţii sau de a fi jurat, pe o perioadă de la doi la zece ani.

TITLUL IV
Despre infracțiunile împotriva vieții în societate

CAPITOLUL I
Despre infracțiunile contra familiei, orientărilor religioase și respectului datorat morților

SECȚIUNEA I
Despre infracțiunile contra familiei

Articolul 247. Bigamia

Cel care:

a) căsătorit fiind, încheie o nouă căsătorie; sau

b) încheie o căsătorie cu o persoană deja căsătorită;

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

Articolul 248. Falsificarea stării civile

Cel care:

a) înregistrează în registrul civil o naștere inexistentă; sau

b) prin punerea în pericol a verificării oficiale a stării civile sau a statului juridic familial, uzurpă, modifică, asumă sau ascunde starea civilă sau statutul juridic familial al unui terț;

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

Articolul 249. Răpirea minorului

Cel care:

a) răpește un minor;

b) prin violență sau amenințări, îl determină pe minor să evadeze;

sau

c) în mod repetat și nejustificat, nu duce la îndeplinire regimul stabilit în vederea convieţuirii cu minorul în cadrul reglementării exercitării responsabilităților părinteşti, prin refuzul, întârzierea sau îngreunarea semnificativă a predării sau primirii acestuia;

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

2. În cazurile prevăzute la litera c) de la alineatul 1, pedeapsa este special atenuată atunci când conduita autorului a fost condiționată de respectarea voinței minorului cu vârstă mai mare de 12 ani.

3. Urmărirea penală este condiționată de introducerea plângerii.

Articolul 250. Încălcarea obligației de întreținere

1. Cel care, având obligația legală de întreținere și posibilitatea de îndeplinire a acesteia, nu o face totuși în termen de două luni de la data scadentă, se pedepsește cu amendă de până la 120 de zile.

2. Săvârșirea reiterată a infracțiunii menționate la alineatul anterior se sancționează cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

3. Cel care, având obligația legală de întreținere și posibilitatea de îndeplinire a acesteia, nu o face, punând astfel în pericol, fără ajutorul unui terț, satisfacerea necesităților fundamentale ale celui îndreptățit să o primească, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

4. Cel care, cu intenția de a nu îndeplini obligația de întreținere, se pune în imposibilitatea de a o face și își încalcă astfel obligația la care este supus generând pericolul prevăzut la alineatul anterior, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

5. Urmărirea penală este condiționată de introducerea unei plângeri.

6. Dacă obligația a fost îndeplinită, instanța poate renunța la pedeapsă sau poate declara stinsă, total sau parțial, pedeapsa neexecutată încă.

SECȚIUNEA II
Despre infracțiunile contra libertății religioase

Articolul 251. Ultrajul pe motiv de credință religioasă

1. Cel care, în mod public, insultă o persoană sau o ridiculizează pe motiv de credință sau funcție religioasă, cu tulburarea liniștii publice, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

2. Se aplică aceeași pedeapsă celui care profanează spațiul sau obiectul de cult sau venerare religioasă, cu tulburarea liniștii publice.

Articolul 252. Împiedicarea, tulburarea sau atingerea libertății religioase

Cel care:

a) prin violență sau amenințare împiedică sau tulbură desfășurarea legitimă a actului religios; sau

b) public denigrează actul cultului religios sau îl ridiculizează;

se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

SECȚIUNEA III
Despre infracțiunile contra respectului datorat persoanelor decedate

Articolul 253. Împiedicarea sau tulburarea ceremoniei funebre

Cel care, prin violență sau amenințare, împiedică sau tulbură cortegiul sau ceremonia funebră, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

Articolul 254. Profanarea cadavrelor sau a mormintelor

1. Cel care:

a) fără permisiunea celui îndreptățit, sustrage, distruge sau ascunde un cadavru sau o parte a acestuia, sau cenușa persoanei decedate;

b) profanează un cadavru sau o parte a acestuia, ori cenușa persoanei decedate prin punerea în practică a unor fapte ofensatoare în raport cu respectul datorat morților; sau

c) profanează locul în care odihnește persoana decedată sau monumentul înălțat pe acest loc în memoria sa, prin punerea în practică a unor fapte ofensatoare în raport cu respectul datorat morților;

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

2. Tentativa se pedepsește.

CAPITOLUL II
Despre infracțiunile de falsificare

SECȚIUNEA I
Dispoziții preliminare

Articolul 255. Definiții legale

În sensul dispozițiilor prezentului capitol, se consideră:

a) document – declarație scrisă sau înregistrată pe bandă magnetică, disc sau orice alt mijloc tehnic, inteligibil pentru majoritatea oamenilor sau pentru un anume cerc de persoane care, prin permiterea recunoașterii emitentului, poate să dovedească un fapt relevant din punct de vedere juridic, sau a fost gândită în acest scop în momentul emiterii sale sau ulterior acesteia; și de asemenea, semnul material făcut, dat sau pus pe un obiect sau animal pentru a dovedi un fapt relevant din punct de vedere juridic și care permite majorității oamenilor sau unui anume cerc de persoane să recunoască destinația sa și dovada ce rezultă din acesta;

b) notă tehnică – notația unei valori, a unei greutăți sau măsuri, a unei stări sau a desfășurării unui eveniment, făcută prin intermediul unui aparat tehnic care acționează, total sau parțial, automat, care permite majorității

oamenilor sau unui anume cerc de persoane recunoaşterea rezultatelor sale şi este destinat dovedirii unui fapt relevant din punct de vedere juridic, fie această destinaţie i-a fost dată în momentul realizării sale sau ulterior;

c) document de identitate sau călătorie – cartea de cetăţean, buletinul de identitate, paşaportul, viza, autorizaţia sau titlul de rezidenţă, permisul de conducere, certificatul de naştere, buletinul de vot sau alte certificate sau atestate cărora legea le atribuie autoritatea de identificare a persoanelor, sau a stării sau situaţiei profesionale a acestora, din care pot rezulta drepturi sau privilegii, în special în ceea ce priveşte subzistenţa, rechiziţia, deplasarea, asistenţă, sănătatea sau mijloace de câştigare a traiului sau de îmbunătăţire a acestuia;

d) Monedă – banii de hârtie, inclusiv bancnotele şi moneda metalică care circulă, au circulat sau s-a prevăzut punerea în circulaţie în ultimii 20 de ani în Portugalia sau în străinătate.

SECŢIUNEA a II-a
Falsificarea de documente

Articolul 256. Falsificarea sau contrafacerea documentelor

1. Cel care, cu intenţia de a cauza prejudiciu unui terţ sau Statului, de a obţine pentru sine sau pentru terţ foloase necuvenite sau de a pregăti, înlesni, executa sau ascunde o altă infracţiune:

a) fabrică sau elaborează un document fals sau oricare dintre componentele sale;

b) falsifică sau modifică un document sau oricare dintre componentele sale;

c) utilizează abuziv semnătura altei persoane în vederea falsificării sau contrafacerii documentului;

d) înregistrează în mod eronat un document sau oricare dintre componentele faptei relevante din punct de vedere juridic;

e) foloseşte un document menţionat la alineatele anterioare; sau

f) prin orice mijloace, pune la dispoziţie sau deţine un document falsificat sau contrafăcut;

se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

2. Tentativa se pedepseşte.

3. Dacă faptele menţionate la alineatul 1 se referă la un document autentic sau echivalent, la testament închis, mandat poştal, cambie, cec, alte documente transmisibile prin avizare sau cu orice alt titlu de creanţă neinclus la articolul 267, autorul se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la cinci ani sau cu amendă de la 60 la 600 de zile.

4. Dacă faptele menţionate la alineatele 1 şi 3 sunt săvârşite de funcţionar în exerciţiul funcţiunii, autorul este pedepsit cu închisoarea de la unu la cinci ani.

Articolul 257. Falsificarea comisă de funcţionar

Funcţionarul care în exerciţiul funcţiei, cu intenţia de a cauza un prejudiciu unui terţ sau Statului sau de a obţine foloase necuvenite pentru sine sau pentru terţ:

a) omite un fapt pe care documentul căruia legea îi atribuie credibilitate este destinat să-l certifice sau autentifice; sau

b) inserează un act sau document în protocolul, dosarul sau registrul contabil oficial fără îndeplinirea formalităţilor legale;

cu intenţia de a cauza un prejudiciu terţului sau Statului sau de a obţine foloase necuvenite pentru sine sau pentru terţ, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la cinci ani.

Articolul 258. Falsificarea notei tehnice

1. Cel care, cu intenţia de a cauza un prejudiciu terţului sau Statului sau de a obţine foloase necuvenite pentru sine sau pentru terţ:

a) fabrică notă tehnică falsă;

b) falsifică sau modifică nota tehnică;

c) afirmă în mod eronat că nota tehnică este relevantă din punct de vedere legal; sau

d) foloseşte nota tehnică la care fac referire alineatele anterioare, falsificată de altcineva;

se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

2. Este echivalentă falsificării notei tehnice acţiunea perturbatoare asupra aparatelor tehnice sau automate prin intermediul cărora sunt influenţate rezultatele notei.

3. Tentativa se pedepseşte.

4. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatul 4 al articolului 256.

Articolul 259. Deteriorarea sau sustragerea documentelor sau notelor tehnice

1. Cel care, urmărind prejudicierea unui terţ sau a Statului sau obţinerea de foloase necuvenite pentru sine sau pentru terţ, distruge, deteriorează, face inutilizabil, face să dispară, ascunde sau sustrage documente sau note tehnice care nu sunt la dispoziţia sa sau pe care altă persoană le poate solicita legal, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

2. Tentativa se pedepseşte.

3. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatul 4 al articolului 256.

4. Când persoanele vătămate sunt persoane particulare, urmărirea penală este condiţionată de introducerea unei plângeri.

Articolul 260. Atestatul fals

1. Medicul, dentistul, asistentul medical, moaşa, directorul sau angajatul laboratorului sau instituţiei de investigaţii medicale sau persoanele însărcinate

cu efectuarea autopsiei care eliberează atestat sau certificat despre care ştiu că nu corespunde realităţii cu privire la starea organismului, a sănătăţii fizice sau mentale, a naşterii sau a morţii unei persoane, destinat să prezinte credibilitate în faţa autorităţii publice sau să aducă prejudicii intereselor cuiva, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

2. Se aplică aceeaşi pedeapsă veterinarului care eliberează atestate în condiţiile şi în scopurile menţionate la alineatul anterior în ceea ce priveşte animalele.

3. Se aplică aceeaşi pedeapsă persoanelor menţionate la alineatele anterioare care eliberează un atestat sau certificat fără să ştie dacă acestea corespund realităţii.

4. Se aplică aceeaşi pedeapsă celui care întocmeşte atestatul sau certificatul menţionat la alineatele 1 şi 2 atribuindu-şi în mod eronat calitatea sau funcţia menţionate la acestea.

5. Cel care foloseşte atestatele sau certificatele false la care s-a făcut referire cu scopul de a înşela autoritatea publică sau de a prejudicia interesele cuiva, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

Articolul 261. Uzul documentului de identitate sau călătorie străin

1. Cel care, cu scopul de a prejudicia un terţ sau Statul, de a obţine foloase necuvenite pentru sine sau pentru terţ sau de a pregăti, înlesni, executa sau ascunde o altă infracţiune, utilizează un document de identitate sau călătorie emis în favoarea altei persoane, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

2. Se aplică aceeaşi pedeapsă celui care, cu intenţia de a face posibilă fapta descrisă la alineatul anterior, pune la dispoziţia unei persoane documente de identitate sau călătorie fără că acestea să fi fost emise pe numele ei.

SECŢIUNEA a III-a
Falsificarea de monedă, obligaţiuni şi valori sigilate

Articolul 262. Falsificarea de monedă

1. Cel care falsifică moneda cu intenţia de a-i pune în circulaţie ca bani autentici este pedepsit cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

2. Cel care, cu intenţia de a pune în circulaţie, falsifică sau creşte valoarea nominală a banilor legitimi se pedepseşte cu închisoarea de la doi la opt ani.

Articolul 263. Deprecierea valorii monedei metalice

1. Cel care, urmărind punerea în circulaţie ca legitimă, depreciază moneda metalică autentică prin diminuarea prin orice mijloace a valorii sale, este pedepsit cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

2. Se sancționează cu aceeași pedeapsă cel care, fără autorizație legală și cu intenția de a o pune în circulație, fabrică monedă metalică cu aceeași valoare sau mai mare decât cea legală.

3. Tentativa se pedepsește.

Articolul 264. Punerea în circulație de monede falsificate de comun acord cu falsificatorul

1. Se aplică pedepsele menționate la articolele 262 și 263 celui care, de comun acord cu autorul faptelor descrise acolo, emite sau pune în circulație prin orice mijloace, inclusiv punerea în vânzare, a monedelor amintite.

2. Tentativa se pedepsește.

Articolul 265. Punerea în circulație a monedelor falsificate

1. Cel care, prin orice mijloace, inclusiv punerea în vânzare, emite sau pune în circulație:

a) ca legitime și intacte, monede false, falsificate, fabricate fără autorizație legală sau cu nerespectarea condițiilor în care autoritățile competențe pot emite monede; sau

b) monede metalice depreciate de întreaga lor valoare; sau

c) (abrogat)

se pedepsește, în cazul de la litera a) cu închisoarea de până la 5 ani, sau în cazul de la litera b) cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

2. Dacă autorul ia la cunoștință că monedele sunt false după primirea acestora, este pedepsit:

a) în cazul de la litera a) a alineatului anterior, cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 240 de zile;

b) în cazul de la litera b) a alineatului anterior, cu amendă de până la 90 de zile.

3. În cazul de la litera a) de la alineatul 1 tentativa se pedepsește.

Articolul 266. Achiziționarea de monede false în vederea punerii acestora în circulație

1. Cel care dobândește, primește, transportă, exportă, importă sau pe orice altă cale introduce pe teritoriul portughez pentru sine sau pentru un terț, cu intenția ca, prin orice mijloace, să pună în vânzare, să emită sau să pună în circulație:

a) ca legitime și intacte, monede false, falsificate, fabricate fără autorizație legală sau cu nerespectarea condițiilor în care autoritățile competențe pot emite monede; sau

b) monede metalice depreciate de întreagă lor valoare; sau

c) (abrogat)

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

se pedepseşte, în cazul de la litera a) cu închisoarea de până la 5 ani, sau în cazul de la litera b) cu închisoarea de până la 6 luni sau cu amendă de până la 60 de zile.

2. Tentativa se pedepseşte.

Articolul 267. Valori echivalente monedelor

1. În sensul dispoziţiilor de la articolele 262-266, sunt echivalente banilor:

a) obligaţiunile naţionale şi străine emise, în temeiul legii, pe un anumit tip de hârtie şi cu o anume tipăritură pentru a garanta eliminarea pericolului falsificării lor şi care, prin natura şi finalitatea lor, nu pot să nu reprezinte, prin ele însele, o valoare patrimonială;

b) biletele şi lozurile emise de loteria naţională; sau

c) cărţile de garanţie sau credit.

2. Dispoziţiile de la alineatul anterior nu includ falsificarea referitoare la elementele pentru a căror garantare şi identificare nu este destinată utilizarea hârtiei sau a tipăririi.

Articolul 268. Contrafacerea valorilor timbrate

1. Cel care, cu scopul de a utiliza sau prin orice mijloace, inclusiv punerea în vânzare, pune în circulaţie ca legitime sau intacte, contrafăce sau falsifică valori sigilate sau ştampilate a căror fabricare şi furnizare aparţine exclusiv Statului Portughez, şi anume hârtie timbrată, timbre fiscale sau poştale, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la cinci ani.

2. Cel care:

a) utilizează ca legitime sau intacte valorile timbrate menţionate, atunci când acestea sunt false sau falsificate; sau

b) cu intenţia menţionată la alineatul 1, dobândeşte, primeşte, importă sau pe altă cale introduce pe teritoriul portughez, pentru sine pentru terţi, valorile timbrate descrise mai sus, atunci când acestea sunt false sau falsificate;

se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

3. Dacă, în cazul de la litera a) de la alineatul anterior, autorul a luat la cunoştinţă că valorile timbrate sunt false sau falsificate după primirea acestora, este pedepsit cu amendă de până la 90 de zile.

4. Dacă falsificarea constă în a face să dispară de pe valorile menţionate semnul potrivit căruia acestea au fost deja folosite, autorul se pedepseşte cu amendă de până la 60 de zile.

SECŢIUNEA IV
Falsificarea de ştampile, greutăţi şi obiecte similare

Articolul 269. Contrafacerea de ştampile, timbre, mărci sau sigilii

1. Cel care, cu intenţia de a le utiliza ca autentice sau intacte, contrafăce sau falsifică ştampile, timbre, mărci sau sigilii ale unei autorităţi sau ale unui serviciu guvernamental, se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 5 ani.

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

2. Cel care, cu intenția menționată mai sus, dobândește, primește, importă sau, pe orice altă cale, introduce pe teritoriul portughez, pentru sine sau terți, obiectele indicate la alineatul anterior, atunci când acestea sunt false sau falsificate, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

3. Cel care, urmărind prejudicierea Statului sau a terțului, utilizează, fără autorizația celui îndreptățit, obiectele menționate la alineatul 1, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

Articolul 270. Greutăți și măsuri false

1. Cel care, cu intenția de a prejudicia un terț sau Statul:

a) ștanțează eronat greutățile, măsurile, balanțele sau alte instrumente de măsură sau modifică ștanțarea existentă;

b) modifică, indiferent de natura sa, greutățile, măsurile, balanțele sau alte instrumente de măsură supuse, în mod legal, ștanțării; sau

c) utilizează greutăți, măsuri, balanțe sau alte instrumente de măsură false sau falsificate;

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

2. Tentativa se pedepsește.

SECȚIUNEA V
Dispoziții comune

Articolul 271. Acte preparatorii

1. Cel care pregătește punerea în executare a faptelor menționate la articolele 256, 262, 263, la alineatul 1 al articolului 268, la alineatul 1 al articolului 269 sau la articolul 270, prin fabricarea, importul, dobândirea pentru sine sau pentru terț, furnizarea, punerea în vânzare sau deținerea de:

a) mulaje, matrițe, ștampile, imprimante, ștanțe, negative, fotografii sau alte instrumente care, prin natura lor, pot fi utilizate în săvârșirea de infracțiuni; sau

b) hârtie, hologramă sau alt element echivalent sau susceptibil de a se confunda cu cele care sunt fabricate pentru evitarea falsificării sau sunt utilizate la fabricarea documentului autentic sau de valoare egală, banilor, obligațiunilor sau valorilor timbrate;

se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

2. În ceea ce privește falsificarea titlurilor de valoare de la articolul 267, se aplică corespunzător dispozițiile de la alineatul anterior.

3. Nu se pedepsește conform alineatelor anterioare, cel care, de bunăvoie:

a) abandonează punerea în executare a actului pregătitor și preîntâmpină pericolul provocat de el însuși, ca altcineva să continue pregătirea sau

executarea acestuia, depune eforturi temeinice în acest sens sau împiedică consumarea faptei; şi

b) distruge sau face inutilizabile obiectele menţionate la alineatele anterioare, aduce la cunoştinţa autorităţii publice existenţa lor sau le predă către aceasta.

CAPITOLUL III
Despre infracţiunile de pericol colectiv

Articolul 272. Incendii, explozii şi alte conduite deosebit de periculoase

1. Cel care:

a) provoacă un incendiu de proporţii însemnate într-o clădire, fabrică sau mijloc de transport;

b) provoacă o explozie, pe orice cale, prin utilizarea de explozibili;

c) eliberează gaze toxice sau asfixiante;

d) emite radiaţii sau eliberează substanţe radioactive;

e) provoacă inundaţie, avalanşă, alunecări de teren sau căderi de pietre; sau

f) provoacă prăbuşirea unei construcţii;

şi astfel pune în pericol viaţa sau integritatea corporală a oamenilor sau a bunurilor de valoare ridicată care nu-i aparţin, se pedepseşte cu închisoarea de la trei la zece ani.

2. Dacă pericolul menţionat la alineatul anterior este creat din culpă, autorul se pedepseşte cu închisoarea de la unu la opt ani.

3. Dacă conduita menţionată la alineatul 1 este urmare a culpei, autorul se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani.

Articolul 273. Energia nucleară

Dacă faptele descrise la alineatul anterior sunt săvârşite prin eliberarea de energie nucleară, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea:

a) de la cinci la cincisprezece ani în cazul de la alineatul 1;

b) de la trei la zece ani în cazul de la alineatul 2;

c) de la unu la opt ani în cazul de la alineatul 3.

Articolul 274. Incendierea pădurilor

1. Cel care incendiază un teren ocupat de pădure, inclusiv tufişuri, păşuni, arbuşti, formaţiuni vegetale spontane sau teren agricol, proprii sau străine, se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 8 ani.

2. Dacă prin conduita menţionată mai sus, autorul:

a) pune în pericol viaţa sau integritatea corporală a semenilor sau bunuri de valoare ridicată ce aparţin altcuiva;

b) victima rămâne într-o situaţie dificilă din punct de vedere economic; sau

DOCUMENTAL UNIVERSITY LIBRARY

c) acționează cu intenția de a obține un avantaj economic;
se pedepsește cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

3. Dacă pericolul prevăzut la litera a) de la alineatul 2 este urmare a culpei, autorul este pedepsit cu închisoarea de la doi la zece ani.

4. Dacă comportamentul menționat la alineatul 1 este urmare a culpei, autorul se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

5. Dacă comportamentul prevăzut la alineatul anterior este urmare a culpei grave sau pune în pericol viața sau integritatea corporală a semenilor sau bunuri de valoare ridicată care nu aparțin autorului, acesta este pedepsit cu închisoarea de până la cinci ani.

6. Cel care împiedică lupta împotrivă incendiilor menționate la alineatele anterioare se pedepsește cu închisoarea de la 1 la 8 ani.

7. Cel care îngreunează stingerea incendiilor menționate alineatele anterioare prin distrugerea sau inactivarea materialului destinat combaterii lor, se pedepsește cu închisoarea de la 1 la 5 ani.

8. Nu este inclusă în dispozițiile de la alineatul 1-5 realizarea de lucrări și alte operațiuni care, potrivit cunoștințelor și experienței ce țin de tehnica forestieră, se dovedesc indicate și sunt efectuate în conformitate cu regulile aplicabile de către o persoană calificată sau autorizată în acest sens, în vederea combaterii incendiilor, prevenirii, neutralizarea sau diminuarea deteriorării patrimoniului forestier sau garantării apărării sau salvării sale.

9. Atunci când oricare din infracțiunile prevăzute la alineatele anterioare este comisă de o persoană lipsită de capacitate juridică, se aplică măsura de siguranță prevăzută la articolul 91 sub forma internării intermitente care să coincidă cu lunile de risc major de apariție a incendiilor.

Articolul 274-A. Regimul de sancțiuni

1. Suspendarea executării pedepsei cu închisoarea și liberarea condiționată pot fi condiționate de obligația de a nu părăsi domiciliul, cu monitorizarea prin mijloace tehnice de control la distanță, în perioada care coincide cu lunile de risc major de apariție a incendiilor.

2. Atunci când oricare din infracțiunile prevăzute la articolul anterior este comisă de o persoană lipsită de capacitate juridică, măsura de siguranță prevăzută la articolul 91 poate fi aplicată sub forma internării care să coincidă cu lunile de risc major de apariție a incendiilor.

3. Suspendarea executării măsurii de internare și eliberarea de probă pot fi condiționate de obligația de a nu părăsi domiciliul, cu monitorizarea prin mijloace tehnice de control la distanță, în perioada care coincide cu lunile de risc major de apariție a incendiilor.

4. Cel care săvârșește cu premeditare infracțiunea de incendiere a pădurilor, căreia ar trebui să i se aplice concret pedeapsa închisorii cu executare efectivă și a comis anterior infracțiunea cu premeditare de incendiere a pădurilor căreia i s-a aplicat sau i se aplică pedeapsa închisorii cu executare efectivă

se pedepseşte cu o pedeapsă relativ nedeterminată, ori de câte ori evaluarea faptelor săvârşite şi a personalităţii făptuitorului evidenţiază o înclinaţie accentuată către săvârşirea acestei infracţiuni, care persistă în momentul condamnării.

5. Fără a aduce atingere dispoziţiilor alineatelor 1-3, pedepsei relativ nedeterminate i se aplică în mod corespunzător dispoziţiile alineatului 2 de la articolul 86 şi ale articolului 87.

Articolul 275. Acte preparatorii

Cel care, în vederea pregătirii executării uneia din infracţiunile prevăzute la articolele 272-274, fabrică, disimulează, dobândeşte pentru sine sau pentru terţ, predă, deţine sau importă substanţă explozivă sau care poate produce explozia nucleară, radioactivă sau adecvată producerii de gaze toxice sau asfixiante sau echipamente necesare pentru săvârşirea acestor infracţiuni, se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

Articolul 276. Instrumente de interceptare telefonică

Cel care importă, fabrică, depozitează, cumpără, vinde, cedează sau dobândeşte cu orice titlu, transportă, distribuie sau deţine instrument sau echipament destinat interceptării telefonice sau violării corespondenţei sau a telecomunicaţiilor, în afara condiţiilor legale sau contrar indicaţiilor autorităţii competente, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

Articolul 277. Încălcarea normelor de construcţie, deteriorarea instalaţiilor şi perturbarea serviciilor

1. Cel care:

a) în cadrul activităţii sale profesionale încalcă normele legale, regulamentare sau tehnice care trebuie respectate în planificarea, îndrumarea sau executarea construcţiilor, demolărilor sau instalaţiilor sau în ceea ce priveşte modificarea sau întreţinerea acestora;

b) distruge, deteriorează sau face inutilizabil, total sau parţial, echipamentul sau alte mijloace existente la locul de muncă şi care sunt destinate prevenirii accidentelor sau, prin încălcarea normelor legale, regulamentare sau tehnice, omite instalarea acestor mijloace sau echipamente;

c) distruge, deteriorează, sau face inutilizabilă, total sau parţial, o instalaţie de exploatare, producţie, depozitare, transport sau distribuţie a apei, combustibilului, benzinei, căldurii, electricităţii, gazului sau energiei nucleare sau de protecţie împotrivă intemperiilor naturii; sau

d) împiedică sau perturbă exploatarea serviciilor de comunicaţie sau de furnizare către populaţie a apei, electricităţii, energiei, căldurii prin furtul, distrugerea, deteriorarea sau dezactivarea, totală sau parţială, a obiectului sau energiei care este în slujba acestor servicii;

şi pune astfel în pericol viaţa sau integritatea corporală a semenilor sau bunurile de valoare ridicată care nu-i aparţin, se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 8 ani.

2. Dacă pericolul menţionat la alineatul anterior este urmare a culpei, autorul este sancţionat cu pedeapsa cu închisoarea de până la cinci ani.

3. Dacă comportamentul menţionat la alineatul anterior este urmare a culpei, autorul este sancţionat cu pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

Articolul 278. Distrugerea naturii

1. Cel care, prin încălcarea prevederilor legale, regulamentare sau a obligaţiilor impuse de autoritatea competentă conform acelor prevederi:

a) ucide, distruge sau capturează exemplare ale speciilor protejate de faună sau floră sălbatică sau ucide sau distruge un număr semnificativ de exemplare de faună sau floră;

b) distruge sau deteriorează semnificativ habitatul natural protejat sau habitatul natural neprotejat provocând extincţia speciilor protejate de faună sau floră sălbatică sau pierderea unui număr semnificativ al acestora; sau

c) afectează grav resursele subsolului;

se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani.

2. Cel care, prin încălcarea prevederilor legale, regulamentare sau a obligaţiilor impuse de autoritatea competentă conform acelor prevederi, comercializează sau deţine în vederea comercializării exemplar al speciilor protejate de faună sau floră sălbatică, viu sau mort, precum şi orice parte a acestuia sau orice produs obţinut de la el, se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau amendă de până la 360 de zile.

3. Cel care, prin încălcarea prevederilor legale, regulamentare sau a obligaţiilor impuse de autoritatea competentă conform acelor prevederi, posedă sau deţine exemplar, viu sau mort, din speciile protejate de faună sau floră sălbatică, se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă de până la 240 de zile.

4. Comportamentul menţionat la alineatul anterior nu se pedepseşte atunci când:

a) cantitatea de exemplare deţinută nu este semnificativă; şi

b) impactul asupra conservării speciilor în cauză nu este semnificativ.

5. Dacă comportamentul menţionat la alineatul 1 este urmare a culpei, autorul se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 360 de zile.

6. Dacă comportamentele menţionate la alineatele 2 şi 3 sunt urmare a culpei, făptuitorul se pedepseşte cu amendă de până la 240 de zile.

Articolul 278-A. Încălcarea regulilor de urbanism

1. Cel care efectuează lucrări de construcţie, reconstrucţie sau de extindere a unui imobil care afectează un drum public, un teren al Rezervei Ecologice

Naţionale, Rezervei Agricole Naţionale, un bun al domeniului public sau un teren special protejat prin prevederi legale, cunoscând caracterul neconform al comportamentului sau cu normele urbanistice aplicabile, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

2. Nu se aplică pedepse lucrărilor cu relevanţă urbanistică redusă, încadrate astfel prin lege.

3. Persoanele juridice şi entităţile asimilate acestora sunt răspunzătoare, în termeni generali, pentru infracţiunea prevăzută la alineatul 1 al prezentului articol.

4. Instanţa poate ordona, în hotărârea de condamnare, demolarea lucrării sau readucerea terenului la starea anterioară, pe cheltuiala autorului faptei.

Articolul 278-B. Scutirea sau atenuarea pedepsei

1. În cazurile prevăzute la alineatul anterior, se poate decide scutirea de pedeapsă dacă autorul, înainte de începerea urmăririi penale, demolează lucrarea sau readuce terenul în starea anterioară acesteia.

2. Pedeapsa este în mod special atenuată dacă autorul demolează lucrarea sau readuce terenul în starea anterioară acesteia până la încheierea şedinţei de judecată la prima instanţă.

Articolul 279. Poluarea

1. Cel care, prin încălcarea prevederilor legale, regulamentare sau a obligaţiilor impuse de autoritatea competentă conform acestor prevederi, provoacă poluare sonoră, sau poluează aerul, apa, solul sau, prin orice mijloace, degradează calitatea acestor componente ambientale, cauzând daune substanţiale, se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani.

2. Cel care, prin încălcarea prevederilor legale, regulamentare sau a obligaţiilor impuse de autoritatea competentă conform acestor prevederi, provoacă daune substanţiale în ceea ce priveşte calitatea aerului, a apei, a solului sau a florei sau faunei, prin:

a) eliberarea, emiterea sau introducerea de materii sau radiaţii ionizante în atmosferă, sol sau apa;

b) acţiuni de colectare, transport, depozitare, tratare, valorificare şi eliminare a reziduurilor, inclusiv tratarea posterioară a instalaţiilor de eliminare, precum şi activităţile exercitate de comercianţi şi intermediari;

c) exploatarea instalaţiei unde se desfăşoară o activitate periculoasă sau unde sunt depozitate sau utilizate substanţe sau amestecuri de substanţe periculoase; sau

d) producerea, tratarea, manipularea, utilizarea, deţinerea, depozitarea, transportul, importul, exportul sau eliminarea materialelor nucleare sau a altor substanţe radioactive periculoase;

se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani.

3. Atunci când comportamentele descrise la alineatele anterioare sunt susceptibile de a provoca daune substanţiale în ceea ce priveşte calitatea aerului, a apei, a solului, a florei sau a faunei, autorul se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă de până la 600 de zile.

4. Dacă comportamentele menţionate la alineatele 1 şi 2 sunt urmare a culpei, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă de până la 360 de zile.

5. Dacă comportamentele menţionate la alineatul 3 sunt urmare a culpei, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă de până la 240 de zile.

6. În sensul alineatelor 1, 2 şi 3, sunt daune substanţiale cele care:

a) prejudiciază, în mod semnificativ sau pe o lungă durată de timp, integritatea corporală, precum şi bunăstarea oamenilor în ce priveşte fructificarea resurselor naturii;

b) împiedică, în mod semnificativ sau pe o lungă durată de timp, utilizarea unei componente ambientale;

c) răspândesc microorganisme sau substanţe nocive pentru sănătatea oamenilor;

d) provoacă un impact semnificativ asupra conservării speciilor sau a habitatelor acestora; sau

e) prejudiciază, în mod semnificativ sau pe o lungă durată de timp, calitatea sau starea unui component ambiental.

7. Atunci când se efectuează descărcări de substanţe poluante de către nave, în mod izolat sau reiterate, din care rezultă deteriorarea calităţii apei, autorul se pedepseşte cu închisoarea de până la 5 ani.

8. Dacă comportamentul menţionat la alineatul anterior este urmare a culpei, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă de până la 360 de zile.

Articolul 279-A. Activităţi periculoase pentru mediu

1. Cel care efectuează transportul deşeurilor, atunci când această activitate este cuprinsă de cadrul de aplicare de la alineatul 35 al articolului 2 din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului şi Consiliului European, din data de 14 iunie, referitor la transportul deşeurilor şi este realizat în cantităţi deloc neglijabile, fie constau într-un transport unic, fie în mai multe aparent conectate, se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă de până la 600 de zile.

2. Cel care, prin încălcarea prevederilor legale, regulamentare sau a obligaţiilor impuse de autoritatea competentă conform acestor prevederi, produce, exportă, comercializează sau utilizează substanţe care subţiază stratul de ozon se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă de până la 240 de zile.

3. Dacă conduitele menţionate la alineatele anterioare sunt urmare a culpei, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă, în cazurile de la alineatul 1 şi cu închisoarea de până la 6 luni sau cu amendă de până la 120 de zile, în cazurile de la alineatul 2.

Articolul 280. Poluarea cu efecte pe scară largă

Cel care, prin comportamentul descris la alineatele 1, 2 şi 7 al articolului 279, pune în pericol viaţa sau integritatea corporală a semenilor, bunuri patrimoniale de valoare ridicată care nu-i aparţin sau monumente culturale ori istorice, se pedepseşte cu închisoarea:

a) de la 1 la 8 ani, dacă comportamentul şi crearea pericolului au fost intenţionate;

b) de până la 6 ani, dacă comportamentul a fost intenţionat, iar pericolul a fost creat ca urmare a culpei.

Articolul 281. Punerea în pericol a plantelor sau a animalelor

1. Cel care:

a) răspândeşte o boală, epidemie, o plantă sau un animal dăunător; sau

b) manipulează, fabrică sau produce, importă, depozitează, comercializează sau pune în circulaţie alimente sau furaje destinate animalelor domestice care nu îi aparţin;

şi pune astfel în pericol un număr considerabil de animale care nu-i aparţin, domestice sau folositoare omului, ori culturile, plantaţiile sau pădurile care nu se află în proprietatea sa, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă.

2. Dacă pericolul menţionat la alineatul anterior este urmare a culpei, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 240 de zile.

3. Dacă comportamentul menţionat la alineatul 1 este urmare a neglijenţei, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la 6 luni sau cu amendă de până la 120 de zile.

Articolul 282. Contaminarea alimentelor sau a substanţelor medicinale

1. Cel care:

a) în cadrul utilizării, producerii, preparării, fabricării, ambalării, transportului, tratării sau altei activităţi care le afectează, de substanţe destinate să fie mâncate, mestecate, băute, în scopuri medicinale sau chirurgicale, le contaminează, falsifică, modifică, diminuează valoarea nutritivă sau terapeutică sau le adaugă ingrediente; sau

b) importă, ascunde, comercializează, pune în vânzare, depozitează în vederea vânzării sau, pe orice altă cale, pune în circulaţie în vederea consumului substanţele care fac obiectul activităţilor menţionate la alineatul anterior sau care sunt utilizate după expirarea termenului de valabilitate,

sau care sunt compromise, contaminate sau alterate de acţiunea timpului sau a agenţilor la care sunt expuse;

şi pune astfel în pericol viaţa sau integritatea corporală a semenilor, se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 8 ani.

2. Dacă pericolul menţionat la alineatul anterior este urmare a neglijenţei, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la cinci ani.

3. Dacă comportamentul menţionat la alineatul 1 este urmare a neglijenţei, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

Articolul 283. Răspândirea bolii, modificarea analizelor sau a reţetei medicale

1. Cel care:

a) răspândeşte o boală contagioasă;

b) în calitate de medic, angajat, asistent medical sau angajat al laboratorului, sau persoană autorizată în vederea efectuării unui examen, a unui tratament medical sau chirurgical sau cu înregistrarea unui diagnostic, furnizează date sau rezultate inexacte; sau

c) în calitate de farmacist sau angajat al farmaciei furnizează medicamente diferite de cele prescrise în reţeta medicală;

şi pune astfel în pericol viaţa sau integritatea corporală a semenilor, se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 8 ani.

2. Dacă pericolul menţionat la alineatul anterior este urmare a neglijenţei, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la cinci ani.

3. Dacă comportamentul menţionat la alineatul 1 este urmare a neglijenţei, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

Articolul 284. Refuzul medicului

Medicul care refuză să acorde ajutor unei persoane a cărei viaţă sau integritate corporală se află în pericol ce nu poate fi îndepărtat altfel, se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani.

Articolul 285. Agravarea rezultatului

Dacă din infracţiunile prevăzute la articolele 272-274, 277, 280 sau 282-284 rezultă moartea sau vătămarea corporală gravă a unei persoane, autorul este sancţionat cu pedeapsa cuvenită faptei sporită cu o treime în limitele minime şi maxime.

Articolul 286. Atenuarea specială şi scutirea de pedeapsă

Dacă, în cazurile prevăzute la articolele 272-274 şi 277, la alineatele 3 şi 5 ale articolului 279 sau la articolele 280-284, autorul îndepărtează de bunăvoie pericolul înainte de producerea unui prejudiciu substanţial sau considerabil, pedeapsa este în special atenuată sau se poate renunţa la ea.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CAPITOLUL IV
Despre infracțiunile contra siguranței comunicațiilor

Articolul 287. Capturarea sau deturnarea aeronavei, navei, trenului sau autovehiculului destinat transportului în comun

Capturarea sau deturnarea aeronavei, navei, trenului sau autovehiculului destinat transportului în comun

1. Cel care preia controlul sau abate de la traseul normal o aeronavă aflată în zbor sau navă în timpul navigării, în care se află persoane, se pedepseşte cu închisoarea de la 5 la 15 ani.

2. Cel care pune stăpânire pe un tren aflat în mers în care se află persoane sau îl deturnează de la traseul normal, se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 10 ani.

3. Cel care preia controlul sau abate de la traseul normal , un vehicul destinat transportului în comun aflat în mers, se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 8 ani.

4. Se consideră:

a) o aeronavă în zbor din momentul în care, odată terminată îmbarcarea, au fost închise toate uşile exterioare până în momentul în care una din aceste uşi este deschisă pentru debarcare. În caz de aterizare forţată, zborul este considerat ca fiind în desfăşurare până când autoritatea competentă îşi asumă răspunderea pentru aeronavă, precum şi pentru persoanele şi bunurile aflate la bordul acesteia;

b) o navă în timpul navigării din momentul în care personalul de la sol sau echipajul începe operaţiunile pregătitoare în vederea unei anumite călătorii până la sosirea la destinaţie;

c) un tren în mers din momentul în care, odată terminată îmbarcarea pasagerilor, se pune în mers până la momentul la care trebuie să aibă loc debarcarea;

d) un vehicul destinat transportului în comun în mers din momentul în care, odată terminată urcarea călătorilor, se pune în mers până la momentul la care trebuie să aibă loc coborârea.

Articolul 288. Atentatul la siguranţă transporturilor aeriene, maritime sau feroviare

1. Cel care atentează la siguranţa transportului aerian, maritim sau feroviar:

a) prin distrugerea, suprimarea, deteriorarea sau dezactivarea instalaţiei, materialului sau semnalizării;

b) prin împiedicarea funcţionării sau a circulaţiei;

c) prin darea de avertisment sau semnal fals; sau

d) prin săvârşirea unei fapte care poate duce la dezastru;

se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 8 ani.

LAW CENTRAL EUROPEAN UNIVERSITY LIBRARY

2. Dacă, prin conduita menţionată la alineatul anterior, autorul pune în pericol viaţa sau integritatea corporală a semenilor sau bunuri de valoare ridicată care nu-i aparţin, se pedepseşte cu închisoarea de la 3 la 10 ani.

3. Dacă pericolul menţionat la alineatul anterior este urmare a neglijenţei, autorul este pedepsit cu închisoarea de la 2 la 8 ani.

4. Dacă conduita la care se face referire la alineatul 2 este urmare a neglijenţei, autorul se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani.

Articolul 289. Conducerea periculoasă a mijlocului de transport pe cale aeriană, maritimă sau feroviară

1. Cel care conduce vehicul destinat transportului pe cale aeriană, maritimă sau feroviara, fără a putea face acest lucru în condiţii de siguranţă sau prin încălcarea grosolană a regulilor de conducere, punând astfel în pericol viaţa sau integritatea semenilor sau bunuri patrimoniale de valoare ridicată care nu-i aparţin, se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 8 ani.

2. Dacă pericolul menţionat la alineatul anterior este urmare a neglijenţei, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la cinci ani.

3. Dacă conduita la care se face referire la alineatul 1 este urmare a neglijenţei, autorul se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

Articolul 290. Atentatul asupra siguranţei transportului rutier

1. Cel care atentează la siguranţa transportului rutier:

a) prin distrugerea, suprimarea, deteriorarea sau dezactivarea căii de comunicare, materialului rulant, operei de artă, instalaţiei sau semnalizării;

b) prin împiedicarea funcţionării sau a circulaţiei;

c) prin darea de avertisment sau semnal fals; sau

d) prin săvârşirea unei fapte care poate duce la dezastru;

se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 5 ani.

2. Dacă, prin conduita menţionată la alineatul anterior, autorul pune în pericol viaţa sau integritatea corporală a semenilor sau bunuri de valoare ridicată care nu-i aparţin, se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 8 ani.

3. Dacă pericolul menţionat la alineatul anterior este urmare a neglijenţei, autorul este pedepsit cu închisoarea de la 1 la 5 ani.

4. Dacă conduita la care se face referire la alineatul 1 este urmare a neglijenţei, autorul se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă.

Articolul 291. Conducerea periculoasă a vehiculului rutier

1. Cel care conduce un vehicul, cu sau fără motor, pe drum public sau considerat astfel:

a) fără a putea face acest lucru în condiţii de siguranţă, deoarece se află în stare de ebrietate sau sub influenţa alcoolului, stupefiantelor, substanţelor

psihotrope sau produselor cu efect similar sau din cauza deficienței fizice sau psihice sau a extenuării; sau

b) prin încălcarea grosolană a regulilor de circulație referitoare la prioritate, la obligația de a opri, la depășire, la schimbarea direcției, la trecerea de pietoni, la inversarea direcției de mers pe autostrăzi sau pe drumurile din afară localităților, la mersul cu spatele pe autostrăzi sau pe drumurile din afara localităților, la limita de viteză sau la obligativitatea de a circulă pe banda din dreapta;

și pune astfel în pericol viața sau integritatea corporală a semenilor sau bunuri de valoare ridicată care nu-i aparțin, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

2. Cel care conduce vehicul, cu sau fără motor, pe drum public sau considerat ca atare și desfășoară activități neautorizate, de natură sportivă sau similară, care încalcă regulile prevăzute la litera b) a alineatului anterior, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

3. Dacă pericolul menționat la alineatul 1 este urmare a neglijenței, autorul este pedepsit cu închisoarea de la până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

4. Dacă conduita la care se face referire la alineatul 1 este urmare a neglijenței, autorul se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

Articolul 292. Conducerea autovehiculului în stare de ebrietate sau sub influența stupefiantelor sau a substanțelor psihotrope

1. Cel care, cel puțin din neglijență, conduce un vehicul cu sau fără motor, pe drum public sau considerat ca atare, cu o concentrație de alcool în sânge egală sau mai mare de 1,2 g/l, este pedepsit cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile, dacă, în temeiul altei dispoziții legale, nu i se cuvine o pedeapsă mai severă.

2. Se aplică aceeași pedeapsă celui care, cel puțin din neglijență, conduce un vehicul, cu sau fără motor, pe drum public sau echivalent al acestuia, fără să fie capabil să facă acest lucru în condiții de siguranță deoarece se află sub influența stupefiantelor, substanțelor psihotrope sau produselor cu efect similar perturbatoare ale capacității fizice, mentale sau psihologice.

Articolul 293. Lansarea de proiectile asupra unui vehicul

Cel care aruncă un proiectil asupra unui vehicul aflat în mișcare, destinat transportului pe cale aeriană, maritimă sau terestră, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile, dacă în temeiul altei dispoziții legale, nu i se cuvine o pedeapsă mai severă.

Articolul 294. Agravarea, atenuarea specială și scutirea de pedeapsă

1. Atunci când infracțiunile prevăzute la articolele 291 și 292 sunt săvârșite în exercitarea respectivei activități de către conducătorii vehiculului destinat

transportului şcolar, vehiculelor uşoare de închiriat destinate transportului public, vehiculelor grele de pasageri sau mărfuri sau celor destinate transportului mărfurilor periculoase, autorul se sancţionează cu pedeapsa cuvenită, sporită cu o treime în limitele minimă şi maximă.

2. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatul anterior conducătorilor de vehicule de salvare sau urgenţă care săvârşesc infracţiunile prevăzute la litera a) de la alineatul 1, şi alineatele 2 şi 3 ale articolului 291, respectiv 292.

3. Cazurilor prevăzute la articolele 287-291 se aplică dispoziţiile de la articolele 285 şi 286, cu sporurile menţionate la alineatele anterioare.

CAPITOLUL V
Despre infracţiunile contra ordinii şi liniştii publice

SECŢIUNEA I
Despre infracţiunile antisociale periculoase

Articolul 295. Starea de ebrietate şi intoxicaţia

1. Cel care, cel puţin din neglijenţă, se pune în starea de neimputabilitate ce decurge din ingestia sau consumul de băuturi alcoolice sau substanţe toxice şi, în această stare, săvârşeşte o faptă ilicită tipică, se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani sau cu amendă de până la 600 de zile.

2. Pedeapsa nu poate fi mai mare decât cea prevăzută pentru fapta ilicită tipică săvârşită.

3. Urmărirea penală este condiţionată de introducerea plângerii sau de acuzarea privată dacă procedura pentru fapta ilicită tipică este condiţionată, de asemenea, de una din ele.

Articolul 296. Folosirea minorului în scop de cerşetorie

Cel care foloseşte un minor sau o persoană cu handicap fizic în scop de cerşetorie, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

SECŢIUNEA II
Despre infracţiunile contra liniştii publice

Articolul 297. Instigarea publică la comiterea unei infracţiuni

1. Cel care, în şedinţă publică, prin intermediul unui mijloc de comunicare socială, prin difuzarea de materiale scrise sau alt mijloc de reproducere tehnică, provoacă sau instigă la săvârşirea unei anumite infracţiuni, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă, dacă, în temeiul altei dispoziţii legale, nu i se cuvine o pedeapsă mai severă.

2. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatul 2 al articolului 295.

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITY LIBRARY IAŞI

Articolul 298. Instigarea publică

1. Cel care, în şedinţă publică, prin intermediul unui mijloc de comunicare socială, prin difuzarea de materiale scrise sau alt mijloc de reproducere tehnică, recompensează sau elogiază pe cineva pentru comiterea unei infracţiuni, într-un mod care creează pericolul săvârşirii unei alte infracţiuni de acelaşi fel, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau cu amendă de până la 60 de zile, dacă, în temeiul altei dispoziţii legale, nu i se cuvine o pedeapsă mai severă.

2. Se aplică corespunzător dispoziţiile de la alineatul 2 al articolului 295.

Articolul 299. Constituirea unui grup infracţional

1. Cel care sprijină sau constituie unui grup, o organizaţie sau asociere a cărei finalitate sau activitate este orientată către săvârşirea uneia sau mai multor infracţiuni, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la cinci ani.

2. Se aplică aceeaşi pedeapsă celui care face parte din astfel de grupuri, organizaţii sau asocieri sau celui care le sprijină prin furnizarea de arme, muniţii, instrumente destinate comiterii de infracţiuni, pază sau locuri de întâlnire şi orice alt ajutor în vederea recrutării de noi elemente.

3. Conducerea sau controlarea grupurilor, organizaţiilor sau asocierilor menţionate la alineatele anterioare se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 8 ani.

4. Pedepsele la care s-a făcut referire pot fi special atenuate sau pot să nu mai fie aplicate dacă autorul împiedică sau depune eforturi temeinice pentru împiedicarea perpetuării grupurilor, organizaţiilor sau asocierilor respective sau aduce la cunoştinţa autorităţilor existenţa acestora astfel încât infracţiunile pot fi evitate.

5. În sensul prezentului articol, se consideră grup, organizaţie sau asociere atunci când cel puţin trei persoane acţionează concertat pentru o anumită perioadă de timp.

Articolul 300. Organizaţiile teroriste

(Abrogat prin Legea nr. 52/2003, din 22 august).

Articolul 301. Terorismul

(Abrogat prin Legea nr. 52/2003, din 22 august).

Articolul 302. Participarea la revoltă

1. Participarea la revoltă în timpul căreia sunt săvârşite în mod colectiv acte de violenţă împotriva oamenilor sau bunurilor, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile, dacă, în temeiul altei dispoziţii legale, nu i se cuvine o pedeapsă mai severă.

2. Dacă autorul a provocat sau a condus revolta, este pedepsit cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

3. Autorul nu este pedepsit dacă s-a retras la ordinul sau avertismentul autorității competente fără să fi comis sau provocat acte de violență.

Articolul 303. Participarea la revolta armată

1. Limitele minime și maxime ale pedepselor prevăzute la alineatele 1 și 2 ale articolului anterior sunt sporite cu o jumătate în cazul în care revolta este armată.

2. Se consideră armată revolta în care unul dintre participanți poartă o armă de foc la vedere sau cea în care diferiți participanți poartă arme de foc la vedere sau ascunse sau obiecte la vedere sau ascunse, susceptibile de a fi folosite ca atare.

3. În scopul dispozițiilor de la alineatul anterior, nu se consideră armată revolta:

a) în care armele sunt aduse accidental și fără intenția de a le utiliza; sau

b) atunci când participanții care poartă arme se retrag imediat sau sunt alungați.

4. Cel care poartă armă fără ca ceilalți să cunoască acest lucru, se pedepsește ca și când ar fi participat la o revoltă armată.

5. Se aplică corespunzător dispozițiile de la alineatul 3 al articolului anterior.

Articolul 304. Nesupunerea la ordinul de dispersie a reuniunii publice

1. Nesupunerea la ordinul legitim de retragere dintr-o adunare sau reuniune publică, emis de către autoritatea competentă, cu avertismentul că nesupunerea constituie infracțiune, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

2. Dacă persoană care nu se supune acestui ordin este inițiatorul reuniunii sau adunării, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

Articolul 305. Amenințarea cu săvârșirea unei infracțiuni

Cel care, prin amenințarea cu săvârșirea unei infracțiuni sau prin simularea acesteia, provoacă neliniște sau îngrijorare în rândul populației, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

Articolul 306. Abuzul și simularea semnalelor de pericol

Utilizarea abuzivă de semnale sau de apeluri de alarmă sau urgență, precum și simularea necesității acordării de ajutor în virtutea dezastrului, pericolului sau situației de necesitate colectivă, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

BOLYAI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

SECȚIUNEA III
Despre infracțiunile contra semnelor de identificare

Articolul 307. Abuzul de denumire, semn sau uniformă

1. Utilizarea nelegitimă a denumirii, semnului, uniformei sau ținutei proprii funcției din serviciul public, național sau străin, se pedepsește cu închisoarea de până la șase luni sau cu amendă de până la 60 de zile.

2. Dacă denumirea, semnul, uniforma sau ținuta aparțin exclusiv persoanei care exercită autoritatea publică, autorul se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

TITLUL V
Despre infracțiunile contra Statului

CAPITOLUL I
Despre infracțiunile contra siguranței Statului

SECȚIUNEA I
Despre infracțiunile contra suveranității naționale

SUBSECȚIUNEA I
Despre infracțiunile contra independenței și integrității naționale

Articolul 308. Trădarea de Patrie

Cel care, prin uzurpare sau abuz de funcția legată de exercitarea puterii suverane:

a) încearcă să separe de Patria-Mamă sau să predea unei țări străine sau să supună unei puteri străine, în totalitate sau parțial, teritoriul portughez; sau

b) ofensează sau pune în pericol independența Țării;

Se pedepsește cu închisoarea de la zece la douăzeci de ani.

Articolul 309. Serviciul militar în slujba forțelor armate inamice

(Abrogat prin Legea nr. 100/2003, din 15 noiembrie)

Articolul 310. Colaborarea cu străinătatea în vederea declanșării războiului

(Abrogat prin Legea nr. 100/2003, din 15 noiembrie)

Articolul 311. Săvârșirea de fapte care pot declanșa războiul

(Abrogat prin Legea nr. 100/2003, din 15 noiembrie)

Articolul 312. Colaborarea cu străinătatea în vederea constrângerii Statului Portughez

(Abrogat prin Legea nr. 100/2003, din 15 noiembrie)

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 313. Ajutorul acordat forţelor armate inamice
(Abrogat prin Legea nr. 100/2003, din 15 noiembrie)

Articolul 314. Campania împotriva eforturilor de război
(Abrogat prin Legea nr. 100/2003, din 15 noiembrie)

Articolul 315. Sabotajul contra apărării naţionale
(Abrogat prin Legea nr. 100/2003, din 15 noiembrie)

Articolul 316. Violarea secretului de Stat

1. Cel care, punând în pericol interese fundamentale ale Statului Portughez, transmite, face accesibilă persoanei neautorizate sau face publică, în totalitate sau parţial şi indiferent de forma de acces, o informaţie, un fapt sau un document, un plan sau un obiect clasificate ca secret de Stat care, în numele acelor interese, trebuie să rămână secrete, se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 8 ani.

2. Cel care distruge, sustrage sau falsifică o informaţie, un fapt sau un document, un plan sau un obiect menţionat la alineatul anterior, punând astfel în pericol interesele la care se face referire la acelaşi alineat, se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 8 ani.

3. Dacă autorul săvârşeşte fapta descrisă la alineatele anterioare cu încălcarea unei îndatoriri în mod specific impusă de statutul funcţiei, serviciului sau misiunii încredinţate de către autoritatea competentă, se pedepseşte cu închisoarea de la trei la zece ani.

4. Dacă autorul săvârşeşte fapta descrisă la alineatul 1 prin mijloace sau în circumstanţe care înlesnesc difuzarea ei folosind mijloace de comunicare socială sau platforme digitale sau de orice altă natură se pedepseşte cu închisoarea de la 3 la 10 zece.

5. Dacă autorul săvârşeşte faptele descrise la alineatele 1 şi 2 din culpă, deoarece are acces la obiecte sau secrete de Stat în virtutea funcţiei, serviciului sau a misiunii încredinţate de către autoritatea competentă, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani.

6. Se consideră interese fundamentale ale Statului cele referitoare la independenţa naţională, la unitatea şi integritatea Statului sau la siguranţa sa internă sau externă, la protejarea instituţiilor sale constituţionale, precum şi resursele alocate apărării şi diplomaţiei, salvgardarea populaţiei aflată pe teritoriul naţional, apărarea şi siguranţă resurselor economice şi energetice strategice şi protejarea potenţialului ştiinţific naţional.

Notă: *Regimul Secretului de Stat a fost aprobat prin Legea Organică nr. 2/2014, din 6 august şi modificată şi republicată prin Legea Organică nr. 1/2015, din 8 ianuarie*

ROMANIAN-AMERICAN UNIVERSITY LIBRARY

Articolul 317. Spionajul

1. Cel care:

a) Colaborează cu un guvern, agenţie, organizaţie sau serviciu de informaţii străin sau cu un agent al acestuia în vederea săvârşirii faptei menţionate la articolul anterior; sau

b) Recrutează, găzduieşte sau adăposteşte o persoană care săvârşeşte fapta menţionată la articolul sau alineatul anterior sau, prin orice mijloace, înlesneşte săvârşirea acesteia;

se pedepseşte cu închisoarea de la trei la zece ani.

2. Dacă autorul săvârşeşte fapta descrisă la alineatul anterior cu încălcarea unei îndatoriri specific impusă de statutul funcţiei, serviciului sau misiunii încredinţate de către autoritatea competentă, se pedepseşte cu închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

Articolul 318. Mijloace de probă de interes naţional

1. Falsificarea, sustragerea, distrugerea, dezactivarea, eliminarea sau disimularea mijloacelor de probă asupra unui fapt privind relaţiile dintre Portugalia şi un Stat străin sau o organizaţie internaţională, care pot pune în pericol drepturile şi interesele naţionale, se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 8 ani.

2. Dacă acţiunea se traduce prin smulgerea, deplasarea, plasarea eronată, transformarea de nerecunoscut sau, prin orice mijloace, suprimarea marcajelor, balizelor sau a altor semnale ce indică limitele teritoriale portugheze, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la trei ani.

Articolul 319. Infidelitatea diplomatică

1. Reprezentantul oficial al Statului Portughez care, cu intenţia de a aduce atingere drepturilor sau intereselor naţionale:

a) desfăşoară afaceri de stat cu un guvern străin sau o organizaţie internaţională; sau

b) faţă de acestea îşi asumă compromisuri, fără a fi autorizat corespunzător în acest sens în numele Portugaliei;

Se pedepseşte cu închisoarea de la unu la opt ani.

2. Urmărirea penală este condiţionată de sesizarea Guvernului Portughez.

Articolul 320. Uzurparea autorităţii publice portugheze

Cel care, pe teritoriul portughez, prin uzurparea funcţiei, exercită în favoarea unui Stat străin sau a agentului acestuia, acţiuni ce aparţin în exclusivitate autorităţii portugheze, este pedepsit cu închisoarea de până la cinci ani, dacă, în temeiul altei dispoziţii legale, nu i se cuvine o pedeapsă mai severă.

Articolul 321. Predarea ilegală a unei persoane unei entităţi străine

Săvârşirea, pe teritoriul portughez, de fapte care conduc la predarea ilicită a unei persoane de naţionalitate portugheză sau străină, unui Stat străin, agentului acestuia sau oricărei entităţi publice sau private care există în acest

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Stat, folosind, în acest scop, violența sau înșelăciunea, se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani, dacă, în temeiul altei dispoziții legale, nu i se cuvine o pedeapsă mai severă.

SUBSECȚIUNEA II
Despre infracțiunile contra Statelor străine și organizațiilor internaționale

Articolul 322. Infracțiuni contra persoanelor care se bucură de protecție internațională

1. Cel care atentează la viața, integritatea fizică sau la libertatea persoanei care se bucură de protecție internațională, persoana vătămată aflându-se în Portugalia în scopul îndeplinirii atribuțiilor oficiale, se pedepsește cu închisoarea de la unu la opt ani, dacă, în temeiul altei dispoziții legale, nu i se cuvine o pedeapsă mai severă.

2. Cel care insultă persoana care se bucură de protecție internațională aflată în situația menționată la alineatul anterior, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă, dacă în temeiul altei dispoziții legale, nu i se cuvine o pedeapsă mai severă.

3. Se bucură de protecție internațională în sensul dispozițiilor de la alineatele anterioare:

a) Șeful de Stat, inclusiv membrul organismului colegial care exercită, în conformitate cu prevederile constituționale, funcțiile de Șef de Stat, Șef de Guvern sau Ministru al Afacerilor Externe, precum și membrii de familie care îi însoțesc; și

b) Reprezentantul sau funcționarul de Stat străin sau agentul organizației internaționale care, în momentul săvârșirii infracțiunii, se bucură de protecție specială potrivit legislației internaționale, precum și membrii de familie care locuiesc cu acesta.

Articolul 323. Ultrajul adus simbolurilor străine

Cel care, în mod public, prin cuvinte, gesturi, difuzarea de materiale scrise sau alte mijloace de comunicare cu publicul, aduce injurii drapelului oficial sau altui simbol al suveranității Statului străin sau organizației internaționale al cărei membru este Portugalia, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

Articolul 324. Condiții de pedepsire și procedură

1. Urmărirea penală pentru infracțiunile prevăzute la această subsecțiune este condiționată, dacă nu se specifică altfel prin tratat sau convenție internațională, de sesizarea Guvernului Portughez.

În cazul infracțiunii care aduce atingere onoarei este, de asemenea, necesară sesizarea guvernului străin sau a reprezentantului organizației internaționale.

2. Pentru aplicarea prevederilor de la această subsecțiune cu privire la Statul Străin, reprezentantul sau funcționarul său, este necesar ca:

a) Portugalia să mențină relații diplomatice cu Statul străin; și

b) Să existe reciprocitate în ceea ce privește tratamentul penal al faptei la momentul săvârșirii și judecării sale.

SECȚIUNEA II
Despre infracțiunile contra realizării Statului de drept

Articolul 325. Modificarea prin violență a Statului de drept

1. Cel care, prin violență sau amenințarea cu acte de violență, încearcă să distrugă, să modifice sau să submineze Statul de drept consfințit prin Constituție, se pedepsește cu închisoarea de la trei la doisprezece ani.

2. Dacă fapta descrisă la alineatul anterior este comisă prin intermediul violenței armate, autorul se pedepsește cu închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

3. În cazul prevăzut la alineatul anterior pedeapsa este special atenuată dacă autorul, fără a exercita funcții de comandă, se predă fără să opună rezistență sau depune sau abandonează armele înainte sau imediat după avertismentul autorității.

Articolul 326. Instigarea la război civil sau modificarea prin violență a Statului de drept

1. Cel care instigă în mod public locuitorii teritoriului portughez sau forțele militare, militarizate sau de securitate aflate în serviciul Portugaliei la război civil sau la săvârșirea infracțiunii menționate la articolul anterior se pedepsește cu închisoarea de la unu la opt ani.

2. Dacă fapta descrisă la alineatul anterior este însoțită de distribuirea de arme, autorul se pedepsește cu închisoarea de la cinci la cincisprezece ani.

Articolul 327. Atentatul împotriva Președintelui Republicii

1. Cel care atentează la viața, integritatea fizică sau la libertatea Președintelui Republicii sau a celui care îl înlocuiește din punct de vedere constituțional este pedepsit cu închisoarea de la cinci la cincisprezece ani, dacă, în temeiul altei dispoziții legale, nu i se cuvine o pedeapsă mai severă.

2. În cazul consumării infracțiunii contra vieții, integrității fizice sau libertății, autorul este sancționat cu pedeapsa corespunzătoare infracțiunii săvârșite sporită cu o treime în limitele minimă și maximă.

Articolul 328. Ofensa adusă onoarei Președintelui Republicii

1. Cel care îl insultă sau defăimează pe Președintele Republicii sau pe cel care îl înlocuiește din punct de vedere constituțional, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

BCU LIBRARY CENTRALUNIVERSITY

2. Dacă insulta sau defăimarea sunt făcute prin cuvinte rostite public, prin publicarea de material scris, desen sau orice alt mijloc tehnic de comunicare cu publicul, autorul se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la trei ani sau cu amenda minimă de 60 de zile.

3. Urmărirea penală încetează dacă Preşedintele Republicii declară în mod expres că renunţă la aceasta.

Articolul 329. Sabotajul

Cel care distruge, împiedică funcţionarea sau deviază de la scopurile normale, definitiv sau temporar, total sau parţial, mijloace sau căi de comunicare, facilităţi ale serviciilor publice sau cele destinate aprovizionării şi satisfacerii nevoilor vitale ale populaţiei, infrastructurile de valoare semnificativă pentru economia, siguranţa sau apărarea naţională, cu intenţia de a distruge, modifica sau submina Statul de drept consfinţit prin Constituţie, se pedepseşte cu închisoarea de la trei la zece ani.

Articolul 330. Instigarea la nesupunere colectivă

1. Cel care, cu intenţia de a distruge, modifică sau subminează prin violenţă Statul de drept consfinţit prin Constituţie, instigă, într-o întrunire publică sau prin orice alt mijloc de comunicare cu publicul, la nerespectarea colectivă a legilor privind ordinea publică, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

2. Se aplică aceeaşi pedeapsă celui care, cu intenţia menţionată la alineatul anterior, public sau prin orice alt mijloc de comunicare cu publicul:

a) difuzează ştiri false sau tendenţioase susceptibile de a alarma sau nelinişti populaţia;

b) provoacă sau încearcă să provoace, prin mijloacele menţionate la alineatul anterior, divizări în sânul Forţelor Armate, între acestea şi forţele militarizate sau de securitate sau între acestea şi organele de suveranitate; sau

c) instigă la luptă politică prin intermediul violenţei.

Articolul 331. Legături cu străinătatea

Cel care, cu intenţia de a distruge, modifică sau subminează prin violenţă Statul de drept consfinţit prin Constituţie, ia legătura cu guvernul unui Stat străin, partid, asociaţie, instituţie sau grup străin sau cu unul dintre agenţii săi pentru:

a) a primi instrucţiuni, directive, bani sau valori; sau

b) a colabora în cadrul activităţilor care constau în:

i) colectarea, pregătirea sau difuzarea publică de ştiri false sau în mod grosolan denaturate;

ii) recrutarea de agenţi sau înlesnirea acestor activităţi prin punerea la dispoziţie de spaţii de întâlnire, finanţare sau susţinerea propagandei acestora;

iii) promisiuni sau donații; sau

iv) amenințarea unei persoane sau fraudarea ei;

se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani, dacă, în temeiul altei dispoziții legale, nu i se cuvine o pedeapsă mai severă.

Articolul 332. Ultrajul adus simbolurilor naționale și regionale

1. Cel care, în mod public, prin cuvinte, gesturi sau difuzarea de materiale scrise sau prin orice alte mijloace de comunicare cu publicul, ultragiază Republica, Drapelul sau Imnul Național, armele sau emblemele suveranității portugheze sau nu le arată respectul cuvenit, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

2. Dacă faptele descrise la alineatul anterior sunt săvârșite contra Regiunilor Autonome, Drapelurilor sau Imnurilor Regionale sau emblemelor respectivei autonomii, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

Articolul 333. Coerciția împotriva organismelor constituționale

1. Cel care, prin violență sau amenințarea cu acte de violență, împiedică sau constrânge exercitarea liberă a funcțiilor de către organul suveran sau ministrul Republicii se pedepsește cu închisoarea de la unu la opt ani, dacă, în temeiul altei dispoziții legale, nu i se cuvine o pedeapsă mai severă.

2. Dacă faptele descrise la alineatul anterior sunt săvârșite contra guvernului din Regiunile Autonome, autorul este pedepsit cu închisoarea de la unu la cinci ani, dacă, în temeiul altei dispoziții legale, nu i se cuvine o pedeapsă mai severă.

3. Dacă faptele descrise la alineatul 1 sunt comise contra organului autorității locale, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la trei ani.

4. Dacă faptele descrise la alineatul 1 sunt comise:

a) contra membrului organului menționat la alineatul 1, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la cinci ani;

b) contra membrului organului menționat la alineatul 2, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la trei ani;

c) contra membrului organului menționat la alineatul 3, autorul este pedepsit cu închisoarea de până la doi ani;

Articolul 334. Perturbarea funcționării organului constituțional

Cel care, prin intermediul revoltei, țipetelor sau tulburării ordinii, perturbă în mod nelegitim:

a) funcționarea organului la care s-a făcut referire la alineatele 1 și 2 ale articolului anterior, fără să fie membru al acestuia, se pedepsește, respectiv, cu închisoarea de până la trei ani, sau de până la un an;

b) exercitarea funcțiilor de către persoana menționată la alineatul 4 al articolului anterior se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani în cazul literei a) sau cu închisoarea de până la șase luni în cazul literei b).

Articolul 335. Traficul de influenţă

1. Cel care, direct sau prin persoană interpusă, cu consimţământul sau aprobarea sa, solicită sau acceptă, pentru sine sau pentru un terţ, un avantaj patrimonial sau nepatrimonial ori promisiunea acestuia, prin abuz de influenţă reală sau presupusă, pe lângă o autoritate publică, se pedepseşte:

a) cu închisoarea de la 1 la 5 ani, dacă, în temeiul altei dispoziţii legale, nu i se cuvine o pedeapsă mai severă, dacă scopul este obţinerea unei decizii ilicite favorabile;

b) cu închisoarea de până la 3 ani, dacă, în temeiul altei dispoziţii legale, nu i se cuvine o pedeapsă mai severă, dacă scopul este obţinerea unei decizii licite favorabile;

2. Cel care, direct sau prin persoană interpusă, cu consimţământul sau aprobarea sa, dă sau promite un avantaj patrimonial sau nepatrimonial persoanelor menţionate la alineatul anterior în scopurile prevăzute la litera a) se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

SECŢIUNEA III
Despre infracţiunile electorale

Articolul 336. Falsificarea recensământului electoral

1. Cel care:

a) se înscrie în registrul electoral furnizând elemente false;

b) înscrie un terţ în registrul electoral cunoscând faptul că acesta nu are acest drept;

c) împiedică înscrierea unei persoane cunoscând faptul că aceasta are acest drept; sau

d) prin orice alte mijloace falsifică registrul electoral;

se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

2. Cel care, în calitate de membru al comisiei de recensământ, cu intenţie frauduloasă, nu elaborează sau nu corectează listele electorale se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

3. Tentativa se pedepseşte.

Articolul 337. Obstrucţionarea înregistrării alegătorilor

1. Cel care, prin violenţă, ameninţarea cu acte de violenţă sau printr-un procedeu fraudulos, determină un alegător să nu se înscrie în registrul electoral sau să se înscrie în afara unităţii geografice sau circumscripţiei sale sau după data limită, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile, dacă, în temeiul altei dispoziţii legale, nu-i revine o pedeapsă mai severă.

2. Tentativa se pedepseşte.

Articolul 338. Perturbarea adunării electorale

1. Cel care, prin violenţă, ameninţarea cu acte de violenţă sau participarea la revoltă, tulburarea ordinii sau prin ţipete, împiedică sau tulbură grav realizarea, funcţionarea sau înregistrarea rezultatelor adunării sau colegiului electoral, destinate, conform legii, alegerii organului suveran, deputaţilor din cadrul Parlamentului European, organului din Regiunile Autonome sau autorităţii locale sau cele destinate referendumurilor se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

2. Cel care intră înarmat într-o adunare sau colegiu electoral, fără să facă parte din cadrul forţelor de poliţie sau armatei autorizate corespunzător, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

3. Tentativa se pedepseşte.

Articolul 339. Frauda electorală

1. Cel care, în cadrul alegerilor menţionate la alineatul 1 al articolului anterior:

a) votează în mai multe secţii de votare, de mai multe ori sau pe liste diferite în cadrul aceleiaşi secţii sau acţionează pe orice altă cală care duce la un rezultat fals al scrutinului; sau

b) falsifică rezultatul, comunicatul sau actul oficial al rezultatului votării;

se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

2. Tentativa se pedepseşte.

Articolul 340. Constrângerea alegătorului

Cel care, în cadrul alegerilor menţionate la alineatul 1 al articolului 338, prin violenţă, ameninţarea cu acte de violenţă sau ameninţări grave, constrânge o persoană să voteze, sau o împiedică să voteze sau o forţează să voteze într-un sens anume, se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani, dacă, în temeiul altei dispoziţii legale, nu i se cuvine o pedeapsă mai severă.

Articolul 341. Frauda şi coruperea alegătorului

1. Cel care, în cadrul alegerilor menţionate la alineatul 1 al articolului 338:

a) prin artificiu fraudulos, determină o persoană să voteze, o împiedică să voteze sau o determină să voteze într-un sens anume; sau

b) cumpără sau vinde votul;

se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

2. Tentativa se pedepseşte.

Articolul 342. Violarea secretului scrutinului

Cel care, în cadrul alegerilor menţionate la alineatul 1 al articolului 338, realizate prin scrutin secret, prin încălcarea dispoziţiilor legale menite să asigure secretul scrutinului, ia cunoştinţă sau aduce la cunoştinţa cuiva sensul

votului unui alegător se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

Articolul 343. Agravarea

Pedepsele prevăzute la articolele acestei secţiuni, cu excepţia celei prevăzute la alineatul 2 al articolului 336, sunt sporite cu o treime în limitele minimă şi maximă dacă autorul este membru al comisiei recenzoare, a secţiei de vot sau dacă este delegatul unui partid politic în cadrul comisiei, secţiei sau adunării.

SECŢIUNEA IV
Dispoziţii comune

Articolul 344. Acte preparatorii

Actele preparatorii ale infracţiunilor prevăzute la articolele 308-317 şi la articolele 325-327 sunt sancţionate cu pedeapsa cu închisoarea de până la trei ani.

Articolul 345. Atenuarea specială

Atunci când o infracţiune prevăzută la acest capitol presupune crearea unui pericol, pedeapsa este în mod special atenuată dacă autorul, de bunăvoie, reduce considerabil acest pericol prin conduita sa sau îl îndepărtează.

Articolul 346. Pedepse accesorii

Celui care este condamnat pentru una din infracţiunile prevăzute în acest capitol, având în vedere gravitatea concretă a faptei şi proiecţia ei asupra reputaţiei civice a autorului, i se poate interzice dreptul de a vota în cadrul alegerilor prezidenţiale, în cele referitoare la membrii adunării legislative şi autorităţii locale, de a fi ales într-una din aceste funcţii sau de a fi jurat, pe o perioadă de la doi la zece ani.

CAPITOLUL II
Despre infracţiunile contra autorităţii publice

SECŢIUNEA I
Despre rezistenţă, nesupunere şi declaraţii false faţă de autoritatea publică

Articolul 347. Rezistenţa şi constrângerea funcţionarului

1. Cel care, prin folosirea violenţei, inclusiv ameninţarea gravă sau atingerea adusă integrităţii fizice, contra funcţionarului sau membrului Forţelor Armate, militarizate sau de securitate, cu scopul de a se opune ca acesta să întreprindă o acţiune privitoare la îndeplinirea atribuţiilor sale sau de a-l constrânge să

întreprindă o acțiune privitoare la îndeplinirea atribuțiilor sale, dar contrară îndatoririlor ce-i revin, se pedepsește cu închisoarea de la unu la cinci ani.

2. Se aplică aceeași pedeapsă celui care nu se supune semnalului de oprire și îndreaptă, împotrivă funcționarului sau membrului Forțelor Armate, militarizate sau de securitate, un vehicul, cu sau fără motor, pe care îl conduce pe drum public sau echivalent al acestuia, ambarcațiune pe care o pilotează în apele interioare fluviale sau maritime, cu scopul de a se opune ca acesta să întreprindă o acțiune privitoare la îndeplinirea atribuțiilor sale sau de a-l constrânge să întreprindă o acțiune privitoare la îndeplinirea atribuțiilor sale, dar contrară îndatoririlor ce-i revin, dacă, în temeiul altei dispoziții legale, nu i se cuvine o pedeapsă mai severă.

Articolul 348. Nesupunerea

1. Cel care nu respectă ordinul sau mandatul legitim, comunicate în mod regulamentar și care emană de la autoritatea sau funcționarul competent, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile dacă:

a) o dispoziție legală impune, în cazul respectiv, pedeapsa nesupunerii simple; sau

b) în absența dispoziției legale, autoritatea sau funcționarul fac impunerea corespunzătoare.

2. Pedeapsa este închisoarea de până la doi ani sau amenda de până la 240 de zile în cazurile în care o prevedere legală impune pedeapsa nesupunerii calificate.

Articolul 348-A. Declarațiile false

1. Cel care își declară sau atestă în mod fals în fața autorității publice sau a funcționarului aflat în exercițiul funcțiunii identitatea, statutul sau altă calitate căreia legea îi atribuie efecte juridice, proprii sau străine, se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu amendă, dacă nu-i revine o pedeapsă mai severă în temeiul altei prevederi legale.

2. Dacă declarațiile sunt destinate a fi înregistrate în scris în document autentic, autorul se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă.

PT

SECȚIUNEA II
Despre eliberarea și evadarea deținuților și neîndeplinirea obligațiilor impuse prin hotărâre penală

Articolul 349. Eliberarea deținuților

Cel care:

a) prin violență, amenințare sau artificiu, eliberează o persoană privată de libertate în mod legal; sau

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

b) instigă, susţine sau, prin orice mijloace, ajută la evadarea persoanei în mod legal private de libertate;

se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani.

Articolul 350. Ajutorul acordat de funcţionar în vederea evadării

1. Funcţionarul însărcinat cu paza persoanei în mod legal private de libertate care o eliberează pe aceasta, o lasă să evadeze sau înlesneşte, susţine sau, pe orice cale, ajută la evadarea sa, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la opt ani.

2. Funcţionarul care, nefiind însărcinat cu paza, este obligat, în virtutea funcţiei pe care o deţine, să desfăşoare activităţi de supraveghere asupra persoanei private de libertate în mod legal sau să împiedice evadarea acesteia, săvârşeşte fapta menţionată la alineatul anterior se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani.

Articolul 351. Neglijenţa în serviciul de pază

Funcţionarul însărcinat cu paza persoanei private, în mod legal, de libertate, care, din gravă neglijenţă, permite evadarea acesteia, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

Articolul 352. Evadarea

1. Cel care, fiind în mod legal privat de libertate, evadează, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani.

2. Dacă autorul se predă spontan autorităţilor până la declararea contumaciei, pedeapsa poate fi special atenuată.

Articolul 353. Încălcarea impunerilor, interdicţiilor şi restricţiilor

Cel care încalcă impunerile, interdicţiile sau restricţiile impuse prin hotărârea penală, cu titlu de pedeapsă aplicată în procedură sumară, pedeapsă accesorie sau măsură de siguranţă neprivativă de libertate, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

Articolul 354. Revolta deţinuţilor

Deţinuţii, închişi sau internaţi care se revoltă şi, prin unirea forţelor:

a) îl atacă pe funcţionarul însărcinat în mod legal cu paza, tratamentul sau supravegherea lor sau îl constrâng, prin violenţă sau ameninţarea cu acte de violenţă, să întreprindă sau să omită o acţiune; sau

b) acţionează în vederea evadării proprii sau a unui terţ;

se pedepsesc cu închisoarea de la 1 la 8 ani.

SECȚIUNEA III
Despre încălcarea măsurilor publice

Articolul 355. Deturnarea sau distrugerea obiectelor aflate sub autoritate publică

Cel care distruge, deteriorează sau face inutilizabil, total sau parțial, sau care, prin orice mijloace sustrage autorității publice căreia i se supune, document sau obiect mobil, precum și bun sau animal pus sub sechestru, confiscat sau care face obiectul măsurii asiguratorii, se pedepsește cu închisoarea de până la cinci ani, dacă nu-i revine o pedeapsă mai severă în temeiul altei dispoziții legale.

Articolul 356. Ruperea ștampilelor și sigiliilor

Cel care deschide, rupe sau face inutilizabile, total sau parțial, ștampilele sau sigiliile aplicate legitim de către funcționarul competent pentru a identifica sau a face inviolabil un obiect sau animal, sau pentru a atesta sechestrul, confiscarea sau măsura asiguratorie asupra acestuia, se pedepsește cu închisoarea de până la 2 ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

Articolul 357. Ruperea, distrugerea sau modificarea anunțurilor

Cel care rupe, distruge, deteriorează, modifică sau, prin orice alte mijloace, împiedică aducerea la cunoștință a anunțurilor afișate de către funcționarul competent se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

SECȚIUNEA IV
Uzurparea funcției

Articolul 358. Uzurparea funcției

Cel care:

a) fără a fi autorizat, exercită funcții sau întreprinde acțiuni rezervate funcționarului, comandantului militar sau forței de siguranță publică, arogându-și în mod expres sau tacit, această calitate;

b) exercită o profesie sau întreprinde acțiuni ce țin de o anume profesie pentru exercitarea căreia legislația prevede titlu sau îndeplinirea unor condiții, arogându-și, în mod expres sau tacit, posesia sau îndeplinirea acestora, în condițiile în care, în realitate, nu posedă titlul și nici nu îndeplinește condițiile; sau

c) continuă să exercite funcțiile publice după ce a fost înștiințat oficial cu privire la demiterea sau suspendarea din funcții;

se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

CAPITOLUL III
Despre infracţiunile contra înfăptuirii justiţiei

Articolul 359. Falsul în mărturii sau declaraţii

1. Cel care depune mărturie în calitate de parte într-un proces şi face declaraţii false cu privire la fapte, după ce a depus jurământul şi a fost avertizat cu privire la consecinţele penale la care se expune prin prestarea de mărturii false, se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

2. Se aplică aceeaşi pedeapsă asistentului şi părţilor civile în raport cu declaraţiile făcute în procesul penal, precum şi făptuitorului în raport cu declaraţiile referitoare la identitatea sa.

Articolul 360. Martorul, expertiza, interpretarea sau traducerea falsă

1. Cel care, în calitate de martor, expert, tehnician, traducător sau interpret, în faţa instanţei sau a funcţionarului competent să primească ca mijloc de probă mărturia, raportul, informaţia sau traducerea, depune mărturie, prezintă raport, dă informaţii sau face traduceri false, se pedepseşte cu închisoarea de la şase luni la trei ani sau cu amendă minimă de 60 de zile.

2. I se aplică aceeaşi pedeapsă celui care, fără o cauză justă, refuză să depună sau să prezinte raportul, informaţia sau traducerea.

3. Dacă fapta descrisă la alineatul 1 este săvârşită după ce autorul a prestat jurământ şi a fost avertizat cu privire la consecinţele penale la care se expune, pedeapsa cu închisoarea este de până la 5 ani sau amendă de până la 600 de zile.

Articolul 361. Agravarea

1. Pedepsele prevăzute la articolele 359 şi 360 sunt sporite cu o treime în limitele minimă şi maximă dacă:

a) autorul acţionează cu intenţie lucrativă;

b) fapta are drept rezultat demiterea din funcţie, pierderea poziţiei profesionale sau distrugerea relaţiilor familiale sau sociale ale unui terţ; sau

c) fapta are drept consecinţă condamnarea altei persoane, în locul autorului, pentru infracţiunea săvârşită de acesta.

2. Dacă din faptele descrise la articolele 359 sau 360 rezultă privarea de libertate a unui terţ, autorul se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 8 ani.

Articolul 362. Retractarea

1. Pedeapsa prevăzută la articolele 359, 360 şi 361, litera a) nu se aplică dacă autorul îşi retrage afirmaţiile de bunăvoie şi în timp util astfel încât retractarea să poată fi luată în considerare la luarea hotărârii şi înainte ca rezultatul mărturiei, raportului, informaţiei sau traducerii false să aducă prejudicii terţului.

2. Retractarea poate fi făcută, după caz, în faţa instanţei, Ministerului Public sau organului de urmărire penală.

Articolul 363. Mita

Cel care convinge sau încearcă să convingă un terţ, prin intermediul donaţiei sau promisiunii, să săvârşească faptele prevăzute la articolele 359 sau 360, fără ca acestea să fie săvârşite, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

Articolul 364. Atenuarea specială şi scutirea de pedeapsă

Pedepsele prevăzute la articolele 359, 360 şi 363 sunt special atenuate, cu posibilitatea scutirii de pedeapsă atunci când:

a) falsul se referă la circumstanţe care nu au semnificaţie esenţială pentru proba vizată de mărturie, raport, informaţie sau traducere; sau

b) fapta a fost comisă pentru a evita ca autorul, soţul, un adoptant sau adoptat, membrii familiei sau afinii până la gradul al doilea, sau persoana de acelaşi sex ori de sex diferit cu care autorul trăieşte în condiţii similare celor ale soţilor, să fie expuse pericolului de a fi supuse pedepsei sau măsurii de siguranţă.

Articolul 365. Denunţul calomnios

1. Cel care, prin orice mijloace, în faţa autorităţii sau public, cunoscând falsitatea imputării, denunţă sau lansează suspiciunea de săvârşire a unei infracţiuni faţă de o anumită persoană, cu intenţia ca împotriva acesteia să fie începută urmărirea penală, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

2. Dacă fapta constă în falsa învinuire de abatere administrativă sau disciplinară, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

3. Dacă mijlocul utilizat de către făptuitor se traduce prin prezentarea, modificarea sau denaturarea mijloacelor de probă, făptuitorul se pedepseşte:

a) în cazul de la alineatul 1 cu închisoarea de până la cinci ani;

b) în cazul de la alineatul 2, cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

4. Dacă fapta are drept rezultat privarea de libertate a părţii vătămate, făptuitorul este pedepsit cu închisoarea de la 1 la 8 ani.

5. La solicitarea persoanei vătămate, instanţa ordonă aducerea la cunoştinţa publică a hotărârii de condamnare, conform dispoziţiilor de la articolul 189.

Articolul 366. Simularea infracţiunii

1. Cel care, fără a acuza o persoană anume, denunţă comiterea unei infracţiuni sau ridică suspiciuni autorităţii competente cu privire la comiterea acesteia, ştiind că infracţiunea nu se verifică, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

2. Dacă fapta se referă la o abatere administrativă sau disciplinară, făptuitorul este pedepsit cu amenda de până la 60 de zile.

Articolul 367. Favorizarea făptuitorului

1. Cel care, în totalitate sau parţial, împiedică, zădărniceşte sau eludează activitatea probatorie sau preventivă a autorităţii competente cu intenţia de a evita ca o persoană care a comis o infracţiune să fie supusă pedepsei sau măsurii de siguranţă, se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă.

2. Se aplică aceeaşi pedeapsă celui care acordă ajutor unui terţ cu intenţia sau cunoscând faptul că acesta, în totalitate sau parţial, împiedică, zădărniceşte sau se sustrage executării pedepsei sau măsurii de siguranţă la care a fost condamnat.

3. Pedeapsa la care făptuitorul este condamnat conform dispoziţiilor de la alineatele anterioare nu poate fi mai mare decât cea prevăzută de lege pentru fapta comisă de către persoana în favoarea căreia s-a acţionat.

4. Tentativa se pedepseşte.

5. Nu se pedepseşte:

a) Făptuitorul dacă, prin fapta sa, a încercat în acelaşi timp să evite aplicarea sau punerea în executare a pedepsei sau măsurii de siguranţă împotriva sa;

b) soţul, adoptanţii sau adoptaţii, membrii de familie sau afinii până la gradul al doilea sau persoana de acelaşi sex sau de sex diferit care convieţuieşte în situaţie similară cu cea a soţilor cu persoana în beneficiul căreia s-a acţionat.

Articolul 368. Favorizarea făptuitorului săvârşită de funcţionar

Atunci când favorizarea prevăzută la articolul anterior este săvârşită de către funcţionar care intervine sau are competenţa de a interveni în proces sau de către cel care are competenţa de a ordona sau este însărcinat cu punerea în executare a pedepsei sau a măsurii de siguranţă, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani.

Articolul 368-A. Spălarea de bani

1. În sensul dispoziţiilor de la alineatele următoare se consideră avantaje bunurile care provin din săvârşirea, sub orice formă de participaţie, a faptelor ilicite tipice de proxenetism, abuz sexual al copiilor sau minorilor dependenţi, extorcare, trafic de stupefiante şi substanţe psihotrope, trafic de arme, trafic de organe sau ţesuturi umane, trafic cu speciile protejate, fraudă fiscală, trafic de influenţă, corupţie şi celelalte infracţiuni menţionate la alineatul 1 al articolului 1 din Legea nr. 36/94, din 29 septembrie şi în articolul 324 din Codul Proprietăţii Industriale şi a faptelor ilicite tipice pedepsite cu închisoarea cu durata minimă mai mare de şase luni sau cu durata maximă mai mare de cinci ani, precum şi bunurile obţinute prin intermediul acestora.

2. Cel care converteşte, transferă, ajută sau înlesneşte o operaţiune de conversie sau transfer a acestor avantaje, obţinute pentru sine sau pentru

terţ, direct sau indirect, cu scopul de a disimula originea ilicită a acestora sau de a evita ca făptuitorul sau participantul la aceste infracţiuni să fie urmărit penal sau supus unei pedepse penale, se pedepseşte cu închisoarea de la doi la doisprezece ani.

3. Se aplică aceeaşi pedeapsă celui care ascunde sau disimulează adevărata natură, origine, localizare, repartizare, deplasare sau identitate a proprietarului avantajelor sau drepturilor.

4. Pedeapsa pentru infracţiunile prevăzute la alineatele 2 şi 3 se aplică şi atunci când nu se cunoaşte locul săvârşirii faptei sau identitatea făptuitorilor sau când faptele care integrează infracţiunea de fond au fost săvârşite în afara teritoriului naţional, cu excepţia faptelor ilicite conform legii din locul în care au fost săvârşite, cărora nu li se aplică legea portugheză, în conformitate cu articolul 5.

5. Fapta se pedepseşte chiar dacă urmărirea penală referitoare la faptele ilicite tipice din care provin avantajele este condiţionată de depunerea unei plângeri, iar plângerea nu a fost depusă.

6. Pedeapsa prevăzută la alineatele 2 şi 3 este sporită cu o treime dacă făptuitorul săvârşeşte infracţiunile în mod obişnuit.

7. Atunci când are loc repararea integrală a prejudiciului cauzat persoanei vătămate prin fapta ilicită tipică din a cărei comitere provin avantajele, fără daune nelegitime ale terţului, până la începerea procesului la prima instanţă, pedeapsa este în mod special atenuată.

8. Dacă se verifică cerinţele de la alineatul anterior, pedeapsa poate fi special atenuată dacă repararea este parţială.

9. Pedeapsa poate fi special atenuată dacă făptuitorul ajută concret la strângerea probelor decisive în vederea identificării sau capturării celor care se fac vinovaţi de săvârşirea faptelor ilicite tipice din care provin avantajele.

10. Pedeapsa aplicată conform dispoziţiilor de la alineatele anterioare nu poate fi superioară limitei maxime a pedepsei celei mai severe dintre cele prevăzute pentru faptele ilicite tipice din care provin avantajele.

Articolul 369. Negarea justiţiei şi abuzul

1. Funcţionarul care, în cadrul anchetei procedurale sau procesului jurisdicţional, prin abateri administrative sau disciplinare, în mod conştient şi fără a fi autorizat, decide sau nu, favorizează sau nu, coordonează sau întreprinde o acţiune în exercitarea atribuţiilor ce decurg din funcţia pe care o deţine, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 120 de zile.

2. Dacă fapta este săvârşită cu intenţia de a cauza prejudicii sau de a favoriza pe cineva, funcţionarul este pedepsit cu închisoarea de până la cinci ani.

3. Dacă, în cazul de la alineatul 2, rezultă privarea de libertate a unei persoane, făptuitorul este pedepsit cu închisoarea de la 1 la 8 ani.

4. Se aplică pedeapsa prevăzută la alineatul anterior funcţionarului care, având competenţa necesară, ordonă sau pune în executare măsura privativă de libertate în mod ilegal sau omite ordonarea sau punerea în executare a acesteia conform legii.

5. În cazul menţionat la alineatul anterior, dacă fapta este săvârşită din gravă neglijenţă , făptuitorul este pedepsit cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă.

Articolul 370. Abuzul comis de avocat sau apărător

1. Avocatul sau apărătorul care prejudiciază intenţionat cauza ce i-a fost încredinţată se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

2. Se aplică aceeaşi pedeapsă avocatului sau apărătorului care, în aceeaşi cauză, apără persoane ale căror interese sunt în conflict, cu intenţia de a acţiona în favoarea sau în dauna uneia dintre ele.

Articolul 371. Violarea secretului de justiţie

1. Cel care, în mod ilegal, face cunoscut în totalitate sau parţial, conţinutul documentului referitor la procesul penal aflat sub incidenţa secretului de justiţie sau care se desfăşoară cu uşile închise, se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile, cu excepţia cazului în care o altă pedeapsă este impusă în cazul respectiv de legislaţia procedurală.

2. Dacă fapta descrisă la alineatul anterior se referă:

a) la un proces de abatere administrativă, până la decizia autorităţii administrative; sau

b) la proces disciplinar, atât timp cât secretul este păstrat legal;

făptuitorul este pedepsit cu închisoarea de până la şase luni sau cu amendă de până la 60 de zile.

CAPITOLUL IV
Despre infracţiunile comise în exerciţiul funcţiilor publice

SECŢIUNEA I
Despre corupţie

Articolul 372. Primirea de foloase necuvenite

1. Funcţionarul care, în exercitarea funcţiei sau în temeiul acesteia, direct sau prin persoană interpusă, cu acordul sau aprobarea sa, solicită sau acceptă, pentru sine sau pentru terţ, un avantaj patrimonial sau nepatrimonial, la care nu este îndreptăţit, se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani sau cu amendă de până la 600 de zile.

2. Cel care, direct sau prin persoană interpusă, cu acordul sau aprobarea sa, dă sau promite funcţionarului sau terţului la indicaţia acestuia, un avantaj patrimonial sau nepatrimonial la care nu este îndreptăţit, în exercitarea funcţiei

sau în temeiul acesteia, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă de până la 360 de zile.

3. Se exclud de la alineatele anterioare conduitele adecvate din punct de vedere social şi în concordanţă cu uzanţele şi obiceiurile.

Articolul 373. Corupţia pasivă

1. Funcţionarul care, direct sau prin persoană interpusă, cu consimţământul sau aprobarea sa, solicită sau acceptă pentru sine sau pentru terţ, fără a avea dreptul, un avantaj patrimonial sau nepatrimonial sau promisiunea acestuia pentru o faptă sau pentru omiterea ei incompatibilă cu îndatoririle ce decurg din funcţia sa, chiar dacă sunt anterioare acelei solicitări sau acceptări, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la opt ani.

2. Dacă fapta sau omisiunea ei nu sunt contrare îndatoririlor ce decurg din funcţia deţinută, iar avantajul este necuvenit, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de la unu la cinci ani.

Articolul 374. Corupţia activă

1. Cel care, direct sau prin persoană interpusă, cu consimţământul sau aprobarea sa, dă sau promite funcţionarului sau terţului cu ştiinţa acestuia, un avantaj patrimonial sau nepatrimonial, în scopul menţionat la alineatul 1 al articolului 373, se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 5 ani.

2. Dacă scopul este cel descris la alineatul 2 al articolului 373, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă de până la 360 de zile.

3. Tentativa se pedepseşte.

Articolul 374-A. Agravarea

1. Dacă avantajul menţionat la articolele 372-374 este de valoare ridicată, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa aplicabilă infracţiunii respective sporită cu un sfert în ceea ce priveşte minimul şi maximul.

2. Dacă avantajul menţionat la articolele 372-374 este de valoare considerabil ridicată, făptuitorul este sancţionat cu pedeapsa aplicabilă infracţiunii respective sporită cu o treime în ceea ce priveşte minimul şi maximul.

3. În sensul dispoziţiilor de la alineatele anterioare, se aplică corespunzător prevederile de la literele a) şi b) ale articolului 202.

4. Fără a aduce atingere dispoziţiilor de la articolul 11, atunci când făptuitorul acţionează conform prevederilor de la articolul 12 este sancţionat cu pedeapsa aplicabilă infracţiunii respective sporită cu o treime în ceea ce priveşte minimul şi maximul.

Articolul 374-B. Scutirea sau atenuarea pedepsei

1. Făptuitorul poate fi scutit de pedeapsă ori de câte ori:

a) a denunţat infracţiunea în maxim 30 de zile de la săvârşirea ei şi întotdeauna înainte de începerea urmăririi penale, cu condiţia restituirii

benevole a avantajului sau, în cazul unui bun sau animal fungibil, a valorii acestuia; sau

b) înainte de comiterea faptei, respinge de bunăvoie oferta sau promisiunea pe care o acceptase, restituie avantajul sau, în cazul unui bun sau animal fungibil, valoarea lui; sau

c) înainte de săvârşirea faptei, îşi retrage promisiunea, refuză avantajul sau solicită restituirea lui.

2. Pedeapsa este special atenuată dacă făptuitorul:

a) până la încheierea audierilor din cadrul procesului judecat la prima instanţă, ajută concret la obţinerea sau strângerea probelor decisive în vederea identificării sau capturării celorlalţi vinovaţi; sau

b) a comis fapta la cererea funcţionarului, direct sau prin persoană interpusă.

SECŢIUNEA II
Despre delapidare

Articolul 375. Delapidarea

1. Funcţionarul care, în mod nelegitim, îşi însuşeşte pentru folosul propriu sau al terţului, bani sau bunuri mobile sau imobile sau animale, publice sau private, care îi sunt predate, se află în posesia sa sau îi sunt accesibile în virtutea funcţiilor sale, se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 8 ani, dacă nu se încadrează la o pedeapsă mai severă conform altei prevederi legale.

2. Dacă valorile sau obiectele menţionate la alineatul anterior sunt de valoare mică, conform termenilor de la litera c) a articolului 202, făptuitorul este pedepsit cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

3. Dacă funcţionarul împrumută, amanetează sau, pe orice cale, grevează de sarcini valorile sau obiectele menţionate la alineatul 1, se pedepseşte cu închisoarea de până la 3 ani sau cu amendă, dacă nu se încadrează la o pedeapsă mai severă conform altei prevederi legale.

Articolul 376. Delapidarea utilizării

1. Funcţionarul care utilizează sau permite terţului să utilizeze în alte scopuri decât cele pentru care sunt destinate, un bun imobil, vehicule sau alte bunuri mobile sau animale de valoare semnificativă, publice sau private, care îi sunt predate, se află în posesia sa sau îi sunt accesibile în virtutea funcţiilor sale, se pedepseşte cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă de până la 120 de zile.

2. Dacă funcţionarul, în absenţa unor motive speciale care să o justifice, alocă bani publici într-un scop de interes public diferit de cel pentru care sunt alocaţi în mod legal, se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

Articolul 377. Participarea economică la afaceri

1. Funcţionarul care, cu intenţia de a obţine pentru sine sau pentru terţ, participare economică ilicită, lezează interesele patrimoniale pe care, în totalitate sau parţial, în virtutea funcţiei deţinute, trebuie să le administreze, controleze, apere sau realizeze, se pedepseşte cu închisoarea de până la cinci ani.

2. Funcţionarul care, sub orice formă, primeşte pentru sine sau pentru terţ, un avantaj patrimonial prin efectul unui act juridic civil referitor la interese de care, în virtutea funcţiei sale, la momentul încheierii actului, dispunea, pe care le administra sau controla, fără a le aduce atingere, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau cu amendă de până la 260 de zile.

3. Pedeapsa prevăzută la alineatul anterior se aplică, de asemenea, funcţionarului care primeşte, pentru sine sau pentru terţ, sub orice formă, un avantaj patrimonial ca urmare a colectării, lichidării sau plăţilor pe care, în virtutea funcţiei sale, este însărcinat să le ordone sau să le facă, în totalitate sau parţial, chiar dacă Finanţele Publice sau interesele care îi sunt încredinţate nu sunt prejudiciate.

SECŢIUNEA III
Despre abuzul de putere

Articolul 378. Violarea domiciliului de către funcţionar

Funcţionarul care, prin abuzul de putere inerentă funcţiei sale, comite infracţiunea prevăzută la alineatul 1 al articolului 190 sau violează domiciliul profesional al celui care, prin natura activităţii sale, este obligat să păstreze confidenţialitatea, se pedepseşte cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

Articolul 379. Extorcarea

1. Funcţionarul care, în exercitarea funcţiei sau a autorităţii ce decurge din aceasta, direct sau prin persoană interpusă, cu acordul sau aprobarea sa, primeşte pentru sine, pentru Stat sau pentru terţ, prin inducerea în eroare sau profitând de greşeala victimei, un avantaj patrimonial necuvenit sau de valoare mai ridicată decât cel cuvenit, şi anume contribuţie, taxă, retribuţie sau amendă, este pedepsit cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile, dacă nu se încadrează la o pedeapsă mai severă în temeiul altei dispoziţii legale.

2. Dacă fapta este săvârşită prin violenţă sau ameninţarea gravă, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de la 1 la 8 ani, dacă nu se încadrează la o pedeapsă mai severă în temeiul altei dispoziţii legale.

Articolul 380. Utilizarea forţei publice împotriva punerii în executare a legii sau a ordinului legitim

Funcţionarul care, având competenţa necesară pentru a solicita sau ordona utilizarea forţei publice, solicită sau ordonă utilizarea acesteia în scopul

împiedicării punerii în executare a legii, mandatului regulamentar sau ordinului legitim al autorității publice, se pedepsește cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

Articolul 381. Refuzul de a coopera

Funcționarul care, la solicitarea legală a autorității competente în vederea cooperării în justiție sau orice alt serviciu public, refuză să facă acest lucru sau, fără un motiv legitim, nu cooperează, se pedepsește cu închisoarea de până la 1 an sau cu amendă de până la 120 de zile.

Articolul 382. Abuzul de putere

Funcționarul care, în afara cazurilor prevăzute la articolele anterioare, abuzează de putere sau își încalcă îndatoririle inerente funcției sale, cu intenția de a obține foloase necuvenite pentru sine sau pentru terț sau pentru a prejudicia pe cineva, se pedepsește cu închisoarea de până la 3 ani, dacă nu se încadrează la o pedeapsă mai severă conform altei prevederi legale.

Articolul 382-A. Încălcarea regulilor urbanistice de către funcționar

1. Funcționarul care raportează sau decide în mod favorabil procesul de acordare a licenței sau autorizației sau care oferă în cadrul acestuia informații false cu privire la legislația și regulamentele aplicabile, cunoscând neconformitatea conduitei sale în raport cu normele urbanistice, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

2. Dacă obiectul licenței sau autorizației implică un drum public, un teren din rezerva Ecologică Națională, Rezerva Agricolă Națională, precum și domeniul public sau teren special protejat printr-o prevedere legală, făptuitorul este pedepsit cu închisoarea de până la cinci ani sau cu amendă.

SECȚIUNEA IV
Despre violarea secretului

Articolul 383. Violarea secretului de către funcționar

1. Funcționarul care, fără a fi autorizat corespunzător în acest sens, dezvăluie secretul pe care l-a aflat sau care i-a fost încredințat în virtutea atribuțiilor exercitate, sau a cărui aflare a fost înlesnită de funcția ocupată, cu intenția de a obține foloase pentru sine sau pentru un terț, sau de a aduce prejudicii interesului public sau terților, se pedepsește cu închisoarea de până la trei ani sau cu amendă.

2. Dacă funcționarul comite fapta prevăzută la alineatul anterior punând în pericol viața sau integritatea fizică a altor persoane sau periclitând bunuri patrimoniale de valoare ridicată care nu-i aparțin, este pedepsit cu închisoarea de la unu la cinci ani.

3. Urmărirea penală este condiționată de sesizarea entității care controlează respectivul serviciu sau de plângerea persoanei vătămate.

Articolul 384. Violarea secretului corespondenței sau telecomunicațiilor

Funcționarul serviciilor de poștă, telegraf, telefonie sau telecomunicații care, fără a fi autorizat corespunzător:

a) distruge sau sustrage scrisoare, colet, telegramă sau altă comunicare încredințată acelui serviciu și la care are acces în virtutea funcției sale;

b) deschide scrisoare, colet sau altă comunicare la care are acces în virtutea funcției sale sau ia cunoștință de conținutul acesteia fără să o deschidă;

c) dezvăluie terților comunicările dintre anumite persoane, făcute prin intermediul poștei, telegrafului, telefonului sau altor mijloace de telecomunicație ale acelui serviciu, de care a luat cunoștință în virtutea funcției sale;

d) înregistrează sau dezvăluie terțului conținutul comunicărilor menționate, în totalitate sau parțial, sau face posibilă ascultarea sau aflarea acestora de către terț; sau

e) permite sau sprijină faptele menționate la alineatele anterioare;

se pedepsește cu închisoarea de la șase luni la trei ani sau cu amendă de minim 60 de zile.

SECȚIUNEA V
Despre abandonarea funcției

Articolul 385. Abandonarea atribuțiilor

Funcționarul care, în mod nelegitim și cu intenția de a întrerupe serviciul public, își abandonează atribuțiile sau neglijează îndeplinirea acestora se pedepsește cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

SECȚIUNEA VI
Dispoziții generale

Articolul 386. Conceptul de funcționar

1. În sensul legii penale, expresia funcționar cuprinde:

a) funcționarul civil;

b) agentul administrative;

c) arbitrii, jurații și experții; și

d) cel care, chiar și provizoriu sau temporar, remunerat sau cu titlu gratuit, în mod voluntar sau obligat, a fost chemat să desfășoare sau să participe la desfășurarea unei activități cuprinsă de funcția publică, administrativă sau jurisdicțională sau, în aceleași circumstanțe, să îndeplinească funcții în cadrul organismelor de utilitate publică sau să participe la acestea;

2. Funcționarului îi sunt asimilați administratorii, membrii organelor de supraveghere și lucrătorii din întreprinderilor publice, naționalizate, cu capital public sau cu participare majoritară de capital public sau companiile de utilități.

3. Sunt, de asemenea, asimilaţi funcţionarului, în sensul dispoziţiilor de la articolele 335 şi 372-374:

a) magistraţii, funcţionarii, agenţii şi cei asimilaţi acestora din cadrul organizaţiilor de drept internaţional public, indiferent de naţionalitate sau domiciliu;

b) funcţionarii cetăţeni ai altor State, atunci când infracţiunea a fost comisă, în totalitate sau parţial, pe teritoriul portughez;

c) toţi cei care exercită funcţii identice celor descrise la alineatul 1 în cadrul oricărei organizaţii internaţionale de drept public din care face parte Portugalia, atunci când infracţiunea a fost comisă, în totalitate sau parţial, pe teritoriul portughez;

d) magistraţii şi funcţionării instanţelor internaţionale, cu condiţia ca Portugalia să fi declarat recunoaşterea competenţei acestora;

e) toţi cei care exercită funcţii în cadrul procedurilor de soluţionare extrajudiciară a conflictelor, indiferent de naţionalitate şi domiciliu, atunci când infracţiunea a fost comisă, în totalitate sau parţial, pe teritoriul portughez;

f) juraţii şi arbitrii cetăţeni ai altor State, atunci când infracţiunea a fost comisă, în totalitate sau parţial, pe teritoriu portughez.

4. Echivalarea celui care îndeplineşte funcţii politice cu statutul funcţionarului, în sensul legislaţiei penale, este reglementată de legislaţia specială.

TITLUL VI
Despre infracţiuni contra animalelor de companie

Articolul 387. Rele tratamente aplicate animalelor de companie

1. Cel care, fără un motiv legitim, provoacă durere, suferinţă sau orice alte rele tratamente fizice unui animal de companie se pedepseşte cu închisoarea de până la un an sau cu amendă de până la 120 de zile.

2. Dacă din faptele prevăzute la alineatul anterior rezultă moartea animalului, pierderea unui organ important sau a unui membru sau afectarea gravă şi permanentă a capacităţii locomotorii a acestuia, făptuitorul se pedepseşte cu închisoarea de până la doi ani sau cu amendă de până la 240 de zile.

Articolul 388. Abandonarea animalelor de companie

Cel care, deşi are datoria de a salva, proteja sau supraveghea un animal de companie, îl abandonează periclitând astfel alimentaţia sa sau acordarea de îngrijiri cuvenite, se pedepseşte cu închisoarea de până la şase luni sau cu amendă de până la 60 de zile.

Articolul 388-A. Pedepse accesorii

1. În funcţie de gravitatea faptei ilicite şi de vina făptuitorului, pot fi aplicate cumulativ cu pedepsele prevăzute pentru infracţiunile menţionate la articolele 387 şi 388, următoarele pedepse accesorii:

a) privarea de dreptul de a deține animale de companie pe o perioadă de maxim 5 ani;

b) privarea de dreptul de a participa la târguri, piețe, expoziții sau concursuri care au legătură cu animalele de companie;

c) închiderea unității care are legătură cu animalele de companie a cărei funcționare este supusă autorizării sau licenței administrative;

d) suspendarea permiselor administrative, inclusiv autorizațiile, licențele și avizele care au legătură cu animalele de companie.

2. Pedepsele accesorii menționate la literele b), c) și d) de la alineatul anterior au o durată maximă de trei ani, de la data hotărârii de condamnare.

Articolul 389. Conceptul de animal de companie

1. În sensul dispozițiilor de la acest titlu, prin animal de companie se înțelege orice animal aflat în posesia sau destinat posesiei oamenilor, în căminul lor, pentru divertisment și companie.

2. Dispozițiile de la alineatul anterior nu se aplică faptelor legate de utilizarea animalelor în scopul exploatării agricole, zootehnice sau agroindustriale și nici faptelor ce țin de utilizarea animalelor în scopul spectacolelor comerciale sau în alte scopuri prevăzute în mod legal.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL ROMÂNIEI

RO

BCU IAȘI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CUPRINS

Partea generală **762**
Titlul I. Legea penală şi limitele ei de aplicare 762
Capitolul I. Principii generale 762
Capitolul II. Aplicarea legii penale 762
Titlul II. Infracţiunea 765
Capitolul I. Dispoziţii generale 765
Capitolul II. Cauzele justificative 766
Capitolul III. Cauzele de neimputabilitate 767
Capitolul IV. Tentativa 768
Capitolul V. Unitatea şi pluralitatea de infracţiuni 769
Capitolul VI. Autorul şi participanţii 773
Titlul III. Pedepsele 774
Capitolul I. Categoriile pedepselor 774
Capitolul II. Pedepsele principale 774
Capitolul III. Pedeapsa accesorie şi pedepsele complementare 777
Capitolul IV. Calculul duratei pedepselor 780
Capitolul V. Individualizarea pedepselor 780
Titlul IV. Măsurile de siguranţă 795
Capitolul I. Dispoziţii generale 795
Capitolul II. Regimul măsurilor de siguranţă 796
Titlul V. Minoritatea 799
Capitolul I. Regimul răspunderii penale a minorului 799
Capitolul II. Regimul măsurilor educative neprivative de libertate 800
Capitolul III. Regimul măsurilor educative privative de libertate 802
Capitolul IV. Dispoziţii comune 804
Titlul VI. Răspunderea penală a persoanei juridice 806
Capitolul I. Dispoziţii generale 806
Capitolul II. Regimul pedepselor complementare aplicate persoanei juridice 807
Capitolul III. Dispoziţii comune 809
Titlul VII. Cauzele care înlătură răspunderea penală 810
Titlul VIII. Cauzele care înlătură sau modifică executarea pedepsei 813
Titlul IX. Cauzele care înlătură consecinţele condamnării 814
Titlul X. Înţelesul unor termeni sau expresii în legea penală 816

Partea specială **819**
Titlul I. Infracţiuni contra persoanei 819
Capitolul I. Infracţiuni contra vieţii 819

BUCHAREST CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

RO

Capitolul II. Infracţiuni contra integrităţii corporale sau sănătăţii 820
Capitolul III. Infracţiuni săvârşite asupra unui membru de familie 822
Capitolul IV. Agresiuni asupra fătului 822
Capitolul V. Infracţiuni privind obligaţia de asistenţă a celor în primejdie 823
Capitolul VI. Infracţiuni contra libertăţii persoanei 824
Capitolul VII. Traficul şi exploatarea persoanelor vulnerabile 825
Capitolul VIII. Infracţiuni contra libertăţii şi integrităţii sexuale 827
Capitolul IX. Infracţiuni ce aduc atingere domiciliului şi vieţii private 830
Titlul II. Infracţiuni contra patrimoniului 831
Capitolul I. Furtul 831
Capitolul II. Tâlhăria şi pirateria 833
Capitolul III. Infracţiuni contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii 834
Capitolul IV. Fraude comise prin sisteme informatice şi mijloace de plată electronice 836
Capitolul V. Distrugerea şi tulburarea de posesie 837
Capitolul VI. Infracţiuni care au produs consecinţe deosebit de grave 838
Titlul III. Infracţiuni privind autoritatea şi frontiera de stat 838
Capitolul I. Infracţiuni contra autorităţii 838
Capitolul II. Infracţiuni privind frontiera de stat 840
Titlul IV. Infracţiuni contra înfăptuirii justiţiei 841
Titlul V. Infracţiuni de corupţie şi de serviciu 848
Capitolul I. Infracţiuni de corupţie 848
Capitolul II. Infracţiuni de serviciu 850
Titlul VI. Infracţiuni de fals 854
Capitolul I. Falsificarea de monede, timbre sau de alte valori 854
Capitolul II. Falsificarea instrumentelor de autentificare sau de marcare 855
Capitolul III. Falsuri în înscrisuri 856
Titlul VII. Infracţiuni contra siguranţei publice 858
Capitolul I. Infracţiuni contra siguranţei circulaţiei pe căile ferate 858
Capitolul II. Infracţiuni contra siguranţei circulaţiei pe drumurile publice 859
Capitolul III. Nerespectarea regimului armelor, muniţiilor, materialelor nucleare şi al materiilor explozive 862
Capitolul IV. Infracţiuni privitoare la regimul stabilit pentru alte activităţi reglementate de lege 865
Capitolul V. Infracţiuni contra sănătăţii publice 865

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Capitolul VI. Infracțiuni contra siguranței și integrității sistemelor și datelor informatice 867
Titlul VIII. Infracțiuni care aduc atingere unor relații privind conviețuirea socială 869
Capitolul I. Infracțiuni contra ordinii și liniștii publice 869
Capitolul II. Infracțiuni contra familiei 872
Capitolul III. Infracțiuni contra libertății religioase și respectului datorat persoanelor decedate 873
Titlul IX. Infracțiuni electorale 874
Titlul X. Infracțiuni contra securității naționale 875
Titlul XI. Infracțiuni contra capacității de luptă a forțelor armate 879
Capitolul I. Infracțiuni săvârșite de militari 879
Capitolul II. Infracțiuni săvârșite de militari sau de civili 882
Titlul XII. Infracțiuni de genocid, contra umanității și de război 884
Capitolul I. Infracțiuni de genocid și contra umanității 884
Capitolul II. Infracțiuni de război 885
Titlul XIII. Dispoziții finale 889

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

CODUL PENAL AL ROMÂNIEI

(Legea nr. 286/2009[1])

(M.Of. nr. 510 din 24 iulie 2009)

cu modificările şi completările aduse prin: **Legea nr. 27/2012** pentru modificarea şi completarea Codului penal al României şi a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal (M.Of. nr. 180 din 20 martie 2012); **Legea nr. 63/2012** pentru modificarea şi completarea Codului penal al României şi a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal (M.Of. nr. 258 din 19 aprilie 2012); **Legea nr. 187/2012**[2]) pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal (M.Of. nr. 757 din 12 noiembrie 2012); **D.C.C. nr. 265/2014** (M.Of. nr. 372 din 20 mai 2014); **D.C.C. nr. 508/2014** (M.Of. nr. 843 din 19 noiembrie 2014); **Legea nr. 159/2014** pentru abrogarea art. 276 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal (M.Of. nr. 887 din 5 decembrie 2014); **D.C.C. nr. 732/2014** (M.Of. nr. 69 din 27 ianuarie 2015); **D.C.C. nr. 11/2015** (M.Of. nr. 102 din 9 februarie 2015); **D.C.C. nr. 603/2015** (M.Of. nr. 845 din 13 noiembrie 2015); **O.U.G. nr. 18/2016** pentru modificarea şi completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum şi pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară (M.Of. nr. 389 din 23 mai 2016); **D.C.C. nr. 405/2016** (M.Of. nr. 517 din 8 iulie 2016); **Legea nr. 151/2016** privind ordinul european de protecţie, precum şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative (M.Of. nr. 545 din 20 iulie 2016); **D.C.C. nr. 224/2017** (M.Of. nr. 427 din 9 iunie 2017); **D.C.C. nr. 392/2017** (M.Of. nr. 504 din 30 iunie 2017); **D.C.C. nr. 368/2017** (M.Of. nr. 566 din 17 iulie 2017); **Legea nr. 193/2017** pentru modificarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal (M.Of. nr. 598 din 25 iulie 2017); **D.C.C. nr. 518/2017** (M.Of. nr. 765 din 26 septembrie 2017); **Legea nr. 49/2018** privind precursorii de explozivi, precum şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative (M.Of. nr. 194 din 2 martie 2018); **D.C.C. nr. 297/2018** (M.Of. nr. 518 din 25 iunie 2018); **D.C.C. nr. 601/2018** (M.Of. nr. 1057 din 13 decembrie 2018); **D.C.C. nr. 651/2018** (M.Of. nr. 1083 din 20 decembrie 2018)

---

[1]) Datorită numărului mare de modificări suferite de Codul penal prin Legea de punere în aplicare, în text vor fi marcate prin note de subsol numai cele intervenite ulterior apariţiei acesteia.

[2]) Potrivit **Legii nr. 187/2012**: „Art. 247. *Cu excepţia prezentului articol, a art. 121 pct. 8 şi a art. 249, care intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, prezenta lege intră în vigoare la data de* 1 februarie 2014".

PARTEA GENERALĂ

TITLUL I
Legea penală şi limitele ei de aplicare

CAPITOLUL I
Principii generale

Art. 1. Legalitatea incriminării. (1) Legea penală prevede faptele care constituie infracţiuni.

(2) Nicio persoană nu poate fi sancţionată penal pentru o faptă care nu era prevăzută de legea penală la data când a fost săvârşită.

Art. 2. Legalitatea sancţiunilor de drept penal. (1) Legea penală prevede pedepsele aplicabile şi măsurile educative ce se pot lua faţă de persoanele care au săvârşit infracţiuni, precum şi măsurile de siguranţă ce se pot lua faţă de persoanele care au comis fapte prevăzute de legea penală.

(2) Nu se poate aplica o pedeapsă ori nu se poate lua o măsură educativă sau o măsură de siguranţă dacă aceasta nu era prevăzută de legea penală la data când fapta a fost săvârşită.

(3) Nicio pedeapsă nu poate fi stabilită şi aplicată în afara limitelor generale ale acesteia.

CAPITOLUL II
Aplicarea legii penale

SECŢIUNEA 1
Aplicarea legii penale în timp

Art. 3. Activitatea legii penale. Legea penală se aplică infracţiunilor săvârşite în timpul cât ea se află în vigoare.

Art. 4. Aplicarea legii penale de dezincriminare. Legea penală nu se aplică faptelor săvârşite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă. În acest caz, executarea pedepselor, a măsurilor educative şi a măsurilor de siguranţă, pronunţate în baza legii vechi, precum şi toate consecinţele penale ale hotărârilor judecătoreşti privitoare la aceste fapte încetează prin intrarea în vigoare a legii noi.

Art. 5. Aplicarea legii penale mai favorabile până la judecarea definitivă a cauzei. (1) În cazul în care de la săvârşirea infracţiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Dispoziţiile alin. (1) se aplică şi actelor normative ori prevederilor din acestea declarate neconstituţionale, precum şi ordonanţelor de urgenţă aprobate de Parlament cu modificări sau completări ori respinse, dacă în timpul când acestea s-au aflat în vigoare au cuprins dispoziţii penale mai favorabile.

Art. 6. Aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei. (1) Când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare şi până la executarea completă a pedepsei închisorii sau amenzii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai uşoară, sancţiunea aplicată, dacă depăşeşte maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracţiunea săvârşită, se reduce la acest maxim.

(2) Dacă după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare la detenţiune pe viaţă şi până la executarea ei a intervenit o lege care prevede pentru aceeaşi faptă numai pedeapsa închisorii, pedeapsa detenţiunii pe viaţă se înlocuieşte cu maximul închisorii prevăzut pentru acea infracţiune.

(3) Dacă legea nouă prevede în locul pedepsei închisorii numai amenda, pedeapsa aplicată se înlocuieşte cu amenda, fără a se putea depăşi maximul special prevăzut în legea nouă. Ţinându-se seama de partea executată din pedeapsa închisorii, se poate înlătura în totul sau în parte executarea amenzii.

(4) Măsurile educative neexecutate şi neprevăzute în legea nouă nu se mai execută, iar cele care au corespondent în legea nouă se execută în conţinutul şi limitele prevăzute de aceasta, dacă este mai favorabilă.

(5) Când legea nouă este mai favorabilă în condiţiile alin. (1)-(4), pedepsele complementare şi măsurile de siguranţă neexecutate şi neprevăzute în legea nouă nu se mai execută, iar cele care au corespondent în legea nouă se execută în conţinutul şi limitele prevăzute de aceasta.

(6) Dacă legea nouă este mai favorabilă numai sub aspectul pedepselor complementare sau măsurilor de siguranţă, acestea se execută în conţinutul şi limitele prevăzute de legea nouă.

(7) Când o dispoziţie din legea nouă se referă la pedepse definitiv aplicate, se ţine seama, în cazul pedepselor executate până la data intrării în vigoare a acesteia, de pedeapsa redusă sau înlocuită potrivit dispoziţiilor alin. (1)-(6).

Art. 7. Aplicarea legii penale temporare. (1) Legea penală temporară se aplică infracţiunii săvârşite în timpul când era în vigoare, chiar dacă fapta nu a fost urmărită sau judecată în acel interval de timp.

(2) Legea penală temporară este legea penală care prevede data ieşirii ei din vigoare sau a cărei aplicare este limitată prin natura temporară a situaţiei care a impus adoptarea sa.

SECŢIUNEA a 2-a Aplicarea legii penale în spaţiu

Art. 8. Teritorialitatea legii penale. (1) Legea penală română se aplică infracţiunilor săvârşite pe teritoriul României.

(2) Prin teritoriul României se înţelege întinderea de pământ, marea teritorială şi apele cu solul, subsolul şi spaţiul aerian, cuprinse între frontierele de stat.

(3) Prin infracţiune săvârşită pe teritoriul României se înţelege orice infracţiune comisă pe teritoriul arătat în alin. (2) sau pe o navă sub pavilion românesc ori pe o aeronavă înmatriculată în România.

(4) Infracţiunea se consideră săvârşită pe teritoriul României şi atunci când pe acest teritoriu ori pe o navă sub pavilion românesc sau pe o aeronavă înmatriculată în România s-a efectuat un act de executare, de instigare sau de complicitate ori s-a produs, chiar în parte, rezultatul infracţiunii.

Art. 9. Personalitatea legii penale. (1) Legea penală română se aplică infracţiunilor săvârşite în afara teritoriului ţării de către un cetăţean român sau de o persoană juridică română, dacă pedeapsa prevăzută de legea română este detenţiunea pe viaţă ori închisoarea mai mare de 10 ani.

(2) În celelalte cazuri, legea penală română se aplică infracţiunilor săvârşite în afara teritoriului ţării de către un cetăţean român sau de o persoană juridică română, dacă fapta este prevăzută ca infracţiune şi de legea penală a ţării unde a fost săvârşită ori dacă a fost comisă într-un loc care nu este supus jurisdicţiei niciunui stat.

(3) Punerea în mişcarea a acţiunii penale se face cu autorizarea prealabilă a procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel în a cărei rază teritorială se află parchetul mai întâi sesizat sau, după caz, a procurorului general al parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie. Termenul în care procurorul poate emite autorizarea este de până la 30 de zile de la data solicitării autorizării şi poate fi prelungit, în condiţiile legii, fără ca durata totală să depăşească 180 de zile.

Art. 10. Realitatea legii penale. (1) Legea penală română se aplică infracţiunilor săvârşite în afara teritoriului ţării de către un cetăţean străin sau o persoană fără cetăţenie, contra statului român, contra unui cetăţean român ori a unei persoane juridice române.

(2) Punerea în mişcare a acţiunii penale se face cu autorizarea prealabilă a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie şi numai dacă fapta nu face obiectul unei proceduri judiciare în statul pe teritoriul căruia s-a comis.

Art. 11. Universalitatea legii penale. (1) Legea penală română se aplică şi altor infracţiuni decât celor prevăzute în art. 10, săvârşite în afara teritoriului ţării de un cetăţean străin sau o persoană fără cetăţenie, care se află de bunăvoie pe teritoriul României, în următoarele cazuri:

a) s-a săvârşit o infracţiune pe care statul român şi-a asumat obligaţia să o reprime în temeiul unui tratat internaţional, indiferent dacă este prevăzută sau nu de legea penală a statului pe al cărui teritoriu a fost comisă;

b) s-a cerut extrădarea sau predarea infractorului şi aceasta a fost refuzată.

(2) Dispozițiile alin. (1) lit. b) nu se aplică atunci când, potrivit legii statului în care s-a săvârşit infracțiunea, există o cauză care împiedică punerea în mişcare a acțiunii penale sau continuarea procesului penal ori executarea pedepsei sau când pedeapsa a fost executată ori este considerată ca executată.

(3) Când pedeapsa nu a fost executată sau a fost executată numai în parte, se procedează potrivit dispozițiilor legale privitoare la recunoaşterea hotărârilor străine.

Art. 12. Legea penală şi tratatele internaționale. Dispozițiile art. 8-11 se aplică dacă nu se dispune altfel printr-un tratat internațional la care România este parte.

Art. 13. Imunitatea de jurisdicție. Legea penală nu se aplică infracțiunilor săvârşite de către reprezentanții diplomatici ai statelor străine sau de către alte persoane care, în conformitate cu tratatele internaționale, nu sunt supuse jurisdicției penale a statului român.

Art. 14. Extrădarea. (1) Extrădarea poate fi acordată sau solicitată în temeiul unui tratat internațional la care România este parte ori pe bază de reciprocitate, în condițiile legii.

(2) Predarea sau extrădarea unei persoane în relația cu statele membre ale Uniunii Europene se acordă sau se solicită în condițiile legii.

(3) Predarea unei persoane către un tribunal penal internațional se acordă în condițiile legii.

TITLUL II
Infracțiunea

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 15. Trăsăturile esențiale ale infracțiunii. (1) Infracțiunea este fapta prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăție, nejustificată şi imputabilă persoanei care a săvârşit-o.

(2) Infracțiunea este singurul temei al răspunderii penale.

Art. 16. Vinovăția. (1) Fapta constituie infracțiune numai dacă a fost săvârşită cu forma de vinovăție cerută de legea penală.

(2) Vinovăție există când fapta este comisă cu intenție, din culpă sau cu intenție depăşită.

(3) Fapta este săvârşită cu intenție când făptuitorul:

a) prevede rezultatul faptei sale, urmărind producerea lui prin săvârşirea acelei fapte;

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

b) prevede rezultatul faptei sale şi, deşi nu-l urmăreşte, acceptă posibilitatea producerii lui.

(4) Fapta este săvârşită din culpă, când făptuitorul:

a) prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l acceptă, socotind fără temei că el nu se va produce;

b) nu prevede rezultatul faptei sale, deşi trebuia şi putea să îl prevadă.

(5) Există intenţie depăşită când fapta constând într-o acţiune sau inacţiune intenţionată produce un rezultat mai grav, care se datorează culpei făptuitorului.

(6) Fapta constând într-o acţiune sau inacţiune constituie infracţiune când este săvârşită cu intenţie. Fapta comisă din culpă constituie infracţiune numai când legea o prevede în mod expres.

Art. 17. Săvârşirea infracţiunii comisive prin omisiune. Infracţiunea comisivă care presupune producerea unui rezultat se consideră săvârşită şi prin omisiune, când:

a) există o obligaţie legală sau contractuală de a acţiona;

b) autorul omisiunii, printr-o acţiune sau inacţiune anterioară, a creat pentru valoarea socială protejată o stare de pericol care a înlesnit producerea rezultatului.

CAPITOLUL II
Cauzele justificative

Art. 18. Dispoziţii generale. (1) Nu constituie infracţiune fapta prevăzută de legea penală, dacă există vreuna dintre cauzele justificative prevăzute de lege.

(2) Efectul cauzelor justificative se extinde şi asupra participanţilor.

Art. 19. Legitima apărare. (1) Este justificată fapta prevăzută de legea penală săvârşită în legitimă apărare.

(2) Este în legitimă apărare persoana care săvârşeşte fapta pentru a înlătura un atac material, direct, imediat şi injust, care pune în pericol persoana sa, a altuia, drepturile acestora sau un interes general, dacă apărarea este proporţională cu gravitatea atacului.

(3) Se prezumă a fi în legitimă apărare, în condiţiile alin. (2), acela care comite fapta pentru a respinge pătrunderea unei persoane într-o locuinţă, încăpere, dependinţă sau loc împrejmuit ţinând de aceasta, fără drept, prin violenţă, viclenie, efracţie sau alte asemenea modalităţi nelegale ori în timpul nopţii.

Art. 20. Starea de necesitate. (1) Este justificată fapta prevăzută de legea penală săvârşită în stare de necesitate.

BCU ARC CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Este în stare de necesitate persoana care săvârşeşte fapta pentru a salva de la un pericol imediat şi care nu putea fi înlăturat altfel viaţa, integritatea corporală sau sănătatea sa ori a altei persoane sau un bun important al său ori al altei persoane sau un interes general, dacă urmările faptei nu sunt vădit mai grave decât cele care s-ar fi putut produce în cazul în care pericolul nu era înlăturat.

Art. 21. Exercitarea unui drept sau îndeplinirea unei obligaţii. (1) Este justificată fapta prevăzută de legea penală constând în exercitarea unui drept recunoscut de lege sau în îndeplinirea unei obligaţii impuse de lege, cu respectarea condiţiilor şi limitelor prevăzute de aceasta.

(2) Este de asemenea justificată fapta prevăzută de legea penală constând în îndeplinirea unei obligaţii impuse de autoritatea competentă, în forma prevăzută de lege, dacă aceasta nu este în mod vădit ilegală.

Art. 22. Consimţământul persoanei vătămate. (1) Este justificată fapta prevăzută de legea penală săvârşită cu consimţământul persoanei vătămate, dacă aceasta putea să dispună în mod legal de valoarea socială lezată sau pusă în pericol.

(2) Consimţământul persoanei vătămate nu produce efecte în cazul infracţiunilor contra vieţii, precum şi atunci când legea exclude efectul justificativ al acestuia.

CAPITOLUL III
Cauzele de neimputabilitate

Art. 23. Dispoziţii generale. (1) Nu constituie infracţiune fapta prevăzută de legea penală, dacă a fost comisă în condiţiile vreuneia dintre cauzele de neimputabilitate.

(2) Efectul cauzelor de neimputabilitate nu se extinde asupra participanţilor, cu excepţia cazului fortuit.

Art. 24. Constrângerea fizică. Nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală săvârşită din cauza unei constrângeri fizice căreia făptuitorul nu i-a putut rezista.

Art. 25. Constrângerea morală. Nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală săvârşită din cauza unei constrângeri morale, exercitată prin ameninţare cu un pericol grav pentru persoana făptuitorului ori a altuia şi care nu putea fi înlăturat în alt mod.

Art. 26. Excesul neimputabil. (1) Nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală săvârşită de persoana aflată în stare de legitimă apărare, care a depăşit, din cauza tulburării sau temerii, limitele unei apărări proporţionale cu gravitatea atacului.

(2) Nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală săvârşită de persoana aflată în stare de necesitate, care nu şi-a dat seama, în momentul comiterii faptei, că pricinuieşte urmări vădit mai grave decât cele care s-ar fi putut produce dacă pericolul nu era înlăturat.

Art. 27. Minoritatea făptuitorului. Nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală săvârşită de un minor, care la data comiterii acesteia nu îndeplinea condiţiile legale pentru a răspunde penal.

Art. 28. Iresponsabilitatea. Nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală săvârşită de persoana care, în momentul comiterii acesteia, nu putea să-şi dea seama de acţiunile sau inacţiunile sale ori nu putea să le controleze, fie din cauza unei boli psihice, fie din alte cauze.

Art. 29. Intoxicaţia. Nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală săvârşită de persoana care, în momentul comiterii acesteia, nu putea să-şi dea seama de acţiunile sau inacţiunile sale ori nu putea să le controleze, din cauza intoxicării involuntare cu alcool sau cu alte substanţe psihoactive.

Art. 30. Eroarea. (1) Nu constituie infracţiune fapta prevăzută de legea penală săvârşită de persoana care, în momentul comiterii acesteia, nu cunoştea existenţa unei stări, situaţii ori împrejurări de care depinde caracterul penal al faptei.

(2) Dispoziţiile alin. (1) se aplică şi faptelor săvârşite din culpă pe care legea penală le pedepseşte, numai dacă necunoaşterea stării, situaţiei ori împrejurării respective nu este ea însăşi rezultatul culpei.

(3) Nu constituie circumstanţă agravantă sau element circumstanţial agravant starea, situaţia ori împrejurarea pe care infractorul nu a cunoscut-o în momentul săvârşirii infracţiunii.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) se aplică în mod corespunzător şi în cazul necunoaşterii unei dispoziţii legale extrapenale.

(5) Nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală săvârşită ca urmare a necunoaşterii sau cunoaşterii greşite a caracterului ilicit al acesteia din cauza unei împrejurări care nu putea fi în niciun fel evitată.

Art. 31. Cazul fortuit. Nu este imputabilă fapta prevăzută de legea penală al cărei rezultat e consecinţa unei împrejurări care nu putea fi prevăzută.

CAPITOLUL IV
Tentativa

Art. 32. Tentativa. (1) Tentativa constă în punerea în executare a intenţiei de a săvârşi infracţiunea, executare care a fost însă întreruptă sau nu şi-a produs efectul.

(2) Nu există tentativă atunci când imposibilitatea de consumare a infracțiunii este consecința modului cum a fost concepută executarea.

Art. 33. Pedepsirea tentativei. (1) Tentativa se pedepsește numai când legea prevede în mod expres aceasta.

(2) Tentativa se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea consumată, ale cărei limite se reduc la jumătate. Când pentru infracțiunea consumată legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață, iar instanța s-ar orienta spre aceasta, tentativa se sancționează cu pedeapsa închisorii de la 10 la 20 de ani.

Art. 34. Desistarea și împiedicarea producerii rezultatului. (1) Nu se pedepsește autorul care, înainte de descoperirea faptei, s-a desistat ori a încunoștințat autoritățile de comiterea acesteia, astfel încât consumarea să poată fi împiedicată, sau a împiedicat el însuși consumarea infracțiunii.

(2) Dacă actele îndeplinite până în momentul desistării sau împiedicării producerii rezultatului constituie o altă infracțiune, se aplică pedeapsa pentru această infracțiune.

CAPITOLUL V
Unitatea și pluralitatea de infracțiuni

Art. 35. Unitatea infracțiunii continuate și a celei complexe. (1) Infracțiunea este continuată când o persoană săvârșește la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții și împotriva aceluiași subiect pasiv, acțiuni sau inacțiuni care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni.

(2) Infracțiunea este complexă când în conținutul său intră, ca element constitutiv sau ca element circumstanțial agravant, o acțiune sau o inacțiune care constituie prin ea însăși o faptă prevăzută de legea penală.

Art. 36. Pedeapsa pentru infracțiunea continuată și infracțiunea complexă. (1) Infracțiunea continuată se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, al cărei maxim se poate majora cu cel mult 3 ani în cazul pedepsei închisorii, respectiv cu cel mult o treime în cazul pedepsei amenzii.

(2) Infracțiunea complexă se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune.

(3) Infracțiunea complexă săvârșită cu intenție depășită, dacă s-a produs numai rezultatul mai grav al acțiunii secundare, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea complexă consumată.

Art. 37. Recalcularea pedepsei pentru infracțiunea continuată sau complexă. Dacă cel condamnat definitiv pentru o infracțiune continuată sau complexă este judecat ulterior și pentru alte acțiuni sau inacțiuni care intră

în conținutul aceleiași infracțiuni, ținându-se seama de infracțiunea săvârșită în întregul ei, se stabilește o pedeapsă corespunzătoare, care nu poate fi mai ușoară decât cea pronunțată anterior.

Art. 38. Concursul de infracțiuni. (1) Există concurs real de infracțiuni când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană, prin acțiuni sau inacțiuni distincte, înainte de a fi condamnată definitiv pentru vreuna din ele. Există concurs real de infracțiuni și atunci când una dintre infracțiuni a fost comisă pentru săvârșirea sau ascunderea altei infracțiuni.

(2) Există concurs formal de infracțiuni când o acțiune sau o inacțiune săvârșită de o persoană, din cauza împrejurărilor în care a avut loc sau a urmărilor pe care le-a produs, realizează conținutul mai multor infracțiuni.

Art. 39. Pedeapsa principală în caz de concurs de infracțiuni. (1) În caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte și se aplică pedeapsa, după cum urmează:

a) când s-au stabilit o pedeapsă cu detențiune pe viață și una sau mai multe pedepse cu închisoare ori cu amendă, se aplică pedeapsa detențiunii pe viață;

b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite;

c) când s-au stabilit numai pedepse cu amendă, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite;

d) când s-au stabilit o pedeapsă cu închisoare și o pedeapsă cu amendă, se aplică pedeapsa închisorii, la care se adaugă în întregime pedeapsa amenzii;

e) când s-au stabilit mai multe pedepse cu închisoare și mai multe pedepse cu amendă se aplică pedeapsa închisorii conform lit. b), la care se adaugă în întregime pedeapsa amenzii conform lit. c).

(2) Atunci când s-au stabilit mai multe pedepse cu închisoarea, dacă prin adăugare la pedeapsa cea mai mare a sporului de o treime din totalul celorlalte pedepse cu închisoarea stabilite s-ar depăși cu 10 ani sau mai mult maximul general al pedepsei închisorii, iar pentru cel puțin una dintre infracțiunile concurente pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea de 20 de ani sau mai mare, se poate aplica pedeapsa detențiunii pe viață.

Art. 40. Contopirea pedepselor pentru infracțiuni concurente. (1) Dacă infractorul condamnat definitiv este judecat ulterior pentru o infracțiune concurentă, se aplică dispozițiile art. 39.

(2) Dispozițiile art. 39 se aplică și în cazul în care, după ce o hotărâre de condamnare a rămas definitivă, se constată că cel condamnat mai suferise o condamnare definitivă pentru o infracțiune concurentă.

(3) Dacă infractorul a executat integral sau parțial pedeapsa aplicată prin hotărârea anterioară, ceea ce s-a executat se scade din durata pedepsei aplicate pentru infracțiunile concurente.

(4) Dispozițiile privitoare la aplicarea pedepsei în caz de concurs de infracțiuni se aplică și în cazul în care condamnarea la pedeapsa detențiunii pe viață a fost comutată sau înlocuită cu pedeapsa închisorii.

(5) În cazul contopirii pedepselor conform alin. (1)-(4) se ține seama și de pedeapsa aplicată printr-o hotărâre de condamnare pronunțată în străinătate, pentru o infracțiune concurentă, dacă hotărârea de condamnare a fost recunoscută potrivit legii.

Art. 41. Recidiva. (1) Există recidivă când, după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii mai mare de un an și până la reabilitare sau împlinirea termenului de reabilitare, condamnatul săvârșește din nou o infracțiune cu intenție sau cu intenție depășită, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de un an sau mai mare.

(2) Există recidivă și în cazul în care una dintre pedepsele prevăzute în alin. (1) este detențiunea pe viață.

(3) Pentru stabilirea stării de recidivă se ține seama și de hotărârea de condamnare pronunțată în străinătate, pentru o faptă prevăzută și de legea penală română, dacă hotărârea de condamnare a fost recunoscută potrivit legii.

Art. 42. Condamnări care nu atrag starea de recidivă. La stabilirea stării de recidivă nu se ține seama de hotărârile de condamnare privitoare la:

a) faptele care nu mai sunt prevăzute de legea penală;

b) infracțiunile amnistiate;

c) infracțiunile săvârșite din culpă.

Art. 43. Pedeapsa în caz de recidivă. (1) Dacă înainte ca pedeapsa anterioară să fi fost executată sau considerată ca executată se săvârșește o nouă infracțiune în stare de recidivă, pedeapsa stabilită pentru aceasta se adaugă la pedeapsa anterioară neexecutată ori la restul rămas neexecutat din aceasta.

(2) Când înainte ca pedeapsa anterioară să fi fost executată sau considerată ca executată sunt săvârșite mai multe infracțiuni concurente, dintre care cel puțin una se află în stare de recidivă, pedepsele stabilite se contopesc potrivit dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni, iar pedeapsa rezultată se adaugă la pedeapsa anterioară neexecutată ori la restul rămas neexecutat din aceasta.

(3) Dacă prin însumarea pedepselor în condițiile alin. (1) și alin. (2) s-ar depăși cu mai mult de 10 ani maximul general al pedepsei închisorii, iar pentru cel puțin una dintre infracțiunile săvârșite pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea de 20 de ani sau mai mare, în locul pedepselor cu închisoarea se poate aplica pedeapsa detențiunii pe viață.

(4) Când pedeapsa anterioară sau pedeapsa stabilită pentru infracţiunea săvârşită în stare de recidivă este detenţiunea pe viaţă, se va executa pedeapsa detenţiunii pe viaţă.

(5) Dacă după ce pedeapsa anterioară a fost executată sau considerată ca executată se săvârşeşte o nouă infracţiune în stare de recidivă, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru noua infracţiune se majorează cu jumătate.

(6) Dacă după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare pentru noua infracţiune şi mai înainte ca pedeapsa să fi fost executată sau considerată ca executată se descoperă că cel condamnat se află în stare de recidivă, instanţa aplică dispoziţiile alin. (1)-(5).

(7) Dispoziţiile alin. (6) se aplică şi în cazul în care condamnarea la pedeapsa detenţiunii pe viaţă a fost comutată sau înlocuită cu pedeapsa închisorii.

Art. 44. Pluralitatea intermediară. (1) Există pluralitate intermediară de infracţiuni când, după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare şi până la data la care pedeapsa este executată sau considerată ca executată, condamnatul săvârşeşte din nou o infracţiune şi nu sunt întrunite condiţiile prevăzute de lege pentru starea de recidivă.

(2) În caz de pluralitate intermediară, pedeapsa pentru noua infracţiune şi pedeapsa anterioară se contopesc potrivit dispoziţiilor de la concursul de infracţiuni.

Art. 45. Pedepsele complementare, pedepsele accesorii şi măsurile de siguranţă în caz de pluralitate de infracţiuni. (1) Dacă pentru una dintre infracţiunile săvârşite s-a stabilit şi o pedeapsă complementară, aceasta se aplică alături de pedeapsa principală.

(2) Când s-au stabilit mai multe pedepse complementare de natură diferită sau chiar de aceeaşi natură, dar cu un conţinut diferit, acestea se aplică alături de pedeapsa principală.

(3) Dacă s-au stabilit mai multe pedepse complementare de aceeaşi natură şi cu acelaşi conţinut:

a) în caz de concurs de infracţiuni sau de pluralitate intermediară se aplică cea mai grea dintre acestea;

b) în caz de recidivă, partea neexecutată din pedeapsa complementară anterioară se adaugă la pedeapsa stabilită pentru noua infracţiune.

(4) În cazul condamnărilor succesive pentru infracţiuni concurente, partea din pedeapsa complementară executată până la data contopirii pedepselor principale se scade din durata pedepsei complementare aplicate pe lângă pedeapsa rezultată.

(5) Dacă pe lângă pedepsele principale au fost stabilite una sau mai multe pedepse accesorii, se aplică dispoziţiile alin. (1)-(3), pedeapsa accesorie rezultată executându-se până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei principale.

(6) Măsurile de siguranţă de natură diferită sau chiar de aceeaşi natură, dar cu un conţinut diferit, luate în cazul infracţiunilor săvârşite, se cumulează.

(7) Dacă s-au luat mai multe măsuri de siguranţă de aceeaşi natură şi cu acelaşi conţinut, dar pe durate diferite, se aplică măsura de siguranţă cu durata cea mai mare. Măsurile de siguranţă luate conform art. 112 se cumulează.

CAPITOLUL VI
Autorul şi participanţii

Art. 46. Autorul şi coautorii. (1) Autor este persoana care săvârşeşte în mod nemijlocit o faptă prevăzută de legea penală.

(2) Coautori sunt persoanele care săvârşesc nemijlocit aceeaşi faptă prevăzută de legea penală.

Art. 47. Instigatorul. Instigator este persoana care, cu intenţie, determină o altă persoană să săvârşească o faptă prevăzută de legea penală.

Art. 48. Complicele. (1) Complice este persoana care, cu intenţie, înlesneşte sau ajută în orice mod la săvârşirea unei fapte prevăzute de legea penală.

(2) Este de asemenea complice persoana care promite, înainte sau în timpul săvârşirii faptei, că va tăinui bunurile provenite din aceasta sau că va favoriza pe făptuitor, chiar dacă după săvârşirea faptei promisiunea nu este îndeplinită.

Art. 49. Pedeapsa în cazul participanţilor. Coautorul, instigatorul şi complicele la o infracţiune săvârşită cu intenţie se sancţionează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru autor. La stabilirea pedepsei se ţine seama de contribuţia fiecăruia la săvârşirea infracţiunii, precum şi de dispoziţiile art. 74.

Art. 50. Circumstanţe personale şi reale. (1) Circumstanţele privitoare la persoana autorului sau a unui participant nu se răsfrâng asupra celorlalţi.

(2) Circumstanţele privitoare la faptă se răsfrâng asupra autorului şi a participanţilor numai în măsura în care aceştia le-au cunoscut sau le-au prevăzut.

Art. 51. Împiedicarea săvârşirii infracţiunii. (1) Participantul nu se pedepseşte dacă, înainte de descoperirea faptei, denunţă săvârşirea infracţiunii, astfel încât consumarea acesteia să poată fi împiedicată, sau dacă împiedică el însuşi consumarea infracţiunii.

(2) Dacă actele îndeplinite până în momentul denunţării sau împiedicării constituie o altă infracţiune, participantului i se aplică pedeapsa pentru această infracţiune.

Art. 52. Participaţia improprie. (1) Săvârşirea nemijlocită, cu intenţie, de către o persoană a unei fapte prevăzute de legea penală la care, din culpă sau

fără vinovăţie, contribuie cu acte de executare o altă persoană se sancţionează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta comisă cu intenţie.

(2) Determinarea, înlesnirea sau ajutarea în orice mod, cu intenţie, la săvârşirea din culpă de către o altă persoană a unei fapte prevăzute de legea penală se sancţionează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta comisă cu intenţie.

(3) Determinarea, înlesnirea sau ajutarea în orice mod, cu intenţie, la săvârşirea unei fapte prevăzute de legea penală, de către o persoană care comite acea faptă fără vinovăţie, se sancţionează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracţiune.

(4) Dispoziţiile art. 50 şi art. 51 se aplică în mod corespunzător.

TITLUL III
Pedepsele

CAPITOLUL I
Categoriile pedepselor

Art. 53. Pedepsele principale. Pedepsele principale sunt:

a) detenţiunea pe viaţă;

b) închisoarea;

c) amenda.

Art. 54. Pedeapsa accesorie. Pedeapsa accesorie constă în interzicerea exercitării unor drepturi, din momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare şi până la executarea sau considerarea ca executată a pedepsei privative de libertate.

Art. 55. Pedepsele complementare. Pedepsele complementare sunt:

a) interzicerea exercitării unor drepturi;

b) degradarea militară;

c) publicarea hotărârii de condamnare.

CAPITOLUL II
Pedepsele principale

SECŢIUNEA 1
Detenţiunea pe viaţă

Art. 56. Regimul detenţiunii pe viaţă. Detenţiunea pe viaţă constă în privarea de libertate pe durată nedeterminată şi se execută potrivit legii privind executarea pedepselor.

BCU IAŞI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 57. Neaplicarea detenţiunii pe viaţă. Dacă la data pronunţării hotărârii de condamnare inculpatul a împlinit vârsta de 65 de ani, în locul detenţiunii pe viaţă i se aplică pedeapsa închisorii pe timp de 30 de ani şi pedeapsa interzicerii exercitării unor drepturi pe durata ei maximă.

Art. 58. Înlocuirea detenţiunii pe viaţă. În cazul în care cel condamnat la pedeapsa detenţiunii pe viaţă a împlinit vârsta de 65 de ani în timpul executării pedepsei, pedeapsa detenţiunii pe viaţă poate fi înlocuită cu pedeapsa închisorii pe timp de 30 de ani şi pedeapsa interzicerii exercitării unor drepturi pe durata ei maximă, dacă a avut o bună conduită pe toată durata executării pedepsei, a îndeplinit integral obligaţiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, afară de cazul când dovedeşte că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească, şi a făcut progrese constante şi evidente în vederea reintegrării sociale.

Art. 59. Calculul pedepsei în cazul comutării sau înlocuirii pedepsei detenţiunii pe viaţă. În cazul comutării sau înlocuirii pedepsei detenţiunii pe viaţă cu pedeapsa închisorii, perioada de detenţiune executată se consideră ca parte executată din pedeapsa închisorii.

SECŢIUNEA a 2-a
Închisoarea

Art. 60. Regimul închisorii. Închisoarea constă în privarea de libertate pe durată determinată, cuprinsă între 15 zile şi 30 de ani, şi se execută potrivit legii privind executarea pedepselor.

SECŢIUNEA a 3-a
Amenda

Art. 61. Stabilirea amenzii. (1) Amenda constă în suma de bani pe care condamnatul este obligat să o plătească statului.

(2) Cuantumul amenzii se stabileşte prin sistemul zilelor-amendă. Suma corespunzătoare unei zile-amendă, cuprinsă între 10 lei şi 500 lei, se înmulţeşte cu numărul zilelor-amendă, care este cuprins între 30 de zile şi 400 de zile.

(3) Instanţa stabileşte numărul zilelor-amendă potrivit criteriilor generale de individualizare a pedepsei. Cuantumul sumei corespunzătoare unei zile-amendă se stabileşte ţinând seama de situaţia materială a condamnatului şi de obligaţiile legale ale condamnatului faţă de persoanele aflate în întreţinerea sa.

(4) Limitele speciale ale zilelor-amendă sunt cuprinse între:

a) 60 şi 180 de zile-amendă, când legea prevede pentru infracţiunea săvârşită numai pedeapsa amenzii;

b) 120 şi 240 de zile-amendă, când legea prevede pedeapsa amenzii alternativ cu pedeapsa închisorii de cel mult doi ani;

c) 180 şi 300 de zile-amendă, când legea prevede pedeapsa amenzii alternativ cu pedeapsa închisorii mai mare de 2 ani.

(5) Dacă prin infracţiunea săvârşită s-a urmărit obţinerea unui folos patrimonial, iar pedeapsa prevăzută de lege este numai amenda ori instanţa optează pentru aplicarea acestei pedepse, limitele speciale ale zilelor-amendă se pot majora cu o treime.

(6) Fracţiile stabilite de lege pentru cauzele de atenuare sau agravare a pedepsei se aplică limitelor speciale ale zilelor-amendă prevăzute în alin. (4) şi alin. (5).

Art. 62. Amenda care însoţeşte pedeapsa închisorii. (1) Dacă prin infracţiunea săvârşită s-a urmărit obţinerea unui folos patrimonial, pe lângă pedeapsa închisorii, se poate aplica şi pedeapsa amenzii.

(2) Limitele speciale ale zilelor-amendă prevăzute în art. 61 alin. (4) lit. b) şi lit. c) se determină în raport de durata pedepsei închisorii stabilite de instanţă şi nu pot fi reduse sau majorate ca efect al cauzelor de atenuare ori agravare a pedepsei.

(3) La stabilirea cuantumului sumei corespunzătoare unei zile-amendă se va ţine seama de valoarea folosului patrimonial obţinut sau urmărit.

Art. 63. Înlocuirea pedepsei amenzii cu pedeapsa închisorii. (1) Dacă persoana condamnată, cu rea-credinţă, nu execută pedeapsa amenzii, în tot sau în parte, numărul zilelor-amendă neexecutate se înlocuieşte cu un număr corespunzător de zile cu închisoare.

(2) Dacă amenda neexecutată a însoţit pedeapsa închisorii, numărul zilelor-amendă neexecutate se înlocuieşte cu un număr corespunzător de zile cu închisoare, care se adaugă la pedeapsa închisorii, pedeapsa astfel rezultată fiind considerată o singură pedeapsă.

(3) În cazul înlocuirii pedepsei amenzii cu pedeapsa închisorii, în condiţiile alin. (1) şi alin. (2), unei zile-amendă îi corespunde o zi de închisoare.

Art. 64. Executarea pedepsei amenzii prin prestarea unei munci neremunerate în folosul comunităţii. (1) În cazul în care pedeapsa amenzii nu poate fi executată în tot sau în parte din motive neimputabile persoanei condamnate, cu consimţământul acesteia, instanţa înlocuieşte obligaţia de plată a amenzii neexecutate cu obligaţia de a presta o muncă neremunerată în folosul comunităţii, afară de cazul în care, din cauza stării de sănătate, persoana nu poate presta această muncă. Unei zile-amendă îi corespunde o zi de muncă în folosul comunităţii.

(2) Dacă amenda înlocuită conform dispoziţiilor alin. (1) a însoţit pedeapsa închisorii, obligaţia de muncă în folosul comunităţii se execută după executarea pedepsei închisorii.

(3) Coordonarea executării obligaţiei de muncă în folosul comunităţii se face de serviciul de probaţiune.

(4) Executarea muncii în folosul comunității dispusă în condițiile alin. (1) încetează prin plata amenzii corespunzătoare zilelor-amendă rămase neexecutate.

(5) Instanța înlocuiește zilele-amendă neexecutate prin muncă în folosul comunității cu un număr corespunzător de zile cu închisoare, dacă:

a) persoana condamnată nu execută obligația de muncă în folosul comunității în condițiile stabilite de instanță;

b) persoana condamnată săvârșește o nouă infracțiune descoperită înainte de executarea integrală a obligației de muncă în folosul comunității. Zilele-amendă neexecutate prin muncă în folosul comunității la data condamnării definitive pentru noua infracțiune, înlocuite cu închisoarea, se adaugă la pedeapsa pentru noua infracțiune.

(6) Dacă persoana condamnată, aflată în situația prevăzută în alin. (1), nu își dă consimțământul la prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității, amenda neexecutată se înlocuiește cu pedeapsa închisorii conform art. 63.

CAPITOLUL III
Pedeapsa accesorie și pedepsele complementare

SECȚIUNEA 1
Pedeapsa accesorie

Art. 65. Conținutul și modul de executare a pedepsei accesorii a interzicerii exercitării unor drepturi. (1) Pedeapsa accesorie constă în interzicerea exercitării drepturilor prevăzute la art. 66 alin. (1) lit. a), b) și d)-o), a căror exercitare a fost interzisă de instanță ca pedeapsă complementară.

(2) În cazul detențiunii pe viață, pedeapsa accesorie constă în interzicerea de către instanță a exercitării drepturilor prevăzute la art. 66 alin. (1) lit. a)-o) sau a unora dintre acestea.

(3) Pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării unor drepturi se execută din momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare și până când pedeapsa principală privativă de libertate a fost executată sau considerată ca executată.

(4) În cazul detențiunii pe viață, pedeapsa accesorie având conținutul prevăzut la art. 66 alin. (1) lit. c) se pune în executare la data liberării condiționate sau după ce pedeapsa a fost considerată ca executată.

SECȚIUNEA a 2-a
Pedepsele complementare

Art. 66. Conținutul pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi. (1) Pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor

drepturi constă în interzicerea exercitării, pe o perioadă de la unu la 5 ani, a unuia sau mai multora dintre următoarele drepturi:

a) dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice;

b) dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat;

c) dreptul străinului de a se afla pe teritoriul României;

d) dreptul de a alege;

e) drepturile părinteşti;

f) dreptul de a fi tutore sau curator;

g) dreptul de a ocupa funcția, de a exercita profesia sau meseria ori de a desfăşura activitatea de care s-a folosit pentru săvârşirea infracțiunii;

h) dreptul de a deține, purta şi folosi orice categorie de arme;

i) dreptul de a conduce anumite categorii de vehicule stabilite de instanță;

j) dreptul de a părăsi teritoriul României;

k) dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de drept public;

l) dreptul de a se afla în anumite localități stabilite de instanță;

m) dreptul de a se afla în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice, stabilite de instanță;

n) dreptul de a comunica cu victima sau cu membri de familie ai acesteia, cu persoanele cu care a comis infracțiunea sau cu alte persoane, stabilite de instanță, ori de a se apropia de acestea;

o) dreptul de a se apropia de locuința, locul de muncă, şcoala sau alte locuri unde victima desfăşoară activități sociale, în condițiile stabilite de instanța de judecată.

(2) Când legea prevede interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică, instanța dispune interzicerea exercitării drepturilor prevăzute în alin. (1) lit. a) şi lit. b).

(3) Interzicerea exercitării drepturilor prevăzute în alin. (1) lit. a) şi lit. b) se dispune cumulativ.

(4) Pedeapsa prevăzută în alin. (1) lit. c) nu se va dispune atunci când există motive întemeiate de a crede că viața persoanei expulzate este pusă în pericol ori că persoana va fi supusă la tortură sau alte tratamente inumane ori degradante în statul în care urmează a fi expulzată.

(5) Când dispune interzicerea unuia dintre drepturile prevăzute în alin. (1) lit. n) şi lit. o), instanța individualizează în concret conținutul acestei pedepse, ținând seama de împrejurările cauzei.

Art. 67. Aplicarea pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi. (1) Pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi poate fi aplicată dacă pedeapsa principală stabilită este închisoarea sau amenda şi instanța constată că, față de natura şi gravitatea infracțiunii, împrejurările cauzei şi persoana infractorului, această pedeapsă este necesară.

BCU CENTRALA UNIVERSITARA LIBRARY

(2) Aplicarea pedepsei interzicerii exercitării unor drepturi este obligatorie când legea prevede această pedeapsă pentru infracțiunea săvârșită.

(3) Interzicerea dreptului străinului de a se afla pe teritoriul României nu se aplică în cazul în care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

Art. 68. Executarea pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi. (1) Executarea pedepsei interzicerii exercitării unor drepturi începe:

a) de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare la pedeapsa amenzii;

b) de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare prin care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere;

c) după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală ori a restului de pedeapsă, după împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei sau după expirarea termenului de supraveghere a liberării condiționate.

(2) În cazul în care s-a dispus liberarea condiționată, interzicerea dreptului străinului de a se afla pe teritoriul României se execută la data liberării.

(3) Dacă se dispune revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau înlocuirea pedepsei amenzii cu închisoarea, pentru alte motive decât săvârșirea unei noi infracțiuni, partea din durata pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi neexecutată la data revocării sau înlocuirii se va executa după executarea pedepsei închisorii.

Art. 69. Degradarea militară. (1) Pedeapsa complementară a degradării militare constă în pierderea gradului și a dreptului de a purta uniformă de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

(2) Degradarea militară se aplică în mod obligatoriu condamnaților militari în activitate, în rezervă sau în retragere, dacă pedeapsa principală aplicată este închisoarea mai mare de 10 ani sau detențiunea pe viață.

(3) Degradarea militară poate fi aplicată condamnaților militari în activitate, în rezervă sau în retragere pentru infracțiuni săvârșite cu intenție, dacă pedeapsa principală aplicată este închisoarea de cel puțin 5 ani și de cel mult 10 ani.

Art. 70. Publicarea hotărârii definitive de condamnare. (1) Publicarea hotărârii definitive de condamnare se poate dispune când, ținând seama de natura și gravitatea infracțiunii, împrejurările cauzei și persoana condamnatului, instanța apreciază că publicarea va contribui la prevenirea săvârșirii altor asemenea infracțiuni.

(2) Hotărârea de condamnare se publică în extras, în forma stabilită de instanță, într-un cotidian local sau național, o singură dată.

(3) Publicarea hotărârii definitive de condamnare se face pe cheltuiala persoanei condamnate, fără a se dezvălui identitatea altor persoane.

CAPITOLUL IV
Calculul duratei pedepselor

Art. 71. Durata executării. (1) Durata executării pedepsei privative de libertate se socoteşte din ziua în care condamnatul a început executarea hotărârii definitive de condamnare.

(2) Ziua în care începe executarea pedepsei şi ziua în care încetează se socotesc în durata executării.

(3) Perioada în care condamnatul, în cursul executării pedepsei, se află bolnav în spital intră în durata executării, în afară de cazul în care şi-a provocat în mod voit boala, iar această împrejurare se constată în cursul executării pedepsei.

(4) Permisiunile de ieşire din penitenciar, acordate condamnatului conform legii de executare a pedepselor, intră în durata executării pedepsei.

Art. 72. Computarea duratei măsurilor preventive privative de libertate. (1) Perioada în care o persoană a fost supusă unei măsuri preventive privative de libertate se scade din durata pedepsei închisorii pronunţate. Scăderea se face şi atunci când condamnatul a fost urmărit sau judecat, în acelaşi timp ori în mod separat, pentru mai multe infracţiuni concurente, chiar dacă a fost condamnat pentru o altă faptă decât cea care a determinat dispunerea măsurii preventive.

(2) Perioada în care o persoană a fost supusă unei măsuri preventive privative de libertate se scade şi în caz de condamnare la pedeapsa amenzii, prin înlăturarea în tot sau în parte a zilelor-amendă.

(3) În cazul amenzii care însoţeşte pedeapsa închisorii, perioada în care o persoană a fost supusă unei măsuri preventive privative de libertate se scade din durata pedepsei închisorii.

Art. 73. Computarea pedepselor şi măsurilor preventive executate în afara ţării. (1) În cazul infracţiunilor săvârşite în condiţiile art. 8, art. 9, art. 10 sau art. 11, partea din pedeapsă, precum şi durata măsurilor preventive privative de libertate executate în afara teritoriului ţării se scad din durata pedepsei aplicate pentru aceeaşi infracţiune în România.

(2) Dispoziţiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător şi în cazul în care pedeapsa executată în afara ţării este amenda.

CAPITOLUL V
Individualizarea pedepselor

SECŢIUNEA 1
Dispoziţii generale

Art. 74. Criteriile generale de individualizare a pedepsei. (1) Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei se face în raport cu gravitatea infracţiunii

săvârşite şi cu periculozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

a) împrejurările şi modul de comitere a infracţiunii, precum şi mijloacele folosite;

b) starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;

c) natura şi gravitatea rezultatului produs ori a altor consecinţe ale infracţiunii;

d) motivul săvârşirii infracţiunii şi scopul urmărit;

e) natura şi frecvenţa infracţiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului;

f) conduita după săvârşirea infracţiunii şi în cursul procesului penal;

g) nivelul de educaţie, vârsta, starea de sănătate, situaţia familială şi socială.

(2) Când pentru infracţiunea săvârşită legea prevede pedepse alternative, se ţine seama de criteriile prevăzute în alin. (1) şi pentru alegerea uneia dintre acestea.

SECŢIUNEA a 2-a
Circumstanţele atenuante şi circumstanţele agravante

Art. 75. Circumstanţe atenuante. (1) Următoarele împrejurări constituie circumstanţe atenuante legale:

a) săvârşirea infracţiunii sub stăpânirea unei puternice tulburări sau emoţii, determinată de o provocare din partea persoanei vătămate, produsă prin violenţă, printr-o atingere gravă a demnităţii persoanei sau printr-o altă acţiune ilicită gravă;

b) depăşirea limitelor legitimei apărări;

c) depăşirea limitelor stării de necesitate;

d)[3)] acoperirea integrală a prejudiciului material cauzat prin infracţiune, în cursul urmăririi penale sau al judecăţii, până la primul termen de judecată, dacă făptuitorul nu a mai beneficiat de această circumstanţă într-un interval de 5 ani anterior comiterii faptei. Circumstanţa atenuantă nu se aplică în cazul săvârşirii următoarelor infracţiuni: contra persoanei, de furt calificat, tâlhărie, piraterie, fraude comise prin sisteme informatice şi mijloace de plată electronice, ultraj, ultraj judiciar, purtare abuzivă, infracţiuni contra siguranţei publice, infracţiuni contra sănătăţii publice, infracţiuni contra libertăţii religioase şi respectului datorat persoanelor decedate, contra securităţii naţionale, contra capacităţii de luptă a forţelor armate, infracţiunilor de genocid, contra umanităţii şi de război, a infracţiunilor privind frontiera de stat a României, a infracţiunilor

[3)] Potrivit art. 28 pct. 1 din Legea nr. 49/2018: *„În cuprinsul articolului 75 alineatul (1) lit. d), expresia materiilor explozive se înlocuieşte cu expresia materiilor explozive şi al precursorilor de explozivi restricţionaţi”.*

la legislația privind prevenirea și combaterea terorismului, a infracțiunilor de corupție, infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, a celor împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene, a infracțiunilor privitoare la nerespectarea regimului materiilor explozive și al precursorilor de explozivi restricționați, materialelor nucleare sau al altor materii radioactive, privind regimul juridic al drogurilor, privind regimul juridic al precursorilor de droguri, a celor privind spălarea banilor, privind activitățile aeronautice civile și cele care pot pune în pericol siguranța zborurilor și securitatea aeronautică, privind protecția martorilor, privind interzicerea organizațiilor și simbolurilor cu caracter fascist, rasist sau xenofob și a promovării cultului persoanelor vinovate de săvârșirea unor infracțiuni contra păcii și omenirii, a celor privind traficul de organe, țesuturi sau celule de origine umană, privind prevenirea și combaterea pornografiei și a celor la regimul adopțiilor.

(2) Pot constitui circumstanțe atenuante judiciare:

a) eforturile depuse de infractor pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii;

b) împrejurările legate de fapta comisă, care diminuează gravitatea infracțiunii sau periculozitatea infractorului.

Art. 76. Efectele circumstanțelor atenuante. (1) În cazul în care există circumstanțe atenuante, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită se reduc cu o treime.

(2) Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, în cazul reținerii circumstanțelor atenuante se aplică pedeapsa închisorii de la 10 la 20 de ani.

(3) Reducerea limitelor speciale ale pedepsei se face o singură dată, indiferent de numărul circumstanțelor atenuante reținute.

Art. 77. Circumstanțe agravante. Următoarele împrejurări constituie circumstanțe agravante:

a) săvârșirea faptei de trei sau mai multe persoane împreună;

b) săvârșirea infracțiunii prin cruzimi sau supunerea victimei la tratamente degradante;

c) săvârșirea infracțiunii prin metode sau mijloace de natură să pună în pericol alte persoane ori bunuri;

d) săvârșirea infracțiunii de către un infractor major, dacă aceasta a fost comisă împreună cu un minor;

e) săvârșirea infracțiunii profitând de starea de vădită vulnerabilitate a persoanei vătămate, datorată vârstei, stării de sănătate, infirmității sau altor cauze;

f) săvârșirea infracțiunii în stare de intoxicație voluntară cu alcool sau cu alte substanțe psihoactive, când a fost provocată în vederea comiterii infracțiunii;

g) săvârşirea infracţiunii de către o persoană care a profitat de situaţia prilejuită de o calamitate, de starea de asediu sau de starea de urgenţă;

h) săvârşirea infracţiunii pentru motive legate de rasă, naţionalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie ori apartenenţă politică, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecţie HIV/SIDA ori pentru alte împrejurări de acelaşi fel, considerate de făptuitor drept cauze ale inferiorităţii unei persoane în raport cu celelalte.

Art. 78. Efectele circumstanţelor agravante. (1) În cazul în care există circumstanţe agravante, se poate aplica o pedeapsă până la maximul special. Dacă maximul special este neîndestulător, în cazul închisorii se poate adăuga un spor până la 2 ani, care nu poate depăşi o treime din acest maxim, iar în cazul amenzii se poate aplica un spor de cel mult o treime din maximul special.

(2) Majorarea limitelor speciale ale pedepsei se face o singură dată, indiferent de numărul circumstanţelor agravante reţinute.

Art. 79. Concursul între cauze de atenuare sau de agravare. (1) Când în cazul aceleiaşi infracţiuni sunt incidente două sau mai multe dispoziţii care au ca efect reducerea pedepsei, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracţiunea săvârşită se reduc prin aplicarea succesivă a dispoziţiilor privitoare la tentativă, circumstanţe atenuante şi cazuri speciale de reducere a pedepsei, în această ordine.

(2) Dacă sunt incidente două sau mai multe dispoziţii care au ca efect agravarea răspunderii penale, pedeapsa se stabileşte prin aplicarea succesivă a dispoziţiilor privitoare la circumstanţe agravante, infracţiune continuată, concurs sau recidivă.

(3) Când în cazul aceleiaşi infracţiuni sunt incidente una sau mai multe cauze de reducere a pedepsei şi una sau mai multe cauze de majorare a pedepsei, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru infracţiunea săvârşită se reduc conform alin. (1), după care limitele de pedeapsă rezultate se majorează conform alin. (2).

SECŢIUNEA a 3-a
Renunţarea la aplicarea pedepsei

Art. 80. Condiţiile renunţării la aplicarea pedepsei. (1) Instanţa poate dispune renunţarea la aplicarea pedepsei dacă sunt întrunite următoarele condiţii:

a) infracţiunea săvârşită prezintă o gravitate redusă, având în vedere natura şi întinderea urmărilor produse, mijloacele folosite, modul şi împrejurările în care a fost comisă, motivul şi scopul urmărit;

b) în raport de persoana infractorului, de conduita avută anterior săvârşirii infracţiunii, de eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea

consecinţelor infracţiunii, precum şi de posibilităţile sale de îndreptare, instanţa apreciază că aplicarea unei pedepse ar fi inoportună din cauza consecinţelor pe care le-ar avea asupra persoanei acestuia.

(2) Nu se poate dispune renunţarea la aplicarea pedepsei dacă:

a) infractorul a mai suferit anterior o condamnare, cu excepţia cazurilor prevăzute în art. 42 lit. a) şi lit. b) sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare;

b) faţă de acelaşi infractor s-a mai dispus renunţarea la aplicarea pedepsei în ultimii 2 ani anteriori datei comiterii infracţiunii pentru care este judecat;

c) infractorul s-a sustras de la urmărire penală ori judecată sau a încercat zădărnicirea aflării adevărului ori a identificării şi tragerii la răspundere penală a autorului sau a participanţilor;

d) pedeapsa prevăzută de lege pentru infracţiunea săvârşită este închisoarea mai mare de 5 ani.

(3) În caz de concurs de infracţiuni, renunţarea la aplicarea pedepsei se poate dispune dacă pentru fiecare infracţiune concurentă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute în alin. (1) şi alin. (2).

Art. 81. Avertismentul. (1) Când dispune renunţarea la aplicarea pedepsei, instanţa aplică infractorului un avertisment.

(2) Avertismentul constă în prezentarea motivelor de fapt care au determinat renunţarea la aplicarea pedepsei şi atenţionarea infractorului asupra conduitei sale viitoare şi a consecinţelor la care se expune dacă va mai comite infracţiuni.

(3) În caz de concurs de infracţiuni se aplică un singur avertisment.

Art. 82. Anularea şi efectele renunţării la aplicarea pedepsei. (1) Persoana faţă de care s-a dispus renunţarea la aplicarea pedepsei nu este supusă niciunei decăderi, interdicţii sau incapacităţi ce ar putea decurge din infracţiunea săvârşită.

(2) Renunţarea la aplicarea pedepsei nu produce efecte asupra executării măsurilor de siguranţă şi a obligaţiilor civile prevăzute în hotărâre.

(3) Dacă în termen de 2 ani de la rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a dispus renunţarea la aplicarea pedepsei se descoperă că persoana faţă de care s-a luat această măsură săvârşise anterior rămânerii definitive a hotărârii o altă infracţiune, pentru care i s-a stabilit o pedeapsă chiar după expirarea acestui termen, renunţarea la aplicarea pedepsei se anulează şi se stabileşte pedeapsa pentru infracţiunea care a atras iniţial renunţarea la aplicarea pedepsei, aplicându-se apoi, după caz, dispoziţiile privitoare la concursul de infracţiuni, recidivă sau pluralitate intermediară.

SECȚIUNEA a 4-a
Amânarea aplicării pedepsei

Art. 83. Condițiile amânării aplicării pedepsei. (1) Instanța poate dispune amânarea aplicării pedepsei, stabilind un termen de supraveghere, dacă sunt întrunite următoarele condiții:

a) pedeapsa stabilită, inclusiv în cazul concursului de infracțiuni, este amenda sau închisoarea de cel mult 2 ani;

b) infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 42 lit. a) și lit. b) sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare;

c) infractorul și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității;

d) în raport de persoana infractorului, de conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, de eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, precum și de posibilitățile sale de îndreptare, instanța apreciază că aplicarea imediată a unei pedepse nu este necesară, dar se impune supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată.

(2) Nu se poate dispune amânarea aplicării pedepsei dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este de 7 ani sau mai mare sau dacă infractorul s-a sustras de la urmărire penală ori judecată sau a încercat zădărnicirea aflării adevărului ori a identificării și tragerii la răspundere penală a autorului sau a participanților.

(3) Amânarea aplicării pedepsei închisorii atrage și amânarea aplicării amenzii care însoțește pedeapsa închisorii în condițiile art. 62.

(4) Sunt obligatorii prezentarea motivelor care au determinat amânarea aplicării pedepsei și atenționarea infractorului asupra conduitei sale viitoare și a consecințelor la care se expune dacă va mai comite infracțiuni sau nu va respecta măsurile de supraveghere ori nu va executa obligațiile ce îi revin pe durata termenului de supraveghere.

Art. 84. Termenul de supraveghere. (1) Termenul de supraveghere este de 2 ani și se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei.

(2) Pe durata termenului de supraveghere, persoana față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei trebuie să respecte măsurile de supraveghere și să execute obligațiile ce îi revin, în condițiile stabilite de instanță.

Art. 85. Măsurile de supraveghere și obligațiile. (1) Pe durata termenului de supraveghere, persoana față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte la serviciul de probațiune, la datele fixate de acesta;

b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

c) să anunţe, în prealabil, schimbarea locuinţei şi orice deplasare care depăşeşte 5 zile, precum şi întoarcerea;

d) să comunice schimbarea locului de muncă;

e) să comunice informaţii şi documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existenţă.

(2) Instanţa poate impune persoanei faţă de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei să execute una sau mai multe dintre următoarele obligaţii:

a) să urmeze un curs de pregătire şcolară ori de calificare profesională;

b) să presteze o muncă neremunerată în folosul comunităţii, pe o perioadă cuprinsă între 30 şi 60 de zile, în condiţiile stabilite de instanţă, afară de cazul în care, din cauza stării de sănătate, persoana nu poate presta această muncă. Numărul zilnic de ore se stabileşte prin legea de executare a pedepselor;

c) să frecventeze unul sau mai multe programe de reintegrare socială derulate de către serviciul de probaţiune sau organizate în colaborare cu instituţii din comunitate;

d) să se supună măsurilor de control, tratament sau îngrijire medicală;

e) să nu comunice cu victima sau cu membri de familie ai acesteia, cu persoanele cu care a comis infracţiunea sau cu alte persoane, stabilite de instanţă, ori să nu se apropie de acestea;

f) să nu se afle în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice, stabilite de instanţă;

g) să nu conducă anumite vehicule stabilite de instanţă;

h) să nu deţină, să nu folosească şi să nu poarte nicio categorie de arme;

i) să nu părăsească teritoriul României fără acordul instanţei;

j) să nu ocupe sau să nu exercite funcţia, profesia, meseria ori activitatea de care s-a folosit pentru săvârşirea infracţiunii.

(3) Pentru stabilirea obligaţiei prevăzute la alin. (2) lit. b), instanţa va consulta informaţiile puse la dispoziţie periodic de către serviciul de probaţiune cu privire la posibilităţile concrete de executare existente la nivelul serviciului de probaţiune şi la nivelul instituţiilor din comunitate.

(4) Când stabileşte obligaţia prevăzută la alin. (2) lit. e)-g), instanţa individualizează, în concret, conţinutul acestei obligaţii, ţinând seama de împrejurările cauzei.

(5) Persoana supravegheată trebuie să îndeplinească integral obligaţiile civile stabilite prin hotărâre, cel mai târziu cu 3 luni înainte de expirarea termenului de supraveghere.

Art. 86. Supravegherea. (1) Pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art. 85 alin. (1) lit. c)-e) se comunică serviciului de probaţiune.

(2) Supravegherea executării obligaţiilor prevăzute în art. 85 alin. (2) lit. a)-c) şi alin. (5) se face de serviciul de probaţiune. Verificarea modului de îndeplinire a obligaţiilor prevăzute în art. 85 alin. (2) lit. d)-j) se face de

organele abilitate, care vor sesiza serviciul de probaţiune cu privire la orice încălcare a acestora.

(3) Serviciul de probaţiune va lua măsurile necesare pentru a asigura executarea obligaţiilor prevăzute în art. 85 alin. (2) lit. a)-d), într-un termen cât mai scurt de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

(4) Pe durata termenului de supraveghere, serviciul de probaţiune are obligaţia să sesizeze instanţa, dacă:

a) au intervenit motive care justifică fie modificarea obligaţiilor impuse de instanţă, fie încetarea executării unora dintre acestea;

b) persoana supravegheată nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută, în condiţiile stabilite, obligaţiile ce îi revin;

c) persoana supravegheată nu a îndeplinit obligaţiile civile stabilite prin hotărâre, cel mai târziu cu 3 luni înainte de expirarea termenului de supraveghere.

Art. 87. Modificarea sau încetarea obligaţiilor. (1) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere au intervenit motive care justifică fie impunerea unor noi obligaţii, fie sporirea sau diminuarea condiţiilor de executare a celor existente, instanţa dispune modificarea obligaţiilor în mod corespunzător, pentru a asigura persoanei supravegheate şanse sporite de îndreptare.

(2) Instanţa dispune încetarea executării unora dintre obligaţiile pe care le-a impus, atunci când apreciază că menţinerea acestora nu mai este necesară.

Art. 88. Revocarea amânării aplicării pedepsei. (1) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere persoana supravegheată, cu rea-credinţă, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligaţiile impuse, instanţa revocă amânarea şi dispune aplicarea şi executarea pedepsei.

(2) În cazul când, până la expirarea termenului de supraveghere, persoana supravegheată nu îndeplineşte integral obligaţiile civile stabilite prin hotărâre, instanţa revocă amânarea şi dispune aplicarea şi executarea pedepsei, afară de cazul când persoana dovedeşte că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească.

(3) Dacă după amânarea aplicării pedepsei persoana supravegheată a săvârşit o nouă infracţiune, cu intenţie sau intenţie depăşită, descoperită în termenul de supraveghere, pentru care s-a pronunţat o condamnare chiar după expirarea acestui termen, instanţa revocă amânarea şi dispune aplicarea şi executarea pedepsei. Pedeapsa aplicată ca urmare a revocării amânării şi pedeapsa pentru noua infracţiune se calculează conform dispoziţiilor privitoare la concursul de infracţiuni.

(4) Dacă infracţiunea ulterioară este săvârşită din culpă, instanţa poate menţine sau revoca amânarea aplicării pedepsei. În cazul revocării, dispoziţiile alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

Art. 89. Anularea amânării aplicării pedepsei. (1) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere se descoperă că persoana supravegheată mai săvârşise o infracţiune până la rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a dispus amânarea, pentru care i s-a aplicat pedeapsa închisorii chiar după expirarea acestui termen, amânarea se anulează, aplicându-se, după caz, dispoziţiile privitoare la concursul de infracţiuni, recidivă sau pluralitate intermediară.

(2) În caz de concurs de infracţiuni, instanţa poate dispune amânarea aplicării pedepsei rezultante dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute în art. 83. Dacă se dispune amânarea aplicării pedepsei, termenul de supraveghere se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a pronunţat anterior amânarea aplicării pedepsei.

Art. 90. Efectele amânării aplicării pedepsei. (1) Persoanei faţă de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei nu i se mai aplică pedeapsa şi nu este supusă niciunei decăderi, interdicţii sau incapacităţi ce ar putea decurge din infracţiunea săvârşită, dacă nu a săvârşit din nou o infracţiune până la expirarea termenului de supraveghere, nu s-a dispus revocarea amânării şi nu s-a descoperit o cauză de anulare.

(2) Amânarea aplicării pedepsei nu produce efecte asupra executării măsurilor de siguranţă şi a obligaţiilor civile prevăzute în hotărâre.

SECŢIUNEA a 5-a
Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere

Art. 91. Condiţiile suspendării executării pedepsei sub supraveghere. (1) Instanţa poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere dacă sunt întrunite următoarele condiţii:

a) pedeapsa aplicată, inclusiv în caz de concurs de infracţiuni, este închisoarea de cel mult 3 ani;

b) infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii mai mare de un an, cu excepţia cazurilor prevăzute în art. 42 sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare;

c) infractorul şi-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunităţii;

d) în raport de persoana infractorului, de conduita avută anterior săvârşirii infracţiunii, de eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecinţelor infracţiunii, precum şi de posibilităţile sale de îndreptare, instanţa apreciază că aplicarea pedepsei este suficientă şi, chiar fără executarea acesteia, condamnatul nu va mai comite alte infracţiuni, însă este necesară supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată.

(2) Când pedeapsa închisorii este însoţită de pedeapsa amenzii aplicate în condiţiile art. 62, amenda se execută chiar dacă executarea pedepsei închisorii a fost suspendată sub supraveghere.

(3) Nu se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, dacă:

a) pedeapsa aplicată este numai amenda;

b) aplicarea pedepsei a fost inițial amânată, dar ulterior amânarea a fost revocată;

c) infractorul s-a sustras de la urmărire penală ori judecată sau a încercat zădărnicirea aflării adevărului ori a identificării și tragerii la răspundere penală a autorului sau a participanților.

(4) Este obligatorie prezentarea motivelor pe care s-a întemeiat condamnarea, precum și a celor ce au determinat suspendarea executării pedepsei și atenționarea condamnatului asupra conduitei sale viitoare și a consecințelor la care se expune dacă va mai comite infracțiuni sau nu va respecta măsurile de supraveghere ori nu va executa obligațiile ce îi revin pe durata termenului de supraveghere.

Art. 92. Termenul de supraveghere. (1) Durata suspendării executării pedepsei sub supraveghere constituie termen de supraveghere pentru condamnat și este cuprinsă între 2 și 4 ani, fără a putea fi însă mai mică decât durata pedepsei aplicate.

(2) Termenul de supraveghere se calculează de la data când hotărârea prin care s-a pronunțat suspendarea executării pedepsei sub supraveghere a rămas definitivă.

(3) Pe durata termenului de supraveghere condamnatul trebuie să respecte măsurile de supraveghere și să execute obligațiile ce îi revin, în condițiile stabilite de instanță.

Art. 93. Măsurile de supraveghere și obligațiile. (1) Pe durata termenului de supraveghere, condamnatul trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte la serviciul de probațiune, la datele fixate de acesta;

b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;

d) să comunice schimbarea locului de muncă;

e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

(2) Instanța impune condamnatului să execute una sau mai multe dintre următoarele obligații:

a) să urmeze un curs de pregătire școlară ori de calificare profesională;

b) să frecventeze unul sau mai multe programe de reintegrare socială derulate de către serviciul de probațiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate;

c) să se supună măsurilor de control, tratament sau îngrijire medicală;

d) să nu părăsească teritoriul României, fără acordul instanței.

(3) Pe parcursul termenului de supraveghere, condamnatul va presta o muncă neremunerată în folosul comunității pe o perioadă cuprinsă între 60 și 120 de zile, în condițiile stabilite de instanță, afară de cazul în care, din cauza stării de sănătate, nu poate presta această muncă. Numărul zilnic de ore se stabilește prin legea de executare a pedepselor.

(4) Pentru stabilirea conținutului obligației prevăzute la alin. (3), instanța va consulta informațiile puse la dispoziție periodic de către serviciul de probațiune cu privire la posibilitățile concrete de executare existente la nivelul serviciului de probațiune și la nivelul instituțiilor din comunitate.

(5) Condamnatul trebuie să îndeplinească integral obligațiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, cel mai târziu cu 3 luni înainte de expirarea termenului de supraveghere.

Art. 94. Supravegherea condamnatului. (1) Pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art. 93 alin. (1) lit. c)-e) se comunică serviciului de probațiune.

(2) Supravegherea executării obligațiilor prevăzute în art. 93 alin. (2) lit. a) și lit. b), alin. (3) și alin. (5) se face de serviciul de probațiune. Verificarea modului de îndeplinire a obligațiilor prevăzute în art. 93 alin. (2) lit. c) și lit. d) se face de organele abilitate, care vor sesiza serviciul de probațiune cu privire la orice încălcare a acestora.

(3) Serviciul de probațiune va lua măsurile necesare pentru a asigura executarea obligațiilor prevăzute în art. 93 alin. (2) lit. a) și lit. b), precum și alin. (3) într-un termen cât mai scurt de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

(4) Pe durata termenului de supraveghere, serviciul de probațiune are obligația să sesizeze instanța, dacă:

a) au intervenit motive care justifică fie modificarea obligațiilor impuse de instanță, fie încetarea executării unora dintre acestea;

b) persoana supravegheată nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută, în condițiile stabilite, obligațiile care îi revin;

c) persoana supravegheată nu a îndeplinit obligațiile civile stabilite prin hotărâre, cel mai târziu cu 3 luni înainte de expirarea termenului de supraveghere.

Art. 95. Modificarea sau încetarea obligațiilor. (1) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere au intervenit motive care justifică fie impunerea unor noi obligații, fie sporirea sau diminuarea condițiilor de executare a celor existente, instanța dispune modificarea obligațiilor în mod corespunzător, pentru a asigura condamnatului șanse mai mari de îndreptare.

(2) Instanța dispune încetarea executării unora dintre obligațiile pe care le-a impus, când apreciază că menținerea acestora nu mai este necesară.

Art. 96. Revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere. (1) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere persoana supravegheată, cu rea-credinţă, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligaţiile impuse ori stabilite de lege, instanţa revocă suspendarea şi dispune executarea pedepsei.

(2) Dacă până la expirarea termenului de supraveghere persoana supravegheată nu îndeplineşte integral obligaţiile civile stabilite prin hotărâre, instanţa revocă suspendarea şi dispune executarea pedepsei, afară de cazul în care persoana dovedeşte că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească.

(3) Dacă pedeapsa amenzii care a însoţit pedeapsa închisorii în condiţiile art. 62 nu a fost executată şi a fost înlocuită cu pedeapsa închisorii potrivit art. 63 alin. (2) sau art. 64 alin. (5) şi alin. (6), instanţa revocă suspendarea şi dispune executarea pedepsei, la care se adaugă pedeapsa închisorii care a înlocuit amenda.

(4) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere cel condamnat a săvârşit o nouă infracţiune, descoperită până la împlinirea termenului şi pentru care s-a pronunţat o condamnare la pedeapsa închisorii, chiar după expirarea acestui termen, instanţa revocă suspendarea şi dispune executarea pedepsei.

(5) Pedeapsa principală pentru noua infracţiune se stabileşte şi se execută, după caz, potrivit dispoziţiilor referitoare la recidivă sau la pluralitatea intermediară.

(6) Dacă infracţiunea ulterioară este săvârşită din culpă, instanţa poate menţine sau revoca suspendarea executării pedepsei sub supraveghere. În cazul revocării, dispoziţiile alin. (1), alin. (4) şi alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

Art. 97. Anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere. (1) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere se descoperă că persoana condamnată mai săvârşise o infracţiune până la rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a dispus suspendarea, pentru care i s-a aplicat pedeapsa închisorii chiar după expirarea acestui termen, suspendarea se anulează, aplicându-se, după caz, dispoziţiile privitoare la concursul de infracţiuni, recidivă sau pluralitate intermediară.

(2) În caz de concurs de infracţiuni sau pluralitate intermediară, instanţa poate dispune suspendarea executării pedepsei rezultante, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute în art. 91. Dacă se dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, termenul de supraveghere se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare prin care s-a pronunţat anterior suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

Art. 98. Efectele suspendării executării pedepsei sub supraveghere. (1) În cazul în care condamnatul nu a săvârşit o nouă infracţiune descoperită până la expirarea termenului de supraveghere, nu s-a dispus revocarea suspendării

executării pedepsei sub supraveghere şi nu s-a descoperit o cauză de anulare, pedeapsa se consideră executată.

(2) Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere nu produce efecte asupra măsurilor de siguranţă şi a obligaţiilor civile prevăzute în hotărârea de condamnare.

SECŢIUNEA a 6-a
Liberarea condiţionată

Art. 99. Condiţiile liberării condiţionate în cazul detenţiunii pe viaţă.

(1) Liberarea condiţionată în cazul detenţiunii pe viaţă poate fi dispusă, dacă:

a) cel condamnat a executat efectiv 20 de ani de detenţiune;

b) cel condamnat a avut o bună conduită pe toată durata executării pedepsei;

c) cel condamnat a îndeplinit integral obligaţiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, afară de cazul când dovedeşte că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească;

d) instanţa are convingerea că persoana condamnată s-a îndreptat şi se poate reintegra în societate.

(2) Este obligatorie prezentarea motivelor de fapt ce au determinat acordarea liberării condiţionate şi atenţionarea condamnatului asupra conduitei sale viitoare şi a consecinţelor la care se expune, dacă va mai comite infracţiuni sau nu va respecta măsurile de supraveghere ori dacă nu va executa obligaţiile ce îi revin pe durata termenului de supraveghere.

(3) De la data liberării condiţionate, condamnatul este supus unui termen de supraveghere de 10 ani.

Art. 100. Condiţiile liberării condiţionate în cazul pedepsei închisorii.

(1) Liberarea condiţionată în cazul închisorii poate fi dispusă, dacă:

a) cel condamnat a executat cel puţin două treimi din durata pedepsei, în cazul închisorii care nu depăşeşte 10 ani, sau cel puţin trei pătrimi din durata pedepsei, dar nu mai mult de 20 de ani, în cazul închisorii mai mari de 10 ani;

b) cel condamnat se află în executarea pedepsei în regim semideschis sau deschis;

c) cel condamnat a îndeplinit integral obligaţiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, afară de cazul când dovedeşte că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească;

d) instanţa are convingerea că persoana condamnată s-a îndreptat şi se poate reintegra în societate.

(2) În cazul condamnatului care a împlinit vârsta de 60 de ani, se poate dispune liberarea condiţionată, după executarea efectivă a jumătate din durata pedepsei, în cazul închisorii ce nu depăşeşte 10 ani, sau a cel puţin două treimi din durata pedepsei, în cazul închisorii mai mari de 10 ani, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute în alin. (1) lit. b)-d).

(3) În calculul fracțiunilor de pedeapsă prevăzute în alin. (1) se ține seama de partea din durata pedepsei ce poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate. În acest caz, liberarea condiționată nu poate fi dispusă înainte de executarea efectivă a cel puțin jumătate din durata pedepsei închisorii, când aceasta nu depășește 10 ani, și a cel puțin două treimi, când pedeapsa este mai mare de 10 ani.

(4) În calculul fracțiunilor de pedeapsă prevăzute în alin. (2) se ține seama de partea din durata pedepsei ce poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate. În acest caz, liberarea condiționată nu poate fi dispusă înainte de executarea efectivă a cel puțin o treime din durata pedepsei închisorii, când aceasta nu depășește 10 ani, și a cel puțin jumătate, când pedeapsa este mai mare de 10 ani.

(5) Este obligatorie prezentarea motivelor de fapt ce au determinat acordarea liberării condiționate și atenționarea condamnatului asupra conduitei sale viitoare și a consecințelor la care se expune, dacă va mai comite infracțiuni sau nu va respecta măsurile de supraveghere ori nu va executa obligațiile ce îi revin pe durata termenului de supraveghere.

(6) Intervalul cuprins între data liberării condiționate și data împlinirii duratei pedepsei constituie termen de supraveghere pentru condamnat.

Art. 101. Măsurile de supraveghere și obligațiile. (1) Dacă restul de pedeapsă rămas neexecutat la data liberării este de 2 ani sau mai mare, condamnatul trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte la serviciul de probațiune, la datele fixate de acesta;

b) să primească vizitele persoanei desemnate cu supravegherea sa;

c) să anunțe, în prealabil, orice schimbare a locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;

d) să comunice schimbarea locului de muncă;

e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

(2) În cazul prevăzut în alin. (1), instanța poate impune condamnatului să execute una sau mai multe dintre următoarele obligații:

a) să urmeze un curs de pregătire școlară ori de calificare profesională;

b) să frecventeze unul sau mai multe programe de reintegrare socială derulate de către serviciul de probațiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate;

c) să nu părăsească teritoriul României;

d) să nu se afle în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice, stabilite de instanță;

e) să nu comunice cu victima sau cu membri de familie ai acesteia, cu participanții la săvârșirea infracțiunii sau cu alte persoane, stabilite de instanță, ori să nu se apropie de acestea;

f) să nu conducă anumite vehicule stabilite de instanță;

g) să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte nicio categorie de arme.

(3) Obligațiile prevăzute în alin. (2) lit. c)-g) pot fi impuse în măsura în care nu au fost aplicate în conținutul pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi.

(4) Când stabilește obligația prevăzută la alin. (2) lit. d)-f), instanța individualizează, în concret, conținutul acestei obligații, ținând seama de împrejurările cauzei.

(5) Măsurile de supraveghere și obligațiile prevăzute în alin. (2) lit. a) și lit. b) se execută din momentul acordării liberării, pe o perioadă egală cu o treime din durata termenului de supraveghere, dar nu mai mult de 2 ani, iar obligațiile prevăzute în alin. (2) lit. c)-g) se execută pe toată durata termenului de supraveghere.

(6) *Abrogat.*

Art. 102. Supravegherea condamnatului. (1) Pe durata supravegherii, datele prevăzute în art. 101 alin. (1) lit. c)-e) se comunică serviciului de probațiune.

(2) Supravegherea executării obligațiilor prevăzute în art. 101 alin. (2) lit. a) și lit. b) se face de serviciul de probațiune. Verificarea modului de îndeplinire a obligațiilor prevăzute în art. 101 alin. (2) lit. c)-g) se face de organele abilitate, care vor sesiza serviciul de probațiune cu privire la orice încălcare a acestora.

(3) Supravegherea executării obligațiilor prevăzute în art. 101 alin. (2) lit. d) și lit. e) poate fi realizată și printr-un sistem electronic de supraveghere, în condițiile prevăzute de legea specială.

(4) Pe durata supravegherii, serviciul de probațiune are obligația să sesizeze instanța, dacă:

a) au intervenit motive care justifică fie modificarea obligațiilor impuse de instanță, fie încetarea executării unora dintre acestea;

b) persoana supravegheată nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută, în condițiile stabilite, obligațiile ce îi revin.

Art. 103. Modificarea sau încetarea obligațiilor. (1) Dacă pe durata supravegherii au intervenit motive care justifică fie impunerea unor noi obligații, fie sporirea sau diminuarea condițiilor de executare a celor existente, instanța dispune modificarea obligațiilor în mod corespunzător, pentru a asigura condamnatului șanse mai mari de reintegrare socială.

(2) Instanța dispune încetarea executării unora dintre obligațiile pe care le-a impus, când apreciază că menținerea acestora nu mai este necesară.

Art. 104. Revocarea liberării condiționate. (1) Dacă pe durata supravegherii persoana condamnată, cu rea-credință, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile impuse, instanța revocă liberarea și dispune executarea restului de pedeapsă.

(2) Dacă după acordarea liberării cel condamnat a săvârşit o nouă infracţiune, care a fost descoperită în termenul de supraveghere şi pentru care s-a pronunţat o condamnare la pedeapsa închisorii, chiar după expirarea acestui termen, instanţa revocă liberarea şi dispune executarea restului de pedeapsă. Pedeapsa pentru noua infracţiune se stabileşte şi se execută, după caz, potrivit dispoziţiilor de la recidivă sau pluralitate intermediară.

(3) Dispoziţiile alin. (1) şi alin. (2) se aplică în mod corespunzător şi în cazul liberării condiţionate din executarea pedepsei detenţiunii pe viaţă.

Art. 105. Anularea liberării condiţionate. (1) Dacă pe parcursul termenului de supraveghere se descoperă că persoana condamnată mai săvârşise o infracţiune până la acordarea liberării, pentru care i s-a aplicat pedeapsa închisorii chiar după expirarea acestui termen, liberarea se anulează, aplicându-se, după caz, dispoziţiile privitoare la concursul de infracţiuni, recidivă sau pluralitate intermediară.

(2) În cazul în care, în raport de pedeapsa rezultată, sunt îndeplinite condiţiile prevăzute în art. 99 sau art. 100, instanţa poate acorda liberarea condiţionată. Dacă s-a dispus liberarea, termenul de supraveghere se calculează de la data acordării primei liberări.

(3) Când, după anulare, instanţa dispune executarea pedepsei rezultante, partea din durata pedepsei complementare a interzicerii exercitării unor drepturi neexecutată la data anulării liberării se va executa după executarea pedepsei închisorii.

Art. 106. Efectele liberării condiţionate. În cazul în care condamnatul nu a săvârşit o nouă infracţiune descoperită până la expirarea termenului de supraveghere, nu s-a dispus revocarea liberării condiţionate şi nu s-a descoperit o cauză de anulare, pedeapsa se consideră executată.

TITLUL IV
Măsurile de siguranţă

CAPITOLUL I
Dispoziţii generale

Art. 107. Scopul măsurilor de siguranţă. (1) Măsurile de siguranţă au ca scop înlăturarea unei stări de pericol şi preîntâmpinarea săvârşirii faptelor prevăzute de legea penală.

(2) Măsurile de siguranţă se iau faţă de persoana care a comis o faptă prevăzută de legea penală, nejustificată.

(3) Măsurile de siguranţă se pot lua şi în situaţia în care făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 108. Categoriile măsurilor de siguranță. Măsurile de siguranță sunt:

a) obligarea la tratament medical;

b) internarea medicală;

c) interzicerea ocupării unei funcții sau a exercitării unei profesii;

d) confiscarea specială;

e) confiscarea extinsă.

CAPITOLUL II
Regimul măsurilor de siguranță

Art. 109. Obligarea la tratament medical. (1) Dacă făptuitorul, din cauza unei boli, inclusiv cea provocată de consumul cronic de alcool sau de alte substanțe psihoactive, prezintă pericol pentru societate, poate fi obligat să urmeze un tratament medical până la însănătoşire sau până la obținerea unei ameliorări care să înlăture starea de pericol.

(2) Când persoana față de care s-a luat această măsură nu urmează tratamentul, se poate dispune internarea medicală.

(3) Dacă persoana obligată la tratament este condamnată la o pedeapsă privativă de libertate, tratamentul se efectuează şi în timpul executării pedepsei.

Art. 110. Internarea medicală. Când făptuitorul este bolnav psihic, consumator cronic de substanțe psihoactive sau suferă de o boală infectocontagioasă şi prezintă pericol pentru societate, se poate lua măsura internării într-o unitate sanitară de specialitate, până la însănătoşire sau până la obținerea unei ameliorări care să înlăture starea de pericol.

Art. 111. Interzicerea ocupării unei funcții sau a exercitării unei profesii. (1) Când făptuitorul a săvârşit fapta datorită incapacității, nepregătirii sau altor cauze care îl fac inapt pentru ocuparea unei anumite funcții, pentru exercitarea unei profesii sau meserii ori pentru desfăşurarea unei alte activități, se poate lua măsura interzicerii exercitării dreptului de a ocupa acea funcție ori de a exercita acea profesie, meserie sau activitate.

(2) Măsura de siguranță poate fi revocată la cerere, după trecerea unui termen de cel puțin un an, dacă se constată că temeiurile care au impus luarea ei au încetat. O nouă cerere nu se poate face decât după trecerea unui termen de cel puțin un an de la data respingerii cererii anterioare.

Art. 112. Confiscarea specială. (1) Sunt supuse confiscării speciale:

a) bunurile produse prin săvârşirea faptei prevăzute de legea penală;

b) bunurile care au fost folosite, în orice mod, sau destinate a fi folosite la săvârşirea unei fapte prevăzute de legea penală, dacă sunt ale făptuitorului sau dacă, aparținând altei persoane, aceasta a cunoscut scopul folosirii lor;

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

c) bunurile folosite, imediat după săvârşirea faptei, pentru a asigura scăparea făptuitorului sau păstrarea folosului ori a produsului obţinut, dacă sunt ale făptuitorului sau dacă, aparţinând altei persoane, aceasta a cunoscut scopul folosirii lor;

d) bunurile care au fost date pentru a determina săvârşirea unei fapte prevăzute de legea penală sau pentru a răsplăti pe făptuitor;

e) bunurile dobândite prin săvârşirea faptei prevăzute de legea penală, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate şi în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia;

f) bunurile a căror deţinere este interzisă de legea penală.

(2) În cazul prevăzut în alin. (1) lit. b) şi lit. c), dacă valoarea bunurilor supuse confiscării este vădit disproporţionată faţă de natura şi gravitatea faptei, se dispune confiscarea în parte, prin echivalent bănesc, ţinând seama de urmarea produsă sau care s-ar fi putut produce şi de contribuţia bunului la aceasta. Dacă bunurile au fost produse, modificate sau adaptate în scopul săvârşirii faptei prevăzute de legea penală, se dispune confiscarea lor în întregime.

(3) În cazurile prevăzute în alin. (1) lit. b) şi lit. c), dacă bunurile nu pot fi confiscate, întrucât nu aparţin infractorului, iar persoana căreia îi aparţin nu a cunoscut scopul folosirii lor, se va confisca echivalentul în bani al acestora, cu aplicarea dispoziţiilor alin. (2).

(4) Dispoziţiile alin. (1) lit. b) nu se aplică în cazul faptelor săvârşite prin presă.

(5) Dacă bunurile supuse confiscării potrivit alin. (1) lit. b)-e) nu se găsesc, în locul lor se confiscă bani şi bunuri până la concurenţa valorii acestora.

(6) Se confiscă, de asemenea, bunurile şi banii obţinuţi din exploatarea bunurilor supuse confiscării, precum şi bunurile produse de acestea, cu excepţia bunurilor prevăzute în alin. (1) lit. b) şi lit. c).

Art. 112[1]. Confiscarea extinsă. (1) Sunt supuse confiscării şi alte bunuri decât cele menţionate la art. 112, în cazul în care persoana este condamnată pentru comiterea uneia dintre următoarele infracţiuni, dacă fapta este susceptibilă să îi procure un folos material şi pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea de 4 ani sau mai mare:

a) infracţiuni privind traficul de droguri şi de precursori;

b) infracţiuni privind traficul şi exploatarea persoanelor vulnerabile;

c) infracţiuni privind frontiera de stat a României;

d) infracţiunea de spălare a banilor;

e) infracţiuni din legislaţia privind prevenirea şi combaterea pornografiei;

f) infracţiuni din legislaţia privind combaterea terorismului;

g) constituirea unui grup infracţional organizat;

h) infracţiuni contra patrimoniului;

i)[4]) nerespectarea regimului armelor, munițiilor, materialelor nucleare, materiilor explozive și al precursorilor de explozivi restricționați;

j) falsificarea de monede, timbre sau de alte valori;

k) divulgarea secretului economic, concurența neloială, nerespectarea dispozițiilor privind operații de import sau export, deturnarea de fonduri, infracțiuni privind regimul importului și al exportului, precum și al introducerii și scoaterii din țară de deșeuri și reziduuri;

l) infracțiuni privind jocurile de noroc;

m) infracțiuni de corupție, infracțiunile asimilate acestora, precum și infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene;

n) infracțiuni de evaziune fiscală;

o) infracțiuni privind regimul vamal;

p) infracțiuni de fraudă comise prin sisteme informatice și mijloace de plată electronice;

q) traficul de organe, țesuturi sau celule de origine umană.

(2) Confiscarea extinsă se dispune dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) valoarea bunurilor dobândite de persoana condamnată, într-o perioadă de 5 ani înainte și, dacă este cazul, după momentul săvârșirii infracțiunii, până la data emiterii actului de sesizare a instanței, depășește în mod vădit veniturile obținute de aceasta în mod licit;

b) instanța are convingerea că bunurile respective provin din activități infracționale de natura celor prevăzute la alin. (1).

(3) Pentru aplicarea dispozițiilor alin. (2) se va ține seama și de valoarea bunurilor transferate de către persoana condamnată ori de un terț unui membru al familiei sau unei persoane juridice asupra căreia persoana condamnată deține controlul.

(4) Prin *bunuri*, conform prezentului articol, se înțelege și sumele de bani.

(5) La stabilirea diferenței dintre veniturile licite și valoarea bunurilor dobândite se vor avea în vedere valoarea bunurilor la data dobândirii lor și cheltuielile făcute de persoana condamnată, membrii familiei acesteia.

(6) Dacă bunurile supuse confiscării nu se găsesc, în locul lor se confiscă bani și bunuri până la concurența valorii acestora.

(7) Se confiscă, de asemenea, bunurile și banii obținuți din exploatarea sau folosirea bunurilor supuse confiscării, precum și bunurile produse de acestea.

(8) Confiscarea nu poate depăși valoarea bunurilor dobândite în perioada prevăzută la alin. (2), care excedează nivelului veniturilor licite ale persoanei condamnate.

---

[4]) Potrivit art. 28 pct. 2 din Legea nr. 49/2018: *„În cuprinsul articolului 112[1] alineatul (1) litera i), expresia și al materiilor explozive se înlocuiește cu expresia materiilor explozive și al precursorilor de explozivi restricționați”.*

TITLUL V
Minoritatea

CAPITOLUL I
Regimul răspunderii penale a minorului

Art. 113. Limitele răspunderii penale. (1) Minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani nu răspunde penal.

(2) Minorul care are vârsta între 14 şi 16 ani răspunde penal numai dacă se dovedeşte că a săvârşit fapta cu discernământ.

(3) Minorul care a împlinit vârsta de 16 ani răspunde penal potrivit legii.

Art. 114. Consecinţele răspunderii penale. (1) Faţă de minorul care, la data săvârşirii infracţiunii, avea vârsta cuprinsă între 14 şi 18 ani se ia o măsură educativă neprivativă de libertate.

(2) Faţă de minorul prevăzut în alin. (1) se poate lua o măsură educativă privativă de libertate în următoarele cazuri:

a) dacă a mai săvârşit o infracţiune, pentru care i s-a aplicat o măsură educativă ce a fost executată ori a cărei executare a început înainte de comiterea infracţiunii pentru care este judecat;

b) atunci când pedeapsa prevăzută de lege pentru infracţiunea săvârşită este închisoarea de 7 ani sau mai mare ori detenţiunea pe viaţă.

Art. 115. Măsurile educative. (1) Măsurile educative sunt neprivative de libertate sau privative de libertate.

1. Măsurile educative neprivative de libertate sunt:

a) stagiul de formare civică;

b) supravegherea;

c) consemnarea la sfârşit de săptămână;

d) asistarea zilnică.

2. Măsurile educative privative de libertate sunt:

a) internarea într-un centru educativ;

b) internarea într-un centru de detenţie.

(2) Alegerea măsurii educative care urmează să fie luată faţă de minor se face, în condiţiile art. 114, potrivit criteriilor prevăzute în art. 74.

Art. 116. Referatul de evaluare. (1) În vederea efectuării evaluării minorului, potrivit criteriilor prevăzute în art. 74, instanţa va solicita serviciului de probaţiune întocmirea unui referat care va cuprinde şi propuneri motivate referitoare la natura şi durata programelor de reintegrare socială pe care minorul ar trebui să le urmeze, precum şi la alte obligaţii ce pot fi impuse acestuia de către instanţă.

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

(2) Referatul de evaluare privind respectarea condițiilor de executare a măsurii educative sau a obligațiilor impuse se întocmește de către serviciul de probațiune în toate cazurile în care instanța dispune asupra măsurii educative ori asupra modificării sau încetării executării obligațiilor impuse, cu excepția situației prevăzute la art. 126, când acesta va fi întocmit de către centrul educativ ori de detenție.

CAPITOLUL II
Regimul măsurilor educative neprivative de libertate

Art. 117. Stagiul de formare civică. (1) Măsura educativă a stagiului de formare civică constă în obligația minorului de a participa la un program cu o durată de cel mult 4 luni, pentru a-l ajuta să înțeleagă consecințele legale și sociale la care se expune în cazul săvârșirii de infracțiuni și pentru a-l responsabiliza cu privire la comportamentul său viitor.

(2) Organizarea, asigurarea participării și supravegherea minorului, pe durata cursului de formare civică, se fac sub coordonarea serviciului de probațiune, fără a afecta programul școlar sau profesional al minorului.

Art. 118. Supravegherea. Măsura educativă a supravegherii constă în controlarea și îndrumarea minorului în cadrul programului său zilnic, pe o durată cuprinsă între două și 6 luni, sub coordonarea serviciului de probațiune, pentru a asigura participarea la cursuri școlare sau de formare profesională și prevenirea desfășurării unor activități sau intrarea în legătură cu anumite persoane care ar putea afecta procesul de îndreptare a acestuia.

Art. 119. Consemnarea la sfârșit de săptămână. (1) Măsura educativă a consemnării la sfârșit de săptămână constă în obligația minorului de a nu părăsi locuința în zilele de sâmbătă și duminică, pe o durată cuprinsă între 4 și 12 săptămâni, afară de cazul în care, în această perioadă, are obligația de a participa la anumite programe ori de a desfășura anumite activități impuse de instanță.

(2) Supravegherea se face sub coordonarea serviciului de probațiune.

Art. 120. Asistarea zilnică. (1) Măsura educativă a asistării zilnice constă în obligația minorului de a respecta un program stabilit de serviciul de probațiune, care conține orarul și condițiile de desfășurare a activităților, precum și interdicțiile impuse minorului.

(2) Măsura educativă a asistării zilnice se ia pe o durată cuprinsă între 3 și 6 luni, iar supravegherea se face sub coordonarea serviciului de probațiune.

Art. 121. Obligații ce pot fi impuse minorului. (1) Pe durata executării măsurilor educative neprivative de libertate, instanța poate impune minorului una sau mai multe dintre următoarele obligații:

a) să urmeze un curs de pregătire şcolară sau formare profesională;

b) să nu depăşească, fără acordul serviciului de probaţiune, limita teritorială stabilită de instanţă;

c) să nu se afle în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice, stabilite de instanţă;

d) să nu se apropie şi să nu comunice cu victima sau cu membri de familie ai acesteia, cu participanţii la săvârşirea infracţiunii ori cu alte persoane stabilite de instanţă;

e) să se prezinte la serviciul de probaţiune la datele fixate de acesta;

f) să se supună măsurilor de control, tratament sau îngrijire medicală.

(2) Când stabileşte obligaţia prevăzută în alin. (1) lit. d), instanţa individualizează, în concret, conţinutul acestei obligaţii, ţinând seama de împrejurările cauzei.

(3) Supravegherea executării obligaţiilor impuse de instanţă se face sub coordonarea serviciului de probaţiune.

(4) Pe durata executării măsurii educative neprivative de libertate, serviciul de probaţiune are obligaţia să sesizeze instanţa, dacă:

a) au intervenit motive care justifică fie modificarea obligaţiilor impuse de instanţă, fie încetarea executării unora dintre acestea;

b) persoana supravegheată nu respectă condiţiile de executare a măsurii educative sau nu execută, în condiţiile stabilite, obligaţiile ce îi revin.

Art. 122. Modificarea sau încetarea obligaţiilor. (1) Dacă, pe parcursul supravegherii, au intervenit motive care justifică fie impunerea unor noi obligaţii, fie sporirea sau diminuarea condiţiilor de executare a celor existente, instanţa dispune modificarea obligaţiilor în mod corespunzător, pentru a asigura persoanei supravegheate şanse mai mari de îndreptare.

(2) Instanţa dispune încetarea executării unora dintre obligaţiile pe care le-a impus, când apreciază că menţinerea acestora nu mai este necesară.

Art. 123. Prelungirea sau înlocuirea măsurilor educative neprivative de libertate. (1) Dacă minorul nu respectă, cu rea-credinţă, condiţiile de executare a măsurii educative sau a obligaţiilor impuse, instanţa dispune:

a) prelungirea măsurii educative, fără a putea depăşi maximul prevăzut de lege pentru aceasta;

b) înlocuirea măsurii luate cu o altă măsură educativă neprivativă de libertate mai severă;

c) înlocuirea măsurii luate cu internarea într-un centru educativ, în cazul în care, iniţial, s-a luat măsura educativă neprivativă de libertate cea mai severă, pe durata sa maximă.

(2) În cazurile prevăzute în alin. (1) lit. a) şi lit. b), dacă nici de această dată nu sunt respectate condiţiile de executare a măsurii educative sau a obligaţiilor

impuse, instanța înlocuiește măsura educativă neprivativă de libertate cu măsura internării într-un centru educativ.

(3) Dacă minorul aflat în executarea unei măsuri educative neprivative de libertate săvârșește o nouă infracțiune sau este judecat pentru o infracțiune concurentă săvârșită anterior, instanța dispune:

a) prelungirea măsurii educative luate inițial, fără a putea depăși maximul prevăzut de lege pentru aceasta;

b) înlocuirea măsurii luate inițial cu o altă măsură educativă neprivativă de libertate mai severă;

c) înlocuirea măsurii luate inițial cu o măsură educativă privativă de libertate.

(4) În cazurile prevăzute în alin. (1) lit. a) și lit. b), precum și în alin. (3) lit. a) și lit. b), instanța poate impune noi obligații în sarcina minorului ori sporește condițiile de executare a celor existente.

CAPITOLUL III
Regimul măsurilor educative privative de libertate

Art. 124. Internarea într-un centru educativ. (1) Măsura educativă a internării într-un centru educativ constă în internarea minorului într-o instituție specializată în recuperarea minorilor, unde va urma un program de pregătire școlară și formare profesională potrivit aptitudinilor sale, precum și programe de reintegrare socială.

(2) Internarea se dispune pe o perioadă cuprinsă între unu și 3 ani.

(3) Dacă în perioada internării minorul săvârșește o nouă infracțiune sau este judecat pentru o infracțiune concurentă săvârșită anterior, instanța poate menține măsura internării într-un centru educativ, prelungind durata acesteia, fără a depăși maximul prevăzut de lege, sau o poate înlocui cu măsura internării într-un centru de detenție.

(4) În cazul în care pe durata internării minorul a dovedit interes constant pentru însușirea cunoștințelor școlare și profesionale și a făcut progrese evidente în vederea reintegrării sociale, după executarea a cel puțin jumătate din durata internării, instanța poate dispune:

a) înlocuirea internării cu măsura educativă a asistării zilnice pe o perioadă egală cu durata internării neexecutate, dar nu mai mult de 6 luni, dacă persoana internată nu a împlinit vârsta de 18 ani;

b) liberarea din centrul educativ, dacă persoana internată a împlinit vârsta de 18 ani.

(5) Odată cu înlocuirea sau liberarea instanța impune respectarea uneia sau mai multora dintre obligațiile prevăzute în art. 121 până la împlinirea duratei măsurii internării.

(6) Dacă minorul nu respectă, cu rea-credință, condițiile de executare a măsurii asistării zilnice sau obligațiile impuse, instanța revine asupra înlocuirii

sau liberării şi dispune executarea restului rămas neexecutat din durata măsurii internării într-un centru educativ.

(7) În cazul săvârşirii, până la împlinirea duratei internării, a unei noi infracţiuni de către o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani şi faţă de care s-a dispus înlocuirea măsurii internării într-un centru educativ cu măsura asistării zilnice, instanţa revine asupra înlocuirii şi dispune:

a) executarea restului rămas din durata măsurii internării iniţiale, cu posibilitatea prelungirii duratei acesteia până la maximul prevăzut de lege;

b) internarea într-un centru de detenţie.

Art. 125. Internarea într-un centru de detenţie. (1) Măsura educativă a internării într-un centru de detenţie constă în internarea minorului într-o instituţie specializată în recuperarea minorilor, cu regim de pază şi supraveghere, unde va urma programe intensive de reintegrare socială, precum şi programe de pregătire şcolară şi formare profesională potrivit aptitudinilor sale.

(2) Internarea se dispune pe o perioadă cuprinsă între 2 şi 5 ani, afară de cazul în care pedeapsa prevăzută de lege pentru infracţiunea săvârşită este închisoarea de 20 de ani sau mai mare ori detenţiunea pe viaţă, când internarea se ia pe o perioadă cuprinsă între 5 şi 15 ani.

(3) Dacă în perioada internării minorul săvârşeşte o nouă infracţiune sau este judecat pentru o infracţiune concurentă săvârşită anterior, instanţa prelungeşte măsura internării, fără a depăşi maximul prevăzut în alin. (2), determinat în raport cu pedeapsa cea mai grea dintre cele prevăzute de lege pentru infracţiunile săvârşite. Din durata măsurii educative se scade perioada executată până la data hotărârii.

(4) În cazul în care pe durata internării minorul a dovedit interes constant pentru însuşirea cunoştinţelor şcolare şi profesionale şi a făcut progrese evidente în vederea reintegrării sociale, după executarea a cel puţin jumătate din durata internării, instanţa poate dispune:

a) înlocuirea internării cu măsura educativă a asistării zilnice pe o perioadă egală cu durata internării neexecutate, dar nu mai mult de 6 luni, dacă persoana internată nu a împlinit vârsta de 18 ani;

b) liberarea din centrul de detenţie, dacă persoana internată a împlinit vârsta de 18 ani.

(5) Odată cu înlocuirea sau liberarea, instanţa impune respectarea uneia sau mai multora dintre obligaţiile prevăzute în art. 121, până la împlinirea duratei măsurii internării.

(6) Dacă minorul nu respectă, cu rea-credinţă, condiţiile de executare a măsurii asistării zilnice sau obligaţiile impuse, instanţa revine asupra înlocuirii sau liberării şi dispune executarea restului rămas neexecutat din durata măsurii internării într-un centru de detenţie.

(7) În cazul săvârşirii, până la împlinirea duratei internării, a unei noi infracţiuni de către o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani şi faţă de care

s-a dispus înlocuirea măsurii internării într-un centru de detenţie cu măsura asistării zilnice, instanţa revine asupra înlocuirii şi dispune:

a) executarea restului rămas din durata măsurii internării într-un centru de detenţie;

b) prelungirea duratei acestei internări în condiţiile prevăzute în alin. (3).

Art. 126. Schimbarea regimului de executare. Dacă în cursul executării unei măsuri educative privative de libertate persoana internată, care a împlinit vârsta de 18 ani, are un comportament prin care influenţează negativ sau împiedică procesul de recuperare şi reintegrare a celorlalte persoane internate, instanţa poate dispune continuarea executării măsurii educative într-un penitenciar.

Art. 127. Calculul duratei măsurilor educative. În cazul măsurilor educative privative de libertate, dispoziţiile art. 71-73 se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL IV
Dispoziţii comune

Art. 128. Efectele cauzelor de atenuare şi agravare. În cazul infracţiunilor săvârşite în timpul minorităţii, cauzele de atenuare şi agravare sunt avute în vedere la alegerea măsurii educative şi produc efecte între limitele prevăzute de lege pentru fiecare măsură educativă.

Art. 129. Pluralitatea de infracţiuni. (1) În caz de concurs de infracţiuni săvârşite în timpul minorităţii se stabileşte şi se ia o singură măsură educativă pentru toate faptele, în condiţiile art. 114, ţinând seama de criteriile prevăzute în art. 74.

(2) În cazul săvârşirii a două infracţiuni, dintre care una în timpul minorităţii şi una după majorat, pentru infracţiunea comisă în timpul minorităţii se ia o măsură educativă, iar pentru infracţiunea săvârşită după majorat se stabileşte o pedeapsă, după care:

a) dacă măsura educativă este neprivativă de libertate, se execută numai pedeapsa;

b) dacă măsura educativă este privativă de libertate, iar pedeapsa este închisoarea, se aplică pedeapsa închisorii, care se majorează cu o durată egală cu cel puţin o pătrime din durata măsurii educative ori din restul rămas neexecutat din aceasta la data săvârşirii infracţiunii comise după majorat;

c) dacă pedeapsa aplicată pentru infracţiunea săvârşită după majorat este detenţiunea pe viaţă, se execută numai această pedeapsă;

d) dacă măsura educativă este privativă de libertate, iar pedeapsa este amenda, se execută măsura educativă, a cărei durată se majorează cu cel mult 6 luni, fără a depăşi maximul prevăzut de lege pentru aceasta.

(3) În cazul prevăzut în alin. (2) lit. b), din durata pedepsei aplicate se scade ceea ce s-a executat din momentul săvârşirii infracţiunii comise după majorat până la data judecării.

(4) În cazul săvârşirii după majorat a două sau mai multor infracţiuni concurente se aplică mai întâi regulile referitoare la concursul de infracţiuni, după care se face aplicarea dispoziţiilor alin. (2).

(5) Pedeapsa stabilită potrivit dispoziţiilor alin. (2) lit. b) nu poate face obiectul amânării aplicării pedepsei sau al suspendării executării sub supraveghere.

Art. 130. Descoperirea unei infracţiuni săvârşite în timpul minorităţii. Dacă pe durata termenului de supraveghere al amânării aplicării pedepsei, al suspendării sub supraveghere ori al liberării condiţionate se descoperă că persoana supravegheată mai săvârşise o infracţiune în timpul minorităţii pentru care s-a luat, chiar după expirarea acestui termen, o măsură educativă privativă de libertate, amânarea, suspendarea sau liberarea se anulează, aplicându-se în mod corespunzător dispoziţiile art. 129 alin. (2)-(4).

Art. 131. Prescripţia răspunderii penale a minorilor. Termenele de prescripţie a răspunderii penale, prevăzute în art. 154, se reduc la jumătate pentru cei care la data săvârşirii infracţiunii erau minori şi se întrerup sau se suspendă în condiţiile prevăzute de lege pentru majori.

Art. 132. Prescripţia executării măsurilor educative. (1) Măsurile educative neprivative de libertate se prescriu într-un termen de 2 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care au fost luate.

(2) Măsurile educative privative de libertate se prescriu într-un termen egal cu durata măsurii educative luate, dar nu mai puţin de 2 ani.

(3) Termenele de prescripţie a executării măsurilor educative se întrerup şi se suspendă în condiţiile prevăzute de lege pentru majori.

(4) În cazul înlocuirii măsurilor educative, executarea se prescrie în raport cu măsura educativă mai grea şi curge de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a dispus înlocuirea.

Art. 133. Efectele măsurilor educative. Măsurile educative nu atrag interdicţii, decăderi sau incapacităţi.

Art. 134. Minorul devenit major. (1) Dispoziţiile prezentului titlu se aplică şi majorilor care, la data săvârşirii infracţiunii, aveau vârsta cuprinsă între 14 şi 18 ani.

(2) Când, la data pronunţării hotărârii prin care s-a luat o măsură educativă privativă de libertate, infractorul a împlinit vârsta de 18 ani, instanţa, ţinând seama de posibilităţile sale de îndreptare, de vârsta acestuia, precum şi de celelalte criterii prevăzute în art. 74, poate dispune executarea măsurii educative într-un penitenciar.

TITLUL VI
Răspunderea penală a persoanei juridice

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 135. Condițiile răspunderii penale a persoanei juridice. (1) Persoana juridică, cu excepția statului și a autorităților publice, răspunde penal pentru infracțiunile săvârșite în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele persoanei juridice.

(2) Instituțiile publice nu răspund penal pentru infracțiunile săvârșite în exercitarea unei activități ce nu poate face obiectul domeniului privat.

(3) Răspunderea penală a persoanei juridice nu exclude răspunderea penală a persoanei fizice care a contribuit la săvârșirea aceleiași fapte.

Art. 136. Pedepsele aplicabile persoanei juridice. (1) Pedepsele aplicabile persoanei juridice sunt principale și complementare.

(2) Pedeapsa principală este amenda.

(3) Pedepsele complementare sunt:

a) dizolvarea persoanei juridice;

b) suspendarea activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice pe o durată de la 3 luni la 3 ani;

c) închiderea unor puncte de lucru ale persoanei juridice pe o durată de la 3 luni la 3 ani;

d) interzicerea de a participa la procedurile de achiziții publice pe o durată de la unu la 3 ani;

e) plasarea sub supraveghere judiciară;

f) afișarea sau publicarea hotărârii de condamnare.

Art. 137. Stabilirea amenzii pentru persoana juridică. (1) Amenda constă în suma de bani pe care persoana juridică este condamnată să o plătească statului.

(2) Cuantumul amenzii se stabilește prin sistemul zilelor-amendă. Suma corespunzătoare unei zile-amendă, cuprinsă între 100 și 5.000 lei, se înmulțește cu numărul zilelor-amendă, care este cuprins între 30 de zile și 600 de zile.

(3) Instanța stabilește numărul zilelor-amendă ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei. Cuantumul sumei corespunzătoare unei zile-amendă se determină ținând seama de cifra de afaceri, în cazul persoanei juridice cu scop lucrativ, respectiv de valoarea activului patrimonial în cazul altor persoane juridice, precum și de celelalte obligații ale persoanei juridice.

(4) Limitele speciale ale zilelor-amendă sunt cuprinse între:

a) 60 și 180 de zile-amendă, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită numai pedeapsa amenzii;

b) 120 şi 240 de zile-amendă, când legea prevede pedeapsa închisorii de cel mult 5 ani, unică sau alternativ cu pedeapsa amenzii;

c) 180 şi 300 de zile-amendă, când legea prevede pedeapsa închisorii de cel mult 10 ani;

d) 240 şi 420 de zile-amendă, când legea prevede pedeapsa închisorii de cel mult 20 de ani;

e) 360 şi 510 de zile-amendă, când legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 20 de ani sau detenţiunea pe viaţă.

(5) Când prin infracţiunea săvârşită persoana juridică a urmărit obţinerea unui folos patrimonial, limitele speciale ale zilelor-amendă prevăzute de lege pentru infracţiunea comisă se pot majora cu o treime, fără a se depăşi maximul general al amenzii. La stabilirea amenzii se va ţine seama de valoarea folosului patrimonial obţinut sau urmărit.

CAPITOLUL II
Regimul pedepselor complementare aplicate persoanei juridice

Art. 138. Aplicarea şi executarea pedepselor complementare în cazul persoanei juridice. (1) Aplicarea uneia sau mai multor pedepse complementare se dispune atunci când instanţa constată că, faţă de natura şi gravitatea infracţiunii, precum şi de împrejurările cauzei, aceste pedepse sunt necesare.

(2) Aplicarea uneia sau mai multor pedepse complementare este obligatorie când legea prevede această pedeapsă.

(3) Pedepsele complementare prevăzute în art. 136 alin. (3) lit. b)-f) se pot aplica în mod cumulativ.

(4) Executarea pedepselor complementare începe după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

Art. 139. Dizolvarea persoanei juridice. (1) Pedeapsa complementară a dizolvării persoanei juridice se aplică atunci când:

a) persoana juridică a fost constituită în scopul săvârşirii de infracţiuni;

b) obiectul său de activitate a fost deturnat în scopul comiterii de infracţiuni, iar pedeapsa prevăzută de lege pentru infracţiunea săvârşită este închisoarea mai mare de 3 ani.

(2) În caz de neexecutare, cu rea-credinţă, a uneia dintre pedepsele complementare prevăzute în art. 136 alin. (3) lit. b)-e), instanţa dispune dizolvarea persoanei juridice.

(3) *Abrogat.*

Art. 140. Suspendarea activităţii persoanei juridice. (1) Pedeapsa complementară a suspendării activităţii persoanei juridice constă în interzicerea desfăşurării activităţii sau a uneia dintre activităţile persoanei juridice în realizarea căreia a fost săvârşită infracţiunea.

(2) În caz de neexecutare, cu rea-credinţă, a pedepsei complementare prevăzute în art. 136 alin. (3) lit. f), instanţa dispune suspendarea activităţii sau a uneia dintre activităţile persoanei juridice până la punerea în executare a pedepsei complementare, dar nu mai mult de 3 luni.

(3) Dacă până la împlinirea termenului prevăzut în alin. (2) pedeapsa complementară nu a fost pusă în executare, instanţa dispune dizolvarea persoanei juridice.

Art. 141. Neaplicarea dizolvării sau suspendării activităţii persoanei juridice. (1) Pedepsele complementare prevăzute în art. 136 alin. (3) lit. a) şi lit. b) nu pot fi aplicate instituţiilor publice, partidelor politice, sindicatelor, patronatelor şi organizaţiilor religioase ori aparţinând minorităţilor naţionale, constituite potrivit legii.

(2) Dispoziţiile alin. (1) se aplică şi persoanelor juridice care îşi desfăşoară activitatea în domeniul presei.

Art. 142. Închiderea unor puncte de lucru ale persoanei juridice. (1) Pedeapsa complementară a închiderii unor puncte de lucru ale persoanei juridice constă în închiderea unuia sau mai multora dintre punctele de lucru aparţinând persoanei juridice cu scop lucrativ, în care s-a desfăşurat activitatea în realizarea căreia a fost săvârşită infracţiunea.

(2) Dispoziţiile alin. (1) nu se aplică persoanelor juridice care îşi desfăşoară activitatea în domeniul presei.

Art. 143. Interzicerea de a participa la procedurile de achiziţii publice. Pedeapsa complementară a interzicerii de a participa la procedurile de achiziţii publice constă în interzicerea de a participa, direct sau indirect, la procedurile pentru atribuirea contractelor de achiziţii publice, prevăzute de lege.

Art. 144. Plasarea sub supraveghere judiciară. (1) Pedeapsa complementară a plasării sub supraveghere judiciară presupune desfăşurarea sub supravegherea unui mandatar judiciar a activităţii care a ocazionat comiterea infracţiunii, pe o perioadă de la un an la 3 ani.

(2) Mandatarul judiciar are obligaţia de a sesiza instanţa atunci când constată că persoana juridică nu a luat măsurile necesare în vederea prevenirii comiterii de noi infracţiuni. În cazul în care instanţa constată că sesizarea este întemeiată, dispune înlocuirea acestei pedepse cu pedeapsa prevăzută la art. 140.

(3) Plasarea sub supraveghere judiciară nu se aplică în cazul persoanelor juridice menţionate în art. 141.

Art. 145. Afişarea sau publicarea hotărârii de condamnare. (1) Afişarea hotărârii definitive de condamnare sau publicarea acesteia se realizează pe cheltuiala persoanei juridice condamnate.

(2) Prin afişarea sau publicarea hotărârii de condamnare nu poate fi dezvăluită identitatea altor persoane.

(3) Afişarea hotărârii de condamnare se realizează în extras, în forma şi locul stabilite de instanţă, pentru o perioadă cuprinsă între o lună şi 3 luni.

(4) Publicarea hotărârii de condamnare se face în extras şi în forma stabilită de instanţă, prin intermediul presei scrise sau audiovizuale ori prin alte mijloace de comunicare audiovizuală, desemnate de instanţă.

(5) Dacă publicarea se face prin presa scrisă sau audiovizuală, instanţa stabileşte numărul apariţiilor, care nu poate fi mai mare de 10, iar în cazul publicării prin alte mijloace audiovizuale durata acesteia nu poate depăşi 3 luni.

CAPITOLUL III
Dispoziţii comune

Art. 146. Recidiva în cazul persoanei juridice. (1) Există recidivă pentru persoana juridică atunci când, după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare şi până la reabilitare, persoana juridică săvârşeşte din nou o infracţiune, cu intenţie sau cu intenţie depăşită.

(2) În caz de recidivă, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru noua infracţiune se majorează cu jumătate, fără a depăşi maximul general al pedepsei amenzii.

(3) Dacă amenda anterioară nu a fost executată, în tot sau în parte, amenda stabilită pentru noua infracţiune, potrivit alin. (2), se adaugă la pedeapsa anterioară sau la restul rămas neexecutat din aceasta.

(4) Dispoziţiile art. 42 se aplică în mod corespunzător.

Art. 147. Atenuarea şi agravarea răspunderii penale a persoanei juridice. (1) În caz de concurs de infracţiuni, de pluralitate intermediară sau de cauze de atenuare ori agravare a răspunderii penale, persoanei juridice i se aplică regimul amenzii prevăzut de lege pentru persoana fizică.

(2) În caz de pluralitate de infracţiuni, pedepsele complementare de natură diferită, cu excepţia dizolvării, sau cele de aceeaşi natură, dar cu conţinut diferit, se cumulează, iar dintre pedepsele complementare de aceeaşi natură şi cu acelaşi conţinut se aplică cea mai grea.

(3) În caz de pluralitate de infracţiuni, măsurile de siguranţă luate conform art. 112 se cumulează.

Art. 148. Prescripţia răspunderii penale. Răspunderea penală a persoanei juridice se prescrie în condiţiile prevăzute de lege pentru persoana fizică, dispoziţiile art. 153-156 aplicându-se în mod corespunzător.

Art. 149. Prescripţia executării pedepsei. (1) Termenul de prescripţie a executării pedepsei amenzii aplicate persoanei juridice este de 5 ani.

(2) Executarea pedepselor complementare aplicate persoanelor juridice se prescrie într-un termen de 3 ani, care curge de la data la care pedeapsa amenzii a fost executată sau considerată ca executată.

(3) Dispoziţiile art. 161, art. 162 alin. (2), art. 163 şi art. 164 se aplică în mod corespunzător.

Art. 150. Reabilitarea persoanei juridice. Reabilitarea persoanei juridice are loc de drept dacă, în decurs de 3 ani de la data la care pedeapsa amenzii sau pedeapsa complementară a fost executată sau considerată ca executată, aceasta nu a mai săvârşit nicio altă infracţiune.

Art. 151. Efectele comasării şi divizării persoanei juridice. (1) În cazul pierderii personalităţii juridice prin fuziune, absorbţie sau divizare intervenită după comiterea infracţiunii, răspunderea penală şi consecinţele acesteia se vor angaja:

a) în sarcina persoanei juridice create prin fuziune;

b) în sarcina persoanei juridice absorbante;

c) în sarcina persoanelor juridice care au fost create prin divizare sau care au dobândit fracţiuni din patrimoniul persoanei divizate.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), la individualizarea pedepsei se va ţine seama de cifra de afaceri, respectiv de valoarea activului patrimonial al persoanei juridice care a comis infracţiunea, precum şi de partea din patrimoniul acesteia care a fost transmisă fiecărei persoane juridice participante la operaţiune.

TITLUL VII
Cauzele care înlătură răspunderea penală

Art. 152. Efectele amnistiei. (1) Amnistia înlătură răspunderea penală pentru infracţiunea săvârşită. Dacă intervine după condamnare, ea înlătură şi executarea pedepsei pronunţate, precum şi celelalte consecinţe ale condamnării. Amenda încasată anterior amnistiei nu se restituie.

(2) Amnistia nu are efecte asupra măsurilor de siguranţă şi asupra drepturilor persoanei vătămate.

Art. 153. Prescripţia răspunderii penale. (1) Prescripţia înlătură răspunderea penală.

(2) Prescripţia nu înlătură răspunderea penală în cazul:

a) infracţiunilor de genocid, contra umanităţii şi de război, indiferent de data la care au fost comise;

b) infracţiunilor prevăzute la art. 188 şi 189 şi al infracţiunilor intenţionate urmate de moartea victimei.

(3) Prescripţia nu înlătură răspunderea penală nici în cazul infracţiunilor prevăzute la alin. (2) lit. b) pentru care nu s-a împlinit termenul de prescripţie, generală sau specială, la data intrării în vigoare a acestei dispoziţii.

Art. 154. Termenele de prescripție a răspunderii penale. (1) Termenele de prescripție a răspunderii penale sunt:

a) 15 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii mai mare de 20 de ani;

b) 10 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani, dar care nu depășește 20 de ani;

c) 8 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani;

d) 5 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani;

e) 3 ani, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii care nu depășește un an sau amenda.

(2) Termenele prevăzute în prezentul articol încep să curgă de la data săvârșirii infracțiunii. În cazul infracțiunilor continue termenul curge de la data încetării acțiunii sau inacțiunii, în cazul infracțiunilor continuate, de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni, iar în cazul infracțiunilor de obicei, de la data săvârșirii ultimului act.

(3) În cazul infracțiunilor progresive, termenul de prescripție a răspunderii penale începe să curgă de la data săvârșirii acțiunii sau inacțiunii și se calculează în raport cu pedeapsa corespunzătoare rezultatului definitiv produs.

(4)[5)] În cazul infracțiunilor contra libertății și integrității sexuale, al celor de trafic și exploatare a persoanelor vulnerabile, precum și al infracțiunii de pornografie infantilă, săvârșite față de un minor, termenul de prescripție începe să curgă de la data la care acesta a devenit major. Dacă minorul a decedat înainte de împlinirea majoratului, termenul de prescripție începe să curgă de la data decesului.

Art. 155. Întreruperea cursului prescripției răspunderii penale. (1) Cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză.

(2) După fiecare întrerupere începe să curgă un nou termen de prescripție.

(3) Întreruperea cursului prescripției produce efecte față de toți participanții la infracțiune, chiar dacă actul de întrerupere privește numai pe unii dintre ei.

(4) Termenele prevăzute la art. 154, dacă au fost depășite cu încă o dată, vor fi socotite îndeplinite oricâte întreruperi ar interveni.

(5) Admiterea în principiu a cererii de redeschidere a procesului penal face să curgă un nou termen de prescripție a răspunderii penale.

Art. 156. Suspendarea cursului prescripției răspunderii penale. (1) Cursul termenului prescripției răspunderii penale este suspendat pe timpul cât o

[5)] Alin. (4) al art. 154 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 18/2016.

dispoziție legală sau o împrejurare de neprevăzut ori de neînlăturat împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau continuarea procesului penal.

(2) Prescripția își reia cursul din ziua în care a încetat cauza de suspendare.

Art. 157. Lipsa plângerii prealabile. (1) În cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile de către persoana vătămată, lipsa acestei plângeri înlătură răspunderea penală.

(2) Fapta care a adus o vătămare mai multor persoane atrage răspunderea penală, chiar dacă plângerea prealabilă s-a făcut numai de către una dintre ele.

(3) Fapta atrage răspunderea penală a tuturor persoanelor fizice sau juridice care au participat la săvârșirea acesteia, chiar dacă plângerea prealabilă s-a făcut numai cu privire la una dintre acestea.

(4) În cazul în care cel vătămat este o persoană lipsită de capacitate de exercițiu ori cu capacitatea de exercițiu restrânsă sau o persoană juridică ce este reprezentată de făptuitor, acțiunea penală se poate pune în mișcare și din oficiu.

(5) Dacă persoana vătămată a decedat sau în cazul persoanei juridice aceasta a fost lichidată, înainte de expirarea termenului prevăzut de lege pentru introducerea plângerii, acțiunea penală poate fi pusă în mișcare din oficiu.

Art. 158. Retragerea plângerii prealabile. (1) Retragerea plângerii prealabile poate interveni până la pronunțarea unei hotărâri definitive, în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile.

(2) Retragerea plângerii prealabile înlătură răspunderea penală a persoanei cu privire la care plângerea a fost retrasă.

(3) Pentru persoanele lipsite de capacitate de exercițiu, retragerea plângerii prealabile se face numai de reprezentanții lor legali. În cazul persoanelor cu capacitate de exercițiu restrânsă, retragerea se face cu încuviințarea persoanelor prevăzute de lege.

(4) În cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile, dar acțiunea penală a fost pusă în mișcare din oficiu în condițiile legii, retragerea plângerii produce efecte numai dacă este însușită de procuror.

Art. 159. Împăcarea. (1) Împăcarea poate interveni în cazul în care punerea în mișcare a acțiunii penale s-a făcut din oficiu, dacă legea o prevede în mod expres.

(2) Împăcarea înlătură răspunderea penală și stinge acțiunea civilă.

(3) Împăcarea produce efecte numai cu privire la persoanele între care a intervenit și dacă are loc până la citirea actului de sesizare a instanței.

(4) Pentru persoanele lipsite de capacitate de exercițiu, împăcarea se face numai de reprezentanții lor legali, iar persoanele cu capacitate de exercițiu restrânsă se pot împăca cu încuviințarea persoanelor prevăzute de lege.

(5) În cazul persoanei juridice, împăcarea se realizează de reprezentantul său legal sau convențional ori de către persoana desemnată în locul acestuia. Împăcarea intervenită între persoana juridică ce a săvârșit infracțiunea și persoana vătămată nu produce efecte față de persoanele fizice care au participat la comiterea aceleiași fapte.

(6) În cazul în care infracțiunea este săvârșită de reprezentantul persoanei juridice vătămate, dispozițiile art. 158 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

TITLUL VIII
Cauzele care înlătură sau modifică executarea pedepsei

Art. 160. Efectele grațierii. (1) Grațierea are ca efect înlăturarea, în totul sau în parte, a executării pedepsei ori comutarea acesteia în alta mai ușoară.

(2) Grațierea nu are efecte asupra pedepselor complementare și măsurilor educative neprivative de libertate, în afară de cazul când se dispune altfel prin actul de grațiere.

(3) Grațierea nu are efect asupra măsurilor de siguranță și asupra drepturilor persoanei vătămate.

(4) Grațierea nu are efecte asupra pedepselor a căror executare este suspendată sub supraveghere, în afară de cazul în care se dispune altfel prin actul de grațiere.

Art. 161. Prescripția executării pedepsei. (1) Prescripția înlătură executarea pedepsei principale.

(2) Prescripția nu înlătură executarea pedepselor principale în cazul:

a) infracțiunilor de genocid, contra umanității și de război, indiferent de data la care au fost comise;

b) infracțiunilor prevăzute la art. 188 și 189 și al infracțiunilor intenționate urmate de moartea victimei.

(3) Prescripția nu înlătură executarea pedepselor principale nici în cazul infracțiunilor prevăzute la alin. (2) lit. b) pentru care, la data intrării în vigoare a acestei dispoziții, nu s-a împlinit termenul de prescripție a executării.

Art. 162. Termenele de prescripție a executării pedepsei. (1) Termenele de prescripție a executării pedepsei pentru persoana fizică sunt:

a) 20 de ani, când pedeapsa care urmează a fi executată este detențiunea pe viață sau închisoarea mai mare de 15 ani;

b) 5 ani, plus durata pedepsei ce urmează a fi executată, dar nu mai mult de 15 ani, în cazul celorlalte pedepse cu închisoarea;

c) 3 ani, în cazul când pedeapsa este amenda.

(2) Termenele prevăzute în alin. (1) se socotesc de la data când hotărârea de condamnare a rămas definitivă.

(3) În cazul revocării sau anulării amânării aplicării pedepsei, suspendării executării pedepsei sub supraveghere ori liberării condiționate, termenul de prescripție începe să curgă de la data când hotărârea de revocare sau anulare a rămas definitivă.

(4) În cazul revocării liberării condiționate, în condițiile art. 104 alin. (1), termenul de prescripție începe să curgă de la data când hotărârea de revocare a rămas definitivă și se calculează în raport cu restul de pedeapsă neexecutat.

(5) În cazul înlocuirii pedepsei amenzii cu pedeapsa închisorii, termenul de prescripție curge de la data când hotărârea de înlocuire a rămas definitivă și se calculează în raport cu durata pedepsei închisorii.

(6) Pedepsele complementare aplicate persoanei fizice și măsurile de siguranță nu se prescriu.

(7) Prin pedeapsa ce se execută se înțelege pedeapsa stabilită de instanță, ținându-se cont de cauzele ulterioare de modificare a acesteia.

Art. 163. Întreruperea cursului prescripției executării pedepsei. (1) Cursul termenului de prescripție a executării pedepsei se întrerupe prin începerea executării pedepsei. Sustragerea de la executare, după începerea executării pedepsei, face să curgă un nou termen de prescripție de la data sustragerii.

(2) Cursul termenului de prescripție a executării se întrerupe și prin săvârșirea din nou a unei infracțiuni.

(3) Cursul termenului de prescripție a executării pedepsei amenzii se întrerupe și prin înlocuirea obligației de plată a amenzii cu obligația de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității.

Art. 164. Suspendarea cursului prescripției executării pedepsei. (1) Cursul termenului prescripției executării pedepsei este suspendat în cazurile și condițiile prevăzute în Codul de procedură penală.

(2) Prescripția își reia cursul din ziua în care a încetat cauza de suspendare.

TITLUL IX
Cauzele care înlătură consecințele condamnării

Art. 165. Reabilitarea de drept. Reabilitarea are loc de drept în cazul condamnării la pedeapsa amenzii, la pedeapsa închisorii care nu depășește 2 ani sau la pedeapsa închisorii a cărei executare a fost suspendată sub supraveghere, dacă în decurs de 3 ani condamnatul nu a săvârșit o altă infracțiune.

Art. 166. Reabilitarea judecătorească. (1) Condamnatul poate fi reabilitat, la cerere, de instanță, după împlinirea următoarelor termene:

a) 4 ani, în cazul condamnării la pedeapsa închisorii mai mare de 2 ani, dar care nu depăşeşte 5 ani;

b) 5 ani, în cazul condamnării la pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depăşeşte 10 ani;

c) 7 ani, în cazul condamnării la pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani sau în cazul pedepsei detenţiunii pe viaţă, comutată sau înlocuită cu pedeapsa închisorii;

d) 10 ani, în cazul condamnării la pedeapsa detenţiunii pe viaţă, considerată executată ca urmare a graţierii, a împlinirii termenului de prescripţie a executării pedepsei sau a liberării condiţionate.

(2) Condamnatul decedat până la împlinirea termenului de reabilitare poate fi reabilitat dacă instanţa, evaluând comportarea condamnatului până la deces, apreciază că merită acest beneficiu.

Art. 167. Calculul termenului de reabilitare. (1) Termenele prevăzute în art. 165 şi art. 166 se socotesc de la data când a luat sfârşit executarea pedepsei principale sau de la data când aceasta s-a prescris.

(2) Pentru cei condamnaţi la pedeapsa amenzii, termenul curge din momentul în care amenda a fost achitată integral sau executarea ei s-a stins în orice alt mod.

(3) În caz de graţiere totală sau de graţiere a restului de pedeapsă, termenul curge de la data actului de graţiere, dacă la acea dată hotărârea de condamnare era definitivă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, dacă actul de graţiere se referă la infracţiuni în curs de judecată.

(4) În caz de suspendare sub supraveghere a executării pedepsei, termenul curge de la data împlinirii termenului de supraveghere.

(5) În cazul condamnărilor succesive, termenul de reabilitare se calculează în raport cu pedeapsa cea mai grea şi curge de la data executării ultimei pedepse.

Art. 168. Condiţiile reabilitării judecătoreşti. Cererea de reabilitare judecătorească se admite dacă cel condamnat întruneşte următoarele condiţii:

a) nu a săvârşit o altă infracţiune în intervalul de timp prevăzut în art. 166;

b) a achitat integral cheltuielile de judecată şi şi-a îndeplinit obligaţiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, afară de cazul când acesta dovedeşte că nu a avut posibilitatea să le îndeplinească sau când partea civilă a renunţat la despăgubiri.

Art. 169. Efectele reabilitării de drept sau judecătoreşti. (1) Reabilitarea face să înceteze decăderile şi interdicţiile, precum şi incapacităţile care rezultă din condamnare.

(2) Reabilitarea nu are ca urmare obligaţia de reintegrare în funcţia din care condamnatul a fost scos în urma condamnării ori de redare a gradului militar pierdut.

(3) Reabilitarea nu are efecte asupra măsurilor de siguranţă.

Art. 170. Reînnoirea cererii de reabilitare judecătorească. (1) În caz de respingere a cererii de reabilitare, nu se poate introduce o nouă cerere decât după un termen de un an, care se socoteşte de la data respingerii cererii prin hotărâre definitivă.

(2) Condiţiile prevăzute în art. 168 trebuie să fie îndeplinite şi pentru intervalul de timp care a precedat noua cerere.

(3) Cererea respinsă ca urmare a neîndeplinirii unor condiţii de formă poate fi reînnoită potrivit Codului de procedură penală.

Art. 171. Anularea reabilitării. Reabilitarea judecătorească va fi anulată când, după acordarea ei, s-a descoperit că cel reabilitat mai săvârşise o infracţiune care, dacă ar fi fost cunoscută, ar fi condus la respingerea cererii de reabilitare.

TITLUL X
Înţelesul unor termeni sau expresii în legea penală

Art. 172. Dispoziţii generale. Ori de câte ori legea penală foloseşte un termen sau o expresie dintre cele arătate în prezentul titlu, înţelesul acesteia este cel prevăzut în articolele următoare, afară de cazul când legea penală dispune altfel.

Art. 173. Legea penală. Prin lege penală se înţelege orice dispoziţie cu caracter penal cuprinsă în legi organice, ordonanţe de urgenţă sau alte acte normative care la data adoptării lor aveau putere de lege.

Art. 174. Săvârşirea unei infracţiuni. Prin săvârşirea unei infracţiuni sau comiterea unei infracţiuni se înţelege săvârşirea oricăreia dintre faptele pe care legea le pedepseşte ca infracţiune consumată sau ca tentativă, precum şi participarea la comiterea acestora în calitate de coautor, instigator sau complice.

Art. 175. Funcţionar public. (1) Funcţionar public, în sensul legii penale, este persoana care, cu titlu permanent sau temporar, cu sau fără o remuneraţie:

a) exercită atribuţii şi responsabilităţi, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor puterii legislative, executive sau judecătoreşti;

b) exercită o funcţie de demnitate publică sau o funcţie publică de orice natură;

c) exercită, singură sau împreună cu alte persoane, în cadrul unei regii autonome, al altui operator economic sau al unei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat, atribuţii legate de realizarea obiectului de activitate al acesteia.

(2) De asemenea, este considerată funcţionar public, în sensul legii penale, persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost înves-

tită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public.

Art. 176. Public. Prin termenul public se înțelege tot ce privește autoritățile publice, instituțiile publice sau alte persoane juridice care administrează sau exploatează bunurile proprietate publică.

Art. 177. Membru de familie. (1) Prin membru de familie se înțelege:

a) ascendenții și descendenții, frații și surorile, copiii acestora, precum și persoanele devenite prin adopție, potrivit legii, astfel de rude;

b) soțul;

c) persoanele care au stabilit relații asemănătoare acelora dintre soți sau dintre părinți și copii, în cazul în care conviețuiesc.

(2) Dispozițiile din legea penală privitoare la membru de familie, în limitele prevăzute în alin. (1) lit. a), se aplică, în caz de adopție, și persoanei adoptate ori descendenților acesteia în raport cu rudele firești.

Art. 178. Informații secrete de stat și înscrisuri oficiale. (1) Informații secrete de stat sunt informațiile clasificate astfel, potrivit legii.

(2) Înscris oficial este orice înscris care emană de la o persoană juridică dintre cele la care se referă art. 176 ori de la persoana prevăzută în art. 175 alin. (2) sau care aparține unor asemenea persoane.

Art. 179. Arme. (1) Arme sunt instrumentele, dispozitivele sau piesele declarate astfel prin dispoziții legale.

(2) Sunt asimilate armelor orice alte obiecte de natură a putea fi folosite ca arme și care au fost întrebuințate pentru atac.

Art. 180. Instrument de plată electronică. Prin instrument de plată electronică se înțelege un instrument care permite titularului să efectueze retrageri de numerar, încărcarea și descărcarea unui instrument de monedă electronică, precum și transferuri de fonduri, altele decât cele ordonate și executate de către instituții financiare.

Art. 181. Sistem informatic și date informatice. (1) Prin sistem informatic se înțelege orice dispozitiv sau ansamblu de dispozitive interconectate sau aflate în relație funcțională, dintre care unul sau mai multe asigură prelucrarea automată a datelor, cu ajutorul unui program informatic.

(2) Prin date informatice se înțelege orice reprezentare a unor fapte, informații sau concepte într-o formă care poate fi prelucrată printr-un sistem informatic.

Art. 182. Exploatarea unei persoane. Prin exploatarea unei persoane se înțelege:

a) supunerea la executarea unei munci sau îndeplinirea de servicii, în mod forțat;

b) ţinerea în stare de sclavie sau alte procedee asemănătoare de lipsire de libertate ori de aservire;

c) obligarea la practicarea prostituţiei, la manifestări pornografice în vederea producerii şi difuzării de materiale pornografice sau la alte forme de exploatare sexuală;

d) obligarea la practicarea cerşetoriei;

e) prelevarea de organe, ţesuturi sau celule de origine umană, în mod ilegal.

Art. 183. Consecinţe deosebit de grave. Prin consecinţe deosebit de grave se înţelege o pagubă materială mai mare de 2.000.000 lei.

Art. 184. Faptă săvârşită în public. Fapta se consideră săvârşită în public atunci când a fost comisă:

a) într-un loc care prin natura sau destinaţia lui este totdeauna accesibil publicului, chiar dacă nu este prezentă nicio persoană;

b) în orice alt loc accesibil publicului, dacă sunt de faţă două sau mai multe persoane;

c) într-un loc neaccesibil publicului, însă cu intenţia ca fapta să fie auzită sau văzută şi dacă acest rezultat s-a produs faţă de două sau mai multe persoane;

d) într-o adunare sau reuniune de mai multe persoane, cu excepţia reuniunilor care pot fi considerate că au caracter de familie, datorită naturii relaţiilor dintre persoanele participante.

Art. 185. Timp de război. Prin timp de război se înţelege durata stării de mobilizare a forţelor armate sau durata stării de război.

Art. 186. Calculul timpului. (1) La calcularea timpului ziua se socoteşte de 24 de ore, săptămâna de 7 zile, iar anul de 12 luni. Luna şi anul se socotesc împlinite cu o zi înainte de ziua corespunzătoare datei de la care au început să curgă.

(2) Dacă limita de pedeapsă este exprimată într-un termen pe luni care nu este divizibil cu fracţia de majorare sau reducere ce ar urma să se aplice, fracţia se va aplica asupra termenului transformat în zile, după care durata obţinută se transformă în luni. În acest caz, luna se socoteşte de 30 de zile şi se iau în calcul doar zilele întregi rezultate din aplicarea fracţiei.

(3) În cazul limitelor de pedeapsă exprimate în ani se aplică în mod corespunzător dispoziţiile alin. (2), transformarea făcându-se între ani şi luni.

Art. 187. Pedeapsă prevăzută de lege. Prin pedeapsă prevăzută de lege se înţelege pedeapsa prevăzută în textul de lege care incriminează fapta săvârşită în forma consumată, fără luarea în considerare a cauzelor de reducere sau de majorare a pedepsei.

CURTEA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

PARTEA SPECIALĂ

TITLUL I
Infracțiuni contra persoanei

CAPITOLUL I
Infracțiuni contra vieții

Art. 188. Omorul. (1) Uciderea unei persoane se pedepsește cu închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Tentativa se pedepsește.

Art. 189. Omorul calificat. (1) Omorul săvârșit în vreuna dintre următoarele împrejurări:

a) cu premeditare;

b) din interes material;

c) pentru a se sustrage ori pentru a sustrage pe altul de la tragerea la răspundere penală sau de la executarea unei pedepse;

d) pentru a înlesni sau a ascunde săvârșirea altei infracțiuni;

e) de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune de omor sau o tentativă la infracțiunea de omor;

f) asupra a două sau mai multor persoane;

g) asupra unei femei gravide;

h) prin cruzimi,

se pedepsește cu detențiune pe viață sau închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Tentativa se pedepsește.

Art. 190. Uciderea la cererea victimei. Uciderea săvârșită la cererea explicită, serioasă, conștientă și repetată a victimei care suferea de o boală incurabilă sau de o infirmitate gravă atestată medical, cauzatoare de suferințe permanente și greu de suportat, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

Art. 191. Determinarea sau înlesnirea sinuciderii. (1) Fapta de a determina sau înlesni sinuciderea unei persoane, dacă sinuciderea a avut loc, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 7 ani.

(2) Când fapta prevăzută în alin. (1) s-a săvârșit față de un minor cu vârsta cuprinsă între 13 și 18 ani sau față de o persoană cu discernământ diminuat, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 10 ani.

(3) Determinarea sau înlesnirea sinuciderii, săvârșită față de un minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani sau față de o persoană care nu a putut să-și dea seama de consecințele acțiunilor sau inacțiunilor sale ori nu putea să le

SOAS STUDENT CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

controleze, dacă sinuciderea a avut loc, se pedepseşte cu închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Dacă actele de determinare sau înlesnire prevăzute în alin. (1)-(3) au fost urmate de o încercare de sinucidere, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

Art. 192. Uciderea din culpă. (1) Uciderea din culpă a unei persoane se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Uciderea din culpă ca urmare a nerespectării dispoziţiilor legale ori a măsurilor de prevedere pentru exerciţiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anumite activităţi se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani. Când încălcarea dispoziţiilor legale ori a măsurilor de prevedere constituie prin ea însăşi o infracţiune se aplică regulile privind concursul de infracţiuni.

(3) Dacă prin fapta săvârşită s-a cauzat moartea a două sau mai multor persoane, limitele speciale ale pedepsei prevăzute în alin. (1) şi alin. (2) se majorează cu jumătate.

CAPITOLUL II
Infracţiuni contra integrităţii corporale sau sănătăţii

Art. 193. Lovirea sau alte violenţe. (1) Lovirea sau orice acte de violenţă cauzatoare de suferinţe fizice se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Fapta prin care se produc leziuni traumatice sau este afectată sănătatea unei persoane, a cărei gravitate este evaluată prin zile de îngrijiri medicale de cel mult 90 de zile, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani sau cu amendă.

(3) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 194. Vătămarea corporală. (1) Fapta prevăzută în art. 193, care a cauzat vreuna dintre următoarele consecinţe:

a) o infirmitate;

b) leziuni traumatice sau afectarea sănătăţii unei persoane, care au necesitat, pentru vindecare, mai mult de 90 de zile de îngrijiri medicale;

c) un prejudiciu estetic grav şi permanent;

d) avortul;

e) punerea în primejdie a vieţii persoanei, se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(2) Când fapta a fost săvârşită în scopul producerii uneia dintre consecinţele prevăzute în alin. (1) lit. a), lit. b) şi lit. c), pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani.

(3) Tentativa la infracţiunea prevăzută în alin. (2) se pedepseşte.

Art. 195. Lovirile sau vătămările cauzatoare de moarte. Dacă vreuna dintre faptele prevăzute în art. 193 şi art. 194 a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 6 la 12 ani.

Art. 196. Vătămarea corporală din culpă. (1) Fapta prevăzută în art. 193 alin. (2) săvârşită din culpă de către o persoană aflată sub influenţa băuturilor alcoolice ori a unei substanţe psihoactive sau în desfăşurarea unei activităţi ce constituie prin ea însăşi infracţiune se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Fapta prevăzută în art. 194 alin. (1) săvârşită din culpă se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

(3) Când fapta prevăzută în alin. (2) a fost săvârşită ca urmare a nerespectării dispoziţiilor legale sau a măsurilor de prevedere pentru exerciţiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anumite activităţi, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani sau amenda.

(4) Dacă urmările prevăzute în alin. (1)-(3) s-au produs faţă de două sau mai multe persoane, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

(5) Dacă nerespectarea dispoziţiilor legale ori a măsurilor de prevedere sau desfăşurarea activităţii care a condus la comiterea faptelor prevăzute în alin. (1) şi alin. (3) constituie prin ea însăşi o infracţiune se aplică regulile privind concursul de infracţiuni.

(6) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 197. Relele tratamente aplicate minorului. Punerea în primejdie gravă, prin măsuri sau tratamente de orice fel, a dezvoltării fizice, intelectuale sau morale a minorului, de către părinţi sau de orice persoană în grija căreia se află minorul, se pedepseşte cu închisoarea de la 3 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 198. Încăierarea. (1) Participarea la o încăierare între mai multe persoane se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Dacă în cursul încăierării s-a cauzat o vătămare corporală uneia sau mai multor persoane şi nu se cunoaşte care dintre participanţi a produs urmările, se aplică tuturor pedeapsa închisorii de la unu la 5 ani, cu excepţia victimei, care răspunde potrivit alin. (1).

(3) Când prin fapta săvârşită în condiţiile alin. (2) s-a cauzat moartea unei persoane, pedeapsa este închisoarea de la 6 la 12 ani, iar dacă s-a cauzat moartea a două sau mai multor persoane, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

(4) Nu se pedepseşte cel care a fost prins în încăierare împotriva voinţei sale sau care a încercat să-i despartă pe alţii.

CAPITOLUL III
Infracțiuni săvârşite asupra unui membru de familie

Art. 199. Violența în familie. (1) Dacă faptele prevăzute în art. 188, art. 189 şi art. 193-195 sunt săvârşite asupra unui membru de familie, maximul special al pedepsei prevăzute de lege se majorează cu o pătrime.

(2) În cazul infracțiunilor prevăzute în art. 193 şi art. 196 săvârşite asupra unui membru de familie, acțiunea penală poate fi pusă în mişcare şi din oficiu. Împăcarea înlătură răspunderea penală.

Art. 200. Uciderea ori vătămarea nou-născutului săvârşită de către mamă. (1) Uciderea copilului nou-născut imediat după naştere, dar nu mai târziu de 24 de ore, săvârşită de către mama aflată în stare de tulburare psihică se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Dacă faptele prevăzute în art. 193-195 sunt săvârşite asupra copilului nou-născut imediat după naştere, dar nu mai târziu de 24 de ore, de către mama aflată în stare de tulburare psihică, limitele speciale ale pedepsei sunt de o lună şi, respectiv, 3 ani.

CAPITOLUL IV
Agresiuni asupra fătului

Art. 201. Întreruperea cursului sarcinii. (1) Întreruperea cursului sarcinii săvârşită în vreuna dintre următoarele împrejurări:

a) în afara instituțiilor medicale sau a cabinetelor medicale autorizate în acest scop;

b) de către o persoană care nu are calitatea de medic de specialitate obstetrică-ginecologie şi drept de liberă practică medicală în această specialitate;

c) dacă vârsta sarcinii a depăşit paisprezece săptămâni, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Întreruperea cursului sarcinii, săvârşită în orice condiții, fără consimțământul femeii însărcinate, se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Dacă prin faptele prevăzute în alin. (1) şi alin. (2) s-a cauzat femeii însărcinate o vătămare corporală, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi, iar dacă fapta a avut ca urmare moartea femeii însărcinate, pedeapsa este închisoarea de la 6 la 12 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Când faptele au fost săvârşite de un medic, pe lângă pedeapsa închisorii, se va aplica şi interzicerea exercitării profesiei de medic.

(5) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1) şi alin. (2) se pedepseşte.

(6) Nu constituie infracțiune întreruperea cursului sarcinii în scop terapeutic efectuată de un medic de specialitate obstetrică-ginecologie, până la vârsta sarcinii de douăzeci şi patru de săptămâni, sau întreruperea ulterioară a cursului sarcinii, în scop terapeutic, în interesul mamei sau al fătului.

(7) Nu se pedepseşte femeia însărcinată care îşi întrerupe cursul sarcinii.

Art. 202. Vătămarea fătului. (1) Vătămarea fătului, în timpul naşterii, care a împiedicat instalarea vieţii extrauterine se pedepseşte cu închisoarea de la 3 la 7 ani.

(2) Vătămarea fătului, în timpul naşterii, care a cauzat ulterior copilului o vătămare corporală, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani, iar dacă a avut ca urmare moartea copilului pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

(3) Vătămarea fătului în timpul sarcinii, prin care s-a cauzat ulterior copilului o vătămare corporală, se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la 2 ani, iar dacă a avut ca urmare moartea copilului pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

(4) Vătămarea fătului săvârşită în timpul naşterii de către mama aflată în stare de tulburare psihică se sancţionează cu pedeapsa prevăzută în alin. (1) şi alin. (2), ale cărei limite se reduc la jumătate.

(5) Dacă faptele prevăzute în alin. (1)-(4) au fost săvârşite din culpă, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

(6) Nu constituie infracţiune faptele prevăzute în alin. (1)-(3) săvârşite de un medic sau de persoana autorizată să asiste naşterea sau să urmărească sarcina, dacă acestea au fost săvârşite în cursul actului medical, cu respectarea prevederilor specifice profesiei şi au fost făcute în interesul femeii gravide sau al fătului, ca urmare a riscului inerent exercitării actului medical.

(7) Vătămarea fătului în perioada sarcinii de către femeia însărcinată nu se pedepseşte.

CAPITOLUL V
Infracţiuni privind obligaţia de asistenţă a celor în primejdie

Art. 203. Lăsarea fără ajutor a unei persoane aflate în dificultate. (1) Omisiunea de a da ajutorul necesar sau de a anunţa de îndată autorităţile de către cel care a găsit o persoană a cărei viaţă, integritate corporală sau sănătate este în pericol şi nu are putinţa de a se salva se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Fapta nu constituie infracţiune dacă, prin acordarea ajutorului, autorul s-ar expune unui pericol grav cu privire la viaţa, integritatea corporală sau sănătatea sa.

Art. 204. Împiedicarea ajutorului. Împiedicarea intervenţiei ajutoarelor pentru salvarea unei persoane de la un pericol iminent şi grav pentru viaţa,

integritatea corporală sau sănătatea acesteia se pedepseşte cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă.

CAPITOLUL VI
Infracţiuni contra libertăţii persoanei

Art. 205. Lipsirea de libertate în mod ilegal. (1) Lipsirea de libertate a unei persoane în mod ilegal se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 7 ani.

(2) Se consideră lipsire de libertate şi răpirea unei persoane aflate în imposibilitatea de a-şi exprima voinţa ori de a se apăra.

(3) Dacă fapta este săvârşită:

a) de către o persoană înarmată;

b) asupra unui minor;

c) punând în pericol sănătatea sau viaţa victimei,

pedeapsa este închisoarea cuprinsă între 3 şi 10 ani.

(4) Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(5) Tentativa la infracţiunile prevăzute în alin. (1)-(3) se pedepseşte.

Art. 206. Ameninţarea. (1) Fapta de a ameninţa o persoană cu săvârşirea unei infracţiuni sau a unei fapte păgubitoare îndreptate împotriva sa ori a altei persoane, dacă este de natură să îi producă o stare de temere, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă, fără ca pedeapsa aplicată să poată depăşi sancţiunea prevăzută de lege pentru infracţiunea care a format obiectul ameninţării.

(2) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 207. Şantajul. (1) Constrângerea unei persoane să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, în scopul de a dobândi în mod injust un folos nepatrimonial, pentru sine ori pentru altul, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează ameninţarea cu darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare, compromiţătoare pentru persoana ameninţată ori pentru un membru de familie al acesteia, în scopul prevăzut în alin. (1).

(3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) şi alin. (2) au fost comise în scopul de a dobândi în mod injust un folos patrimonial, pentru sine sau pentru altul, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

Art. 208. Hărţuirea. (1) Fapta celui care, în mod repetat, urmăreşte, fără drept sau fără un interes legitim, o persoană ori îi supraveghează locuinţa, locul de muncă sau alte locuri frecventate de către aceasta, cauzându-i astfel o stare de temere, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 6 luni sau cu amendă.

SOROS CENTRE UNIVERSITY LIBRARY

(2) Efectuarea de apeluri telefonice sau comunicări prin mijloace de transmitere la distanţă, care, prin frecvenţă sau conţinut, îi cauzează o temere unei persoane, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă.

(3) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

CAPITOLUL VII
Traficul şi exploatarea persoanelor vulnerabile

Art. 209. Sclavia. Punerea sau ţinerea unei persoane în stare de sclavie, precum şi traficul de sclavi se pedepsesc cu închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 210. Traficul de persoane. (1) Recrutarea, transportarea, transferarea, adăpostirea sau primirea unei persoane în scopul exploatării acesteia, săvârşită:

a) prin constrângere, răpire, inducere în eroare sau abuz de autoritate;

b) profitând de imposibilitatea de a se apăra sau de a-şi exprima voinţa ori de starea de vădită vulnerabilitate a acelei persoane;

c) prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase în schimbul consimţământului persoanei care are autoritate asupra acelei persoane,

se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Traficul de persoane săvârşit de un funcţionar public în exerciţiul atribuţiilor de serviciu se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 12 ani.

(3) Consimţământul persoanei victimă a traficului nu constituie cauză justificativă.

Art. 211. Traficul de minori. (1) Recrutarea, transportarea, transferarea, adăpostirea sau primirea unui minor, în scopul exploatării acestuia, se pedepseşte cu închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2)[6]) Pedeapsa este închisoarea de la 5 la 12 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:

a) fapta a fost săvârşită în condiţiile art. 210 alin. (1);

b) fapta a fost săvârşită de către un funcţionar public în exerciţiul atribuţiilor de serviciu;

c) fapta a pus în pericol viaţa minorului;

d) fapta a fost săvârşită de un membru de familie al minorului;

[6]) Alin. (2) al art. 211 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 2 din O.U.G. nr. 18/2016.

e) fapta a fost săvârşită de către o persoană în a cărei îngrijire, ocrotire, educare, pază sau tratament se afla minorul, ori de o persoană care a abuzat de poziţia sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului.

(3) Consimţământul persoanei victimă a traficului nu constituie cauză justificativă.

Art. 212. Supunerea la muncă forţată sau obligatorie. Fapta de a supune o persoană, în alte cazuri decât cele prevăzute de dispoziţiile legale, la prestarea unei munci împotriva voinţei sale sau la o muncă obligatorie se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 3 ani.

Art. 213. Proxenetismul. (1) Determinarea sau înlesnirea practicării prostituţiei ori obţinerea de foloase patrimoniale de pe urma practicării prostituţiei de către una sau mai multe persoane se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) În cazul în care determinarea la începerea sau continuarea practicării prostituţiei s-a realizat prin constrângere, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Dacă faptele sunt săvârşite faţă de un minor, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu jumătate.

(4) Prin practicarea prostituţiei se înţelege întreţinerea de acte sexuale cu diferite persoane în scopul obţinerii de foloase patrimoniale pentru sine sau pentru altul.

Art. 214. Exploatarea cerşetoriei. (1) Fapta persoanei care determină un minor sau o persoană cu dizabilităţi fizice ori psihice să apeleze în mod repetat la mila publicului pentru a cere ajutor material sau beneficiază de foloase patrimoniale de pe urma acestei activităţi se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Dacă fapta este săvârşită în următoarele împrejurări:

a) de părinte, tutore, curator ori de către cel care are în îngrijire persoana care cerşeşte;

b) prin constrângere,

pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.

Art. 215. Folosirea unui minor în scop de cerşetorie. Fapta majorului care, având capacitatea de a munci, apelează în mod repetat la mila publicului, cerând ajutor material, folosindu-se în acest scop de prezenţa unui minor, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art. 216. Folosirea serviciilor unei persoane exploatate. Fapta de a utiliza serviciile prevăzute în art. 182, prestate de o persoană despre care beneficiarul ştie că este victimă a traficului de persoane ori a traficului de minori, se pedep-

seşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă.

Art. 216[1].[7]) **Folosirea prostituţiei infantile.** Întreţinerea oricărui act de natură sexuală cu un minor care practică prostituţia se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă.

Art. 217.[8]) **Sancţionarea tentativei.** Tentativa la infracţiunile prevăzute în art. 209-211, art. 213 alin. (2), art. 216 şi 216[1] se pedepseşte.

CAPITOLUL VIII
Infracţiuni contra libertăţii şi integrităţii sexuale

Art. 218. Violul. (1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal cu o persoană, săvârşit prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-şi exprima voinţa sau profitând de această stare, se pedepseşte cu închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise în condiţiile alin. (1).

(3) Pedeapsa este închisoarea de la 5 la 12 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:

a) victima se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului;

b) victima este rudă în linie directă, frate sau soră;

c)[9]) victima este un minor;

d) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;

e) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală;

f) fapta a fost săvârşită de două sau mai multe persoane împreună.

(4) Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 18 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(5) Acţiunea penală pentru fapta prevăzută în alin. (1) şi alin. (2) se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(6) Tentativa la infracţiunile prevăzute în alin. (1)-(3) se pedepseşte.

Art. 219. Agresiunea sexuală. (1) Actul de natură sexuală, altul decât cele prevăzute în art. 218, cu o persoană, săvârşit prin constrângere, punere în

---

[7]) Art. 216[1] a fost introdus prin art. I pct. 3 din O.U.G. nr. 18/2016.

[8]) Art. 217 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4 din O.U.G. nr. 18/2016.

[9]) Lit. c) de la alin. (3) al art. 218 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 5 din O.U.G. nr. 18/2016.

BCU CLUJ / TRANSILVANIA UNIVERSITY LIBRARY

imposibilitate de a se apăra sau de a-şi exprima voinţa ori profitând de această stare, se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:

a) victima se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului;

b) victima este rudă în linie directă, frate sau soră;

c)[10]) victima este un minor;

d) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;

e) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală;

f) fapta a fost săvârşită de două sau mai multe persoane împreună.

(3) Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Dacă actele de agresiune sexuală au fost precedate sau urmate de săvârşirea actelor sexuale prevăzute în art. 218 alin. (1) şi alin. (2), fapta constituie viol.

(5) Acţiunea penală pentru fapta prevăzută în alin. (1) se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(6) Tentativa la infracţiunile prevăzute în alin. (1) şi alin. (2) se pedepseşte.

Art. 220. Actul sexual cu un minor. (1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum şi orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise cu un minor cu vârsta între 13 şi 15 ani se pedepsesc cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Fapta prevăzută în alin. (1), săvârşită asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani, se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(3)[11]) Fapta prevăzută în alin. (1), comisă de un major cu un minor cu vârsta între 15 şi 18 ani, se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi dacă:

a) minorul este membru de familie al majorului;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziţia sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situaţia deosebit de vulnerabilă a acestuia, ca urmare a unui handicap psihic sau fizic ori ca urmare a unei situaţii de dependenţă;

c) fapta a pus în pericol viaţa minorului;

d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

---

[10]) Lit. c) de la alin. (2) al art. 219 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 6 din O.U.G. nr. 18/2016.

[11]) Alin. (3) şi (4) ale art. 220 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 7 din O.U.G. nr. 18/2016.

(4) Fapta prevăzută în alin. (1) şi (2) se pedepseşte cu închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi, atunci când:

a) minorul este membru de familie;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziţia sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului;

c) fapta a pus în pericol viaţa minorului;

d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

(5) Faptele prevăzute în alin. (1) şi alin. (2) nu se sancţionează dacă diferenţa de vârstă nu depăşeşte 3 ani.

(6)[12]) Tentativa la infracţiunile prevăzute în alin. (1)-(4) se pedepseşte.

Art. 221. Coruperea sexuală a minorilor. (1) Comiterea unui act de natură sexuală, altul decât cel prevăzut în art. 220, împotriva unui minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani, precum şi determinarea minorului să suporte ori să efectueze un astfel de act se pedepsesc cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi, atunci când:

a) minorul este rudă în linie directă, frate sau soră;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului;

c) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;

d)[13]) fapta a pus în pericol viaţa minorului.

(3) Actul sexual de orice natură săvârşit de un major în prezenţa unui minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

(4) Determinarea de către un major a unui minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani să asiste la comiterea unor acte cu caracter exhibiţionist ori la spectacole sau reprezentaţii în cadrul cărora se comit acte sexuale de orice natură, precum şi punerea la dispoziţia acestuia de materiale cu caracter pornografic se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(5) Faptele prevăzute în alin. (1) nu se sancţionează dacă diferenţa de vârstă nu depăşeşte 3 ani.

(6)[14]) Tentativa la infracţiunile prevăzute în alin. (1) şi (2) se pedepseşte.

Art. 222. Racolarea minorilor în scopuri sexuale. Fapta persoanei majore de a-i propune unui minor care nu a împlinit vârsta de 13 ani să se întâlnească, în scopul comiterii unui act dintre cele prevăzute în art. 220 sau art. 221,

---

[12]) Alin. (6) al art. 220 a fost introdus prin art. I pct. 8 din O.U.G. nr. 18/2016.

[13]) Lit. d) de la alin. (2) al art. 221 a fost introdusă prin art. I pct. 9 din O.U.G. nr. 18/2016.

[14]) Alin. (6) al art. 221 a fost introdus prin art. I pct. 10 din O.U.G. nr. 18/2016.

inclusiv atunci când propunerea a fost făcută prin mijloacele de transmitere la distanţă, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

Art. 223. Hărţuirea sexuală. (1) Pretinderea în mod repetat de favoruri de natură sexuală în cadrul unei relaţii de muncă sau al unei relaţii similare, dacă prin aceasta victima a fost intimidată sau pusă într-o situaţie umilitoare, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

CAPITOLUL IX
Infracţiuni ce aduc atingere domiciliului şi vieţii private

Art. 224. Violarea de domiciliu. (1) Pătrunderea fără drept, în orice mod, într-o locuinţă, încăpere, dependinţă sau loc împrejmuit ţinând de acestea, fără consimţământul persoanei care le foloseşte, ori refuzul de a le părăsi la cererea acesteia se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) În cazul în care fapta este săvârşită de o persoană înarmată, în timpul nopţii ori prin folosire de calităţi mincinoase, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani sau amenda.

(3) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 225. Violarea sediului profesional. (1) Pătrunderea fără drept, în orice mod, în oricare dintre sediile unde o persoană juridică sau fizică îşi desfăşoară activitatea profesională ori refuzul de a le părăsi la cererea persoanei îndreptăţite se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) În cazul în care fapta este săvârşită de o persoană înarmată, în timpul nopţii ori prin folosire de calităţi mincinoase, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani sau amenda.

(3) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 226. Violarea vieţii private. (1) Atingerea adusă vieţii private, fără drept, prin fotografierea, captarea sau înregistrarea de imagini, ascultarea cu mijloace tehnice sau înregistrarea audio a unei persoane aflate într-o locuinţă sau încăpere ori dependinţă ţinând de aceasta sau a unei convorbiri private se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 6 luni sau cu amendă.

(2) Divulgarea, difuzarea, prezentarea sau transmiterea, fără drept, a sunetelor, convorbirilor ori a imaginilor prevăzute în alin. (1), către o altă persoană sau către public, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(3) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(4) Nu constituie infracțiune fapta săvârșită:

a) de către cel care a participat la întâlnirea cu persoana vătămată în cadrul căreia au fost surprinse sunetele, convorbirile sau imaginile, dacă justifică un interes legitim;

b) dacă persoana vătămată a acționat explicit cu intenția de a fi văzută ori auzită de făptuitor;

c) dacă făptuitorul surprinde săvârșirea unei infracțiuni sau contribuie la dovedirea săvârșirii unei infracțiuni;

d) dacă surprinde fapte de interes public, care au semnificație pentru viața comunității și a căror divulgare prezintă avantaje publice mai mari decât prejudiciul produs persoanei vătămate.

(5) Plasarea, fără drept, de mijloace tehnice de înregistrare audio sau video, în scopul săvârșirii faptelor prevăzute în alin. (1) și alin. (2), se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

Art. 227. Divulgarea secretului profesional. (1) Divulgarea, fără drept, a unor date sau informații privind viața privată a unei persoane, de natură să aducă un prejudiciu unei persoane, de către acela care a luat cunoștință despre acestea în virtutea profesiei ori funcției și care are obligația păstrării confidențialității cu privire la aceste date, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

TITLUL II
Infracțiuni contra patrimoniului

CAPITOLUL I
Furtul

Art. 228. Furtul. (1) Luarea unui bun mobil din posesia sau detenția altuia, fără consimțământul acestuia, în scopul de a și-l însuși pe nedrept, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Fapta constituie furt și dacă bunul aparține în întregime sau în parte făptuitorului, dar în momentul săvârșirii acel bun se găsea în posesia sau detenția legitimă a altei persoane.

(3) Se consideră bunuri mobile și înscrisurile, energia electrică, precum și orice alt fel de energie care are valoare economică.

Art. 229. Furtul calificat. (1) Furtul săvârșit în următoarele împrejurări:

a) într-un mijloc de transport în comun;

b) în timpul nopții;

RO

c) de o persoană mascată, deghizată sau travestită;

d) prin efracție, escaladare sau prin folosirea fără drept a unei chei adevărate ori a unei chei mincinoase;

e) prin scoaterea din funcțiune a sistemului de alarmă ori de supraveghere,

se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Dacă furtul a fost săvârșit în următoarele împrejurări:

a) asupra unui bun care face parte din patrimoniul cultural;

b) prin violare de domiciliu sau sediu profesional;

c) de o persoană având asupra sa o armă,

pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

(3) Furtul privind următoarele categorii de bunuri:

a) țiței, gazolină, condensat, etan lichid, benzină, motorină, alte produse petroliere sau gaze naturale din conducte, depozite, cisterne ori vagoane-cisternă;

b) componente ale sistemelor de irigații;

c) componente ale rețelelor electrice;

d) un dispozitiv ori un sistem de semnalizare, alarmare ori alertare în caz de incendiu sau alte situații de urgență publică;

e) un mijloc de transport sau orice alt mijloc de intervenție la incendiu, la accidente de cale ferată, rutiere, navale sau aeriene ori în caz de dezastru;

f) instalații de siguranță și dirijare a traficului feroviar, rutier, naval, aerian și componente ale acestora, precum și componente ale mijloacelor de transport aferente;

g) bunuri prin însușirea cărora se pune în pericol siguranța traficului și a persoanelor pe drumurile publice;

h) cabluri, linii, echipamente și instalații de telecomunicații, radiocomunicații, precum și componente de comunicații,

se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani.

Art. 230. Furtul în scop de folosință. (1) Furtul care are ca obiect un vehicul, săvârșit în scopul de a-l folosi pe nedrept, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în art. 228 sau art. 229, după caz, ale cărei limite speciale se reduc cu o treime.

(2) Cu pedeapsa prevăzută în alin. (1) se sancționează folosirea fără drept a unui terminal de comunicații al altuia sau folosirea unui terminal de comunicații racordat fără drept la o rețea, dacă s-a produs o pagubă.

Art. 231. Plângerea prealabilă și împăcarea. (1) Faptele prevăzute în prezentul capitol, săvârșite între membrii de familie de către un minor în paguba tutorelui ori de către cel care locuiește împreună cu persoana vătămată sau este găzduit de aceasta, se pedepsesc numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(2) În cazul faptelor prevăzute la art. 228,art. 229 alin. (1), alin. (2) lit. b) și c) și art. 230, împăcarea înlătură răspunderea penală.

Art. 232. Sancţionarea tentativei. Tentativa la infracţiunile prevăzute în prezentul capitol se pedepseşte.

CAPITOLUL II
Tâlhăria şi pirateria

Art. 233. Tâlhăria. Furtul săvârşit prin întrebuinţarea de violenţe sau ameninţări ori prin punerea victimei în stare de inconştienţă sau neputinţă de a se apăra, precum şi furtul urmat de întrebuinţarea unor astfel de mijloace pentru păstrarea bunului furat sau pentru înlăturarea urmelor infracţiunii ori pentru ca făptuitorul să-şi asigure scăparea se pedepsesc cu închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 234. Tâlhăria calificată. (1) Tâlhăria săvârşită în următoarele împrejurări:

a) prin folosirea unei arme ori substanţe explozive, narcotice sau paralizante;

b) prin simularea de calităţi oficiale;

c) de o persoană mascată, deghizată sau travestită;

d) în timpul nopţii;

e) într-un mijloc de transport sau asupra unui mijloc de transport;

f) prin violare de domiciliu sau sediu profesional,

se pedepseşte cu închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Tâlhăria săvârşită în condiţiile art. 229 alin. (3) se pedepseşte cu închisoare de la 5 la 12 ani şi interzicerea unor drepturi.

(3) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează tâlhăria care a avut ca urmare vătămarea corporală.

Art. 235. Pirateria. (1) Furtul comis, prin violenţă sau ameninţare, de către o persoană care face parte din echipajul sau din pasagerii unei nave aflate în marea liberă, al bunurilor ce se găsesc pe acel vas sau pe o altă navă, se pedepseşte cu închisoarea de la 3 la 15 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu pedeapsa prevăzută în alin. (1) se sancţionează şi capturarea unei nave aflate în marea liberă sau faptul de a provoca, prin orice mijloc, naufragiul ori eşuarea acesteia, în scopul de a-şi însuşi încărcătura ei sau de a tâlhări persoanele aflate la bord.

(3) Dacă pirateria a avut ca urmare vătămarea corporală, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Există piraterie şi dacă fapta s-a comis pe o aeronavă sau între aeronave şi nave.

Art. 236. Tâlhăria sau pirateria urmată de moartea victimei. Dacă faptele prevăzute în art. 233-235 au avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 18 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 237. Sancţionarea tentativei. Tentativa la infracţiunile prevăzute în art. 233-235 se pedepseşte.

CAPITOLUL III
Infracţiuni contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii

Art. 238. Abuzul de încredere. (1) Însuşirea, dispunerea sau folosirea, pe nedrept, a unui bun mobil al altuia, de către cel căruia i-a fost încredinţat în baza unui titlu şi cu un anumit scop, ori refuzul de a-l restitui se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 239. Abuzul de încredere prin fraudarea creditorilor. (1) Fapta debitorului de a înstrăina, ascunde, deteriora sau distruge, în tot sau în parte, valori ori bunuri din patrimoniul său ori de a invoca acte sau datorii fictive în scopul fraudării creditorilor se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează fapta persoanei care, ştiind că nu va putea plăti, achiziţionează bunuri ori servicii producând o pagubă creditorului.

(3) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 240. Bancruta simplă. (1) Neintroducerea sau introducerea tardivă, de către debitorul persoană fizică ori de reprezentantul legal al persoanei juridice debitoare, a cererii de deschidere a procedurii insolvenţei, într-un termen care depăşeşte cu mai mult de 6 luni termenul prevăzut de lege de la apariţia stării de insolvenţă, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 241. Bancruta frauduloasă. (1) Fapta persoanei care, în frauda creditorilor:

a) falsifică, sustrage sau distruge evidenţele debitorului ori ascunde o parte din activul averii acestuia;

b) înfăţişează datorii inexistente sau prezintă în registrele debitorului, în alt act sau în situaţia financiară sume nedatorate;

c) înstrăinează, în caz de insolvenţă a debitorului, o parte din active se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

(2) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 242. Gestiunea frauduloasă. (1) Pricinuirea de pagube unei persoane, cu ocazia administrării sau conservării bunurilor acesteia, de către cel care are ori trebuie să aibă grija administrării sau conservării acelor bunuri se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Când fapta prevăzută în alin. (1) a fost săvârşită de administratorul judiciar, de lichidatorul averii debitorului sau de un reprezentant sau prepus al acestora, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.

(3) Faptele prevăzute în alin. (1) şi alin. (2) săvârşite în scopul de a dobândi un folos patrimonial se pedepsesc cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(4) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 243. Însuşirea bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor. (1) Fapta de a nu preda în termen de 10 zile un bun găsit autorităţilor sau celui care l-a pierdut sau de a dispune de acel bun ca de al său se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi însuşirea pe nedrept a unui bun mobil ce aparţine altuia, ajuns din eroare sau în mod fortuit în posesia făptuitorului, sau nepredarea acestuia în termen de 10 zile din momentul în care a cunoscut că bunul nu îi aparţine.

(3) Împăcarea înlătură răspunderea penală.

Art. 244. Înşelăciunea. (1) Inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în scopul de a obţine pentru sine sau pentru altul un folos patrimonial injust şi dacă s-a pricinuit o pagubă, se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

(2) Înşelăciunea săvârşită prin folosirea de nume sau calităţi mincinoase ori de alte mijloace frauduloase se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuşi o infracţiune, se aplică regulile privind concursul de infracţiuni.

(3) Împăcarea înlătură răspunderea penală.

Art. 245. Înşelăciunea privind asigurările. (1) Distrugerea, degradarea, aducerea în stare de neîntrebuinţare, ascunderea sau înstrăinarea unui bun asigurat împotriva distrugerii, degradării, uzurii, pierderii sau furtului, în scopul de a obţine, pentru sine sau pentru altul, suma asigurată, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Fapta persoanei care, în scopul prevăzut în alin. (1), simulează, îşi cauzează sau agravează leziuni sau vătămări corporale produse de un risc asigurat se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(3) Împăcarea înlătură răspunderea penală.

Art. 246. Deturnarea licitațiilor publice. Fapta de a îndepărta, prin constrângere sau corupere, un participant de la o licitație publică ori înțelegerea între participanți pentru a denatura prețul de adjudecare se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

Art. 247. Exploatarea patrimonială a unei persoane vulnerabile. (1) Fapta creditorului care, cu ocazia dării cu împrumut de bani sau bunuri, profitând de starea de vădită vulnerabilitate a debitorului, datorată vârstei, stării de sănătate, infirmității ori relației de dependență în care debitorul se află față de el, îl face să constituie sau să transmită, pentru sine sau pentru altul, un drept real ori de creanță de valoare vădit disproporționată față de această prestație se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Punerea unei persoane în stare de vădită vulnerabilitate prin provocarea unei intoxicații cu alcool sau cu substanțe psihoactive în scopul de a o determina să consimtă la constituirea sau transmiterea unui drept real ori de creanță sau să renunțe la un drept, dacă s-a produs o pagubă, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

Art. 248. Sancționarea tentativei. Tentativa la infracțiunile prevăzute în art. 239 alin. (1), art. 241 și art. 244-247 se pedepsește.

CAPITOLUL IV
Fraude comise prin sisteme informatice și mijloace de plată electronice

Art. 249. Frauda informatică. Introducerea, modificarea sau ștergerea de date informatice, restricționarea accesului la aceste date ori împiedicarea în orice mod a funcționării unui sistem informatic, în scopul de a obține un beneficiu material pentru sine sau pentru altul, dacă s-a cauzat o pagubă unei persoane, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

Art. 250. Efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos. (1) Efectuarea unei operațiuni de retragere de numerar, încărcare sau descărcare a unui instrument de monedă electronică ori de transfer de fonduri, prin utilizarea, fără consimțământul titularului, a unui instrument de plată electronică sau a datelor de identificare care permit utilizarea acestuia, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează efectuarea uneia dintre operațiunile prevăzute în alin. (1), prin utilizarea neautorizată a oricăror date de identificare sau prin utilizarea de date de identificare fictive.

(3) Transmiterea neautorizată către altă persoană a oricăror date de identificare, în vederea efectuării uneia dintre operațiunile prevăzute în alin. (1), se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

Art. 251. Acceptarea operațiunilor financiare efectuate în mod fraudulos. (1) Acceptarea unei operațiuni de retragere de numerar, încărcare sau descărcare a unui instrument de monedă electronică ori de transfer de fonduri, cunoscând că este efectuată prin folosirea unui instrument de plată electronică falsificat sau utilizat fără consimțământul titularului său, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează acceptarea uneia dintre operațiunile prevăzute în alin. (1), cunoscând că este efectuată prin utilizarea neautorizată a oricăror date de identificare sau prin utilizarea de date de identificare fictive.

Art. 252. Sancționarea tentativei. Tentativa la infracțiunile prevăzute în prezentul capitol se pedepsește.

CAPITOLUL V
Distrugerea și tulburarea de posesie

Art. 253. Distrugerea. (1) Distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare a unui bun aparținând altuia ori împiedicarea luării măsurilor de conservare sau de salvare a unui astfel de bun, precum și înlăturarea măsurilor luate se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Distrugerea unui înscris sub semnătură privată, care aparține în tot sau în parte altei persoane și servește la dovedirea unui drept de natură patrimonială, dacă prin aceasta s-a produs o pagubă, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(3) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) privește bunuri care fac parte din patrimoniul cultural, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.

(4) Distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare a unui bun, săvârșită prin incendiere, explozie ori prin orice alt asemenea mijloc și dacă este de natură să pună în pericol alte persoane sau bunuri, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(5) Dispozițiile prevăzute în alin. (3) și alin. (4) se aplică chiar dacă bunul aparține făptuitorului.

(6) Pentru faptele prevăzute în alin. (1) și alin. (2) acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(7) Tentativa faptelor prevăzute în alin. (3) și alin. (4) se pedepsește.

Art. 254. Distrugerea calificată. (1) Dacă faptele prevăzute în art. 253 au avut ca urmare un dezastru, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Dezastrul constă în distrugerea sau degradarea unor bunuri imobile ori a unor lucrări, echipamente, instalații sau componente ale acestora și care

a avut ca urmare moartea sau vătămarea corporală a două sau mai multor persoane.

Art. 255. Distrugerea din culpă. (1) Distrugerea, degradarea ori aducerea în stare de neîntrebuinţare, din culpă, a unui bun, chiar dacă acesta aparţine făptuitorului, în cazul în care fapta este săvârşită prin incendiere, explozie sau prin orice alt asemenea mijloc şi dacă este de natură să pună în pericol alte persoane sau bunuri, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Dacă faptele au avut ca urmare un dezastru, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 12 ani.

Art. 256. Tulburarea de posesie. (1) Ocuparea, în întregime sau în parte, fără drept, prin violenţă sau ameninţare ori prin desfiinţarea sau strămutarea semnelor de hotar, a unui imobil aflat în posesia altuia se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

(2) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

CAPITOLUL VI
Infracţiuni care au produs consecinţe deosebit de grave15))

Art. 256[1]. Faptele care au produs consecinţe deosebit de grave. Dacă faptele prevăzute la art. 228, 229, 233, 234, 235, 239, 242, 244, 245, 247, art. 249-251 au produs consecinţe deosebit de grave, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege se majorează cu jumătate.

TITLUL III
Infracţiuni privind autoritatea şi frontiera de stat

CAPITOLUL I
Infracţiuni contra autorităţii

Art. 257. Ultrajul. (1) Ameninţarea săvârşită nemijlocit sau prin mijloace de comunicare directă, lovirea sau alte violenţe, vătămarea corporală, loviturile sau vătămările cauzatoare de moarte ori omorul săvârşite împotriva unui funcţionar public care îndeplineşte o funcţie ce implică exerciţiul autorităţii de stat, aflat în exercitarea atribuţiilor de serviciu sau în legătură cu exercitarea acestor atribuţii, se sancţionează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracţiune, ale cărei limite speciale se majorează cu o treime.

---

15) Capitolul VI care cuprinde art. 256[1] a fost introdus prin art. I pct. 11 din O.U.G. nr. 18/2016.

(2) Săvârşirea unei infracţiuni împotriva unui funcţionar public care îndeplineşte o funcţie ce implică exerciţiul autorităţii de stat ori asupra bunurilor acestuia, în scop de intimidare sau de răzbunare, în legătură cu exercitarea atribuţiilor de serviciu, se sancţionează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracţiune, ale cărei limite speciale se majorează cu o treime.

(3) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează faptele comise în condiţiile alin. (2), dacă privesc un membru de familie al funcţionarului public.

(4) Faptele prevăzute în alin. (1)-(3), comise asupra unui poliţist sau jandarm, aflat în exercitarea atribuţiilor de serviciu sau în legătură cu exercitarea acestor atribuţii, se sancţionează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracţiune, ale cărei limite se majorează cu jumătate.

Art. 258. Uzurparea de calităţi oficiale. (1) Folosirea fără drept a unei calităţi oficiale care implică exerciţiul autorităţii de stat, însoţită sau urmată de îndeplinirea vreunui act legat de acea calitate, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează fapta funcţionarului public care continuă să exercite o funcţie ce implică exerciţiul autorităţii de stat, după ce a pierdut acest drept conform legii.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) sau alin. (2) au fost săvârşite de o persoană care poartă, fără drept, uniforme sau semne distinctive ale unei autorităţi publice, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.

Art. 259. Sustragerea sau distrugerea de înscrisuri. (1) Sustragerea ori distrugerea unui înscris care se află în păstrarea ori în deţinerea unei persoane dintre cele prevăzute în art. 176 sau art. 175 alin. (2) se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Dacă fapta este săvârşită de un funcţionar public în exercitarea atribuţiilor de serviciu, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

(3) Tentativa se pedepseşte.

Art. 260. Ruperea de sigilii. (1) Înlăturarea ori distrugerea unui sigiliu legal aplicat se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Dacă fapta a fost săvârşită de custode, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 2 ani sau amenda.

Art. 261. Sustragerea de sub sechestru. (1) Sustragerea unui bun care este legal sechestrat se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Dacă fapta a fost săvârşită de custode, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 2 ani sau amenda.

CAPITOLUL II
Infracțiuni privind frontiera de stat

Art. 262. Trecerea frauduloasă a frontierei de stat. (1) Intrarea sau ieşirea din țară prin trecerea ilegală a frontierei de stat a României se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) a fost săvârşită:

a) în scopul sustragerii de la tragerea la răspundere penală sau de la executarea unei pedepse ori a unei măsuri educative, privative de libertate;

b) de către un străin declarat indezirabil ori căruia i-a fost interzis în orice mod dreptul de intrare sau de şedere în țară,

pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.

(3) Tentativa se pedepseşte.

(4) Fapta prevăzută în alin. (1), săvârşită de o victimă a traficului de persoane sau de minori, nu se pedepseşte.

Art. 263. Traficul de migranți. (1) Racolarea, îndrumarea, călăuzirea, transportarea, transferarea sau adăpostirea unei persoane, în scopul trecerii frauduloase a frontierei de stat a României, se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(2) Când fapta a fost săvârşită:

a) în scopul de a obține, direct sau indirect, un folos patrimonial;

b) prin mijloace care pun în pericol viața, integritatea sau sănătatea migrantului;

c) prin supunerea migrantului la tratamente inumane sau degradante,

pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Tentativa se pedepseşte.

Art. 264. Facilitarea şederii ilegale în România. (1) Fapta persoanei care facilitează, prin orice mijloace, rămânerea ilegală pe teritoriul României a unei persoane, victimă a unei infracțiuni de trafic de persoane, de minori sau de migranți, care nu are cetățenia română şi nici domiciliul în România, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi. Dacă mijlocul folosit constituie prin el însuşi o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

(2) Când fapta a fost săvârşită:

a) în scopul de a obține, direct sau indirect, un folos patrimonial;

b) de către un funcționar public aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Când faptele prevăzute în alin. (1) şi alin. (2) sunt săvârşite cu privire la un alt străin aflat ilegal pe teritoriul României, limitele speciale ale pedepsei se reduc cu o treime.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 265. Sustragerea de la măsurile de îndepărtare de pe teritoriul României. Sustragerea de la executarea obligaţiilor instituite de autorităţile competente, de către străinul faţă de care s-a dispus măsura îndepărtării de pe teritoriul României ori a fost dispusă interzicerea dreptului de şedere, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

TITLUL IV
Infracţiuni contra înfăptuirii justiţiei

Art. 266. Nedenunţarea. (1) Fapta persoanei care, luând cunoştinţă de comiterea unei fapte prevăzute de legea penală contra vieţii sau care a avut ca urmare moartea unei persoane, nu înştiinţează de îndată autorităţile se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Nedenunţarea săvârşită de un membru de familie nu se pedepseşte.

(3) Nu se pedepseşte persoana care, înainte de punerea în mişcare a acţiunii penale împotriva unei persoane pentru săvârşirea faptei nedenunţate, încunoştinţează autorităţile competente despre aceasta sau care, chiar după punerea în mişcare a acţiunii penale, a înlesnit tragerea la răspundere penală a autorului sau a participanţilor.

Art. 267. Omisiunea sesizării. (1) Funcţionarul public care, luând cunoştinţă de săvârşirea unei fapte prevăzute de legea penală în legătură cu serviciul în cadrul căruia îşi îndeplineşte sarcinile, omite sesizarea de îndată a organelor de urmărire penală se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Când fapta este săvârşită din culpă, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la un an sau amenda.

Art. 268. Inducerea în eroare a organelor judiciare. (1) Sesizarea penală, făcută prin denunţ sau plângere, cu privire la existenţa unei fapte prevăzute de legea penală ori în legătură cu săvârşirea unei asemenea fapte de către o anumită persoană, cunoscând că aceasta este nereală, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Producerea sau ticluirea de probe nereale, în scopul de a dovedi existenţa unei fapte prevăzute de legea penală ori săvârşirea acesteia de către o anumită persoană, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(3) Nu se pedepseşte persoana care a săvârşit inducerea în eroare a organelor judiciare, dacă declară, înainte de reţinerea, arestarea sau de punerea în mişcare a acţiunii penale împotriva celui faţă de care s-a făcut denunţul sau plângerea ori s-au produs probele, că denunţul, plângerea sau probele sunt nereale.

Art. 269. Favorizarea făptuitorului. (1) Ajutorul dat făptuitorului în scopul împiedicării sau îngreunării cercetărilor într-o cauză penală, tragerii la

răspundere penală, executării unei pedepse sau măsuri privative de libertate se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

(2) Pedeapsa aplicată favorizatorului nu poate fi mai mare decât pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârşită de autor.

(3) Favorizarea săvârşită de un membru de familie nu se pedepseşte.

Art. 270. Tăinuirea. (1) Primirea, dobândirea, transformarea ori înlesnirea valorificării unui bun, de către o persoană care fie a cunoscut, fie a prevăzut din împrejurările concrete că acesta provine din săvârşirea unei fapte prevăzute de legea penală, chiar fără a cunoaşte natura acesteia, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

(2) Pedeapsa aplicată tăinuitorului nu poate fi mai mare decât pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârşită de autor.

(3) Tăinuirea săvârşită de un membru de familie nu se pedepseşte.

Art. 271. Obstrucţionarea justiţiei. (1) Persoana care, fiind avertizată asupra consecinţelor faptei sale:

a) împiedică, fără drept, organul de urmărire sau instanţa să efectueze, în condiţiile legii, un act procedural;

b) refuză să pună la dispoziţia organului de urmărire penală, instanţei sau judecătorului sindic, în tot sau în parte, datele, informaţiile, înscrisurile sau bunurile deţinute, care i-au fost solicitate în mod explicit, în condiţiile legii, în vederea soluţionării unei cauze, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Dispoziţiile alin. (1) nu se aplică în cazul persoanei urmărite sau judecate pentru infracţiunea care formează obiectul procesului penal.

Art. 272. Influenţarea declaraţiilor. (1) Încercarea de a determina sau determinarea unei persoane, indiferent de calitatea acesteia, prin corupere, prin constrângere ori prin altă faptă cu efect vădit intimidant, săvârşită asupra sa ori asupra unui membru de familie al acesteia, să nu sesizeze organele de urmărire penală, să nu dea declaraţii, să îşi retragă declaraţiile, să dea declaraţii mincinoase ori să nu prezinte probe, într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură judiciară, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani. Dacă actul de intimidare sau corupere constituie prin el însuşi o infracţiune, se aplică regulile privind concursul de infracţiuni.

(2) Nu constituie infracţiune înţelegerea patrimonială dintre infractor şi persoana vătămată, intervenită în cazul infracţiunilor pentru care acţiunea penală se pune în mişcare la plângere prealabilă sau pentru care intervine împăcarea.

Art. 273. Mărturia mincinoasă. (1) Fapta martorului care, într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură în care se ascultă martori, face afirmaţii mincinoase ori nu spune tot ce ştie în legătură cu faptele sau împreju-

rările esențiale cu privire la care este întrebat se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Mărturia mincinoasă săvârșită:

a) de un martor cu identitate protejată ori aflat în Programul de protecție a martorilor;

b) de un investigator sub acoperire;

c) de o persoană care întocmește un raport de expertiză ori de un interpret;

d) în legătură cu o faptă pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață ori închisoarea de 10 ani sau mai mare

se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(3) Autorul nu se pedepsește dacă își retrage mărturia, în cauzele penale înainte de reținere, arestare sau de punerea în mișcare a acțiunii penale ori în alte cauze înainte de a se fi pronunțat o hotărâre sau de a se fi dat o altă soluție, ca urmare a mărturiei mincinoase.

Art. 274. Răzbunarea pentru ajutorul dat justiției. Săvârșirea unei infracțiuni împotriva unei persoane ori a unui membru de familie al acesteia, pe motiv că a sesizat organele de urmărire penală, a dat declarații ori a prezentat probe într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură dintre cele prevăzute în art. 273, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune, ale cărei limite speciale se majorează cu o treime.

Art. 275. Sustragerea sau distrugerea de probe ori de înscrisuri. (1) Sustragerea, distrugerea, reținerea, ascunderea ori alterarea de mijloace materiale de probă sau de înscrisuri, în scopul de a împiedica aflarea adevărului într-o procedură judiciară, se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează împiedicarea, în orice alt mod, ca un înscris necesar soluționării unei cauze, emis de către un organ judiciar sau adresat acestuia, să ajungă la destinatar.

Art. 276.[16] **Presiuni asupra justiției.** *Abrogat.*

Art. 277. Compromiterea intereselor justiției. (1) Divulgarea, fără drept, de informații confidențiale privind data, timpul, locul, modul sau mijloacele prin care urmează să se administreze o probă, de către un magistrat sau un alt funcționar public care a luat cunoștință de acestea în virtutea funcției, dacă prin aceasta poate fi îngreunată sau împiedicată urmărirea penală, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Dezvăluirea, fără drept, de mijloace de probă sau de înscrisuri oficiale dintr-o cauză penală, înainte de a se dispune o soluție de netrimitere în judecată ori de soluționare definitivă a cauzei, de către un funcționar public care a luat

[16] Art. 276 a fost abrogat prin art. unic din Legea nr. 159/2014.

cunoştinţă de acestea în virtutea funcţiei, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

(3) Dezvăluirea, fără drept, de informaţii dintr-o cauză penală, de către un martor, expert sau interpret, atunci când această interdicţie este impusă de legea de procedură penală, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

(4) Nu constituie infracţiune fapta prin care sunt divulgate ori dezvăluite acte sau activităţi vădit ilegale comise de autorităţi într-o cauză penală.

Art. 278. Încălcarea solemnităţii şedinţei. Întrebuinţarea de cuvinte ori gesturi jignitoare sau obscene, de natură să perturbe activitatea instanţei, de către o persoană care participă sau asistă la o procedură care se desfăşoară în faţa instanţei, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.

Art. 279. Ultrajul judiciar. (1) Ameninţarea, lovirea sau alte violenţe, vătămarea corporală, loviturile sau vătămările cauzatoare de moarte ori omorul, săvârşite împotriva unui judecător sau procuror aflat în exercitarea atribuţiilor de serviciu, se sancţionează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracţiune, ale cărei limite speciale se majorează cu jumătate.

(2) Săvârşirea unei infracţiuni împotriva unui judecător sau procuror ori împotriva bunurilor acestuia, în scop de intimidare sau de răzbunare, în legătură cu exercitarea atribuţiilor de serviciu, se sancţionează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracţiune, ale cărei limite speciale se majorează cu jumătate.

(3) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează faptele comise în condiţiile alin. (2), dacă privesc un membru de familie al judecătorului sau al procurorului.

(4) Dispoziţiile alin. (1)-(3) se aplică în mod corespunzător şi faptelor comise împotriva unui avocat în legătură cu exercitarea profesiei.

Art. 280. Cercetarea abuzivă. (1) Întrebuinţarea de promisiuni, ameninţări sau violenţe împotriva unei persoane urmărite sau judecate într-o cauză penală, de către un organ de cercetare penală, un procuror sau un judecător, pentru a o determina să dea ori să nu dea declaraţii, să dea declaraţii mincinoase ori să îşi retragă declaraţiile, se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcţie publică.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează producerea, falsificarea ori ticluirea de probe nereale de către un organ de cercetare penală, un procuror sau un judecător.

Art. 281. Supunerea la rele tratamente. (1) Supunerea unei persoane la executarea unei pedepse, măsuri de siguranţă sau educative în alt mod decât cel prevăzut de dispoziţiile legale se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani şi interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcţie publică.

(2) Supunerea la tratamente degradante ori inumane a unei persoane aflate în stare de reţinere, deţinere ori în executarea unei măsuri de siguranţă sau educative, privative de libertate, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani şi interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcţie publică.

Art. 282. Tortura. (1) Fapta funcţionarului public care îndeplineşte o funcţie ce implică exerciţiul autorităţii de stat sau a altei persoane care acţionează la instigarea sau cu consimţământul expres ori tacit al acestuia de a provoca unei persoane puternice suferinţe fizice ori psihice:

a) în scopul obţinerii de la această persoană sau de la o terţă persoană informaţii sau declaraţii;

b) în scopul pedepsirii ei pentru un act pe care aceasta sau o terţă persoană l-a comis ori este bănuită că l-a comis;

c) în scopul de a o intimida sau de a face presiuni asupra ei ori de a intimida sau a face presiuni asupra unei terţe persoane;

d) pe un motiv bazat pe orice formă de discriminare,

se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) a avut ca urmare o vătămare corporală, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Tortura ce a avut ca urmare moartea victimei se pedepseşte cu închisoarea de la 15 la 25 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Tentativa la infracţiunea prevăzută în alin. (1) se pedepseşte.

(5) Nicio împrejurare excepţională, oricare ar fi ea, fie că este vorba de stare de război sau de ameninţări cu războiul, de instabilitate politică internă sau de orice altă stare de excepţie, nu poate fi invocată pentru a justifica tortura. De asemenea, nu poate fi invocat ordinul superiorului ori al unei autorităţi publice.

(6) Nu constituie tortură durerea sau suferinţele ce rezultă exclusiv din sancţiuni legale şi care sunt inerente acestor sancţiuni sau sunt ocazionate de ele.

Art. 283. Represiunea nedreaptă. (1) Fapta de a pune în mişcare acţiunea penală, de a lua o măsură preventivă neprivativă de libertate ori de a trimite în judecată o persoană, ştiind că este nevinovată, se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la 3 ani şi interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcţie publică.

(2) Reţinerea sau arestarea ori condamnarea unei persoane, ştiind că este nevinovată, se pedepseşte cu închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcţie publică.

Art. 284. Asistenţa şi reprezentarea neloială. (1) Fapta avocatului sau a reprezentantului unei persoane care, în înţelegere frauduloasă cu o persoană

cu interese contrare în aceeaşi cauză, în cadrul unei proceduri judiciare sau notariale, vatămă interesele clientului sau ale persoanei reprezentate se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează înţelegerea frauduloasă dintre avocat sau reprezentantul unei persoane şi un terţ interesat de soluţia ce se va pronunţa în cauză, în scopul vătămării intereselor clientului sau ale persoanei reprezentate.

(3) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 285. Evadarea. (1) Evadarea din starea legală de reţinere sau de deţinere se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

(2) Când evadarea este săvârşită prin folosire de violenţe sau arme, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Se consideră evadare:

a) neprezentarea nejustificată a persoanei condamnate la locul de deţinere, la expirarea perioadei în care s-a aflat legal în stare de libertate;

b) părăsirea, fără autorizare, de către persoana condamnată, a locului de muncă, aflat în exteriorul locului de deţinere.

(4) Pedeapsa aplicată pentru infracţiunea de evadare se adaugă la restul rămas neexecutat din pedeapsă la data evadării.

(5) Tentativa la infracţiunile prevăzute în alin. (1) şi alin. (2) se pedepseşte.

Art. 286. Înlesnirea evadării. (1) Înlesnirea prin orice mijloace a evadării se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Înlesnirea evadării:

a) săvârşită prin folosire de violenţe, arme, substanţe narcotice sau paralizante;

b) a două sau mai multor persoane în aceeaşi împrejurare;

c) unei persoane reţinute sau arestate pentru o infracţiune sancţionată de lege cu pedeapsa detenţiunii pe viaţă ori cu pedeapsa închisorii de 10 ani sau mai mare ori condamnate la o astfel de pedeapsă se sancţionează cu închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) şi alin. (2) sunt săvârşite de o persoană care avea îndatorirea de a-l păzi pe cel reţinut sau deţinut, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

(4) Înlesnirea evadării, săvârşită din culpă, de către o persoană care avea îndatorirea de a-l păzi pe cel care a evadat, se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la 2 ani.

(5) Tentativa la infracţiunile prevăzute în alin. (1)-(3) se pedepseşte.

Art. 287. Nerespectarea hotărârilor judecătoreşti. (1) Nerespectarea unei hotărâri judecătoreşti săvârşită prin:

a) împotrivirea la executare, prin opunerea de rezistență față de organul de executare;

b) refuzul organului de executare de a pune în aplicare o hotărâre judecătorească, prin care este obligat să îndeplinească un anumit act;

c) refuzul de a sprijini organul de executare în punerea în aplicare a hotărârii, de către persoanele care au această obligație conform legii;

d) neexecutarea hotărârii judecătorești prin care s-a dispus reintegrarea în muncă a unui salariat;

e) neexecutarea hotărârii judecătorești privind plata salariilor în termen de 15 zile de la data cererii de executare adresate angajatorului de către partea interesată;

f) nerespectarea hotărârilor judecătorești privind stabilirea, plata, actualizarea și recalcularea pensiilor;

g) împiedicarea unei persoane de a folosi, în tot sau în parte, un imobil deținut în baza unei hotărâri judecătorești, de către cel căruia îi este opozabilă hotărârea;

h)[17] nerespectarea unei măsuri de protecție dispuse în executarea unui ordin european de protecție,

se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) În cazul faptelor prevăzute în lit. d)-g), acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(3)[18] În cazul faptei prevăzute la alin. (1) lit. h), împăcarea părților înlătură răspunderea penală.

Art. 288. Neexecutarea sancțiunilor penale. (1) Sustragerea de la executare ori neexecutarea conform legii a unei pedepse complementare ori accesorii sau a măsurii de siguranță prevăzute în art. 108 lit. b) și lit. c), de către persoana fizică față de care s-au dispus aceste sancțiuni, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(2) Sustragerea de la executarea unei măsuri educative privative de libertate prin părăsirea fără drept a centrului educativ sau a centrului de detenție ori prin neprezentarea după expirarea perioadei în care s-a aflat legal în stare de libertate se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(3) Neexecutarea, de către mandatar sau administrator, a pedepselor complementare aplicate unei persoane juridice dintre cele prevăzute în art. 141 se pedepsește cu amendă.

RO

---

[17] Lit. h) de la alin. (1) al art. 287 a fost introdusă prin art. 25 pct. 1 din Legea nr. 151/2016.

[18] Alin. (3) al art. 287 a fost introdus prin art. 25 pct. 2 din Legea nr. 151/2016.

TITLUL V
Infracțiuni de corupție și de serviciu

CAPITOLUL I
Infracțiuni de corupție

Art. 289. Luarea de mită. (1) Fapta funcționarului public care, direct ori indirect, pentru sine sau pentru altul, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică ori de a exercita profesia sau activitatea în executarea căreia a săvârșit fapta.

(2) Fapta prevăzută în alin. (1), săvârșită de una dintre persoanele prevăzute în art. 175 alin. (2), constituie infracțiune numai când este comisă în legătură cu neîndeplinirea, întârzierea îndeplinirii unui act privitor la îndatoririle sale legale sau în legătură cu efectuarea unui act contrar acestor îndatoriri.

(3) Banii, valorile sau orice alte bunuri primite sunt supuse confiscării, iar când acestea nu se mai găsesc, se dispune confiscarea prin echivalent.

Art. 290. Darea de mită. (1) Promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, în condițiile arătate în art. 289, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(2) Fapta prevăzută în alin. (1) nu constituie infracțiune atunci când mituitorul a fost constrâns prin orice mijloace de către cel care a luat mita.

(3) Mituitorul nu se pedepsește dacă denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta.

(4) Banii, valorile sau orice alte bunuri date se restituie persoanei care le-a dat, dacă acestea au fost date în cazul prevăzut în alin. (2) sau date după denunțul prevăzut în alin. (3).

(5) Banii, valorile sau orice alte bunuri oferite sau date sunt supuse confiscării, iar când acestea nu se mai găsesc, se dispune confiscarea prin echivalent.

Art. 291. Traficul de influență. (1) Pretinderea, primirea ori acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public și care promite că îl va determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(2) Banii, valorile sau orice alte bunuri primite sunt supuse confiscării, iar când acestea nu se mai găsesc, se dispune confiscarea prin echivalent.

Art. 292. Cumpărarea de influență. (1) Promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, pentru sine sau pentru altul, direct ori indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public, pentru a-l determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Făptuitorul nu se pedepsește dacă denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta.

(3) Banii, valorile sau orice alte bunuri se restituie persoanei care le-a dat, dacă au fost date după denunțul prevăzut în alin. (2).

(4) Banii, valorile sau orice alte bunuri date sau oferite sunt supuse confiscării, iar dacă acestea nu se mai găsesc, se dispune confiscarea prin echivalent.

Art. 293. Fapte săvârșite de către membrii instanțelor de arbitraj sau în legătură cu aceștia. Dispozițiile art. 289 și art. 290 se aplică în mod corespunzător și persoanelor care, pe baza unui acord de arbitraj, sunt chemate să pronunțe o hotărâre cu privire la un litigiu ce le este dat spre soluționare de către părțile la acest acord, indiferent dacă procedura arbitrală se desfășoară în baza legii române ori în baza unei alte legi.

Art. 294. Fapte săvârșite de către funcționari străini sau în legătură cu aceștia. Prevederile prezentului capitol se aplică în privința următoarelor persoane, dacă, prin tratatele internaționale la care România este parte, nu se dispune altfel:

a) funcționarilor sau persoanelor care își desfășoară activitatea pe baza unui contract de muncă ori altor persoane care exercită atribuții similare în cadrul unei organizații publice internaționale la care România este parte;

b) membrilor adunărilor parlamentare ale organizațiilor internaționale la care România este parte;

c) funcționarilor sau persoanelor care își desfășoară activitatea pe baza unui contract de muncă ori altor persoane care exercită atribuții similare, în cadrul Uniunii Europene;

d) persoanelor care exercită funcții juridice în cadrul instanțelor internaționale a căror competență este acceptată de România, precum și funcționarilor de la grefele acestor instanțe;

e) funcționarilor unui stat străin;

f) membrilor adunărilor parlamentare sau administrative ale unui stat străin;

g) juraților din cadrul unor instanțe străine.

CAPITOLUL II
Infracțiuni de serviciu

Art. 295. Delapidarea. (1) Însuşirea, folosirea sau traficarea de către un funcționar public, în interesul său ori pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Art. 296. Purtarea abuzivă. (1) Întrebuințarea de expresii jignitoare față de o persoană de către cel aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 6 luni sau cu amendă.

(2) Amenințarea ori lovirea sau alte violențe săvârşite în condițiile alin. (1) se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune, ale cărei limite speciale se majorează cu o treime.

Art. 297. Abuzul în serviciu. (1) Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplineşte un act sau îl îndeplineşte în mod defectuos şi prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează şi fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, îngrădeşte exercitarea unui drept al unei persoane ori creează pentru aceasta o situație de inferioritate pe temei de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, apartenență politică, avere, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA.

Art. 298. Neglijența în serviciu. Încălcarea din culpă de către un funcționar public a unei îndatoriri de serviciu, prin neîndeplinirea acesteia sau prin îndeplinirea ei defectuoasă, dacă prin aceasta se cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

Art. 299. Folosirea abuzivă a funcției în scop sexual. (1) Fapta funcționarului public care, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini, a urgenta ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri, pretinde ori obține favoruri de natură sexuală de la o persoană interesată direct sau indirect de efectele acelui act de serviciu se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani şi interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică sau de a exercita profesia ori activitatea în executarea căreia a săvârşit fapta.

(2) Pretinderea sau obținerea de favoruri de natură sexuală de către un funcționar public care se prevalează sau profită de o situație de autoritate ori de superioritate asupra victimei, ce decurge din funcția deținută, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică sau de a exercita profesia sau activitatea în executarea căreia a săvârșit fapta.

Art. 300. Uzurparea funcției. Fapta funcționarului public care, în timpul serviciului, îndeplinește un act ce nu intră în atribuțiile sale, dacă prin aceasta s-a produs una dintre urmările prevăzute în art. 297, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

Art. 301.[19] **Folosirea funcției pentru favorizarea unor persoane.** (1) Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a îndeplinit un act prin care s-a obținut un folos patrimonial pentru sine, pentru soțul său, pentru o rudă ori un afin până la gradul II inclusiv se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică pe o perioadă de 3 ani.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazurile în care actul sau decizia se referă la următoarele situații:

a) emiterea, aprobarea sau adoptarea actelor normative;

b) exercitarea unui drept recunoscut de lege sau în îndeplinirea unei obligații impuse de lege, cu respectarea condițiilor și limitelor prevăzute de aceasta.

Art. 302. Violarea secretului corespondenței. (1) Deschiderea, sustragerea, distrugerea sau reținerea, fără drept, a unei corespondențe adresate altuia, precum și divulgarea fără drept a conținutului unei asemenea corespondențe, chiar atunci când aceasta a fost trimisă deschisă ori a fost deschisă din greșeală, se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Interceptarea, fără drept, a unei convorbiri sau a unei comunicări efectuate prin telefon sau prin orice mijloc electronic de comunicații se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) și alin. (2) au fost săvârșite de un funcționar public care are obligația legală de a respecta secretul profesional și confidențialitatea informațiilor la care are acces, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea unor drepturi.

(4) Divulgarea, difuzarea, prezentarea sau transmiterea, către o altă persoană sau către public, fără drept, a conținutului unei convorbiri sau comunicări interceptate, chiar în cazul în care făptuitorul a luat cunoștință de aceasta din greșeală sau din întâmplare, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

[19] Art. 301 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 193/2017.

(5) Nu constituie infracţiune fapta săvârşită:

a) dacă făptuitorul surprinde săvârşirea unei infracţiuni sau contribuie la dovedirea săvârşirii unei infracţiuni;

b) dacă surprinde fapte de interes public, care au semnificaţie pentru viaţa comunităţii şi a căror divulgare prezintă avantaje publice mai mari decât prejudiciul produs persoanei vătămate.

(6) Deţinerea sau confecţionarea, fără drept, de mijloace specifice de interceptare ori de înregistrare a comunicaţiilor se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(7) Pentru faptele prevăzute la alin. (1), acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 303. Divulgarea informaţiilor secrete de stat. (1) Divulgarea, fără drept, a unor informaţii secrete de stat, de către cel care le cunoaşte datorită atribuţiilor de serviciu, dacă prin aceasta sunt afectate interesele unei persoane juridice dintre cele prevăzute în art. 176, se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Deţinerea, fără drept, în afara îndatoririlor de serviciu, a unui document ce conţine informaţii secrete de stat, dacă poate afecta activitatea uneia dintre persoanele juridice prevăzute în art. 176, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(3) Persoana care deţine un document ce conţine informaţii secrete de stat, care poate afecta activitatea uneia dintre persoanele juridice prevăzute în art. 176, nu se pedepseşte dacă predă de îndată documentul la organul sau instituţia emitentă.

Art. 304. Divulgarea informaţiilor secrete de serviciu sau nepublice. (1) Divulgarea, fără drept, a unor informaţii secrete de serviciu sau care nu sunt destinate publicităţii, de către cel care le cunoaşte datorită atribuţiilor de serviciu, dacă prin aceasta sunt afectate interesele sau activitatea unei persoane, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Divulgarea, fără drept, a unor informaţii secrete de serviciu sau care nu sunt destinate publicităţii, de către cel care ia cunoştinţă de acestea, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

(3) Dacă, urmare a faptei prevăzute în alin. (1) şi alin. (2), s-a săvârşit o infracţiune împotriva investigatorului sub acoperire, a martorului protejat sau a persoanei incluse în Programul de protecţie a martorilor, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani, iar dacă s-a comis cu intenţie o infracţiune contra vieţii, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 12 ani.

Art. 305. Neglijenţa în păstrarea informaţiilor. (1) Neglijenţa care are drept urmare distrugerea, alterarea, pierderea sau sustragerea unui document ce conţine informaţii secrete de stat, precum şi neglijenţa care a prilejuit altei

persoane aflarea unei asemenea informaţii se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează faptele prevăzute în art. 303 alin. (1) şi art. 304, dacă au fost săvârşite din culpă.

Art. 306. Obţinerea ilegală de fonduri. (1) Folosirea ori prezentarea de documente sau date false, inexacte ori incomplete, pentru primirea aprobărilor sau garanţiilor necesare acordării finanţărilor obţinute sau garantate din fonduri publice, dacă are ca rezultat obţinerea pe nedrept a acestor fonduri, se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Art. 307. Deturnarea de fonduri. (1) Schimbarea destinaţiei fondurilor băneşti ori a resurselor materiale alocate unei autorităţi publice sau instituţii publice, fără respectarea prevederilor legale, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinaţiei fondurilor provenite din finanţările obţinute sau garantate din fonduri publice.

(3) Tentativa se pedepseşte.

Art. 308. Infracţiuni de corupţie şi de serviciu comise de alte persoane. (1)[20] Dispoziţiile art. 289-292, 295, 297-300 şi art. 304 privitoare la funcţionarii publici se aplică în mod corespunzător şi faptelor săvârşite de către sau în legătură cu persoanele care exercită, permanent ori temporar, cu sau fără o remuneraţie, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice prevăzute la art. 175 alin. (2) ori în cadrul oricărei persoane juridice.

(2) În acest caz, limitele speciale ale pedepsei se reduc cu o treime.

Art. 309. Faptele care au produs consecinţe deosebit de grave. Dacă faptele prevăzute în art. 295, art. 297, art. 298, art. 300, art. 303, art. 304, art. 306 sau art. 307 au produs consecinţe deosebit de grave, limitele speciale ale pedepsei prevăzute de lege se majorează cu jumătate.

[20] Alin. (1) al art. 308 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 193/2017.

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

TITLUL VI
Infracțiuni de fals

CAPITOLUL I
Falsificarea de monede, timbre sau de alte valori

Art. 310. Falsificarea de monede. (1) Falsificarea de monedă cu valoare circulatorie se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează falsificarea unei monede, emise de către autoritățile competente, înainte de punerea oficială în circulație a acesteia.

(3) Tentativa se pedepsește.

Art. 311. Falsificarea de titluri de credit sau instrumente de plată. (1) Falsificarea de titluri de credit, titluri sau instrumente pentru efectuarea plăților sau a oricăror altor titluri ori valori asemănătoare se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) privește un instrument de plată electronică, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Tentativa se pedepsește.

Art. 312. Falsificarea de timbre sau efecte poștale. (1) Falsificarea de timbre de orice fel, mărci poștale, plicuri poștale, cărți poștale sau cupoane răspuns internațional se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepsește.

Art. 313. Punerea în circulație de valori falsificate. (1) Punerea în circulație a valorilor falsificate prevăzute în art. 310-312, precum și primirea, deținerea sau transmiterea acestora, în vederea punerii lor în circulație, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea de falsificare prin care au fost produse.

(2) Punerea în circulație a valorilor falsificate prevăzute în art. 310-312, săvârșită de către autor sau un participant la infracțiunea de falsificare, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea de falsificare prin care au fost produse.

(3) Repunerea în circulație a uneia dintre valorile prevăzute în art. 310-312, de către o persoană care a constatat, ulterior intrării în posesia acesteia, că este falsificată, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea de falsificare prin care au fost produse, ale cărei limite speciale se reduc la jumătate.

(4) Tentativa se pedepsește.

CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

Art. 314. Deținerea de instrumente în vederea falsificării de valori. (1) Fabricarea, primirea, deținerea sau transmiterea de instrumente sau materiale cu scopul de a servi la falsificarea valorilor sau titlurilor prevăzute în art. 310, art. 311 alin. (1) și art. 312 se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Fabricarea, primirea, deținerea sau transmiterea de echipamente, inclusiv hardware sau software, cu scopul de a servi la falsificarea instrumentelor de plată electronică, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(3) Nu se pedepsește persoana care, după comiterea vreuneia dintre faptele prevăzute în alin. (1) sau alin. (2), înainte de descoperirea acestora și înainte de a se fi trecut la săvârșirea faptei de falsificare, predă instrumentele sau materialele deținute autorităților judiciare ori încunoștințează aceste autorități despre existența lor.

Art. 315. Emiterea frauduloasă de monedă. (1) Confecționarea de monedă autentică prin folosirea de instalații sau materiale destinate acestui scop, cu încălcarea condițiilor stabilite de autoritățile competente sau fără acordul acestora, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează punerea în circulație a monedei confecționate în condițiile alin. (1), precum și primirea, deținerea sau transmiterea acesteia, în vederea punerii ei în circulație.

(3)[21)] Tentativa se pedepsește.

Art. 316. Falsificarea de valori străine. Dispozițiile cuprinse în prezentul capitol se aplică și în cazul când infracțiunea privește monede, timbre, titluri de valoare ori instrumente de plată emise în străinătate.

CAPITOLUL II

Falsificarea instrumentelor de autentificare sau de marcare

Art. 317. Falsificarea de instrumente oficiale. (1) Falsificarea unui sigiliu, a unei ștampile sau a unui instrument de marcare de care se folosesc persoanele prevăzute în art. 176 sau persoanele fizice menționate în art. 175 alin. (2) se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Falsificarea unui sigiliu, a unei ștampile sau a unui instrument de marcare de care se folosesc alte persoane decât cele prevăzute în alin. (1) se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(3) Tentativa se pedepsește.

RO

[21)] Alin. (3) al art. 315 a fost introdus prin art. I pct. 12 din O.U.G. nr. 18/2016.

Art. 318. Folosirea instrumentelor false. Folosirea instrumentelor false prevăzute în art. 317 se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

Art. 319. Falsificarea de instrumente de autentificare străine. Dispoziţiile cuprinse în prezentul capitol se aplică şi atunci când fapta priveşte instrumente de autentificare sau de marcare folosite de autorităţile unui stat străin.

CAPITOLUL III
Falsuri în înscrisuri

Art. 320. Falsul material în înscrisuri oficiale. (1) Falsificarea unui înscris oficial, prin contrafacerea scrierii ori a subscrierii sau prin alterarea lui în orice mod, de natură să producă consecinţe juridice, se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

(2) Falsul prevăzut în alin. (1), săvârşit de un funcţionar public în exerciţiul atribuţiilor de serviciu, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Sunt asimilate înscrisurilor oficiale biletele, tichetele sau orice alte imprimate producătoare de consecinţe juridice.

(4) Tentativa se pedepseşte.

Art. 321. Falsul intelectual. (1) Falsificarea unui înscris oficial cu prilejul întocmirii acestuia, de către un funcţionar public aflat în exercitarea atribuţiilor de serviciu, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzătoare adevărului ori prin omisiunea cu ştiinţă de a insera unele date sau împrejurări, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Art. 322. Falsul în înscrisuri sub semnătură privată. (1) Falsificarea unui înscris sub semnătură privată prin vreunul dintre modurile prevăzute în art. 320 sau art. 321, dacă făptuitorul foloseşte înscrisul falsificat ori îl încredinţează altei persoane spre folosire, în vederea producerii unei consecinţe juridice, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Art. 323. Uzul de fals. Folosirea unui înscris oficial ori sub semnătură privată, cunoscând că este fals, în vederea producerii unei consecinţe juridice, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă, când înscrisul este oficial, şi cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă, când înscrisul este sub semnătură privată.

Art. 324. Falsificarea unei înregistrări tehnice. (1) Falsificarea unei înregistrări tehnice prin contrafacere, alterare ori prin determinarea atestării unor împrejurări necorespunzătoare adevărului sau omisiunea înregistrării

unor date sau împrejurări, dacă a fost urmată de folosirea de către făptuitor a înregistrării ori de încredinţarea acesteia unei alte persoane spre folosire, în vederea producerii unei consecinţe juridice, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează folosirea unei înregistrări tehnice falsificate în vederea producerii unei consecinţe juridice.

(3) Prin înregistrare tehnică, în sensul prezentului articol, se înţelege atestarea unei valori, greutăţi, măsuri ori a desfăşurării unui eveniment, realizată, în tot sau în parte, în mod automat, prin intermediul unui dispozitiv tehnic omologat şi care este destinată a proba un anumit fapt, în vederea producerii de consecinţe juridice.

Art. 325. Falsul informatic. Fapta de a introduce, modifica sau şterge, fără drept, date informatice ori de a restricţiona, fără drept, accesul la aceste date, rezultând date necorespunzătoare adevărului, în scopul de a fi utilizate în vederea producerii unei consecinţe juridice, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani.

Art. 326. Falsul în declaraţii. Declararea necorespunzătoare a adevărului, făcută unei persoane dintre cele prevăzute în art. 175 sau unei unităţi în care aceasta îşi desfăşoară activitatea în vederea producerii unei consecinţe juridice, pentru sine sau pentru altul, atunci când, potrivit legii ori împrejurărilor, declaraţia făcută serveşte la producerea acelei consecinţe, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art. 327. Falsul privind identitatea. (1) Prezentarea sub o identitate falsă ori atribuirea unei asemenea identităţi altei persoane, făcută unei persoane dintre cele prevăzute în art. 175 sau transmisă unei unităţi în care aceasta îşi desfăşoară activitatea prin folosirea frauduloasă a unui act ce serveşte la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile sau a unui astfel de act falsificat, pentru a induce sau a menţine în eroare un funcţionar public, în vederea producerii unei consecinţe juridice, pentru sine ori pentru altul, se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

(2) Când prezentarea s-a făcut prin întrebuinţarea identităţii reale a unei persoane, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.

(3) Încredinţarea unui act ce serveşte la identificare, legitimare ori la dovedirea stării civile spre a fi folosit fără drept se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art. 328. Infracţiuni de fals comise în legătură cu autoritatea unui stat străin. Dispoziţiile cuprinse în prezentul capitol se aplică şi atunci când fapta priveşte acte emise de o autoritate competentă a unui stat străin sau de o organizaţie internaţională instituită printr-un tratat la care România este parte sau declaraţii ori o identitate asumate în faţa acesteia.

TITLUL VII
Infracțiuni contra siguranței publice

CAPITOLUL I
Infracțiuni contra siguranței circulației pe căile ferate

Art. 329. Neîndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă. (1) Neîndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă de către angajații care gestionează infrastructura feroviară ori ai operatorilor de transport, intervenție sau manevră, dacă prin aceasta se pune în pericol siguranța circulației mijloacelor de transport, intervenție sau manevră pe calea ferată, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Dacă fapta a avut ca urmare un accident de cale ferată, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani.

Art. 330. Neîndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă din culpă. (1) Neîndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau îndeplinirea lor defectuoasă, din culpă, de către angajații care gestionează infrastructura feroviară ori ai operatorilor de transport, intervenție sau manevră, dacă prin aceasta se pune în pericol siguranța mijloacelor de transport, intervenție sau manevră pe calea ferată, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Când fapta a avut ca urmare un accident de cale ferată, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.

Art. 331. Părăsirea postului și prezența la serviciu sub influența alcoolului sau a altor substanțe. (1) Părăsirea postului, în orice mod și sub orice formă, de angajații cu atribuții privind siguranța circulației mijloacelor de transport, intervenție sau manevră pe calea ferată, dacă prin aceasta se pune în pericol siguranța circulației acestor mijloace, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează îndeplinirea îndatoririlor de serviciu de către un angajat având atribuții privind siguranța circulației mijloacelor de transport, intervenție sau manevră pe calea ferată, care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge ori se află sub influența unor substanțe psihoactive.

(3) Când faptele prevăzute în alin. (1) și alin. (2) au avut ca urmare un accident de cale ferată, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 332. Distrugerea sau semnalizarea falsă. (1) Distrugerea, degradarea ori aducerea în stare de neîntrebuințare a liniei de cale ferată, a materialului rulant, a instalațiilor de cale ferată ori a celor de comunicații feroviare, precum

ROMANIAN CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

şi a oricăror altor bunuri sau dotări aferente infrastructurii feroviare ori aşezarea de obstacole pe linia ferată, dacă prin aceasta se pune în pericol siguranţa mijloacelor de transport, manevră sau intervenţie pe calea ferată, se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează săvârşirea de acte de semnalizare falsă sau săvârşirea oricăror acte care pot induce în eroare personalul care asigură circulaţia mijloacelor de transport, manevră sau intervenţie pe calea ferată în timpul executării serviciului, dacă prin aceste fapte se creează un pericol de accident de cale ferată.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) şi alin. (2) au avut ca urmare un accident de cale ferată, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Când faptele prevăzute în alin. (1)-(3) sunt săvârşite din culpă, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

(5) Tentativa la infracţiunile prevăzute în alin. (1) şi alin. (2) se pedepseşte.

Art. 333. Accidentul de cale ferată. Accidentul de cale ferată constă în distrugerea sau degradarea adusă mijloacelor de transport, materialului rulant sau instalaţiilor de cale ferată în cursul circulaţiei sau manevrei mijloacelor de transport, manevră, întreţinere sau intervenţie pe calea ferată.

CAPITOLUL II
Infracţiuni contra siguranţei circulaţiei pe drumurile publice

Art. 334. Punerea în circulaţie sau conducerea unui vehicul neînmatriculat. (1) Punerea în circulaţie sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau a unui tramvai neînmatriculat sau neînregistrat, potrivit legii, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă.

(2) Punerea în circulaţie sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau a unui tramvai cu număr fals de înmatriculare sau înregistrare se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

(3) Tractarea unei remorci neînmatriculate sau neînregistrate ori cu număr fals de înmatriculare sau înregistrare se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(4) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau tractarea unei remorci ale cărei plăcuţe cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare au fost retrase sau a unui vehicul înmatriculat în alt stat, care nu are drept de circulaţie în România, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art. 335. Conducerea unui vehicul fără permis de conducere. (1) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul ori a unui tramvai de către o persoană care nu posedă permis de conducere se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană al cărei permis de conducere este necorespunzător categoriei sau subcategoriei din care face parte vehiculul respectiv ori al cărei permis i-a fost retras sau anulat ori căreia exercitarea dreptului de a conduce i-a fost suspendată sau care nu are dreptul de a conduce autovehicule în România se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(3) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și persoana care încredințează un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știe că se află în una dintre situațiile prevăzute în alin. (1) sau alin. (2) sau sub influența alcoolului ori a unor substanțe psihoactive.

Art. 336. Conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe. (1) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care, la momentul prelevării mostrelor biologice, are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și persoana, aflată sub influența unor substanțe psihoactive, care conduce un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere.

(3) Dacă persoana aflată în una dintre situațiile prevăzute în alin. (1) și alin. (2) efectuează transport public de persoane, transport de substanțe sau produse periculoase ori se află în procesul de instruire practică a unor persoane pentru obținerea permisului de conducere sau în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

Art. 337. Refuzul sau sustragerea de la prelevarea de mostre biologice. Refuzul ori sustragerea conducătorului unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere ori a instructorului auto, aflat în procesul de instruire, sau a examinatorului autorității competente, aflat în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, de a se supune prelevării de mostre biologice necesare în vederea stabilirii alcoolemiei ori a prezenței unor substanțe psihoactive se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

Art. 338. Părăsirea locului accidentului ori modificarea sau ștergerea urmelor acestuia. (1) Părăsirea locului accidentului, fără încuviințarea poliției sau a procurorului care efectuează cercetarea locului faptei, de către conducătorul vehiculului sau de către instructorul auto, aflat în procesul de instruire, ori de către examinatorul autorității competente, aflat în timpul

desfăşurării probelor practice ale examenului pentru obţinerea permisului de conducere, implicat într-un accident de circulaţie, se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi fapta oricărei persoane de a modifica starea locului sau de a şterge urmele accidentului de circulaţie din care a rezultat uciderea sau vătămarea integrităţii corporale ori a sănătăţii uneia sau mai multor persoane, fără acordul echipei de cercetare la faţa locului.

(3) Nu constituie infracţiune părăsirea locului accidentului când:

a) în urma accidentului s-au produs doar pagube materiale;

b) conducătorul vehiculului, în lipsa altor mijloace de transport, transportă el însuşi persoanele rănite la cea mai apropiată unitate sanitară în măsură să acorde asistenţă medicală necesară şi la care a declarat datele personale de identitate şi numărul de înmatriculare sau înregistrare a vehiculului condus, consemnate într-un registru special, dacă se înapoiază imediat la locul accidentului;

c) conducătorul autovehiculului cu regim de circulaţie prioritară anunţă de îndată poliţia, iar după terminarea misiunii se prezintă la sediul unităţii de poliţie pe a cărei rază de competenţă s-a produs accidentul, în vederea întocmirii documentelor de constatare;

d) victima părăseşte locul faptei, iar conducătorul de vehicul anunţă imediat evenimentul la cea mai apropiată unitate de poliţie.

Art. 339. Împiedicarea sau îngreunarea circulaţiei pe drumurile publice. (1) Instalarea de mijloace de semnalizare rutieră sau modificarea poziţiilor acestora, fără autorizaţie eliberată de autorităţile competente, de natură să inducă în eroare participanţii la trafic ori să îngreuneze circulaţia pe drumul public se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Participarea în calitate de conducător de vehicul la întreceri neautorizate pe drumurile publice se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(3) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează aşezarea de obstacole care îngreunează sau împiedică circulaţia pe drumul public, dacă se pune în pericol siguranţa circulaţiei ori se aduce atingere dreptului la libera circulaţie a celorlalţi participanţi la trafic.

(4) Lăsarea fără supraveghere pe partea carosabilă a drumului public a unui vehicul care transportă produse sau substanţe periculoase se pedepseşte cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă.

Art. 340. Nerespectarea atribuţiilor privind verificarea tehnică ori efectuarea reparaţiilor. (1) Îndeplinirea defectuoasă sau neîndeplinirea atribuţiilor de verificare tehnică ori inspecţie tehnică periodică a autovehiculelor, remorcilor sau tramvaielor ori a celor referitoare la efectuarea unor reparaţii sau intervenţii tehnice de către persoanele care au asemenea atribuţii, dacă din cauza stării tehnice a vehiculului s-a pus în pericol siguranţa circulaţiei

pe drumurile publice, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Dacă, urmare a faptei prevăzute în alin. (1), s-a produs un accident de circulaţie care a avut ca urmare vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani, iar dacă s-a produs moartea uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) şi alin. (2) au fost săvârşite din culpă, limitele speciale ale pedepsei se reduc cu o treime.

(4) Repararea autovehiculelor, remorcilor, tramvaielor sau mopedelor având urme de accident, fără a fi îndeplinite condiţiile prevăzute de lege, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art. 341. Efectuarea de lucrări neautorizate în zona drumului public. (1) Efectuarea unor lucrări de construire, modificare, modernizare sau reabilitare a drumului public ori de amenajare a accesului rutier la drumul public, fără autorizaţie de construcţie eliberată în condiţiile legii ori cu încălcarea condiţiilor stabilite în autorizaţie, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Amplasarea unor construcţii, panouri sau reclame publicitare în zona drumului, fără autorizaţie de construcţie eliberată în condiţiile legii ori cu încălcarea condiţiilor stabilite în autorizaţie, dacă prin aceasta se creează un pericol pentru siguranţa circulaţiei, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(3) Persoana autorizată de administratorul căii ferate care nu ia măsurile corespunzătoare pentru semnalizarea trecerilor la nivel cu calea ferată se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(4) Cu pedeapsa prevăzută în alin. (3) se sancţionează şi persoana autorizată de către administratorul unui drum public sau executantul unei lucrări pe partea carosabilă, care nu ia măsurile corespunzătoare pentru semnalizarea obstacolelor sau a lucrărilor pe drumurile publice, dacă prin aceasta s-a produs un accident de circulaţie.

CAPITOLUL III
Nerespectarea regimului armelor, muniţiilor, materialelor nucleare şi al materiilor explozive

Art. 342. Nerespectarea regimului armelor şi al muniţiilor. (1) Deţinerea, portul, confecţionarea, precum şi orice operaţiune privind circulaţia armelor letale, a muniţiilor, mecanismelor sau dispozitivelor acestora sau funcţionarea atelierelor de reparare a armelor letale, fără drept, se pedepsesc cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Deţinerea sau portul fără drept de arme neletale din categoria celor supuse autorizării se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(3) Sustragerea armelor sau muniţiilor prevăzute în alin. (1) şi alin. (2) se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Portul armelor prevăzute în alin. (1) şi alin. (2), fără drept, în sediul autorităţilor publice, instituţiilor publice sau al altor persoane juridice de interes public ori în spaţiile rezervate desfăşurării procesului electoral, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani şi interzicerea unor drepturi.

(5) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) şi alin. (3) au ca obiect arme interzise sau muniţii, mecanisme ori dispozitive ale acestora, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

(6) Nedepunerea armei şi a muniţiei la un armurier autorizat în termen de 10 zile de la expirarea perioadei de valabilitate a permisului de armă constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(7) Fabricarea sau asamblarea de arme letale, de piese sau de muniţie pentru acestea:

a) din orice componente esenţiale traficate ilicit;

b) fără o autorizaţie eliberată de către o autoritate competentă a statului membru în care are loc fabricarea sau asamblarea;

c) fără marcarea armelor letale asamblate la data producerii lor, în conformitate cu prevederile legale,

se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Art. 343. Uzul de armă fără drept. (1) Uzul de armă letală sau interzisă, fără drept, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 3 ani.

(2) Uzul de armă neletală din categoria celor supuse autorizării, fără drept, se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 2 ani.

Art. 344. Falsificarea sau modificarea. Ştergerea sau modificarea marcajelor de pe arme letale. Falsificarea sau ştergerea, înlăturarea ori modificarea, fără drept, a marcajelor de pe arme letale se pedepseşte cu închisoare de la un an la 3 ani sau cu amendă.

Art. 345. Nerespectarea regimului materialelor nucleare sau al altor materii radioactive. (1) Primirea, deţinerea, folosirea, cedarea, modificarea, înstrăinarea, dispersarea, expunerea, producţia, procesarea, manipularea, depozitarea intermediară, importul, exportul ori depozitarea finală, transportul sau deturnarea materialelor nucleare ori a altor materii radioactive, precum şi orice operaţie privind circulaţia acestora, fără drept, se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Sustragerea materialelor nucleare sau a altor materii radioactive se pedepseşte cu închisoarea de la 5 la 12 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) şi (2) au pus în pericol alte persoane sau bunuri, au produs vătămarea corporală a uneia ori mai multor persoane, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) În cazul în care faptele prevăzute la alin. (1) şi (2) au avut ca urmare moartea uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(5) Dacă faptele prevăzute la alin. (1), (3) şi (4) au fost săvârşite din culpă, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

(6)[22] Prin excepţie de la dispoziţiile art. 137 alin. (2), în cazul infracţiunii prevăzute în prezentul articol, suma corespunzătoare unei zile-amendă pentru persoana juridică este cuprinsă între 500 lei şi 25.000 de lei.

Art. 346. Nerespectarea regimului materiilor explozive. (1) Producerea, experimentarea, prelucrarea, deţinerea, transportul ori folosirea materiilor explozive sau orice alte operaţiuni privind circulaţia acestora, fără drept, se pedepsesc cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(2) Sustragerea materiilor explozive se pedepseşte cu închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi,

(3) Când faptele prevăzute în alin. (1) şi alin. (2) privesc o cantitate mai mare de 1 kg echivalent trotil sau când cantitatea explozivă este însoţită de materiale de iniţiere, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 12 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) În cazul în care faptele prevăzute în alin. (1)-(3) au avut ca urmare moartea uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 346[1].[23] Nerespectarea regimului precursorilor de explozivi restricţionaţi. (1) Producerea, experimentarea, prelucrarea, deţinerea, transportul, punerea la dispoziţie sau utilizarea de precursori de explozivi restricţionaţi, fără drept, constituie infracţiune şi se sancţionează cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Punerea la dispoziţie cu orice titlu de precursori de explozivi restricţionaţi persoanelor din rândul publicului larg de către operatori economici constituie infracţiune şi se sancţionează cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(3) Sustragerea precursorilor de explozivi restricţionaţi se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 347.[24] Sancţionarea tentativei. Tentativa la infracţiunile prevăzute în art. 342 alin. (1) şi (3), art. 345 alin. (1) şi (2), art. 346 alin. (1) şi (2), precum şi în art. 346[1] se pedepseşte.

---

[22] Alin. (6) al art. 345 a fost introdus prin art. I pct. 13 din O.U.G. nr. 18/2016.

[23] Art. 346[1] a fost introdus prin art. 28 pct. 3 din Legea nr. 49/2018.

[24] Art. 347 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 28 pct. 4 din Legea nr. 49/2018.

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITAR LIBRARY

CAPITOLUL IV
Infracțiuni privitoare la regimul stabilit pentru alte activități reglementate de lege

Art. 348. Exercitarea fără drept a unei profesii sau activități. Exercitarea, fără drept, a unei profesii sau activități pentru care legea cere autorizație ori exercitarea acestora în alte condiții decât cele legale, dacă legea specială prevede că săvârșirea unor astfel de fapte se sancționează potrivit legii penale, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

Art. 349. Neluarea măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă. (1) Neluarea vreuneia dintre măsurile legale de securitate și sănătate în muncă de către persoana care avea îndatorirea de a lua aceste măsuri, dacă se creează un pericol iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Fapta prevăzută în alin. (1) săvârșită din culpă se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

Art. 350. Nerespectarea măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă. (1) Nerespectarea de către orice persoană a obligațiilor și a măsurilor stabilite cu privire la securitatea și sănătatea în muncă, dacă prin aceasta se creează un pericol iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează repunerea în funcțiune a instalațiilor, mașinilor și utilajelor, anterior eliminării tuturor deficiențelor pentru care s-a luat măsura opririi lor.

(3) Faptele prevăzute în alin. (1) și alin. (2) săvârșite din culpă se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

Art. 351. Camăta. Darea de bani cu dobândă, ca îndeletnicire, de către o persoană neautorizată, se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

CAPITOLUL V
Infracțiuni contra sănătății publice

Art. 352. Zădărnicirea combaterii bolilor. (1) Nerespectarea măsurilor privitoare la prevenirea sau combaterea bolilor infectocontagioase, dacă a avut ca urmare răspândirea unei asemenea boli, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) este săvârșită din culpă, pedeapsa este închisoarea de la o lună la 6 luni sau amenda.

Art. 353. Contaminarea venerică. (1) Transmiterea unei boli venerice, prin raport sexual sau alte acte sexuale, de către o persoană care ştie că suferă de o astfel de boală, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Instanţa de judecată va dispune măsura de siguranţă a obligării la tratament medical.

Art. 354. Transmiterea sindromului imunodeficitar dobândit. (1) Transmiterea, prin orice mijloace, a sindromului imunodeficitar dobândit – SIDA – de către o persoană care ştie că suferă de această boală se pedepseşte cu închisoarea de la 3 la 10 ani.

(2) Transmiterea, prin orice mijloace, a sindromului imunodeficitar dobândit – SIDA – de către o altă persoană decât cea prevăzută în alin. (1) se pedepseşte cu închisoarea de la 5 la 12 ani.

(3) Dacă prin faptele prevăzute în alin. (1) şi alin. (2) s-a produs moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani.

(4) Când fapta prevăzută în alin. (2) a fost săvârşită din culpă, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani, iar dacă a cauzat moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

(5) Tentativa la infracţiunile prevăzute în alin. (1) şi alin. (2) se pedepseşte.

Art. 355. Răspândirea bolilor la animale sau plante. (1) Nerespectarea măsurilor privitoare la prevenirea sau combaterea bolilor infectocontagioase la animale sau plante ori a dăunătorilor, dacă a avut ca urmare răspândirea unei asemenea boli ori a dăunătorilor, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Dacă fapta este săvârşită din culpă, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

Art. 356.[25] **Infectarea apei.** (1) Infectarea prin orice mijloace a surselor sau reţelelor de apă, dacă apa devine dăunătoare sănătăţii oamenilor, animalelor sau plantelor, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Dacă fapta este săvârşită din culpă, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani sau amenda.

(3) Prin excepţie de la dispoziţiile art. 137 alin. (2), în cazul infracţiunii prevăzute în prezentul articol suma corespunzătoare unei zile-amendă pentru persoana juridică este cuprinsă între 500 lei şi 25.000 de lei.

(4) Tentativa se pedepseşte.

Art. 357. Falsificarea sau substituirea de alimente ori alte produse. (1) Prepararea, oferirea sau expunerea spre vânzare de alimente, băuturi ori alte produse falsificate sau substituite, dacă sunt vătămătoare sănătăţii, se pedep-

[25] Art. 356 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 14 din O.U.G. nr. 18/2016.

seşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Prepararea, oferirea sau expunerea spre vânzare de medicamente contrafăcute sau substituite care sunt vătămătoare sănătăţii se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 358. Comercializarea de produse alterate. (1) Vânzarea de alimente, băuturi sau alte produse cunoscând că sunt alterate ori cu perioada de valabilitate depăşită, dacă sunt vătămătoare sănătăţii, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează punerea în consum de carne sau produse din carne, provenite din tăieri de animale sustrase controlului veterinar, dacă sunt vătămătoare sănătăţii.

(3) Vânzarea de medicamente cunoscând că sunt contrafăcute, alterate ori cu perioada de valabilitate depăşită, dacă sunt vătămătoare sănătăţii ori şi-au pierdut în tot sau în parte eficienţa terapeutică, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 359. Traficul de produse sau substanţe toxice. (1) Producerea, deţinerea, precum şi orice operaţiune privind circulaţia produselor ori substanţelor toxice, cultivarea în scop de prelucrare a plantelor care conţin astfel de substanţe ori experimentarea produselor sau substanţelor toxice, fără drept, se pedepsesc cu închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Tentativa se pedepseşte.

CAPITOLUL VI
Infracţiuni contra siguranţei şi integrităţii sistemelor şi datelor informatice

Art. 360. Accesul ilegal la un sistem informatic. (1) Accesul, fără drept, la un sistem informatic se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Fapta prevăzută în alin. (1), săvârşită în scopul obţinerii de date informatice, se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

(3) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) a fost săvârşită cu privire la un sistem informatic la care, prin intermediul unor proceduri, dispozitive sau programe specializate, accesul este restricţionat sau interzis pentru anumite categorii de utilizatori, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

Art. 361. Interceptarea ilegală a unei transmisii de date informatice. (1) Interceptarea, fără drept, a unei transmisii de date informatice care nu este publică şi care este destinată unui sistem informatic, provine dintr-un aseme-

nea sistem sau se efectuează în cadrul unui sistem informatic se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi interceptarea, fără drept, a unei emisii electromagnetice provenite dintr-un sistem informatic, ce conţine date informatice care nu sunt publice.

Art. 362. Alterarea integrităţii datelor informatice. Fapta de a modifica, şterge sau deteriora date informatice ori de a restricţiona accesul la aceste date, fără drept, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani.

Art. 363. Perturbarea funcţionării sistemelor informatice. Fapta de a perturba grav, fără drept, funcţionarea unui sistem informatic, prin introducerea, transmiterea, modificarea, ştergerea sau deteriorarea datelor informatice sau prin restricţionarea accesului la date informatice, se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

Art. 364. Transferul neautorizat de date informatice. Transferul neautorizat de date dintr-un sistem informatic sau dintr-un mijloc de stocare a datelor informatice se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani.

Art. 365. Operaţiuni ilegale cu dispozitive sau programe informatice. (1) Fapta persoanei care, fără drept, produce, importă, distribuie sau pune la dispoziţie sub orice formă:

a) dispozitive sau programe informatice concepute sau adaptate în scopul comiterii uneia dintre infracţiunile prevăzute în art. 360-364;

b) parole, coduri de acces sau alte asemenea date informatice care permit accesul total sau parţial la un sistem informatic, în scopul săvârşirii uneia dintre infracţiunile prevăzute în art. 360-364,

se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Deţinerea, fără drept, a unui dispozitiv, a unui program informatic, a unei parole, a unui cod de acces sau a altor date informatice dintre cele prevăzute în alin. (1), în scopul săvârşirii uneia dintre infracţiunile prevăzute în art. 360-364, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art. 366. Sancţionarea tentativei. Tentativa la infracţiunile prevăzute în prezentul capitol se pedepseşte.

BCU INSTITUTUL UNIVERSITAR

TITLUL VIII
Infracţiuni care aduc atingere unor relaţii privind convieţuirea socială

CAPITOLUL I
Infracţiuni contra ordinii şi liniştii publice

Art. 367. Constituirea unui grup infracţional organizat. (1) Iniţierea sau constituirea unui grup infracţional organizat, aderarea sau sprijinirea, sub orice formă, a unui astfel de grup se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Când infracţiunea care intră în scopul grupului infracţional organizat este sancţionată de lege cu pedeapsa detenţiunii pe viaţă sau cu închisoarea mai mare de 10 ani, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) şi alin. (2) au fost urmate de săvârşirea unei infracţiuni, se aplică regulile privind concursul de infracţiuni.

(4) Nu se pedepsesc persoanele care au comis faptele prevăzute în alin. (1) şi alin. (2), dacă denunţă autorităţilor grupul infracţional organizat, înainte ca acesta să fi fost descoperit şi să se fi început săvârşirea vreuneia dintre infracţiunile care intră în scopul grupului.

(5) Dacă persoana care a săvârşit una dintre faptele prevăzute în alin. (1)-(3) înlesneşte, în cursul urmăririi penale, aflarea adevărului şi tragerea la răspundere penală a unuia sau mai multor membri ai unui grup infracţional organizat, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

(6) Prin grup infracţional organizat se înţelege grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp şi pentru a acţiona în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracţiuni.

Art. 368. Instigarea publică. (1) Fapta de a îndemna publicul, verbal, în scris sau prin orice alte mijloace, să săvârşească infracţiuni se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă, fără a se putea depăşi pedeapsa prevăzută de lege pentru infracţiunea la săvârşirea căreia s-a instigat.

(2) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) este comisă de un funcţionar public, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi, fără a se putea depăşi pedeapsa prevăzută de lege pentru infracţiunea la săvârşirea căreia s-a instigat.

(3) Dacă instigarea publică a avut ca urmare comiterea infracţiunii la care s-a instigat, pedeapsa este cea prevăzută de lege pentru acea infracţiune.

Ar. 369. Incitarea la ură sau discriminare. Incitarea publicului, prin orice mijloace, la ură sau discriminare împotriva unei categorii de persoane se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Art. 370. Încercarea de a determina săvârşirea unei infracţiuni. Încercarea de a determina o persoană, prin constrângere sau corupere, să comită o infracţiune pentru care legea prevede pedeapsa detenţiunii pe viaţă sau pedeapsa închisorii mai mare de 10 ani se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

Art. 371. Tulburarea ordinii şi liniştii publice. Fapta persoanei care, în public, prin violenţe comise împotriva persoanelor sau bunurilor ori prin ameninţări sau atingeri grave aduse demnităţii persoanelor, tulbură ordinea şi liniştea publică se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art. 372. Portul sau folosirea fără drept de obiecte periculoase. (1) Fapta de a purta fără drept, la adunări publice, manifestări cultural-sportive, în locuri special amenajate şi autorizate pentru distracţie ori agrement sau în mijloace de transport în comun:

a) cuţitul, pumnalul, boxul sau alte asemenea obiecte fabricate sau confecţionate anume pentru tăiere, înţepare sau lovire;

b) arme neletale care nu sunt supuse autorizării ori dispozitive pentru şocuri electrice;

c) substanţe iritant-lacrimogene sau cu efect paralizant se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Folosirea, fără drept, la adunări publice, manifestări cultural-sportive, în locuri de distracţie ori agrement sau în mijloace de transport în comun a obiectelor sau substanţelor prevăzute în alin. (1) se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

(3) Portul, fără drept, al obiectelor sau substanţelor prevăzute în alin. (1) în sediul autorităţilor publice, instituţiilor publice sau al altor persoane juridice de interes public ori în spaţiile rezervate desfăşurării procesului electoral se pedepseşte cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă.

Art. 373. Împiedicarea desfăşurării unei adunări publice. Împiedicarea, prin orice mijloace, a desfăşurării unei adunări publice care a fost autorizată potrivit legii se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

Art. 374. Pornografia infantilă. (1)[26] Producerea, deţinerea, procurarea, stocarea, expunerea, promovarea, distribuirea, precum şi punerea la dispoziţie,

[26] Alin. (1) al art. 374 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 15 din O.U.G. nr. 18/2016.

în orice mod, de materiale pornografice cu minori, se pedepsesc cu închisoarea de la un an la 5 ani.

(1^1)[27] Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se pedepseşte şi îndemnarea sau recrutarea unui minor în scopul participării lui în cadrul unui spectacol pornografic, obţinerea de foloase de pe urma unui astfel de spectacol în cadrul căruia participă minori sau exploatarea unui minor în orice alt fel pentru realizarea de spectacole pornografice.

(1^2) Vizionarea de spectacole pornografice în cadrul cărora participă minori se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) au fost săvârşite printr-un sistem informatic sau alt mijloc de stocare a datelor informatice, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

(3) Accesarea, fără drept, de materiale pornografice cu minori, prin intermediul sistemelor informatice sau altor mijloace de comunicaţii electronice, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

(3^1)[28] Dacă faptele prevăzute la alin. (1), (1^1), (1^2) şi (2) au fost săvârşite în următoarele împrejurări:

a) de către un membru de familie;

b) de către o persoană în a cărei îngrijire, ocrotire, educare, pază sau tratament se afla minorul sau de o persoană care a abuzat de poziţia sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului;

c) fapta a pus în pericol viaţa minorului, limitele speciale ale pedepselor se majorează cu o treime.

(4)[29] Prin materiale pornografice cu minori se înţelege orice material care prezintă un minor ori o persoană majoră drept un minor, având un comportament sexual explicit sau care, deşi nu prezintă o persoană reală, simulează, în mod credibil, un minor având un astfel de comportament, precum şi orice reprezentare a organelor genitale ale unui copil cu scop sexual.

(4^1)[30] Prin spectacol pornografic se înţelege expunerea în direct adresată unui public, inclusiv prin tehnologia informaţiilor şi comunicaţiilor, a unui copil implicat într-un comportament sexual explicit ori a organelor genitale ale unui copil, cu scop sexual.

(5) Tentativa se pedepseşte.

---

[27] Alin. (1^1) şi (1^2) ale art. 374 au fost introduse prin art. I pct. 16 din O.U.G. nr. 18/2016.

[28] Alin. (3^1) al art. 374 a fost introdus prin art. I pct. 17 din O.U.G. nr. 18/2016.

[29] Alin. (4) al art. 374 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 18 din O.U.G. nr. 18/2016.

[30] Alin. (4^1) al art. 374 a fost introdus prin art. I pct. 19 din O.U.G. nr. 18/2016.

Art. 375. Ultrajul contra bunelor moravuri. Fapta persoanei care, în public, expune sau distribuie fără drept imagini ce prezintă explicit o activitate sexuală, alta decât cea la care se referă art. 374, ori săvârşeşte acte de exhibiţionism sau alte acte sexuale explicite se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

CAPITOLUL II
Infracţiuni contra familiei

Art. 376. Bigamia. (1) Încheierea unei noi căsătorii de către o persoană căsătorită se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Persoana necăsătorită care încheie o căsătorie cu o persoană pe care o ştie căsătorită se pedepseşte cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

Art. 377. Incestul. Raportul sexual consimţit, săvârşit între rude în linie directă sau între fraţi şi surori, se pedepseşte cu închisoarea de la un an la 5 ani.

Art. 378. Abandonul de familie. (1) Săvârşirea de către persoana care are obligaţia legală de întreţinere, faţă de cel îndreptăţit la întreţinere, a uneia dintre următoarele fapte:

a) părăsirea, alungarea sau lăsarea fără ajutor, expunându-l la suferinţe fizice sau morale;

b) neîndeplinirea, cu rea-credinţă, a obligaţiei de întreţinere prevăzute de lege;

c) neplata, cu rea-credinţă, timp de 3 luni, a pensiei de întreţinere stabilite pe cale judecătorească,

se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează neexecutarea, cu rea-credinţă, de către cel condamnat a prestaţiilor periodice stabilite prin hotărâre judecătorească, în favoarea persoanelor îndreptăţite la întreţinere din partea victimei infracţiunii.

(3) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(4) Fapta nu se pedepseşte dacă, înainte de terminarea urmăririi penale, inculpatul îşi îndeplineşte obligaţiile.

(5) Dacă, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, inculpatul îşi îndeplineşte obligaţiile, instanţa dispune, după caz, amânarea aplicării pedepsei sau suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, chiar dacă nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de lege pentru aceasta.

Art. 379. Nerespectarea măsurilor privind încredinţarea minorului. (1) Reţinerea de către un părinte a copilului său minor, fără consimţământul

celuilalt părinte sau al persoanei căreia i-a fost încredinţat minorul potrivit legii, se pedepseşte cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează fapta persoanei căreia i s-a încredinţat minorul prin hotărâre judecătorească spre creştere şi educare de a împiedica, în mod repetat, pe oricare dintre părinţi să aibă legături personale cu minorul, în condiţiile stabilite de părţi sau de către organul competent.

(3) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 380. Împiedicarea accesului la învăţământul general obligatoriu. (1) Părintele sau persoana căreia i-a fost încredinţat, potrivit legii, un minor şi care, în mod nejustificat, îl retrage sau îl împiedică prin orice mijloace să urmeze cursurile învăţământului general obligatoriu se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă.

(2) Fapta nu se pedepseşte dacă înainte de terminarea urmăririi penale inculpatul asigură reluarea frecventării cursurilor de către minor.

(3) Dacă până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare inculpatul asigură reluarea frecventării cursurilor de către minor, instanţa dispune, după caz, amânarea aplicării pedepsei sau suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, chiar dacă nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de lege pentru aceasta.

CAPITOLUL III
Infracţiuni contra libertăţii religioase şi respectului datorat persoanelor decedate

Art. 381. Împiedicarea exercitării libertăţii religioase. (1) Împiedicarea sau tulburarea liberei exercitări a ritualului unui cult religios, care este organizat şi funcţionează potrivit legii, se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Obligarea unei persoane, prin constrângere, să participe la serviciile religioase ale unui cult ori să îndeplinească un act religios legat de exercitarea unui cult se pedepseşte cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă.

(3) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează obligarea unei persoane, prin violenţă sau ameninţare, să îndeplinească un act interzis de cultul, organizat potrivit legii, căruia îi aparţine.

(4) Acţiunea penală se pune în mişcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art. 382. Profanarea lăcaşurilor sau a obiectelor de cult. Profanarea unui lăcaş sau a unui obiect de cult, aparţinând unui cult religios care este organizat şi funcţionează potrivit legii, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art. 383. Profanarea de cadavre sau morminte. (1) Sustragerea, distrugerea sau profanarea unui cadavru ori a cenuşii rezultate din incinerarea acestuia se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

(2) Profanarea prin orice mijloace a unui mormânt, a unei urne funerare sau a unui monument funerar se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art. 384. Prelevarea ilegală de ţesuturi sau organe. Prelevarea de ţesuturi sau organe de la un cadavru, fără drept, se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

TITLUL IX
Infracţiuni electorale

Art. 385. Împiedicarea exercitării drepturilor electorale. (1) Împiedicarea, prin orice mijloace, a liberului exerciţiu al dreptului de a alege sau de a fi ales se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

(2) Atacul, prin orice mijloace, asupra localului secţiei de votare se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 386. Coruperea alegătorilor. (1) Oferirea sau darea de bani, de bunuri ori de alte foloase în scopul determinării alegătorului să voteze sau să nu voteze o anumită listă de candidaţi ori un anumit candidat se pedepseşte cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Nu intră în categoria bunurilor prevăzute în alin. (1) bunurile cu valoare simbolică, inscripţionate cu însemnele unei formaţiuni politice.

Art. 387. Frauda la vot. (1) Fapta persoanei care votează:

a) fără a avea acest drept;

b) de două sau mai multe ori;

c) prin introducerea în urnă a mai multor buletine de vot decât are dreptul un alegător se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă şi interzicerea exercitării unor drepturi,

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează utilizarea unei cărţi de alegător sau a unui act de identitate nul ori fals sau a unui buletin de vot fals.

Art. 388. Frauda la votul electronic. Tipărirea şi utilizarea de date de acces false, accesarea frauduloasă a sistemului de vot electronic sau falsificarea prin orice mijloace a buletinelor de vot în format electronic se pedepsesc cu închisoarea de la unu la 5 ani.

Art. 389. Violarea confidenţialităţii votului. (1) Violarea prin orice mijloace a secretului votului se pedepseşte cu amendă.

(2) Dacă fapta a fost comisă de un membru al biroului electoral al secţiei de votare, pedeapsa este închisoare de la 6 luni la 3 ani sau amendă şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 390. Nerespectarea regimului urnei de vot. (1) Deschiderea urnelor, înainte de ora stabilită pentru închiderea votării, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Încredinţarea urnei speciale altor persoane decât membrilor biroului electoral al secţiei de votare ori transportarea acesteia de către alte persoane sau în alte condiţii decât cele prevăzute de lege se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 391. Falsificarea documentelor şi evidenţelor electorale. (1) Falsificarea prin orice mijloace a înscrisurilor de la birourile electorale se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi înscrierea în copia de pe lista electorală permanentă ori de pe lista electorală complementară a unor persoane care nu figurează în această listă.

(3) Introducerea în uz sau folosirea unui program informatic cu vicii care alterează înregistrarea ori însumarea rezultatelor obţinute în secţiile de votare sau determină repartizarea mandatelor în afara prevederilor legii se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează introducerea de date, informaţii sau proceduri care duc la alterarea sistemului informaţional naţional necesar stabilirii rezultatelor alegerilor.

Art. 392. Fapte săvârşite în legătură cu un referendum. Dispoziţiile art. 385-391 se aplică în mod corespunzător şi în cazul faptelor săvârşite cu prilejul unui referendum.

Art. 393. Sancţionarea tentativei. Tentativa la infracţiunile prevăzute în art. 385 şi art. 387-391 se pedepseşte.

TITLUL X
Infracţiuni contra securităţii naţionale

Art. 394. Trădarea. Fapta cetăţeanului român de a intra în legătură cu o putere sau cu o organizaţie străină ori cu agenţi ai acestora, în scopul de a suprima sau ştirbi unitatea şi indivizibilitatea, suveranitatea sau independenţa statului, prin:

a) provocare de război contra ţării sau de înlesnire a ocupaţiei militare străine;

b) subminare economică, politică sau a capacităţii de apărare a statului;

c) aservire faţă de o putere sau organizaţie străină;

d) ajutarea unei puteri sau organizaţii străine pentru desfăşurarea unei activităţi ostile împotriva securităţii naţionale,

se pedepseşte cu închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 395. Trădarea prin transmitere de informaţii secrete de stat. Transmiterea de informaţii secrete de stat unei puteri sau organizaţii străine ori agenţilor acestora, precum şi procurarea ori deţinerea de documente sau date ce constituie informaţii secrete de stat de către cei care nu au calitatea de a le cunoaşte, în scopul transmiterii lor unei puteri sau organizaţii străine ori agenţilor acestora, săvârşite de un cetăţean român, se pedepsesc cu închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 396. Trădarea prin ajutarea inamicului. Fapta cetăţeanului român care, în timp de război:

a) predă teritorii, oraşe, poziţii de apărare, depozite ori instalaţii ale forţelor armate române sau care servesc apărării;

b) predă nave, aeronave, maşini, aparate, armament sau orice alte materiale care pot servi purtării războiului;

c) procură inamicului oameni, valori sau materiale de orice fel;

d) trece de partea inamicului sau efectuează alte acţiuni care sunt de natură să favorizeze activitatea inamicului ori să slăbească puterea de luptă a forţelor armate române sau a armatelor aliate;

e) luptă sau face parte din formaţii de luptă împotriva statului român sau a aliaţilor săi

se pedepseşte cu detenţiune pe viaţă sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 397. Acţiuni împotriva ordinii constituţionale. (1) Acţiunea armată întreprinsă în scopul schimbării ordinii constituţionale ori al îngreunării sau împiedicării exercitării puterii de stat se pedepseşte cu închisoarea de la 15 la 25 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Întreprinderea de acţiuni violente împotriva persoanelor sau bunurilor săvârşite de mai multe persoane împreună, în scopul schimbării ordinii constituţionale ori al îngreunării sau împiedicării exercitării puterii de stat, dacă se pune în pericol securitatea naţională, se pedepseşte cu închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 398. Înalta trădare. Faptele prevăzute în art. 394-397, săvârşite de către Preşedintele României sau de către un alt membru al Consiliului Suprem de Apărare a Ţării, constituie infracţiunea de înaltă trădare şi se pedepsesc cu detenţiune pe viaţă sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 399. Acțiunile ostile contra statului. Faptele prevăzute în art. 394 şi art. 396, săvârşite de un cetăţean străin sau apatrid, se pedepsesc cu închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 400. Spionajul. Faptele prevăzute în art. 395, săvârşite de un cetăţean străin sau apatrid, se pedepsesc cu închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 401. Atentatul care pune în pericol securitatea națională. Atentatul contra vieții săvârşit împotriva unei persoane care deține o funcție de demnitate publică, dacă fapta pune în pericol securitatea națională, se pedepseşte cu detențiune pe viață sau închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 402. Atentatul contra unei colectivități. Atentatul săvârşit contra unei colectivități prin otrăviri în masă, provocare de epidemii sau prin orice alt mijloc, în scopul îngreunării sau împiedicării exercitării puterii de stat, se pedepseşte cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 403. Actele de diversiune. Distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare, în întregime sau în parte, prin explozii, incendii sau în orice alt mod, a instalațiilor industriale, a căilor de comunicație, a mijloacelor de transport, a mijloacelor de telecomunicație, a construcțiilor, a produselor industriale sau agricole ori a altor bunuri, dacă fapta pune în pericol securitatea națională, se pedepseşte cu închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 404. Comunicarea de informații false. Comunicarea sau răspândirea, prin orice mijloace, de ştiri, date sau informații false ori de documente falsificate, cunoscând caracterul fals al acestora, dacă prin aceasta se pune în pericol securitatea națională, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani.

Art. 405. Propaganda pentru război. (1) Propaganda pentru război de agresiune, precum şi răspândirea de ştiri tendențioase sau inventate, în scopul provocării unui război de agresiune, se pedepsesc cu închisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancționează faptele prevăzute în alin. (1), săvârşite în scopul provocării unui război de agresiune împotriva României sau a unui conflict armat intern.

Art. 406. Compromiterea unor interese de stat. Distrugerea, alterarea ori ascunderea unui document sau înscris în care sunt stabilite drepturi ale statului român în raport cu o putere străină, dacă prin aceasta sunt puse în

pericol sau vătămate interesele de stat, se pedepseşte cu închisoarea de la 7 la 15 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 407. Divulgarea secretului care periclitează securitatea naţională. (1) Divulgarea unor documente sau a unor date care constituie informaţii secrete de stat, de către cel care le cunoaşte datorită atribuţiilor de serviciu, dacă fapta pune în pericol securitatea naţională, se pedepseşte cu închisoarea de la 7 la 15 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi,

(2) Deţinerea în afara îndatoririlor de serviciu a unui document ce conţine informaţii secrete de stat, dacă fapta pune în pericol securitatea naţională, se pedepseşte cu închisoarea de la 5 la 10 ani.

(3) Divulgarea, fără drept, a unor documente sau date care constituie informaţii secrete de stat, de către cel care ia cunoştinţă de acestea în afara îndatoririlor de serviciu, se pedepseşte cu închisoare de la un an la 5 ani.

Art. 408. Infracţiuni contra persoanelor care se bucură de protecţie internaţională. (1) Atentatul contra vieţii săvârşit împotriva reprezentantului unui stat străin sau altei persoane care se bucură de protecţie în conformitate cu convenţiile internaţionale, aflată în misiune oficială în România, se pedepseşte cu detenţiune pe viaţă sau închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Infracţiunile intenţionate contra integrităţii corporale, sănătăţii sau libertăţii, săvârşite împotriva unei persoane dintre cele menţionate în alin. (1), se sancţionează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârşită, ale cărei limite speciale se majorează cu jumătate.

Art. 409. Constituirea de structuri informative ilegale. Iniţierea, organizarea sau constituirea pe teritoriul României a unor structuri informative în scopul culegerii de informaţii secrete de stat ori desfăşurarea de către acestea a unei activităţi de culegere sau prelucrare de asemenea informaţii, în afara cadrului legal, se pedepseşte cu închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi.

Art. 410. Nedenunţarea unor infracţiuni contra securităţii naţionale. (1) Fapta persoanei care, luând cunoştinţă despre pregătirea sau comiterea vreuneia dintre infracţiunile prevăzute în art. 394-397, art. 399-403 şi art. 406-409, nu înştiinţează de îndată autorităţile se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(2) Nedenunţarea săvârşită de un membru de familie nu se pedepseşte.

(3) Nu se pedepseşte persoana care, înainte de punerea în mişcare a acţiunii penale împotriva unei persoane pentru săvârşirea faptei nedenunţate, încunoştinţează autorităţile competente despre aceasta sau care, chiar după punerea în mişcare a acţiunii penale, a înlesnit tragerea la răspundere penală a autorului şi a participanţilor.

Art. 411. Cauze de reducere a pedepsei. Dacă persoana care a săvârşit una dintre infracţiunile prevăzute în prezentul titlu înlesneşte, în cursul urmăririi penale, aflarea adevărului şi tragerea la răspundere penală a autorului sau a participanţilor, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

Art. 412. Sancţionarea tentativei. (1) Tentativa la infracţiunile prevăzute în prezentul titlu se pedepseşte.

(2) Se consideră tentativă şi producerea sau procurarea mijloacelor ori instrumentelor, precum şi luarea de măsuri în vederea comiterii infracţiunilor prevăzute în art. 395-397, art. 401-403, art. 408 şi art. 399 raportat la infracţiunea de trădare prin ajutarea inamicului.

TITLUL XI
Infracţiuni contra capacităţii de luptă a forţelor armate

CAPITOLUL I
Infracţiuni săvârşite de militari

Art. 413. Absenţa nejustificată. Absenţa nejustificată a oricărui militar de la unitate sau de la serviciu, care a depăşit 4 ore, dar nu mai mult de 24 de ore, în timp de război, pe durata stării de asediu sau a stării de urgenţă, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă.

Art. 414. Dezertarea. (1) Absenţa nejustificată de la unitate sau de la serviciu, care depăşeşte 3 zile, a oricărui militar se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

(2) Dezertarea săvârşită în următoarele împrejurări:

a) de doi sau mai mulţi militari împreună;

b) având asupra sa o armă militară;

c) în timpul misiunilor la care participă în afara teritoriului statului român,

se pedepseşte cu închisoarea de la 3 la 10 ani.

(3) În timp de război sau pe un teritoriu pe care a fost proclamată starea de asediu sau de urgenţă, dezertarea oricărui militar de la unitate sau serviciu care a depăşit 24 de ore se pedepseşte cu închisoarea de la 3 la 10 ani.

Art. 415. Încălcarea consemnului. (1) Încălcarea regulilor serviciului de pază, intervenţie, însoţire sau de securitate se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Încălcarea consemnului de către santinela aflată în post la depozitele de armament, muniţii sau alte materiale explozive ori în alte posturi de un deosebit interes militar sau de stat se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(3) Faptele prevăzute în alin. (1) şi alin. (2) săvârşite în timp de război, pe durata stării de asediu sau a stării de urgenţă se pedepsesc cu închisoarea de la 3 la 10 ani.

Art. 416. Părăsirea postului sau comenzii. (1) Părăsirea de către militar a postului, a serviciului sau a oricărui alt loc în care acesta trebuia să se afle se pedepseşte cu închisoarea de la 3 luni la un an.

(2) Părăsirea comenzii sau a serviciului de permanenţă de către orice militar se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(3) Faptele prevăzute la alin. (1) şi (2) săvârşite pe durata stării de asediu sau a stării de urgenţă se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 7 ani, iar dacă au fost săvârşite în timp de război, se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani.

Art. 417. Insubordonarea. (1) Refuzul de a executa un ordin cu privire la îndatoririle de serviciu se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) În timp de război, pe durata stării de asediu sau a stării de urgenţă, pedeapsa pentru fapta prevăzută în alin. (1) este închisoarea de la 2 la 7 ani.

Art. 418. Constrângerea superiorului. (1) Constrângerea, prin orice mijloace, a superiorului de către inferior sau a şefului de către subordonat, la încălcarea îndatoririlor de serviciu se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 3 ani.

(2) Fapta prevăzută în alin. (1) săvârşită de 2 sau mai mulţi militari împreună ori în faţa trupei adunate sau prin folosirea unei arme se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(3) În timp de război fapta prevăzută în alin. (1) se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani, iar fapta prevăzută în alin. (2) se pedepseşte cu închisoarea de la 3 la 12 ani.

Art. 419. Abuzul de autoritate. Fapta superiorului sau a şefului care, prin încălcarea atribuţiilor de serviciu, cauzează o vătămare gravă a intereselor legale ale inferiorului sau subordonatului ori îl obligă să încalce îndatoririle de serviciu se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 3 ani.

Art. 420. Lovirea superiorului ori a inferiorului. (1) Lovirea superiorului de către inferior sau a şefului de către subordonat, atunci când superiorul sau şeful se află în exercitarea atribuţiilor de serviciu ori pentru acte îndeplinite în legătură cu aceste atribuţii, se pedepseşte cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi lovirea săvârşită de către superior sau şef împotriva inferiorului sau a subordonatului, atunci când inferiorul sau subordonatul se află în exercitarea atribuţiilor de serviciu ori pentru acte îndeplinite în legătură cu aceste atribuţii.

(3) Când faptele prevăzute în alin. (1) şi alin. (2) au fost comise în timp de război, pe durata stării de asediu sau a stării de urgenţă, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

Art. 421. Capitularea. Predarea în mâinile inamicului de către comandant a forţelor armate pe care le comandă, lăsarea în mâinile inamicului, distrugerea sau aducerea în stare de neîntrebuinţare de către comandant a mijloacelor de luptă sau a altor mijloace necesare pentru purtarea războiului, fără ca vreuna dintre acestea să fi fost determinată de condiţiile de luptă, se pedepseşte cu detenţiune pe viaţă sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 422. Părăsirea câmpului de luptă. Părăsirea câmpului de luptă sau refuzul de a acţiona, săvârşite în timpul luptei, ori predarea în captivitate sau săvârşirea altor asemenea fapte de natură a servi cauzei inamicului se pedepseşte cu detenţiune pe viaţă sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 423. Zborul neautorizat. (1) Zborul cu o aeronavă aparţinând forţelor armate ale statului român, fără prealabilă autorizare, precum şi nerespectarea regulilor de zbor, dacă prin aceasta se periclitează securitatea zborului în spaţiul aerian sau a aeronavei, se pedepsesc cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă.

(2) Dacă fapta a avut ca urmare distrugerea sau degradarea aeronavei, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi, iar dacă a avut ca urmare un dezastru, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 424. Părăsirea navei. (1) Părăsirea unei nave militare în caz de naufragiu de către comandant, înainte de a-şi fi exercitat până la capăt îndatoririle de serviciu, precum şi de către orice alte persoane ce fac parte din echipajul navei, fără ordinul comandantului, se pedepseşte cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Dacă fapta este săvârşită în timp de război, pe durata stării de asediu sau a stării de urgenţă, se pedepseşte cu închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 425. Părăsirea comenzii. (1) Părăsirea comenzii de către comandantul unei nave militare sau al unei grupări de nave militare, în situaţii care ar fi putut periclita nava militară sau navele militare ori echipajul acestora, se pedepseşte cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(2) În cazul în care părăsirea comenzii s-a săvârşit în timpul luptei, de către comandantul unei nave militare sau al unei grupări de nave militare, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 426. Neluarea măsurilor necesare în operaţiunile navale. Fapta comandantului unei nave militare sau grupări de nave militare care, fără a fi fost oprit prin vreun ordin sau fără a fi fost împiedicat de misiunea specială pe care o avea:

a) nu ia măsurile necesare să atace, să lupte împotriva inamicului, să ajute o navă a statului român sau a unei ţări aliate, urmărită de inamic ori angajată în luptă;

b) nu ia măsurile necesare pentru a distruge un convoi inamic;

c) nu urmăreşte navele de război sau comerciale ale inamicului

se pedepseşte cu închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 427. Coborârea pavilionului. Coborârea pavilionului în timpul luptei, în scopul de a servi cauza inamicului, săvârşită de către comandantul unei nave militare sau al unei grupări de nave militare, precum şi de către orice altă persoană ambarcată, se pedepseşte cu închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 428. Coliziunea. (1) Fapta comandantului unei nave militare sau a oricărei persoane aflate la bordul navei, care a produs o coliziune sau punerea pe uscat a navei, dacă fapta a avut ca urmare avarierea gravă a acesteia, se pedepseşte cu închisoarea de la 5 la 12 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) În cazul în care fapta prevăzută în alin. (1) a fost săvârşită din culpă, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani.

(3) Fapta prevăzută în alin. (1) săvârşită în timp de război, pe durata stării de asediu sau a stării de urgenţă, se pedepseşte cu închisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 429. Sancţionarea tentativei. Tentativa la infracţiunile prevăzute în art. 421-425, art. 427 şi art. 428 alin. (1) se pedepseşte.

Art. 430. Dispoziţiile art. 424-426, 428 şi 429 se aplică în mod corespunzător şi în cazul aeronavelor militare.

Art. 431. Punerea în mişcare a acţiunii penale. Acţiunea penală pentru infracţiunile prevăzute în art. 413-417 se pune în mişcare numai la sesizarea comandantului.

CAPITOLUL II
Infracţiuni săvârşite de militari sau de civili

Art. 432. Sustragerea de la serviciul militar în timp de război. Fapta persoanei care, în timp de război sau pe durata stării de asediu, îşi provoacă

vătămări integrității corporale sau sănătății, simulează o boală sau o infirmitate, folosește înscrisuri false sau orice alte mijloace, în scopul de a se sustrage de la serviciul militar, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

Art. 433. Agresiunea împotriva santinelei. (1) Fapta persoanei care amenință sau lovește santinela sau militarul aflat în serviciu de intervenție, însoțire sau de securitate se pedepsește cu închisoarea de la unu la 3 ani.

(2) Dacă fapta este săvârșită prin folosirea unei arme sau de două sau mai multe persoane împreună, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

Art. 434. Sustragerea de la luarea în evidența militară. (1) Sustragerea de la luarea în evidența militară, selecția, stabilirea aptitudinilor și a opțiunilor privind modul de îndeplinire a îndatoririlor militare, în timp de pace, se pedepsește cu amendă.

(2) Dacă fapta este săvârșită în timp de război sau pe durata stării de asediu, pedeapsa este închisoarea de la unu la 5 ani.

Art. 435. Neprezentarea la încorporare sau concentrare. (1) Neprezentarea la încorporare, concentrare sau mobilizare în timp de război sau pe durata stării de asediu, în termenul prevăzut în ordinul de chemare, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și neprezentarea celui încorporat sau concentrat la unitatea la care a fost repartizat, precum și a celui care, executând potrivit legii serviciul alternativ, nu se prezintă în termen la angajator.

(3) Termenele de prezentare prevăzute în alin. (1) și alin. (2) se prelungesc cu 10 zile, în cazul în care cel chemat se află în străinătate.

Art. 436. Jefuirea celor căzuți pe câmpul de luptă. (1) Jefuirea pe câmpul de luptă a morților sau răniților se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează fapta prevăzută în alin. (1) care, fără să fie săvârșită pe câmpul de luptă, este urmarea unor operații de război.

Art. 437. Folosirea emblemei Crucea Roșie în timpul operațiunilor militare. Folosirea, fără drept, în timp de război sau pe durata stării de asediu, în legătură cu operațiunile militare, a emblemei ori denumirii de „Crucea Roșie" sau a celor asimilate acesteia se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

TITLUL XII
Infracțiuni de genocid, contra umanității și de război

CAPITOLUL I
Infracțiuni de genocid și contra umanității

Art. 438. Genocidul. (1) Săvârșirea, în scopul de a distruge, în întregime sau în parte, un grup național, etnic, rasial sau religios, a uneia dintre următoarele fapte:

a) uciderea de membri ai grupului;

b) vătămarea integrității fizice sau mintale a unor membri ai grupului;

c) supunerea grupului la condiții de existență de natură să ducă la distrugerea fizică, totală sau parțială, a acestuia;

d) impunerea de măsuri vizând împiedicarea nașterilor în cadrul grupului;

e) transferul forțat de copii aparținând unui grup în alt grup,

se pedepsește cu detențiune pe viață sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) sunt săvârșite în timp de război, pedeapsa este detențiunea pe viață.

(3) Înțelegerea în vederea săvârșirii infracțiunii de genocid se pedepsește cu închisoarea de la 5 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Incitarea la săvârșirea infracțiunii de genocid, comisă în mod direct, în public, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 439. Infracțiuni contra umanității. (1) Săvârșirea, în cadrul unui atac generalizat sau sistematic, lansat împotriva unei populații civile, a uneia dintre următoarele fapte:

a) uciderea unor persoane;

b) supunerea unei populații sau părți a acesteia, în scopul de a o distruge în tot sau în parte, la condiții de viață menite să determine distrugerea fizică, totală sau parțială, a acesteia;

c) sclavia sau traficul de ființe umane, în special de femei sau copii;

d) deportarea sau transferarea forțată, cu încălcarea regulilor generale de drept internațional, a unor persoane aflate în mod legal pe un anumit teritoriu, prin expulzarea acestora spre un alt stat sau spre un alt teritoriu ori prin folosirea altor măsuri de constrângere;

e) torturarea unei persoane aflate sub paza făptuitorului sau asupra căreia acesta exercită controlul în orice alt mod, cauzându-i vătămări fizice sau psihice, ori suferințe fizice sau psihice grave, ce depășesc consecințele sancțiunilor admise de către dreptul internațional;

BCU "ALEXANDRU IOAN CUZA" UNIVERSITY LIBRARY

f) violul sau agresiunea sexuală, constrângerea la prostituţie, sterilizarea forţată sau detenţia ilegală a unei femei rămase gravidă în mod forţat, în scopul modificării compoziţiei etnice a unei populaţii;

g) vătămarea integrităţii fizice sau psihice a unor persoane;

h) provocarea dispariţiei forţate a unei persoane, în scopul de a o sustrage de sub protecţia legii pentru o perioadă îndelungată, prin răpire, arestare sau deţinere, la ordinul unui stat sau al unei organizaţii politice ori cu autorizarea, sprijinul sau asentimentul acestora, urmate de refuzul de a admite că această persoană este privată de libertate sau de a furniza informaţii reale privind soarta care îi este rezervată ori locul unde se află, de îndată ce aceste informaţii au fost solicitate;

i) întemniţarea sau altă formă de privare gravă de libertate, cu încălcarea regulilor generale de drept internaţional;

j) persecutarea unui grup sau a unei colectivităţi determinate, prin privare de drepturile fundamentale ale omului sau prin restrângerea gravă a exercitării acestor drepturi, pe motive de ordin politic, rasial, naţional, etnic, cultural, religios, sexual ori în funcţie de alte criterii recunoscute ca inadmisibile în dreptul internaţional;

k) alte asemenea fapte inumane ce cauzează suferinţe mari sau vătămări ale integrităţii fizice sau psihice,

se pedepseşte cu detenţiune pe viaţă sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează faptele prevăzute în alin. (1), săvârşite în cadrul unui regim instituţionalizat de oprimare sistematică şi de dominare a unui grup rasial asupra altuia, cu intenţia de a menţine acest regim.

CAPITOLUL II
Infracţiuni de război

Art. 440. Infracţiuni de război contra persoanelor. (1) Săvârşirea, în cadrul unui conflict armat, cu sau fără caracter internaţional, asupra uneia sau mai multor persoane protejate de dreptul internaţional umanitar, a uneia dintre următoarele fapte:

a) uciderea;

b) luarea de ostatici;

c) aplicarea de tratamente cu cruzime sau inumane, cauzându-i vătămări ale integrităţii fizice sau psihice ori suferinţe fizice sau psihice grave, în special prin tortură sau mutilare;

d) violul sau agresiunea sexuală, constrângerea la prostituţie, sterilizarea forţată sau detenţia ilegală a unei femei rămase gravidă în mod forţat, în scopul modificării compoziţiei etnice a unei populaţii;

e) deportarea sau transferarea forţată, cu încălcarea regulilor generale de drept internaţional, a unor persoane aflate în mod legal pe un anumit teritoriu, prin expulzarea acestora spre un alt stat sau un alt teritoriu ori prin folosirea altor măsuri de constrângere;

f) aplicarea sau executarea unei pedepse severe, în special pedeapsa cu moartea sau o pedeapsă privativă de libertate, împotriva unei persoane care nu a fost judecată în cadrul unei proceduri legale şi imparţiale, care să ofere garanţiile impuse de dreptul internaţional;

g) expunerea unei persoane la un pericol de moarte sau atingere gravă adusă sănătăţii prin:

1. efectuarea asupra acesteia de experienţe cu privire la care ea nu a consimţit în mod voluntar, expres şi prealabil sau care nu sunt necesare pentru sănătatea acesteia ori nu sunt efectuate în interesul său;

2. prelevarea de ţesuturi sau organe de la aceasta în scopul transplantului, cu excepţia prelevării de sânge sau piele efectuate în scop terapeutic, în conformitate cu principiile medicale general recunoscute şi cu consimţământul voluntar, expres şi prealabil al persoanei;

3. supunerea acesteia la metode de tratament nerecunoscute medical, fără ca acestea să fie necesare pentru sănătatea persoanei şi fără ca ea să fi consimţit, în mod voluntar, expres şi prealabil;

h) supunerea unei persoane la un tratament degradant,

se pedepseşte cu detenţiune pe viaţă sau cu închisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează recrutarea sau încorporarea minorilor care nu au împlinit vârsta de 15 ani în forţele armate sau în grupuri armate, precum şi determinarea acestora, prin orice mijloace, să participe activ la ostilităţi.

(3) Rănirea, în cadrul unui conflict armat cu sau fără caracter internaţional, a unui membru al forţelor armate inamice sau a unui combatant al părţii inamice, după ce acesta s-a predat fără condiţii sau care a fost scos din luptă în orice mod, se pedepseşte cu închisoarea de la 5 la 12 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Săvârşirea, în cadrul unui conflict armat cu caracter internaţional, a uneia dintre următoarele fapte:

a) menţinerea ilegală în detenţie sau întârzierea nejustificată a repatrierii uneia sau mai multor persoane dintre cele prevăzute în alin. (5) lit. a);

b) transferarea, în mod direct sau indirect, de către un agent al puterii ocupante, a unei părţi a populaţiei civile căreia el îi aparţine, în teritoriul ocupat;

c) constrângerea, prin violenţă sau ameninţare, a uneia sau mai multor persoane dintre cele prevăzute în alin. (5) lit. a) să servească în forţele armate ale inamicului;

d) constrângerea resortisanților puterii inamice să ia parte la operațiunile de război îndreptate împotriva țării lor, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(5) Persoanele protejate de dreptul internațional umanitar sunt:

a) într-un conflict armat cu caracter internațional: persoanele protejate în sensul Convențiilor de la Geneva din 12 august 1949 și al Protocolului Adițional I din 8 iunie 1977, în special răniții, bolnavii, naufragiații, prizonierii de război și civilii;

b) într-un conflict armat fără caracter internațional: răniții, bolnavii, naufragiații și persoanele care nu participă direct la ostilități și care se găsesc sub puterea părții inamice;

c) într-un conflict armat cu sau fără caracter internațional: membrii forțelor armate și combatanții părții inamice, care au depus armele sau care, din orice altă cauză, nu se mai pot apăra și care nu se află sub puterea părții inamice.

Art. 441. Infracțiuni de război contra proprietății și altor drepturi. (1) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat, cu sau fără caracter internațional, jefuiește sau, cu încălcarea dreptului internațional și fără ca aceasta să fie justificată de necesități militare, distruge, își însușește sau rechiziționează bunuri ale părții inamice, aflate sub puterea părții căreia îi aparține făptuitorul, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Declararea, în cadrul unui conflict armat cu caracter internațional, ca fiind stinse, suspendate sau inadmisibile în justiție drepturile și acțiunile tuturor resortisanților părții inamice sau ale unei părți importante a acestora se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 442. Infracțiuni de război contra operațiunilor umanitare și emblemelor. (1) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat cu sau fără caracter internațional:

a) declanșează un atac împotriva personalului, instalațiilor, materialului, unităților sau vehiculelor care participă la o misiune de ajutor umanitar ori la o misiune de menținere a păcii, conform Cartei Națiunilor Unite, și care se bucură de protecția pe care dreptul internațional umanitar o garantează civililor sau bunurilor cu caracter civil;

b) declanșează un atac împotriva personalului, clădirilor, unităților sanitare sau mijloacelor de transport sanitare, care utilizează semnele distinctive prevăzute de Convențiile de la Geneva, în conformitate cu dispozițiile dreptului internațional umanitar,

se pedepsește cu închisoarea de la 7 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat cu sau fără caracter internațional, utilizează fără drept semnele distinctive prevăzute de Convențiile de la Geneva, steagul de parlamentare, drapelul, insignele militare sau uniforma inamicului ori ale Organizației Națiunilor Unite, cauzând astfel moartea sau vătămarea corporală a uneia sau mai multor persoane, se pedepsește cu închisoarea de la 7 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 443. Utilizarea de metode interzise în operațiunile de luptă. (1) Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat cu sau fără caracter internațional:

a) declanșează un atac prin mijloace militare împotriva populației civile sau a unor civili care nu participă direct la ostilități;

b) declanșează un atac prin mijloace militare împotriva bunurilor civile protejate ca atare de dreptul internațional umanitar, în special clădiri consacrate cultului religios, învățământului, artei, științei, acțiunilor caritabile, monumentelor istorice, spitalelor, locurilor unde bolnavii sau răniții sunt adunați, precum și împotriva orașelor, satelor, locuințelor sau clădirilor neapărate ori zonelor demilitarizate sau asupra instalațiilor ori echipamentelor ce conțin substanțe periculoase, în măsura în care acestea nu sunt folosite ca obiective militare;

c) desfășoară un atac prin mijloace militare, știind că el va cauza pierderi de vieți omenești în rândul populației civile, răniri ale persoanelor civile, distrugeri de bunuri cu caracter civil, care ar fi vădit disproporționate în raport cu ansamblul avantajului militar concret și direct așteptat;

d) utilizează o persoană protejată de dispozițiile dreptului internațional umanitar pentru a evita ca anumite puncte, zone sau forțe militare să devină țintă a operațiunilor militare ale părții inamice;

e) utilizează, ca metodă de purtare a războiului, înfometarea deliberată a civililor, privându-i de bunurile indispensabile supraviețuirii sau împiedicând, cu încălcarea dispozițiilor dreptului internațional umanitar, primirea ajutoarelor destinate acestora;

f) declară sau ordonă că nu va exista îndurare pentru învinși;

g) ucide sau rănește, prin viclenie, un membru al forțelor armate inamice sau un combatant al forțelor inamice;

h) utilizează bunurile culturale protejate ca atare de dreptul internațional umanitar, în special monumente istorice, clădiri consacrate cultului religios, învățământului, artei sau științei, pentru declanșarea unui atac prin mijloace militare împotriva părții inamice

se pedepsește cu închisoarea de la 7 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Desfășurarea unui atac prin mijloace militare, în cadrul unui conflict armat cu caracter internațional, știind că el va cauza mediului înconjurător

daune extinse, de durată şi grave, care ar fi vădit disproporţionate în raport cu ansamblul avantajului militar concret şi direct aşteptat, se pedepseşte cu închisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 444. Utilizarea de mijloace interzise în operaţiunile de luptă. Fapta persoanei care, în cadrul unui conflict armat, cu sau fără caracter internaţional:

a) utilizează otravă sau arme cu substanţe otrăvitoare;

b) utilizează gaze asfixiante, toxice sau asimilate şi orice lichide, materii sau procedee similare;

c) utilizează arme care cauzează suferinţe fizice inutile

se pedepseşte cu închisoarea de la 7 la 15 ani şi interzicerea exercitării unor drepturi.

Art. 445. Sancţionarea tentativei. Tentativa la infracţiunile prevăzute în prezentul titlu se pedepseşte.

TITLUL XIII
Dispoziţii finale

Art. 446. Intrarea în vigoare. (1) Prezentul cod intră în vigoare la data care va fi stabilită în legea pentru punerea în aplicare a acestuia, cu excepţia dispoziţiilor alin. (2) şi alin. (3), care intră în vigoare la 4 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentului cod.

(2) Legea nr. 301/2004 – Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 29 iunie 2004, cu modificările ulterioare, şi Legea nr. 294/2004 privind executarea pedepselor şi a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 591 din 1 iulie 2004, cu modificările ulterioare, se abrogă.

(3) În termen de 12 luni de la data publicării prezentului cod în Monitorul Oficial al României, Partea I, Guvernul va supune Parlamentului spre adoptare proiectul de lege pentru punerea în aplicare a Codului penal.

BCU IAŞI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

La elaborarea acestui proiect editorial au contribuit:

Traducători: Adriana Pîrcălab (Cod penal Austria, Cod penal Germania), Radu Călin Bacali (Cod penal Belgia, Cod penal Finlanda, Cod penal Suedia), Petre Rainof (Cod penal Bulgaria), Maria Lațchici şi Alina Irimia (Cod penal Croația), Tudor Gheorghe Iordăchescu, Cătălina Gabriela Hîrceag, Dumitru Slăvescu (Cod penal Cehia, Cod penal Cipru, Cod penal Slovacia, Cod penal Slovenia, Cod penal Estonia), Tiberius Constantin Puiu (Cod penal Danemarca), Mona-Manuela Răuş (Cod penal Franța, Cod Penal Letonia, Cod penal Spania), Oana-Liliana Gheorghiu (Cod penal Ungaria, Cod Penal Lituania, Cod penal Malta), Mioara Cioranu (Cod penal Italia, Cod penal Luxemburg), Andreea Timiş (Cod penal Olanda), Anna-Maria Radu (Cod penal Polonia), Liliana Gabriela Pasache şi Oana-Raluca Csiszer (Cod penal Portugalia), Nicoleta Voinea (Cod penal Suedia), Edith-Adriana Uncu (Cod penal Grecia).

Echipa SCA Zamfirescu Racoți & Partners şi avocații care au participat alături de aceasta în proiect (care au făcut verificarea de specialitate a codurilor traduse din perspectiva coerenței noțiunilor juridice de drept penal): Mirela Gorunescu, Constantin Nedelcu, Dănuț Bugnariu, Doru Cosmin Ursu, Ciprian Băban, George Avram şi Ionuț Chisăr.

Editura C.H. Beck: Radu Dimitriu – Director general, Andreea Stănciulescu – Redactor-şef, Oana Dobrițescu – Redactor, Cătălin Mantu – Tehnoredactor şi Olivier Gstach – pregătire aplicație software.

Coordonatori din conducerea Ministerului Justiției: dl Ion Claudiu Teodorescu şi dl Sebastian Costea.

Direcția de Implementare a Proiectelor Finanțate din Împrumuturi Externe (DIPFIE): dna Cornelia Munteanu, dna Adriana Gheorghiu, dl Andrei Pană, dl Cătălin Spiroiu, Paul Negrilă.

Direcția Investiții (DI) – dl. Constantin Rădulescu.

BCU CLUJ / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI / CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

BCU IASI CENTRAL UNIVERSITY LIBRARY

ISBN 973-606-13-0812-9
ISBN 973-606-13-0873-6